

คำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์

ปี 2558

โดยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

จัดทำโดย

**สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี**

คำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ ปี 2558

โดยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

จัดทำโดย

**สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี**

คำนำ

ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ประชาชนใช้สิทธิอุทธรณ์ กรณีที่หน่วยงานของรัฐมีคำสั่งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ เมื่อประชาชนมีคำขอข้อมูลข่าวสาร เข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรวม ๒๘๕ เรื่อง และมีคำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรวม ๑๓ เรื่อง ส่วนใหญ่เป็นเรื่องเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงาน การคัดเลือกข้าราชการ การสอบสวน การขออนุญาตก่อสร้าง การประกวดราคาสอบราคา ซึ่งก็เป็นสิทธิของประชาชนตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้รวบรวมคำวินิจฉัยที่พิจารณาในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ เผยแพร่ในระบบสารสนเทศของสำนักงานฯ เพื่อให้เจ้าหน้าที่ของรัฐนำไปเป็นแนวทางประกอบการพิจารณาเมื่อได้รับคำขอข้อมูลข่าวสารจากประชาชน และในส่วน of ประชาชนก็จะทราบว่าตนเองมีสิทธิตามกฎหมายนี้อย่างไรบ้าง ข้อมูลข่าวสารแต่ละประเภทคณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาจากองค์ประกอบใดบ้างจึงมีคำวินิจฉัยเปิดเผยหรือไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คำวินิจฉัยที่รวบรวมนี้ จึงเป็นประโยชน์แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้เกี่ยวข้องสามารถปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส และอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนยิ่งขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
มิถุนายน ๒๕๕๙

สารบัญ

หน้า

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ

ศค ๑/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคมเกี่ยวกับการลงทุนในหุ้นต่างๆ	๓
-----------	--	---

วินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย พ.ศ. 2558

ศค ๑/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของจังหวัดนครศรีธรรมราช เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย	๙
ศค ๒/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงาน ก.อบต. จังหวัดนครศรีธรรมราช เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย	๑๔
ศค ๓/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงาน ก.อบต. จังหวัดนครศรีธรรมราช เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย	๑๘
ศค ๔/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเกี่ยวกับเอกสารการสอบสวนข้อเท็จจริง	๒๓
ศค ๕/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของกรมการค้าภายใน เกี่ยวกับหนังสือสัญญาและเอกสารประกอบสัญญา	๒๖
ศค ๖/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๑๗ และสำนักงานสรรพากรพื้นที่สมุทรปราการ ๒ เกี่ยวกับเอกสารการยื่นภาษี	๒๙
ศค ๗/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานศาลปกครอง เกี่ยวกับรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง	๓๓
ศค ๘/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของโรงพยาบาลสิรินธร จังหวัดขอนแก่น เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง	๓๙
ศค ๙/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๕ (นครศรีธรรมราช) เกี่ยวกับรายงานการตรวจสอบที่ดิน ศค.๑	๔๑
ศค ๑๐/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานอัยการจังหวัดจันทบุรีเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนคดีอาญา	๔๔
ศค ๑๑/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของกรมศุลกากร เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย	๔๖
ศค ๑๒/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของเทศบาลตำบลคู้งตะเภาจังหวัดอุดรดิตถ์ เกี่ยวกับโครงการก่อสร้างสนามฟุตบอล	๔๘
ศค ๑๓/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของเทศบาลนครนนทบุรีจังหวัดนนทบุรี เกี่ยวกับบัตรประจำตัวของบุคคลอื่น	๕๑
ศค ๑๔/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานเลขาธิการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับการลงเวลามา - ไม่มาปฏิบัติราชการ	๕๔

สค ๑๕/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของเทศบาลเมืองท่าโขลง จังหวัดปทุมธานี เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างและ ประวัติอาชญากรรม	๕๖
สค ๑๖/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮ อำเภอเสนางนิคม จังหวัดอำนาจเจริญเกี่ยวกับ การจัดซื้อจัดจ้างและฎีกาการเบิกจ่ายงบประมาณ	๕๙
สค ๑๗/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เกี่ยวกับ สำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง	๖๑
สค ๑๘/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของเทศบาลนครขอนแก่นเกี่ยวกับการแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลทางทะเบียนราษฎร	๖๔
สค ๑๙/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของกรมศุลกากร เกี่ยวกับสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง	๖๙
สค ๒๐/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของกรมศุลกากร เกี่ยวกับสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง	๗๒
สค ๒๑/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๒ เกี่ยวกับสถานที่ทำงานปัจจุบัน ของผู้ประกันตนในระบบประกันสังคม	๗๕
สค ๒๒/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของมหาวิทยาลัยมหิดล เกี่ยวกับหนังสือแจ้งความดำเนินคดีอาญา	๗๘
สค ๒๓/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เกี่ยวกับต้นฉบับหนังสือประกอบการพิจารณา ของคณะกรรมการการจรรยาบรรณ	๘๐
สค ๒๔/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เกี่ยวกับต้นฉบับข้อบังคับมหาวิทยาลัย	๘๓
สค ๒๕/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เกี่ยวกับการพิจารณาคำคัดค้านกรรมการสอบสวน	๘๖
สค ๒๖/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักปลัดกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง	๘๘
สค ๒๗/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานที่ดินจังหวัดตราดเกี่ยวกับรายงานการรังวัด (ร.ว. ๓ ก)	๙๐
สค ๒๘/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเกี่ยวกับการพำนักและเดินทางเข้าออกนอกประเทศ	๙๓
สค ๒๙/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เกี่ยวกับสมุดบัญชีเงินฝาก	๙๕
สค ๓๐/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เกี่ยวกับเอกสาร ประมวลเรื่องเสนอผู้บังคับบัญชาเพื่อแต่งตั้ง คอก.สอบสวนข้อเท็จจริง	๙๗
สค ๓๑/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานที่ดินจังหวัดปทุม เกี่ยวกับหนังสือสำคัญแสดงกรรมสิทธิ์ที่ดิน	๑๐๐
สค ๓๒/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เกี่ยวกับสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง	๑๐๒
สค ๓๓/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน เกี่ยวกับเอกสารการร้องเรียนผลการพิจารณาและ ความเห็นของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน	๑๐๕

สค ๓๔/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของวิทยาลัยการอาชีพกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี เกี่ยวกับการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุเป็นพนักงานส่วนตำบล	๑๐๘
สค ๓๕/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของกรมศุลกากร เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย	๑๑๑
สค ๓๖/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม เกี่ยวกับการตรวจสอบหลักฐานการแจ้งการครอบครองที่ดิน (สค ๑)	๑๑๔
สค ๓๗/๒๕๕๘	อุทธรณ์ คำสั่งฯ ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เกี่ยวกับการประมวลเรื่องเสนอผู้บังคับบัญชา	๑๑๗
สค ๓๘/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ขององค์การเภสัชกรรมเกี่ยวกับการรับ – จ่ายเงินในบัญชีกองทุนดอกพิกุล	๑๒๐
สค ๓๙/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสาธารณสุขจังหวัดชุมพรเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริง	๑๒๓
สค ๔๐/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) เกี่ยวกับการสอบแข่งขัน/คัดเลือก/ผลงานวิชาการ	๑๒๖
สค ๔๑/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกำแพงเพชร เกี่ยวกับเอกสารประกอบการจัดซื้อ จัดจ้าง	๑๒๙
สค ๔๒/๒๕๕๘	อุทธรณ์ คำสั่งฯ ของสำนักงานเขตบางซื่อ เกี่ยวกับบัตรประจำตัวประชาชนของบุคคล	๑๓๒
สค ๔๓/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานสถิติแห่งชาติ เกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการคัดกรองและการคัดเลือกข้าราชการแต่งตั้งดำรงตำแหน่ง	๑๓๔
สค ๔๔/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย เกี่ยวกับรายชื่อกิจกรรมการรายงานประจำปีและงบการเงิน	๑๓๖
สค ๔๕/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของเทศบาลตำบลสองดาว จังหวัดสกลนคร เกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด	๑๓๙
สค ๔๖/๒๕๕๘	อุทธรณ์ คำสั่งฯ ของสถาบันส่งเสริมงานสอบสวนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เกี่ยวกับสมุดคำตอบและธงคำตอบ	๑๔๒
สค ๔๗/๒๕๕๘	อุทธรณ์ คำสั่งฯ ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เกี่ยวกับแก้ไขใบเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ	๑๔๕
	(ก.พ. ๗)	

สค ๔๘/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เกี่ยวกับสำนวนการ ๑๕๑ ไต่สวนข้อเท็จจริง	
สค ๔๘/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของกรมตรวจบัญชีสหกรณ์ เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารสำเนาคำสั่งเรื่อง เลื่อนเงินเดือนข้าราชการ	๑๕๔
สค ๕๐/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงาน กศน. จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เกี่ยวกับการสอบคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้ง เป็นพนักงานราชการ	๑๕๖
สค ๕๑/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เกี่ยวกับรายงานการประชุม	๑๕๘
สค ๕๒/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของอำเภวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร เกี่ยวกับรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง	๑๖๐
สค ๕๓/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพูกาฬหาร เกี่ยวกับวัน เดือน ปีเกิด	๑๖๓
สค ๕๔/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)	๑๖๕
สค ๕๕/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๑ เกี่ยวกับผลการประเมิน ผลงานทางวิชาการ	๑๖๘
สค ๕๖/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของเทศบาลตำบลสองดาวจังหวัดสกลนคร เกี่ยวกับสำนวนการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด	๑๗๑
สค ๕๗/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานเขตบางกอกน้อย เกี่ยวกับเอกสารการรื้อถอนอาคาร	๑๗๕
สค ๕๘/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ดเกี่ยวกับเอกสารแบบประเมินประสิทธิภาพและ ๑๗๘ ประสิทธิผลการปฏิบัติงาน	
สค ๕๙/๒๕๕๘	อุทธรณ์ คำสั่งฯ ของสำนักงานเขตลาดพร้าว เกี่ยวกับการร้องเรียนและการดำเนินการเรื่องร้องเรียน ๑๘๒	
สค ๖๐/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของกรมบัญชีกลาง เกี่ยวกับเอกสารประมวลเรื่องเสนอผู้บังคับบัญชาพร้อมเอกสารประกอบ การพิจารณาความรับผิดชอบทางละเมิด	๑๘๖
สค ๖๑/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของกรมบัญชีกลางเกี่ยวกับกระบวนการสอบสวนความรับผิดชอบทางละเมิด	๑๙๐
สค ๖๒/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักอุตสาหกรรมจังหวัดกาญจนบุรี เกี่ยวกับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกาญจนบุรี	๑๙๔
สค ๖๓/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของกรมการปกครอง เกี่ยวกับรายงานและสำนวนการไต่สวนและองค์คำตอบข้อสอบ	๑๙๙
สค ๖๔/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของกระทรวงพิเศษแห่งประเทศไทยเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย	๒๐๖
สค ๖๕/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน	๒๐๙

สค ๖๖/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสาร สำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง	๒๑๓
สค ๖๗/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ขององค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย เกี่ยวกับการตรวจสอบ สำนวนการพิจารณาและคำสั่ง	๒๑๓
สค ๖๘/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของจังหวัดสุราษฎร์ธานี เกี่ยวกับการร้องเรียนและสำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้อง	๒๒๑
สค ๖๙/๒๕๕๘	อุทธรณ์ คำสั่งฯ ขององค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนู เกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัย ๒๒๗	
สค ๗๐/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของกรมขนส่งทางอากาศเกี่ยวกับเอกสารการวางจ้างขนส่ง	๒๓๐
สค ๗๑/๒๕๕๘	อุทธรณ์ คำสั่งฯ ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต 1 เกี่ยวกับการสอบสวนวินัย ๒๓๓	
สค ๗๒/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของกรมที่ดิน เกี่ยวกับการสอบสวนวินัย	๒๓๖
สค ๗๓/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของจังหวัดศรีสะเกษ เกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริง	๒๓๙
สค ๗๔/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เกี่ยวกับรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง	๒๔๒
สค ๗๕/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เกี่ยวกับรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง	๒๔๕
สค ๗๖/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของกระทรวงพลังงาน เกี่ยวกับรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง	๒๔๙
สค ๗๗/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของกระทรวงพลังงาน เกี่ยวกับผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง	๒๕๓
สค ๗๘/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของกระทรวงพลังงาน เกี่ยวกับรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง ๒๕๗	
สค ๗๙/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ขององค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทยเกี่ยวกับผลการพิจารณาอุทธรณ์ เกี่ยวกับผลการพิจารณาอุทธรณ์	๒๖๑
สค ๘๐/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เกี่ยวกับคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง	๒๖๕
สค ๘๑/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของจังหวัดศรีสะเกษ เกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริง ๒๖๗	
สค ๘๒/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับการขอตรวจสอบกรรมสิทธิ์ที่ดิน	๒๓๐
สค ๘๓/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) เกี่ยวกับการสอบสวน	๒๓๒
สค ๘๔/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริง	๒๓๔

สค ๘๕/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ขององค์การบริหารส่วนตำบลไผ่เส่า เกี่ยวกับสำเนารายงานการประชุม	๒๓๖
สค ๘๖/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เกี่ยวกับเอกสารการดำเนินการทางวินัย	๒๓๙
สค ๘๗/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของอำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง เกี่ยวกับการสอบสวน	๒๔๒
สค ๘๘/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เกี่ยวกับเอกสารตรวจสอบการถือครองกรรมสิทธิ์ที่ดินของผู้อุทธรณ์	๒๔๗
สค ๘๙/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงาน ป.ป.ท. เกี่ยวกับสำนวนคดีเรื่องร้องเรียน ๒๔๖	
สค ๙๐/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย	๒๔๓
สค ๙๑/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของเทศบาลตำบลพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช เกี่ยวกับประกาศของกระทรวงมหาดไทย ให้เป็นเทศบาลตำบลพรหมคีรี	๒๔๖
สค ๙๒/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ) เกี่ยวกับการ การลงทุนสำหรับเบี้ยประกันภัยประเภท Universal life	๒๔๘
สค ๙๓/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของกรมธนารักษ์ เกี่ยวกับการคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ	๓๐๒
สค ๙๔/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของบริษัทไปรษณีย์ไทย จำกัด เกี่ยวกับใบแจ้งเงินเดือนหรือค่าจ้างของพนักงานหรือลูกจ้างประจำ ๓๐๙	
สค ๙๕/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของกรมพลศึกษา เกี่ยวกับนางสาวรพีพรรณ สายัณห์ตระกูล	๓๑๑
สค ๙๖/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง	๓๑๔
สค ๙๗/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน เกี่ยวกับเอกสารการร้องเรียน	๓๑๘
สค ๙๘/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา เกี่ยวกับการประเมินผลงาน และประสบการณ์	๓๒๑
สค ๙๙/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เกี่ยวกับการประมวลเรื่องรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง	๓๒๔
สค ๑๐๐/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย	๓๒๗
สค ๑๐๑/๒๕๕๘	อุทธรณ์ คำสั่งฯ ของกรมบัญชีกลาง เกี่ยวกับสำนวนการให้ความเห็นการพิจารณาความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ ๓๓๐	
สค ๑๐๒/๒๕๕๘	อุทธรณ์ คำสั่งฯ ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน เกี่ยวกับการประเมินผลงานทางวิชาการ ๓๓๔	

สค ๑๐๓/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานที่ดินจังหวัดปทุมธานี เกี่ยวกับหนังสือสำคัญแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดิน	๓๓๘
สค ๑๐๔/๒๕๕๘	อุทธรณ์ คำสั่งฯ ของสำนักงานอัยการจังหวัดปากพนัง เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนคดีอาญา	๓๔๑
สค ๑๐๕/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของบริษัทไปรษณีย์ไทย จำกัด เกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัย	๓๔๔
สค ๑๐๖/๒๕๕๘	อุทธรณ์ คำสั่งฯ ของสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๖ เกี่ยวกับแผนที่ในวันเกิดเหตุถูกทำร้ายร่างกาย	๓๔๗
สค ๑๐๗/๒๕๕๘	อุทธรณ์ คำสั่งฯ ของเทศบาลตำบลพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช เกี่ยวกับเอกสารโครงการก่อสร้างท่อน้ำ	๓๕๐
สค ๑๐๘/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของเทศบาลตำบลโพธิ์ศรี จังหวัดอุบลราชธานี เกี่ยวกับสัญญาการจัดซื้อ จัดจ้าง	๓๕๒
สค ๑๐๙/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เกี่ยวกับการประมวลเรื่องเสนอผู้บังคับบัญชา	๓๕๕
สค ๑๑๐/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริง	๓๕๘
สค ๑๑๑/๒๕๕๘	อุทธรณ์ คำสั่งฯ ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย	๓๖๑
สค ๑๑๒/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของกรมพลศึกษา เกี่ยวกับข้อกำหนด (TOR) และเอกสารประกวดราคา	๓๖๔
สค ๑๑๓/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เกี่ยวกับเอกสารหลักฐานประกอบการประเมิน	๓๖๘
สค ๑๑๔/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เกี่ยวกับการสรรหาผู้บริหารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	๓๗๑
สค ๑๑๕/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน เกี่ยวกับสำนวนคดีเรื่องร้องเรียน	๓๗๕
สค ๑๑๖/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของโรงพยาบาลพระนครศรีอยุธยา เกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงในการปฏิบัติงาน	๓๗๗
สค ๑๑๗/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของกรมคุมประพฤติ เกี่ยวกับการขอใช้ค่าสินไหมทดแทน	๓๘๑
สค ๑๑๘/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของเขตการเดินรถที่ 2 องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ เกี่ยวกับการร้องเรียน	๓๘๔
สค ๑๑๙/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๘ (นครราชสีมา) เกี่ยวกับการร้องทุกข์กล่าวโทษ	๓๘๗
สค ๑๒๐/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๘ (นครราชสีมา) เกี่ยวกับการร้องทุกข์กล่าวโทษ	๓๙๒
สค ๑๒๑/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์	๓๙๕

สค ๑๒๒/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของอำนวยการพัสดุพิสัย เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน	๓๙๙
สค ๑๒๓/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของอำนวยการพัสดุพิสัย เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน	๔๐๑
สค ๑๒๔/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของโรงเรียนห้วยผึ้งพิทยา เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง	๔๐๓
สค ๑๒๕/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เกี่ยวกับสำนวนการตอบและผลการตรวจคำตอบ	๔๐๕
สค ๑๒๖/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสถานีตำรวจภูธรเมืองสมุทรปราการ เกี่ยวกับสำนวนคดีอาญา	๔๐๗
สค ๑๒๗/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย เกี่ยวกับสำนวนการสอบข้อเท็จจริงกรณีรับผิดทางละเมิด	๔๑๑
สค ๑๒๘/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) เกี่ยวกับบันทึกหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการตรวจ	๔๑๕
สค ๑๒๙/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) เกี่ยวกับบันทึกหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับรายงาน	๔๑๘
สค ๑๓๐/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) เกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริง	๔๒๑
สค ๑๓๑/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของกระทรวงพาณิชย์ เกี่ยวกับโครงการรับจำนำข้าว	๔๒๔
สค ๑๓๒/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนเกี่ยวกับการประเมินผลงานทางวิชาการ	๔๓๑
สค ๑๓๓/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง	๔๓๕
สค ๑๓๔/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เกี่ยวกับการสรรหาคณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๔๔๖
สค ๑๓๕/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของกรมการปกครอง เกี่ยวกับการจัดซื้ออาวุธปืน	๔๔๗
สค ๑๓๖/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ เกี่ยวกับเอกสารคำร้องทุกข์กล่าวโทษ	๔๕๒
สค ๑๓๗/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของเทศบาลตำบลสำราญ จังหวัดขอนแก่น เกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินการจัดซื้อจัดจ้าง	๔๕๔
สค ๑๓๘/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานสรรพากรพื้นที่นครสวรรค์ เกี่ยวกับการประเมินภาษี	๔๕๗
สค ๑๓๙/๒๕๕๘	อุทธรณ์ คำสั่งฯ ขององค์การบริหารส่วนตำบลพระธาตุบังพวน จังหวัดหนองคาย เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนวินัย	๔๖๐
สค ๑๔๐/๒๕๕๘	อุทธรณ์ คำสั่งฯ ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญา	๔๖๔
สค ๑๔๑/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานปฏิรูปกฎหมายเกี่ยวกับรายงานการประชุม	๔๖๖

สค ๑๔๒/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของเทศบาลตำบลโพธิ์กลาง จังหวัดนครราชสีมา เกี่ยวกับเอกสารการกู้เงินกองทุน	๔๖๙
สค ๑๔๓/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต ๒ เกี่ยวกับสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง	๔๗๑
สค ๑๔๔/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษขั้นพื้นฐาน เกี่ยวกับแม่แก้ไข วัน เดือน ปี เกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ.๓)	๔๗๕
สค ๑๔๕/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษขั้นพื้นฐานและมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เกี่ยวกับ การสอบคัดเลือกผู้บริหารสถานศึกษา ประจำปี ๒๕๕๘	๔๗๙
สค ๑๔๖/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษขั้นพื้นฐานและมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเกี่ยวกับ การสอบคัดเลือกผู้บริหารสถานศึกษา ปี ๒๕๕๘	๔๘๓
สค ๑๔๗/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของกรมการปกครองเกี่ยวกับการสอบคัดเลือกข้าราชการเพื่อเข้ารับการอบรมหลักสูตรนายอำเภอ	๔๘๗
สค ๑๔๘/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา 11 เกี่ยวกับการดำเนินคดีตามกระบวนการยุติธรรม	๔๙๑
สค ๑๔๙/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญา	๔๙๕
สค ๑๕๐/๒๕๕๘	อุทธรณ์ คำสั่งฯ ของเทศบาลเมืองเมืองปัก จังหวัดนครราชสีมา เกี่ยวกับเอกสารสัญญาจัดซื้อจัดจ้าง	๔๙๗
สค ๑๕๑/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของโรงพยาบาลศรีสะเกษ เกี่ยวกับการคัดเลือกพยาบาลวิชาชีพ(ด้านการพยาบาล)	๔๙๙
สค ๑๕๒/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริง	๕๐๒
สค ๑๕๓/๒๕๕๘	อุทธรณ์ คำสั่งฯ ของกองบังคับการตำรวจภูธร จังหวัดตรัง เกี่ยวกับบัญชีผู้เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น	๕๐๔
สค ๑๕๔/๒๕๕๘	อุทธรณ์ คำสั่งฯ ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เกี่ยวกับการประมวลเรื่องและรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง	๕๐๗
สค ๑๕๕/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เกี่ยวกับการให้อภัยค่าเป็นพยาน	๕๑๐
สค ๑๕๖/๒๕๕๘	อุทธรณ์ คำสั่งฯ ของสถานีตำรวจนครบาลหัวหมาก และสถานีตำรวจนครบาลวังทองหลาง เกี่ยวกับบันทึกประจำวัน	๕๑๒
สค ๑๕๗/๒๕๕๘	อุทธรณ์ คำสั่งฯ ของสภาการแพทย์แผนไทย เกี่ยวกับการสอบภาคปฏิบัติ เกณฑ์กรรมการไทย	๕๑๕

สค ๑๕๘/๒๕๕๘	อุทธรณ์ คำสั่งฯ ของกรมการท่องเที่ยว เกี่ยวกับสัญญา จัดซื้อเครื่องออกกำลังกาย และเครื่องเล่นนันทนาการ	๕๑๘
สค ๑๕๙/๒๕๕๘	อุทธรณ์ คำสั่งฯ ของอำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี เกี่ยวกับสำเนาในสมัครเข้าร่วมโครงการหมู่บ้านรักษาศีล ๕	๕๒๒
สค ๑๖๐/๒๕๕๘	อุทธรณ์ คำสั่งฯ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ เกี่ยวกับผู้เสนอราคา	๕๒๔
สค ๑๖๑/๒๕๕๘	อุทธรณ์ คำสั่งฯ ของมหาวิทยาลัยขอนแก่น เกี่ยวกับคำสั่งคณะกรรมการศาสตร์	๕๒๖
สค ๑๖๒/๒๕๕๘	อุทธรณ์ คำสั่งฯ ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธกส) เกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริง	๕๓๐
สค ๑๖๓/๒๕๕๘	อุทธรณ์ คำสั่งฯ ของอำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี เกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริง	๕๓๒
สค ๑๖๔/๒๕๕๘	อุทธรณ์ คำสั่งฯ ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต ๒ เกี่ยวกับสำเนาหนังสือ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๗	๕๓๔
สค ๑๖๕/๒๕๕๘	อุทธรณ์ คำสั่งฯ ของสำนักงานเกษตรอำเภอแม่ริม จังหวัดเชียงใหม่ เกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนทำนาข้าว	๕๓๘
สค ๑๖๖/๒๕๕๘	อุทธรณ์ คำสั่งฯ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ เกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริงและการสอบวินัย	๕๔๑
สค ๑๖๗/๒๕๕๘	อุทธรณ์ คำสั่งฯ ของสำนักงานคณะกรรมการกำกับ และส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ) เกี่ยวกับการบันทึกหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการตรวจฯ	๕๔๕
สค ๑๖๘/๒๕๕๘	อุทธรณ์ คำสั่งฯ ของสำนักปลัดกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับรายชื่อเจ้าหน้าที่ซึ่งมีส่วนร่วมพิจารณาออกหนังสือ	๕๔๘
สค ๑๖๙/๒๕๕๘	อุทธรณ์ คำสั่งฯ ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู เกี่ยวกับใบอนุญาตประทานบัตร	๕๕๑
สค ๑๗๐/๒๕๕๘	อุทธรณ์ คำสั่งฯ ไม่แก้ไขวัน เดือน ปี เกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (กพ7) ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษา	๕๕๖
สค ๑๗๑/๒๕๕๘	อุทธรณ์ คำสั่งฯ ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ปปช) เกี่ยวกับสำนวนคดีเรื่องร้องเรียน	๕๖๐
สค ๑๗๒/๒๕๕๘	อุทธรณ์ คำสั่งฯ ของกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข) เกี่ยวกับการสรรหาสมาชิกคณะกรรมการ กบข และ	๕๖๓

การเรียกคืนเงินค่าเบี้ยเลี้ยงค่าเดินทาง

สค ๑๓๓/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของกรมบัญชีกลาง เกี่ยวกับการประชุมคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดชอบผิดทางแพ่ง	๕๖๙
สค ๑๓๔/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ไม่แก้ไขวัน เดือน ปี เกิด โฆษณีสืบประวัติข้าราชการ (ก.พ.๓)	๕๗๒
สค ๑๓๕/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานประกันสังคมจังหวัดชลบุรี เกี่ยวกับสถานที่ทำงานปัจจุบันค่าจ้างหรืออัตราเงินเดือนของผู้ประกันตนในระบบประกันสังคม	๕๗๖
สค ๑๓๖/๒๕๕๘	อุทธรณ์ คำสั่งฯ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง เกี่ยวกับการให้ ถ้อยคำของคณะกรรมการเปิดซองสอบราคา	๕๗๙
สค ๑๓๗/๒๕๕๘	อุทธรณ์ คำสั่งฯ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เกี่ยวกับรายงานการพิจารณา คำร้องทุกข์ และเอกสารการเบิกเบี้ยประชุม	๕๘๒
สค ๑๓๘/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของวิทยาลัยเทคนิคสิงห์บุรี เกี่ยวกับเอกสารการเสนอราคา	๕๘๕
สค ๑๓๙/๒๕๕๘	อุทธรณ์ คำสั่งฯ ของกองกำกับ การตำรวจตระเวน ชายแดน ที่ ๔๒ เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน	๕๘๘
สค ๑๔๐/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของกรมควบคุมโรค เกี่ยวกับรายงานการประชุมคณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ	๕๙๑
สค ๑๔๑/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของกรมควบคุมโรค เกี่ยวกับรายงานการประชุมคณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ	๕๙๕
สค ๑๔๒/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงาน ป.ป.ท. เกี่ยวกับการพิจารณาเรื่องร้องเรียน	๕๙๘
สค ๑๔๓/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานอัยการจังหวัดปทุมธานี เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนคดีอาญา	๖๐๑
สค ๑๔๔/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ขององค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนู จังหวัดสงขลา เกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริง	๖๐๕
สค ๑๔๕/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เกี่ยวกับการสอบสวน	๖๐๗
สค ๑๔๖/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติเกี่ยวกับคำสั่งลงโทษกักขัง	๖๑๐
สค ๑๔๗/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน เกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริง	๖๑๒
สค ๑๔๘/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของกรมการปกครอง เกี่ยวกับกระดาคำตอบและข้อสอบพร้อมเฉลย	๖๑๔
สค ๑๔๙/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๐ เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนวินัย	๖๑๗
สค ๑๕๐/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของกรมบัญชีกลาง เกี่ยวกับรายงานการประชุม	๖๒๑
สค ๑๕๑/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาและสำนักงานคณะกรรมการ	๖๒๔

การศึกษาขั้นพื้นฐาน

สค ๑๙๒/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ เกี่ยวกับคะแนนผลการพิจารณาคัดเลือก	๖๒๘
สค ๑๙๓/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๓ เกี่ยวกับคะแนนผลทดสอบ	๖๓๒
สค ๑๙๔/๒๕๕๘	อุทธรณ์ คำสั่งฯ ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๗ เกี่ยวกับคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือกผู้แทนครูสภาและบัณฑิตกรรมการประชุมฯ	๖๓๕
สค ๑๙๕/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เกี่ยวกับการประชุมของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามฯ	๖๓๘
สค ๑๙๖/๒๕๕๘	อุทธรณ์ คำสั่งฯ ของสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑ เกี่ยวกับการเบิกจ่ายงบประมาณการจัดทำหลักเขต และป้ายแสดงแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน	๖๔๑
สค ๑๙๗/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของอุทยานแห่งชาติทับลานเกี่ยวกับการเบิกจ่ายงบประมาณการจัดทำหลักเขต และป้ายแสดงแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน	๖๔๔
สค ๑๙๘/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของอุทยานแห่งชาติทับลาน เกี่ยวกับการเบิกจ่ายงบประมาณการจัดทำหลักเขตและป้ายแสดงแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน	๖๔๗
สค ๑๙๙/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของกระทรวงการคลัง เกี่ยวกับการสำนวนการสอบสวนวินัย	๖๕๐
สค ๒๐๐/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานเขตลาดพร้าวเกี่ยวกับรายชื่อบุคคล	๖๕๔
สค ๒๐๑/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เกี่ยวกับรายงานการประชุม	๖๕๖
สค ๒๐๒/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เกี่ยวกับการสอบคัดเลือกผู้บริหารสถานศึกษา ปี ๒๕๕๘	๖๖๐
สค ๒๐๓/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดพัทลุง เกี่ยวกับบัญชีผู้เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น	๖๖๔
สค ๒๐๔/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของกระทรวงพลังงาน เกี่ยวกับรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง	๖๖๖
สค ๒๐๕/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง	๖๗๒
สค ๒๐๖/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานสรรพากรภาค ๑๒ เกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริง	๖๗๔
สค ๒๐๗/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง เกี่ยวกับรายงานผลการสอบข้อเท็จจริง	๖๗๗

สค ๒๐๘/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา	๖๘๐
สค ๒๐๙/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของโรงพยาบาลโพธาราม จังหวัดราชบุรี เกี่ยวกับการว่ากล่าวตักเตือนข้าราชการ	๖๘๓
สค ๒๑๐/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานสาธารณสุขฯ จังหวัดมุกดาหาร เกี่ยวกับเอกสารการเดินทางไปราชการและเอกสารการลงเวลาปฏิบัติราชการ	๖๘๕
สค ๒๑๑/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานสาธารณสุขฯ อำเภอดำรงวิทยะ จังหวัดมุกดาหาร เกี่ยวกับเอกสารการเดินทางไปราชการและเอกสารการลงเวลาปฏิบัติราชการ	๖๘๘
สค ๒๑๒/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย	๖๙๑
สค ๒๑๓/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของจังหวัดบึงกาฬ เกี่ยวกับการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง	๖๙๓
สค ๒๑๔/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน)	๖๙๕
สค ๒๑๕/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของโรงพยาบาลคำชะอี จังหวัดมุกดาหาร เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่	๖๙๗
สค ๒๑๖/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของคณะวิทยาศาสตร์เขตร้อน มหาวิทยาลัยมหิดล	๖๙๙
สค ๒๑๗/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาลำพูน เขต ๑	๗๐๑
สค ๒๑๘/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๗๐๔
สค ๒๑๙/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของกรมโยธาธิการและผังเมือง เกี่ยวกับการดำเนินการด้านคดี	๗๐๗
สค ๒๒๐/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ขององค์การบริหารส่วนตำบลตาเบา จังหวัดสุรินทร์ เกี่ยวกับเงินเดือนของพนักงานส่วนตำบล	๗๑๑
สค ๒๒๑/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ขององค์การบริหารส่วนตำบลขามป้อม จังหวัดมหาสารคาม	๗๑๔
สค ๒๒๒/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ขององค์การบริหารส่วนตำบลคือเวียง จังหวัดพะเยา เกี่ยวกับเอกสารการจัดซื้อเตาเผาขยะไร้มลพิษ	๗๑๗
สค ๒๒๓/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสภาพนายกความ เกี่ยวกับรายงานการประชุมคณะกรรมการมรยาทนายความ	๗๑๙
สค ๒๒๔/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของกรมขนส่งทางอากาศ เกี่ยวกับการว่าจ้างจัดการขนส่งโดยรถยนต์บรรทุก	๗๒๑
สค ๒๒๕/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๓ เกี่ยวกับใบนำส่งเงินสะสมและเงินสมทบกองทุนสงเคราะห์	๗๒๔
สค ๒๒๖/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้ว จังหวัดปราจีนบุรี เกี่ยวกับหนังสือที่ ปจ ๗๐๐๐๑/๑๙๕ ลงวันที่ ๒๕ พ.ค. ๕๘	๗๒๘
สค ๒๒๗/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้ว จังหวัดปราจีนบุรี	๗๓๐

สค ๒๒๘/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	๗๓๓
สค ๒๒๙/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทยเกี่ยวกับข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงินของลูกค้าที่ตามคำพิพากษา	๗๓๗
สค ๒๓๐/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๒ เกี่ยวกับข้อมูลของประกันตน	๗๔๐
สค ๒๓๑/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของกระทรวงการคลัง เกี่ยวกับการหนังสือร้องเรียน	๗๔๔
สค ๒๓๒/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพฯ	๗๔๕
สค ๒๓๓/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของกระทรวงการคลัง เกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริง	๗๔๗
สค ๒๓๔/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของเทศบาลตำบลประตูป่า จังหวัดลำพูน	๗๕๐
สค ๒๓๖/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสงขลา	๗๕๓
สค ๒๓๗/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสภาการแพทย์แผนไทย เกี่ยวกับเอกสารในกระบวนการจัดสอบ	๗๖๐
สค ๒๓๘/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสภาการแพทย์แผนไทย เกี่ยวกับเอกสารในกระบวนการจัดสอบ	๗๖๕
สค ๒๓๙/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของกระทรวงการคลัง เกี่ยวกับการหนังสือร้องเรียน	๗๗๐
สค ๒๔๐/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของกระทรวงการคลัง เกี่ยวกับการหนังสือร้องเรียน	๗๗๓
สค ๒๔๑/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง เกี่ยวกับการลงทะเบียนเรียนและการเก็บคะแนน	๗๗๖
สค ๒๔๒/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของจังหวัดสมุทรสาคร เกี่ยวกับการนิยมนิเทศการณ์ประโยชน์สู่กฎหมาย	๗๗๙
สค ๒๔๓/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของโรงพยาบาลคำชะอี จังหวัดมุกดาหาร เกี่ยวกับการจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน	๗๘๑
สค ๒๔๔/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของจังหวัดเชียงราย เกี่ยวกับการสอบสวนวินัยร้ายแรง	๗๘๓
สค ๒๔๕/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของกรมศุลกากร เกี่ยวกับการคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญ	๗๘๕
สค ๒๔๖/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของจังหวัดสุพรรณบุรี เกี่ยวกับการทำให้การพยานบุคคลในสำนวนสอบสวนข้อเท็จจริง	๗๙๐
สค ๒๔๗/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของเทศบาลตำบลเขม็ด จังหวัดชลบุรี เกี่ยวกับการร้องเรียน	๗๙๒
สค ๒๔๘/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของกองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๓ เกี่ยวกับเอกสารการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ ชั้นประทวนและชั้นสัญญาบัตร	๗๙๕
สค ๒๔๙/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสระแก้ว	๘๐๔
สค ๒๕๐/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาศึกษากำแพงเพชร เขต ๑	๘๑๓

สค ๒๕๑/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนทางวินัย	๘๑๗
สค ๒๕๒/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เกี่ยวกับรายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริง	๘๒๐
สค ๒๕๓/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดลพบุรีสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เกี่ยวกับสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	๘๒๑
สค ๒๕๔/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เกี่ยวกับรายงานการตรวจสอบการดำเนินการด้านการเงินของคณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	๘๒๔
สค ๒๕๕/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ประทับช้างจังหวัดพิจิตร เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง	๘๒๗
สค ๒๕๘/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยหมื่น จังหวัดสระบุรี เกี่ยวกับแบบแปลนก่อสร้างอาคาร	๘๓๐
สค ๒๕๙/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต ๓ เกี่ยวกับรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง	๘๓๓
สค ๒๖๐/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำฯ ของสถานีตำรวจภูธรภูผิงคราชนิเวศน์ เกี่ยวกับรายงานการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุเพลิงไหม้	๘๓๖
สค ๒๖๑/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ขององค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำเจริญ จังหวัดบึงกาฬ เกี่ยวกับฎีกาเบิกจ่ายเงินโครงการจ้างเหมา	๘๓๘
สค ๒๖๒/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของมีสถานีตำรวจภูธรบ่อทอง จังหวัดชลบุรี เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน	๘๔๐
สค ๒๖๓/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมเกี่ยวกับเอกสารการนำเข้าชิ้นส่วนรถยนต์โตโยต้า รุ่นพรีอุส	๘๔๒
สค ๒๖๔/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของตำรวจภูธรภาค ๗ จังหวัดนครปฐม เกี่ยวกับเอกสารการเสนอและทำความเข้าใจของเจ้าหน้าที่	๘๔๕
สค ๒๖๕/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของโรงพยาบาลศรีสะเกษ เกี่ยวกับการคัดเลือกเข้ารับการประเมินผลงาน	๘๔๙
สค ๒๖๖/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของกองปฏิบัติการดับเพลิง สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัย	๘๕๒
สค ๒๖๗/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยวัง จังหวัดกาฬสินธุ์ เกี่ยวกับการกระทำผิดระเบียบวินัย	๘๕๔
สค ๒๖๘/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของอำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ เกี่ยวกับการกระทำผิดระเบียบวินัย	๘๕๖
สค ๒๖๙/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานประกันสังคม เกี่ยวกับข้อมูลของผู้ประกันตน	๘๕๘
สค ๒๗๐/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) เกี่ยวกับรายงานผลการพิจารณาเบิกจ่ายเงินเดือน	

สค ๒๗๑/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของเทศบาลนครนนทบุรี เกี่ยวกับการทะเบียนประวัติราษฎร	๘๖๓
สค ๒๗๒/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองเดิน จังหวัดบึงกาฬ เกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริง	๘๖๖
สค ๒๗๓/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เกี่ยวกับการพิจารณา คัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับต้น	๘๖๘
สค ๒๗๔/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เกี่ยวกับการ ตรวจสอบเรื่องร้องเรียน	๘๗๓
สค ๒๗๕/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานเขตคลองเตย เกี่ยวกับการออกใบอนุญาตให้รื้อถอนอาคาร	๘๗๕
สค ๒๗๖/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา เกี่ยวกับรายงานการประชุม	๘๗๗
สค ๒๗๗/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน	๘๗๙
สค ๒๗๘/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของกรมเจ้าท่า เกี่ยวกับเอกสารประกวดราคา	๘๘๒
สค ๒๗๙/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานเลขาธิการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับหนังสือราชการ	๘๘๖
สค ๒๘๐/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เกี่ยวกับการลงทะเบียนสอบวิทยานิพนธ์ระดับดุษฎีบัณฑิต	๘๙๐
สค ๒๘๑/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และตำรวจภูธรภาค ๙ เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนทางวินัย	๘๙๒
สค ๒๘๒/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เกี่ยวกับหนังสือร้องเรียน	๘๙๕
สค ๒๘๓/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของวิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชราม เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง	๘๙๗
สค ๒๘๔/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของเทศบาลตำบลดอนหัวฬ่อ จังหวัดชลบุรี เกี่ยวกับบันทึกข้อความและบันทึก การลงเวลาปฏิบัติราชการ	๘๙๙
สค ๒๘๕/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของเทศบาลตำบลดอนหัวฬ่อ จังหวัดชลบุรี เกี่ยวกับบันทึกข้อความและบันทึก การลงเวลาปฏิบัติราชการ	๙๐๒

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สค ๑/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขากำแพงเพชร เกี่ยวกับการกู้เงิน สถานะบัญชีเงินกู้ การนำส่งเงิน และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง	๙๐๕
สค ๒/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา เกี่ยวกับข้อมูลผลิตภัณฑ์ประเภทเครื่องสำอาง	๙๐๗

สค ๓/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เกี่ยวกับการตรวจสอบข้อมูลทางการเงิน	๙๑๐
สค ๔/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของบริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด เกี่ยวกับข้อมูลเครดิต	๙๑๓
สค ๕/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของอำเภอบ้านค่าย จังหวัดระยอง เกี่ยวกับผลการสอบสวนการยกเลิกการจัดซื้อจัดจ้าง	๙๑๖
สค ๖/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสภาการแพทย์แผนไทย เกี่ยวกับการสอบความรู้การแพทย์แผนไทย	๙๑๘
สค ๗/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของเทศบาลตำบลแวงใหญ่ จังหวัดขอนแก่น เกี่ยวกับการให้ข้าราชการหรือพนักงานเทศบาลร่วมเป็นกรรมการสอบสวนวินัย	๙๒๐
สค ๘/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของธนาคารกรุงไทยเกี่ยวกับภาพวงจรปิด	๙๒๒
สค ๙/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๒๐ เกี่ยวกับข้อมูลการยื่นเสียภาษี	๙๒๕
สค ๑๐/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เกี่ยวกับเอกสารการตรวจสอบข้อเท็จจริง	๙๒๘
สค ๑๑/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทยเกี่ยวกับประวัติการรักษาพยาบาล	๙๓๐
สค ๑๒/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี เกี่ยวกับต้นเรื่องการออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง	๙๓๒
สค ๑๓/๒๕๕๘	อุทธรณ์คำสั่งฯ ของอ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ เกี่ยวกับระเบียบวาระและรายงานการประชุม	๙๓๕

สาขาเศรษฐกิจ และการคลังของประเทศ

เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น

www.oic.go.th

E-mail : infothai@oic.go.th

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ
ที่ ศค ๑/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคมเกี่ยวกับการลงทุนในหุ้นต่างๆ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานประกันสังคม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงเลขาธิการสำนักงานประกันสังคมขอสำเนาเอกสารเพื่อใช้ประกอบการชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด จำนวน ๖ รายการ ดังนี้

รายการที่ ๑ ประกาศคณะกรรมการประกันสังคม เรื่องกรอบและสัดส่วนการลงทุนกองทุนประกันสังคมฯ ฉบับที่มีผลบังคับใช้ในระหว่างปี ๒๕๔๘-๒๕๕๐

รายการที่ ๒ ระเบียบคณะกรรมการประกันสังคม ว่าด้วยการจัดหาผลประโยชน์ของกองทุนประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๔๒

รายการที่ ๓ มติคณะกรรมการประกันสังคมครั้งที่ ๑/๒๕๔๙ เมื่อวันอังคารที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๔๙

รายการที่ ๔ มติคณะอนุกรรมการบริหารการลงทุนกองทุนประกันสังคม ครั้งที่ ๑/๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๔๙

รายการที่ ๕ งบการเงินประจำปีกองทุนประกันสังคม ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๔๘

รายการที่ ๖ เอกสารเกี่ยวกับการลงทุนในหุ้นต่างๆที่ขาดทุนและได้ดำเนินการอย่างไร

สำนักงานประกันสังคมมีหนังสือ ลับด่วนที่สุด ที่ รง ๐๖๐๗/๑๐๔ ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ให้สำเนาเอกสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๕ แก่ผู้อุทธรณ์ แต่ปฏิเสธการให้สำเนาเอกสารรายการที่ ๖ โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลเกี่ยวกับความมั่นคงทางเศรษฐกิจด้านการลงทุน ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้รับเรื่องอุทธรณ์และส่งคำอุทธรณ์ดังกล่าวให้แก่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “คณะกรรมการวินิจฉัย ฯ” ได้พิจารณาอุทธรณ์แล้วเห็นว่า กรณีนี้หน่วยงานของรัฐได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้ได้รับการปฏิเสธมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้ตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อเท็จจริงจากการชี้แจงของผู้ที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นสมควรรับฟังข้อมูลและข้อเท็จจริงจากผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณา จึงมีมติให้เชิญผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงานประกันสังคมมาให้ถ้อยคำและชี้แจงข้อเท็จจริง สรุปการชี้แจงได้ดังนี้

๑. ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาเมื่อวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๘ สรุปได้ ดังนี้

๑.๑ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๙ ขณะผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งรองเลขาธิการสำนักงานประกันสังคม และได้รับมอบหมายให้กำกับดูแลสำนักบริหารการลงทุน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานได้มอบนโยบายให้สำนักงานประกันสังคมดำเนินการจัดตั้งธนาคารแรงงาน แต่เนื่องจากการตั้งธนาคารใหม่ต้องใช้เงินลงทุนจำนวนมาก คณะกรรมการการลงทุนซึ่งผู้อุทธรณ์เป็นประธานกรรมการจึงเสนอให้สำนักงานประกันสังคมใช้วิธีซื้อกิจการ (Take over) ธนาคารเพื่อเข้าไปบริหารจัดการ ซึ่งขณะนั้นธนาคารไทยธนาคารมีความเหมาะสมในการลงทุนเนื่องจากมีทุนจดทะเบียน ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท หากสำนักงานประกันสังคมซื้อหุ้น ร้อยละ ๒๕ ของทุนจดทะเบียนก็มีสิทธิเข้าไปบริหารงานได้ เลขาธิการสำนักงานประกันสังคมพิจารณาแล้วอนุมัติให้ดำเนินการซื้อหุ้นดังกล่าว สำนักงานประกันสังคมจึงดำเนินการซื้อหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ระหว่างวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๔๙ จำนวนร้อยละ ๔ ของทุนจดทะเบียน หลังจากนั้นก็หยุดซื้อเนื่องจากกฎหมายกำหนดว่า หากมีการซื้อหุ้นจำนวนตั้งแต่ร้อยละ ๕ ของทุนจดทะเบียนจะต้องแจ้งต่อหน่วยงานที่กำกับดูแลก่อน

๑.๒ สำนักงานประกันสังคมได้ทำหนังสือถึงธนาคารแห่งประเทศไทยแจ้งว่า สำนักงานประกันสังคมจะซื้อหุ้นเพิ่ม และได้รับแจ้งอย่างไม่เป็นทางการว่าธนาคารแห่งประเทศไทยเห็นชอบกับสำนักงานประกันสังคม แต่ระหว่างที่รอหนังสือจากธนาคารแห่งประเทศไทยก็เกิดการปฏิวัติ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๙ ส่งผลให้ราคาหุ้นตกและเกิดวิกฤตเศรษฐกิจทั่วโลก ต่อมาผู้อุทธรณ์พ้นจากตำแหน่งรองเลขาธิการสำนักงานประกันสังคมเมื่อปลาย พ.ศ. ๒๕๔๙

๑.๓ ระหว่าง พ.ศ. ๒๕๕๐ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๑ ธนาคารไทยธนาคารได้ทำการเพิ่มทุน ๒ ครั้ง แต่สำนักงานประกันสังคมไม่ซื้อหุ้นเพิ่มทุนดังกล่าว และขายหุ้นทั้งหมด ทำให้สำนักงานประกันสังคมขาดทุน ๒๙๓ ล้านบาท ทั้งนี้ หุ้นดังกล่าวเป็นหุ้นที่ซื้อตามนโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน หากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานยังไม่เลิกนโยบายก็ขายหุ้นไม่ได้ ผู้อุทธรณ์ซื้อหุ้นโดยถูกต้องตามระเบียบแต่สำนักงานประกันสังคมขายหุ้นถูกต้องหรือไม่ยังไม่ได้มีการตรวจสอบ

๑.๔ หลังการปฏิบัติเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๙ ได้มีการสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการซื้อหุ้นธนาคารไทยธนาคารและมีการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้อุทธรณ์ โดยกระทรวงแรงงานสรุปผลการดำเนินการทางวินัยว่า ผู้อุทธรณ์กระทำการโดยประมาทเป็นเหตุให้ราชการเสียหายให้ว่ากล่าวตักเตือนผู้อุทธรณ์แล้วส่งเรื่องให้สำนักงาน ก.พ. พิจารณาเมื่อ พ.ศ. ๒๕๕๐ ต่อมาวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๓ สำนักงาน ก.พ. มีหนังสือสอบถามกระทรวงแรงงานว่าขายหุ้นธนาคารไทยธนาคารหรือยัง เมื่อกระทรวงแรงงานมีหนังสือแจ้งว่าสำนักงานประกันสังคมขายหุ้นแล้วขาดทุนสองร้อยกว่าล้านบาท สำนักงาน ก.พ. ได้มีหนังสือแจ้งกระทรวงแรงงานว่ากรณีเช่นนี้ต้องดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้อุทธรณ์ จากนั้นวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓ ซึ่งเป็นวันที่ผู้อุทธรณ์เกษียณราชการกระทรวงแรงงานก็ดำเนินการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้อุทธรณ์

๑.๕ ในการดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์ครั้งแรกรับดำเนินการตามกฎหมาย ก.พ. พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งกำหนดว่าเมื่อมีการดำเนินการทางวินัยข้าราชการแล้วเรื่องจะยุติที่สำนักงาน ก.พ. แต่เมื่อมีการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ในครั้งที่ ๒ นั้นเป็นการดำเนินการตามกฎหมาย ก.พ. พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งกำหนดว่าเมื่อมีการดำเนินการทางวินัยข้าราชการแล้วให้เรื่องยุติที่ อ.ก.พ.กระทรวง ต่อมาคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้อุทธรณ์ได้สรุปผลการสอบสวนว่าผู้อุทธรณ์กระทำการโดยประมาทเลินเล่อ แต่เนื่องจากผู้อุทธรณ์เกษียณราชการแล้วจึงเห็นควรว่ากล่าวตักเตือนแล้วเสนอให้ อ.ก.พ.กระทรวงแรงงานพิจารณา ขณะเรื่องอยู่ระหว่างการพิจารณาของ อ.ก.พ.กระทรวงแรงงานเมื่อ พ.ศ. ๒๕๕๗ เกิดการปฏิวัติทำให้การพิจารณาเรื่องวินัยของผู้อุทธรณ์ไม่สามารถดำเนินการได้เพราะไม่มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานปฏิบัติหน้าที่ประธาน อ.ก.พ. ต่อมาปลัดกระทรวงแรงงานคนใหม่ซึ่งเป็นคนที่เสนอให้ดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้อุทธรณ์พิจารณาแล้วไม่เห็นด้วยที่คณะกรรมการสอบสวนวินัยเสนอให้ยุติเรื่องจึงสั่งให้ดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ใหม่ หลังจากนั้น อ.ก.พ.กระทรวงแรงงานมีมติว่าผู้อุทธรณ์ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ให้ลงโทษไล่ออกจากราชการโดยให้มีผลย้อนหลังไปถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓ เมื่อกระทรวงแรงงานมีคำสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์แล้ว ได้มีหนังสือถึงสำนักงานประกันสังคมให้ดำเนินการสอบสวนหาผู้รับผิดชอบในความเสียหาย สำนักงานประกันสังคมจึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนความรับผิดชอบทางละเมิดและเรียก ผู้อุทธรณ์ไปสอบสวน

๑.๖ ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม และชี้แจงต่อคณะกรรมการสอบสวนความรับผิดชอบทางละเมิดว่าการลงทุนซื้อหุ้นเป็นระบบพอร์ตโฟลิโอ (Portfolio) การคิดกำไรขาดทุนต้องคำนวณทั้งพอร์ต ไม่ใช่คิดเป็นรายตัวที่ลงทุนเพียงตัวใดตัวหนึ่ง

ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารการลงทุนที่แสดงผลกำไรและขาดทุนตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๓ ถึง พ.ศ. ๒๕๔๘ เพื่อตรวจสอบว่าก่อนผู้อุทธรณ์จะดำรงตำแหน่งรองเลขาธิการสำนักงานประกันสังคมมีการลงทุนอะไรบ้างในกรณีที่ขาดทุนมีดำเนินการทางวินัยแก่ผู้เกี่ยวข้องหรือไม่ และต้องการข้อมูลข่าวสารการลงทุนที่ได้กำไรและขาดทุนตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๕๒ ถึงกลางปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งเป็นช่วงเวลา

ใกล้เคียงกับปีที่ผู้ถือหุ้นถูกไล่ออก เพื่อตรวจสอบว่ามีการลงทุนอะไรบ้างในกรณีที่ขาดทุนมีดำเนินการทางวินัยแก่ผู้เกี่ยวข้องหรือไม่ โดยจะนำข้อมูลไปใช้ประกอบการชี้แจงต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมและคณะกรรมการสอบสวนความรับผิดทางละเมิดว่า การลงทุนในหุ้นนั้นราคามีขึ้นและลง การคิดกำไรและขาดทุนต้องคิดเป็นพอร์ตโฟลิโอ (Portfolio)

๒. ผู้แทนสำนักงานประกันสังคมชี้แจงด้วยวาจาเมื่อวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๘ สรุปได้ ดังนี้

๒.๑ ผู้ถือหุ้นเคยดำรงตำแหน่งรองเลขาธิการสำนักงานประกันสังคมถูกดำเนินการทางวินัยและถูกลงโทษไล่ออก หลังจากนั้นกระทรวงแรงงานแจ้งให้สำนักงานประกันสังคมแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนความรับผิดทางละเมิดเรื่องผู้ถือหุ้นซื้อหุ้นโดยไม่ชอบและประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง โดยผู้ถือหุ้นได้ชี้แจงต่อคณะกรรมการสอบสวนความรับผิดทางละเมิดแล้ว ผู้ถือหุ้นอ้างว่าการลงทุนต้องมีทั้งกำไรและขาดทุน การคำนวณความเสียหายต้องคิดในภาพรวมไม่ใช่คิดเฉพาะการลงทุนรายที่ขาดทุน เมื่อผู้ถือหุ้นมีคำขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๖ รายการ สำนักงานประกันสังคมพิจารณาแล้วให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๕ แต่มีคำสั่งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ เนื่องจากสำนักงานประกันสังคมเป็นหน่วยงานที่มีการลงทุนในหุ้นขนาดใหญ่ที่สุด การเปิดเผยชื่อหุ้นที่สำนักงานประกันสังคมลงทุนจะมีผลกระทบต่อการลงทุน เพราะอาจมีบุคคลนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์โดยไม่ชอบ เช่น นำไปขึ้นนำการซื้อขายหุ้น สร้างราคาหุ้น ทำให้ราคาหุ้นสูงขึ้นหรือต่ำลง หรือนำรายชื่อหุ้นซึ่งมีชื่อสำนักงานประกันสังคมอยู่ที่หัวกระดาษไปใช้อ้างอิงในการซื้อขายหุ้นทำให้กระทบต่อราคาซื้อขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์

๒.๒ ในการดำเนินการทางวินัยผู้ถือหุ้นนั้น คณะกรรมการสอบสวนวินัย และคณะกรรมการสอบสวนความรับผิดทางละเมิดไม่ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับผลกำไรหรือขาดทุน แต่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับขั้นตอน กระบวนการซื้อหุ้นว่าดำเนินการโดยถูกต้องตามระเบียบหรือไม่ โดยสำนักงานประกันสังคมมีระเบียบว่าด้วยการลงทุน คู่มือจรรยาบรรณว่าด้วยการลงทุน ดังนั้นการที่ผู้ถือหุ้นขอข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนที่ได้กำไรหรือขาดทุนก็ไม่มีประโยชน์ในการชี้แจงต่อคณะกรรมการสอบสวนความรับผิดทางละเมิด

ข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พังเป็นยุติ

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาข้อเท็จจริงซึ่งประกอบด้วยคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้ถือหุ้น คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานประกันสังคม และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงยุติดังนี้

๑. ผู้ถือหุ้นมีคำขอข้อมูลข่าวสารลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๘ ขอสำเนาเอกสารจำนวน ๖ รายการ

๒. สำนักงานประกันสังคมมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ รง ๐๖๐๗/๑๐๔ ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้ถือหุ้นแจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๕ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ เอกสารเกี่ยวกับการลงทุนในหุ้นต่างๆที่ขาดทุนและได้ดำเนินการอย่างไร โดยให้

เหตุผลว่าเป็นข้อมูลเกี่ยวกับความมั่นคงทางเศรษฐกิจด้านการลงทุน ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๓. คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์สรุปได้ว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์นั้นประกอบด้วย ข้อมูลการลงทุนที่ได้กำไรและขาดทุนตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๓ ถึง พ.ศ. ๒๕๔๘ และข้อมูลการลงทุนที่ได้กำไรและขาดทุนตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๕๒ ถึงกลางปี พ.ศ. ๒๕๕๓

๔. คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานประกันสังคมสรุปได้ว่า การปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ เนื่องจากสำนักงานประกันสังคมเป็นหน่วยงานที่มีการลงทุนในหุ้นขนาดใหญ่ที่สุด การเปิดเผยชื่อหุ้นที่สำนักงานประกันสังคมลงทุนจะมีผลกระทบต่อการลงทุน เพราะอาจมีบุคคลนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์โดยไม่ชอบ เช่น นำไปใช้ในการซื้อขายหุ้น สร้างราคาหุ้น ทำให้ราคาหุ้นสูงขึ้นหรือต่ำลง หรือนำรายชื่อหุ้นซึ่งมีชื่อสำนักงานประกันสังคมอยู่ที่หัวกระดาษไปใช้อ้างอิงในการซื้อขายหุ้น ทำให้กระทบต่อราคาซื้อขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์

ประเด็นที่ต้องพิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่า

๑. สำนักงานประกันสังคมได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๕ แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว กรณีจึงไม่ต้องวินิจฉัย

๒. ประเด็นที่ต้องพิจารณาคือ ข้อมูลข่าวสารตามคำขอรายการที่ ๖ นั้นเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้หรือไม่

การวินิจฉัย

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือข้อมูลการลงทุนที่ได้กำไรและขาดทุนตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๓ ถึง พ.ศ. ๒๕๔๘ และข้อมูลการลงทุนที่ได้กำไรและขาดทุนตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๕๒ ถึงกลางปี พ.ศ. ๒๕๕๓ นั้น เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ผู้อุทธรณ์ต้องการนำไปเทียบเคียงกับการลงทุนในขณะที่ ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งรองเลขาธิการสำนักงานประกันสังคม และใช้เป็นข้อมูลประกอบการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม และคณะกรรมการสอบสวนความรับผิดทางละเมิด เพื่อปกป้องส่วนได้เสียของตน คณะกรรมการวินิจฉัยฯ มีความเห็นดังนี้

๑. ข้อมูลการลงทุนที่ได้กำไรและขาดทุนตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๓ ถึง พ.ศ. ๒๕๔๘ นั้น ขณะนี้เวลาได้ล่วงเลยไปนานเกือบ ๑๐ ปี การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่มีผลต่อการสร้างราคาหุ้น ไม่ส่งผลกระทบต่อมูลค่าหุ้น และไม่ทำให้บุคคลใดได้เปรียบเสียเปรียบในการซื้อขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงในทางเศรษฐกิจหรือการคลังของประเทศ ตามมาตรา ๑๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แม้จะเป็นข้อมูลการลงทุนก่อนที่ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งรองเลขาธิการสำนักงานประกันสังคม แต่ผู้อุทธรณ์ก็อาจนำไปเทียบเคียงกับการลงทุนในขณะที่ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งรองเลขาธิการสำนักงานประกันสังคม

เพื่อประกอบการชี้แจงต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม และคณะกรรมการสอบสวนความรับผิดทางละเมิดได้จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้

๒. ข้อมูลการลงทุนที่ได้กำไรและขาดทุนตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๕๒ ถึงกลางปี พ.ศ. ๒๕๕๓ นั้นขณะนี้เวลาได้ล่วงเลยไป ๕ ปีแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่มีผลต่อการสร้างราคาหุ้น ไม่ส่งผลกระทบต่อมูลค่าหุ้น และไม่ทำให้บุคคลใดได้เปรียบเสียเปรียบในการซื้อขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงในทางเศรษฐกิจหรือการคลังของประเทศ ตามมาตรา ๑๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แม้จะเป็นข้อมูลการลงทุนหลังจากที่ผู้อุทธรณ์พ้นจากตำแหน่งรองเลขาธิการสำนักงานประกันสังคมแล้ว แต่ผู้อุทธรณ์ก็อาจนำไปเทียบเคียงกับการลงทุนในขณะที่ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งรองเลขาธิการสำนักงานประกันสังคมเพื่อประกอบการชี้แจงต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม และคณะกรรมการสอบสวนความรับผิดทางละเมิดได้ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานประกันสังคมให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ ได้แก่ ข้อมูลการลงทุนที่ได้กำไรและขาดทุนตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๓ ถึง พ.ศ. ๒๕๔๘ และข้อมูลการลงทุนที่ได้กำไรและขาดทุนตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๕๒ ถึงกลางปี พ.ศ. ๒๕๕๓ แก่ผู้อุทธรณ์ให้ครบถ้วน โดยห้ามผู้อุทธรณ์นำข้อมูลดังกล่าวไปเผยแพร่แก่ผู้ใด นอกเหนือจากการใช้เพื่อประกอบการชี้แจงต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม และคณะกรรมการสอบสวนความรับผิดทางละเมิด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจ

วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๘

สาขาสังคม
การบริหารราชการแผ่นดิน
และการบังคับใช้กฎหมาย

เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น

www.oic.go.th

E-mail : infothai@oic.go.th

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดนครศรีธรรมราช

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ตำแหน่งรองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลควนชุม ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๗ ถึงประธานกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัด นครศรีธรรมราช เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์ ได้แก่ รายงานการ ประชุม ก.อบต. จังหวัดนครศรีธรรมราช ครั้งที่ ๗/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗ และ ครั้งที่ ๘/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ และในการประชุมทุกครั้งที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ พร้อมรับรองสำเนา

จังหวัดนครศรีธรรมราชมีหนังสือ ที่ นศ ๐๐๒๓.๒/๑๗๗๓๖ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า การพิจารณามีความเห็นของ ก.อบต. จังหวัดนครศรีธรรมราชเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย เป็นเพียงขั้นตอนภายในก่อนมีคำสั่ง ลงโทษทางวินัยเท่านั้น ผู้อุทธรณ์จึงยังไม่มีสิทธิขอตรวจดูหรือขอสำเนาเอกสาร หาก ก.อบต. จังหวัด นครศรีธรรมราช และองค์การบริหารส่วนตำบลควนชุมได้ออกคำสั่งลงโทษทางวินัยแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงจะ มีสิทธิขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ตามมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของ ราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของจังหวัด นครศรีธรรมราช และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลไชยมนตรี ได้มีหนังสือ ที่ นศ ๘๔๐๐๑/๑๘๘ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๗ รายงานผลการดำเนินการทางวินัยอย่าง

ร้ายแรงต่อ ก.อบต. จังหวัดจันทนนครศรีธรรมราช กรณีผู้อุทธรณ์ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล และนาย ข. ตำแหน่งหัวหน้าส่วนโยธา ถูกกล่าวหาว่าทุจริตต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการใช้อำนาจในทางมิชอบ ในโครงการบุกเบิกถนนสายนบเตียน - วังรัก หมู่ที่ ๕ ดำเนินการไม่เป็นไปตามสัญญาจ้างโดยไม่ฝังท่อระบายน้ำ ๓ จุด และสัญญาจ้างกำหนดให้ทำงานแล้วเสร็จภายในวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๖ ผู้รับจ้างส่งมอบงานจ้างเมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๖ คณะกรรมการตรวจรับงานจ้างเมื่อวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๔๖ เบิกจ่ายเงินให้กับผู้รับจ้างวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๔๖ แต่ในขณะนั้นผู้รับจ้างยังมิได้วางท่อระบายน้ำจำนวน ๓ จุดตามสัญญาจ้างแต่อย่างใด แต่ได้มีการฝังท่อในภายหลัง และการลงหินคลุกผิวจราจรพบว่าในสัญญาจ้างกำหนดให้ผู้รับจ้างจะต้องลงหินคลุกในปริมาณไม่น้อยกว่า ๔๒๐ ลูกบาศก์เมตร แต่สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดตรวจสอบพบว่าได้ลงเพียง ๑๓๘ ลูกบาศก์เมตร ก่อให้เกิดความเสียหายแก่หน่วยงาน ผู้อุทธรณ์ในฐานะคณะกรรมการตรวจการจ้าง และนาย ข. ในฐานะผู้ควบคุมงานจ้างมีหน้าที่ต้องควบคุมงานให้เป็นไปตามรูปแบบและข้อกำหนดในสัญญา และจะต้องเข้าไปควบคุมดูแลทุกวัน แต่กลับมิได้ปฏิบัติให้เป็นไปตามสัญญาและยังมีการเขียนรายงานการวางท่อระบายน้ำเสร็จเรียบร้อยแล้วทั้ง ๒ จุด เป็นการสร้าง เอกสารเท็จ เพื่อให้คณะกรรมการตรวจการจ้างหลงเชื่อและตรวจรับงาน และเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาแล้วเห็นว่า การกระทำของบุคคลทั้งสองเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ เห็นควรไล่บุคคลทั้งสองออกจากราชการ นายกององค์การบริหารส่วนตำบลไชยมนตรีพิจารณาแล้วเห็นชอบตามความเห็นคณะกรรมการสอบสวน ก.อบต. จังหวัดนครศรีธรรมราชพิจารณาแล้วเห็นว่า การดำเนินการทางวินัยดังกล่าวไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์หลายประการจึงส่งเรื่องให้องค์การบริหารส่วนตำบลไชยมนตรีและคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ถูกต้อง องค์การบริหารส่วนตำบลไชยมนตรีได้รายงานอีกครั้งว่าได้ดำเนินการให้ถูกต้องแล้วมีความเห็นควรไล่บุคคลทั้งสองออกจากราชการเช่นเดิม และคณะอนุกรรมการพิจารณาดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการก็มีมติเห็นชอบด้วย ต่อมา ก.อบต. จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้พิจารณาในการประชุมอีกหลายครั้ง เห็นว่ามีปัญหาเกี่ยวกับการคัดค้านกรรมการสอบสวนทำให้การสอบสวนไม่เป็นธรรม และการดำเนินการเกี่ยวกับคำสั่งยกการคัดค้านไม่เป็นไปตามกฎหมาย จึงมติให้องค์การบริหารส่วนตำบลไชยมนตรียกเลิกคำสั่ง ที่ ๘/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๔๗ และคำสั่งที่ ๓๔/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๗ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง และให้บุคคลทั้งสองกลับคืนสู่สถานะเดิม แต่มูลความผิดที่ถูกกล่าวหา ยังคงปรากฏอยู่จึงต้องดำเนินการทางวินัยกับบุคคลทั้งสอง โดยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงใหม่ จึงมีมติเห็นชอบให้แจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลควนชุมที่ผู้อุทธรณ์สังกัดอยู่ และองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือที่นาย ข. สังกัดอยู่ เพื่อดำเนินการทางวินัยต่อไป

องค์การบริหารส่วนตำบลควนชุมได้มีคำสั่ง ที่ ๙๘/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อสอบสวนกรณีดังกล่าว และคำสั่ง ที่ ๖๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๕ เรื่องเปลี่ยนแปลงคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน คณะกรรมการสอบสวน

สอบสวนแล้วมีมติเอกฉันท์เห็นควรลงโทษไล่ออกจากราชการ แต่นายกององค์การบริหารส่วนตำบลควนชุมไม่เห็นด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน เนื่องจากเห็นว่าการกระทำของผู้ถูกลงโทษไม่ปรากฏหลักฐานข้อเท็จจริงว่ากระทำโดยเจตนาทุจริต แต่กระทำลงไปโดยขาดความรับผิดชอบไม่ระวังรักษาผลประโยชน์ของทางราชการ ประกอบกับไม่ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลไชยมนตรีเสียหายประโยชน์แต่อย่างใด เป็นเพียงการบกพร่องในหน้าที่ไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบของทางราชการเท่านั้น กรณีจึงไม่เป็นความผิดวินัยร้ายแรง เห็นควรลงโทษตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๓ เดือน แต่เนื่องจากเป็นความผิดวินัยครั้งแรก และไม่เคยทำผิดวินัยมาก่อน จึงมีเหตุให้ปราณีลงโทษเป็นภาคทัณฑ์ คณะอนุกรรมการพิจารณาดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการพิจารณาแล้วเห็นว่าควรลงโทษไล่ออกจากราชการ และ ก.อบต. จังหวัดนครศรีธรรมราช ก็มีมติเอกฉันท์เห็นชอบเช่นกัน จังหวัดนครศรีธรรมราชจึงได้มีหนังสือ ที่ นศ ๐๐๒๓.๔/๓๓๑ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๗ ถึงนายกององค์การบริหารส่วนตำบลควนชุม แจ้งผลการดำเนินการทางวินัยกรณีผู้ถูกลงโทษให้องค์การบริหารส่วนตำบลควนชุมดำเนินการให้เป็นไปตามมติ ก.อบต. จังหวัดนครศรีธรรมราช

ในชั้นพิจารณา ผู้ถูกลงโทษมีหนังสือลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ชี้แจงสรุปว่าสืบเนื่องจากผู้ถูกลงโทษถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงกรณีเป็นกรรมการตรวจรับงานจ้างได้ตรวจรับงานจ้างไม่เป็นไปตามรูปแบบในสัญญาจ้าง ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลไชยมนตรีได้รับความเสียหาย และเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ ต่อมาได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนความผิดทางวินัยผู้ถูกลงโทษในกรณีดังกล่าว และการดำเนินการทางวินัยโดย ก.อบต. จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้พิจารณาแล้วมีมติเห็นชอบให้ไล่ออกจากราชการ ผู้ถูกลงโทษในฐานะผู้รับคำสั่งทางปกครองเป็นผู้ได้รับผลกระทบจากคำสั่งดังกล่าวจึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง มีความจำเป็นต้องใช้ปกป้องสิทธิ โดยการขอตรวจดูเอกสารและขอคัดสำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยผู้ถูกลงโทษ เพื่อประโยชน์ในการโต้แย้งกรณีต่างๆ เช่น การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย และการฟ้องร้องดำเนินคดีทางศาลปกครองหรือศาลยุติธรรมแล้วแต่กรณี หากผู้ถูกลงโทษเห็นว่าผลการพิจารณาวินิจฉัยของผู้มีอำนาจตามกฎหมายเป็นไปโดยมิชอบทำให้ผู้ถูกลงโทษเสียหายโดยไม่ได้รับความเป็นธรรมตั้งแต่ต้น ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้ถูกลงโทษมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องนำไปประกอบการพิจารณาขององค์กรหรือหน่วยงานที่มีหน้าที่ตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมาย เพื่อให้มีข้อมูลถูกต้องและครบถ้วน และเพื่อให้การพิจารณาของศาลปกครองหรือศาลยุติธรรมมีประสิทธิภาพและข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายอย่างเพียงพอ เนื่องจากผู้ถูกลงโทษพิจารณาแล้วเห็นว่าการพิจารณาวินิจฉัยกรณีวินัยของผู้ถูกลงโทษไม่ชอบด้วยระเบียบกฎหมายหลายประการ กล่าวคือการสอบวินัยข้าราชการต้องกระทำโดยเร็วให้ได้ความจริงจึงจะลงโทษและมี

กำหนดระยะเวลาอย่างชัดเจน แต่ปรากฏว่ากรณีนี้ตั้งคณะกรรมการสอบสวนตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๔๖ จนถึงปัจจุบันใช้เวลาสอบนานถึง ๑๑ ปี โดย ก.อบต. จังหวัดนครศรีธรรมราชเก็บเรื่องไว้ ผู้อุทธรณ์ถึงต้องไปฟ้องศาลปกครองจึงได้นำเรื่องมาพิจารณา และการพิจารณาวินัยก็กระทำอย่างรวบรัดผิดปกติมีข้อพิรุณสงสัย และมีอคติเพราะผู้อุทธรณ์ฟ้องศาลปกครอง และผลของมตินั้นคือการลงโทษไล่ออกเป็นโทษที่ร้ายแรง มีผลทำให้ผู้อุทธรณ์เสียความเป็นธรรม และถูกออกจากราชการแล้ว และมีเจตนาปกปิดข้อมูลข่าวสารและกลั่นแกล้งประวิงเวลาการส่งข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอให้ได้รับผลร้ายยิ่งขึ้น เห็นได้จากการส่งหนังสือแจ้งผลการดำเนินการทางวินัยถึงต้นสังกัดก็ไม่ได้ส่งรายงานการประชุมเพื่อประกอบคำสั่งลงโทษไล่ออกผู้อุทธรณ์ออกจากราชการแต่อย่างใด

จังหวัดนครศรีธรรมราชมีหนังสือ ที่ นศ ๐๐๒๓.๒/๒๓๕๓๕ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ซึ่งแจ้งสรุปว่า กรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารนั้นยังอยู่ในขั้นตอนการเตรียมการและดำเนินการของเจ้าหน้าที่เพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครอง อันเป็นการพิจารณาทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ กล่าวคือ ตามข้อ ๗๐ วรรคสองของประกาศ ก.อบต. จังหวัดนครศรีธรรมราช เรื่องหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการสอบสวน การลงโทษทางวินัยการให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๔๔ ได้กำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินการทางวินัยสรุปว่า เมื่อนายกองคการบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการทางวินัยและเสนอ ก.อบต. จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่ เพื่อส่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการเพื่อพิจารณาความเห็น และเมื่อคณะกรรมการพิจารณาดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการมีความเห็นเป็นประการใดให้เสนอเรื่องพร้อมความเห็นไปยังคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลเพื่อพิจารณา และเมื่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลมีมติเป็นประการใดให้นายกองคการบริหารส่วนตำบลสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น แต่จากข้อเท็จจริงปรากฏว่าในขณะที่ยื่นคำขอสำนักงาน ก.อบต. จังหวัดนครศรีธรรมราช ยังมีได้แจ้งมติให้นายกองคการบริหารส่วนตำบลควนชุมที่ผู้อุทธรณ์สังกัดอยู่ เพื่อออกคำสั่งลงโทษทางวินัยตามมติของ ก.อบต. จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งถือเป็นคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์จึงยังไม่มีสิทธิขอตรวจดูเอกสารตามมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว จึงแจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพร้อมทั้งได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ใช้สิทธิดังกล่าวภายหลังได้รับทราบโทษทางวินัยด้วยแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ รายงานการประชุม ก.อบต. จังหวัดนครศรีธรรมราช ครั้งที่ ๗/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗ และครั้งที่ ๘/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ และในการประชุมทุกครั้งที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดย ก.อบต. จังหวัดนครศรีธรรมราชมีมติไล่ออกผู้อุทธรณ์ออกจากราชการแล้ว การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ

พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงจึงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารนั้นเพื่อปกป้องส่วนได้เสียของตน ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ อย่างไรก็ตามในรายงานการประชุมดังกล่าวปรากฏข้อและถ้อยคำของพยาน ซึ่งหากจังหวัดนครศรีธรรมราชเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจมีผลกระทบต่อพยานผู้ให้ถ้อยคำก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำได้ แต่การปกปิดข้อความดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็น และต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารนั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายจึงให้จังหวัดนครศรีธรรมราชเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำได้ แต่การปกปิดข้อความดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็น และต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารนั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงาน ก.อบต. จังหวัดนครศรีธรรมราช

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ตำแหน่งรองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลควนชุม ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๗ ถึงประธานอนุกรรมการพิจารณาดำเนินการทางวินัย และการให้ออกจากราชการของพนักงานส่วนตำบล เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์ ได้แก่ รายงานการประชุมคณะอนุกรรมการพิจารณาดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการของพนักงานส่วนตำบล ในเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๗ และสิงหาคม ๒๕๕๗ และในการประชุมทุกครั้งที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ พร้อมรับรองสำเนา

สำนักงาน ก.อบต. จังหวัดนครศรีธรรมราชมีหนังสือ ที่ นศ ๐๐๒๓.๒/๔๕๓ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า คณะอนุกรรมการพิจารณาดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการของพนักงานส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ช่วย ก.อบต. จังหวัดนครศรีธรรมราช ในการพิจารณากลับกรองและเสนอความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย และเมื่อ ก.อบต. จังหวัดนครศรีธรรมราชพิจารณาแล้วมีมติเป็นประการใด นายกองคํการบริหารส่วนตำบลต้องสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น ขั้นตอนการพิจารณามีความเห็นของคณะอนุกรรมการพิจารณาดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการของพนักงานส่วนตำบลเป็นเพียงขั้นตอนภายในก่อนมีคำสั่งลงโทษทางวินัยเท่านั้น ผู้อุทธรณ์จึงยังไม่มีสิทธิขอตรวจดูหรือขอสำเนาเอกสาร หาก ก.อบต. จังหวัดนครศรีธรรมราช และองค์การบริหารส่วนตำบลควนชุมได้ออกคำสั่งลงโทษทางวินัยแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงจะมีสิทธิขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ตามมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของสำนักงาน ก.อบต. จังหวัดนครศรีธรรมราช และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่าองค์การบริหารส่วน ตำบลไชยมนตรีได้มีหนังสือ ที่ นศ ๘๔๐๐๑/๑๘๘ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๔๗ รายงานผลการ ดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงต่อ ก.อบต. จังหวัดจังหวัดนครศรีธรรมราช กรณีผู้อุทธรณ์ตำแหน่ง ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล และนาย ข. ตำแหน่งหัวหน้าส่วนโยธา ถูกกล่าวหาว่าทุจริตต่อตำแหน่ง หน้าที่ราชการใช้อำนาจในทางมิชอบในโครงการบุกเบิกถนนสายนบเตียน – วังรัก หมู่ที่ ๕ ดำเนินการ ไม่เป็นไปตามสัญญาจ้างโดยไม่ฟังทอระบายน้ำ ๓ จุด และสัญญาจ้างกำหนดให้ทำงานแล้วเสร็จภายใน วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๖ ผู้รับจ้างส่งมอบงานจ้างเมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๖ คณะกรรมการ ตรวจรับงานจ้างเมื่อวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๔๖ เบิกจ่ายเงินให้กับผู้รับจ้างวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๔๖ แต่ ในขณะนั้น ผู้รับจ้างยังมีได้วางทอระบายน้ำจำนวน ๓ จุดตามสัญญาจ้างแต่อย่างใด แต่ได้มีการฝังท่อใน ภายหลัง และการลงหินคลุกผิวจราจรพบว่าในสัญญาจ้างกำหนดให้ผู้รับจ้างจะต้องลงหินคลุกในปริมาณ ไม่น้อยกว่า ๔๒๐ ลูกบาศก์เมตร แต่สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดตรวจสอบพบว่าได้ลงเพียง ๑๓๘ ลูกบาศก์เมตร ก่อให้เกิดความเสียหายแก่หน่วยงาน ผู้อุทธรณ์ในฐานะคณะกรรมการตรวจการ จ้าง และนาย ข. ในฐานะผู้ควบคุมงานจ้างมีหน้าที่ต้องควบคุมงานให้เป็นไปตามรูปแบบและข้อกำหนด ในสัญญา และจะต้องเข้าไปควบคุมดูแลทุกวัน แต่กลับมิได้ปฏิบัติให้เป็นไปตามสัญญาและยังมีการเขียน รายงานการวางทอระบายน้ำเสร็จเรียบร้อยแล้วทั้ง ๒ จุด เป็นการสร้างเอกสารเท็จ เพื่อให้ คณะกรรมการตรวจการจ้างหลงเชื่อและตรวจรับงาน และเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบ กระทรวงมหาดไทยว่าด้วยพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ คณะกรรมการสอบสวน พิจารณาแล้วเห็นว่าการกระทำของบุคคลทั้งสองเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ ราชการ เห็นควรไล่บุคคลทั้งสองออกจากราชการ นายองค์การบริหารส่วนตำบลไชยมนตรีพิจารณา แล้ว เห็นชอบตามความเห็นคณะกรรมการสอบสวน ก.อบต. จังหวัดนครศรีธรรมราชพิจารณาแล้ว เห็นว่าการ ดำเนินการทางวินัยดังกล่าวไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์หลายประการจึงส่งเรื่องให้องค์การบริหารส่วน ตำบลไชยมนตรีและคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ถูกต้อง องค์การบริหารส่วนตำบลไชยมนตรีได้ รายงานอีกครั้งว่าได้ดำเนินการให้ถูกต้องแล้วมีความเห็นควรไล่บุคคลทั้งสองออกจากราชการเช่นเดิม และคณะอนุกรรมการพิจารณาดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการก็มีมติเห็นชอบด้วย

ต่อมา ก.อบต. จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้พิจารณาในการประชุมอีกหลายครั้ง เห็นว่ามี ปัญหาเกี่ยวกับการคัดค้านกรรมการสอบสวนทำให้การสอบสวนไม่เป็นธรรม และการดำเนินการ เกี่ยวกับคำสั่งยกการคัดค้านไม่เป็นไปตามกฎหมาย จึงมติให้องค์การบริหารส่วนตำบลไชยมนตรียกเลิก คำสั่ง ที่ ๘/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๔๗ และคำสั่งที่ ๓๔/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๗ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง และให้บุคคลทั้งสองกลับคืนสู่สถานะเดิม แต่มูล ความผิดที่ถูกกล่าวหา ยังคงปรากฏอยู่จึงต้องดำเนินการทางวินัยกับบุคคลทั้งสอง โดยแต่งตั้ง

คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงใหม่ จึงมีมติเห็นชอบให้แจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบล
ควนชุมที่ผู้อุทธรณ์สังกัดอยู่ และองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือที่นาย ข. สังกัดอยู่
เพื่อดำเนินการทางวินัยต่อไป

องค์การบริหารส่วนตำบลควนชุมได้มีคำสั่ง ที่ ๙๘/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน
๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน เพื่อสอบสวนกรณีดังกล่าว และคำสั่ง ที่ ๖๒/๒๕๕๕ ลงวันที่
๑๗ เมษายน ๒๕๕๕ เรื่องเปลี่ยนแปลงคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน คณะกรรมการสอบสวน
สอบสวนแล้วมีมติเอกฉันท์เห็นควรลงโทษไล่ออกจากราชการ แต่นายกององค์การบริหารส่วน
ตำบลควนชุมไม่เห็นด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน เนื่องจากเห็นว่าการกระทำของ
ผู้อุทธรณ์ไม่ปรากฏหลักฐานข้อเท็จจริงว่ากระทำโดยเจตนาทุจริต แต่กระทำลงไปโดยขาดความ
รับผิดชอบไม่ระวังรักษาผลประโยชน์ของทางราชการ ประกอบกับไม่ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบล
เสียหายแต่อย่างใด เป็นเพียงการบกพร่องในหน้าที่ไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบของ
ทางราชการเท่านั้น กรณีจึงไม่เป็นความผิดวินัยร้ายแรง เห็นควรลงโทษตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา
๓ เดือน แต่เนื่องจากเป็นความผิดวินัยครั้งแรก และไม่เคยทำผิดวินัยมาก่อน จึงมีเหตุให้ปราณีลงโทษ
เป็นภาคทัณฑ์ คณะอนุกรรมการพิจารณาดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการพิจารณาแล้ว
เห็นว่าควรลงโทษไล่ออกจากราชการ และ ก.อบต. จังหวัดนครศรีธรรมราช ก็มีมติเอกฉันท์
เห็นชอบเช่นกัน จังหวัดนครศรีธรรมราชจึงได้มีหนังสือ ที่ นศ ๐๐๒๓.๔/๓๓๑ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน
๒๕๕๗ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลควนชุม แจ้งผลการดำเนินการทางวินัยกรณีผู้อุทธรณ์เพื่อให้
องค์การบริหารส่วนตำบลควนชุมดำเนินการให้เป็นไปตามมติ ก.อบต. จังหวัดนครศรีธรรมราช

ในชั้นพิจารณา สำนักงาน ก.อบต. จังหวัดนครศรีธรรมราชมีหนังสือ ที่ นศ ๐๐๒๓.๒/๒๓๔๗๑
ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ซึ่งแจ้งสรุปว่า กรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารนั้นยังอยู่ในขั้นตอนการ
เตรียมการและดำเนินการของเจ้าหน้าที่เพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครอง อันเป็นการพิจารณาทางปกครอง
ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ กล่าวคือ ตามข้อ ๗๐
วรรคสองของประกาศ ก.อบต. จังหวัดนครศรีธรรมราช เรื่องหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการสอบสวน การ
ลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๔๔
ได้กำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินการทางวินัยสรุปว่า เมื่อนายกององค์การบริหารส่วนตำบลได้ดำเนินการ
ทางวินัยและเสนอ ก.อบต. จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่ เพื่อส่งเรื่องให้
คณะอนุกรรมการพิจารณาดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการเพื่อพิจารณาทำความเข้าใจ
และเมื่อคณะอนุกรรมการพิจารณาดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการมีความเห็น
เป็นประการใดให้เสนอเรื่องพร้อมความเห็นไปยังคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลเพื่อพิจารณา และ
เมื่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลมีมติเป็นประการใดให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลสั่งหรือ
ปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น แต่จากข้อเท็จจริงปรากฏว่าในขณะยื่นคำขอสำนักงาน ก.อบต. จังหวัด
นครศรีธรรมราช ยังมิได้แจ้งมติให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลควนชุมที่ผู้อุทธรณ์สังกัดอยู่ เพื่อออก
คำสั่งลงโทษทางวินัยตามมติของ ก.อบต. จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งถือเป็นคำสั่งทางปกครองตาม

มาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์จึงยังไม่มีสิทธิขอตรวจดูเอกสารตามมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว จึงแจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพร้อมทั้งได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ใช้สิทธิดังกล่าวภายหลังได้รับทราบโทษทางวินัยด้วยแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ รายงานการประชุม คณะอนุกรรมการพิจารณาดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการของพนักงานส่วนตำบล ในเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๗ และสิงหาคม ๒๕๕๗ และในการประชุมทุกครั้งที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดย ก.อบต. จังหวัด นครศรีธรรมราชมีมติไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการแล้ว การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมาย เสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงจึงควรมีโอกาสได้รับ ทราบข้อมูลข่าวสารนั้นเพื่อปกป้องส่วนได้เสียของตน ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ ทราบได้ อย่างไรก็ดี ในรายงานการประชุมดังกล่าวปรากฏชื่อและถ้อยคำของพยาน ซึ่งหากสำนักงาน ก.อบต. จังหวัดนครศรีธรรมราชเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจมีผลกระทบต่อพยานผู้ให้ถ้อยคำก็ อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำได้ แต่การปกปิด ข้อความดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็น และต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารนั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายจึงให้สำนักงาน ก.อบต. จังหวัดนครศรีธรรมราชเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตาม อุทธรณ์พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่น ใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำได้ แต่การปกปิดข้อความดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็น และต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารนั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงาน ก.อบต. จังหวัดนครศรีธรรมราช

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ตำแหน่งหัวหน้าส่วนโยธา องค์การบริหารส่วนตำบล คลองกระปือ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงประธานอนุกรรมการพิจารณา ดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการของพนักงานส่วนตำบล เพื่อขอคัดสำเนารายงานการ ประชุมคณะอนุกรรมการพิจารณาดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการของพนักงานส่วน ตำบล ในเดือนสิงหาคม ๒๕๕๗ ที่พิจารณาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์ พร้อมรับรอง สำเนา

สำนักงาน ก.อบต. จังหวัดนครศรีธรรมราชมีหนังสือ ที่ นศ ๐๐๒๓.๒/๕๔๕ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า คณะอนุกรรมการ พิจารณาดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการของพนักงานส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ช่วย ก.อบต. จังหวัดนครศรีธรรมราช ในการพิจารณากลับกรองและเสนอความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการ ทางวินัย และเมื่อ ก.อบต. จังหวัดนครศรีธรรมราชพิจารณาแล้วมีมติเป็นประการใด นายกองค้การ บริหารส่วนตำบลต้องสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น ขั้นตอนการพิจารณามีความเห็นของ คณะอนุกรรมการพิจารณาดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการของพนักงานส่วนตำบลเป็น เพียงขั้นตอนภายในก่อนมีคำสั่งลงโทษทางวินัยเท่านั้น ผู้อุทธรณ์จึงยังไม่มีสิทธิขอตรวจดูหรือขอสำเนา เอกสาร หาก ก.อบต. จังหวัดนครศรีธรรมราช และองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือได้ออกคำสั่ง ลงโทษทางวินัยแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงจะมีสิทธิขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ตามมาตรา ๓๑ แห่ง พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของสำนักงาน ก.อบต. จังหวัดนครศรีธรรมราช และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลไชยมนตรีได้มีหนังสือ ที่ นศ ๘๔๐๐๑/๑๘๘ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๗ รายงานผลการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง ต่อ ก.อบต. จังหวัดจังหวัดนครศรีธรรมราช กรณี นาย ข. ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล และผู้อุทธรณ์ตำแหน่งหัวหน้าส่วนโยธา ถูกกล่าวหาว่าทุจริตต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการใช้อำนาจในทางมิชอบ โครงการบุกเบิกถนนสายนบเตียน - วังรัก หมู่ที่ ๕ ดำเนินการไม่เป็นไปตามสัญญาจ้างโดยไม่ฝังท่อระบายน้ำ ๓ จุด และสัญญาจ้างกำหนดให้ทำงานแล้วเสร็จภายในวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ ผู้รับจ้างส่งมอบงานจ้างเมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๖ คณะกรรมการตรวจรับงานจ้างเมื่อวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๖ เบิกจ่ายเงินให้กับผู้รับจ้างวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๖ แต่ในขณะนั้นผู้รับจ้างยังมีได้วางท่อระบายน้ำจำนวน ๓ จุดตามสัญญาจ้างแต่อย่างใด แต่ได้มีการฝังท่อในภายหลัง และการลงหินคลุกผิวจราจรพบว่าในสัญญาจ้างกำหนดให้ผู้รับจ้างจะต้องลงหินคลุกในปริมาณไม่น้อยกว่า ๔๒๐ ลูกบาศก์เมตร แต่สำนักงานโยธาธิการและผังเมืองจังหวัดตรวจสอบพบว่าได้ลงเพียง ๑๓๘ ลูกบาศก์เมตร ก่อให้เกิดความเสียหายแก่หน่วยงาน นาย ข. ในฐานะคณะกรรมการตรวจการจ้างและผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้ควบคุมงานจ้างมีหน้าที่ต้องควบคุมงานให้เป็นไปตามรูปแบบและข้อกำหนดในสัญญา และจะต้องเข้าไปควบคุมดูแลทุกวัน แต่กลับมิได้ปฏิบัติให้เป็นไปตามสัญญาและยังมีการเขียนรายงานการวางท่อระบายน้ำเสร็จเรียบร้อยแล้วทั้ง ๒ จุด เป็นการสร้างเอกสารเท็จ เพื่อให้คณะกรรมการตรวจการจ้างหลงเชื่อและตรวจรับงาน และเป็นการไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘ ข้อ ๔๙ คณะกรรมการสอบสวนพิจารณาแล้วเห็นว่า การกระทำของบุคคลทั้งสองเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการเห็นควรไล่บุคคลทั้งสองออกจากราชการ นายกององค์การบริหารส่วนตำบลไชยมนตรีพิจารณาแล้ว เห็นชอบตามความเห็นคณะกรรมการสอบสวน ก.อบต. จังหวัดนครศรีธรรมราชพิจารณาแล้วเห็นว่าการดำเนินการทางวินัยดังกล่าวไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์หลายประการจึงส่งเรื่องให้องค์การบริหารส่วนตำบลไชยมนตรีและคณะกรรมการสอบสวนดำเนินการให้ถูกต้อง องค์การบริหารส่วนตำบลไชยมนตรีได้รายงานว่าได้ดำเนินการให้ถูกต้องแล้วมีความเห็นควรไล่บุคคลทั้งสองออกจากราชการเช่นเดิม และคณะอนุกรรมการพิจารณาดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการก็มีมติเห็นชอบด้วย ต่อมา ก.อบต. จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้พิจารณาในการประชุมอีกหลายครั้ง เห็นว่ามีปัญหาเกี่ยวกับการคัดค้านกรรมการสอบสวนทำให้การสอบสวนไม่เป็นธรรม และการดำเนินการเกี่ยวกับคำสั่งยกการคัดค้านไม่เป็นไปตามกฎหมาย จึงมติให้องค์การบริหารส่วนตำบลไชยมนตรียกเลิกคำสั่ง ที่ ๘/๒๕๕๗

ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๔๗ และคำสั่งที่ ๓๔/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๔๗ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง และให้บุคคลทั้งสองกลับคืนสู่สถานะเดิม แต่มูลความผิดที่ถูกกล่าวหา ยังคงปรากฏอยู่จึงต้องดำเนินการทางวินัยกับบุคคลทั้งสอง โดยแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงใหม่ จึงมีมติเห็นชอบให้แจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลควนชุมที่นาย ข. สังกัดอยู่ และองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือที่ผู้อุทธรณ์สังกัดอยู่ เพื่อให้ดำเนินการทางวินัยต่อไป

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือได้มีคำสั่ง ที่ ๑๘๐/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อสอบสวนกรณีผู้อุทธรณ์ เมื่อการสอบสวนเสร็จสิ้น คณะกรรมการสอบสวนมีความเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนโยธาองค์การบริหารส่วนตำบลไชยมนตรีในขณะนั้นได้รับแต่งตั้งให้เป็นผู้ควบคุมงานก่อสร้างโครงการบุกเบิกถนนสายนบเตียน - วังรัก หมู่ที่ ๕ ตำบลไชยมนตรี และได้รับคำสั่งให้เป็นผู้ควบคุมงานก่อสร้างโครงการบุกเบิกถนนสายนายูขาว - นาเมา หมู่ที่ ๓ ตำบลไชยมนตรี อีกโครงการหนึ่งในระยะเวลาเดียวกัน ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้มอบหมายให้บุคคลอื่นควบคุมงานก่อสร้างโครงการบุกเบิกถนนสายนบเตียน - วังรัก หมู่ที่ ๕ ตำบลไชยมนตรีแทนผู้อุทธรณ์ แต่โดยหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจึงต้องมีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงตามคำสั่งของราชการ เมื่องานไม่แล้วเสร็จแต่รายงานให้ผู้มีอำนาจทราบว่าเป็นความบกพร่องต่อหน้าที่จึงต้องรับผิดชอบโดยตรง การกระทำของผู้อุทธรณ์เป็นการกระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง ฐานประมาทเลินเล่อ ในหน้าที่ราชการ ตามข้อ ๕ วรรคแรก ของประกาศ ก.อบต. จังหวัดนครศรีธรรมราช เรื่องหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัยฯ แต่พฤติกรรมการปฏิบัติหน้าที่ของผู้อุทธรณ์ แม้ว่าจะบกพร่องในการปฏิบัติหน้าที่ แต่ได้แก้ไขปัญหาทำให้ทางราชการไม่ได้รับความเสียหาย ประกอบกับได้รับคำยืนยันจากนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้อุทธรณ์ว่าในระหว่างปฏิบัติหน้าที่ตำแหน่งหัวหน้าส่วนโยธา องค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือเป็นระยะเวลา ๘ ปี ๖ เดือน ซึ่งย้ายมาดำรงตำแหน่งที่องค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๔๘ ได้ปฏิบัติหน้าที่เป็นไปด้วยความเรียบร้อยและได้ช่วยเหลืองานด้านอื่นๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือตามที่ได้รับมอบหมายเป็นอย่างดี คณะกรรมการสอบสวนเห็นควรลงโทษตัดเงินเดือน ๕% เป็นระยะเวลา ๓ เดือน ซึ่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระปือเห็นชอบด้วย และรายงานเรื่องให้คณะอนุกรรมการพิจารณาดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการของพนักงานส่วนตำบลพิจารณา ซึ่งคณะอนุกรรมการฯ มีความเห็นว่า การกระทำของผู้อุทธรณ์เป็นเจตนาปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ เพื่อให้ผู้รับจ้างได้ประโยชน์ที่มิควรได้โดยมิชอบด้วยกฎหมายจึงเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ จึงควรไล่ออกผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ ก.อบต. จังหวัดนครศรีธรรมราช ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๗ พิจารณาแล้วมีมติให้ไล่ออกผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ และได้มีหนังสือแจ้งมติให้องค์การบริหารส่วน

ตำบลคลองกระปือดำเนินการตามมติของ ก.อบต. จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบล
คลองกระปือได้มีคำสั่ง ที่ ๓๗๐/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ ไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการแล้ว

ในชั้นพิจารณา สำนักงาน ก.อบต. จังหวัดนครศรีธรรมราชมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นศ
๐๐๒๓.๒/๒๔๘๑๘ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ ซึ่งแจ้งสรุปว่า กรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารนั้น
ยังอยู่ในขั้นตอนการเตรียมการและดำเนินการของเจ้าหน้าที่เพื่อจัดให้มีคำสั่งทางปกครอง อันเป็นการ
พิจารณาทางปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙
กล่าวคือ ตามข้อ ๗๐ วรรคสองของประกาศ ก.อบต. จังหวัดนครศรีธรรมราช เรื่องหลักเกณฑ์และ
เงื่อนไขการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ลงวันที่
๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๔ ได้กำหนดหลักเกณฑ์การดำเนินการทางวินัยสรุปว่า เมื่อนายกองคการบริหารส่วน
ตำบลได้ดำเนินการทางวินัยและเสนอ ก.อบต. จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่ผู้ถูกกล่าวหาสังกัดอยู่เพื่อส่ง
เรื่องให้คณะอนุกรรมการพิจารณาดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการเพื่อพิจารณาทำ
ความเห็น และเมื่อคณะอนุกรรมการพิจารณาดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการมี
ความเห็นเป็นประการใด ให้เสนอเรื่องพร้อมความเห็นไปยังคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลเพื่อ
พิจารณา และเมื่อคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลมีมติเป็นประการใดให้นายกองคการบริหารส่วน
ตำบลสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น แต่จากข้อเท็จจริงปรากฏว่าในขณะที่ยื่นคำขอสำนักงาน ก.อบต.
จังหวัดนครศรีธรรมราช ยังมิได้แจ้งมติให้นายกองคการบริหารส่วนตำบลคลองกระปือที่ผู้อุทธรณ์
สังกัดอยู่ เพื่อกำหนดคำสั่งลงโทษทางวินัยตามมติของ ก.อบต. จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งถือเป็นคำสั่งทาง
ปกครองตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์
จึงยังไม่มีสิทธิขอตรวจเอกสารตามมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว จึงแจ้งปฏิเสธการเปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารพร้อมทั้งได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ใช้สิทธิดังกล่าวภายหลังได้รับทราบโทษทางวินัยด้วยแล้ว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๕๕๗ ซึ่งแจ้งสรุปว่า ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่า
กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ในฐานความผิดกระทำโดยทุจริตต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ซึ่งในปัจจุบัน
ผู้อุทธรณ์ได้ถูกลงโทษทางวินัย โดย ก.อบต. จังหวัดนครศรีธรรมราช ได้มีมติเห็นชอบให้ไล่ผู้อุทธรณ์
ออกจากราชการแล้ว ซึ่งผู้อุทธรณ์พิจารณาสำนวนการสอบสวนและเอกสารประกอบโดยตลอดแล้ว
เห็นว่ากระบวนการพิจารณาดำเนินการทางวินัย การกำหนดโทษและการใช้ดุลพินิจในการออกคำสั่ง
ลงโทษไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ ไม่เป็นไปตามขั้นตอนของกฎหมายหลายกรณี อันมีผลกระทบต่อ
สิทธิและหน้าที่ของผู้อุทธรณ์โดยตรง ทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเดือดร้อนเสียหาย ผู้อุทธรณ์จึงมีความ
จำเป็นต้องคัดถ่ายข้อมูลข่าวสารตามคำขอเพื่อใช้สิทธิในการฟ้องร้องคดีปกครอง และคดีอาญาตาม
กฎหมายเพื่อปกป้องสิทธิของผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ รายงานการการประชุม คณะอนุกรรมการพิจารณาดำเนินการทางวินัยและการให้ออกจากราชการของพนักงานส่วนตำบล ในเดือนสิงหาคม ๒๕๕๗ ที่พิจารณาเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์ เป็นข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดย ก.อบต. จังหวัดนครศรีธรรมราชมีมติไล่ ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ และองค์การบริหารส่วนตำบลคลองกระบือได้มีคำสั่งไล่ผู้อุทธรณ์ออกจาก ราชการแล้ว การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตาม วัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงจึงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารนั้นเพื่อปกป้อง ส่วนได้เสียของตน ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ อย่างไรก็ดี ในรายงานการ ประชุมดังกล่าวปรากฏชื่อและถ้อยคำของพยาน ซึ่งหากสำนักงาน ก.อบต. จังหวัดนครศรีธรรมราชเห็น ว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจมีผลกระทบต่อพยานผู้ให้ถ้อยคำก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความ อื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำได้ แต่การปกปิดข้อความดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่ จำเป็น และต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารนั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายจึงให้สำนักงาน ก.อบต. จังหวัดนครศรีธรรมราชเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตาม อุทธรณ์พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่น ใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำได้ แต่การปกปิดข้อความดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็น และต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารนั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
เกี่ยวกับเอกสารการสอบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ถึงอธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริง กรณีผู้อุทธรณ์ร้องเรียนกล่าวหานาย ข. ประกอบด้วยรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงและ เอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๑๒/๐๔๗๕๖ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๖ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสาร ตามคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะเป็นเอกสารลับและยังอยู่ในขั้นตอนการดำเนินคดีใน ชั้นศาล การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตาม วัตถุประสงค์ได้ โดยเป็นเรื่องเกี่ยวกับการฟ้องคดี ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสาร ของราชการ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย เหตุผลที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้อง แล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนกล่าวหานาย ข. ลอกเลียนผลงานทางวิชาการ ของผู้อื่นเพื่อนำไปเป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์ดุษฎีบัณฑิตโดยไม่อ้างอิง แหล่งที่มา ซึ่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้ทำการสอบสวน และต่อมาสภาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้มีมติให้เพิกถอนปริญญาบัตรดังกล่าว ผู้อุทธรณ์มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการ

สอบสวนหาข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนหาข้อเท็จจริงชุดที่มีศาสตราจารย์ นายแพทย์ ค. เป็นประธาน พร้อมเอกสารประกอบทั้งหมด เพื่อประกอบการดำเนินการต่อไป เนื่องจากผู้อุทธรณ์และผู้ถูกร้องเรียนมีคติความกันอยู่หลายคติ และในการร้องเรียนนั้น ผู้อุทธรณ์ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและส่งมอบเอกสารหลักฐานต่างๆ ให้แก่คณะกรรมการสอบสวนหาข้อเท็จจริงหลายรายการ และได้รับทราบว่ามี การส่งเอกสารหลักฐานของผู้อุทธรณ์ให้แก่ผู้ถูกร้องเรียนเพื่อให้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาด้วย ซึ่งการเปิดเผยดังกล่าวจะทำให้ผู้อุทธรณ์เสียเปรียบในทางคดีได้

ผู้แทนจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยชี้แจงว่า การสอบข้อเท็จจริงกรณีการร้องเรียนว่า นาย ข. ลอกเลียนผลงานทางวิชาการของผู้อื่นเพื่อนำไปเป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์ ดุษฎีบัณฑิตโดยไม่อ้างอิงแหล่งที่มา นั้น เป็นกรณีที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้ส่งเรื่องมายังจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหาข้อเท็จจริงขึ้น โดยมีศาสตราจารย์ นายแพทย์ ค. เป็นประธาน ซึ่งในการสอบสวนนั้นได้มีการแจ้งข้อกล่าวหาพร้อมด้วยพยานหลักฐานเพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหาชี้แจง และผู้ถูกกล่าวหาได้ทำคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาพร้อมเอกสารประกอบ เมื่อผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสาร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้เปิดเผยรายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการชุดดังกล่าวให้ทราบแล้ว ส่วนเอกสารคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาพร้อมเอกสารประกอบนั้นเห็นว่าเป็นเอกสารงานวิจัยที่มีการอ้างอิงถึงในการร้องเรียน ประกอบกับผู้อุทธรณ์และผู้ถูกร้องเรียนมีคติความกันอยู่ การเปิดเผยอาจทำให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบในทางคดีได้ อีกทั้งข้อมูลข่าวสารที่ได้เปิดเผยแล้วคือ รายงานผลการสอบหาข้อเท็จจริงชุดที่มีศาสตราจารย์ นายแพทย์ ค. เป็นประธานนั้น น่าจะเพียงพอที่ผู้อุทธรณ์จะใช้ปกป้องสิทธิของตนแล้ว จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนเอกสารประกอบคำชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหานี้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือเอกสารประกอบคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของนาย ข. ที่ได้ยื่นต่อคณะกรรมการสอบสวนหาข้อเท็จจริงชุดที่มีศาสตราจารย์ นายแพทย์ ค. เป็นประธาน เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนหนึ่งในกระบวนการสอบสวนเรื่องที่มีการร้องเรียนกล่าวหานักศึกษาว่าลอกเลียนผลงานทางวิชาการของผู้อื่นเพื่อนำไปเป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์ ดุษฎีบัณฑิตโดยไม่อ้างอิงแหล่งที่มา การจัดทำคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาตามที่มีการร้องเรียนนั้นเป็นเรื่องระหว่างผู้ถูกร้องเรียนและคณะกรรมการสอบสวนหาข้อเท็จจริงที่ได้มีการแต่งตั้งขึ้น คณะกรรมการสอบสวนหาข้อเท็จจริงยังมีหน้าที่ต้องสรุปประเด็นและเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง แล้วจัดทำรายงานผลการสอบสวนหาข้อเท็จจริงเสนอผู้แต่งตั้งเพื่อประกอบการวินิจฉัยและสั่งการต่อไป การดำเนินการเรื่องร้องเรียนกล่าวหาในกรณีนี้ได้เสร็จสิ้นแล้ว และการที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนรายงานผลการสอบสวน

ข้อเท็จจริงให้ผู้อุทธรณ์ทราบ แสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในกระบวนการสอบหาข้อเท็จจริงและเพียงพอต่อการปกป้องสิทธิของผู้อุทธรณ์ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าการปฏิเสธไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้ให้แก่ผู้อุทธรณ์ชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมการค้าภายในเกี่ยวกับหนังสือสัญญาและ
เอกสารประกอบสัญญา

ผู้อุทธรณ์ : นางสาวพรพรรณ สายัณห์ตระกูล
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมการค้าภายใน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาวพรพรรณ สายัณห์ตระกูล ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงอธิบดีกรมการค้าภายใน เพื่อขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ ได้แก่

๑. รายละเอียดหนังสือสัญญาจ้างดำเนินการประชาสัมพันธ์การจัดงานธงฟ้าคืนความสุข ลดค่าใช้จ่ายประชาชน บริษัท ดี.เอ็ม. อินเตอร์คอมมิวนิเคชั่น จำกัด เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ (เลขที่ ๘๒/๒๕๕๗)

๒. เอกสารประกอบสัญญาที่เกี่ยวข้อง อาทิ หนังสือคำประกัน การรับ การเบิกจ่าย ค่าตอบแทน (ถ้ามี)

กรมการค้าภายในมีหนังสือ ที่ พณ ๐๔๑๐/๓๔๙๔ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอประกอบด้วยเอกสารที่เป็นข้อมูลส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกร้าหรือละเมิดสิทธิส่วนบุคคล ประกอบกับเป็นเอกสารที่ผู้ให้มาไม่ประสงค์ให้นำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น และข้อเสนอของบริษัทมีลักษณะเป็นรูปแบบแนวคิด (Concept) เนื้อหาการวาง Layout รายการสพอติวิทยุ แผนการประชาสัมพันธ์ การออกแบบหน้าโฆษณาในหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับการดำเนินการประชาสัมพันธ์การจัดงานธงฟ้าของบริษัท ซึ่งการเปิดเผยอาจกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของบุคคลอื่น นอกจากนี้ผู้ยื่นคำขอซึ่งเป็นผู้สื่อข่าวก็ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับเอกสารข้อมูลข่าวสารดังกล่าวโดยตรงและการไม่ให้เอกสารข้อมูลข่าวสารก็ไม่กระทบต่อการปกป้องสิทธิของผู้ขอแต่อย่างใด จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวตามมาตรา ๑๕ (๖) และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งของกรมการค้าภายในที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนกรมการค้าภายใน และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสัญญาจ้างดำเนินการประชาสัมพันธ์การจัดงานธงฟ้าคืนความสุข ลดค่าใช้จ่ายประชาชนของบริษัท ดี.เอ็ม. อินเตอร์คอมมิวนิเคชั่น จำกัด แต่กรมการค้าภายในปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สื่อข่าวสำนักข่าวอิศรา ตรวจสอบพบว่า มีบุคคลในรัฐบาลเกี่ยวข้องกับบริษัท ดี.เอ็ม. อินเตอร์คอมมิวนิเคชั่น จำกัด ที่เป็นคู่สัญญาจ้างดำเนินการประชาสัมพันธ์การจัดงานธงฟ้าคืนความสุข ลดค่าใช้จ่ายประชาชนกับกรมการค้าภายใน และการทำสัญญาจ้างดังกล่าวเกิดขึ้นหลังจากการทำรัฐประหาร จึงต้องการข้อมูลรายละเอียดหนังสือสัญญาจ้าง และเอกสารประกอบสัญญาที่เกี่ยวข้อง เช่น หนังสือคำประกัน การรับ การเบิกจ่ายค่าตอบแทน (ถ้ามี) เพื่อตรวจสอบว่าบุคคลในรัฐบาลเกี่ยวข้องกับการทำสัญญาดังกล่าวหรือไม่

ผู้แทนกรมการค้าภายในชี้แจงสรุปความได้ว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอบางส่วนเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล เช่น สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน เลขที่บัญชีธนาคารของบริษัท หมายเลขประจำตัวผู้เสียภาษี และบางส่วนเป็นข้อมูลที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ประกอบกับสัญญาจ้างนั้นรวมถึงเอกสารที่กำหนดขอบเขตและรายละเอียดของภารกิจที่ผู้รับจ้างต้องดำเนินการ (Terms of Reference) ซึ่งมีลักษณะเป็นแผนงานการประชาสัมพันธ์ว่าจะดำเนินการอย่างไร เป็นทรัพย์สินทางปัญญาของบริษัท หากเปิดเผยอาจส่งผลกระทบต่อบริษัทได้ และผู้อุทธรณ์ไม่ได้เป็นผู้มีส่วนได้เสียในข้อมูลข่าวสารดังกล่าว หากไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารก็ไม่กระทบสิทธิของผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ได้แก่ หนังสือสัญญาจ้างดำเนินการประชาสัมพันธ์การจัดงานธงฟ้าคืนความสุข ลดค่าใช้จ่ายประชาชน บริษัท ดี.เอ็ม. อินเตอร์คอมมิวนิเคชั่น จำกัด เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ (เลขที่ ๘๒/๒๕๕๗) และเอกสารประกอบสัญญา เช่น หนังสือคำประกัน การรับการเบิกจ่ายค่าตอบแทน สำหรับสัญญาจ้างเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ และข้อมูลเอกสารที่กำหนดขอบเขตและรายละเอียดของภารกิจที่ผู้รับจ้างต้องดำเนินการ (Terms of Reference) ที่มีลักษณะเป็นแผนงานการประชาสัมพันธ์ของบริษัท เป็นข้อมูลในทางการค้าตามปกติไม่ใช่ความลับทางการค้าแต่อย่างใด ส่วนเอกสารประกอบสัญญาจ้างดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างซึ่งเป็นการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ เมื่อเรื่องดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยจะเป็นการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการ

ปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐซึ่งจะก่อให้เกิดความน่าเชื่อถือของหน่วยงาน ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึง การปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่ เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล เช่น สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน เลขที่บัญชี ธนาคารของบริษัท หมายเลขประจำตัวผู้เสียภาษี ให้ปกปิดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้กรมการค้าภายในเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เว้นแต่ ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสรรพากรพื้นที่
กรุงเทพมหานคร ๑๗ และสำนักงานสรรพากรพื้นที่สมุทรปราการ ๒
เกี่ยวกับเอกสารการยื่นภาษี

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๑๗
และสำนักงานสรรพากรพื้นที่สมุทรปราการ ๒

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ ถึง ผู้อำนวยการสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๑๗ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารการยื่นภาษี พร้อมกับภาษีมูลค่าเพิ่ม และรายละเอียดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ของร้าน เอ็น วาย ซัพพลายส์ โดย นาย ข. และมีหนังสือลงวันที่เดียวกัน ถึงผู้อำนวยการสำนักงานสรรพากรพื้นที่สมุทรปราการ ๒ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารการยื่นภาษี พร้อมกับภาษีมูลค่าเพิ่ม และรายละเอียดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ของร้าน บี.พี.เอ็น.เสริมยนต์ โดยนาย ค.

สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๑๗ มีหนังสือ ที่ กค ๐๗๐๖.๐๘/๖๕๐๔ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ผู้อุทธรณ์มิใช่เจ้าของข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขอ ประกอบกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะทำให้ผู้อุทธรณ์รู้เรื่องกิจการของผู้เสียภาษีอากรหรือผู้อื่นที่เกี่ยวข้อง เป็นการต้องห้ามตามมาตรา ๑๐ แห่งประมวลรัษฎากร อีกทั้งข้อมูลดังกล่าวยังเป็นข้อมูลข่าวสารของทางราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

สำนักงานสรรพากรพื้นที่สมุทรปราการ ๒ มีหนังสือ ที่ กค ๐๗๐๙.๑๒/๙๙๒๒ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ตามประมวลรัษฎากร มาตรา ๑๐ และพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๒๔ ห้ามมิให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าว ประกอบกับแนวทางปฏิบัติกรมสรรพากร ที่ บ.ก.๑/๒๕๕๕

เรื่องการพิจารณาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมสรรพากรได้กำหนดให้เปิดเผยข้อมูลการเสียภาษีอากรและกิจการของผู้เสียภาษี หรือของผู้อื่นที่เกี่ยวข้องหรือข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลได้ ๓ กรณี คือ ๑. เจ้าของข้อมูล ๒.ศาล เพื่อประโยชน์ในการพิจารณาวินิจฉัยคดี และ ๓. เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมาย

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๗ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๑๗ และสำนักงานสรรพากรพื้นที่สมุทรปราการ ๒ ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๑๗ สำนักงานสรรพากรพื้นที่สมุทรปราการ ๒ และสำนักงานสรรพากรพื้นที่สมุทรปราการ ๑ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีตำแหน่งเป็นกรรมการบริษัท อุสมชาย จำกัด ได้รับหนังสือจากสำนักงานสรรพากรพื้นที่สมุทรปราการ ๑ แจ้งว่าใบกำกับภาษีที่ผู้อุทธรณ์ซื้อสินค้ามาจากร้าน เอ็น วาย ซัพพลายส์ โดยนาย ข. ในปี ๒๕๕๔ ร้าน บี.พี.เอ็น.เสริมยนต์ โดยนาย ค. ในปี ๒๕๕๕ บริษัท เอพีดีรีดเดอร์ จำกัด ในปี ๒๕๕๕ และบริษัท บี.เพก จำกัด ในปี ๒๕๕๔ ปี ๒๕๕๕ และปี ๒๕๕๖ มีการออกให้โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ทำการตรวจสอบบุคคลและนิติบุคคลทั้ง ๔ ราย พบว่าร้าน เอ็น วาย ซัพพลายส์ และร้าน บี.พี.เอ็น.เสริมยนต์ ได้ยื่นแบบเสียภาษี ในปี ๒๕๕๔ และปี ๒๕๕๕ เรียบร้อยแล้ว และบริษัท เอพีดีรีดเดอร์ จำกัด และบริษัท บี.เพก จำกัด ได้ยื่นงบการเงินของบริษัทในปี ๒๕๕๔ ปี ๒๕๕๕ และปี ๒๕๕๖ เรียบร้อยแล้วเช่นกัน ผู้อุทธรณ์จึงใช้สิทธิขอข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารการยื่นภาษี พร้อมกับภาษีมูลค่าเพิ่ม และรายละเอียดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ของร้าน เอ็น วาย ซัพพลายส์ ไปยังสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๑๗ และของร้าน บี.พี.เอ็น.เสริมยนต์ ไปยังสำนักงานสรรพากรพื้นที่สมุทรปราการ ๒ เพื่อนำไปเป็นพยานหลักฐานหักล้างข้อกล่าวหาของสำนักงานสรรพากรพื้นที่สมุทรปราการ ๑ มิเช่นนั้น ผู้อุทธรณ์จะต้องเสียค่าปรับเป็นจำนวนเงิน ๒ เท่าของตัวภาษี และเงินเพิ่มร้อยละ ๑.๕ ต่อเดือน ของปีภาษีที่มีการชำระโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย แต่สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๑๗ และสำนักงานสรรพากรพื้นที่สมุทรปราการ ๒ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ผู้แทนสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๑๗ ชี้แจงสรุปความได้ว่า จากการตรวจสอบสภาพกิจการของนาย ข. ปรากฏว่านาย ข. ได้ปิดกิจการไปแล้ว สำหรับข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอนั้น ในส่วนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของนาย ข. ไม่พบการยื่นแบบฯ คงมีแต่แบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร (ภ.พ.๓๐) ค่าของจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวล

ราชการ (ภ.พ.๐๑) ซึ่งข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลกิจการของผู้เสียภาษีอากรและเป็นข้อมูลต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๐ แห่งประมวลรัษฎากร

ผู้แทนสำนักงานสรรพากรพื้นที่สมุทรปราการ ๒ ชี้แจงรับฟังได้ว่า สำนักงานสรรพากรพื้นที่สมุทรปราการ ๒ ได้เข้าตรวจสอบร้าน บี.พี.เอ็น.เสริมยนต์ ของนาย ค. พบว่า นาย ค. ไม่มีอำนาจในการออกใบกำกับภาษี ดังนั้น ใบกำกับภาษีที่ผู้อุทธรณ์ได้รับจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย ต่อมาผู้อุทธรณ์ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารการยื่นภาษีของร้าน บี.พี.เอ็น.เสริมยนต์ โดยนาย ค. สำนักงานสรรพากรพื้นที่สมุทรปราการ ๒ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ คือ ใบกำกับภาษี ซึ่งไม่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงาน โดยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ที่ร้าน บี.พี.เอ็น.เสริมยนต์ หากผู้อุทธรณ์ต้องการต้องไปขอที่ร้านบี.พี.เอ็น.เสริมยนต์ ส่วนข้อมูลที่มีอยู่ในความครอบครองของสำนักงานสรรพากรพื้นที่สมุทรปราการ ๒ คือ แบบแสดงรายการภาษี ซึ่งข้อมูลดังกล่าวแสดงเพียงยอดการขายแต่ละเดือนของร้าน บี.พี.เอ็น.เสริมยนต์ เท่านั้น ไม่ได้ระบุว่ามีการขายสินค้าให้แก่ผู้ใดบ้าง ข้อมูลดังกล่าวจะสามารถเปิดเผยให้ได้เฉพาะเจ้าของข้อมูลเท่านั้น ส่วนการเปิดเผยให้บุคคลอื่นทราบต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๐ แห่งประมวลรัษฎากร ประกอบมาตรา ๒๔ และมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพราะการเปิดเผยอาจทำให้ทราบถึงฐานะการเงินของเจ้าของข้อมูลได้

ผู้แทนสำนักงานสรรพากรพื้นที่สมุทรปราการ ๑ ชี้แจงสรุปความได้ว่า เอกสารที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่สมุทรปราการ ๑ ต้องการให้ผู้อุทธรณ์นำมาแสดงเพื่อหักล้างข้อกล่าวหา คือ ใบกำกับภาษี ซึ่งแสดงว่าสินค้านั้นซื้อจากร้านค้าใด ที่ไหน และบุคคล หรือนิติบุคคลนั้นมีการนำส่งภาษีถูกต้องหรือไม่ หรือหากเป็นไปได้ให้นำผู้ประกอบการมายืนยัน แต่ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถหาหลักฐานมาพิสูจน์ได้ และขอขยายระยะเวลาการแก้ข้อกล่าวหาแล้ว ๕ ครั้ง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอ คือ เอกสารการยื่นภาษี พร้อมกับภาษีมูลค่าเพิ่ม และรายละเอียดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ของร้าน เอ็น วาย ซีฟพลายส์ โดยนาย ข. และร้าน บี.พี.เอ็น.เสริมยนต์ โดยนาย ค. จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกกล่าวหาว่า มีการใช้ใบกำกับภาษีที่ออกโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และจำเป็นต้องได้พยานหลักฐานเพื่อนำไปหักล้างข้อกล่าวหา แต่เนื่องจากเอกสารหลักฐานที่จำเป็นต้องใช้ คือ ใบกำกับภาษีนั้นไม่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๑๗ และสำนักงานสรรพากรพื้นที่สมุทรปราการ ๒ คงมีเพียงแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่มตามประมวลรัษฎากร (ภ.พ.๓๐) ซึ่งอาจนำไปพิสูจน์ได้ว่าการประกอบกิจการและการชำระภาษีถูกต้องหรือไม่ แต่เอกสารดังกล่าวไม่สามารถนำไปหักล้างข้อกล่าวหาได้โดยตรง และการเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรได้ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์

สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงให้เปิดเผยเฉพาะหลักฐานที่แสดงว่าร้าน เอ็น วาย ซัพพลายส์ โดยนาย ข. และร้าน บี.พี.เอ็น.เสริมยนต์ โดยนาย ค. ได้มีการเสียภาษีหรือไม่ เท่านั้น ส่วนรายละเอียดของการเสียภาษีให้ปกปิดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๑๗ เปิดเผยเฉพาะหลักฐานการเสียภาษีของร้าน เอ็น วาย ซัพพลายส์ โดยนาย ข. และให้สำนักงานสรรพากรพื้นที่สมุทรปราการ ๒ เปิดเผยเฉพาะหลักฐานการเสียภาษีของร้าน บี.พี.เอ็น.เสริมยนต์ โดยนาย ค. พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนรายละเอียดของการเสียภาษีให้ปกปิดไว้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานศาลปกครอง
เกี่ยวกับรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานศาลปกครอง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งผู้อำนวยการบริหาร
สถาบันอิสรา มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๗ ถึงเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง ขอข้อมูล
ข่าวสารจำนวน ๓ รายการ เพื่อนำไปต่อสู้คดี ดังนี้

๑. ผลการสืบสวนข้อเท็จจริง กรณีนาย ข. ถูกกล่าวหาว่าทำบันทึกส่วนตัวฝากผู้
บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
๒. ผลการพิจารณาของนาย ค. ในกรณีเดียวกัน
๓. ผลการพิจารณา/บันทึกการประชุมอนุ ก.ขป.กรณีเดียวกัน

สำนักงานศาลปกครองมีหนังสือ ที่ ศป ๐๐๑๗/๓๖๒๑ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๗
ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลในการ
บริหารงานบุคคลและเป็นเรื่องเฉพาะตัวอันมีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้ที่ถูกกล่าวหา
อีกทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องในเอกสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอมิได้ประสงค์จะให้นำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา
๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่อย่างไรก็ดี นอกจากนี้การ
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในเรื่องดังกล่าวยังเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของผู้ที่ถูกกล่าวหาโดยไม่สมควร
ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน ประกอบกับผู้อุทธรณ์มิได้เป็นผู้มีส่วนได้เสีย
หรือเป็นผู้ร้องเรียนที่จะต้องใช้สิทธิเพื่อปกป้องสิทธิของตนเพื่อให้ได้รับความเป็นธรรม และข้อมูล
ข่าวสารดังกล่าวไม่ใช่เรื่องเกี่ยวกับการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของสำนักงานศาลปกครองตามที่
บัญญัติไว้ในมาตรา ๗๗ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ.
๒๕๕๒ การร้องขอข้อมูลจึงมิใช่กรณีที่ใช้กรณีนี้เป็นการใช้สิทธิเพื่อตรวจสอบการใช้อำนาจของหน่วยงานของ

รัฐ ความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐหรือเป็นไปเพื่อประโยชน์สาธารณะแต่อย่างใด อีกทั้ง สำนักงานศาลปกครองได้มีการแถลงข่าวในเรื่องดังกล่าวและจัดทำเอกสารข่าวศาลปกครอง ครั้งที่ ๕๗/๒๕๕๗ และครั้งที่ ๕๘/๒๕๕๗ เผยแพร่ให้แก่ประชาชนทั่วไป รวมทั้งสื่อมวลชนสำนักต่างๆ ที่สนใจทราบแล้ว พร้อมกันนี้ได้จัดส่งเอกสารข่าวในครั้งดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๗ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานศาลปกครอง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานศาลปกครองมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงานศาลปกครอง และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ถูกนาย ข. เลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง ฟ้องร้องในข้อหาหมิ่นประมาทโดยการโฆษณา และนำเข้าสู่ระบบคอมพิวเตอร์ซึ่งข้อมูลคอมพิวเตอร์อันเป็นเท็จ เผยแพร่ใน www.isaranews.org ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ได้นำเสนอข่าวว่านาย ข. มีการส่งหนังสือไปถึงรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ และผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เกี่ยวกับการแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการตำรวจนายหนึ่ง ซึ่งต่อมาสำนักงานศาลปกครองโดยนาย ค. รองประธานศาลปกครองสูงสุด ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานศาลปกครองสูงสุด ได้มีคำสั่งให้ว่ากล่าวตักเตือน และงดโทษภาคทัณฑ์นาย ข. โดยคำสั่งดังกล่าวไม่ตรงกับความเห็นของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงที่เห็นว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูลในการดำเนินการทางวินัย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิในการขอข้อมูลข่าวสารในรายการข้างต้นไปยังสำนักงานศาลปกครอง เพื่อต้องการนำไปใช้เป็นหลักฐานในการต่อสู้คดี และในขณะเดียวกันในฐานะที่เป็นสื่อสารมวลชนก็ต้องการข้อเท็จจริงเพื่อนำไปเสนอข่าวซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ และเป็นการใช้สิทธิเพื่อตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ เพราะกรณีดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงระบบอุปถัมภ์ที่ยังคงอยู่ในระบบราชการและสังคมไทย

สำนักงานศาลปกครองมีหนังสือ ลับ ที่ - ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๗ หนังสือ ลับ ที่ - ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๗ และหนังสือ ลับ ส่วนมาก ที่ - ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงเหตุผลในการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอทั้ง ๓ รายการ ล้วนเป็นเอกสารที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของนาย ข. อันเป็นสิ่งเฉพาะตัวของบุคคลในเรื่องประวัติการทำงาน ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวต่อบุคคล

อื่นหรือผู้ที่ไม่ได้มีหน้าที่เกี่ยวข้องย่อมเห็นได้ว่าเป็นการรุกร้าสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่อาจมิให้เปิดเผยได้ รวมทั้งยังเป็นกรณีที่ได้รับความคุ้มครองมิให้เปิดเผย ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน โดยห้ามมิให้เปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูล นอกจากนั้น สำนักงานศาลปกครองเคยสอบถามด้วยวาจาถึงการขอข้อมูลของผู้อุทธรณ์ไปยังนาย ข. และได้รับการยืนยันว่าไม่ประสงค์ให้มีการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว ประกอบกับข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอไม่ได้เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติราชการของสำนักงานศาลปกครองตามกฎหมาย หรือในตำแหน่งเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง หรือเป็นเรื่องที่กระทบกับประชาชน ดังที่ปรากฏในคำวินิจฉัย ที่ สค ๑/๒๕๔๒ และคำวินิจฉัย ที่ สค ๑๗/๒๕๔๒ สำหรับเหตุผลที่ผู้อุทธรณ์แจ้งต่อคณะกรรมการฯ ว่า ต้องการนำข้อมูลไปต่อสู้คดีซึ่งถูกนาย ข. ฟ้องร้องนั้น ผู้อุทธรณ์ไม่เคยแจ้งต่อสำนักงานศาลปกครอง และสำนักงานศาลปกครองเห็นว่าเหตุผลดังกล่าวเป็นเรื่องส่วนตัวของเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง ไม่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติราชการแต่อย่างใด จึงไม่อาจถือได้ว่าผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียที่จะมีสิทธิในการขอข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลได้ อีกทั้งกรณีที่มีการฟ้องร้องระหว่างนาย ข. กับผู้อุทธรณ์นั้น ศาลได้มีหมายเรียกให้สำนักงานศาลปกครองส่งพยานเอกสารหลายรายการซึ่งครอบคลุมถึงเอกสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอทั้ง ๓ รายการด้วย และสำนักงานศาลปกครองได้จัดส่งให้ศาลแล้ว ดังนั้นจึงถือว่าสำนักงานศาลปกครองได้เปิดเผยข้อมูลให้ผู้อุทธรณ์โดยปริยายแล้ว สำนักงานศาลปกครองเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวไม่ได้เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะแต่อย่างใด เพราะประโยชน์สาธารณะต้องเป็นสิ่งที่รัฐหรือฝ่ายปกครองมีหน้าที่ที่จะต้องกระทำเพื่อตอบสนองความต้องการของคนส่วนใหญ่ แต่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์เป็นไปเพื่อประโยชน์ของผู้อุทธรณ์ หรือเป็นข่าวสารที่บุคคลบางกลุ่มให้ความสนใจเท่านั้น นอกจากนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารยังอาจทำให้เกิดการวิพากษ์วิจารณ์ของบุคลากรในองค์กรที่อาจมีความเห็นที่แตกต่างไปจากผลการดำเนินการในเรื่องดังกล่าวและทำให้เกิดความไม่เรียบร้อยในองค์กร ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ต่อศาลปกครองไปด้วย สำหรับข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอทั้ง ๓ รายการนั้น

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง เนื่องจากรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงมี ๒ ส่วน ส่วนแรกเป็นผลการสืบสวนข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับนาย ข. สำนักงานศาลปกครองมีความเห็นว่ารายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวมีบุคคลอื่นที่ได้ให้ถ้อยคำและให้ข้อมูลกับคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งการเปิดเผยชื่อ และข้อมูลถ้อยคำของบุคคลเหล่านั้นอาจก่อให้เกิดผลกระทบเสียหายต่อพยานในแต่ละคนที่อาจจะถูกดูถูก ดูหมิ่น ดูแคลนได้ และการเปิดเผยชื่อและข้อมูลถ้อยคำในเอกสารอาจคาดหมายได้ว่าในภายหน้าบุคคลต่างๆ อาจจะไม่ให้ความร่วมมือกับสำนักงานศาลปกครองในการสืบสวนสอบสวนการกระทำผิด เนื่องจากเกรงว่าจะถูก

เปิดเผยชื่ออันจะทำให้ตนได้รับอันตรายหรือได้รับผลกระทบในหน้าที่การงานได้ในภายหลัง นอกจากนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการนี้ยังจะทำให้ทราบรายชื่อของบุคคลซึ่งเป็น คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงที่ให้ความเห็นในเรื่องดังกล่าวด้วย และอาจจะก่อให้เกิดผลกระทบ เช่นเดียวกับการเปิดเผยชื่อ และข้อมูลถ้อยคำของบุคคลที่มาให้ถ้อยคำเป็นพยาน และแม้ว่าการ ดำเนินการในส่วนของนาย ข. จะเสร็จสิ้นแล้ว แต่การเปิดเผยข้อมูลในรายการนี้จะทำให้การบังคับใช้ กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่ง พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากการดำเนินการทางวินัยในส่วน ของ นาย ง. ประธานศาลปกครองสูงสุด ยังต้องอาศัยข้อมูลการสอบสวนในส่วนเดียวกันนี้ และยังอยู่ระหว่าง การพิจารณาของคณะกรรมการตุลาการศาลปกครอง สำหรับรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงในส่วนที่ สอง เป็นผลการสืบสวนข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับนาย ง. ประธานศาลปกครองสูงสุด ซึ่งไม่เกี่ยวข้อง กับคำขอของผู้อุทธรณ์

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ผลการพิจารณาของนาย ค. นั้น เนื่องจากนาย ง. ประธานศาลปกครองสูงสุดได้สั่งการให้นาย ค. รองประธานศาลปกครองสูงสุด ปฏิบัติหน้าที่แทน ประธานศาลปกครองสูงสุด เพื่อพิจารณาสั่งการในเรื่องนี้ ดังนั้นคำสั่งประธานศาลปกครองสูงสุด ฉบับ ที่ - ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๗ เรื่องงดโทษ และบันทึกการว่ากล่าวตักเตือน ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๗ ซึ่งมีนาย ค. เป็นผู้ลงนามในคำสั่งดังกล่าว จึงถือเป็นผลการพิจารณาของนาย ค. ซึ่งสามารถ เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ มติที่ประชุมคณะอนุกรรมการสามัญประจำสำนักงาน ศาลปกครอง (อ.ขป.สามัญ) ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๗ เนื่องจาก คณะอนุกรรมการฯ ยังไม่ได้มีการกำหนดการประชุมในครั้งต่อไป จึงยังไม่มี การรับรองรายงานการประชุมในครั้งดังกล่าว สำนักงานศาลปกครองจึงไม่สามารถเปิดเผยรายงานการประชุมได้ แต่เพื่อความ โปร่งใสในการปฏิบัติงานและเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบการทำงานของสำนักงานศาลปกครองมาก ยิ่งขึ้น สำนักงานศาลปกครองจึงให้เปิดเผยในส่วนของมติที่ประชุมให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์มีประเด็นต้อง พิจารณาดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีนาย ข. ถูกกล่าวหาว่าทำบันทึกส่วนตัวฝากผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ และรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เกี่ยวกับการแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการตำรวจนายหนึ่ง ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลใน

กระบวนการสืบสวนข้อเท็จจริงเรื่องที่มีการกล่าวหานาย ข. เลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง อันเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติของสำนักงานศาลปกครอง ซึ่งมีใช้ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเพราะมิใช่เป็นสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล เมื่อสำนักงานศาลปกครองได้ดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงเสร็จสิ้น และได้มีการแถลงข่าวให้สาธารณชนทราบแล้ว การเปิดเผยรายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงในกรณีดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ อีกทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนี้จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานผู้มาให้ถ้อยคำหรือคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงแต่อย่างใด ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกนาย ข. ฟ้องร้องดำเนินคดีได้ทราบ จะแสดงให้เห็นถึงความถูกต้องและโปร่งใสในกระบวนการสืบสวนข้อเท็จจริงของสำนักงานศาลปกครอง อันจะทำให้สาธารณชนมีความเชื่อถือในการปฏิบัติราชการของสำนักงานศาลปกครอง ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ ข้อมูลในส่วนการสืบสวนข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับนาย ง. ประธานศาลปกครองสูงสุด ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับคำขอของผู้อุทธรณ์ ให้ปกปิด

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ผลการพิจารณาของนาย ค. นั้น สำนักงานศาลปกครองชี้แจงว่ามีเพียงคำสั่งประธานศาลปกครองสูงสุด ลำดับที่ - ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๗ เรื่องดโทษและบันทึกการว่ากล่าวตักเตือน ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๗ ซึ่งสามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ดังนั้น จึงไม่มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ผลการพิจารณา หรือบันทึกการประชุมคณะอนุกรรมการสามัญประจำสำนักงานศาลปกครอง (อ.ขป.สามัญ) กรณีเดียวกัน ข้อมูลในกรณีนี้ คือ รายงานการประชุมคณะอนุกรรมการสามัญประจำสำนักงานศาลปกครอง (อ.ขป.สามัญ) ครั้งที่ ๒/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๗ ซึ่งสำนักงานศาลปกครองชี้แจงว่ายังไม่มีกรับรองรายงานการประชุม แต่เนื่องจากการประชุมเรื่องการดำเนินการทางวินัยนาย ข. ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ในขณะนี้จึงให้เปิดเผยเฉพาะมติที่ประชุมในเรื่องดังกล่าว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานศาลปกครองเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังต่อไปนี้ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการสืบสวนข้อเท็จจริง กรณีนาย ข.

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ให้เปิดเผยคำสั่งประธานศาลปกครองสูงสุด ลำดับที่ - ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๗ เรื่องงดโทษ และบันทึกการว่ากล่าวตักเตือน ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๗

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ให้เปิดเผยมติที่ประชุมคณะอนุกรรมการสามัญประจำสำนักงานศาลปกครอง (อ.ขป.สามัญ) ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๗

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๘/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลสิรินธร จังหวัดขอนแก่นเกี่ยวกับสำนวน
การสอบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : โรงพยาบาลสิรินธร จังหวัดขอนแก่น

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งทันตแพทย์ชำนาญการพิเศษ โรงพยาบาลสิรินธร จังหวัดขอนแก่น ได้รับมอบหมายให้จัดทำเอกสารสรุปผลการประเมินการปฏิบัติราชการของบุคลากร โรงพยาบาลสิรินธร จังหวัดขอนแก่น ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ขก ๐๐๓๒.๒๐๒.๑/๑๕ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ และหนังสือ ที่ ขก ๐๐๓๒.๒๐๒.๑/๑๖ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๖ ถึงโรงพยาบาลสิรินธร จังหวัดขอนแก่น ขอข้อมูลคำชี้แจงของนาย ข. นักเทคนิคการแพทย์ชำนาญการพิเศษ โรงพยาบาลสิรินธร จังหวัดขอนแก่น กับพวกรวม ๕ คน ที่ตอบนาง ค. และนาง ง. พยาบาลโรงพยาบาลสิรินธร จังหวัดขอนแก่น กรณีที่นาย ข. กับพวกใช้เอกสารผลการประเมินการปฏิบัติราชการของนาง ค. และนาง ง. เป็นหลักฐานพยานเอกสารยื่นฟ้องโรงพยาบาลสิรินธร จังหวัดขอนแก่นต่อศาลปกครองขอนแก่น

โรงพยาบาลสิรินธร จังหวัดขอนแก่นมีหนังสือ ที่ ขก ๐๐๓๒.๒๐๑.๑/๒ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงได้ดำเนินการสืบหาข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้ว ซึ่งมีผลในการนำเอกสารส่วนบุคคลไปกล่าวอ้างประกอบคำฟ้องต่อศาลปกครอง ซึ่งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงได้รายงานผลให้ผู้อำนวยการโรงพยาบาลสิรินธร จังหวัดขอนแก่นทราบแล้ว และทางโรงพยาบาลสิรินธร จังหวัดขอนแก่นได้รายงานผลดังกล่าวให้สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดขอนแก่นทราบเพื่อดำเนินการแล้ว เรื่องดังกล่าวอยู่ในระหว่างการสอบสวนทางวินัยและการพิจารณาสั่งลงโทษซึ่งยังไม่แล้วเสร็จ ทางโรงพยาบาลสิรินธร จังหวัดขอนแก่น พิจารณาว่าการเปิดเผยข้อเท็จจริงและเอกสารต่าง ๆ ในขณะที่มีการดำเนินการสอบสวนอยู่นั้นจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายอาจไม่สำเร็จตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๑๕ (๒) และการดำเนินการดังกล่าวเป็นความเห็นภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการทางวินัยต่อผู้ถูกสอบสวน ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารทางราชการดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๗ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว
คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการ

บังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงโรงพยาบาลสิรินธร จังหวัดขอนแก่น ขอข้อมูลคำชี้แจงของบุคคล แต่โรงพยาบาลสิรินธร จังหวัดขอนแก่น ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย โรงพยาบาลสิรินธร จังหวัดขอนแก่นมีหนังสือ ที่ ขก ๐๐๓๒.๒๐๑/๑๙๑๕ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยฯ ว่า เรื่องนี้อยู่ในระหว่างที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดขอนแก่นได้ดำเนินการแต่งตั้งกรรมการสอบวินัยของบุคคลที่น่าพยานเอกสารส่วนบุคคลไปกล่าวอ้างประกอบคำฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลางโดยมิชอบ และเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสอบหาข้อเท็จจริงอยู่ที่คณะกรรมการสอบวินัยดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารในกระบวนการสอบสวนทางวินัยที่ยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การปฏิเสธไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ ที่ ๕
(นครศรีธรรมราช) เกี่ยวกับรายงานการตรวจสอบที่ดิน สค.๑

ผู้อุทธรณ์ : พันตำรวจโท สาทิต จันทร
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ ที่ ๕ (นครศรีธรรมราช)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า พันตำรวจโท สาทิต จันทร ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ ที่ ๕ (นครศรีธรรมราช) ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการตรวจสอบที่ดินตาม สค. ๑ เลขที่ ๑๓๓ เลขที่ ๑๓๔ และเลขที่ ๑๓๕ หมู่ที่ ๕ ตำบลไม้ฝาด อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง พร้อมกับเอกสารที่ส่งมากับรายงานการตรวจสอบที่ดินดังกล่าวทุกฉบับ ซึ่งได้ทำการตรวจสอบแล้วเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๗

สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ ที่ ๕ (นครศรีธรรมราช) มีหนังสือ ที่ ทส ๐๙๑๕.๑/๑๐๒๒๐ ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) และตามคำสั่งคณะกรรมการรักษาความสงบแห่งชาติ ที่ ๖๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๗ เรื่องเพิ่มเติมหน่วยงานสำหรับการปราบปรามหยุดยั้ง การบุกรุกทำลายทรัพยากรป่าไม้และนโยบายการปฏิบัติงานเป็นการชั่วคราวในสถานการณ์ปัจจุบัน

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๗ และวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ ที่ ๕ (นครศรีธรรมราช) ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และผู้แทนสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ ที่ ๕ (นครศรีธรรมราช) ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ ที่ ๕ (นครศรีธรรมราช)

ร่วมกับเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องในพื้นที่ สนธิกำลังร่วมกันตรวจสอบพื้นที่ในเขตอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม กรณีที่มีผู้นำเสาปูนมาปักแล้วล้อมรั้วด้วยลวดหนาม บริเวณที่ดินริมถนนสายปากเมง-บ้านบางสัก

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า พื้นที่ดังกล่าวเป็นของบุตรชายและบุตรสาวของผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ครอบครองที่ดิน สค.๑ เลขที่ ๑๓๓ และเลขที่ ๑๓๕ หมู่ที่ ๕ ตำบลไม้ฝาด อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง ส่วนที่ดิน สค.๑ เลขที่ ๑๓๔ เป็นของนายวินัย กิ่งเกาะยาว ซึ่งเป็นญาติของผู้อุทธรณ์ โดยที่ดินของบุตรชายและบุตรสาวของผู้อุทธรณ์ได้มีการยื่นคำขอออกโฉนดเฉพาะรายตามนโยบายของรัฐบาล ตั้งแต่วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ และช่วงรังวัดได้ทำการรังวัดสอบสวนสิทธิตามขั้นตอน ได้ขึ้นรูปแผนที่ ปักหลักโฉนด และแจกใบไต่สวนให้แก่บุตรชายและบุตรสาวของผู้อุทธรณ์แล้ว และในวันที่มีการรังวัด ผู้ช่วยหัวหน้าอุทยานได้มาระวังแนวเขตที่ดินตามระเบียบ เมื่อมีการปักเสารั้วล้อมลวดหนาม นายมาโนช วงษ์สุริย์รัตน์ หัวหน้าอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหมได้นำเจ้าหน้าที่ทหารเข้าตรวจสอบที่ดิน โดยไม่ได้แจ้งให้บุตรชายและบุตรสาวของผู้อุทธรณ์ หรือผู้อุทธรณ์ทราบเลย และให้ข่าวต่อสื่อมวลชนในทำนองว่า บุตรชายและบุตรสาวของผู้อุทธรณ์กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าตนในฐานะเป็นบิดาของบุตรทั้งสองเป็นผู้มีส่วนได้เสียในเรื่องนี้ จึงได้ใช้สิทธิขอรายงานการตรวจสอบที่ดินในวันดังกล่าว พร้อมเอกสารที่ส่งมากับรายงานการตรวจสอบที่ดินทุกฉบับ เพื่อต้องการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ และนำไปปกป้องสิทธิของบุตรและเครือญาติของผู้อุทธรณ์ต่อไป

สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๕ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๙๑๕.๘/๑๑๑๐๕ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ชี้แจงเหตุผลในการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า บริเวณพื้นที่ที่สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ ที่ ๕ (นครศรีธรรมราช) ร่วมกับเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องเข้าตรวจสอบนั้นมีสภาพที่ดินเป็นที่ราบใกล้ทะเล มีลักษณะเป็นป่าชายหาด มีต้นเสม็ด ต้นสน ขึ้นกระจายทั่วพื้นที่ และบางส่วนเป็นพื้นที่ป่าชายเลนและมีน้ำท่วมถึง ไม่พบร่องรอยการทำประโยชน์หรือการอยู่อาศัยในพื้นที่มาก่อน โดยผู้อุทธรณ์ได้อ้างว่าพื้นที่ดังกล่าวเป็นของบุตรชายและบุตรสาวของผู้อุทธรณ์ตามเอกสารสิทธิ สค.๑ จำนวน ๓ ฉบับ คณะเจ้าหน้าที่ผู้ตรวจสอบมีความเห็นร่วมกันว่าควรเสนอ ผอ.ก.อ.รมน.จ.ตรัง แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบเอกสารสิทธิ สค.๑ ที่นำมาอ้าง ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่ายและเป็นการปกป้องทรัพยากรของชาติที่อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม ส่วนสาเหตุที่มีการเข้าตรวจสอบโดยไม่แจ้งผู้อุทธรณ์ให้ทราบนั้น เพราะพื้นที่ดังกล่าวเป็นพื้นที่ที่ได้ประกาศเป็นเขตอุทยานแห่งชาติ และเจ้าหน้าที่ไม่ได้รับการยืนยันว่าเป็นที่ดินของบุคคลใด เนื่องจากพื้นที่ในบริเวณนั้นมีผู้อ้างสิทธิในการครอบครองอยู่ไม่ต่ำกว่า ๒ ราย ส่วนข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอนั้น คือ รายงานการตรวจสอบที่ดินตาม สค. ๑ เลขที่ ๑๓๓ เลขที่ ๑๓๔ และ

เลขที่ ๑๓๕ หมู่ที่ ๕ ตำบลไม้ฝาด อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง พร้อมกับเอกสารที่ส่งมาเกี่ยวกับรายงานการตรวจสอบที่ดินเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ ทุกฉบับ ในขณะนี้สำนักงานบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๕ (นครศรีธรรมราช) ได้ตรวจสอบเอกสารสิทธิ ส.ค. ๑ เสร็จสิ้นแล้ว และยินดีเปิดเผยข้อมูลให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอ คือ รายงานการตรวจสอบที่ดินตาม สค. ๑ เลขที่ ๑๓๓ เลขที่ ๑๓๔ และเลขที่ ๑๓๕ หมู่ที่ ๕ ตำบลไม้ฝาด อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง พร้อมกับเอกสารที่ส่งมาเกี่ยวกับรายงานการตรวจสอบที่ดินทุกฉบับที่ได้ทำการตรวจสอบเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลที่สำนักงานบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๕ (นครศรีธรรมราช) ได้ตรวจสอบเอกสารสิทธิ ส.ค. ๑ เสร็จสิ้นแล้ว และเห็นว่าสามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ดังนั้น จึงเห็นสมควรให้สำนักงานบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๕ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานบริหารพื้นที่อนุรักษ์ ที่ ๕ (นครศรีธรรมราช) เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนคดีอาญา

ผู้อุทธรณ์ : พ.ต.อ. ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานอัยการจังหวัดจันทบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า พ.ต.อ. ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๗ ถึงอัยการจังหวัดจันทบุรี ขอคัดถ่ายสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรแหลมสิงห์ คดีระหว่าง พนักงานอัยการจังหวัดจันทบุรี กับ นาย ข. กับพวกรวม ๔ คน ข้อหาปลอม ใช้อักษรปลอม และนำสืบพยานหลักฐานอันเป็นเท็จ

สำนักงานอัยการจังหวัดจันทบุรีมีหนังสือ ที่ อส ๐๐๔๒ (จบ)/๕๓๘๐ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๗ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า ไม่มีระเบียบการปฏิบัติงานข้อใดที่ให้อำนาจพนักงานอัยการจังหวัดจันทบุรีไว้ และแนะนำให้ผู้อุทธรณ์ยื่นคำร้องต่อตุลาการศาลปกครองระยองให้มีหมายเรียกเอกสารในสำนวนคดีอาญาดังกล่าวไปเป็นพยานศาลต่อไป

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานอัยการจังหวัดจันทบุรี และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ขณะเกิดเหตุผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีสิทธิในที่ดิน นส.๓ ก เลขที่ ๖๔๑ ในตำบลบางกะไชย ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำขอออกโฉนดที่ดินแปลงดังกล่าว และได้มีการรังวัดที่ดินเพื่อออกโฉนด เมื่อการรังวัดเสร็จสิ้นปรากฏว่ามีเนื้อที่ดินที่รังวัดได้เกินกว่าที่ระบุใน นส.๓ ก นาย ข. นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางกะไชย ซึ่งเป็นผู้มีสิทธิในที่ดินข้างเคียงจึงคัดค้านไม่ยินยอมให้รังวัดเพื่อขอออกโฉนดในที่ดินที่ได้รังวัด โดยอ้างว่าที่ดินส่วนเกินนั้นเป็นที่สาธารณประโยชน์และเป็นที่รกร้างว่างเปล่า อันเป็นที่ดินของรัฐที่อยู่ในความดูแลขององค์การบริหารส่วนตำบลบางกะไชย ผู้อุทธรณ์จึงยกเลิกการขอออกโฉนดดังกล่าว ต่อมา

ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นขอตรวจสอบเนื้อที่ตาม นส.๓ ก เลขที่ ๖๔๑ อีกครั้ง และปรากฏว่ามีเนื้อที่เกินกว่าที่ระบุไว้ และนาย ข. ก็คัดค้านอีกเช่นเดิม ผู้อุทธรณ์จึงยื่นฟ้องนาย ข. ในฐานะนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางกะไชย นายอำเภอแหลมสิงห์ และเจ้าพนักงานที่ดินหัวหน้าส่วนแยกแหลมสิงห์ต่อศาลปกครองระยอง เป็นคดีหมายเลขดำที่ - ต่อมานาย ข. ได้ยื่นคำให้การต่อสู้ในคดีดังกล่าวโดยมีเอกสารท้ายคำให้การเพิ่มเติมอ้างหนังสือร้องเรียน ทางสาธารณสุขประโยชน์ถูกปิดกั้นพร้อมบัญชีรายชื่อราษฎรบ้านแหลมสิงห์ หมู่ที่ ๑ ตำบลบางกะไชย อำเภอแหลมสิงห์ ที่ลงลายมือชื่อร้องเรียนดังกล่าว เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้ใช้เหล็กปิดกั้นเส้นทางบริเวณที่ดินพิพาท ผู้อุทธรณ์ได้ไปสอบถามราษฎรบางคนที่ได้ลงลายมือชื่อนั้น ปรากฏว่ามีบางคนแจ้งว่าเป็นการลงลายมือชื่อในฐานะผู้เข้าร่วมประชุมประชาคมหมู่บ้านไม่ได้ลงลายมือชื่อร้องเรียนผู้อุทธรณ์ และ ยังมีการลงลายมือชื่อแทนกัน ผู้อุทธรณ์เชื่อว่านาย ข. กับพวก ร่วมกันปลอมเอกสารบัญชีลายมือชื่อและหนังสือร้องเรียนดังกล่าวเพื่อใช้เป็นพยานหลักฐานในการต่อสู้คดีปกครอง จึงแจ้งความร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีกับนาย ข. กับพวก

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ ซึ่งแจ้งสรุปว่าผู้อุทธรณ์ได้แจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรแหลมสิงห์ ให้ดำเนินคดีกับนาย ข. นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบางกะไชย กับพวก กรณีนาย ข. กับพวก ร่วมกันกรอกข้อความลงในเอกสารที่มีลายมือชื่อของชาวบ้านว่าเป็นหนังสือร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่าได้ปิดกั้นทางสาธารณสุขประโยชน์ หลังจากนั้นได้นำเอกสารปลอมดังกล่าวไปนำสืบต่อศาลปกครองระยองเพื่อให้ศาลเชื่อว่าผู้อุทธรณ์ได้ปิดทางสาธารณสุขประโยชน์จนทำให้ชาวบ้านในพื้นที่ได้รับความเดือดร้อน ซึ่งกรณีดังกล่าวพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรแหลมสิงห์สอบสวนเสร็จแล้วมีความเห็นควรสั่งฟ้อง แต่พนักงานอัยการจังหวัดจันทบุรีมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี นาย ข. กับพวกได้นำคำสั่งไม่ฟ้องดังกล่าวไปอ้างต่อศาลปกครองระยอง ต่อมาศาลปกครองระยองได้ส่งเอกสารดังกล่าวให้ ผู้อุทธรณ์ทราบ ผู้อุทธรณ์จึงจะชี้แจงข้อเท็จจริงต่อศาลเพื่อหักล้างข้อเท็จจริงที่พนักงานอัยการจังหวัดจันทบุรีเชื่อว่าไม่มีการกรอกข้อความใดลงในเอกสารที่มีลายมือชื่อของชาวบ้าน แต่ข้อความที่ระบุว่าร้องเรียนผู้อุทธรณ์มีอยู่ก่อนชาวบ้านจะลงลายมือชื่อในเอกสาร ว่าการใช้ดุลพินิจรับฟังข้อเท็จจริงของพนักงานอัยการจันทบุรีมีพิรุณให้เคลือบแคลงสงสัยอย่างไร เนื่องจากความจริงแล้วไม่มีใครได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการกระทำของผู้อุทธรณ์และไม่มีเส้นทางสาธารณสุขประโยชน์แต่อย่างใด แต่เมื่อผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสารกลับได้รับการปฏิเสธและบ่ายเบี่ยง ทั้งที่ระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๑ ได้ให้อำนาจอัยการจังหวัดจันทบุรีเป็นผู้พิจารณาอนุญาตได้อยู่แล้ว ผู้แทนสำนักงานอัยการจังหวัดจันทบุรีชี้แจงสรุปว่า คดีนี้พนักงานสอบสวนได้สอบสวนเสร็จสิ้นส่งเรื่องมาให้พนักงานอัยการ และได้มีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องแล้ว เมื่อผู้อุทธรณ์ขอข้อมูล

ข่าวสาร สำนักงานอัยการจังหวัดจันทบุรีพิจารณาแล้วเห็นว่าระเบียบของสำนักงานอัยการสูงสุดไม่ได้ให้อำนาจในการเปิดเผยสำนวนคดีอาญาไว้ และคำให้การของพยานต่างๆ ก็ไม่ประสงฆ์จะให้

เปิดเผย จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ และได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ร้องขอต่อศาลให้มีหมายเรียกเอกสารดังกล่าว ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ส่งหมายแจ้งจากศาลปกครอง แต่ไม่มีหมายเรียกเอกสารแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ส่วนงานสอบสวนของพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรแหลมสิงห์ คดีระหว่าง พนักงานอัยการจังหวัดจันทบุรี กับ นาย ข. กับพวกรวม ๔ คน ข้อหาปลอม ใช้เอกสารปลอม และนำสืบพยานหลักฐานอันเป็นเท็จ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญาที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องแล้ว การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้กล่าวหาจึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวนั้น เพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน ทั้งนี้ หากสำนักงานอัยการจังหวัดจันทบุรีเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจมีผลกระทบต่อพยานผู้ให้ถ้อยคำ ก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำได้ แต่การปกปิดข้อความดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็น และต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารนั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายจึงให้สำนักงานอัยการจังหวัดจันทบุรีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำได้ แต่การปกปิดข้อความดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็น และต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารนั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมศุลกากร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งนักวิชาการศุลกากรชำนาญการ กรมศุลกากร ได้มีหนังสือลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๗ ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารจากกรมศุลกากร จำนวน ๓ รายการ ได้แก่ รายการที่ ๑ คำสั่งกรมศุลกากร ลับ ที่ - ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๖ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

รายการที่ ๒ หนังสือผลการสอบข้อเท็จจริง (กล่าวโทษ) ของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งกรมศุลกากร ลับ ที่ - ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๖ แจ้งข้อกล่าวหาผู้อุทธรณ์

รายการที่ ๓ หนังสือสั่งการกรมศุลกากร ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๗ เรื่อง แจ้งข้อกล่าวหาความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

กรมศุลกากรมีหนังสือ ลับ ที่ - ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึง ผู้อุทธรณ์แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการรายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริง และหนังสือสั่งการของกรมศุลกากร ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐและอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่สำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๗ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของกรมศุลกากร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วข้อเท็จจริงได้ความว่า กรมศุลกากรตรวจสอบพบที่มีการนำรถยนต์เข้าเขตปลอด

อากรโดยสำแดงรายละเอียดเป็นเท็จ จึงมีคำสั่งกรมศุลกากร ลับ ที่ - ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๖ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ในชั้นพิจารณา กรมศุลกากรมีหนังสือ ลับ ที่ - ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๗ ชี้แจงสรุปว่า ปัจจุบันการดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์อยู่ระหว่างดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริง โดยคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้อุทธรณ์ชี้แจง แก่ข้อกล่าวหาแล้ว เหตุผลที่กรมศุลกากรปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ เนื่องจากกระบวนการสอบสวนข้อเท็จจริงยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้แก่ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ นั้น เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งกรมศุลกากร ลับ ที่ - ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๖ ปัจจุบันการสืบสวนข้อเท็จจริงยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการก่อสร้างสนามฟุตบอล

ผู้อุทธรณ์ : นายไชศิลป์ รัตนเดชา
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลคิ่งตะเกา จังหวัดอุดรดิตถ์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลคิ่งตะเกาขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการก่อสร้างสนามฟุตบอลกลางแจ้งหมู่ที่ ๑ และหมู่ที่ ๗ ตำบลคิ่งตะเกา อำเภอเมืองอุดรดิตถ์ จำนวน ๔ รายการได้แก่

รายการที่ ๑ รายละเอียดโครงการก่อสร้างสนามฟุตบอลพร้อมอุปกรณ์

รายการที่ ๒ รายละเอียดการใช้งบประมาณปี พ.ศ.๒๕๕๗ สนับสนุนจากหน่วยงานใดได้ทำประชาคมหมู่บ้านหรือไม่ หรือได้ผ่านสภาเทศบาลตำบลคิ่งตะเกาหรือไม่

รายการที่ ๓ งบประมาณปี พ.ศ.๒๕๕๗ ในการก่อสร้างแต่ละสนาม แบบรูปและรายละเอียด สัญญาจัดซื้อจัดจ้าง แบบใบแจ้งปริมาณงานและราคา ใบกำหนดราคากลาง ใบเสนอราคาของผู้รับจ้าง ผู้เสนอราคาทั้งหมด คณะกรรมการประเมินราคากลาง คณะกรรมการตรวจการจ้างทำการเบิกจ่าย รายละเอียดโครงการทั้งหมดจนถึงกระบวนการเบิกจ่าย

รายการที่ ๔ ข้อมูลโครงการ หลักการและเหตุผล ที่มาโครงการ ปัญหาหรือความต้องการ ที่ตั้งโครงการ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ความสอดคล้องกับนโยบายแผนพัฒนา ความจำเป็นการดำเนินโครงการ ความพร้อมในการดำเนินโครงการ

เทศบาลตำบลคิ่งตะเกามีหนังสือ ที่ อต ๕๓๘๐๑/๙๗๘ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่าโครงการดังกล่าวอยู่ระหว่างการตรวจสอบของสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดอุดรดิตถ์ซึ่งอาจให้ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดให้เทศบาลตำบลคิ่งตะเกาดำเนินการ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจทำให้การตรวจสอบไม่เป็นไปด้วยความเรียบร้อย โดยคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลคิ่งตะเกาพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นกรณีที่ต้องห้ามเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนเทศบาลตำบลคิ่งตะเกา และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วข้อเท็จจริงได้ความว่า ในปีงบประมาณ ๒๕๕๗ เทศบาลตำบลคิ่งตะเกาได้ดำเนินโครงการก่อสร้างสนามฟุตบอลในชุมชนเขตเทศบาลตำบลคิ่งตะเกา ปัจจุบันการก่อสร้างเสร็จสิ้นแล้ว ผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แต่เทศบาลตำบลคิ่งตะเกาปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณา ผู้แทนเทศบาลตำบลคิ่งตะเกาชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ได้แก่ เอกสารการดำเนินโครงการก่อสร้างสนามฟุตบอลในชุมชนเขตเทศบาลตำบลคิ่งตะเกา ซึ่งเป็นโครงการดำเนินงานของปีงบประมาณ ๒๕๕๗ ปัจจุบันโครงการได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว หลังจากที่เทศบาลตำบลคิ่งตะเกาดำเนินโครงการดังกล่าวแล้วหนังสือพิมพ์เสนอข่าวว่าพบพิรุณการก่อสร้างสนามฟุตบอลในจังหวัดอุดรดิตถ์ซึ่งดำเนินการก่อสร้างโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๖ หน่วยงานที่มีความใกล้ชิดกับอดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุดรดิตถ์ และกล่าวอ้างว่าสนามฟุตบอลที่ก่อสร้างนั้นไม่มีประชาชนไปใช้ประโยชน์ เนื่องจากก่อสร้างในชุมชนที่มีประชาชนตั้งบ้านเรือนอยู่อาศัยน้อย ทั้งนี้ เทศบาลยืนยันการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยมีเหตุผล สรุปดังนี้

๑.ผู้อุทธรณ์อ้างว่าตนเองเป็นเครือข่าย ป.ป.ช.ภาคประชาชนจังหวัดอุดรดิตถ์ แต่ไม่ได้แสดงเอกสารรับรองตน เช่น บัตรประจำตัวที่ออกโดยหน่วยงานต้นสังกัด คำสั่งแต่งตั้งมอบหมายให้ดำเนินการในเรื่องต่างๆ อีกทั้งเจ้าหน้าที่ได้ตรวจสอบแล้วไม่ปรากฏว่ามีระเบียบรองรับการจัดตั้งเครือข่าย ป.ป.ช.ภาคประชาชนจังหวัดอุดรดิตถ์แต่อย่างใด

๒.ผู้อุทธรณ์ไม่ได้แจ้งว่าจะนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ประโยชน์ในการใด

๓.เมื่อผู้อุทธรณ์ได้รับหนังสือปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจากเทศบาลแล้วผู้อุทธรณ์ย่อมมีสิทธิเสนอคำคัดค้านตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารฯ แต่ผู้อุทธรณ์กลับร้องเรียนกล่าวโทษนายกเทศมนตรีตำบลคิ่งตะเกาและนายภักวี เทียนไชย หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาลตำบลคิ่งตะเกา จึงเป็นการดำเนินการที่มีเจตนาไม่บริสุทธิ์ไม่ปฏิบัติตามช่องทางที่กฎหมายกำหนด

๔.ปัจจุบันโครงการก่อสร้างสนามฟุตบอลอยู่ระหว่างการตรวจสอบของหน่วยงานต่างๆ เช่น สดง. ป.ป.ช. ป.ป.ท. และผู้ตรวจสอบจากจังหวัดอุดรดิตถ์ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจมีผลกระทบต่อการตรวจสอบดังกล่าวตามมาตรา ๑๕ (๒)

๕.การที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าได้ไปติดต่อขอข้อมูลข่าวสารจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแห่งอื่นๆ แล้วได้รับข้อมูลข่าวสารตามคำขอนั้น เทศบาลตำบลคิ่งตะเกาเห็นว่าทุกๆ องค์กรย่อมมีแนวทางการ

วินิจฉัยคำร้องที่แตกต่างกัน ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถอ้างแนววินิจฉัยขององค์กรอื่นมาบังคับให้เทศบาลตำบล
คึงตะเกาถือปฏิบัติตาม

๖.ปัจจุบันการตรวจสอบโครงการก่อสร้างสนามฟุตบอลอยู่ระหว่างการตรวจสอบของ
หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ยังไม่มีหน่วยงานใดชี้มูลความผิดหรือแจ้งความดำเนินคดีกับผู้หนึ่งผู้ใดในฐาน
ความผิดทุจริตต่อหน้าที่แต่อย่างใด แต่กลับมีกลุ่มบุคคลที่อ้างตัวว่าเป็นเครือข่าย ป.ป.ช.ภาคประชาชน
จังหวัดอุดรธานีให้ข้อมูลอันเป็นเท็จต่อผู้สื่อข่าวหลายๆ กรณี จึงเป็นการบิดเบือนข้อเท็จจริงและสร้าง
ความเสื่อมเสียแก่เทศบาลตำบลคึงตะเกา

๗.ความจำเป็นที่จะต้องก่อสร้างสนามฟุตบอลกลางแจ้งนั้นเนื่องจากชุมชนในตำบล
คึงตะเกาเป็นชุมชนที่อยู่ต่อเนื่องติดกัน จึงมีความจำเป็นต้องก่อสร้างสนามฟุตบอลเพื่อเป็นการ
พัฒนาการกีฬาและการป้องกันยาเสพติดภายในชุมชน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๑
รายการที่ ๒ และรายการที่ ๔ ได้แก่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแผนงานโครงการของหน่วยงานของรัฐ
เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่
หน่วยงานของรัฐต้องจัดแสดงไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูที่ศูนย์ข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานอยู่แล้ว
ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ได้แก่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างที่ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว
จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ เพื่อความโปร่งใส ตรวจสอบได้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ
ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งมีเจตนารมณ์ให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารการดำเนินงานของรัฐโดย
กำหนดให้บุคคลมีสิทธิเข้าตรวจดู ขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของ
ราชการได้ นอกจากนี้ พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๔๔ กำหนดให้ส่วนราชการต้องจัดให้มีการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับงบประมาณ
รายจ่ายแต่ละปี รายการเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างที่จะดำเนินการในปีงบประมาณนั้น และสัญญาใดๆ ที่
ได้มีการอนุมัติให้จัดซื้อหรือจัดจ้างแล้ว ให้ประชาชนสามารถขอดูหรือตรวจสอบได้ ณ สถานที่ทำการ
ของส่วนราชการ และระบบเครือข่ายสารสนเทศของส่วนราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน
และการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้เทศบาลตำบลคึงตะเกาเปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตาม
อุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓ /๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบัตรประจำตัวประชาชนของบุคคลอื่น

ผู้อุทธรณ์ : นายสรเสรีญ์ สังข์ทอง

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลนครนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์อาชีพทนายความ ในฐานะผู้รับมอบอำนาจจาก นายนรินทร์ ตุ่มภู ได้มีหนังสือลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบัตร ประจำตัวประชาชนของนายชรินทร์ ตุ่มภู ซึ่งเป็นพี่ชายของนายนรินทร์ฯ โดยอ้างว่าจะนำไปใช้ประกอบ คำร้องขอให้ศาลสั่งให้นายชรินทร์ฯ เป็นคนสาปสูญ

เทศบาลนครนนทบุรีมีคำสั่งลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ มิให้เปิดเผยข้อมูล ข่าวสารดังกล่าว โดยให้เหตุผลว่าผู้อุทธรณ์มิใช่ผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงตามกฎหมายว่าด้วยการขอ ตรวจหลักฐาน รายการ หรือข้อมูลเกี่ยวกับบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ.๒๕๕๕ ข้อ ๒

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล ข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทน เทศบาลนครนนทบุรี และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วข้อเท็จจริงได้ความว่า บิดาของนายนรินทร์ฯ และ นายชรินทร์ฯ ซึ่งเป็นข้าราชการครูบำนาญได้เสียชีวิต ทายาทจึงไปยื่นคำร้องขอรับบำเหน็จตกทอด แต่เจ้าหน้าที่หน่วยงานต้นสังกัดของบิดานายนรินทร์ฯ และนายชรินทร์ฯ ไม่จ่ายเงินให้ทายาท เนื่องจากนายชรินทร์ฯ ไม่ได้ไปแสดงตนขอรับบำเหน็จตกทอดด้วย ซึ่งนายนรินทร์ฯ ก็ไม่สามารถ ติดตามหานายชรินทร์ฯ ได้เพราะนายชรินทร์ฯ ได้ไปจากภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๔๗

และญาติไม่เคยพบหรือทราบข่าวนายชินทร์ฯ อีกเลย นายนรินทร์ฯ จึงมอบอำนาจให้ผูุ้ทธรณ์ยื่นคำร้องต่อศาลขอให้ศาลมีคำสั่งให้นายชินทร์ฯ เป็นบุคคลสาบสูญ หลังจากนั้นผูุ้ทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปว่า นายชินทร์ฯ ได้มอบอำนาจให้ผู้อุทธรณ์ยื่นคำร้องต่อศาลขอให้ศาลมีคำสั่งให้นายชินทร์ฯ เป็นคนسابสูญ ผู้อุทธรณ์จึงดำเนินการตรวจสอบว่า นายชินทร์ฯ ยังมีชีวิตอยู่หรือไม่ โดยขอตรวจสอบฐานข้อมูลทะเบียนบัตรประจำตัวประชาชนว่า นายชินทร์ฯ ทำบัตรประจำตัวประชาชนครั้งสุดท้ายเมื่อใด เพราะหากนายชินทร์ฯ ยังมีชีวิตอยู่ก็ต้องดำเนินการทำบัตรประจำตัวประชาชน เหตุที่ผู้อุทธรณ์ยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารที่เทศบาลนครนนทบุรี (แขวงท่าทราย) เนื่องจากผู้อุทธรณ์มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดนนทบุรี ปัจจุบันผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำร้องต่อศาลจังหวัดกาญจนบุรีขอให้ศาลมีคำสั่งให้นายชินทร์ฯ เป็นคนسابสูญแล้วและมีคำร้องขอให้ศาลเรียกข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จากเทศบาลนครนนทบุรีเพื่อประกอบการพิจารณาคดีด้วย โดยศาลนัดไต่สวนคำร้องในวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าตนเองเป็นผู้มีส่วนได้เสียที่มีสิทธิได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เพราะมีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แสดงให้ศาลเห็นว่า นายชินทร์ฯ เป็นคนسابสูญ และเห็นว่ากฎกระทรวงว่าด้วยการขอตรวจหลักฐาน รายการ หรือข้อมูลเกี่ยวกับบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ.๒๕๕๕ นั้น กำหนดนิยามความหมาย “ผู้มีส่วนได้เสีย” แคบเกินไป ทำให้บุคคลอื่นๆ นอกจากคู่สมรส บุพการี และผู้สืบสันดานของผู้ถือบัตร ไม่มีโอกาสได้รับข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ประโยชน์เกี่ยวกับส่วนได้เสียของตน

ผู้แทนเทศบาลนครนนทบุรีชี้แจงสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ได้แก่ฐานข้อมูลทะเบียนบัตรประจำตัวประชาชน ซึ่งเป็นฐานข้อมูลกลางที่มีภาพถ่ายใบหน้า หมุ่โลหิต เลขบัตรประจำตัวประชาชน ที่อยู่ขณะทำบัตรประจำตัวประชาชน สถานที่ทำบัตรประจำตัวประชาชน โดยเจ้าหน้าที่พิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารแล้วเห็นว่า กฎกระทรวงว่าด้วยการขอตรวจหลักฐาน รายการหรือข้อมูลเกี่ยวกับบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ.๒๕๕๕ ข้อ ๒ กำหนดว่า ผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงจะขอตรวจหลักฐาน รายการ หรือข้อมูลเกี่ยวกับบัตร หรือจะขอให้เจ้าหน้าที่ถ่ายเอกสารหรือคัดและรับรองสำเนาข้อมูลดังกล่าว ให้ยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ แต่กรณีนี้ผู้อุทธรณ์ไม่ใช่ผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง เพราะผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงตามบทนิยามของกฎกระทรวงดังกล่าวได้แก่ คู่สมรส บุพการี และผู้สืบสันดานของผู้ถือบัตร เทศบาลนครนนทบุรีจึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ เพราะการฝ่าฝืนกฎกระทรวงดังกล่าวเจ้าหน้าที่อาจมีความผิดทางวินัย หรือกฎหมายอาญา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้แก่ฐานข้อมูลทะเบียนบัตรประจำตัวประชาชน ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีกฎกระทรวงว่าด้วยการขอตรวจหลักฐานรายการ หรือข้อมูลเกี่ยวกับบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ.๒๕๕๕ กำหนดหลักเกณฑ์การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารไว้โดยเฉพาะ และผู้อุทธรณ์ไม่ใช่ผู้มีสิทธิที่จะขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวตามหลักเกณฑ์ที่กฎกระทรวงกำหนดไว้ การที่เทศบาลนครนนทบุรีมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์นั้นคณะกรรมการฯ เห็นชอบด้วย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเลขานุการ
ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับการลงเวลา-ไม่มาปฏิบัติราชการ

ผู้อุทธรณ์ : นายสิดปาราย อาฮูวารี
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นายสิดปาราย อาฮูวารี ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ ถึงเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการมา-ไม่มาปฏิบัติราชการของเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และผู้ช่วยเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ในวันศุกร์ที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๕ ในกรณีที่ไม่มี ขอเอกสารอื่นๆ ที่เลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และผู้ช่วยเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครได้ลงชื่อไว้ในวันศุกร์ที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๕

สำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมีหนังสือ ที่ กท ๐๒๐๐/๒๒๕๒ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า กรณีการมา-ไม่มาปฏิบัติราชการของเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และผู้ช่วยเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ได้เคยมีหนังสือสำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ที่ กท ๐๒๐๐/๑๔๔๐ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๔ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ส่วนกรณีขอให้ตรวจสอบจากเอกสารอื่นๆ ที่ได้ลงชื่อไว้ในวันศุกร์ที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๕ จากการตรวจสอบไม่ปรากฏว่ามีเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ในวันดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลข่าวสารในรายการข้างต้นไปยังสำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กท ๐๒๐๐/๔๒๖๘ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๗ ซึ่งแจ่มสรุปความได้ว่า สำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครได้ประสานส่วนราชการในสำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว และได้รับแจ้งว่า แนวทางปฏิบัติมิได้มีการกำหนดให้เลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และผู้ช่วยเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ต้องลงเวลาปฏิบัติราชการ เนื่องจากเป็นผู้บริหารฝ่ายการเมือง ส่วนเอกสารอื่นๆ ที่ได้ลงชื่อไว้ในวันศุกร์ที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๕ ตรวจสอบแล้ว การปฏิบัติงานในช่วงเวลาดังกล่าวไม่ปรากฏหลักฐานการสั่งการของเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และผู้ช่วยเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครในเอกสารแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอ คือ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการมา-ไม่มาปฏิบัติราชการของเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และผู้ช่วยเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ในวันศุกร์ที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๕ ในกรณีที่ไม่มี ขอเอกสารอื่นๆ ที่เลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และผู้ช่วยเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครได้ลงชื่อไว้ในวันศุกร์ที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๕ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวสำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครชี้แจงว่าแนวทางปฏิบัติมิได้มีการกำหนดให้เลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และผู้ช่วยเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ต้องลงเวลาปฏิบัติราชการ เนื่องจากเป็นผู้บริหารฝ่ายการเมือง ส่วนเอกสารอื่นๆ ที่ได้ลงชื่อไว้ในวันศุกร์ที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๕ สำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครตรวจสอบแล้วพบว่า การปฏิบัติงานในช่วงเวลาดังกล่าวไม่ปรากฏหลักฐานการสั่งการของเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และผู้ช่วยเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครในเอกสารแต่อย่างใด ดังนั้น จึงเป็นกรณีที่สำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครยืนยันว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์อยู่ในความครอบครอง จึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าคำกล่าวอ้างของสำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นความจริงสามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๕/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างและประวัติอาชญากรรม

ผู้อุทธรณ์ : นายพิเชษฐ ทองสมบูรณ์

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลเมืองท่าโขลง จังหวัดปทุมธานี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นายพิเชษฐ ทองสมบูรณ์ ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๗ ถึงนายกเทศมนตรีเมืองท่าโขลง จังหวัดปทุมธานี เพื่อขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. สัญญาและเอกสารประกวดราคาโครงการปรับปรุงภูมิทัศน์ หอพักงานทะเบียน และบัตรฯ ปี ๒๕๕๔
๒. หนังสือขอตรวจสอบประวัติอาชญากรรมของพนักงานและลูกจ้าง ปี ๒๕๕๖ และ ๒๕๕๗ ทั้งหมด
๓. สัญญาจัดซื้อจัดจ้างป้ายโฆษณาประชาสัมพันธ์ (ป้ายไฟวิ่ง) หอทะเบียนฯ

เทศบาลเมืองท่าโขลง มีหนังสือ ที่ ปท ๕๒๒๐๖/๑๘๕๕ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๗ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า

๑. ข้อมูลตามข้อ ๑ และข้อ ๓ เป็นข้อมูลข่าวสารเอกสารการจัดซื้อจัดจ้าง ซึ่งเมื่อพิจารณาคำขอมิได้เป็นเรื่องจำเป็นเพื่อปกป้องสิทธิเสรีภาพสำหรับท่านหรือเป็นเรื่องที่จะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะอย่างไรหรือไม่ เทศบาลเมืองท่าโขลงพิจารณาไม่สามารถจัดหาให้ได้
๒. ข้อมูลตามข้อ ๒ เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งมีได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล เทศบาลเมืองท่าโขลงจะเปิดเผยมิได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๗ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของเทศบาลเมืองท่าโขลง และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ประกอบอาชีพค้าขายในอำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวโดยไม่ระบุเหตุผล เทศบาลเมืองท่าโขลง จึงปฏิเสธการเปิดเผย โดยชี้แจงเหตุผลการปฏิเสธไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารว่า ข้อมูลการจัดซื้อจัดจ้างตามข้อ ๑ และข้อ ๓ ไม่เข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดให้ประชาชนเข้าตรวจดู ขอดัดสำเนา ตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งเมื่อพิจารณาคำขอมิได้เป็นเรื่องจำเป็นเพื่อปกป้องสิทธิเสรีภาพของผู้อุทธรณ์หรือเป็นเรื่องที่จะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะหรือไม่อย่างไร จึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว สำหรับข้อมูลหนังสือขอตรวจสอบประวัติอาชญากรรมของพนักงานและลูกจ้าง นั้น เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งหากมิได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล จะเปิดเผยมิได้ ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เทศบาลเมืองท่าโขลงจึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ สัญญาและเอกสารประกวดราคาโครงการปรับปรุงห้องทะเบียน ปี ๒๕๕๔ และรายการที่ ๓ สัญญาจัดซื้อจัดจ้างป้ายโฆษณาประชาสัมพันธ์ (ป้ายไฟวิ่ง) เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างตามปกติ ซึ่งประชาชนสามารถขอดูหรือตรวจสอบได้ การเปิดเผยย่อมจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงาน จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล เช่น บัตรประจำตัวประชาชน และทะเบียนบ้าน เป็นต้น สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ หนังสือขอตรวจสอบประวัติอาชญากรรมของพนักงานและลูกจ้าง ปี ๒๕๕๖ และ ปี ๒๕๕๗ เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ไม่เกี่ยวข้องกับการปกป้องคุ้มครองสิทธิของผู้อุทธรณ์ หากเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรไม่เปิดเผยข้อมูลดังกล่าว ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการสัญญาและเอกสารประกวดราคาโครงการปรับปรุงห้องทะเบียน ปี ๒๕๕๔ และสัญญาจัดซื้อจัดจ้างป้ายโฆษณาประชาสัมพันธ์ โดยให้ปกปิดส่วนที่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล และมีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสำหรับรายการหนังสือขอตรวจสอบประวัติอาชญากรรมของพนักงานและลูกจ้าง ปี ๒๕๕๖ และ ปี ๒๕๕๗

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้เทศบาลเมืองท่าโขลง จังหวัดปทุมธานี เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการสัญญาและเอกสารประกวดราคาโครงการปรับปรุงห้องทะเบียน ปี ๒๕๕๔ และสัญญาจัดซื้อจัดจ้างป้ายโฆษณาประชาสัมพันธ์ โดยให้ปกปิดส่วนที่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้

อุทธรณ์ และมีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสำหรับรายการหนังสือขอตรวจสอบประวัติอาชญากรรมของ
พนักงานและลูกจ้าง ปี ๒๕๕๖ และ ปี ๒๕๕๗

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๖/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างและฎีกาเบิกจ่ายงบประมาณ

ผู้อุทธรณ์ : นายไมตรี การะกิจ
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮ อำเภอเสนางคนิคม
จังหวัดอำนาจเจริญ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นายไมตรี การะกิจ ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮ อำเภอเสนางคนิคม จังหวัดอำนาจเจริญ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างโครงการก่อสร้างศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก หมู่ที่ ๔ และเอกสารฎีกาเบิกจ่ายงบประมาณจัดซื้อจัดจ้าง ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮ มีหนังสือที่ อจ ๗๕๔๐๑/๒๐๑๒ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ได้พิจารณาโดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐแล้ว มีคำสั่งไม่อนุญาตให้เข้าตรวจสอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากคำขอไม่มีเหตุผลอันสมควร

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮ ประสงค์จะตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณโครงการก่อสร้างศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก หมู่ที่ ๔ จึงขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว แต่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮ ชี้แจงเหตุผลการปฏิเสธไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารว่า เอกสารการจัดซื้อจัดจ้างโครงการก่อสร้างศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก หมู่ที่ ๔ ไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารของทางราชการที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนสามารถตรวจดูได้ ตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์ไม่ได้ระบุเหตุผลในแบบคำขอข้อมูลข่าวสาร ทำให้ไม่อาจทราบได้ว่าต้องการขอเพื่อการอันใด ในการพิจารณาคำสั่งไม่อนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร องค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮพิจารณาโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องโดยสุจริตและมีได้ตั้งใจไม่ปฏิบัติตามกฎหมายแต่ประการใด ประกอบกับผู้ขอเคยขอแล้วจำนวนมากและไม่มีเหตุผลอันสมควร ทั้งนี้เพื่อป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างและการใช้จ่ายเงินงบประมาณของส่วนราชการตามปกติ ซึ่งไม่สามารถเปลี่ยนแปลงในข้อเท็จจริงได้ และประชาชนสามารถขอดูหรือตรวจสอบได้ การเปิดเผยย่อมจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงาน จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล เช่น บัตรประจำตัวประชาชน และทะเบียนบ้าน เป็นต้น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลหนองไฮ อำเภอสว่างคันคม จังหวัดอำนาจเจริญเปิดเผยข้อมูลข่าวสารการจัดซื้อจัดจ้างโครงการก่อสร้างศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก หมู่ที่ ๔ โดยให้ปกปิดส่วนที่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ และให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูเอกสารฎีกาเบิกจ่ายงบประมาณจัดซื้อจัดจ้าง ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗ โดยไม่ต้องให้สำเนา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๗/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : พลตำรวจเอก ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า พลตำรวจเอก ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือถึงเลขาธิการคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ร้องเรียนกล่าวหา นาย ข. เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ต่อมาสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน ป.ป.ช.) แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพียงพอที่จะฟังได้ว่า นาย ข. ได้กระทำความผิดตามที่กล่าวหา ข้อกล่าวหาไม่มีมูล ให้ข้อกล่าวหา นั้นตกไป ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๖ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ขอข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงดังกล่าว

สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือลับ ที่ ปช ๐๐๑๒/๐๑๕๒ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ถึงผู้ อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อเท็จจริงหรือข้อมูลที่ได้มาเนื่องจากการ ปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และการเปิดเผยข้อเท็จจริงหรือข้อมูลอาจเกิดผลกระทบหรือก่อให้เกิดความเสียหาย แก่บุคคลที่เกี่ยวข้องได้ ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๗ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูล ข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช. ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ การบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักงาน ป.ป.ช. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุป ความได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ร้องเรียนกล่าวหา นาย ข. เมื่อครั้งดำรง ตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ

ต่อมาสำนักงาน ป.ป.ช. แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเพียงพอที่จะฟังได้ว่านาย ข. ได้กระทำความผิดตามที่กล่าวหา ข้อกล่าวหาไม่มีมูลให้ข้อกล่าวหานั้นตกไป ผู้อุทธรณ์จึงขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงดังกล่าว แต่ได้รับการปฏิเสธโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อเท็จจริงหรือข้อมูลที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และการเปิดเผยข้อเท็จจริงหรือข้อมูลอาจเกิดผลกระทบหรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องได้ ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงาน ป.ป.ช. ชี้แจงว่า เนื่องจากการเปิดเผยข้อความข้อเท็จจริง หรือข้อมูลที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ จะต้องได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์นั้น สำนักงาน ป.ป.ช. สามารถเปิดเผยในส่วนข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ส่งมาประกอบการร้องเรียนได้ทั้งหมด ส่วนข้อมูลข่าวสารอื่นโดยเฉพาะคำให้การของพยาน ไม่สามารถเปิดเผยได้ เนื่องจากข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และการเปิดเผยข้อเท็จจริงหรือข้อมูลอาจเกิดผลกระทบหรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องได้ ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอคือ สำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงซึ่งผู้อุทธรณ์ร้องเรียนกล่าวหาว่านาย ข. กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ซึ่งปรากฏว่าการไต่สวนข้อเท็จจริงดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ย่อมไม่เป็นอุปสรรคทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลที่มาให้ถ้อยคำเป็นพยาน เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มาชี้แจงกระบวนการขั้นตอนการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามกฎหมาย ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลดังกล่าว ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว อย่างไรก็ตาม ในกรณีนี้ผู้อุทธรณ์อยู่ในฐานะเป็นผู้ร้องเรียนกล่าวหาให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. ดำเนินการไต่สวนว่า มีการกระทำความผิดกฎหมายหรือไม่ ดังนั้น การให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงเพียงพอต่อการตรวจสอบการปฏิบัติงานของหน่วยงานแล้ว จึงให้เปิดเผยโดยไม่ต้องให้สำเนา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงาน ป.ป.ช. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงซึ่งผู้อุทธรณ์ ร้องเรียนกล่าวหาว่านาย ข. กระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตามอุทธรณ์ โดยให้ผู้อุทธรณ์เข้า ตรวจสอบ แต่ไม่ต้องให้สำเนา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๘/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลทางทะเบียนราษฎร
ในแบบรับรองรายการทะเบียนราษฎร

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลนครขอนแก่น

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ถึง นายทะเบียนเทศบาลนครขอนแก่น ขอแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลทางทะเบียนราษฎรตามแบบรับรอง รายการทะเบียนราษฎร ท.ร. ๑๔/๑ ในช่องบันทึกเพิ่มเติม โดยขอให้ลบข้อความว่า “บุคคลนี้ได้แจ้งย้าย ออกแล้ว เมื่อ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๔ แต่ยังไม่ได้แจ้งย้ายเข้าที่ใด” เนื่องจากข้อมูลดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของ ทะเบียนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ทำให้ผู้อุทธรณ์เสียสิทธิในการเลือกตั้ง รวมทั้งสิทธิอื่นๆ เช่น การเปลี่ยนบัตร ประจำตัวประชาชนที่หมดอายุ การทำธุรกรรมต่างๆ เป็นต้น

สำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลนครขอนแก่นมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ขก ๕๒๐๑.๒/๑๗๕ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการแก้ไขข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าว โดยให้เหตุผลว่า ไม่มีอำนาจในการแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลดังกล่าว เนื่องจากเป็นการประมวลผลจาก ฐานข้อมูลการทะเบียน สำนักทะเบียนกลาง กรมการปกครอง ซึ่งเกิดจากมีผู้ยื่นคำร้องแจ้งย้ายการออก จากทะเบียนบ้าน

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๗ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของ ราชการ อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขข้อมูลส่วนบุคคลของเทศบาลนครขอนแก่นดังกล่าว คณะกรรมการวินิจฉัย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำ อุทธรณ์ คำชี้แจงของเทศบาลนครขอนแก่น และเอกสารที่เทศบาลนครขอนแก่นส่งมาให้แล้ว ข้อเท็จจริง สรุปรวมได้ว่า นาย ข. เจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินโฉนดเลขที่ - เลขที่ - ตำบลในเมือง อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น ได้ทำสัญญาจะซื้อจะขายที่ดินดังกล่าวให้แก่ นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ฉบับลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๓๙ และสัญญาว่าจ้างก่อสร้างอาคารลงในพื้นที่ดังกล่าว โดยผู้อุทธรณ์ เป็นผู้ขออนุญาตก่อสร้างอาคาร

ตามใบอนุญาตเลขที่ ๑๑๗/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๔๐ ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำร้องขอออกทะเบียนบ้านเลขที่ - หมู่ที่ - ถนนมิตรภาพ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น เทศบาลนครขอนแก่นออกทะเบียนบ้านฉบับคอมพิวเตอร์ให้ผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าบ้าน ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๑ ผู้อุทธรณ์และครอบครัวแจ้งย้ายออกจากบ้านเลขที่ดังกล่าวไปอยู่บ้านเลขที่ - หมู่ที่ - ถนนนครสวรรค์ ตำบลตลาด อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม นาย ข. เจ้าของที่ดิน จึงได้ยื่นคำร้องคัดสำเนาทะเบียนบ้าน (ท.ร.๑๔) บ้านเลขที่ - หมู่ที่ - ถนนมิตรภาพ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น เมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๔ เทศบาลนครขอนแก่นออกทะเบียนบ้านปกสีน้ำเงินให้แก่ นาย ข. ต่อมาวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๔ ผู้อุทธรณ์ได้แจ้งย้ายออกจากบ้านเลขที่ - หมู่ที่ - ถนนนครสวรรค์ ตำบลตลาด อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม เพื่อเข้าอยู่บ้านเลขที่ - หมู่ที่ - ถนนมิตรภาพ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น โดยเทศบาลนครขอนแก่นออกทะเบียนบ้านปกสีน้ำเงินให้ผู้อุทธรณ์เป็นครั้งที่ ๒ นาย ข. ผู้มีกรรมสิทธิ์ในที่ดินโฉนดเลขที่ - เลขที่ ๒๖๑๐ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น พร้อมสิ่งปลูกสร้างอาคารเลขที่ - หมู่ที่ - ตั้งอยู่ในที่ดินเลขที่ดังกล่าว จึงยื่นคำร้องต่องานทะเบียนราษฎร เทศบาลนครขอนแก่น คำร้องที่ ๒๓๓๘ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ ขอให้ย้ายผู้อุทธรณ์ออกจากบ้านเลขที่ดังกล่าว โดยยื่นหลักฐานประกอบการยื่นคำร้องคือ สำเนาโฉนดที่ดินเลขที่ - สำเนาแผนที่ภาษี สำเนาทะเบียนบ้านเลขที่ - สัญญาจะซื้อจะขายที่ดินลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๓๙ งานทะเบียนราษฎร เทศบาลนครขอนแก่น มีหนังสือที่ ขก ๕๒๐๑/ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๔ เสนอยกเลิกใบแจ้งการย้ายของผู้อุทธรณ์ ตามมาตรา ๑๐ วรรค ๓ แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ เทศบาลนครขอนแก่นได้ขอหารือไปที่สำนักทะเบียนกลางแล้วพิจารณาเห็นว่า อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๔ เมื่อผู้อุทธรณ์ขอแจ้งย้ายตนเองและครอบครัวออกจากทะเบียนบ้านตั้งแต่วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๑ จึงหมดสภาพความเป็นเจ้าบ้านนาย ข. เจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินย่อมมีสิทธิยื่นคำขอเป็นเจ้าบ้านได้ และเมื่อผู้อุทธรณ์แจ้งย้ายเข้าทะเบียนบ้านดังกล่าวอีกครั้งหนึ่ง ต้องได้รับความยินยอมจากนาย ข. เจ้าบ้านเสียก่อน เมื่อปรากฏในภายหลังจากการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่ว่าผู้อุทธรณ์แจ้งย้ายเข้าโดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าบ้าน และไม่ได้เข้ามาอาศัยอยู่จริง เทศบาลนครขอนแก่นจึงยกเลิกการแจ้งย้ายเข้าบ้านเลขที่ดังกล่าวของผู้อุทธรณ์เมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๔๔ ซึ่งกรมการปกครองได้แจ้งเห็นชอบการดำเนินการของเทศบาลนครขอนแก่นด้วยแล้ว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย กรุงเทพมหานครได้มอบหมายเจ้าหน้าที่สำนักงานปกครองและทะเบียน เข้าร่วมประชุมพร้อมให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการทะเบียนราษฎร สรุปได้ว่า ประเด็นเกี่ยวกับการเป็นเจ้าบ้าน มีหลักการพิจารณาว่า ตามพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ กำหนดหลักการเป็นเจ้าบ้าน หมายถึง ผู้ที่ครอบครองดูแลบ้าน โดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงเป็นสำคัญ ถ้าบุคคลใดเป็นผู้

ครอบครองดูแลบ้านแม้การครอบครองจะไม่ถูกต้องหรือไม่ได้เข้าอยู่อาศัยจริงแต่ได้ครอบครองควบคุมดูแลบ้านจริง ก็ถือว่าบุคคลนั้นสามารถขอเป็นเจ้าบ้านได้ สำหรับกรณีเรื่องนี้มีประเด็นพิจารณาว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ เป็นผู้ได้รับอนุญาตปลูกสร้างอาคารพิพาท หรือนาย ข. เจ้าของที่ดินที่ปลูกสร้างอาคาร บุคคลใดมีสถานะเป็นเจ้าบ้านที่แท้จริงนั้น มีข้อพิจารณาว่า อาคารพิพาทหลังดังกล่าว เมื่อทำการปลูกสร้างแล้วเสร็จ มีการส่งมอบการครอบครองอาคารนั้นหรือไม่ ซึ่งเป็นข้อพิพาททางแพ่งที่คู่กรณีต้องใช้สิทธิทางศาลพิสูจน์ทราบต่อไป แต่เมื่อผู้อุทธรณ์นำใบอนุญาตปลูกสร้างอาคารไปขออนุญาตทะเบียนบ้าน นายทะเบียนก็จะพิจารณาจากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ เมื่อเห็นว่าผู้อุทธรณ์มีเอกสารแสดงถึงสถานะผู้ที่ครอบครองดูแลอาคาร จึงออกทะเบียนบ้านให้ และเมื่อผู้อุทธรณ์แจ้งย้ายออกจากบ้านเลขที่ดังกล่าว ทะเบียนบ้านจึงกลายเป็นทะเบียนบ้านว่างไม่มีเจ้าบ้านหรือผู้อยู่อาศัย เมื่อนาย ข. นำหลักฐานการเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในที่ดินที่ปลูกสร้างอาคารมาแสดง โดยอ้างการเป็นส่วนควบของที่ดินมาขอเป็นเจ้าบ้าน นายทะเบียนก็จะพิจารณาจากข้อเท็จจริงว่าบุคคลใดครอบครองบ้านหลังดังกล่าวอยู่ในขณะนั้น เมื่อเจ้าหน้าที่เห็นว่าบ้านเลขที่ดังกล่าวเป็นบ้านว่าง นาย ข. เป็นเจ้าของที่ดินที่ครอบครองดูแล ก็สามารถให้นาย ข. เป็นเจ้าบ้านได้ แต่ข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ จากการตรวจสอบทางทะเบียนพบว่า บ้านดังกล่าวเป็นบ้านว่าง ไม่มีเจ้าบ้าน จึงเข้าใจว่า นาย ข. ได้ทะเบียนบ้านเปล่าไปถือครอง ไม่ได้เป็นเจ้าบ้านในทะเบียนบ้าน เมื่อผู้อุทธรณ์ขอย้ายเข้าบ้านเลขที่ดังกล่าวโดยไม่ได้ครอบครองอาคารจริงและนายทะเบียนเห็นว่านาย ข. เป็นผู้ครอบครองดูแลอาคารในลักษณะเจ้าบ้านตามข้อเท็จจริง จึงใช้อำนาจเพิกถอนการย้ายเข้าของผู้อุทธรณ์เมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๔๔ ซึ่งมีผลเท่ากับการแจ้งย้ายเข้าบ้านของผู้อุทธรณ์ไม่เกิดขึ้นเลย สำหรับกรณีที่นายทะเบียนเทศบาลนครขอนแก่นได้ระบุไว้ใน แบบ ท.ร. ๑๔/๑ ว่า “บุคคลนี้ได้แจ้งย้ายออกแล้ว เมื่อ ๖ ธันวาคม ๒๕๔๔ แต่ยังไม่ได้แจ้งย้ายเข้าที่ใด” นั้น เป็นกรณีที่มีการเพิกถอนการย้ายเข้าบ้าน ระบบฐานข้อมูลทะเบียนราษฎรก็จะประมวลผลและทำการบันทึกไว้ว่า “ยังไม่ได้แจ้งย้ายเข้าที่ใด” ซึ่งเป็นข้อมูลแสดงสถานะปัจจุบันของบ้านที่เกิดขึ้นจากข้อเท็จจริงปัจจุบัน

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์ได้ทำสัญญาจะซื้อจะขายที่ดิน และสัญญาว่าจ้างก่อสร้างอาคารตามใบอนุญาตปลูกสร้างอาคาร แบบ อ.๑ เลขที่ ๑๑๗/๒๕๔๐ ใบอนุญาตดังกล่าวระบุว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ เป็นเจ้าของอาคาร ปลูกบนที่ดินของนาง ค. นาย ข. นาย ง. นาย จ. ซึ่งยินยอมให้ผู้อุทธรณ์ปลูกสร้างอาคารบนที่ดินดังกล่าว ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ขอทะเบียนบ้านอาคารดังกล่าว นายทะเบียนออกทะเบียนบ้านแบบเดิมแผ่นใหญ่ เลขที่ - หมู่ที่ - ถนนมิตรภาพ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น มีผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าบ้าน ผู้อุทธรณ์และครอบครัวได้มีการย้ายเข้าและย้ายออกตามปกติ ต่อมานาย ข. ได้ไปแจ้งขออนุญาตทะเบียนบ้านเปลี่ยนน้ำเงินเมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๔๔ เพื่อนำไปเสนอให้ศาลปกครองขอนแก่นเข้า วันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๔ ผู้อุทธรณ์ได้แจ้งย้ายเข้าบ้านเลขที่ - หมู่ที่ - ถนนมิตรภาพ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น อีกครั้งหนึ่ง นายทะเบียนรับแจ้งย้ายเข้าและออกสมุดปกสีน้ำเงินระบุว่าผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าบ้าน นาย ข. ทราบเรื่องจึงได้แจ้งย้ายผู้อุทธรณ์ออกจากบ้านเลขที่ดังกล่าวจนปรากฏว่า แบบ ท.ร. ๑๔/๑ ระบุว่า “บุคคลนี้ได้แจ้งย้ายออกแล้ว เมื่อ ๖ ธันวาคม ๒๕๔๔ แต่ยังไม่ได้

แจ้งย้ายเข้าที่ใด” ผู้อุทธรณ์ติดตามเรื่องที่เทศบาลนครขอนแก่นและแจ้งความไว้เป็นหลักฐาน เทศบาลนครขอนแก่นจึงมีหนังสือหาหรือไปที่สำนักทะเบียนกลาง ซึ่งสำนักทะเบียนกลางแจ้งให้เทศบาลนครขอนแก่นปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ และระเบียบสำนักทะเบียนกลางว่าด้วยการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๕ และได้แจ้งผู้อุทธรณ์ทราบว่า ชื่อผู้อุทธรณ์ย้ายเข้าทะเบียนกลาง แต่ไม่ปรากฏว่าอยู่ลำดับเท่าใด ผู้อุทธรณ์จึงขอเข้าพบนาย ข. รองอธิบดีกรมการปกครอง เพื่อชี้แจงการขอนำชื่อกลับเข้าในทะเบียนบ้าน เพราะไม่สามารถทำบัตรประชาชนใหม่ได้ แต่ได้รับการยืนยันว่าไม่สามารถดำเนินการให้ได้ ผู้อุทธรณ์มีข้อโต้แย้งกับเทศบาลนครขอนแก่นว่า ผู้อุทธรณ์ไม่ได้แจ้งย้ายออกจากทะเบียนบ้านดังกล่าว และผู้อุทธรณ์มีชื่อเป็นเจ้าบ้านมาโดยตลอด ปรากฏหลักฐานชัดเจนว่าผู้อุทธรณ์ในฐานะเจ้าบ้านเป็นผู้แจ้งย้ายเข้า และ ย้าย ออก นาย ข. เมื่อวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๕ และเมื่อวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ จึงแสดงให้เห็นได้ว่า ตามที่ระบุในแบบ ท.ร. ๑๔/๑ ว่าผู้อุทธรณ์แจ้งย้ายออกเมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๔๔ นั้น ไม่เป็นความจริงแต่เกิดจากการทุจริตของเจ้าหน้าที่

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ทำสัญญาจะซื้อจะขายที่ดินและสัญญาว่าจ้างก่อสร้างอาคารลงในที่ดินของนาย ข. เมื่อผู้อุทธรณ์ยื่นขอเลขทะเบียนบ้านอาคารดังกล่าวและได้รับทะเบียนบ้านเลขที่ - หมู่ที่ - ถนนมิตรภาพ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น เมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์จึงมีสถานะเป็นเจ้าบ้าน ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๔๑ ผู้อุทธรณ์และครอบครัวแจ้งย้ายออกจากบ้านเลขที่ดังกล่าวไปอยู่บ้านเลขที่ - หมู่ที่ - ถนนนครสวรรค์ ตำบลตลาด อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม ผู้อุทธรณ์จึงหมดสภาพความเป็นเจ้าบ้านตามพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ มาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๔ ต่อมานาย ข. เจ้าของที่ดินได้ยื่นคำร้องคัดสำเนาทะเบียนบ้านดังกล่าว นายทะเบียนได้ออกทะเบียนบ้านว่างให้แก่ นาย ข. ถือครองในฐานะผู้ครอบครองดูแลบ้านตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏ ต่อมาวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๔ ผู้อุทธรณ์ได้แจ้งย้ายออกจากบ้านเลขที่ - หมู่ที่ - ถนนนครสวรรค์ ตำบลตลาด อำเภอเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม เพื่อย้ายเข้าอยู่บ้านเลขที่ - หมู่ที่ - ถนนมิตรภาพ ตำบลในเมือง อำเภอเมืองขอนแก่น จังหวัดขอนแก่น อีกครั้งหนึ่ง นาย ข. จึงยื่นคำร้องต่อ นายทะเบียนราษฎร เทศบาลนครขอนแก่น ขอให้ย้ายผู้อุทธรณ์ออกจากบ้านเลขที่ดังกล่าว นายทะเบียนท้องถิ่น เทศบาลนครขอนแก่นได้สั่งเพิกถอนใบแจ้งการย้ายเข้าของผู้อุทธรณ์เมื่อวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๔๔ ซึ่งวันดังกล่าวไม่ใช่การแจ้งย้ายเข้าของผู้อุทธรณ์ ดังนั้น กรณีบันทึกในแบบรับรองรายการทะเบียนราษฎร (แบบ ท.ร. ๑๔/๑) ที่ระบุว่า “บุคคลนี้ได้แจ้งย้ายออกแล้ว เมื่อ ๖ ธันวาคม ๒๕๔๔ แต่ยังไม่ได้แจ้งย้ายเข้าที่ใด” จึงเป็นการบันทึกรายการที่ไม่ถูกต้องกับข้อเท็จจริงที่ปรากฏ แต่เนื่องจากข้อมูลที่บันทึกดังกล่าว ไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล จึงไม่ใช่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามนัยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นการบันทึกการย้ายเข้า - ออก แสดงสถานะ

ของบ้าน อันเป็นการปฏิบัติหน้าที่ของนายทะเบียนราษฎรตามพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔
ดังนั้น จึงมิใช่กรณีขอแก้ไขข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล อันเป็นอำนาจของคณะกรรมการฯ ที่จะพิจารณาวินิจฉัย
ตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการ
บังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัย ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๙/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมศุลกากร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๗ และลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อำนวยการส่วนวินัยและความรับผิดชอบทางละเมิด สำนักบริหารทรัพยากรบุคคล กรมศุลกากร ขอข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ประกอบการให้การต่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ตามคำสั่งกรมศุลกากร ลับ ที่ - ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๕ รายการ ดังนี้

๑. สำเนาคำให้การของผู้อุทธรณ์ที่ให้การต่อคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งกรมศุลกากร ลับ ที่ - ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๕ และคำให้การเพิ่มเติมเมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

๒. สำเนาใบขนสินค้าขาเข้าชำระอากร จำนวน ๑ ฉบับ ตามที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐมีหนังสือแจ้งร้องเรียน

๓. สำเนาหนังสือผลการสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง (หนังสือกล่าวโทษ) ตามคำสั่งกรมศุลกากร ลับ ที่ - ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ แจ้งข้อกล่าวหาผู้อุทธรณ์

๔. สำเนาคำสั่งกรมศุลกากร ลับ ที่ - ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง

๕. สำเนาหนังสือคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ แจ้งกรมศุลกากรกล่าวโทษเจ้าหน้าที่ศุลกากร (ผู้อุทธรณ์) ในจำนวน ๑๐๘ คน

กรมศุลกากรมีหนังสือ ที่ กค ๐๕๑๖/ล ๓๒๐ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ รายการที่ ๔ และรายการที่ ๕ โดยปฏิเสธการเปิดเผย

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ หนังสือรายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งกรมศุลกากร ฉบับที่ - ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ โดยให้เหตุผลว่า เรื่องดังกล่าวอยู่ระหว่างการดำเนินการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งกรมศุลกากร ฉบับที่ - ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๖ และคำสั่งกรมศุลกากร ฉบับที่ - ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๗ การเปิดเผยเอกสารดังกล่าวอาจจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่สำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ จึงไม่อนุญาตให้เปิดเผยตามนัยมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๗ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมศุลกากรดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ กรมศุลกากร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ป.ป.ท.) ได้มีหนังสือถึงกรมศุลกากรจำนวน ๒ ฉบับ แจ้งกรณีได้รับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการนำเข้ารถยนต์จากต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักรมีพฤติการณ์หลีกเลี่ยงภาษีอากรและหลีกเลี่ยงข้อกำหนดตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๙ และพบว่า มีเจ้าหน้าที่กรมศุลกากรจำนวน ๑๐๘ คน มีพฤติการณ์น่าสงสัยว่ารับราคารยนต์นำเข้าราคาต่ำกว่าความเป็นจริง เป็นเหตุให้ผู้นำเข้ารถยนต์เสียภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมน้อยกว่าที่ต้องชำระ กรมศุลกากรจึงมีคำสั่งที่ ๒๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว ต่อมาคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้รายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงเสนออธิบดีกรมศุลกากร รวมจำนวน ๓ ครั้ง โดยครั้งที่ ๑ เสนอให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเจ้าหน้าที่จำนวน ๒๗ คน และยุติเรื่องจำนวน ๓ คน ครั้งที่ ๒ เสนอให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเจ้าหน้าที่จำนวน ๓๒ คน ยุติเรื่องจำนวน ๑๘ คน งดการสอบสวนเพราะเกษียณอายุราชการจำนวน ๑๑ คน และสืบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจำนวน ๑๗ คน ซึ่งรวมถึงผู้อุทธรณ์อยู่ในกลุ่มต้องสืบสวนเพิ่มเติมด้วย และครั้งที่ ๓ เสนอให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยจำนวน ๙ คน ซึ่งรวมถึงผู้อุทธรณ์ด้วย ยุติเรื่องจำนวน ๖ คน ลงโทษตัดเงินเดือนจำนวน ๖ คน ลงโทษภาคทัณฑ์จำนวน ๑๑ คน และสืบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจำนวน ๓ คน

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย กรมศุลกากรชี้แจงว่า กรมศุลกากรได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ หนังสือรายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งหมายถึงรายงานครั้งที่ ๒ และครั้งที่ ๓ แก่ผู้อุทธรณ์ เนื่องจาก เรื่องดังกล่าวอยู่ระหว่างการดำเนินการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย การเปิดเผยเอกสารดังกล่าวอาจจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่สำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำ

ภายในหน่วยงานของรัฐ กรณีผู้อุทธรณ์อ้างว่า ขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้ในการแก้ข้อกล่าวหาต่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยนั้น คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยได้แจ้งข้อกล่าวหาพร้อมสรุปพยานหลักฐานให้แก่ผู้อุทธรณ์เพียงพอต่อการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาอยู่แล้ว ผู้อุทธรณ์โต้แย้งว่า ไม่เห็นพ้องกับคำสั่งของกรมศุลกากรที่ไม่อนุญาตให้เปิดเผยรายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงโดยอ้างว่าเรื่องดังกล่าวอยู่ระหว่างดำเนินการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน เนื่องจากกรมศุลกากรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่ง ลับ ที่ - ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๗ แต่ผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลข่าวสารเมื่อเดือนมิถุนายน ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นวันหลังจากคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้ดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้ว แม้จะมีการสอบสวนทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ แต่เอกสารรายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงไม่มีผลกระทบและเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนทางวินัยเพราะเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่อาจเปลี่ยนแปลงแก้ไขได้ การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวย่อมจะก่อให้เกิดความเป็นธรรมกับผู้อุทธรณ์ในการต่อสู้แก้ข้อกล่าวหาได้อย่างชัดเจนและสามารถเตรียมเอกสารโต้แย้งการสอบสวนได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีนี้มีประเด็นต้องวินิจฉัยเฉพาะข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง แม้การสืบสวนข้อเท็จจริงจะได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว แต่เรื่องนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการสอบสวนทางวินัย ซึ่งต้องนำข้อมูลการสืบสวนข้อเท็จจริงไปใช้เป็นฐานในการดำเนินการสอบสวนทางวินัยด้วย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับกรมศุลกากรได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบหลายรายการ ซึ่งเพียงพอต่อการนำไปปกป้องสิทธิของผู้อุทธรณ์ได้แล้ว ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวของกรมศุลกากร ชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๐/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมศุลกากร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ - มิถุนายน ๒๕๕๗ และลงวันที่ - สิงหาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อำนวยการส่วนวินัยและความรับผิดชอบทางละเมิดสำนักบริหารทรัพยากรบุคคล กรมศุลกากร ลงรับวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๗ และวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๗ ตามลำดับ ขอข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ประกอบการให้การต่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ตามคำสั่งกรมศุลกากร ลับ ที่ - ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๗ จำนวน ๗ รายการ ดังนี้

๑. คำให้การของผู้อุทธรณ์ที่ให้การกับคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง
๒. ผลการสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง
๓. หนังสือแจ้งว่าได้รับเรื่องร้องเรียนการขออนุญาตนำเข้ารถยนต์จากต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักรมีพฤติการณ์หลีกเลี่ยงภาษีอากร และหลีกเลี่ยงข้อจำกัดตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๔๖๙ ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ
๔. คำสั่งกรมศุลกากร ลับ ที่ - ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง
๕. คำสั่งกรมศุลกากร ลับ ที่ - ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๕๕ เรื่องเปลี่ยนกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง
๖. คำสั่งกรมศุลกากร ลับ ที่ - ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๕ เรื่องแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง
๗. คำสั่งกรมศุลกากร ลับ ที่ - ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ เรื่องเปลี่ยนกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงและผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

กรมศุลกากรมีหนังสือ ที่ กค ๐๕๑๖/ล ๓๒๒ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะรายการที่ ๒ หนังสือรายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงของ คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งกรมศุลกากร ลับ ที่ - ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ โดยให้ เหตุผลว่า เรื่องดังกล่าวอยู่ระหว่างการดำเนินการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งกรม ศุลกากร ลับ ที่ - ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๖ และคำสั่งกรมศุลกากร ลับ ที่ - ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๗ การเปิดเผยเอกสารดังกล่าวอาจจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่สำเร็จ ตามวัตถุประสงค์ได้ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายใน หน่วยงานของรัฐ จึงไม่อนุญาตให้เปิดเผยตามนัยมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๗ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของ ราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมศุลกากรดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ กรมศุลกากร และเอกสารที่ เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ป.ป.ท.) ได้มีหนังสือถึงกรมศุลกากรจำนวน ๒ ฉบับ แจ้งกรณีได้รับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการนำเข้า รถยนต์จากต่างประเทศเข้ามาในราชอาณาจักรมีพฤติการณ์หลีกเลี่ยงภาษีอากรและหลีกเลี่ยงข้อจำกัด ตามพระราชบัญญัติศุลกากร พ.ศ. ๒๕๖๙ และพบว่ามีเจ้าหน้าที่กรมศุลกากรจำนวน ๑๐๘ คน มีพฤติการณ์น่าสงสัยว่ารับราคารถยนต์นำเข้าราคาต่ำกว่าความเป็นจริง เป็นเหตุให้ผู้นำเข้ารถยนต์เสีย ภาษีอากรหรือค่าธรรมเนียมน้อยกว่าที่ต้องชำระ กรมศุลกากรจึงมีคำสั่งที่ ๒๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว ต่อมาคณะกรรมการสืบสวน ข้อเท็จจริงได้รายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงเสนออธิบดีกรมศุลกากร รวมจำนวน ๓ ครั้ง โดยครั้งที่ ๑ เสนอให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเจ้าหน้าที่จำนวน ๒๗ คน และยุติเรื่องจำนวน ๓ คน ครั้งที่ ๒ เสนอให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเจ้าหน้าที่จำนวน ๓๒ คน ซึ่งรวมถึงผู้อุทธรณ์ด้วย ยุติเรื่องจำนวน ๑๘ คน งดการสอบสวนเพราะเกยย่นอายุราชการจำนวน ๑๑ คน และสืบสวนข้อเท็จจริง เพิ่มเติมจำนวน ๑๗ คน และครั้งที่ ๓ เสนอให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยจำนวน ๙ คน ยุติเรื่องจำนวน ๖ คน ลงโทษตัดเงินเดือนจำนวน ๖ คน ลงโทษภาคทัณฑ์จำนวน ๑๑ คน และสืบสวน ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมจำนวน ๓ คน

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การ บริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย กรมศุลกากรชี้แจงว่า กรมศุลกากรได้ปฏิเสธการ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ หนังสือรายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งหมายถึงรายงานครั้งที่ ๒ แก่ผู้อุทธรณ์ เนื่องจาก เรื่องดังกล่าวอยู่ระหว่างการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย การเปิดเผยเอกสารดังกล่าวอาจจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่สำเร็จตาม

วัตถุประสงค์ได้ และข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ กรณีผู้อุทธรณ์อ้างว่า ขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้ในการแก้ข้อกล่าวหาต่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยนั้น คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยได้แจ้งข้อกล่าวหาพร้อมสรุปพยานหลักฐานให้แก่ผู้อุทธรณ์เพียงพอต่อการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาอยู่แล้ว ผู้อุทธรณ์โต้แย้งว่า ไม่เห็นพ้องกับคำสั่งของกรมศุลกากรที่ไม่อนุญาตให้เปิดเผยรายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงโดยอ้างว่าเรื่องดังกล่าวอยู่ระหว่างดำเนินการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน เนื่องจากกรมศุลกากรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามคำสั่งลับ ที่ - ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๗ แต่ผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลข่าวสารเมื่อเดือนมิถุนายน ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นวันหลังจากคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้ดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้ว แม้จะมีการสอบสวนทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ แต่เอกสารรายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงไม่มีผลกระทบและเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนทางวินัยเพราะเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่อาจเปลี่ยนแปลงแก้ไขได้ การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวย่อมจะก่อให้เกิดความเป็นธรรมกับผู้อุทธรณ์ในการต่อสู้แก้ข้อกล่าวหาได้อย่างชัดเจนและสามารถเตรียมเอกสารโต้แย้งการสอบสวนได้ ประกอบกับคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้กล่าวหาผู้อุทธรณ์ในชั้นสืบสวนข้อเท็จจริงว่า รับราชการยนต์นำเข้าจากต่างประเทศราคาต่ำกว่าความเป็นจริง แต่คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงมิได้ระบุว่าราคาตามความเป็นจริงเป็นเท่าใด ราคาต่ำกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กรมศุลกากรกำหนดเป็นราคาเท่าใด จึงเป็นเหตุให้สงสัยว่ากระบวนการสืบสวนสอบสวนไม่โปร่งใสและไม่เป็นธรรม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีนี้มีประเด็นต้องวินิจฉัยเฉพาะข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง แม้การสืบสวนข้อเท็จจริงจะได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว แต่เรื่องนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการสอบสวนทางวินัย ซึ่งต้องนำข้อมูลการสืบสวนข้อเท็จจริงไปใช้เป็นฐานในการดำเนินการสอบสวนทางวินัยด้วย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับกรมศุลกากรได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบหลายรายการ ซึ่งเพียงพอต่อการนำไปปกป้องสิทธิของผู้อุทธรณ์ได้แล้ว ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวของกรมศุลกากร ชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๑/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถานที่ทำงานปัจจุบัน
ของผู้ประกันตนในระบบประกันสังคม

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๒

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๗ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๒ ขอข้อมูลข่าวสารของผู้ประกันตนในระบบประกันสังคม รายนาย ข. เกี่ยวกับข้อมูลสถานที่ทำงานปัจจุบัน เพื่อการบังคับคดีตามคำพิพากษาของศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง คดีหมายเลขดำที่ - คดีหมายเลขแดงที่ - ในการชำระค่าเลี้ยงดูบุตร

สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๒ มีหนังสือ ที่ รง ๐๖๒๓/๒๒๒๑๕ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลประวัติการทำงานของลูกค้า ผู้ประกันตน สถานที่ทำงานในฐานข้อมูลของสำนักงานประกันสังคม เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุม ดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลอื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ไม่ได้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมีได้ และเป็นข้อมูลข่าวสารของทางราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) และมาตรา ๒๔ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับข้อมูลของนายจ้าง สถานที่ทำงาน เป็นข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกิจการของนายจ้าง ซึ่งตามปกติวิสัยพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย ผู้เปิดเผยจะมีความผิดตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ สำนักงานประกันสังคม กรุงเทพมหานครพื้นที่ ๒ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ฟ้องคดีเรียกค่าเลี้ยงดูบุตรจากนาย ข. อดีตสามี ต่อศาลเยาวชนและครอบครัวกลาง ต่อมาศาลเยาวชนและครอบครัวกลางได้มีคำพิพากษาให้นาย ข. ชำระค่าเลี้ยงดูบุตรเป็นรายเดือนจนบุตรอายุครบ ๒๐ ปีบริบูรณ์ตามสัดส่วนที่ศาลกำหนดตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ เป็นต้นมา และคดีถึงที่สุดแล้ว แต่ปรากฏว่านาย ข. ไม่เคยชำระค่าเลี้ยงดูบุตรให้ผู้อุทธรณ์ตั้งแต่มียุติคำพิพากษา ผู้อุทธรณ์จึงขอข้อมูลบัญชีค้างชำระต่อศาลเพื่อให้กรมบังคับคดีดำเนินการบังคับคดีต่อไป โดยมียอดค้างชำระ ณ วันที่ได้รับข้อมูลจากศาลประมาณ สี่หมื่นกว่าบาท แต่กรมบังคับคดีไม่สามารถดำเนินการบังคับคดีได้เนื่องจากไม่มีข้อมูลที่อยู่ปัจจุบันของลูกหนี้ตามคำพิพากษา ผู้อุทธรณ์ได้พยายามค้นหาข้อมูลที่อยู่และที่ทำงานของนาย ข. และพบว่านาย ข. เป็นผู้ประกันตนในระบบประกันสังคม จึงร้องขอข้อมูลสถานที่ทำงานต่อสำนักงานประกันสังคมฯ เพื่อดำเนินการบังคับคดีต่อไป

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๒ ชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์ เป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาเรียกค่าเลี้ยงดูบุตรจากสามี คือนาย ข. ผู้ประกันตนในระบบประกันสังคม ได้ขอข้อมูลสถานที่ทำงานของนาย ข. ซึ่งตามกฎหมายประกันสังคมไม่ได้ให้อำนาจสำนักงานฯ ในการเปิดเผยข้อมูลผู้ประกันตน แม้จะมีความสัมพันธ์ทางกฎหมายระหว่างผู้ขอข้อมูลกับเจ้าของข้อมูล หากเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวอาจถูกเจ้าของข้อมูลฟ้องร้องได้ และอาจขัดต่อพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอคือสถานที่ทำงานปัจจุบันของนาย ข. เป็นข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์จะนำไปใช้ในการบังคับคดีเพื่อให้นาย ข. ซึ่งเป็นบิดาปฏิบัติหน้าที่เลี้ยงดูบุตรตามกฎหมายและศีลธรรมจรรยา การเปิดเผยให้ทราบจึงไม่กระทบความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง อีกทั้งการขอข้อมูลจำกัดเฉพาะสถานที่ทำงานซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลและเป็นการขอเฉพาะรายย่อมไม่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานประกันสังคมแต่อย่างใด

ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอในกรณีนี้ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๒ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสถานที่ทำงานปัจจุบันของนาย ข. ที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๒/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือแจ้งความดำเนินคดีอาญา

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยมหิดล

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยมหิดล ขอข้อมูลข่าวสารหนังสือแจ้งความดำเนินคดีกับนาง ข. กระทำละเมิดต่อหน่วยงาน และมหาวิทยาลัยมหิดลแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ร่วมรับผิดชอบ

มหาวิทยาลัยมหิดลมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๗/๕๖๑๕ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เพราะมีลักษณะที่เปิดเผยแล้วจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยมหิดลดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ มหาวิทยาลัยมหิดล และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับแจ้งจากมหาวิทยาลัยมหิดลให้ร่วมรับผิดชอบละเมิดกับนาง ข. ซึ่งเป็นผู้ได้บังคับบัญชาของผู้อุทธรณ์ กรณีนาง ข. ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้เก็บเงินค่ากระแสไฟฟ้าจากสหกรณ์ออมทรัพย์มหาวิทยาลัยมหิดล ส่งเข้าฝ่ายการคลังมหาวิทยาลัยมหิดล ได้จงใจนำเงินไปใช้ส่วนตัวเป็นเหตุให้มหาวิทยาลัยฯ ได้รับความเสียหายเป็นเงิน ๖๓,๑๗๔.๗๕ บาท มหาวิทยาลัยฯ จึงมีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ร่วมรับผิดชอบใช้ความเสียหายแก่มหาวิทยาลัยฯ ร้อยละ ๕๐ ของจำนวนดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงมีความประสงค์ขอทราบการดำเนินการของมหาวิทยาลัยเกี่ยวกับนาง ข. ผู้กระทำความผิดว่า มหาวิทยาลัยฯ ได้มีการแจ้งความดำเนินคดีกับนาง ข. หรือไม่ เพื่อเป็นการตรวจสอบ

การดำเนินการของมหาวิทยาลัยฯ ว่าได้มีการปฏิบัติหน้าที่ถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ หรือมีการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย มหาวิทยาลัยมหิดลชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับใบแจ้งความดำเนินคดีนาง ข. ซึ่งมหาวิทยาลัยฯ เห็นว่าการแจ้งความดำเนินคดีดังกล่าวไม่เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์ เพราะมหาวิทยาลัยฯ มีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์รับผิดชอบทางแพ่งเท่านั้น ส่วนนาง ข. ต้องรับผิดชอบทั้งทางแพ่งและทางอาญา การเปิดเผยใบแจ้งความดำเนินคดีกับนาง ข. จึงไม่เป็นประโยชน์ต่อผู้อุทธรณ์ จึงมีคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอในกรณีนี้คือ หนังสือแจ้งความดำเนินคดีกับนาง ข. ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ผู้กระทำความผิดต่อหน่วยงาน ปราบก๊วบข้อเท็จจริงว่ามหาวิทยาลัยมหิดลได้ดำเนินการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดแก่เจ้าหน้าที่เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยหนังสือแจ้งความดำเนินคดีจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการและเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ที่เกี่ยวข้องตรวจสอบความถูกต้องของการดำเนินการดังกล่าวได้ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้ที่ต้องร่วมรับผิดชอบกับผู้กระทำความผิดจึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในกรณีดังกล่าว ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ อย่างไรก็ตาม เพื่อมิให้เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลเกินสมควรแก่เหตุ เพราะผู้อุทธรณ์ต้องการทราบเพียงว่ามหาวิทยาลัยมหิดลมีการแจ้งความดำเนินคดีกับผู้กระทำความผิดจริงหรือไม่เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติงานของมหาวิทยาลัยมหิดลเท่านั้น จึงให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจสอบข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยไม่ต้องให้สำเนา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยมหิดลเปิดเผยข้อมูลข่าวสารหนังสือแจ้งความดำเนินคดีกับนาง ข. กระทำความผิดต่อหน่วยงาน โดยไม่ต้องให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๓/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับต้นฉบับหนังสือประกอบการพิจารณา
ของคณะกรรมการจรรยาบรรณ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้คัดค้าน รองศาสตราจารย์ ข. อนุกรรมการจรรยาบรรณ เกี่ยวกับพฤติการณ์คัดลอกผลงานวิชาการของผู้อื่น ต่อมาคณะกรรมการจรรยาบรรณมีมติยกคำคัดค้านดังกล่าวโดยระบุถึงเอกสารที่รองศาสตราจารย์ ข. นำมาอ้างอิง ฉบับลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ลงนามโดย อาจารย์ ค. และ อาจารย์ ง. ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๗ ถึงประธานอนุกรรมการจรรยาบรรณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขอข้อมูลข่าวสารสำเนาหนังสือลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ลงนามโดย อาจารย์ ค. และ อาจารย์ ง. พร้อมตรวจดูต้นฉบับหนังสือดังกล่าว

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๙.๑.๐๓/๔๑๐ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า สำเนาเอกสารที่กรรมการผู้ถูกคัดค้าน (รองศาสตราจารย์ ข.) นำมาแสดงต่อคณะกรรมการสอบสวนจรรยาบรรณนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจมีผลกระทบต่อสิทธิหน้าที่ของบุคคลหนึ่งบุคคลใด อีกทั้งรองศาสตราจารย์ ข. ในฐานะเจ้าของเอกสารไม่ประสงค์ที่จะให้เปิดเผยต่อผู้อื่น คณะกรรมการสอบสวนฯ จึงมีมติมิให้เปิดเผยเอกสารดังกล่าวตามที่ร้องขอ ทั้งนี้โดยอาศัยอำนาจตาม มาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยฯ ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และเอกสารที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒส่งมาให้แล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้คัดค้านการทำหน้าที่ของ

รองศาสตราจารย์ ข. ในฐานะอนุกรรมการจรรยาบรรณ เกี่ยวกับพฤติการณ์คัดลอกผลงานวิชาการของผู้อื่น ต่อมาคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณมีมติยกคำคัดค้านดังกล่าวเนื่องจากรองศาสตราจารย์ ข. นำหนังสือของอาจารย์ ค. ฉบับลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ และหนังสือของอาจารย์ ง. ฉบับลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ ที่มีถึงรองศาสตราจารย์ ข. รับรองว่าผลงานวิชาการที่มีการกล่าวหาเรื่องเรียนเป็นผลงานวิชาการของรองศาสตราจารย์ ข. ที่มอบให้อาจารย์ ค. และอาจารย์ ง. ไปใช้ประกอบการสอน ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือร้องเรียนต่ออธิการบดีให้สอบสวนความผิดทางวินัยกรณีรองศาสตราจารย์ ข. ลอกเลียนผลงานวิชาการ อธิการบดีได้มอบหมายให้รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการดำเนินการตรวจสอบหาข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว และปัจจุบันอยู่ระหว่างการตรวจสอบข้อเท็จจริง ทั้งนี้ รองศาสตราจารย์ ข. ได้แจ้งความดำเนินคดีต่อผู้อุทธรณ์ในความผิดฐานหมิ่นประมาทแล้ว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒชี้แจงว่า เอกสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นเอกสารที่อยู่ในความครอบครองของคณะกรรมการสอบสวนจรรยาบรรณ ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนจรรยาบรรณพิจารณาแล้วเห็นว่า เอกสารดังกล่าวเป็นเอกสารส่วนบุคคลที่อาจารย์ ค. และอาจารย์ ง. ได้จัดทำและมอบให้รองศาสตราจารย์ ข. เป็นการเฉพาะตัว แม้จะได้จัดทำในรูปของบันทึกข้อความราชการก็ตาม แต่ไม่ใช่เอกสารราชการ จึงได้สอบถามรองศาสตราจารย์ ข. เจ้าของเอกสาร เมื่อรองศาสตราจารย์ ข. ไม่ยินยอมให้เปิดเผยเนื่องจากการเปิดเผยจะส่งผลกระทบต่อผู้จัดทำเอกสาร อีกทั้งเป็นหลักฐานในคดี จึงมีมติให้เปิดเผยเอกสารดังกล่าว ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ หนังสือของอาจารย์ ค. และอาจารย์ ง. ฉบับลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ ซึ่งจัดทำขึ้นเพื่อมอบให้รองศาสตราจารย์ ข. รับรองว่าผลงานวิชาการที่มีการกล่าวหาเรื่องเรียนเป็นผลงานวิชาการของรองศาสตราจารย์ ข. เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นในฐานะเจ้าหน้าที่ของรัฐเพื่อใช้เป็นหลักฐานในราชการเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ เป็นหนังสือราชการ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ แม้ว่ากรณีดังกล่าวอยู่ระหว่างดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการร้องเรียนกล่าวหาว่ามีการกระทำความผิดทางวินัย แต่กระบวนการคัดค้านการทำหน้าที่ของอนุกรรมการจรรยาบรรณ ไม่เกี่ยวข้องกับกระบวนการสอบสวนทางวินัย เมื่อการพิจารณาคำคัดค้านอนุกรรมการจรรยาบรรณเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ใช้ประกอบการพิจารณาคำคัดค้านย่อมแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสและตรวจสอบได้ในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ แต่การตรวจสอบดังกล่าวไม่เกี่ยวกับสิทธิของผู้อุทธรณ์โดยตรง และข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสิทธิส่วนตัว

ของบุคคล การเปิดเผยอาจกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของบุคคลดังกล่าวได้ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้อง ประกอบกันแล้ว เห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขอโดยให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจสอบได้ แต่ไม่ต้องให้สำเนา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารหนังสือของอาจารย์ ค. ฉบับลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ และหนังสือของอาจารย์ ง. ฉบับลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ โดยให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจสอบได้ แต่ไม่ต้องให้สำเนา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๔/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับต้นฉบับข้อบังคับมหาวิทยาลัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขอตรวจดูต้นฉบับข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ประกอบการอุทธรณ์คำสั่งปลดออกจากราชการ จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. ข้อบังคับสรรหาอธิการบดี พ.ศ. ๒๕๔๖
๒. ข้อบังคับสรรหาคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๖
๓. ข้อบังคับสรรหา ผอ.สถาบัน/สำนัก พ.ศ. ๒๕๔๖

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๙.๑.๐๓/๘๐๑๔ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า การที่มหาวิทยาลัยได้ให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูเอกสารที่มีการรับรองสำเนาถูกต้องจากผู้มีอำนาจลงนาม ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ และท่านก็ได้เข้าตรวจดูเอกสารแล้ว จึงเสมือนว่าผู้อุทธรณ์ได้ตรวจดูจากเอกสารฉบับจริงแล้ว ดังนั้นมหาวิทยาลัยจึงปฏิเสธที่จะให้ผู้อุทธรณ์ตรวจดูต้นฉบับเอกสาร จำนวน ๓ รายการ ตามแบบคำขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และเอกสารที่

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒส่งมาให้แล้ว ขอให้จริงสรุปความได้ว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผูุ้ทธรณ์ และมีคำสั่งปลดผูุ้ทธรณ์ออกจากราชการ ผูุ้ทธรณ์จึงขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้ประกอบการอุทธรณ์คำสั่งปลดออกจากราชการ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒชี้แจงว่า มหาวิทยาลัยฯ มีข้อมูลข่าวสารตามที่ผูุ้ทธรณ์ร้องขอ ดังนี้

๑. สำเนาข้อบังคับมหาวิทยาลัยฯ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาอธิการบดี พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกาศ ณ วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๖ ลงนามโดยศาสตราจารย์ ดร. ข. นายกสภามหาวิทยาลัยฯ และรับรองสำเนาถูกต้องโดยศาสตราจารย์ ดร. ข. นายกสภามหาวิทยาลัยฯ

๒. สำเนาข้อบังคับมหาวิทยาลัยฯ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกาศ ณ วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๖ ลงนามโดยศาสตราจารย์ ดร. ข. นายกสภามหาวิทยาลัยฯ และรับรองสำเนาถูกต้องโดยศาสตราจารย์ ดร. ข. นายกสภามหาวิทยาลัยฯ

๓. สำเนาข้อบังคับมหาวิทยาลัยฯ ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการสรรหาผู้อำนวยการ พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกาศ ณ วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๔๖ ลงนามโดยศาสตราจารย์ ดร. ข. นายกสภามหาวิทยาลัยฯ และรับรองสำเนาถูกต้องโดยศาสตราจารย์ ดร. ข. นายกสภามหาวิทยาลัยฯ

เนื่องจากข้อบังคับมหาวิทยาลัยฯ ทั้ง ๓ ฉบับดังกล่าวเป็นเอกสารเก่า จึงไม่ปรากฏว่าเอกสารต้นฉบับอยู่ที่ใด ปัจจุบันยังไม่สามารถค้นพบ มหาวิทยาลัยฯ ใช้สำเนาข้อบังคับซึ่งรับรองสำเนาถูกต้องโดยนายกสภามหาวิทยาลัยฯ มาใช้อ้างอิงในการดำเนินการมาโดยตลอด และไม่ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ผูุ้ทธรณ์ชี้แจงว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีคำสั่งปลดผูุ้ทธรณ์ออกจากราชการลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ผูุ้ทธรณ์ได้ยื่นอุทธรณ์ต่อ ก.พ.อ. ลงวันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๗ โดยประเด็นหนึ่งที่ต่อสู้เกี่ยวกับความไม่ชอบด้วยกฎหมายของคำสั่งของอธิการบดีตั้งแต่ขั้นตอนการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ขั้นตอนการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง และขั้นตอนการปลดออกจากราชการ เอกสารที่สำคัญเกี่ยวกับประเด็นต่อสู้คือ ข้อบังคับมหาวิทยาลัยฯ ทั้ง ๓ ฉบับตามที่ร้องขอ เนื่องจาก คณบดีและผู้อำนวยการสำนัก/สถาบันทุกคนเป็นผู้ดำเนินการสรรหาอธิการบดีในการเสนอชื่อไปยังคณะกรรมการสรรหาอธิการบดี หากการเข้าสู่ตำแหน่งของคณบดีและผู้อำนวยการสำนัก/สถาบันเป็นไปโดยมิชอบ ย่อมส่งผลให้การสรรหาอธิการบดีคนปัจจุบันเป็นไปโดยมิชอบเช่นเดียวกัน ผูุ้ทธรณ์ได้รับสำเนาข้อบังคับมหาวิทยาลัยฯ ทั้ง ๓ ฉบับ ซึ่งมีข้อแตกต่างจากสำเนาข้อบังคับที่มหาวิทยาลัยฯ มีอยู่ในครอบครองและใช้อ้างอิงในการดำเนินการมาโดยตลอด โดยในข้อ ๗ อำนาจในการแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาอธิการบดี ฉบับที่อยู่ในความครอบครองของผูุ้ทธรณ์กำหนดให้เป็นอำนาจของสภามหาวิทยาลัย แต่ฉบับที่มหาวิทยาลัยฯ ครอบครองกำหนดให้เป็นอำนาจของมหาวิทยาลัย ความแตกต่าง

ดังกล่าวส่งผลให้ผู้ลงนามในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาแตกต่างกันไปด้วย คือ หากใช้ข้อบังคับมหาวิทยาลัยฯ ฉบับที่มหาวิทยาลัยฯ ครอบครอง ผู้ลงนามคืออธิการบดี แต่หากใช้ข้อบังคับมหาวิทยาลัยฯ ฉบับที่ผู้อุทธรณ์ครอบครอง ผู้ลงนามคือนายกสภามหาวิทยาลัยฯ จึงมีข้อสงสัยว่าสำเนาข้อบังคับที่มหาวิทยาลัยฯ ครอบครองอยู่เป็นเอกสารที่ทำปลอมขึ้นใหม่ ซึ่งจะส่งผลให้การสรรหาอธิการบดีตั้งแต่ปี ๒๕๔๖ เป็นต้นมา ไม่ถูกต้อง และไม่สามารถแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์ รวมถึงออกคำสั่งปลดออกจากราชการได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีนี้เป็นกรณีผู้อุทธรณ์ขอตรวจดูเอกสารต้นฉบับที่ผู้อุทธรณ์เคยได้รับฉบับสำเนาแล้ว แต่ปรากฏว่ามีข้อแตกต่างกัน ผู้อุทธรณ์จึงมีข้อสงสัยว่า เอกสารฉบับสำเนาที่ได้รับถูกต้องตรงกับต้นฉบับหรือไม่ เห็นว่า แม้มหาวิทยาลัยฯ อ้างว่าเอกสารฉบับสำเนาซึ่งรับรองสำเนาถูกต้องโดยนายกสภามหาวิทยาลัยฯ เป็นเอกสารที่ใช้อ้างอิงแทนเอกสารต้นฉบับได้ เอกสารดังกล่าวก็เป็นสำเนาอยู่เอง มิใช่เอกสารต้นฉบับแต่อย่างใด สิทธิได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชนตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หมายถึงการได้รับข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้อง ได้รับสำเนาที่รับรองถูกต้องซึ่งต้องตรงกับต้นฉบับ เมื่อสำเนาที่ได้รับไม่ตรงกับต้นฉบับหรือมีข้อแตกต่างกันเป็นที่สงสัยประชาชนย่อมมีสิทธิขอตรวจดูต้นฉบับได้ แต่กรณีนี้มหาวิทยาลัยฯ ปฏิเสธให้ตรวจดูโดยอ้างว่า ไม่มีเอกสารต้นฉบับดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง ดังนั้น ผู้อุทธรณ์จึงต้องใช้สิทธิร้องเรียนตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๕/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาคำคัดค้านกรรมการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ และลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๗ คัดค้านกรรมการสอบสวนทางวินัย ตามที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้มีคำสั่ง ที่ ๑๑๖๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์ ต่อมามหาวิทยาลัยฯ มีหนังสือแจ้งผู้อุทธรณ์ ยกคำคัดค้านทั้งสองฉบับ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๗ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขอข้อมูลข่าวสารสำเนารายงานการพิจารณาคำคัดค้านดังกล่าว ทั้ง ๒ ครั้ง พร้อมเอกสารหลักฐานประกอบการพิจารณาทุกรายการ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๙.๑.๐๓/๔๑๘ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า การพิจารณาคำคัดค้านกรรมการสอบสวนของอธิการบดีให้ถือเป็นที่สุด ไม่สามารถโต้แย้งได้ตามนัยข้อ ๑๑ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒว่าด้วยการสอบสวนพิจารณาเพื่อลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๒ ส่วนรายการข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขอ เป็นข้อมูลข่าวสารตามนัยมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเป็นเอกสารลับ ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ มหาวิทยาลัยไม่อาจพิจารณาเปิดเผยและทำสำเนาให้ได้ตามที่ร้องขอ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยฯ ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และเอกสารที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒส่งมาให้แล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้อุทธรณ์ โดยแจ้งข้อกล่าวหาผู้อุทธรณ์ ๖ ข้อ เสนอ สภามหาวิทยาลัยฯ พิจารณาและมีมติให้ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ ต่อมาเมื่อปี ๒๕๕๕

ผู้อุทธรณ์กลับเข้ารับราชการอีกครั้ง ปรากฏว่ามหาวิทยาลัยฯ ได้มีการสอบสวนผู้อุทธรณ์ในข้อกล่าวหาข้อที่ ๖ ซ้ำอีก ผู้อุทธรณ์จึงคัดค้านกรรมการสอบสวน และมหาวิทยาลัยฯ มีคำสั่ง ยกคำคัดค้านทั้งสองฉบับ ผู้อุทธรณ์จึงขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อดูเหตุผลในการพิจารณาคำคัดค้าน และใช้เป็นประเด็นต่อสู้ต่อไป

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์ได้คัดค้านกรรมการสอบสวนทางวินัย มหาวิทยาลัยฯ จึงเสนออธิการบดี ผู้สั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนพิจารณาอธิการบดีได้แจ้งให้กรรมการผู้ถูกคัดค้านชี้แจงแก้คำคัดค้าน เมื่ออธิการบดีพิจารณาเห็นว่าคำคัดค้านไม่มีเหตุผลอันสมควรจึงยกคำคัดค้านและส่งเรื่องเข้าร่วมอยู่ในสำนวนการสอบสวน ซึ่งอยู่ระหว่างการสอบสวน เมื่อผู้อุทธรณ์ขอสำเนารายงานการพิจารณาคำคัดค้าน มหาวิทยาลัยฯ จึงส่งเรื่องให้คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยฯ พิจารณา ซึ่งพิจารณาเห็นว่าข้อมูลดังกล่าวเป็นเอกสารที่มีชั้นความลับ และอยู่ระหว่างการสอบสวน จึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ รายงานการพิจารณาคำคัดค้านกรรมการสอบสวนทางวินัย แม้ว่าการดังกล่าวอยู่ระหว่างดำเนินการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์ แต่กระบวนการพิจารณาคำคัดค้านกรรมการสอบสวน เป็นกระบวนการที่ไม่เกี่ยวกับเนื้อหาหรือประเด็นการสอบสวน เมื่อการพิจารณาคำคัดค้านเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวย่อมไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ในขณะเดียวกัน ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้คัดค้านกรรมการและมีส่วนได้เสียโดยตรงในกระบวนการดังกล่าว ย่อมสมควรได้รับทราบผลการพิจารณาคำคัดค้านดังกล่าว ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวสามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารการพิจารณาคำคัดค้านกรรมการสอบสวนตามคำสั่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ ๑๑๖๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ทั้ง ๒ ครั้ง พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๖/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักปลัดกรุงเทพมหานคร
เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นายสตีปาราย อาฮูวารี
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นายสตีปาราย อาฮูวารี ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงปลัดกรุงเทพมหานคร ขอข้อมูลข่าวสารตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ที่ สค ๑๕๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๗ ในส่วนเอกสารหมายเลข “ว” ทั้งหมดที่ปรากฏในสำนวนการสอบสวน

กองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร มีหนังสือลับ ที่ กท ๐๔๐๔/ล ๔๓๖๐ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า สำนวนการสอบสวนเอกสารหมายเลข ว.๑ – ว. ๒๖๙ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ส่วนเอกสารหมายเลข ว. ๒๗๐ –ว.๔๑๖ เป็นเอกสารเรื่องการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร หนังสือของหน่วยงานภายนอก ข้อสั่งการของปลัดกรุงเทพมหานคร การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ และข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งเป็นข้อมูลที่เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด และการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๓) (๔) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักปลัดกรุงเทพมหานคร ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า

ผู้อุทธรณ์เคยมีหนังสือลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๗ ถึงปลัดกรุงเทพมหานคร ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๗ รายการที่เกี่ยวกับคำสั่งกรุงเทพมหานครตามที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ได้มีหนังสือ ลับ ด่วน ที่ ปช ๐๐๑๓/๘๑๑๘ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๒ ส่งเรื่องกล่าวหาเจ้าหน้าที่กรุงเทพมหานครให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครดำเนินการทางวินัย แต่กองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานครได้มีหนังสือปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงได้อุทธรณ์คำสั่งของสำนักปลัดกรุงเทพมหานครต่อคณะกรรมการฯ ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้มีคำวินิจฉัย ที่ สค ๑๕๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๗ ให้เปิดเผยเอกสาร ทั้งหมดที่มีการอ้างถึงและมีปรากฏในสำนวนการสอบสวนและในรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง รายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน หนังสือทุกฉบับที่เชิญนัดหมายพยานและผู้ถูกกล่าวหามาให้ถ้อยคำ ตลอดจนรายงานและความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง โดยให้ปกปิดเฉพาะในส่วนที่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเท่านั้น ผู้อุทธรณ์ได้ไปติดต่อขอรับข้อมูลข่าวสาร ตามคำวินิจฉัยดังกล่าว แต่ได้รับแจ้งว่า ตามคำวินิจฉัยให้เปิดเผยเฉพาะเอกสารหมายเลข ว.๑-ว.๒๖๙ เท่านั้น และแจ้งผู้อุทธรณ์ว่าหากผู้อุทธรณ์ต้องการเอกสารหมายเลข ว.๒๗๐-ว.๔๑๖ ให้มีคำขอมาใหม่ ผู้อุทธรณ์จึงได้ขอข้อมูลข่าวสารไปใหม่อีกครั้ง และได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ เอกสารหมายเลข ว.๒๗๐-ว.๔๑๖ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นเอกสารในสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มีหนังสือ ลับ ด่วน ที่ ปช ๐๐๑๓/๘๑๑๘ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๒ ส่งเรื่องกล่าวหาเจ้าหน้าที่กรุงเทพมหานครให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครดำเนินการทางวินัย และคณะกรรมการฯ ได้เคยมีคำวินิจฉัย ที่ สค ๑๕๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๗ ให้เปิดเผยเอกสารทั้งหมดที่มีการอ้างถึงและมีปรากฏในสำนวนการสอบสวนและในรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้ว การที่สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร ไม่ได้จัดส่งเอกสารทั้งหมดมาประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ จึงไม่เป็นเหตุในการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์อีก ดังนั้น จึงเห็นสมควรให้สำนักปลัดกรุงเทพมหานครเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ และถือปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ อย่างเคร่งครัดต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักปลัดกรุงเทพมหานครเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๗/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินจังหวัดราชบุรี
เกี่ยวกับรายงานการรังวัด (ร.ว.๓ ก)

ผู้อุทธรณ์ : ร้อยตรี ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานที่ดินจังหวัดราชบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ร้อยตรี ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดราชบุรี ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการรังวัด (ร.ว.๓ ก) ที่ นาย ข. ทำการรังวัดสอบเขตที่ดิน โฉนดที่ดินเลขที่ - ระวาง ๔๙๓๖๑๑๙๐๙๖-๑๔ เลขที่ดิน ๓๘๓ หน้าสำรวจ ๙๗๒ ตำบลหน้าเมือง (บ้านไร่) อำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี เนื้อที่ ๐-๑-๔๒.๑ ไร่ โดยนัดทำการรังวัดวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๗ เวลา ๑๐.๐๐ น. แล้วรายงานหัวหน้าฝ่ายรังวัด และเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดเพื่อพิจารณาสั่งการให้ดำเนินการ

สำนักงานที่ดินจังหวัดราชบุรีมีหนังสือ ที่ รบ ๐๐๒๐.๒/๑๙๔๕๕ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอมิใช่ลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องรังวัดสอบเขตที่ดิน โดยหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินจังหวัดราชบุรี ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าของที่ดินโฉนดที่ดินเลขที่ - ตำบลหน้าเมือง (บ้านไร่) อำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี เนื้อที่ ๐-๑-๔๒.๑ ไร่ ต่อมาหลักหมุดโฉนดหมายเลข ข.๒๕๗๕๙ ได้หายไป ในวันที่ ๒๓

ธันวาคม ๒๕๕๑ ผู้อุทธรณ์จึงไปยื่นคำขอรังวัดสอบเขตที่ดิน และช่างรังวัดได้นำรังวัด ในวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๒ เวลา ๐๙.๓๐ น. โดยช่างรังวัด (นาย ค.) ได้รายงานการรังวัด (ร.ว.๓ ก) ไปยังหัวหน้าฝ่ายรังวัด โดยได้ขีดเส้นแดงมาถนนสาธารณะประโยชน์ ด้านข้างทางทิศตะวันออก และขีดเส้นแดงมาเลขที่ดิน หมายเลขหมู่ทั้ง ๔ หลัก พร้อมทั้งฝังหลักหมู่ ๑๖๑๙๓๖ ไม่ตรงตามโฉนด หรือไม่ติดถนนสาธารณะประโยชน์ ผู้อุทธรณ์จึงได้ยื่นฟ้องศาลปกครองกลาง เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๓ ให้ศาลมีคำสั่งแก้ไขให้ที่ดินของผู้อุทธรณ์มีสภาพดังเดิม ก่อนมีคำพิพากษา สำนักงานที่ดินจังหวัดราชบุรี ได้แก้ไขให้มีถนนสาธารณะประโยชน์ดังเดิม ส่วนหลักหมู่เขตที่มีปัญหา สำนักงานที่ดินให้รังวัดใหม่ โดยสั่งการให้นาย ข. ช่างรังวัด ทำการรังวัดเมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๗ เวลา ๑๐.๐๐ น. เมื่อรังวัดเสร็จ นาย ข. ได้ทำเอกสารให้ผู้อุทธรณ์ลงนามรับรองความถูกต้องรูปแบบที่ใหม่ แต่ไม่มีเอกสารรายงานการรังวัด (ร.ว.๓ ก) ที่นาย ข. ได้รายงานเสนอหัวหน้าฝ่ายรังวัด และเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดราชบุรี และไม่มีคำสั่งของเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดราชบุรีให้ความเห็นชอบ แสดงแก่ผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด ผู้อุทธรณ์เห็นว่าเมื่อพิจารณาจากโฉนดที่ดินฉบับที่เป็นของผู้อุทธรณ์แล้วไม่น่าเชื่อถือ เพราะรูปแบบที่มีการขีดมามากมายทำให้เกิดความสับสน จึงใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการรังวัด (ร.ว.๓ ก) ไปยังสำนักงานที่ดินจังหวัดราชบุรี แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สำนักงานที่ดินจังหวัดราชบุรีมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ รบ ๐๐๒๐.๕/๔๒ ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๘ ซึ่งแจ้งสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์โฉนดที่ดินเลขที่ - หน้าสำรวจ ๔๘๙๘ (๙๗๒) ตำบลหน้าเมือง (บ้านไร่) อำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี ได้ยื่นคำขอรังวัดสอบเขตที่ดิน เมื่อวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๓ และได้ทำการรังวัด เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๗ โดยช่างรังวัดได้จัดทำบันทึกข้อความ เรื่องรายงานการรังวัด ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๗ รายงานผลการรังวัดเสนอต่อหัวหน้าฝ่ายรังวัด และเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดราชบุรี เพื่อพิจารณาสั่งการตามอำนาจหน้าที่ เอกสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องรังวัดสอบเขตที่ดิน ซึ่งหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอ คือ รายงานการรังวัด (ร.ว.๓ ก) ที่นาย ข. ทำการรังวัดสอบเขตที่ดิน โฉนดที่ดินเลขที่ - ตำบลหน้าเมือง (บ้านไร่) อำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการรังวัดที่ดินตามคำขอสอบเขตที่ดินของผู้อุทธรณ์ และเมื่อช่างรังวัดได้ไปทำการสอบเขตที่ดินแล้วจะต้องทำรายงานการรังวัดเสนอต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นเพื่อพิจารณาสั่งการ การดำเนินการเหล่านี้ถือเป็นการปฏิบัติราชการ

ตามปกติ ซึ่งแม้จะมีลักษณะเป็นความเห็นภายในหน่วยงานแต่ผลการพิจารณานั้นมีผลกระทบต่อผู้
อุทธรณ์ ประกอบกับการสอบเขตที่ดินสำนักงานที่ดินจังหวัดราชบุรีได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การ
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตาม
วัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น
เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์
ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์จะเป็น
การเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการดำเนินงานของสำนักงานที่ดินจังหวัดราชบุรี
จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ
ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร
ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานที่ดินจังหวัดราชบุรีเปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารตามคำขอพร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๘/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพำนักและเดินทางเข้าออกนอกประเทศ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มอบอำนาจให้นาย ข. ทนายความ มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้บัญชาการสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพำนักและการเดินทางออกนอกประเทศและการขอหนังสือรับรองของนาย ค. เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้ยื่นฟ้องนาย ค. ในข้อหาความผิดว่าด้วยพระราชบัญญัติความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. ๒๕๓๔ ต่อศาลแขวงสมุทรปราการ คดีหมายเลขดำที่ อ.๕๐๘๗/๒๕๕๗ และอยู่ระหว่างการจัดส่งสำเนาคำฟ้องให้แก่ นาย ค. แต่ไม่สามารถจัดส่งสำเนาคำฟ้องให้แก่จำเลยได้

สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ได้มีหนังสือที่ ตช ๐๐๒๙.๑๑๑/๔๕๕๐ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๗ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลส่วนบุคคลตามบทบัญญัติมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นฟ้องนาย ค. ขาวฉีปน ในข้อหาความผิดว่าด้วยพระราชบัญญัติความผิดอันเกิดจากการใช้เช็ค พ.ศ. ๒๕๓๔ ต่อศาลแขวงสมุทรปราการ เป็นคดีหมายเลขดำที่ - เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ และอยู่ระหว่างการจัดส่งสำเนาคำฟ้องให้แก่ นาย ค.

ตามขั้นตอนของกฎหมาย แต่ไม่สามารถจัดส่งสำเนาคำฟ้องให้แก่จำเลยได้โดยวิธีปกติธรรมดา โจทก์มีหน้าที่ต้องสืบค้นที่อยู่อันเป็นภูมิลำเนาและหรือบ้านพักอาศัยของจำเลยในประเทศไทย สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวโดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลส่วนบุคคล ตามบทบัญญัติมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ไม่ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้ และผู้อุทธรณ์มิได้รับการยกเว้นตามมาตรา ๒๔ (๑) ถึง (๙) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งในทางปฏิบัติที่ผ่านมา โจทก์ในคดีที่ประสงค์จะขอข้อมูลที่พักอาศัยของคนต่างด้าว จะยื่นคำร้องขอต่อศาลเพื่อให้ออกหมายเรียกพยานเอกสาร และสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองจะดำเนินการจัดส่งพยานเอกสารให้ศาลภายในกำหนด เป็นไปตามมาตรา ๒๔ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือข้อมูลถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร และการเดินทางออกนอกราชอาณาจักรของนาย ค. สัญชาติญี่ปุ่น แม้เป็นข้อมูลข่าวสารในขอบเขตข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล แต่เนื่องจากผู้อุทธรณ์เป็นโจทก์ยื่นฟ้องนาย ค. เจ้าของข้อมูลเป็นจำเลย เมื่อผู้อุทธรณ์ไม่สามารถจัดส่งสำเนาคำฟ้องให้แก่จำเลยได้โดยวิธีปกติธรรมดา จึงจำเป็นต้องทราบถิ่นที่อยู่ที่พักของจำเลยเพื่อจัดส่งสำเนาคำฟ้องตามขั้นตอนของกฎหมาย การเปิดเผยเพียงข้อมูลที่พักและข้อมูลการเดินทางออกนอกราชอาณาจักรของนาย ค. โดยปกปิดข้อมูลวันเดือนปีเกิด หมายเลขหนังสือเดินทาง ภาพหนังสือเดินทางของนาย ค. จึงไม่ถือว่าเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง เปิดเผยข้อมูลที่ที่พักและข้อมูลการเดินทางออกนอกราชอาณาจักรของนาย ค. โดยปกปิดข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล เช่น วันเดือนปีเกิด หมายเลขหนังสือเดินทาง เป็นต้น พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๙/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสมุดบัญชีเงินฝาก

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๗ ถึงผู้จัดการธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการถอน - ฝาก ในสมุดบัญชีธนาคารโครงการแก้ไขปัญหาความยากจน (กข.คจ.) เพื่อใช้ประกอบการร้องเรียน จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. เอกสารรายชื่อคณะกรรมการการเงิน กข.คจ. บ้านนาทัน หมู่ ๑
๒. เอกสารรายชื่อผู้ที่กู้เงิน กข.คจ. ของหมู่ ๑ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ - ๒๕๕๗
๓. รายการถอน - ฝาก ในสมุดบัญชีธนาคารโครงการ กข.คจ. ของบ้านนาทัน หมู่ ๑

ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ได้มีหนังสือที่ กส ๕๑๕/๒๐๖๒ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๗ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ธนาคารไม่สามารถดำเนินการให้ได้ เนื่องจากเป็นข้อมูลส่วนบุคคลต้องให้เจ้าของบัญชีเงินฝากมาติดต่อธนาคาร

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๗ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ เป็นราษฎรบ้านนาทัน หมู่ ๑ ตำบลนาทัน อำเภอคำม่วง จังหวัดกาฬสินธุ์ ได้รับความเดือดร้อนในการขอยืมเงินในโครงการแก้ไขปัญหาความยากจน (กข.คจ.) เนื่องจากประธานคณะกรรมการการเงิน กข.คจ. กับพวกไม่ได้ประกาศให้ชาวบ้านที่ยังไม่ได้ยืมเงิน กข.คจ. ทราบ และไม่ให้ชาวบ้านยืมเงิน กข.คจ. มาหลายปี ขัดกับระเบียบกระทรวงมหาดไทย จึงขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อนำไปดำเนินการร้องเรียนต่อไป

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) สาขาคำม่วงชี้แจงเป็นหนังสือว่า ในการจ่ายเงินกู้ กข.คจ. มีขั้นตอนคือ คณะกรรมการหมู่บ้านบ้านนาทันหมู่ ๑ ตำบลนาทัน จะทำหนังสือถึงสำนักงานพัฒนาการอำเภอคำม่วง เพื่อขอความร่วมมือให้ ธ.ก.ส. สาขาคำม่วงโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากของครัวเรือนเป้าหมายที่ได้รับอนุมัติเงินยืมทุกครั้ง เมื่อได้รับหนังสือจากสำนักงานพัฒนาการอำเภอคำม่วง พร้อมหนังสือสั่งจ่ายเงินยืมและบัญชีรายชื่อสมาชิก และเลขบัญชีธนาคารของสมาชิกผู้ยืม ธ.ก.ส. ก็จะดำเนินการโอนเงินเข้าบัญชีเงินฝากผู้ได้รับอนุมัติเงินยืมต่อไป ธ.ก.ส. ได้ปฏิเสธการให้ข้อมูลข่าวสาร เนื่องจากเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่ธนาคารพึงต้องรักษาไว้ และไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวให้กับอีกบุคคลหนึ่งได้ ซึ่งบุคคลที่สามารถขอข้อมูลได้จะต้องเป็นคณะกรรมการผู้มีอำนาจเบิกจ่าย ณ ปัจจุบัน โดยต้องนำหลักฐานบัตรประจำตัวประชาชนและสมุดบัญชีเงินฝากของกลุ่มมาติดต่อเท่านั้น และขณะนี้ว่าการอำเภอคำม่วงได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเรื่องร้องเรียนดังกล่าวแล้ว หากส่วนราชการมีความประสงค์ขอข้อมูลเพื่อประกอบการสอบสวนหาข้อเท็จจริง ธนาคารยินดีให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลเพื่อประกอบการสอบสวนหาข้อเท็จจริงต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายชื่อคณะกรรมการการเงิน กข.คจ. บ้านนาทัน หมู่ ๑ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ปกติของโครงการ กข.คจ. ซึ่งเป็นโครงการของกระทรวงมหาดไทย จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่เปิดเผยได้ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายชื่อผู้ที่กู้เงิน กข.คจ. ของหมู่ ๑ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ – ๒๕๕๗ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลด้วยบางส่วน การเปิดเผยจึงเป็นการรบกวนสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงสมควรเปิดเผยเฉพาะจำนวนคนที่ได้รับการอนุมัติเงินยืมและจำนวนเงินที่ยืมในแต่ละครั้งตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ – ๒๕๕๗ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายการถอน – ฝาก ในสมุดบัญชีธนาคารโครงการ กข.คจ. ของบ้านนาทัน หมู่ ๑ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐในการเบิกจ่ายเงินโครงการ กข.คจ. การเปิดเผยย่อมแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ จึงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สาขาคำม่วง เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ สำหรับรายการที่ ๓ ให้เปิดเผยเฉพาะจำนวนคนที่ได้รับการอนุมัติเงินยืมและจำนวนเงินที่ยืมในแต่ละครั้งตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ – ๒๕๕๗ พร้อมสำเนาที่รับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๓๐/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารประมวลเรื่องเสนอผู้บังคับบัญชา
เพื่อแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๗ ถึงปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อขอหนังสือต้นเรื่อง เอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่ขั้นตอนการเสนอเรื่องต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นเพื่อแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง จนกระทั่งผู้มีอำนาจได้ลงนามในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง กรณีสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคำสั่งลับ ที่ - ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีสำนักงานตรวจเงินแผ่นดินได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการร้องขอความเป็นธรรมและขอใช้ความเสียหายที่เกิดกับทรัพย์สินทางราชการเหตุการณ์เฮลิคอปเตอร์ตกที่จังหวัดน่านเมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๓ และคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้เชิญผู้อุทธรณ์ไปให้ถ้อยคำและแสดงพยานหลักฐานต่อคณะกรรมการฯ จึงมีความประสงค์ขอรับข้อมูลดังกล่าวเพื่อใช้ประกอบการชี้แจงต่อคณะกรรมการฯ

สำนักบริหารกลางมีหนังสือลับ ด่วนที่สุด ที่ - ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ และที่ ทส ๐๒๐๒/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า เอกสารต้นเรื่องและเอกสารตั้งแต่ขั้นตอนการเสนอเรื่องต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นเพื่อแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง จนกระทั่งผู้มีอำนาจได้ลงนามในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง เป็นเอกสารความลับของทางราชการ ซึ่งเป็นไปตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๖) “ข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย หรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น” และตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับ

ของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งกำหนดว่าเอกสารที่เป็นความลับ หากเปิดเผยทั้งหมดหรือบางส่วนจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประโยชน์แห่งรัฐ ดังนั้นจึงไม่สามารถจัดส่งเอกสารตามที่ร้องขอได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้มีหนังสือลับ ที่ - ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ แจ้งว่าได้รับข้อมูลการร้องขอความเป็นธรรม กรณีเฮลิคอปเตอร์ตกที่จังหวัดน่านเมื่อวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๓ ทำให้มีบุคคลสำคัญเสียชีวิต ๕ ราย และทรัพย์สินของทางราชการได้รับความเสียหาย สาเหตุเกิดจากผู้อุทธรณ์ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานการบินอู่รักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ โกรธนักบิน ๒ นาย ในการปฏิบัติการกิจที่เขาใหญ่เมื่อประมาณวันที่ ๑๒ - ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๓ ที่ปฏิเสธมิให้ผู้อุทธรณ์ร่วมเดินทางเนื่องจากที่นั่งไม่เพียงพอ ต่อมาในวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๓ มีภารกิจนำข้าราชการชั้นผู้ใหญ่ไปปฏิบัติการกิจที่จังหวัดน่าน ผู้อุทธรณ์จึงใช้อำนาจสั่งเปลี่ยนนักบินทั้ง ๒ นาย ซึ่งมีความเชี่ยวชาญและประสบการณ์สูงกว่านักบินที่จัดให้ใหม่ เมื่อเจอสภาพอากาศปิดจึงเกิดอุบัติเหตุขึ้น สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงในกรณีดังกล่าว ตามคำสั่งลับ ที่ - ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๗ ปัจจุบันคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้สืบสวนเสร็จสิ้นและได้ส่งเรื่องให้ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๗ ขณะนี้อยู่ระหว่างการตรวจสอบสำนวนเพื่อเสนอปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเรื่องดังกล่าวเป็นเอกสารความลับของทางราชการ เป็นไปตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๖) “ข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย หรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น” และตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งกำหนดว่าเอกสารที่เป็นความลับ หากเปิดเผยทั้งหมดหรือบางส่วนจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประโยชน์แห่งรัฐ และการแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวเป็นการตรวจสอบเบื้องต้นเท่านั้น และมีใช้คำสั่งทางปกครอง ประกอบกับการดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงก็ไม่มีภาระแจ้งข้อกล่าวหาผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ หนังสือต้นเรื่อง เอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง ตั้งแต่ขั้นตอนการเสนอเรื่องต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นเพื่อแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง จนกระทั่งผู้มีอำนาจได้ลงนามในคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง เนื่องจากกรณีดังกล่าวการสืบสวนของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ แม้ผู้อุทธรณ์จะเป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงในเรื่องนี้ก็ตาม แต่การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ

หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า การปฏิเสธไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๓๑/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือสำคัญแสดงกรรมสิทธิ์ที่ดิน

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานที่ดินจังหวัดปทุมธานี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ เป็นนายโจทก์ที่ ๑ ถึงที่ ๙ ได้ยื่นฟ้องต่อศาลจังหวัดอุบลราชธานี นาง ข. จำเลย คดีหมายเลขคำที่ - และได้มีหนังสือคำขอตามแบบ ท.ด. ๙ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงหัวหน้าสำนักงานที่ดินจังหวัดปทุมธานี เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโฉนดที่ดินของนาง ข. หรือโฉนดที่ดินของนาย ค. (สามีของนาง ข.) เพื่อใช้ประกอบการดำเนินคดีดังกล่าว

สำนักงานที่ดินจังหวัดปทุมธานี มีบันทึกท้ายคำขอเมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ไม่รับคำขอและแจ้งผู้อุทธรณ์ว่า กรณีคดียังไม่มีคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลถึงที่สุด ตามกฎหมายคู่ความในคดียังไม่ถือว่าเป็นผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๔ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ตามระเบียบกรมที่ดินว่าด้วยการตรวจหลักฐานทะเบียนที่ดิน การขอคัด ขอลายสำเนาเอกสาร และการตรวจสอบหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๖ (แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗) หมวดที่ ๓ จึงไม่สามารถรับคำขอได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินจังหวัดปทุมธานี ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า นาง ก. นายโจทก์ที่ ๑ ถึง ๙ คดีหมายเลขคำที่ - ศาลจังหวัดอุบลราชธานี ยื่นฟ้องนาง ข. จำเลย กรณีโจทก์ที่ ๑ และนาย ง. อยู่กินฉันท์สามีภรรยากันตั้งแต่ก่อนปี ๒๔๙๗ และสมรสกันเมื่อปี ๒๕๑๙ มีบุตรโดยชอบด้วยกฎหมาย ๖ คน คือ โจทก์ที่ ๒ ถึงที่ ๙ และนาง ข. ต่อมานาย ง. ได้โอนกรรมสิทธิ์ที่ดิน ๓ แปลงคือ โฉนดที่ดินเลขที่ - เลขที่ - และเลขที่ - อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ให้นาง ข. ถือครองไว้แทนเพื่อความสะดวกในการ

ดำเนินการต่างๆ ต่อมานาย ง. ถึงแก่ความตาย โจทก์ทั้ง ๙ ได้ทวงถามให้จำเลยโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินคืนแก่โจทก์ทั้ง ๙ แต่จำเลยเพิกเฉย จึงฟ้องศาลเมื่อ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๗ ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้นำสำเนาคำฟ้องของศาลจังหวัดอุบลราชธานี คดีหมายเลขดำที่ - ไปยื่นคำขอตรวจสอบกรรมสิทธิ์ในที่ดินของจำเลยและคู่สมรสซึ่งสำนักงานที่ดินจังหวัดปทุมธานี สาขาคลองหลวงแจ้งให้ทราบแล้วว่า กรณีคดียังไม่มีคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลถึงที่สุด คู่ความในคดียังไม่ถือว่าเป็นผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๔ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ตามระเบียบกรมที่ดินว่าด้วยการตรวจหลักฐานทะเบียนที่ดิน การขอคัด ขอลายสำเนาเอกสาร และการตรวจสอบหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๖ (แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗) หมวดที่ ๓ จึงไม่สามารถรับคำขอได้

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานที่ดินจังหวัดปทุมธานี สาขาคลองหลวง ชี้แจงเป็นหนังสือว่า กรณีคดียังไม่มีคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลถึงที่สุด คู่ความในคดียังไม่ถือว่าเป็นผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๔ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ตามระเบียบกรมที่ดินว่าด้วยการตรวจหลักฐานทะเบียนที่ดิน การขอคัด ขอลายสำเนาเอกสาร และการตรวจสอบหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๖ (แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗) หมวดที่ ๓ จึงไม่สามารถรับคำขอได้ และได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือโฉนดที่ดินของจำเลยในคดีหรือโฉนดที่ดินของคู่สมรสของจำเลย เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานที่ดินจังหวัดปทุมธานี สาขาคลองหลวง ซึ่งจะเปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยในกรณีใดกรณีหนึ่งใน ๙ ประการตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบระเบียบกรมที่ดินว่าด้วยการตรวจหลักฐานทะเบียนที่ดิน การขอคัด ขอลายสำเนาเอกสาร และการตรวจสอบหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๖ (แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗) หมวดที่ ๓ แต่ข้อเท็จจริงปรากฏว่า คดียังไม่มีคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลถึงที่สุด ผู้อุทธรณ์จึงมิใช่บุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว อีกทั้งการเปิดเผยยังเป็นการรบกวนสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๓๒/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : พลตำรวจเอก ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า พลตำรวจเอก ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๖ ถึงผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ (พลตำรวจเอก ข.) ขอข้อมูลข่าวสารสำเนาเอกสารการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีพันตำรวจเอก ค. และพันตำรวจโท ง. ถูกสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๕๖๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๔ เพื่อศึกษาและประกอบการพิจารณาต่อไป

กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๐๖.๒/๔๒๙๑ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๖ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยแจ้งว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติส่งเรื่องให้คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารกองวินัยพิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๖ เห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการดังกล่าว จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๔) และข้อมูลข่าวสารที่ขอให้เปิดเผยเป็นเอกสารที่กำหนดขึ้นความลับไว้ ตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ มาตรา ๑๖ จึงมีมติไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ขณะดำรงตำแหน่ง จเรตำรวจแห่งชาติ มีพันตำรวจเอก ค. เป็นนายเวรพันตำรวจโท ง. เป็นผู้ช่วยนายเวร เมื่อเกิดการรัฐประหารเมื่อ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๙ มีคำสั่งให้ข้าราชการทหาร ตำรวจ รายงานตัว และประกาศวันรุ่งขึ้นเป็นวันหยุดราชการ แต่ทหารตำรวจต้องอยู่ ณ ที่ตั้ง ปรากฏว่า พันตำรวจเอก ค. และพันตำรวจโท ง. ไม่มารายงานตัว ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้รับคำสั่งโยกย้ายให้ไปดำรงตำแหน่งที่ปรึกษา

และมีคำสั่งให้บุคคลทั้งสองกลับมาเป็นนายเวรและผู้ช่วยนายเวรผู้อุทธรณ์อีกครั้งหนึ่ง แต่บุคคลทั้งสองก็ไม่ได้มารายงานตัว เมื่อถึงเวลาประเมินผลการปฏิบัติงาน ผู้อุทธรณ์ประเมินให้ต่ำ จึงถูกบุคคลทั้งสองฟ้องต่อศาล ผู้อุทธรณ์ได้ขอให้ตั้งกรรมการสอบข้อเท็จจริงกรณีที่บุคคลทั้งสองกระทำผิดวินัย แต่ได้รับการช่วยเหลือจากผู้ที่เกี่ยวข้องในขณะนั้นให้ยุติเรื่อง ผู้อุทธรณ์จึงประสงค์จะขอสำเนารายงานการสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าวพร้อมเอกสารประกอบทั้งหมดจนมีคำสั่งยุติเรื่องของบุคคลทั้งสองราย เพื่อนำไปศึกษาและประกอบการพิจารณาต่อไป

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานตำรวจแห่งชาติชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีพันตำรวจเอก ค. และพันตำรวจโท ง. ถูกสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๕๖๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๔ ซึ่งประกอบด้วยเอกสารหลายรายการ และเป็นเอกสารที่พันตำรวจโท ง. ได้เคยขอและคณะกรรมการวินัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้มีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลให้แล้วรวม ๑๖ รายการ แต่ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด โดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติเห็นว่า มีเอกสารที่ไม่ควรเปิดเผยนอกเหนือจาก ๑๖ รายการที่พันตำรวจโท ง. เคยได้รับ ประกอบด้วย รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง เอกสารรายงานของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติที่คณะกรรมการสืบสวนฯ ได้สอบถาม เป็นเอกสารชั้น ลับมาก ซึ่งรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงมีการบันทึกคำให้การของบุคคลต่างๆ รวมถึงเอกสารการชี้แจงของผู้ถูกกล่าวหาทั้ง ๒ ราย ซึ่งมีการถอดเทปอย่างละเอียด ข้อความจึงมีส่วนที่กล่าวหาผู้อุทธรณ์อยู่ด้วย หากเปิดเผยจะมีการฟ้องร้องเป็นคดีอีกหลายคดี และทางปฏิบัติของจเรตำรวจแห่งชาติ หากเป็นเรื่องเกี่ยวกับชั้นสัญญาบัตรจะกำหนดเป็นชั้น ลับ ทุกเรื่อง สำหรับรายงานการสืบสวนมี ๒ ครั้ง ครั้งแรกมีจำนวน ๑๓๒ แผ่น ครั้งที่ ๒ มีจำนวน ๒ แผ่น

คณะกรรมการวินัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอคือ เอกสารการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีพันตำรวจเอก ค. และพันตำรวจโท ง. ถูกสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๕๖๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๔ ทั้งหมด ซึ่งกรณีนี้ปรากฏข้อเท็จจริงว่า คณะกรรมการวินัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้มีคำวินิจฉัยให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจำนวน ๑๖ รายการ ให้แก่พันตำรวจโท ง. คู่กรณี ประกอบด้วย

๑. หนังสือร้องเรียนของพลตำรวจเอก ก. ฉบับลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๓ พร้อมเอกสารประกอบ

๒. หนังสือ ทพ. ที่ ๐๐๐๙.๒๓๑/๕๑ ลงวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๕ ชี้แจงหลักเกณฑ์และวิธีการโยกย้าย พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง

๓. หนังสือของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงขอหาหรือเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

๔. หนังสือของพันตำรวจเอก จ. ฉบับลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๕ ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการสืบสวน และเอกสารประกอบ

๕. หนังสือโต้ตอบระหว่างคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงกับคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ทุกฉบับ

๖. บันทึกถ้อยคำ พลตำรวจเอก ก.

๗. หนังสือขอทราบผลการดำเนินการทางวินัย

๘. บันทึกถ้อยคำ พลตำรวจโท ฉ.

๙. บันทึกถ้อยคำ พลตำรวจเอก ช.

๑๐. บันทึกถ้อยคำ พลตำรวจโท ซ.

๑๑. บันทึกถ้อยคำ พลตำรวจโท ฌ.

๑๒. บันทึกถ้อยคำ พลตำรวจโท ญ.

๑๓. บันทึกถ้อยคำ ดาบตำรวจ ฎ.

๑๔. รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๖

๑๕. หนังสือของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติตอบข้อหาหรือคณะกรรมการสืบสวนพร้อมด้วยความเห็นทางกฎหมาย เรื่อง สิทธิในความเป็นอยู่ส่วนตัว

๑๖. รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๖

เมื่อการสืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยย่อมไม่เป็นอุปสรรคทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ อีกทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนี้จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้มาให้ถ้อยคำแต่อย่างใด ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ร้องเรียนกรณีดังกล่าว จึงสมควรได้รับข้อมูลข่าวสารทั้ง ๑๖ รายการเช่นเดียวกับคู่กรณี เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำหรับเอกสารนอกจากนี้ เป็นเอกสารที่ไม่เกี่ยวกับประเด็นที่กล่าวหา ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจำนวน ๑๖ รายการดังกล่าวข้างต้น ให้แก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจำนวน ๑๖ รายการ พร้อมสำเนาที่รับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๓๓/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารการร้องเรียน ผลการพิจารณา
และความเห็นของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึง เลขาธิการสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ขอข้อมูลข่าวสารสำเนาเอกสารการร้องเรียนของนาย ข. และเอกสารที่เกี่ยวข้อง ผลการพิจารณาของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน และสำเนาบันทึกความเห็นของ สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน กรณีนาย ข. ได้ร้องเรียนต่อสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินว่า ผู้อุทธรณ์ ก่อสร้างเขื่อนหรือกำแพงคอนกรีตรุกล้ำคลองสาธารณะ (คลองหมอสาย) ยาวประมาณ ๙๐ เมตร สำนักงานฯ จึงส่งเจ้าหน้าที่เข้าตรวจสอบบริเวณก่อสร้างเขื่อนหรือกำแพงคอนกรีตดังกล่าว ต่อมานาย ข. ยื่นฟ้องผู้อุทธรณ์ต่อศาลปกครองกลาง เป็นผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ คดีหมายเลขดำที่ - ผู้อุทธรณ์จึงขอข้อมูล ข่าวสารดังกล่าวเพื่อประกอบคำให้การต่อสู้คดีต่อศาลปกครองต่อไป

สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ผผ ๐๘/๑๓๓๐ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำฟ้อง คดีหมายเลขดำที่ - ไม่ปรากฏว่ามีส่วนหนึ่งส่วนใดในคำฟ้องที่จะต้องเสนอคำให้การต่อศาล มีการกล่าวอ้าง ถึงการพิจารณาสอบสวนเรื่องร้องเรียนของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน รวมถึงผลการวินิจฉัยของผู้ตรวจการ แผ่นดินมิได้ส่งผลกระทบต่อผู้อุทธรณ์โดยตรง จึงไม่อนุญาตให้คัดถ่ายสำเนาหนังสือตามคำขอ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของ ราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน และเอกสารที่สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินส่งมาให้แล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการบำนาญ กระทรวงมหาดไทย เมื่อปี ๒๕๔๙ ไปซื้อที่ดินและปลูกบ้านที่บ้านเลขที่ - หมู่ที่ - ตำบลลาดใหญ่ อำเภอมือง จังหวัดสมุทรสงคราม ริมคลองหมอสาย ต่อมาพบว่าที่ริมตลิ่งถูกกัดเซาะ จึงจ้างคนงานปลูกต้นไม้ ลำพู และโกงกาง แต่ภายหลังต้นลำพูและโกงกางหายไป และมีร่องรอยน้ำเซาะเข้ามาประมาณ ๑ เมตร จึงได้จ้างทำเขื่อนกัน/กำแพงคอนกรีตป้องกันน้ำกัดเซาะ ต่อมานาย ข. ไปแจ้งความว่าผู้อุทธรณ์บุกรุกที่สาธารณะ ตำรวจจึงจับผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์แจ้งว่าเป็นกรณีข้อพิพาทเกี่ยวกับที่ดินจึงขอให้ตำรวจดำเนินการรังวัดเพื่อยุติข้อพิพาทดังกล่าว เมื่อไม่มีความคืบหน้าผู้อุทธรณ์จึงไปขอรังวัดต่อสำนักงานที่ดินเอง ผลการรังวัดปรากฏว่า ที่ดินของผู้อุทธรณ์หายไปประมาณ ๗๑ ตารางวา จึงยกให้สาธารณะ แต่นาย ข. ยังคงไปร้องเรียนต่อหลายหน่วยงาน และได้ยื่นฟ้องผู้อุทธรณ์ต่อศาลปกครองกลาง ต่อมาสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินได้แจ้งขอเข้าตรวจสอบที่ดิน ผู้อุทธรณ์จึงต้องการผลการตรวจสอบของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินเพื่อใช้ประกอบการจัดทำคำให้การต่อสู้คดี

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินชี้แจงว่า นาย ข. ร้องเรียนต่อสำนักงานฯ ว่า จังหวัดสมุทรสงครามพิจารณาเรื่องร้องเรียนที่ผู้ร้องได้ร้องเรียนกรณีผู้อุทธรณ์ก่อสร้างเขื่อนหรือกำแพงคอนกรีตรุกล้ำลำคลองสาธารณะ (คลองหมอสาย) ไม่ถูกต้อง จึงขอให้สำนักงานฯ ตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง สำนักงานฯ ได้เข้าตรวจสอบโดยเชิญหน่วยงานในพื้นที่หลายหน่วยงานเข้าร่วมตรวจสอบด้วยสาเหตุที่สำนักงานฯ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารผลการตรวจสอบเนื่องจาก เป็นอำนาจของผู้ตรวจการแผ่นดิน และข้อมูลดังกล่าวไม่มีการพาดพิงกล่าวหาผู้อุทธรณ์ ต้องคุ้มครองสิทธิของผู้ร้องเรียนหรือผู้ให้ข้อมูลด้วย หากเปิดเผยไปจะเกิดการฟ้องร้องเป็นคดีกันต่อไปอีก

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ เอกสารการร้องเรียนของนาย ข. และเอกสารที่เกี่ยวข้อง ผลการพิจารณาของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน และสำเนาบันทึกความเห็นของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินในกรณีที่เอกชนมีข้อพิพาทกัน และมีการร้องเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของจังหวัดสมุทรสงคราม เมื่อกรณีดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลการตรวจสอบย่อมแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียในข้อมูลดังกล่าว ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ

และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมสำเนาที่รับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๓๔ /๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุบุคคลเป็น
พนักงานส่วนตำบล

ผู้อุทธรณ์ : นายอนุชา สามุงคุณ

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : วิทยาลัยการอาชีพกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึง
ผู้อำนวยการวิทยาลัยการอาชีพกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบแข่งขันเพื่อ
บรรจุบุคคลเป็นพนักงานส่วนตำบล ตำแหน่งนักวิชาการเกษตร ระดับ ๓ สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบล
หนองแสง ดังนี้

๑) ขอดูกระดาศคำถาม คำตอบ เฉลย ทั้งภาค ก และภาค ข

๒) ขอสำเนากระดาศคำถาม คำตอบ เฉลย ทั้งภาค ก และภาค ข ของผู้อุทธรณ์

วิทยาลัยการอาชีพกุมภวาปีมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๖๓๑.๐๙/๑๒๒๖ ลงวันที่ ๑๒
พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลสรุปว่าการเปิดเผยจะ
ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕
(๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทน
วิทยาลัยการอาชีพกุมภวาปี และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้สมัคร

สอบแข่งขันเพื่อบรรจุบุคคลเป็นพนักงานส่วนตำบลหนองแสงตำแหน่งนักวิชาการเกษตร ระดับ ๓ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแสงรับบรรจุเพียง ๑ ตำแหน่ง เมื่อประกาศผลสอบปรากฏว่า ผู้ผู้สมัครสอบได้ลำดับที่ ๓ หลังจากนั้นผู้ผู้สมัครสอบได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ในชั้นพิจารณา ผู้ผู้สมัครสอบชี้แจงสรุปว่า เมื่อประกาศผลสอบแล้วผู้ผู้สมัครสอบได้ขอข้อมูลคะแนนสอบของตนเองและผู้เข้าสอบคนอื่นๆ แล้วมีข้อสงสัยเกี่ยวกับคะแนนสอบดังกล่าว เนื่องจากผู้ผู้สมัครสอบมั่นใจว่าตนเองน่าจะจะได้คะแนนสอบภาค ก มากกว่า ๙๐ คะแนน แต่ปรากฏว่าผู้ผู้สมัครสอบได้คะแนนสอบภาค ก เพียง ๘๐ คะแนน ซึ่งหากผู้ผู้สมัครสอบได้คะแนนสอบภาค ก ๙๐ คะแนนตามที่คาดหมายไว้ เมื่อรวมผลคะแนนสอบภาค ก ภาค ข และภาค ค แล้ว ผู้ผู้สมัครสอบจะสอบได้ลำดับที่ ๑ เพราะผลคะแนนรวมของผู้ผู้สมัครสอบน้อยกว่าผู้ผู้สอบได้ลำดับที่ ๑ เพียง ๔ คะแนน ผู้ผู้สมัครสอบจึงขอข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เพื่อตรวจสอบว่าข้อสอบมีกี่ชุด ข้อสอบแต่ละชุดนั้นคำถาม คำตอบ เหมือนกันหรือไม่ กระบวนการตรวจกระดาษคำตอบผิดพลาดหรือไม่ โดยต้องการขอข้อมูลเฉพาะของผู้ที่สอบได้ลำดับที่ ๑ และลำดับที่ ๒ และที่ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ นั้นเพราะต้องการตรวจสอบว่าผู้ผู้สมัครสอบตอบข้อสอบผิดเองหรือเป็นเพราะเฉลยข้อสอบผิด หากผู้ผู้สมัครสอบตอบข้อสอบผิดเองก็จะได้ศึกษาไว้เพื่อเตรียมตัวสอบในครั้งต่อไป

ผู้แทนวิทยาลัยการอาชีพกุมภวาปีชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า วิทยาลัยฯ เป็นเพียงหน่วยงานกลางในการจัดสอบขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแสง หากผู้ผู้สมัครสอบต้องการข้อมูลข่าวสารต้องไปยื่นคำขอต่อองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแสงโดยตรง หากองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแสงอนุญาตให้เปิดเผย วิทยาลัยฯ ก็ยินดีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ได้ โดยวิทยาลัยฯ เป็นหน่วยงานกลางและสถานที่สอบแข่งขันของ ก.อบต. อุดรธานี ได้ทำการจัดสอบหลายครั้งแล้ว ในการจัดสอบแต่ละครั้งวิทยาลัยฯ จะให้อาจารย์ของวิทยาลัยฯ และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นบุคคลภายนอกมาร่วมกันออกข้อสอบใหม่ทุกครั้ง โดยข้อสอบใหม่ก็อาจซ้ำกับข้อสอบเก่าบางข้อหรือผู้ผู้ออกข้อสอบอาจเลือกข้อสอบเก่าบางข้อมาจัดทำเป็นข้อสอบใหม่ก็ได้ ทั้งนี้ ข้อสอบที่ใช้ในการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุบุคคลเป็นพนักงานส่วนตำบลหนองแสงตำแหน่งนักวิชาการเกษตร ระดับ ๓ นั้นมีเพียงชุดเดียว โดยผู้เข้าสอบในตำแหน่งเดียวกันระดับเดียวกันทุกคนจะได้รับข้อสอบชุดเดียวกัน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ในการจัดสอบแต่ละครั้งวิทยาลัยการอาชีพกุมภวาปีจะทำการออกข้อสอบใหม่ทุกครั้ง โดยไม่ได้เก็บข้อสอบเก่าไว้ใช้หมุนเวียนในการสอบแต่อย่างใด แม้ผู้ผู้ออกข้อสอบบางคนอาจนำข้อสอบเก่าบางข้อมาออกสอบใหม่ก็เป็นดุลพินิจของผู้ผู้ออกข้อสอบแต่ละคน ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงไม่มีลักษณะเป็นคลังข้อสอบ และเป็นข้อมูล

ข่าวสารเกี่ยวกับการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุบุคคลเป็นพนักงานส่วนตำบล เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผย
ได้เพื่อความโปร่งใสตรวจสอบได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน
และการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้วิทยาลัยการอาชีพกุมภวาปีเปิดเผยโดยให้ผู้อุทธรณ์ตรวจสอบข้อมูล
ข่าวสารรายการที่ ๑ เฉพาะของผู้ที่สอบได้ลำดับที่ ๑ และลำดับที่ ๒ และให้สำเนาข้อมูลข่าวสาร
รายการที่ ๒ แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๕ /๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมศุลกากร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งนักวิชาการศุลกากรชำนาญการ กรมศุลกากร ได้มีหนังสือลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๗ ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารจากกรมศุลกากร จำนวน ๓ รายการได้แก่

รายการที่ ๑ คำสั่งกรมศุลกากร ลับ ที่ - (ความจริงเป็นคำสั่ง ที่ ๔๘/๒๕๕๖) ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๖ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง

รายการที่ ๒ หนังสือผลการสอบข้อเท็จจริง (กล่าวโทษ) ของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งกรมศุลกากร ลับ ที่ - ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๖ แจ้งข้อกล่าวหาผู้อุทธรณ์

รายการที่ ๓ หนังสือสั่งการกรมศุลกากร ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๗ เรื่อง แจ้งข้อกล่าวหาความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

กรมศุลกากรมีหนังสือ ลับ ที่ - ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการรายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริง และหนังสือสั่งการของกรมศุลกากร ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐและจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยอ้างคำวินิจฉัย ที่ สค ๔๗/๒๕๔๙ และ ที่ สค ๑๓/๒๕๕๐ ประกอบการอุทธรณ์ด้วย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนกรมศุลกากร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วข้อเท็จจริงได้ความว่า กรมศุลกากรตรวจสอบพบว่าการนำรถยนต์เข้าเขตปลอดอากรโดยสำแดงรายละเอียดเป็นเท็จ จึงมีคำสั่งกรมศุลกากร ลับ ที่ - ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๖ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ในชั้นพิจารณา ผู้แทนกรมศุลกากรชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า กรมศุลกากรได้มีคำสั่งลับ ที่ - ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีผู้นำเข้ารถยนต์โดยสำแดงชนิดเชื้อเพลิงผิดประเภท โดยสำแดงชนิดเชื้อเพลิงเป็น Hybrid ขำระค่าภาษีสรรพสามิตในอัตราร้อยละ ๑๐ แต่จากการสืบสวนข้อเท็จจริงพบว่ารถยนต์ดังกล่าวมีชนิดเชื้อเพลิงเป็นดีเซลและเบนซิน ซึ่งต้องชำระค่าภาษีสรรพสามิตในอัตราร้อยละ ๕๐ เป็นเหตุให้กรมศุลกากรได้รับความเสียหายจากการชำระค่าภาษีอากรไม่ครบถ้วน โดยผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าหน้าที่ตรวจรับรถยนต์ได้ตรวจสอบแต่ดวงตราตะกั่วและลักษณะกายภาพภายนอกของรถยนต์เท่านั้น ไม่ได้ตรวจสอบพิกัดและราคารวมทั้งชนิดเชื้อเพลิง และได้อนุญาตให้นำรถเข้าเก็บในคลังสินค้าของเขตปลอดอากร ถือว่าผู้อุทธรณ์ไม่ได้ปฏิบัติตามประมวลระเบียบปฏิบัติศุลกากร พ.ศ.๒๕๔๔ เหตุผลที่กรมศุลกากรปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเนื่องจากปัจจุบันการสอบสวนวินัยยังไม่เสร็จสิ้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้แก่ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ นั้น เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งกรมศุลกากร ลับ ที่ - ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๖ ไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ ซึ่งสอดคล้องกับคำวินิจฉัยที่ สค ๔๓/๒๕๔๙ ที่ผู้อุทธรณ์ยกขึ้นอ้าง อย่างไรก็ตาม ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์นั้นประกอบด้วยคำให้การของผู้ถูกกล่าวหา เจ้าหน้าที่กรมศุลกากรที่มีอยู่จำนวนมาก โดยคำให้การต่างๆ นั้นมีความเกี่ยวโยงกัน ปัจจุบันการสอบสวนวินัยยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแม้เพียงบางส่วนก็อาจมีผลกระทบต่อการสอบสวนวินัยของผู้อื่น และจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐

ส่วนคำวินิจฉัยที่ สค ๑๓/๒๕๕๐ ที่ผู้อุทธรณ์อ้างนั้นข้อเท็จจริงแตกต่างจากอุทธรณ์เรื่องนี้ โดยข้อมูลข่าวสารตามคำวินิจฉัยดังกล่าวได้แก่รายงานผลการสอบข้อเท็จจริงที่ได้สรุปข้อเท็จจริงว่าเกิดเหตุการณ์อะไร และมีผู้ใดต้องรับผิดชอบในกรณีดังกล่าวอย่างไรบ้าง โดยไม่มีข้อเท็จจริงเกี่ยวกับคำให้การของพยานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง จึงไม่อาจนำมาอ้างอิงได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๖/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจสอบหลักฐานการแจ้งการ
ครอบครองที่ดิน (สค ๑)

ผู้อุทธรณ์ : พันตำรวจโท ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า พันตำรวจโท ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งพนักงานสอบสวน
ผู้ชำนาญการพิเศษ สถานีตำรวจภูธรกันตัง จังหวัดตรัง มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงหัวหน้า
อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจสอบหลักฐานการแจ้งการครอบครอง
ที่ดิน (สค ๑) ตามคำสั่งผู้อำนวยการรักษาความมั่นคงภายในจังหวัดตรัง ที่ ๑๘๘๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๕
สิงหาคม ๒๕๕๗ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบหลักฐานการแจ้งการครอบครองที่ดิน (สค ๑) ใน
เขตอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม ดังนี้

รายการที่ ๑ สำเนารายงานการประชุม

รายการที่ ๒ ภาพถ่ายทางอากาศที่นำเสนอในที่ประชุม ที่ใช้หักล้างการครอบครอง
และทำประโยชน์ในที่ดินตาม สค ๑

อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหมมีหนังสือ ที่ ทส ๐๙๑๕.๕๑๘/๑๙๖๓ ลงวันที่ ๒๒
พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่าเป็น
ข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ.๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วข้อเท็จจริงได้ความว่า เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหมได้ตรวจพบผู้อุทธรณ์นำรั้วไปปักล้อมรอบที่ดินเพื่อแสดงสิทธิ์บนที่ดินในเขตอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม และได้ยื่นคำขอออโฉนดที่ดินต่อสำนักงานที่ดินจังหวัดตรัง จังหวัดตรังจึงมีคำสั่ง ที่ ๑๘๘๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบหลักฐานการแจ้งการครอบครองที่ดิน (สค ๑) ในเขตอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม อำเภอสีเกา จังหวัดตรัง หลังจากนั้นผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ในชั้นพิจารณา ผู้แทนอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหมชี้แจงด้วยวาจาต่อคณะกรรมการฯ สรุปว่า เมื่อเดือนมิถุนายน ๒๕๕๗ เจ้าหน้าที่อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหมได้ตรวจพื้นที่ในเขตอุทยานแล้วพบว่าผู้อุทธรณ์นำรั้วไปปักล้อมรอบที่ดินเพื่อแสดงสิทธิ์บนที่ดินในเขตอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม และได้ยื่นคำขอออโฉนดที่ดินต่อสำนักงานที่ดินจังหวัดตรัง จังหวัดตรังจึงมีคำสั่ง ที่ ๑๘๘๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบหลักฐานการแจ้งการครอบครองที่ดิน (สค ๑) ในเขตอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม อำเภอสีเกา จังหวัดตรัง หลังจากนั้นผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจสอบหลักฐานฯ ซึ่งเป็นการประชุมลับเพื่อแบ่งหน้าที่กันระหว่างกรมการตรวจสอบหลักฐานฯ และหารือเกี่ยวกับขั้นตอน แนวทางการตรวจสอบ โดยไม่ได้บันทึกการประชุมดังกล่าวไว้ อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหมจึงไม่มีข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ แต่อย่างใด ส่วนข้อมูลข่าวสารตามคำขอรายการที่ ๒ ภาพถ่ายทางอากาศฯ นั้น กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืชเป็นผู้จัดทำขึ้นและอยู่ในความครอบครองของกรมอุทยานฯ ผู้อุทธรณ์ต้องไปขอข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ จากกรมอุทยานฯ โดยตรง หากมีคำขอข้อมูลที่อุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม ทางอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหมก็ต้องส่งเรื่องให้กรมอุทยานฯ เป็นผู้พิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหมไม่มีอำนาจลงนามรับรองเอกสารรายการที่ ๒ ทั้งนี้ ปัจจุบันคณะกรรมการตรวจสอบหลักฐานฯ ได้สรุปข้อเท็จจริงผลการตรวจสอบเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดตรังพิจารณาแล้ว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ชี้แจงสรุปว่า ตามคำสั่งจังหวัดตรัง ที่ ๑๘๘๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ นั้นได้กำหนดให้คณะกรรมการตรวจสอบหลักฐานฯ ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันออกคำสั่ง แต่ปัจจุบันเวลาได้ล่วงเลยมานานหลายเดือนแล้วการตรวจสอบยังไม่เสร็จสิ้น ทำให้บุตรชายและบุตรสาวของผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหาย เนื่องจากเจ้าพนักงานที่ดินหัวหน้าส่วนแยกสีกายังไม่พิจารณาออกโฉนดที่ดินให้แก่บุตรชายและบุตรสาวของผู้อุทธรณ์ อ้างว่ารอผลการตรวจสอบของคณะกรรมการตรวจสอบหลักฐานฯ ตามคำสั่งดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจสอบหลักฐานฯ นั้นผู้แทนอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหมชี้แจงว่าไม่ได้จัดทำบันทึกการประชุมดังกล่าวไว้จึงไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ภาพถ่ายทางอากาศที่นำเสนอในที่ประชุมคณะกรรมการตรวจสอบหลักฐานฯ ที่ใช้หักล้างการครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดินตาม สค. ๑ นั้น กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืชเป็นผู้จัดทำขึ้นและอยู่ในความครอบครองของกรมอุทยานฯ

จึงเป็นกรณีที่หน่วยงานของรัฐปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามคำขออยู่ในความครอบครอง ซึ่งไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าคำกล่าวอ้างของผู้แทนอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหมเป็นความจริงก็ต้องใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๗/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
เกี่ยวกับการประมวลเรื่องเสนอผู้บังคับบัญชา

ผู้อุทธรณ์ : พันตำรวจเอก ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า พันตำรวจเอก ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้บัญชาการ สำนักงานกำลังพล (พันตำรวจโท ข.) ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับชื่อนามสกุล ยศ ตำแหน่ง ของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบที่เกี่ยวข้องทุกนายซึ่งมีหน้าที่ในการประมวลเรื่องเสนอผู้บังคับบัญชาสั่งการ ตามหนังสือ ภ.๙ ที่ ๐๐๒๔.๑๑๒/๗๗ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๗ เพื่อนำมากล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ (บก.ปปป.)

สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีบันทึก ที่ ๐๐๐๙.๒๓๑/๑๐๓๖๕ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารสำนักงานกำลังพล มีมติไม่เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับชื่อนามสกุล ยศ ตำแหน่งของเจ้าหน้าที่

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วสรุปความได้ว่า เดิมเมื่อครั้งผู้อุทธรณ์มียศพันตำรวจโท และดำรงตำแหน่งรองผู้กำกับการป้องกันปราบปรามสถานีตำรวจภูธรบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี ในปี ๒๕๕๐ ผู้อุทธรณ์ได้รับคำสั่งตำรวจภูธรภาค ๙ ที่ ๑๗๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๐ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้กำกับการกลุ่มงานสืบสวนสอบสวน ตำรวจภูธรจังหวัดปัตตานี ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าวและได้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองกลาง ต่อมาศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดง ที่ - ลงวันที่ ๑๒

กรกฎาคม ๒๕๕๖ ให้เพิกถอนคำสั่งตำรวจภูธรภาค ๙ ที่ ๑๗๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๐ ตำรวจภูธรภาค ๙ จึงมีคำสั่งที่ ๓๙๔/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ เพิกถอนการแต่งตั้งผู้อุทธรณ์ตามคำสั่งตำรวจภูธรภาค ๙ ที่ ๑๗๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๐ และได้มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ ๐๐๒๔.๑๑๒/๔๕๑๔ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ รายงานการดำเนินการของตำรวจภูธรภาค ๙ ให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ผ่านผู้บัญชาการ สำนักงานกำลังพลทราบพร้อมทั้งขอทราบแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับกรณีเรื่องนี้ ในขณะเดียวกันตำรวจภูธรภาค ๙ ได้มีหนังสือที่ ๐๐๒๔.๒๑๑/๓๗๒๒ ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ แจ้งการเพิกถอนคำสั่งดังกล่าว พร้อมทั้งสอบถามไปยังผู้อุทธรณ์ถึงความประสงค์ภายหลังจากตำรวจภูธรภาค ๙ ได้ดำเนินการตามคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดแล้ว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้แจ้งความประสงค์ของตนไปยังตำรวจภูธรภาค ๙ ดังนี้ ๑. ขอดำรงตำแหน่งรอง ผบก.สส.ภ.๑ ๒. หากไม่ได้ตามข้อ ๑ ขอดำรงตำแหน่ง รอง ผบก.สส.ภ.๙ ๓. หากไม่ได้ตามข้อ ๑ และข้อ ๒ ขอดำรงตำแหน่ง ผกก.สืบสวน ในสังกัด บก.สส.ภ.๑ ๔. ขอให้ดำเนินการทางวินัยและอาญากับข้าราชการตำรวจที่เกี่ยวข้องทั้งหมด และ ๕. ค่าเสียหายที่พึงได้รับนอกเหนือจากคำสั่งศาลปกครองสูงสุด ตำรวจภูธรภาค ๙ ได้มีหนังสือ ที่ ๐๐๒๔.๑๑๒/๓๗ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๗ แจ้งข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับความประสงค์ของผู้อุทธรณ์ไปยังผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ผ่านผู้บัญชาการ สำนักงานกำลังพล ต่อมาตำรวจภูธรภาค ๑ ได้มีคำสั่งที่ ๓๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๗ แต่งตั้งข้าราชการตำรวจ ๗๘ ราย ซึ่งไม่ปรากฏมีรายชื่อผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงได้ร้องเรียนให้ดำเนินการทางวินัยและทางอาญากับเจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรภาค ๑ สำนักงานกำลังพล รวมถึงสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้บัญชาการ สำนักงานกำลังพล (พันตำรวจโท ข.) ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับชื่อ นามสกุลยศ ตำแหน่ง ของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบที่เกี่ยวข้องทุกนายซึ่งมีหน้าที่ในการประมวลเรื่องเสนอผู้บังคับบัญชาสั่งการ ภายหลังได้รับหนังสือ ภ.๙ ที่ ๐๐๒๔.๑๑๒/๓๗ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๗ เพื่อนำมากล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน บก.ปปป. แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ชี้แจงว่า คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของสำนักงานกำลังพล พิจารณาเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนเรื่องดังกล่าวต่อผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ และกองคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้ส่งเรื่องร้องเรียนให้กองบัญชาการสอบสวนกลางสั่งพนักงานสอบสวน บก.ปปป. พิจารณาดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ พร้อมกับส่งเรื่องให้กองบัญชาการตำรวจสอบสวนกลางดำเนินการตามที่สั่งการแล้ว ซึ่งหากเรื่องร้องเรียนมีมูล พนักงานสอบสวน บก.ปปป. สามารถสอบถามข้อมูลไปยังสำนักงานกำลังพลได้ ดังนั้น จึงมิใช่หน้าที่ของผู้อุทธรณ์ที่จะไปดำเนินการเอง ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล คณะกรรมการ

บริหารข้อมูลข่าวสารของสำนักงานกำลังพลจึงพิจารณาไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ ในส่วนกระบวนการในดำเนินการภายหลังจากที่ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษานั้น ในขณะที่อยู่ระหว่างการดำเนินการของตำรวจภูธรภาค ๙ และภาค ๑ ที่จะไปพิจารณาดำเนินการ

ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้เข้าชี้แจงต่อคณะกรรมการฯ อีกครั้ง สรุปความได้ว่า ในขณะที่ผู้อุทธรณ์ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ผู้กำกับการสืบสวนสอบสวน ๑ กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ แล้ว ตามคำสั่งตำรวจภูธรภาค ๑ ที่ ๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๘ และผู้อุทธรณ์ยังคงต้องการข้อมูลข่าวสารตามที่ได้ร้องขอ พร้อมกันนี้ผู้อุทธรณ์ได้จัดส่งคำสั่งตำรวจภูธรภาค ๑ ที่ ๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๘ เรื่อง การแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ มาประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ชื่อ นามสกุล ยศ ตำแหน่ง ของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบที่เกี่ยวข้องทุกนายซึ่งมีหน้าที่ในการประมวลเรื่องเสนอผู้บังคับบัญชาสั่งการ ตามหนังสือ ภ.๙ ที่ ๐๐๒๔.๑๑๒/๗๗ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๗ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมิใช่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล จึงมิใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่ชื่อ นามสกุล ยศ ตำแหน่ง ของเจ้าหน้าที่ เป็นข้อมูลในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ซึ่งรับผิดชอบในการประมวลเรื่องเสนอผู้บังคับบัญชา ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลการปฏิบัติราชการตามปกติ และตำรวจภูธรภาค ๑ ได้ดำเนินการออกคำสั่งที่ ๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งข้าราชการตำรวจเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ อีกทั้ง ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยชื่อ นามสกุล ยศ ตำแหน่ง ของเจ้าหน้าที่ จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลดังกล่าวแต่อย่างใด ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ร้องเรียนได้ทราบจะแสดงให้เห็นถึงความถูกต้องและโปร่งใสในกระบวนการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงสามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๘/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การเภสัชกรรมเกี่ยวกับ
การรับ-จ่ายเงินในบัญชีกองทุนดอกพิกุล

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การเภสัชกรรม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ ถึงผู้อำนวยการองค์การเภสัชกรรม (นายแพทย์ช.) และมีบันทึก ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงประธานคณะกรรมการองค์การเภสัชกรรม ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. ข้อมูลการรับ-จ่ายเงินในบัญชีกองทุนดอกพิกุล ย้อนหลัง ๒ ปี
๒. เอกสารต้นเรื่องการรับเข้า และการเบิกจ่ายเงิน ย้อนหลัง ๒ ปี

องค์การเภสัชกรรมมีหนังสือ ที่ สอ.๑๕๕/๕๗ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เงินกองทุนดอกพิกุลมิใช่งบประมาณของราชการ เอกสารที่เกี่ยวข้องของกองทุนดอกพิกุลจึงมิใช่ข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งขององค์การเภสัชกรรมที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนองค์การเภสัชกรรม และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีตำแหน่งเป็นผู้อำนวยการกองพัฒนาบุคลากร ฝ่ายทรัพยากรบุคคล องค์การเภสัชกรรม เห็นว่า พนักงานขององค์การเภสัชกรรมทุกคนมีส่วนเกี่ยวข้องกับกองทุนดอกพิกุล แต่ที่ผ่านมาการเบิกจ่ายเงินกองทุนดอกพิกุลไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ ตามระเบียบขององค์การเภสัชกรรมว่าด้วยกองทุนดอกพิกุล พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบกับผู้อุทธรณ์ได้ทราบข่าวจากหน้าหนังสือพิมพ์ว่ามีการเบิกจ่ายเงินโดยไม่มีใบเสร็จมาแสดง ผู้อุทธรณ์จึงต้องการทราบข้อมูลการรับ-จ่ายเงินในบัญชีกองทุนดอกพิกุล และเอกสารต้นเรื่องการรับเข้า และการเบิกจ่ายเงิน ย้อนหลัง ๒ ปี โดยผู้อุทธรณ์เห็นว่าเงินในกองทุนดอกพิกุลแม้จะไม่ใช่เป็นเงินราชการ แต่เป็นเงินที่ใช้จ่ายในกิจการของ

องค์การเภสัชกรรม คณะกรรมการบริหารกองทุนทั้งคณะเป็นพนักงานขององค์การเภสัชกรรม ข้อมูลการเบิกจ่ายเงินทั้งหมดอยู่ในความครอบครองและควบคุมดูแลโดยองค์การเภสัชกรรม และองค์การเภสัชกรรมเป็นรัฐวิสาหกิจ จึงเป็นหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น ข้อมูลการรับ-จ่ายเงินในบัญชีกองทุนดอกพิกุลจึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามคำนิยามในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้แทนองค์การเภสัชกรรมชี้แจงสรุปความได้ว่า องค์การเภสัชกรรมเป็นหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติองค์การเภสัชกรรม พ.ศ. ๒๕๐๙ มีวัตถุประสงค์ในการผลิตยาและเวชภัณฑ์จำหน่าย สำหรับที่มาของกองทุนดอกพิกุล เดิมเป็นกองทุนสนับสนุนการกีฬา และกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อองค์การเภสัชกรรม ซึ่งมีรายได้มาจากการแข่งแรลลี่ ต่อมาองค์การเภสัชกรรมเห็นว่ารายจ่ายบางรายการไม่สามารถเบิกจากองค์การเภสัชกรรมได้ จึงได้ตั้งกองทุนดอกพิกุลขึ้นตามระเบียบองค์การเภสัชกรรมว่าด้วยกองทุนดอกพิกุล พ.ศ. ๒๕๔๖ มีวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดในข้อ ๕ ของระเบียบดังกล่าว และโอนทรัพย์สินของกองทุนสนับสนุนการกีฬาฯ เข้าเป็นทรัพย์สินของกองทุนดอกพิกุล และมีการตั้งคณะกรรมการบริหารกองทุนขึ้นมาคณะหนึ่ง ประกอบด้วยประธานกรรมการ และกรรมการอื่นอีกไม่เกินสิบคน ซึ่งเป็นพนักงานขององค์การเภสัชกรรมโดยผู้อำนวยการองค์การเภสัชกรรมเป็นผู้แต่งตั้ง ให้มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ ๒ ปี รายได้ของกองทุนในขณะนั้นมาจากการแข่งขันกอล์ฟ เงินดังกล่าวจึงเป็นเงินนอกงบประมาณ และมีการเบิกจ่ายเงินซึ่งไม่ได้เป็นไปตามระเบียบของทางราชการ สำหรับข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้ขอชื่อนั้นคือ ข้อมูลการรับ-จ่ายเงินในบัญชีกองทุนดอกพิกุล ย้อนหลัง ๒ ปี และเอกสารต้นเรื่องการรับเข้า และการเบิกจ่ายเงิน ย้อนหลัง ๒ ปี ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่ได้เป็นความลับ สามารถเปิดเผยให้ผู้ขอชื่อนั้นทราบได้ แต่ที่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลเพราะเกรงว่าต่อไปอาจมีผู้มาขอข้อมูลข่าวสารในลักษณะดังกล่าวจำนวนมาก และอาจก่อให้เกิดปัญหาในองค์กรได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลการรับ-จ่ายเงินในบัญชีกองทุนดอกพิกุล และเอกสารต้นเรื่องการรับเข้า และการเบิกจ่ายเงิน ย้อนหลัง ๒ ปี ในเรื่องนี้ไม่มีประเด็นที่ต้องพิจารณาในเบื้องต้นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการหรือไม่ จากข้อเท็จจริงองค์การเภสัชกรรมเป็นหน่วยงานรัฐวิสาหกิจซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และกองทุนดอกพิกุลเป็นกองทุนที่จัดตั้งขึ้นตามระเบียบขององค์การเภสัชกรรมว่าด้วยกองทุนดอกพิกุล พ.ศ. ๒๕๔๖ โดยมีวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวข้องกับองค์การเภสัชกรรม แม้ว่ารายได้ของกองทุนดอกพิกุลจะไม่ได้มาจากเงินงบประมาณขององค์การเภสัชกรรมโดยตรงก็ตาม แต่กองทุนดอกพิกุลอยู่ภายใต้การควบคุมดูแลขององค์การเภสัชกรรม ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการรับ-จ่ายเงินในบัญชีกองทุนดอกพิกุลซึ่งเป็นข้อมูลที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลขององค์การเภสัชกรรมจึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มีประเด็นต้องพิจารณาต่อไปว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยได้หรือไม่ ข้อมูลการรับ-จ่ายเงินในบัญชีกองทุนดอกพิกุล เป็นข้อมูล

ข่าวสารที่ไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวได้ ประกอบกับการเปิดเผยข้อมูลให้กับพนักงานขององค์การเภสัชกรรมได้ทราบจะแสดงให้เห็นถึงความถูกต้อง โปร่งใส ในการรับ-จ่ายเงินของกองทุนอีกด้วย ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลการรับ-จ่ายเงินในบัญชีกองทุนดอกพิกุล จึงสามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้องค์การเภสัชกรรมเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๙/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสาธารณสุขจังหวัดชุมพร เกี่ยวกับการ
สืบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สาธารณสุขจังหวัดชุมพร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ เป็นข้าราชการบำนาญ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่ง
นักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการพิเศษ หัวหน้างานควบคุมโรคเอดส์และกามโรคถูกตั้งคณะกรรมการ
สืบสวนข้อเท็จจริง เนื่องจากถูกร้องเรียนกล่าวหากรณีการประชุมโครงการพัฒนาระบบส่งต่อรับบริการ
ระหว่างภาคประชาสังคมกับหน่วยบริการภาครัฐ โดยศูนย์ประสานงานประชาคมเอดส์ จังหวัดชุมพร ใน
ระหว่างวันที่ ๑๗ - ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ โดยจะจ่ายเบี้ยประชุมให้ผู้เข้าร่วมประชุมวันละ ๕๐๐
บาท แต่ได้มีการประชุมเพียง ๑ วัน คือวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ เท่านั้น โดยค่าเบี้ยประชุมจ่าย
ให้ผู้เข้าร่วมประชุมเพียง ๑ วัน แต่ให้ผู้เข้าร่วมประชุมลงชื่อเข้าประชุมไว้ทั้ง ๒ วัน คือวันที่ ๑๗ - ๑๘
พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงนายแพทย์สาธารณสุข
จังหวัดชุมพร ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการ ได้แก่

๑. เอกสารบันทึกการชี้แจงข้อเท็จจริง ที่ ขพ ๐๐๒๗.๐๐๑/๓๘๐ ลงวันที่ ๒๐
มกราคม ๒๕๕๓ ของพยานทุกคน
๒. รายงานการประชุมคณะกรรมการตามคำสั่งจังหวัดชุมพร ที่ ๐๑๑๐/๒๕๕๔
ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๔ ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์เข้าชี้แจงข้อเท็จจริงเป็นเอกสาร ที่ ขพ ๐๐๒๗.๐๐๓.๔/พิเศษ
ลงวันที่ ๑๔ เมษายน ๒๕๕๔ ที่ ขพ ๐๐๒๗.๐๐๓.๔/๔๕ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๔ และ ที่ ขพ
๐๐๒๗.๐๐๓.๔/๖๒ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๗
๓. สรุปรายงานสืบสวนข้อเท็จจริงว่ามีกรณีผู้อุทธรณ์มีมูลที่ควรกล่าวหาว่าเป็นการ
กระทำผิดวินัยร้ายแรงตามที่ได้รับการร้องเรียน

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชุมพรมีหนังสือ ที่ ขพ ๐๐๓๒.๐๐๑/๕๔๙๘ ลงวันที่ ๒๘
ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากเอกสารตาม

คำขอดังกล่าว เป็นเอกสารลับซึ่งต้องใช้เป็นพยานดำเนินการสอบสวนทางวินัย อันไม่อาจเปิดเผยได้ จนกว่าการดำเนินการทางวินัยจะแล้วเสร็จ

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการบำนาญ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการพิเศษ หัวหน้างานควบคุมโรคเอดส์และกามโรค ถูกตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีถูกร้องเรียนกล่าวหาว่าได้จัดประชุมโครงการการพัฒนาระบบส่งต่อรับบริการระหว่างภาคประชาสังคมกับหน่วยบริการภาครัฐ โดยศูนย์ประสานงานประชาคมเอดส์ จังหวัดชุมพร ในระหว่างวันที่ ๑๗ – ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ โดยผู้จัดจะจ่ายเบี้ยประชุมให้ผู้เข้าร่วมประชุมวันละ ๕๐๐ บาท แต่ได้มีการประชุมเพียง ๑ วัน คือวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ เท่านั้น โดยค่าเบี้ยประชุมจ่ายให้ผู้เข้าร่วมประชุมเพียง ๑ วัน แต่ให้ผู้เข้าร่วมประชุมลงชื่อเข้าประชุมไว้ทั้ง ๒ วัน คือวันที่ ๑๗ – ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ส่วนหลักฐานใบสำคัญรับเงินให้ผู้เข้าร่วมประชุมกรอกชื่อ สกุล ที่อยู่ พร้อมทั้งลงชื่อเป็นผู้รับเงินไว้ โดยได้เว้นช่อง รายการ ช่องจำนวนเงิน ทั้งตัวเลขและตัวอักษร และผู้จัดการประชุมจะเป็นผู้กรอกเพิ่มเติมให้เอง ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการข้างต้น แต่สาธารณสุขจังหวัดชุมพรปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดชุมพรมีหนังสือที่ ขพ ๐๐๓๒.๐๐๑/๖๒๔๙ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ซึ่งแจ้งเหตุผลในการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารว่า เอกสารที่ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์ร้องขอต่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ หน่วยงานได้ทำการปฏิเสธผู้อุทธรณ์ เนื่องจากเป็นเอกสารลับซึ่งต้องใช้เป็นพยานในการดำเนินการสอบสวนทางวินัย อันไม่อาจเปิดเผยได้จนกว่าการดำเนินการทางวินัยจะแล้วเสร็จ ปัจจุบันกำลังดำเนินการสอบสวนวินัยร้ายแรง คาดว่าจะแล้วเสร็จในเวลาอันใกล้ สำหรับวัตถุประสงค์ คือ แผ่นซีดีที่เกี่ยวข้อง ตามที่ผู้อุทธรณ์อ้างถึงนั้น คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงไม่สามารถส่งมอบให้ได้เนื่องจากไม่ได้รับวัตถุประสงค์ดังกล่าวจากผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกระบวนการสืบสวนข้อเท็จจริงที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว แม้ปัจจุบันยังอยู่ระหว่างการดำเนินการสอบสวนทางวินัยร้ายแรง ซึ่งได้ใช้ระยะเวลาการดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงนานเกินสมควร ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์

สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ โดยปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าผู้ใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำ สำหรับวัตถุประสงค์คือ แผ่นซีดีที่เกี่ยวข้อง ผู้อุทธรณ์ยังมิได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจากสาธารณสุขจังหวัดชุมพร จึงไม่สามารถพิจารณาข้อมูลข่าวสารรายการนี้ให้ได้ อย่างไรก็ตาม หากผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ขอให้ไปยื่นคำขอต่อสาธารณสุขจังหวัดชุมพร ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และหากสาธารณสุขจังหวัดชุมพรปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ ผู้อุทธรณ์สามารถใช้สิทธิในการอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้ต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สาธารณสุขจังหวัดชุมพรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๔๐/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู
และบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) เกี่ยวกับการสอบแข่งขัน/คัดเลือก/ผลงาน
วิชาการ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากร
ทางการศึกษา (ก.ค.ศ.)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งรองผู้อำนวยการสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต ๑ มีหนังสือลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงประธาน
กรรมการสรรหาผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อขอข้อมูลข่าวสารในการสอบคัดเลือก
เพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาของผู้อุทธรณ์ ดังนี้

๑. คะแนนการสอบทั้งภาค ก และภาค ข
๒. กระดาษคำตอบ ข้อคำถามและเฉลยทั้งภาค ก และภาค ข
๓. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการคุมห้องสอบทั้งภาค ก และภาค ข พร้อมรับรอง

สำเนาถูกต้อง

สำนักงาน ก.ค.ศ. มีหนังสือ ที่ สค ๐๒๐๖.๖/๒๖๐๓ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๗
ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยผลคะแนนสอบของผู้อุทธรณ์ทั้งภาค ก และภาค ข ส่วนกระดาษคำตอบ
เป็นเอกสารของทางราชการที่ต้องเก็บรักษา ซึ่งหากผู้อุทธรณ์ประสงค์ที่จะขอดูกระดาษคำตอบ
ของผู้อุทธรณ์ สามารถไปดูได้ที่สำนักงาน ก.ค.ศ. โดยไม่ให้ถ่ายภาพหรือคัดสำเนา

ข้อสอบ และเฉลยข้อสอบ ไม่สามารถเปิดเผยได้ เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารตาม
มาตรา ๑๕ (๒) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับ
คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการคุมห้องสอบไม่สามารถให้ดูหรือคัดสำเนาได้ เนื่องจากข้อมูลดังกล่าว
มิใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงประธานกรรมการข้อมูล
ข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่สำนักงาน ก.ค.ศ. จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สมัครสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา แต่ไม่ผ่านการคัดเลือก จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบดังกล่าวของผู้อุทธรณ์

ชั้นพิจารณา สำนักงาน ก.ค.ศ. มีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/๒๗๘๔ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ซึ่งแจ้งสรุปว่า การขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์เกี่ยวกับการสอบคัดเลือกผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มทั่วไปนั้น สำนักงาน ก.ค.ศ. ได้ดำเนินการตามมติของคณะกรรมการสรรหาผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งเป็นองค์คณะบุคคลตามมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ในการคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๗ และคณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของราชการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ในสำนักงาน ก.ค.ศ. ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๗ สำนักงาน ก.ค.ศ. ได้เปิดเผยผลคะแนนสอบของผู้อุทธรณ์ทั้งภาค ก และภาค ข ส่วนกระดาษคำตอบเป็นเอกสารของทางราชการที่ต้องเก็บรักษา ซึ่งหากผู้อุทธรณ์ประสงค์ที่จะขอดูกระดาษคำตอบของผู้อุทธรณ์สามารถไปดูได้ที่สำนักงาน ก.ค.ศ. โดยไม่ให้ถ่ายภาพหรือคัดสำเนา ข้อสอบ และเฉลยข้อสอบ ไม่สามารถเปิดเผยได้ เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการคุมห้องสอบไม่สามารถให้ดูหรือคัดสำเนาได้ เนื่องจากข้อมูลดังกล่าวมิใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

เหตุผลสำคัญอีกประการหนึ่ง คือ ขณะนี้มีการฟ้องร้องคดีเกี่ยวกับการดำเนินการคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาต่อศาลปกครอง ดังนั้น สำนักงาน ก.ค.ศ. จึงพิจารณาแล้วเห็นว่า หากให้เอกสารกระดาษคำตอบ ข้อสอบ เฉลยข้อสอบ และคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการคุมห้องสอบทั้งภาค ก และภาค ข ให้ผู้อุทธรณ์ตามที่มีคำขอ อาจกระทบต่อการพิจารณาคดีของศาลได้

ต่อมาสำนักงาน ก.ค.ศ. มีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/๖๔ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๘ ซึ่งแจ้งเพิ่มเติมสรุปว่า ข้อสอบที่ใช้ในการสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ทั้งภาค ก และภาค ข เป็นข้อสอบที่ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำข้อสอบ หรือหมุนเวียนไปใช้ในการจัดทำข้อสอบครั้งต่อไป ซึ่งใน

อนาคตสำนักงาน ก.ค.ศ. ก็มีแนวคิดที่จะดำเนินการจัดทำคลังข้อสอบ ดังนั้น จึงเห็นว่า หากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปจะส่งผลกระทบต่อการศึกษาครั้งต่อไป อีกทั้ง ยังเป็นช่องทางให้กลุ่มบุคคลนำไปแสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

กระดาษ์คำตอบทั้งภาค ก และภาค ข ของผู้อุทธรณ์ สำนักงาน ก.ค.ศ. แจ้งให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูแต่ไม่ให้คัดสำเนา เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สมัครสอบดังกล่าวจึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน และตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลที่ทำให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์ได้

ข้อสอบ และเฉลยข้อสอบทั้งภาค ก และภาค ข คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาเนื้อหาของข้อสอบและเฉลยข้อสอบทั้งภาค ก และภาค ข แล้วเห็นว่า ข้อสอบมีลักษณะเป็นการทดสอบความรู้ทั่วไป ไม่ได้มีลักษณะเฉพาะ ประกอบกับสำนักงาน ก.ค.ศ. มีเพียงแนวคิดที่จะดำเนินการจัดทำคลังข้อสอบ ข้อสอบดังกล่าวจึงยังไม่เป็นคลังข้อสอบ การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจึงไม่มีผลกระทบต่อกระบวนการจัดสอบในครั้งต่อไป เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมห้องสอบทั้งภาค ก และภาค ข เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐซึ่งไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐจะปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ จึงเป็นข้อมูลที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงาน ก.ค.ศ. เปิดเผยกระดาษ์คำตอบทั้งภาค ก และภาค ข ของผู้อุทธรณ์ ข้อสอบ และเฉลยข้อสอบทั้งภาค ก และภาค ข และคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมห้องสอบทั้งภาค ก และภาค ข พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๑/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารประกอบการจัดซื้อจัดจ้าง

ผู้อุทธรณ์ : นายวิรัตน์ ลี้มศักดิ์กุล
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำแพงเพชร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นายวิรัตน์ ลี้มศักดิ์กุล ผู้อุทธรณ์เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ห้างหุ้นส่วนจำกัดเชียงใหม่ลี้มศักดิ์กุล มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๖ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำแพงเพชร เพื่อขอเอกสารข้อเสนอด้านเทคนิคของผู้เสนอราคาทุกราย ในโครงการประกวดราคาซื้อสารสกัดฮอโมนพืช ตามประกาศเลขที่ E ๖๓/๒๕๕๖

องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำแพงเพชรมีหนังสือที่ กพ ๕๑๐๒๑/๓๑๔๙ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๖ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เอกสารดังกล่าวเป็นเอกสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งหากองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำแพงเพชรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจมีผลกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้เข้าร่วมการประมูล และต้องขออนุญาตจากเจ้าของข้อมูลข่าวสารก่อน

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกำแพงเพชร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัดเชียงใหม่ลี้มศักดิ์กุล ได้ยื่นเอกสารการประกวดราคาพร้อมหลักฐานต่างๆ ด้านเทคนิคตามที่กำหนดในประกาศประกวดราคาซื้อสารสกัดฮอโมนพืชด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ ที่ E ๖๓/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๖ แต่ห้างฯ ไม่ได้รับแจ้งจากคณะกรรมการประกวดราคาถึงผลการคัดเลือกคุณสมบัติเบื้องต้นจึงได้มีหนังสือทวงถาม องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำแพงเพชรได้มีหนังสือแจ้งตอบว่าได้แจ้งผลทางโทรศัพท์

แล้วว่าห้ามฯ ไม่ผ่านการคัดเลือก พร้อมทั้งแนบบแบบผลการเลือกคุณสมบัติเบื้องต้นให้ด้วย พร้อมแจ้งว่า ห้ามฯ ไม่มีสิทธิอุทธรณ์ เนื่องจากพ้นระยะเวลาอุทธรณ์แล้ว ห้ามฯ เห็นว่าการพิจารณาคุณสมบัติเบื้องต้นของคณะกรรมการไม่อยู่บนบรรทัดฐานทางวิชาการเรื่องที่เกี่ยวข้องกับสารสกัดฮอร์โมนพืช จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบข้อเสนอด้านเทคนิคของผู้เสนอราคารายอื่น

ในชั้นพิจารณา องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำแพงเพชรมีหนังสือ ที่ กพ ๕๑๐๐๑/๐๘๕๓ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๗ ซึ่งแจ้งสรุปว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือขอตรวจสอบเอกสารข้อเสนอด้านเทคนิคของผู้ยื่นเสนอราคาก่อนวันที่มีการประมูลซื้อด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดกำแพงเพชรได้ดำเนินการตรวจสอบการขอเอกสารดังกล่าวแล้วเห็นว่า เอกสารในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้เข้าร่วมประมูลนั้นแม้จะเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ แต่การเปิดเผยข้อมูลในส่วนเอกสารประกอบอื่นของผู้เข้าร่วมประมูลที่มีได้เป็นผู้ชนะการประมูล อาจมีผลกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของผู้เข้าร่วมประมูล ทั้งผู้ให้มาก็ไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อคำนึงถึงผลประโยชน์สาธารณะและผลประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำแพงเพชรจึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๖ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ และในวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๖ องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำแพงเพชรได้ดำเนินการประมูลซื้อด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ โครงการดังกล่าว ผู้ชนะการประมูลคือ บริษัท ใบธง จำกัด ต่อมาบริษัท บ้านเกษตรรุ่งเรือง จำกัด ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๖ และบริษัท แกรนด์ วิน เทรดิง จำกัด ได้มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ แจ้งไม่อนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจ เป็นเอกสารเฉพาะของทางบริษัท หากเปิดเผยจะทำให้มีผลกระทบต่อการแข่งขันทางธุรกิจ อาจเกิดผลเสียหายกับบริษัทได้ อีกทั้งหลังจากได้ผู้ชนะการประมูลและได้ทำสัญญากับผู้ชนะการประมูลแล้ว ผู้อุทธรณ์ก็ไม่ได้เข้ามาดำเนินการขอตรวจสอบเอกสารของผู้ชนะการประมูลอีกแต่อย่างใด เพียงแต่ได้ขอลอนหนังสือคำประกันโครงการดังกล่าวไปเรียบร้อยแล้ว องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำแพงเพชรจึงเห็นว่าการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อได้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเป็นไปตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย ที่ สค ๕๙/๒๕๕๙ แล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ เอกสารข้อเสนอด้านเทคนิคของผู้เสนอราคาทุกรายในโครงการประกวดราคาซื้อสารสกัดฮอร์โมนพืช ตามประกาศเลขที่ E ๖๓/๒๕๕๖ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประกวดราคาด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว โดยบริษัท ใบธง จำกัด เป็นผู้ชนะการประกวดราคา เอกสารข้อเสนอด้านเทคนิคนั้นเป็นเอกสาร

เกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้เข้าร่วมประกวดราคา ซึ่งไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้ง ผู้อุทธรณ์เป็นเป็นผู้ร่วมประกวดราคา เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในการเข้าร่วมประกวดราคาดังกล่าว จึงมีเหตุผลอันสมควรที่จะตรวจสอบว่าผู้ชนะการประกวดราคามีคุณสมบัติครบถ้วนตามประกาศขององค์การบริหารส่วนจังหวัดกำแพงเพชรหรือไม่ และเพื่อความโปร่งใส ตรวจสอบได้ สำหรับเอกสารข้อเสนอด้านเทคนิคของบริษัท บ้านเกษตรรุ่งเรือง จำกัด และบริษัท แกรนด์ วิน เทรดติ้ง จำกัด ซึ่งไม่ได้ชนะการประกวดราคา การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่เป็นประโยชน์ต่อผู้อุทธรณ์และอาจส่งผลกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของบริษัทได้ ดังนั้น จึงควรเปิดเผยเฉพาะข้อมูลของผู้ชนะการประกวดราคาเท่านั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายจึงให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำแพงเพชรเปิดเผยเอกสารข้อเสนอด้านเทคนิคของบริษัท ไบธง จำกัด แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๔๒/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตบางซื่อ เกี่ยวกับบัตรประจำตัวประชาชน
ของบุคคล

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตบางซื่อ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้แจ้งต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลเตาปูนเพื่อลงบันทึกประจำวันว่าผู้อุทธรณ์ทราบจากจิตสำนึกว่านาย ข. เป็นคนร้ายที่ฆ่าผู้อื่นถึงแก่ความตายและพยายามฆ่าผู้อุทธรณ์หลายครั้ง ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงสำนักงานเขตบางซื่อขอคัดข้อมูลรายการเกี่ยวกับบัตรประจำตัวประชาชนของนาย ข. เพื่อใช้เป็นหลักฐานส่งพนักงานสอบสวนประกอบการดำเนินคดี

สำนักงานเขตบางซื่อมีหนังสือตอบท้ายคำขอลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ของผู้อุทธรณ์ ว่าไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสีย เห็นควรไม่อนุมัติและแจ้งผู้ยื่นคำร้องทราบ ตามระเบียบกรมการปกครองว่าด้วยการจัดทำบัตรประจำตัวประชาชน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๗ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงานเขตบางซื่อ ขอคัดข้อมูลรายการเกี่ยวกับบัตรประจำตัวประชาชนของนาย ข. แต่สำนักงานเขตบางซื่อปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานเขตบางซื่อมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กท ๗๐๐๒/๘๒๔๔ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงคณะกรรมการฯ แจ้งว่า ระเบียบกรมการปกครองว่าด้วยการจัดทำบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. ๒๕๕๔ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม โดยระเบียบกรมการปกครองว่าด้วยการจัดทำบัตรประจำตัวประชาชน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๔ ผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง หมายความว่ารวมถึง คู่สมรส บุพการี และผู้สืบสันดานของผู้ถือบัตร และข้อ ๓๖ ผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงจะขอตรวจหลักฐาน รายการ หรือข้อมูลเกี่ยวกับบัตรหรือจะขอให้พนักงานเจ้าหน้าที่ถ่ายเอกสารหรือคัดและรับรองสำเนาข้อมูลดังกล่าวให้ยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ที่ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำร้องขอตรวจ

คัดและรับรองสำเนารายการเกี่ยวกับบัตรประจำตัวประชาชน เมื่อวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ เพื่อคัดและรับรองสำเนารายการเกี่ยวกับบัตรประจำตัวประชาชนของนาย ข. โดยอ้างว่ามีความเกี่ยวพันเป็นน้องชายแต่คนละมารดา ซึ่งจากการตรวจสอบปรากฏว่าผู้อุทธรณ์เป็นน้องชายร่วมบิดาเดียวกันกับ นาย ข. จึงไม่เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงที่จะขอคัดและรับรองสำเนารายการเกี่ยวกับ

บัตรประจำตัวประชาชนของนาย ข. ตามที่กล่าวอ้างไว้ในระเบียบฯ ดังกล่าว จึงไม่อนุมัติตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ ข้อมูลรายการบัตรประจำตัวประชาชนของนาย ข. เห็นว่า ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลทำให้ล่วงล้ำหน้าหรือในขณะนั้นมิได้ เว้นแต่การเปิดเผยในกรณีใดกรณีหนึ่งตามที่บัญญัติเป็นข้อยกเว้นไว้ในมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อเท็จจริงตามอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์อ้างว่าทราบจากจิตสำนึกว่านาย ข. เป็นคนร้ายที่ฆ่าผู้อื่นถึงแก่ความตายและพยายามฆ่าผู้อุทธรณ์หลายครั้ง การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจึงไม่เป็นประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชน และเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่สำนักงานเขตบางซื่อปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๔๓/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสถิติแห่งชาติ เกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการคัดกรองและการคัดกรองคัดเลือกข้าราชการแต่งตั้งดำรงตำแหน่ง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งนักวิชาการคอมพิวเตอร์ชำนาญการพิเศษ สำนักงานสถิติแห่งชาติได้สมัครเข้ารับการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทเชี่ยวชาญ แต่ไม่ได้รับการคัดเลือก ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๗ ถึงสำนักงานสถิติแห่งชาติ ขอข้อมูลลำดับผู้เหมาะสมและเหตุผลการพิจารณาเป็นรายบุคคลของผู้อุทธรณ์และของผู้ได้รับการคัดเลือก

สำนักงานสถิติแห่งชาติมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ - ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ ดังนี้

๑. ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับลำดับที่ของผู้อุทธรณ์และเหตุผลในการพิจารณาของกรรมการ ตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. มีคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับเหตุผลในการพิจารณาของกรรมการในส่วนของนางสาว ข. ผู้ได้รับการคัดเลือก เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารที่เป็นความเห็นภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด และเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๑๕ (๓) และ ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวและชี้แจงว่า คำสั่งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับลำดับที่ของผู้อุทธรณ์และเหตุผลในการพิจารณาของคณะกรรมการ ปรากฏมีเพียงข้อมูลเพียง ๔ บรรทัด ระบุเพียงกรรมการ ๒ คน ให้ลำดับที่ ๓ เหตุผล มีความรู้ความสามารถ กรรมการ ๒ คน ให้ลำดับที่ ๔ โดยระบุเหตุผลว่า มีความรู้ความสามารถ และระบุว่าคณะกรรมการคัดกรองฯ นำลำดับที่ ซึ่งกรรมการแต่ละคนจัดไว้มาเรียงเป็นค่าคะแนนและผู้อุทธรณ์ได้คะแนนรวมเป็นลำดับที่ ๔ ข้อมูลข่าวสารที่แจ้งข้างต้นนั้นมิใช่เป็นเอกสารตัวจริงที่เกิดจากการพิจารณาของคณะกรรมการคัดกรองเป็นการจัดทำใหม่และไม่มีรายละเอียดที่เป็นสาระสำคัญที่แสดงหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการเป็นรายบุคคลนำมาเป็นเหตุผลในการกำหนดคะแนนและยังไม่มีข้อมูลแสดงการนำลำดับที่มาเป็นคะแนน การให้ข้อมูลเพียงเท่านี้ไม่สามารถเข้าใจการใช้ดุลยพินิจของคณะกรรมการคัดกรองฯ สำหรับกรณี

คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเหตุผลในการพิจารณาคัดกรองในส่วนของผู้ได้รับการคัดเลือกโดยยกเหตุผลเป็นความเห็นภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องใดเรื่องหนึ่งและเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งผู้อุทธรณ์เห็นว่าไม่สามารถปกปิดข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงานสถิติแห่งชาติ ขอข้อมูลลำดับผู้เหมาะสมและเหตุผลการพิจารณาเป็นรายบุคคลของผู้อุทธรณ์และผู้ได้รับการคัดเลือก แต่สำนักงานสถิติแห่งชาติเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับลำดับที่ของผู้อุทธรณ์และเหตุผลในการพิจารณาของกรรมการ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลของนางสาว ข. ผู้ได้รับการคัดเลือก ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานสถิติแห่งชาติมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทก ๐๕๐๑/๒๕๐๐ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงเลขานุการคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ซึ่งแจ้งว่า สำนักงานสถิติแห่งชาติมีคำสั่งเปิดเผยรายงานการประชุมคณะกรรมการคัดกรองข้าราชการก่อนการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูงและประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ โดยปกปิดในส่วนที่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้มีสิทธิสมัครเข้ารับการคัดเลือกในตำแหน่งเดียวกับผู้อุทธรณ์ อีก ๓ ราย และมีคำสั่งไม่เปิดเผยพร้อมจัดส่งเอกสารดังกล่าว ดังนี้

๑. รายงานการประชุมคณะกรรมการคัดกรองข้าราชการก่อนการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูงและประเภทวิชาการระดับเชี่ยวชาญ ครั้งที่ ๑ /๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๖

๒. เอกสารการจัดลำดับคะแนน จำนวน ๕ แผ่น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ เอกสารการจัดลำดับคะแนนจำนวน ๕ แผ่น (เอกสารการจัดลำดับและเอกสารการพิจารณาบุคคลของกรรมการแต่ละคน) เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาคัดเลือกบุคคลให้เสนอผลงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักวิชาการคอมพิวเตอร์เชี่ยวชาญ ซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐและปกป้องสิทธิของผู้อุทธรณ์ให้ได้รับความเป็นธรรม ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ แต่เพื่อมิให้เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร จึงเห็นควรให้เปิดเผยเฉพาะข้อมูลของผู้อุทธรณ์และผู้ได้รับการคัดเลือกให้เสนอผลงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักวิชาการคอมพิวเตอร์เชี่ยวชาญ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้สำนักงานสถิติแห่งชาติเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ ปี ๕๘

๑๓๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๔๔/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่รับรองสำเนาเอกสารเกี่ยวกับรายชื่อกรรมการ รายงานประจำปี และงบการเงิน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้ส่งอีเมลลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๗ ถึงธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย ขอให้ธนาคารฯ รับรองสำเนาเอกสาร จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. รายชื่อคณะกรรมการธนาคารฯ (Board of Director)
๒. รายงานประจำปี (Annual Report)
๓. งบการเงิน (Financial Report)

ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยมีหนังสือ ที่ ธสน. กม. ๒๘๘๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า

๑. ธนาคารฯ ได้ชี้แจงให้ทราบแล้วว่า ข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอเป็นข้อมูลที่ธนาคารฯ ได้จัดทำและเผยแพร่ผ่านทางเว็บไซต์ของธนาคารฯ เพื่อให้สาธารณชนโดยทั่วไปสามารถเข้าถึงและตรวจสอบได้ ซึ่งข้อมูลเหล่านั้นมีความถูกต้องและได้มีการจัดทำให้เป็นปัจจุบันตามข้อเท็จจริงในแต่ละระยะเวลาอยู่แล้ว นอกจากกรณีดังกล่าวแล้ว เนื่องจากข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอปรากฏอยู่ในรายงานประจำปี ซึ่งได้มีการจัดพิมพ์เป็นรูปเล่ม ธนาคารฯ ได้เสนอที่จะจัดส่งให้แก่ผู้อุทธรณ์ แต่ผู้อุทธรณ์ปฏิเสธที่จะขอรับรายงานประจำปีที่ได้จัดพิมพ์เป็นรูปเล่ม โดยยืนยันที่จะขอรับในรูปของสำเนาที่มีการรับรองความถูกต้อง

๒. ข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอ ธนาคารฯ ได้ยืนยันถึงความถูกต้องและเป็นปัจจุบัน เมื่อพิจารณาตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งกำหนดห้ามมิให้ปฏิเสธความมีผลผูกพันและการบังคับใช้ทางกฎหมายของข้อความใดเพียงเพราะเหตุที่ข้อความนั้นอยู่ในรูปของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ จึงมีผลเท่ากับกฎหมายให้การรับรองผลของข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์และผลทางกฎหมายเทียบเท่าเอกสารเป็นกระดาช จึงเป็นการเปิดเผยข้อมูลที่ครบถ้วนตามเงื่อนไขของ

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และข้อมูลที่เปิดเผยมีสถานะสูงกว่าความเป็น
สำเนาตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว

๓. มาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย
พ.ศ. ๒๕๓๖ ได้กำหนดประเภท คือ กรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการซึ่งรัฐมนตรีว่าการ
กระทรวงการคลังแต่งตั้งโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี ดังนั้นข้อมูลข่าวสารส่วนที่ร้องขอในส่วน
รายชื่อกรรมการจึงมีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารที่เป็นข้อเท็จจริง จึงไม่มีต้นฉบับของเอกสารคำสั่งแต่งตั้งให้
ดำรงตำแหน่งกรรมการที่จะนำมารับรองสำเนาให้ได้ แต่ธนาคารฯ ได้เปิดเผยรายชื่อกรรมการไว้
บนเว็บไซต์และมีการปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันอยู่ตลอดเวลาแล้ว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารฯ ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน
และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และคำชี้แจงของธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่ง
ประเทศไทยแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นที่ปรึกษากฎหมายของบริษัท RM Group Ltd.
ผู้รับมอบอำนาจให้ดำเนินการขอรับรองเอกสารจากธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย
เพื่อตรวจสอบข้อมูลทางธุรกิจ แต่ธนาคารฯ ปฏิเสธการรับรองสำเนาเอกสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน
และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ๑. รายชื่อคณะกรรมการ
ธนาคารฯ ๒. รายงานประจำปี และ ๓. งบการเงิน เป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ต้องการให้ธนาคารฯ
รับรองสำเนาถูกต้อง กรณีดังกล่าวเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๓ รายการได้เผยแพร่ทางเว็บไซต์ของธนาคารฯ
และธนาคารฯ ได้ยืนยันถึงความถูกต้องและเป็นปัจจุบันตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยธุรกรรมทาง
อิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๔ ให้ถือว่ามีผลผูกพันและบังคับใช้ทางกฎหมายเช่นเดียวกับเอกสารเป็นกระดาษ
ซึ่งเป็นไปตามกฎหมายเฉพาะ แต่พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้รับรองสิทธิใน
การเข้าถึงและรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชน หมายถึงการได้รับข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องจากต้นฉบับ
รวมถึงการได้รับสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องตรงตามต้นฉบับด้วย ดังนั้น แม้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้มีการ
เปิดเผยแล้ว ประชาชนย่อมมีสิทธิได้รับสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารได้ ตามนัยมาตรา ๙
วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการ บังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทยให้สำเนาที่มีคำรับรอง ถูกต้องของข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๔๕/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลสองดาว จังหวัดสกลนคร
เกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด

ผู้อุทธรณ์

: นาง ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: เทศบาลตำบลสองดาว จังหวัดสกลนคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่ตรวจสอบภายใน องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านถ่อน ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลสองดาว เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดตามคำสั่งเทศบาลตำบลสองดาว ที่ ๒๗๔/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๔ และคำสั่ง ที่ ๒๙๘/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ได้แก่ สำเนาการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดของคณะกรรมการสอบสวน ตั้งแต่ สล.๑ จนถึงสรุปการชี้แจงคำชี้แจงใหม่ทดแทนของแต่ละบุคคล และแต่ละบุคคลมีการชี้แจงคำชี้แจงใหม่ทดแทนให้กับทางราชการคนละเท่าไร คงเหลือคนละเท่าไรให้แยกเป็นคำสั่งแต่ละเรื่องให้ชัดเจน

เทศบาลตำบลสองดาวมีหนังสือ ที่ สน ๕๓๔๐๑.๐๖/๐๙๔๕ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๗ แจ้งเปิดเผยรายงานผลการสอบสวน (สล.๒) ตามคำสั่งเทศบาลตำบลสองดาว ที่ ๒๗๔/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๔ และคำสั่ง ที่ ๒๙๘/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยบันทึกการสอบสวน (สล.๑) และสรุปการชี้แจงคำชี้แจงใหม่ทดแทนให้กับราชการเป็นรายบุคคล โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลสองดาว ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่าเทศบาลตำบลสองดาวมีคำสั่ง ที่ ๔๐๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดผู้อุทธรณ์ขณะดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานพัสดุ เกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายหรือระเบียบใน ๒ กรณี ได้แก่ กรณีการเช่ารถยนต์ประจำตำแหน่งนายกเทศมนตรี

และกรณีการจัดซื้อจัดจ้างสัญญาณไฟกระพริบเหลืองใช้พลังงานแสงอาทิตย์และการจัดซื้อจัดจ้างวัสดุ
เครื่องดับเพลิง (สายส่งน้ำ) สูงกว่าราคาจริง

คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดเห็นว่าการกระทำทั้ง ๒ กรณี
ดังกล่าวเป็นการกระทำโดยจงใจที่จะไม่ปฏิบัติตามระเบียบหรือหนังสือสั่งการเป็นเหตุให้เทศบาล
ได้รับความเสียหายจึงให้เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับกรณีดังกล่าวรับผิดชอบตามสัดส่วนความรับผิด
ทางละเมิด ผู้อุทธรณ์จึงต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนใน ๒ กรณีดังกล่าว รวมเป็นจำนวนเงิน
๙๙,๕๓๐ บาท ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการดังกล่าว แต่เทศบาล
ตำบลส่องดาวเปิดเผยข้อมูลให้บางรายการและข้อมูลรายงานผลการสอบสวน (สล.๒) ที่เปิดเผยให้
ก็มีการปกปิดข้อความบางส่วน

เทศบาลตำบลส่องดาวมีหนังสือ ที่ สน ๕๓๔๐๑.๐๖/๑๐๙๒ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม
๒๕๕๗ และหนังสือ ที่ สน ๕๓๔๐๑.๐๖/๐๐๖๐ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๘ ซึ่งแจ้งสรุปว่า ข้อมูล
ข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอประกอบด้วย คำสั่งให้ชดใช้เงินคืนจำนวน ๒ ฉบับ ส่วนการสอบข้อเท็จจริง
ความรับผิดชอบทางละเมิดจำนวน ๒ เรื่อง (สล.๑ และ สล.๒) และสรุปการใช้ค่าสินไหมทดแทนให้กับทาง
ราชการเป็นรายบุคคล ซึ่งเทศบาลตำบลส่องดาวได้เปิดเผยสำเนาคำสั่งให้ชดใช้เงินคืนทั้ง ๒ ฉบับ
และส่วนการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดในส่วนที่เป็นรายงานผลการสอบสวน (สล.๒)
ให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว ส่วนส่วนการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดในส่วนที่เป็นบันทึกการ
สอบสวนของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด (สล.๑) และสรุปการใช้ค่าสินไหม
ทดแทนให้กับทางราชการเป็นรายบุคคล เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกราน
สิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สามารถเปิดเผยได้ อีกทั้ง ข้อมูลข่าวสารในส่วนที่เป็นสรุปการใช้ค่าสินไหมทดแทน
ให้กับทางราชการเป็นรายบุคคลนั้น เทศบาลตำบลส่องดาวไม่มีข้อมูลดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง
เนื่องจากไม่มีบทบัญญัติกฎหมายใดบังคับให้ต้องจัดทำข้อมูลข่าวสารดังกล่าว และเป็นข้อมูลข่าวสาร
ที่ไม่อยู่ในสภาพที่พร้อมจะให้ได้เนื่องจากต้องจัดทำขึ้นใหม่หากต้องการที่จะให้กับผู้อุทธรณ์
ตามมาตรา ๑๑ วรรคสามแห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งเทศบาล
ตำบลส่องดาวได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ต้องการทราบข้อมูลเพียงว่าผู้ต้องชดใช้ค่าสินไหม
ทดแทนรายอื่นได้ชำระค่าสินไหมทดแทนไปมากน้อยเพียงใดแล้ว แต่การชดใช้ค่าสินไหมทดแทน
ให้กับทางราชการนั้น ผู้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนมีหน้าที่ต้องชำระเงินคืนตามคำสั่งเป็นการเฉพาะราย
อยู่แล้ว และรายละเอียดในคำสั่งให้ชดใช้เงินคืนก็ชัดเจนอยู่แล้วไม่ว่าจะเป็นเรื่องสัดส่วนความรับผิด
ฐานความผิด หรือผู้ที่ต้องร่วมรับผิดชอบ ผู้อุทธรณ์จึงไม่มีความจำเป็นที่จะต้องทราบผลการชำระ
ค่าสินไหมทดแทนของผู้ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนรายอื่น อีกทั้ง ผู้อุทธรณ์ก็ไม่เห็นว่าข้อมูล
ข่าวสารไปเพื่อปกป้องสิทธิเสรีภาพของตนหรือเป็นเรื่องที่จะเป็นประโยชน์สาธารณะแต่อย่างใด
ดังนั้น เทศบาลตำบลส่องดาวจึงไม่ได้จัดทำข้อมูลขึ้นใหม่เพื่อส่งให้ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่เทศบาลตำบลส่องดาวปฏิเสธ
การเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ มีดังนี้

๑. รายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด (สล.๒) ในส่วนที่มีการปกปิดข้อความ คือ รายชื่อของบุคคลที่ถูกกล่าวหา และพยานที่มาให้ถ้อยคำ และ

๒. บันทึกการสอบสวนของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด (สล.๑)

ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติของผู้มาให้ถ้อยคำซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ และอดีตเจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลส่องดาว ที่มาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ข้อมูลข่าวสารนั้นจึงไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล แต่เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่เทศบาลตำบลส่องดาวได้ดำเนินการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้ง รายชื่อของบุคคลที่ถูกกล่าวหาปรากฏอยู่ในคำสั่งที่เทศบาลตำบลส่องดาวได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบไปแล้ว ส่วนพยานผู้มาให้ถ้อยคำไม่ปรากฏว่ามีพยานคนใดที่กล่าวร้าย หรือพาดพิงถึงบุคคลที่สาม ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกกล่าวหาและต้องรับผิดชอบในการชดเชยค่าสินไหมทดแทนด้วย ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ อายุ ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ เลขประจำตัวประชาชน การเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงให้ปกปิดไว้

๓. สรุปการชดเชยค่าสินไหมทดแทนให้กับทางราชการเป็นรายบุคคล เทศบาลตำบลส่องดาวแจ้งว่า ไม่มีข้อมูลดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง เนื่องจากไม่มีบทบัญญัติกฎหมายใดบังคับให้ต้องจัดทำ ดังนั้น จึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเทศบาลตำบลส่องดาวไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง สามารถร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้ดำเนินการตรวจสอบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลส่องดาวเปิดเผยรายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด (สล.๒) ในส่วนที่มีการปกปิดข้อความบางส่วน และบันทึกการสอบสวนของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด (สล.๑) พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ อายุ ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ เลขประจำตัวประชาชน ให้ปกปิดไว้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๖/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถาบันส่งเสริมงานสอบสวน
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เกี่ยวกับสมุดคำตอบและธงคำตอบ

ผู้อุทธรณ์ : พันตำรวจโท ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สถาบันส่งเสริมงานสอบสวน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า พันตำรวจโท ก. ตำแหน่ง พนักงานสอบสวนผู้ชำนาญการพิเศษ สถานีตำรวจภูธรเมืองนครสวรรค์ ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้บังคับการสถาบันส่งเสริมงานสอบสวน ขอข้อมูลข่าวสาร ดังนี้

๑. สมุดคำตอบของผู้ผ่านการทดสอบความรู้ในงานสอบสวน คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณ ของพนักงานสอบสวน ความสามารถในการทำและหรือตรวจสำนวนการสอบสวน ในการทดสอบข้าราชการตำรวจเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งพนักงานสอบสวน (สบ ๔) ตำแหน่งที่ว่าง ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ ทั้ง ๓๙ ราย ที่มีผลการให้คะแนนประกอบอยู่ด้วย โดยให้ปกปิดชื่อของบุคคลดังกล่าวได้

๒. แนวคำตอบและเหตุผลของกรรมการผู้ตรวจข้อสอบ

สถาบันส่งเสริมงานสอบสวนมีบันทึก ที่ ๐๐๑๑.๔๒๒/๓๐๘๕ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ธงคำตอบ ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด ส่วนสมุดคำตอบของผู้ผ่านการทดสอบความรู้ ทั้ง ๓๙ รายนั้น เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถาบันส่งเสริมงานสอบสวน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สถาบันส่งเสริมงานสอบสวนมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสถาบันส่งเสริมงานสอบสวน และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า สถาบันส่งเสริมงานสอบสวน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้เปิดให้มีการทดสอบความรู้ ข้าราชการตำรวจเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งพนักงานสอบสวน (สบ ๔) ในตำแหน่งที่ว่างอยู่

ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๕ ผูุ้ทธรณ์ได้ร่วมเข้าทดสอบความรู้ฯ ในครั้งนี้ด้วย แต่ไม่ผ่านการทดสอบโดยมีผู้ผ่านการทดสอบความรู้ฯ ทั้งหมด ๓๙ ราย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผูุ้ทธรณ์ชี้แจงสรุปความได้ว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอมี จำนวน ๒ รายการ คือ ๑. สมุดคำตอบของผู้ผ่านการทดสอบความรู้ในงานสอบสวน คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณ ของพนักงานสอบสวน ความสามารถในการทำและหรือตรวจสำนวนการสอบสวน ในการทดสอบข้าราชการตำรวจเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งพนักงานสอบสวน (สบ ๔) ตำแหน่งที่ว่าง ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ ทั้ง ๓๙ ราย ที่มีผลการให้คะแนนประกอบอยู่ด้วย โดยให้ปกปิดชื่อของบุคคลดังกล่าวได้ และ ๒. แนวคำตอบและเหตุผลของกรรมการผู้ตรวจข้อสอบ

ผู้แทนสถาบันส่งเสริมงานสอบสวน ชี้แจงสรุปความได้ว่า การทดสอบความรู้ฯ ข้าราชการตำรวจเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งพนักงานสอบสวน (สบ ๔) ตำแหน่งที่ว่าง ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๕ นั้น ผู้ผ่านการทดสอบต้องได้คะแนน ๖๐ เปอร์เซนต์ ขึ้นไป จึงจะสามารถเลื่อนระดับจากตำแหน่งพนักงานสอบสวน (สบ ๓) ไปสู่ตำแหน่งพนักงานสอบสวน (สบ ๔) ได้ โดยตำแหน่งดังกล่าวมีว่างอยู่จำนวนมาก แต่ผูุ้ทธรณ์ไม่ผ่านการทดสอบ ผูุ้ทธรณ์เคยมีคำขอสมุดคำตอบของผูุ้ทธรณ์ พร้อมทั้งงคำตอบไปยังสถาบันส่งเสริมงานสอบสวน และสถาบันส่งเสริมงานสอบสวนได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผูุ้ทธรณ์จึงไดุ้ทธรณ์คำสั่งมายังคณะกรรมการฯ โดยคณะกรรมการฯ ได้มีคำวินิจฉัยที่ สค ๑๘๒/๒๕๕๕ ให้เปิดเผยในส่วนสมุดคำตอบของผูุ้ทธรณ์ ส่วนงคำตอบให้เข้าตรวจดูแต่ไม่ให้นำไปใช้ ผูุ้ทธรณ์จึงได้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองกลาง และศาลได้มีคำพิพากษาให้เพิกถอนคำวินิจฉัยดังกล่าว ต่อมาสถาบันส่งเสริมงานสอบสวนได้รับหนังสือจากคณะกรรมการฯ แจ้งว่า คณะกรรมการฯ ได้ยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด ดังนั้น คำวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ จึงยังมีผลบังคับใช้อยู่ และให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติยังคงถือปฏิบัติตามคำวินิจฉัยจนกว่าศาลปกครองสูงสุดจะมีคำพิพากษาเป็นอย่างอื่น สถาบันส่งเสริมงานสอบสวนจึงปฏิเสธการเปิดเผยงคำตอบให้แก่ผูุ้ทธรณ์ ส่วนสมุดคำตอบพร้อมคะแนนของผู้ผ่านการทดสอบ สถาบันส่งเสริมงานสอบสวนเห็นว่า เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่สมควร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ๑. สมุดคำตอบของผู้ผ่านการทดสอบความรู้ฯ เพื่อเข้าสู่ตำแหน่งพนักงานสอบสวน (สบ ๔) ตำแหน่งที่ว่าง ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๕ ทั้ง ๓๙ ราย ที่มีผลการให้คะแนนประกอบอยู่ด้วย และ ๒. แนวคำตอบและเหตุผลของกรรมการผู้ตรวจข้อสอบ โดยมีประเด็นที่ต้องพิจารณา ดังนี้

๑. สมุดคำตอบของผู้ผ่านการทดสอบความรู้ฯ เพื่อเข้าสู่ตำแหน่งพนักงานสอบสวน (สบ ๔) ตำแหน่งที่ว่าง ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๕ ทั้ง ๓๙ ราย ที่มีผลการให้คะแนนประกอบอยู่ด้วย เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการทดสอบความรู้ฯ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการจึง

เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ และสมุดคำตอบของผู้อื่นแม้จะไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลแต่เป็นข้อมูลในขอบเขตสิทธิส่วนบุคคลของบุคคลนั้นๆ ตลอดจนการทดสอบความรู้ฯ ในครั้งนี้เป็นการทดสอบความรู้ฯ ของผู้เข้าทดสอบแต่ละบุคคลซึ่งมิใช่การสอบแข่งขัน แต่อย่างไรก็ตาม ในการตรวจสอบข้อสอบต้องมีมาตรฐานไม่เลือกปฏิบัติ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ไม่ผ่านการทดสอบความรู้ฯ และมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการตรวจสอบ จึงเห็นควรเปิดเผยด้วยการให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูสมุดคำตอบของผู้ผ่านการทดสอบ ทั้ง ๓๙ รายได้ แต่เพื่อคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลของเจ้าของสมุดคำตอบ จึงให้สถาบันส่งเสริมงานสอบสวนปกปิดชื่อ ข้อความ หรือรหัสที่อาจทำให้ทราบชื่อของบุคคลที่เป็นเจ้าของสมุดคำตอบ

ส่วนการให้สำเนาสมุดคำตอบ เนื่องจากสมุดคำตอบเป็นข้อมูลข่าวสารที่ประกอบไปด้วยคำตอบของเจ้าของสมุดคำตอบและการให้คะแนนของผู้ตรวจข้อสอบซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์การให้คะแนนที่กำหนดไว้ ดังนั้น การให้สำเนาสมุดคำตอบของผู้อื่นซึ่งปรากฏผลการให้คะแนนโดยไม่มีคำอธิบายถึงเกณฑ์การให้คะแนนของผู้ตรวจข้อสอบด้วย หากมีการเผยแพร่ต่อบุคคลภายนอกอาจส่งผลกระทบต่อระบบการทดสอบความรู้ฯ ของข้าราชการตำรวจในอนาคตได้ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า การเปิดเผยสมุดคำตอบของผู้ผ่านการทดสอบความรู้ฯ ทั้ง ๓๙ ราย พร้อมผลการให้คะแนน โดยการให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูโดยไม่ทราบชื่อของเจ้าของสมุดคำตอบและไม่ให้สำเนา เพียงพอที่ผู้อุทธรณ์จะใช้ตรวจสอบการทดสอบความรู้ฯ เพื่อเข้าสู่ตำแหน่งพนักงานสอบสวน (สบ ๔) ตำแหน่งที่ว่าง ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๕ แล้ว และในขณะเดียวกันเป็นการคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลของเจ้าของสมุดคำตอบ ทั้ง ๓๙ รายด้วย

๒. แนวคำตอบและเหตุผลของกรรมการผู้ตรวจข้อสอบ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารในรายการนี้เป็นข้อมูลข่าวสารเดียวกับที่ผู้อุทธรณ์ได้เคยยื่นอุทธรณ์ และคณะกรรมการฯ ได้เคยมีคำวินิจฉัยที่ สค ๑๘๒/๒๕๕๕ ให้เปิดเผยโดยไม่ให้สำเนา ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครอง ขณะนี้คดีอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด การอุทธรณ์ข้อมูลข่าวสารรายการนี้เป็นอุทธรณ์ซ้ำ จึงไม่มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สถาบันส่งเสริมงานสอบสวน สำนักงานตำรวจแห่งชาติเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ด้วยการให้เข้าตรวจดูโดยปกปิดชื่อ ข้อความ หรือรหัสที่อาจทำให้ทราบชื่อของบุคคลที่เป็นเจ้าของสมุดคำตอบ และไม่ต้องให้สำเนา สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ให้ยกอุทธรณ์

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๗/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗)
ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองบัวลำภู มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๖ ถึงผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองบัวลำภู ขอแก้ไขปีเกิด จากเกิดวันที่ - ๒๕๔๗ เป็นวันที่ - ๒๕๔๘

สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดหนองบัวลำภู ได้ส่งเรื่องให้สำนักงานปลัดกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์พิจารณา สำนักงานปลัดกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ได้มีหนังสือ ที่ พม ๐๒๐๑/๑๙๗๓๕ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๖ และหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ พม ๐๒๐๑/๑๑๘๐๑ ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงเลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ส่งข้อมูลของผู้อุทธรณ์ให้สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (สำนักงาน ก.พ.) พิจารณา ต่อมาสำนักงาน ก.พ. ได้มีหนังสือ ที่ นร ๑๐๐๖.๒.๒/๔๕๗ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงปลัดกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ปฏิเสธการแก้ไขปีเกิดของผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่า หลักฐานที่ส่งไปประกอบการพิจารณาไม่อาจพิสูจน์ได้ว่าวันเดือน ปีเกิดที่ลงไว้ใน ก.พ.๗ คลาดเคลื่อน สำนักงานปลัดกระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จึงมีหนังสือ ที่ พม ๐๒๐๑/๑๔๓๙๖ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งข้อพิจารณาของสำนักงาน ก.พ. ให้ทราบ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขปีเกิดของสำนักงาน ก.พ.

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงาน ก.พ. มิให้เปิดเผยข้อมูล

ข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงาน ก.พ. ผู้แทนอำเภอวังสามสิบ ผู้แทนเทศบาลนคร อุบลราชธานี และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า กระบวนการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของ มนุษย์ ได้มีประกาศลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๗ เรื่อง ข้าราชการพลเรือนสามัญพ้นจากราชการเพราะ ครบเกษียณอายุ เมื่อสิ้นงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ (เพิ่มเติม) จำนวน ๒ ราย โดยมีชื่อของผู้อุทธรณ์ ปรากฏอยู่ด้วย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปความได้ว่า ปัจจุบันผู้อุทธรณ์ ดำรงตำแหน่งพัฒนาสังคมและความมั่นคงของ มนุษย์จังหวัดยโสธร ได้รับแจ้งว่าผู้อุทธรณ์มีรายชื่อเป็นบุคคลที่ต้องเกษียณอายุราชการในปี ๒๕๕๗ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าไม่น่าจะถูกต้องเพราะผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๔๙๘ ผู้อุทธรณ์จึงควร เกษียณอายุราชการในปี ๒๕๕๘ แต่ที่ ก.พ.๗ ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ - ๒๔๙๗ นั้น ผู้อุทธรณ์มิได้เป็นผู้กรอกข้อมูลเอง แต่ผู้อุทธรณ์ยอมรับว่าเป็นผู้ลงลายมือชื่อรับรองความถูกต้องใน ข้อความดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงยื่นขอแก้ไขปีเกิดจากวันที่ - ๒๔๙๗ เป็นวันที่ - ๒๔๙๘ เพื่อให้ตรงกับ ทะเบียนราษฎร ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่สามารถหาใบสูติบัตรมาแสดงได้เพราะเวลาผ่านไปหลายปีแล้วจึงไม่ สามารถหาพบ แต่ผู้อุทธรณ์มีหนังสือรับรองการเกิดที่ออกให้โดยสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลนคร อุบลราชธานี ซึ่งระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ - ๒๔๙๘ และทะเบียนบ้านฉบับเก่าที่สุดที่ผู้อุทธรณ์จะ สามารถหามาได้ คือ สำเนาทะเบียนบ้านในปี ๒๕๑๔ ของบ้านเลขที่ ๑๐๖ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง อุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ - ๒๔๙๘ ส่วนสาเหตุที่หลักฐาน การศึกษาหลายรายการระบุว่า ผู้อุทธรณ์เกิดปี ๒๔๙๗ นั้น เนื่องมาจากเมื่อครั้งที่ผู้อุทธรณ์เรียนอยู่ที่ โรงเรียนอาเวมารีอา บิดาของผู้อุทธรณ์เคยไปยื่นขอแก้ไขปีเกิดจาก ปี ๒๔๙๗ เป็นปี ๒๔๙๘ แต่ ผู้อำนวยการโรงเรียนไม่ยินยอมให้แก้ไข เมื่อไปศึกษาต่อที่สถาบันการศึกษาอื่น หลักฐานที่ สถาบันการศึกษานั้นๆ ต้องการก็มีเพียงใบสูติ และรูปถ่ายเท่านั้น จึงทำให้ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ไม่ได้ รับการแก้ไขตลอดมา จนมาถึงหลักฐานทางการศึกษาที่มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ที่ระบุว่าผู้อุทธรณ์ เกิดปี ๒๔๙๘ จากการที่สำนักงาน ก.พ.ปฏิเสธการแก้ไขปีเกิดของผู้อุทธรณ์ ทำให้ผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับ เงินเดือน หรือเบี้ยบำนาญ จนผู้อุทธรณ์ได้รับความเดือดร้อนเป็นอย่างมาก

ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการฯ ชี้แจง เพิ่มเติม สรุปความได้ว่า งานทะเบียนเริ่มเข้าสู่ระบบ ปี ๒๔๙๙ โดยผู้อุทธรณ์ได้ไปสืบค้นภาพถ่ายทาง ทะเบียนจากสำนักทะเบียนราษฎร และมีให้สืบค้นได้แค่ปี ๒๕๑๕ ปรากฏมีชื่อผู้อุทธรณ์ในทะเบียน - ตำบลม่วงสามสิบ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี โดยระยะเวลาการบันทึกก่อนปี ๒๕๑๕ ไม่สามารถบอกได้ พร้อมกับได้จัดส่งสำเนาทะเบียนบ้านเลขที่ - ตำบลม่วงสามสิบ อำเภอ เมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี มาประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ

ผู้แทนสำนักงาน ก.พ. ชี้แจงสรุปความได้ว่า กระบวนการพัฒนาสังคมและความมั่นคง ของมนุษย์ได้ส่งรายชื่อข้าราชการพลเรือนรายผู้อุทธรณ์ซึ่งยื่นคำขอแก้ไข วัน เดือน ปีเกิด จากเกิด

วันที่ - ๒๔๙๗ เป็นเกิดวันที่ - ๒๔๙๘ พร้อมด้วยพยานหลักฐานเพื่อประกอบการขอแก้ไขไปยังสำนักงาน ก.พ. สำนักงาน ก.พ. ได้มีหนังสือเพื่อขอตรวจสอบข้อมูลของผู้อุทธรณ์ไปถึงหน่วยงานราชการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องดังนี้

๑. สำนักทะเบียนกลาง แจ้งผลการตรวจสอบว่า ทะเบียนบ้านฉบับปี ๒๕๑๕ บ้านเลขที่ - ตำบลม่วงสามสิบ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ - ๒๔๙๘ ส่วนทะเบียนบ้านฉบับปี ๒๕๒๖ บ้านเลขที่ - และบ้านเลขที่ - ตำบลในเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี และทะเบียนบ้านฉบับปี ๒๕๓๑ บ้านเลขที่ ๑๓๒/๓ แขวงบ้านช่างหล่อ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๔๙๘

๒. อำเภอเมืองม่วงสามสิบ แจ้งผลการตรวจสอบว่า ทะเบียนบ้านฉบับปี ๒๕๑๕ บ้านเลขที่ - ตำบลม่วงสามสิบ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ - ๒๔๙๘ โดยย้ายเข้ามาอยู่เมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๑๕ และย้ายไปอำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๑๕

๓. โรงเรียนอาเวมารีอา แจ้งผลการตรวจสอบว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๔๙๗

๔. มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี แจ้งผลการตรวจสอบว่า ไม่สามารถตรวจสอบได้

สำนักงาน ก.พ. ได้นำผลการแจ้งการตรวจสอบดังกล่าว พร้อมด้วยพยานหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์ส่งมาประกอบการพิจารณาตามระเบียบ ปรากฏว่าหลักฐานทางทะเบียนบ้านระบุนั้น เดือน ปีเกิดไม่ตรงกัน และเมื่อพิจารณาหลักฐานการศึกษาตั้งแต่ประถมศึกษาตอนต้นจนถึงระดับอุดมศึกษา (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (บางแสน)) ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ - ๒๔๙๗ มีเพียงมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ซึ่งผู้อุทธรณ์จบการศึกษาในปี ๒๕๔๖ ที่ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดปี ๒๔๙๘ ดังนั้น จึงยังไม่อาจพิสูจน์ได้อย่างชัดแจ้งว่า วัน เดือน ปีเกิด ที่ระบุใน ก.พ. ๗ คลาดเคลื่อนสำนักงาน ก.พ. จึงปฏิเสธการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ดังกล่าว

ผู้แทนอำเภอเมืองม่วงสามสิบ ชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เคยมีชื่อในทะเบียนบ้านฉบับปี ๒๕๑๕ บ้านเลขที่ - ตำบลม่วงสามสิบ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งเป็นบ้านพักข้าราชการ (มารดาของผู้อุทธรณ์เป็นปลัดอำเภอ) ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๘ โดยย้ายเข้ามาอยู่เมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๑๕ และย้ายไปอำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๑๕ โดยไม่มีร่องรอยของการแก้ไขแต่อย่างใด พร้อมกันนี้ผู้แทนอำเภอเมืองม่วงสามสิบได้นำทะเบียนบ้านเลขที่ - ตำบลม่วงสามสิบ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งเป็นต้นฉบับ ให้คณะกรรมการฯ ตรวจสอบ

ผู้แทนเทศบาลนครอุบลราชธานี ได้นำต้นฉบับทะเบียนบ้านที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์มาให้คณะกรรมการฯ ตรวจสอบ ปรากฏรายละเอียด ดังนี้

๑. ทะเบียนบ้านฉบับปี ๒๕๑๕ บ้านเลขที่ - ตำบลขามใหญ่ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี (ไม่มีเลขรหัสประจำบ้าน) (ต่อมาบ้านเลขที่ - ได้เปลี่ยนเป็น

บ้านเลขที่ - และ - ตามลำดับ โดยเป็นไปตามโครงการเปลี่ยนแปลงเลขหมายประจำบ้าน ปี ๒๕๓๒) ในลำดับที่ ๘ ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ - ๒๔๙๘ ไม่ปรากฏว่าย้ายมาจากที่ใด เมื่อไร และย้ายออกเมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๑๕ ไปบ้านเลขที่ - (ตัวเลขไม่ชัดเจน) ตำบลม่วงสามสิบ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี และมีการย้ายเข้าบ้านเลขที่เดิมอีกครั้ง (บ้านเลขที่ - ตำบลขามใหญ่ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี) เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๑๕ โดยย้ายมาจากบ้านเลขที่ - ตำบลม่วงสามสิบ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี โดยมีชื่อผู้อุทธรณ์อยู่ในลำดับที่ ๑๑ ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ - ๒๔๙๗ ซึ่งมีรอยแก้ไขเดือน และปีเกิด โดยไม่มีการลงชื่อนายทะเบียน และวัน เดือน ปีที่แก้ไขกำกับไว้ และย้ายออกเมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๒๔ ไปบ้านเลขที่ - ตำบลยางโยภาพ อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี

๒. ทะเบียนบ้านฉบับปี ๒๕๒๖ บ้านเลขที่ ๑๐๖ ถนนธรรมวิถี ตำบลในเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี เลขรหัสประจำบ้าน - ผู้อุทธรณ์มีชื่ออยู่ในลำดับที่ ๖ ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิด ๔ กรกฎาคม ๒๔๙๘ ซึ่งมีรอยแก้ไขปีเกิด โดยไม่มีการลงชื่อนายทะเบียน และวัน เดือน ปีที่แก้ไขกำกับไว้ โดยย้ายมาจากบ้านเลขที่ - ตำบลม่วงสามสิบ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๑๔ และย้ายออกเมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๒๘ ไปบ้านเลขที่ - ถนนขวาลานอก ตำบลในเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี และมีการย้ายเข้าบ้านเลขที่ - ถนนธรรมวิถี ตำบลในเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี อีกครั้ง โดยย้ายจากบ้านเลขที่ - ถนนขวาลานอก ตำบลในเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี เมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๒๙ และย้ายออกเมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๓๑ ไปบ้านเลขที่ - ถนนจรัญสนิทวงศ์ แขวงบ้านช่างหล่อ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร โดยมีชื่ออยู่ในลำดับที่ ๑๙

๓. ทะเบียนบ้านฉบับปี ๒๕๒๖ บ้านเลขที่ - ถนนธรรมวิถี ตำบลในเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี เลขรหัสประจำบ้าน - ผู้อุทธรณ์มีชื่ออยู่ในลำดับที่ ๒ ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิด - ๒๔๙๘ โดยย้ายมาจากบ้านเลขที่ - ถนนธรรมวิถี ตำบลในเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี เมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๒๘ และย้ายออกเมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๒๙ ไปยังบ้านเลขที่ - ถนนธรรมวิถี ตำบลในเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี

๔. ทะเบียนบ้านฉบับปี ๒๕๓๔ บ้านเลขที่ - ถนนธรรมวิถี ตำบลในเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี เลขรหัสประจำบ้าน - ผู้อุทธรณ์มีชื่ออยู่ในลำดับที่ ๑๑ ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิด - ๒๔๙๘ ย้ายมาจากบ้านเลขที่ - แขวงฉิมพลี เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า การที่จะวินิจฉัยว่าผู้อุทธรณ์เกิดเมื่อใดต้องยึดหลักฐานที่เชื่อถือได้ของทางราชการเป็นหลัก โดยหลักฐานสำคัญประกอบการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด คือ สูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิดเพราะเป็นหลักฐานที่ทางราชการออกให้แก่บุคคลทุกคนเพื่อแสดง

รายการข้อมูลเกี่ยวกับการเกิดของบุคคลโดยตรง ซึ่งกรณีนี้ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถหาสุติบัตรหรือทะเบียนคนเกิดมาแสดงได้ มีเพียงหนังสือรับรองการเกิดที่ออกให้โดยสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลนครอุบลราชธานี เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ที่อยู่ปัจจุบันเลขที่ - ซอยธรรมวิถี ๔ ถนนธรรมวิถี ตำบลในเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ - ๒๔๙๘ เท่านั้น เอกสารดังกล่าวยังไม่อาจพิสูจน์ได้ว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ - ๒๔๙๘ ดังนั้น จึงต้องพิจารณาหลักฐานทางทะเบียนบ้านเป็นหลัก ดังนี้ ทะเบียนบ้านเลขที่ - ตำบลขามใหญ่ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งเป็นทะเบียนบ้านฉบับที่เก่าที่สุด ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ - ๒๔๙๘ แต่ทะเบียนบ้านฉบับนี้ไม่ปรากฏวันที่ที่ผู้อุทธรณ์ย้ายเข้าเมื่อวันที่เท่าใด และไม่ระบุว่าย้ายมาจากบ้านเลขที่ใด เมื่อใด ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ย้ายไปบ้านเลขที่ - (ตัวเลขไม่ชัดเจน) ตำบลม่วงสามสิบ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๑๕ และปรากฏชื่อผู้อุทธรณ์อีกครั้งในบ้านเลขที่ - ตำบลม่วงสามสิบ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี โดยระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ - ๒๔๙๘ ย้ายเข้าเมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๑๕ ย้ายมาจากอำเภอเมืองอุบลราชธานี โดยไม่ได้ระบุเลขที่บ้านที่ย้ายมา และเลขที่บ้านที่จะย้ายไป เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๑๕ ไปยังอำเภอเมืองอุบลราชธานี โดยไม่ได้ระบุเลขที่บ้านที่จะย้ายไปเช่นเดียวกัน ในวันเดียวกัน ผู้อุทธรณ์มีชื่อในทะเบียนบ้านเลขที่ - ตำบลขามใหญ่ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี อีกครั้ง โดยในครั้งนี้มีกระบวนระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ - ๒๔๙๗ ซึ่งไม่ตรงกับที่ระบุไว้ในครั้งแรก (๔ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๘) และพบรอยแก้ไขเดือน และปีเกิด โดยไม่มีการลงชื่อนายทะเบียน และวัน เดือน ปี กำกับไว้ ต่อมามีการย้ายไปบ้านเลขที่ - ตำบลยางโอบา อำเภอเมืองม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี เมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๒๔ โดยบ้านเลขที่ดังกล่าวไม่ปรากฏหลักฐานในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการฯ หลังจากนั้นชื่อผู้อุทธรณ์ไปปรากฏอยู่ในบ้านเลขที่ - ถนนธรรมวิถี ตำบลในเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี (เดิมคือบ้านเลขที่ - ตำบลขามใหญ่ อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี และบ้านเลขที่ - ถนนธรรมวิถี ตำบลในเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี) ซึ่งระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ - ๒๔๙๘ และมีรอยแก้ไขปีเกิด โดยไม่มีการลงชื่อนายทะเบียน และวัน เดือน ปี กำกับไว้ ต่อมาในวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๒๘ ผู้อุทธรณ์ย้ายออกไปบ้านเลขที่ - ถนนขวาลานอก อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี โดยบ้านเลขที่ดังกล่าวไม่ปรากฏหลักฐานในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการฯ และปรากฏชื่อของผู้อุทธรณ์อีกครั้งในบ้านเลขที่ - ถนนธรรมวิถี ตำบลในเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี โดยย้ายมาจากบ้านเลขที่ - ถนนธรรมวิถี ตำบลในเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี เมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๒๘ และย้ายออกเมื่อวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๒๙ ไปบ้านเลขที่ - ถนนธรรมวิถี ตำบลในเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี และย้ายออกเมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๓๑ ไปบ้านเลขที่ - ถนนจรูญสุนทวงศ์ แขวงบ้านช่างหล่อ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๓๑ ย้ายออกเมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๓๔ ไปบ้านเลขที่ - แขวงฉิมพลี เขตตลิ่งชัน

กรุงเทพมหานคร บ้านเลขที่ดังกล่าวไม่ปรากฏหลักฐานในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ต่อมา ในปี ๒๕๓๕ ผู้อุทธรณ์มีชื่อในบ้านเลขที่ - ถนนธรรมวิถี ตำบลในเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี อีกครั้ง ซึ่งระบุว่าผู้อุทธรณ์ย้ายเข้าเมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๓๕ โดยย้ายมาจากบ้านเลขที่ - แขวงฉิมพลี เขตตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร ทะเบียนบ้านเลขที่นี้ไม่มีรายการย้ายออก แต่ในปัจจุบันผู้อุทธรณ์มีชื่อในทะเบียนบ้านเลขที่ - ซอยธรรมวิถี ๔ ถนนธรรมวิถี ตำบลในเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี โดยย้ายเข้าเมื่อวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๔๘ ระบุว่าย้ายมาจากบ้านเลขที่ - ถนนธรรมวิถี ตำบลในเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี

จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามหลักฐานทางทะเบียนบ้านดังกล่าวข้างต้น พบว่า มีข้อพิรุธหลายส่วน เช่น มีรอยแก้ไขเดือนและปีเกิด โดยไม่มีการลงชื่อนายทะเบียน และวัน เดือน ปี กำกับไว้ ตามระเบียบสำนักทะเบียนกลางว่าด้วยการจัดทำทะเบียนราษฎร ทะเบียนบ้านบางฉบับไม่ปรากฏวันที่ที่ผู้อุทธรณ์ย้ายเข้าและไม่ระบุว่าย้ายมาจากบ้านเลขที่ใด โดยหลักฐานทางทะเบียนบ้าน บางฉบับระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิด - ๒๔๙๗ บางฉบับระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิด - ๒๔๙๘ และบางฉบับระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิด - ๒๔๙๘ ประกอบกับเมื่อนำหลักฐานทางการศึกษา ได้แก่ ประกาศนียบัตรสอบไล่ได้ ตามหลักสูตรประโยคประถมศึกษาตอนต้น ประกาศนียบัตรสอบไล่ได้ประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ประกาศนียบัตรสอบไล่ได้ตามหลักสูตรประกาศนียบัตรครูประถม ประกาศนียบัตรสอบไล่ได้ ประกาศนียบัตรครูพิเศษมัธยม ออกให้โดยกระทรวงศึกษาธิการ ใบสุทธิวิทยาลัยครูอุบลราชธานี ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง ออกให้โดยวิทยาลัยครูอุบลราชธานี ใบแสดงผลการศึกษา (ระดับปริญญาตรี) และหนังสือของโรงเรียนอาเวมารีอา ที่ อม.ท. ๗๓/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ซึ่งผู้อุทธรณ์เข้าศึกษาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ถึงมัธยมศึกษาปีที่ ๓ เมื่อปี ๒๕๐๙ ถึง ๒๕๑๒ ได้ ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิด - ๒๔๙๗ จากหลักฐานทางการศึกษาดังกล่าวระบุวัน เดือน ปีเกิด ตรงกับ เอกสารประวัติบุคคลที่เขียนด้วยลายมือของผู้อุทธรณ์เอง เพื่อใช้เป็นประกอบการเข้ารับราชการ ดังนั้น จากหลักฐานที่มีข้อพิรุธดังกล่าวข้างต้นจึงไม่น่าเชื่อว่าผู้อุทธรณ์เกิด - ๒๔๙๘ ตามที่ขอแก้ไข การที่สำนักงาน ก.พ. ไม่พิจารณาแก้ไขปีเกิดใน ก.พ. ๗ ของผู้อุทธรณ์ จึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๘/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเกี่ยวกับสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : คุณหญิงสุภารัตน์ เกยุราพันธุ์
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า คุณหญิงสุภารัตน์ เกยุราพันธุ์ ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือ
ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๖ ถึงประธานกรรมการสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำสั่งและคำวินิจฉัยของคณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พร้อมสำนวนคดีการยกเลิกการจัดซื้อคอมพิวเตอร์ของกระทรวง
สาธารณสุขในปี ๒๕๕๗ ทั้งหมด

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) มี
หนังสือ ลับ ด่วน ที่ ปช ๐๐๑๓/๒๗๑๓ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยมติ
คณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ ๔๘๔-๔๘/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖ แต่ปฏิเสธการเปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารในส่วนของสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข้อเท็จจริงที่ได้มา
เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ การเปิดเผยสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงอาจส่งผลกระทบหรือก่อให้เกิด
ความเสียหายต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องได้ และเพื่อเป็นการคุ้มครองพยานบุคคลมิให้ได้รับผลกระทบจาก
การให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. เพื่อประโยชน์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
ที่ประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. จึงมีมติไม่ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๒๐
แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๗ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสาร
ของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช.

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงาน ป.ป.ช. มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงเป็นหนังสือของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงเป็นหนังสือและด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้รับเรื่องกรณีที่ มีผู้ร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ว่าผู้อุทธรณ์ กับพวกร่วมกันกระทำการทุจริตต่อตำแหน่งหน้าที่เกี่ยวกับการประกวดราคาซื้อและติดตั้งระบบคอมพิวเตอร์ของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข เมื่อปีงบประมาณ ๒๕๔๗ ไว้พิจารณา

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๗ ชี้แจงสรุปความได้ว่าในวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๖ ผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำสั่งและคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ ป.ป.ช. พร้อมสำนวนคดี การยกเลิกการจัดซื้อคอมพิวเตอร์ของกระทรวงสาธารณสุขในปี ๒๕๔๗ ทั้งหมด ไปยังสำนักงาน ป.ป.ช. และในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๖ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีหนังสือแจ้งผู้อุทธรณ์ว่า จากการไต่สวนข้อเท็จจริงปรากฏว่ามีพยานหลักฐานไม่เพียงพอที่จะฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์กระทำความผิดตามที่กล่าวหา ข้อกล่าวหาไม่มีมูล ให้ข้อกล่าวหาตกไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๔ ผู้อุทธรณ์จึงได้ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงและข้อพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไปอีกครั้ง และในวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๔๗ สำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีหนังสือลับ ด่วน ที่ ปช ๐๐๑๓/๒๗๑๓ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่ ๔๘๔-๔๙/๒๕๔๖ เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๔๖ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนของสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง ผู้อุทธรณ์เห็นว่าการดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีการพิจารณาเสร็จสิ้นแล้ว และผลปรากฏว่าไม่มีมูลความจริง ผู้อุทธรณ์ในฐานะบุคคลสาธารณะและเคยดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จึงเป็นผู้ถูกกระทบสิทธิให้ได้รับความเสียหายอย่างยิ่ง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์ไม่เคยมีพฤติการณ์ทำให้ผู้ร้องเรียน หรือกล่าวหาผู้อุทธรณ์ต้องรับภัยใดๆ ทั้งสิ้นไม่ว่าจะเป็นการข่มขู่ กลั่นแกล้งหรือทำอันตรายต่อชีวิตหรือร่างกาย ตามมาตรา ๑๕ (๔) แต่อย่างใด และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ได้ทราบจะทำให้ผู้อุทธรณ์สามารถนำไปใช้ปกป้องสิทธิของตนต่อไป โดยหากข้อมูลใดมีความจำเป็นที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ ผู้อุทธรณ์ยินยอมให้มีการขีดเส้นทึบในรายการนั้นตามความสมควรได้

สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือลับ ด่วน ที่ ปช ๐๐๑๓/๓๓๓๒ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๔๗ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ชี้แจงเป็นหนังสือและด้วยวาจา สรุปความได้ว่า สำนวนคดี คำให้การพยาน และเอกสารที่เกี่ยวข้องในกรณีดังกล่าว เป็นเอกสารหลักฐานที่ได้มา

จากการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งตามมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ห้ามมิให้เปิดเผยโดยมิได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ประกอบกับคำให้การของพยาน ส่วนใหญ่เป็นข้าราชการของกระทรวงสาธารณสุข และในขณะนี้มีการฟ้องร้องดำเนินคดีระหว่างผู้อุทธรณ์ กับพยานบางคน ดังนั้น การเปิดเผยคำให้การของพยานจึงอาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อการดำรงชีวิตของพยานซึ่งมาให้ถ้อยคำได้ จึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ สำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงคดีการยกเลิกการจัดซื้อคอมพิวเตอร์ของกระทรวงสาธารณสุขในปี ๒๕๕๗ ทั้งหมด ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาคดีดังกล่าวเสร็จสิ้น โดยเห็นว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูลและแจ้งผลให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในขณะนี้จึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนี้จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานผู้มาให้ถ้อยคำแต่อย่างใด ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาได้ทราบจะแสดงให้เห็นถึงความถูกต้องและโปร่งใสในกระบวนการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงสามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงาน ป.ป.ช. เปิดเผยสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงคดีการยกเลิกการจัดซื้อคอมพิวเตอร์ของกระทรวงสาธารณสุขในปี ๒๕๕๗ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๔๙/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมตรวจบัญชีสหกรณ์ เกี่ยวกับข้อมูล
ข่าวสารสำเนาคำสั่งเรื่อง เลื่อนเงินเดือนข้าราชการ

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมตรวจบัญชีสหกรณ์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งนักสถิติชำนาญการ สังกัดศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กรมตรวจบัญชีสหกรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงกรมตรวจบัญชีสหกรณ์ ขอคัดสำเนาคำสั่งกรมตรวจบัญชีสหกรณ์ ที่ ๗๐๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๗ เรื่อง เลื่อนเงินเดือนข้าราชการ

กรมตรวจบัญชีสหกรณ์มีหนังสือตอบท้ายคำขอลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า อนุญาตเฉพาะคำสั่งเงินเดือนของข้าราชการรายนางสาว ก.

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ เป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งนักสถิติชำนาญการ สังกัดศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ กรมตรวจบัญชีสหกรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงกรมตรวจบัญชีสหกรณ์ ขอคัดสำเนาคำสั่งกรมตรวจบัญชีสหกรณ์ ที่ ๗๐๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๗ เรื่อง เลื่อนเงินเดือนข้าราชการ แต่กรมตรวจบัญชีสหกรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย กรมตรวจบัญชีสหกรณ์มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กษ ๐๔๐๑/๔๗๓๖ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ จัดส่งข้อมูลข่าวสารพร้อมคำชี้แจงเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ว่า ผู้อุทธรณ์ ข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งนักวิชาการสถิติชำนาญการ สังกัดศูนย์เทคโนโลยี

สารสนเทศ กรมตรวจบัญชีสหกรณ์ ได้ยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารต่อศูนย์ข้อมูลข่าวสารของราชการ กรมตรวจบัญชีสหกรณ์ เมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ โดยขอคัดสำเนาคำสั่งกรมตรวจบัญชีสหกรณ์ ที่ ๗๐๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๗ เรื่อง เลื่อนเงินเดือนข้าราชการ และนางสาว ข. ตำแหน่งผู้อำนวยการกลุ่มบริหารทรัพยากรบุคคล สังกัดสำนักบริหารกลาง กรมตรวจบัญชีสหกรณ์ ได้อนุญาตให้คัดสำเนาคำสั่งดังกล่าวตามความประสงค์ของผู้ขอทราบแต่เนื่องจากคำสั่งกรมตรวจบัญชีสหกรณ์ ที่ ๗๐๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๗ เป็นคำสั่งเลื่อนเงินเดือนข้าราชการในสังกัดกรมตรวจบัญชีสหกรณ์ตามผลการประเมินผลการปฏิบัติราชการประจำปีที่ผ่านมา (๑ เมษายน ๒๕๕๗ ถึง ๓๐ กันยายน ๒๕๕๗) จำนวนทั้งสิ้น ๙๗๙ ราย ซึ่งประกอบไปด้วย ชื่อ - สกุล ตำแหน่งและส่วนราชการ เงินเดือนเดิม ขั้นสูงของเงินเดือน ฐานในการคำนวณ (บาท) ร้อยละที่ได้เลื่อน จำนวนเงินที่ได้เลื่อน (บาท) และเงินเดือนที่ได้รับ โดยรายละเอียดการเลื่อนเงินเดือนของข้าราชการดังกล่าว ถือเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งหากเปิดเผยทั้งหมดจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) และเป็นการขัดต่อมาตรา ๒๔ ที่บัญญัติให้หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ได้รับล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้ ในการนี้ จึงได้เปิดเผยข้อมูลการเลื่อนเงินเดือนเฉพาะในส่วนของผู้ขอทราบและผู้ขอทราบได้รับข้อมูลตามที่ขอ เมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำสั่งเลื่อนเงินเดือนข้าราชการพลเรือนตามผลการประเมินผลการปฏิบัติราชการประจำปีที่ผ่านมา (๑ เมษายน ๒๕๕๗ ถึง ๓๐ กันยายน ๒๕๕๗) ซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้งหมดอาจรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลตามคำขอเฉพาะรายการร้อยละที่ได้เลื่อนข้าราชการในสังกัดศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศให้ผู้ขอทราบได้ โดยปกปิดข้อมูลข่าวสารในรายการอื่น ๆ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรมตรวจบัญชีสหกรณ์เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอเฉพาะของร้อยละที่ได้เลื่อนในสังกัดศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยปกปิดข้อมูลในส่วนอื่น ๆ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้ขอทราบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๐/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน กศน. จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
เกี่ยวกับการสอบคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็นพนักงานราชการ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงาน กศน. จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ เป็นผู้สมัครสอบเพื่อแต่งตั้งเป็นพนักงานราชการ ตำแหน่งครู กศน. ตำบล มีหนังสือถึงผู้อำนวยการ กศน. จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๗ ขอดูผลการสอบครู กศน. ตำบล เกี่ยวกับผลการสอบทั้งข้อเขียน ประวัติ วิสัยทัศน์ ผลงานและสัมภาษณ์ รวมทั้งแนวทางพัฒนา กศน. ตำบล ทั้งของตัวผู้อุทธรณ์และผู้สอบผ่านลำดับที่ ๑ ถึงลำดับที่ ๒๓

สำนักงาน กศน. จังหวัดพระนครศรีอยุธยามีหนังสือ ที่ ศธ ๐๒๑๐.๔๘/๘๘๖ ลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า อนุญาตให้ดูได้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งดูได้เฉพาะในส่วนของตัวผู้อุทธรณ์เอง ซึ่งสำนักงาน กศน. จังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้เชิญผู้อุทธรณ์มาดูข้อมูลดังกล่าวในวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๗ แล้ว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สมัครสอบเพื่อแต่งตั้งเป็นพนักงานราชการ ตำแหน่งครู กศน. ตำบล ต้องการดูผลการสอบครู กศน. ตำบล เกี่ยวกับผลการสอบทั้งข้อเขียน ประวัติ วิสัยทัศน์ ผลงานและสัมภาษณ์ รวมทั้งแนวทางพัฒนา กศน. ตำบล ทั้งของตัวผู้อุทธรณ์และผู้สอบผ่านลำดับที่ ๑ ถึงลำดับที่ ๒๓ จึงมีหนังสือถึงผู้อำนวยการ กศน. จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ขอข้อมูลข่าวสารตามรายการข้างต้น แต่ผู้อำนวยการ กศน. จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงาน กศน. จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๒๑๐.๔๘/๐๘๘ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๘ ถึงสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ จัดส่งข้อมูลข่าวสารพร้อมคำชี้แจงเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ โดยได้ส่งผลคะแนนการสอบคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็นพนักงานราชการ จำนวน ๒๓ ฉบับ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑. แบบการให้คะแนนการสัมภาษณ์เพื่อคัดเลือกบุคคลเป็นพนักงานราชการ ตำแหน่งครู กศน. ตำบล สำนักงาน กศน. จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน ๒๓ คน
๒. แนวทางการพัฒนา กศน. ตำบล จำนวน ๒๓ คน ซึ่งต้องยื่นพร้อมใบสมัครในวันสมัครสอบ
๓. กระดาษคำตอบแบบทดสอบการเลือกสรรพนักงานราชการ ตำแหน่งครู กศน. ตำบล สำนักงาน กศน. จังหวัดพระนครศรีอยุธยา วิชาความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่ง จำนวน ๒๓ คน
๔. กระดาษคำตอบแบบทดสอบการเลือกสรรพนักงานราชการ ตำแหน่งครู กศน. ตำบล สำนักงาน กศน. จังหวัดพระนครศรีอยุธยา วิชาความรู้ความสามารถทั่วไป จำนวน ๒๓ คน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการสอบครู กศน. ตำบล ที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สมัครสอบตำแหน่งดังกล่าวด้วย จึงมีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน และตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาโดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ด้วยการให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงาน กศน. จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ด้วยการให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูได้

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๑/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการประชุม

ผู้อุทธรณ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ขจรวุฒิ นำศิริกุล
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ขจรวุฒิ นำศิริกุล ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ถึงคณบดีคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการประชุมของคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่ฉบับแรกที่รองศาสตราจารย์ พสุ เดชะรินทร์ เข้ารับตำแหน่งคณบดีจนถึงฉบับปัจจุบันที่มีการประชุม พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง

คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๒.๑๒/๓๔๙๐ ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า หากเปิดเผยอาจเป็นการรุกร้าสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นอาจารย์ประจำคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีคำขอข้อมูลรายงานการประชุมของคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่ฉบับแรกที่รองศาสตราจารย์ พสุ เดชะรินทร์ เข้ารับตำแหน่งคณบดีจนถึงฉบับปัจจุบันที่มีการประชุม แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปว่า คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้มีหนังสือถึงผู้อุทธรณ์ เพื่อสอบถามวัตถุประสงค์ในการขอข้อมูลข่าวสาร แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ไม่ได้กำหนดให้ระบุเหตุผลในการขอข้อมูล

ข่าวสาร อีกทั้ง ผู้อุทธรณ์ไม่ทราบว่ามีการประชุมเรื่องใดบ้าง จึงไม่ได้ตอบหนังสือสอบถามดังกล่าว ผู้อุทธรณ์ต้องการทราบว่ามีการประชุมเรื่องใดบ้าง และหากรายละเอียดของเรื่องดังกล่าวเป็นข้อมูลส่วนบุคคลก็สามารถปกปิดได้ ผู้อุทธรณ์ยินดีชำระค่าธรรมเนียมในการทำสำเนาเอกสาร แต่ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลในรูปแบบเอกสารอิเล็กทรอนิกส์มากกว่า เพื่อจะได้ไม่เป็นภาระของหน่วยงานในการทำสำเนาเอกสาร

ผู้แทนคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชี้แจงสรุปว่า คณะฯ ไม่ได้ปฏิเสธการให้ข้อมูลดังกล่าว แต่เนื่องจากในรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารคณะฯ นั้น มีหัวข้อและรายละเอียดเป็นจำนวนมากที่คณะกรรมการบริหารคณะฯ พิจารณาเห็นว่าน่าจะเป็นข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งได้แก่ การขอแก้ไขเกรดรายวิชา ข้อมูลเกี่ยวกับประวัตินิสัย ข้อมูลการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนและค่าจ้าง ข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินบุคลากรของคณะเป็นรายบุคคล เป็นต้น และคณะฯ ได้เคยขอทราบวัตถุประสงค์ในการขอใช้สิทธิเพื่อความชัดเจนในการพิจารณาวินิจฉัยการจัดทำสำเนาข่าวสารในส่วนที่ไม่รุกรานสิทธิส่วนบุคคลไปแล้ว แต่ยังไม่รับแจ้งคำตอบจากผู้อุทธรณ์ ซึ่งหากผู้อุทธรณ์ไม่ทราบว่าคณะกรรมการบริหารคณะฯ ประชุมเรื่องใดบ้างในแต่ละครั้ง ผู้อุทธรณ์ก็สามารถขอดูระเบียบวาระการประชุมได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ รายงานการประชุมของ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตั้งแต่ฉบับแรกที่รองศาสตราจารย์ พสุ เดชะรินทร์ เข้ารับตำแหน่งคณบดีจนถึงฉบับปัจจุบันที่มีการประชุม เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ อย่างไรก็ตามก็ตีหากคณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเห็นว่ารายงานการประชุมส่วนใดมีข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดข้อความในส่วนนั้นได้ แต่การปกปิดข้อความดังกล่าวนี้ต้องกระทำเท่าที่จำเป็นและต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารนั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายจึงให้คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดข้อความที่มีข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ แต่การปกปิดข้อความดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็นและต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารนั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๒/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตั้งโรงงานแปรรูปยางพารา

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึง นายอำเภอวาริชภูมิ เพื่อขอคัดสำเนาแบบสอบถามของประชาชนในพื้นที่บ้านหนองบาก หมู่ที่ ๘ ตำบลหนองลาด อำเภอวาริชภูมิ เกี่ยวกับการตั้งโรงงานแปรรูปยางพารา อำเภอวาริชภูมิมีหนังสือ ที่สน ๐๓๑๗/๒๑๗๐ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของอำเภอวาริชภูมิ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ตั้งและประกอบกิจการโรงงานแปรรูปยางพาราโดยไม่รับอนุญาต ราษฎรอำเภอหนองบาก หมู่ที่ ๘ ตำบลหนองลาด อำเภอวาริชภูมิ จังหวัดสกลนครจึงได้ยื่นหนังสือร้องเรียนคัดค้านการตั้งโรงงานไปยังอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร อุตสาหกรรมจังหวัดสกลนครได้ตรวจสอบพร้อมแจ้งความดำเนินคดีผู้อุทธรณ์ และแนะนำให้ดำเนินการขออนุญาตประกอบกิจการแปรรูปยางพาราให้ถูกต้อง ในระหว่างการพิจารณาคำขออนุญาตให้ตั้งโรงงาน ได้มีราษฎรกลุ่มที่คัดค้านรวบรวมรายชื่อผู้คัดค้านเสนอต่ออุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร และมีกลุ่มราษฎรที่สนับสนุนให้ตั้งโรงงานนำโดยผู้อุทธรณ์รวบรวมรายชื่อผู้สนับสนุนเสนอต่ออุตสาหกรรมจังหวัดสกลนครเช่นกัน

การพิจารณาการขออนุญาตประกอบกิจการโรงงานของอุตสาหกรรมจังหวัด สกลนครจะต้องขอความคิดเห็นจากนายอำเภอเพื่อประกอบการพิจารณาด้วย อำเภอวาริชภูมิได้ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเพื่อประกอบความคิดเห็นการอนุญาตประกอบกิจการ โรงงาน คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงจึงได้จัดทำแบบแสดงความคิดเห็นจำนวน ๑๖๓ ชุด เพื่อสอบถามความคิดเห็นและให้ราษฎรผู้ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นลงลายมือชื่อ และอำเภอ วาริชภูมิได้นำแบบแสดงความคิดเห็นมาประมวลเพื่อประกอบความคิดเห็นรายงานต่อ ผู้ว่าราชการจังหวัด ผลปรากฏว่าราษฎรจำนวน ๗๒ ราย แสดงความคิดเห็นว่าต้องการให้มี โรงงานแปรรูปยางพารา (กลุ่มที่สนับสนุน) ราษฎรจำนวน ๗๙ ราย แสดงความคิดเห็นว่าไม่ ต้องการให้มีโรงงานแปรรูปยางพารา (กลุ่มที่คัดค้าน) และราษฎรจำนวน ๑๒ รายออกเสียงเป็น กลาง สำหรับผลการพิจารณาการขออนุญาตประกอบกิจการโรงงานของผู้อุทธรณ์นั้น อุตสาหกรรมจังหวัดสกลนครได้ประกาศออกใบอนุญาตให้ผู้อุทธรณ์เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๗

ในชั้นพิจารณา อำเภอวาริชภูมิมีหนังสือ ที่ สน ๐๓๑๗/๒๐๘ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ซึ่งแจ้งสรุปว่า เมื่อผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสาร อำเภอวาริชภูมิพิจารณาว่าแบบแสดงความคิดเห็นเป็นเอกสารที่คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงของอำเภอวาริชภูมิจัดทำขึ้นเพื่อสอบถามความคิดเห็นของราษฎรเพื่อจะนำแบบแสดงความคิดเห็นมาใช้ประกอบความเห็นของนายอำเภอวาริชภูมิ เสนอต่อผู้ว่าราชการจังหวัดสกลนคร ซึ่งจากการประมวลผลแบบแสดงความคิดเห็นทำให้ทราบว่าจาก การที่มีการขออนุญาตตั้งโรงงานแปรรูปยางพาราทำให้ราษฎรเกิดการแบ่งแยกออกเป็นสองฝ่าย คือ ฝ่ายสนับสนุนและฝ่ายคัดค้าน หากอำเภอวาริชภูมิอนุญาตให้คัดค้านอาจจะทำให้ราษฎรทั้งสอง ฝ่ายเกิดการกระทบกระทั่งกัน ก่อให้เกิดอันตรายต่อราษฎรทั้งสองฝ่ายได้ จึงไม่อนุญาตให้คัดค้านา แบบสอบถามดังกล่าวตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์ซึ่งแจ้งสรุปว่า ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลแบบสอบถามของประชาชนในพื้นที่บ้าน หนองบาก หมู่ที่ ๘ ตำบลหนองลาด อำเภอวาริชภูมิ เกี่ยวกับการตั้งโรงงานแปรรูปยางพารา ในขณะที่ โรงงานของผู้อุทธรณ์ยังไม่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบกิจการโรงงาน ปัจจุบันโรงงานของผู้อุทธรณ์ได้รับ ใบอนุญาตแล้ว แต่ผู้อุทธรณ์ได้ไปตรวจดูข้อมูลดังกล่าวที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสกลนคร พบว่า แบบสอบถามมีการกรอกข้อมูลอย่างผิดปกติ กล่าวคือ ปกติจะให้ครัวเรือนละ 1 คนในการตอบ แบบสอบถาม แต่ปรากฏว่าในฝ่ายที่คัดค้านการตั้งโรงงานนั้นได้ตอบแบบสอบถามมากกว่าครัวเรือนละ 1 คน และยังมีการแก้ไขข้อมูลในแบบสอบถามด้วย ประกอบกับการพิจารณาใบอนุญาตของโรงงาน ผู้อุทธรณ์ก็ใช้เวลาพิจารณานานกว่าปกติ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบความโปร่งใส ในการดำเนินการดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ แบบสอบถามของ ประชาชนในพื้นที่บ้านหนองบาก หมู่ที่ ๘ ตำบลหนองลาด อำเภอวาริชภูมิ เกี่ยวกับการตั้งโรงงานแปรรูปยางพาราของผู้อุทธรณ์ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ

ซึ่งไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐอาจปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลได้ อย่างไรก็ตามหากอํเภอวาริชภูมิเห็นว่าการเปิดเผยชื่อผู้ตอบแบบสอบถามอาจส่งผลกระทบต่อบุคคลนั้น ก็ให้ปกปิดชื่อผู้ตอบแบบสอบถามได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายจึงให้อํเภอวาริชภูมิเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์โดยอาจปกปิดชื่อผู้ตอบแบบสอบถามได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๕๓/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเกี่ยวกับ วัน เดือน ปีเกิด

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ ขอให้แก้ไขวัน เดือน ปีเกิด จากวันที่ - เป็นวันที่ - เนื่องจาก วัน เดือน ปีเกิด ไม่ตรงกับสมุดประวัติ ก.พ. ๗ สำนักงานคลังเขต ๔ จึงไม่สามารถส่งจ่ายเงินบำนาญและเงินบำเหน็จดำรงชีพแก่ผู้อุทธรณ์ได้

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ มีหนังสือที่ สค ๐๔๑๑๔/๒๓๗๔ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการได้รับแจ้งผลการพิจารณาดังกล่าวจากสำนักงาน ก.ค.ศ. แล้ว ปรากฏว่า ไม่รับพิจารณาคำขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด เนื่องจากเป็นผู้ขอยื่นคำขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ไม่เป็นไปตามนัยข้อ ๘ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์อาจขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ซึ่งเป็นการใช้สิทธิตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามนัยข้อ ๑๒ แห่งระเบียบดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการบำนาญ กระทรวงศึกษาธิการ ได้ขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด จากวันที่ - เป็นวันที่ - เนื่องจาก วัน เดือน ปีเกิด ไม่ตรงกับสมุดประวัติ ก.พ. ๗

สำนักงานคลังเขต ๔ จึงไม่สามารถส่งจ่ายเงินบำนาญและเงินบำเหน็จดำรงชีพแก่ผูุ้ทธรณ์ได้ ซึ่งผู้แทน
สำนักบริหารการทะเบียนยืนยันว่า จากการตรวจสอบปฏิทิน ๑๐๐ ปี พบว่าในปี ๒๔๙๗ เดือนกุมภาพันธ์ มี ๒๘ วัน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน
และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ผูุ้ทธรณ์ขอแก้ไขวันที่เกิด จากวันที่ - เป็นวันที่ - ซึ่งปรากฏ
ข้อเท็จจริงจากการตรวจสอบปฏิทิน ๑๐๐ ปี ประกอบการยืนยันของผู้แทนสำนักบริหารการทะเบียนแล้ว
พบว่า ในปี ๒๔๙๗ เดือนกุมภาพันธ์ มีเพียง ๒๘ วัน ดังนั้น วันเกิดของผูุ้ทธรณ์ วันที่ - ที่ระบุในทะเบียน
ประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) จึงไม่ถูกต้อง

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการ
บังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร แก้ไขวันที่เกิดของ
ผูุ้ทธรณ์ จากวันที่ - เป็นวันที่ -

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๕๔/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๖ ถึงประธานบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) เพื่อขอรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามมติคณะกรรมการบริษัทฯ ครั้งที่ ๘/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕ ฉบับลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๕ และฉบับลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๖ ถึงกรรมการผู้อำนวยการใหญ่บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) เพื่อขอรายงานการตรวจสอบสรุปรายละเอียดข้อเท็จจริงและข้อเสนอแนะ กรณีบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) จัดซื้อเครื่องบิน เอ. ๓๓๐ – ๓๐๐ จำนวน ๘ ลำ เพื่อนำไปดำเนินการปกป้องผลประโยชน์ของบริษัทฯ

บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ได้มีหนังสือแจ้งผู้อุทธรณ์ จำนวน ๒ ฉบับ ดังนี้

๑. หนังสือที่ กบ ๐๑/๑๐๕๙ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๖ แจ้งตอบหนังสือของผู้ร้องลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๖ ขอรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามมติคณะกรรมการบริษัทฯ ครั้งที่ ๘/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕ ฉบับลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๕ ว่า บริษัทฯ ไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลตามที่ร้องขอได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. หนังสือที่ กบ ๐๑/๙๓๗ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ แจ้งตอบหนังสือของผู้ร้องลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๖ ขอรายงานการตรวจสอบสรุปรายละเอียดข้อเท็จจริงและข้อเสนอแนะ กรณีบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) จัดซื้อเครื่องบิน เอ. ๓๓๐ – ๓๐๐ จำนวน ๘ ลำ ว่า บริษัทฯ ไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลตามที่ร้องขอได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้ถือหุ้นมีหนังสือลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๗ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน
และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) และ
เอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้ถือหุ้น เป็นผู้ถือหุ้นบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ได้รับ
ทราบว่าการปิดงบดุลในไตรมาสที่ ๑ ของบริษัทฯ มีปัญหาการแต่งบัญชี ซึ่งสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน
ได้มีข้อท้วงติง นอกจากนี้ ผู้ถือหุ้นได้ยื่นฟ้องผู้บริหารของบริษัทฯ กรณีที่บริษัทฯ จัดซื้อเครื่องบิน
เอ.๓๓๐ - ๓๐๐ จำนวน ๘ ลำ เป็นเหตุให้บริษัทฯ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงทั้งสองกรณี
ดังกล่าว ผู้ถือหุ้นจึงขอทราบผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง เพื่อนำไปดำเนินการในการปกป้องผลประโยชน์
ของบริษัทฯ

บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงเป็นหนังสือและด้วยวาจา สรุปได้ว่า

๑. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามมติคณะกรรมการ
บริษัทฯ ครั้งที่ ๘/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕ ฉบับลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๕ นั้น เป็น
เอกสารรายงานของคณะทำงานที่สรุปข้อเท็จจริงเสนอต่อคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง มีลักษณะ
เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓)
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่ในเบื้องต้นบริษัทฯ ค้นหาจากแฟ้มเอกสาร
ไม่พบจึงได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

๒. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายงานการตรวจสอบสรุปรายละเอียดข้อเท็จจริงและ
ข้อเสนอแนะ กรณีบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) จัดซื้อเครื่องบิน เอ. ๓๓๐ - ๓๐๐ จำนวน ๘ ลำ นั้น
เอกสารดังกล่าวแม้จะได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว แต่ประกอบด้วยส่วนที่เป็นสาระสำคัญหลายประการ เช่น
สัญญาระหว่างบริษัทฯ กับแอร์บัส มีเงื่อนไขในสัญญาที่เป็นข้อตกลงรายละเอียดต่างๆ หากเปิดเผยจะ
ก่อให้เกิดผลกระทบต่อบริษัทฯ อย่างมาก คู่แข่งทางการค้าหรือคู่สัญญาทางการค้าจะสามารถล่วงรู้ถึงข้อ
ต่อรองในการจัดซื้อ/จัดจ้าง หรือเงื่อนไขในการต่อรองที่สำคัญ การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมาย
เสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงาน
ของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร
ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งเรื่องนี้บริษัทฯ ได้รายงานให้คณะกรรมการฯ ทราบแล้ว และจะรายงานให้ผู้ถือ
หุ้นทราบในการประชุมผู้ถือหุ้นประจำปีต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน
และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ทั้งสองรายการ เป็นรายงานผล
การตรวจสอบข้อเท็จจริงตามที่บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ได้แต่งตั้งคณะทำงานตรวจสอบ
ข้อเท็จจริงขึ้นเพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว เมื่อการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว

โดยคณะทำงานได้เสนอความเห็นตามลำดับชั้นสั่งการ ประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการบริษัทฯ เพื่อกำหนดมาตรการหรือนโยบายการบริหารงานของบริษัทฯ ต่อไป แม้ในรายงานการตรวจสอบดังกล่าว จะปรากฏข้อมูลรายละเอียดของสัญญา เงื่อนไข และข้อต่อรองในการจัดซื้อ/จัดหาเครื่องบิน แต่ปรากฏ ข้อเท็จจริงตามรายงานการตรวจสอบสรุปรายละเอียดข้อเท็จจริงและข้อเสนอแนะ ของคณะทำงาน ตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) จัดซื้อเครื่องบิน เอ. ๓๓๐ – ๓๐๐ ว่า แอร์บัส ได้เขียนสัญญาในลักษณะนี้กับสายการบินอื่นเหมือนกันหมด ไม่ใช่เฉพาะกับบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) เท่านั้น ดังนั้น การเปิดเผยสัญญาระหว่างบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) กับ แอร์บัส จึงไม่ ก่อให้เกิดผลกระทบต่อบริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) เกี่ยวกับคู่แข่งทางการค้าหรือคู่สัญญาทางการค้า แต่อย่างใด และการเปิดเผยไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตาม วัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการ บังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) เปิดเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร รายงานผลการ ตรวจสอบข้อเท็จจริงตามมติคณะกรรมการบริษัทฯ ครั้งที่ ๘/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕ ฉบับ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๕ และรายงานการตรวจสอบสรุปรายละเอียดข้อเท็จจริงและข้อเสนอแนะ กรณี บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) จัดซื้อเครื่องบิน เอ. ๓๓๐ – ๓๐๐ จำนวน ๘ ลำ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มี คำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๕๕/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการประเมินผลงานทางวิชาการ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๑ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. หนังสือแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลงานทางวิชาการและรายงานผลการปฏิบัติหน้าที่
๒. สรุปผลการประเมินผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ (การประเมินด้านที่ ๓) สำหรับ
กรรมการประเมิน คณะที่ ๒ รายบุคคล

๓. ข้อสังเกตของคณะกรรมการประเมิน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๑ มีหนังสือ ลับ ที่ - ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า เปิดเผยเฉพาะสรุปการประเมินของรองศาสตราจารย์ ข. แต่ปกปิดสรุปการประเมินของนาย ค. และสรุปการประเมินของนาย ง. เนื่องจาก นาย ค. ไม่อนุญาตให้เปิดเผยสรุปการประเมินของตน ประกอบกับไม่แนชัตว่านาย ค. เป็นผู้ประเมินรายที่ ๒ หรือรายที่ ๓

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๑ ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการครูชำนาญ โรงเรียนสตรีนครสวรรค์ ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๑ ได้ยื่นขอประเมินผลงานทางวิชาการเพื่อเลื่อนและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ที่มีวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระสุขศึกษา ผลการประเมินปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์ไม่ผ่านเกณฑ์การ

ประเมิน ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือขอข้อมูลข่าวสาร ๓ รายการดังกล่าว ต่อมา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๑ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ประกาศแต่งตั้งคณะกรรมการ ประเมินผลงานทางวิชาการและรายงานผลการปฏิบัติงาน ตรวจไม่พบน่าเชื่อว่าอาจสูญหาย และรายการที่ ๓ ข้อสังเกตในการประเมินผลงาน น่าเชื่อว่าได้จัดส่งให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๔๒ ซึ่งเป็นต้นสังกัดใหม่ของโรงเรียนสตรีนครสวรรค์ ผู้อุทธรณ์จึงร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของ ราชการ ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้ตรวจสอบการปฏิเสธไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวในครอบครอง ปรากฏผลการตรวจสอบของ คณะอนุกรรมการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ ในคณะกรรมการข้อมูล ข่าวสารของราชการ เชื่อว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๓ สูญหาย คณะอนุกรรมการ ตรวจสอบข้อมูลข่าวสารฯ จึงแจ้งให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๑ และ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๔๒ ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงกรณี เอกสารสูญหายและเจ้าหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบกรณีดังกล่าว สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ผลการ ประเมิน (คะแนน) อยู่ในความครอบครองของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๑ และหน่วยงานเปิดเผยเฉพาะสรุปการประเมินของรองศาสตราจารย์ ข. แต่ปกปิดสรุปการประเมินของ นาย ค. และสรุปการประเมินของนาย ง. เนื่องจากนาย ค. ไม่อนุญาตให้เปิดเผยสรุปการประเมินของตน ประกอบกับไม่แนชัดว่านาย ค. เป็นผู้ประเมินรายที่ ๒ หรือรายที่ ๓

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๑ ชี้แจงเป็นหนังสือสรุปได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ผ่านการประเมิน ๒ ด้าน คือ ด้านวินัย คุณธรรมจริยธรรม และ จรรยาบรรณวิชาชีพ และด้านคุณภาพการปฏิบัติงาน แต่ไม่ผ่านการประเมินด้านผลงานที่เกิดจากการ ปฏิบัติหน้าที่ในด้านการเรียนการสอน ซึ่งการประเมินด้านนี้ประเมินโดยคณะกรรมการชุดที่ ๒ ประกอบด้วย

๑. รองศาสตราจารย์ ข. ให้คะแนนเฉลี่ย ๖๗ คะแนน
๒. นาย ค. ให้คะแนนเฉลี่ย ๖๗.๕ คะแนน
๓. นาย ง. ให้คะแนนเฉลี่ย ๖๕.๕ คะแนน

รวมค่าคะแนนเฉลี่ย ผู้อุทธรณ์ได้คะแนน ๖๗.๓๓ คะแนน ซึ่งค่าคะแนนเฉลี่ยของกรรมการแต่ละคนต้องไม่ น้อยกว่า ๗๐ คะแนน และทั้ง ๓ คนเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ๗๐ คะแนน จึงจะถือว่าผ่านการประเมินผลการ ปฏิบัติงานและผลงานวิชาการ แต่ในแบบรายการประเมินประเมินผลการปฏิบัติงานและผลงานวิชาการซึ่ง ไม่ระบุชื่อกรรมการผู้ประเมิน ไม่แนชัดว่านาย ค. และนาย ง. กรรมการประเมินผลงาน รายใดอยู่ในลำดับที่ ๒ หรือลำดับที่ ๓ จึงปฏิเสธการเปิดเผยผลคะแนนดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๓ ผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และผลการตรวจสอบปรากฏว่า ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ รายการ สูญหาย และหน่วยงานได้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนดแล้ว จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัย ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ สรุปผลการประเมินผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ (การประเมินด้านที่ ๓) สำหรับกรรมการประเมิน คณะที่ ๒ รายบุคคล เห็นว่า คะแนนผลการประเมินดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงานปกติ การเปิดเผยย่อมจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงาน ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในผลการประเมินดังกล่าว ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครสวรรค์ เขต ๑ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสรุปผลการประเมินผลงานที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ (การประเมินด้านที่ ๓) สำหรับกรรมการประเมิน คณะที่ ๒ รายบุคคล พร้อมสำเนาที่รับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๖/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลสองดาว
จังหวัดสกลนคร เกี่ยวกับสำนวนการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลสองดาว จังหวัดสกลนคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งผู้อำนวยการกองคลัง องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านถ่อน จังหวัดสกลนคร มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลสองดาว ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดตามคำสั่งทั้ง ๙ คำสั่ง พร้อมกับสำนวนการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดของคณะกรรมการฯ ตั้งแต่ สล. ๑ จนถึงสรุปการชดเชยค่าสินไหมทดแทนของแต่ละบุคคล และแต่ละบุคคลมีการชดเชยค่าสินไหมทดแทนคนละเท่าไร คงเหลือคนละเท่าไรให้แยกเป็นคำสั่งแต่ละเรื่องให้ชัดเจนเทศบาลตำบลสองดาว มีหนังสือ ที่ สน ๕๓๔๐๑.๐๖/๐๙๔๔ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยสำนวนการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ตามคำสั่งเทศบาลตำบลสองดาว ที่ ๒๗๔/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๔ และคำสั่งเทศบาลตำบลสองดาว ที่ ๑๗๔/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๖ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ดังต่อไปนี้

๑. คำสั่งให้ชดเชยเงินคืน และสำนวนการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ตามคำสั่งเทศบาลตำบลสองดาว ที่ ๑๓๔-๑๓๙/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๖ และตามคำสั่งเทศบาลตำบลสองดาว ที่ ๒๙๘/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ โดยให้เหตุผลว่าเคยเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ไปแล้ว

๒. บันทึกการสอบสวน (สล.๑) และสรุปการชดเชยค่าสินไหมทดแทนให้กับทางราชการเป็นรายบุคคลนั้น โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
ของเทศบาลตำบลส่องดาว ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า
ผู้อุทธรณ์เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนักบริหารงานคลัง ระดับ ๗ เทศบาลตำบลส่องดาว ถูกแต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ตามคำสั่งเทศบาลตำบลส่องดาว ที่ ๔๐๒/๒๕๕๓
ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ และคำสั่ง ที่ ๓๐๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๕ รวมจำนวน ๙
เรื่อง โดยคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด มีความเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ในฐานะ
หัวหน้ากองคลัง ไม่ได้ใช้ความระมัดระวังในการปฏิบัติหน้าที่ราชการซึ่งบุคคลเช่นนั้นจะต้องมี
วิสัยทัศน์ และพฤติกรรมเป็นการจงใจและประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงเป็นเหตุให้เทศบาลได้รับความ
เสียหาย จึงให้ผู้อุทธรณ์ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน รวมเป็นจำนวนเงิน ๒๑๖,๒๑๙.๕๐ บาท โดย
ผู้อุทธรณ์ได้ชำระให้บางส่วนแล้ว ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกองคลัง
องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านถ่อน จังหวัดสกลนคร และเกรงว่าจะไม่ได้รับความยุติธรรมในการสอบ
ข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดในครั้งนี้ จึงได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารในรายการข้างต้นไปยังเทศบาล
ตำบลส่องดาว แต่เทศบาลตำบลส่องดาวเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้บางรายการ และข้อมูลรายงานผล
การสอบสวน (สล.๒) ที่เปิดเผยให้นั้นมีการปกปิดข้อความบางส่วน

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เทศบาลตำบล
ส่องดาวมีหนังสือ ที่ สน ๕๓๔๐๑.๐๖/๑๐๙๓ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๗ และหนังสือ ที่ สน
๕๓๔๐๑.๐๖/๐๐๒๔ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการฯ ซึ่งแจ้งสรุปความได้ว่า ข้อมูล
ข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอเกี่ยวกับเทศบาลตำบลส่องดาวนั้น ประกอบไปด้วย

๑. คำสั่งให้ชดใช้เงินคืน จำนวน ๙ ฉบับ เทศบาลตำบลส่องดาวได้เปิดเผยให้
ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว

๒. จำนวนการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด จำนวน ๙ เรื่อง (สล.๑ และ
สล.๒) เทศบาลตำบลส่องดาวได้เปิดเผยในส่วนที่เป็นรายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบ
ข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด (สล.๒) แต่ปฏิเสธการเปิดเผยบันทึกการสอบสวนของ
คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด (สล.๑)

๓. สรุปการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้กับทางราชการเป็นรายบุคคล เทศบาลตำบล
ส่องดาว ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพราะเห็นว่าข้อมูลเกี่ยวกับการชดใช้ค่าสินไหมทดแทน
ให้กับทางราชการเป็นรายบุคคลเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคล
โดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐
อีกทั้ง เทศบาลตำบลส่องดาวไม่ได้จัดทำสรุปการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นรายบุคคลไว้ เนื่องจาก

ไม่มีบทบัญญัติกฎหมายใดบังคับให้ต้องจัดทำ เทศบาลตำบลส่องดาวจึงไม่มีข้อมูลอยู่ในความครอบครอง จึงเป็นข้อมูลที่ไม่อยู่ในสภาพที่พร้อมจะให้ได้เนื่องจากต้องจัดทำขึ้นใหม่ ตามมาตรา ๑๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเทศบาลตำบลส่องดาว เห็นว่าผู้อุทธรณ์ต้องการทราบเพียงข้อมูลว่าผู้ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้กับทางราชการนั้น ผู้ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนมีหน้าที่ต้องชำระเงินคืนตามคำสั่งเป็นการเฉพาะรายอยู่แล้ว และรายละเอียดในคำสั่งให้ชดใช้เงินคืนก็ชัดเจนอยู่แล้วไม่ว่าจะเป็นเรื่องสัดส่วนความรับผิดชอบ ฐานความผิด หรือผู้ที่ต้องร่วมรับผิดชอบ ผู้อุทธรณ์จึงไม่มีความจำเป็นที่จะทราบผลการชำระค่าสินไหมทดแทนของผู้ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนรายอื่น และผู้อุทธรณ์ไม่น่าจะนำข้อมูลข่าวสารไปเพื่อปกป้องสิทธิเสรีภาพของตนหรือเป็นเรื่องที่จะเป็นประโยชน์แก่สาธารณะแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่เทศบาลตำบลส่องดาวปฏิเสธการเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ มีดังนี้

๑. รายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด (สล.๒) ในส่วนที่มีการปกปิดข้อความ คือ รายชื่อของบุคคลที่ถูกกล่าวหา และพยานที่มาให้ถ้อยคำ และ

๒. บันทึกการสอบสวนของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด (สล.๑)

ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติของผู้มาให้ถ้อยคำซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ และอดีตเจ้าหน้าที่ของเทศบาลตำบลส่องดาว ที่มาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ข้อมูลข่าวสารนั้นจึงไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล แต่เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่เทศบาลตำบลส่องดาวได้ดำเนินการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้ง รายชื่อของบุคคลที่ถูกกล่าวหาปรากฏอยู่ในคำสั่งที่เทศบาลตำบลส่องดาวได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบไปแล้ว ส่วนพยาน

ผู้มาให้ถ้อยคำไม่ปรากฏว่ามีพยานคนใดที่กล่าวร้าย หรือพาดพิงถึงบุคคลที่สาม ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกกล่าวหาและต้องรับผิดชอบในการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนด้วย ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้อง ประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ อายุ ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ เลขประจำตัวประชาชน การเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงให้ปกปิดไว้

๓. สรุปการชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้กับทางราชการเป็นรายบุคคล เทศบาลตำบลส่องดาวแจ้งว่า ไม่มีข้อมูลดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง เนื่องจากไม่มีบทบัญญัติกฎหมายใดบังคับให้

ต้องจัดทำ ดังนั้น จึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเทศบาลตำบลสองดาวไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง สามารถร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้ดำเนินการตรวจสอบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลสองดาวเปิดเผยรายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด (สล.๒) ในส่วนที่มีการปกปิดข้อความบางส่วน และบันทึกการสอบสวนของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด (สล.๑) พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ อายุ ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ เลขประจำตัวประชาชน ให้ปกปิดไว้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๗/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตบางกอกน้อย
เกี่ยวกับเอกสารการรื้อถอนอาคาร

ผู้อุทธรณ์ : นายสิดปาราย อาฮูวารี
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตบางกอกน้อย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นายสิดปาราย อาฮูวารี ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อำนวยการเขตบางกอกน้อย ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือของเจ้าของอาคาร เลขที่ - ซอยจรัญสนิทวงศ์ ๒๕ ถนนจรัญสนิทวงศ์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ที่มีถึงเจ้าพนักงานท้องถิ่น แสดงความประสงค์จะรื้อถอนอาคารเอง และหนังสือสำนักงานเขตบางกอกน้อยที่ได้อนุญาตให้เจ้าของอาคารรื้อถอนอาคารเอง

สำนักงานเขตบางกอกน้อยมีหนังสือ ที่ กท ๕๘๐๓/๗๗๑๒ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อความในหนังสือมีการกล่าวถึงบุคคลอื่น หากคัดถ่ายให้ผู้อุทธรณ์อาจส่งผลกระทบต่อเจ้าของอาคารดังกล่าวได้ และหนังสือที่สำนักงานเขตบางกอกน้อยอนุญาตให้เจ้าของอาคารรื้อถอนอาคารเองนั้น ไม่ปรากฏพบว่ามีเอกสารตามที่ผู้อุทธรณ์ขอ

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตบางกอกน้อย ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์เคยร้องเรียนต่อสำนักงานเขตบางกอกน้อยว่าเจ้าของอาคารเลขที่ - ซอยจรัญสนิทวงศ์ ๒๕ ถนนจรัญสนิทวงศ์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร มีการต่อเติมอาคารโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ต่อมาผู้อุทธรณ์ทราบว่าอาคารเลขที่ดังกล่าวซึ่งปัจจุบันเป็นของนาย ก. สำนักงานเขตบางกอกน้อย ระบุผลการดำเนินการไว้ในตารางบัญชีอาคารว่า อาคารลำดับที่ ๖๐ “ออกคำสั่งรื้อถอนอาคาร

เจ้าของอาคารมีความประสงค์จะรื้อถอนอาคารเอง ประสาน สน.บางขุนศรี เพื่อตามผลคดี” ผู้อุทธรณ์จึงได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารในรายการข้างต้นไปยังสำนักงานเขตบางกอกน้อย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สำนักงานเขตบางกอกน้อยได้มีหนังสือ ที่ กท ๕๘๐๓/๑๑๑๓ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ชี้แจงเหตุผลการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สรุปความได้ว่า หนังสือของเจ้าของอาคารเลขที่ - ซอยจรัญสนิทวงศ์ ๒๕ ถนนจรัญสนิทวงศ์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ที่มีถึงเจ้าพนักงานท้องถิ่น แสดงความประสงค์จะรื้อถอนอาคารเอง การเปิดเผยอาจเกิดผลกระทบกับการฟ้องร้องกันส่วนตัวของบุคคลทั้งสอง ส่วนเอกสารหนังสือที่สำนักงานเขตบางกอกน้อยอนุญาตให้เจ้าของอาคารดังกล่าวรื้อถอนเองนั้นไม่มี เนื่องจากสำนักงานเขตบางกอกน้อยไม่ได้มีหนังสืออนุญาตให้เจ้าของดำเนินการรื้อถอนเอง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ อาจแบ่งออกได้ดังนี้

๑. หนังสือของเจ้าของอาคารเลขที่ - ซอยจรัญสนิทวงศ์ ๒๕ ถนนจรัญสนิทวงศ์ เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร ที่มีถึงเจ้าพนักงานท้องถิ่น แสดงความประสงค์จะรื้อถอนอาคารเอง คือ หนังสือนาย ก. ฉบับลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๗ (วันที่ และเดือน ไม่ชัดเจน) เรื่องขอขยายระยะเวลารื้อถอนอาคารเลขที่ - ซอยจรัญสนิทวงศ์ ๒๕ ถนนจรัญสนิทวงศ์ กรุงเทพมหานคร ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว แม้จะเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกชนแต่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งเมื่อพิจารณาจากเนื้อหาของหนังสือดังกล่าวแล้ว เห็นว่า แม้จะมีการกล่าวถึงเรื่องส่วนตัวอยู่บ้าง แต่ไม่ถึงขนาดที่การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้ร้องเรียนอาคารหลังดังกล่าว จึงมีเหตุอันสมควรจะได้ทราบข้อมูลข่าวสารตามคำขอได้

๒. หนังสือสำนักงานเขตบางกอกน้อยที่ได้อนุญาตให้เจ้าของอาคารรื้อถอนอาคารเอง สำนักงานเขตบางกอกน้อยแจ้งว่าไม่มี จึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าคำกล่าวอ้างของสำนักงานเขตบางกอกน้อยเป็นความจริง สามารถใช้สิทธิร้องเรียนตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้ต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตบางกอกน้อยเปิดเผยหนังสือ นาย ก. ฉบับลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๗ (วันที่ และเดือน ไม่ชัดเจน) เรื่องขอขยายระยะเวลาผ่อนชำระค่าเช่า - ซอยเจริญสุขนิทวงศ์ ๒๕ ถนนเจริญสุขนิทวงศ์ กรุงเทพมหานคร พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๘/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด เกี่ยวกับ
เอกสารแบบประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงาน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งนักบริหารงานช่าง ๗ สังกัดกองช่าง องค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด ขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของเอกสารแบบประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ดทุกกอง กองละหนึ่งชุด ที่ทำการประเมินในครั้งที่ ๑ (ผลงานระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ – ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๗) หากเอกสารที่ขอนั้นละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของผู้ประเมินหรือผู้รับการประเมิน หรือเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ ขอให้ปกปิด

องค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ดมีหนังสือ ที่ รอ ๕๑๐๐๑/๓๐๘๗ ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ศูนย์ข้อมูลข่าวสารองค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ดได้ประสานฝ่ายบริหารงานบุคคล องค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ดให้จัดเตรียมเอกสารดังกล่าวไว้แล้ว จึงให้ไปขอตรวจดูและขอรับเอกสารได้ที่ฝ่ายบริหารงานบุคคล องค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด อนึ่ง สำหรับข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขอทั้งหมดนั้น ขอเรียนให้ทราบว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ดสามารถจัดให้ได้คือ ข้อมูลแบบประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานเฉพาะของผู้ร้องขอ สำหรับข้อมูลเอกสารของบุคคลอื่นตามที่ร้องขอทั้งหมดเป็นข้อมูลตามมาตรา ๑๕ (๓) จึงไม่สามารถเปิดเผยได้ ซึ่งหากจัดหาให้อาจจะก่อให้เกิดผลกระทบสิทธิของบุคคลอื่นได้ และเรื่องที่ร้องขอมิใช่เป็นเรื่องที่จะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ ประกอบกับแบบประเมินดังกล่าวเป็นเพียงคำแนะนำในการปฏิบัติงานของแต่ละบุคคล ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้บังคับบัญชาใช้เป็นเครื่องมือในการปรับปรุงประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ดขอข้อมูลข่าวสารแบบประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด ทุกกอง กองละหนึ่งชุด ที่ทำการประเมินในครั้งที่ ๑ (ผลงานระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ – ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๗) แต่องค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ดปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย องค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ รอ ๕๑๐๐๑/๓๗๑๖ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ จัดส่งข้อมูลข่าวสารพร้อมคำชี้แจงเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด ตำแหน่งนักบริหารงานช่าง ๗ สังกัดกองช่าง องค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด ได้ยื่นคำขอเอกสารพร้อมรับรองสำเนาถูกต้องของเอกสารแบบประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด ทุกกอง กองละหนึ่งชุด และองค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ดได้มีหนังสือแจ้งผู้อุทธรณ์ให้ไปขอรับเอกสารที่หน่วยงานที่จัดเก็บข้อมูลข่าวสาร (ฝ่ายบริหารงานบุคคล) พร้อมทั้งได้แจ้งปฏิเสธข้อมูลข่าวสารของบุคคลอื่นที่มีใช้ของผู้อุทธรณ์ เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ดปฏิเสธการให้ข้อมูลข่าวสาร คือ แบบประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงาน ซึ่งผู้บริหารได้นำไปเพื่อพิจารณาในการเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งที่ ๒ ในรอบระหว่างเดือนเมษายน ๒๕๕๗ – เดือนตุลาคม ๒๕๕๗ ประกอบกับขณะนั้นผู้บริหารยังไม่ได้พิจารณาลงนามในแบบประเมิน ซึ่งกระบวนการในการพิจารณาการเลื่อนขั้นเงินเดือนยังไม่แล้วเสร็จ หากเปิดเผยแล้วอาจกระทบสิทธิของผู้อื่นได้ องค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ดจึงได้ปฏิเสธการให้ข้อมูลข่าวสารของบุคคลอื่น และตามที่คุณอุทธรณ์กล่าวอ้างว่าเอกสารตามที่ร้องขอทั้งที่เปิดเผยได้และไม่ได้นั้น องค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ดก็ยังไม่ให้แก่ผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด ซึ่งตามข้อเท็จจริงแล้วองค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ดได้จัดข้อมูลในส่วนของคุณข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ให้กับผู้อุทธรณ์แล้ว และผู้อุทธรณ์ได้ลงชื่อรับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวในวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ จากข้อเท็จจริงแล้วผู้อุทธรณ์ซึ่งปฏิบัติงานและเป็นข้าราชการในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด ไม่ได้ให้เหตุผลในการขอข้อมูลข่าวสารที่ชัดเจน เพียงแต่แจ้งวัตถุประสงค์ขอความอนุเคราะห์ข้อมูลข่าวสารที่มีคำรับรองถูกต้องของเอกสารแบบประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด ทุกกอง กองละหนึ่งชุด ซึ่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ดพิจารณาจากหนังสือดังกล่าวแล้ว จึงเป็นเหตุแห่งการปฏิเสธ

การให้ข้อมูลข่าวสารของบุคคลอื่นที่มีใช้ของผู้ยุทธน์ ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวอาจกระทบสิทธิของบุคคลอื่น เนื่องจากอยู่ระหว่างการพิจารณาความดีความชอบ ประกอบกับแบบประเมินดังกล่าวใช้แบบประเมินการพิจารณาขึ้นเงินเดือนในครั้งที่สองในแบบประเมินฯ ชุดเดียวกัน และอยู่ในระหว่างกระบวนการพิจารณาการเลื่อนขึ้นเงินเดือน ซึ่งขณะนี้ยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ

ผู้ยุทธน์มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ แจ้งว่า ได้เคยร้องขอแบบการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการ ตามข้อ ๓๐๑ กำหนด จากประธานคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดร้อยเอ็ด และร้องขอแบบการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด ตามข้อ ๓๐๑ กำหนด จากนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ดเช่นกัน ปรากฏว่าได้รับเป็นแบบประเมินฯ ที่เหมือนกัน คือ หน้า ๖ ไม่มีการกำหนดให้ผู้รับการประเมินรับทราบการประเมินฯ ต่อมา ได้ร้องขอข้อมูลข่าวสารทางราชการเกี่ยวกับเอกสารแบบประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน ๑ ชุด ปรากฏว่าเป็นแบบที่ต่างกับที่ได้รับในครั้งก่อน คือ หน้า ๖ มีผู้รับการประเมินรับทราบการประเมิน จึงมีความประสงค์ที่จะขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวครบทุกกอง กองละ ๑ ราย เพื่อดูว่าส่วนราชการอื่นใช้แบบประเมินฯ ที่เป็นแบบเดียวกันหรือไม่ เพื่อจะใช้ประกอบการร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดร้อยเอ็ด หากทุกส่วนราชการใช้แบบเดียวกัน คือแบบของประธานคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดร้อยเอ็ด กำหนด ที่หน้า ๖ ไม่มีการกำหนดให้ผู้รับการประเมินรับทราบการประเมินฯ ว่าการประเมินฯ ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ดที่ประเมินมาตลอดนับ ๑๐ ปี นั้น ขัดต่อกฎหมายแห่งประกาศคณะกรรมการข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด จังหวัดร้อยเอ็ด เรื่องหลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ร้อยเอ็ด ข้อ ๓๐๒ และข้อ ๓๐๕ ประกอบมติคณะรัฐมนตรี แจ้งตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๒๐๕/ว ๑๑๗ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๔๐ หรือไม่

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามยุทธน์ คือ แบบประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ดทุกกอง กองละ ๑ ราย ที่ทำการประเมินในครั้งที่ ๑ (ผลงานระหว่างวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ – ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๗) ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติและได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว แต่การเปิดเผยแบบประเมินดังกล่าวทั้งหมดอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้ยุทธน์ทราบได้ เว้นแต่ชื่อผู้รับการประเมิน ตำแหน่ง ระดับ และเงินเดือนให้ปกปิดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดร้อยเอ็ดเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ชื่อผู้รับการประเมิน ตำแหน่ง ระดับ และเงินเดือนให้ปกปิดไว้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๙/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการร้องเรียน และการดำเนินการ
เรื่องร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตตลาดพร้าว

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึง
ผู้อำนวยการเขตตลาดพร้าวขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๔ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ เอกสารการร้องเรียนของนางสาว ข. พร้อมรายงานผลไปยังศูนย์ ๑๕๕๕
ตามข้อกล่าวอ้างของเจ้าหน้าที่

รายการที่ ๒ เอกสารของฝ่ายสิ่งแวดล้อมที่จัดส่งให้ฝ่ายประชาสัมพันธ์เป็นผู้บันทึกข้อมูล

รายการที่ ๓ ชื่อผู้บันทึกข้อมูลในวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ และผู้กระทำการแก้ไขข้อมูล

รายการที่ ๔ เอกสารการรายงานผลของสำนักงานเขตตลาดพร้าวไปยังศูนย์ ๑๕๕๕

ทุกกรณีของการร้องเรียน ประจำวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

สำนักงานเขตตลาดพร้าวมีหนังสือ ที่ กท ๖๖๐๑/๖๙๔๓ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม
๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ แก่ผู้อุทธรณ์ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารรายการอื่นโดยให้เหตุผลสรุปว่า เป็นเอกสารเรื่องราวร้องทุกข์ที่เป็นเรื่องเฉพาะของผู้ร้องซึ่ง
ไม่อาจเปิดเผยต่อบุคคลภายนอกที่ไม่ใช่เจ้าของข้อมูลหรือเป็นผู้สืบสันดานโดยตรงที่มีส่วนได้เสีย และ
เป็นข้อมูลข่าวสารที่กฎหมายกำหนดให้ไม่ต้องเปิดเผย อยู่ในดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ภายใต้บังคับของ
มาตรา ๑๕ (๒) (๓) (๔) (๕) และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๕๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานเขตตลาดพร้าว และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงสำนักงานเขตตลาดพร้าวร้องเรียนกล่าวหาว่าได้รับความเดือดร้อนรำคาญจากอาคารข้างเคียงซึ่งอยู่ติดกันส่งเสียงดังรบกวนจากการเย็บผ้าด้วยจักรไฟฟ้า สำนักงานเขตตลาดพร้าวสรุปผลการตรวจสอบว่า พิจารณาจากสภาพแวดล้อมทั่วไปไม่ปรากฏเหตุเสียงดังตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียน หลังจากนั้นผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปว่า ผู้อุทธรณ์ได้ทำหนังสือร้องเรียนต่อสำนักงานเขตตลาดพร้าวกรณีได้รับความเดือดร้อนรำคาญเกี่ยวกับเสียงจักรเย็บผ้าจากบ้านที่อยู่ติดกัน แต่เจ้าหน้าที่เขตตลาดพร้าวได้ทำรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา ทำการใส่ความ หมิ่นประมาท สร้างหลักฐานเท็จ ทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหาย ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อนำไปดำเนินคดีอาญากับเจ้าหน้าที่สำนักงานเขตตลาดพร้าว ดังนี้

รายการที่ ๑ ได้แก่เอกสารการร้องเรียนของนางสาว ข. ที่ร้องเรียนต่อสำนักงานเขตตลาดพร้าวกรณีได้รับความเดือดร้อนรำคาญเกี่ยวกับเสียงจักรเย็บผ้าซึ่งมีลักษณะเดียวกับกรณีการร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ แต่อาคารที่เป็นต้นเหตุของเสียงดังนั้นเป็นคนละหลังกัน ผู้อุทธรณ์ต้องการเอกสารดังกล่าวเพื่อตรวจดูและเปรียบเทียบการดำเนินการเรื่องร้องเรียนในกรณีของผู้อุทธรณ์และนางสาว ข. ผู้อุทธรณ์ได้รับสำเนาเอกสารรายการที่ ๑ จากนางสาว ข. แล้ว แต่ยังต้องการสำเนาเอกสารรายการที่ ๑ จากสำนักงานเขตตลาดพร้าวด้วยเพื่อตรวจสอบว่าสำนักงานเขตตลาดพร้าวได้ทำการแก้ไขข้อความในเอกสารการร้องเรียนของนางสาว ข. หรือไม่ โดยนางสาว ข. ยินยอมให้ผู้อุทธรณ์ขอสำเนาเอกสารรายการที่ ๑ จากสำนักงานเขตตลาดพร้าว

รายการที่ ๒ นั้นผู้อุทธรณ์ต้องการนำไปตรวจสอบว่าเจ้าหน้าที่คนใดทำงานในวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

รายการที่ ๓ นั้นผู้อุทธรณ์ต้องการทราบว่าเจ้าหน้าที่คนใดเป็นผู้บันทึกข้อมูลและแก้ไขข้อมูลเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ เนื่องจากเจ้าหน้าที่สำนักงานเขตตลาดพร้าวบันทึกข้อมูลเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์เป็นเท็จ แต่สำนักงานเขตตลาดพร้าวเปิดเผยให้ไม่ตรงกับคำขอของผู้อุทธรณ์เนื่องจากสำนักงานเขตตลาดพร้าวเปิดเผยรายชื่อเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานจำนวน ๒ คนแต่ไม่ระบุให้ชัดเจนว่าเจ้าหน้าที่คนใดเป็นผู้บันทึกข้อมูลและแก้ไขข้อมูลเรื่องร้องเรียน

รายการที่ ๔ นั้นผู้อุทธรณ์ต้องการนำไปตรวจสอบการดำเนินการเรื่องร้องเรียนของเจ้าหน้าที่ สืบเนื่องจากเจ้าหน้าที่สำนักงานเขตตลาดพร้าวบันทึกข้อมูลเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์เป็นเท็จ

ผู้แทนสำนักงานเขตลาดพร้าวชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงสำนักงานเขตลาดพร้าวร้องเรียนกล่าวหาว่าได้รับความเดือดร้อนรำคาญจากอาคารข้างเคียงซึ่งอยู่ติดกันส่งเสียงดังรบกวนจากการเย็บผ้าด้วยจักรไฟฟ้า เจ้าหน้าที่ฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาลไปตรวจสอบแล้วรายงานว่พิจารณาจากสภาพแวดล้อมทั่วไปไม่ปรากฏเหตุเสียงดังตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียน โดยมีการเย็บผ้าเพียงเล็กน้อย ประกอบกับผู้อุทธรณ์ได้ย้ายออกไปจากอาคารที่ติดกับอาคารที่ถูกร้องเรียนแล้ว เมื่อเจ้าหน้าที่สอบถามเจ้าของอาคารปัจจุบันแล้วได้รับแจ้งว่าไม่ได้รับความเดือดร้อนจากเสียงดังแต่อย่างใด ผู้อุทธรณ์ไม่พอใจกล่าวหาว่าเจ้าหน้าที่เข้าข้างผู้ถูกร้องเรียน ส่วนการร้องเรียนของนางสาว ข. นั้นเป็นการร้องเรียนคนละกรณีกับการร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ อาคารที่ถูกร้องเรียนนั้นเป็นคนละแห่งกับกรณีการร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ ผู้ถูกร้องเรียนก็เป็นอีกบุคคลหนึ่ง แต่มีลักษณะการร้องเรียนคล้ายกันคือได้รับความเดือดร้อนรำคาญจากอาคารข้างเคียงซึ่งอยู่ติดกันส่งเสียงดังรบกวนจากการเย็บผ้าด้วยจักรไฟฟ้า ส่วนกรณีที่ผู้อุทธรณ์กล่าวหาว่าเจ้าหน้าที่รับเรื่องร้องเรียนบันทึกข้อมูลเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์เป็นเท็จนั้น สืบเนื่องจากเจ้าหน้าที่ได้บันทึกข้อมูลเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์สลับกับเรื่องร้องเรียนของบุคคลอื่น แต่เมื่อเจ้าหน้าที่ทราบว่าบันทึกข้อมูลสลับกันแล้วก็ได้นำดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องกับความเป็นจริง พร้อมทั้งรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบตามลำดับชั้น รวมทั้งชี้แจงให้ผู้อุทธรณ์ทราบด้วยแล้วแต่ผู้อุทธรณ์ก็ยังไม่พอใจ และมีคำขอข้อมูลข่าวสารทั้ง ๔ รายการ สำนักงานเขตลาดพร้าวพิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

รายการที่ ๑ ไม่สามารถเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ เนื่องจากเป็นเอกสารการร้องเรียนของนางสาว ข. ไม่เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด แต่ถ้านางสาว ข. มีหนังสือยินยอมให้ ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวสำนักงานเขตลาดพร้าวก็ยินดีให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์

รายการที่ ๒ สำนักงานเขตลาดพร้าวไม่อาจจัดหาสำเนาเอกสารให้ตามคำขอ เนื่องจากเอกสารนั้นมีจำนวนมาก แต่ผู้อุทธรณ์มีคำขอโดยไม่ระบุให้ชัดเจนว่าต้องการเอกสารเรื่องใด ลักษณะใดวันที่ใด ถ้าผู้อุทธรณ์ระบุให้ชัดเจนเพียงพอที่เจ้าหน้าที่จะสามารถเข้าใจได้ว่าเป็นเอกสารใด และเอกสารนั้นเกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์สำนักงานเขตลาดพร้าวก็ยินดีให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์

รายการที่ ๓ นั้นสำนักงานเขตลาดพร้าวเปิดเผยชื่อเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานบันทึกข้อมูลเรื่องร้องเรียนให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้วว่ามีจำนวน ๒ คน แต่ไม่สามารถระบุรายละเอียดได้ว่าเจ้าหน้าที่คนใดเป็นผู้บันทึกข้อมูลและแก้ไขข้อมูลเรื่องร้องเรียนเนื่องจากเจ้าหน้าที่ทั้ง ๒ คนปฏิบัติงานร่วมกันบันทึกข้อมูลด้วยกัน จึงไม่สามารถแยกได้ว่าเจ้าหน้าที่คนใดเป็นผู้บันทึกข้อมูลของผู้ร้องเรียนรายใดเป็นการเฉพาะได้

รายการที่ ๔ ไม่สามารถเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการร้องเรียนของบุคคลอื่นไม่เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์ ไม่มีข้อมูลการร้องเรียนของผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนี้อาจมีผลกระทบต่อผู้ร้องเรียน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ได้แก่เอกสารการร้องเรียนของนางสาว ข. ผู้อุทธรณ์ไม่มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้อง ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวโดยไม่มีหนังสือให้ความยินยอมของนางสาว ข. การที่สำนักงานเขตลาดพร้าวปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้น คณะกรรมการฯ เห็นชอบด้วย

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ผู้อุทธรณ์มีคำขอโดยไม่ระบุให้ชัดเจนในลักษณะที่อาจเข้าใจได้ตามสมควรตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ การที่สำนักงานเขตลาดพร้าวไม่จัดหาสำเนาข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์นั้น กรณีนี้ไม่ใช่คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ จึงไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์เห็นว่าสำนักงานเขตลาดพร้าวฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ หรือเห็นว่าตนไม่ได้รับความสะดวกโดยไม่มีเหตุอันสมควรก็มีสิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้ตามมาตรา ๑๓

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ สำนักงานเขตลาดพร้าวได้เปิดเผยให้กับผู้อุทธรณ์แล้วว่า มีผู้บันทึกข้อมูลเรื่องร้องเรียนจำนวน ๒ คนซึ่งปฏิบัติงานร่วมกัน ไม่สามารถแยกได้ว่าเจ้าหน้าที่คนใดเป็นผู้บันทึกข้อมูลของผู้ร้องเรียนรายใดเป็นการเฉพาะได้ กรณีนี้ถือว่าสำนักงานเขตลาดพร้าวได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว คณะกรรมการฯ ไม่ต้องวินิจฉัย

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการร้องเรียนของบุคคลอื่นไม่เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจมีผลกระทบกับผู้ร้องเรียน การที่สำนักงานเขตลาดพร้าวปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้น คณะกรรมการฯ เห็นชอบด้วย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๖๐/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารประมวลเรื่องเสนอผู้บังคับบัญชา
พร้อมเอกสารประกอบการพิจารณาความรับผิดทางละเมิด

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมบัญชีกลาง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้รับคำสั่งกรมส่งเสริมการเกษตร ที่ ๕๖๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๗ ให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้กับกรมส่งเสริมการเกษตร ตามความเห็นของหนังสือกรมบัญชีกลาง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๐๑.๔/๑๑๐๕๓ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๗ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงอธิบดีกรมบัญชีกลาง ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. บันทึกข้อความจากเจ้าหน้าที่เจ้าของเรื่องที่ประมวลเรื่องให้อธิบดีกรมบัญชีกลาง พิจารณาเพื่อเห็นชอบให้เรียกให้ผู้อุทธรณ์ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเพื่อละเมิดโดยลงนามในหนังสือ กรมบัญชีกลาง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๐๑.๔/๑๑๐๕๓ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๗ ประกอบด้วย ต้นเรื่อง หรือข้อเท็จจริง ระเบียบกฎหมายที่นำมาประกอบการพิจารณา ข้อพิจารณา และข้อเสนอ ชื่อและลายมือชื่อเจ้าหน้าที่เจ้าของสำนวน ชื่อผู้ลงนามตรวจสอบสำนวนผ่านเพื่อเสนอไปยังอธิบดีกรมบัญชีกลาง

๒. เอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ในการรักษาสีทธิและต่อสู้ของผู้อุทธรณ์

กรมบัญชีกลางมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๑๐.๔/๓๖๙๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า

๑. ตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกอบกับ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ มีบทบัญญัติให้กระทรวงการคลังทำหน้าที่ตรวจสอบสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ โดยระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ ข้อ ๒๑ กำหนดให้การพิจารณาให้ความเห็นต่อกระทรวงการคลังมี “คณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่ง” เป็นผู้พิจารณาให้

ความเห็นต่อกระทรวงการคลัง และกระทรวงการคลังได้มีคำสั่ง ที่ ๖๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๒ มอบอำนาจให้อธิบดีกรมบัญชีกลางสั่งการหรือให้ความเห็นชอบเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ครั้งหนึ่งในวงเงินไม่เกิน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๒. เมื่อกรมบัญชีกลางได้รับรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดจากกรมส่งเสริมการเกษตร กรณีสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินโดยสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ภูมิภาคที่ ๕ (จังหวัดอุบลราชธานี) ได้ตรวจสอบพบว่า สำนักงานเกษตรจังหวัดศรีสะเกษดำเนินการประกวดราคาซื้อปุ๋ยเคมีเพื่อใช้ในโครงการศูนย์ผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวชุมชน ปี ๒๕๔๓ โดยมีการกำหนดคุณสมบัติของผู้เสนอราคาเพิ่มเติมจากตัวอย่างที่ กวพ. กำหนด ทำให้มีลักษณะเป็นการกีดกันหรือไม่เปิดโอกาสให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรมและได้มีการเปลี่ยนแปลงข้อกำหนดคุณสมบัติของปุ๋ยเคมีเป็นเหตุให้สำนักงานเกษตรจังหวัดศรีสะเกษต้องซื้อปุ๋ยเคมีในราคาที่สูงกว่าราคาของผู้เสนอราคารายต่ำสุดคิดเป็นเงิน ๑,๕๕๓,๔๖๐ บาท กรมบัญชีกลางได้ดำเนินการตรวจสอบสำนวนการสอบสวนโดยผ่านการพิจารณาเสนอความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดชอบทางแพ่ง และแจ้งผลการพิจารณาความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ให้อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตรทราบและดำเนินการต่อไป ซึ่งถือเป็นการดำเนินการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ครบถ้วนตามอำนาจหน้าที่และขั้นตอนที่กำหนดไว้แล้ว

๓. กรณีที่ให้จัดส่งเอกสารประกอบการพิจารณาในขั้นตอนการตรวจสอบสำนวนการสอบสวนของกรมบัญชีกลางนั้น เอกสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่ไม่อาจเปิดเผยได้เนื่องจากมีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับหนังสือกรมบัญชีกลาง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๐๑.๔/๑๑๐๕๓ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๗ ที่ได้แจ้งผลการพิจารณาเพื่อให้ผู้แต่งตั้งมีคำสั่งตามความเห็นของกระทรวงการคลังนั้น ความเห็นของกระทรวงดังกล่าวเป็นเพียงส่วนหนึ่งของการพิจารณาทางปกครอง เพื่อออกคำสั่งทางปกครองเท่านั้น จึงยังไม่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระงับ หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคล อันจะถือได้ว่าเป็นคำสั่งทางปกครอง ตามบทนิยามคำว่า “คำสั่งทางปกครอง” ตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ แต่อย่างใด ผู้อุทธรณ์จึงไม่ใช่ผู้ได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหายจากหนังสือกรมบัญชีกลางดังกล่าว ทั้งนี้ ตามแนวคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด คดีหมายเลขแดง ที่ - และคำสั่งศาลปกครองสูงสุด ที่ ๕๘๒/๒๕๕๓

๔. กรณีขอให้จัดส่งเอกสารประกอบการพิจารณาอื่นๆ นั้น กรมบัญชีกลางได้รับสำเนาเอกสารประกอบการพิจารณาจากกรมส่งเสริมการเกษตรเพื่อใช้ในการตรวจสอบสำนวนการสอบสวน

โดยเอกสารต้นฉบับอยู่ในความครอบครองของกรมส่งเสริมการเกษตร จึงขอให้ขอเอกสารดังกล่าว โดยตรงจากกรมส่งเสริมการเกษตรในฐานะหน่วยงานของรัฐที่เสียหายและได้ออกคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ผู้ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกอบกับระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมบัญชีกลางดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ กรมบัญชีกลาง และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับแจ้งจากกรมส่งเสริมการเกษตรให้รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน กรณีสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๕ (จังหวัดอุบลราชธานี) ได้ตรวจสอบพบว่า สำนักงานเกษตรจังหวัดศรีสะเกษดำเนินการประกวดราคาซื้อปุ๋ยเคมีเพื่อใช้ในโครงการศูนย์ผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวชุมชน ปี ๒๕๔๓ ไม่ถูกต้อง เป็นเหตุให้สำนักงานเกษตรจังหวัดศรีสะเกษต้องซื้อปุ๋ยเคมีในราคาที่สูงกว่าราคาของผู้เสนอราคารายต่ำสุดคิดเป็นเงิน ๑,๕๕๓,๔๖๐ บาท กรมส่งเสริมการเกษตรจึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนความรับผิดทางละเมิด ผลการสอบสวนปรากฏว่า ไม่มีผู้ใดกระทำความผิด เมื่อกรมส่งเสริมการเกษตรเสนอเรื่องไปกรมบัญชีกลาง กรมบัญชีกลางได้ดำเนินการตรวจสอบสำนวนการสอบสวนโดยผ่านการพิจารณาเสนอความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่ง แล้วแจ้งผลการตรวจสอบกลับไปยังกรมส่งเสริมการเกษตร ต่อมากรมส่งเสริมการเกษตรมีคำสั่งเรียกให้ผู้อุทธรณ์ชี้แจงค่าสินไหมทดแทน ผู้อุทธรณ์จึงมีข้อสงสัยว่า เจ้าหน้าที่กรมบัญชีกลางใช้ดุลยพินิจโดยชอบหรือไม่ จึงขอบันทึกข้อความที่เจ้าหน้าที่เจ้าของเรื่องประมวลเรื่องเสนออธิบดีกรมบัญชีกลางพิจารณาสั่งการเพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการฟ้องร้องต่อไป ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์ได้ส่งคำชี้แจงเป็นหนังสือเพิ่มเติมว่า ข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอในข้อ ๒ เอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง หมายความว่ารวมถึง บันทึกหรือเอกสารประกอบการประชุมที่เสนอต่อที่ประชุม ระเบียบวาระการประชุม มติที่ประชุม และสรุปผลการประชุมของคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่ง

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย กรมบัญชีกลางชี้แจงว่า กรมบัญชีกลางได้รับสำนวนการสอบสวนความรับผิดทางละเมิดจากกรมส่งเสริมการเกษตร เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวนจึงเสนอคณะกรรมการความรับผิดทางแพ่งซึ่งมีผู้แทนจากหน่วยงานต่างๆ ร่วมเป็นกรรมการ เช่น ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด เป็นต้น ผลการสอบสวนสรุปว่า ในการประกวดราคาซื้อปุ๋ยเคมีเพื่อใช้ในโครงการศูนย์ผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวชุมชน ปี ๒๕๔๓ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ว่าราชการจังหวัดศรีสะเกษ ได้แก้ไขประกาศประกวดราคาโดยเปลี่ยนเงื่อนไขเอกสารประกวดราคาทำให้ผู้เข้าประกวดราคา ๓ ราย มีคุณสมบัติ

ครบถ้วนเพียง ๑ ราย และไม่ใช่ผู้เสนอราคาต่ำสุด แต่คณะกรรมการฯ เห็นว่า จากการส่งตัวอย่างปูยของผู้เข้าประกวดราคาทั้ง ๓ ราย เป็นมาตรฐานเดียวกัน การประกวดราคาดังกล่าวจึงไม่ถูกต้อง กรมบัญชีกลางจึงแจ้งผลการตรวจสอบให้กรมส่งเสริมการเกษตรทราบ เพื่อมีคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๑. บันทึกข้อความจากเจ้าหน้าที่เจ้าของเรื่องที่ประมวลเรื่องให้อธิบดีกรมบัญชีกลางพิจารณาเพื่อเห็นชอบให้เรียกให้ผู้อุทธรณ์ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ บันทึกหรือเอกสารประกอบการประชุมระเบียบวาระการประชุม มติที่ประชุม และสรุปผลการประชุมของคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดชอบทางแพ่ง เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า กรมบัญชีกลางได้ดำเนินการสอบสวนความรับผิดชอบทางแพ่งแก่เจ้าหน้าที่เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยย่อมไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกกล่าวหาและต้องรับผิดชอบในมูลละเมิด จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในกรณีดังกล่าว ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามผู้อุทธรณ์ร้องขอ เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรมบัญชีกลางเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการ บันทึกข้อความจากเจ้าหน้าที่ประมวลเรื่องเสนออธิบดีกรมบัญชีกลางพิจารณาเพื่อเห็นชอบให้เรียกให้ผู้อุทธรณ์ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน และเอกสารประกอบการประชุม ระเบียบวาระการประชุม มติที่ประชุม และสรุปผลการประชุมของคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดชอบทางแพ่ง พร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๖๑/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกระบวนการสอบสวนความรับผิดทางละเมิด

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมบัญชีกลาง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้รับคำสั่งกรมส่งเสริมการเกษตร ที่ ๕๖๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๗ ให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้กับกรมส่งเสริมการเกษตร ตามความเห็นของหนังสือกรมบัญชีกลาง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๐๑.๔/๑๑๐๕๓ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๗ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงอธิบดีกรมบัญชีกลาง ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. ขอทราบชื่อและตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของกระทรวงการคลังผู้เป็นเจ้าของสำนวนเรียกให้ผู้อุทธรณ์ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้กับกรมส่งเสริมการเกษตร โดยออกเป็นหนังสือกรมบัญชีกลาง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๐๑.๔/๑๑๐๕๓ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๗

๒. ขอทราบชื่อและตำแหน่งผู้ลงนามตรวจสอบสำนวนในบันทึกข้อความเพื่อผ่านไปยังผู้มีอำนาจลงนามในหนังสือกรมบัญชีกลาง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๐๑.๔/๑๑๐๕๓ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๗ ทุกคน

๓. ขอทราบขั้นตอนการพิจารณาสำนวนคดีสอบสวนความรับผิดทางละเมิดของกระทรวงการคลัง ได้เสนอข้อกฎหมายและข้อพิจารณาในเรื่องอายุความเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนกรณีมูลละเมิดได้เกิดขึ้นเป็นเวลาเกินกว่า ๑๐ ปี เสนอผู้มีอำนาจลงนามและมีคำสั่งเพื่อประกอบการพิจารณาอย่างไร

กรมบัญชีกลางมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๑๐.๔/๓๖๙๖๐ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า

๑. กรณีขอทราบชื่อและตำแหน่งของเจ้าหน้าที่เจ้าของสำนวนและผู้ลงนามตรวจสอบในขั้นตอนการตรวจสอบสำนวนการสอบสวนของกรมบัญชีกลางนั้น ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๓๘ บัญญัติว่า “เมื่อส่วนราชการใด

ได้รับการติดต่อสอบถามเป็นหนังสือจากประชาชนหรือจากส่วนราชการด้วยกันเกี่ยวกับงานที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการนั้น ให้เป็นหน้าที่ของส่วนราชการนั้นที่จะต้องตอบคำถามหรือแจ้งการดำเนินการให้ทราบภายในสิบห้าวันหรือภายในกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๓๗” แต่โดยที่ข้อมูลในประเด็นที่สอบถามเป็นการระบุเฉพาะเจาะจงขอทราบชื่อและตำแหน่งหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ผู้ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานราชการตามขั้นตอนของกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา มิใช่เป็นการสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับงานที่อยู่ในอำนาจหน้าที่โดยทั่วไปของกรมบัญชีกลาง ซึ่งถือว่าการสอบถามข้อมูลข่าวสารของราชการที่ไม่อาจเปิดเผยได้ เนื่องจากมีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด และการเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. กรณีขอทราบขั้นตอนการพิจารณาสำนวนของกระทรวงการคลัง เจ้าหน้าที่เจ้าของสำนวนและผู้ลงนามตรวจสำนวนทุกคนได้เสนอข้อกฎหมายและข้อพิจารณาในเรื่องอายุความการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนกรณีมูลละเมิดได้เกิดขึ้นเป็นเวลาเกินกว่า ๑๐ ปี เสนอผู้มีอำนาจลงนามและมีคำสั่งเพื่อประกอบการพิจารณาหรือไม่อย่างไรนั้น เมื่อกรมบัญชีกลางได้รับรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดจากกรมส่งเสริมการเกษตร กรณีสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินโดยสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๕ (จังหวัดอุบลราชธานี) ได้ตรวจสอบพบว่า สำนักงานเกษตรจังหวัดศรีสะเกษดำเนินการประกวดราคาซื้อปุ๋ยเคมีเพื่อใช้ในโครงการศูนย์ผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวชุมชน ปี ๒๕๔๓ โดยมีการกำหนดคุณสมบัติของผู้เสนอราคาเพิ่มเติมจากตัวอย่างที่ กวพ. กำหนด ทำให้มีลักษณะเป็นการกีดกันหรือไม่เปิดโอกาสให้มีการแข่งขันราคาอย่างเป็นธรรมและได้มีการเปลี่ยนแปลงข้อกำหนดคุณสมบัติของปุ๋ยเคมี เป็นเหตุให้สำนักงานเกษตรจังหวัดศรีสะเกษต้องซื้อปุ๋ยเคมีในราคาที่สูงกว่าราคาของผู้เสนอราคารายต่ำสุดคิดเป็นเงิน ๑,๕๕๓,๔๖๐ บาท กรมบัญชีกลางได้ดำเนินการตรวจสอบสำนวนการสอบสวนโดยผ่านการพิจารณาเสนอความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่ง ตามนัยข้อ ๒๑ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และแจ้งผลการพิจารณาความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ให้อธิบดีกรมส่งเสริมการเกษตรทราบและดำเนินการต่อไป ตามนัยข้อ ๑๘ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ ซึ่งถือเป็นการดำเนินการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ ครบถ้วนตามอำนาจหน้าที่และขั้นตอนที่กำหนดไว้แล้ว สำหรับขั้นตอนการออกคำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ชดเชยค่าสินไหมทดแทนเป็นอำนาจหน้าที่ของกรมส่งเสริมการเกษตรในฐานะหน่วยงานของรัฐที่เสียหาย ตามนัยมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ในประเด็นเกี่ยวกับสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนกรณีมูลละเมิดได้เกิดขึ้นเป็นเวลาเกินกว่า ๑๐ ปี นั้น แม้จะปรากฏว่าสิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนขาดอายุความแล้ว หากหน่วยงานประสงค์จะดำเนินการต่อไปก็ไม่มีผลเป็นการตัดอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐที่เสียหายที่จะสอบข้อเท็จจริงและดำเนินการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ ต่อไป

เพราะแม้ว่าสิทธิเรียกร้องจะขาดอายุความแล้วก็ยังฟ้องคดีต่อศาลเพื่อบังคับตามสิทธิเรียกร้องต่อไปได้ เนื่องจากศาลไม่อาจอ้างอายุความเป็นเหตุยกฟ้องหากคู่ความมิได้ยกอายุความขึ้นเป็นข้อต่อสู้ ตามมาตรา ๑๙๓/๒๙ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ทั้งนี้ ตามแนวคำวินิจฉัยของ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) เรื่องเสร็จที่ ๘๕๐/๒๕๕๔

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมบัญชีกลางดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ กรมบัญชีกลาง และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับแจ้งจากกรมส่งเสริมการเกษตรให้รับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน กรณีสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๕ (จังหวัดอุบลราชธานี) ได้ตรวจสอบพบว่า สำนักงานเกษตรจังหวัดศรีสะเกษดำเนินการประกวดราคาซื้อปุ๋ยเคมีเพื่อใช้ในโครงการศูนย์ผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวชุมชน ปี ๒๕๔๓ ไม่ถูกต้อง เป็นเหตุให้สำนักงานเกษตรจังหวัดศรีสะเกษต้องซื้อปุ๋ยเคมีในราคาที่สูงกว่าราคาของผู้เสนอราคารายต่ำสุดคิดเป็นเงิน ๑,๕๕๓,๔๖๐ บาท กรมส่งเสริมการเกษตรจึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนความรับผิดชอบทางละเมิด ผลการสอบสวนปรากฏว่า ไม่มีผู้ใดกระทำความผิด เมื่อกรมส่งเสริมการเกษตรเสนอเรื่องไปกรมบัญชีกลาง กรมบัญชีกลางได้ดำเนินการตรวจสอบสำนวนการสอบสวนโดยผ่านการพิจารณาเสนอความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดชอบทางแพ่ง แล้วแจ้งผลการตรวจสอบกลับไปยังกรมส่งเสริมการเกษตร ต่อมากรมส่งเสริมการเกษตรมีคำสั่งเรียกให้ผู้อุทธรณ์ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ผู้อุทธรณ์จึงมีข้อสงสัยว่า เจ้าหน้าที่กรมบัญชีกลางใช้ดุลยพินิจโดยชอบหรือไม่ และได้ยกเหตุขาดอายุความขึ้นพิจารณาหรือไม่ จึงขอทราบชื่อเจ้าหน้าที่ที่เสนอความเห็นและผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อจะได้ฟ้องร้องได้อย่างถูกต้องต่อไป ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถอุทธรณ์ต่อกรมบัญชีกลางได้ เนื่องจากกรมบัญชีกลางอ้างว่าไม่ใช่คู่กรณี จึงต้องร้องขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อตรวจสอบการดำเนินการของกรมบัญชีกลางต่อไป

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนกรมบัญชีกลางชี้แจงว่า กรมบัญชีกลางได้รับสำนวนการสอบสวนความรับผิดชอบทางละเมิดจากกรมส่งเสริมการเกษตร เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบสำนวนจึงเสนอคณะกรรมการความรับผิดชอบทางแพ่งซึ่งมีผู้แทนจากหน่วยงานต่างๆ ร่วมเป็นกรรมการ เช่น ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด เป็นต้น ผลการสอบสวนสรุปว่า ในการประกวดราคาซื้อปุ๋ยเคมีเพื่อใช้ในโครงการศูนย์ผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวชุมชน ปี ๒๕๔๓ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ว่าราชการจังหวัดศรีสะเกษ ได้แก้ไขประกาศประกวดราคาโดยเปลี่ยนเงื่อนไขเอกสารประกวดราคาทำให้ผู้เข้าประกวดราคา ๓ ราย มีคุณสมบัติครบถ้วนเพียง ๑ ราย และไม่ใช่ผู้เสนอราคาต่ำสุด แต่คณะกรรมการฯ เห็นว่า จากการส่งตัวอย่างปุ๋ยของผู้เข้าประกวดราคาทั้ง ๓ ราย เป็นมาตรฐานเดียวกัน การประกวดราคาดังกล่าวจึงไม่ถูกต้อง

กรมบัญชีกลางจึงแจ้งผลการตรวจสอบให้กรมส่งเสริมการเกษตรทราบ เพื่อมีคำสั่งให้ชุดใช้ค่าสินไหมทดแทนต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เกี่ยวกับชื่อและตำแหน่งของเจ้าหน้าที่เจ้าของสำนวนและผู้ลงนามตรวจสอบสำนวนการสอบสวนของกรมบัญชีกลาง เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า กรมบัญชีกลางได้ดำเนินการสอบสวนความรับผิดชอบทางแพ่งแก่เจ้าหน้าที่เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยย่อมไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ การเปิดเผยเพียงชื่อและตำแหน่งเจ้าหน้าที่เจ้าของสำนวนและผู้ตรวจสำนวน ซึ่งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกกล่าวหาและต้องรับผิดชอบในมูลละเมิด จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในกรณีดังกล่าว ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้อง ประกอบกันแล้ว จึงเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ สำหรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับขั้นตอนการพิจารณาของกระทรวงการคลังในเรื่องอายุความการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนกรณีมูลละเมิดได้เกิดขึ้นเป็นเวลานานกว่า ๑๐ ปีนั้น เมื่อกรมบัญชีกลางได้มีหนังสือชี้แจงขั้นตอนการดำเนินการดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรมบัญชีกลางเปิดเผยข้อมูลข่าวสารชื่อและตำแหน่งของเจ้าหน้าที่เจ้าของสำนวนและผู้ลงนามตรวจสอบในขั้นตอนการตรวจสอบสำนวนการสอบสวนของกรมบัญชีกลาง พร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๒/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกาญจนบุรี
เกี่ยวกับการอนุญาตให้จัดตั้งโรงงานของห้างหุ้นส่วนจำกัดวชิรวิทย์ก่อสร้าง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกาญจนบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ เพื่อขอคัดถ่ายเอกสารใบคำร้อง และเอกสารทั้งหมดที่ประกอบ การขอจัดตั้งโรงงานของห้างหุ้นส่วนจำกัดวชิรวิทย์ก่อสร้าง เพื่อประกอบการพิจารณาให้ใบอนุญาตตามระเบียบการประกอบกิจการโรงงานจำพวกที่ ๒ ของอุตสาหกรรมจังหวัดกาญจนบุรี เมื่อวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๖ เนื่องจากโรงงานดังกล่าวได้ก่อมลพิษทางเสียงอย่างรุนแรงเป็นระยะเวลากว่า ๑ ปี และผู้อุทธรณ์ได้รับผลกระทบโดยตรง สร้างความเดือดร้อนรำคาญ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกาญจนบุรีมีหนังสือ ที่ กจ ๐๐๓๓(๓)/๒๒๐๓ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลทำให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้ ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สามารถให้สำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้องที่เป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่ใช้ในการพิจารณาออกใบรับแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๗ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกาญจนบุรีจัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์พักอาศัยอยู่ติดกับบริเวณโรงงานของห้างหุ้นส่วนจำกัดวชิรวิทย์ก่อสร้าง โดยใน

การประกอบกิจการโรงงานดังกล่าวได้ดำเนินการอัดฉีดบล็อกก่อให้เกิดเสียงดังอันเป็นเหตุเดือดร้อนรำคาญให้แก่ผูุ้ทธรณ์ที่พักอาศัยอยู่ข้างเคียง ผูุ้ทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลใบคำร้องและเอกสารทั้งหมดที่ประกอบการขอจัดตั้งโรงงานของห้างหุ้นส่วนจำกัดวชิรวิทย์ก่อสร้างเพื่อประกอบการพิจารณาให้ใบอนุญาตตามระเบียบการประกอบกิจการโรงงานจำพวกที่ ๒ ของอุตสาหกรรมจังหวัดกาญจนบุรี แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผย

ชั้นพิจารณา สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกาญจนบุรีมีหนังสือ ที่ กจ ๐๐๓๓(๓)/๒๓๘๑ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ ซึ่งแจ้งสรุปว่า กรณีสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกาญจนบุรีปฏิเสธการให้ข้อมูลข่าวสารแก่ผูุ้ทธรณ์นั้น เนื่องจากได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงของเหตุเดือดร้อนและพฤติกรรมการอยู่ร่วมกันของผูุ้ทธรณ์กับห้างหุ้นส่วนจำกัดวชิรวิทย์ก่อสร้าง แล้วมีเหตุขัดแย้งส่วนตัวประกอบการแจ้งเหตุ จึงไม่อาจให้ข้อมูลคู่กรณีซึ่งอาจเกิดผลเสียหายแก่ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดได้ สำหรับโรงงานจำพวกที่ ๒ ตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๗ (๒) ได้แก่ โรงงานประเภทชนิด และขนาดที่เมื่อประกอบกิจการโรงงานจะต้องแจ้งให้ผู้อนุญาตทราบก่อน และตามมาตรา ๑๑ ผู้ประกอบกิจการโรงงานจำพวกที่ ๒ ต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๘ และประกาศของคณะรัฐมนตรีที่ออกตามกฎกระทรวงดังกล่าว และเมื่อจะเริ่มประกอบกิจการโรงงานให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อน เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่ง ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ออกใบรับแจ้งเพื่อเป็นหลักฐานให้แก่ ผู้แจ้งในวันที่ได้รับแจ้ง และให้ผู้แจ้งประกอบกิจการโรงงานได้ตั้งแต่วันที่ได้รับใบรับแจ้ง รายละเอียดการพิจารณารับแจ้งของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกาญจนบุรีมีดังนี้

วันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๖ ห้างหุ้นส่วนจำกัดวชิรวิทย์ก่อสร้าง ยื่นคำขอใบรับแจ้งการประกอบกิจการโรงงานจำพวกที่ ๒ ต่อสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกาญจนบุรี เครื่องจักรรวม ๑๑ แรงม้า คนงาน ๗ คน ประกอบกิจการผลิตภัณฑ์คอนกรีต พื้นที่โรงงาน ๑,๖๐๐ ตารางเมตร สถานที่ตั้งโรงงานไม่ขัดกฎกระทรวงอุตสาหกรรม ฉบับที่ ๒ และกฎหมายผังเมืองจังหวัดกาญจนบุรียังไม่ได้บังคับใช้

วันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๖ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกาญจนบุรีจัดทำประกาศรับฟังความคิดเห็นประชาชนกรณีการขอรับใบรับแจ้งการประกอบกิจการจำพวกที่ ๒ ณ อำเภอด่านมะขามเตี้ย องค์การบริหารส่วนตำบลกลอนโต สถานที่ขออนุญาต และสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกาญจนบุรี โดยครบประกาศรับฟังความคิดเห็นของประชาชนเมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๖

วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๖ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกาญจนบุรีพิจารณาออกใบรับแจ้งการประกอบกิจการโรงงานจำพวกที่ ๒ ให้แก่ ห้างหุ้นส่วนจำกัดวชิรวิทย์ก่อสร้าง

ต่อมาสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกาญจนบุรีมีหนังสือ ที่ กจ ๐๐๓๓(๓)/๑๒๕๒ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ซึ่งแจ้งเพิ่มเติม ดังนี้

๑. การตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีชุมชนบ้านยางเกาะหมู่ที่ ๑ ร้องเรียนว่าได้รับความเดือดร้อนจากมลพิษทางเสียงนั้น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกาญจนบุรีได้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ และได้กำกับให้ประกอบกิจการด้วยความระมัดระวัง และได้มีการตรวจวัดเสียงโดยเจ้าหน้าที่จากศูนย์วิจัยและพัฒนาสิ่งแวดล้อมโรงงานภาคตะวันตกแล้วเมื่อวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ ผลการตรวจวัดเสียง มีค่าเป็นไปตามกฎหมายกำหนด คือ อัตราเสียงรบกวน ๕๑.๑๐ เดซิเบล ซึ่งต่ำกว่าค่าที่กฎหมายกำหนด คือ ๗๐ เดซิเบล

๒. กรณีสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกาญจนบุรีแจ้งว่าผู้อุทธรณ์และห้างหุ้นส่วนจำกัดวชิรวิทย์ก่อสร้างมีเหตุขัดแย้งส่วนตัว เนื่องจากในการตรวจสอบนั้นสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกาญจนบุรีได้แจ้งให้ห้างหุ้นส่วนจำกัดวชิรวิทย์ก่อสร้าง พุดคุยกับผู้อุทธรณ์ แต่ทั้งสองฝ่ายไม่ยินยอมพุดคุยกัน จนกระทั่งสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกาญจนบุรีได้เรียกห้างหุ้นส่วนจำกัดวชิรวิทย์ก่อสร้างเข้ามาเพื่อหาแนวทางและมาตรการป้องกันปัญหาที่เกิดขึ้น และได้พบกับผู้อุทธรณ์ซึ่งมาพร้อมกับพวกเขาเพื่อมาขอคัดสำเนาเอกสาร พนักงานเจ้าหน้าที่จึงได้ขอให้ทั้งสองฝ่ายพุดคุยกัน ปรากฏว่ามีการพุดคุยลักษณะทวงเงินที่ทางฝ่ายภรรยาผู้อุทธรณ์ยืมไปจำนวนหนึ่งเป็นระยะเวลาแล้วไม่ชดใช้ ซึ่งทั้งสองฝ่ายพุดคุยในลักษณะบ้ายเบี่ยงกันไปมา สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกาญจนบุรีจึงพิจารณาเห็นว่าทั้งสองฝ่ายน่าจะมีเหตุขัดแย้งกันทางส่วนตัว จึงไม่อาจให้ออกสารตามที่ขอได้ และได้ดำเนินการตรวจสอบห้างหุ้นส่วนจำกัดวชิรวิทย์ก่อสร้างตามขั้นตอนการตรวจข้อร้องเรียนตามปกติ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ชี้แจงสรุปว่า ผู้อุทธรณ์ได้เคยมีหนังสือร้องเรียนไปยังอุตสาหกรรมจังหวัดกาญจนบุรีเมื่อวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ และขอคัดถ่ายใบคำร้องและเอกสารทั้งหมดในการประกอบการขอจัดตั้งโรงงานของห้างหุ้นส่วนจำกัดวชิรวิทย์ก่อสร้างเมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ และวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ซึ่งต่อมาอุตสาหกรรมจังหวัดกาญจนบุรีได้มีหนังสือปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร นอกจากนี้ผู้อุทธรณ์ได้เคยมีหนังสือร้องเรียนลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๗ ไปยังศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดกาญจนบุรี แต่ยังไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาจากหน่วยงานดังกล่าวแต่อย่างใด

ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นพ้องด้วยกับผลการพิจารณาไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกาญจนบุรี ด้วยเหตุผลที่ว่า บทบัญญัติมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นั้นเป็นบทบัญญัติที่อยู่ในหมวด ๓ ว่าด้วยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ใช้ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ได้รับล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้ เว้นแต่จะเข้าข้อยกเว้นที่กำหนดไว้ ซึ่งตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นั้นได้กำหนดคำนิยามไว้ว่า “ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล” หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล เช่น การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม หรือประวัติการทำงาน

บรรดาที่มีชื่อของผู้นั้นหรือมีเลขหมาย รหัส หรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้นั้นได้ เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือ แผ่นบันทึกลักษณะเสียงของคนหรือรูปถ่าย และให้หมายความรวมถึงข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของผู้ที่ถึงแก่กรรมแล้วด้วย นอกจากนี้คำว่า บุคคลตามหมวด ๓ นั้น มาตรา ๒๑ ให้ความหมายว่า บุคคลธรรมดาที่มีสัญชาติไทย และบุคคลธรรมดาที่ไม่มีสัญชาติไทย แต่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย ดังนั้น จึงเห็นได้ว่าข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอให้เปิดเผยนั้นไม่ใช่ ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล แต่มีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่ประชาชนทุกคนสามารถ ขอตรวจสอบและคัดถ่ายได้ นอกจากนี้ การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวยังเป็นการตรวจสอบขั้นตอน การดำเนินการของหน่วยงานของรัฐให้ถูกต้อง มีความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้อีกด้วย

ทั้งนี้ การที่ผู้อุทธรณ์มีความจำเป็นต้องขอตรวจสอบเอกสารประกอบการ พิจารณาของอุตสาหกรรมจังหวัดกาญจนบุรี เนื่องจากผู้อุทธรณ์พักอาศัยอยู่ที่เลขที่ ๒๒/๔ หมู่ที่ ๑ ตำบลกลอนโค อำเภอด่านมะขามเตี้ย จังหวัดกาญจนบุรี มาเป็นเวลา ๔ ปี (ก่อนที่ โรงงานของห้างหุ้นส่วนจำกัดวชิรวิทย์ก่อสร้างจะมาตั้งประกอบกิจการ) ซึ่งตั้งอยู่ติดกับบริเวณ โรงงานของห้างหุ้นส่วนจำกัดวชิรวิทย์ก่อสร้าง โดยในการประกอบกิจการโรงงานดังกล่าวได้ ดำเนินการอัดฉีดบล็อกก่อให้เกิดเสียงดังอันเป็นเหตุเดือดร้อนรำคาญให้แก่ผู้อุทธรณ์ที่พักอาศัยอยู่ ข้างเคียง และส่งผลกระทบต่อสุขภาพจิตรวมทั้งการทำงาน ผู้อุทธรณ์จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียและ ได้รับผลกระทบจากการประกอบกิจการโรงงานดังกล่าว จึงมีเหตุอันสมควรที่จะได้รับทราบข้อมูล ข่าวสารเพื่อปกป้องส่วนได้เสียของผู้อุทธรณ์ และมีสิทธิที่จะได้รับรู้และเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร ราชการดังกล่าวโดยอาศัยสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น ด้วยเหตุดังกล่าวผู้อุทธรณ์จึงมีความประสงค์ที่จะขอคัดถ่ายเอกสารเพื่อตรวจสอบว่าอุตสาหกรรม จังหวัดกาญจนบุรีมีการปฏิบัติหน้าที่เป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมายโดยชอบ หรือมีการ ดำเนินการเป็นไปตามขั้นตอนของกฎหมายหรือไม่

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

ใบแจ้งการประกอบกิจการโรงงานจำพวกที่ ๒ ของห้างหุ้นส่วนจำกัดวชิรวิทย์ ก่อสร้าง สำเนาหนังสือการรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล ใบสำคัญการจดทะเบียนหุ้นส่วน บริษัท หนังสือรับรองขององค์การบริหารส่วนตำบลกลอนโคว่าตรวจสอบแล้วไม่ขัดข้องในการ ดำเนินการขออนุญาตจัดตั้งโรงงาน ประกาศสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกาญจนบุรี เรื่องรับฟัง ความคิดเห็นของประชาชนในการพิจารณาเกี่ยวกับโรงงานจำพวกที่ ๒ ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๖ รายงานการตรวจโรงงาน ประกาศสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกาญจนบุรี เรื่องสรุปผล การรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในการพิจารณาเกี่ยวกับโรงงานจำพวกที่ ๒ ภาพถ่ายโรงงาน และใบรับแจ้งการประกอบกิจการโรงงานจำพวกที่ ๒ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการ โดยทั่วไปของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐจะปฏิเสธการ

เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ได้รับผลกระทบจากการประกอบกิจการโรงงานดังกล่าว จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียและมีเหตุอันสมควรที่จะได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อปกป้องส่วนได้เสียของตน ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวนี้จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

บัญชีเครื่องจักรที่ใช้ตามลำดับขั้นตอนการผลิต เป็นเอกสารที่ระบุว่าจะโรงงานใช้เครื่องจักรอะไร ประเภทงานที่ใช้ และกำลังเครื่องจักร โดยไม่ได้ระบุรายละเอียดเฉพาะที่จะมีลักษณะเป็นความลับทางการค้า การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะทำให้สามารถตรวจสอบได้ว่าโรงงานนั้นมีกำลังเครื่องจักรตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นโรงงานจำพวกที่ ๒ หรือไม่ เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบเพื่อความโปร่งใส ตรวจสอบได้

โฉนดที่ดินที่ตั้งโรงงาน แบบแปลนโรงงานและแผนผังแสดงสิ่งปลูกสร้างภายในบริเวณโรงงาน เป็นเอกสารที่ใช้ประกอบการแจ้งการประกอบกิจการโรงงานจำพวกที่ ๒ ตามที่กฎหมายกำหนด จึงเป็นเอกสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ แต่เพื่อไม่ให้เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลเกินสมควร จึงควรให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูแต่ไม่ให้สำเนา

สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้านของผู้ที่เกี่ยวข้อง เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่ควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกาญจนบุรีเปิดเผยใบแจ้งการประกอบกิจการโรงงานจำพวกที่ ๒ ของห้างหุ้นส่วนจำกัดวชิรวิทย์ก่อสร้างใบรับแจ้งการประกอบกิจการโรงงานจำพวกที่ ๒ และเอกสารประกอบการแจ้งทั้งหมด พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน และสำเนาทะเบียนบ้านของผู้ที่เกี่ยวข้อง สำหรับโฉนดที่ดินที่ตั้งโรงงาน แบบแปลนโรงงานและแผนผังแสดงสิ่งปลูกสร้างภายในบริเวณโรงงาน ให้เปิดเผยโดยการให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูแต่ไม่ให้สำเนา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๓/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมการปกครอง เกี่ยวกับรายงานและสำนวนการไต่สวน และ
ร่งคำตอบข้อสอบ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมการปกครอง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้สอบและได้รับการคัดเลือกเข้าศึกษาอบรมหลักสูตรนายอำเภอปี งบประมาณ ๒๕๕๒ แต่ถูกคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนข้อเท็จจริงกรณี นาย ข. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กับพวก เรียกรับเงินจากผู้เข้าสอบคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาอบรมหลักสูตรนายอำเภอ งบประมาณ ๒๕๕๒ โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดผู้เข้าสอบและผ่านการคัดเลือกจำนวน ๑๑๙ คน ว่ามีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงและมีมูลความผิดทางอาญาและให้ส่งรายงานเอกสารและความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยและไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญา โดยสำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือที่ ปช ๐๐๑๘/๐๔๒๗ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗ ถึงอธิบดีกรมการปกครองขอให้พิจารณาโทษทางวินัยผู้เข้าสอบและผ่านการคัดเลือก จำนวน ๑๑๙ คน ส่วนผู้อุทธรณ์กับพวกรวม ๒๐ คน คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้กันไว้เป็นพยานโดยไม่ดำเนินคดีตามประกาศคณะกรรมการ ป.ป.ช. เรื่องหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกันบุคคลหรือ ผู้ถูกกล่าวหาไว้เป็นพยานโดยไม่ดำเนินคดี พ.ศ. ๒๕๕๔ ต่อมากรมการปกครองมีประกาศลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๗ ยกเลิกผลการคัดเลือกข้าราชการเพื่อเข้าศึกษาอบรมหลักสูตรนายอำเภอปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ (บางส่วน) ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือถึงกรมการปกครองขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๙ รายการ ดังนี้

๑. หนังสือและรายงานและสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของสำนักงาน ป.ป.ช. แจ้งกรมการปกครองเรื่องขอให้พิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกชี้มูลความผิด ในการประชุมครั้งที่ ๕๓๑-๙๖/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๖

๒. พยานเอกสารและสิ่งของจากรายงานและสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามข้อ ๑

๓. หนังสือและรายงานการประชุม อ.ก.พ. กระทรวงมหาดไทย แจ้ง กรรมการปกครอง เกี่ยวกับมติไล่ออกข้าราชการที่ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดออกจากราชการ

๔. หนังสือกรรมการปกครอง ที่ มท ๐๓๐๒/๒/๕๗๓๐ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เรื่อง หารือคณะกรรมการกฤษฎีกาประเด็นที่เกี่ยวข้องกับสถานะของประกาศกรรมการปกครองเรื่องผลการคัดเลือก ข้าราชการ เพื่อเข้าศึกษาอบรมหลักสูตรโรงเรียนนายอำเภอ ประจำปี ๒๕๕๒ และผลการพิจารณาของ คณะกรรมการกฤษฎีกาตามบันทึกคณะกรรมการวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองเรื่องเสรีที่ ๗๖๑/๒๕๕๗

๕. สมุดกระดาศำตอบของผูุ้ทธรณ์ที่มอบให้เจ้าหน้าที่ควบคุมการคัดเลือกข้าราชการเพื่อ เข้าศึกษาอบรมหลักสูตรโรงเรียนนายอำเภอ ประจำปี ๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๒ ณ สนามสอบ อิมแพคเมืองทองธานี

๖. สมุดกระดาศำตอบใหม่ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. อ้างว่าใช้ในการแทรกสมุดกระดาศำตอบ ของผูุ้ทธรณ์

๗. บัญชีกรอกคะแนนภาคความรู้ความสามารถทั่วไปและเฉพาะตำแหน่งของผูุ้ทธรณ์และ ผู้เข้าสอบทั้งหมด

๘. ผลคะแนนสอบปรมัย อัตนัย และสัมภาษณ์ ทั้งสายสอบคัดเลือกและสายประสบการณ์

๙. ธงคำตอบของข้อสอบอัตนัยทั้งภาคความรู้ความสามารถทั่วไปและเฉพาะตำแหน่ง

กรรมการปกครองมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๒.๒/๑๕๑๑๑ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๗ ถึงผูุ้ทธรณ์ว่า ให้คัดสำเนาเอกสารเพื่อประกอบการอุทธรณ์ดังกล่าว จำนวน ๗ รายการ จำนวน ๕๙ แผ่น ไม่อนุญาต จำนวน ๑ รายการ กรณีธงคำตอบของข้อสอบอัตนัยทั้งภาคความรู้ความสามารถทั่วไปและ เฉพาะตำแหน่งเนื่องจากเป็นเอกสารที่ไม่จำเป็นตามมาตรา ๓๑ และไม่มีสมุดกระดาศำตอบอัตนัยที่ได้มีการ สอบคัดเลือกฯ เมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๒ เนื่องจากตรวจสอบแล้วไม่พบ

ผูุ้ทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๗ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ดังกล่าว และชี้แจงว่า กรรมการปกครองได้อนุญาตเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๗ รายการ และไม่อนุญาต จำนวน ๑ รายการ ซึ่งเอกสารที่เปิดเผยนั้นเป็นเอกสารที่ไม่สมบูรณ์ เป็นการปกปิดและไม่ให้ความสะดวกใน การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร จึงมีความประสงค์ขอเอกสารฉบับสมบูรณ์ ดังนี้

๑. หนังสือของ ป.ป.ช. แจ้งกรรมการปกครองเรื่องขอให้พิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกชี้มูล ความผิด ในการประชุมครั้งที่ ๕๓๑-๙๖/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๖

๒. รายงานและสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของ ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ ๕๓๑-๙๖/ ๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๖

๓. พยานเอกสารและหลักฐานภาคความผิดจากรายงานและสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของ ป.ป.ช.

๔. หนังสือและรายงานการประชุม อ.ก.พ. กระทรวงมหาดไทยแจ้งกรมการปกครองเกี่ยวกับมติให้ออกข้าราชการที่ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดออกจากราชการ

๕. บัญชีกรอกคะแนนภาคความรู้ความสามารถทั่วไปและเฉพาะตำแหน่งของผู้อุทธรณ์และผู้เข้าสอบทั้งหมด

๖. ผลคะแนนสอบปรมัย อัตนัย และสัมภาษณ์ ของผู้เข้าสอบทั้งสายสอบคัดเลือกและสายประสบการณ์

๗. ธงคำตอบของข้อสอบอัตนัยทั้งภาคความรู้ความสามารถทั่วไปและเฉพาะตำแหน่ง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอให้จริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงกรมการปกครองขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๙ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่กรมการปกครองเปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางรายการเฉพาะที่เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์เท่านั้น ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย กรมการปกครองมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๓๐๒.๒/๑๗๓๓๐ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงประธานกรรมการฯ จัดส่งเอกสารและชี้แจง ดังนี้

๑. หนังสือของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งกรมการปกครองเรื่องขอให้พิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกชี้มูลความผิด ในการประชุมครั้งที่ ๕๓๑-๙๖/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๖ ขอเรียนว่า เอกสารดังกล่าวกรมการปกครองได้อนุญาตให้คัดสำเนาเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ โดยการลบหรือตัดทอนข้อความที่ไม่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์หรือข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลตามมาตรา ๙ วรรค ๒ และมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. รายงานและสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ ๕๓๑-๙๖/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๖ ขอเรียนว่า เอกสารดังกล่าวกรมการปกครองได้อนุญาตให้คัดสำเนาเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ โดยการลบหรือตัดทอนข้อความที่ไม่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์หรือข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคล ตามมาตรา ๙ วรรค ๒ และมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๓. พยานเอกสารและหลักฐานภาคความผิดจากรายงานและสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ขอเรียนว่า เนื่องจากเอกสารมีเป็นจำนวนมาก ซึ่งผู้อุทธรณ์ขอเอกสารเพื่อนำไปประกอบการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองโดยไม่ระบุว่าเอกสารใดเป็นเอกสารที่เกี่ยวข้องหรือจำเป็นกับการอุทธรณ์ดังกล่าวทำให้ไม่ทราบได้ว่าผู้อุทธรณ์ต้องการเอกสารใด

๔. หนังสือและรายงานการประชุม อ.ก.พ. กระทรวงมหาดไทยแจ้งกรมการปกครอง เกี่ยวกับมติให้ออกข้าราชการที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดออกจากราชการ ขอเรียนว่า เอกสารดังกล่าว กรมการปกครองได้อนุญาตให้คัดสำเนาเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ โดยการลบหรือตัดทอนข้อความที่ไม่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์หรือข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคล ตามมาตรา ๙ วรรค ๒ และมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๕. บัญชีกรอกคะแนนภาคความรู้ความสามารถทั่วไปและเฉพาะตำแหน่งของผู้อุทธรณ์และผู้เข้าสอบทั้งหมด ขอเรียนว่า เอกสารดังกล่าวกรมการปกครองได้อนุญาตให้คัดสำเนาเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ โดยการลบหรือตัดทอนข้อความที่ไม่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์หรือข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคล ตามมาตรา ๙ วรรค ๒ และมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๖. ผลคะแนนสอบปรนัย อัตนัย และสัมภาษณ์ ของผู้เข้าสอบทั้งสายสอบคัดเลือกและสายประสบการณ์ ขอเรียนว่า เอกสารดังกล่าวกรมการปกครองได้อนุญาตให้คัดสำเนาเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ โดยการลบหรือตัดทอนข้อความที่ไม่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์หรือข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคล ตามมาตรา ๙ วรรค ๒ และมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๗. ธงคำตอบของข้อสอบอัตนัยทั้งภาคความรู้ความสามารถทั่วไปและเฉพาะตำแหน่ง ขอเรียนว่า ไม่อนุญาตให้คัดสำเนาเอกสารเนื่องจากเป็นเอกสารที่ไม่จำเป็น ตามมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และเนื่องจากข้อเท็จจริงในสำนวนไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และประกาศกรมการปกครอง เรื่อง ยกเลิกผลการคัดเลือกข้าราชการ มีสาระข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์ ข้อกฎหมาย และเหตุผลสนับสนุนเพียงพอต่อการอุทธรณ์ประกาศยกเลิกดังกล่าว อีกทั้ง ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์ประกาศยกเลิกดังกล่าว โดยระบุข้อโต้แย้งและข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายครบถ้วนแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ ได้เชิญผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ชี้แจงประกอบการพิจารณาเนื่องจากเห็นว่า เรื่องอุทธรณ์ดังกล่าวเกี่ยวข้องกับสำนักงาน ป.ป.ช. โดยตรง ซึ่งผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ชี้แจงสรุปได้ว่า ในเรื่องนี้ผู้อุทธรณ์ได้สอบและได้รับการคัดเลือกเข้าศึกษาอบรมหลักสูตรนายอำเภอปี งบประมาณ ๒๕๕๒ แต่ถูกคณะกรรมการ ป.ป.ช. ไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีนาย ข. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย กับพวก เรียกรับเงินจากผู้เข้าสอบคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาอบรมหลักสูตรนายอำเภอปีงบประมาณ ๒๕๕๒ โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดผู้เข้าสอบและผ่านการคัดเลือกจำนวน ๑๑๙ คน ว่ามีมูลความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงและมีมูลความผิดทางอาญาและให้ส่งรายงานเอกสารและความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยและไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญา โดยสำนักงาน

ป.ป.ช. มีหนังสือที่ ปช ๐๐๑๘/๐๔๒๗ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๗ ถึงอธิบดีกรมการปกครองขอให้พิจารณาโทษทางวินัยผู้เข้าสอบและผ่านการคัดเลือก จำนวน ๑๑๙ คน ส่วนผู้อุทธรณ์กับพวกรวม ๒๐ คน คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้กันไว้เป็นพยานโดยไม่ดำเนินคดี ตามประกาศคณะกรรมการ ป.ป.ช. เรื่องหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการกันบุคคลหรือผู้ถูกกล่าวหาไว้เป็นพยานโดยไม่ดำเนินคดี พ.ศ. ๒๕๕๔ ซึ่งในชั้นไต่สวนข้อเท็จจริงเมื่อผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหาแล้ว โดยก่อนการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาอาจยื่นคำร้องขอเป็นหนังสือพร้อมด้วยเหตุผลต่อคณะอนุกรรมการไต่สวนเพื่อขอตรวจพยานหลักฐานในสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาได้ กรณีที่คณะอนุกรรมการไต่สวนอนุญาตให้ผู้ถูกกล่าวหาตรวจพยานหลักฐานได้ ให้ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิของจดบันทึกหรือคัดลอกเอกสารในสำนวนได้ตามสมควรเท่าที่ไม่กระทบต่อรูปคดี และเรื่องนี้ผู้อุทธรณ์ได้ดูคำให้การของตนและหลักฐานในสำนวนการไต่สวนตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว อย่างไรก็ตาม ในการขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานและสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของ ป.ป.ช. และพยานเอกสารและสิ่งของจากรายงานและสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของ ป.ป.ช. นั้น ในการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. ครั้งที่ ๖๑๖-๘๔/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ที่ประชุมพิจารณาแล้วเห็นว่าเอกสารหลักฐานในสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าวเป็นข้อมูล ข้อเท็จจริง ที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ซึ่งขณะนี้ได้ส่งให้อยู่การสูงสุดฟ้องคดีต่อศาลที่มีเขตอำนาจแล้ว การเปิดเผยสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์และอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องได้ ทั้งเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย ตามมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงมีมติไม่อนุญาตให้เปิดเผยตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) (๔) และ (๖)

เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ได้ชี้แจงเพิ่มเติมว่า ผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานและสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของ ป.ป.ช. และพยานเอกสารและสิ่งของจากรายงานและสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของ ป.ป.ช. ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุม ครั้งที่ ๖๓๒-๔/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๘ พิจารณาแล้วเห็นว่า เอกสารหลักฐานในสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าวเป็นข้อมูล ข้อเท็จจริง ที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ ซึ่งขณะนี้ได้ส่งให้อยู่การสูงสุดฟ้องคดีต่อศาลที่มีเขตอำนาจแล้ว การเปิดเผยสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์และอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยแก่บุคคลที่เกี่ยวข้องได้ ทั้งเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย ตามมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงมีมติไม่อนุญาตให้เปิดเผยตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) (๔) และ (๖) ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอคือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ หนังสือของ ป.ป.ช. แจ้งกรมการปกครองเรื่องขอให้

พิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกชี้มูลความผิด ในการประชุมครั้งที่ ๕๓๑-๙๖/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๖ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายงานและสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของ ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ ๕๓๑-๙๖/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๖ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ พยานเอกสารและหลักฐานภาคความผิดจากรายงานและสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของ ป.ป.ช. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ บัญชีกรอกคะแนนภาคความรู้ความสามารถทั่วไปและเฉพาะตำแหน่งของผู้เข้าสอบทั้งหมด ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ ผลคะแนนสอบปรนัย อัตนัย และสัมภาษณ์ ของผู้เข้าสอบทั้งสายสอบคัดเลือกและสายประสบการณ์ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ ธงคำตอบของข้อสอบอัตนัยทั้งภาคความรู้ความสามารถทั่วไปและเฉพาะตำแหน่ง จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ หนังสือและรายงานการประชุม อ.ก.พ. กระทรวงมหาดไทยแจ้งกรรมการปกครองเกี่ยวกับมติไล่ออกข้าราชการที่ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดออกจากราชการ ไม่ได้เป็นเอกสารของสำนักงาน ป.ป.ช.

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์มีประเด็นต้องวินิจฉัยว่า เปิดเผยได้หรือไม่ คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ หนังสือของ ป.ป.ช. แจ้งกรรมการปกครอง เรื่องขอให้พิจารณาโทษทางวินัยแก่ผู้ถูกชี้มูลความผิด ในการประชุมครั้งที่ ๕๓๑-๙๖/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๖ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายงานและสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของ ป.ป.ช. ในการประชุมครั้งที่ ๕๓๑-๙๖/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๖ เฉพาะที่ปกปิด ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ พยานเอกสารและหลักฐานภาคความผิดจากรายงานและสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของ ป.ป.ช. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ หนังสือและรายงานการประชุม อ.ก.พ. กระทรวงมหาดไทย แจ้ง กรรมการปกครอง เกี่ยวกับมติไล่ออกข้าราชการที่ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดออกจากราชการเฉพาะที่ปกปิด ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ บัญชีกรอกคะแนนภาคความรู้ความสามารถทั่วไปและเฉพาะตำแหน่งของผู้อุทธรณ์และผู้เข้าสอบทั้งหมดเฉพาะที่ปกปิด ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ ผลคะแนนสอบปรนัย อัตนัย และสัมภาษณ์ ทั้งสายสอบคัดเลือกและสายประสบการณ์เฉพาะที่ปกปิด และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ ธงคำตอบของข้อสอบอัตนัยทั้งภาคความรู้ความสามารถทั่วไปและเฉพาะตำแหน่ง

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เห็นว่า เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการตามปกติเพื่อดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่จะต้องแจ้งมติ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้กรรมการปกครองดำเนินการต่อไป คณะกรรมการฯ ได้ตรวจสอบหนังสือดังกล่าวแล้ว เห็นว่าไม่มีข้อความใดที่เปิดเผยแล้วจะเกิดความเสียหายแก่ผู้ใด การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนี้จึงไม่กระทบต่อสาระสำคัญของรายงานและสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ เป็นข้อมูลข่าวสารในกระบวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดผู้เข้าสอบและผ่านการคัดเลือก จำนวน ๑๑๙ คน ว่ามีความผิดทางวินัยอย่างร้ายแรงและมีมูลความผิดทางอาญาและได้ส่งรายงานเอกสารและความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาโทษทางวินัยและไปยังอัยการสูงสุดเพื่อดำเนินคดีอาญา โดยมีการฟ้องคดีต่อศาลที่มีเขตอำนาจแล้ว และคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุม ครั้งที่ ๖๓๒-๔/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๘ มีมติว่า ไม่อนุญาตให้เปิดเผย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ มาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทั้งเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย ตามมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ และกรมการปกครองได้เปิดเผยข้อมูลส่วนที่เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว การที่กรมการปกครองปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงชอบแล้ว

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ เป็นข้อมูลข่าวสารในกระบวนการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติชี้มูลความผิดและได้ส่งรายงานเอกสารและความเห็นไปยังผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาโทษทางวินัย ตามนัยมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาโทษตามฐานความผิดที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดโดยไม่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนอีก จึงเป็นกรณีรับฟังข้อเท็จจริงตามรายงานและสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งไม่อาจพิจารณาข้อเท็จจริงแตกต่างไปจากที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้มูลความผิดได้ ข้อเท็จจริงดังกล่าวจึงเป็นข้อเท็จจริงเดียวกันกับข้อเท็จจริงในสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ มาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่กรมการปกครองปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรมการปกครองเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ ให้ยกอุทธรณ์

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๔/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของการทางพิเศษแห่งประเทศไทยเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : การทางพิเศษแห่งประเทศไทย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ อดีตพนักงานการทางพิเศษแห่งประเทศไทย ได้ขอข้อมูลข่าวสารจากการทางพิเศษแห่งประเทศไทย (กทพ.) และคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้มีคำวินิจฉัยให้ กทพ. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ แต่ กทพ. ไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นางนลินี ทวีสิน) ได้มีหนังสือให้กระทรวงคมนาคมดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของ กทพ. ที่ไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมได้มีคำสั่งให้ กทพ. พิจารณาดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ที่ไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ประกอบกับผู้อุทธรณ์ได้ร้องทุกข์เนื่องจากไม่ได้รับความเป็นธรรมจากผู้ว่าการ กทพ. และคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง กทพ. จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง โดยคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงพิจารณาแล้วเห็นว่าผู้กระทำความผิดวินัย กทพ. จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนความผิดทางวินัย ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึง กทพ. ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. เอกสารการดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของ กทพ. ที่ไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ อันเป็นการฝ่าฝืนมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๒
๒. สำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนความผิดทางวินัยเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องของ กทพ. ที่ไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ อันเป็นการฝ่าฝืนมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๒
๓. คำสั่งต่าง ๆ ของผู้ว่าการ กทพ. ที่เกี่ยวกับการสอบสวนฯ ทั้งหมด

การทางพิเศษแห่งประเทศไทยมีหนังสือ ที่ กทพ ๑๐/๒๖๙๗ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลข่าวสารของ กทพ. ตามที่ผู้อุทธรณ์ขอมานั้นเป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยและการออกคำสั่งกับเจ้าหน้าที่ของ กทพ. ที่ไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยฯ อันเป็นการฝ่าฝืนมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๒ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ได้กำหนดชั้นความลับไว้ การจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่มีการกำหนดชั้นความลับจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบข้อ ๑๕ (๒) ของระเบียบการทางพิเศษแห่งประเทศไทยว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๓ การดำเนินการทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนฯ เมื่อดำเนินการแล้วเสร็จ

ก็ได้รายงานผลการสอบสวนเสนอผู้ว่าการ กทพ. เพื่อพิจารณา การรายงานผลการสอบสวนเป็นการแสดงความ คิดเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด แม้การสอบสวนความผิดทางวินัย จะได้ดำเนินการเสร็จแล้ว แต่เนื่องจากข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของบุคคลอื่น และการเปิดเผยข้อมูลอาจก่อให้เกิดผลเสียหายหรือก่อให้เกิดผลกระทบถึงประโยชน์ได้เสียต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องและ บุคคลที่ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ดังนั้น กทพ. จึงไม่อาจเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ขอได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๗ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล ข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือถึง กทพ. ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่ กทพ. ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์ จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย การทางพิเศษแห่งประเทศไทยมีหนังสือ ที่ กทพ ๑๐/๐๒๓๒ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการฯ ว่าเอกสารทั้งสามรายการเป็นเอกสารที่รวบรวมอยู่ในสำนวน การสอบสวนความผิดทางวินัยนาย ข. รองผู้ว่าการฝ่ายกฎหมายและกรรมสิทธิ์ที่ดิน กรณีรัฐมนตรีว่าการ กระทรวงคมนาคมได้มีข้อสั่งการให้ กทพ. พิจารณาดำเนินการทางวินัยกับเจ้าหน้าที่ที่ไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ซึ่งเอกสารทั้งสามรายการ เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะเป็นความเห็นหรือ คำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับในสำนวนการสอบสวนมีเอกสารบันทึกถ้อยคำของพยาน หรือผู้เกี่ยวข้องและคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนความผิดทางวินัยนาย ข. ผู้ถูกกล่าวหา ซึ่งเป็นข้อมูล ข่าวสารส่วนบุคคลของบุคคลอื่น และการเปิดเผยข้อมูลอาจก่อให้เกิดผลเสียหายหรือก่อให้เกิดผลกระทบถึง ประโยชน์ได้เสียต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องและบุคคลที่ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีกฎหมาย ค้ำครองไม่ให้เปิดเผยหรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตาม มาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น จึงไม่อาจเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ขอมาได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ การบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ เอกสารในสำนวนการสอบสวนการ ดำเนินการทางวินัยนาย ข. เมื่อการสอบสวนได้เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จะแสดงให้เห็นถึง ความโปร่งใสในการดำเนินการและตรวจสอบได้ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวกระทบสิทธิของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ควรมีสิทธิได้ทราบเพื่อปกป้องสิทธิของผู้อุทธรณ์ให้ได้รับความเป็นธรรม ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการ ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้อง ประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่ง พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุก

ถ้าสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐
จึงควรให้ปกปิดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐
คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้
กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้การทางพิเศษแห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารส่วน
บุคคลให้ปกปิดไว้ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๕/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๗ ขอข้อมูลข่าวสาร สำเนาสำนวนการสอบสวนและเอกสารที่เกี่ยวข้องในกระบวนการสอบสวนที่นำไปสู่การมีคำสั่งปลดผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีหนังสือ ลับ ที่ - ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งอนุญาตให้คัดสำเนารายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน จำนวน ๑๓๕ หน้า ประกอบด้วย รายละเอียดเกี่ยวกับข้อเท็จจริงการดำเนินการของคณะกรรมการสอบสวนทั้งหมด สรุปคำให้การพยานฝ่ายผู้กล่าวหาและฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา สรุปพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวน ความเห็นและข้อเสนอของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย โดยปกปิดชื่อ ที่อยู่ หรือข้อความอื่นใดที่อาจทำให้กระทบต่อบุคคลที่ให้การเป็นพยาน ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับบันทึกถ้อยคำพยาน รายละเอียดของถ้อยคำพยานมีปรากฏในรายงานการสอบสวน (แบบ สว .๖) เรียบร้อยแล้ว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๗ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เหตุผลที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีคำสั่งปลดผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือขอสำนวนการสอบสวนและเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด โดยแจ้งว่าเป็นการใช้สิทธิตามข้อบังคับคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ก.พ.อ.)

แต่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเปิดเผยเพียงรายงานการสอบสวน (แบบ สว. ๖) อีกทั้งมีการปกปิดข้อความบางส่วนด้วย จึงขอให้คณะกรรมการฯ มีคำสั่งให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอทั้งหมดโดยไม่มีการปกปิดข้อความ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ผู้แทนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒชี้แจงว่าได้ให้สำเนารายงานการสอบสวน (แบบ สว. ๖) แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว โดยปกปิดชื่อและข้อความที่ทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นพยานในส่วนพยานซึ่งเป็นบุคคลภายนอก ส่วนเอกสารประกอบสำนวนการสอบสวนนั้น เนื่องจากเอกสารที่ขอมีเป็นจำนวนมาก ไม่สามารถตรวจสอบได้ทันภายในระยะเวลาที่ผู้อุทธรณ์จะใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งให้ปลดออกจากราชการต่อ ก.พ.อ. ดังนั้น จึงเปิดเผยรายงานการสอบสวน (แบบ สว. ๖) ให้ไปก่อน และแจ้งให้ผู้อุทธรณ์มาตรวจสอบเอกสารตามคำขอที่เหลือได้ที่มหาวิทยาลัย หากต้องการข้อมูลข่าวสารใดก็จะสำเนาให้ มหาวิทยาลัยไม่ได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้แต่อย่างใด พร้อมกันนี้ ได้ส่งข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอที่ไม่มีการปกปิดข้อความใดเพื่อคณะกรรมการฯ พิจารณา ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้ตรวจสอบแล้ว พบว่า รายงานการสอบสวน (แบบ สว. ๖) มีการปกปิดข้อความในส่วนชื่อของผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยาน และข้อความที่จะทำให้ทราบว่าผู้ใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้น รายชื่อของบุคคลภายนอกและผู้ที่ไม่ได้ให้ถ้อยคำแต่มีการกล่าวถึง เช่น ผู้ควบคุมงาน นักศึกษา เป็นต้น ส่วนเอกสารอื่นในสำนวนการสอบสวนที่ยังไม่ได้เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ ประกอบด้วย

๑. คำสั่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ ๑๗๔๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๖ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน รายงานการประชุมคณะอนุกรรมการเกี่ยวกับอุทธรณ์ร้องทุกข์ และจรรยาบรรณ ครั้งที่ ๕/๒๕๕๔ วันพฤหัสบดีที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๔ หนังสือสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาที่แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งให้ออกจากราชการ และการแจ้งผลการพิจารณาบทลงโทษของคณะอนุกรรมการเกี่ยวกับอุทธรณ์ฯ รายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ครั้งที่ ๕/๒๕๕๕ (วาระลับ) วันศุกร์ที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๕ คำสั่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเพิกถอนคำสั่งให้ข้าราชการออกจากราชการ และคำสั่งให้บรรจุข้าราชการกลับเข้ารับราชการ

๒. คำสั่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ ๑๘๓๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๕ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริง รายงานผลการสอบหาข้อเท็จจริง เอกสารการคัดค้านประธานกรรมการสอบสวนและกรรมการสอบสวน บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๒) หนังสือสรุปคำชี้แจง/การส่งเอกสารเพิ่มเติมของผู้ถูกกล่าวหา บันทึกถ้อยคำพยาน (แบบ สว. ๕) และบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา (แบบ สว. ๔)

๓. เอกสารที่เกี่ยวข้องอื่นๆ ประกอบด้วย

๓.๑ ตารางสรุปผลการส่งผลการเรียนล่าช้า บันทึกภาควิชาสังคมวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มีถึงผู้อำนวยการกองบริการการศึกษา (ผ่านคณบดีคณะสังคมศาสตร์) เรื่องการส่ง

เกรตวิชาที่ล่าช้ารายผู้อุทธรณ์ เอกสารรายงานผลการเรียนรายวิชาต่างๆ ตารางรายละเอียดการส่งผลการเรียน บันทึกภาควิชาสังคมวิทยา คณะสังคมศาสตร์ มีถึงผู้อำนวยการกองบริการการศึกษา (ผ่านคณบดีคณะสังคมศาสตร์) เรื่องขอส่งผลการเรียนรายวิชาต่างๆ บันทึกบัณฑิตวิทยาลัยมีถึงคณะที่มีการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษา เรื่องการส่งผลการเรียนผ่านระบบอินเทอร์เน็ต เอกสารรายงานการเรียนระดับบัณฑิตศึกษารายวิชาต่างๆ ที่ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สอน เอกสารการบันทึกเกรดเข้าระบบ ฯลฯ

๓.๒ บันทึกศูนย์พัฒนาสภาพกายภาพมีถึงผู้อุทธรณ์เรื่องขอให้ผู้อุทธรณ์ย้ายทรัพย์สินและเอกสารออกจากพื้นที่อาคารคณะสังคมศาสตร์ และหนังสือของผู้อุทธรณ์มีถึงรองอธิการบดีฝ่ายกิจการพิเศษเกี่ยวกับการให้ผู้อุทธรณ์ย้ายทรัพย์สินและเอกสารออกจากพื้นที่อาคารคณะสังคมศาสตร์ หนังสือมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีถึงผู้กำกับการณ์ตำรวจนครบาล ท้องหล่อขอความอนุเคราะห์ให้เจ้าหน้าที่ตำรวจมาเป็นพยานในการดำเนินการขนย้ายสิ่งของ บันทึกรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดี สัญญาจ้างปรับปรุงและตกแต่งโครงการปรับปรุงอาคารคณะสังคมศาสตร์ และเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินการตามสัญญาจ้าง ฯลฯ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอ คือ สำนวนการสอบสวน และเอกสารที่เกี่ยวข้องในกระบวนการสอบสวนทางวินัยที่มีผลให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีคำสั่งปลดผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารในกระบวนการสอบสวนทางวินัยที่เสร็จสิ้นแล้ว อีกทั้งข้อมูลในเอกสารที่เกี่ยวข้องบางส่วน เช่น สัญญาจ้างปรับปรุงและตกแต่งโครงการปรับปรุงอาคารคณะสังคมศาสตร์ ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เลขที่ สย ๐๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ และสัญญาจ้างควบคุมปรับปรุงและตกแต่งโครงการปรับปรุงอาคารคณะสังคมศาสตร์ ณ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เลขที่ สย ๐๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ เป็นข้อมูลที่ถูกกฎหมายกำหนดให้ต้องเปิดเผยเพื่อตรวจสอบได้อยู่แล้ว และผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ได้ทราบจะแสดงให้เห็นถึงความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ และเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบกระบวนการสอบสวนทางวินัย สำหรับข้อความในส่วนที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒปกปิด ได้แก่ ชื่อและข้อความที่ทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้น การให้ถ้อยคำของข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยต่อคณะกรรมการสอบสวนเป็นการปฏิบัติราชการประการหนึ่ง อีกทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดแต่อย่างใด ส่วนรายงานการปฏิบัติงานของส่วนงานต่างๆ ของมหาวิทยาลัยเพื่อให้ส่วนงานอื่นได้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ต่อไปนั้นก็เป็นการปฏิบัติราชการตามปกติ ที่สามารถเปิดเผยให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทราบได้ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของ

เอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้พุทธธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ ข้อมูลที่เกี่ยวกับสิทธิส่วนบุคคลของผู้ให้ถ้อยคำ เช่น สัญชาติ ศาสนา และที่อยู่ การเปิดเผยจะเป็นการรุกร้าสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร จึงไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ เว้นแต่ ข้อมูลที่เกี่ยวกับสิทธิส่วนบุคคลของผู้ให้ถ้อยคำให้ปกปิดไว้ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้พุทธธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๖/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สุรินทร์ เขต ๑ เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งครูโรงเรียนอนุบาลสุรินทร์ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ ถูกร้องเรียนกล่าวหาว่าจำหน่ายสมุดเรียนให้แก่นักเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ต่อมา คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงรายงานผลการสืบข้อเท็จจริงว่า เป็นการทำให้นักเรียนต้องซื้อสมุดเรียนมาใช้ในขณะที่สมุดเรียนที่เตรียมไว้ใช้เรียนและครูประจำชั้นเก็บรักษาไว้ในห้องเรียนยังไม่หมดลง เป็นการไม่รักษาประโยชน์ของผู้เรียน กรณีเป็นความผิดเล็กน้อยและเป็นความผิดครั้งแรก จึงเสนอให้ผู้บังคับบัญชาว่ากล่าวตักเตือน ซึ่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ เห็นชอบ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ ผ่านผู้อำนวยการอนุบาลสุรินทร์ ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. เอกสารสรุปผลการสอบข้อเท็จจริงข้อเรียกร้องที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ดังกล่าว รวมเอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

๒. คำให้ถ้อยคำของผู้อุทธรณ์ และสำเนาการให้ถ้อยคำของพยานบุคคลทั้งหมดที่ให้ถ้อยคำไว้ใน การสอบข้อเท็จจริงในกรณีการร้องเรียนผู้อุทธรณ์ดังกล่าว

๓. คลิปวิดีโอที่นาง ข. ผู้ร้องเรียนส่งให้แก่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ มีหนังสือลับ ที่ - ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ อนุญาตเอกสารลำดับที่ ๑ โดยปกปิดรายชื่อพยานบุคคล อนุญาตเอกสารลำดับที่ ๒ เฉพาะบันทึกถ้อยคำตนเอง ส่วนบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลและเอกสารลำดับที่ ๓

สำเนาแผ่นบันทึกภาพและเสียง ไม่อนุญาตเนื่องจากบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลมีการสรุปสาระสำคัญไว้ในรายงานการสืบสวนแล้ว และอยู่ในข่ายที่ต้องคุ้มครองพยาน ส่วนแผ่นบันทึกภาพและเสียงสามารถสื่อถึงบุคคลผู้ร้องเรียนได้ อยู่ในข่ายที่ต้องคุ้มครองพยานเช่นกัน นอกจากนี้ การที่จะโต้แย้งสิทธิได้นั้นต้องเป็นกรณีที่ผู้จะโต้แย้งต้องถูกกระทบสิทธิ แต่กรณีนี้ เป็นกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้กล่าวตักเตือนไม่มีการดำเนินการใด ๆ จึงอยู่ในข่ายที่จะได้รับการแก้ไขเยียวยาความคับข้องใจโดยการร้องทุกข์ ตามกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ ดังนั้น ให้แจ้งผู้ร้องขอทราบและดำเนินการให้ถูกต้อง

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ บางส่วน และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ ได้มีหนังสือลับ ที่ - ลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๗ ส่งเอกสารชี้แจงข้อเท็จจริง และผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ เข้าชี้แจงด้วยวาจาว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงผู้อุทธรณ์ ซึ่งผลการสืบสวนข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์จะให้นักเรียนที่สมุดในรายวิชาใดหมดลงไม่พร้อมเพื่อนหรือสมุดไม่สามารถใช้การได้ด้วยเหตุใดต้องซื้อสมุดเล่มใหม่มาใช้เรียนแทนสมุดเล่มเดิม โดยจะนำสมุดที่ผู้ปกครองซื้อไว้ให้นักเรียนใช้และฝากไว้ที่ห้องเรียนมาให้นักเรียนใช้ก่อน แล้วจะให้นักเรียนชั้นที่โตขึ้นมาหรือตนเองไปซื้อสมุดจากร้านสหการของโรงเรียนมาเก็บแทนเล่มเดิมที่ใช้ไปเมื่อสมุดในรายวิชาใดของนักเรียนในห้องหมดลงพร้อมกัน จึงจะแจกสมุดที่ผู้ปกครองนักเรียนซื้อไว้ให้นักเรียนใช้และฝากไว้ที่ห้องเรียนให้กับนักเรียนในห้องทุกคน ซึ่งรวมถึงนักเรียนที่ได้ซื้อสมุดมาใช้เรียนแทนเล่มเดิมก่อนหน้านี้ด้วย คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงพิจารณาว่า เป็นการให้นักเรียนต้องซื้อสมุดมาใช้ในขณะที่สมุดที่ผู้ปกครองนักเรียนซื้อไว้ให้นักเรียนใช้และฝากเก็บในห้องเรียนยังไม่หมดลง เป็นการไม่รักษาประโยชน์ของผู้เรียน เป็นความผิดครั้งแรกและเป็นความผิดเล็กน้อย จึงได้เสนอความเห็นให้ว่ากล่าวตักเตือนแทนการดำเนินการทางวินัยซึ่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ ได้มีคำสั่งการให้ว่ากล่าวตักเตือน แต่ผู้อุทธรณ์ไม่รับทราบการ

ว่ากล่าวตักเตือนและได้ขอเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการร้องเรียนและการสืบสวนข้อเท็จจริง จำนวน ๓ รายการ ได้แก่ สรุปผลการสืบสวนข้อเท็จจริงและเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องทั้งหมด บันทึกถ้อยคำของตนเองและสำเนานักถ้อยคำของพยานทั้งหมด และวัสดุแผ่นบันทึกภาพและเสียงของผู้ร้องเรียน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ พิจารณานุญาตให้สำเนาเอกสารรายการที่ ๑ รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง โดยปกปิดรายชื่อพยานบุคคลที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นการคุ้มครองพยานมิให้ต้องรับภัยหรือความไม่เป็นธรรมจากการร้องเรียนการสืบสวนข้อเท็จจริง เอกสารรายการที่ ๒ พิจารณานุญาตให้เฉพาะสำเนานักถ้อยคำผู้ร้องขอ สำหรับบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลทั้งหมดมีการสรุปสาระสำคัญในรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงเพียงพอที่จะเข้าใจและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป ซึ่งได้อนุญาตให้แล้ว เอกสารรายการที่ ๓ พิจารณาไม่อนุญาตเนื่องจากวัสดุแผ่นบันทึกภาพและเสียงแม้ไม่ปรากฏภาพบุคคลผู้ร้องเรียน แต่ปรากฏเสียงบุคคลผู้ร้องเรียนชัดเจน บุคคลซึ่งมีความคุ้นเคยใกล้ชิดกันปฏิบัติงานร่วมกันย่อมจดจำเสียงได้ดี จึงอยู่ในข่ายที่จะได้รับการคุ้มครองซึ่งทั้งหมดล้วนอยู่บนหลักการพื้นฐานในการคุ้มครองพยาน และการสืบสวนข้อเท็จจริงมีการแจ้งให้ทราบถึงประเด็นการร้องเรียนพยานหลักฐานที่คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตรวจสอบและรวบรวมได้โดยปรากฏในบันทึกถ้อยคำของผูุ้ทธรณ์ เพื่อให้ผูุ้ทธรณ์ชี้แจงข้อเท็จจริงหรือโต้แย้งแก่การร้องเรียนกล่าวหา ซึ่งผูุ้ทธรณ์สามารถชี้แจงข้อเท็จจริงได้ตรงประเด็นสำหรับพยานหลักฐานที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ พิจารณาว่าเพียงพอที่จะเข้าใจและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งเป็นการคุ้มครองพยานมิให้ต้องรับภัยหรือความไม่เป็นธรรมจากการร้องเรียนการสืบสวนข้อเท็จจริง แต่ผูุ้ทธรณ์ไม่ยอมรับในการพิจารณาและคำสั่งการของผู้บังคับบัญชาที่ให้ว่ากล่าวตักเตือน ผูุ้ทธรณ์ได้โต้แย้งโดยการร้องทุกข์ต่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ ในหลายประเด็น รวมทั้งประเด็นการซื้อสมุดมาใช้เรียนแทนเล่มเดิมตามที่คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงสรุป ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ ได้สรุปวิเคราะห์เพื่อนำเสนอ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ พิจารณาคำร้องทุกข์ต่อไป

ผู้จัดการร้านสหการโรงเรียน ดร. ค. รองผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลสุรินทร์ ชี้แจงว่าร้านสหการโรงเรียนมีจำหน่ายอุปกรณ์ที่ใช้ในการเรียนการสอนสำหรับนักเรียน ได้แก่ สมุดและเครื่องเขียนต่าง ๆ โดยร้านสหการโรงเรียนจะเปิดจำหน่าย ๒ ช่วงเวลา คือ เวลา ๐๗.๐๐ – ๐๗.๔๐ น. และเวลา ๑๑.๓๐ – ๑๒.๓๐ น. รายได้จากการจำหน่ายจะนำเข้าเป็นรายได้ของโรงเรียนอนุบาลสุรินทร์ทั้งหมด สำหรับสมุดที่ร้านสหการจำหน่ายคือ สมุดปกแข็งเล่มละ ๒๐ บาท และสมุดปกอ่อนเล่มละ ๑๐ บาท

ผูุ้ทธรณ์ชี้แจงว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอนั้น ต้องการเพื่อนำไปแสดงความบริสุทธิ์ใจของตนเอง ซึ่งตนได้ทำงานด้วยความทุ่มเทมาตลอด มีความตั้งใจในการสอนและเรื่องการกระทำที่

ต้องถูกกล่าวตักเตือนครั้งนี้ ต้องการที่สอนให้นักเรียนมีระเบียบวินัย ซึ่งเรื่องนี้ผู้ปกครองของนักเรียนเข้าใจดี การที่มีคำสั่งถูกกล่าวตักเตือนว่ามีพฤติกรรมเป็นการไม่รักษาประโยชน์ของผู้เรียนตามความในมาตรา ๙๕ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และแก้ไขเพิ่มเติม จึงทำให้เสียเกียรติความเป็นครู หากผู้ร้องเรียนขอถอนเรื่องดังกล่าวก็ยินดียุติเรื่อง

ต่อมา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๖๖.บค/๓๖ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๘ แจ้งว่า ได้ดำเนินการให้ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายได้แก้ไขปัญหาร่วมกันแล้ว แต่ผู้อุทธรณ์ยังคงยืนยันที่จะไม่ถอนอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เฉพาะที่ปกปิด เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริงที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง จึงสมควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารนั้นเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้ปกปิดไว้ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ แผ่นบันทึกภาพและเสียง ซึ่งมีภาพและเสียงเด็กนักเรียนไม่ปรากฏภาพผู้ร้องเรียน ปรากฏแต่เสียงผู้ร้องเรียน เป็นแผ่นบันทึกภาพและเสียงของนักเรียนที่ถูกผู้ร้องเรียนสอบถามข้อเท็จจริงเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้อุทธรณ์ ควรได้รับการคุ้มครอง ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นควรเปิดเผยเฉพาะเสียงให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต ๑ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เฉพาะที่ปกปิด เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลให้ปกปิดไว้ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ให้เปิดเผยเฉพาะเสียงให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๗/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะ
แห่งประเทศไทย เกี่ยวกับการตรวจสอบสำนวนการพิจารณาและคำสั่ง

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะ
แห่งประเทศไทย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งบรรณาธิการกลุ่มข่าว
สถานการณ์ ระดับ S2 สังกัดสำนักข่าว องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย (ส.ส.ท.) ได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรณีผู้อุทธรณ์รับเป็นผู้เสนอชิ้นงานโฆษณาในกิจการที่
ไม่ใช่เพื่อประโยชน์สาธารณะ โดยไม่ได้ขออนุญาตต่อผู้บังคับบัญชาในนิตยสาร HELLO ปีที่ ๗ ฉบับที่
๒๑ วันพฤหัสบดีที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๕ และมีการรับคำตอบแทนจึงถูกลงโทษให้ออกจากการเป็น
พนักงาน ส.ส.ท. ตั้งแต่วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ เป็นต้นไปผู้อุทธรณ์ โดยนาย ข. ผู้รับมอบ
อำนาจ จึงมีหนังสือลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๘ถึง ผู้อำนวยการ ส.ส.ท. ขอทำการตรวจสอบสำนวน
การพิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์ รวมทั้งความเห็นแย้งหรือความเห็นที่เกี่ยวข้องในการพิจารณา
วินิจฉัยเกี่ยวกับการออกคำสั่ง และเอกสารต่าง ๆ ทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการออกคำสั่งยกอุทธรณ์เมื่อ
วันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๗ ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ การขอคัดถ่ายสำเนาเอกสารข้อมูล
ที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ เพื่อประโยชน์ในการเพิ่มเติมอุทธรณ์ คัดค้านการพิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์
ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ถูกต้อง ชัดแจ้ง ต่อคณะกรรมการนโยบายต่อไป ตาม
พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับพระราชบัญญัติองค์การกระจาย
เสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๑

ส.ส.ท. มีหนังสือ ที่ ส.ส.ท. ๐๑/๔๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๘
ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ขณะนี้สำนวนการพิจารณาอุทธรณ์
ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ที่ได้มีมติให้ยกอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ นั้น อยู่ระหว่างการพิจารณา
อุทธรณ์ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ที่แต่งตั้งโดยคณะกรรมการนโยบายของ ส.ส.ท.
เพื่อพิจารณาอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ และการพิจารณาอุทธรณ์ยังไม่เสร็จสิ้น ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์

ขอตรวจสอบและคัดถ่ายเอกสารดังกล่าว จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย และการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่สำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น ส.ส.ท. จึงยังไม่อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์ตรวจสอบสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ และคัดถ่ายเอกสารที่เกี่ยวข้องดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งบรรณาธิการกลุ่มข่าวสถานการณ์ ระดับ S2 สังกัดสำนักข่าว ส.ส.ท. ได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรณีรับเป็นผู้เสนอชิ้นงานโฆษณาในกิจการที่ไม่ใช่เพื่อประโยชน์สาธารณะ โดยไม่ได้ขออนุญาตต่อผู้บังคับบัญชาในนิตยสาร HELLO ปีที่ ๗ ฉบับที่ ๒๑ วันพฤหัสบดีที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๕ และมีการรับค่าตอบแทน จึงถูกลงโทษให้ออกจากการเป็นพนักงาน ส.ส.ท. ตั้งแต่วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ เป็นต้นไป ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการ ส.ส.ท. ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการพิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์ รวมทั้งความเห็นแย้งหรือความเห็นที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาวินิจฉัยเกี่ยวกับการออกคำสั่งและเอกสารต่าง ๆ ทุกเรื่องเกี่ยวกับการออกคำสั่งยกอุทธรณ์เมื่อวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๗ ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ แต่ ส.ส.ท. ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ส.ส.ท. มีหนังสือ ที่ ส.ส.ท. ๐๑/๑๓๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย คณะที่ ๑ จัดส่งข้อมูลข่าวสารพร้อมคำชี้แจงเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ โดยลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการออกคำสั่งลงโทษทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ดังนี้

๑. ส.ส.ท. ได้มีคำสั่งลงโทษทางวินัยพนักงานของ ส.ส.ท. คือ นางสาว ก. ตำแหน่งบรรณาธิการ กลุ่มข่าวสถานการณ์ ระดับ S2 สังกัดสำนักข่าว ได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรณีรับเป็นผู้เสนอชิ้นงานโฆษณาในกิจการที่ไม่ใช่เพื่อประโยชน์สาธารณะ โดยไม่ได้ขออนุญาตต่อผู้บังคับบัญชาในนิตยสาร HELLO ปีที่ ๗ ฉบับที่ ๒๑ วันพฤหัสบดีที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๕ และมีการรับค่าตอบแทน จึงลงโทษให้ออกจากการเป็นพนักงาน ส.ส.ท. ตั้งแต่วันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ เป็นต้นไป

๒. ต่อมานางสาว ก. ได้ยื่นหนังสืออุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ ส.ส.ท. จึงได้มีคำสั่งองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย ที่ ๓๖/๒๕๕๗ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ เพื่อทำหน้าที่พิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์ดังกล่าว

๓. คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้พิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์แล้วเห็นว่า กรณีที่ผู้อำนวยการ ส.ส.ท. ออกคำสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์นั้นถูกต้องเหมาะสมกับความผิด และขั้นตอนกระบวนการก่อนออกคำสั่งลงโทษแก่ผู้อุทธรณ์นั้นเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย ระเบียบของ ส.ส.ท. แล้ว จึงมีมติยกอุทธรณ์

๔. เมื่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้แจ้งมติยกอุทธรณ์ให้ผู้อำนวยการ ส.ส.ท. ทราบแล้ว ผู้อำนวยการ ส.ส.ท. จึงได้มีคำสั่งยกอุทธรณ์ตามมติของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าว แจ้งให้นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ทราบ และได้แจ้งสิทธิให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า หากเห็นว่าคำสั่งของผู้อำนวยการ ส.ส.ท. ไม่ถูกต้องทั้งหมดหรือแต่บางส่วน ให้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการนโยบายภายในสามสิบวันนับแต่วันรับทราบคำสั่งอุทธรณ์

๕. นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์จึงได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งลงโทษของผู้อำนวยการ ส.ส.ท. ที่สั่งตามมติคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์

๖. คณะกรรมการนโยบายจึงมีมติในคราวประชุมครั้งที่ ๔๐/๒๕๕๗ วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ของนาง ก. ผู้อุทธรณ์

๗. คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ที่แต่งตั้งโดยคณะกรรมการนโยบายได้พิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์ของนางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ แล้วเห็นว่า กรณีผู้อำนวยการ ส.ส.ท. ออกคำสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์นั้นเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย ระเบียบของ ส.ส.ท. แล้ว จึงมีมติยกอุทธรณ์

๘. เมื่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ที่ได้รับการแต่งตั้งโดยคณะกรรมการนโยบายได้แจ้งมติยกอุทธรณ์ให้ผู้อำนวยการ ส.ส.ท. ทราบแล้ว ผู้อำนวยการ ส.ส.ท. จึงได้มีคำสั่งยกอุทธรณ์ตามมติของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ที่แต่งตั้งโดยคณะกรรมการนโยบายดังกล่าว แจ้งให้นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ทราบ

กรณีนางสาว ก. ได้มีหนังสือขอตรวจสอบสำนวนการพิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และเอกสารต่าง ๆ ทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการออกคำสั่งยกอุทธรณ์ การขอคัดถ่ายสำเนาเอกสาร ฉบับลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๘ และ ส.ส.ท. ได้มีหนังสือปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ที่ ส.ส.ท. ๐๑/๔๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๘ นั้น ส.ส.ท. ขอเรียนว่า การขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวของนางสาว ก. ได้ยื่นขอเข้ามาในช่วงเวลาที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ที่ได้รับการแต่งตั้งโดยคณะกรรมการนโยบายกำลังพิจารณาและ

วินิจฉัยอุทธรณ์ของนางสาว ก. อยู่ การพิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์ยังไม่แล้วเสร็จ คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เพิ่งจะเสร็จสิ้นการพิจารณา และส่งรายงานผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้อำนวยการ ส.ส.ท. เมื่อวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ กรณีจึงถือเป็นเรื่องที่อยู่ระหว่างดำเนินการที่ยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเรื่องนี้ อาจจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ จึงเป็นข้อมูลที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และคู่กรณียังไม่มีสิทธิขอตรวจดูเอกสารอันเป็นต้นร่างคำวินิจฉัย ตามมาตรา ๓๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

อย่างไรก็ตาม บัดนี้การพิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยของนางสาว ก. ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ส.ส.ท. ได้แจ้งสิทธิในการฟ้องโต้แย้งคำสั่งลงโทษทางวินัยดังกล่าวให้นางสาว ก. ทราบแล้ว และ ส.ส.ท. ยินดีที่จะให้นางสาว ก. ได้มีโอกาสทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน และให้ตรวจดูเอกสารที่จำเป็นต้องรู้เพื่อการโต้แย้งหรือชี้แจงหรือป้องกันสิทธิของตนเองได้ ตามมาตรา ๒๗ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ส่วนงานการพิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์ ซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน และตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับ ส.ส.ท. แจ้งว่า ยินดีที่จะให้ผู้อุทธรณ์ได้มีโอกาสทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอและมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน และให้ตรวจดูเอกสารที่จำเป็นต้องรู้เพื่อการโต้แย้งหรือชี้แจงหรือป้องกันสิทธิของตนเองได้ ตามมาตรา ๒๗ มาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และไม่มีข้อมูลส่วนบุคคลในเอกสารดังกล่าว ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๘/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดสุราษฎร์ธานี เกี่ยวกับการร้องเรียน
และสำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้อง

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดสุราษฎร์ธานี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ (ชื่อเดิมนางสาว -) ตำแหน่งนักส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นชำนาญการพิเศษ สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี ถูกนาง ข. ร้องเรียนกล่าวโทษว่า กระทำผิดวินัยมีพฤติกรรมในเชิงชู้สาวกับดาบตำรวจ ค. ซึ่งเป็นสามีของนาง ข. ตามคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ที่ ๑๗๙๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๗ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๖ รายการ ดังนี้

๑. สำเนาหนังสือร้องเรียนที่นาง ข. ร้องเรียนผู้อุทธรณ์ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๑
๒. เอกสารสรุปผลการสอบสวนตามคำสั่งจังหวัดสุราษฎร์ธานีให้สอบสวนข้อเท็จจริง ในข้อ ๑
๓. สำเนาคำสั่งจังหวัดสุราษฎร์ธานีในการสอบสวนข้อเท็จจริงในข้อ ๑
๔. หนังสือร้องเรียนของนาง ข. ที่มีถึงสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงมหาดไทย อธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ซึ่งผู้อุทธรณ์ทราบว่ามาถึงอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอย่างน้อย ๒ ครั้ง เนื่องจากผู้บังคับบัญชาในขณะนั้น (ปี พ.ศ. ๒๕๕๕) แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบข้อกล่าวหาและให้ผู้อุทธรณ์ชี้แจงเอกสารการร้องเรียนที่มีถึงทุกหน่วยงานดังกล่าว ปัจจุบันอยู่ในความครอบครองของจังหวัดสุราษฎร์ธานี
๕. สำเนาหนังสือร้องเรียนฉบับที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีนำมาเป็นมูลกรณีการออกคำสั่งที่ ๑๗๙๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๗ /หนังสือสั่งการจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
๖. เอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง การส่งเรื่องจากสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จังหวัดสุราษฎร์ธานีให้ผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี (ศูนย์ดำรงธรรม) ดำเนินการสอบสวน

จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีหนังสือ ลับ ที่ - ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า กรณีดังกล่าวอยู่ระหว่างการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตามคำสั่งจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่ ๑๗๙๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นกระบวนการเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องและเป็นธรรม ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวอาจทำให้การตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าวไม่สำเร็จตามวัตถุประสงค์ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงยกคำร้อง

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ชื่อเดิมนางสาว ก. ตำแหน่งนักส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นชำนาญการพิเศษ สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี ถูกนาง ข. ร้องเรียนกล่าวโทษว่า กระทำผิดวินัยมีพฤติกรรมในเชิงชู้สาวกับดาบตำรวจ ค. ซึ่งเป็นสามีของนาง ข. ตามคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ที่ ๑๗๙๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๗ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๖ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่จังหวัดสุราษฎร์ธานีปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จังหวัดสุราษฎร์ธานีมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ - ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ จัดส่งข้อมูลข่าวสารพร้อมคำชี้แจงเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ดังนี้

๑. นาง ข. ร้องเรียนกล่าวหานางสาว ก. ตำแหน่งท้องถิ่นอำเภอพนมขณะนั้น ดังนี้

(๑) มีพฤติกรรมแสดงออกถึงความสัมพันธ์เชิงชู้สาวกับ จ.ส.ต. ค. สามีของผู้ร้องเรียน โดยที่นางสาว ก. มีคู่สมรสอยู่แล้ว เป็นเหตุให้ครอบครัวของผู้ร้องเรียนเกิดความแตกแยกและนำไปสู่การหย่าร้าง

(๒) นางสาว ก. บังคับให้ จ.ส.ต. ค. มายึดรถจักรยานยนต์ที่ผู้ร้องเรียนใช้เป็นกิจวัตรประจำวัน สร้างความเดือดร้อนให้กับผู้ร้องเรียน

๒. จังหวัดสุราษฎร์ธานีได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงปรากฏตามคำสั่งจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่ ๒๕๘๐/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๑

๓. คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงปรากฏตามคำสั่งจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่ ๒๕๘๐/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๑ สรุปว่า ผู้ร้องกับ จ.ส.ต. ค. เป็นสามีภรรยา โดยการสมรสจดทะเบียนเมื่อวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๔๘ ณ ที่ว่าการอำเภอระแงะ จังหวัดนราธิวาส มีลูกด้วยกัน ๑

คน ต่อมา ได้หย่าขาดกับ จ.ส.ต. ค. เมื่อปี ๒๕๔๙ เนื่องจากปัญหาส่วนตัว หลังจากหย่าได้ ๑ เดือน จึงได้กลับมาอยู่ด้วยกันที่อำเภอบ้านตาขุน จังหวัดสุราษฎร์ธานี จนมีลูกด้วยกันอีก ๑ คน ต่อมา ประมาณเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๑ จ.ส.ต. ค. ได้ย้ายไปช่วยราชการที่ตำบลเกาะเต่า ซึ่งเริ่มจะมี หมายเลขโทรศัพท์แปลก ๆ โทรเข้ามา แต่ จ.ส.ต. ค. ไม่รับสาย หลังจากนั้น ก็มีโทรศัพท์เข้ามา ตลอด ซึ่งบางครั้ง จ.ส.ต. ค. ต้องไปทำงานที่อำเภอพนมซึ่งผู้ร้องเริ่มสงสัยจึงตามไปที่บ้านพักอำเภอพนมจึงพบรูปนางสาว ก. และทราบว่านางสาว ก. มีสามีแล้วโดยจดทะเบียนสมรสกับ ส.ต.ต. ง. ผู้ร้อง ไม่สามารถตกลงกันได้กับ จ.ส.ต. ค. เป็นเหตุให้ จ.ส.ต. ค. บอกเลิกกับผู้ร้อง หลังจากเกิด เหตุการณ์นี้ จ.ส.ต. ค. ก็ไม่เคยมาพบผู้ร้องอีกเลย

๔. กรณีตามข้อ ๑ (๑) จังหวัดสุราษฎร์ธานีโดยสำนักงานส่งเสริมการปกครอง ท้องถิ่น จังหวัดสุราษฎร์ธานี สรุปว่า จากคำให้การของพยานและระยะเวลาเกิดปัญหาภายใน ครอบครัว ปรากฏข้อเท็จจริงสอดคล้องต้องกันว่า พฤติการณ์สภาพปัญหาความขัดแย้งภายใน ครอบครัวทั้งสองครอบครัวน่าจะเกิดจากสาเหตุที่นางสาว ก. กับ จ.ส.ต. ค. รู้จักกันและสนิทสนม หรือมีความใกล้ชิดอาจทำให้บุคคลภายในครอบครัวเกิดความหวาดระแวงเกี่ยวกับปัญหา ความสัมพันธ์ฉันชู้สาวของบุคคลทั้งสองและเมื่อมีการเจรจากันก็หาข้อยุติไม่ได้จนนำไปสู่การ จดทะเบียนหย่าและแยกย้ายกันอยู่อย่างสิ้นเชิง ทั้งนี้ พฤติการณ์ดังกล่าวเป็นการกระทำส่วนตัวและ บุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นผู้บรรลุนิติภาวะแล้ว ย่อมต้องมีวิจรรย์ญาณในการพิจารณาไตร่ตรองให้ รอบคอบว่าการกระทำใดเหมาะสมหรือไม่อย่างไร ประกอบกับบุคคลดังกล่าวสิ้นสุดแห่งการสมรส ย่อมไม่มีผลผูกพันใด ๆ ซึ่งกันและกันตามมาตรา ๑๕๐๑ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ สำหรับผู้ร้องเรียนเมื่อเห็นว่าได้รับความเสียหายอันเกิดจากสภาพปัญหาภายในครอบครัวยอมใช้สิทธิ เรียกร้องความเป็นธรรมได้กับสามีโดยตรง ซึ่งผู้ร้องเรียนได้ดำเนินการแล้ว และเพื่อความเหมาะสม จึงให้พิจารณาโยกย้ายนางสาว ก. ไปปฏิบัติหน้าที่ ณ อำเภออื่นต่อไป

๕. ตามคำร้องข้อ ๑ (๒) จังหวัดสุราษฎร์ธานีให้ยุติเรื่อง

๖. จังหวัดสุราษฎร์ธานีรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงให้กระทรวงมหาดไทย/ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ

๗. ตำรวจภูธรจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีคำสั่ง ที่ ๕๗๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ลงโทษปลดออก จ.ส.ต. ค. ออกจากราชการ กรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง กระทำการอันได้ ชื่อว่าประพฤติชั่วอย่างร้ายแรงในทางชู้สาว ตามมาตรา ๗๙ (๕) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗

๘. นาง ข. ร้องขอความเป็นธรรมต่อกระทรวงมหาดไทย/สำนักงานกฤษฎีกา/กรม ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ให้มีการสอบสวนใหม่ เนื่องจากเห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม เนื่องจาก มูลกรณีข้อเท็จจริงเดียวกัน แต่จังหวัดสุราษฎร์ธานีไม่มีการลงโทษทางวินัยนางสาว ก. แต่อย่างใด

โดยขอใช้ผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงจากสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัด
สุราษฎร์ธานีมาพิจารณาอีกครั้ง

๙. กระทรวงมหาดไทย/สำนักนายกรัฐมนตรี/กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น แจ้งให้
จังหวัดสุราษฎร์ธานีตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีนาง ข. ร้องขอความเป็นธรรมให้มีการสอบสวนใหม่

๑๐. จังหวัดสุราษฎร์ธานีได้แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงปรากฏตามคำสั่ง
ที่ ๑๗๙๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๗ เนื่องจากนาง ข. ผู้กล่าวหา ได้ร้องขอความเป็นธรรมว่า
นาง ก. ได้จดทะเบียนสมรสกับ จ.ส.ต. ค. ซึ่งแสดงให้เห็นว่าทั้งคู่มีความสัมพันธ์กันมาโดยตลอด
ดังนั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานีจึงมีคำสั่งแต่งตั้งกรรมการชุดดังกล่าวนี้โดยอาศัยอำนาจตาม
มาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

๑๑. คณะกรรมการได้เชิญผู้ร้องมาให้ถ้อยคำแล้ว ได้ความสรุปดังนี้ เมื่อสามีได้ย้ายมา
ปฏิบัติงานที่สถานีตำรวจภูธรพนม โดยพักอาศัยที่บ้านพักและบ้านผู้ร้อง แต่จะพักอาศัยอยู่บ้านผู้ร้อง
เป็นหลัก จนกระทั่งระยะหลังผู้ร้องสังเกตว่า สามีมีพิรุธจากการใช้โทรศัพท์ ทำให้เกิดข้อสงสัยจึงสืบดู
และแอบจดเบอร์โทรศัพท์พร้อมทั้งได้โทรไปพูดคุยกัน ผู้ร้องยืนยันว่าเป็นเบอร์โทรศัพท์ของผู้ถูก
กล่าวหา จึงทำให้ผู้ร้องเกิดปัญหาความขัดแย้งกับสามีจนเป็นเหตุให้มีการหย่า แต่หลังจากนั้น
ประมาณ ๑ เดือน สามีก็ได้ย้ายกลับมาอยู่กันฉันสามีภรรยากับผู้ร้องจนมีบุตรด้วยกัน ๑ คน ต่อมา
สามีไปช่วยราชการที่สถานีตำรวจภูธรเกาะพะงัน จังหวัดสุราษฎร์ธานี แต่สามียังเดินทางกลับไปพัก
อาศัยบ้านพักที่ สภ.พนม จึงเกิดข้อสงสัยและได้ไปตรวจสอบที่บ้านพักดังกล่าว พบว่ามีรูปถ่ายของ
ผู้ถูกกล่าวหาอยู่บนโทรทัศน์ในห้องรับแขก ซึ่งแต่งกายชุดข้าราชการสีขาวครึ่งตัว ผู้ร้องจึงเกิด
ปัญหากับสามีและเชื่อว่าน่าจะมีความสัมพันธ์ฉันชู้สาวกับผู้ถูกกล่าวหา จนเป็นเหตุให้ผู้ร้องกับสามี
ต้องแยกทางกัน ผู้ร้องได้ยืนยันว่า ตามที่มีการกล่าวหาว่าผู้ร้องได้รับเงินจำนวน ๓๐๐,๐๐๐ บาท
เพื่อแลกกับการยุติเรื่องร้องเรียนนั้นผู้ร้องไม่เคยได้รับเงินดังกล่าวแต่อย่างใด และขอให้การเพิ่มเติม
ว่า อดีตสามี (จ.ส.ต. ค.) ไม่เคยส่งเสียค่าเลี้ยงดูบุตรทั้งสองคนเลย ผู้ร้องให้การต่อว่า ผู้ถูกร้องมีสามี
เป็นตำรวจอยู่ สภ.วิภาวดี จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้ร้องจึงได้โทรศัพท์ไปแจ้งให้สามีของผู้ถูกร้อง
ถึงพฤติกรรมของผู้ถูกร้อง ต่อมา ผู้ถูกร้องได้หย่าขาดจากสามีซึ่งผู้ร้องเชื่อว่า สาเหตุน่าจะมาจาก
ผู้ถูกร้องมีความสัมพันธ์กับอดีตสามีของผู้ร้อง ในขณะที่เกิดเหตุสามีของผู้ถูกร้องได้แจ้งความร้องทุกข์
ที่ สภ.พนม ไว้แล้ว

๑๒. จังหวัดสุราษฎร์ธานีแจ้งให้นางสาว ก. มาให้ถ้อยคำกรณีดังกล่าวในวันที่ ๒๓
ธันวาคม ๒๕๕๗ ซึ่งบุคคลดังกล่าวได้ทราบหนังสือแจ้งแล้ว โดยปรากฏตามหนังสือที่ผู้ถูกกล่าวหา
แจ้งคัดค้านอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัดสุราษฎร์ธานี ตามหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม
๒๕๕๗ คณะกรรมการฯ จึงไม่ได้ข้อมูลใด ๆ รวมทั้งทะเบียนสมรสระหว่างบุคคลนี้กับ จ.ส.ต. ค.

๑๓. นางสาว ก. ร้องขอเอกสารจำนวน ๖ รายการ แต่จังหวัดสุราษฎร์ธานียกคำร้อง
กรณีดังกล่าว เนื่องจากอยู่ระหว่างการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการฯ ตาม

คำสั่งจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่ ๑๗๙๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นกระบวนการเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องและเป็นธรรม ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวอาจทำให้การตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าวไม่สำเร็จตามวัตถุประสงค์ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงยกคำร้อง และแจ้งให้นางสาว ก. มาให้ถ้อยคำในวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๗ และอีกประการหนึ่งคณะกรรมการฯ ชุดนี้ไม่ได้แจ้งข้อกล่าวใดๆ กับผู้ถูกร้อง เพียงแต่อยู่ในกระบวนการรวบรวมข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกกล่าวหา มีพฤติกรรมหรือมีมูลควรเชื่อว่ามีกระทำความผิดวินัย ก็จะได้เสนอผู้มีอำนาจบรรจุแต่งตั้ง ตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรงตามมาตรา ๘๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ต่อไป ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรงก็จะแจ้งข้อกล่าวหาและเอกสารต่าง ๆ ประกอบข้อกล่าวหาตามที่ผู้ถูกกล่าวหา ร้องขอ ซึ่งเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติไว้อยู่แล้ว และในกรณีกลับกันหากคณะกรรมการฯ สอบข้อเท็จจริงแล้วปรากฏว่าไม่มีมูลความผิดก็ต้องเสนอผู้มีอำนาจบรรจุแต่งตั้งสั่ง ยุติเรื่อง เช่นเดียวกัน

๑๔.นางสาว ก. แจ้งยืนยันการให้ถ้อยคำเดิมที่ให้ไว้กับคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ปรากฏตามคำสั่งจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่ ๒๕๘๐/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๑ ซึ่งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงมีความประสงค์ที่จะสอบเพิ่มเติมในกรณีที่ผู้ถูกกล่าวหาได้จดทะเบียนสมรสกับ จ.ส.ต. ค. แสดงให้เชื่อว่ามีความสัมพันธ์กันมาก่อน ซึ่งตามปกติของวิญญูชนที่จะจดทะเบียนสมรสอยู่กันฉันสามีภรรยานั้นก็ควรมีความสนิทสนมรู้จักกันมาก่อนอย่างแน่นอน แต่เมื่อผู้ร้องไม่ให้ความร่วมมือ โดยไม่ยอมมาให้ปากคำกับคณะกรรมการฯ ก็จะต้องแสดงข้อเท็จจริงในส่วนนี้จากพยานหลักฐานทั้งที่เป็นเอกสารและพยานบุคคลต่อไป ซึ่งบุคคลที่เป็นข้าราชการ โดยเฉพาะข้าราชการของกระทรวงมหาดไทยจะต้องมีความประพฤติปฏิบัติที่ดีงามเป็นแบบอย่างของราษฎรโดยทั่วไป ดังนั้น การที่ผู้ถูกกล่าวหาสามีอยู่แล้ว และปฏิบัติตนมีความสัมพันธ์กับสามีของบุคคลอื่น จนกระทั่งเป็นเหตุให้ครอบครัวของผู้ร้องเกิดความแตกแยก จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทำการสอบสวนให้เกิดความกระจ่างในเรื่องดังกล่าว ตามมาตรา ๘๒ (๑๐) และประกอบมาตรา ๘๔ (๔) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เป็นข้อมูลข่าวสารที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีได้ดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงครั้งที่ ๑ เสร็จสิ้นแล้ว ตามคำสั่งจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่ ๒๕๘๐/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๑ ผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องโดยตรงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตน ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว

ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ อยู่ระหว่างการดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงครั้งที่ ๒ ตามคำสั่งจังหวัดสุราษฎร์ธานี ที่ ๑๗๙๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๗ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่จังหวัดสุราษฎร์ธานีปฏิเสธไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้จังหวัดสุราษฎร์ธานีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ ให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๙/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนู เกี่ยวกับสำนวน
การสอบสวนทางวินัย

ผู้อุทธรณ์

: นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: องค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนู

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนู ถูกลงโทษลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น กรณีถูกกล่าวหาว่ามีพฤติกรรมเมาสุราในขณะปฏิบัติราชการและทำลายเอกสารราชการ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนู ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. ขอสำเนารายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเบื้องต้น และของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย

๒. ขอคัดสำเนาข้อมูลการเลื่อนขั้นเงินเดือนพนักงานส่วนตำบลองค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนู ได้แก่

๒.๑ การเลื่อนขั้นเงินเดือน ครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ ของปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๗ ของผู้อุทธรณ์ และของบุคคลอื่นเฉพาะผู้ที่ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนในระดับเดียวกับผู้อุทธรณ์และที่สูงกว่า

๒.๒ บันทึกการรายงานการประชุมของคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องกับการเลื่อนขั้นเงินเดือน ครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ ของปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๗ ของผู้อุทธรณ์และของบุคคลอื่นเฉพาะผู้ที่ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนในระดับเดียวกับผู้อุทธรณ์และที่สูงกว่า

๒.๓ คะแนนประเมินเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนของพนักงานส่วนตำบลองค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนู ครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ ของปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๗ ของผู้อุทธรณ์และของบุคคลอื่นเฉพาะผู้ที่ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนในระดับเดียวกับผู้อุทธรณ์และที่สูงกว่า

องค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนูมีหนังสือ ที่ สข ๗๗๓๐๑/๕๔๖ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า นายกองค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนู ได้เรียกให้ผู้อุทธรณ์มารับเอกสารดังกล่าวเมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ เวลา ๑๐.๓๐ น. แต่ผู้อุทธรณ์ไม่มาพบ จึงส่งสำเนารายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนและสำเนาแบบประเมินการเลื่อนขั้นเงินเดือนให้ทางไปรษณีย์แล้ว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว และชี้แจงว่าเอกสารที่ขอ ยังได้ไม่ครบถ้วน ยังขาดสำเนารายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ส่วนรายงานการสอบสวน (แบบ สว. ๖) ที่ส่งให้มีจำนวน ๒๔ หน้า มีเพียงหน้าสุดท้ายที่

เป็นการถ่ายสำเนาส่วนหน้าอื่น ๆ น่าจะเป็นการพิมพ์ขึ้นมาใหม่ และแต่ละหน้ามีการทำแถบสีดำปกปิดข้อความเกือบทุกหน้าไม่สามารถอ่านให้เข้าใจได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนู ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการดังกล่าวข้างต้น องค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนูได้เปิดเผยข้อมูลการเลื่อนขั้นเงินเดือนและรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยที่มีการปกปิดชื่อหรือข้อความที่ทำให้ทราบชื่อพยาน และปฏิเสธการเปิดเผยรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนูมีหนังสือ ที่ สข ๗๗๓๐๑/๕๘๗ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงประธานกรรมการฯ ดังนี้

๑. กรณีขอให้เปิดเผยข้อมูลทั้งหมดตามรายงานการสอบสวนต้นฉบับ (แบบ สว. ๖) เห็นว่าการปกปิดชื่อหรือข้อความที่ทำให้ทราบชื่อพยานเป็นไปเพื่อปกป้องและป้องกันพยาน

๒. กรณีขอคัดสำเนารายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง เห็นว่าตามประกาศคณะกรรมการกลางพนักงานส่วนตำบล เรื่องมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับสิทธิการอุทธรณ์ การพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์ กำหนดให้ผู้อุทธรณ์มีสิทธิขอตรวจหรือคัดรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน หรือของผู้สอบสวนได้ ส่วนการขอตรวจหรือคัดบันทึกถ้อยคำบุคคล พยานหลักฐานอื่น หรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง ให้อยู่ในดุลพินิจของประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลที่จะอนุญาตหรือไม่ โดยให้พิจารณาถึงประโยชน์ในการรักษาวินัยของพนักงานส่วนตำบล

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ รายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงและรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงเฉพาะที่ปกปิด เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยซึ่งเสร็จสิ้นแล้ว โดยองค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนูลงโทษลดขั้นเงินเดือนผู้อุทธรณ์ จำนวน ๑ ขั้น ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกลงโทษย่อมมีสิทธิได้รับข้อมูลข่าวสารในกระบวนการสอบสวนเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตนต่อไป แต่อย่างไรก็ดี การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยไม่มีการปกปิดชื่อหรือข้อความที่ทำให้ทราบชื่อพยานนั้น อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อการปฏิบัติราชการได้ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงให้ผู้อุทธรณ์ทราบ โดยปกปิดชื่อหรือข้อความที่ทำให้ทราบชื่อพยาน ส่วนการปกปิดชื่อหรือข้อความที่ทำให้ทราบชื่อพยานในรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงนั้น ชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนูเปิดเผยรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงให้ผู้อุทธรณ์ทราบ เว้นแต่ชื่อหรือข้อความที่ทำให้ทราบชื่อพยาน พร้อมทั้งให้สำเนา

ที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงเฉพาะที่
ปกปิดให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๐/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมขนส่งทหารอากาศ เกี่ยวกับเอกสารการว่าจ้างขนส่ง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมขนส่งทหารอากาศ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งผู้จัดการฝ่ายกฎหมาย บริษัท เวิร์ดบริดจ์ ทรานสปอร์ต จำกัด มีหนังสือ ด่วนที่สุด ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๗ และหนังสือลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ ถึง กรมขนส่งทหารอากาศ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๔ รายการ ได้แก่

๑. บันทึกสรุปการว่าจ้างขนส่งโดยรถยนต์บรรทุกขนาดต่าง ๆ ระหว่างวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๖ โดยวิธีการว่าจ้าง สอบราคา ตกลงราคา ประกวดราคา วิธีพิเศษและวิธีกรณี พิเศษ โดยยกเว้นสำเนาบันทึกสรุปการว่าจ้างของบริษัท เวิร์ด บริดจ์ ทรานสปอร์ต จำกัด

๒. ใบสั่งจ้างโดยวิธีการว่าจ้าง สอบราคา ตกลงราคา ประกวดราคา วิธีพิเศษและ วิธีกรณี พิเศษ โดยยกเว้นสำเนาใบสั่งจ้างของบริษัท เวิร์ด บริดจ์ ทรานสปอร์ต จำกัด

๓. รายงานขอการจ้างตามข้อ ๒๔, ๒๖ และ ๒๗ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการ พัสตุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ตามข้อ ๑ ข้อ ๒

๔. รายงานคณะกรรมการที่ได้รายงานผลการพิจารณาต่อหัวหน้าส่วนราชการตามข้อ ๓๔ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสตุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ตามข้อ ๑ และข้อ ๒

กรมขนส่งทหารอากาศมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กท ๐๖๓๖/๖๖๗๗ ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ขณะนี้อยู่ระหว่างขั้นตอนการพิจารณาดำเนินการของคณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสาร กองทัพอากาศ อย่างไรก็ตาม กรมขนส่งทหารอากาศได้ตรวจสอบและพิจารณาข้อมูลข่าวสารของราชการตามที่ผู้ อุทธรณ์ร้องขอเบื้องต้นแล้ว ข้อมูลข่าวสารของราชการที่อยู่ในความครอบครองตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอมีทั้งหมด ๒๓๑ เรื่อง สามารถเปิดเผยได้ จำนวน ๑๒๖ เรื่อง และไม่สามารถเปิดเผยได้ จำนวน ๑๐๕ เรื่อง เนื่องจากเป็น ข้อมูลข่าวสารที่เป็นความลับของราชการ ดังนั้น จึงขอส่งสำเนาเอกสารการว่าจ้างการขนส่งให้กับผู้อุทธรณ์ ทั้งนี้ หากผลการพิจารณาดำเนินการตามเรื่องนี้ของคณะกรรมการฯ ได้ข้อยุติให้มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ดังกล่าวกับผู้ อุทธรณ์เป็นประการใด หรืออยู่ในระหว่างขั้นตอนใด ๆ กรมขนส่งทหารอากาศจะได้แจ้งให้ ผู้อุทธรณ์ทราบเป็น

ลายลักษณ์อักษรทุกกระยะ ๑๕ วัน นับจากวันที่ได้มีการแจ้งผลการพิจารณาหรือจนกว่า คณะกรรมการฯ จะได้พิจารณาให้เป็นที่ยุติ

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๗ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวและชี้แจงว่า ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งที่ไม่ยอมเปิดเผยข้อมูลบางส่วน เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการพิจารณาจัดซื้อจัดจ้างของหน่วยงานของรัฐจึงเป็นเอกสารที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอให้จริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงกรมขนส่งทางอากาศ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๔ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่กรมขนส่งทางอากาศเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอให้ จำนวน ๑๒๖ เรื่อง และแจ้งปฏิเสธการเปิดเผย จำนวน ๑๐๕ เรื่อง ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์เข้าชี้แจงด้วยวาจาและมีหนังสือลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ชี้แจงต่อคณะกรรมการฯ สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลเกี่ยวกับการรับจ้างขนส่งพาณิชย์ให้กับกองทัพอากาศ ซึ่งกรมขนส่งทางอากาศได้แจ้งว่ามีทั้งหมด ๒๓๑ เรื่อง สามารถเปิดเผยได้ จำนวน ๑๒๖ เรื่อง และไม่สามารถเปิดเผยได้ จำนวน ๑๐๕ เรื่อง เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารที่เป็นความลับของราชการ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าบริษัท เวิร์ด บริดจ์ ทรานสปอร์ต จำกัด ก็ได้รับอนุญาตจากกระทรวงกลาโหมให้เป็นผู้ให้บริการขนส่งพาณิชย์ให้กับกองทัพอากาศเช่นกัน และยังเป็นผู้ให้บริการขนส่งพาณิชย์ให้กับกองทัพบก และกองทัพเรือด้วย จึงน่าจะเป็นผู้รับจ้างขนส่งพาณิชย์ในเรื่องดังกล่าวให้กับกองทัพอากาศได้แม้จะเป็นเรื่องลับหรือลับมากก็ตาม แต่บริษัทฯ ก็ไม่เคยรับจ้างขนส่งพาณิชย์ให้กับกองทัพอากาศในเรื่องลับหรือลับมาก การที่กรมขนส่งทางอากาศได้ปฏิเสธไม่เปิดเผยข้อมูล เป็นการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โปรดพิจารณาให้กรมขนส่งทางอากาศได้ปฏิบัติตามกฎหมายโดยเคร่งครัด

อนึ่ง กรมขนส่งทางอากาศได้แจ้งว่าเอกสารที่บริษัทฯ ได้ร้องขออยู่ในความครอบครองของกรมขนส่งทางอากาศ ๒๓๑ เรื่อง สามารถเปิดเผยได้ ๑๒๖ เรื่อง และไม่สามารถเปิดเผยได้ ๑๐๕ เรื่อง เนื่องจากเป็นความลับของทางราชการ และสำเนาเอกสารที่เปิดเผยได้ ๑๒๖ เรื่องนั้น บริษัทฯ ได้ไปขอรับที่กรมขนส่งทางอากาศมาเรียบร้อยแล้ว มิใช่ไปรับที่กรมกิจการพลเรือนทหารอากาศแต่อย่างใด

คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารกองทัพอากาศ กรมกิจการพลเรือนทหารอากาศมีหนังสือลับมาก ที่ ๒/๕๗ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ ส่งเอกสารพร้อมคำชี้แจงต่อคณะกรรมการฯ และ

คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารฯ ได้เข้าชี้แจงด้วยวาจาต่อคณะกรรมการฯ คณะกรรมการฯ จึงขอให้คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารฯ จัดทำหนังสือชี้แจงเพิ่มเติม ซึ่งคณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารฯ ได้มีหนังสือลับมาก ที่ ๑/๕๘ ลงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ส่งเอกสารพร้อมคำชี้แจงต่อคณะกรรมการฯ สรุปได้ว่า เอกสารทั้งหมด ยกเว้นเอกสารรายการที่ ๒๓ ใบจัดซื้อที่ ๑๘๑/๕๖ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับทางยุทธการ กองทัพอากาศ หรือสนับสนุนโดยตรงทางยุทธการกองทัพอากาศ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความมั่นคงของประเทศ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเอกสารเหล่านี้สามารถนำมาใช้พิจารณาขีดความสามารถในการปฏิบัติการที่แท้จริงของกองทัพอากาศตามห้วงเวลาต่าง ๆ ได้ ส่งผลให้ขีดความสามารถในการป้องกันประเทศในส่วนที่กองทัพอากาศรับผิดชอบลดประสิทธิภาพลง กองทัพอากาศจึงกำหนดชั้นความลับของเอกสารเป็นชั้นลับและลับมาก ซึ่งเอกสารเหล่านี้ได้รับการคุ้มครองตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ หากเปิดเผยจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศ สำหรับเอกสารรายการที่ ๒๓ ใบจัดซื้อที่ ๑๘๑/๕๖ เป็นเอกสารสนับสนุนภารกิจของสถาบันพระมหากษัตริย์ ซึ่งได้รับการคุ้มครองตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ ทางยุทธการ กองทัพอากาศ หรือสนับสนุนโดยตรงทางยุทธการกองทัพอากาศ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความมั่นคงของประเทศ และมีข้อมูลข่าวสารสนับสนุนสถาบันพระมหากษัตริย์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐไม่ต้องเปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือจะเปิดเผยมิได้ ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่กรมขนส่งทหารอากาศปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๗๑/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ อดีตครูอัตราจ้างโรงเรียนวัดกุดนกกเปล้า ได้ร้องเรียนกล่าวโทษนาง ข. ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดกุดนกกเปล้า กรณีกระทำการเลิกจ้างผู้อุทธรณ์โดยไม่เป็นธรรม และกระทำการสรรหาครูอัตราจ้างโดยมิชอบและโดยทุจริตเพื่อช่วยเหลือนาง ค. ให้ได้รับประโยชน์ จึงขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย นาง ข. เพื่อประกอบการฟ้องศาลปกครองต่อไป จำนวน ๔ รายการ ดังนี้

๑. สำเนารายงานการสอบสวน (สว.๖)
๒. สำเนำบันทึกการประชุมกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงทุกครั้ง
๓. สำเนำบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลที่เกี่ยวข้อง
๔. สำเนาเอกสารเกี่ยวกับการให้คะแนนในการคัดเลือกนาง ค.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต ๑ มีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๔๑๕๕/๐๑ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๘ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า เรื่องดังกล่าวอยู่ในขั้นตอนการนำเข้าวาระการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต ๑ เพื่อรายงานการดำเนินการทางวินัยไม่ร้ายแรง และรายงานเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานตามลำดับ ตามข้อ ๕ ระเบียบ ก.ค.ศ.ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ เป็นเรื่องที่ยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของ อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต ๑ การเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยเห็นว่า นาง ข. ไม่ได้ถูกลงโทษทางวินัย จึงมีต้องนำเข้าที่ประชุม อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต ๑ เนื่องจากไม่ได้มีการพิจารณาระดับโทษแต่ประการใด และปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีการนำเข้าที่ประชุม อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต ๑ เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๘ ถือว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต ๑ ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า เมื่อปี ๒๕๕๖ ผู้อุทธรณ์เป็นครูอัตราจ้างโรงเรียนวัดกุดนกเปล้า กำหนดเวลาจ้างตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ ต่อมาเมื่อครบกำหนดสัญญาจ้าง คณะกรรมการพิจารณาและประเมินผลการปฏิบัติงานครูอัตราจ้าง ประเมินผลการปฏิบัติงานผู้อุทธรณ์และมีมติไม่ต่อสัญญาจ้าง ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือร้องเรียนกล่าวหานาง ข. ผู้อำนวยการโรงเรียนวัดกุดนกเปล้า ว่าปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ และกระทำการสรรหาครูอัตราจ้างโดยมิชอบและโดยทุจริต สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต ๑ มีคำสั่งที่ ๔๙๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ปรากฏผลการสืบสวนมีมูล จึงได้มีคำสั่ง ที่ ๓๐๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรง ปรากฏผลการสอบสวนว่า กรณีไม่มีมูลกล่าวหาว่า นาง ข. กระทำผิดวินัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต ๑ จึงรายงานการดำเนินการทางวินัยต่อ อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต ๑ และรายงานเลขธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานตามลำดับ เป็นไปตามระเบียบ ก.ค.ศ.ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ และเรื่องดังกล่าวอยู่ระหว่างการพิจารณาของ อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต ๑ การเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายงานการสอบสวน รายการที่ ๒ บันทึกการประชุมคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และรายการที่ ๓ บันทึกถ้อยคำพยานบุคคล เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า เรื่องนี้อยู่ระหว่างเสนอการดำเนินการทางวินัยต่อ อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต ๑ และเลขธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามขั้นตอนของกฎหมาย การดำเนินการสอบสวนจึงยังไม่เป็นที่ยุติ แม้ผู้อุทธรณ์จะเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในกรณีดังกล่าว แต่การเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติ

หน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้อง ประกอบกันแล้ว จึงเห็นว่า การปฏิเสธมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต ๑ ชอบแล้ว สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ เอกสารเกี่ยวกับการให้คะแนนในการคัดเลือกนาง ค. เป็นครูอัตราจ้างนั้น เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า โรงเรียน ได้ทำสัญญาจ้างนาง ค. เป็นครูอัตราจ้าง ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๗ ซึ่งการ ดำเนินการดังกล่าวได้เสร็จสิ้นแล้ว ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารรายการนี้จึงสามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการ บังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต ๑ เปิดเผยข้อมูล ข่าวสารเฉพาะรายการที่ ๔ เอกสารเกี่ยวกับการให้คะแนนในการคัดเลือกนาง ค. เป็นครูอัตราจ้าง พร้อมให้ สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ ให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๗๒/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมที่ดิน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ขณะดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด (สาขา) สำนักงานที่ดินจังหวัดเชียงใหม่ สาขาพร้าว ได้รับคำสั่งกรมที่ดิน ที่ ๔๖๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๖ สั่งลงโทษตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๒ เดือน กรณีกระทำผิดวินัยใช้อำนาจหน้าที่บังคับหักเปอร์เซ็นต์จากเงินมัดจำรังวัดถอนจ่ายจากข้างรังวัดแล้วนำไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว โดยคำนวณตามวันทำการรังวัดวันละ ๑๐๐ บาท และหากเรื่องใดเสนอขอเพิ่มวันรังวัดจะหัก ๕๐ % ของวันที่เพิ่ม ต่อมา อ.ก.พ. กระทรวงมหาดไทย ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๗ พิจารณาเห็นว่า การปรับบทความผิดและระดับโทษกรณีดังกล่าวไม่ถูกต้องเหมาะสม เนื่องจากพฤติการณ์เข้าข่ายเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จึงมีมติให้กรมที่ดินแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้อุทธรณ์ กรมที่ดินจึงมีคำสั่งที่ ๒๕๓๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงอธิบดีกรมที่ดิน ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ เพื่อนำไปใช้ในการทำคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาต่อคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ดังนี้

๑. เอกสารเรื่องราวการดำเนินการของกรมที่ดินที่เกี่ยวข้องกับกรณีนี้ทั้งหมด
๒. ความเห็นและมติ อ.ก.พ.กระทรวงมหาดไทย ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๗ ที่เกี่ยวข้องกับกรณีนี้ทั้งหมด

กรมที่ดินมีหนังสือ ที่ มท ๐๕๐๒.๕/๒๕๖๒๔ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า อนุญาตให้คัดสำเนาหนังสือแจ้งมติ อ.ก.พ.กระทรวงมหาดไทย ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๗ ส่วนเอกสารเรื่องราวการดำเนินการทางวินัยของกรมที่ดินที่เกี่ยวข้องนั้น เนื่องจากกรณี

ดังกล่าวอยู่ระหว่างการพิจารณาดำเนินการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง และเป็นกรณีที่การดำเนินการทางวินัยยังไม่เสร็จสิ้น จึงไม่อนุญาตให้ถ่ายเอกสาร

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยเห็นว่า เอกสารเรื่องราวการดำเนินการทางวินัยที่ร้องขอนั้น ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วตามคำสั่งกรมที่ดินที่ ๔๖๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๖ ซึ่งผู้อุทธรณ์มิได้อุทธรณ์คำสั่งแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมที่ดิน ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า เมื่อปี ๒๕๕๔ ขณะที่ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด (สาขา) สำนักงานที่ดินจังหวัดเชียงใหม่ สาขาพร้าว มีกรณีถูกกล่าวหาว่าใช้อำนาจในตำแหน่งโดยมิชอบ เรียกเก็บเงินจากผู้ได้บังคับบัญชาโดยหักเงินมัดจำรังวัดที่ส่งถอนจ่ายโดยคิดเป็นเปอร์เซ็นต์จากช่างรังวัด และหากเรื่องใดมีการเสนอขออนุมัติเพิ่มวันรังวัดจะหักเงินเพิ่มเป็นรายวันตามจำนวนวันที่เพิ่มหรือรายแปลง เพื่อประโยชน์สำหรับตนเอง กรมที่ดินจึงมีคำสั่งที่ ๕๑๔/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้อุทธรณ์ และมีคำสั่งที่ ๔๖๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๖ ลงโทษตัดเงินเดือนผู้อุทธรณ์ ๕% เป็นเวลา ๒ เดือน โดยผู้อุทธรณ์มิได้ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม ต่อมากรมที่ดินรายงานการดำเนินการทางวินัยต่อ อ.ก.พ. กระทรวงมหาดไทย ตามมาตรา ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ และ อ.ก.พ. กระทรวงมหาดไทย มีหนังสือ ลับ ที่ - ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ แจ้งว่า อ.ก.พ. กระทรวงมหาดไทย ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๗ พิจารณาเห็นว่า การปรับบทความผิดและระดับโทษกรณีดังกล่าวไม่ถูกต้องเหมาะสม เนื่องจากพฤติการณ์เข้าข่ายเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จึงมีมติให้กรมที่ดินแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้อุทธรณ์ กรมที่ดินจึงมีคำสั่งที่ ๒๕๓๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้อุทธรณ์ตามมติ อ.ก.พ. กระทรวงมหาดไทย ดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย กรมที่ดินชี้แจงเป็นหนังสือว่า กรณีผู้อุทธรณ์ขอถ่ายเอกสารมติ อ.ก.พ. กระทรวงมหาดไทย ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๗ นั้น กรมที่ดินอนุญาตให้ถ่ายเอกสารดังกล่าวได้ สำหรับเอกสารเรื่องราวการดำเนินการทางวินัยของกรมที่ดินที่เกี่ยวข้องทั้งหมด เรื่องอยู่ระหว่างการดำเนินการของคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง เพื่อแสวงหาข้อเท็จจริงและรวบรวมพยานหลักฐาน การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ

พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งในการสอบสวนวินัย ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาย่อมมีสิทธิได้รับแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา จึงไม่อนุญาตให้ถ่ายเอกสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ เอกสารเรื่องราวการดำเนินการทางวินัยของกรมที่ดินที่เกี่ยวข้องทั้งหมด เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า เรื่องนี้อยู่ระหว่างดำเนินการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งการดำเนินการยังไม่แล้วเสร็จ แม้ผู้อุทธรณ์จะเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในกรณีดังกล่าว แต่การเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นว่า การปฏิเสธมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมที่ดิน ชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๗๓/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก. กัปปวก
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดศรีสะเกษ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ปลัดเทศบาลตำบลสัมป่อย นาย ข. นักพัฒนาชุมชน ระดับ ๕ นาย ค. เจ้าพนักงานการประปา ระดับ ๔ และนาย ง. เจ้าหน้าที่บริหารงานช่าง ระดับ ๖ ผู้อุทธรณ์ได้รับคำสั่งแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการตรวจรับการจ้าง และควบคุมงานก่อสร้างโครงการต่างๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลสัมป่อย ต่อมา มีผู้ร้องเรียนกล่าวหานางสาว จ. นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสัมป่อย ว่าบริหารงานไม่โปร่งใส และมีพฤติกรรมทุจริตในโครงการก่อสร้างต่างๆ โดยเข้าเป็นผู้รับจ้างด้วยตัวเอง และการก่อสร้างไม่ได้มาตรฐานตามแบบแปลน บางโครงการมีราคาสูงเกินจริง จังหวัดศรีสะเกษได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดศรีสะเกษ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. เอกสารบันทึกการตรวจสอบพื้นที่โครงการเมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๖ และวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงของจังหวัดศรีสะเกษ ที่ปรากฏในหนังสือจังหวัดศรีสะเกษ ลับ ที่ - ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗

๒. เอกสารบันทึกการสอบสวนคำให้การรายบุคคลทุกคน บันทึกการสอบพยานบุคคล พยานเอกสาร และเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดของจังหวัดศรีสะเกษ ตามหนังสือจังหวัดศรีสะเกษ ลับ ที่ - ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๗

จังหวัดศรีสะเกษมีหนังสือ ที่ สค ๐๐๒๓.๔/๒๑๕๐๑ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๗ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า เนื่องจากกรณีดังกล่าวอยู่ระหว่างการสอบสวนความรับผิดชอบทางละเมิด และอยู่ระหว่างการสอบสวนทางวินัยกับผู้ที่เกี่ยวข้อง การเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ อีกทั้งหากมีการเปิดเผยสำเนาบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลอื่นๆ อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานบุคคลได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติ

ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับโครงการก่อสร้างต่างๆ ตามคำร้องขอนั้น ต่างอยู่ในความครอบครองของเทศบาลตำบลสัมปออยู่แล้ว นอกจากนั้นเมื่อพิจารณาคำขอไม่ปรากฏเหตุผลความจำเป็นในการขอข้อมูลข่าวสารว่าจะนำไปดำเนินการในเรื่องใด หากต้องการนำไปประกอบการพิจารณาต่อสู้คดีทางกฎหมาย ย่อมอ้างพยานหลักฐานที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ โดยยื่นคำร้องขอต่อศาลให้เรียกเอกสารนั้นมาแสดงต่อศาลได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๙๓ ประกอบมาตรา ๑๒๓ หรือตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๓๙ แล้วแต่กรณี

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ขอสำเนาที่รับรองถูกต้อง ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ขอสำเนาที่รับรองถูกต้องเฉพาะคำให้การของผู้อุทธรณ์กับพวก รวม ๔ คน สำหรับคำให้การพยานบุคคลอื่นๆ และเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ขอเข้าตรวจดู

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ จังหวัดศรีสะเกษ ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า จังหวัดศรีสะเกษได้รับหนังสือร้องเรียนกล่าวโทษนางสาว จ. นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสัมปอ อำเภอรามัน จังหวัดศรีสะเกษ ว่าบริหารงานไม่โปร่งใส และมีพฤติกรรมทุจริตในโครงการก่อสร้างต่างๆ โดยนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสัมปอเข้าเป็นผู้รับจ้างโครงการดังกล่าวด้วยตนเอง การก่อสร้างไม่ได้มาตรฐานและไม่ได้ตามแบบแปลน บางโครงการมีราคาสูงเกินจริง จังหวัดศรีสะเกษจึงมีคำสั่งที่ ๑๘๔๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว ปรากฏผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับโครงการต่างๆ ซึ่งผู้อุทธรณ์ทั้ง ๔ รายได้รับคำสั่งแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการตรวจรับการจ้าง และควบคุมงานก่อสร้างโครงการ ว่า การดำเนินการโครงการเป็นไปโดยมิชอบด้วยกฎหมายหลายประการ จังหวัดศรีสะเกษจึงแจ้งนายอำเภอรามัน เพื่อแจ้งเทศบาลตำบลสัมปอดำเนินการทางแพ่ง อาญา และทางวินัยผู้ที่เกี่ยวข้องต่อไป

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จังหวัดศรีสะเกษชี้แจงเป็นหนังสือว่า เนื่องจากกรณีดังกล่าวอยู่ระหว่างการสอบสวนความรับผิดทางละเมิด และอยู่ระหว่างการสอบสวนทางวินัยกับผู้ที่เกี่ยวข้อง การเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้อีกทั้งหากมีการเปิดเผยสำเนาบันทกถ้อยคำพยานบุคคลอื่นๆ อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานบุคคลได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับโครงการก่อสร้างต่างๆ ตามคำร้องขอนั้น ต่างอยู่ในความครอบครองของเทศบาลตำบลสัมปออยู่แล้ว นอกจากนั้นเมื่อพิจารณาคำขอไม่ปรากฏเหตุผลความจำเป็นในการขอข้อมูลข่าวสารว่าจะนำไปดำเนินการในเรื่องใด หากต้องการนำไปประกอบการพิจารณา

ต่อสู้คดีทางกฎหมาย ย่อมอ้างพยานหลักฐานที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ โดยยื่นคำร้องขอต่อศาลให้เรียกเอกสารนั้นมาแสดงต่อศาลได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๙๓ ประกอบมาตรา ๑๒๓ หรือตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๓๙ แล้วแต่กรณี

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ เอกสารบันทึกการตรวจสอบพื้นที่โครงการเมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๖ และวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงของจังหวัดศรีสะเกษ และบันทึกการสอบสวนคำให้การรายบุคคลทุกคน บันทึกการสอบพยานบุคคล พยานเอกสาร และเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า เรื่องนี้อยู่ระหว่างดำเนินการสอบสวนความรับผิดชอบทางละเมิด และดำเนินการทางวินัยกับผู้ที่เกี่ยวข้อง แม้ผู้อุทธรณ์จะเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในกรณีดังกล่าว การเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้นเมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นว่า การปฏิเสธมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดศรีสะเกษชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๗๔/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก. และนาย ข.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. และนาย ข. ผู้อุทธรณ์ได้รับมอบอำนาจจากนาย ค. มีหนังสือลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงประธานกรรมการกำกับกิจการพลังงาน ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลและการตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องการประมูลรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนรายใหญ่ (IPP) ในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ที่คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานและคณะกรรมการที่เกี่ยวข้อง ได้พิจารณาทั้งหมด เช่น

๑. รายงานสรุปผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงการประมูลรับซื้อไฟฟ้าที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว

๒. รายงานการประชุมของคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน และคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว และ

๓. เอกสารข้อมูลข่าวสารอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว

สำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน มีหนังสือ ที่ สกพ ๕๕๐๒/๘๙๖๕ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า เอกสารและข้อมูลดังกล่าวเข้าข่ายตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ไม่ว่าจะเป็นเกี่ยวกับการป้องกัน การป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ สำนักงานคณะกรรมการกำกับ

กิจการพลังงาน และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า นาย ค. ผู้มอบอำนาจ เป็นอดีตกรรมการกำกับกิจการพลังงาน ในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ นาย ค. ได้รับแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการจัดทำกำลัการผลิตไฟฟ้า (BMC) ดำเนินการจัดประมูลรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนรายใหญ่ (IPP) เมื่อคณะอนุกรรมการฯ ดำเนินการประมูลรับซื้อไฟฟ้าเรียบร้อยแล้วโดยบริษัท อินดิเพนเดนท เพาเวอร์ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด เป็นผู้ชนะการประมูล ต่อมาสหภาพรัฐวิสาหกิจการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการติดตามและตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณภาครัฐ ว่าการประมูลดังกล่าวไม่โปร่งใส และไม่เป็นธรรมกับผู้ร่วมประมูลรายอื่น ต่อมาคณะรักษาความสงบแห่งชาติได้มีคำสั่งปลดคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานชุดเก่าโดยไม่มีระบุสาเหตุ และแต่งตั้งคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานชุดใหม่ขึ้น เมื่อคณะกรรมการติดตามและตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณภาครัฐแจ้งให้คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการร้องเรียนการประมูลรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนรายใหญ่ (IPP) ไม่โปร่งใส คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานจึงแต่งตั้งคณะอนุกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว ซึ่งในการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงไม่มีการเรียกคณะอนุกรรมการจัดทำกำลัการผลิตไฟฟ้า (BMC) ซึ่งเป็นผู้ดำเนินการจัดประมูลเข้าชี้แจงใดๆ นาย ค. เกรงว่าจะไม่ได้รับความเป็นธรรม จึงมอบอำนาจให้ผู้อุทธรณ์ขอทราบผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะอนุกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงที่รายงานต่อคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน ทั้งนี้ ในชั้นกระทรวงพลังงานแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเพื่อตรวจสอบผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะอนุกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงอีกชุดหนึ่ง คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงของกระทรวงพลังงานได้เรียกผู้อุทธรณ์ไปให้ถ้อยคำด้วยแล้ว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนกระทรวงพลังงานชี้แจงว่า คณะกรรมการติดตามและตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณภาครัฐ ได้ส่งสรุปข้อเท็จจริงและข้อสังเกตของคณะอนุกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานแต่งตั้งขึ้น ให้กระทรวงพลังงานพิจารณา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงานจึงแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๗ ระหว่างการดำเนินการของคณะกรรมการฯ ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำร้องขอรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงและข้อสังเกตของคณะอนุกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงซึ่งคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานแต่งตั้ง กระทรวงพลังงานจึงปฏิเสธการเปิดเผยเนื่องจากอยู่ระหว่างการดำเนินการ ปัจจุบันคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ดำเนินการสรุปรายงานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงานเพื่อพิจารณา ซึ่งอาจมีการสั่งการเพิ่มเติม หรือสั่งการตามข้อเสนอของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง และโครงการประมูลรับซื้อไฟฟ้าครั้งดังกล่าวมีผลประโยชน์เป็นมูลค่าสูงกว่าสองหมื่นล้านบาท หากเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวอาจมีการแทรกแซงกระบวนการทำงานตรวจสอบของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการ

บังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลที่อยู่ในขั้นตอนการตรวจสอบข้อเท็จจริงซึ่งยังไม่เป็นที่ยุติ โดยข้อเท็จจริงปรากฏว่า คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานได้รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการติดตามและตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณภาครัฐเพื่อรายงานต่อกระทรวงพลังงานตามลำดับแล้ว และอยู่ระหว่างการเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงานพิจารณาสั่งการซึ่งยังไม่มีคำสั่งการใดๆ การตรวจสอบกรณีดังกล่าวจึงยังไม่แล้วเสร็จ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในของหน่วยงานของรัฐ หากมีการสั่งการใดๆ แล้ว ข้อมูลดังกล่าวอาจเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ในเวลานี้อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามนัยมาตรา ๑๕ (๓) และ(๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ตามลำดับ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวของสำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน ชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๗๕/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ ได้รับมอบอำนาจจากบริษัท อินดิเพนเดนท์ เพาเวอร์ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๗ ถึงคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีการเปิดประมูลรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนรายใหญ่ (IPP) จำนวน ๕,๐๐๐ เมกะวัตต์ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ดังต่อไปนี้

๑. สำเนารายงานการประชุม และสำเนابันทึกรการประชุมของคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน และคณะอนุกรรมการฯ

๒. สำเนาหนังสือผลสรุปรายงานผลการตรวจสอบการประมูลโรงไฟฟ้า (หากมี)

๓. สำเนาเอกสารอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีการเปิดประมูลรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนรายใหญ่ (IPP) จำนวน ๕,๐๐๐ เมกะวัตต์ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๕

สำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน มีหนังสือ ที่ สกพ ๕๕๐๒/๘๙๖๖ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยเห็นว่าเอกสารและข้อมูลดังกล่าวเข้าข่ายตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ไม่ว่าจะเป็นเกี่ยวกับการฟ้องคดี การป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ สำนักงานคณะกรรมการกำกับ

กิจการพลังงาน และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า บริษัท อินดิเพนเดนท์ เพาเวอร์ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทแม่ของบริษัท กัลฟ์ ฟิตี จำกัด และบริษัท กัลฟ์ เอสอาร์ซี จำกัด เป็นผู้ชนะการประมูลรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนรายใหญ่ (IPP) จำนวน ๕,๐๐๐ เมกะวัตต์ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ บริษัท กัลฟ์ ฟิตี จำกัด และบริษัท กัลฟ์ เอสอาร์ซี จำกัด ได้ลงนามสัญญาซื้อขายไฟฟ้ากับการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ต่อมาสภาพรัฐวิสาหกิจการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการติดตามและตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณภาครัฐ ว่าการประมูลดังกล่าวไม่โปร่งใส และไม่เป็นธรรมกับผู้ร่วมประมูลรายอื่น ขอให้ตรวจสอบการประมูลรับซื้อไฟฟ้าดังกล่าว คณะกรรมการติดตามและตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณภาครัฐจึงแจ้งให้คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริง คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานจึงแต่งตั้งคณะอนุกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงและรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงพร้อมข้อสังเกตเกี่ยวกับการดำเนินการประมูลรับซื้อไฟฟ้าดังกล่าวต่อคณะกรรมการติดตามและตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณภาครัฐ และคณะกรรมการติดตามและตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณภาครัฐได้ส่งผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงให้กระทรวงพลังงานในฐานะกำกับดูแลการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยซึ่งเป็นคู่สัญญาดำเนินการต่อไป กระทรวงพลังงานจึงแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเพื่อตรวจสอบกรณีดังกล่าวอีกชุดหนึ่ง บริษัทฯ ทราบข่าวจากสื่อต่างๆ ว่า คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานได้มีการตรวจสอบข้อเท็จจริงการประมูลรับซื้อไฟฟ้าดังกล่าว และได้ส่งผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงให้กับคณะกรรมการติดตามและตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณภาครัฐแล้ว บริษัทฯ จึงมีความประสงค์ขอทราบผลการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะอนุกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงที่ คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานแต่งตั้ง เนื่องจากการเสนอข่าวส่งผลกระทบต่อบริษัทฯ หลายประการ เช่น บริษัทฯ ผู้เป็นหุ้นส่วนร่วมยุติการเพิ่มเงินลงทุน การกู้เงินกับสถาบันการเงินหยุดชะงัก การดำเนินการตามสัญญาไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ ซึ่งจะส่งผลให้บริษัทฯ ไม่สามารถปฏิบัติตามสัญญาและกลายเป็นผู้ผิดสัญญาเสียเองได้ บริษัทฯ ไม่มีโอกาสได้ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงชุดดังกล่าว หากบริษัทฯ ได้ทราบผลการตรวจสอบเป็นประการใด บริษัทฯ ก็จะได้พิจารณาดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามสัญญาได้

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานชี้แจงว่า สภาพรัฐวิสาหกิจการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยได้ร้องเรียนให้ตรวจสอบการประมูลรับซื้อไฟฟ้าดังกล่าวต่อคณะกรรมการติดตามและตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณภาครัฐ คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานจึงแต่งตั้งคณะอนุกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว คณะอนุกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้รวบรวมข้อเท็จจริงจากเอกสารการประมูลและได้มีข้อสังเกตเกี่ยวกับการดำเนินการประมูลดังกล่าวหลายประการ โดยไม่มีการเรียกสอบพยานหลักฐานใดๆ เพิ่มเติม และได้รายงานผลการตรวจสอบซึ่งเป็นการรายงานข้อสังเกตให้แก่คณะกรรมการติดตามและตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณภาครัฐ ซึ่งหากเปิดเผย

รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงพร้อมข้อสังเกตที่คณะกรรมการฯ เสนอ จะส่งผลให้บริษัทฯ ซึ่งเป็นผู้ชนะการประมูล นำไปปรับปรุงแก้ไขเพื่อปกปิดส่วนที่เป็นข้อสังเกตนั้นได้

ผู้ถือหุ้นได้ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมพร้อมเอกสารหลักฐานว่า แม้ปัจจุบันกระทรวงพลังงานยังมิได้มีคำสั่งยกเลิกสัญญาซื้อขายไฟฟ้า แต่กระแสข่าวที่ออกมาอย่างต่อเนื่องส่งผลให้บริษัทฯ ได้รับความเสียหายอย่างมหาศาลแล้ว เช่น

๑. ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด ซึ่งเป็นธนาคารที่บริษัทฯ กำลังหรือเกี่ยวกับการจัดหาเงินกู้ เพื่อก่อสร้างโรงไฟฟ้าวงเงินกว่า ๑๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ได้มีหนังสือแจ้งบริษัทฯ ว่าขณะนี้ธนาคารไม่สามารถดำเนินการพิจารณาให้เงินกู้แก่บริษัทฯ ได้ และสอบถามถึงความชัดเจนของโครงการโรงไฟฟ้าทั้งสอง

๒. บริษัท มิตรชัยเอนเนอร์ยี จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทร่วมทุนถือหุ้นร้อยละ ๔๙ ได้มีหนังสือแสดงความกังวลซึ่งส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนเพิ่มเติมต่อไป

๓. บริษัท ชิโน – ไทย เอ็นจิเนียริง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นคู่สัญญา ก่อสร้างโรงไฟฟ้ากับบริษัทฯ ได้แจ้งบริษัทฯ ว่า ข่าวดังกล่าวกระทบต่อขั้นตอนและวิธีการเจรจาเงื่อนไขต่างๆ ระหว่างบริษัทฯ ทั้งสอง

๔. บริษัท เหมราช อีสเทิร์นซีบอร์ด อินดัสเตรียลเอสเตท จำกัด ซึ่งเป็นคู่สัญญาซื้อขายที่ดินที่ตั้งโรงไฟฟ้า แจ้งว่า ได้มีการพัฒนาที่ดินแปลงดังกล่าวเพื่รองรับการก่อสร้างโรงไฟฟ้า เช่น ถนน ระบบระบายน้ำ ท่อประปา ท่อรวมน้ำเสีย การปรับพื้นที่ เป็นต้น หากบริษัทฯ ไม่สามารถดำเนินโครงการต่อไปได้ บริษัท เหมราชฯ ขอสงวนสิทธิในการฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลที่อยู่ในขั้นตอนการตรวจสอบข้อเท็จจริงซึ่งยังไม่เป็นที่ยุติ โดยข้อเท็จจริงปรากฏว่า คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานได้รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการติดตามและตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณภาครัฐ เพื่อยังงานต่อกระทรวงพลังงานตามลำดับแล้ว และอยู่ระหว่างการเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงานพิจารณาสั่งการ ซึ่งยังไม่มีคำสั่งใดๆ การตรวจสอบกรณีดังกล่าวจึงยังไม่แล้วเสร็จ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในของหน่วยงานของรัฐ หากมีการสั่งการใดๆ แล้ว ข้อมูลดังกล่าวอาจเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ แม้มีการแถลงข่าวโดยกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง และบริษัทฯ จะได้รับผลกระทบทางธุรกิจเสียโอกาสทางการค้าจากการแถลงข่าวดังกล่าว แต่เมื่อกรณีดังกล่าวยังไม่มีคำสั่งใดๆ จึงยังไม่เป็นที่แน่ชัดว่าผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงจะส่งผลกระทบต่อบริษัทฯ โดยตรง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ในช่วงเวลานี้อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามนัยมาตรา ๑๕ (๓) และ(๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ

ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า การไม่เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารดังกล่าวของสำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน ชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการ
บังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๗๖/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กระทรวงพลังงาน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ ได้รับมอบอำนาจจากบริษัท อินดิเพนเดนท์ เพาเวอร์ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงปลัดกระทรวงพลังงาน ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีการเปิดประมูลรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนรายใหญ่ (IPP) จำนวน ๕,๐๐๐ เมกะวัตต์ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ดังต่อไปนี้

๑. สำเนารายงานหรือหนังสือสรุปผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน และคณะอนุกรรมการฯ ในการตรวจสอบการประมูลรับซื้อไฟฟ้าครั้งดังกล่าว และ

๒. สำเนาเอกสารอื่นใดที่เกี่ยวข้องทั้งหมดกับการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีการเปิดประมูลรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนรายใหญ่ (IPP) จำนวน ๕,๐๐๐ เมกะวัตต์ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๕

กระทรวงพลังงาน มีหนังสือ ที่ พน ๐๒๐๑/๔๗๐๓ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ และ ที่ พน ๐๒๐๑/๔๗๐๔ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยเห็นว่าเอกสารและข้อมูลดังกล่าวเข้าข่ายตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงพลังงาน ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ กระทรวงพลังงาน และเอกสารที่

เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า บริษัท อินดิเพนเดนท์ เพาเวอร์ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทแม่ของ บริษัท กัลฟ์ ฟิตี จำกัด และบริษัท กัลฟ์ เอสอาร์ซี จำกัด เป็นผู้ชนะการประมูลรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้า เอกชนรายใหญ่ (IPP) จำนวน ๕,๐๐๐ เมกะวัตต์ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ บริษัท กัลฟ์ ฟิตี จำกัด และบริษัท กัลฟ์ เอสอาร์ซี จำกัด ได้ลงนามสัญญาซื้อขายไฟฟ้ากับการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ต่อมาสหภาพ รัฐวิสาหกิจการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการติดตามและตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณภาครัฐว่าการประมูลดังกล่าวไม่โปร่งใส และไม่เป็นธรรมกับผู้ร่วมประมูลรายอื่น คณะกรรมการติดตามและตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณภาครัฐจึงแจ้งให้คณะกรรมการกำกับกิจการ พลังงานพิจารณาดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริง คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานจึงแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงและรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงพร้อมข้อสังเกตเกี่ยวกับการ ดำเนินการประมูลรับซื้อไฟฟ้าดังกล่าวต่อคณะกรรมการติดตามและตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณ ภาครัฐ และคณะกรรมการติดตามและตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณภาครัฐได้ส่งผลการตรวจสอบ ข้อเท็จจริงให้กระทรวงพลังงานในฐานะกำกับดูแลการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยซึ่งเป็นคู่สัญญา ดำเนินการต่อไป กระทรวงพลังงานจึงแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเพื่อตรวจสอบกรณี ดังกล่าวอีกชุดหนึ่ง บริษัทฯ ทราบข่าวจากสื่อต่างๆ ว่า คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานได้มีการ ตรวจสอบข้อเท็จจริงการประมูลรับซื้อไฟฟ้า และได้ส่งผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงให้กับคณะกรรมการติดตาม และตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณภาครัฐและกระทรวงพลังงานแล้ว บริษัทฯ จึงมีความประสงค์ขอ ทราบผลการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว เนื่องจากการเสนอข่าวส่งผลกระทบต่อบริษัทฯ หลาย ประการ เช่น บริษัทฯ ผู้เป็นหุ้นส่วนร่วมยุติการเพิ่มเงินลงทุน การกู้เงินกับสถาบันการเงินหยุดชะงัก การ ดำเนินการตามสัญญาไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ ซึ่งจะส่งผลให้บริษัทฯ ไม่สามารถปฏิบัติตามสัญญา และกลายเป็นผู้ผิดสัญญาเสียเองได้ บริษัทฯ ไม่มีโอกาสได้ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการตรวจสอบ ข้อเท็จจริง หากบริษัทฯ ได้ทราบผลการตรวจสอบเป็นประการใด บริษัทฯ ก็จะได้พิจารณาดำเนินการ เพื่อให้เป็นไปตามสัญญาได้

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนกระทรวงพลังงานชี้แจงว่า คณะกรรมการติดตามและ ตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณภาครัฐ ได้ส่งสรุปข้อเท็จจริงและข้อสังเกตของคณะอนุกรรมการตรวจสอบ ข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานแต่งตั้งขึ้น ให้กระทรวงพลังงานพิจารณา รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงพลังงานจึงแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๗ ระหว่างการดำเนินการของคณะกรรมการฯ ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำร้องขอรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง และข้อสังเกตของคณะอนุกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงซึ่งคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานแต่งตั้ง กระทรวงพลังงานจึงปฏิเสธการเปิดเผยเนื่องจากอยู่ระหว่างการดำเนินการตรวจสอบ ปัจจุบันคณะกรรมการ ตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ดำเนินการสรุปรายงานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงานพิจารณา ซึ่งอาจมีการสั่ง

การเพิ่มเติม หรือสั่งการตามข้อเสนอของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง โครงการประมูลรับซื้อไฟฟ้า ครั้งดังกล่าวมีผลประโยชน์เป็นมูลค่าสูงกว่าสองหมื่นล้านบาท หากเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวอาจมีการ แทรกแซงกระบวนการทำงานตรวจสอบของคณะกรรมการฯ ได้ ทั้งนี้ ในขั้นตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว คณะกรรมการฯ ได้เรียกบริษัท กัลฟ์ พิตี จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทลูกของบริษัท อินดิเพนเดนซ์ เพาเวอร์ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด มาชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว

ผู้ยุทธธรณ์ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมพร้อมเอกสารหลักฐานว่า แม้ปัจจุบันกระทรวง พลังงานยังมิได้มีคำสั่งยกเลิกสัญญาซื้อขายไฟฟ้า แต่กระแสข่าวที่ออกมาอย่างต่อเนื่องส่งผลให้บริษัทฯ ได้รับความเสียหายอย่างมากแล้ว เช่น

๑. ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด ซึ่งเป็นธนาคารที่บริษัทฯ กำลังหาหรือเกี่ยวกับการจัดหาเงินกู้ เพื่อก่อสร้างโรงไฟฟ้าทั้งในส่วนของบริษัทฯ และบริษัท กัลฟ์ พิตี จำกัด (บริษัทฯ ลูก) วงเงินกว่า ๑๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ได้มีหนังสือแจ้งบริษัทฯ ว่าขณะนี้ธนาคารไม่สามารถดำเนินการพิจารณาให้เงินกู้แก่บริษัทฯ ได้ และสอบถามถึงความชัดเจนของโครงการโรงไฟฟ้าทั้งสอง

๒. บริษัท มิตรชยุแอนด์โค จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทร่วมทุนถือหุ้นร้อยละ ๔๙ ได้มีหนังสือแสดงความกังวลซึ่งส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนเพิ่มเติมต่อไป

๓. บริษัท ชิโน - ไทย เอ็นจิเนียริง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นคู่สัญญา ก่อสร้างโรงไฟฟ้ากับบริษัทฯ ได้แจ้งบริษัทฯ ว่า ข่าวดังกล่าวกระทบต่อขั้นตอนและวิธีการเจรจาเงื่อนไข ต่างๆ ระหว่างบริษัทฯ ทั้งสอง

๔. บริษัท เหมราช อีสเทิร์นซีบอร์ด อินดัสเตรียลเอสเตท จำกัด ซึ่งเป็นคู่สัญญาซื้อขาย ที่ดินที่ตั้งโรงไฟฟ้า แจ้งว่า ได้มีการพัฒนาที่ดินแปลงดังกล่าวเพื่อรองรับการก่อสร้างโรงไฟฟ้า เช่น ถนน ระบบระบายน้ำ ท่อประปา ท่อรวมน้ำเสีย การปรับพื้นที่ เป็นต้น หากบริษัทฯ ไม่สามารถดำเนินโครงการ ต่อไปได้ บริษัท เหมราชฯ ขอสงวนสิทธิในการฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลที่อยู่ในขั้นตอนการ ตรวจสอบข้อเท็จจริงซึ่งยังไม่เป็นที่ยุติ โดยข้อเท็จจริงปรากฏว่า คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานได้ รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการติดตามและตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณภาครัฐ เพื่อรายงานต่อกระทรวงพลังงานตามลำดับแล้ว และอยู่ระหว่างการเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวง พลังงานพิจารณาสั่งการ ซึ่งยังไม่มีคำสั่งใดๆ การตรวจสอบกรณีดังกล่าวจึงยังไม่แล้วเสร็จ จึงเป็น ข้อมูลข่าวสารที่เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในของหน่วยงานของรัฐ หากมีการสั่งการใดๆ แล้ว ข้อมูล ดังกล่าวอาจเปิดเผยให้ผู้ยุทธธรณ์ทราบได้ แม้มีการแถลงข่าวโดยกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง และบริษัทฯ จะได้รับผลกระทบทางธุรกิจเสียโอกาสทางการค้าจากการแถลงข่าวดังกล่าว แต่เมื่อกรณีดังกล่าวยังไม่มี การสั่งการใดๆ จึงยังไม่เป็นที่แน่ชัดว่าผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงจะส่งผลกระทบต่อบริษัทฯ โดยตรง การ

เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ในช่วงเวลานี้อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่ อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามนัยมาตรา ๑๕ (๓) และ(๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า การไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวของกระทรวงพลังงาน ชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๗๗/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กระทรวงพลังงาน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ ได้รับมอบอำนาจจากบริษัท กัลฟ์ ฟิตี จำกัด ซึ่งเป็นคู่สัญญากับการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยตามสัญญาซื้อขายไฟฟ้า มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงปลัดกระทรวงพลังงาน ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณีการเปิดประมูลรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนรายใหญ่ (IPP) จำนวน ๕,๐๐๐ เมกะวัตต์ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ดังต่อไปนี้

๑. สำเนารายงานหรือหนังสือสรุปผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน และคณะอนุกรรมการฯ ในการตรวจสอบการประมูลรับซื้อไฟฟ้าครั้งดังกล่าว และ

๒. สำเนาเอกสารอื่นใดที่เกี่ยวข้องทั้งหมดกับการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีการเปิดประมูลรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนรายใหญ่ (IPP) จำนวน ๕,๐๐๐ เมกะวัตต์ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๕

กระทรวงพลังงาน มีหนังสือ ที่ พน ๐๒๐๑/๕๐๔๓ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ และ ที่ พน ๐๒๐๑/๕๐๔๔ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ดังกล่าว โดยเห็นว่าเอกสารและข้อมูลดังกล่าวเข้าข่ายตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงพลังงาน ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ กระทรวงพลังงาน และเอกสารที่

เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า บริษัท อินดิเพนเดนท์ เพาเวอร์ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทแม่ของ บริษัท กัลฟ์ ฟิตี จำกัด เป็นผู้ชนะการประมูลรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนรายใหญ่ (IPP) จำนวน ๕,๐๐๐ เมกะวัตต์ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ บริษัท กัลฟ์ ฟิตี จำกัด ได้ลงนามสัญญาซื้อขายไฟฟ้ากับการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ต่อมาสหภาพรัฐวิสาหกิจการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการติดตามและตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณภาครัฐว่าการประมูลดังกล่าวไม่โปร่งใส และไม่ เป็นธรรมกับผู้ร่วมประมูลรายอื่น คณะกรรมการติดตามและตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณภาครัฐจึงแจ้ง ให้คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานพิจารณาดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริง คณะกรรมการกำกับ กิจการพลังงานจึงแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงและรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง พร้อมข้อสังเกตเกี่ยวกับการดำเนินการประมูลรับซื้อไฟฟ้างดงกล่าวต่อคณะกรรมการติดตามและตรวจสอบ การใช้จ่ายงบประมาณภาครัฐ และคณะกรรมการติดตามและตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณภาครัฐได้ ส่งผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงให้กระทรวงพลังงานในฐานะกำกับดูแลการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นคู่สัญญาดำเนินการต่อไป กระทรวงพลังงานจึงแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเพื่อ ตรวจสอบกรณีดังกล่าวอีกชุดหนึ่ง บริษัทฯ ทราบข่าวจากสื่อต่างๆ ว่า คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน ได้มีการตรวจสอบข้อเท็จจริงการประมูลรับซื้อไฟฟ้า และได้ส่งผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงให้กับ คณะกรรมการติดตามและตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณภาครัฐและกระทรวงพลังงานแล้ว บริษัทฯ จึงมี ความประสงค์ขอทราบผลการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว เนื่องจากการเสนอข่าวส่งผลกระทบต่อ บริษัทฯ หลายประการ เช่น บริษัทฯ ผู้เป็นหุ้นส่วนร่วมยุติการเพิ่มเงินลงทุน การกู้เงินกับสถาบันการเงิน หยุดชะงัก การดำเนินการตามสัญญาไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ ซึ่งจะส่งผลให้บริษัทฯ ไม่สามารถปฏิบัติ ตามสัญญาและกลายเป็นผู้ผิดสัญญาเสียเองได้ บริษัทฯ ไม่มีโอกาสได้ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการ ตรวจสอบข้อเท็จจริง หากบริษัทฯ ได้ทราบผลการตรวจสอบเป็นประการใด บริษัทฯ ก็จะได้พิจารณา ดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามสัญญาได้

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนกระทรวงพลังงานชี้แจงว่า คณะกรรมการติดตามและ ตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณภาครัฐ ได้ส่งสรุปข้อเท็จจริงและข้อสังเกตของคณะอนุกรรมการตรวจสอบ ข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานแต่งตั้งขึ้น ให้กระทรวงพลังงานพิจารณา รัฐมนตรีว่าการ กระทรวงพลังงานจึงแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๗ ระหว่างการดำเนินการของคณะกรรมการฯ ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำร้องขอรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง และข้อสังเกตของคณะอนุกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงซึ่งคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานแต่งตั้ง กระทรวงพลังงานจึงปฏิเสธการเปิดเผยเนื่องจากอยู่ระหว่างการดำเนินการตรวจสอบ ปัจจุบันการ ตรวจสอบได้ดำเนินการสรุปรายงานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงานพิจารณา ซึ่งอาจมีการสั่งการเพิ่มเติม หรือสั่งการตามข้อเสนอของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง และโครงการประมูลรับซื้อไฟฟ้าครั้ง

ดังกล่าวมีผลประโยชน์เป็นมูลค่าสูงกว่าสองหมื่นล้านบาท หากเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวอาจมีการแทรกแซงกระบวนการทำงานตรวจสอบของคณะกรรมการฯ ได้ ทั้งนี้ ในชั้นตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว คณะกรรมการฯ ได้เรียกบริษัท กัลฟ์ ฟิตี จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทลูกของบริษัท อินดิเพนเดนท์ เพาเวอร์ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด มาชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว

ผู้อุทธรณ์ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมพร้อมเอกสารหลักฐานว่า แม้ปัจจุบันกระทรวงพลังงานยังมิได้มีคำสั่งยกเลิกสัญญาซื้อขายไฟฟ้า แต่กระแสข่าวที่ออกมาอย่างต่อเนื่องส่งผลให้บริษัทฯ ได้รับความเสียหายอย่างมากแล้ว เช่น

๑. ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด ซึ่งเป็นธนาคารที่บริษัทฯ กำลังหาหรือเกี่ยวกับการจัดหาเงินทุนเพื่อก่อสร้างโรงไฟฟ้าวงเงินกว่า ๑๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ได้มีหนังสือแจ้งบริษัทฯ ว่าขณะนี้ธนาคารไม่สามารถดำเนินการพิจารณาให้เงินทุนแก่บริษัทฯ ได้ และสอบถามถึงความชัดเจนของโครงการโรงไฟฟ้าทั้งสอง

๒. บริษัท มิทซูบิชิเอ็นดีโค จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทร่วมทุนถือหุ้นร้อยละ ๔๙ ได้มีหนังสือแสดงความกังวลซึ่งส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนเพิ่มเติมต่อไป

๓. บริษัท ชิโน - ไทย เอ็นจิเนียริง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นคู่สัญญาก่อสร้างโรงไฟฟ้ากับบริษัทฯ ได้แจ้งบริษัทฯ ว่า ข่าวดังกล่าวกระทบต่อขั้นตอนและวิธีการเจรจาเงื่อนไขต่างๆ ระหว่างบริษัทฯ ทั้งสอง

๔. บริษัท เหมราช อีสเทิร์นซีบอร์ด อินดัสเตรียลเอสเตท จำกัด ซึ่งเป็นคู่สัญญาซื้อขายที่ดินที่ตั้งโรงไฟฟ้า แจ้งว่า ได้มีการพัฒนาที่ดินแปลงดังกล่าวเพื่อรองรับการก่อสร้างโรงไฟฟ้า เช่น ถนนระบบระบายน้ำ ท่อประปา ท่อรวมน้ำเสีย การปรับพื้นที่ เป็นต้น หากบริษัทฯ ไม่สามารถดำเนินโครงการต่อไปได้ บริษัท เหมราชฯ ขอสงวนสิทธิในการฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลที่อยู่ในขั้นตอนการตรวจสอบข้อเท็จจริงซึ่งยังไม่เป็นที่ยุติ โดยข้อเท็จจริงปรากฏว่า คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานได้รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการติดตามและตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณภาครัฐเพื่อรายงานต่อกระทรวงพลังงานตามลำดับแล้ว และอยู่ระหว่างการเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงานพิจารณาสั่งการ ซึ่งยังไม่มีคำสั่งใดๆ การตรวจสอบกรณีดังกล่าวจึงยังไม่แล้วเสร็จ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในของหน่วยงานของรัฐ หากมีการสั่งการใดๆ แล้ว ข้อมูลดังกล่าวอาจเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ แม้มีการแถลงข่าวโดยกรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง และบริษัทฯ จะได้รับผลกระทบทางธุรกิจเสียโอกาสทางการค้าจากการแถลงข่าวดังกล่าว แต่เมื่อกรณีดังกล่าวยังไม่มีคำสั่งใดๆ จึงยังไม่เป็นที่แน่ชัดว่าผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงจะส่งผลกระทบต่อบริษัทฯ โดยตรง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ในช่วงเวลานี้อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามนัยมาตรา ๑๕ (๓) และ(๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ

ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า การไม่เปิดเผยข้อมูล ข่าวสารดังกล่าวของกระทรวงพลังงาน ชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการ บังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๗๘/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กระทรวงพลังงาน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ ได้รับมอบอำนาจจากบริษัท กัลฟ์ เอสอาร์ซี จำกัด ซึ่งเป็นคู่สัญญากับการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยตามสัญญาซื้อขายไฟฟ้า มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงปลัดกระทรวงพลังงาน ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณีการเปิดประมูลรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนรายใหญ่ (IPP) จำนวน ๕,๐๐๐ เมกะวัตต์ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ ดังต่อไปนี้

๑. สำเนารายงานหรือหนังสือสรุปผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน และคณะอนุกรรมการฯ ในการตรวจสอบการประมูลรับซื้อไฟฟ้าครั้งดังกล่าว และ

๒. สำเนาเอกสารอื่นใดที่เกี่ยวข้องทั้งหมดกับการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีการเปิดประมูลรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนรายใหญ่ (IPP) จำนวน ๕,๐๐๐ เมกะวัตต์ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๕

กระทรวงพลังงาน มีหนังสือ ที่ พน ๐๒๐๑/๕๐๔๓ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ และ ที่ พน ๐๒๐๑/๕๐๔๔ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ดังกล่าว โดยเห็นว่าเอกสารและข้อมูลดังกล่าวเข้าข่ายตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงพลังงาน ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ สำนักงานคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า บริษัท อินดิเพนเดนท์ เพาเวอร์ ดีเวลลอปเม้นท์

จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทแม่ของบริษัท กัลฟ์ เอสอาร์ซี จำกัด เป็นผู้ชนะการประมูลรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนรายใหญ่ (IPP) จำนวน ๕,๐๐๐ เมกะวัตต์ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ บริษัท กัลฟ์ เอสอาร์ซี จำกัด ได้ลงนามสัญญาซื้อขายไฟฟ้ากับการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ต่อมาสภาพรัฐวิสาหกิจการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการติดตามและตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณภาครัฐว่าการประมูลดังกล่าวไม่โปร่งใส และไม่เป็นธรรมกับผู้ร่วมประมูลรายอื่น คณะกรรมการติดตามและตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณภาครัฐจึงแจ้งให้คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานพิจารณาดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริง คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานจึงแต่งตั้งคณะอนุกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงและรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงพร้อมข้อสังเกตเกี่ยวกับการดำเนินการประมูลรับซื้อไฟฟ้างวดต่อคณะกรรมการติดตามและตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณภาครัฐ และคณะกรรมการติดตามและตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณภาครัฐได้ส่งผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงให้กระทรวงพลังงานในฐานะกำกับดูแลการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยซึ่งเป็นคู่สัญญาดำเนินการต่อไป กระทรวงพลังงานจึงแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเพื่อตรวจสอบกรณีดังกล่าวอีกชุดหนึ่ง บริษัทฯ ทราบข่าวจากสื่อต่างๆ ว่า คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานได้มีการตรวจสอบข้อเท็จจริงการประมูลรับซื้อไฟฟ้า และได้ส่งผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงให้กับคณะกรรมการติดตามและตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณภาครัฐและกระทรวงพลังงานแล้ว บริษัทฯ จึงมีความประสงค์ขอทราบผลการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว เนื่องจากการเสนอขายส่งผลกระทบต่อบริษัทฯ หลายประการ เช่น บริษัทฯ ผู้เป็นหุ้นส่วนร่วมยุติการเพิ่มเงินลงทุน การกู้เงินกับสถาบันการเงินหยุดชะงัก การดำเนินการตามสัญญาไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ ซึ่งจะส่งผลให้บริษัทฯ ไม่สามารถปฏิบัติตามสัญญาและกลายเป็นผู้ผิดสัญญาเสียเองได้ บริษัทฯ ไม่มีโอกาสได้ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง หากบริษัทฯ ได้ทราบผลการตรวจสอบเป็นประการใด บริษัทฯ ก็จะได้พิจารณาดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามสัญญาได้

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนกระทรวงพลังงานชี้แจงว่า คณะกรรมการติดตามและตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณภาครัฐ ได้ส่งสรุปข้อเท็จจริงและข้อสังเกตของคณะอนุกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานแต่งตั้งขึ้น ให้กระทรวงพลังงานพิจารณา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงานจึงแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๗ ระหว่างการดำเนินการของคณะกรรมการฯ ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำร้องขอรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงและข้อสังเกตของคณะอนุกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงซึ่งคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานแต่งตั้ง กระทรวงพลังงานจึงปฏิเสธการเปิดเผยเนื่องจากอยู่ระหว่างการดำเนินการตรวจสอบ ปัจจุบันคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้ดำเนินการสรุปรายงานรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงานพิจารณา ซึ่งอาจมีการสั่งการเพิ่มเติม หรือสั่งการตามข้อเสนอของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง และโครงการประมูลรับซื้อไฟฟ้าครั้งดังกล่าวมีผลประโยชน์เป็นมูลค่าสูงกว่าสองหมื่นล้านบาท หากเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวอาจมีการ

แพทริกแซงกระบวนการทำงานตรวจสอบของคณะกรรมการฯ ได้ ทั้งนี้ ในชั้นตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว คณะกรรมการฯ ได้เรียกบริษัท กัลฟ์ เอสอาร์ซี จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทลูกของบริษัท อินดิเพนเดนท์ เพาเวอร์ ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด มาชี้แจงข้อเท็จจริงแล้ว

ผู้อุทธรณ์ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมพร้อมเอกสารหลักฐานว่า แม้ปัจจุบันกระทรวงพลังงานยังมิได้มีคำสั่งยกเลิกสัญญาซื้อขายไฟฟ้า แต่กระแสข่าวที่ออกมาอย่างต่อเนื่องส่งผลให้บริษัทฯ ได้รับความเสียหายอย่างมากแล้ว เช่น

๑. ธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด ซึ่งเป็นธนาคารที่บริษัทฯ กำลังหาหรือเกี่ยวกับการจัดหาเงินทุน เพื่อก่อสร้างโรงไฟฟ้าวงเงินกว่า ๑๕๐,๐๐๐ ล้านบาท ได้มีหนังสือแจ้งบริษัทฯ ว่าขณะนี้ธนาคารไม่สามารถดำเนินการพิจารณาให้เงินทุนแก่บริษัทฯ ได้ และสอบถามถึงความชัดเจนของโครงการโรงไฟฟ้าทั้งสอง

๒. บริษัท มิทซูบิชิเอ็นดีโค จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทร่วมทุนถือหุ้นร้อยละ ๔๙ ได้มีหนังสือแสดงความกังวลซึ่งส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนเพิ่มเติมต่อไป

๓. บริษัท ชิโน - ไทย เอ็นจิเนียริง แอนด์ คอนสตรัคชั่น จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นคู่สัญญาก่อสร้างโรงไฟฟ้ากับบริษัทฯ ได้แจ้งบริษัทฯ ว่า ข่าวดังกล่าวกระทบต่อขั้นตอนและวิธีการเจรจาเงื่อนไขต่างๆ ระหว่างบริษัทฯ ทั้งสอง

๔. บริษัท เหมราช อีสเทิร์นซีบอร์ด อินดัสเตรียลเอสเตท จำกัด ซึ่งเป็นคู่สัญญาซื้อขายที่ดินที่ตั้งโรงไฟฟ้า แจ้งว่า ได้มีการพัฒนาที่ดินแปลงดังกล่าวเพื่อรองรับการก่อสร้างโรงไฟฟ้า เช่น ถนน ระบบระบายน้ำ ท่อประปา ท่อรวมน้ำเสีย การปรับพื้นที่ เป็นต้น หากบริษัทฯ ไม่สามารถดำเนินโครงการต่อไปได้ บริษัท เหมราชฯ ขอสงวนสิทธิในการฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลที่อยู่ในขั้นตอนการตรวจสอบข้อเท็จจริงซึ่งยังไม่เป็นที่ยุติ โดยข้อเท็จจริงปรากฏว่า คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานได้รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการติดตามและตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณภาครัฐ เพื่อรายงานต่อกระทรวงพลังงานตามลำดับแล้ว และอยู่ระหว่างการเสนอรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงานพิจารณาสั่งการ ซึ่งยังไม่มีคำสั่งใดๆ การตรวจสอบกรณีดังกล่าวจึงยังไม่แล้วเสร็จ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในของหน่วยงานของรัฐ หากมีการสั่งการใดๆ แล้ว ข้อมูลดังกล่าวอาจเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ แม้มีการแถลงข่าวโดยกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง และบริษัทฯ จะได้รับผลกระทบทางธุรกิจเสียโอกาสทางการค้าจากการแถลงข่าวดังกล่าว แต่เมื่อกรณีดังกล่าวยังไม่มีคำสั่งใดๆ จึงยังไม่เป็นที่แน่ชัดว่าผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงจะส่งผลกระทบต่อบริษัทฯ โดยตรง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ในช่วงเวลานี้อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่ อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามนัยมาตรา ๑๕ (๓) และ(๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ

ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า การไม่เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารดังกล่าวของกระทรวงพลังงาน ชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการ
บังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๙/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพ
สาธารณะแห่งประเทศไทยเกี่ยวกับผลการพิจารณาอุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์

: นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะ
แห่งประเทศไทย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ พนักงานองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย ตำแหน่งผู้สื่อข่าวต่างประเทศ ได้รับคำสั่งองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย ที่ ๑๐๓/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ เรื่อง ลงโทษให้ออกจากการเป็นพนักงาน ผู้อุทธรณ์จึงได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๑ และ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการนโยบาย องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการพิจารณาอุทธรณ์และมติที่ประชุมของคณะกรรมการนโยบายต่อผลการพิจารณาอุทธรณ์

องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทยมีหนังสือ ที่ ส.ส.ท. ๐๑/๗๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า การพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งลงโทษให้ออกยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ เพราะองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทยจะต้องดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมเพื่อให้เป็นไปตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนดและได้ข้อเท็จจริงอันเป็นที่ยุติ ซึ่งเป็นไปตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งขององค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทยที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นพนักงานองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย ตำแหน่งผู้สื่อข่าวต่างประเทศ ต่อมาองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทยได้เปิดรับสมัครผู้สื่อข่าวอาเซียน ผู้อุทธรณ์ได้เข้าสมัครและผ่านการคัดเลือก แต่ระยะเวลาผ่านไป ๖ เดือน องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทยยังไม่มีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์โอนย้ายไปทำหน้าที่ในตำแหน่งดังกล่าว ผู้อุทธรณ์เกิดความเครียด ผู้อุทธรณ์จึงได้ยื่นขอลาปฏิบัติธรรม และลาโดยไม่รับเงินเดือนผ่านทางระบบอินทราเน็ตขององค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย โดยเลือกผู้ที่มีอำนาจอนุมัติเป็นนาย ข. และผู้อุทธรณ์ได้เขียนจดหมายบอกกล่าวแก่เพื่อนร่วมงานและหัวหน้างาน ต่อมาประมาณหนึ่งเดือนครึ่ง ผู้อุทธรณ์ได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่ฝ่ายบุคคลผ่านทางไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ว่านาย ข. ไม่มีอำนาจในการอนุมัติการลาทั้งสองประเภท และต้องการให้ผู้อุทธรณ์เข้าไปดำเนินการตามขั้นตอนให้ถูกต้อง แต่ไม่ได้แจ้งระยะเวลาว่าให้ดำเนินการภายในวันใด ประกอบกับช่วงนั้นผู้อุทธรณ์อยู่ระหว่างการปั่นจักรยานในประเทศเพื่อนบ้านทำให้ไม่สามารถเข้าไปดำเนินการตามที่ได้รับแจ้งได้ ในช่วงเดือนกรกฎาคม ผู้อุทธรณ์ได้รับไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์อีกครั้ง โดยแจ้งให้ทราบว่าองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทยมีคำสั่งที่ ๖๔/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ลงโทษให้ผู้อุทธรณ์ออกจากความเป็นพนักงาน เนื่องจากผู้อุทธรณ์ละทิ้งหน้าที่ติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสามวันปฏิบัติงาน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบขององค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว แต่ระยะเวลาผ่านไป ๔ เดือน กลับไม่มีความคืบหน้าใดๆ ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้รับทราบจากผู้จัดการฝ่ายบุคคลว่า องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทยมีคำสั่งที่ ๑๐๒/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ยกเลิกคำสั่งที่ ๖๔/๒๕๕๖ เนื่องจากคำสั่งเดิมไม่มีการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาวินัยก่อน และองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทยได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบวินัยใหม่ โดยไม่มีการแจ้งผู้อุทธรณ์ให้ทราบและไม่มี การเรียกผู้อุทธรณ์ไปให้ถ้อยคำ ในวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทยได้มีคำสั่งที่ ๑๐๓/๒๕๕๖ ให้ผู้อุทธรณ์ออกจากความเป็นพนักงาน ผู้อุทธรณ์จึงได้ยื่นอุทธรณ์อีกครั้งต่อผู้อำนวยการองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย และได้รับแจ้งในเวลาต่อมาว่าไม่รับอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงได้ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการนโยบาย องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย ในวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ คณะกรรมการนโยบาย โดยคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้เรียกผู้อุทธรณ์เข้าให้ถ้อยคำ และผู้อุทธรณ์ได้ติดตามผลเป็นระยะ แต่ได้รับแจ้งว่าผลการพิจารณายังไม่แล้วเสร็จ ใน

วันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ผู้อุทธรณ์ได้รับแจ้งมติคณะกรรมการนโยบาย เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ที่เห็นชอบกับความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ซึ่งเห็นว่า ควรให้ผู้อุทธรณ์ทำหนังสือลาออกจากงานด้วยตนเอง โดยก่อนดำเนินการดังกล่าวควรให้ผู้อุทธรณ์ทำหนังสือยอมรับว่า พฤติกรรมการกระทำของผู้อุทธรณ์เป็นความผิดตามระเบียบองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย และไม่ประสงค์จะดำเนินการใดๆ อันจะทำให้องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทยต้องได้รับความเสียหายต่อไป โดยในหนังสือดังกล่าวได้อ้างว่า ผู้อำนวยการองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทยขอให้ทบทวนมติของคณะกรรมการนโยบายดังกล่าว คณะกรรมการนโยบายจึงมีมติในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๘ ให้ดำเนินการสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมตามที่ผู้อุทธรณ์ และผู้บริหารร้องขอ ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับมติดังกล่าว เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่เคยขอตามที่คณะกรรมการนโยบายกล่าวอ้าง และผู้อุทธรณ์เห็นว่า การกลับไปดำเนินการสอบข้อเท็จจริงใหม่เป็นการกลับไปเริ่มต้นกระบวนการใหม่ซึ่งองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย ได้เคยทำมาแล้ว และผลที่ออกมาไม่ได้ต่างกับผลการพิจารณาเดิม อีกทั้ง ผู้อุทธรณ์ตั้งข้อสังเกตว่า ผู้อุทธรณ์ได้ติดตามผลการพิจารณาอุทธรณ์มาเป็นระยะแต่ได้รับแจ้งมาโดยตลอดว่าการพิจารณายังไม่แล้วเสร็จ แต่เหตุใดผู้อำนวยการองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทยจึงทราบมติดังกล่าวก่อนผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการทราบผลการพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ที่แต่งตั้งโดยคณะกรรมการนโยบาย และมติที่ประชุมของคณะกรรมการนโยบาย ที่รับรองผลการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ เพื่อนำไปใช้ปกป้องสิทธิของตนต่อไป

ผู้แทนองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทยชี้แจงสรุปความได้ว่า สาเหตุที่ผู้อำนวยการองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทยทราบมติของคณะกรรมการนโยบายก่อนผู้อุทธรณ์ เนื่องจากคณะกรรมการนโยบายไม่มีอำนาจในการออกคำสั่ง จึงได้ส่งเรื่องให้ผู้อำนวยการองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทยดำเนินการออกคำสั่งดังกล่าว แต่ผู้อำนวยการองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย เห็นว่า เมื่อผู้อุทธรณ์ได้โต้แย้งว่าองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทยไม่เปิดโอกาสให้ชี้แจงข้อเท็จจริง จึงเห็นสมควรให้คณะกรรมการนโยบายทบทวนมติ คณะกรรมการนโยบายจึงได้มีมติให้มีการสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติมตามที่ผู้อุทธรณ์และผู้บริหารร้องขอ ต่อมาผู้อำนวยการองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทยจึงได้มีคำสั่งองค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย ที่ ๔๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง โดยในขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง สำหรับข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทยได้มีหนังสือ ที่ สคน.๐๔/๐๖/๕๘ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ แจ้งผล

การพิจารณาอุทธรณ์และมติคณะกรรมการนโยบายให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว โดยความเห็นของ คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ที่แต่งตั้งโดยคณะกรรมการนโยบายนั้น มีข้อความเช่นเดียวกับมติ คณะกรรมการนโยบายที่ได้แจ้งผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ผลการพิจารณา อุทธรณ์ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ที่แต่งตั้งโดยคณะกรรมการนโยบาย และมติที่ประชุมของ คณะกรรมการนโยบายที่รับรองผลการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสาร ดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติในเรื่องการบริหารงานบุคคลของ องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทย ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ และคณะกรรมการนโยบายได้พิจารณาเรื่องอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์เสร็จสิ้น และแจ้งผลการพิจารณาให้ ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว แม้ในขณะนี้องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่งประเทศไทยจะได้ มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงขึ้นใหม่ และอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการ สอบข้อเท็จจริงก็ตาม แต่เป็นเพียงกระบวนการที่เกิดขึ้นเพื่อทบทวนกระบวนการพิจารณาที่เสร็จสิ้น ไปแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการแสวงหาข้อเท็จจริงของ คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จ ตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่อย่างใด ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์ สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกละเมิดได้ทราบจะเป็นการคุ้มครองสิทธิของผู้อุทธรณ์ และแสดงให้เห็นถึงความ ถูกต้องและโปร่งใสในกระบวนการพิจารณาขององค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่ง ประเทศไทย ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้องค์การกระจายเสียงและแพร่ภาพสาธารณะแห่ง ประเทศไทยเปิดเผยผลการพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ที่แต่งตั้งโดย คณะกรรมการนโยบาย และมติที่ประชุมของคณะกรรมการนโยบายที่รับรองผลการพิจารณาของ คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๘๐/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เกี่ยวกับคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์

: นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๘ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำสั่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ ๘๒๘/๒๕๕๗ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริง ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๗ กรณีการร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ เพื่อใช้ในการตรวจสอบความถูกต้องตามหลักธรรมาภิบาลในฐานะคู่กรณี

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีหนังสือ ที่ สค ๐๕๑๙.๑.๐๓/๑๕๕๖ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ปัจจุบันยังอยู่ระหว่างการดำเนินการสอบหาข้อเท็จจริง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และเพื่อให้การดำเนินการของคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงเป็นไปด้วยความถูกต้อง สุจริต และโปร่งใส จึงควรป้องกันมิให้ก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้แทนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนต่ออธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าคนบดีคณะสังคมศาสตร์รายงานข้อมูลเท็จที่ไม่ตรงกับความเป็นจริงแก่ฝ่ายบริหารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กรณีการกลับเข้ารับราชการของผู้อุทธรณ์

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้แทนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒชี้แจงสรุปความได้ว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้มีคำสั่ง ที่

๘๒๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริง กรณีการร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ขอคำสั่งดังกล่าว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒพิจารณาเห็นว่า ในขณะนี้การสอบหาข้อเท็จจริงยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ทราบ อาจทำให้มีการคัดค้านกรรมการ ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ทำมาโดยตลอด และตามข้อบังคับของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ หากมีการคัดค้านกรรมการ กระบวนการทั้งหมดต้องหยุดลง จนกว่าจะมีคำสั่งของอธิการบดี ดังนั้น หากเปิดเผยคำสั่งอาจทำให้กระบวนการในการพิจารณาของคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงต้องล่าช้าออกไป จึงยังไม่สมควรเปิดเผยคำสั่งดังกล่าวในขณะนี้ ประกอบกับผู้อุทธรณ์ทราบเลขที่คำสั่ง และวันที่ได้ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงแล้ว ก็น่าจะเป็นการยืนยันว่ามีการแต่งตั้งคณะกรรมการในเรื่องนี้แล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ คำสั่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ ๘๒๘/๒๕๕๗ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริง ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๗ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติ แม้คณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงจะยังดำเนินการสอบหาข้อเท็จจริงไม่แล้วเสร็จ แต่การเปิดเผยคำสั่งในการแต่งตั้งบุคคลให้ทำหน้าที่กรรมการสอบหาข้อเท็จจริง มิใช่เป็นการเปิดเผยข้อเท็จจริงที่เกิดจากแสวงหาข้อเท็จจริงของคณะกรรมการดังกล่าว ส่วนที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเกรงว่าหากเปิดเผยคำสั่งจะทำให้เกิดการคัดค้านกรรมการและจะทำให้การสอบหาข้อเท็จจริงต้องล่าช้านั้น เห็นว่า การคัดค้านกรรมการเป็นกระบวนการหนึ่งในการพิจารณาการมีส่วนได้เสียของกรรมการ ซึ่งเมื่อกระบวนการพิจารณาแล้วเสร็จ คณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงก็สามารถดำเนินการสอบหาข้อเท็จจริงต่อไปได้ ดังนั้น การเปิดเผยคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงจึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานของคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงแต่อย่างใด อีกทั้ง ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยรายชื่อของคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงที่ปรากฏในคำสั่งจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดเช่นใด ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเปิดเผยคำสั่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่ ๘๒๘/๒๕๕๗ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริง ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๗ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๑/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดศรีสะเกษ เกี่ยวกับการตรวจสอบ
ข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดศรีสะเกษ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ ชื่อเดิมนางสาว ข. มีหนังสือลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๗ และหนังสือลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดศรีสะเกษ ขอสำเนาการตรวจสอบข้อเท็จจริง สำเนาการสอบสวนพยานบุคคล และพยานเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง

จังหวัดศรีสะเกษมีหนังสือ ที่ สก ๐๐๒๓.๔/๒๑๕๐๐ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) ได้กำหนดให้หน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ อาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการก็ได้ หากการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ หรือการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด โดยให้คำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ ประกอบประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่า หากมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำร้องขอ อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ เนื่องจากเรื่องดังกล่าวอยู่ระหว่างการสอบสวนความรับผิดชอบทางละเมิด และอยู่ระหว่างการสอบสวนทางวินัยกับผู้ที่เกี่ยวข้อง อีกทั้ง หากมีการเปิดเผยสำเนาบันทีกถ้อยคำพยานบุคคลอื่น ๆ อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานบุคคลที่ให้ถ้อยคำได้ นอกจากนั้น เมื่อพิจารณาถึงเหตุผลความจำเป็นในการขอข้อมูลข่าวสารตามคำร้องขอของผู้ขอ ซึ่งอ้างว่าจะนำข้อมูลข่าวสารไปประกอบการพิจารณาต่อผู้คดี

ทางกฎหมายแล้วเห็นว่า หากผู้ขอข้อมูลต้องการอ้างอิงเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ หรือในความครอบครองของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ย่อมสามารถยื่นคำร้องขอต่อศาลให้เรียกเอกสารนั้นมาแสดงต่อศาลได้ ทั้งนี้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๙๓ ประกอบมาตรา ๑๒๓ หรือตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๓๙ แล้วแต่กรณี ดังนั้น ด้วยเหตุผลดังกล่าวมาข้างต้น จึงไม่อาจเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำร้องขอดังกล่าวให้ผู้ขอข้อมูลได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอให้จริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ขณะดำรงตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสัมป่อย จังหวัดศรีสะเกษ ถูกตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีที่ถูกกล่าวหาว่าบริหารงานไม่โปร่งใส ส่อไปในทางทุจริต ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัดศรีสะเกษ ขอสำเนาการตรวจสอบข้อเท็จจริง สำเนาการสอบสวนพยานบุคคล และพยานเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง แต่จังหวัดศรีสะเกษปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จังหวัดศรีสะเกษมีหนังสือ ที่ ศก ๐๐๒๓.๔/๒๒๔๒ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ถึงเลขานุการคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ จัดส่งข้อมูลข่าวสารพร้อมคำชี้แจงเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ว่า

๑. จังหวัดศรีสะเกษได้รับหนังสือจากนางสาว ก. อิตินายกองค์การบริหารส่วนตำบลสัมป่อย แจ้งว่า ตนเป็นผู้ถูกร้องเรียนกล่าวหาว่าบริหารงานไม่โปร่งใสส่อไปในทางทุจริต โดยจังหวัดศรีสะเกษได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามประเด็นที่มีการร้องเรียนแล้ว จึงถือได้ว่าตนเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง จึงอาศัยสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ขอสำเนาการตรวจสอบข้อเท็จจริง สำเนาการสอบสวนพยานบุคคล และพยานเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้อง พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง โดยตนยินยอมจ่ายค่าถ่ายสำเนาเอกสารทุกฉบับ เพื่อจะได้นำข้อมูลข่าวสารดังกล่าวประกอบการพิจารณาต่อผู้คดีต่อไป

๒. จังหวัดศรีสะเกษได้พิจารณาคำร้องขอข้อมูลข่าวสารของนางสาว ก. แล้วเห็นว่าตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) ได้กำหนดให้

หน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการก็ได้ หากการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ หรือการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด โดยให้คำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน และเมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ ประกอบกับประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่า หากมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำร้องขอ อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ เนื่องจากเรื่องดังกล่าวอยู่ระหว่างการสอบสวนความรับผิดชอบและการสอบสวนทางวินัยกับผู้ที่เกี่ยวข้องของเทศบาลตำบลสัมป่อย อีกทั้งหากมีการเปิดเผยสำเนาบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลอื่น ๆ อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานบุคคลที่ให้ถ้อยคำได้ นอกจากนั้น เมื่อพิจารณาถึงเหตุผลความจำเป็นในการขอข้อมูลข่าวสารตามคำร้องขอ ซึ่งอ้างว่าจะนำข้อมูลข่าวสารไปประกอบการพิจารณาต่อผู้คดีทางกฎหมายแล้วหากผู้ร้องขอต้องการอ้างพยานเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ หรือในความครอบครองของเจ้าหน้าที่ของรัฐย่อมสามารถยื่นคำร้องขอต่อศาลให้เรียกเอกสารนั้นมาแสดงต่อศาลได้ ทั้งนี้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๙๓ ประกอบมาตรา ๑๒๓ หรือตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๓๙ แล้วแต่กรณี จึงได้ปฏิเสธไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารคำร้องขอให้กับผู้ร้องขอ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนความรับผิดชอบและการสอบสวนทางวินัยกับผู้ที่เกี่ยวข้อง อยู่ระหว่างดำเนินการยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่จังหวัดศรีสะเกษไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๘๒/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับการขอ
ตรวจสอบกรรมสิทธิ์ที่ดิน

ผู้อุทธรณ์ : บริษัท ชันไรส์ อีคิวตี้ จำกัด โดยนาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า บริษัท ชันไรส์ อีคิวตี้ จำกัด โดยนาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงสำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานครขอข้อมูลกรรมสิทธิ์ที่ดินของนาย ข. ซึ่งเป็นลูกหนี้ของบริษัท ชันไรส์ อีคิวตี้ จำกัด ที่ผิดนัดชำระหนี้เงินกู้ตามสัญญากู้ยืมเงิน จำนวน ๑,๘๒๙,๕๐๘.๔๘ บาท และถึงแก่กรรมแล้ว เพื่อนำหลักฐานไปประกอบการจำหน่ายหนี้สูญ ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๑๘๖ (พ.ศ. ๒๕๓๔) ออกตามความประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการจำหน่ายหนี้สูญจากบัญชีลูกหนี้

สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานครมีหนังสือตอบท้ายคำขอลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ผู้ขอตรวจสอบกรรมสิทธิ์ที่ดินลูกหนี้ ซึ่งไม่ใช่ลูกหนี้ตามคำพิพากษาศาลซึ่งคดีถึงที่สุดแล้ว เมื่อตรวจสอบคำขอและหลักฐานแล้วเห็นควรไม่เปิดเผยข้อมูล เนื่องจากไม่เข้าหลักเกณฑ์ตามมาตรา ๒๔ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอให้จริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานครขอตรวจสอบกรรมสิทธิ์ที่ดินของลูกหนี้ แต่สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานครปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานครมีหนังสือที่ มท ๐๕๑๐/๑๘๒๑๒ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ และสำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาตจวกรมีหนังสือที่ มท ๐๕๑๐.๑๖/๑๕๕๓ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการฯ สรุปได้ความว่า บริษัท ชันไรส์ อีคิวตี้ จำกัด ไม่ใช่เจ้าหนี้ ตามคำ

พิพากษาในคดีที่ถึงที่สุดแล้วของนาย ข. และมีใช้ทนายความผู้รับมอบอำนาจของเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาในคดีที่ถึงที่สุดแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงมิใช่บุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมาย ตามมาตรา ๒๔ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และจากการตรวจสอบไม่พบว่าบุคคลตามคำขอมีกรรมสิทธิ์ในที่ดินและห้องชุดในเขตสำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานครและสาขาแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานครและสำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานครสาขาจตุจักรได้ตรวจสอบการมีกรรมสิทธิ์ในที่ดินและห้องชุดรายนาย ข. แล้ว ไม่พบว่ามีกรรมสิทธิ์ในที่ดินและห้องชุดในเขตสำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานครและสาขาแต่อย่างใด กรณีจึงไม่มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยได้หรือไม่ ทั้งนี้ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อตามที่สำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานครและสำนักงานที่ดินกรุงเทพมหานคร สาขาจตุจักรชี้แจง ผู้อุทธรณ์สามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เพื่อให้ตรวจสอบตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๓/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) เกี่ยวกับการสอบสวน
ทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ พนักงานกองวางแผนและวิเคราะห์งานบุคคล บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ได้ร้องเรียนบริษัทฯ ให้ตรวจสอบหาผู้ทำการเรียกดุข้อมูลเงินเดือนของนางข. และผู้อุทธรณ์ ซึ่งสำนักงานการตรวจการองค์การเสนอให้มีการดำเนินการทางวินัย บริษัทฯ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยนาย ค. ต่อมาบริษัทฯ มีหนังสือแจ้งว่านาย ค. มิได้กระทำผิดวินัยจึงยกข้อกล่าวหา ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ขอสำเนาการสอบสวนนาย ค. กรณีเรียกดุข้อมูลเงินเดือนของนาง ข. และผู้อุทธรณ์ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)

บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) มีหนังสือ ที่ กบ ๐๒/๔๓๖ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารที่หากเปิดเผยแล้วอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของเจ้าของข้อมูล บริษัทฯ จึงต้องแจ้งให้เจ้าของข้อมูลคือ นาย ค. เสนอคำคัดค้านก่อนเปิดเผย ทั้งนี้ เป็นไปตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งนาย ค. ได้แจ้งยืนยันคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลมายังบริษัทฯ เรียบร้อยแล้ว ด้วยเหตุผลดังกล่าว บริษัทฯ จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลแก่ผู้อุทธรณ์ได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๗ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว และชี้แจงว่า บริษัทฯ มีหนังสือแจ้งว่านาย ค. มิได้กระทำผิดวินัยจึงยกข้อกล่าวหา และเห็นว่าบริษัทฯ สามารถจัดส่งรายงานผลการสอบสวนทางวินัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องได้ ทั้งนี้ หากส่วนหนึ่งส่วนใดของคำให้นาย ค. หรือรายงานผลการสอบสวนทางวินัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องดังกล่าวมีข้อความบางส่วนที่หากเปิดเผยแล้วอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของนาย ค. บริษัทฯ ก็อาจตัดทอนข้อความส่วนดังกล่าวออกไปได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอให้จริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ

ถึงบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ขอสำเนาการสอบสวนนาย ค. กรณิเรกดูข้อมูลเงินเดือนของ นาง ข. และผู้ถือหุ้น โดยไม่ได้รับอนุญาตทั้งหมด แต่บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้ถือหุ้นจึงอุทธรณ์คำสั่งให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) มีหนังสือ ที่ กบ ๐๒/๒๓ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๘ และที่ กบ ๐๒/๑๑๐ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๘ จัดส่งรายงานผลการสอบสวนทางวินัยและเอกสาร เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ รายงานผลการสอบสวนทางวินัยและเอกสารที่เกี่ยวข้อง เห็นว่า เมื่อการสอบสวนกรณีผู้ถือหุ้นร้องเรียนกล่าวหาได้เสร็จสิ้น และบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ได้แจ้งผลการสอบสวนให้ผู้ถือหุ้นทราบแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการดำเนินการเรื่องร้องเรียน ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้ถือหุ้นทราบได้ แต่อย่างไรก็ดี การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวโดยไม่มีการปกปิดชื่อหรือข้อความที่ทำให้ทราบชื่อพยานนั้น อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อการปฏิบัติราชการได้ จึงเห็นสมควรให้ปกปิดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เว้นชื่อหรือข้อความที่ทำให้ทราบชื่อพยาน พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้ถือหุ้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๔/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเกี่ยวกับการ
การสอบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : พันจ่าอากาศเอก ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า พันจ่าอากาศเอก ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยชำนาญการ สถานีดับเพลิงบางซื่อมีหนังสือ ที่ กท ๑๘๐๖(๙)/๗๖๑ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ และที่ กท ๑๘๐๖(๙)/๗๘๒ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงสำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขอสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงทั้งหมดในกรณีผู้อุทธรณ์ ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยเรื่องได้ยิงปืนข่มขู่นายสุวิน ชุ่มชัย เจ้าพนักงานเทคนิคปฏิบัติการ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ๑ สถานีดับเพลิงบางซื่อ กองปฏิบัติการดับเพลิง ๓ สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

กองปฏิบัติการดับเพลิง ๓ สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยมีหนังสือ ที่ กท ๑๘๐๖/๕๓๒๕ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงหัวหน้าสถานีดับเพลิงบางซื่อเพื่อแจ้งผู้อุทธรณ์ให้ทราบว่า ขณะนี้สำนวนการสอบสวนทั้งหมดอยู่ในความครอบครองและอยู่ในขั้นตอนการสอบสวนทางวินัยของคณะกรรมการดำเนินการทางวินัย หากเมื่อใดที่คณะกรรมการดำเนินการทางวินัยได้ดำเนินการสอบสวนทางวินัยแล้วเสร็จ กองปฏิบัติการดับเพลิง ๓ จึงสามารถคัดสำเนาให้ได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขอสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงทั้งหมด แต่กองปฏิบัติการดับเพลิง ๓ สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยมีหนังสือ ที่ กท ๑๘๐๖/๖๒๓

ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ส่งสำเนารายงานผลการสอบสวนและชี้แจงว่า กองปฏิบัติการดับเพลิง ๓ มิได้ ปฏิเสธการให้คัดลอกข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ตามที่กล่าวอ้างแต่อย่างใด เพียงแต่ขอให้ขั้นตอน ของคณะกรรมการสอบสวนการดำเนินการทางวินัยแล้วเสร็จก่อนเพื่อจะได้ไม่ก้าวก่ายการทำงานของ คณะกรรมการสอบสวนการดำเนินการทางวินัย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ การบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารในกระบวนการ สอบสวนทางวินัยที่อยู่ระหว่างดำเนินการ การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อม ประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การปฏิเสธไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ การบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๕/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลไถ่เส่า
จังหวัดสระบุรี เกี่ยวกับสำเนารายงานการประชุม

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลไถ่เส่า จังหวัดสระบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ประธานประชาคมหมู่บ้านหมู่ที่ ๖ ตำบลไถ่เส่า อำเภอหนองแซง จังหวัดสระบุรี มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๘ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไถ่เส่าขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. สำเนาเอกสารรายงานการประชุมประชาคมตำบลไถ่เส่า พร้อมสำเนารายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม เรื่อง ความต้องการซื้อรถเก็บขยะ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ณ วัดไถ่เส่า และครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ณ วัดบ้านใหม่ และสำเนาเอกสารทุกแผ่น พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง จำนวน ๑ ชุด

๒. สำเนาเอกสารรายงานการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลไถ่เส่า สมัยสามัญสมัยที่ ๔ (ครั้งที่ ๒) ประจำปี ๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ และสำเนาเอกสารทุกแผ่น พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง จำนวน ๑ ชุด

องค์การบริหารส่วนตำบลไถ่เส่ามีหนังสือ ที่ สบ ๗๖๘๐๑/๙๕ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ได้พิจารณาแล้วเห็นควรดำเนินการให้สำเนาเอกสารเรื่องการบริหารจัดการขยะในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลไถ่เส่า ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ และลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ส่วนสำเนารายงานการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลไถ่เส่า สมัยสามัญที่ ๔/๒๕๕๗ (ครั้งที่ ๒) ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ พิจารณาแล้วไม่สมควรให้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการแจ้งว่า องค์การบริหารส่วนตำบลไถ่เส่าได้ให้ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เฉพาะสำเนารายงานการประชุมประชาคมตำบลไถ่เส่า ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ และครั้งที่ ๒

เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ แต่ไม่ให้นำรายชื่อนักเข้าร่วมประชุม และปฏิเสธข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โดยให้เหตุผลว่า ได้พิจารณาแล้วไม่สมควรให้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงขออุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เฉพาะรายชื่อนักเข้าร่วมประชุมในการประชุมประชาคมตำบลไถ่เส้า เรื่องความต้องการซื้อรถเก็บขยะ ครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ณ วัดไถ่เส้า และครั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ณ วัดบ้านใหม่ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นประธานประชาคมหมู่บ้าน หมู่ที่ ๖ ตำบลไถ่เส้า อำเภอหนองแสง จังหวัดสระบุรี มีหนังสือถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไถ่เส้าขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการดังกล่าวข้างต้น ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลไถ่เส้าได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ให้เฉพาะรายงานการประชุม แต่ปฏิเสธในส่วนของรายชื่อนักเข้าร่วมประชุม และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลไถ่เส้ามีหนังสือที่ สป ๗๖๘๐๑/๑๖๒ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจัดส่งข้อมูลข่าวสารพร้อมคำชี้แจงเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ว่า เหตุผลที่ปฏิเสธแก่ผู้ร้องขอข้อมูลด้วยเหตุผลที่ว่า ผู้ร้องขอซึ่งดำรงตำแหน่งเป็นประธานประชาคม หมู่ที่ ๖ ตำบลไถ่เส้า ได้เคยทักท้วงและเสนอแนวทางในเรื่องการดำเนินการจัดการขยะในเขตพื้นที่ว่าให้สอบถามจากชาวบ้านในตำบลก่อน ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลไถ่เส้าได้เคยพูดคุยสร้างความเข้าใจว่าเรื่องการจัดการของขยะมูลฝอยเป็นอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ประกอบกับนโยบายรัฐบาลปัจจุบันให้ความสำคัญในเรื่องการจัดการขยะมูลฝอย โดยถือเป็นวาระแห่งชาติ และจังหวัดสระบุรีเป็นหนึ่งในหกจังหวัดนาร่อง องค์การบริหารส่วนตำบลไถ่เส้าพิจารณาแล้วในเรื่องความพร้อมด้านงบประมาณและคำนึงถึงสถานะการคลังจึงเป็นเหตุผลสำคัญที่ต้องเร่งดำเนินการในเรื่องดังกล่าว แต่องค์การบริหารส่วนตำบลไถ่เส้าก็ได้ละเลยในสิ่งที่ผู้ร้องขอเสนอแนะให้สอบถามความคิดเห็น จึงได้จัดเวทีประชุมชี้แจงและรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของประชาชนในพื้นที่ โดยแยกเป็นสองครั้ง แบ่งหมู่ที่ ๑ - ๖ และหมู่ที่ ๗ - ๑๐ ในวันที่ ๑๐ - ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ตามลำดับ ซึ่งในแต่ละครั้งมีการประกาศประชาสัมพันธ์ชวนประชาชนเข้าร่วมโดยใช้หอกระจายข่าวขององค์การบริหารส่วนตำบลล่วงหน้าเป็นเวลาพอสมควร ซึ่งผู้ร้องน่าจะทราบดี แต่ไม่ได้เข้าร่วมในการแสดงความคิดเห็นโดยเปิดเผยในเวทีดังกล่าว องค์การบริหารส่วนตำบลไถ่เส้าพิจารณาแล้วเห็นว่า การที่บุคคลใดจะใช้สิทธิของตนในทางใดจะต้องเป็นการใช้สิทธิโดยสุจริต ดังนั้น หากตนเอง

ให้ความสนใจและเป็นห่วงในเรื่องดังกล่าว ควรจะเข้าร่วมเวทีแสดงความคิดเห็นด้วยตนเอง หากติดภารกิจก็ควรที่จะแจ้งให้หน่วยงานผู้จัดทราบ เป็นกรณีเฉพาะหรือจัดทำความคิดเห็นเป็นลายลักษณ์อักษร ผากผู้หนึ่งผู้ใดมา จึงเห็นว่าการให้สำเนาข้อมูลข่าวสารบางรายการอาจเป็นชนวนเหตุนำไปสู่ความขัดแย้งในด้านความคิดของคนในพื้นที่และเป็นการบั่นทอนความตั้งใจในการทำหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์ของประชาชนโดยรวม จึงได้ปฏิเสธการให้ข้อมูลข่าวสารบางรายการตามที่ผู้ร้องร้องขอ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ในส่วนของรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ณ วัดโก่เส้า และครั้งที่ ๒/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ณ วัดบ้านใหม่ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายงานการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโก่เส้า สมัยสามัญ ครั้งที่ ๔/๒๕๕๗ (ครั้งที่ ๒) เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติของหน่วยงานของรัฐการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลโก่เส้าเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ในส่วนของรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ณ วัดโก่เส้า และครั้งที่ ๒/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ณ วัดบ้านใหม่ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายงานการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโก่เส้า สมัยสามัญ ครั้งที่ ๔/๒๕๕๗ (ครั้งที่ ๒) เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๖/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติเกี่ยวกับ
เอกสารการดำเนินการทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : พลตำรวจเอก ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า พลตำรวจเอก ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๗ ถึงผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารการดำเนินการทางวินัย จำนวน ๒ รายการ คือ

๑. เอกสารการดำเนินการทางวินัยพันตำรวจเอก ข. และพันตำรวจโท ค. กรณีกระทำผิดอาญาฐานหมิ่นประมาทผู้บังคับบัญชาโดยการโฆษณาด้วยเอกสาร ซึ่งทางวินัยถึงที่สุดแล้ว
๒. เอกสารการดำเนินการทางวินัยกรณีพันตำรวจเอก ข. รายงานตนต้องหาคดีอาญาล่าช้า

สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๐๖.๒/๕๖๔๕ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โดยให้เหตุผลว่า พันตำรวจเอก ข. คัดค้านการเปิดเผยข้อมูล และคณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้พิจารณาเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้ใด ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนกลุ่มงานวินัย ผู้แทนกองบังคับการปราบปรามการ

กระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้แจ้งความดำเนินคดีกับพันตำรวจเอก ข. และ พันตำรวจโท ค. ฐานหมิ่นประมาทผู้บังคับบัญชาโดยการโฆษณาด้วยเอกสาร ต่อมาพนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้องเนื่องจากคดีขาดอายุความ ผู้อุทธรณ์จึงทำหนังสือร้องเรียนไปยังสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อให้ทำการสอบสวนและดำเนินการทางวินัยพันตำรวจเอก ข. และ พันตำรวจโท ค. กรณีกระทำความผิดดังกล่าว และกรณีพันตำรวจเอก ข. รายงานตนต้องหาคดีอาญาล่าช้า ผู้อุทธรณ์ทราบว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ทำการสอบสวนวินัยเสร็จสิ้นแล้ว จึงมีหนังสือขอเอกสารการดำเนินการทางวินัยทั้งสองกรณี แต่สำนักงานตำรวจแห่งชาติแจ้งเปิดเผยเฉพาะเอกสารการดำเนินการทางวินัย พันตำรวจเอก ข. และ พันตำรวจโท ค. ฐานหมิ่นประมาทผู้บังคับบัญชาโดยการโฆษณาด้วยเอกสาร จำนวน ๑๑ แผ่น ซึ่งผู้อุทธรณ์เห็นว่ายังไม่ครบถ้วน จึงต้องการให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติเปิดเผยในส่วนที่ยังขาดไป ส่วนข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารการดำเนินการทางวินัยพันตำรวจเอก ข. กรณี รายงานตนต้องหาคดีอาญาล่าช้า สำนักงานตำรวจแห่งชาติปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ผู้แทนกลุ่มงานวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารไปยังสำนักงานตำรวจแห่งชาติ จำนวน ๒ รายการ โดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติแจ้งเปิดเผยในส่วนของการดำเนินการทางวินัยพันตำรวจเอก ข. และ พันตำรวจโท ค. โดยไม่เปิดเผยในส่วน ของข้อมูลการประมวลเรื่องที่กลุ่มงานวินัยเสนอผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ซึ่งมีลักษณะเป็น ความเห็นภายใน ส่วนข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์แจ้งว่าได้รับไม่ครบถ้วนนั้น สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้สำเนาให้ขาดไป ๑ แผ่น ซึ่งจะจัดส่งให้ผู้อุทธรณ์ต่อไป ส่วนข้อมูลเอกสารการดำเนินการทางวินัยกรณี พันตำรวจเอก ข. รายงานตนต้องหาคดีอาญาล่าช้า เนื่องจากข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความ ครอบครองของกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม

ผู้แทนกองบังคับการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ชี้แจงสรุปความได้ว่า กองบังคับการปราบปรามการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (บก.ปทส.) ได้ทำการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณี ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนพันตำรวจเอก ข. รายงานตนต้องหาคดีอาญาล่าช้า เสร็จสิ้นแล้ว โดยมีความเห็นให้ ยุติเรื่อง ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำขอเอกสารการดำเนินการทางวินัยกรณี พันตำรวจเอก ข. รายงานตน ต้องหาคดีอาญาล่าช้า ต่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ส่งคำขอมาให้ บก.ปทส. ในฐานะเจ้าของเรื่องพิจารณา คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของ บก.ปทส. พิจารณา เห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจกระทบต่อประโยชน์ของผู้มีส่วนได้เสีย จึงมีมติให้ สอบถามไปยังบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนกรณีดังกล่าว ซึ่งพันตำรวจเอก ข. ได้คัดค้านการ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ เนื่องจากไม่ทราบว่าผู้อุทธรณ์ต้องการนำข้อมูลข่าวสาร ดังกล่าวไปเพื่อวัตถุประสงค์ใด ประกอบกับผู้อุทธรณ์ และ พันตำรวจเอก ข. มีการฟ้องร้องดำเนินคดี

ระหว่างกันหลายคดี ดังนั้น จึงอาจทำให้เสียรูปคดีได้ คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของ บก.ปทส. พิจารณาเห็นด้วยกับคำคัดค้านของพันตำรวจเอก ข. จึงมีมติให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้ อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติยังมีได้ เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ คือ ข้อมูลการประมวลเรื่องที่กลุ่มงานวินัยเสนอผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ กรณี พันตำรวจเอก ข. และพันตำรวจโท ค. กระทำผิดอาญารฐานหมิ่นประมาทผู้บังคับบัญชาโดยการ โฆษณาด้วยเอกสาร และเอกสารการดำเนินการทางวินัยกรณีพันตำรวจเอก ข. รายงานล่าช้าต่อ ผู้บังคับบัญชาอันเนื่องมาจากตนถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดอาญา ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูล การดำเนินการทางวินัยโดยมีผู้อุทธรณ์เป็นผู้ร้องเรียนเจ้าหน้าที่ของรัฐ จึงเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการ ปฏิบัติราชการตามปกติของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ดำเนินการทาง วินัยเสร็จสิ้นแล้ว โดยมีคำสั่งให้ยุติเรื่อง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่กระทบต่อการแสดง ความเห็นและการใช้ดุลยพินิจของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อม ประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ อีกทั้งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ซึ่ง เป็นผู้ร้องเรียนได้ทราบจะแสดงให้เห็นถึงความถูกต้องและโปร่งใสในกระบวนการดำเนินการทางวินัย ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงาน ของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสาร ดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล และข้อมูลข่าวสารใน ขอบเขตสิทธิส่วนบุคคล คือ วัน เดือน ปีเกิด คุณวุฒิ อัตราเงินเดือน ขั้นเงินเดือน ประวัติการลา หมายเลขสมาชิกมาปณิก ตร. หมายเลขสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ การเปิดเผยจะ เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่สมควรได้ จึงให้ปกปิดเฉพาะข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติเปิดเผยข้อมูลการประมวล เรื่องที่กลุ่มงานวินัยเสนอผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ กรณีพันตำรวจเอก ข. และพันตำรวจโท ค. กระทำผิดอาญารฐานหมิ่นประมาทผู้บังคับบัญชาโดยการโฆษณาด้วยเอกสาร และเอกสารการ ดำเนินการทางวินัยกรณีพันตำรวจเอก ข. รายงานตนต้องหาคดีอาญาล่าช้า พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำ รับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล และข้อมูลข่าวสารในขอบเขตสิทธิส่วน บุคคลให้ปกปิด

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๗/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึง นายอำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง ขอสำเนาเอกสารเกี่ยวกับการสอบสวนเรื่องที่ถูกผู้อุทธรณ์ร้องเรียน กล่าวหา นาย ข. นายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังเหนือทำผิดกฎหมาย จำนวน ๗ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง

รายการที่ ๒ บันทึกปากคำให้การของผู้ถูกกล่าวหา

รายการที่ ๓ สรุปผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน

รายการที่ ๔ ความเห็นของนายอำเภอวังเหนือที่สั่งให้ยุติเรื่อง

รายการที่ ๕ ความเห็นของสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอวังเหนือที่เสนอความเห็นให้นายอำเภอวังเหนือมีคำสั่งให้ยุติเรื่องที่ถูกผู้อุทธรณ์ร้องเรียน

รายการที่ ๖ ความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่เสนอความเห็นให้นายอำเภอวังเหนือสั่งยุติเรื่องที่ถูกผู้อุทธรณ์ร้องเรียน

รายการที่ ๗ หนังสือร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ทุกฉบับที่เกี่ยวข้องกับเรื่องร้องเรียน

อำเภอวังเหนือมีหนังสือ ที่ ลป ๐๐๒๓.๑๕/๓๕๐๙ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึง ผู้อุทธรณ์ แจ้งให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ แต่ปฏิเสธการให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๖ แก่ผู้อุทธรณ์โดยให้เหตุผลว่าเป็นเอกสารภายในหน่วยงานของรัฐ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้สำเนาเอกสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของอำเภอวังเหนือ หนังสือ

ชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วข้อเท็จจริงได้ความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลวังเหนือ มีคำสั่ง ที่ ๓๓๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ ให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเคยดำรงตำแหน่ง ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลวังเหนือขอใช้เงินกรณีการใช้จ่ายเงินทุนสำรองสะสมขององค์การบริหารส่วนตำบลวังเหนือโดยไม่ขออนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อนายกองคการบริหารส่วนตำบลวังเหนือ แต่นายกองคการบริหารส่วนตำบลวังเหนือไม่รับคำอุทธรณ์ไว้พิจารณาโดยให้เหตุผลว่าพ้นกำหนดระยะเวลาการอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงร้องเรียนต่อนายอำเภอวังเหนือ ต่อมาอำเภอวังเหนือมีหนังสือแจ้งผู้อุทธรณ์ทราบว่าการบริหารส่วนตำบลวังเหนือได้ดำเนินการโดยชอบแล้ว หลังจากนั้นผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ในชั้นพิจารณา อำเภอวังเหนือมีหนังสือ ที่ ลป ๐๐๒๓.๑๕/๓๘๙ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ชี้แจงสรุปว่า เมื่อองค์การบริหารส่วนตำบลวังเหนือมีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ขอใช้เงินกรณีการใช้จ่ายเงินทุนสำรองสะสมขององค์การบริหารส่วนตำบลวังเหนือโดยไม่ขออนุมัติจากผู้ว่าราชการจังหวัดลำปาง ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อนายกองคการบริหารส่วนตำบลวังเหนือ แต่นายกองคการบริหารส่วนตำบลวังเหนือไม่รับคำอุทธรณ์ไว้พิจารณาโดยให้เหตุผลว่าพ้นกำหนดระยะเวลาการอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือร้องเรียนต่อนายอำเภอวังเหนือ อำเภอวังเหนือจึงมีหนังสือแจ้งให้นายกองคการบริหารส่วนตำบลวังเหนือชี้แจงข้อเท็จจริงพร้อมส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องโดยไม่ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และไม่มีการบันทึกปากคำของผู้ถูกกล่าวหา ผลการพิจารณาเรื่องร้องเรียนสรุปว่า ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นหนังสืออุทธรณ์ต่อนายกองคการบริหารส่วนตำบลวังเหนือเกินกว่าระยะเวลา ที่กำหนดไว้ นายกองคการบริหารส่วนตำบลวังเหนือจึงไม่พิจารณาคำอุทธรณ์ดังกล่าวได้ และในเมื่อ ไม่พิจารณาคำอุทธรณ์แล้วก็ย่อมไม่มีผลการพิจารณาของตนที่ไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ที่จะต้องส่งให้ ผู้ว่าราชการจังหวัดลำปางเพื่อพิจารณาอีก อำเภอวังเหนือเห็นว่านายกองคการบริหารส่วนตำบลวังเหนือ ได้ดำเนินการโดยชอบแล้ว กรณีไม่มีมูลที่จะดำเนินการสอบสวนเพื่อเอาผิดกับนายกองคการบริหารส่วนตำบลวังเหนือตามหนังสือร้องเรียน จึงมีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบ หลังจากนั้นผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ซึ่งอำเภอวังเหนือได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ แก่ผู้อุทธรณ์ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๖ โดยมีเหตุผล ดังนี้

รายการที่ ๑ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง อำเภอวังเหนือไม่มีข้อมูลข่าวสารรายการนี้ เนื่องจากอำเภอวังเหนือไม่ได้ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง

รายการที่ ๒ บันทึกปากคำให้การของผู้ถูกกล่าวหา อำเภอวังเหนือไม่มีข้อมูลข่าวสารรายการนี้ เนื่องจากอำเภอวังเหนือไม่ได้บันทึกปากคำให้การของผู้ถูกกล่าวหา แต่อำเภอวังเหนือมีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงของนายกองคการบริหารส่วนตำบลวังเหนือ โดยมีสาระสอดคล้องกัน ซึ่งเป็น

ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐

รายการที่ ๓ สรุปผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน อำเภอวังเหนือไม่มีข้อมูล ข่าวสารรายการนี้ เนื่องจากอำเภอวังเหนือไม่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง แต่มีบันทึก รายงานการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเสนอต่อนายอำเภอวังเหนือ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐

รายการที่ ๔ ความเห็นของนายอำเภอวังเหนือที่สั่งให้ยุติเรื่องนั้นปรากฏอยู่ในบันทึก รายงานการตรวจสอบในรายการที่ ๓ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความเห็นหรือคำแนะนำภายใน หน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐

รายการที่ ๕ ความเห็นของสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอวังเหนือที่เสนอ ความเห็นให้นายอำเภอวังเหนือมีคำสั่งให้ยุติเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียน ได้แก่ เอกสารฉบับเดียวกันกับ บันทึกการตรวจสอบในรายการที่ ๓ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความเห็นหรือคำแนะนำภายใน หน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐

รายการที่ ๖ ความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่เสนอความเห็นให้นายอำเภอวังเหนือสั่งยุติเรื่องที่ ผู้อุทธรณ์ร้องเรียน ได้แก่ เอกสารฉบับเดียวกันกับบันทึกการตรวจสอบในรายการที่ ๓ ซึ่งเป็น ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐

นอกจากนี้ อำเภอวังเหนือยังชี้แจงด้วยว่า อำเภอวังเหนือได้เคยมีหนังสือแจ้งผลการ ตรวจสอบข้อเท็จจริงให้ผู้อุทธรณ์ทราบโดยชี้แจงเหตุผลที่ชัดเจนแล้วว่าผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งทาง ปกครองของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังเหนือเมื่อพ้นกำหนดระยะเวลาการอุทธรณ์แล้ว ซึ่งเป็น เหตุผลที่ชัดเจนสามารถเข้าใจได้โดยง่ายจึงไม่จำเป็นต้องใช้เอกสารข้อมูลข่าวสารอื่นเพื่อประกอบการ พิจารณาอีก อีกทั้ง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารซึ่งเป็นกิจการภายในของหน่วยงานจะทำให้การบังคับใช้ กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ หรืออาจก่อให้เกิดการอาฆาตมาดร้าย เป็นอันตรายต่อความปลอดภัยหรือต่อชีวิตของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ซึ่งแจ้งสรุปว่า ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยที่ อำเภอวังเหนือแจ้งว่าไม่มีอำนาจที่จะสอบสวนเพื่อเอาผิดกับนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังเหนือ จึง ต้องการข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้แก่ ความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่ประมวลเรื่องเสนอต่อนายอำเภอวังเหนือ ซึ่งเป็นข้อมูลที่เจ้าหน้าที่ได้จัดทำขึ้น ตามอำนาจหน้าที่ในฐานะเจ้าหน้าที่รับผิดชอบเพื่อเสนอข้อเท็จจริงและความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการ ในเรื่อง que ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนต่อนายอำเภอวังเหนือ เมื่อเรื่องดังกล่าวได้พิจารณาวินิจฉัยสั่งการเป็นที่ยุติ แล้วจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ตรวจสอบได้ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวกระทบสิทธิของผู้อุทธรณ์จึง ควรมีสิทธิได้ทราบข้อมูลดังกล่าว เทียบเคียงคำวินิจฉัยที่ สค ๒๘/๒๕๕๒

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

รายการที่ ๑ อำเภอวังเหนือแจ้งว่าไม่ได้ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ข้อเท็จจริง จึงไม่มีข้อมูลข่าวสารรายการนี้ เป็นกรณีที่หน่วยงานของรัฐปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตาม คำขออยู่ในความครอบครอง ซึ่งไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าคำ ซึ่งแจ้งของอำเภอวังเหนือเป็นความจริงก็ต้องใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐

หน้า ๕ ใน ๖ หน้า

คำวินิจฉัย ที่ สค ๘๗ /๒๕๕๘

รายการที่ ๒ ได้แกหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวังเหนือ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ไม่ใช่ข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ และเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้

รายการที่ ๓ ได้แก่บันทึกรายงานการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบเสนอต่อ นายอำเภอวังเหนือ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่ง เรื่องใดตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ และเป็นข้อมูล ข่าวสารที่เปิดเผยได้

รายการที่ ๔ รายการที่ ๕ และรายการที่ ๖ นั้น เป็นข้อมูลข่าวสารรายการเดียวกับ รายการที่ ๓ ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้วินิจฉัยไปแล้ว ดังนั้น คณะกรรมการฯ จึงไม่ต้องวินิจฉัยรายการนี้อีก

รายการที่ ๗ หนังสือร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ทุกฉบับที่เกี่ยวข้องกับเรื่องร้องเรียน อำเภอ วังเหนือเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว คณะกรรมการฯ จึงไม่ต้องวินิจฉัย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้อำเภอวังเหนือเปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และ รายการที่ ๓ แก่ผู้อุทธรณ์ โดยยกอุทธรณ์รายการที่ ๑

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๘/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารตรวจสอบการถือครองกรรมสิทธิ์
ที่ดินของผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๘ ถึง
กรรมการผู้จัดการธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ขอสำเนาเอกสารที่ธนาคารกรุงไทยฯ ตรวจสอบการ
ถือครองกรรมสิทธิ์ที่ดินของผู้อุทธรณ์กับสำนักงานที่ดิน

ธนาคารกรุงไทยฯ มีหนังสือ ที่ ข.(บงน.) ๑๘๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์
๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการให้สำเนาเอกสารโดยให้เหตุผลว่าเป็นเอกสารของกรมที่ดินที่แจ้งผล
การสืบทรัพย์ให้ธนาคารกรุงไทยฯ ทราบตามคำร้องของธนาคารกรุงไทยฯ จึงเป็นเอกสารในส่วนของ
ธนาคารกรุงไทยฯ ไม่ใช่เอกสารของลูกค้า จึงไม่สามารถให้สำเนาเอกสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้สำเนาเอกสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจง
ด้วยวาจาของผู้แทนธนาคารกรุงไทยฯ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วข้อเท็จจริงได้ความว่า
ธนาคารกรุงไทยฯ ได้เป็นโจทก์ฟ้องผู้อุทธรณ์เป็นบุคคลล้มละลาย หลังจากนั้นผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอ
ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ในชั้นพิจารณาผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๙ ธนาคารกรุงไทยฯ ได้เป็นโจทก์ฟ้องผู้อุทธรณ์เป็นบุคคลล้มละลายโดยให้การต่อศาลว่าก่อนยื่นคำฟ้องดังกล่าว ธนาคารกรุงไทยฯ ได้ตรวจสอบทรัพย์สินของผู้อุทธรณ์แล้ว แต่เอกสารที่ธนาคารกรุงไทยฯ ตรวจสอบทรัพย์สินของผู้อุทธรณ์นั้นลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ซึ่งเป็นเวลาภายหลังจากธนาคารกรุงไทยฯ ฟ้องผู้อุทธรณ์ ถือว่าธนาคารกรุงไทยฯ ให้การเท็จต่อศาล ผู้อุทธรณ์จึงร้องเรียนต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กล่าวหาพนักงานธนาคารกรุงไทยฯ กับพวกว่าดำเนินการฟ้องคดีล้มละลายกับผู้อุทธรณ์โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย หลังจากนั้นสำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีหนังสือแจ้งผู้อุทธรณ์สรุปว่า ธนาคารกรุงไทยฯ ไม่ได้กระทำผิดตามข้อร้องเรียนเนื่องจากธนาคารกรุงไทยฯ ได้ดำเนินการสืบทรัพย์สินของผู้อุทธรณ์ก่อนฟ้องเป็นบุคคลล้มละลายโดยยื่นคำขอตรวจสอบกรรมสิทธิ์ที่ดินต่อสำนักงานที่ดินเมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๘ และฟ้องคดีล้มละลายผู้อุทธรณ์เมื่อวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๔๙ ส่วนคำขอตรวจสอบกรรมสิทธิ์ที่ดินที่ธนาคารกรุงไทยฯ ยื่นต่อสำนักงานที่ดินฉบับลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ นั้นเป็นการสืบทรัพย์สินครั้งที่สองภายหลังจากฟ้องคดีแล้ว ผู้อุทธรณ์สงสัยว่าหากธนาคารกรุงไทยฯ ดำเนินการตรวจสอบการถือครองกรรมสิทธิ์ที่ดินของผู้อุทธรณ์ในวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๘ จริง แล้วเหตุใดธนาคารกรุงไทยฯ จึงไม่นำเอกสารนั้นมาเป็นพยานต่อศาล ทำไมธนาคารกรุงไทยฯ จึงนำเฉพาะเอกสารการตรวจสอบการถือครองกรรมสิทธิ์ที่ดินของผู้อุทธรณ์ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ มาเป็นพยานต่อศาล ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อนำไปใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน

ผู้แทนธนาคารกรุงไทยฯ ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ผู้อุทธรณ์เป็นลูกค้ำของธนาคารกรุงไทยฯ หลังจากกู้เงินแล้วผิดนัดชำระหนี้ ก่อนฟ้องคดีล้มละลายผู้อุทธรณ์ธนาคารกรุงไทยฯ ได้ดำเนินการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้อุทธรณ์โดยยื่นคำขอตรวจสอบกรรมสิทธิ์ที่ดินต่อสำนักงานที่ดินเมื่อวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๘ ซึ่งในคำฟ้องได้อ้างอิงว่ามีการตรวจสอบทรัพย์สินผู้อุทธรณ์แล้วแต่ธนาคารกรุงไทยฯ ไม่ได้ส่งเอกสารการตรวจสอบกรรมสิทธิ์ที่ดินลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๘ เป็นพยานต่อศาล หลังจากนั้นผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ซึ่งธนาคารกรุงไทยฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นเอกสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานภายในของธนาคารกรุงไทยฯ หากผู้อุทธรณ์ต้องการเอกสารนั้นก็สามารถขอได้ที่สำนักงานที่ดินซึ่งบันทึกข้อมูลการขอตรวจสอบกรรมสิทธิ์ที่ดินไว้ในสารบรรณงานทะเบียน นอกจากนี้ ธนาคารกรุงไทยฯ เห็นว่าเอกสารการตรวจสอบการถือครองกรรมสิทธิ์ที่ดินของผู้อุทธรณ์ในวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๘ นั้นมีรายชื่อและข้อมูลของบุคคลอื่นที่ธนาคารกรุงไทยฯ ขอตรวจสอบการถือครองกรรมสิทธิ์ที่ดินในคราวเดียวกับผู้อุทธรณ์ด้วย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจมีผลกระทบต่อบุคคลเหล่านั้นได้ และอาจมีผลกระทบต่อเจ้าพนักงานที่ดินที่ลงลายมือชื่อรับรองผลการตรวจสอบกรรมสิทธิ์ที่ดินด้วย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้แก่เอกสารการตรวจสอบ

กรรมสิทธิ์ที่ดินของผู้อุทธรณ์ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๔๘ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจสอบทรัพย์สินของผู้อุทธรณ์เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการฟ้องผู้อุทธรณ์เป็นบุคคลล้มละลาย จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์โดยตรง ผู้อุทธรณ์จึงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง หากธนาคารเห็นว่าการเปิดเผยอาจกระทบต่อบุคคลอื่นที่ธนาคารขอตรวจสอบการถือครองกรรมสิทธิ์ที่ดินในคราวเดียวกับผู้อุทธรณ์ก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อและข้อความนั้นได้ ส่วนเจ้าพนักงานที่ดินที่ลงลายมือชื่อรับรองผลการตรวจสอบกรรมสิทธิ์ที่ดินนั้นเป็นการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ การเปิดเผยจึงไม่มีผลกระทบต่อเจ้าพนักงานที่ดินนั้นแต่อย่างใด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้ธนาคารกรุงเทพ จำกัด (มหาชน) เปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความที่อาจมีผลกระทบต่อบุคคลอื่นได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๘/๒๕๕๘
เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนคดีเรื่องร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงาน ป.ป.ท.

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงเลขาธิการ ป.ป.ท. ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนคดีที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนนาย ข. เจ้าหน้าที่กองล้มละลาย กรมบังคับคดี ว่ารับเอาหนังสือมอบอำนาจที่ไม่มีผลใช้บังคับมาดำเนินการทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหาย เหตุเกิดเมื่อวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๐

สำนักงาน ป.ป.ท. มีหนังสือ ที่ ยธ ๑๒๐๖/๒๘ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่าที่ประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ท. ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๘ มีมติไม่อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์ตรวจและคัดถ่ายสำเนาเอกสารเรื่องร้องเรียนดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ท. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ทำหนังสือร้องเรียนกล่าวหานาย ข. เจ้าหน้าที่กองล้มละลาย กรมบังคับคดี และนาย ค. เจ้าหน้าที่ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ว่ากระทำการทุจริตในภาครัฐโดยนำหนังสือมอบอำนาจที่ไม่มีผลมาใช้บังคับคดีกับผู้อุทธรณ์ในคดีล้มละลาย คณะกรรมการ ป.ป.ท. พิจารณาแล้วเห็นว่าไม่ปรากฏพฤติการณ์และหลักฐานเพียงพอว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำการทุจริตในภาครัฐจึงมีมติไม่รับไว้ไต่สวนข้อเท็จจริง หลังจากนั้นผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ในชั้นพิจารณาผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อตรวจสอบว่าคณะกรรมการ ป.ป.ท. ใช้ดุลพินิจอย่างไรจึงสรุปว่านาย ข. ไม่ได้กระทำความผิดตามข้อร้องเรียน แต่เมื่อสำนักงาน ป.ป.ท. ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ทำให้ผู้อุทธรณ์สงสัยว่าเหตุใดสำนักงาน ป.ป.ท. จึงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ไม่ได้ สำนักงาน ป.ป.ท. ปกปิดข้อมูลใดไว้ หรือนาย ข. กระทำผิดจริงแต่สำนักงาน ป.ป.ท. ช่วยเหลือปกปิดข้อมูล

ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ท. ชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำชี้แจงเป็นหนังสือสรุปว่า สำนักงาน ป.ป.ท. พิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์แล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๕๑ กำหนดให้สำนักงาน ป.ป.ท. มีหน้าที่รับผิดชอบในงานธุรการของคณะกรรมการ ป.ป.ท. โดยเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ท. ทำหน้าที่เป็นเพียงเลขานุการของคณะกรรมการ ป.ป.ท. และมาตรา ๖๔ กำหนดว่า “ผู้ใดเปิดเผยข้อความข้อเท็จจริง หรือข้อมูลที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ โดยมีได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. และมีใช้การกระทำตามหน้าที่ราชการหรือเพื่อประโยชน์แก่การตรวจสอบหรือไต่สวนข้อเท็จจริง หรือเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการหรือประโยชน์สาธารณะ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ” ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะต้องได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๘ วันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๘ ไม่อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์ตรวจและคัดสำเนาเอกสารเรื่องร้องเรียน เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกระบวนการไต่สวนข้อเท็จจริง การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ประกอบกับมีข้อมูลของบุคคลอื่นปรากฏอยู่ในสำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงด้วย การเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ ประกอบกับมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันยังกำหนดว่า หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้แก่ เอกสารการดำเนินการเรื่องร้องเรียนที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนนาย ข. ซึ่งดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ท. ไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามบทนิยามในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว การเปิดเผยไม่น่าจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) หากสำนักงาน ป.ป.ท. เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจมีผลกระทบต่อบุคคลใดตามมาตรา ๑๕(๔) ก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดข้อมูลนั้นได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้สำนักงาน ป.ป.ท. เปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความที่อาจมีผลกระทบต่อบุคคลอื่นได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๐/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นายโตม ถนนอมบุรณ์
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งวิศวกรชำนาญการพิเศษ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงอธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมขอตรวจดูและขอสำเนาเอกสารที่มีคำรับรองสำเนาถูกต้อง เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์ตามคำสั่งกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ที่ ๒๖๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๗ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ดังนี้

- ๑) สรุปผลการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง
- ๒) บันทึกถ้อยคำของพยานบุคคลที่เกี่ยวข้อง
- ๓) พยานหลักฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในการใช้ประกอบรายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริง

กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมมีหนังสือ ลับ ส่วนที่สุด ที่ ออก ๐๔๐๑/๓ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งผลการพิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสาร ดังนี้

- ๑) เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ได้แก่

- (๑) สรุปผลการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง
- (๒) เอกสารรายละเอียดการกู้ยืมของธนาคารออมสิน (Loan Account Overview)
- (๓) เอกสารการเงินและบัญชีของวิสาหกิจชุมชน Hand in Hand
- (๔) หนังสือโรงงาน Hand in Hand Ruso ที่ HH ๒/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๗

๒) ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ได้แก่ บันทึกถ้อยคำของพยานบุคคลที่เกี่ยวข้อง และหนังสือร้องเรียน โดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ และไม่สามารถแก้ไขได้ด้วยการปกปิดชื่อหรือข้อความที่อาจทำให้ทราบถึงตัวผู้ร้องเรียนหรือพยาน

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว และมีหนังสือลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพิ่มเติม กรณีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมเปิดเผยสรุปผลการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงโดยปกปิดข้อความบางส่วน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วข้อเท็จจริงได้ความว่า กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้ดำเนินโครงการ Hand in Hand ตั้งแต่ปีงบประมาณ ๒๕๕๑ โดยเริ่มโครงการที่อำเภอเรือเสาะ จังหวัดนราธิวาส และต่อมาได้ดำเนินโครงการที่อำเภอรามัน จังหวัดยะลา และอำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี โดยการดำเนินโครงการในทุกพื้นที่จะมีขอบเขตการดำเนินการ ได้แก่ การฝึกอบรมชาวบ้านในพื้นที่ การจัดหาเครื่องจักร การประสานหาผู้ประกอบการเข้ามาดำเนินการในโรงงาน และการจัดจ้างที่ปรึกษาเพื่อบริหารจัดการโครงการ โดยผู้อุทธรณ์ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้ประสานงานในโครงการมาตั้งแต่เริ่มต้นโครงการ ต่อมาการดำเนินโครงการที่อำเภอเรือเสาะประสบปัญหาเกี่ยวกับการบริหารงานของผู้ประกอบการ จึงได้มีการจัดตั้งวิสาหกิจชุมชนและเปลี่ยนสภาพจากการบริหารงานโดยผู้ประกอบการเป็นการบริหารงานโดยวิสาหกิจชุมชน หลังจากนั้นก็มีเจ้าหน้าที่โรงงานซึ่งเป็นชาวบ้านในพื้นที่มีหนังสือร้องเรียนว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการบริหารงานของผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ประสานงานโครงการดังกล่าว กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมจึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียน ผลการสอบสวนข้อเท็จจริงสรุปว่าเรื่องร้องเรียนมีมูล กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมจึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า หลังจากโครงการที่อำเภอเรือเสาะเปลี่ยนรูปแบบการบริหารงานมาบริหารงานโดยวิสาหกิจชุมชนแล้ว มีการกู้ยืมเงินจากธนาคารมาดำเนินโครงการ และมีสมาชิกวิสาหกิจชุมชนทำหนังสือร้องเรียนว่าถูกหลอกลวงให้ลงลายมือชื่อกู้ยืมเงินจากธนาคาร กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมจึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงและเชิญผู้อุทธรณ์ไปให้ถ้อยคำเกี่ยวกับการดำเนินงานโครงการ โดยสอบถามถ้อยคำผู้อุทธรณ์ด้วยวาจา ไม่มีการบันทึกถ้อยคำผู้อุทธรณ์เป็นลายลักษณ์อักษร หลังจากนั้นกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์แล้วแจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยให้ผู้อุทธรณ์ทราบ แต่ไม่ได้แจ้งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับข้อกล่าวหา พฤติการณ์ที่กล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิด เมื่อผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสาร กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมก็เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้เพียงบางส่วน แต่ไม่เปิดเผยบันทึกถ้อยคำพยานบุคคล และรายละเอียดหนังสือร้องเรียนให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ผู้อุทธรณ์จึงไม่มีข้อมูลประกอบการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ถือว่ากรมส่งเสริมอุตสาหกรรมไม่เปิดโอกาสให้ผู้อุทธรณ์ได้รับทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอที่จะแสดงพยานหลักฐานโต้แย้งแก้ข้อกล่าวหา

ผู้แทนกรมส่งเสริมอุตสาหกรรมชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้รับหนังสือร้องเรียนจากเจ้าหน้าที่โรงงานในโครงการส่งเสริมอุตสาหกรรมในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ อำนวยหรือเสนอว่าไม่ได้รับความเป็นธรรมจากการบริหารงานของผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ประสานงานโครงการดังกล่าว กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมจึงแต่งตั้งคณะกรรมการการสอบสวนข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียน ผลการสอบสวนข้อเท็จจริงสรุปว่าเรื่องร้องเรียนมีมูลว่าโรงงานให้เจ้าหน้าที่โรงงานซึ่งเป็นชาวบ้านกู้เงินจากธนาคารออมสินมาใช้ประกอบธุรกิจ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมจึงแต่งตั้งคณะกรรมการการสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์แล้วแจ้งคำสั่งนั้นให้ผู้อุทธรณ์ทราบและใช้สิทธิคัดค้านคณะกรรมการการสอบสวนวินัย หลังจากนั้นผู้อุทธรณ์ได้ร้องคัดค้านกรรมการการสอบสวนวินัยบางคน และมีคำขอข้อมูลข่าวสาร อ้างว่าจะใช้เป็นข้อมูลประกอบการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์บางส่วนโดยปฏิเสธการเปิดเผยบันทึกถ้อยคำพยานบุคคล และรายละเอียดหนังสือร้องเรียน เนื่องจากปัจจุบันอยู่ระหว่างการสอบสวนวินัย โดยอยู่ระหว่างการรวบรวมข้อเท็จจริงและสอบพยานฝ่ายผู้กล่าวหา และยังไม่ได้แจ้งข้อกล่าวหาผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด ประกอบกับผู้อุทธรณ์ได้ปฏิบัติงานในพื้นที่เป็นเวลานานรู้จักกับผู้เกี่ยวข้องและเจ้าหน้าที่ของโรงงานเป็นอย่างดี การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์อาจมีผลกระทบต่อเจ้าหน้าที่โรงงานที่เป็นผู้ร้องเรียนซึ่งเป็นชาวบ้านในพื้นที่ซึ่งรับจ้างทำงานให้โรงงานในแผนกฝ่ายผลิตสินค้า แม้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยปกปิดชื่อผู้ร้องเรียน ชื่อพยานบุคคล ผู้อุทธรณ์ก็ทราบได้ว่าใครเป็นผู้ร้องเรียน ใครเป็นผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยานบุคคล เนื่องจากข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์นั้นมีข้อความเกี่ยวกับตำแหน่งที่ทำงาน วันที่เข้าทำงาน วันที่ออกจากงาน อีกทั้งผู้อุทธรณ์ได้ปฏิบัติงานร่วมกับผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผู้กว้างขวางในพื้นที่หลายคน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้แก่บันทึกถ้อยคำพยานบุคคล และหนังสือร้องเรียนผู้อุทธรณ์ ปัจจุบันการสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์ยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๑/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประกาศของกระทรวงมหาดไทยให้เป็น
เทศบาลตำบลพรหมคีรี

ผู้อุทธรณ์ : นายกิตติศักดิ์ สวัสดิ์สาร
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นายกิตติศักดิ์ สวัสดิ์สาร ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลพรหมคีรี เพื่อขอคัดสำเนาประกาศของกระทรวงมหาดไทยให้เป็นเทศบาลตำบลพรหมคีรี พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง

นายกเทศมนตรีตำบลพรหมคีรีมีบันทึกท้ายหนังสือคำขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เหตุผลระบุไม่ชัดเจนว่าจะนำไปฟ้องร้องเรื่องอะไรกับใครที่ไหนอย่างไร ถ้าไม่ชัดเจนอาจจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่องค์กรได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีคำขอคัดสำเนาประกาศของกระทรวงมหาดไทยให้เป็นเทศบาลตำบลพรหมคีรี เพื่อนำไปประกอบสำนวนในการฟ้องร้องดำเนินคดีแพ่งเรื่องละเมิดเรียกค่าสินไหมทดแทน แต่เทศบาลตำบลพรหมคีรีปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณา เทศบาลตำบลพรหมคีรีมีหนังสือ ที่ นศ ๕๔๙๐๑/๐๕๑ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๘ ชี้แจงสรุปว่า กรณีที่เทศบาลตำบลพรหมคีรีไม่อนุญาตให้คัดข้อมูลข่าวสารประกาศของกระทรวงมหาดไทยให้เป็นเทศบาลตำบลพรหมคีรีนั้น เนื่องจากเทศบาลตำบลพรหมคีรีมีความเห็นว่า เหตุผลที่ผู้ร้องขอระบุยังไม่ชัดเจนจึงเกรงว่าอาจจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่องค์กรได้จึงไม่อนุญาต ซึ่งการพิจารณาข้างต้นมิได้มีเจตนาไม่สุจริตหรือมิชอบแต่อย่างใด ทั้งนี้ที่ผ่านมาเทศบาลตำบลพรหมคีรีก็ได้อำนวยความสะดวกแก่ผู้ที่ขอรับข้อมูลข่าวสารจากเทศบาลตำบลพรหมคีรีเป็นอย่างดีมาโดยตลอด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ประกาศของ กระทรวงมหาดไทยให้เป็นเทศบาลตำบลพรหมคีรี เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการ ตามปกติของหน่วยงานของรัฐซึ่งต้องเปิดเผยเป็นการทั่วไป และไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตาม มาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐจะปฏิเสธ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายจึงให้เทศบาลตำบลพรหมคีรีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้ สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๒/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและ
ส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) เกี่ยวกับการลงทุนสำหรับเบี้ย
ประกันภัยประเภท Universal Life

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการกำกับและ
ส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๗ และวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ถึงคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการลงทุนจากเบี้ยประกันภัยประเภท Universal Life ของบริษัท เอไอเอ จำกัด ทุกฉบับที่ส่งให้สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) ในช่วงปี ๒๕๕๓ ถึงปี ๒๕๕๗ และรายงานการลงทุนทั้งหมดของบริษัท เอไอเอ จำกัด ทุกฉบับ ที่บริษัท เอไอเอ จำกัด ได้ส่งให้สำนักงาน คปภ. ในช่วงปี ๒๕๕๓ ถึงปี ๒๕๕๗

สำนักงาน คปภ. มีหนังสือ ที่ ๕๓๓๐/๑๗๒๕ ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า บริษัท เอไอเอ จำกัด ได้เสนอคำคัดค้านตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากข้อมูลดังกล่าวเป็นความลับของบริษัทที่ยังไม่เปิดเผยต่อบุคคลภายนอก

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๗ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงาน คปภ. ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการลงทุนจากเบี้ยประกันภัยประเภท Universal Life ของบริษัท เอไอเอ จำกัด ในช่วงปี ๒๕๕๓ ถึงปี ๒๕๕๗

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงาน คปภ. ผู้แทนบริษัท เอไอเอ จำกัด และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ซื้อประกันภัยประเภท Universal Life จากบริษัท เอไอเอ จำกัด ตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ โดยผู้อุทธรณ์ทราบว่าประกันภัยประเภทนี้มีการแบ่งออกเป็น ๒ ส่วน คือ ในส่วนของการประกันชีวิต และในส่วนของการ

ลงทุน ผู้ถือหุ้นไม่ได้ใส่ใจในส่วนของการประกันชีวิต แต่ผู้ถือหุ้นมีข้อสงสัยในส่วนของการลงทุน จากพอร์ตการลงทุนของประกันภัยประเภทดังกล่าว ว่าบริษัท เอไอเอ จำกัด นำเงินไปลงทุนอะไรบ้าง และค่าใช้จ่ายในการลงทุนเป็นเท่าไร คิดเป็นเปอร์เซ็นต์ของรายได้หรือใช้สูตรใดในการคำนวณ ผู้ถือหุ้นเคยสอบถามไปยังบริษัท เอไอเอ จำกัด แต่ได้รับแจ้งเพียงตัวเลขผลการดำเนินงานของบริษัท ซึ่งไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถือหุ้นต้องการ ผู้ถือหุ้นจึงได้ยื่นขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการลงทุนสำหรับเบี้ยประกันภัยประเภท Universal Life ในช่วงปี ๒๕๕๓ ถึงปี ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นปีที่ผู้ถือหุ้นได้เริ่มซื้อประกันภัยไปยังสำนักงาน คปภ. ต่อมาสำนักงาน คปภ. ได้แจ้งให้ผู้ถือหุ้นเข้าตรวจสอบข้อมูลการลงทุนของบริษัท เอไอเอ จำกัด แต่ไม่ปรากฏข้อมูลในส่วน of ค่าใช้จ่ายในการลงทุน และสำนักงาน คปภ. ปฏิเสธการให้สำเนาข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ซึ่งจากการเข้าตรวจสอบข้อมูล ผู้ถือหุ้นมีข้อสงสัยว่าทำไมค่าใช้จ่ายในการลงทุนที่บริษัท เอไอเอ จำกัด เรียกเก็บนั้นสูงกว่าปกติ อย่างมีนัยทั้งในแบบร้อยละและแบบค่าสุทธิ ผู้ถือหุ้นจึงมีความกังวลว่าจะได้รับความเสียหายจากการลงทุนของบริษัท เอไอเอ จำกัด และต้องการได้ตัวเลขของค่าใช้จ่ายเพื่อนำไปตรวจสอบ ซึ่งข้อมูลในลักษณะที่ผู้ถือหุ้นขอ นั้น เป็นข้อมูลที่กองทุนรวมหลายแห่งเปิดเผยให้ผู้ลงทุนทราบได้

ผู้แทนสำนักงาน คปภ. ชี้แจงสรุปความได้ว่า ธุรกิจประกันภัย และธุรกิจหลักทรัพย์ นั้น มีความแตกต่างกันทั้งในเรื่องของข้อมูลที่สามารถเปิดเผยได้ และองค์กรที่ทำหน้าที่ควบคุมและกำกับดูแล กล่าวคือ ธุรกิจหลักทรัพย์จะมีสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) ควบคุมดูแล และกำหนดหลักเกณฑ์ว่าข้อมูลใดที่ต้องเปิดเผย ส่วนธุรกิจประกันภัยจะมีสำนักงาน คปภ. ควบคุมดูแล ส่วนข้อมูลที่ต้องมีการเปิดเผยจะขึ้นอยู่กับเป็นประกันภัยประเภทใด เช่น ประกันภัยประเภท Universal Life บริษัทจะเป็นผู้บริหารการลงทุนให้ โดยลูกค้าไม่มีสิทธิเลือกว่าจะลงทุนในลักษณะไหน ซึ่งบริษัทจะรับประกันกับลูกค้าว่าจะจ่ายค่าตอบแทนให้ลูกค้าได้เท่าไร ข้อมูลของการลงทุนประเภทนี้จึงเป็นความลับของแต่ละบริษัท ส่วนกรมธรรม์ประเภท Unit Link ลูกค้าสามารถทราบข้อมูลได้ทุกอย่างว่ามีค่าใช้จ่ายอะไรบ้าง และลูกค้าสามารถเลือกลงทุนในกองทุนรวมได้ โดยหน่วยงานที่เข้ามากำกับดูแล คือ สำนักงาน คปภ. และสำนักงาน ก.ล.ต. โดยหน้าที่ของสำนักงาน คปภ. จะกำกับและดูแลการดำเนินงานของบริษัทประกันภัย เพื่อให้ธุรกิจประกันภัยมีความมั่นคงและอยู่ในขอบเขตของกฎหมาย โดยสำนักงาน คปภ. จะเข้าไปตรวจสอบว่าบริษัทประกันภัยนำเงินไปลงทุนในกิจการใดบ้าง และการลงทุนอยู่ในกรอบที่สำนักงาน คปภ. กำหนดหรือไม่ ซึ่งบริษัทประกันภัยต้องไม่นำเงินลงทุนของลูกค้าไปลงทุนเกินความจำเป็น ในส่วนของการออกผลิตภัณฑ์ใหม่มาจำหน่าย สำนักงาน คปภ. จะตรวจสอบรูปแบบของผลิตภัณฑ์ กรมธรรม์ประกันภัย เบี้ยประกันภัย รวมถึงค่าตอบแทน และติดตามเรื่องร้องเรียนสำหรับข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถือหุ้นมีคำขอ สำนักงาน คปภ. ได้ให้ผู้ถือหุ้นเข้าตรวจสอบรายงานการลงทุนในพันธบัตร และตัวเงินคลัง ที่บริษัท เอไอเอ จำกัด ได้นำเงินไปลงทุนในปี ๒๕๕๖ ส่วนปี ๒๕๕๔

และปี ๒๕๕๕ ยังไม่ได้เปิดเผยให้ผู้ถือหุ้นเนื่องจากข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลดิบและสำนักงาน คปภ. ต้องนำมาประมวลผลก่อน ส่วนเหตุผลที่สำนักงาน คปภ. ไม่ให้สำเนาข้อมูลดังกล่าวเพราะเป็น ความลับทางการค้าเกี่ยวกับการลงทุนของบริษัทซึ่งหากมีการเผยแพร่ออกไปจะส่งผลกระทบต่อ การแข่งขันของบริษัทได้ สำหรับข้อมูลค่าใช้จ่ายของบริษัท เอไอเอ จำกัด เป็นข้อมูลที่ไม่ปรากฏใน คำขอของผู้ถือหุ้นตั้งแต่แรก และไม่มีอยู่ในความครอบครองของสำนักงาน คปภ. พร้อมกันนี้ สำนักงาน คปภ. ได้จัดส่งข้อมูลรายงานการลงทุนของบริษัท เอไอเอ จำกัด ในปี ๒๕๕๓ และปี ๒๕๕๖ เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ

ผู้แทนบริษัท เอไอเอ จำกัด ชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้ถือหุ้นได้เข้าทำประกันภัย ประเภท Universal Life กับบริษัท โดยมีทุนประกัน ๑๕๐,๐๐๐ บาท โดยกรมธรรม์ประเภทนี้มี ลักษณะเหมือนกรมธรรม์ประเภทเก่าที่มีการให้ความคุ้มครอง แต่มีส่วนเพิ่มเติม คือ บริษัทจะนำเงิน ในส่วนของเบี้ยประกันภัยไปลงทุนให้ โดยในส่วนของเงินที่มีการนำไปลงทุนจะมีการรับประกันเงิน ค่าตอบแทนในปีแรก ๒ เปอร์เซ็นต์ และในปีต่อไปมีการรับประกันเงินค่าตอบแทนไม่น้อยกว่า ๑ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งที่ผ่านมาบริษัทได้จ่ายค่าตอบแทนมากกว่าที่รับประกันไว้ ดังนั้น กรมธรรม์ประเภทนี้ หากลูกค้าเสียชีวิตจะได้รับเงินจากทุนประกัน ๑๕๐,๐๐๐ บาท บวกจำนวนเงินที่บริษัทเอาไปลงทุน เพิ่มเติมให้ ส่วนข้อกังวลของผู้ถือหุ้นเรื่องความเสียหาย บริษัทขอยืนยันว่าหากเกิดความเสียหายที่ เกิดจากการลงทุนของบริษัท ความเสียหายดังกล่าวบริษัทจะเป็นผู้รับผิดชอบ โดยผู้ถือหุ้นยังคง ได้รับผลตอบแทนตามที่รับประกันไว้ ดังนั้น ผู้ถือหุ้นจึงไม่มีโอกาสที่จะได้รับความเสียหายจาก ประกันภัยประเภทนี้ ส่วนเหตุผลที่บริษัทเห็นว่าไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลตามคำขอของผู้ถือหุ้น เนื่องจาก กรมธรรม์ประเภทนี้ตามหลักเกณฑ์ของสำนักงาน คปภ. บริษัทสามารถเอาไปลงทุนในตราสาร หนี้ได้ไม่น้อยกว่า ๘๐ เปอร์เซ็นต์ และตราสารทุนไม่เกิน ๒๐ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งบริษัทเลือกนำเงินไป ลงทุนตราสารหนี้ทั้งหมดเพราะความเสี่ยงน้อยที่สุด ส่วนเป็นตราสารหนี้กลุ่มไหน เป็นกลยุทธ์ของ บริษัท ที่หากเปิดเผยจะมีผลต่อการแข่งขันทางการค้าได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอ คือ รายงานการลงทุน จากเบี้ยประกันภัยประเภท Universal Life ของบริษัท เอไอเอ จำกัด ในช่วงปี ๒๕๕๓ ถึงปี ๒๕๕๗ โดยสำนักงาน คปภ. ได้เปิดเผยข้อมูลรายงานการลงทุนของบริษัท เอไอเอ จำกัด เฉพาะในปี ๒๕๕๖ ให้ผู้ถือหุ้นเข้าตรวจดู แต่ไม่ให้สำเนา จึงมีประเด็นต้องวินิจฉัยว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของ ผู้ถือหุ้นสามารถเปิดเผยและให้สำเนาได้หรือไม่ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแม้จะเป็นข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับเอกชนแต่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของสำนักงาน คปภ. ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐ และได้ข้อมูลข่าวสารมาจากการปฏิบัติหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ

ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับสำนักงาน คปภ. มีวัตถุประสงค์ในการให้ความคุ้มครองแก่ประชาชนเพื่อให้ได้รับสิทธิประโยชน์จากการประกันภัยอย่างครบถ้วน ดังนั้น แม้สำนักงาน คปภ. จะปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพราะเห็นว่าจะกระทบต่อการแข่งขันทางการค้าของบริษัท เอไอเอ จำกัด ก็ตาม แต่กรณีนี้เป็นการประกันภัยประเภท Universal Life ซึ่งเป็นประกันภัยประเภทใหม่ที่มีการประกันชีวิตและการลงทุนอยู่ในกรรมธรรมเดียวกัน โดยผู้ถือหุ้นมีข้อสงสัยในการลงทุน การเปิดเผยข้อมูลให้ผู้ถือหุ้นในฐานะผู้ซื้อประกันภัยประเภทดังกล่าวและเป็นผู้มีส่วนได้เสียในการลงทุนประเภทนี้ได้ทราบจะเป็นการคุ้มครองผู้บริโภคซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของสำนักงาน คปภ. การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้ถือหุ้นจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐประโยชน์ของสาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลรายงานการลงทุนในปี ๒๕๕๓ และปี ๒๕๕๖ ซึ่งเป็นข้อมูลที่สำนักงาน คปภ. ได้ทำการประมวลผลแล้วเป็นข้อมูลที่เปิดเผยและให้สำเนาแก่ผู้ถือหุ้นทราบได้ สำหรับข้อมูลรายงานการลงทุนในปี ๒๕๕๔ ปี ๒๕๕๕ และปี ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นข้อมูลที่ยังไม่ผ่านการประมวลผล การเปิดเผยโดยการให้สำเนาอาจมีการนำข้อมูลไปเผยแพร่และกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของบริษัท เอไอเอ จำกัด ได้ จึงให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวโดยให้ผู้ถือหุ้นเข้าตรวจดูแต่ไม่ให้สำเนา ส่วนค่าใช้จ่ายในการลงทุนเป็นข้อมูลที่ไม่มีอยู่ในความครอบครองของสำนักงาน คปภ. จึงไม่มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าเป็นข้อมูลที่เปิดเผยได้หรือไม่ หากผู้ถือหุ้นไม่เชื่อว่าคำกล่าวอ้างของสำนักงาน คปภ. เป็นความจริง สามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงาน คปภ. เปิดเผยข้อมูลรายงานการลงทุนจากเบี้ยประกันภัยประเภท Universal Life ของบริษัท เอไอเอ จำกัด ดังต่อไปนี้

๑. ข้อมูลรายงานการลงทุนในปี ๒๕๕๓ และปี ๒๕๕๖ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้ถือหุ้น

๒. ข้อมูลรายงานการลงทุนในปี ๒๕๕๔ ปี ๒๕๕๕ และปี ๒๕๕๗ ให้เข้าตรวจดู แต่ไม่ให้สำเนา

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๓/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมธนารักษ์เกี่ยวกับการคัดเลือก
บุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ

ผู้อุทธรณ์ : ว่าที่ร้อยตรี ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมธนารักษ์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ว่าที่ร้อยตรี ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งนิติกรชำนาญการ มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงอธิบดีกรมธนารักษ์ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคัดเลือกบุคคลที่จะเข้าประเมินผลงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนิติกร ระดับชำนาญการพิเศษของสำนักกฎหมาย ครั้งล่าสุด เมื่อวันที่ (ไม่ได้ระบุ) สิงหาคม ๒๕๕๖ และย้อนหลังไปอีก ๒ ครั้ง

กรมธนารักษ์มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๓๐๑/๑๕๒๖๔ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ตำแหน่งนิติกร ระดับชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่ ๑๑๙ ส่วนกฎหมายและระเบียบ ๒ สำนักกฎหมาย ตามประกาศรับสมัครคัดเลือกบุคคลฯ เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ และตำแหน่งเลขที่ ๑๑๙ ส่วนกฎหมายและระเบียบ ๒ สำนักกฎหมาย ตามประกาศรับสมัครคัดเลือกบุคคลฯ เมื่อวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๖ (เฉพาะข้อมูลข่าวสารในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์) แต่ปฏิเสธการเปิดเผยเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ตำแหน่งนิติกร ระดับชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่ ๑๑๓ ส่วนคดี ๒ สำนักกฎหมาย ตามประกาศรับสมัครคัดเลือกบุคคลฯ เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖ โดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากกระบวนการคัดเลือกยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในขณะนี้จะทำให้เกิดความเสียหายต่อกระบวนการคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษในครั้งนี้ได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมธนารักษ์ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนกรมธนารักษ์ และผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งนิติกรชำนาญการ กรมธนารักษ์ ได้สมัครเข้ารับการคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนิติกร ระดับชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่ ๑๑๓ ส่วนคดี ๒ สำนักกฎหมาย ตามประกาศกรมธนารักษ์ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖ แต่ไม่ได้รับการคัดเลือก

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปความได้ว่า การคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนิติกร ระดับชำนาญการพิเศษ ในครั้งนี้ กรมธนารักษ์ใช้ระยะเวลานานกว่าทุกครั้ง และผู้อุทธรณ์ได้ติดตามความคืบหน้ามาโดยตลอด แต่ระยะเวลาผ่านไป ๑๕ เดือน กลับไม่ปรากฏผลการคัดเลือกแจ้งเวียนให้ผู้สมัครได้ทราบ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือถึงอธิบดีกรมธนารักษ์เพื่อขอทราบผลการพิจารณาคัดเลือก แต่ยังไม่ได้รับการแจ้งผล โดยในวันเดียวกัน กรมธนารักษ์ได้มีหนังสือแจ้งเวียนคำสั่งกรมธนารักษ์ ที่ ๗๔๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ เรื่องให้ข้าราชการรักษาราชการในตำแหน่ง รายนางสาว ข. ไปยังผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย เพื่อให้แจ้งผู้ผ่านการคัดเลือกจัดทำผลงานทราบ ซึ่งเป็นระยะเวลาล่วงเลย ๓๐ วันนับแต่วันประกาศเพื่อให้ใช้สิทธิทักท้วงแล้ว แต่ผู้อุทธรณ์ก็ได้ทำหนังสือทักท้วงไปยังกรมธนารักษ์ ซึ่งกรมธนารักษ์ได้แจ้งไม่รับฟังคำทักท้วงของผู้อุทธรณ์ เพราะเหตุทักท้วงเกินระยะเวลา ๓๐ วัน ผู้อุทธรณ์เห็นว่า การที่กรมธนารักษ์อ้างว่ามีการประกาศเพื่อให้สิทธิทักท้วงในระบบ intranet ของกรมธนารักษ์ แต่ผู้อุทธรณ์ได้เข้าไปตรวจสอบหลายครั้งแล้วก็ไม่พบ เพราะเหตุที่มีการย้ายประกาศไปไว้ในตำแหน่งอื่น ผู้อุทธรณ์จึงมีข้อสงสัยในกระบวนการคัดเลือกบุคคลของกรมธนารักษ์ว่าไม่มีความโปร่งใสและเป็นธรรม เพราะตั้งแต่ปี ๒๕๕๐ จนถึงปัจจุบัน ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้สมัครเข้ารับการคัดเลือกบุคคลให้ดำรงตำแหน่งนิติกร ระดับ ๘ ว และระดับชำนาญการพิเศษ รวม ๕ ครั้ง เห็นว่าคณะกรรมการคัดเลือกบุคคลฯ ไม่มีอิสระในการพิจารณา และทุกครั้งผู้ที่ได้รับการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งแล้วแต่ปฏิบัติหน้าที่อยู่หน้าห้องอธิบดี หรือรองอธิบดี ผู้อุทธรณ์จึงต้องการทราบการพิจารณาคัดเลือกของคณะกรรมการคัดเลือกบุคคลฯ ว่าการพิจารณาเป็นไปตามหลักเกณฑ์ของอ.ก.พ.กรมธนารักษ์ หรือไม่ และที่ประชุมมีมติเช่นใด ซึ่งกรมธนารักษ์มีการปกปิดข้อมูลมาโดยตลอด ผู้อุทธรณ์จึงได้ใช้สิทธิในการขอข้อมูลไปยังกรมธนารักษ์ ซึ่งกรมธนารักษ์แจ้งเปิดเผยเฉพาะในส่วนของผู้อุทธรณ์ให้ทราบ ซึ่งไม่ใช่ข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ต้องการ เพราะข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ต้องการ คือ การพิจารณาคัดเลือกของคณะกรรมการคัดเลือกบุคคลฯ ในตำแหน่งนิติกร ระดับชำนาญการพิเศษ ย้อนหลังไป ๒ ครั้ง และในครั้งปัจจุบัน สำหรับเหตุผลที่กรมธนารักษ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลโดยอ้างว่า กระบวนการคัดเลือกบุคคลยังไม่เสร็จสิ้นนั้น ผู้อุทธรณ์เห็นว่า การที่กรมธนารักษ์ได้มีคำสั่งให้ข้าราชการรักษาราชการในตำแหน่งดังกล่าว ก็เป็นที่ทราบโดยทั่วไปแล้วว่าบุคคลนั้นเป็นผู้ที่ได้รับการคัดเลือก การที่รอนจนผู้นั้น

ส่งผลงาน หรือรออนจนกระทั่งมีคำสั่งให้แต่งตั้งดำรงตำแหน่ง ซึ่งอาจใช้เวลาไม่ต่ำกว่า ๑ ปี อาจส่งผลให้ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถฟ้องคดีต่อศาลปกครองในกระบวนการพิจารณาคัดเลือกของกรมธนารักษ์ที่มีขอบได้

กรมธนารักษ์มีหนังสือ ลับ ด่วนมาก ที่ - ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการฯชี้แจงสรุปความได้ว่า กรมธนารักษ์ได้มีประกาศฯ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖ เรื่อง การคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ กรณีตำแหน่งว่าง ตำแหน่งนิติกร ระดับชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่ ๑๑๓ ส่วนคดี ๒ สำนักกฎหมาย โดยเปิดรับสมัครระหว่างวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๖ ถึงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๖ ปรากฏมีข้าราชการมายื่นเอกสารเพื่อสมัครเข้ารับการคัดเลือก จำนวน ๔ ราย โดยมีผู้อุทธรณ์เป็นผู้สมัครด้วย ต่อมา อ.ก.พ. กรมธนารักษ์ ได้มีคำสั่ง ที่ ๘๖๘/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการ และคัดกรองเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ และคำสั่ง ที่ ๘๖๙/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ โดยในระหว่างการเตรียมการเพื่อประชุมคณะกรรมการคัดเลือกบุคคลฯ ได้มีการปรับโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการกรมธนารักษ์ใหม่ โดยยกเลิกกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการ กรมธนารักษ์ กระทรวงการคลัง พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ใช้อยู่ในขณะนั้น แล้วประกาศใช้กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการ กรมธนารักษ์ กระทรวงการคลัง พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๗ กรมธนารักษ์ได้ประสานเป็นการภายในกับสำนักบริหารทรัพยากรบุคคล สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง กรณีการประกาศใช้กฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการ กรมธนารักษ์ กระทรวงการคลัง พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งได้รับแจ้งว่าให้กรมธนารักษ์ชะลอการดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลไว้ก่อน จนเมื่อ อ.ก.พ. กระทรวงการคลังได้มีมติในคราวการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๗ เห็นชอบการจัดโครงสร้างการแบ่งงานภายในและการกำหนดตำแหน่งใหม่ให้กรมธนารักษ์ แล้ว จึงได้ดำเนินการคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งนิติกรชำนาญการพิเศษ ต่อมาในวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๗ กรมธนารักษ์ได้ประกาศรายชื่อผู้ที่ได้รับการคัดเลือกให้เข้ารับการประเมินผลงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งนิติกรชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่ ๑๑๓ ส่วนคดี ๒ สำนักกฎหมาย พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้สามารถทักท้วงผลงานได้ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันประกาศ และเมื่อพ้นกำหนดเวลาดังกล่าว ปรากฏว่าไม่มีผู้ใดทักท้วงผลงาน กรมธนารักษ์จึงได้มีคำสั่งให้ข้าราชการรักษาราชการในตำแหน่งดังกล่าว ตามคำสั่งกรมธนารักษ์ ที่ ๗๔๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

ต่อมาในวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ ผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการ โดยกรมธนารักษ์ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๒ ให้ผู้อุทธรณ์แล้ว ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เอกสารที่เกี่ยวกับการคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ตำแหน่งนิติกร ระดับชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่ ๑๑๓ ส่วนคดี ๒ สำนักกฎหมาย ตามประกาศรับสมัครคัดเลือกบุคคลฯ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖ กรมธนารักษ์พิจารณาเห็นว่า ข้อมูล

ข่าวสารในส่วนของคำสั่ง อ.ก.พ. กรมธนารักษ์ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือกบุคคลฯ รายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกบุคคลฯ แบบประเมินคุณสมบัติและคัดเลือกบุคคลฯ และบันทึกเสนออธิบดีกรมธนารักษ์เพื่อสรุปผลการคัดเลือกฯ ไม่สามารถเปิดเผยได้ เนื่องจากกระบวนการคัดเลือกบุคคลฯ ยังดำเนินการไม่เสร็จสิ้นโดยสมบูรณ์ แม้ว่าการกรมธนารักษ์จะได้มีประกาศผลการคัดเลือกฯ ไปแล้วก็ตาม แต่หากผู้ที่ได้รับการคัดเลือกไม่ได้จัดส่งผลงานเพื่อเข้ารับการประเมิน หรือกรณีคณะกรรมการประเมินผลงานของบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการและชำนาญการพิเศษมีมติให้ผลงานของผู้ที่ได้รับการคัดเลือกฯ ไม่ผ่านการประเมิน ย่อมทำให้คณะกรรมการคัดเลือกบุคคลฯ ต้องดำเนินการพิจารณาคัดเลือกบุคคลที่เหมาะสมใหม่จากรายชื่อผู้สมัครเดิม ดังนั้น เอกสารที่เกี่ยวข้องดังกล่าวจึงถือเป็นข้อมูลที่ต้องรักษาไว้เป็นความลับ ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้กับผู้สมัครรายหนึ่งรายใดในขณะที่กระบวนการคัดเลือกบุคคลฯ ยังไม่เสร็จสิ้นโดยสมบูรณ์ ย่อมส่งผลกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของผู้สมัครรายอื่นๆ ด้วย และการที่กรมธนารักษ์ไม่เปิดเผยข้อมูลให้ผู้อุทธรณ์ในขณะนี้ไม่ได้ทำให้ผู้อุทธรณ์เสียสิทธิในการขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้อีก เมื่อกระบวนการคัดเลือกบุคคลดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้นโดยสมบูรณ์แล้ว กล่าวคือ กรมธนารักษ์ได้มีคำสั่งแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่งแล้ว และหากผู้อุทธรณ์สงสัยว่ากระบวนการคัดเลือกในครั้งนี้ดำเนินการไม่ถูกต้อง หรือไม่ปฏิบัติตามประกาศหลักเกณฑ์ของ อ.ก.พ. กรมธนารักษ์ หรือไม่สอดคล้องตามแนวทางที่สำนักงาน ก.พ. กำหนด ก็ยังสามารถอุทธรณ์ต่อกรมธนารักษ์ เพื่อขอให้เพิกถอนคำสั่งแต่งตั้งดังกล่าวได้ ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

ผู้แทนกรมธนารักษ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า กระบวนการคัดเลือกบุคคลฯ กรมธนารักษ์ได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ของ อ.ก.พ.กรมธนารักษ์ และหนังสือเวียนของสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๑๐ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๘ ที่ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกบุคคลที่จะเข้ารับการประเมินผลงานไว้ว่า ให้มีการประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกตำแหน่งละ ๑ คน รวมทั้งชื่อผลงานที่จะส่งประเมินพร้อมทั้งเค้าโครงเรื่อง สัตสวนของผลงานในสวนที่ตนเองปฏิบัติและรายชื่อผู้รวมจัดทำผลงาน (ถ้ามี) โดยประกาศอย่างเปิดเผย เช่น ปิดประกาศลง Intranet หรือ ลง Website เป็นต้น และกำหนดเวลาให้มีการทักท้วงได้ภายใน ๓๐ วันนับตั้งแต่วันประกาศ ซึ่งกรมธนารักษ์เลือกประกาศลง Intranet ของกรม พร้อมกับมีหนังสือถึงผู้อำนวยการสำนักกฎหมายแจ้งบุคคลผู้ที่ผ่านการคัดเลือก ซึ่งโดยหลักแล้วผู้อำนวยการจะต้องแจ้งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องทราบอีกครั้ง และในระยเวลาดังกล่าวไม่ปรากฏว่ามีบุคคลใดทักท้วง กรมธนารักษ์จึงได้ประกาศรายชื่อข้าราชการรักษาการในตำแหน่ง โดยในระหว่างนี้บุคคลที่ได้รับการคัดเลือกต้องจัดส่งผลงานภายใน ๖ เดือนเพื่อให้คณะกรรมการประเมินผลงานพิจารณา ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ทำการทักท้วง ซึ่งกรมเห็นว่าเป็นเวลาที่เคย ๓๐ วันแล้ว และได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ผู้อุทธรณ์จึงได้มาขอเอกสารประกอบซึ่งกรมทำเสนออธิบดีที่กรมไม่รับฟังคำคัดค้านของผู้อุทธรณ์ พร้อมกับขอข้อมูลการคัดเลือกบุคคลที่จะเข้าประเมินผลงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนิติกร ระดับชำนาญการพิเศษ ของสำนักกฎหมายครั้ง

ล่าสุด เมื่อวันที่ (ไม่ได้ระบุ) สิงหาคม ๒๕๕๖ และย้อนหลังไปอีก ๒ ครั้ง โดยมีได้ระบุว่าคือข้อมูลข่าวสารใดบ้าง ในส่วนข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการคัดเลือกบุคคลที่จะเข้าประเมินผลงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนิติกรชำนาญการพิเศษของสำนักกฎหมายที่ย้อนหลังไป ๒ ครั้ง กรมธนารักษ์จึงพิจารณาเปิดเผยรายงานการประชุมของคณะกรรมการคัดเลือกบุคคล ตามประกาศรับสมัครคัดเลือกบุคคลฯ เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ และเมื่อวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๖ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ให้ทราบ แต่ผู้อุทธรณ์ยังไม่ได้ไปขอรับสำเนาข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ส่วนเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ตำแหน่งนิติกร ระดับชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่ ๑๑๓ ส่วนคดี ๒ สำนักกฎหมาย ตามประกาศรับสมัครคัดเลือกบุคคลฯ เมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖ นั้น เนื่องจากกระบวนการคัดเลือกยังไม่เสร็จสิ้น แม้กรมธนารักษ์จะได้มีการประกาศรายชื่อข้าราชการรักษาราชการในตำแหน่งแล้วก็ตาม แต่หากผู้ที่ได้รับการคัดเลือกไม่จัดส่งผลงานประกอบการประเมินภายใน ๖ เดือน หรือผลงานไม่ผ่านการประเมิน จะถือว่าผู้ที่ได้รับการคัดเลือกมิได้เป็นผู้ที่ได้รับการคัดเลือก และต้องเข้าสู่กระบวนการคัดเลือกใหม่ตั้งแต่ต้น ซึ่งเป็นไปตามหนังสือเวียนของสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๑๐ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๘ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงถือเป็นข้อมูลที่ต้องรักษาไว้เป็นความลับ และไม่สามารถเปิดเผยได้ในขณะนี้

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ชี้แจงสรุปความได้ว่า ตามหนังสือเวียนของสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๑๐ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๘ ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกบุคคลที่จะเข้ารับการประเมินผลงาน และหลักเกณฑ์วิธีการประเมินผลงานเพื่อย้ายโอนหรือบรรจุกลับ ในตำแหน่งประเภทวิชาการ โดยแบ่งออกได้เป็น ๒ ส่วน คือ ส่วนที่ ๑ เป็นในเรื่องของการชี้ตัว คือ การคัดเลือกบุคคลโดยคณะกรรมการคัดเลือกบุคคล ตามที่ อ.ก.พ. กรม ได้มีคำสั่งแต่งตั้ง โดยเมื่อคณะกรรมการคัดเลือกบุคคลได้พิจารณาคัดเลือก ผู้ที่ผ่านการคัดเลือก ๑ คน ต่อ ๑ ตำแหน่งแล้ว ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกจะได้รับแจ้งจากส่วนราชการให้จัดทำผลงานการประเมิน ส่วนที่ ๒ การประเมินผลงาน ผู้ที่ได้รับการคัดเลือกจะต้องส่งผลงานฉบับสมบูรณ์ให้คณะกรรมการประเมินผลงานพิจารณา ซึ่งหากคณะกรรมการประเมินผลงานมีมติให้ผ่านการประเมิน บุคคลดังกล่าวจะได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งต่อไป ดังนั้น ตามหนังสือเวียนของสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๑๐๐๖/ว ๑๐ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๔๘ กระบวนการคัดเลือกบุคคลจะต้องผ่านขั้นตอนทั้ง ๒ ส่วน จึงจะถือว่าเสร็จสิ้น เพราะหากเสร็จสิ้นเพียงส่วนเดียว อาจมีประเด็นในเรื่องผลงานไม่ผ่าน หรือคุณสมบัติไม่ครบได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ แบ่งออกได้เป็น ๒ รายการ คือ

๑. ข้อมูลการพิจารณาของคณะกรรมการคัดเลือกบุคคลฯ ย้อนหลังไป ๒ ครั้ง ซึ่งกรมธนารักษ์ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะในส่วนของผู้อุทธรณ์เท่านั้น จึงมีประเด็นการพิจารณาว่า

ข้อมูลในส่วนของคุณบุคคลอื่นสามารถเปิดเผยได้หรือไม่ เห็นว่า กระบวนการในการคัดเลือกบุคคลในครั้งนี้ กรมธนารักษ์ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นไปแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อย่างไรก็ตาม เพื่อมิให้เป็นการรุกร้าสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่สมควร จึงให้เปิดเผยข้อมูลในส่วนของคุณบุคคลที่ได้รับการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งเท่านั้น

๒. ข้อมูลการพิจารณาของคณะกรรมการคัดเลือกบุคคลฯ ในครั้งปัจจุบัน จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏกระบวนการคัดเลือกบุคคลให้ดำรงตำแหน่งนิติกร ระดับชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่ ๑๑๓ ของกรมธนารักษ์ แบ่งออกได้เป็น ๒ ขั้นตอน คือ ขั้นตอนการคัดเลือกบุคคล และขั้นตอนการประเมินผลงาน โดยทั้งสองขั้นตอนมีคณะกรรมการพิจารณาในแต่ละขั้นตอนแยกต่างหากจากกัน ซึ่งขณะนี้ขั้นตอนการคัดเลือกบุคคล คณะกรรมการคัดเลือกบุคคลฯ ได้พิจารณาเสร็จสิ้นแล้ว และกรมธนารักษ์ได้มีคำสั่งให้ข้าราชการรักษาราชการในตำแหน่งดังกล่าวแล้ว แม้กรมธนารักษ์จะยังไม่ได้มีคำสั่งเลื่อนข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งนิติกร ระดับชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่ ๑๑๓ เพราะอยู่ในระหว่างการจัดทำผลงานของผู้ผ่านการคัดเลือก แต่การเปิดเผยข้อมูลการพิจารณาของคณะกรรมการคัดเลือกบุคคลฯ ซึ่งได้พิจารณาเสร็จสิ้นแล้ว ไม่ได้กระทบหรือเป็นอุปสรรคต่อการพิจารณาผลงานของคณะกรรมการประเมินผลงาน เนื่องจากเป็นกรณีในแต่ละขั้นตอนที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกัน ประกอบกับกรมธนารักษ์ และสำนักงาน ก.พ. ต่างชี้แจงตรงกันว่า หากผู้ผ่านการคัดเลือกจัดทำผลงานไม่ทันภายในกำหนดเวลา หรือผลงานไม่ผ่านการประเมิน ก็ไม่ได้กลับไปพิจารณาคัดเลือกบุคคลที่ได้คะแนนในลำดับถัดไป แต่เป็นการเปิดให้มีการสมัครเข้ารับการคัดเลือกในตำแหน่งนั้นใหม่ ซึ่งเป็นการเริ่มต้นกระบวนการคัดเลือกใหม่ จึงเห็นได้ว่าการเปิดเผยการพิจารณาคัดเลือกบุคคลของคณะกรรมการคัดเลือกบุคคลฯ ไม่ได้ทำให้กระบวนการคัดเลือกบุคคลฯ ของกรมธนารักษ์ ต้องเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่ประการใด ในทางตรงกันข้ามกลับแสดงให้เห็นถึงความถูกต้อง โปร่งใส และตรวจสอบได้ในการพิจารณาคัดเลือกบุคคลของกรมธนารักษ์ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ทราบได้ อย่างไรก็ตาม เพื่อมิให้เป็นการรุกร้าสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่สมควร จึงให้เปิดเผยเฉพาะข้อมูลการพิจารณาที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ และบุคคลที่ได้รับการคัดเลือกเท่านั้น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้กรมธนารักษ์เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ดังต่อไปนี้

๑. ข้อมูลการพิจารณาของคณะกรรมการคัดเลือกบุคคลฯ ย้อนหลังไป ๒ ครั้ง เฉพาะของบุคคลที่ได้รับการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งเท่านั้น

๒. ข้อมูลการพิจารณาของคณะกรรมการคัดเลือกบุคคลในตำแหน่งนิติกร ระดับชำนาญการพิเศษ (ตำแหน่งเลขที่ ๑๑๓) ส่วนคดี ๒ สำนักกฎหมาย ตามประกาศกรมธนารักษ์ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖ เฉพาะที่เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์และบุคคลที่ได้รับการคัดเลือกเท่านั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๔/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด เกี่ยวกับใบแจ้งเงินเดือน
หรือค่าจ้างของพนักงานหรือลูกจ้างประจำ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งผู้จัดการสหกรณ์ออมทรัพย์ การสื่อสารแห่งประเทศไทย จำกัด มีหนังสือ ที่ สอ.กสท. (ปก.)/๓๑๐ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๗ ถึงบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด (ปณท.) ว่าสหกรณ์ออมทรัพย์การสื่อสารแห่งประเทศไทย จำกัด (สอ.กสท.) ได้มีหนังสือ ร้องเรียนไปยังสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) กรณีบริษัท ประกันภัยปฐวิศการจ่ายค่าสินไหมทดแทนให้แก่ผู้รับประกัน (สอ.กสท.) เนื่องจากผู้กู้เงินสามัญไม่ชำระหนี้ และถูกให้ออกจากสมาชิก สอ.กสท. หนี้เงินกู้ค้างชำระจึงเรียกเก็บกับผู้ค้ำประกัน ซึ่ง สอ.กสท. เห็นว่าเหตุแห่ง การปฏิเสธไม่เป็นธรรมแก่สมาชิกจึงได้ร้องเรียนไปยัง คปภ. จากการร้องเรียนได้มีการเจรจาไกล่เกลี่ยข้อพิพาท ระหว่าง สอ.กสท. กับบริษัทประกันภัยโดยมีประเด็นเกี่ยวกับเงินคงเหลือในใบแจ้งเงินเดือนหรือค่าจ้าง (สลิปเงินเดือน) ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ คปภ. ได้มีคำสั่งให้ สอ.กสท. ประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตาม สัญญา (หน่วยงานต้นสังกัดของสมาชิก) ขอคัดสำเนาใบรับรองเงินเดือนของผู้กู้ ๒ เดือน นับจากเดือนที่ได้รับ อนุมัติเงินกู้ตามสัญญาเพื่อนำไปเป็นหลักฐานในการประกอบการพิจารณาใช้ค่าสินไหมทดแทน หากบริษัท จ่ายค่าสินไหมทดแทนให้แก่ สอ.กสท. ก็จะบรรเทาความเดือดร้อนแก่ผู้ค้ำประกันในการรับภาระหนี้ในฐานะ ผู้ค้ำประกัน จึงขอสำเนาใบแจ้งเงินเดือนหรือค่าจ้างให้แก่ สอ.กสท. เพื่อนำส่งให้ คปภ.

บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด มีหนังสือ ที่ ปณท ทบ. (บท)/๑๗๐๒ ลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ใบแจ้งเงินเดือนหรือค่าจ้างของบุคคลที่เป็นหรือเคยเป็นพนักงานหรือลูกจ้างประจำของ ปณท. ถือเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ปณท. จึงไม่อาจคัดสำเนาใบแจ้งเงินเดือนหรือค่าจ้างฯ ส่งให้แก่ สอ.กสท. ได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวว่า สอ.กสท. มีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูลดังกล่าวเพื่อนำไปเป็นหลักฐานประกอบการพิจารณาการชดเชยค่าสินไหมทดแทน ให้กับ สอ.กสท. และเป็นการช่วยบรรเทาความเดือดร้อนสมาชิกที่รับภาระแทนผู้กู้ในฐานะผู้ค้ำประกันและการเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอให้จริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึง ปณท. ขอคัดสำเนาใบรับรองเงินเดือนของผู้กู้ ๒ เดือน นับจากเดือนที่ได้รับอนุมัติเงินกู้ตามสัญญาเพื่อนำไปเป็นหลักฐานในการประกอบการพิจารณาการชดเชยค่าสินไหมทดแทน แต่ ปณท. ได้ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด มีหนังสือ ที่ ปณท ทบ. (บท)/๑๓๖๔ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๘ จัดส่งเอกสารและชี้แจงว่า ใบแจ้งเงินเดือนหรือค่าจ้างของบุคคลที่เป็นหรือเคยเป็นพนักงานหรือลูกจ้างประจำของ ปณท. ถือเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้นการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจึงต้องอยู่ภายใต้บังคับมาตรา ๒๔ การที่ ปณท. ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ได้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมีได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ ใบรับรองเงินเดือนของผู้กู้ ๒ เดือน นับจากเดือนที่ได้รับอนุมัติเงินกู้ตามสัญญา (พ.ศ. ๒๕๕๔ - ๒๕๕๖) เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล แต่เมื่อผู้อุทธรณ์มีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูลดังกล่าวเพื่อเป็นหลักฐานประกอบการพิจารณาของบริษัทประกันภัยเพื่อชดเชยแทนผู้กู้เงินจาก สอ.กสท. แล้วไม่ชำระเงินกู้ให้กับ สอ.กสท. ซึ่งเป็นการบรรเทาความเดือดร้อนของสมาชิกที่รับภาระแทนผู้กู้ในฐานะผู้ค้ำประกัน ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว แม้เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลก็ควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ ปณท. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๕/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมพลศึกษา เกี่ยวกับการจัดซื้อเครื่องออกกำลังกาย
กลางแจ้งและเครื่องเล่นนันทนาการ

ผู้อุทธรณ์ : นางสาวพีพรรณ สายัณห์ตระกูล
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมพลศึกษา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาวพีพรรณ สายัณห์ตระกูล ผู้อุทธรณ์ ผู้สื่อข่าว
สำนักข่าวอิศรา มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ถึงกรมพลศึกษา ขอข้อมูลข่าวสารการจัดซื้อ
เครื่องออกกำลังกายกลางแจ้งและเครื่องเล่นนันทนาการที่กรมพลศึกษาทำสัญญาซื้อขายกับเอกชนทุกราย
พร้อมเอกสารการชำระเงินให้แก่เอกชน ดังนี้

๑. บริษัท โลฟสเตอร์ง เซอร์วิส จำกัด

๑.๑ ซื้อครุภัณฑ์กีฬา อุปกรณ์ออกกำลังกายกลางแจ้งและเครื่องเล่นนันทนาการ จำนวน
๗๙ รายการ วงเงิน ๔๑๙.๕ ล้านบาท เมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ (สัญญาเลขที่ ช. ๑๓/๒๕๕๕)

๑.๒ ซื้อวัสดุครุภัณฑ์ออกกำลังกายกลางแจ้ง พร้อมติดตั้ง จำนวน ๑๓ จุด ๑๖,๘๒๐,๐๐๐
บาท สำนักงานการท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัดอุดรธานี กรมพลศึกษา เมื่อวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๕
(สัญญาเลขที่ ๑๓/๒๕๕๕)

๑.๓ ซื้อครุภัณฑ์กีฬา อุปกรณ์ออกกำลังกายกลางแจ้งและเครื่องเล่นนันทนาการ จำนวน
๕๑ รายการ วงเงิน ๑๕๓ ล้านบาท เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๖ (สัญญาเลขที่ ช. ๒๓/๒๕๕๖)

๑.๔ ซื้อขายอุปกรณ์กีฬา อุปกรณ์ออกกำลังกายกลางแจ้งและเครื่องเล่นนันทนาการ
จำนวน ๓๓ รายการ ๔๙,๘๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ (สัญญาเลขที่ ช. ๔๔/๒๕๕๖)

๒. บริษัท มารathon (ประเทศไทย) จำกัด

จัดซื้ออุปกรณ์กีฬา อุปกรณ์ออกกำลังกายกลางแจ้ง และเครื่องเล่นนันทนาการ จำนวน
๒๓ รายการ วงเงิน ๑๒,๐๕๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๕ (สัญญาเลขที่ ช. ๒๓/๒๕๕๕)

๓. บริษัท ยูไนเต็ด สปอร์ต ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด

จัดซื้อครุภัณฑ์กีฬา อุปกรณ์ออกกำลังกายกลางแจ้งและเครื่องเล่นนันทนาการ จำนวน
๑๒ รายการ วงเงิน ๒๘,๗๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๕ (สัญญาเลขที่ ช. ๒๘/๒๕๕๕)

๔. บริษัท เพลย์กราวนด์ แอนด์ ฟิตเนสมาร์เก็ตติ้ง จำกัด

จัดซื้อครุภัณฑ์เครื่องออกกำลังกาย และนันทนาการกลางแจ้ง จำนวน ๓๗ รายการ
วงเงิน ๔๒,๒๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๕ (สัญญาเลขที่ ช. ๓๓/๒๕๕๕)

๕. บริษัท ไทยเวิร์คฟิตเนส จำกัด

๕.๑ ชื่อครุภัณฑ์การออกกำลังกายและเครื่องเล่นนันทนาการกลางแจ้ง จำนวน ๑๔

รายการ วงเงิน ๒๙,๗๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๖ (สัญญาเลขที่ ช. ๓๖/๒๕๕๖)

๕.๒ ชื่อครุภัณฑ์การออกกำลังกายและเครื่องเล่นนันทนาการกลางแจ้ง จำนวน ๑๔ รายการ วงเงิน ๓๔,๖๕๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๗ (สัญญาเลขที่ ช. ๔๘/๒๕๕๖)

๖. บริษัท ชัน สปอร์ตส์ มาร์เก็ตติ้ง จำกัด

ชื่อครุภัณฑ์ส่งเสริมการออกกำลังกาย จำนวน ๓๐ รายการ วงเงิน ๔๕,๘๕๐,๐๐๐ บาท เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ (สัญญาเลขที่ ช. ๓๗/๒๕๕๖)

กรมพลศึกษามีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กก ๐๓๐๑/๕๘๔ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ถึงผู้ยุทธธรณ์ว่า เนื่องจากเอกสารดังกล่าวที่สำนักข่าวอิศราฯร้องขอนั้น อยู่ในระหว่างการสอบสวนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาศัยตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีอาจเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการดังกล่าวให้แก่สำนักข่าวอิศราได้

ผู้ยุทธธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๘ อุทธธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้ยุทธธรณ์มีหนังสือถึงกรมพลศึกษาขอข้อมูลข่าวสารการจัดซื้อเครื่องออกกำลังกายกลางแจ้งและเครื่องเล่นนันทนาการที่กรมพลศึกษาทำสัญญาซื้อขายกับเอกชนทุกรายพร้อมเอกสารการชำระเงินตามรายการดังกล่าวข้างต้น แต่กรมพลศึกษาปฏิเสธการเปิดเผย ผู้ยุทธธรณ์จึงอุทธธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย กรมพลศึกษามีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กก ๐๓๐๑/๑๐๗๔ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการฯ จัดส่งเอกสารและชี้แจงว่า กรมพลศึกษาได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว เนื่องจากเอกสารดังกล่าวอยู่ในระหว่างการสอบสวนและตรวจสอบของหน่วยงานต่าง ๆ เช่น กรมสอบสวนคดีพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ สำนักงานตรวจเงินแผ่นดินและกรมพลศึกษา ซึ่งหากเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อนึ่ง การซื้ออุปกรณ์การออกกำลังกายกลางแจ้ง และเครื่องเล่นนันทนาการเป็นการดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างตามระเบียบพัสดุซึ่งเอกสารบางส่วน กรมพลศึกษาได้ประกาศเปิดเผยทางเว็บไซต์กรมพลศึกษาและกรมบัญชีกลาง เช่น ประกาศประกวดราคา ขอบเขตของงาน เป็นต้น

ผู้ยุทธธรณ์ชี้แจงว่า ได้มีหนังสือถึงกรมพลศึกษาขอข้อมูลข่าวสารการจัดซื้อเครื่องออกกำลังกายกลางแจ้งและเครื่องเล่นนันทนาการ ที่ทำสัญญาซื้อขายกับเอกชนทุกรายพร้อมเอกสารการชำระเงินให้เอกชน แต่กรมพลศึกษาปฏิเสธการเปิดเผย ตามหนังสือดังกล่าวข้อมูลข่าวสารที่ต้องการคือสัญญาซื้อขายและเอกสารแนบท้ายสัญญาที่ทำสัญญากับเอกชนเฉพาะรายผู้ชนะการจัดซื้อจัดจ้าง และเอกสารการชำระเงินให้เอกชนเท่านั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ สัญญาจัดซื้อเครื่องออกกำลังกายกลางแจ้งและเครื่องเล่นนันทนาการพร้อมเอกสารแนบท้ายสัญญา จำนวน ๑๐ สัญญา และเอกสารการชำระเงินเป็นเอกสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างที่ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยและตรวจสอบได้เพื่อความโปร่งใสตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งมีเจตนารมณ์ให้ประชาชน ได้รับข้อมูลข่าวสารการดำเนินงานของรัฐโดยกำหนดให้บุคคลมีสิทธิเข้าตรวจดู ขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการได้ นอกจากนี้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๔๔ กำหนดให้ส่วนราชการต้องจัดให้มีการเปิดเผยข้อมูลรายการเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างที่จะดำเนินการในงบประมาณนั้น และสัญญาใด ๆ ที่ได้มีการอนุมัติให้จัดซื้อหรือจัดจ้างแล้วให้ประชาชนสามารถขอตรวจหรือตรวจสอบได้ ณ สถานที่ทำการของส่วนราชการ และระบบเครือข่ายสารสนเทศของส่วนราชการ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ จึงควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ แต่ในข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอให้เปิดเผยนั้นมีสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้านซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงควรปกปิดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรมพลศึกษาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เว้นแต่สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้านให้ปกปิดไว้ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
ศาลาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๖/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เกี่ยวกับการ
จัดซื้อจัดจ้าง

ผู้อุทธรณ์ : นางสาวรพีพรรณ สายัณห์ตระกูล
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาวรพีพรรณ สายัณห์ตระกูล ผู้อุทธรณ์ ผู้สื่อข่าวสำนักข่าวอิศรา มีหนังสือที่ สอ.สนข. ๒๕๕๗/๖๑ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ขอ ข้อมูลสัญญาซื้อขายครุภัณฑ์เครื่องจักรกลสาธารณภัย จำนวน ๗ สัญญา ซึ่งกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ได้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์แล้ว ต่อมาได้มีหนังสือที่ สอ.สนข. ๐๕๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๖ รายการ ได้แก่

๑. เอกสารสัญญาซื้อขายเพิ่มเติมอีก ๒๒ โครงการ
๒. เอกสารประกอบสัญญาที่เกี่ยวข้องในแต่ละสัญญา ทั้ง ๒๙ สัญญา อาทิ หนังสือคำประกัน การรับ - เบิกจ่ายเงินค่าตอบแทน รายชื่อผู้เข้าร่วมเสนอราคาทั้งหมด ขอบเขตของงาน (Terms of Reference : TOR) คุณสมบัติ (Spec) ของวัสดุที่จัดซื้อ แคตตาล็อก ของแต่ละโครงการ เป็นต้น
๓. เอกสารหลักฐานยืนยันถึงกรณีการจัดส่งสินค้า งวดที่ ๑ ตามสัญญาเลขที่ มท ๐๖๐๓/๕๕/๒๕๕๗ ระหว่าง ปก. กับบริษัท วิมา (ไทยแลนด์) จำกัด ทำการตกลงซื้อขายรถยนต์กู้ภัยเคลื่อนที่เร็ว และ เอกสารหลักฐานการชำระเงินล่วงหน้า และเงินงวดที่ ๑
๔. เอกสารหลักฐานยืนยันถึงกรณีการจัดส่งสินค้า งวดที่ ๑ ตามสัญญาเลขที่ มท ๐๖๐๓/๕๘/๒๕๕๗ ระหว่าง ปก. กับบริษัท วิมา (ไทยแลนด์) จำกัด ทำการตกลงซื้อขาย รถเครื่องกำเนิดไฟฟ้า ขนาดไม่น้อยกว่า ๒๐๐ KVA พร้อมคอมโพไฟฟ้า ส่องสว่าง แบบเสาสูง ไม่น้อยกว่า ๙ เมตร และอุปกรณ์ประจำรถ จำนวน ๑๖ คัน และเอกสารการชำระเงินล่วงหน้า และเงินงวดที่ ๑
๕. เอกสารหลักฐานยืนยันถึงกรณีการจัดส่งสินค้า งวดที่ ๑ ตามสัญญาเลขที่ มท ๐๖๐๓/๕๗/๒๕๕๗ ระหว่าง ปก. กับบริษัท ดี แอล เอ็ม โซลูชั่นส์ จำกัด ทำการตกลงซื้อขายรถบรรทุกพร้อม เรือยนต์กู้ภัย และเอกสารการชำระเงินล่วงหน้า และเงินงวดที่ ๑
๖. เอกสารหลักฐานยืนยันถึงกรณีการจัดส่งสินค้า งวดที่ ๑ ตามสัญญาเลขที่ มท ๐๖๐๓/๕๖/๒๕๕๗ ระหว่าง ปก. กับบริษัท อีซูซุประจิมอเตอร์บ้านโป่ง จำกัด ทำการตกลงซื้อขายรถบรรทุกน้ำช่วยดับเพลิง

ขนาด ๑๐,๐๐๐ ลิตร จำนวน ๑๘ คัน และเอกสารการชำระเงินล่วงหน้า และเงินงวดที่ ๑

กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยมีหนังสือที่ มท ๐๖๐๓ (พจ) /๙๐ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๘ และที่ มท ๐๖๐๓ (พจ) /๑๓๙๘ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ได้จัดส่งสำเนา สำเนาสัญญาซื้อขายครุภัณฑ์เครื่องจักรกลสาธารณภัย จำนวน ๒๙ สัญญา พร้อมร่างขอบเขตของงาน และ ข้อมูลการจัดซื้อครุภัณฑ์เครื่องจักรกลสาธารณภัยจากเว็บไซต์ของกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ตามที่ ยื่นคำขอใช้สิทธิ สำหรับเอกสารแนบท้ายสัญญาที่บริษัทคู่สัญญาได้ยื่นเสนอ เป็นเอกสารที่เกี่ยวข้องกับ บุคคลภายนอกที่อาจได้รับผลกระทบจากการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการจึงแจ้งให้คู่สัญญาพิจารณา ซึ่งบริษัทคู่สัญญาทุกรายได้ ยื่นคำคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารข้างต้น อันเป็นการใช้สิทธิตามนัยมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พิจารณาแล้ว เห็นว่าคำคัดค้านดังกล่าวมีเหตุผลที่รับฟังได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือที่ สอว.สนข. ๐๑๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ อุทธรณ์ คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว และชี้แจงว่าไม่ได้รับข้อมูลเอกสารประกอบสัญญาและรายชื่อ ผู้เข้าร่วมเสนอราคาทั้งหมด ตามที่ร้องขอ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขอสำเนาสัญญาซื้อขายครุภัณฑ์เครื่องจักรกล สาธารณภัย จำนวน ๒๙ สัญญา พร้อมร่างขอบเขตของงาน โดยกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยได้เปิดเผย ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ยกเว้นเอกสารแนบท้ายและรายชื่อผู้เข้าร่วมเสนอราคาทั้งหมด ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์ คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๖๐๓(พจ)/๒๖๘๘ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๘ ชี้แจงว่าได้จัดส่งสำเนาเอกสารให้กับผู้อุทธรณ์ ดังนี้

๑. สัญญาของครุภัณฑ์เครื่องจักรกลสาธารณภัย จำนวน ๒๒ สัญญา (รวม ๘๘ แผ่น)

๒. ขอบเขตงาน จำนวน ๒๒ สัญญา (รวม ๔๒๔ แผ่น)

๓. ข้อมูลการจัดซื้อครุภัณฑ์จากเว็บไซต์กรมบัญชีกลาง จำนวน ๑ ชุด (รวม ๖ แผ่น)

โดยยกเว้นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับคู่สัญญาซึ่งได้ยื่นเสนอเพื่อเข้าแข่งขันอาจได้รับผลกระทบจากการ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการให้ผู้อุทธรณ์ โดยคู่สัญญา จำนวน ๔ ราย ได้มีหนังสือคัดค้านการเปิดเผย คือบริษัท ดี แอล เอ็ม โซลูชั่นส์ จำกัด บริษัท วิมา (ไทยแลนด์) จำกัด บริษัท เซส เอ็นเตอร์ไพรส์ จำกัด และ บริษัท อีซูมูเตอร์บ้านโป่ง จำกัด ซึ่งกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเห็นว่าการคัดค้านมีเหตุผลรับฟังได้ เนื่องจากเป็นเอกสารด้านเทคนิคของผู้เข้าแข่งขันประมูล เป็นข้อมูลข่าวสารที่ยื่นเสนอต่อส่วนราชการผู้ประมูล ซึ่งบางรายการแสดงข้อมูลการออกแบบประกอบและติดตั้งอุปกรณ์สำคัญในรถฯ เช่น เครื่องสูบน้ำดับเพลิง ท่อ รางสูบน้ำ ระบบไฟฟ้าวงจรต่าง ๆ โดยที่ครุภัณฑ์รถดับเพลิงหรือเรือกู้ภัยทุกรายการไม่ใช่ผลิตภัณฑ์สำเร็จรูปที่

มีขายตามท้องตลาดทั่วไป ผู้ยื่นเสนอราคาต้องทำแบบรูปรายการประกอบอุปกรณ์ต่าง ๆ เข้าเป็นตัวรถ ฉะนั้น ข้อมูลดังกล่าวจึงเป็นเอกสารและความลับในการแข่งขันจึงเป็นข้อมูลเฉพาะของผู้เข้าแข่งแต่ละรายและมีผลทำให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบในการแข่งขันหากข้อมูลเผยแพร่ไปยังคู่แข่งจึงเป็นข้อมูลเฉพาะของผู้เข้าแข่งขันแต่ละราย ในส่วนแคตตาล็อก อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ผู้เข้าแข่งขันแต่ละรายยื่นเสนอ กรมฯ ได้สรุปเป็นรายการอย่างละเอียดแนบสัญญา โดยที่รายการอุปกรณ์ต่าง ๆ สามารถตรวจสอบได้จากเว็บไซต์ของผู้ผลิตโดยตรง

อุทธรณ์ชี้แจงว่า ได้ขอข้อมูลข่าวสารจากกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยคือเอกสารสัญญาซื้อขาย จำนวน ๒๙ สัญญา พร้อมเอกสารประกอบสัญญาเช่น หนังสือคำประกัน การรับ - เบิกจ่ายเงิน ค่าตอบแทน รายชื่อผู้เข้าร่วมเสนอราคาทั้งหมด ขอบเขตของงาน (Terms of Reference : TOR) คุณสมบัติ (Spec) ของวัสดุที่จัดซื้อ แคตตาล็อก ของแต่ละโครงการ เป็นต้น แต่กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยได้เปิดเผย สัญญาของครุภัณฑ์เครื่องจักรกลสาธารณภัย จำนวน ๒๙ สัญญา ขอบเขตงาน จำนวน ๒๙ สัญญา และข้อมูลการจัดซื้อครุภัณฑ์จากเว็บไซต์กรมบัญชีกลาง ข้อมูลข่าวสารที่ต้องการจากกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย คือ หนังสือคำประกัน การรับ - เบิกจ่ายเงินค่าตอบแทน แคตตาล็อกของแต่ละโครงการ หลักฐานยืนยันการจัดส่งสินค้า ส่วนรายชื่อผู้เข้าร่วมการเสนอราคาในแต่ละโครงการนั้น เพื่อต้องการตรวจสอบการมีผลประโยชน์ร่วมกันในการจัดซื้อจัดจ้างของแต่ละบริษัท

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ หนังสือคำประกัน การรับ - เบิกจ่ายเงินค่าตอบแทน แคตตาล็อกของแต่ละโครงการ หลักฐานยืนยันการจัดส่งสินค้า เป็นข้อมูลข่าวสารในกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างที่ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยและตรวจสอบได้เพื่อความโปร่งใส ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งมีเจตนารมณ์ให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารการดำเนินงานของรัฐโดยกำหนดให้บุคคลมีสิทธิเข้าตรวจสอบ ขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการได้ นอกจากนี้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๔๔ กำหนดให้ส่วนราชการต้องจัดให้มีการเปิดเผยข้อมูลรายการเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างที่จะดำเนินการในงบประมาณนั้น และสัญญาใด ๆ ที่ได้มีการอนุมัติให้จัดซื้อหรือจัดจ้างแล้ว ให้ประชาชนสามารถขอดูหรือตรวจสอบได้ ณ สถานที่ทำการของส่วนราชการ และระบบเครือข่ายสารสนเทศของส่วนราชการ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ จึงควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ สำหรับรายชื่อผู้เข้าร่วมเสนอราคารายอื่นในแต่ละสัญญานั้น แม้การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่เนื่องจากผู้อุทธรณ์ต้องการนำข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปใช้ในการตรวจสอบการมีผลประโยชน์ร่วมกัน ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ อย่างไรก็ตาม ในข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอให้เปิดเผยนั้นมีสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้านซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงควรปกปิดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เว้นแต่สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้านให้ปกปิดไว้ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๙๗/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารการเรียน

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ และลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้ตรวจการแผ่นดิน ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนเลขที่ ๘๘๖/๒๕๕๗ กรณีผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ของพันตำรวจตรี ข. พนักงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรชาณุวรลักษบุรี จังหวัดกำแพงเพชร ผู้อุทธรณ์จึงขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการ เพื่อประกอบการยื่นอุทธรณ์ ดังนี้

๑. หนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงจากสถานีตำรวจภูธรชาณุวรลักษบุรี
๒. รายงานที่ รส. ๐๒๔/๒๕๕๗ ของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์
๓. หนังสือและเอกสารประกอบการร้องเรียนทั้งหมดของผู้อุทธรณ์

สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ผผ ๐๘/๑๖๑๕ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า การขอคัดสำเนาหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงจากสถานีตำรวจภูธรชาณุวรลักษบุรีและรายงานที่ รส. ๐๒๔/๒๕๕๗ ของสถาบันนิติวิทยาศาสตร์ นั้น เป็นเอกสารของหน่วยราชการอื่นที่มีใช้เอกสารหลักฐานที่จัดทำขึ้นของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน การนำไปใช้ประโยชน์ตามที่กล่าวอ้างอาจมีผลกระทบต่อหน่วยราชการที่เกี่ยวข้องได้ ขอให้ไปติดต่อหน่วยราชการนั้นๆ โดยตรง อย่างไรก็ตาม ผู้อุทธรณ์สามารถตรวจสอบเอกสารดังกล่าวได้ ณ สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ทั้งนี้ ได้ส่งสำเนาหนังสือร้องเรียนให้ผู้อุทธรณ์ด้วยแล้ว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน

และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนต่อสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินว่า พันตำรวจตรี ข. พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรชาณุวรลักษบุรี ปฏิบัติหน้าที่ในการดำเนินการตรวจสอบพินัยกรรมไม่ครบถ้วน สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินจึงได้มอบหมายเจ้าหน้าที่ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว ปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้อุทธรณ์และญาติมีเหตุพิพาทเรื่องมรดก โดยพินัยกรรมระบุว่า พี่สาวของผู้อุทธรณ์เป็นผู้รับมรดก ผู้อุทธรณ์จึงฟ้องศาลว่าพินัยกรรมปลอม จึงได้ส่งพินัยกรรมให้สถาบันนิติวิทยาศาสตร์พิสูจน์ลายมือปรากฏผลว่า ปากกาที่ใช้มีลักษณะเป็นเคมีสะท้อนแสงอย่างเดียวกัน ลายมือชื่อผู้ทำพินัยกรรมเปรียบเทียบกับตัวอย่างลายมือชื่อในเอกสารอื่นๆ มีคุณสมบัติการเขียน รูปร่างลักษณะลายมือเป็นอย่างเดียวกัน จึงลงความเห็นว่าเป็นลายมือชื่อของบุคคลเดียวกัน ต่อมา มีการประนีประนอมยอมความในศาล โดยผู้อุทธรณ์รับเงินไป ๒๕๐,๐๐๐ บาท พร้อมเงื่อนไขในการโอนที่ดินให้แก่บุตรของผู้อุทธรณ์ต่อไป และผู้อุทธรณ์รับในชั้นศาลว่า พินัยกรรมเป็นพินัยกรรมจริง ปรากฏต่อมาว่า ผู้อุทธรณ์มีสามีใหม่จึงยกเรื่องพินัยกรรมปลอมขึ้นมากล่าวหาว่าร้องเรียนอีกครั้งหนึ่ง และกล่าวหาว่าพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรชาณุวรลักษบุรี ปฏิบัติหน้าที่ในการตรวจพินัยกรรมไม่ครบถ้วนเพียงพอ สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินจึงแจ้งให้สถานีตำรวจภูธรชาณุวรลักษบุรีชี้แจงข้อเท็จจริง ต่อมาสถานีตำรวจภูธรชาณุวรลักษบุรีได้มีหนังสือที่ ดช ๐๐๒๑.๓๖ (ส.)/๓๔๔๔ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ชี้แจงประเด็นการตรวจสอบพินัยกรรมตามขั้นตอนต่างๆ ให้ทราบ ต่อมาเมื่อผู้อุทธรณ์ร้องขอข้อมูลข่าวสาร สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินได้ส่งข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ หนังสือและเอกสารประกอบการร้องเรียนทั้งหมดของผู้อุทธรณ์ให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ เห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานอื่นจึงแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ไปติดต่อหน่วยงานนั้นโดยตรง แต่ให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจสอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวที่สำนักงานฯ ได้

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ กระทรวงยุติธรรม และสถานีตำรวจภูธรชาณุวรลักษบุรี ชี้แจงรายละเอียดข้อเท็จจริง ดังนี้

๑. สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ยธ ๑๐๑๐.๐๑/๑๔๕๐ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๘ ชี้แจงการดำเนินการเกี่ยวกับรายงานผลการตรวจพิสูจน์ ที่ รส. ๐๒๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๗ ว่า

(๑) สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ รับหนังสือคำร้องขอคัดสำเนารายงานผลการตรวจพิสูจน์ ที่ รส. ๐๒๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๗ จากผู้อุทธรณ์เมื่อวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๗ กรณีผู้อุทธรณ์อ้างว่าเป็นผู้เสียหายในคดีอาญาที่ ๑๘๘/๒๕๕๖ และต้องการขอคัดสำเนารายงานผลการตรวจพิสูจน์เพื่อประกอบในการรักษาสิทธิของตนเองในฐานะผู้มีส่วนได้เสีย

(๒) สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ ดำเนินการจัดทำสำเนารายงานผลการตรวจพิสูจน์ ที่ รส. ๐๒๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๗ ส่งให้ผู้อุทธรณ์ตามหนังสือ ที่ ยธ ๑๐๑๐.๐๑/๓๓๔๘ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ และผู้อุทธรณ์มารับด้วยตนเองเมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

๒. สถานีตำรวจภูธรชาณุวรลักษบุรี มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๒๑.๓๖ (ส.)/๑๒๘๘ ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๘ ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงเกี่ยวกับหนังสือของสถานีตำรวจภูธรชาณุวรลักษบุรี ที่ ตช ๐๐๒๑.๓๖ (ส.)/๓๙๙๙ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ว่า หนังสือดังกล่าวเป็นเอกสารที่เป็นความลับของทางราชการ และคดีนี้ยังไม่ถึงที่สุด จึงยังไม่สามารถอนุญาตให้ผู้อุทธรณ์คัดสำเนาหนังสือชี้แจงหรือเอกสารอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับสำนวนการสอบสวนคดีนี้ได้ ตามความในประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘ วรรคสาม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ หนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงจากสถานีตำรวจภูธรชาณุวรลักษบุรี เป็นข้อมูลการชี้แจงการปฏิบัติราชการตามขั้นตอนกระบวนการทำงานของพนักงานสอบสวน และได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว จึงต้องโปร่งใสและตรวจสอบได้ การเปิดเผยไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายงานผลการตรวจพิสูจน์ ที่ รส. ๐๒๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๗ ปรากฏข้อเท็จจริงว่า สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ ได้เคยเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงไม่มีเหตุที่จะปกปิดข้อมูลข่าวสารดังกล่าว สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ หนังสือและเอกสารประกอบการร้องเรียนทั้งหมดของผู้อุทธรณ์ นั้น สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์แล้ว จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัยต่อไป ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ หนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงจากสถานีตำรวจภูธรชาณุวรลักษบุรี และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายงานผลการตรวจพิสูจน์ ที่ รส. ๐๒๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๗ พร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๙๘/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินผลงานและประสิทธิภาพ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากร
ทางการศึกษา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือถึงประธานคณะกรรมการสรรหาผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จำนวน ๒ ฉบับ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประกาศคณะกรรมการสรรหาผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เรื่อง รับสมัครคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัด สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ของผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกกลุ่มประสิทธิภาพ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและมัธยมศึกษาทุกคน รวม ๔ รายการดังนี้

๑. ฉบับลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ ขอข้อมูลข่าวสาร ๓ รายการ คือ

(๑) คะแนนตามองค์ประกอบและตัวชี้วัดการประเมินความเหมาะสมเบื้องต้น
ด้านประวัติ เป็นรายชื่อตั้งแต่ข้อ ๑.๑ ถึงข้อ ๑.๕

(๒) คะแนนตามองค์ประกอบและตัวชี้วัดการประเมินความเหมาะสมเบื้องต้น
ด้านผลงานและประสิทธิภาพ เป็นรายชื่อตั้งแต่ข้อ ๒.๑.๑.๑ ถึงข้อ ๒.๑.๑.๔

(๓) คะแนนตามองค์ประกอบและตัวชี้วัดการประเมินความเหมาะสมเบื้องต้น
ด้านผลงานและประสิทธิภาพ (ผลงานที่ภาคภูมิใจ) โดยขอทราบคะแนนตามหัวข้อ ดังนี้ กระบวนการ
ดำเนินงาน ผลการดำเนินงาน และประโยชน์ของผลงานและการเป็นแบบอย่าง

๒. ฉบับลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๗ ขอข้อมูลข่าวสาร ๑ รายการ คือ รายชื่อรางวัลจาก
การได้รับรางวัลของผู้ผ่านการคัดเลือกพร้อมเกียรติบัตร ตามข้อ ๒.๑.๑.๔

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (สำนักงาน ก.ค.ศ.) มี
หนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๖/๕๑ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า

๑. คะแนนผลการประเมินความเหมาะสมเบื้องต้นของผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกกลุ่ม
ประสบการณ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและมัธยมศึกษาทุกคน ไม่สามารถเปิดเผยได้
เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. คะแนนผลการประเมินความเหมาะสมเบื้องต้น หัวข้อ “ประสบการณ์” ของตนเอง ได้
แจ้งให้ทราบแล้วตามหนังสือสำนักงาน ก.ค.ศ. ลับ ที่ - ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๗

๓. รายชื่อรางวัลพร้อมเกียรติบัตรของผู้ได้รับการคัดเลือกทุกคน ไม่สามารถเปิดเผยได้
เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของ
ราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ก.ค.ศ. ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน
และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการ
ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (สำนักงาน ก.ค.ศ.) และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้
อุทธรณ์เป็นผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ตามประกาศ
คณะกรรมการสรรหาผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา เรื่อง รับสมัครคัดเลือกบุคคล
เพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สังกัด สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาขั้นพื้นฐาน ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ กลุ่มประสบการณ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษา โดยคัดเลือกไว้จำนวน ๒ เท่าของตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง แต่ผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับการคัดเลือกจึงขอ
ทราบผลการประเมิน ซึ่งสำนักงาน ก.ค.ศ. ได้เสนอคณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ก.ค.ศ.
พิจารณา ดังนี้

๑. คะแนนผลการประเมินความเหมาะสมเบื้องต้น ด้านประวัติ ของผู้สมัครเข้ารับการ
คัดเลือกกลุ่มประสบการณ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและมัธยมศึกษาทุกคน ไม่
เปิดเผยเนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้ยื่นฟ้องคดีต่อศาลปกครองขอนแก่นแล้ว และกลุ่มสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาไม่เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์ ซึ่งสมัครในกลุ่มประสบการณ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษา หากเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่ง
พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. คะแนนผลการประเมินความเหมาะสมเบื้องต้น ด้าน ประสบการณ์ ของตนเอง สำนักงาน
ก.ค.ศ. ได้มีหนังสือ ลับ ที่ - ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๗ แจ้งผลการประเมินให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว

๓. รายชื่อรางวัลพร้อมเกียรติบัตรของผู้ได้รับการคัดเลือกทุกคน ไม่สามารถเปิดเผยได้
เนื่องจากรางวัลและเกียรติบัตรระบุชื่อ - สกุล ของผู้ได้รับการคัดเลือกทุกคน และมีจำนวนมากโดยแต่ละ
บุคคลจะเสนอผลงานพร้อมเกียรติบัตรจำนวนหลายหน้าเพื่อประกอบการพิจารณา เป็นข้อมูลข่าวสารตาม
มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ทราบคะแนนประเมินในด้านต่างๆของผู้อุทธรณ์แล้ว และได้เห็นคะแนนประเมินของผู้สมัครรายอื่นบางรายที่สำนักงาน ก.ค.ศ. ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แล้ว แต่เมื่อนำมาพิจารณาตามองค์ประกอบ ตัวชี้วัดที่กำหนดในประกาศของคณะกรรมการสรรหาผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่ ฉบับลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ แล้วพบว่า มีความคลาดเคลื่อนหลายแห่ง บางรายประเมินสูงเกินจริง บางรายประเมินต่ำกว่าความเป็นจริง จึงเคลือบแคลงสงสัยว่าการประเมินให้คะแนนมีความถูกต้องเพียงใด กรณีของรางวัลที่ผู้สมัครแต่ละรายเสนอ ก็ต้องตรวจสอบว่าเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการฯ กำหนดระดับคะแนนหรือไม่ เพื่อนำไปประกอบการพิจารณาเพื่อคัดสรรต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ ของผู้สมัครกลุ่มประสบการณ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและมัธยมศึกษาทุกคน เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามกฎหมายและได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว จึงต้องโปร่งใสและตรวจสอบได้ การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงมาตรฐานการประเมินที่เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ ทำให้ผู้ถูกประเมินมีความเชื่อมั่นต่อการทำงานของหน่วยงานของรัฐ และทำให้ระบบบริหารงานบุคคลของหน่วยงานของรัฐมีคุณภาพ การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ รายชื่อรางวัลพร้อมเกียรติบัตรของผู้ได้รับการคัดเลือกทุกคน เป็นข้อมูลข่าวสารการรับรองเกียรติประวัติซึ่งเป็นการเชิดชูเกียรติของบุคคล การเปิดเผยไม่กระทบต่อเกียรติภูมิหรือชื่อเสียงของบุคคลดังกล่าว ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงาน ก.ค.ศ. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ ของผู้สมัครกลุ่มประสบการณ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาและมัธยมศึกษาทุกคน พร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ และเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ รายชื่อรางวัลพร้อมเกียรติบัตรของผู้ได้รับการคัดเลือกทุกคน พร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๙๙/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประมวลเรื่องรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : พันตำรวจเอก ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า พันตำรวจเอก ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้บังคับการกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประมวลเรื่อง รายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง พันตำรวจโท ข. กับพวก ซึ่งผู้อุทธรณ์ร้องเรียนว่ามีพฤติการณ์และการ กระทำที่อาจเป็นความผิดวินัยหรืออาญา จำนวน ๕ รายการ ดังนี้

๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงพันตำรวจโท ข. กับพวก
๒. สำเนารายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงพันตำรวจโท ข. กับพวก
๓. สำเนาบันทึกคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงพันตำรวจโท ข. กับพวก
๔. สำเนาการประมวลเรื่องรายงานคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงพันตำรวจโท ข. กับพวก ของเจ้าหน้าที่กองวินัยที่เกี่ยวข้องทั้งหมดเสนอผู้บังคับบัญชา
๕. สำเนาบันทึกสั่งยุติเรื่องลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๗

กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีหนังสือ ที่ ๐๐๐๖.๒/๗๒๙๑ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารกองวินัย ครั้งที่ ๑๑/ ๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง พันตำรวจโท ข. กับพวก และสำเนาคำสั่งลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๗ สั่งยุติการตรวจสอบข้อเท็จจริง และมีมติไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารการประมวลเรื่องรายงานคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงพันตำรวจโท ข. กับพวก ของเจ้าหน้าที่กองวินัยที่เกี่ยวข้องทั้งหมดเสนอผู้บังคับบัญชาเนื่องจากเป็นเอกสาร ที่มีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับข้อมูลข่าวสาร รายการคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงพันตำรวจโท ข. กับพวก และบันทึกคณะกรรมการ

ตรวจสอบข้อเท็จจริง ตรวจสอบแล้วไม่พบว่ามีเอกสารดังกล่าวในสำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริง จึงไม่
อาจพิจารณาและเปิดเผยให้ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของ
ราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน
และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และเอกสารที่
เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือร้องเรียนกล่าวหาพลตำรวจเอก ค. กรณียึดบังใช้
เฮลิคอปเตอร์ทางราชการเพื่อประโยชน์ตนเองโดยมิชอบ ต่อมานายกรัฐมนตรีมีคำสั่งให้พลตำรวจเอก ค.
ออกจากราชการไว้ก่อน มีผลเมื่อ ๘ เมษายน ๒๕๕๑ ต่อมาวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ พลตำรวจเอก ค.
ยื่นฟ้องดำเนินคดีอาญาผู้อุทธรณ์ต่อศาลแขวงดุสิต และร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาล
ดุสิต ในข้อหาแจ้งข้อความอันเป็นเท็จเมื่อวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๕๓ โดยพันตำรวจโท ข. เป็นพนักงาน
สอบสวนคดีดังกล่าว ต่อมาพนักงานสอบสวนได้แจ้งข้อกล่าวหาผู้อุทธรณ์เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๓
พร้อมพิมพ์ลายนิ้วมือ ผู้อุทธรณ์เห็นว่า การปฏิบัติของพนักงานสอบสวนมีวัตถุประสงค์เพื่อกลั่นแกล้งผู้
อุทธรณ์ จึงร้องเรียนกล่าวโทษ พันตำรวจโท ข. พนักงานสอบสวน ว่ามีพฤติการณ์และการกระทำที่อาจเป็น
ความผิดวินัยหรืออาญา ปรากฏผลการสอบสวนข้อเท็จจริงตามบันทึกลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๗ ว่า
มีคำสั่งยุติการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงประสงค์จะได้รับข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขอเพื่อ
พิจารณาดำเนินการต่อไป

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร
ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือขอ
ข้อมูลข่าวสารจากกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งได้เสนอคณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของ
กองวินัยพิจารณาแล้ว มีมติดังนี้

๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงพันตำรวจโท ข. กับพวก นั้น เนื่องจาก
กรณีนี้ผู้บังคับบัญชาได้สั่งการให้พันตำรวจโท ง. เป็นผู้ตรวจสอบข้อเท็จจริง ไม่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการ
ตรวจสอบข้อเท็จจริง จึงไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

๒. รายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงพันตำรวจโท ข. กับพวก เป็นข้อมูลที่เปิดเผยได้ และ
กองวินัยได้เปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว

๓. บันทึกคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงพันตำรวจโท ข. กับพวก เนื่องจากไม่มีการ
ตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง จึงไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

๔. ประมวลเรื่องรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงพันตำรวจโท ข. กับพวก ของเจ้าหน้าที่
กองวินัยที่เกี่ยวข้องทั้งหมดเสนอผู้บังคับบัญชา เป็นเอกสารที่มีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายใน

หน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มีความพาดพิงถึงบุคคลอื่น จึงไม่เปิดเผย

๕. บันทึกสั่งยุติเรื่องลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๗ เป็นข้อมูลที่เปิดเผยได้ และกองวินัยได้เปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงพันตำรวจโท ข. กับพวก และรายการที่ ๕ บันทึกสั่งยุติเรื่องลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๗ สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงไม่เป็นประเด็นต้องวินิจฉัย สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงพันตำรวจโท ข. กับพวก และรายการที่ ๓ บันทึกคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงพันตำรวจโท ข. กับพวก สำนักงานตำรวจแห่งชาติปฏิเสธไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงต้องใช้สิทธิร้องเรียนตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ต่อไป ดังนั้น กรณีนี้จึงมีประเด็นต้องวินิจฉัยเฉพาะข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ การประมวลเรื่องรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงพันตำรวจโท ข. กับพวก ของเจ้าหน้าที่กองวินัยที่เกี่ยวข้องทั้งหมดเสนอผู้บังคับบัญชา เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้บังคับบัญชาได้มีคำสั่งให้ยุติการตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องนี้แล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้ร้องเรียนกล่าวโทษกรณีดังกล่าว จึงสมควรได้รับข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารการประมวลเรื่องรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงต่อผู้บังคับบัญชา เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ การประมวลเรื่องของเจ้าหน้าที่กองวินัยเสนอผู้บังคับบัญชาเกี่ยวกับรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงพันตำรวจโท ข. กับพวก ที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนให้ดำเนินการทางวินัย พร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๐๐/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : พลตำรวจเอก ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า พลตำรวจเอก ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือถึงผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ขอให้ดำเนินการทางวินัยและอาญาต่อ พลตำรวจโท ข. ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๖ และ พลตำรวจตรี ค. รองผู้บัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง กรณีส่งสำเนาคำให้การของสิบตำรวจเอก ง. ซึ่งเป็นเอกสารชั้น ลับมาก ไปให้แก่พลตำรวจตรี จ. หัวหน้าพนักงานสอบสวน โดยมีได้นำเรื่องเสนอประธานกรรมการสืบสวนฯ และได้มีหนังสือเพิ่มเติมขอให้ดำเนินการทางวินัยต่อ พลตำรวจตรี ฉ. ผู้บังคับการกองวินัย ต่อมาสำนักงานตำรวจแห่งชาติมีหนังสือแจ้งว่า กรณีขอให้ดำเนินการทางวินัยและอาญาต่อ พลตำรวจโท ข. และพลตำรวจตรี ค. นั้น เห็นว่าไม่เป็นความผิดอาญาและไม่มีมูลความผิดวินัย ตามที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติสั่งยุติเรื่องเมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ ส่วนกรณีกล่าวหา พลตำรวจตรี ฉ. ไม่มีกรณีต้องพิจารณาดำเนินการทางวินัย ส่วนความผิดอาญาอยู่ระหว่างการพิจารณาดำเนินการของกองอาญา ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือด่วนที่สุด ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงพลตำรวจเอก สมยศ พุ่มพันธุ์ม่วง ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ผ่านผู้บังคับการกองวินัย ขอข้อมูลข่าวสารหนังสือกองวินัยที่มีความเห็นเสนอผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ที่รับผิดชอบงานวินัย ตลอดจนความเห็นของผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ที่รับผิดชอบงานวินัย ที่เสนอต่อผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติกรณีดังกล่าว และคำสั่งของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ที่มีคำสั่งว่า ไม่เป็นความผิดอาญาและไม่มีมูลความผิดวินัย ตามที่ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติสั่งยุติเรื่องเมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ รวมทั้งการมีความเห็นกรณีพลตำรวจตรี ฉ. ไม่ต้องพิจารณาดำเนินการทางวินัยของผู้มีอำนาจดังกล่าวทุกระดับชั้นด้วย

กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๐๖.๒/๐๑๓๙ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยแจ้งว่า กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติส่งเรื่องให้คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารกองวินัยพิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๘ เห็นว่า เอกสารที่ร้องขอให้เปิดเผย เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะเป็น ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ซึ่งหน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๓) จึงมีมติไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ถูกร้องเรียนกล่าวหาการกระทำความผิดอาญาตามมาตรา ๑๑๒ แห่งประมวลกฎหมายอาญา สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงแต่งตั้งพลตำรวจโท ข. ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๖ และพลตำรวจตรี ค. รองผู้บัญชาการตำรวจสอบสวนกลาง เป็นกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ต่อมามีการแจ้ง ความดำเนินคดีผู้อุทธรณ์ พนักงานสอบสวนจึงขอสำนวนคำให้การของสืบตำรวจเอก ง. พยานในสำนวน สืบสวน ต่อคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง พลตำรวจโท ข. และ พลตำรวจตรี ข. ได้ส่งสำเนาคำให้การ ของสืบตำรวจเอก ง. ให้พนักงานสอบสวนโดยมิได้นำเข้าพิจารณาในคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ผู้อุทธรณ์จึงได้ร้องเรียนต่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติให้ดำเนินการทางวินัยและอาญาต่อพลตำรวจโท ข. และพลตำรวจตรี ข. กล่าวหาว่า ส่งข้อมูลข่าวสารที่มีชั้นความลับโดยไม่มีอำนาจ พร้อมขอข้อมูลข่าวสารการ ดำเนินการดังกล่าว ต่อมาคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ ได้มีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูล ข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว ผู้อุทธรณ์ได้นำข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปศึกษาและเห็นว่า การกระทำ ของพลตำรวจโท ข. และพลตำรวจตรี ข. เป็นความผิดทั้งทางวินัยและอาญา จึงร้องขอให้ผู้บัญชาการ ตำรวจแห่งชาติพิจารณาข้อเท็จจริง และข้อกฎหมายใหม่ พร้อมกับขอให้ดำเนินการทางวินัยแก่ พลตำรวจตรี ฉ. เนื่องจากพลตำรวจตรี ฉ. เป็นเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจพิจารณา ทางปกครองอาจทำให้การ พิจารณาทางปกครองไม่เป็นกลาง จึงไม่มีอำนาจหน้าที่ที่จะพิจารณาเรื่องใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ในทุก เรื่อง ต่อมาสำนักงานตำรวจแห่งชาติมีหนังสือแจ้งผู้อุทธรณ์ว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติเห็นว่า การกระทำ ของพลตำรวจโท ข. และพลตำรวจตรี ค. ไม่เป็นความผิดอาญาและไม่มีมูลความผิดวินัย ส่วนกรณีพล ตำรวจตรี ฉ. ไม่มีกรณีต้องพิจารณาดำเนินการทางวินัยส่วนกรณีความผิดอาญาอยู่ระหว่างการพิจารณา ดำเนินการของกองคดีอาญา ผู้อุทธรณ์จึงได้ขอข้อมูลข่าวสารหนังสือกองวินัยที่มีความเห็นเสนอผู้ช่วยผู้ บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ที่รับผิดชอบงานวินัย ตลอดจนความเห็น ของผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ที่รับผิดชอบงานวินัย ที่เสนอต่อ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติกรณีดังกล่าว เพื่อตรวจสอบการดำเนินการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติต่อไป

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติชี้แจงว่า คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารกองวินัยพิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๘ เห็นว่า เอกสารที่ร้องขอให้เปิดเผย เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ซึ่งหน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๓) จึงมีมติไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นเอกสารการประมวลเรื่องเสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นเพื่อสั่งการกรณีผู้อุทธรณ์ร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการตำรวจ ซึ่งปรากฏข้อเท็จจริงเป็นที่ยุติแล้วว่า การกระทำของข้าราชการตำรวจทั้ง ๓ ราย ไม่เป็นความผิดอาญาและไม่มีมูลความผิดวินัย การเสนอข้อเท็จจริงเพื่อสั่งการกรณีดังกล่าวเป็นการปฏิบัติราชการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติและได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้ร้องเรียนกล่าวโทษกรณีดังกล่าว จึงสมควรได้รับข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารหนังสือกองวินัยที่มีความเห็นเสนอผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ที่รับผิดชอบงานวินัย ตลอดจนความเห็นของผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ที่รับผิดชอบงานวินัย ที่เสนอต่อผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ กรณีดังกล่าว เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขอ พร้อมสำเนาที่รับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๐๑/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการให้ความเห็น
การพิจารณาความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมบัญชีกลาง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ เป็นผู้รับมอบอำนาจจากนาย ข. อดีตข้าราชการกรมป่าไม้และสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงอธิบดีกรมบัญชีกลาง ขอข้อมูลข่าวสารสำนวนการให้ความเห็น พร้อมเอกสารประกอบการพิจารณาให้ความเห็น ตามมาตรา ๑๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติความ รับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ แจ้งกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช ให้ออกคำสั่ง เรียกค่าสินไหมทดแทนจากนาย ข.

กรมบัญชีกลางมีหนังสือ ที่ กค ๐๔๑๐.๖/๐๕๔๘๒ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ถึง ผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารการพิจารณาความรับผิด ทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ที่ผู้อุทธรณ์ขอ ได้แก่ สำนวนการให้ความเห็นพร้อมเอกสารประกอบการ พิจารณาให้ความเห็น ถือเป็นเอกสารอยู่ในขั้นตอนการปฏิบัติงานภายในหน่วยงานประกอบกับ คณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่งเป็นเพียงผู้พิจารณาให้ความเห็นต่อกระทรวงการคลังตาม นัยข้อ ๒๑ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิด ของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ เท่านั้น เอกสารดังกล่าวจึงเข้าลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายใน หน่วยงานของรัฐ จึงไม่อาจเปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของ ราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมบัญชีกลางดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ กรมบัญชีกลาง และเอกสารที่

เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า เมื่อปี ๒๕๔๗ นาย ข. ผู้มอบอำนาจ ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ๗ (ขณะนั้น) สำนักงานป่าไม้เขตอุบลราชธานี พร้อมป่าไม้เขตอุบลราชธานี และหัวหน้างานการเงินและพัสดุ ได้ทำสัญญาจ้าง ห้างหุ้นส่วนจำกัด บุญสมิทธิ์ก่อสร้างและการโยธา ปรับปรุงอุทยานแห่งชาติผาแต้ม เป็นจำนวนเงิน ๑๖,๘๓๓,๓๘๐ บาท (สิบหกล้านแปดแสนสามหมื่นสามพันสามร้อยแปดสิบบาทถ้วน) โดยรวมภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ ๗ ในส่วนของเงินกู้ตามโครงการ OECF เข้าไว้ด้วย ซึ่งนาย ข. ไม่ทราบว่า เงินกู้ตามโครงการดังกล่าวอยู่ในเกณฑ์ได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ ๐ เนื่องจากไม่ทราบว่า มีประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ ๒๘) ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๓๕ ต่อมา นาย ข. กับพวก ได้แจ้งให้ผู้รับจ้างคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ ๗ เป็นจำนวนเงิน ๗๕๙,๘๖๑.๙๒ บาท (เจ็ดแสนห้าหมื่นเก้าพันแปดร้อยหกสิบเอ็ดบาทเก้าสิบสองสตางค์) ซึ่งผู้รับจ้างยินยอมชำระเงินจำนวนดังกล่าว แต่ปรากฏต่อมาว่าผู้รับจ้างไม่ยอมชำระเงินคืนโดยอ้างว่าเป็นความประมาทเลินเล่อของเจ้าหน้าที่ กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิดกรณีดังกล่าว ต่อมาคณะกรรมการสอบสวนฯ ได้รายงานผลการสอบสวน เห็นว่าการกระทำดังกล่าวไม่ได้ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการและมิได้เกิดจากความบกพร่องหรือประมาทเลินเล่อของเจ้าหน้าที่ผู้ใด แต่กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เห็นว่าเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องประมาทเลินเล่อในการปฏิบัติหน้าที่แต่ไม่ถึงกับประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จึงไม่ต้องรับผิดชอบแต่อย่างใด พร้อมรายงานผลการสอบสวนความรับผิดชอบต่อกรมบัญชีกลาง ต่อมากรมบัญชีกลางได้แจ้งผลการพิจารณาความรับผิดชอบแล้วเห็นว่าบุคคลทั้งสามปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่อเป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหายเป็นจำนวน ๗๕๙,๘๖๑.๙๒ บาท กรมบัญชีกลางจึงแจ้งกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ให้ออกคำสั่งเรียกค่าสินไหมทดแทนจากบุคคลทั้งสาม

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนกรมบัญชีกลางชี้แจงว่า กรมอุทยานแห่งชาติฯ ได้รายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิดของเจ้าหน้าที่ต่อกระทรวงการคลังกรณีดังกล่าว ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ กระทรวงการคลังได้มอบอำนาจให้กรมบัญชีกลางดำเนินการตรวจสอบสำนวนโดยคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดชอบฯ ผลการตรวจสอบปรากฏว่า ป่าไม้เขตอุบลราชธานี นาย ข. และหัวหน้างานการเงินและพัสดุ ได้ทำสัญญาจ้างปรับปรุงอุทยานแห่งชาติผาแต้มเป็นเงินจำนวน ๑๖,๘๓๓,๓๘๐ บาท โดยรวมภาษีมูลค่าเพิ่มร้อยละ ๗ ในส่วนของเงินกู้ตามโครงการ OECF เข้าไว้ด้วย ซึ่งในส่วนของเงินกู้ตามโครงการดังกล่าวอยู่ในเกณฑ์ได้รับสิทธิเสียภาษีมูลค่าเพิ่มอัตราร้อยละ ๐ ตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ ๒๘) ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๓๕ ต่อมาบุคคลทั้งสามได้ส่งจ่ายเช็คให้แก่ห้างหุ้นส่วนจำกัด บุญสมิทธิ์ก่อสร้างและการโยธา โดยไม่ตรวจสอบเรื่องภาษีมูลค่าเพิ่มซึ่งประกาศอธิบดีกรมสรรพากรฉบับดังกล่าวได้แจ้งเวียนทุกส่วนราชการทราบแล้ว จึงถือว่าบุคคลทั้งสามปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่อเป็นเหตุให้ทางราชการได้รับความเสียหายเป็นจำนวน ๗๕๙,๘๖๑.๙๒ บาท กรมบัญชีกลางจึงแจ้งกรมอุทยานแห่งชาติฯ ให้ออกคำสั่งเรียกค่าสินไหม

ทดแทนจากบุคคลทั้งสาม ตามที่ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการให้ความเห็นพร้อมเอกสารประกอบการพิจารณาให้ความเห็นของกรมบัญชีกลางที่แจ้งกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช ให้ออกคำสั่งเรียกค่าสินไหมทดแทนจากนาย ข. นั้น ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวถือเป็นเอกสารอยู่ในขั้นตอนการปฏิบัติงานภายในหน่วยงานประกอบกับคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่งเป็นเพียงผู้พิจารณาให้ความเห็นต่อกระทรวงการคลังตามนัยข้อ ๒๑ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ เท่านั้น ซึ่งในขั้นตอนการแจ้งความเห็นจากการตรวจสอบสำนวนเพื่อให้หน่วยงานมีคำสั่งตามความเห็นกรมบัญชีกลางเป็นเพียงส่วนหนึ่งของการพิจารณาทางปกครองเพื่อออกคำสั่งทางปกครองเท่านั้น ยังไม่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระงับ หรือมีผลกระทบต่อสถานภาพของสิทธิหรือหน้าที่ของบุคคลอันจะถือได้ว่าเป็นคำสั่งทางปกครอง เอกสารดังกล่าวจึงเข้าลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ จึงไม่อาจเปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทั้งนี้ เทียบเคียงตามแนวคำสั่งศาลปกครองสูงสุด ที่ ๑๑๑/๒๕๕๗

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ สำนวนการให้ความเห็นพร้อมเอกสารประกอบการพิจารณาให้ความเห็นของกรมบัญชีกลางในการพิจารณาตรวจสอบสำนวนความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานชั้นต้น เป็นการปฏิบัติราชการของหน่วยงานตามระเบียบและกฎหมายที่กำหนด และได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว จึงต้องโปร่งใสและตรวจสอบได้ การเปิดเผยไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกกล่าวหาและต้องรับผิดในมูลละเมิด จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในกรณีดังกล่าว ดังนั้นเมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามผู้อุทธรณ์ร้องขอ เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ปรากฏอยู่ในสำนวนการให้ความเห็นดังกล่าว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรมบัญชีกลางเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามผู้อุทธรณ์ร้องขอ โดยปกปิดข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล พร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๐๒/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินผลงานทางวิชาการ

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีแบบคำขอข้อมูลข่าวสารลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (สำนักงาน ก.พ.) ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงาน ดังนี้

๑. เกณฑ์คุณภาพระดับเชี่ยวชาญ
๒. คุณสมบัติ หรือเกณฑ์การคัดเลือกคณะกรรมการพิจารณาประเมินบุคคลและผลงาน
๓. รายชื่อคณะกรรมการประเมิน
๔. ผลงานวิจัยของคณะกรรมการประเมิน มีเอกสารยืนยันต่อไปยังยืนยันหรือไม่
 - ๔.๑) ระเบียบวิจัยในการเตรียมผลิตภัณฑ์
 - ๔.๒) เหตุใดต้องใช้สารสำคัญตัวอื่นในน้ำมันไพล นอกเหนือจาก terpinen - 4 - ol
 - ๔.๓) ขอเอกสารอ้างอิงเรื่อง Butadiene (BNPBD) ในน้ำมันไพล
 - ๔.๔) ขอดูงานประเมินของผู้ขอรับการประเมินด้านอื่น
 - ๔.๕) หลักเกณฑ์การพิจารณาว่าผลงานมีประโยชน์เพียงใด
 - ๔.๖) ขอดูผลงานประเมินของผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์

สำนักงาน ก.พ. มีหนังสือ ที่ นร ๑๐๐๖.๑.๑/๑๑๐๙ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า

๑. เกณฑ์คุณภาพระดับเชี่ยวชาญส่วนหนึ่งปรากฏตามมาตรฐานกำหนดตำแหน่งนักวิทยาศาสตร์การแพทย์เชี่ยวชาญ และตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๔/ว ๑๖ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๓๘ ซึ่งสามารถสืบค้นได้จาก website ของสำนักงาน ก.พ.
๒. คุณสมบัติ หรือเกณฑ์การคัดเลือกคณะกรรมการพิจารณาประเมินบุคคลและผลงาน ก.พ. จะเป็นผู้พิจารณาคัดเลือกจากผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์เกี่ยวกับผลงานที่เสนอ

๓. รายชื่อคณะกรรมการประเมินบุคคล เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยมิได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพและอาจมีผลกระทบต่อกรรมการประเมินบุคคล

๔. ผลงานวิจัยของคณะกรรมการประเมิน เป็นข้อมูลส่วนตัวของกรรมการตามมาตรา ๔ ประกอบกับข้อมูลดังกล่าวไม่ได้อยู่ในความครอบครองของสำนักงาน ก.พ.

๔.๑) เอกสารระเบียบวิจัยในการเตรียมผลิตภัณฑ์ และเหตุผลของการใช้สารสำคัญตัวอื่นในน้ำมันไพล นอกเหนือจาก terpinen – 4 – ol พร้อมเอกสารอ้างอิงเรื่อง Butadiene (BNPBD) ในน้ำมันไพล ข้อมูลดังกล่าวไม่ได้อยู่ในความครอบครองของสำนักงาน ก.พ.

๔.๒) ผลงานประเมินของผู้ขอรับการประเมินด้านอื่น และผลงานประเมินของผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่สำนักงาน ก.พ. เก็บรักษาไว้เพื่อเป็นหลักฐานประกอบการประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ขอประเมินเท่านั้น ไม่สามารถนำไปเผยแพร่หรือเปิดเผยโดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๒๔ และมาตรา ๑๕ (๕) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๔.๓) หลักเกณฑ์การพิจารณาว่าผลงานมีประโยชน์เพียงใดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ก.พ. ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ก.พ. ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า กระทรวงสาธารณสุขได้เสนอขอให้สำนักงาน ก.พ. พิจารณาคูณสมบัติและประเมินผลงานของผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง นักวิทยาศาสตร์การแพทย์ชำนาญการพิเศษ สถาบันวิจัยสมุนไพร กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านวิจัย และพัฒนาการผลิตยาจากสมุนไพร (นักวิทยาศาสตร์การแพทย์เชี่ยวชาญ) อ.ก.พ.วิสามัญเกี่ยวกับการประเมินบุคคล จึงประกาศแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเฉพาะกิจ เพื่อพิจารณาคูณสมบัติและประเมินผลงานของผู้อุทธรณ์ ปรากฏผลการประเมินว่า ผลงานที่ส่งประเมินยังมีคุณภาพไม่ถึงระดับของตำแหน่งที่ขอให้พิจารณา สำนักงาน ก.พ. ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า สำนักงาน ก.พ. มีรายชื่อกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิสาขาต่างๆ เมื่อมีการแต่งตั้งประธานกรรมการประเมิน ประธานจะเป็นผู้เลือกกรรมการผู้เชี่ยวชาญแต่ละท่านจากบัญชีรายชื่อที่สำนักงาน ก.พ. จัดทำไว้ ซึ่งในทางปฏิบัติที่ผ่านมา สำนักงาน ก.พ. ไม่เคยประกาศรายชื่อกรรมการประเมินผลงานให้ทราบ เนื่องจากจะเกิดผลกระทบต่อกรรมการรายบุคคล ทำให้ผู้ขอรับการประเมินคนอื่นต่อไปทราบรายชื่อ อาจมีการวิงวอนรวมถึงการติดต่ออื่นๆ ซึ่งจะทำให้กรรมการไม่ยอมรับเป็นกรรมการอ่านผลงานอีกต่อไป สำหรับกรณีของผู้อุทธรณ์ เมื่อแจ้งผลการประเมินแล้ว ผู้อุทธรณ์ไม่ใช่คู่กรณีกับสำนักงาน ก.พ. ในการประเมินผลงาน จึงไม่มีสิทธิอุทธรณ์ต่อสำนักงาน ก.พ.

โดยกระทรวงสาธารณสุขเป็นคู่กรณีที่มีสิทธิอุทธรณ์ แต่กระทรวงสาธารณสุขไม่ได้อุทธรณ์ผลการประเมินดังกล่าว อย่างไรก็ดี แม้ผู้อุทธรณ์ไม่ผ่านการประเมินผลงาน แต่ก็ยังมีสิทธิส่งผลงานเพื่อขอประเมินใหม่ ผู้อุทธรณ์ไม่ดำเนินการดังกล่าว กลับใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบคุณสมบัติของคณะกรรมการ แทน ประกอบด้วย

๑. เกณฑ์คุณภาพระดับเชี่ยวชาญ ได้ส่งเอกสารให้ผู้อุทธรณ์แล้ว

๒. คุณสมบัติ หรือเกณฑ์การคัดเลือกคณะกรรมการ เป็นเพียงธรรมเนียมปฏิบัติของสำนักงาน ก.พ.

๓. รายชื่อคณะกรรมการประเมินบุคคล ปฏิเสธการเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๔. ผลงานวิจัยของคณะกรรมการประเมิน และเอกสารอ้างอิงระเบียบวิสัย ไม่ได้อยู่ในความครอบครองของสำนักงาน ก.พ. สำหรับผลงานประเมินของผู้ขอรับการประเมินด้านอื่นซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่ได้ระบุชื่อมี ๑ รายคือ นาย ข. และผลงานประเมินของผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ ซึ่งผู้อุทธรณ์ระบุชื่อ ๒ ราย คือ นาง ค. ส่งทำลายเอกสารแล้ว และนาง ง. ไม่สามารถค้นหาได้ ซึ่งข้อมูลข่าวสารส่วนนี้ได้มีการเผยแพร่ในวารสารวิชาการไปแล้ว ผู้อุทธรณ์สามารถสืบค้นที่กรมต้นสังกัดได้เอง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการเกณฑ์คุณภาพระดับเชี่ยวชาญ สำนักงาน ก.พ. ได้ส่งเอกสารให้ผู้อุทธรณ์แล้ว จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัย สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการคุณสมบัติ หรือเกณฑ์การคัดเลือกคณะกรรมการ นั้น สำนักงาน ก.พ. ชี้แจงว่าเป็นเพียงธรรมเนียมปฏิบัติของสำนักงาน ก.พ. และข้อมูลข่าวสารรายการผลงานวิจัยของคณะกรรมการประเมินและเอกสารอ้างอิงระเบียบวิสัย ผลงานประเมินของผู้ขอรับการประเมินด้านอื่น และผลงานประเมินของผู้เชี่ยวชาญด้านวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์ นั้น สำนักงาน ก.พ. ชี้แจงว่า ได้ส่งทำลายเอกสาร และไม่สามารถค้นหาได้ จึงเป็นกรณีที่หน่วยงานปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง ผู้อุทธรณ์จึงต้องใช้สิทธิร้องเรียนตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กรณีจึงมีประเด็นต้องวินิจฉัยเฉพาะข้อมูลข่าวสารรายชื่อคณะกรรมการประเมินบุคคล เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามกฎหมาย การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ และทำให้ผู้ถูกประเมินผลงานมีความเชื่อมั่นต่อการทำงานของหน่วยงานของรัฐ เมื่อการประเมินดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า การเปิดเผยจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อบุคคลใด แม้อาจมีผลกระทบต่อปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐอยู่บ้าง ซึ่งหน่วยงานต้องไปปรับปรุงระบบบริหารงานบุคคลให้สอดคล้องกับหลักการของกฎหมายข้อมูลข่าวสารต่อไป ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตาม

กฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลรายชื่อคณะกรรมการประเมินบุคคลเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการ บังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงาน ก.พ. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายชื่อคณะกรรมการประเมินบุคคล พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๐๓/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือสำคัญแสดงกรรมสิทธิ์ในที่ดิน

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานที่ดินจังหวัดปทุมธานี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ เป็นนายโจทก์ที่ ๑ ถึงที่ ๙ ได้ยื่นฟ้องต่อศาลจังหวัดอุบลราชธานี นาง ข. จำเลย คดีหมายเลขดำที่ ๑๗๔๐/๒๕๕๗ และได้มีหนังสือคำขอตามแบบ ท.ด. ๙ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงหัวหน้าสำนักงานที่ดินจังหวัดปทุมธานี เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโฉนดที่ดินของนาง ข. หรือโฉนดที่ดินของนาย ค. (สามีของนาง ข.) เพื่อใช้ประกอบการดำเนินคดีดังกล่าว

สำนักงานที่ดินจังหวัดปทุมธานี มีบันทึกท้ายคำขอเมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ไม่รับคำขอและแจ้งผู้อุทธรณ์ว่า กรณีคดียังไม่มีคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลถึงที่สุด ตามกฎหมายคู่ความในคดียังไม่ถือว่าเป็นผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๔ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ตามระเบียบกรมที่ดินว่าด้วยการตรวจหลักฐานทะเบียนที่ดิน การขอคัด ขอลายสำเนาเอกสาร และการตรวจสอบหลักฐานทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๕๖ (แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗) หมวดที่ ๓ จึงไม่สามารถรับคำขอได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินจังหวัดปทุมธานี ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า นาง ก. นายโจทก์ที่ ๑ ถึง ๙ คดีหมายเลขดำที่ ๑๗๔๐/๒๕๕๗ ศาลจังหวัดอุบลราชธานี ยื่นฟ้องนาง ข. จำเลย กรณีโจทก์ที่ ๑ และนาย ง. อยู่กินฉันท์สามีภรรยากันตั้งแต่ก่อนปี ๒๕๔๗ และสมรสกันเมื่อปี ๒๕๑๙ มีบุตรโดยชอบด้วยกฎหมาย ๖ คน คือ โจทก์ที่ ๒ ถึงที่ ๙ และนาง ข. ต่อมานาย ง. ได้โอนกรรมสิทธิ์ที่ดิน ๓ แปลงคือ โฉนดที่ดินเลขที่ - เลขที่ - และเลขที่ - อำเภอวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี ให้นาง ข. ถือครองไว้แทนเพื่อความสะดวกในการ

ดำเนินการต่างๆ ต่อมา นาย ง. ถึงแก่ความตาย โจทก์ทั้ง ๔ ได้ทวงถามให้จำเลยโอนกรรมสิทธิ์ในที่ดินคืนแก่โจทก์ทั้ง ๔ แต่จำเลยเพิกเฉย จึงฟ้องศาลเมื่อ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๗ ต่อมา ผู้อุทธรณ์ได้นำสำเนาคำฟ้องของศาลจังหวัดอุบลราชธานี คดีหมายเลขดำที่ ๑๗๔๐/๒๕๕๗ ไปยื่นคำขอตรวจสอบกรรมสิทธิ์ในที่ดินของจำเลยและคู่สมรส ซึ่งสำนักงานที่ดินจังหวัดปทุมธานี สาขาคลองหลวงแจ้งให้ทราบแล้วว่า กรณีคดียังไม่มีคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลถึงที่สุด คู่ความในคดียังไม่ได้ถือว่าเป็นผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๔ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ตามระเบียบกรมที่ดินว่าด้วยการตรวจหลักฐานทะเบียนที่ดิน การขอคัด ขอลายสำเนาเอกสาร และการตรวจสอบหลักฐาน พ.ศ. ๒๕๕๖ (แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗) หมวดที่ ๓ จึงไม่สามารถรับคำขอได้

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานที่ดินจังหวัดปทุมธานี สาขาคลองหลวง ชี้แจงเป็นหนังสือว่า กรณีคดียังไม่มีคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลถึงที่สุด คู่ความในคดียังไม่ได้ถือว่าเป็นผู้มีสิทธิตามมาตรา ๒๔ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ตามระเบียบกรมที่ดินว่าด้วยการตรวจหลักฐานทะเบียนที่ดิน การขอคัด ขอลายสำเนาเอกสาร และการตรวจสอบหลักฐาน พ.ศ. ๒๕๕๖ (แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๗) หมวดที่ ๓ จึงไม่สามารถรับคำขอได้ และได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือโฉนดที่ดินของจำเลยในคดีหรือโฉนดที่ดินของคู่สมรสของจำเลย ซึ่งอยู่ในความครอบครองของสำนักงานที่ดินจังหวัดปทุมธานี สาขาคลองหลวง แม้โฉนดที่ดินเป็นเอกสารมหาชนที่ผู้มีส่วนได้เสียสามารถยื่นคำขอเพื่อตรวจสอบได้ก็ตาม แต่กรณีนี้ผู้อุทธรณ์ขอตรวจสอบกรรมสิทธิ์ที่ดินโดยมิได้ระบุเลขที่ของโฉนดที่ดิน จึงเป็นการขอทราบข้อมูลเกี่ยวกับทรัพย์สินอันเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้อื่น ซึ่งตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ บัญญัติห้ามมิให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อผู้อื่น เว้นแต่จะเข้าลักษณะข้อยกเว้นตามที่บัญญัติไว้ในมาตราดังกล่าว กรณีจึงมีข้อที่ต้องพิจารณาว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีอำนาจตามกฎหมายอันเข้าลักษณะข้อยกเว้นตามมาตรา ๒๔ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่สำนักงานที่ดินจังหวัดปทุมธานี สาขาคลองหลวง จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลให้ได้หรือไม่ เห็นว่า ผู้อุทธรณ์ได้นำสำเนาคำฟ้องของศาลจังหวัดอุบลราชธานี คดีหมายเลขดำที่ ๑๗๔๐/๒๕๕๗ ไปยื่นคำขอตรวจสอบกรรมสิทธิ์ของนาง ข. และนาย ค. ซึ่งคดียังไม่มีคำพิพากษาหรือคำสั่งศาลถึงที่สุด ผู้อุทธรณ์จึงมิใช่บุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว อีกทั้งการเปิดเผยยังเป็นการรบกวนสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการ บังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๔/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนคดีอาญา

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานอัยการจังหวัดปทุมธานี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์กับพวกได้มีหนังสือลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึง
อัยการจังหวัดปทุมธานีขอสำเนาเอกสารที่มีคำรับรองสำเนาถูกต้อง เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน
คดีอาญาที่ ๑๓๗/๒๕๕๖ เรื่องร่วมกันลักทรัพย์ของผู้อื่นตั้งแต่สองคนขึ้นไป ระหว่างนางสาว ข. ผู้เสียหาย
นางสาว ค. นาง ง. และนาย ก. ผู้ต้องหา จำนวน ๔ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ ข้อเท็จจริงและความเห็นของพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการในการสั่งคดี

รายการที่ ๒ พยานเอกสารและพยานวัตถุ (คลิปเสียง) ในสำนวนการสอบสวนทั้งหมด

รายการที่ ๓ คำให้การของผู้เสียหายและผู้ต้องหาทุกคน

รายการที่ ๔ คำให้การของพยานฝ่ายผู้เสียหายทุกคน (ให้ลงชื่อ-นามสกุล และที่อยู่ของ
พยานดังกล่าวได้)

และมีหนังสือลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๘ ขอสำเนาเอกสารที่มีคำรับรองสำเนาถูกต้องเพิ่มเติมอีก ๒
รายการ ได้แก่

รายการที่ ๕ รายงานการสอบสวนของพนักงานสอบสวนในคดี (ให้ลงชื่อ-นามสกุล และ
ที่อยู่ของพยานดังกล่าวได้)

รายการที่ ๖ คำให้การของนางสาว ค.

สำนักงานอัยการจังหวัดปทุมธานีมีหนังสือ ที่ อส ๐๐๔๒ (ปทุมธานี)/๔๒๒ ลงวันที่
๖ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยคำให้การของพยานอื่น โดยให้เหตุผลสรุปว่า
ตามระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ
๒๑ ประกอบพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นั้น ผู้ขอสำเนาเอกสารต้องขอ
สำเนาเอกสารหรือคำให้การของตนเอง หรือเอกสารประกอบคำให้การของตนเอง และ

พยานหลักฐาน สรุปข้อเท็จจริงและความเห็นที่สั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการได้ ส่วนคำให้การของพยานอื่นในสำนวนการสอบสวนไม่อาจขอสำเนาได้ เนื่องจากอาจเกิดความเสียหายแก่พยานดังกล่าว โดยแจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอบางส่วน ได้แก่

- (๑) สรุปและความเห็น และคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการ
- (๒) คำให้การของผู้ต้องหาทั้งสาม (ผู้ขอทั้งสาม)
- (๓) พยานวัตถุ (คลิปเสียง) ซึ่งเป็นเสียงของผู้ขอ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของสำนักงานอัยการจังหวัดปากพนัง และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วข้อเท็จจริงได้ความว่านางสาว ข. ได้ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีกับผู้อุทธรณ์กับพวกข้อหาร่วมกันลักทรัพย์ของผู้อื่นตั้งแต่สองคนขึ้นไป เป็นคดีอาญาที่ ๑๓๗/๒๕๕๖ ซึ่งพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องผู้อุทธรณ์กับพวก ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ผู้อุทธรณ์เป็นสามีของนาง ง. โดยเมื่อ พ.ศ.๒๕๔๕ ญาติของนาง ง.ได้เข้าหุ้นร่วมกันดำเนินกิจการโรงเรียนอนุบาลจิรวิทย์พิทยา ต่อมานาง ง. กับพวกตรวจพบว่านางสาว ข. ผู้จัดการโรงเรียนจิรวิทย์พิทยาได้นำรายชื่อนักเรียนของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองหม้อมาสวมสิทธิ์ขอรับเงินอุดหนุนจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราชเขต ๓ นางสาว ค. และนาง ง. จึงได้ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีกับนางสาว ข. ข้อหาปลอมทะเบียนครู บุคลากรทางการศึกษา และเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องกับการให้การศึกษาตามระเบียบฯ เป็นคดีอาญาที่ ๒๘/๒๕๕๖ ซึ่งพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องผู้ต้องหา โดยให้เหตุผลว่าพยานหลักฐานไม่พอพ้อง นางสาว ข. โกรธฝ่ายผู้อุทธรณ์จึงได้ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนให้ดำเนินคดีกับฝ่ายผู้อุทธรณ์ซึ่งประกอบด้วยนางสาว ค. นาง ง. และผู้อุทธรณ์ข้อหาร่วมกันลักทรัพย์ของผู้อื่นตั้งแต่สองคนขึ้นไป เป็นคดีอาญาที่ ๑๓๗/๒๕๕๖ ซึ่งพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องผู้ต้องหา (ฝ่ายผู้อุทธรณ์) โดยให้เหตุผลว่าไม่มีพยานรู้เห็น เหตุผลที่ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เนื่องจากปัจจุบันผู้อุทธรณ์ศึกษากฎหมายอยู่ที่สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภาและตั้งใจจะสอบเข้ารับราชการตำแหน่งผู้ช่วยผู้พิพากษา หรืออัยการผู้ช่วย ซึ่งในขั้นตอนการสมัครสอบนั้นจะต้องระบุรายละเอียดเกี่ยวกับประวัติการถูกดำเนินคดีอาญาด้วย จึงต้องการเก็บข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไว้เป็นพยานหลักฐานว่าผู้อุทธรณ์ไม่ได้เป็นผู้ที่มีความประพฤติเสื่อมเสียหรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี

สำนักงานอัยการจังหวัดปากพนังมีหนังสือ ที่ อส ๐๐๔๒ (ปากพนัง)/๖๓๗ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๘ ซึ่งแจ้งเหตุผลในการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสรุปว่า เอกสารดังกล่าวมิใช่ของผู้อุทธรณ์ ซึ่งตามระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ พ.ศ.๒๕๔๗ ข้อ ๒๑ ประกอบพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ นั้น ผู้ขอสำเนาเอกสารต้องขอสำเนาเอกสารหรือคำให้การของตนเอง หรือเอกสารประกอบคำให้การของตนเอง และไม่ปรากฏว่าได้มีหมายเรียกของศาลให้ส่งเอกสารดังกล่าวเป็นพยานหลักฐานในการดำเนินคดีขึ้นศาลแต่อย่างใด การเปิดเผยข้อมูลย่อมกระทบกระเทือนถึงสิทธิ เสรีภาพ และส่วนได้เสียในทางคดีของผู้กล่าวหา พยาน ดังนั้น เพื่อรักษาประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องและเพื่อมิให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์อันเกี่ยวกับการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงไม่อาจเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ทั้ง ๖ รายการ คือสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๑๓๗/๒๕๕๖ คดีระหว่างนางสาว ข. ผู้เสียหาย นางสาว ค. นาง ง. และผู้อุทธรณ์ ผู้ต้องหา ข้อหาร่วมกันลักทรัพย์ของผู้อื่นตั้งแต่สองคนขึ้นไป เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญาที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว โดยพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องผู้ต้องหาการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ต้องหาจึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน ทั้งนี้ หากสำนักงานอัยการจังหวัดปากพนังเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจมีผลกระทบต่อผู้กล่าวหาหรือพยานผู้ให้ถ้อยคำ ก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้สำนักงานอัยการจังหวัดปากพนังเปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ โดยใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้นได้ ทั้งนี้ การปกปิดข้อความดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็น แต่ต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๐๕/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงกรรมการผู้จัดการใหญ่ บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ขอสำเนาเอกสารพร้อมรับรองสำเนาถูกต้องเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์ ได้แก่

รายการที่ ๑ ผลการสอบสวนและลงโทษทางวินัย และคำให้การของพนักงานไปรษณีย์บ่อพลอยทุกคน

รายการที่ ๒ ผลการสอบสวนและลงโทษทางวินัย และคำให้การของพนักงานไปรษณีย์เลาขวัญทุกคน

รายการที่ ๓ หนังสือรับสารภาพของนาย ข. หัวหน้าไปรษณีย์เลาขวัญ

รายการที่ ๔ รายงานประจำวันในการแจ้งความดำเนินคดีกับนาย ข.

บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด โดยฝ่ายวินัยและสอบสวน มีหนังสือ ที่ ปณท วส. (วน.๑)/๐๑๒๓ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งเปิดเผยสำเนาคำให้การของผู้อุทธรณ์ที่ได้ให้ไว้ต่อคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงและคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยและแจ้งปฏิเสธการให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๔ โดยให้เหตุผลว่าเป็นเอกสารลับที่ไม่อาจเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนบริษัทไปรษณีย์ไทย จำกัด และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วข้อเท็จจริงได้ความว่า เดิมผู้อุทธรณ์ปฏิบัติงานในตำแหน่งหัวหน้าที่ทำการไปรษณีย์บ่อพลอย ถูกกล่าวหาว่ามีส่วนร่วมในการฝากส่ง-ส่งจ่ายเงินธนาณัติออนไลน์สลับกันไปมาระหว่างที่ทำการไปรษณีย์บ่อพลอยกับที่ทำการไปรษณีย์เลาขวัญ โดยใช้ชื่อตนเองและผู้อื่นเป็นผู้ฝากและรับเงิน แต่ไม่ได้นำเงินสดมาฝากส่งจริง โดยมีพฤติการณ์ส่อเจตนาทุจริต นำเงินไปเป็นประโยชน์แก่ตนเองโดยมิชอบ บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ได้ดำเนินการสอบสวนแล้วมีคำสั่ง ที่ ๕๑๙๒/๒๕๕๗ ไล่ออกผู้อุทธรณ์ออกจากงาน ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาได้ความสรุปว่า เดิมผู้อุทธรณ์ปฏิบัติงานในตำแหน่งหัวหน้าที่ทำการไปรษณีย์บ่อพลอย ถูกกล่าวหาว่ากระทำความทุจริตมีส่วนร่วมเกี่ยวกับการฝากส่ง-ส่งจ่ายเงินธนาณัติออนไลน์สลับไปมาระหว่างที่ทำการไปรษณีย์บ่อพลอยและที่ทำการไปรษณีย์เลาขวัญ ซึ่งในช่วงเวลาดังกล่าวหัวหน้าที่ทำการไปรษณีย์เลาขวัญถูกกล่าวหาว่ากระทำความทุจริตนำเงินของที่ทำการไปรษณีย์เลาขวัญไปเป็นประโยชน์แก่ตนเองหรือผู้อื่นโดยมิชอบ ต่อมาบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ได้มีคำสั่งไล่ออกผู้อุทธรณ์ออกจากงาน ในชั้นสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์ไม่มีโอกาสโต้แย้งแก้ข้อกล่าวหาเนื่องจากไม่ทราบว่ายานแต่ละคนให้ถ้อยคำอย่างไร ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อใช้ประกอบการดำเนินคดีต่อศาลแรงงาน

ผู้แทนบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ชี้แจงด้วยวาจาเกี่ยวกับเหตุผลในการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสรุปว่า ในกระบวนการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์นั้นมีพนักงานที่ปฏิบัติงานอยู่ที่เดียวกับผู้อุทธรณ์ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจมีผลกระทบต่อพยานผู้ให้ถ้อยคำซึ่งทำงานอยู่ที่เดียวกัน แม้จะปกปิดชื่อพยานแต่ข้อเท็จจริงที่ปรากฏในบันทึกถ้อยคำก็อาจทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ทั้ง ๔ รายการเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยที่เสร็จสิ้นแล้ว โดยบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด มีคำสั่งไล่ออกผู้อุทธรณ์ออกจากงาน ผู้อุทธรณ์มีความประสงค์ที่จะนำคดีไปฟ้องต่อศาลแรงงานจึงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน หากบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจมีผลกระทบต่อผู้ให้ถ้อยคำก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้นได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด เปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตาม อุตธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ โดยใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ ถ้อยคำนั้นได้ ทั้งนี้ การปกปิดข้อความดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็น แต่ต้องไม่กระทบกระเทือนถึง เนื้อหาของข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๖/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแผนที่ในวันเกิดเหตุถูกทำร้ายร่างกาย

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๖

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๖ เพื่อขอคัดสำเนาแผนที่จุดเกิดเหตุ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ตรวจสอบพบว่าไม่ตรงกับข้อเท็จจริง เพราะพนักงานสอบสวนให้ผู้อุทธรณ์เซ็นชื่อรับรองในกระดาษเปล่า

สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๖ มีหนังสือ ที่ อส ๐๐๑๓.๖/๒๖๘ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๘ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า คดีนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของพนักงานอัยการ (สอบสวนเพิ่มเติม) ประกอบกับแผนที่เกิดเหตุฉบับลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๖ ตามเอกสารหมายเลข ๑๑ ในสำนวนการสอบสวนคดีนี้ ไม่ใช่เอกสารคำให้การในชั้นสอบสวนของผู้เสียหาย หรือเป็นเอกสารที่ผู้เสียหายได้ยื่นประกอบคำให้การในชั้นสอบสวน หากให้คัดถ่ายระหว่างการพิจารณาของพนักงานอัยการ อาจจะทำให้เกิดความเสียหายต่อราชการและผู้อื่นได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงและหนังสือชี้แจงของสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๖ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้เสียหายในคดีทำร้ายร่างกาย เหตุเกิดเมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๖ ที่หน้าห้างเซ็นทรัลเวิลด์ ผู้อุทธรณ์พบว่าแผนที่แสดงจุดเกิดเหตุที่พนักงานสอบสวนทำขึ้นไม่ตรงกับความเป็นจริง จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารแต่สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๖ ปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้เสียหายในคดีทำร้ายร่างกาย เหตุเกิดเมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๖ ผู้อุทธรณ์ได้จอดรถไว้ที่หน้าห้างเซ็นทรัลเวิลด์ เพื่อไปเข้าห้องน้ำ เมื่อกลับมาที่รถได้มีคู่กรณีมาทุบกระจกรถและทำร้ายร่างกาย ในการดำเนินคดีมีความผิดปกติหลายประการต้องเปลี่ยนพนักงานสอบสวนถึง ๓ นาย เมื่อพนักงานสอบสวนสอบสวนเสร็จสิ้นจึงส่งสำนวนคดีให้พนักงานอัยการ ผู้อุทธรณ์ได้ไปตรวจสำนวนคดีที่พนักงานอัยการแล้วพบว่าแผนที่จุดเกิดเหตุไม่ตรงกับความเป็นจริง เนื่องจากพนักงานสอบสวนไม่ได้ไปตรวจจุดเกิดเหตุ อีกทั้งพนักงานสอบสวนได้ให้ผู้อุทธรณ์ลงนามในกระดาษเปล่าที่ยังไม่ได้วาดแผนที่ ซึ่งผู้อุทธรณ์ก็ไวใจลงนามในกระดาษนั้น แต่ได้ตรวจพบว่าไม่ตรงกับความเป็นจริงตามภาพจากกล้องวงจรปิดในวันเกิดเหตุ ผู้อุทธรณ์เกรงว่าหากคดีขึ้นสู่ศาลแล้วอาจมีผลกระทบต่อการศึกษา เพราะแผนที่ไม่ตรงกับความเป็นจริงทำให้ผู้อุทธรณ์เสียเปรียบ จึงขอคัดสำเนาแผนที่ดังกล่าวเพื่อนำไปยื่นคำร้องต่อผู้มีอำนาจเพื่อสั่งให้พนักงานสอบสวนทำแผนที่ใหม่ แต่พนักงานอัยการไม่อนุญาตให้คัดสำเนา อีกทั้งผู้อุทธรณ์ได้ไปขอแผนที่จากพนักงานสอบสวนแล้ว แต่ได้รับแจ้งว่าไม่ได้ทำสำเนาไว้ และส่งให้พนักงานอัยการไปแล้ว

สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๖ มีหนังสือ ที่ อส ๐๐๑๓.๖/๓๘๗ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๘ ชี้แจงสรุปได้ความว่า คดีนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของพนักงานอัยการ (สอบสวนเพิ่มเติม) ประกอบกับแผนที่สังเขปแสดงสถานที่เกิดเหตุดังกล่าวตามเอกสารหมายเลข ๑๑ ในสำนวนการสอบสวน ไม่ใช่เอกสารคำให้การในชั้นสอบสวนของผู้เสียหาย หรือเป็นเอกสารที่ผู้เสียหายได้ยื่นประกอบคำให้การในชั้นสอบสวน อีกทั้ง แผนที่สังเขปแสดงสถานที่เกิดเหตุในคดีนี้ พนักงานสอบสวนได้ทำขึ้นตั้งแต่วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๖ (ภายหลังเกิดเหตุหนึ่งวัน) และผู้เสียหายก็ได้ลงชื่อรับรองความถูกต้องของแผนที่สังเขปแสดงสถานที่เกิดเหตุดังกล่าวแล้ว แต่ผู้เสียหายเพิ่งจะมาอ้างว่าแผนที่สังเขปแสดงสถานที่เกิดเหตุไม่ตรงกับข้อเท็จจริง ดังนั้น หากให้คัดถ่ายในระหว่างการพิจารณาของพนักงานอัยการ อาจจะทำให้เกิดความเสียหายต่อราชการและแก่ผู้อื่นได้ อีกทั้ง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการฟ้องคดีไม่สำเร็จตามวัตถุประสงค์ ซึ่งเข้าข้อยกเว้นตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่เจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารก็ได้ ในชั้นนี้จึงเป็นเหตุผลให้พนักงานอัยการไม่อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์คัดถ่ายสำเนาเอกสารดังกล่าว

ต่อมาผู้แทนสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๖ ได้เข้าชี้แจงต่อคณะกรรมการฯ สรุปได้ความว่า คดีของผู้อุทธรณ์เป็นคดีทำร้ายร่างกาย เหตุเกิดเมื่อเดือนมิถุนายน ๒๕๕๖ พนักงานสอบสวนส่งสำนวนการสอบสวนมาให้พนักงานอัยการพิจารณาเมื่อเดือนมกราคม ๒๕๕๘ พนักงานอัยการพิจารณาแล้วมีความเห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหา แต่เนื่องจากเลยกำหนดเวลาผิดฟ้อง จึงต้องขออนุญาตฟ้องต่ออัยการสูงสุดขณะนี้อยู่ระหว่างพิจารณา กรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลแผนที่แสดงสถานที่เกิดเหตุนั้นได้อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์ตรวจดูแต่ไม่ให้คัดสำเนา เนื่องจากแผนที่ดังกล่าวเป็นข้อมูลที่พนักงานสอบสวน

จัดทำขึ้นและเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญในการดำเนินคดี ถึงแม้ว่าผู้อุทธรณ์จะเป็นผู้เสียหายแต่หากให้ผู้อุทธรณ์คัดสำเนาข้อมูลข่าวสาร ก็ไม่อาจทราบได้ว่าผู้อุทธรณ์จะนำไปเปิดเผยแก่บุคคลใดบ้าง ซึ่งอาจทำให้เกิดความเสียหายในการดำเนินคดีได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ แผนที่แสดงจุดเกิดเหตุในคดีทำร้ายร่างกายของผู้อุทธรณ์ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรม ถึงแม้ว่าจะเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ระหว่างการดำเนินการของพนักงานอัยการ แต่การเปิดเผยไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากแผนที่แสดงจุดเกิดเหตุเป็นสิ่งที่แสดงข้อเท็จจริงของสถานที่เกิดเหตุซึ่งต้องตรงกับความเป็นจริงที่ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้เสียหายในคดีเป็นผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องโดยตรงในข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงมีสิทธิที่จะได้ข้อมูลข่าวสารนั้นเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของข้อเท็จจริงในคดี ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลที่สามารถเปิดเผยและให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์ได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายจึงให้สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๖ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์โดยการให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๗/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารโครงการก่อสร้างท่อน้ำ

ผู้อุทธรณ์ : นายกิตติศักดิ์ สวัสดิ์สาร
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลพรหมคีรี จังหวัดนครศรีธรรมราช

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นายกิตติศักดิ์ สวัสดิ์สาร ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลพรหมคีรี เพื่อขอคัดสำเนาโครงการก่อสร้างท่อน้ำลอดเส้นถนนบ้านในทับระหว่างเทศบาลตำบลพรหมคีรีกับคู่สัญญา พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง เพื่อประกอบสำนวนในการฟ้องร้องทางแพ่งกับผู้รับเหมาในมูลละเมิด

นายกเทศมนตรีตำบลพรหมคีรีมีบันทึกท้ายหนังสือคำขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ขอจำนวนมากหรือบ่อยครั้งโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีคำขอคัดสำเนาโครงการก่อสร้างท่อน้ำลอดเส้นถนนบ้านในทับระหว่างเทศบาลตำบลพรหมคีรีกับคู่สัญญา เพื่อนำไปประกอบสำนวนในการฟ้องร้องดำเนินคดีแพ่งเรื่องละเมิดเรียกค่าสินไหมทดแทน แต่เทศบาลตำบลพรหมคีรีปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณา เทศบาลตำบลพรหมคีรีมีหนังสือ ที่ นศ ๕๔๙๐๑/๐๕๑ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๘ ชี้แจงสรุปได้ความว่า ตามที่ผู้อุทธรณ์ให้ข้อมูลว่าคำร้องขอคัดถ่ายข้อมูลข่าวสารลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำร้องต่อเทศบาลตำบลพรหมคีรีเป็นครั้งแรกและเพียงฉบับเดียวนั้น ขอชี้แจงว่า ก่อนหน้านั้นเมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ผู้อุทธรณ์ได้มีคำร้องทั่วไปแจ้งความประสงค์ขอคัดถ่ายสำเนาโครงการก่อสร้างท่อน้ำลอดเส้นถนนบ้านในทับ เพื่อใช้ประกอบสำนวน

ฟ้องร้องคดี และเทศบาลตำบลพรหมคีรีได้อนุญาตในการถ่ายสำเนาเอกสารโครงการ เมื่อผู้อุทธรณ์มีคำร้องขอคัดถ่ายข้อมูลข่าวสารฉบับลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ เทศบาลตำบลพรหมคีรีได้มีคำสั่งไม่อนุญาต โดยให้เหตุผลว่าขอจำนวนมากหรือบ่อยครั้งโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร เนื่องจากเทศบาลตำบลพรหมคีรีเห็นว่าผู้อุทธรณ์เคยได้รับข้อมูลข่าวสารที่ขอไปแล้ว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๘ ชี้แจงสรุปได้ความว่า ตามที่เทศบาลฯ ได้ชี้แจงว่าผู้อุทธรณ์เคยยื่นคำขอเกี่ยวกับสำเนาโครงการก่อสร้างท่อน้ำลอดเส้นถนนบ้านในทับ ตามหนังสือคำขอฉบับลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และเทศบาลฯ ได้เปิดเผยข้อมูลให้แล้วนั้น ขอเรียนว่า การขอข้อมูลข่าวสารตามหนังสือฉบับดังกล่าว เป็นการขอเกี่ยวกับเหตุและเรื่องราวการอนุมัติโครงการก่อสร้าง ซึ่งเทศบาลได้เปิดเผยให้แล้ว แต่คำขอฉบับลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ในอุทธรณ์นี้ เป็นการขอข้อมูลโครงการก่อสร้างท่อน้ำลอดเส้นถนนบ้านในทับระหว่างเทศบาลฯ กับคู่สัญญา หรือสัญญาจ้าง อันเป็นเอกสารคนละรายการกับที่เคยยื่นคำขอในครั้งแรก ที่เทศบาลฯ กล่าวอ้างถึง และการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวของเทศบาลฯ โดยไม่ตรวจสอบรายละเอียดคำขอให้ผู้อุทธรณ์ขาดพยานหลักฐานในการฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายแก่ผู้รับเหมาซึ่งเป็นคู่สัญญาในทางแพ่งในมูลละเมิด และเป็นเหตุให้สิทธิของผู้อุทธรณ์ในการเรียกค่าเสียหายทางแพ่งขาดอายุความ ทั้งที่ในการยื่นคำขอนั้นผู้อุทธรณ์ก็ระบุเหตุผลชัดเจนว่าเพื่อนำไปประกอบสำนวนการฟ้องร้องคดี เทศบาลฯ ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐย่อมต้องรู้สิทธิขั้นพื้นฐานในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมของบุคคล แต่กลับไม่คำนึงถึงสิทธิดังกล่าวและปฏิเสธในคำขอว่าไม่มีเหตุผลอันสมควร อันเป็นการใช้ดุลยพินิจไม่สุจริต ไม่ตรวจสอบรายละเอียดของคำขอ ทั้งยังไม่คำนึงถึงความเสียหายและสิทธิของผู้อุทธรณ์ในการที่จะเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ สัญญาจัดจ้างระหว่างเทศบาลตำบลพรหมคีรีกับคู่สัญญาในโครงการก่อสร้างท่อน้ำลอดเส้นถนนบ้านในทับ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง โครงการงบประมาณรายจ่ายประจำปี ซึ่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๔๔ กำหนดให้ส่วนราชการต้องจัดให้มีการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับงบประมาณรายจ่ายแต่ละปี รายการเกี่ยวกับการจัดซื้อหรือจัดจ้างที่จะดำเนินการในปีงบประมาณนั้น และสัญญาใดๆ ที่ได้มีการอนุมัติให้จัดซื้อหรือจัดจ้างแล้วให้ประชาชนสามารถขอดูหรือตรวจสอบได้ ณ สถานที่ทำการของส่วนราชการ และระบบเครือข่ายสารสนเทศของส่วนราชการ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยให้ประชาชนทราบอยู่แล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายจึงให้เทศบาลตำบลพรหมคีรีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๘/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสัญญาการจัดซื้อจัดจ้าง

ผู้อุทธรณ์ : นายนพรัตน์ สิงห์เรือง
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลโพธิ์ศรี จังหวัดอุบลราชธานี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นายนพรัตน์ สิงห์เรือง ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลโพธิ์ศรี เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง ประจําปีงบประมาณ ๒๕๕๘ ในโครงการที่ได้ทำสัญญาจัดซื้อจัดจ้างแล้วทุกโครงการ เช่น โครงการ ลงหินคลุกถนนสายบ้านโพธิ์ศรีลงทำนํ้ามูล สายดอนภูดิน เป็นต้น ประกอบด้วยสัญญาจ้าง แบบแปลน ที่จะก่อสร้าง รายการงบประมาณ สถานที่ ระยะเวลาที่ดำเนินการ บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนจำกัดที่เป็น ผู้ดำเนินการ คณะกรรมการตรวจรับงาน และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

เทศบาลตำบลโพธิ์ศรีมีบันทึกท้ายหนังสือคำขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ต้องสอบถามคู่สัญญาก่อน

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของเทศบาล ตำบลโพธิ์ศรี และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นประชาชนที่อยู่อาศัยใน เขตเทศบาลตำบลโพธิ์ศรี มีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการที่ได้ทำสัญญาจัดซื้อจัดจ้างแล้วทุก โครงการประจําปีงบประมาณ ๒๕๕๘ แต่เทศบาลตำบลโพธิ์ศรีปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงประธานกรรมการ ข้อมูลข่าวสารของราชการ ชี้แจงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้เห็นผู้รับเหมาเริ่มทำการลงหินคลุกในถนน หน้าบ้านของผู้อุทธรณ์ โดยที่ผู้อุทธรณ์ไม่เคยทราบมาก่อน จึงได้สอบถามชาวบ้าน และสมาชิก เทศบาลฯ ก็ไม่มีใครทราบรายละเอียด และได้ทราบเพิ่มเติมว่ามีการลงหินคลุกในถนนสายอื่นๆ อีกหลายสาย

ผู้อุทธรณ์จึงรวบรวมรายชื่อทั้งกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และประชาชนทั่วไป รวม ๒๙ ราย เพื่อมีหนังสือสอบถามเทศบาลตำบลโพธิ์ศรี โดยขอทราบรายละเอียดโครงการประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๘ จำนวนทั้งหมด ๕๖ โครงการ แต่ข้อมูลที่เทศบาลฯ ส่งกลับมาคือ ร่างเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๘ และเอกสารการจ่ายเงินสะสม ผู้อุทธรณ์เห็นว่าไม่ใช่ข้อมูลตามคำขอ จึงมีหนังสือเพื่อขอข้อมูลข่าวสารอีกครั้ง โดยระบุเพิ่มเติมว่าต้องการข้อมูลของโครงการที่ได้ทำสัญญาแล้ว แต่เทศบาลฯ ไม่อนุญาตอ้างว่าต้องถามคู่สัญญาก่อน ผู้อุทธรณ์เป็นประชาชนที่อยู่อาศัยในเขตเทศบาลฯ ไม่ใช่พนักงานการเมือง หรือสมาชิกสภาเทศบาลฯ ไม่ใช่คู่แข่งทางการเมือง และไม่ใช่ผู้รับเหมาที่โกรธแค้นผู้รับเหมารายอื่นที่ประมูลงานนี้ได้ ไม่ได้มีเจตนาเพื่อกลั่นแกล้งหรือแสวงหาประโยชน์ใดๆ จากการขอข้อมูลข่าวสาร เพียงแต่ต้องการทราบรายละเอียดของการจัดจ้างโครงการต่างๆ ของเทศบาลฯ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงการจัดจ้างผู้รับเหมาให้ลงหินคลุก ในถนนสายต่างๆ ของเทศบาลฯ เพราะที่ผ่านมาเคยมีการทำงานที่ไม่มีคุณภาพ ไม่ได้มาตรฐานตามที่จ้างทำให้เป็นผลเสียหายต่อชุมชนในตำบลโพธิ์ศรี และผู้ใช้เส้นทางทุกคน หนึ่งในเส้นทางที่ลงหินคลุกในครั้งนี้เป็นถนนเส้นที่อยู่หน้าบ้านของผู้อุทธรณ์ เป็นเส้นทางที่ผู้อุทธรณ์ใช้ทุกวัน ซึ่งขณะนี้ผู้รับเหมาได้เริ่มทำงานแล้ว ดังนั้น ผู้อุทธรณ์จึงประสงค์ที่จะเข้าไปร่วมในการระดม คุแล ตรวจสอบให้ได้ว่างานที่มีคุณภาพตรงตามแบบแปลน อันเป็นการรักษาผลประโยชน์ให้แก่สังคมโดยรวมตามสิทธิหน้าที่ที่ประชาชนพึงกระทำ

เทศบาลตำบลโพธิ์ศรีมีหนังสือ ด่วนมาก ที่ อบ ๘๕๘๐๑/๑๙ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๘ ซึ่งแจ้งสรุปได้ความว่า ได้มีการอนุมัติให้เอกสารสรุปเกี่ยวกับการจัดทำโครงการในงบประมาณ ๒๕๕๘ เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๘ ให้กับผู้อุทธรณ์ซึ่งจะมีรายละเอียดต่างๆ เกี่ยวกับโครงการ ทั้งให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจสอบเอกสารการดำเนินการโครงการได้ แต่ในส่วนการขอคัดสำเนาเอกสารทุกแผ่นนั้น เนื่องจากเอกสารที่ร้องขอมีจำนวนมาก ประกอบกับคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานราชการ เทศบาลฯ จึงไม่สามารถคัดสำเนาเอกสารให้ผู้อุทธรณ์ได้ และเนื่องจากสำนักงานทนายความที่ผู้อุทธรณ์ใช้ในการทำงานอยู่ติดกับสำนักงานเทศบาลฯ ซึ่งผู้อุทธรณ์มีความสะดวกที่จะเดินทางเข้าตรวจสอบเอกสารตามที่ร้องขอได้ และเทศบาลฯ มีศูนย์ข้อมูลข่าวสารในการให้ประชาชนเข้าตรวจสอบเอกสารที่สามารถเปิดเผยได้ตามระเบียบที่กำหนด รวมทั้งการดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างก็ได้ดำเนินการตามระเบียบทุกประการ

ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๖ เมษายน ๒๕๕๘ ซึ่งแจ้งเพิ่มเติมสรุปได้ความว่า

(๑) ผู้อุทธรณ์ไม่เคยได้เข้าไปตรวจสอบข้อมูลข่าวสาร เนื่องจากเทศบาลฯ ไม่เคยแจ้งให้ทราบว่าอนุญาตให้เข้าตรวจสอบข้อมูลได้ ไม่ว่าจะด้วยทางวาจาหรือเอกสาร ผู้อุทธรณ์ทราบเพียงว่าเรื่องที่ผู้อุทธรณ์กับพวกขอข้อมูลสัญญาจัดจ้างที่เทศบาลฯ ทำกับผู้รับเหมานั้น นายกเทศมนตรีไม่อนุญาต ทั้งทางวาจาจากการเข้าพบนายกเทศมนตรีด้วยตนเองและทางหนังสือด้วยบันทึกข้อความท้าย

หนังสือคำขอของผู้อุทธรณ์ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ว่า “ส่วนสัญญาที่ต้องการตามที่ขอยังไม่อนุญาต เพราะต้องถามคู่สัญญาก่อน” ซึ่งเป็นเอกสารที่ผู้อุทธรณ์คัดถ่ายและมีการรับรองเอกสารจากเจ้าพนักงานธุรการของเทศบาลฯ จึงเป็นสิ่งที่ชัดเจนว่า สัญญาที่เทศบาลฯ ได้ทำกับผู้รับเหมาในการก่อสร้างเส้นทางสายต่างๆ เทศบาลฯ ไม่อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์กับพวกรู้เห็นได้ ไม่ว่าจะด้วยการคัดถ่ายหรือตรวจดู

(๒) ผู้อุทธรณ์ยังคงประสงค์ที่จะเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารในเรื่องที่ร้องขอ หากเทศบาลอนุญาตให้ตรวจดูก็พร้อมเข้าตรวจดูทุกเมื่อ

(๓) การที่เทศบาลฯ อ้างว่าได้ให้เอกสารเกี่ยวกับเทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายปี ๒๕๕๘ และสรุปเกี่ยวกับการจัดทำโครงการในปีงบประมาณ ๒๕๕๘ นั้น ผู้อุทธรณ์ยอมรับว่าได้เปิดเผยให้จริง แต่ไม่ตรงกับความต้องการของผู้อุทธรณ์ คือ ผู้อุทธรณ์ต้องการสัญญาจ้าง

(๔) หนังสือของเทศบาลฯ ด่วนมาก ที่ อบ ๘๕๘๐๑/๑๙ ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๘ ที่แจ้งต่อคณะกรรมการฯ ว่า “...ทั้งให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูเอกสารการดำเนินการโครงการได้...” นั้นไม่เป็นความจริงตามที่เทศบาลฯ กล่าวอ้าง เทศบาลฯ ไม่เคยอนุญาตให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดู ซึ่งหากเป็นจริงตามที่เทศบาลฯ กล่าวอ้าง ผู้อุทธรณ์ก็คงไม่ต้องร้องขอมายังคณะกรรมการฯ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างที่ได้ทำสัญญาแล้วทุกโครงการประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๘ ของเทศบาลตำบลโพธิ์ศรี เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง โครงการงบประมาณรายจ่ายประจำปี ซึ่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๔๔ กำหนดให้ส่วนราชการต้องจัดให้มีการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับงบประมาณรายจ่ายแต่ละปี รายการเกี่ยวกับการจัดซื้อหรือจัดจ้างที่จะดำเนินการในปีงบประมาณนั้น และสัญญาใดๆ ที่ได้มีการอนุมัติให้จัดซื้อหรือจัดจ้างแล้วให้ประชาชนสามารถขอดูหรือตรวจสอบได้ ณ สถานที่ทำการของส่วนราชการ และระบบเครือข่ายสารสนเทศของส่วนราชการ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยให้ประชาชนทราบได้อยู่แล้ว อย่างไรก็ดี เนื่องจากข้อมูลข่าวสารมีจำนวนมาก จึงควรให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูเพื่อจะได้ทราบว่าต้องการสำเนาข้อมูลข่าวสารในโครงการใดบ้าง จะได้คัดสำเนาให้ถูกต้องตามความประสงค์พร้อมทั้งชำระค่าธรรมเนียมตามที่กฎหมายกำหนดด้วย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายจึงให้เทศบาลตำบลโพธิ์ศรีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์โดยให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารเพื่อจะได้คัดสำเนาให้ถูกต้องตามความประสงค์ของผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๐๙/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประมวลเรื่องเสนอผู้บังคับบัญชา

ผู้อุทธรณ์ : พลตำรวจเอก ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า พลตำรวจเอก ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้บังคับการกองวินัย (พลตำรวจตรี ข.) ขอข้อมูลข่าวสารที่ใช้ประกอบการพิจารณาสอบสวนทางวินัย กรณีผู้อุทธรณ์ร้องเรียนพลตำรวจตรี ค. จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่สั่งการให้สำนักกฎหมายและคดี และกองบัญชาการตำรวจนครบาล ตรวจสอบว่าเอกสารตามข้อ ๑ และข้อ ๒ ของคำสั่งที่ ๔๑๐/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ อยู่ที่ผู้ใด หรือหน่วยงานใด หรือสูญหายไปได้อย่างไร มีผู้ใดบ้างต้องรับผิดชอบ

๒. หนังสือกองวินัยที่ประมวลเรื่องดังกล่าวให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติออกคำสั่งที่ ๔๑๐/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว

กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๐๖.๒/๕๗๙๖ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยแจ้งว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติส่งเรื่องให้คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารกองวินัยพิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๗ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๓) จึงมีมติไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และเอกสารที่

เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ขอให้ดำเนินการทางวินัย ต่อพลตำรวจตรี ค. รองผู้บัญชาการสำนักงานกฎหมายและคดี และข้าราชการตำรวจที่เกี่ยวข้อง กรณีสืบเนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้ยื่นฟ้องอดีตปลัดกระทรวงแรงงานกับพวก เป็นจำเลยต่อศาลอาญา และขอให้ศาลหมายเรียกหนังสือของพลตำรวจตรี ค. ฉบับลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๑ ที่เสนอความเห็นต่อพลตำรวจเอก ง. รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ รักษาการแทนผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ต่อมารองผู้บังคับการกองคดี สำนักงานกฎหมายและคดี มีหนังสือแจ้งศาลอาญาว่าไม่พบเอกสารดังกล่าว และสำนักงานตำรวจแห่งชาติแจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ได้ส่งสำเนาหนังสือร้องเรียนพร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องให้สำนักงานกฎหมายและคดี ดำเนินการตรวจสอบว่าเอกสารสูญหายอย่างไร ผู้ใดต้องรับผิดชอบ ต่อมาผู้บังคับการกองวินัยได้ส่งสำเนาคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๔๑๐/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงขอข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงทั้งหมด และคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้มีคำวินิจฉัยที่ สค ๑๐๙/๒๕๕๗ ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์บางส่วน แต่ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารเพิ่มเติมนอกเหนือจากที่เคยมีคำขอข้อมูลข่าวสารและมีคำวินิจฉัยแล้ว ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่แสดงถึงกระบวนการก่อนออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง คำสั่งที่ ๔๑๐/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ว่ามีการดำเนินการที่ถูกต้องหรือไม่อย่างไร เพื่อนำไปตรวจสอบประกอบการพิจารณาต่อไป

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานตำรวจแห่งชาติชี้แจงว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัย กรณีผู้อุทธรณ์ร้องเรียนพลตำรวจตรี ข. ให้ผู้อุทธรณ์ตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ที่ สค ๑๐๙/๒๕๕๗ แล้ว แต่ผู้อุทธรณ์แจ้งว่าต้องการข้อมูลข่าวสารเพิ่มเติมจำนวน ๒ รายการ ซึ่งเป็นกระบวนการก่อนออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง คำสั่งที่ ๔๑๐/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ซึ่งคณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารกองวินัยได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๗ แล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ประกอบกับผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารไปหลายรายการ เพียงพอต่อการตรวจสอบการปฏิบัติงานของหน่วยงานแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ หนังสือที่กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ประมวลเรื่องเกี่ยวกับเอกสารสูญหายเสนอผู้บังคับบัญชาก่อนออกคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๔๑๐/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๑ กรกฎาคม ๒๕๕๕ ซึ่งกรณีนี้ปรากฏข้อเท็จจริงว่า คณะกรรมการ

วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ได้มีคำวินิจฉัยให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสำหรับการสอบสวนข้อเท็จจริงให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว จึงเพียงพอต่อการตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นกระบวนการภายในของหน่วยงาน หากเปิดเผยจะเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๑๐/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์

: พลตำรวจเอก ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า พลตำรวจเอก ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือถึงผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ขอให้ดำเนินการทางวินัยต่อ พันตำรวจเอก ข. ผู้กำกับกับการสืบสวนสอบสวน ๒ กองบังคับการสืบสวนสอบสวนตำรวจภูธรภาค ๙ กรณีมีพฤติการณ์และการกระทำเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ส่งเรื่องให้ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๙ พิจารณาดำเนินการ ต่อมาผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๙ ได้มีหนังสือแจ้งผู้อุทธรณ์ว่า พยานหลักฐานรับฟังไม่ได้ว่า พันตำรวจเอก ข. กระทำผิดวินัย จึงสั่งยุติเรื่อง และแจ้งว่า เอกสารการสืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวอยู่ในความควบคุมดูแลของกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือด่วนที่สุด ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๗ และลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงพลตำรวจเอก สมยศ พุ่มพันธุ์ม่วง ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ผ่านผู้บังคับการกองวินัย ขอข้อมูลข่าวสารสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงและเอกสารที่เกี่ยวข้องตามที่ตำรวจภูธรภาค ๙ ส่งให้กองวินัย

กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๐๖.๒/๐๑๘๐ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยแจ้งว่า กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติส่งเรื่องให้คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารกองวินัยพิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ เห็นว่า การดำเนินการทางวินัยยังไม่ถึงที่สุด โดยอยู่ระหว่างการตรวจพิจารณาสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงของกองวินัย เพื่อเสนอสำนักงานตำรวจแห่งชาติสั่งการต่อไป การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ขอให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติดำเนินการทางวินัย พันตำรวจเอก ข. ผู้กำกับการสืบสวนสอบสวน ๒ กองบังคับการสืบสวนสอบสวนตำรวจภูธรภาค ๙ ว่ามีพฤติการณ์และการกระทำที่อาจเป็นความผิดวินัยร้ายแรง ต่อมา พลตำรวจเอก ชะลอ ชวงษ์ รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ปฏิบัติราชการแทนผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า พันตำรวจเอก ข. เป็นข้าราชการตำรวจในปกครองบังคับบัญชาของตำรวจภูธรภาค ๙ จึงได้ส่งเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ไปให้ตำรวจภูธรภาค ๙ พิจารณาดำเนินการ ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๙ ได้มีคำสั่งที่ ๑๑๑/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และได้มีคำสั่งที่ ๓๔๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๖ สั่งยุติเรื่องทางวินัย ผู้อุทธรณ์จึงได้ยื่นขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำเนาเอกสารสืบสวนข้อเท็จจริงและเอกสารที่เกี่ยวข้องไปยังตำรวจภูธรภาค ๙ ตำรวจภูธรภาค ๙ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่าได้ส่งเอกสารดังกล่าวไปให้กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เอกสารจึงอยู่ในความควบคุมดูแลของกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้อุทธรณ์จึงได้ขอข้อมูลข่าวสารไปยังสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และผู้อุทธรณ์ได้รับแจ้งว่า คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของกองวินัยพิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ เห็นว่า การดำเนินการทางวินัยยังไม่ถึงที่สุด โดยอยู่ระหว่างการตรวจพิจารณาสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงของกองวินัย เพื่อเสนอสำนักงานตำรวจแห่งชาติสั่งการต่อไป

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์ขอให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติดำเนินการทางวินัย พันตำรวจเอก ข. ผู้กำกับการสืบสวนสอบสวน ๒ กองบังคับการสืบสวนสอบสวนตำรวจภูธรภาค ๙ ว่ามีพฤติการณ์สนับสนุนบ่อน ปอ ประตูน้า สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงได้ส่งเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ไปให้ตำรวจภูธรภาค ๙ พิจารณาดำเนินการผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๙ ได้มีคำสั่งที่ ๑๑๑/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และมีคำสั่งที่ ๓๔๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๖ สั่งยุติเรื่อง พร้อมรายงานผลการดำเนินการต่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ต่อมาสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ส่งเรื่องให้ตำรวจภูธรภาค ๙ สืบสวนเพิ่มเติมเมื่อ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๖ ตำรวจภูธรภาค ๙ ได้ให้คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงชุดเดิมสืบสวนเพิ่มเติมแล้วเสร็จส่งเรื่องให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณาอีกครั้งหนึ่งเมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ และขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ สำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีพันตำรวจเอก ข. กระทำผิดวินัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องตามที่ตำรวจภูธรภาค ๙ ส่งให้กองวินัย

ซึ่งปรากฏข้อเท็จจริงว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ส่งสำนวนเรื่องดังกล่าวให้ตำรวจภูธรภาค ๙ สืบสวนเพิ่มเติมเมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๖ และตำรวจภูธรภาค ๙ ได้ให้คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงชุดเดิมสืบสวนเพิ่มเติมแล้วเสร็จส่งเรื่องให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณาอีกครั้งหนึ่งเมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ เห็นได้ว่าตำรวจภูธรภาค ๙ ใช้เวลาสืบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติมเป็นเวลานานเกินสมควร สำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงซึ่งตำรวจภูธรภาค ๙ ส่งยุติเรื่องทางวินัยจึงได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวย่อมไม่เป็นอุปสรรคทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้ร้องเรียนกล่าวโทษกรณีดังกล่าว จึงสมควรได้รับข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงของตำรวจภูธรภาค ๙ ส่งยุติเรื่องทางวินัย และเอกสารที่เกี่ยวข้องตามที่ตำรวจภูธรภาค ๙ ส่งให้กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงของตำรวจภูธรภาค ๙ ส่งยุติเรื่องทางวินัย และเอกสารที่เกี่ยวข้องตามที่ตำรวจภูธรภาค ๙ ส่งให้กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พร้อมสำเนาที่รับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๑๑/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : พลตำรวจเอก ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า พลตำรวจเอก ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ ถึงพลตำรวจเอก ข. รักษาการแทนผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ขอให้ดำเนินการทางวินัยข้าราชการตำรวจจำนวน ๕ คน ประกอบด้วย พลตำรวจตรี ค. พลตำรวจตรี ง. พลตำรวจตรี จ. พันตำรวจเอก ฉ. และ พันตำรวจเอก ช. กรณีศาลอาญากรุงเทพใต้มีคำพิพากษาคดีหมายเลขดำที่ - คดีหมายเลขแดงที่ - ว่ามีความผิดฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ คดีอยู่ระหว่างอุทธรณ์ กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๐๖.๒/๓๖๒๒ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า คดีอยู่ระหว่างอุทธรณ์ เป็นเหตุให้ไม่ต้องดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือสอบสวนเพื่อพิจารณาโทษทางวินัย โดยให้รอฟังผลคดีถึงที่สุด

ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือ ส่วนที่สุด ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ (พลตำรวจเอก สมยศ พุ่มพันธุ์ม่วง) ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยข้าราชการตำรวจ ๕ คน จำนวน ๕ รายการ ดังนี้

๑. หนังสือกองวินัยที่มีความเห็นเสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น ภายหลังจากได้รับหนังสือของผู้อุทธรณ์ ฉบับลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ ว่า ไม่ต้องดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือสอบสวนเพื่อพิจารณาโทษทางวินัย โดยให้รอฟังผลคดีถึงที่สุด ตลอดจนสั่งการของผู้บังคับบัญชาทุกระดับ และการสั่งให้กองวินัยแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

๒. หนังสือสั่งการของพลตำรวจเอก ข. รักษาการแทนผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ (ขณะนั้น) ที่สั่งการต่อ รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ที่รับผิดชอบงานกองวินัย ตลอดจนสั่งการของผู้บังคับบัญชาดังกล่าวให้กองวินัยปฏิบัติ และการดำเนินการของกองวินัย

๓. หนังสือกองวินัยหลังจากได้รับหนังสือของผู้อุทธรณ์ฉบับลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗ และลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๗ จนผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติสั่งการไม่ต้องดำเนินการสืบสวน ข้อเท็จจริงหรือสอบสวนเพื่อพิจารณาโทษทางวินัย จนกว่าคดีถึงที่สุด

๔. หนังสือหารือของกองวินัย และหนังสือสำนักงานกฎหมายและคดี ส่วนที่ ๐๐๑๑.๑๓/๒๑๙๒ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๗ ตามข้อหารือกรณีการใช้อำนาจออกระเบียบ สำนักงานตำรวจแห่งชาติดังกล่าว

๕. บันทึกสั่งของสำนักงานตำรวจแห่งชาติลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๗ ให้รอฟังผลคดีถึงที่สุด ตามบันทึกสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๓ โดยยังไม่ต้องดำเนินการสืบสวน ข้อเท็จจริงหรือสอบสวนเพื่อพิจารณาโทษทางวินัย ตลอดจนสั่งการของรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ และผู้บังคับการกองวินัย รวมทั้งการสั่งการมอบหมายกองวินัย แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๐๖.๒/๘๑๕๕ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยแจ้งว่า กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติส่งเรื่องให้คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารกองวินัยพิจารณาในการประชุมเมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ เห็นว่า เอกสารที่ร้องขอให้เปิดเผยยังไม่มีคำสั่งการเด็ดขาด เนื่องจากผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติมีบันทึกสั่งลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๗ ให้รอฟังผลคดีอาญาจนกว่าจะถึงที่สุด เพื่อประกอบการพิจารณาสั่งการทางวินัยต่อไป หากมีการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน จึงมีมติไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ฟ้องพลตำรวจโท ค. กับพวกรวม ๑๔ คน ต่อศาลอาญากรุงเทพใต้ ข้อหาเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ต่อมาศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำเลยที่ ๑ ที่ ๔ ถึงที่ ๑๑ โดยจำเลยที่ ๑ ที่ ๗ ที่ ๙ ถึงที่ ๑๑ จำนวน ๕ คน เป็นข้าราชการตำรวจที่ยังรับราชการอยู่ ซึ่งพลตำรวจโท ค. จำเลยที่ ๑ จะเกษียณอายุในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๗ หากสำนักงานตำรวจแห่งชาติไม่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยก่อนเกษียณอายุราชการ ก็จะไม่สามารถดำเนินการทางวินัยแก่พลตำรวจโท ค. ได้ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือถึงพลตำรวจเอก ข. รักษาการแทนผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เพื่อให้ดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการตำรวจทั้ง ๕ คน ผู้อุทธรณ์ได้รับหนังสือจากกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ แจ้งว่า คดีดังกล่าวยังอยู่ในระหว่างระยะเวลาอุทธรณ์ คดีจึงยังไม่ถึงที่สุด และการ

ถูกฟ้องคดีอาญานี้สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์ สุจริต ในฐานะได้รับมอบหมายจากผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติให้ปฏิบัติหน้าที่แทนอันเป็นเหตุไม่ต้องดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือสอบสวนเพื่อพิจารณาลงโทษทางวินัย เว้นแต่ เมื่อคดีถึงที่สุดแล้วได้รับโทษจำคุกหรือโทษที่หนักกว่าจำคุกอันต้องออกจากราชการตามกฎหมาย ก็ให้เป็นตามนั้น ตามระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๑ ความประพฤติและระเบียบวินัย พ.ศ. ๒๕๕๕ บทที่ ๒ วิธีปฏิบัติเมื่อข้าราชการตำรวจกระทำผิดอาญา ข้อ ๑ ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือโต้แย้งในประเด็นดังกล่าว พร้อมกับขอทราบผลการดำเนินการทางวินัย ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้รับหนังสือจากกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติแจ้งผู้อุทธรณ์ว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีบันทึกสั่ง ลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๗ รอฟังผลคดีถึงที่สุด โดยยังไม่ต้องดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงหรือสอบสวนเพื่อพิจารณาโทษทางวินัย ผู้อุทธรณ์เห็นว่า การกระทำของพลตำรวจเอก ข. กับพวก ก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงยื่นขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๕ รายการ เพื่อนำไปศึกษาและดำเนินการต่อไป

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติชี้แจงว่า คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารกองวินัยพิจารณาในการประชุมเมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ เห็นว่า เอกสารที่ร้องขอให้เปิดเผยยังไม่มีคำสั่งการเด็ดขาด เนื่องจากผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติมีบันทึกสั่งลงวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๗ ให้รอฟังผลคดีอาญาจนกว่าจะถึงที่สุด เพื่อประกอบการพิจารณาสั่งการทางวินัยต่อไป ซึ่งในขณะนี้สำนักงานตำรวจชาติยังไม่มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการชุดใดๆ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นเอกสารการประมวลเรื่องเสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นเพื่อสั่งการกรณีผู้อุทธรณ์ร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการตำรวจ ซึ่งปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติได้สั่งการให้รอฟังผลคดีอาญาจนกว่าจะถึงที่สุด เพื่อประกอบการพิจารณาสั่งการทางวินัยต่อไป การเสนอข้อเท็จจริงเพื่อสั่งการกรณีดังกล่าวจึงได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอย่อมไม่เป็นอุปสรรคทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้ร้องเรียนกล่าวโทษกรณีดังกล่าว จึงสมควรได้รับข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้ง ๕ รายการดังกล่าวข้างต้น ให้แก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจำนวน ๕ รายการตามที่ร้องขอ พร้อมสำเนาที่รับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ ปี ๕๘

๓๖๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๑๒/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อกำหนด (TOR) และเอกสารประกวดราคา

ผู้อุทธรณ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนพร ศรียากุล

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมพลศึกษา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนพร ศรียากุล ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือถึงอธิบดีกรมพลศึกษา จำนวน ๒ ฉบับ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อกำหนด (TOR) และเอกสารประกวดราคา โครงการธนาคารกีฬาเพื่อเยาวชนและประชาชน ดังนี้

๑. หนังสือลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการ คือ

๑.๑ รายงานการประชุมคณะกรรมการกำหนดราคากลาง (ราคาอ้างอิง) ของการจัดซื้อตามโครงการนี้ทุกครั้ง รวมถึงข้อความเสี่ยงที่ถูกบันทึกไว้

๑.๒ รายงานการประชุมคณะกรรมการ (ร่าง) ข้อกำหนด (TOR) ของการจัดซื้อตามโครงการนี้ทุกครั้ง รวมถึงข้อความเสี่ยงที่ถูกบันทึกไว้

๑.๓ รายงานการประชุมคณะกรรมการ คณะทำงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการโครงการธนาคารกีฬาเพื่อเยาวชนและประชาชน รวมถึงข้อความเสี่ยงที่ถูกบันทึกไว้

๒. หนังสือลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการ คือ

๒.๑ รายละเอียดโครงการธนาคารกีฬาเพื่อเยาวชนและประชาชน รวมทั้งเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการขออนุมัติ ขอความเห็นชอบจากผู้มีอำนาจอนุมัติทั้งหมด

๒.๒ ข้อมูลแหล่งที่มาของราคากลาง (ราคาอ้างอิง) ตามเอกสารตารางแสดงวงเงินงบประมาณที่ได้รับจัดสรรและราคากลาง (ราคาอ้างอิง) ในการจัดซื้อจัดจ้างที่มีใช้ในงานก่อสร้างโครงการธนาคารกีฬาเพื่อเยาวชนและประชาชน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งเผยแพร่ในเว็บไซต์ของกรมพลศึกษา

๒.๓ หนังสือตอบรับให้อนุญาตให้ใช้สถานที่ติดตั้งและสถานที่ส่งมอบอุปกรณ์กีฬา อุปกรณ์ทดสอบสมรรถภาพทางกาย และอุปกรณ์เสริมสร้างสมรรถภาพทางกายตามโครงการธนาคารกีฬา เพื่อเยาวชนและประชาชน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗

กรมพลศึกษามีหนังสือ ค่วนที่สุด ที่ กก ๐๓๐๑/๙๒๐ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึง ผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า การขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวซึ่งเป็นการขอตามสิทธิการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ตาม พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับมีการพิจารณาร่างขอบเขตของงาน (TOR) อยู่แล้ว จึงอยู่ในระหว่างกระบวนการปรับปรุง แก้ไขข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของกรมพลศึกษา พิจารณาเห็นว่า ไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ดังกล่าว โดยอ้างอิงมาตรา ๑๕ (๒) (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่ง หากมีการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมพลศึกษาดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนกรมพลศึกษา และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า โครงการธนาคารกีฬาเพื่อเยาวชนและประชาชน เป็นโครงการที่คณะกรรมการความสงบแห่งชาติได้อนุมัติให้กรมพลศึกษาดำเนินการใน ๒ ลักษณะ คือ (๑) จัดซื้ออุปกรณ์กีฬา โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดน จำนวน ๑๙๖ โรงเรียน (๒) ศูนย์การเรียนรู้ กีฬา นันทนาการและ วิทยาศาสตร์การกีฬาประจำจังหวัด ๗๖ จังหวัด ๘๗๘ อำเภอ มีเจ้าหน้าที่พลศึกษาประจำอำเภอและ จังหวัดรวม ๙๕๔ คน เป็นอุปกรณ์กีฬาให้ยืม เครื่องออกกำลังกายกลางแจ้งติดตั้งที่อำเภอหรือจังหวัด และ เครื่องทดสอบสมรรถภาพทางกายประจำอยู่ที่ศูนย์การเรียนรู้ กีฬา นันทนาการและวิทยาศาสตร์การกีฬา กรมพลศึกษาจึงแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินโครงการ คณะกรรมการร่างข้อกำหนด (TOR) คณะกรรมการ กำหนดราคากลาง เมื่อจัดทำร่างข้อกำหนด (TOR) เสร็จได้ขอความเห็นชอบประกาศในเว็บไซต์ของ หน่วยงาน และของกรมบัญชีกลาง ครั้งที่ ๑ เพื่อให้วิพากษ์วิจารณ์ ปรากฏว่ามีผู้วิจารณ์ ๓ ราย คือ บริษัท โลฟสตรีง เซอร์วิส จำกัด บริษัท เพลย์กราวน์ แอนด์ ฟิตเนส มาร์เก็ตติ้ง จำกัด และผู้อุทธรณ์ โดยผู้ อุทธรณ์มีหนังสือจำนวน ๒ ฉบับคือ ฉบับลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ และฉบับลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ คัดค้านข้อกำหนด (TOR) และขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการดังกล่าว คณะกรรมการจึงได้ ประชุมหารือเพื่อพิจารณาปรับปรุงข้อกำหนด (TOR) ตามที่มีการวิจารณ์ทุกประเด็น เมื่อมีการปรับปรุงแก้ไข แล้วเสร็จ ก็จะเสนอขอความเห็นชอบพร้อมแจ้งกรมบัญชีกลางเพื่อประกาศเผยแพร่ทางเว็บไซต์ ให้ ประชาชนวิจารณ์ครั้งที่ ๒ สำหรับข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ กรมพลศึกษาได้เสนอคณะกรรมการ บริหารข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานในการประชุมเมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๘ คณะกรรมการบริหารข้อมูล ข่าวสารของหน่วยงานพิจารณาแล้วเห็นว่า เนื่องจากมีการพิจารณาร่างขอบเขตของงาน (TOR) และอยู่

ระหว่างกระบวนการปรับปรุง แก้ไขข้อมูลและเอกสารที่เกี่ยวข้อง หากมีการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับกรมพลศึกษาได้ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุว่าด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อ ๘ ซึ่งกำหนดให้หัวหน้าส่วนราชการที่จัดหาพัสดุตามข้อ ๔ แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำร่างข้อกำหนด (TOR) เมื่อได้รับอนุมัติแล้วให้เผยแพร่ทางเว็บไซต์เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๓ วัน โดยให้สาธารณชนเสนอแนะ วิจารณ์ หรือมีความเห็นมายังหน่วยงานโดยเปิดเผยตัว เมื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขแล้วให้เสนอหัวหน้าหน่วยงานและกรมบัญชีกลางเพื่อเผยแพร่ทางเว็บไซต์เพื่อให้วิจารณ์อีกครั้งหนึ่ง

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ในฐานะประชาชนได้ตรวจสอบโครงการธนาคารกีฬาเพื่อเยาวชนและประชาชน เนื่องจากโครงการนี้มีความพิเศษเป็นโครงการที่เกิดขึ้นในช่วงเว้นคณะผู้บริหาร โดยกรมพลศึกษาได้แถลงข่าวเมื่อวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๘ ว่า โครงการนี้เป็นโครงการที่คณะรักษาความสงบแห่งชาติได้อนุมัติให้กรมพลศึกษาดำเนินการ โดยกรมพลศึกษาได้ประกาศข้อกำหนด (TOR) เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ผู้อุทธรณ์จึงประสงค์จะได้รับข้อมูลข่าวสารการดำเนินการใดๆ ก่อนวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เนื่องจากข้อกำหนด (TOR) กำหนดให้ส่งมอบอุปกรณ์กีฬาให้ที่ว่าการอำเภอต่างๆ ซึ่งบางอำเภอไม่มีความเหมาะสมทางกายภาพที่จะติดตั้งอุปกรณ์การออกกำลังกายดังกล่าวได้ จึงต้องการข้อมูลข่าวสารเพื่อศึกษาว่า กรมพลศึกษาได้ศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการหรือไม่เพียงใด ผู้อุทธรณ์ทราบว่าทุกอำเภอยังไม่ได้อนุญาตให้ใช้พื้นที่ในการติดตั้งอุปกรณ์ออกกำลังกายแต่อย่างใด กรมพลศึกษาจะแก้ปัญหาในการส่งมอบอุปกรณ์อย่างไร สถานภาพของเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์เป็นเพียงลูกจ้างประจำ มีความเหมาะสมเพียงพอที่จะมอบหมายให้ดูแลรักษาอุปกรณ์กีฬาหรือไม่ ข้อมูลเหล่านี้ไม่ใช่ข้อมูลลับ กรมพลศึกษาควรเผยแพร่ให้ประชาชนรับรู้เป็นการทั่วไป สำหรับข้อมูลแหล่งที่มาราคากลาง ในข้อกำหนด (TOR) กำหนดว่าได้มาจากการสืบราคา ๖ บริษัท ซึ่งจากการตรวจสอบของผู้อุทธรณ์พบว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด สปอร์ตเชิร์สซิง เป็นของบุตรอดีตอธิบดีกรมพลศึกษา สถานประกอบการเป็นเพียงบ้านพักอาศัยไม่มีการประกอบกิจการใด และในหนังสือบริคณห์สนธิกำหนดว่า รับซ่อมแซมอุปกรณ์กีฬา ส่วนบริษัท ฟิตเวิร์ค จำกัด ตั้งอยู่ที่เมืองพัทยา ริมถนนสุขุมวิท โดยมีป้ายโฆษณาขนาดใหญ่ และจากการตรวจสอบราคากลางทุกรายการปรากฏว่า เป็นราคาที่บริษัท มารารอน เสนอราคาทั้งสิ้น แม้บางรายการจะมีราคาที่แพงกว่าบริษัทอื่นก็ตาม แต่รายการของบริษัทอื่นเช่น แกรนด์สปอร์ต ซึ่งราคาถูกกว่าของบริษัท มารารอน ในบางรายการกลับไม่ได้กำหนดให้เป็นราคากลาง การที่ข้อกำหนด (TOR) กำหนดให้ตัดสินจากราคารวม จึงส่งผลให้มารารอนซึ่งเป็นผู้จำหน่ายอุปกรณ์กีฬารายใหญ่ได้เปรียบผู้ค้ารายอื่น หากประกวดราคาแยกประเภทอุปกรณ์ ก็จะทำให้มีผู้แข่งขันหลายรายและราคาก็จะถูกกว่าราคากลางที่ประกาศ สำหรับการขอข้อมูลข่าวสารรายงานการประชุมของคณะกรรมการชุดต่างๆ เพื่อเป็นการพิสูจน์ว่า มีการกระทำใดที่กีดขวางการกำหนดราคากลางที่ไม่เหมาะสมหรือไม่ จึงต้องการรายงานการประชุม

ของคณะกรรมการทุกชุดเช่น คณะกรรมการอำนวยการหรือบริหารโครงการ คณะกรรมการร่างข้อกำหนด (TOR) และคณะกรรมการกำหนดราคากลาง เป็นต้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ประกอบด้วย รายงานการประชุม คณะกรรมการชุดต่างๆ พร้อมข้อความเสียง รายละเอียดโครงการธนาคารกสิชาเพื่อเยาวชนและประชาชน และหนังสือตอบรับให้ติดตั้งอุปกรณ์กสิชา เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย จึงต้อง โปร่งใสและตรวจสอบได้ สำหรับข้อมูลแหล่งที่มาของราคากลางในร่างข้อกำหนด (TOR) นั้น แม้จะอยู่ ระหว่างการร่างข้อกำหนดของหน่วยงานอีกครั้งหนึ่งก็ตาม แต่ข้อมูลดังกล่าวเป็นฐานในการกำหนดราคา กลาง จึงจำเป็นต้องการตรวจสอบเพื่อให้การจัดซื้อจัดจ้างเป็นไปด้วยความโปร่งใส การเปิดเผยจึงไม่ทำให้ การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่ง พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตาม กฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการ บังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรมพลศึกษาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมสำเนาที่มีคำรับรอง ถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๑๓/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารหลักฐานประกอบการประเมิน

ผู้อุทธรณ์ : ว่าที่ร้อยตรี ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ว่าที่ร้อยตรี ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการสำนักสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหลักฐานการประเมิน จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. เอกสารประกอบการประเมินโดยนาย ข. และนาย ค.

๒. เอกสารประกอบการประเมินโดยคณะกรรมการตรวจสอบข้อมูล

๓. เอกสารประกอบความเห็น ตามหนังสือที่ ศธ ๐๕๑๙.๒๒.๐๑/๗๒๔ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๕

สำนักสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีหนังสือที่ ศธ ๐๕๑๙.๒๒/๑๓๘ ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า ตามที่ผู้อุทธรณ์ได้เคยขอเอกสารหลักฐานผลการปฏิบัติงานผ่านมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมาแล้วหลายครั้ง สำนักสื่อและเทคโนโลยีการศึกษาไม่ขัดข้องและยินดีดำเนินการให้ แต่เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้ลาออกจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปนานแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงไม่มีสถานะเป็นบุคลากรของสำนักสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา ดังนั้น การดำเนินการขอเอกสารใดๆ จากสำนักสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา ซึ่งเป็นเอกสารทางราชการ ผู้อุทธรณ์ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่กำหนดไว้ ผู้อุทธรณ์จึงไม่สามารถขอเอกสารโดยตรงจากสำนักสื่อและเทคโนโลยีการศึกษาได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และเอกสารที่

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒส่งมาให้แล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นอดีตพนักงานมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สังกัดสำนักสื่อและเทคโนโลยีการศึกษา ซึ่งเป็นหน่วยงานนำร่องในการจัดหารายได้ หากเจ้าหน้าที่มีพฤติกรรมนอนหลับในสถานที่ทำงาน จะส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของหน่วยงานได้ แต่ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์มีพฤติกรรมหลักในที่ทำงาน ผู้บังคับบัญชาสั่งงานแล้วไม่ทำ ผลการประเมินการปฏิบัติงานในปีแรกจึงเกือบประเมินไม่ผ่าน แต่ผู้อุทธรณ์ไม่ปรับปรุงพฤติกรรม หัวหน้างานและคณะกรรมการประเมินจึงประเมินในครั้งนี้อันไม่ผ่าน การประเมินผลการปฏิบัติราชการดังกล่าวเป็นเพียงการประเมินขั้นต้น เมื่อประเมินเสร็จจะส่งให้มหาวิทยาลัยฯ ประเมินอีกครั้งหนึ่ง แต่ปรากฏว่า ก่อนที่มหาวิทยาลัยฯ จะทำการประเมิน ผู้อุทธรณ์ได้ขอลาออกจากการเป็นพนักงานเสียก่อน ผู้อุทธรณ์เคยใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และได้รับเอกสารประกอบการประเมินบางส่วน ปรากฏตามรายการเอกสารแนบท้าย แต่ผู้อุทธรณ์มีความประสงค์ต้องการเอกสารที่เป็นฐานในการประเมินให้คะแนน ซึ่งนาย ข. นาย ค. และคณะกรรมการตรวจสอบข้อมูล ใช้ประกอบการประเมินให้คะแนนผู้อุทธรณ์ เพื่อนำไปฟ้องต่อศาลปกครองต่อไป ผู้อุทธรณ์มีข้อสงสัยในการประเมินทั้ง ๖ ด้าน คือ ด้านภาระงานในหน้าที่ ด้านคุณภาพและปริมาณของผลงาน ด้านความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน ด้านการรับรู้งานในหน้าที่และการพัฒนางาน ด้านคุณลักษณะนิสัยในการทำงาน และด้านความประพฤติปฏิบัติตน จึงขอเอกสารที่เป็นฐานในการประเมินทั้ง ๖ ด้านดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒชี้แจงว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นผลการประเมิน และเอกสารประกอบการประเมิน ซึ่งมีมหาวิทยาลัยฯ ได้สำเนาให้แก่ผู้อุทธรณ์ไปหมดแล้ว ในครั้งนี้ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารการประเมินทั้งหมดโดยไม่ระบุว่าเป็นเอกสารใด จึงเข้าใจว่าเป็นเอกสารที่เคยได้รับไปแล้ว สำหรับเอกสารด้านภาระงาน เป็นข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ต้องรวบรวมผลงานเสนอผู้ประเมิน ซึ่งมีมหาวิทยาลัยฯ ไม่ได้ให้แก่ผู้อุทธรณ์เนื่องจากเห็นว่าเป็นเอกสารของผู้อุทธรณ์เอง แต่อย่างไรก็ดี หากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะได้เอกสารด้านภาระงานดังกล่าว มหาวิทยาลัยฯ ยินดีให้ผู้อุทธรณ์มาตรวจดูและสำเนาให้ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ เอกสารประกอบการประเมินการปฏิบัติงานของว่าที่ร้อยตรี ภูวดล ขำปาน โดยนาย ข. นาย ค. และโดยคณะกรรมการตรวจสอบข้อมูล และเอกสารประกอบความเห็น ตามหนังสือที่ ศธ ๐๕๑๙.๒๒.๐๑/๗๒๔ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ นั้น มหาวิทยาลัยฯ ยืนยันว่าได้สำเนาให้แก่ผู้อุทธรณ์ไปหมดแล้ว คงเหลือเฉพาะเอกสารประกอบการประเมินด้านภาระงานในหน้าที่ ซึ่งเป็นเอกสารที่ผู้อุทธรณ์เองในฐานะเจ้าหน้าที่ของรัฐจัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นหลักฐานในราชการเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ ประกอบกับมหาวิทยาลัยฯ มิได้โต้แย้งคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวว่าจะกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐเป็นประการใด ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการ

ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้อง
ประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการ
บังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเอกสารประกอบการ
ประเมินการปฏิบัติงานของว่าที่ร้อยตรี ภูวดล ขำปาน โดยนาย ข. นายสุเมธ กลิ่นหอม และโดย
คณะกรรมการตรวจสอบข้อมูล และเอกสารประกอบความเห็น ตามหนังสือที่ ศธ ๐๕๑๙.๒๒.๐๑/๗๒๔ ลง
วันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๕ พร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๔/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เกี่ยวกับการสรรหาผู้บริหารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้อุทธรณ์ : นายสุรพล จรรยากุล
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นายสุรพล จรรยากุล ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๕ รายการ ดังต่อไปนี้

๑. บันทึกเสนอและสั่งการทุกรายการที่เกี่ยวข้องกับคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาคณบดี นับแต่ปี ๒๕๔๖ จนถึงปัจจุบัน

๒. บันทึกเสนอและสั่งการทุกรายการที่เกี่ยวข้องกับคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย นับแต่ปี ๒๕๔๖ จนถึงปัจจุบัน

๓. บันทึกเสนอและสั่งการทุกรายการที่เกี่ยวข้องกับคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาผู้อำนวยการสถาบัน/สำนัก นับแต่ปี ๒๕๔๖ จนถึงปัจจุบัน

๔. บันทึกเสนอและสั่งการทุกรายการที่เกี่ยวข้องกับคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ นับแต่ปี ๒๕๔๖ จนถึงปัจจุบัน

๕. รายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเพื่อให้เห็นชอบผลการสรรหาคณบดี คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย และ ผู้อำนวยการสถาบัน/สำนัก นับแต่ปี ๒๕๔๖ จนถึงปัจจุบัน

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๙.๑.๐๓/๙๕๐๙ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพเนื่องจากอยู่ระหว่างการฟ้องคดี ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีความประสงค์ต้องการข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาคณบดี คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ผู้อำนวยการสถาบัน/สำนัก และอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ นับแต่ปี ๒๕๔๖ จนถึงปัจจุบัน แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้แทนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒชี้แจงสรุปความได้ว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ตั้งแต่ปี ๒๕๔๖ ถึงปี ๒๕๕๔ นั้น ในขณะนั้นมหาวิทยาลัยยังหาไม่พบ ซึ่งต้องใช้ระยะเวลาในการค้นหา ประกอบกับข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ไม่ชัดเจนว่าต้องการบันทึกเสนอสั่งการในชั้นตอนใด เพราะอาจเกี่ยวข้องกับกรณีที่มีการฟ้องร้องดำเนินคดีกันอยู่ จึงได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปความได้ว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์นั้น หมายถึงเอกสารทั้งหมดที่ปรากฏในกระบวนการสรรหาคณบดี คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ผู้อำนวยการสถาบัน/สำนัก อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทั้งหมด

ต่อมามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๙.๑.๐๓/๓๕๗๗ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการฯ ชี้แจงเพิ่มเติมสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๔ ฉบับ โดยได้ระบุรายละเอียดของข้อมูลข่าวสารที่ชัดเจนตามที่ได้ชี้แจงต่อคณะกรรมการฯ ดังนี้

๑. หนังสือฉบับลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๘ จำนวน ๒ ฉบับ ขอข้อมูลข่าวสารดังต่อไปนี้

๑.๑ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาคณบดี คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย และผู้อำนวยการ ตั้งแต่เดือนกันยายน ๒๕๕๖ ถึงเดือนมกราคม ๒๕๕๘

๑.๒ รายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทุกครั้ง ปี ๒๕๔๕ ๒๕๔๖ ๒๕๔๗ และ ๒๕๕๓

๑.๓ บันทึกข้อความเพื่อสั่งการ ตั้งแต่เดือนธันวาคม ๒๕๔๖ ถึงเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ จาก ศาสตราจารย์วิรุณ ตั้งเจริญ อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในฐานะประธานคณะกรรมการสรรหาคณบดี/คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย/ผู้อำนวยการ และจากผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในฐานะประธานคณะกรรมการสรรหาคณบดี/คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย/ผู้อำนวยการ พร้อมเอกสารประกอบบันทึก

ข้อความทุกรายการ ถึงคณบดี และผู้อำนวยการของหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย เพื่อให้ดำเนินการในการเสนอชื่อบุคคลที่สมควรดำรงตำแหน่งคณบดี คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย หรือผู้อำนวยการ

๒. หนังสือฉบับลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๘ ขอบันทึกข้อความเพื่อสั่งการ ตั้งแต่วันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ ถึงเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ จาก ศาสตราจารย์วิรุณ ตั้งเจริญ อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (รองอธิการบดี หรือผู้ได้รับมอบหมาย) และจากผู้ช่วยศาสตราจารย์เฉลิมชัย บุญยะลีพรรณ อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (หรือรองอธิการบดี หรือผู้ได้รับมอบหมาย) พร้อมเอกสารประกอบบันทึกข้อความทุกรายการ ถึงคณบดี และผู้อำนวยการของหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย เพื่อให้ดำเนินการในการเสนอชื่อบุคคลเป็นกรรมการสรรหาคณบดี และผู้อำนวยการของหน่วยงาน

๓. หนังสือฉบับลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ขอบันทึกข้อความจากคณบดีและผู้อำนวยการของทุกหน่วยงานภายในมหาวิทยาลัย พร้อมเอกสารประกอบทุกรายการถึงอธิการบดี เพื่อแจ้งบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อเป็นกรรมการสรรหาคณบดีหรือผู้อำนวยการ ตั้งแต่วันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ ถึงเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกำลังดำเนินการรวบรวมข้อมูลข่าวสารตามคำขอข้อมูลข่าวสารทั้ง ๔ ฉบับ อย่างละเอียด เพื่อที่จะดำเนินการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้ขอทราบต่อไป แต่ในส่วนข้อมูลข่าวสารรายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทุกครั้ง ปี ๒๕๔๕ ๒๕๔๖ ๒๕๔๗ และ ๒๕๕๗ มหาวิทยาลัยได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ขอทราบชี้แจงรายละเอียดข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ซึ่งปัจจุบันมหาวิทยาลัยยังมีได้รับหนังสือชี้แจงเพิ่มเติมแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ เอกสารทั้งหมดที่ปรากฏในกระบวนการสรรหาคณบดี คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ผู้อำนวยการสถาบัน/สำนัก อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตั้งแต่ปี ๒๕๔๖ ถึงปี ๒๕๕๗ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติราชการที่เกี่ยวกับการสรรหาผู้บริหารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒซึ่งเป็นไปตามระเบียบวิธีการสรรหาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และการสรรหาดังกล่าวมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้ขอทราบจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากนั้น การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวยังจะแสดงให้เห็นถึงความถูกต้องและโปร่งใสในกระบวนการสรรหาผู้บริหารของมหาวิทยาลัยอีกด้วย ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้ขอทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ

ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเปิดเผยเอกสารทั้งหมดที่ปรากฏในกระบวนการสรรหาคณบดี คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ผู้อำนวยการสถาบัน/สำนัก อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ตั้งแต่ปี ๒๕๔๖ ถึงปี ๒๕๕๗ พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๕/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินเกี่ยวกับ
สำนวนคดีเรื่องร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๑ และ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๘ ถึงผู้ตรวจการแผ่นดิน ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารทั้งหมดที่มีอยู่ในสำนวนคดีเรื่อง ร้องเรียนที่ ๑๖๔๑/๒๕๕๖ และ ๓๒๒/๒๕๕๗

สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ผผ ๐๗/๓๘ ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยหนังสือร้องเรียน เอกสารประกอบการร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ และ บันทึกความเห็นของเจ้าหน้าที่ในการทำความเข้าใจเพื่อประกอบการพิจารณาของผู้ตรวจการแผ่นดิน แต่ปฏิเสธการเปิดเผยชื่อบุคคลที่ปรากฏในเรื่องร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของ ราชการ อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ จำนวน ๒ เรื่อง ไปยังสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน โดยสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินได้รับเรื่องของผู้อุทธรณ์ไว้พิจารณาเป็นเรื่อง ร้องเรียนที่ ๑๖๔๑/๒๕๕๖ และ ๓๒๒/๒๕๕๗ ตามลำดับ ในเวลาต่อมาสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ได้แจ้งผลการพิจารณายุติเรื่องร้องเรียนให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ผู้อุทธรณ์จึงใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารใน รายการข้างต้นไปยังสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน แต่ได้รับแจ้งว่าสามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ บางส่วน ซึ่งในส่วนที่เปิดเผยไม่ได้ คือ ชื่อบุคคลที่ปรากฏในเรื่องร้องเรียน

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เข้าใจว่า ชื่อบุคคลที่ปรากฏในเรื่องร้องเรียนที่สำนักงาน

ผู้ตรวจการแผ่นดินปกปิดนั้น คือ ชื่อของผู้ตรวจการแผ่นดิน ซึ่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ต้องการ ดังนั้น เมื่อไม่ได้รับการเปิดเผยชื่อของผู้ตรวจการแผ่นดิน ผู้อุทธรณ์จึงไม่ไปติดต่อขอรับข้อมูลข่าวสารในส่วนที่สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินเปิดเผยให้

สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ผผ ๐๗/๕๖ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการฯชี้แจงเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พร้อมทั้งส่งผู้แทนเข้าชี้แจงด้วยวาจา สรุปความได้ว่า สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในกรณีตามคำร้องของผู้อุทธรณ์ ลงวันที่ ๒๑ และวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๘ รวมถึงชื่อของผู้ตรวจการแผ่นดินให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว เมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๘ แต่ผู้อุทธรณ์ยังไม่ไปติดต่อขอรับข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ส่วนข้อมูลที่สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินไม่เปิดเผยนั้น คือ ชื่อของเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติซึ่งสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินได้ประสานงานด้วย โดยสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินเห็นว่า การเปิดเผยชื่อบุคคลดังกล่าวอาจทำให้บุคคลนั้นได้รับความเดือดร้อน จึงพิจารณาไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะในส่วนนี้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ คือ เอกสารทั้งหมดที่มีอยู่ในสำนวนคดีเรื่องร้องเรียนที่ ๑๖๔๑/๒๕๕๖ และ ๓๒๒/๒๕๕๗ โดยสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินได้แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้งหมดให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว เว้นแต่ ชื่อของเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติซึ่งสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินได้ประสานงานด้วย จึงมีประเด็นที่ต้องพิจารณาเฉพาะชื่อของเจ้าหน้าที่ดังกล่าวว่าเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้หรือไม่ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารนี้เป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติในการติดต่อประสานงานระหว่างหน่วยงานของรัฐโดยผ่านเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยชื่อของบุคคลนั้นจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัย ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่อย่างใด ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดินเปิดเผยชื่อของเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติที่ปรากฏในสำนวนคดีเรื่องร้องเรียนที่ ๑๖๔๑/๒๕๕๖ และ ๓๒๒/๒๕๕๗ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๖/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลพระนครศรีอยุธยา เกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริงในการปฏิบัติงาน

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : โรงพยาบาลพระนครศรีอยุธยา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งนายแพทย์ชำนาญการกลุ่มงานศัลยกรรม สังกัดสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข กระทรวงสาธารณสุข มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ และลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลพระนครศรีอยุธยา ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๕ รายการ ดังนี้

๑. หนังสือตั้งคณะกรรมการสอบของผู้บริหาร ข. ที่เซ็นไว้เดือนกันยายน ๒๕๕๖ หนังสือเลขที่ ๒๓๙/๒๕๕๖

๒. หนังสือของผู้บริหารโรงพยาบาลที่แจ้งคุณ ค. เรื่องที่ให้ผู้อุทธรณ์หยุดผ่าตัดเพื่อรอผลการสอบสวนของคณะกรรมการเมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๕๖

๓. หนังสือร้องเรียน case ผู้ป่วยจำนวน ๕ ราย ของพยาบาลห้องผ่าตัด (เมื่อเดือนธันวาคม ๒๕๕๖)

๔. หนังสือยืนยันคำตัดสินของคณะกรรมการฉบับล่าสุดลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗ (ลายเซ็นรองผู้อำนวยการนายแพทย์ ง.)

๕. หนังสือของกลุ่มงานศัลยกรรมที่ประเมินการทำงานของผู้อุทธรณ์ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ส่งถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลทั้งหมด (ผู้อุทธรณ์ทราบว่าอย่างน้อย ๑ ฉบับ)

โรงพยาบาลพระนครศรีอยุธยามีหนังสือ ที่ อย ๐๐๓๒.๑๐๑/(พิเศษ) ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงหัวหน้ากลุ่มงานศัลยกรรม เพื่อแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า โรงพยาบาลฯ สามารถสำเนาข้อมูลให้ผู้อุทธรณ์ได้เฉพาะเอกสารในลำดับที่ ๑ และลำดับที่ ๔ สำหรับในส่วนของคุณข้อมูลในลำดับที่ ๒ ลำดับที่ ๓ และลำดับที่ ๕ โรงพยาบาลฯ ไม่สามารถเปิดเผยได้ด้วยเหตุดังต่อไปนี้

๑. หนังสือ ผอ. จ. ที่แจ้งคุณ ค. เรื่องที่ให้ผู้อุทธรณ์หยุดผ่าตัดเพื่อรอผลการสอบสวนของคณะกรรมการเมื่อตุลาคม ๒๕๕๖ โรงพยาบาลฯ ไม่เคยมีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์หยุดผ่าตัดแต่อย่างใดจึงไม่มีข้อมูลในส่วนนี้

๒. หนังสือร้องเรียน case ผู้ป่วยจำนวน ๕ ราย ของพยาบาลห้องผ่าตัด (เมื่อธันวาคม ๒๕๕๖) และหนังสือของกลุ่มงานศัลยกรรมที่ประเมินการทำงานของผู้อุทธรณ์ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ส่งถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลฯ เนื่องจากตามคำสั่งโรงพยาบาลฯ ที่ ๒๓๙/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๖ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินทักษะ และผลการปฏิบัติงานผู้อุทธรณ์ ปัจจุบันการดำเนินการประเมินทักษะและผลการปฏิบัติงานดังกล่าวยังไม่แล้วเสร็จเนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่ให้ความร่วมมือในการดำเนินการ จึงถือว่าเป็นข้อมูลข่าวสารประเภทที่การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามนัยมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีอาจเปิดเผยได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนโรงพยาบาลพระนครศรีอยุธยา รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๕ รายการดังกล่าวข้างต้น โดยโรงพยาบาลฯ ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย โรงพยาบาลฯ มีหนังสือ ที่ อย ๐๐๓๒.๑/๒๒๐๖๒ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ จัดส่งข้อมูลข่าวสารพร้อมคำชี้แจงเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ว่าจากข้อเท็จจริงข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอให้เปิดเผยทั้งสิ้นมีจำนวน ๕ ฉบับ โรงพยาบาลฯ ได้พิจารณาและได้เปิดเผยเอกสารข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ จำนวน ๒ ฉบับ คือข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ คงเหลือเอกสารจำนวน ๓ ฉบับ จึงขอส่งเอกสารพร้อมกับชี้แจงดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ หนังสือผู้อำนวยการ จ. ที่แจ้งคุณ ค. เรื่องที่ให้ผู้อุทธรณ์หยุดผ่าตัดเพื่อรอผลการสอบสวนของคณะกรรมการเมื่อตุลาคม ๒๕๕๖ โรงพยาบาลฯ ไม่เคยมีคำสั่ง

ให้ผู้อุทธรณ์หยุดผ่าตัดแต่อย่างใด และไม่เคยแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อสอบสวนผู้อุทธรณ์ มีเพียงการแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินทักษะและผลการปฏิบัติงานเท่านั้น จึงไม่มีข้อมูลเอกสารในส่วนนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ หนังสือร้องเรียน case ผู้ป่วยจำนวน ๕ ราย ของพยาบาลห้องผ่าตัด (เมื่อธันวาคม ๒๕๕๖) โรงพยาบาลฯ ขอเรียนว่า กรณีของผู้อุทธรณ์เกิดขึ้นจากการที่เจ้าหน้าที่พยาบาล จำนวน ๒๖ ราย ได้ร่วมกันลงลายมือชื่อทำหนังสือขอไม่ทำหน้าที่ช่วยแพทย์ผ่าตัดเฉพาะรายผู้อุทธรณ์ โดยกล่าวอ้างถึงเหตุผลที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ร่วมกับผู้อุทธรณ์ แต่ไม่ได้เป็นการร้องเรียนจาก case ผู้ป่วยจำนวน ๕ ราย โดย case ผู้ป่วยดังกล่าว เป็นเพียงข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นจากการตรวจสอบข้อเท็จจริงในการพิจารณาเท่านั้น มิได้เป็นการร้องเรียน ตามที่ผู้อุทธรณ์อ้างถึงแต่อย่างใด

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ หนังสือของกลุ่มงานศัลยกรรมที่ประเมินการทำงานของผู้อุทธรณ์ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ส่งถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลฯ ทั้งหมด ซึ่งการดำเนินการของคณะกรรมการประเมินทักษะและผลการปฏิบัติงานของผู้อุทธรณ์ที่โรงพยาบาลฯ ได้แต่งตั้งนั้น ได้มีการรวบรวมข้อเท็จจริงทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้อุทธรณ์ โดยได้มีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการศัลยกรรมเพื่อรายงานผลการปฏิบัติงาน และให้ความเห็นเกี่ยวกับกรณีการปฏิบัติงานของผู้อุทธรณ์ ซึ่งคณะอนุกรรมการดังกล่าวประกอบด้วยแพทย์กลุ่มงานศัลยกรรมได้ประชุมร่วมกันและลงความเห็นเสนอผู้อำนวยการโรงพยาบาลฯ พิจารณาตามสำเนารายงานการประชุมกลุ่มงานศัลยกรรม วันพฤหัสบดีที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๖ เรื่อง แนวทางการปฏิบัติงานของแพทย์หญิง ก. ในกลุ่มงานศัลยกรรม และบันทึกข้อความองค์การแพทย์โรงพยาบาลฯ ที่ อย ๐๐๒๗.๑๒๖/๐๐๘ ฉบับลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๖ เรื่อง เสนอรายการการประชุม กลุ่มงานศัลยกรรม

ต่อมา โรงพยาบาลฯ มีหนังสือ ที่ อย ๐๐๓๒.๑/๘๓๔๕ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ซึ่งแจ้งเพิ่มเติมว่า การดำเนินการของคณะกรรมการประเมินทักษะและผลการปฏิบัติงานเป็นไปตามขั้นตอนของกฎหมาย เป็นการพิจารณาในรูปแบบของคณะกรรมการ มีผู้เชี่ยวชาญจากหลายฝ่ายในการให้ความเห็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มงานศัลยกรรมที่ประกอบไปด้วยแพทย์ศัลยกรรมหลายท่านที่พิจารณาให้ความเห็น มิได้เป็นไปเพื่อกลั่นแกล้งหรือมีเจตนาให้ผู้ใดได้รับความเสียหายเป็นการเฉพาะ โดยอยู่ในขอบเขตของการใช้อำนาจบังคับบัญชาและบริหารของผู้บริหารโรงพยาบาลที่คำนึงถึงการรักษาที่มีมาตรฐานและความปลอดภัยของผู้ป่วยเป็นหลัก โดยในการดำเนินการได้มีการแจ้งผ่านผู้บังคับบัญชาชั้นต้นของผู้อุทธรณ์ ถึง ๓ ครั้ง แต่ไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้อุทธรณ์ โดยผู้อุทธรณ์มุ่งแต่จะให้ตัดสินว่าผิดหรือถูก โดยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา อันเป็นเหตุให้กระบวนการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้อุทธรณ์ไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ ซึ่งปัจจุบันผู้อุทธรณ์ยังคงได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่แพทย์ประจำกลุ่มงานศัลยกรรม

โรงพยาบาลพระนครศรีอยุธยา ออกตรวจร่างกายผู้ป่วย ณ ห้องตรวจคัดกรอง งานผู้ป่วยนอก (OPD CASE) ในผู้ป่วยรายที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อน และปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปว่า ได้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลางในประเด็นที่เกี่ยวกับการละเลยการปฏิบัติหน้าที่ไม่ยอมพิจารณาตัดสินประเมินทักษะและผลการปฏิบัติงานของผู้อุทธรณ์ และได้รับข้อมูลข่าวสารจำนวน ๔ รายการ จากศาลปกครองกลางแล้ว แต่ยังไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ คือ หนังสือของผู้อำนวยการโรงพยาบาลที่แจ้งคุณ ค. เรื่องที่ให้ผู้อุทธรณ์หยุดการผ่าตัดเพื่อรอผลการสอบสวนของคณะกรรมการเมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๕๖ ประกอบกับโรงพยาบาลพระนครศรีอยุธยาได้ชี้แจงต่อศาลปกครองกลางว่า คำสั่งหยุดผ่าตัดไม่มี มีแต่คำสั่งชะลอการผ่าตัด ผู้อุทธรณ์จึงมีความประสงค์จะอุทธรณ์ข้อมูลข่าวสารในรายการนี้ ไม่ว่าจะเป็นคำสั่งหยุดผ่าตัดหรือชะลอการผ่าตัด

ผู้แทนโรงพยาบาลพระนครศรีอยุธยาชี้แจงสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ หนังสือของผู้อำนวยการโรงพยาบาลที่แจ้งคุณ ค. เรื่องที่ให้ผู้อุทธรณ์หยุดผ่าตัดเพื่อรอผลการสอบสวนของคณะกรรมการเมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๕๖ โรงพยาบาลไม่เคยมีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์หยุดหรือชะลอการผ่าตัดแต่อย่างใด จึงไม่มีข้อมูลในส่วนนี้ ซึ่งก่อนหน้านี้โรงพยาบาลพระนครศรีอยุธยาได้กำหนดให้มีแพทย์ที่ปรึกษาร่วมในการผ่าตัดกับผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ได้แก่ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ผู้อุทธรณ์ได้รับจากศาลปกครองกลางแล้ว จึงไม่มีประเด็นที่จะต้องพิจารณา สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โรงพยาบาลพระนครศรีอยุธยาแจ้งว่า ไม่มีข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าโรงพยาบาลพระนครศรีอยุธยาไม่มีข้อมูลข่าวสารอยู่ในครอบครอง ผู้อุทธรณ์สามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๑๗/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมคุมประพฤติเกี่ยวกับการขอใช้ค่าสินไหมทดแทน

ผู้อุทธรณ์ : ว่าที่ร้อยโท ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมคุมประพฤติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ว่าที่ร้อยโท ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งพนักงานคุมประพฤติชำนาญการพิเศษ สำนักงานคุมประพฤติจังหวัดสมุทรปราการ ถูกกรมคุมประพฤติเรียกให้ใช้ค่าสินไหมทดแทน จำนวน ๓๑๐,๑๓๒ บาท กรณีสำนักงานคุมประพฤติประจำศาลอาญากรุงเทพใต้มีเงินประกันตัวขาดบัญชี จำนวน ๑,๙๐๕,๐๐๐ บาท ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือที่ สป ๐๐๒๔/พิเศษ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๘ ถึงกรมคุมประพฤติขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๘ รายการ ดังนี้

๑. รายละเอียดความเสียหายในแต่ละวัน ในระหว่างที่ผู้ขอข้อมูลดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานคุมประพฤติประจำศาลอาญากรุงเทพใต้ ตั้งแต่ระหว่างวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๑ - ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ และเป็นจำนวนเงินเท่าใด

๒. รายละเอียดการคำนวณความเสียหายที่ผู้ขอข้อมูลต้องรับผิดชอบในฐานะผู้อำนวยการสำนักงานคุมประพฤติประจำศาลอาญากรุงเทพใต้และในฐานะกรรมการเก็บรักษาเงิน

๓. สรุปรายละเอียดการรับเงินประกันตัว เงินที่นำฝากธนาคาร และเงินไม่นำฝากธนาคารในแต่ละวัน ตั้งแต่วันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๑ - ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

๔. รายละเอียดกรณีหักส่วนลดตามสัดส่วนกรณี นาง ข. นำเงินมาคืน บางวัน เป็นเงินจำนวน ๒๘๒,๓๘๘ บาท

๕. บัญชีวันทำการและสำเนาคำสั่งให้เดินทางไปราชการของผู้ขอข้อมูล ตั้งแต่ระหว่างวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๑ - ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

๖. รายละเอียดกรณีกรมคุมประพฤติดำเนินการมีหนังสือแจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องขอใช้ค่าสินไหมทดแทนในคดีนี้ทุกคน

๗. รายละเอียดกรณีกรมคุมประพฤติดำเนินการมีหนังสือแจ้งให้นาง ข. ขอใช้ค่าสินไหมทดแทนเป็นจำนวนเงินเท่าใด และปัจจุบันนาง ข. ได้ขอใช้ค่าสินไหมทดแทนอย่างไรบ้างแล้ว

๘. กรมคุมประพฤติดำเนินการหรือวิธีการในการติดตามค่าสินไหมทดแทนจากนาง ข. อย่างไร และดำเนินการแล้วหรือยัง

กรมคุมประพฤติมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ - ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๘ ถึง ผู้อุทธรณ์ว่า กรมคุมประพฤติได้พิจารณาการเปิดเผยหรือไม่เปิดเผยข้อมูล ตามแนวทางของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ รายละเอียด ดังนี้

๑. เอกสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๔ และรายการที่ ๖ ถึงรายการที่ ๗ เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการในสำนวนการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ซึ่งปัจจุบันอยู่ในระหว่างการตรวจสอบและรอผลการพิจารณาจากกระทรวงการคลังซึ่งยังไม่ยุติ การเปิดเผยอาจมีผลกระทบต่อการศึกษาของกระทรวงการคลังทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. เอกสารรายการที่ ๕ ได้จัดส่งให้แก่ผู้ขอตามคำขอแล้ว

๓. เอกสารรายการที่ ๘ กรมคุมประพฤติได้มีหนังสือแจ้งคำสั่งไปยังนาง ข. ให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้กับทางราชการแล้ว ปัจจุบันอยู่ในระหว่างการดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมาย

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงกรมคุมประพฤติขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๘ รายการ ดังกล่าวข้างต้น กรมคุมประพฤติเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ และรายการที่ ๘ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๔ และรายการที่ ๖ ถึงรายการที่ ๗ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย กรมคุมประพฤติมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ - ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ และหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ยธ ๐๓๐๘/๐๔๓๑๑ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ซึ่งแจ้งสรุปได้ว่า มูลกรณีสืบเนื่องจากกรมคุมประพฤติได้ดำเนินการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด กรณีสำนักงานคุมประพฤติประจำศาลอาญากรุงเทพใต้มีเงินประกันตัวขาดบัญชี จำนวน ๑,๙๐๕,๐๐๐ บาท โดยกรมคุมประพฤติพิจารณาแล้วมีความเห็นให้เจ้าหน้าที่ผู้ตั้งใจกระทำละเมิดและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้กับทางราชการ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และได้ส่งสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ ซึ่งปัจจุบันยังคงอยู่ในระหว่างการตรวจสอบของกระทรวงการคลัง สำหรับในส่วนของการดำเนินการทางวินัย กรมคุมประพฤติได้มีคำสั่งลงโทษไล่เจ้าหน้าที่ซึ่งกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการออกจากราชการไปแล้ว และเพื่อมิให้เกิดความเสียหายต่อทางราชการ กรมคุมประพฤติจึงได้มีคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ผู้ตั้งใจกระทำละเมิดและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้กับทางราชการ ซึ่งในประเด็นนี้กระทรวงการคลังได้แนะนำขั้นตอนและวิธีดำเนินการในการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งของหน่วยงานของรัฐสรุปรายละเอียดได้ว่า กรณีที่ผู้แต่งตั้งมีคำสั่งตามที่เห็นสมควรและแจ้งผู้เกี่ยวข้องทราบไปก่อนโดยไม่รอผลการตรวจสอบของกระทรวงการคลังและผู้ถูกบังคับได้อุทธรณ์คำสั่งให้หน่วยงานของรัฐแจ้งคำอุทธรณ์ให้กระทรวงการคลังทราบภายใน ๕ วัน นับแต่รับคำอุทธรณ์และรอผลการตรวจสอบของกระทรวงการคลัง ทั้งนี้

ตามหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๐๖.๒/ว ๖๐ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๘ ปัจจุบันเรื่องดังกล่าวยังอยู่ในระหว่างการตรวจสอบของกระทรวงการคลัง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ซึ่งปัจจุบันอยู่ในระหว่างการตรวจสอบและรอผลการพิจารณาจากกระทรวงการคลัง ซึ่งยังไม่แล้วเสร็จ ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงอาจมีผลกระทบต่อการพิจารณาของกระทรวงคลัง ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่กรมคุมประพฤติปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๘/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเขตการเดินรถที่ ๒ องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ
เกี่ยวกับการร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เขตการเดินรถที่ ๒ องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ พนักงานเก็บค่าโดยสาร มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๗ และหนังสือลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. ขอทราบกรณีอ้างว่าขาดงานรวม ๗ วัน และมีวันลา ๕๖ วัน พร้อมกันนี้ยังอ้างว่า ภาควัฒนที่นั้น ทั้ง ๓ กรณี ปรากฏตามบัญชีรายชื่อเสนอเลื่อนชั้น ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗ จึงขอทราบ รายละเอียดวันที่ขาดงาน วันลาทั้งหมดที่อ้างว่าเกิน รวมทั้งภาควัฒนที่ หรือกรณีอื่น ถ้ามี

๒. ขอสำเนาข้อมูล การเบิกจ่ายค่าจ้าง ตามหลักฐานการทำงานตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ บางส่วนยังมิได้รับค่าจ้างและส่วนที่รับค่าจ้าง รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องกับ การทำงานการจ่ายค่าจ้าง

เขตการเดินรถที่ ๒ องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ มีหนังสือ ที่ กบท. ๒/๐๐๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ดังนี้

๑. ตามคำร้องฉบับลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๗ กรณีขอทราบการขาดงาน ๗ วัน และมีวันลา ๕๖ วัน พนักงานสามารถตรวจสอบเอกสารได้ทั้งงานเงินเดือนและค่าจ้าง และสามารถให้สำเนาเอกสารตาราง สรุปรวันทำงานของพนักงาน (บข.ข. ๒๙) ที่ระบุวันขาดงานและวันลาประจำปี ๒๕๕๗ ให้ตามที่ร้องขอ

๒. ตามคำร้องฉบับลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๗ ขอสำเนาข้อมูลการเบิกจ่ายค่าจ้างตาม หลักฐานการทำงาน ขดร. ๒ พิจารณาแล้วว่า ไม่สามารถสำเนาข้อมูลเอกสารให้กับพนักงานได้ เนื่องจาก การเบิกจ่ายเงินค่าจ้างในแต่ละวันมีบุคคลอื่นรวมอยู่ในเอกสารฉบับเดียวกัน จำนวน ๖ คน ซึ่งมีผลกระทบกับ สิทธิผลประโยชน์ของผู้อื่นที่ไม่ได้ร้องขอ เป็นการนำข้อมูลของผู้อื่นไปเปิดเผยโดยไม่ได้รับอนุญาต จึงไม่สามารถ จัดเอกสารดังกล่าวตามที่ร้องขอ

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว และชี้แจงว่า ได้รับแจ้งตามข้อ ๑ ว่าขาดงาน ๔ วัน ส่วนเรื่อง ๕๖ วันไม่เปิดเผย ว่าวิธีนับ เริ่มต้น สิ้นสุดตั้งแต่ เดือนใด สิ้นสุดถึงเดือนไหน มีวันใดบ้าง และกรณีอุทธรณ์ทบทวนตามคำสั่งใด มีกี่คำสั่ง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่เขตการเดินรถที่ ๒ องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ เปิดเผยข้อมูลรายการที่ ๑ ไม่ตรงตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลรายการที่ ๒ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย เขตการเดินรถที่ ๒ องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ มีหนังสือที่ ขตร.๒/๐๒๐๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการฯ เพื่อจัดส่งข้อมูลประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ดังนี้

๑. ตารางสรุปวันทำงานของพนักงานประจำปี ๒๕๕๗
๒. ใบลงชื่อทำงานประจำวัน
๓. คำสั่งองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ เขตการเดินรถที่ ๒ ที่ ๑๘๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๗ เรื่องลงโทษพนักงาน
๔. คำสั่งองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ เขตการเดินรถที่ ๒ กลุ่มงานปฏิบัติการเดินรถ ๑ ที่ ๑๐๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๗ เรื่องให้ว่ากล่าวตักเตือนพนักงาน
๕. บัญชีจ่ายเงินเบี้ยเลี้ยง
๖. รายงานรายละเอียดประกอบงบดุล กรณีสิทธิฯ ค้างรับ
๗. รายงานส่งคืนเงินประจำวัน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ ตารางสรุปวันทำงานของพนักงานประจำปี ๒๕๕๗ ใบลงชื่อทำงานประจำวัน คำสั่งองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ เขตการเดินรถที่ ๒ ที่ ๑๘๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๗ เรื่อง ลงโทษพนักงาน คำสั่งองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ เขตการเดินรถที่ ๒ กลุ่มงานปฏิบัติการเดินรถ ๑ ที่ ๑๐๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๗ เรื่องให้ว่ากล่าวตักเตือนพนักงาน บัญชีจ่ายเงินเบี้ยเลี้ยง รายงานรายละเอียดประกอบงบดุล กรณีสิทธิฯ ค้างรับ และรายงานส่งคืนเงินประจำวัน เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงาน ประกอบกับเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์โดยตรง ผู้อุทธรณ์จึงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ในการปกป้องสิทธิของตน และการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติ

หน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ข้อมูลของบุคคลอื่น การเปิดเผยจะเป็นการรุกร้าสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงควรปกปิดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้เขตการเดินรถที่ ๒ องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เว้นแต่ข้อมูลของบุคคลอื่นให้ปกปิดไว้ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๑๙/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๘ (นครราชสีมา)
เกี่ยวกับการร้องทุกข์กล่าวโทษ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๘ (นครราชสีมา)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้รับมอบอำนาจจากนาย ข. ที่ถูกดำเนินคดีเกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๗ และหนังสือลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๘ (นครราชสีมา) ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. สำเนาบันทึกประจำวันคำร้องทุกข์กล่าวโทษ ค่าพิกัดดาวเทียม (GPS) ของที่ดินแปลงพิพาทและพยานเอกสารหลักฐานอื่น ๆ ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมป่าไม้ใช้ประกอบการร้องทุกข์กล่าวโทษ นาย ข. ต่อสถานีตำรวจภูธรวังน้ำเขียว

๒. สำเนาบัญชีค่าพิกัดตำแหน่งหลักเขตและป้ายของป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาภูหลวง ตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๑,๑๔๔ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และสำเนาบัญชีค่าพิกัดตำแหน่งหลักเขตและป้ายระหว่างเขตโซนซีกับเขตโซนอีของป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาภูหลวงตามมาตรา ๒๖ วรรคท้ายแห่งพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๑๘ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๒ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ จำนวน ๑ ชุด พร้อมรับรองสำเนาถูกต้องทุกแผ่น

๓. ผู้อำนวยการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๘ (นครราชสีมา) ได้จัดทำและซ่อมบำรุงหลักเขตและป้ายป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาภูหลวงตลอดแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติทุกปีใช่หรือไม่

สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๘ (นครราชสีมา) มีหนังสือ ที่ ทส ๑๖๒๑.๑/๑๖๔๕๑ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๘ (นครราชสีมา) ขอแจ้งผลการพิจารณาเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ดังนี้

๑. สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๘ (นครราชสีมา) ขอปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามข้อ ๑ เนื่องจากเป็นข้อมูลเกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีเกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย

ตามมาตรา ๑๕ (๒) ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการป้องกันการป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม

๒. สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๘ (นครราชสีมา) ขอปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลสำเนาบัญชีค่าพิกิตตำแหน่งหลักเขตและป้ายของป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาภูหลวง ตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๑,๑๔๔ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ เนื่องจากข้อมูลดังกล่าวเป็นเพียงขั้นตอนในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นการดำเนินงานภายในของหน่วยงาน ทั้งนี้ ข้อมูลเกี่ยวกับแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาภูหลวงได้มีปรากฏในแผนที่แนบท้ายกฎกระทรวงกำหนดแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติซึ่งประกาศใช้โดยทั่วไปเป็นข้อมูลที่ต้องสมบูรณ์ใช้อ้างอิงได้อยู่แล้ว

๓. การซ่อมบำรุงหลักเขตและป้ายป่าสงวนแห่งชาติเป็นไปตามแผนงานและงบประมาณของกรมป่าไม้ อย่างไรก็ตาม ข้อมูลเกี่ยวกับแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาภูหลวงได้มีปรากฏในแผนที่แนบท้ายกฎกระทรวงกำหนดแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติ ซึ่งประกาศใช้โดยทั่วไป เป็นข้อมูลที่ต้องสมบูรณ์ใช้อ้างอิงได้อยู่แล้ว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่าผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๘ (นครราชสีมา) ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๘ (นครราชสีมา) ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๘ (นครราชสีมา) มีหนังสือที่ ทส ๑๖๒๑.๑/๔๙๔๓ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๘ ส่งเอกสารพร้อมคำชี้แจงต่อคณะกรรมการฯ และผู้แทนสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๘ (นครราชสีมา) ได้เข้าชี้แจงด้วยวาจาต่อคณะกรรมการฯ สรุปความได้ ดังนี้

๑. ขณะพนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมป่าไม้เข้าตรวจสอบพื้นที่เกิดเหตุ ปรากฏว่าอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาภูหลวง แต่ไม่พบตัวผู้กระทำความผิด จึงได้มอบหมายให้หน่วยป้องกันรักษาป่าที่ นม.๔ (เขาภูหลวง) นำเรื่องไปกล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรวังน้ำเขียว อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา และเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรวังน้ำเขียว ได้ดำเนินการสืบสวนสอบสวนจนทราบว่าพื้นที่เกิดเหตุดังกล่าวเป็นของนาย ข. เป็นผู้ครอบครอง และพนักงานสอบสวนได้เรียกตัวนาย ข. มารับทราบข้อกล่าวหาเรียบร้อยแล้ว ดังนั้นข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ยื่นคำขอนี้ หากเปิดเผยอาจมีผลกระทบต่อการดำเนินคดีของพนักงานสอบสวนได้ ซึ่งหากไม่ได้รับความเห็นชอบจากพนักงานสอบสวนเจ้าของสำนวนคดีดังกล่าวก่อน สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๘ (นครราชสีมา) จึงไม่ขอเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว อีกทั้ง บันทึกประจำวันคำร้องทุกข์กล่าวโทษอยู่ที่สถานีตำรวจภูธรวังน้ำเขียว

๒. ป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาภูหลวง จังหวัดนครราชสีมา เดิมเป็นป่าไม้ถาวรตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๐๖ และได้ประกาศเป็นป่าสงวนแห่งชาติตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๕๗๖ (พ.ศ. ๒๕๑๖) ลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๖ เนื้อที่ประมาณ ๗๓๖,๒๕๐ ไร่ ให้สำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมดำเนินการตามโครงการพัฒนาการในเขตปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมคงเหลือพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาภูหลวงประมาณ ๖๕๑,๔๔๐ ไร่ กรณีผู้อุทธรณ์แจ้งขอสำเนาบัญชีค่าพิกัดตำแหน่งหลักเขตและป้ายของป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาภูหลวง ตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๑,๑๔๔ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวนี้ เนื่องจากข้อมูลการสำรวจรังวัดในช่วงเวลานั้น เป็นขั้นตอนในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ประกอบกับหลักเขตป้ายซึ่งแสดงแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติ ได้ถูกจัดทำเป็นเวลานานกว่า ๓๐ ปี จึงอาจสูญหายไปตามกาลเวลา แต่กฎหมายฉบับที่ ๑,๑๔๔ (พ.ศ. ๒๕๒๘) และแผนที่ท้ายกฎหมายกำหนดให้ท้องที่อำเภอวังน้ำเขียวเป็นป่าสงวนแห่งชาติได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ผลตามกฎหมายถือว่าประชาชนโดยทั่วไปได้รับทราบว่ามีท้องที่อำเภอวังน้ำเขียวมีสถานะเป็นป่าสงวนแห่งชาติ ส่วนการจัดทำบัญชีค่าพิกัดตำแหน่งหลักเขตและป้ายของป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาภูหลวงไม่มีการจัดทำไว้ แต่จะจัดทำเฉพาะกรณีที่มีการดำเนินคดีเกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติและพระราชบัญญัติป่าไม้เท่านั้น

มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๐ และ ๑๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๓๕ เห็นชอบผลการจำแนกเขตการใช้ประโยชน์ทรัพยากรที่ดินและป่าไม้ในเขตป่าสงวนแห่งชาติโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อลดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและข้อขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรที่ดินป่าไม้ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติทั่วประเทศซึ่งกรมป่าไม้ให้ดำเนินการจำแนกฯ และปรับปรุงการจำแนกแนวเขตการใช้ประโยชน์ทรัพยากรและที่ดินป่าไม้ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติร่วมกับคณะวนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ตามนัยมติคณะกรรมการนโยบายป่าไม้แห่งชาติ โดยแบ่งเป็นพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์โซนซี เขตป่าเพื่อการเศรษฐกิจโซนอี และเขตป่าเหมาะสมต่อการเกษตรกรรมโซนเอ ต่อมาคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๓๖ ว่า “ที่ดินในเขตป่าสงวนแห่งชาติและเขตป่าไม้ถาวรที่เสื่อมสภาพแล้วมีราษฎรเข้าถือครองทำกิน (ยกเว้นพื้นที่ป่าอนุรักษ์ตามกฎหมายหรือมติคณะรัฐมนตรี) ให้กรมป่าไม้ส่งมอบให้สำนักงานปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม (ส.ป.ก.) นำไปปฏิรูปที่ดินโดยออกเอกสาร ส.ป.ก. ๔-๐๑ ตามกฎหมายว่าด้วยการปฏิรูปที่ดินเท่านั้น” สำหรับในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาภูหลวง กรมป่าไม้ได้ส่งมอบเฉพาะเขตพื้นที่ป่าเพื่อการอนุรักษ์โซนอีที่เสื่อมสภาพให้สำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมนำไปดำเนินการปฏิรูปที่ดินเป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว โดยต่อมามติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๑ เห็นชอบหลักการมาตรการและแนวทางแก้ไขปัญหาที่ดินป่าไม้โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ทำการพิสูจน์การครอบครองที่ดินของราษฎรกรณีผลการตรวจพิสูจน์การครอบครองที่ดินของราษฎร กรณีผลการตรวจพิสูจน์พบว่าราษฎรอยู่อาศัยหรือทำกินหลังวันประกาศสงวนหวงห้ามเป็นพื้นที่ป่าไม้ตามกฎหมายครั้งแรกให้เคลื่อนย้ายราษฎรออกจากพื้นที่ป่าอนุรักษ์หรือกรณีราษฎรอยู่อาศัยหรือทำกินมาก่อน แต่ถ้าเป็นพื้นที่ล่อแหลมคุกคามต่อระบบนิเวศพื้นที่ที่มีผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการคุ้มครองดูแลพื้นที่ป่าอนุรักษ์ตามกฎหมายและมติคณะรัฐมนตรีให้พิจารณาดำเนินการช่วยเหลือตามความเหมาะสม กรณีผู้อุทธรณ์ขอสำเนาบัญชีค่าพิกัดตำแหน่งหลักเขตและป้ายของป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาภูหลวง ตามกฎหมาย

ฉบับที่ ๑,๑๔๔ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และสำเนาบัญชีค่า
พิกัดตำแหน่งหลักเขตและป้ายระหว่างเขตโซนซีกับเขตโซนอีของป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาภูหลวง โดยอ้างมติ
คณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๑ ข้อ ๒ ให้กรมป่าไม้รับข้อสังเกตของคณะรัฐมนตรีไปพิจารณา
ดังนี้ ปัญหาที่เกิดข้อพิพาทกับราษฎร สาเหตุหนึ่งเนื่องจากไม่มีแนวเขตป่าไม้ที่ชัดเจนกรมป่าไม้ควรจัดทำแนว
เขตให้ชัดเจนเพื่อสะดวกในการพิสูจน์และป้องกันการรุกร้าโดยไม่เจตนา นั้น กรมป่าไม้ได้อนุมัติให้ศูนย์
ปฏิบัติการที่ดินป่าไม้ (นครราชสีมา) เดิม ดำเนินการโครงการจัดการทรัพยากรที่ดินและป่าไม้ในพื้นที่ป่าสงวน
แห่งชาติป่าเขาภูหลวง จังหวัดนครราชสีมา เมื่อปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐-๒๕๕๑ เป็นไปตามมติ
คณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๑ ซึ่งได้กำหนดให้ดำเนินการด้านการควบคุมพื้นที่ตรวจสอบข้อมูล
จัดทำแนวเขตพื้นที่ป่าไม้สำรวจวางแผนและกำหนดความเหมาะสมการใช้ที่ดินและตรวจสอบและรับรองสิทธิ์
ตามข้อกำหนดของโครงการฯ ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ได้มีการประชุมชี้แจงราษฎรในพื้นที่ที่เกี่ยวข้องทราบและเข้าใจ
แต่เนื่องจากเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานตามโครงการดังกล่าวในขณะนั้นไม่สามารถเข้าดำเนินการจัดทำแนวเขต
ประชิดกับที่ดินเพื่อเกษตรกรรมตามแผนงานโครงการฯ บริเวณป่าสงวนแห่งชาติโซนซี รอบเขาแผงม้าได้
เนื่องจากราษฎรไม่ให้ความร่วมมือและมีข้อโต้แย้ง จึงจำเป็นต้องยุติการดำเนินการ ซึ่งต่อมาชุดเฉพาะกิจ
ป้องกันและปราบปรามการบุกรุกทำลายป่าในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมาได้ตรวจยึดหรือตรวจสอบพื้นที่ที่กลุ่ม
ผู้ร้องครอบครองสร้างสิ่งปลูกสร้าง เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ในท้องที่อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา จึงได้มี
การร้องเรียนไปยังหน่วยงานต่าง ๆ รวมถึงสำนักงานผู้ตรวจการแผ่นดิน ซึ่งได้ลงพื้นที่มาสืบสวนหาข้อเท็จจริง
และให้ข้อเสนอแนะกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ซึ่งกรณีดังกล่าวจังหวัดนครราชสีมาได้มีคำสั่งที่ ๘๑๑/๒๕๕๖
ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะทำงานตรวจสอบแนวเขตพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาภูหลวง ท้องที่
อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา ตามความเห็นผู้ตรวจการแผ่นดิน โดยกำหนดให้ตรวจสอบแนวเขต
ป่าสงวนแห่งชาติโซนซี รอบเขาแผงม้า และจัดทำเครื่องหมายหรือหมายแนวเขตในพื้นที่ให้ชัดเจนซึ่งได้มี
การประชุมนัดหมายเพื่อดำเนินการดังกล่าวหลายครั้ง แต่ไม่สามารถดำเนินการจัดทำแนวเขตดังกล่าวได้
เนื่องจากตัวแทนกลุ่มราษฎรในพื้นที่มีข้อขัดข้องและแสดงเจตนาไม่ยินยอมให้คณะทำงานฯ เข้าดำเนินการใน
พื้นที่ ซึ่งได้แจ้งรายงานให้กรมป่าไม้ทราบแล้ว

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับมอบอำนาจจากนาย ข. ผู้ต้องหาซึ่งถูกแจ้ง ข้อกล่าวหาและ
ดำเนินคดีเกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และความผิดตาม
พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ โดยต้องการขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำเนาบันทึกประจำวันคำร้องทุกข์
กล่าวโทษ ค่าพิกัดดาวเทียมของที่ดินแปลงพิพาท รวมทั้งพยานเอกสารหลักฐานอื่น และสำเนาบัญชีค่าพิกัด
ตำแหน่งหลักเขตและป้ายของป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาภูหลวง และสำเนาบัญชีค่าพิกัดตำแหน่งหลักเขตและ
ป้ายระหว่างเขตโซนซีกับโซนอีของป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาภูหลวง ที่สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ ที่ ๘
(นครราชสีมา) ปฏิเสธการเปิดเผย เนื่องจากต้องการนำไปใช้ในการต่อสู้คดีว่าที่แปลงพิพาทอยู่ในเขตป่าสงวน
แห่งชาติป่าเขาภูหลวงหรือไม่ ซึ่งที่ดินแปลงพิพาทของนาย ข. อยู่ในอำเภอวังน้ำเขียวและ มีหลักฐานเป็นหลัก
เขตและถนนกันไฟป่าว่าอยู่นอกเขตพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาภูหลวง แต่อยู่ในเขตป่าโซนซีของป่าสงวน
แห่งชาติป่าเขาภูหลวง แต่การจะตรวจสอบว่าที่แปลงพิพาทอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาภูหลวงหรือไม่

จะต้องตรวจสอบจากหลักเขตตามแผนที่ท้ายกฎกระทรวง และต้องการตรวจสอบว่าที่พิพาทมีค่าพิกัดดาวเทียม อยู่ในค่าพิกัดดาวเทียมของป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาภูหลวงหรือไม่ และค่าพิกัดดาวเทียมที่ดินแปลงพิพาทที่เจ้าหน้าที่ป่าไม้ตรวจสอบและมอบให้นาย ข. และที่ใช้ในการกล่าวโทษนาย ข. นั้นว่าตรงกันหรือไม่

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คือ สำเนาบันทึกประจำวันคำร้องทุกข์กล่าวโทษ ค่าพิกัดดาวเทียม (GPS) ของที่ดินแปลงพิพาทและพยานเอกสารหลักฐานอื่น ๆ ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ของกรมป่าไม้ใช้ประกอบการร้องทุกข์กล่าวโทษนาย ข. ต่อสถานีตำรวจภูธรวังน้ำเขียว เห็นว่า สำเนาบันทึกประจำวันคำร้องทุกข์กล่าวโทษ เมื่อสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๘ (นครราชสีมา) แจ้งว่าไม่มี ดังนั้น หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงอาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนค่าพิกัดดาวเทียม (GPS) ของที่ดินแปลงพิพาทและพยานเอกสารหลักฐานอื่น ๆ เห็นว่า ตามรัฐธรรมนูญกำหนดให้บุคคลย่อมมีสิทธิในกระบวนการยุติธรรม โดยในคดีอาญาผู้ต้องหามีโอกาสในการต่อสู้คดีอย่างเพียงพอ การตรวจสอบหรือได้รับทราบพยานหลักฐานตามสมควร เมื่อข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลที่ต้องใช้เพื่อการตรวจสอบหรือได้รับทราบพยานหลักฐานตามสมควร ประกอบกับการเปิดเผยไม่กระทบต่อสาระสำคัญของสำนวนคดีอาญาดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เห็นว่า เมื่อสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๘ (นครราชสีมา) แจ้งว่าไม่มี ดังนั้น หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงอาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เห็นว่า เป็นคำถามจึงไม่วินิจฉัย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๘ (นครราชสีมา) เปิดเผยค่าพิกัดดาวเทียม (GPS) ของที่ดินแปลงพิพาทและพยานเอกสารหลักฐานอื่น ๆ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๒๐/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๘ (นครราชสีมา)
เกี่ยวกับการร้องทุกข์กล่าวโทษ

ผู้อุทธรณ์

: นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๘ (นครราชสีมา)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้รับมอบอำนาจจากนาย ข. ที่ถูกดำเนินคดีเกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๗ และหนังสือลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๘ (นครราชสีมา) ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. สำเนาบัญชีค่าพิกัดตำแหน่งหลักเขตและป้ายของป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาภูหลวง ตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๑,๑๔๔ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และสำเนาบัญชีค่าพิกัดตำแหน่งหลักเขตและป้ายระหว่างเขตโซนซีกับเขตโซนอีของป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาภูหลวงตามมาตรา ๒๖ วรรคท้ายแห่งพระราชบัญญัติการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม พ.ศ. ๒๕๑๘ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๒ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ จำนวน ๑ ชุด พร้อมรับรองสำเนาถูกต้องทุกแผ่น

๒. ผู้อำนวยการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๘ (นครราชสีมา) ได้จัดทำและซ่อมบำรุงหลักเขตและป้ายป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาภูหลวงตลอดแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติทุกปีใช่หรือไม่

สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๘ (นครราชสีมา) มีหนังสือ ที่ ทส ๑๖๒๑.๑/๑๖๔๕๑ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๘ (นครราชสีมา) ขอแจ้งผลการพิจารณาเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ดังนี้

๑. สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๘ (นครราชสีมา) ขอปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เนื่องจากเป็นข้อมูลเกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีเกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และความผิดตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยจะทำให้การบังคับ

ใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการฟ้องคดีการป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม

๒. สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๘ (นครราชสีมา) ขอปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลสำเนา บัญชีค่าพิกัดตำแหน่งหลักเขตและป้ายของป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาภูหลวง ตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๑,๑๔๔ (พ.ศ. ๒๕๒๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ เนื่องจากข้อมูลดังกล่าวเป็น เพียงขั้นตอนในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นการดำเนินงานภายในของหน่วยงาน ทั้งนี้ ข้อมูลเกี่ยวกับ แนวเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาภูหลวงได้มีปรากฏในแผนที่แนบท้ายกฎกระทรวงกำหนดแนวเขตป่าสงวน แห่งชาติซึ่งประกาศใช้โดยทั่วไปเป็นข้อมูลที่ต้องสมบูรณ์ใช้อ้างอิงได้อยู่แล้ว

๓. การซ่อมบำรุงหลักเขตและป้ายป่าสงวนแห่งชาติเป็นไปตามแผนงานและงบประมาณของกรมป่าไม้ อย่างไรก็ตาม ข้อมูลเกี่ยวกับแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาภูหลวงได้มีปรากฏในแผนที่แนบท้ายกฎกระทรวง กำหนดแนวเขตป่าสงวนแห่งชาติ ซึ่งประกาศใช้โดยทั่วไป เป็นข้อมูลที่ต้องสมบูรณ์ใช้อ้างอิงได้อยู่แล้ว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการ บังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มี หนังสือถึงสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๘ (นครราชสีมา) ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๘ (นครราชสีมา) ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผย ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๘ (นครราชสีมา) มีหนังสือ ที่ ทส ๑๖๒๑.๑/๔๙๔๔ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๘ ส่งคำชี้แจงต่อคณะกรรมการฯ และผู้แทนสำนักจัดการ ทรัพยากรป่าไม้ที่ ๘ (นครราชสีมา) ได้เข้าชี้แจงด้วยวาจาต่อคณะกรรมการฯ สรุปความได้ ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ไม่มีการจัดทำไว้ จึงไม่อาจเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานไม่สามารถเข้าดำเนินการจัดทำแนวเขต ประชิดกับที่ดินเพื่อเกษตรกรรมตามแผนงานโครงการฯ บริเวณป่าสงวนแห่งชาติไชนซี รอบเขาแผงม้าได้ เนื่องจากราษฎรไม่ให้ความร่วมมือและมีข้อโต้แย้ง จึงจำเป็นต้องยุติการดำเนินการ

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับมอบอำนาจจากนาย ข. ผู้ต้องหาซึ่งถูกแจ้ง ข้อกล่าวหาและ ดำเนินคดีเกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ และความผิดตาม พระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช ๒๔๘๔ โดยต้องการขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำเนาบัญชีค่าพิกัดตำแหน่ง หลักเขตและป้ายของป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาภูหลวง และสำเนาบัญชีค่าพิกัดตำแหน่งหลักเขตและป้ายระหว่าง เขตไชนซีกับไชนอีของป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาภูหลวง ที่สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๘ (นครราชสีมา) ปฏิเสธ การเปิดเผย เนื่องจากต้องการนำไปใช้ในการต่อสู้คดีว่าที่แปลงพิพาทอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าเขา ภูหลวง หรือไม่ ซึ่งที่ดินแปลงพิพาทของนาย ข. อยู่ในอำเภอด่านช้างและมีความเป็นหลักฐานเป็นหลักฐานหลักเขตและถนนกันไฟป่าว่า อยู่นอกเขตพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาภูหลวง แต่อยู่ในเขตป่าไชนซีของป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาภูหลวง แต่การ

จะตรวจสอบว่าที่แปลงพิพาทอยู่ในเขตป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาภูหลวงหรือไม่ จะต้องตรวจสอบจากหลักเขตตามแผนที่ท้ายกฎกระทรวง และต้องการตรวจสอบว่าที่พิพาทมีค่าพิกัดดาวเทียมอยู่ในค่าพิกัดดาวเทียมของป่าสงวนแห่งชาติป่าเขาภูหลวงหรือไม่ และค่าพิกัดดาวเทียมที่ดินแปลงพิพาทที่เจ้าหน้าที่ป่าไม้ตรวจสอบและมอบให้นาย ข. และที่ใช้ในการกล่าวทนาย ข. ว่าตรงกันหรือไม่

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เห็นว่า เมื่อสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๘ (นครราชสีมา) แจ้งว่าไม่มี ดังนั้น หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงอาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เห็นว่า เป็นคำถามจึงไม่วินิจฉัย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๑/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพเกี่ยวกับการ
พิจารณาการอุทธรณ์และร้องทุกข์

ผู้อุทธรณ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ก. ผู้อุทธรณ์ อาจารย์ภาควิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๗๙.๐๖/ยธ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ และหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๗๙.๐๖/ยธ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ถึงมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ขอข้อมูลข่าวสารของคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย (ก.อ.ม.) ที่พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของ ผู้อุทธรณ์ จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. สำเนาเอกสารประเมินผลการปฏิบัติการและเอกสารประกอบการประเมินฯ ครั้งที่ ๑ (๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ – ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔) และครั้งที่ ๒ (๑ เมษายน ๒๕๕๔ – ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔) ที่ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นเพิ่มเติมภายหลังทั้งหมด

๒. เอกสารประกอบการพิจารณาการอุทธรณ์ร้องทุกข์ ครั้งที่ ๑ (๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ – ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔) และครั้งที่ ๒ (๑ เมษายน ๒๕๕๔ – ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔) ที่ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นเพิ่มเติมภายหลังทั้งหมด

๓. เอกสารทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาการอุทธรณ์และร้องทุกข์ ประกอบไปด้วย บันทึกถ้อยคำให้การพยานบุคคล ประกาศผลการเลื่อนเงินเดือน คณะวิศวกรรมศาสตร์ เทปบันทึกการประชุม รายงานการสืบหาข้อเท็จจริง และรายงานการประชุมของคณะกรรมการ ก.อ.ม. ในการพิจารณาการอุทธรณ์ร้องทุกข์ ครั้งที่ ๑ (๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ – ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔) และครั้งที่ ๒ (๑ เมษายน ๒๕๕๔ – ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔) ของผู้อุทธรณ์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพมีหนังสือลับ ที่ - ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย (ก.อ.ม.) ได้ทำการพิจารณาแล้วเห็นว่าเอกสารหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์มีความประสงค์ที่จะขอคืนจากคณะกรรมการ ก.อ.ม. ดังกล่าว คณะกรรมการ ก.อ.ม. สามารถที่จะเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ได้เพียงบางส่วนเท่านั้น ตามที่ปรากฏในบัญชีเอกสารแนบท้ายบันทึกนี้ ส่วนเอกสารหลักฐานอื่น ๆ ไม่สามารถเปิดเผยให้ในชั้นนี้ได้ตามนัยมาตรา ๑๕ (๒) แห่ง

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพราะหากเปิดเผยอาจมีผลไปกระทบต่อบุคคลอื่นซึ่งเป็นบุคคลภายนอกได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว และชี้แจงว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์มี จำนวน ๑๑ รายการ ดังนี้

๑. สำเนาแบบประเมินผลการปฏิบัติงาน (สำหรับบุคลากรสายสอน) ครั้งที่ ๑ (๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ – ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔) ชุดแบบประเมินเดิมที่ไม่มีการแก้ไขคะแนนและชุดแบบประเมินที่มีการแก้ไขคะแนนภายหลังที่ผู้อุทธรณ์ได้ร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจักษ์มหาวิทยาลัย

๒. สำเนาแบบประเมินผลการปฏิบัติงาน (สำหรับบุคลากรสายสอน) ครั้งที่ ๒ (๑ เมษายน ๒๕๕๔ – ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔) เนื่องจากผู้บังคับบัญชาเบื้องต้นไม่ได้แจ้งผลประเมินให้ทราบ

๓. สำเนาเอกสารประกอบการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ ครั้งที่ ๑ (๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ – ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔) ที่บุคคลอื่นได้นำมายื่นกล่าวหาและพาดพิงถึงการทำงานของผู้อุทธรณ์

๔. สำเนารายงานการบันทึกถ้อยคำของพยานบุคคลหัวหน้าสาขาวิชาวิศวกรรมโยธาและหัวหน้าภาควิศวกรรมโยธาที่กล่าวพาดพิงถึงการปฏิบัติงาน (สำหรับบุคลากรสายสอน) ครั้งที่ ๑ (๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ – ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔) ของผู้อุทธรณ์

๕. สำเนารายงานการบันทึกถ้อยคำของพยานบุคคลหัวหน้าสาขาวิชาวิศวกรรมโยธาและหัวหน้าภาควิศวกรรมโยธาที่กล่าวพาดพิงถึงผลการปฏิบัติงาน (สำหรับบุคลากรสายสอน) ครั้งที่ ๒ (๑ เมษายน ๒๕๕๔ – ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔) ของผู้อุทธรณ์

๖. สำเนาประกาศผลการเลื่อนเงินเดือน ครั้งที่ ๑ (๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ – ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔) ของคณะวิศวกรรมศาสตร์

๗. สำเนาประกาศผลการเลื่อนเงินเดือน ครั้งที่ ๒ (๑ เมษายน ๒๕๕๔ – ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔) ของคณะวิศวกรรมศาสตร์

๘. เทปบันทึกการประชุม (ไฟล์อิเล็กทรอนิกส์บันทึกเสียงการประชุมที่ผู้จัดรายงานการประชุมได้บันทึกไว้เพื่อประโยชน์ในการจัดทำรายงานการประชุม) ในการพิจารณาการอุทธรณ์และร้องทุกข์ผลการประเมินและการปฏิบัติงานครั้งที่ ๑ (๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ – ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔) ของผู้อุทธรณ์

๙. เทปบันทึกการประชุม (ไฟล์อิเล็กทรอนิกส์บันทึกเสียงการประชุมที่ผู้จัดรายงานการประชุมได้บันทึกไว้เพื่อประโยชน์ในการจัดทำรายงานการประชุม) ในการพิจารณาการอุทธรณ์และร้องทุกข์ผลการประเมินและการปฏิบัติงาน ครั้งที่ ๒ (๑ เมษายน ๒๕๕๔ – ๓๐ กันยายน ๒๕๕๔) ของผู้อุทธรณ์

๑๐. รายงานการประชุมของคณะกรรมการ ก.อ.ม. ในการพิจารณาการอุทธรณ์และร้องทุกข์ผลการประเมินและการปฏิบัติงานครั้งที่ ๑ (๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ – ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔) ของผู้อุทธรณ์

๑๑. รายงานการประชุมของคณะกรรมการ ก.อ.ม. ในการพิจารณาการอุทธรณ์และร้องทุกข์ผลการประเมินและการปฏิบัติงาน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ

การบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ขอข้อมูลข่าวสารของคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย (ก.อ.ม.) ที่พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์ตามรายการดังกล่าวข้างต้น แต่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพเปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางส่วน ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๗๙.๑๕/๑๙๗๗ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘ จัดส่งเอกสารและชี้แจงข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ดังนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๒ ไม่สามารถเปิดเผยให้กับผู้อุทธรณ์ได้เนื่องจากเอกสารเหล่านั้นเป็นเอกสารที่อยู่ในความควบคุมดูแลของมหาวิทยาลัย

๒. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เอกสารมีจำนวนมาก แต่เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่ได้ระบุเอกสารที่จะให้จัดทำให้การจัดหาเอกสารเป็นไปโดยยาก ดังนั้น จึงขอจัดส่งเอกสารประกอบการพิจารณาการอุทธรณ์และร้องทุกข์ครั้งที่ ๑ ที่รวบรวมได้

๓. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ และ ๕ ในเรื่องนี้ผู้อุทธรณ์ได้ถูกพิจารณาอยู่ ๒ องค์คณะ คือ

๓.๑ คณะกรรมการ ก.อ.ม. ซึ่งการบันทึกถ้อยคำพยานนั้นการพิจารณาของคณะกรรมการ ก.อ.ม. ใช้การบันทึกในรายงานการประชุมไม่ได้จดเป็นบันทึกถ้อยคำไว้จึงเป็นเหตุผลที่ทำให้คณะกรรมการ ก.อ.ม. ไม่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ได้

๓.๒ คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง โดยจะมีการบันทึกถ้อยคำไว้ซึ่งเป็นเอกสารที่อยู่ในความควบคุมดูแลของมหาวิทยาลัย

๔. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ และ ๗ เป็นเอกสารที่อยู่ในความควบคุมดูแลของมหาวิทยาลัย

๕. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๘ และ ๙ มหาวิทยาลัยไม่มีเทปบันทึกการประชุมดังกล่าว เนื่องจากการบันทึกเทปนั้น มิใช่การบันทึกเทปโดยคณะกรรมการ ก.อ.ม. แต่เป็นการบันทึกเทปเพื่อช่วยในการจัดทำรายงานการประชุมของเจ้าหน้าที่ผู้จดบันทึกการประชุมเพื่อช่วยให้เกิดความสะดวกในการจัดทำรายงานการประชุมให้เกิดความแม่นยำมากยิ่งขึ้นเมื่อได้จัดทำรายงานก็ได้นำเสนอเป็นรายงานการประชุมเพื่อให้ที่ประชุมให้การรับรอง เมื่อได้รับรองรายงานการประชุมก็ได้ดำเนินการลบไฟล์อิเล็กทรอนิกส์บันทึกเสียงการประชุมออกไป

๖. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๐ และ ๑๑ ไม่สามารถเปิดเผยได้เนื่องจากรายงานการประชุมจะประกอบไปด้วยหลาย ๆ วาระที่ไม่เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์ และหากเกี่ยวข้องกับวาระของผู้อุทธรณ์ก็จะประกอบไปด้วยคำชี้แจงของบุคคลที่มาให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการพิจารณาของคณะกรรมการ ก.อ.ม. และหากเปิดเผยไปย่อมเสียหายต่อบุคคลที่สามและผู้ที่มาให้ข้อมูลต่อคณะกรรมการ ก.อ.ม. ได้ ทั้งนี้ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความแตกแยกภายในมหาวิทยาลัยด้วย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ ข้อมูล

ข่าวสารรายการที่ ๗ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๐ และรายการที่ ๑๑ เฉพาะวาระที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ เป็นข้อมูลข่าวสารในกระบวนการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ที่ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วและเป็นข้อมูลข่าวสารที่มี ส่วนเกี่ยวข้องและมีผลกระทบโดยตรงต่อผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลในข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่ สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงควรให้ปกปิดไว้ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๘ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๙ เมื่อมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพแจ้งว่าไม่มี ดังนั้น หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงอาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ การบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ยกเว้นข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๐ และรายการที่ ๑๑ เฉพาะวาระที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๒/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ประธานสภาเทศบาลตำบลพยัคฆภูมิพิสัย อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย มีหนังสือที่ สก ๒๕๕๘/๐๐๑ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ และหนังสือ ที่ มค ๖๑๔๐๑/๑๖๗ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ถึงนายอำเภอพยัคฆภูมิพิสัยว่า อำเภอพยัคฆภูมิพิสัยมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเพื่อตรวจสอบกรณีการร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงขอตรวจสอบและคัดถ่ายสำนวนการสอบสวน เพื่อประกอบการโต้แย้งหรือชี้แจงและป้องกันสิทธิ ตลอดทั้งการดำเนินการทางกฎหมาย ตามมาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

อำเภอพยัคฆภูมิพิสัยมีหนังสือ ที่ มค ๐๖๑๘/๔๙๐ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ถึงอุทธรณ์ว่า ตามที่ผู้อุทธรณ์ได้ถูกร้องเรียนว่ามีพฤติกรรมทุจริตต่อหน้าที่หลายประการ ซึ่งอำเภอได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง และได้ดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว พร้อมทั้งได้รายงานให้จังหวัดทราบและอยู่ระหว่างการพิจารณาของจังหวัด ซึ่งกรณีดังกล่าวยังไม่ถือว่าเป็นคำสั่งทางปกครองที่กระทบสิทธิของคู่กรณี ตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงนายอำเภอพยัคฆภูมิพิสัยขอตรวจสอบและคัดถ่ายสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงแต่อำเภอพยัคฆภูมิพิสัยปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย อำเภอพยัคฆภูมิพิสัยมีหนังสือ ที่ มค ๐๖๑๘/๑๑๐๗ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๘ ชี้แจงว่า สำนวนการสอบสวนที่อำเภอได้จัดทำรายงานจังหวัดยังอยู่ในขั้นตอนการพิจารณาของจังหวัด และอำเภอพยัคฆภูมิพิสัยได้ส่งสำเนาหนังสือของจังหวัดมหาสารคาม ที่ มค ๐๐๒๓.๔/๑๕๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๘ ที่แจ้งว่า จังหวัดมหาสารคามได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามที่มีผู้ร้องเรียนผู้อุทธรณ์และเห็นว่าการร้องเรียนดังกล่าวเป็นการร้องเรียนกล่าวอ้างในประเด็นเดียวกันกับเรื่อง

อำเภอพยุหะภูมิพิสัยได้รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงให้จังหวัดทราบ ดังนั้น เพื่อให้การสอบสวนข้อเท็จจริงต่อกรณีดังกล่าวมีความเป็นเอกภาพ จังหวัดฯ จึงได้ส่งสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงของอำเภอพยุหะภูมิพิสัยให้คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงพิจารณาตรวจสอบรวมเป็นเรื่องเดียวกันเพื่อรายงานผลการสอบสวนให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมหาสารคามพิจารณาต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริงซึ่งยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่อำเภอพยุหะภูมิพิสัยมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๓/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอพยัคฆภูมิพิสัย เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ นายกเทศมนตรีตำบลพยัคฆภูมิพิสัย อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย มีหนังสือที่ มค ๖๑๔๐๑/๑๑๔ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ และหนังสือ ที่ มค ๖๑๔๐๑/๑๕๗ ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ถึงนายอำเภอพยัคฆภูมิพิสัยว่า อำเภอพยัคฆภูมิพิสัยมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเพื่อตรวจสอบกรณีการร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงขอตรวจสอบและคัดถ่ายสำนวนการสอบสวน เพื่อประกอบการโต้แย้งหรือชี้แจงและป้องกันสิทธิ ตลอดทั้งการดำเนินการทางกฎหมาย ตามมาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

อำเภอพยัคฆภูมิพิสัยมีหนังสือ ที่มค ๐๖๑๘/๔๘๙ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ตามที่ผู้อุทธรณ์ได้ถูกร้องเรียนว่ามีพฤติกรรมทุจริตต่อหน้าที่หลายประการ ซึ่งอำเภอได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง และได้ดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว พร้อมทั้งได้รายงานให้จังหวัดทราบและอยู่ระหว่างการพิจารณาของจังหวัด ซึ่งกรณีดังกล่าวยังไม่ถือว่าเป็นคำสั่งทางปกครองที่กระทบสิทธิของคู่กรณี ตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงนายอำเภอพยัคฆภูมิพิสัยขอตรวจสอบและคัดถ่ายสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงแต่อำเภอพยัคฆภูมิพิสัยปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย อำเภอพยัคฆภูมิพิสัยมีหนังสือ ที่มค ๐๖๑๘/๑๑๐๗ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการฯ แจ้งว่า สำนวนสอบสวนที่อำเภอได้จัดทำรายงานจังหวัดยังอยู่ในขั้นตอนการพิจารณาของจังหวัด และอำเภอพยัคฆภูมิพิสัยได้ส่งสำเนาหนังสือของจังหวัดมหาสารคาม ที่ มค ๐๐๒๓.๔/๑๕๓ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๘ ที่แจ้งว่า จังหวัดมหาสารคามได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามที่มีผู้ร้องเรียนผู้อุทธรณ์และเห็นว่าการร้องเรียนดังกล่าวเป็นการร้องเรียนกล่าวอ้างในประเด็นเดียวกันกับเรื่องที่อำเภอพยัคฆภูมิพิสัยได้รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงให้จังหวัดทราบ ดังนั้น เพื่อให้การสอบสวนข้อเท็จจริงต่อกรณีดังกล่าวมีความเป็นเอกภาพ จังหวัดฯ จึงได้ส่งสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงของอำเภอ

พัยคณภูมิพิสัยให้คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงพิจารณาตรวจสอบรวมเป็นเรื่องเดียวกันเพื่อรายงานผลการสอบสวนให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมหาสารคามพิจารณาต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริงซึ่งยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่อำเภอพัยคณภูมิพิสัยมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๔/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนห้วยผึ้งพิทยา เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง

ผู้อุทธรณ์ : นายเฉลิมชัย พลขยัน
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : โรงเรียนห้วยผึ้งพิทยา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นายเฉลิมชัย พลขยัน ผู้อุทธรณ์ ผู้รับมอบอำนาจจากห้างหุ้นส่วนจำกัด บดินทร์ พีชผล ซึ่งได้เข้าร่วมเสนอราคา ตามประกาศสอบราคาจ้างปรับปรุงซ่อมแซมอาคารโรงอาหารโรงเรียนห้วยผึ้งพิทยา แต่ไม่ได้รับการคัดเลือก จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงโรงเรียนห้วยผึ้งพิทยาขอคัดสำเนาเอกสารที่เสนอราคาในครั้งนี้อย่างด่วนที่สุดจากห้างหุ้นส่วนจำกัด บดินทร์ พีชผลและกิจการร่วมค้าไทยโยธา จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการเปิดซองสอบราคา โดยสำเนาถูกต้อง
๒. ใบเสนอราคา ใบปริมาณงาน ใบรับรองผลงาน เอกสารห้างหุ้นส่วนจำกัดที่

คณะกรรมการเปิดซองสอบราคาลงนามแล้ว พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง

๓. ใบเสนอราคา ใบปริมาณงาน ใบรับรองผลงาน และเอกสารใบรับรองผลงานของกิจการร่วมค้าไทยโยธาที่คณะกรรมการลงนามแล้ว พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง

โรงเรียนห้วยผึ้งพิทยา มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๒๕๔.๕๔/๑๓๘ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า โรงเรียนห้วยผึ้งพิทยาไม่อนุญาตให้คัดสำเนาเอกสารดังกล่าวได้ ด้วยโรงเรียนพิจารณาว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด บดินทร์ พีชผล ขาดคุณสมบัติ ตามประกาศสอบราคาจ้างโรงเรียนห้วยผึ้งพิทยา ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงโรงเรียนห้วยผึ้งพิทยา ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่โรงเรียนห้วยผึ้งพิทยาปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย โรงเรียนห้วยผึ้งพิทยา มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๒๕๔.๕๔/๑๙๒ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงเลขานุการฯ ส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นเอกสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างที่ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยและตรวจสอบได้เพื่อความโปร่งใสตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งมีเจตนารมณ์ให้ประชาชน ได้รับข้อมูลข่าวสารการดำเนินงานของรัฐ โดยกำหนดให้บุคคลมีสิทธิเข้าตรวจดู ขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการได้ นอกจากนี้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๔๔ กำหนดให้ส่วนราชการต้องจัดให้มีการเปิดเผยข้อมูลรายการเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างที่จะดำเนินการในปีงบประมาณนั้น และสัญญาใด ๆ ที่ได้มีการอนุมัติให้จัดซื้อหรือจัดจ้างแล้วให้ประชาชนสามารถขอดูหรือตรวจสอบได้ ณ สถานที่ทำการของส่วนราชการ และระบบเครือข่ายสารสนเทศของส่วนราชการ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ จึงควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ แต่ในข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอให้เปิดเผยในส่วนของกิจการร่วมค้าไทยโยธานั้น มีสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้านซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงควรปกปิดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้โรงเรียนห้วยผึ้งพิทยาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เว้นแต่สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนและสำเนาทะเบียนบ้านที่เป็นข้อมูลของกิจการร่วมค้าไทยโยธาให้ปกปิดไว้ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๒๕/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เกี่ยวกับ
สำเนากระดาษคำตอบและผลการตรวจกระดาษคำตอบ

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อำนวยการฝ่ายทรัพยากรบุคคล ททท. เพื่อขอสำเนาข้อมูลข่าวสารจำนวน ๖ รายการ ดังนี้

๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาแต่งตั้งโยกย้าย และคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารองค์กร ตามคำสั่ง ททท. ที่ ๕๘/๒๕๕๗ เรื่อง ขึ้นตอนและหลักเกณฑ์การแต่งตั้งพนักงานดำรงตำแหน่งทางการบริหารหรือการอำนวยการ ระดับ ๙ และระดับ ๑๐

๒. ขอบเขต เนื้อหา รูปแบบและวิธีการในการทดสอบภาคข้อเขียนเกี่ยวกับความรู้ความสามารถทางการบริหารระดับสูงของคณะกรรมการพิจารณาแต่งตั้งโยกย้าย

๓. กระดาษคำตอบและผลการตรวจกระดาษคำตอบของผู้เข้าสอบระดับ ๙ ทุกคน

๔. ใบขออนุมัติจ้างบุคคลหรือนิติบุคคล และใบสั่งจ้าง (ถ้ามี) ออกข้อสอบเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางการบริหารระดับ ๙

๕. การให้คะแนนของผู้ที่สอบผ่านข้อเขียนระดับ ๙ ในแบบประเมินเพื่อแต่งตั้งพนักงานดำรงตำแหน่งทางการบริหารหรือการอำนวยการ ระดับ ๙

๖. หลักเกณฑ์การให้คะแนนข้อสอบที่ใช้สอบเพื่อแต่งตั้งพนักงานดำรงตำแหน่งทางการบริหารหรือการอำนวยการ ระดับ ๙

ททท. มีหนังสือ ที่ กก ๕๒๐๑/๔๒๕๐ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และรายการที่ ๕ โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นตามมาตรา ๑๕ (๕) และการเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) อีกทั้ง

ผลการสอบของผู้เข้าสอบท่านอื่นไม่มีผลกระทบต่อการสอบของผู้อุทธรณ์ เพราะเกณฑ์การผ่านการสอบเพื่อเป็นผู้มีสิทธิเข้ารับการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางการบริหารระดับ ๙ นั้น ผู้ผ่านการทดสอบต้องได้คะแนนสอบไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐ และไม่ได้กำหนดจำนวนของผู้ผ่านการทดสอบไว้เป็นเท่าใด และการเปิดเผยข้อมูลอาจกระทบต่อความสัมพันธ์อันดีภายในองค์กร และการปฏิบัติงานตามสายบังคับบัญชา ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ และรายการที่ ๖ ททท. ไม่มีข้อมูลข่าวสารอยู่ในความครอบครอง

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงและหนังสือชี้แจงของ ททท. ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมา และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอให้จริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้เข้ารับการทดสอบโดยการสอบข้อเขียนเพื่อแต่งตั้งพนักงานดำรงตำแหน่งระดับ ๙ แต่ไม่ผ่านการทดสอบ จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการทดสอบและกระบวนการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งพนักงานดำรงตำแหน่งระดับ ๙ แต่ ททท. ปฏิเสธการเปิดเผย

ชั้นพิจารณา ททท. มีหนังสือ ที่ กก ๕๒๐๑/๑๔๒๕ ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๘ ส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณา พร้อมชี้แจงสรุปว่า

๑. กระดาษคำตอบของผู้เข้าสอบระดับ ๙ ยกเว้นของผู้อุทธรณ์ ททท. พิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นการเขียนคำตอบตามความคิดเห็น เนื้อหาที่อ้างอิง และวิธีการเขียนของแต่ละบุคคล เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๑๕ (๕) ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่น และการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) ประกอบกับผลสอบของผู้อื่นไม่มีผลกระทบกับผู้อุทธรณ์ เนื่องจากผู้ผ่านการทดสอบต้องได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐ โดยไม่ได้กำหนดจำนวนของผู้ผ่านการทดสอบ

๒. แบบประเมินเพื่อแต่งตั้งพนักงานดำรงตำแหน่งทางการบริหารหรืออำนวยการ ระดับ ๙ ซึ่งการให้คะแนนผู้ที่สอบผ่านข้อเขียนระดับ ๙ เป็นการให้คะแนนจากความสามารถและคุณลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๑๕ (๕) ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่น และการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) และจะกระทบต่อความสัมพันธ์อันดีภายในองค์กรและการปฏิบัติงานตามสายบังคับบัญชา

๓. ผลการตรวจกระดาษคำตอบของผู้เข้าสอบระดับ ๙ มีเหตุผลเช่นเดียวกับเหตุผลตามข้อ ๑. ทั้งนี้ หลักเกณฑ์การให้คะแนนข้อสอบรวมอยู่ในเอกสารผลการตรวจกระดาษคำตอบที่ ททท. ไม่เปิดเผย

๔. เอกสารใบอนุญาตจ้างบุคคลหรือนิติบุคคล และใบสั่งจ้างออกข้อสอบเพื่อเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางการบริหารระดับ ๙ นั้น ผู้ออกข้อสอบได้หารือแนวทางการออก

ข้อสอบกับผู้ว่าการ ททท. แล้ว ยินดีออกข้อสอบและตรวจข้อสอบให้แก่ ททท. โดยไม่คิดค่าจ้างหรือค่าตอบแทนใดๆ จึงไม่มีเอกสารที่จะนำส่งหรือเปิดเผย

ต่อมา ผู้แทน ททท. ได้เข้าชี้แจงต่อคณะกรรมการฯ สรุปได้ความว่ากระบวนการขั้นตอนและหลักเกณฑ์การคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งพนักงานดำรงตำแหน่งระดับ ๙ นั้น เป็นการทดสอบโดยการสอบข้อเขียน มีผู้เข้าสอบ ๓๑ ราย ผู้ผ่านการทดสอบต้องได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐ โดยไม่ได้กำหนดจำนวนของผู้ผ่านการทดสอบไว้ ซึ่งมีผู้ผ่านการทดสอบทั้งหมด ๒๒ ราย และได้ขึ้นบัญชีเพื่อรอการแต่งตั้ง ต่อมาคณะกรรมการพิจารณาแต่งตั้งโยกย้ายได้พิจารณาคัดเลือกผู้ผ่านการทดสอบเพื่อเสนอชื่อให้ผู้ว่าการ ททท. พิจารณา และให้คะแนนผู้ที่สอบผ่านข้อเขียนระดับ ๙ ในแบบประเมินเพื่อแต่งตั้งพนักงานดำรงตำแหน่งทางการบริหารหรืออำนวยการ ระดับ ๙ จำนวน ๕ ราย ในครั้งแรกได้รับแต่งตั้ง ๓ ราย และครั้งต่อมาอีก ๒ ราย เมื่อผู้ยุทธวิธีขอข้อมูลข่าวสาร ททท. ได้เปิดเผยข้อมูลรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ ให้ผู้ยุทธวิธีส่วนข้อสอบและคะแนนนั้น ททท. ให้ผู้ยุทธวิธีดูข้อมูลของตนเองได้

ส่วนข้อสอบและคะแนนของบุคคลอื่นรวมทั้งการให้คะแนนของผู้ที่สอบผ่านข้อเขียนระดับ ๙ ในแบบประเมินเพื่อแต่งตั้งพนักงานดำรงตำแหน่งทางการบริหารหรืออำนวยการ ระดับ ๙ ไม่สามารถเปิดเผยได้ เพราะอาจกระทบต่อการบริหารงานบุคคล ทำให้ไม่เคารพกันภายในสายงาน เนื่องจากผู้ที่ได้รับแต่งตั้งคนหนึ่งนั้นเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ยุทธวิธี ส่วนเอกสารใบอนุญาตจ้างบุคคลหรือนิติบุคคล และใบสั่งจ้างออกข้อสอบเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางการบริหารระดับ ๙ นั้น ผู้ออกข้อสอบได้หารือแนวทางการออกข้อสอบกับผู้ว่าการ ททท. แล้ว ยินดีออกข้อสอบและตรวจข้อสอบให้แก่ ททท. โดยไม่คิดค่าจ้างหรือค่าตอบแทนใดๆ จึงไม่มีเอกสารในความครอบครอง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

๑. ข้อมูลกระดาศคำตอบและผลการตรวจกระดาศคำตอบของผู้เข้าสอบระดับ ๙ ทุกคน เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการทดสอบเพื่อแต่งตั้งพนักงานดำรงตำแหน่งระดับ ๙ ซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และข้อมูลกระดาศคำตอบแม้ไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลแต่เป็นข้อมูลที่เป็นสิทธิส่วนบุคคลของบุคคลนั้นๆ ตลอดจนการทดสอบความรู้ในครั้งนี้เป็นการทดสอบความรู้ของผู้เข้าสอบแต่ละคน ไม่ใช่การสอบแข่งขัน เพราะผู้ผ่านการทดสอบต้องได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐ โดยไม่ได้กำหนดจำนวนของผู้ผ่านการทดสอบไว้ อย่างไรก็ตาม ในการตรวจข้อสอบต้องมีมาตรฐาน มีความโปร่งใสและไม่เลือกปฏิบัติ ผู้ยุทธวิธีเป็นผู้เข้าทดสอบดังกล่าวด้วยจึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องที่จะตรวจสอบการทดสอบดังกล่าวได้ เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงควรเปิดเผยกระดาศคำตอบและผลการตรวจกระดาศคำตอบของผู้เข้าสอบระดับ ๙ ที่ผ่านการทดสอบ จำนวน ๒๒ คน โดยการให้ผู้ยุทธวิธีเข้าตรวจดูแต่ไม่ให้นำ

๒. ข้อมูลการให้คะแนนของผู้ที่สอบผ่านข้อเขียนระดับ ๙ ในแบบประเมิน เพื่อแต่งตั้งพนักงานดำรงตำแหน่งทางการบริหารหรืออำนวยการ ระดับ ๙ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการแต่งตั้งพนักงานดำรงตำแหน่งทางการบริหารหรืออำนวยการ ระดับ ๙ ที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และผู้ที่ได้รับการประเมินนั้นก็เป็นผู้ที่ได้รับแต่งตั้งฯ จึงควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผูุ้ทธธรรพบได้ โดยปกปิดชื่อและตำแหน่งของผู้ที่ได้รับการประเมิน

๓. ข้อมูลหลักเกณฑ์การให้คะแนนข้อสอบที่ใช้สอบเพื่อแต่งตั้งพนักงานดำรงตำแหน่งทางการบริหารหรืออำนวยการ ระดับ ๙ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการ โดยทั่วไปของหน่วยงานของรัฐ ที่ไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐอาจปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลที่เปิดเผยให้ผูุ้ทธธรรพบได้

๔. ข้อมูลเอกสารใบอนุญาตจ้างบุคคลหรือนิติบุคคล และใบสั่งจ้างออกข้อสอบ เพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งทางการบริหารระดับ ๙ ททท. แจ้งว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารอยู่ในความครอบครอง คณะกรรมการฯ จึงไม่ต้องวินิจฉัย หากผูุ้ทธธรรบไม่เชื่อว่า ททท. ไม่มีข้อมูลข่าวสารอยู่ในความครอบครอง สามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๓ ประกอบกับมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้ดำเนินการตรวจสอบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลการให้คะแนนของผู้ที่สอบผ่านข้อเขียนระดับ ๙ ในแบบประเมินเพื่อแต่งตั้งพนักงานดำรงตำแหน่งทางการบริหารหรืออำนวยการ ระดับ ๙ โดยปกปิดชื่อและตำแหน่งของผู้ที่ได้รับการประเมิน และข้อมูลหลักเกณฑ์การให้คะแนนข้อสอบที่ใช้สอบเพื่อแต่งตั้งพนักงานดำรงตำแหน่งทางการบริหารหรืออำนวยการ ระดับ ๙ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผูุ้ทธธรรบ และเปิดเผยข้อมูลกระดาษคำตอบและผลการตรวจกระดาษคำตอบของผู้เข้าสอบระดับ ๙ ที่ผ่านการทดสอบ จำนวน ๒๒ คน โดยการให้ผูุ้ทธธรรบเข้าตรวจดูแต่ไม่ให้สำเนา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๖/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจภูธรเมืองสมุทรปราการ
เกี่ยวกับสำนวนคดีอาญา

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สถานีตำรวจภูธรเมืองสมุทรปราการ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงผู้บัญชาการตำรวจภูธรเมืองสมุทรปราการ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนคดีอาญาในกรณีที่ผู้อุทธรณ์กับพวกรวม ๓ คน แจ้งความดำเนินคดีกับพนักงานเจ้าหน้าที่องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ รวม ๖ คน ในข้อหาร่วมกันหมิ่นประมาทผู้อื่นด้วยการโฆษณา จำนวน ๓ รายการ ดังต่อไปนี้

๑. สำนวนคดีที่เกี่ยวข้องทั้งหมดเท่าที่มี
๒. บันทึกถ้อยคำผู้เกี่ยวข้องในคดี
๓. ความเห็นของพนักงานเจ้าหน้าที่ทุกระดับในสำนวนคดี

สถานีตำรวจภูธรเมืองสมุทรปราการมีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๑๖.๓๔(ส)/๑๗๒๗๓ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากต้องห้ามตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๖) และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘ และมาตรา ๑๔๖

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ และคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจภูธรเมืองสมุทรปราการ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่าผู้อุทธรณ์กับพวกรวม ๓ คน แจ้งความดำเนินคดีกับพนักงานเจ้าหน้าที่องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ รวม ๖ คน ในข้อหาร่วมกันหมิ่นประมาทผู้อื่นด้วยการโฆษณา ต่อมาพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรเมืองสมุทรปราการ ได้จัดส่งสำนวนคดีที่ ๓๕๙/๒๕๕๖ พร้อมความเห็นควรส่งไม่ฟ้องไปยัง

พนักงานอัยการ และพนักงานอัยการได้มีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องผู้ต้องหา ผู้อุทธรณ์ต้องการทราบเหตุผล การสั่งไม่ฟ้อง จึงได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปยังสถานีตำรวจภูธรเมืองสมุทรปราการ แต่ได้รับการ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สถานีตำรวจภูธร เมืองสมุทรปราการมีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๑๖.๓๔ (ส)/๒๐๖๓ ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ และหนังสือ ที่ ตช. ๐๐๑๖.๓๔(ส)/๖๔๑๑ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการฯ ซึ่งแจ้งสรุปความได้ว่า เหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ เนื่องจากต้องห้ามตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๖) และประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘ และ มาตรา ๑๔๖ อีกทั้งพนักงานสอบสวนได้ส่งเอกสารสำนวนการสอบสวนไปยังอัยการจังหวัด สมุทรปราการแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ได้อยู่ในความครอบครองของสถานีตำรวจภูธรเมือง สมุทรปราการ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ สำนวนคดีที่ ๓๕๙/๒๕๕๖ ซึ่งประกอบไปด้วยบันทึกถ้อยคำผู้เกี่ยวข้องในคดี และความเห็นของพนักงานเจ้าหน้าที่ทุกระดับใน สำนวนคดี จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ สถานีตำรวจภูธรเมืองสมุทรปราการได้จัดส่งสำนวนการสอบสวนไป ยังอัยการจังหวัดสมุทรปราการ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ได้อยู่ในความครอบครองของสถานี ตำรวจภูธรเมืองสมุทรปราการ กรณีนี้จึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ ไม่เชื่อว่าคำกล่าวอ้างของสถานีตำรวจภูธรเมืองสมุทรปราการเป็นความจริง สามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๗/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย
เกี่ยวกับสำนวนการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบ

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : การทางพิเศษแห่งประเทศไทย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทย ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิด จำนวน ๗ รายการ ดังนี้

๑. รายงานผลการสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิด กรณีนาย ข. ตามบันทึก ลับ ที่ - ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕
๒. สาเหตุหรือความเสียหายแก่การทางพิเศษแห่งประเทศไทย และผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทยเห็นว่ามีความเหมาะสมควรเชื่อว่าเกิดจากการกระทำของผู้อุทธรณ์
๓. สำนวนการสอบสวนผู้เกี่ยวข้องทั้งหมดตั้งแต่เริ่มทำการสอบสวน จนถึงรายงานการสรุปผลการพิจารณาของคณะกรรมการตามคำสั่งการทางพิเศษแห่งประเทศไทย ลับ ที่ - ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เสนอผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทยให้ออกคำสั่งดังกล่าว โดยไม่ปกปิด
๔. หนังสือกรมบัญชีกลาง ลับ ด่วนที่สุด ที่ - ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๗
๕. รายละเอียดกรณีให้ผู้อุทธรณ์รับผิดชอบค่าใช้จ่ายที่ยกออกไปส่วนไหน สัดส่วนเท่าใด มีผู้ใดที่ต้องร่วมรับผิดชอบใช้จำนวนเท่าใด ใช้เกณฑ์ใดเป็นตัวกำหนด
๖. เอกสารการขยายระยะเวลาเสนอต่อผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทยตามระเบียบวิธีปฏิบัติงานของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๑๑๒ ว่าด้วยความรับผิดชอบละเมิดของเจ้าหน้าที่ ข้อ ๖ วรรค ๒ และข้อ ๑๑ ชุดที่มีนาย ค. เป็นประธานคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิดนาย ข. อันเป็นสาเหตุให้มีความผิดไม่ชอบให้ผู้อุทธรณ์มีส่วนร่วมคดีใช้คำสั่งใหม่ โดยยังไม่ได้นำส่งให้กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง พิจารณาตามระเบียบวิธีปฏิบัติงานของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย

๗. เอกสารการขอขยายระยะเวลาเสนอต่อผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทยตามระเบียบวิธีปฏิบัติงานของ การทางพิเศษแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๑๑๒ ว่าด้วยความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ข้อ ๖ วรรค ๒ และข้อ ๑๑ ชุดที่มีนาย ง. เป็นประธาน และเอกสารที่คณะกรรมการนำมาใช้ประกอบการพิจารณาอันเป็นเหตุให้ผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทยมีคำสั่งการทางพิเศษแห่งประเทศไทย ฉบับที่ - ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

การทางพิเศษแห่งประเทศไทยมีหนังสือ ฉบับที่ - ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงผูุ้ทธรณ์แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๔ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๓ รายการที่ ๕ รายการที่ ๖ และรายการที่ ๗ โดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผูุ้ทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า การทางพิเศษแห่งประเทศไทยมีคำสั่ง ที่ ๒๑๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดกรณี นาย ข. พนักงานตำแหน่งหัวหน้าพนักงานเก็บค่าผ่านทางพิเศษระดับ ๕ แผนกจัดเก็บสุขสวัสดิ์ กองจัดเก็บค่าผ่านทาง ๑ ฝ่ายจัดเก็บค่าผ่านทาง กระทำการทุจริตต่อหน้าที่ ซึ่งต่อมาคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดได้เสนอรายงานผลการสอบสวนต่อผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทยว่า นาย ข. ได้กระทำโดยจงใจและประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้กับการทางพิเศษแห่งประเทศไทย รวมทั้งได้รายงานว่ามีเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องโดยรวมถึงผูุ้ทธรณ์ในฐานะหัวหน้าแผนกจัดเก็บค่าผ่านทางพิเศษสุขสวัสดิ์ต้องร่วมรับผิดชอบ ต่อมาการทางพิเศษแห่งประเทศไทยได้ส่งเรื่องให้กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง ตรวจสอบ ซึ่งเป็นไปตามระเบียบวิธีปฏิบัติงานของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๑๑๒ ว่าด้วยความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ หลังจากตรวจสอบแล้ว กรมบัญชีกลางมีหนังสือ ฉบับที่ - ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๗ แจ้งการทางพิเศษแห่งประเทศไทยทราบ ว่า เนื่องจากการสอบสวนเรื่องนี้มีเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับความเสียหายหลายคน และจากการตรวจสอบเบื้องต้นปรากฏว่ายังมิได้มีการสอบปากคำและให้โอกาสเจ้าหน้าที่บางคนได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและโต้แย้งแสดงพยานหลักฐาน จึงให้การทางพิเศษแห่งประเทศไทยตรวจสอบ และให้โอกาสเจ้าหน้าที่ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานอย่างเพียงพอและเป็นธรรมตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ การทางพิเศษแห่งประเทศไทยจึงมีคำสั่ง ฉบับที่ - ลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดกรณีผูุ้ทธรณ์กับพวก กระทำผิดข้อหากระทำการในการปฏิบัติหน้าที่และได้กระทำการนั้นไปด้วยความจงใจหรือประมาท

เงินเล็กน้อยอย่างร้ายแรงเป็นเหตุให้นาย ข. กระทำการทุจริตได้ โดยคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงมีความเห็นให้เรียกค่าเสียหายแก่ผู้อุทธรณ์ในอัตราร้อยละ ๖๐ ของค่าเสียหายจำนวน ๑,๙๔๓,๖๘๕ บาท คิดเป็นเงินจำนวน ๑,๑๖๖,๒๑๑ บาท ผู้อุทธรณ์เห็นว่ากระบวนการพิจารณาดังกล่าวไม่ได้ให้ความเป็นธรรมต่อผู้อุทธรณ์อย่างแท้จริงและดำเนินขั้นตอนผิดพลาดไม่ถูกต้องตามระเบียบข้อบังคับและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง อันเป็นเหตุให้ผู้อุทธรณ์ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเกินจากความเสียหายที่แท้จริง คือ ๑,๘๘๓,๒๐๐ บาท

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร การทางพิเศษแห่งประเทศไทยมีหนังสือ ลับ ที่ - ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๘ ซึ่งแจ้งสรุปความได้ว่า เหตุผลที่การทางพิเศษแห่งประเทศไทยไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๓ รายการที่ ๕ รายการที่ ๖ และรายการที่ ๗ เนื่องจากปัจจุบันผู้อุทธรณ์ ได้อุทธรณ์คำสั่งชดใช้ค่าสินไหมทดแทนต่อคณะกรรมการการทางพิเศษแห่งประเทศไทย และการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ประกอบกับมีถ้อยคำของผู้เกี่ยวข้อง การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ คือ ข้อมูลการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด จำนวน ๗ รายการ โดยการทางพิเศษแห่งประเทศไทยได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๔ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงมีประเด็นที่ต้องพิจารณาเพียงข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๓ รายการที่ ๕ รายการที่ ๖ และรายการที่ ๗ โดยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลที่การทางพิเศษแห่งประเทศไทยโดยคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดได้มาจากการรวบรวมพยานหลักฐานเพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงในความเสียหายที่เกิดขึ้นและหาผู้ที่ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในความเสียหายดังกล่าว ข้อมูลนี้จึงเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติของการทางพิเศษแห่งประเทศไทยและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เมื่อการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า การเปิดเผยคำให้การของพยานผู้มาให้ถ้อยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลเหล่านั้น ตามมาตรา ๑๕ (๔) แต่อย่างใด ในทางตรงกันข้ามการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าสินไหมทดแทนได้ทราบนอกจากจะเป็นประโยชน์ต่อผู้อุทธรณ์ที่จะนำข้อมูลไปปกป้องสิทธิของตนแล้ว ยังจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในกระบวนการสอบสวนของการทางพิเศษแห่งประเทศไทยอีกด้วย ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลรายการที่ ๒ รายการที่ ๓ รายการที่ ๕ รายการที่ ๖ และรายการที่ ๗ แก่ผู้

อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลและข้อมูลข่าวสารในขอบเขตสิทธิส่วนบุคคล เช่น อายุ ที่อยู่ และหมายเลขโทรศัพท์ ของพยานผู้มาให้ถ้อยคำ การเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร จึงให้ปกปิดเฉพาะข้อมูลในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้การทางพิเศษแห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๓ รายการที่ ๕ รายการที่ ๖ และรายการที่ ๗ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลและข้อมูลข่าวสารในขอบเขตสิทธิส่วนบุคคลของพยานผู้มาให้ถ้อยคำ ให้ปกปิด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๘/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและ
ส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) เกี่ยวกับบันทึกหรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง
กับการตรวจสอบและลงโทษ

ผู้อุทธรณ์

: นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบ
ธุรกิจประกันภัย (คปภ.)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ถึง
เลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบันทึก
หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบและลงโทษบริษัท เอ็มเอสไอจี ประกันภัย (ประเทศไทย) จำกัด

สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.)
มีหนังสือ ที่ ๕๓๓๐/๒๕๑๘ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
โดยให้เหตุผลว่า เอกสารดังกล่าวเป็นเอกสารเช่นเดียวกับที่ได้เคยดำเนินการยื่นคำขอคัดสำเนาเอกสารใน
ส่วนที่เกี่ยวข้องมาแล้ว ซึ่งสำนักงาน คปภ. ได้แจ้งผลให้ทราบแล้ว ตามหนังสือสำนักงาน คปภ.
ที่ ๓๒๑๐/๓๓๙ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการ
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน
และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ
สำนักงาน คปภ. ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของ
ผู้อุทธรณ์ และผู้แทนสำนักงาน คปภ. ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นกรรมการผู้จัดการบริษัท เฟิร์สท

เนชั่นแนล โบรคเกอร์ จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทนายหน้าประกันวินาศภัยให้กับบริษัท เอ็มเอสไอจี ประกันภัย (ประเทศไทย) จำกัด ผู้ถือหุ้นพบว่าบริษัท เอ็มเอสไอจี ประกันภัย (ประเทศไทย) จำกัดได้กระทำความผิดตามมาตรา ๓๑ (๗) แห่งพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ประกอบกับผู้ถือหุ้นในฐานะผู้มีส่วนได้เสียได้เคยขอตรวจสอบเอกสารการส่งงานการประกันวินาศภัยในกรณีของธนาคารอาคารสงเคราะห์ไปยังบริษัท เอ็มเอสไอจี ประกันภัย (ประเทศไทย) จำกัด แต่บริษัทไม่เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวให้แก่ผู้ถือหุ้น ซึ่งถือเป็นการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ผู้ถือหุ้นจึงได้ร้องเรียนทั้งสองกรณีไปยังสำนักงาน คปภ. ต่อมาผู้ถือหุ้นได้ติดตามผลการร้องเรียน โดยได้รับแจ้งจากสำนักงาน คปภ. ว่า สำนักงาน คปภ. จะลงโทษบริษัท เอ็มเอสไอจี ประกันภัย (ประเทศไทย) จำกัด แต่เรื่องได้เงียบหายไป ผู้ถือหุ้นจึงอยากทราบว่ามีการลงโทษบริษัท เอ็มเอสไอจี ประกันภัย (ประเทศไทย) จำกัด จริงหรือไม่ จึงได้ขอบันทึกหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบและลงโทษบริษัท เอ็มเอสไอจี ประกันภัย (ประเทศไทย) จำกัด ไปยังสำนักงาน คปภ. โดยผู้ถือหุ้นยืนยันว่าไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารเดียวกับที่ผู้ถือหุ้นเคยมีหนังสือถึงสำนักงาน คปภ. ในปี ๒๕๕๓

สำนักงาน คปภ. มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ ๕๓๓๐/๓ ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๘ และหนังสือ ด่วนมาก ที่ ๕๓๓๐/๑๐๐๕ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการฯชี้แจงเหตุผลการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พร้อมจัดส่งผู้แทนเข้าชี้แจงด้วยวาจา สรุปความได้ว่า เมื่อเดือนธันวาคม ๒๕๕๓ ผู้ถือหุ้นในฐานะกรรมการผู้จัดการ บริษัท เพิร์สท เนชั่นแนล โบรคเกอร์ จำกัด (นายหน้าประกันภัยนิติบุคคล) ได้มีหนังสือลงวันที่ ๓ วันที่ ๙ และวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๓ ขอคัดสำเนาและรับรองสำเนาข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการดำเนินการตรวจสอบและบันทึกการลงโทษบริษัท เอ็มเอสไอจี ประกันภัย (ประเทศไทย) จำกัด และบริษัท เจนเนอราลี่ ประกันภัย (ไทยแลนด์) จำกัด รวมจำนวน ๑๗ รายการ และสำนักงาน คปภ. ได้มีหนังสือ ที่ ๓๒๑๐/๓๓๙ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ แจ้งผู้ถือหุ้นว่ารายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๔ เป็นข้อมูลผลการตรวจสอบและบันทึกการลงโทษบริษัทประกันภัยทั้งสองเปิดเผยไม่ได้เพราะเป็นข้อมูลความเห็นและการปฏิบัติการภายในสำนักงาน คปภ. และเป็นไปตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนเอกสารตามรายการที่ ๕ ถึงรายการที่ ๑๗ เป็นเอกสารของบริษัทประกันภัยทั้งสอง ไม่มีอยู่ในความครอบครองของสำนักงาน คปภ. จึงไม่มีเอกสารที่จะส่งมอบได้ ประกอบกับสำนักงาน คปภ. ได้มีหนังสือ ที่ ๓๒๑๐/๗๘๔ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๔ แจ้งผู้ถือหุ้นว่าบริษัท เอ็มเอสไอจี ประกันภัย (ประเทศไทย) จำกัด ได้ทำหนังสือคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข้างต้น ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ต่อมาปี ๒๕๕๗ ผู้ถือหุ้นได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ วันที่ ๒๐ วันที่ ๒๑ และวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๗ รวม ๔ ฉบับ ขอคัดสำเนาและรับรองสำเนาเอกสารที่เกี่ยวกับการดำเนินการตรวจสอบและบันทึกการลงโทษบริษัท เอ็มเอสไอจี ประกันภัย (ประเทศไทย) จำกัด และบริษัท เจนเนอราลี่ ประกันภัย (ไทยแลนด์) ในช่วงปี ๒๕๕๑ สำนักงาน คปภ. จึงได้มีหนังสือ ที่ ๕๓๐๐/๒๔๑๘ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๗ แจ้งผู้ถือหุ้นว่าเอกสารดังกล่าวเป็นเอกสารเดียวกับที่ผู้ถือหุ้นเคยขอคัดสำเนาและสำนักงาน คปภ. ได้แจ้งผลให้ผู้ถือหุ้นทราบแล้ว ตามหนังสือสำนักงาน คปภ. ที่ ๓๒๑๐/๓๓๙ ลง

วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ส่วนเหตุผลที่สำนักงาน คปภ. ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอในหนังสือ ทั้ง ๔ ฉบับ เนื่องจากข้อมูลดังกล่าวเป็นความเห็นและการปฏิบัติการภายในสำนักงาน คปภ. ซึ่งเป็น ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเป็น ข้อมูลที่อาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของบริษัทประกันภัยทั้งสอง ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติ ฉบับเดียวกัน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ คือ บันทึกหรือ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบและลงโทษบริษัท เอ็มเอสไอจี ประกันภัย (ประเทศไทย) จำกัด ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการของสำนักงาน คปภ. ในการควบคุมและกำกับ ดูแลบริษัทประกันภัยต่างๆตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งเมื่อสำนักงาน คปภ. ได้รับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับบริษัทประกันภัยก็เป็นหน้าที่ของสำนักงาน คปภ. ที่ต้องเข้าไปตรวจสอบ และลงโทษหากมีการกระทำผิดตามข้อร้องเรียนจริง โดยในกรณีนี้สำนักงาน คปภ. ได้ดำเนินการ ตรวจสอบข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวในขณะนี้จึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการ เสนอความเห็นหรือคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อม ประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ประกอบกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นผู้ร้องเรียนได้ทราบจะแสดงให้เห็นถึงความถูกต้องโปร่งใสในการดำเนินงานของสำนักงาน คปภ. ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและ ประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้ อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงาน คปภ. เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๙/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและ
ส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) เกี่ยวกับบันทึกหรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง
กับรายงานการประชุม

ผู้อุทธรณ์

: นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบ
ธุรกิจประกันภัย (คปภ.)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ถึง
เลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบันทึก
หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับรายงานการประชุมของคุณ ข. ผู้แทนปลัดกระทรวงการคลัง ในกรณีการ
เปรียบเทียบปรับบริษัท เจนเนอราลี่ประกันภัย (ไทยแลนด์) จำกัด ปี ๒๕๕๑ สำนักงานคณะกรรมการ
กำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) มีหนังสือ ที่ ๕๓๓๐/๒๔๑๘ ลงวันที่ ๒๖
สิงหาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เอกสารดังกล่าวเป็น
เอกสารเช่นเดียวกับที่ได้เคยดำเนินการยื่นคำขอคัดสำเนาเอกสารในส่วนที่เกี่ยวข้องมาแล้ว ซึ่งสำนักงาน
คปภ. ได้แจ้งผลให้ทราบแล้ว ตามหนังสือสำนักงาน คปภ. ที่ ๓๒๑๐/๓๓๙ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการ
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน
และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ
สำนักงาน คปภ. ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของ
ผู้อุทธรณ์ และผู้แทนสำนักงาน คปภ. ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นกรรมการผู้จัดการบริษัท เฟิร์สท
เนชั่นแนล โบรคเกอร์ จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทนายหน้าประกันวินาศภัยให้กับบริษัท เจนเนอราลี่ประกันภัย
(ไทยแลนด์) จำกัด ในช่วงปี ๒๕๕๑ บริษัท เจนเนอราลี่ประกันภัย (ไทยแลนด์) จำกัด ได้จ่ายค่า
นายหน้าประกันวินาศภัยให้กับบริษัทของผู้อุทธรณ์ ซึ่งหน้าที่ในการออกไปกำกับภาษีต้องเป็นของบริษัท

ผู้อุทธรณ์ แต่บริษัท เจนเนอราลี่ประกันภัย (ไทยแลนด์) จำกัด ได้ออกใบกำกับภาษีแทนบริษัทของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์มาทราบความจริงเมื่อเจ้าหน้าที่ของกรมสรรพากรได้โทรศัพท์มาแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ไปชำระภาษี ผู้อุทธรณ์เห็นว่าการกระทำของบริษัท เจนเนอราลี่ประกันภัย (ไทยแลนด์) จำกัด ไม่น่าจะถูกต้อง จึงได้ร้องเรียนไปยังสำนักงาน คปภ. และได้ทราบว่าสำนักงาน คปภ. ได้มีการประชุมเพื่อพิจารณาลงโทษเปรียบเทียบปรับบริษัท เจนเนอราลี่ประกันภัย (ไทยแลนด์) จำกัด โดยมีนางสาว ข. ผู้แทนกระทรวงการคลัง เข้าร่วมประชุมด้วย ผู้อุทธรณ์ต้องการทราบว่า นางสาว ข. ทราบเรื่องราวทั้งหมดหรือไม่ จึงได้ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบันทึกหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับรายงานการประชุมที่ คุณ ข. เข้าร่วมประชุม ในกรณีการเปรียบเทียบปรับบริษัท เจนเนอราลี่ประกันภัย (ไทยแลนด์) จำกัด ในปี ๒๕๕๑ ไปยังสำนักงาน คปภ. โดยผู้อุทธรณ์ยืนยันว่า ไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารเดียวกับที่ผู้อุทธรณ์เคยมีหนังสือถึงสำนักงาน คปภ. ในปี ๒๕๕๓

สำนักงาน คปภ. มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ ๕๓๓๐/๓ ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๘ และหนังสือ ด่วนมาก ที่ ๕๓๓๐/๑๐๐๕ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการฯชี้แจงเหตุผลการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พร้อมจัดส่งผู้แทนเข้าชี้แจงด้วยวาจา สรุปความได้ว่า เมื่อเดือนธันวาคม ๒๕๕๓ ผู้อุทธรณ์ในฐานะกรรมการผู้จัดการ บริษัท เพิร์สท เนชั่นแนล โบรคเกอร์ จำกัด (นายหน้าประกันภัยนิติบุคคล) ได้มีหนังสือลงวันที่ ๓ วันที่ ๙ และวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๓ ขอคัดสำเนาและรับรองสำเนาข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการดำเนินการตรวจสอบและบันทึกการลงโทษบริษัท เอ็มเอสไอจี ประกันภัย (ประเทศไทย) จำกัด และบริษัท เจนเนอราลี่ ประกันภัย (ไทยแลนด์) จำกัด รวมจำนวน ๑๗ รายการ และสำนักงาน คปภ. ได้มีหนังสือ ที่ ๓๒๑๐/๓๓๙ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า รายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๔ เป็นข้อมูลผลการตรวจสอบและบันทึกการลงโทษบริษัทประกันภัยทั้งสองเปิดเผยไม่ได้เพราะเป็นข้อมูลความเห็นและการปฏิบัติการภายในสำนักงาน คปภ. และเป็นไปตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนเอกสารตามรายการที่ ๕ ถึงรายการที่ ๑๗ เป็นเอกสารของบริษัทประกันภัยทั้งสอง ไม่มีอยู่ในความครอบครองของสำนักงาน คปภ. จึงไม่มีเอกสารที่จะส่งมอบได้ ประกอบกับสำนักงาน คปภ. ได้มีหนังสือ ที่ ๓๒๑๐/๗๘๔ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๔ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่าบริษัท เอ็มเอสไอจี ประกันภัย (ประเทศไทย) จำกัด ได้ทำหนังสือคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข้างต้น ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ต่อมาปี ๒๕๕๗ ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ วันที่ ๒๐ วันที่ ๒๑ และวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๗ รวม ๔ ฉบับ ขอคัดสำเนาและรับรองสำเนาเอกสารที่เกี่ยวกับการดำเนินการตรวจสอบและบันทึกการลงโทษบริษัท เอ็มเอสไอจี ประกันภัย (ประเทศไทย) จำกัด และบริษัท เจนเนอราลี่ ประกันภัย (ไทยแลนด์) ในช่วงปี ๒๕๕๑ สำนักงาน คปภ. จึงได้มีหนังสือ ที่ ๕๓๐๐/๒๔๑๘ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๗ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่าเอกสารดังกล่าวเป็นเอกสารเดียวกับที่ผู้อุทธรณ์เคยขอคัดสำเนา และสำนักงาน คปภ. ได้แจ้งผลให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ตามหนังสือสำนักงาน คปภ. ที่ ๓๒๑๐/๓๓๙ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ส่วนเหตุผลที่สำนักงาน คปภ. ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอในหนังสือทั้ง ๔ ฉบับ เนื่องจากข้อมูลดังกล่าวเป็นความเห็นและการปฏิบัติการภายในสำนักงาน คปภ. ซึ่งเป็น

ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเป็นข้อมูลที่อาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของบริษัทประกันภัยทั้งสอง ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ คือ บันทึกหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับรายงานการประชุมที่นางสาว ข. เข้าร่วมประชุม ในกรณีการเปรียบเทียบปรับ บริษัท เจนเนอราลี่ประกันภัย (ไทยแลนด์) จำกัด ในปี ๒๕๕๑ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการของสำนักงาน คปภ. ในการควบคุมและกำกับดูแลบริษัทประกันภัยต่างๆตามพระราชบัญญัติประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งเมื่อสำนักงาน คปภ. ได้รับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับบริษัทประกันภัยก็เป็นหน้าที่ของสำนักงาน คปภ. ที่ต้องเข้าไปตรวจสอบ และลงโทษหากมีการกระทำผิดตามข้อร้องเรียนจริง โดยในกรณีนี้สำนักงาน คปภ. ได้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวในขณะนี้จึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการเสนอความเห็นหรือคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ประกอบกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ร้องเรียนได้ทราบจะแสดงให้เห็นถึงความถูกต้องโปร่งใสในการดำเนินงานของสำนักงาน คปภ. ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงาน คปภ. เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๐/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและ
ส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) เกี่ยวกับบันทึกหรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง
กับการตรวจสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์

: นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบ
ธุรกิจประกันภัย (คปภ.)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ถึง
เลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบันทึก
หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบบริษัท เจนเนอราลีประกันภัย (ไทยแลนด์) จำกัด กรณีการแสดง
กิจการเป็นเท็จรวมทั้งการจ่ายค่าเสียหายเป็นเท็จในช่วงระยะเวลา ๑/๑/๒๕๕๑ – ๓๑/๑๒/๒๕๕๑

สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.)
มีหนังสือ ที่ ๕๓๓๐/๒๕๑๘ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
โดยให้เหตุผลว่า เอกสารดังกล่าวเป็นเอกสารเช่นเดียวกับที่ได้เคยดำเนินการยื่นคำขอคัดสำเนาเอกสารใน
ส่วนที่เกี่ยวข้องมาแล้ว ซึ่งสำนักงาน คปภ. ได้แจ้งผลให้ทราบแล้ว ตามหนังสือสำนักงาน คปภ.
ที่ ๓๒๑๐/๓๓๙ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการ
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน
และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ
สำนักงาน คปภ. ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของ

ผู้ถือหุ้น และผู้แทนสำนักงาน คปภ. ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้ถือหุ้นเป็นกรรมการผู้จัดการ บริษัท เพิร์สท เนชั่นนัล โบรคเกอร์ จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทนายหน้าประกันวินาศภัยให้กับบริษัท เจนเนอราลี่ประกันภัย (ไทยแลนด์) จำกัด ในช่วงปี ๒๕๕๑ บริษัท เจนเนอราลี่ประกันภัย (ไทยแลนด์) จำกัด ได้จ่ายค่านายหน้าประกันวินาศภัยให้กับบริษัทของผู้ถือหุ้น ซึ่งหน้าที่ในการออกใบกำกับภาษีต้องเป็นของบริษัทผู้ถือหุ้น แต่บริษัท เจนเนอราลี่ประกันภัย (ไทยแลนด์) จำกัด ได้ออกใบกำกับภาษีแทนบริษัทของผู้ถือหุ้น ผู้ถือหุ้นมาทราบความจริงเมื่อเจ้าหน้าที่ของกรมสรรพากรได้โทรศัพท์มาแจ้งให้ผู้ถือหุ้นไปชำระภาษี ผู้ถือหุ้นเห็นว่าการกระทำของบริษัท เจนเนอราลี่ประกันภัย (ไทยแลนด์) จำกัด ไม่น่าจะถูกต้อง จึงได้ร้องเรียนไปยังสำนักงาน คปภ. และได้ทราบว่าสำนักงาน คปภ. ได้มีการประชุมเพื่อพิจารณาลงโทษเปรียบเทียบปรับบริษัท เจนเนอราลี่ประกันภัย (ไทยแลนด์) จำกัด ผู้ถือหุ้นจึงต้องการข้อมูลบันทึกหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบบริษัท เจนเนอราลี่ประกันภัย (ไทยแลนด์) จำกัด กรณีการแสดงเอกสารการจ่ายค่านายหน้าในช่วงปี ๒๕๕๑ โดยผู้ถือหุ้นยืนยันว่า ไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารเดียวกับที่ผู้ถือหุ้นเคยมีหนังสือถึงสำนักงาน คปภ. ในปี ๒๕๕๓

สำนักงาน คปภ. มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ ๕๓๓๐/๓ ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๔ และหนังสือ ด่วนมาก ที่ ๕๓๓๐/๑๐๐๕ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๔ ถึงคณะกรรมการฯชี้แจงเหตุผลการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พร้อมจัดส่งผู้แทนเข้าชี้แจงด้วยวาจา สรุปความได้ว่า เมื่อเดือนธันวาคม ๒๕๕๓ ผู้ถือหุ้นในฐานะกรรมการผู้จัดการ บริษัท เพิร์สท เนชั่นนัล โบรคเกอร์ จำกัด (นายหน้าประกันภัยนิติบุคคล) ได้มีหนังสือลงวันที่ ๓ วันที่ ๙ และวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๓ ขอคัดสำเนาและรับรองสำเนาข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตรวจสอบและบันทึกการลงโทษบริษัท เอ็มเอสไอจี ประกันภัย (ประเทศไทย) จำกัด และบริษัท เจนเนอราลี่ ประกันภัย (ไทยแลนด์) จำกัด รวมจำนวน ๑๗ รายการ และสำนักงาน คปภ. ได้มีหนังสือ ที่ ๓๒๑๐/๓๓๙ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ แจ้งผู้ถือหุ้นว่า รายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๔ เป็นข้อมูลผลการตรวจสอบและบันทึกการลงโทษบริษัทประกันภัยทั้งสอง เปิดเผยไม่ได้เพราะเป็นข้อมูลความเห็นและการปฏิบัติการภายในสำนักงาน คปภ. และเป็นไปตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนเอกสารตามรายการที่ ๕ ถึงรายการที่ ๑๗ เป็นเอกสารของบริษัทประกันภัยทั้งสอง ไม่มีอยู่ในความครอบครองของสำนักงาน คปภ. จึงไม่มีเอกสารที่จะส่งมอบได้ ประกอบกับสำนักงาน คปภ. ได้มีหนังสือ ที่ ๓๒๑๐/๗๘๔ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๔ แจ้งผู้ถือหุ้นว่า บริษัท เอ็มเอสไอจี ประกันภัย (ประเทศไทย) จำกัด ได้ทำหนังสือคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข้างต้น ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ต่อมาปี ๒๕๕๗ ผู้ถือหุ้นได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ วันที่ ๒๐ วันที่ ๒๑ และวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๗ รวม ๔ ฉบับ ขอคัดสำเนาและรับรองสำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตรวจสอบและบันทึกการลงโทษบริษัท เอ็มเอสไอจี ประกันภัย (ประเทศไทย) จำกัด และบริษัท เจนเนอราลี่ ประกันภัย (ไทยแลนด์) ในช่วงปี ๒๕๕๑ สำนักงาน คปภ. จึงได้มีหนังสือ ที่ ๕๓๐๐/๒๔๑๘ ลงวันที่

๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๗ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่าเอกสารดังกล่าวเป็นเอกสารเดียวกับที่ผู้อุทธรณ์เคยขอคัดสำเนา และสำนักงาน คปภ. ได้แจ้งผลให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ตามหนังสือสำนักงาน คปภ. ที่ ๓๒๑๐/๓๓๙ ลง วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ส่วนเหตุผลที่สำนักงาน คปภ. ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอในหนังสือ ทั้ง ๔ ฉบับ เนื่องจากข้อมูลดังกล่าวเป็นความเห็นและการปฏิบัติการภายในสำนักงาน คปภ. ซึ่งเป็น ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเป็น ข้อมูลที่อาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของบริษัทประกันภัยทั้งสอง ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติ ฉบับเดียวกัน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ คือ ข้อมูลบันทึก หรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบบริษัท เจเนอราลี่ประกันภัย (ไทยแลนด์) จำกัด กรณีการ แสดงเอกสารการจ่ายค่าเสียหายในช่วงปี ๒๕๕๑ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ ราชการของสำนักงาน คปภ. ในการควบคุมและกำกับดูแลบริษัทประกันภัยต่างๆตามพระราชบัญญัติ ประกันวินาศภัย พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งเมื่อสำนักงาน คปภ. ได้รับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับบริษัทประกันภัยก็ เป็นหน้าที่ของสำนักงาน คปภ. ที่ต้องเข้าไปตรวจสอบ และลงโทษหากมีการกระทำผิดตามข้อร้องเรียน จริง โดยในกรณีนี้สำนักงาน คปภ. ได้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารดังกล่าวในขณะนี้จึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการเสนอความเห็นหรือคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ที่ เกี่ยวข้องอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ประกอบกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ร้องเรียนได้ทราบจะแสดงให้เห็นถึงความ ถูกต้องโปร่งใสในการดำเนินงานของสำนักงาน คปภ. ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตาม กฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงาน คปภ. เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๓๑/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการรับจำนำข้าว

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กระทรวงพาณิชย์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๘ ถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการรับจำนำข้าวของรัฐบาลนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร จำนวน ๑๐ รายการ ดังนี้

๑. หนังสือสัญญาที่นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีหรือตัวแทนรัฐบาลไทย ขณะนั้น เซ็นสัญญา G to G (Government To Government หรือรัฐต่อรัฐ) กับรัฐบาลจีน

๒. ข้อมูลตัวเลขงบประมาณทั้งหมดที่รัฐใช้ไปในโครงการรับจำนำข้าวทุกเมล็ด ภายใต้รัฐบาลของนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร

๓. เอกสารปิดบัญชีโครงการรับจำนำข้าวทุกเมล็ด

๔. ข้อมูลการระบายข้าว สำเนาเอกสาร หลักฐาน การระบายข้าวที่แล้วเสร็จสมบูรณ์ มีปริมาณเท่าไร ระบายไปยังที่ใดบ้าง รวมทั้งรายชื่อเอกชนที่ชนะประมูลข้าวในโครงการดังกล่าว

๕. สำเนาเอกสาร หลักฐาน หนังสือสัญญาและรายชื่อคู่สัญญาทั้งหมดในโครงการรับจำนำข้าวทุกเมล็ด

๖. สำเนาเอกสาร หลักฐาน หนังสือสัญญาของคู่สัญญาทั้งหมดในโครงการรับจำนำข้าวทุกเมล็ด ในส่วนความรับผิดชอบขององค์การคลังสินค้า สังกัดกระทรวงพาณิชย์

๗. ข้อมูลปริมาณสต็อกข้าวของรัฐบาลในโครงการรับจำนำข้าวทุกเมล็ด มีปริมาณข้าวเปลือกกี่ตัน สีเป็นข้าวสารได้กี่ตัน ขายไปกี่ตัน มีข้าวเหลืออยู่ในสต็อกกี่ตัน

๘. ข้อมูลรายได้ที่ได้จากการจำหน่ายข้าวในโครงการรับจำนำข้าวทุกเมล็ด

๙. สำเนาเอกสารหนังสือสัญญา หลักฐานการเบิก – จ่ายเงินในการซื้อขายและรับจำนำข้าวทุกเมล็ด โดยละเอียด

๑๐. งบประมาณทั้งหมดในการประชาสัมพันธ์โครงการดังกล่าว และรายละเอียดของงบประมาณที่มีการใช้ไปแล้ว

กระทรวงพาณิชย์ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ พณ ๐๒๑๘/๑๔๓๕ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๘ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า กระทรวงพาณิชย์ขอเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๐ งบประมาณที่ใช้ในการประชาสัมพันธ์โครงการ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๔ – ๘ กระทรวงพาณิชย์ไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ได้ เนื่องจากขณะนี้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) กระทรวงการคลัง และกระทรวงพาณิชย์อยู่ระหว่างการดำเนินคดีตามกฎหมายกับบุคคลที่เกี่ยวข้อง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจมีผลกระทบต่อรูปคดีในการดำเนินคดีตามกฎหมาย ซึ่งจะทำให้การฟ้องร้องดำเนินคดีเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามนัยมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ ขอให้ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจากธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสาร เนื่องจากส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ ธ.ก.ส. เป็นฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการปิดบัญชีโครงการรับจำนำข้าวเปลือกตามนโยบายรัฐบาล และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ธ.ก.ส. เป็นหน่วยงานผู้รับผิดชอบการบริหารสินเชื่อและโอนเงินให้เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการรับจำนำข้าวเปลือกของรัฐบาล

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงพาณิชย์ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของกระทรวงพาณิชย์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สื่อข่าวสำนักข่าวอิศรา ได้มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการรับจำนำข้าวของรัฐบาลนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร จำนวน ๑๐ รายการดังกล่าว เพื่อประโยชน์ต่อสาธารณะในการตรวจสอบนโยบายและความถูกต้องโปร่งใสของหน่วยงานของรัฐในการทำสัญญาจัดซื้อจัดจ้างกับเอกชน รวมทั้งตรวจสอบการทำสัญญาของหน่วยงานของรัฐกับต่างชาติ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย กระทรวงพาณิชย์ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ พณ ๐๒๑๘/๒๖๗๗ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ชี้แจงเหตุผลการปฏิเสธไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารว่า รายการข้อมูลข่าวสารตาม que ผู้อุทธรณ์ร้องขอมีจำนวนทั้งหมด ๔ รายการ ดังนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความควบคุมดูแลของกระทรวงพาณิชย์ จำนวน ๖ รายการ คือ

๑.๑ รายการที่ ๑ หนังสือสัญญาที่นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีหรือตัวแทนรัฐบาลไทยขณะนั้น เช่นสัญญา G to G (Government To Government หรือรัฐต่อรัฐ) กับรัฐบาลจีน

กรมการค้าต่างประเทศได้จัดส่งข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความควบคุมดูแล รวม ๗ สัญญา จำนวน ๗๑ แผ่น และชี้แจงว่า สัญญา G to G (Government To Government หรือรัฐต่อรัฐ) เป็นเอกสารราชการที่เป็นความลับทางการค้าระหว่างประเทศ เกี่ยวพันกับประโยชน์ของชาติและสาธารณะ ซึ่งหากเปิดเผยจะทำให้คู่แข่งทางการค้าของไทย รวมทั้งคู่ค้าในประเทศอื่นๆ ทราบถึงกลยุทธ์ทางการค้าของประเทศจนอาจทำให้เกิดการขาดตลาดจากประเทศคู่แข่ง ทำให้ไทยเสียอำนาจในการเจรจาต่อรองกับประเทศคู่ค้าอื่นๆ และไม่สามารถส่งออกข้าวได้ในราคาและปริมาณที่พึงประสงค์จนอาจเสียหายต่อตลาดข้าวไทยทั้งระบบ อีกทั้งธรรมเนียมการค้าระหว่างประเทศมิให้คู่สัญญาเปิดเผยข้อมูลรายละเอียดในสัญญาและการบังคับตามสัญญาโดยคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งมิได้ให้ความยินยอมก่อน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นผลเสียหายต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ ตามมาตรา ๑๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับกรมการค้าต่างประเทศได้จัดส่งสำเนาสัญญาดังกล่าวให้หน่วยงานตรวจสอบได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ซึ่งอยู่ระหว่างการดำเนินการของทั้งสองหน่วยงาน หากเปิดเผยอาจกระทบต่อการบังคับใช้กฎหมาย ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๑.๒ รายการที่ ๔ ข้อมูลการระบายข้าว สำเนาเอกสาร หลักฐาน การระบายข้าวที่แล้วเสร็จสมบูรณ์ มีปริมาณเท่าไร ระบายไปยังที่ใดบ้าง รวมทั้งรายชื่อเอกชนที่ชนะประมูลข้าวในโครงการดังกล่าว

กรมการค้าต่างประเทศได้จัดส่งข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความควบคุมดูแล รายชื่อเอกชนที่ชนะการประมูลข้าว จำนวน ๑๐ แผ่น และชี้แจงว่า รายชื่อเอกชนที่ชนะการประมูลข้าวภายใต้นโยบายรัฐบาลนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร เป็นข้อมูลที่ต้องรวบรวมขึ้นใหม่ตามมาตรา ๑๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับการชนะการประมูลเป็นข้อมูลทางการค้าของเอกชน การเปิดเผยจึงอาจกระทบต่อประโยชน์ได้เสียทางการค้าของผู้ประกอบการ และเมื่อพิจารณาถึงความจำเป็นของผู้ขอข้อมูลที่เป็นผู้ซื้อข้าวซึ่งไม่ได้แจ้งวัตถุประสงค์ว่าจะนำไปใช้เพื่อปกป้องหรือรักษาสิทธิของตน และไม่ได้เป็นผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องกับข้อมูล การเปิดเผยจึงไม่เป็นไปเพื่อประโยชน์สาธารณะ ทั้งนี้ กรมการค้าต่างประเทศได้รวบรวมรายชื่อเอกชนที่ชนะการประมูลดังกล่าวขึ้นใหม่เพื่อประโยชน์แห่งการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ โดยเป็นข้อมูลการจำหน่ายข้าวในสต็อกของรัฐบาลเป็นการทั่วไป (รายบริษัท) ปี ๒๕๕๔ – ๒๕๕๗ (๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๗) แต่เนื่องจากข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลทางการค้า การเปิดเผยจึงอาจกระทบต่อประโยชน์ได้เสียทางการค้าของผู้ประกอบการ โดยเฉพาะข้อมูลการชนะการประมูลที่เป็นปัจจุบัน การเปิดเผยจะทำให้คู่แข่งหรือคู่ค้าทราบถึงข้อมูลสถานะ

ทางการค้าเกี่ยวกับปริมาณและราคาสินค้าของเอกชนรายนั้น ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่ออำนาจในการเจรจาต่อรองทางการค้า อีกทั้งจะทำให้ภาคเอกชนไม่เชื่อมั่นต่อการรักษาข้อมูลทางการค้าของภาครัฐ จนทำให้เอกชนไม่เข้าร่วมประมูลข้าวของรัฐบาล ซึ่งจะส่งผลให้การดำเนินการจำหน่ายข้าวสารในสต็อกของรัฐบาลไม่เป็นไปตามเป้าหมาย และอาจกระทบต่อราคาข้าวที่เกษตรกรจะได้รับ

๑.๓ รายการที่ ๕ สำเนาเอกสาร หลักฐาน หนังสือสัญญาและรายชื่อคู่สัญญาทั้งหมดในโครงการรับจำนำข้าวทุกเมล็ด รายการที่ ๖ สำเนาเอกสาร หลักฐาน หนังสือสัญญาของคู่สัญญาทั้งหมดในโครงการรับจำนำข้าวทุกเมล็ด ในส่วนความรับผิดชอบขององค์การคลังสินค้า สังกัดกระทรวงพาณิชย์ และรายการที่ ๘ ข้อมูลรายได้ที่ได้จากการจำหน่ายข้าวในโครงการรับจำนำข้าวทุกเมล็ด

องค์การคลังสินค้าได้จัดส่งข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความควบคุมดูแล รายการที่ ๕ และรายการที่ ๖ ประกอบด้วย สัญญาฝากเก็บแปรรูปและจัดจำหน่ายข้าว ๖ สัญญา จำนวน ๙๓ แผ่น พร้อมทั้งรายชื่อโรงสีที่เข้าร่วมโครงการรับจำนำข้าว จำนวน ๒๔๖ แผ่น สัญญาเช่าคลังสินค้า ๔ สัญญา จำนวน ๒๖ แผ่น พร้อมทั้งรายชื่อคลังสินค้ากลางที่เข้าร่วมโครงการรับจำนำข้าว จำนวน ๕๙ แผ่น และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๘ ประกอบด้วย ข้อมูลมูลค่าจำหน่ายข้าวตามสัญญาซื้อขายข้าว ๑๓๘ สัญญา จำนวน ๗๗๖ แผ่น และชี้แจงว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลที่อยู่ระหว่างการดำเนินคดีตามขั้นตอนทางกฎหมาย ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๑.๔ รายการที่ ๗ ข้อมูลปริมาณสต็อกข้าวของรัฐบาลในโครงการรับจำนำข้าวทุกเมล็ด มีปริมาณข้าวเปลือกกักตุน สีเป็นข้าวสารได้กักตุน ขายไปกักตุน มีข้าวเหลืออยู่ในสต็อกกักตุน

กรมการค้าต่างประเทศชี้แจงว่า เป็นข้อมูลที่ไม่ได้อยู่ในความควบคุมดูแลของกรมการค้าต่างประเทศ แต่กรมการค้าต่างประเทศมีข้อมูลที่เกี่ยวข้องคือ ข้อมูลกรอบปริมาณข้าวที่มีการอนุมัติการขายด้วยวิธีการต่างๆ ซึ่งไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ยุทธรมมีคำขอให้เปิดเผย

กรมการค้าภายใน ในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการนโยบายและบริหารจัดการข้าว ชี้แจงเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ ว่า ปริมาณการรับจำนำข้าว คณะกรรมการนโยบายและบริหารจัดการข้าวมีมติลับเมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๗ รับทราบผลการดำเนินงานของคณะอนุกรรมการปิดบัญชีโครงการรับจำนำข้าวเปลือกที่ผ่านมาของรัฐบาลนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร จำนวน ๔ โครงการ ได้แก่ โครงการรับจำนำข้าวเปลือกนาปี ปีการผลิต ๒๕๕๔/๒๕๕๕ โครงการรับจำนำข้าวเปลือกนาปรัง ปี ๒๕๕๕ โครงการรับจำนำข้าวเปลือก ปีการผลิต ๒๕๕๕/๒๕๕๖ (รอบ ๑ และรอบ ๒) และโครงการรับจำนำข้าวเปลือกนาปี ปีการผลิต ๒๕๕๖/๒๕๕๗ รวมปริมาณรับจำนำ ๕๕,๗๘๗,๐๗๔.๓๐ ตันข้าวเปลือก และมีความเห็นว่า เอกสารที่นำเสนอคณะกรรมการนโยบายและบริหารจัดการข้าว ของอนุกรรมการปิดบัญชีฯ เป็นเอกสารลับ หากมีการเปิดเผยข้อมูลต้องนำเสนอคณะกรรมการนโยบายและบริหารจัดการข้าว เพื่อยกเลิกชั้นความลับก่อน ส่วนการสีแปรรูปเป็นข้าวสาร นั้น คณะกรรมการนโยบายข้าวแห่งชาติได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการกำกับดูแลการรับจำนำข้าวทำหน้าที่พิจารณาสิ่งสีแปรรูปข้าวเปลือก

กำหนดอัตราการแปรสภาพข้าวเปลือกที่รับจํานําเป็นข้าวสาร และอัตราการส่งมอบข้าวสารที่ได้จากการแปรสภาพข้าวเปลือกที่รับจํานํา เพื่อส่งมอบเข้าโกดังกลางและไซโล ซึ่งโดยหลักการจะมีการสีแปรสภาพทุก ๗ วัน ในอัตราร้อยละ ๑๐๐ และแจ้งให้องค์การคลังสินค้า และองค์การตลาดเพื่อเกษตรกร เป็นผู้ดำเนินการสั่งให้โรงสีสีแปรสภาพตามอัตราที่กำหนดและส่งมอบเข้าโกดังกลาง ดังนั้น ข้อมูลปริมาณการส่งมอบข้าวสารจึงอยู่ในความรับผิดชอบขององค์การคลังสินค้า และองค์การตลาดเพื่อเกษตรกร สำหรับข้อมูลการจํานําข้าวสารและสต็อกคงเหลือ คณะกรรมการนโยบายข้าวแห่งชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาระบายข้าว ทำหน้าที่พิจารณาหลักเกณฑ์ วิธีการ ชนิด ปริมาณ และเงื่อนไขการจํานําข้าวสารในโกดังกลางที่แปรสภาพจากข้าวเปลือก รวมทั้งข้าวเปลือกและข้าวสารอื่นๆ ที่คงเหลือของรัฐบาล ข้อมูลดังกล่าวจึงอยู่ในความรับผิดชอบขององค์การคลังสินค้า และองค์การตลาดเพื่อเกษตรกร ตามลำดับ

๒. ข้อมูลข้าวสารที่อยู่ในความควบคุมดูแลของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) เนื่องจาก ธ.ก.ส. เป็นฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการปิดบัญชีฯ และรับผิดชอบด้านการบริหารสินเชื่อและโอนเงินให้เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการดังกล่าว จำนวน ๓ รายการ คือ

๒.๑ รายการที่ ๒ ข้อมูลตัวเลขงบประมาณทั้งหมดที่รัฐใช้ไปในโครงการรับจํานําข้าวทุกเมล็ด ภายใต้รัฐบาลของนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร

๒.๒ รายการที่ ๓ เอกสารปิดบัญชีโครงการรับจํานําข้าวทุกเมล็ด

๒.๓ รายการที่ ๔ สำเนาเอกสารหนังสือสัญญา หลักฐานการเบิก - จ่ายเงินในการซื้อขายและรับจํานําข้าวทุกเมล็ด โดยละเอียด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า กระทรวงพาณิชย์ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ พณ ๐๒๑๘/๒๖๓๗ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ จึงถือข้อมูล ณ วันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เป็นฐานในการพิจารณาวินิจฉัย ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ กรมการค้าต่างประเทศชี้แจงว่า ได้จัดส่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้หน่วยงานตรวจสอบได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ และสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ซึ่งอยู่ระหว่างการดำเนินการของทั้งสองหน่วยงาน เห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ณ ปัจจุบันนี้ อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามนัยมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ กระทรวงพาณิชย์ชี้แจงว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความควบคุมดูแลของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ดังนั้น ผู้อุทธรณ์สามารถใช้สิทธิร้องเรียนตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเข้าตรวจสอบต่อไป

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ กระทรวงพาณิชย์ชี้แจงว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความควบคุมดูแลของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ดังนั้น ผู้อุทธรณ์สามารถใช้สิทธิร้องเรียนตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเข้าตรวจสอบต่อไป

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ กรมการค้าต่างประเทศชี้แจงว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลที่ต้องรวบรวมขึ้นใหม่ตามมาตรา ๑๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งกำหนดว่า ข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐจัดทำให้ตามวรรคหนึ่งต้องเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีอยู่แล้วในสภาพที่พร้อมจะให้ได้ มิใช่เป็นการต้องไปจัดทำ วิเคราะห์ จำแนก รวบรวม หรือจัดให้มีขึ้นใหม่ จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัย

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ องค์การคลังสินค้าชี้แจงว่า เป็นข้อมูลที่อยู่ระหว่างการดำเนินคดีตามขั้นตอนทางกฎหมาย เห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ณ ปัจจุบันนี้ อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามนัยมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ องค์การคลังสินค้าชี้แจงว่า เป็นข้อมูลที่อยู่ระหว่างการดำเนินคดีตามขั้นตอนทางกฎหมาย เห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ณ ปัจจุบันนี้ อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามนัยมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ กรมการค้าภายในชี้แจงว่า ข้อมูลปริมาณการรับจำนำข้าว เป็นเอกสารลับ ส่วนข้อมูลปริมาณการส่งมอบข้าวสาร และข้อมูลการจำหน่ายข้าวสารและสต็อกคงเหลืออยู่ในความรับผิดชอบขององค์การคลังสินค้า และองค์การตลาดเพื่อเกษตรกร นั้น เห็นว่า ข้อมูลปริมาณการรับจำนำข้าว ข้อมูลปริมาณการส่งมอบข้าวสาร และข้อมูลการจำหน่ายข้าวสารพร้อมทั้งสต็อกคงเหลือ เป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นผลประโยชน์ของประเทศชาติ และอยู่ในความครอบครองของกระทรวงพาณิชย์ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๘ องค์การคลังสินค้าชี้แจงว่า เป็นข้อมูลที่อยู่ระหว่างการดำเนินคดีตามขั้นตอนทางกฎหมาย เห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ณ ปัจจุบันนี้ อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามนัยมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๙ กระทรวงพาณิชย์ชี้แจงว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความควบคุมดูแลของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ดังนั้น ผู้อุทธรณ์สามารถใช้สิทธิร้องเรียน

ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเข้าตรวจสอบต่อไป

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๐ กระทรวงพาณิชย์เปิดเผยข้อมูลให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กระทรวงพาณิชย์เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ ปริมาณการรับจำนำข้าว ข้อมูลปริมาณการส่งมอบข้าวสารและข้อมูลการจำหน่ายข้าวสารพร้อมทั้งสต็อกคงเหลือในส่วนขององค์การคลังสินค้าซึ่งเป็นหน่วยงานในสังกัดกระทรวงพาณิชย์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๓๒/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินผลงานทางวิชาการ

ผู้อุทธรณ์ : พันตำรวจโทหญิง ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า พันตำรวจโทหญิง ก. ผู้อุทธรณ์ ดำรงตำแหน่ง นักนิติวิทยาศาสตร์ชำนาญการพิเศษ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงเลขาธิการ ก.พ. เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินบุคคลและผลงานทางวิชาการ จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. รายชื่อคณะกรรมการ คุณวุฒิและประสบการณ์กรรมการรายบุคคล คะแนนและความเห็นของกรรมการรายบุคคลที่พิจารณาผลงานเพื่อประเมินบุคคลเพื่อเลื่อนระดับเป็น ๙ ชช.
๒. รายงานการประชุมพิจารณาผลงานเพื่อตรวจสอบเหตุผลในการพิจารณาผลงาน
๓. สำเนารายชื่อบุคคล หรือหน่วยงานที่เป็นผู้พิจารณาเสนอชื่อคณะกรรมการพิจารณาผลงานของผู้อุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (สำนักงาน ก.พ.) มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๐๐๖.๒/๒๓๒ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า

๑. รายชื่อคณะกรรมการ คุณวุฒิและประสบการณ์กรรมการรายบุคคล คะแนนและความเห็นของกรรมการรายบุคคลที่พิจารณาผลงาน รายงานการประชุมพิจารณาผลงานทั้งฉบับ สำเนาและรายชื่อบุคคล หรือหน่วยงานที่เป็นผู้พิจารณาเสนอชื่อคณะกรรมการพิจารณาผลงาน เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยมิได้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) เนื่องจากจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ และอาจมีผลกระทบต่อกรรมการประเมินบุคคล

สำหรับรายงานการประชุมในส่วนของการพิจารณาคุณสมบัติและประเมินผลงานนั้น สรุปได้ดังนี้
ผลงานที่เป็นเอกสารทางวิชาการ

เรื่องที่ ๑ “การพัฒนาเทคนิคการตรวจหาลายนิ้วมือที่เป็นรอยเก่าด้วยวิธีการทางเคมี ฟิสิกส์ และเครื่องมือ” เป็นการนำวิธีวิเคราะห์เคมีมาทำซ้ำไม่ได้มีการพัฒนา มีคุณภาพไม่เหมาะสมกับระดับตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง

เรื่องที่ ๒ “การจัดตั้งหน่วยตรวจลายนิ้วมือ” เป็นลักษณะงานบริหาร

เรื่องที่ ๓ “บทความเรื่อง พระบิดาแห่งกฎหมายไทยกับการพิมพ์ลายนิ้วมือ” เป็นการรวบรวมข้อมูล และเรียบเรียง ไม่ใช่ลักษณะงานทางวิทยาศาสตร์

ผลงานเผยแพร่ จำนวน ๖ เรื่อง ได้แก่ ๑) การพัฒนาเทคนิคการตรวจหาลายนิ้วมือที่เป็นรอยเก่าด้วยวิธีการทางเคมี ฟิสิกส์ และเครื่องมือ ๒) บทความเรื่อง พระบิดาแห่งกฎหมายไทยกับการพิมพ์ลายนิ้วมือ ๓) Poster Presentation “Enhancing Latent Print Digital Photos with Stack Focus” ๔) บทความ “Stack Focus” ๕) บทความแปล “Digital Enhancement of Latent Prints using Adobe Photoshop Black & White Adjustments” ๖) Poster Presentation “Developing Latent Fingerprint with 1,2 Indanedione and Ethyl 2 cyanoacrylate” นั้น คณะกรรมการเห็นว่า เป็นการนำผลงานทางวิชาการหรือผลการปฏิบัติงานมาจัดพิมพ์เป็นรูปเล่ม โดยนำไปเผยแพร่ต่อส่วนราชการซึ่งเป็นผลงานที่เป็นประโยชน์ทางวิชาการและนำมาประยุกต์ใช้ต่อไป

๒. สำหรับหลักเกณฑ์ในการพิจารณาคัดเลือกคณะกรรมการพิจารณาประเมินบุคคลและผลงาน โดยหลัก ก.พ. พิจารณาคัดเลือกจากผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ที่ตรงหรือเกี่ยวกับตำแหน่งที่ขอรับการประเมินและผลงานที่เสนอขอรับการประเมินเป็นสำคัญ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ก.พ. ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า กระทรวงยุติธรรมได้เสนอขอให้สำนักงาน ก.พ. พิจารณาคุณสมบัติและประเมินผลงานของผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง นักนิติวิทยาศาสตร์ชำนาญการพิเศษ ศูนย์ตรวจพิสูจน์ลายพิมพ์นิ้วมือและฝ่ามืออัตโนมัติ สำนักงานนิติวิทยาศาสตร์บริการ สถาบันนิติวิทยาศาสตร์ เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านนิติวิทยาศาสตร์ (นักนิติวิทยาศาสตร์เชี่ยวชาญ) อ.ก.พ.วิสามัญเกี่ยวกับการประเมินบุคคล จึงประกาศแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเฉพาะกิจ เพื่อพิจารณาคุณสมบัติและประเมินผลงานของผู้อุทธรณ์ ปรากฏผลการประเมินว่า ผู้อุทธรณ์ได้คะแนนไม่ถึงระดับของการประเมินในตำแหน่งนักนิติวิทยาศาสตร์เชี่ยวชาญ เนื่องจากได้คะแนนตามองค์ประกอบคุณภาพของผลงานร้อยละ ๓๙.๗๕ และได้คะแนนรวมทุกองค์ประกอบร้อยละ ๕๑.๓๕ จึงไม่ผ่านการประเมิน ทั้งนี้ สำนักงาน ก.พ. ยังได้ชี้แจงเพิ่มเติมว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจเกิดผลกระทบกับคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

๑. ทำให้คณะกรรมการขาดอิสระในการใช้ดุลยพินิจพิจารณาผลงานของผู้ขอรับการประเมิน รวมทั้งจะทำให้ผู้ขอรับการประเมินรายอื่นๆ ในสาขาเดียวกัน ทราบรายชื่อคณะกรรมการและหาทางติดต่อคณะกรรมการเพื่อขอความช่วยเหลือ

๒. ผู้ขอรับการประเมินอาจวิ่งเต้นเพื่อติดสินบนคณะกรรมการทำให้การประเมินขาดมาตรฐานและความไม่น่าเชื่อถือต่อส่วนราชการ

๓. อาจเกิดการคุกคาม ช่มชู้ ขอให้ผ่อนผันมาตรฐาน หรือก่อให้เกิดความรำคาญแก่คณะกรรมการผู้อ่านผลงาน

๔. การสรรหาผู้ทรงคุณวุฒิที่ยินยอมมาเป็นคณะกรรมการอ่านผลงานในปัจจุบันได้ยากมาก สำหรับผลการประเมินผลงานทางวิชาการ ผู้อุทธรณ์ได้คะแนนองค์ประกอบคุณภาพของผลงานร้อยละ ๓๙.๗๕ คะแนนผลงานที่เผยแพร่ร้อยละ ๕๖.๒๔ คะแนนพื้นฐานและประสบการณ์ร้อยละ ๘๑.๒๕ คะแนนเฉลี่ยร้อยละ ๕๑.๓๕ เกณฑ์ผ่านการประเมินระดับเชี่ยวชาญต้องได้รับคะแนนตามองค์ประกอบคุณภาพของผลงานตั้งแต่ร้อยละ ๗๐ ขึ้นไป และได้คะแนนรวมทุกองค์ประกอบไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ คณะกรรมการจึงมีมติว่าผู้อุทธรณ์ไม่ผ่านการประเมิน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ประกอบด้วย รายชื่อคณะกรรมการประเมินผลงาน คุณวุฒิและประสบการณ์ของกรรมการประเมินผลงาน คะแนนและความเห็นของกรรมการประเมินผลงาน และรายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาผลงาน นั้น เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ เมื่อการประเมินผลงานดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ และทำให้ผู้ถูกประเมินผลงานมีความเชื่อมั่นต่อการทำงานของหน่วยงานของรัฐ หรือทราบว่ามีเหตุในการคัดค้านผู้ประเมินหรือไม่ การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดผลกระทบต่อบุคคลใด แม้การเปิดเผยอาจมีผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐอยู่บ้าง แต่หน่วยงานควรหาทางปรับปรุงระบบบริหารงานบุคคลให้สอดคล้องกับหลักการของกฎหมายข้อมูลข่าวสารต่อไป ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ สำหรับรายชื่อบุคคลหรือหน่วยงานที่เป็นผู้พิจารณาเสนอชื่อคณะกรรมการพิจารณาผลงานของผู้อุทธรณ์ นั้น สำนักงาน ก.พ. ได้แจ้งผู้อุทธรณ์แล้วว่า ก.พ. เป็นผู้พิจารณาคัดเลือกจากผู้ที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ประสบการณ์ที่ตรงหรือเกี่ยวกับตำแหน่งที่ขอรับการประเมินและผลงานที่เสนอขอรับการประเมินเป็นสำคัญ จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการ บังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงาน ก.พ. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายชื่อคณะกรรมการประเมินผลงาน คุณวุฒิและประสบการณ์ของกรรมการประเมินผลงาน คະແນនและความเห็นของกรรมการประเมินผลงาน และรายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาผลงาน พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๓/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย
เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : การทางพิเศษแห่งประเทศไทย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งพนักงานบริหาร ๘ ฝ่าย
กรรมสิทธิ์ที่ดิน การทางพิเศษแห่งประเทศไทย มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๗ ถึงผู้ว่าการ
การทางพิเศษแห่งประเทศไทย ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง จำนวน ๓๔
รายการ ดังนี้

๑. หนังสือกล่าวหาหรือร้องเรียนว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตาม
ข้อบังคับของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๑๒๔ ว่าด้วยพนักงาน ข้อ ๗๒ (๓) ขัดคำสั่ง
ผู้บังคับบัญชาที่สั่งในหน้าที่โดยชอบและการขัดคำสั่งนั้นเป็นเหตุให้เสียหายแก่การทางพิเศษแห่ง
ประเทศไทยอย่างร้ายแรง และข้อ ๗๒ (๕) ประมาทเลินเล่อในหน้าที่เป็นเหตุให้เสียหายแก่การทาง
พิเศษแห่งประเทศไทยอย่างร้ายแรง และข้อสั่งการตามลำดับชั้นตั้งแต่ผู้ว่าการการทางพิเศษแห่ง
ประเทศไทยลงมาจนถึงเจ้าหน้าที่ที่ดำเนินการตามหนังสือที่กล่าวหาหรือร้องเรียนดังกล่าว

๒. บันทึกเสนอผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทยแต่งตั้งกรรมการสอบสวน
ข้อเท็จจริง พร้อมเอกสารแนบท้ายบันทึกทั้งหมด และคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง
ผู้อุทธรณ์ ตามหนังสือกล่าวหาหรือร้องเรียนในรายการที่ ๑

๓. หนังสือที่คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามรายการที่ ๒ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์
ทราบข้อกล่าวหาและให้มาให้อัยการในฐานผู้ถูกสอบสวนตามข้อกล่าวหาหรือร้องเรียน ตามคำสั่ง
ในรายการที่ ๒

๔. หนังสือร้องเรียนหรือกล่าวหาว่านาย ข. ทุจริตเกี่ยวกับการทำสัญญาเช่าที่ดินของ
บริษัท ดาวเหนือ เซิร์ฟ จำกัด โดยผู้ร้องเรียนกล่าวหาใช้ชื่อว่า นายสินธพ และข้อสั่งการตามลำดับชั้น
ตั้งแต่ผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทยลงมาจนถึงเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการตามหนังสือร้องเรียนหรือ

กล่าวหา

๕. บันทึกเสนอแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ตามหนังสือร้องเรียนหรือกล่าวหาในรายการที่ ๔ พร้อมข้อเสนอหรือความเห็นตามลำดับชั้นจากเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการขึ้นไปจนถึงผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พร้อมสำเนาแนบท้ายบันทึกทั้งหมด และสำเนาคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่ง กทพ. ลับ ที่ - ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๕ เพื่อให้สอบสวนนาย ข. ในกรณีตามหนังสือร้องเรียนหรือกล่าวหาในรายการที่ ๔

๖. หนังสือของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงทุกฉบับที่แจ้งผู้ถูกกล่าวหาหรือถูกร้องเรียน มาให้ถ้อยคำในฐานะผู้ถูกสอบสวนตามข้อกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามคำสั่ง กทพ. ลับ ที่ -

๗. หนังสือของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงทุกฉบับที่แจ้งพยานซึ่งเป็นพนักงานการทางพิเศษแห่งประเทศไทยมาให้ถ้อยคำ ตามคำสั่ง กทพ. ลับ ที่ -

๘. หนังสือของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงทุกฉบับที่แจ้งพยานซึ่งเป็นบุคคลภายนอกมาให้ถ้อยคำในฐานะพยาน ตามคำสั่ง กทพ. ลับ ที่ - และบันทึกถ้อยคำพยานของบุคคลภายนอก

๙. รายงานการประชุมทุกฉบับ/ทุกครั้ง ของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่ง กทพ. ลับ ที่ -

๑๐. บันทึกหรือหนังสือขอขยายระยะเวลาสอบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่ง กทพ. ลับ ที่ - และข้อสั่งการผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทยทุกฉบับ

๑๑. บันทึกรายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่ง กทพ. ลับ ที่ - เสนอตามลำดับชั้นถึงผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทย และข้อสั่งการตามลำดับชั้นจนถึงผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทย รวมทั้งเอกสารทั้งหมดที่คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงแนบท้ายบันทึกในวันที่เสนอผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทยเพื่อพิจารณา และข้อสั่งการของผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทยที่เสนอลงมาตามลำดับชั้น จนถึงเจ้าหน้าที่ผู้ดำเนินการตามข้อสั่งการของผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทย

๑๒. ความเห็นแย้งผลการสอบสวนข้อเท็จจริงของกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงผู้ที่ไม่เห็นด้วยทั้งหมดหรือบางส่วนกับรายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงที่เสนอผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทย ตามรายการที่ ๑๑

๑๓. ความเห็นและข้อสั่งการของรองผู้การฝ่ายกฎหมายและกรรมสิทธิ์ที่ดินที่ได้พิจารณาแล้วไม่เห็นด้วยทั้งหมดหรือบางส่วนกับผลการสอบสวนข้อเท็จจริงที่เสนอผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทย ตามรายการที่ ๑๑ รวมทั้งสั่งการให้คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงทบทวนหรือแก้ไขผลการสอบสวนข้อเท็จจริง หรือให้ทำการสอบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติม

๑๔. คำสั่งของผู้บังคับบัญชาที่สั่งในหน้าที่โดยชอบแก่ผู้อุทธรณ์ให้ปฏิบัติและผู้อุทธรณ์

ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาดังกล่าว ตามที่คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่ง กทพ. ลับ ที่ - ใช้เป็นหลักฐานกล่าวหาผู้อุทธรณ์

๑๕. รายการหรือรายละเอียดของความเสียหายอย่างร้ายแรงที่เกิดแก่การทางพิเศษแห่งประเทศไทย อันเกิดจากการที่ผู้อุทธรณ์ขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชา ตามรายการที่ ๑๔ ตามที่คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่ง กทพ. ลับ ที่ - ใช้เป็นหลักฐานกล่าวหาผู้อุทธรณ์

๑๖. รายละเอียดของการกระทำของผู้อุทธรณ์ที่คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่ง กทพ. ลับ ที่ - ใช้เป็นหลักฐานกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์ประมาทเลินเล่อในหน้าที่เป็นเหตุให้การทางพิเศษแห่งประเทศไทยเสียหายอย่างร้ายแรง

๑๗. รายการหรือรายละเอียดของความเสียหายอย่างร้ายแรงที่เกิดแก่การทางพิเศษแห่งประเทศไทยอันเกิดจากการประมาทเลินเล่อของผู้อุทธรณ์ ตามรายการที่ ๑๖ ตามที่คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่ง กทพ. ลับ ที่ - ใช้เป็นหลักฐานกล่าวหาผู้อุทธรณ์

๑๘. หนังสือหรือคำสั่งที่ผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทยได้สั่งการหรือให้ความเห็นชอบแก่คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่ง กทพ. ลับ ที่ - ให้ทำการสอบสวนผู้อุทธรณ์ ในกรณีตามข้อกล่าวหาที่คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเป็นผู้กล่าวหาผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามข้อบังคับ กทพ. ฉบับที่ ๑๒๔ ว่าด้วยพนักงาน ข้อ ๗๒(๓) และ(๕) ก่อนที่จะทำการสอบสวนผู้อุทธรณ์ในกรณีดังกล่าว

๑๙. หนังสือที่คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่ง กทพ. ลับ ที่ - แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบข้อกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามข้อบังคับของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๑๒๔ ข้อ ๗๒ (๓) และข้อ ๗๓ (๕) และมาให้ถ้อยคำในฐานะผู้ที่จะถูกสอบสวนตามข้อกล่าวหาในกรณีดังกล่าว

๒๐. บันทึกเสนอผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทยให้ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ตามคำสั่ง กทพ. ลับ ที่ - พร้อมเอกสารแนบท้ายบันทึกทั้งหมด

๒๑. ความเห็นของเจ้าหน้าที่ตามลำดับชั้นไปจนถึงผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทย ที่ไม่เห็นด้วยทั้งหมดหรือบางส่วนที่ให้ออกคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงที่เสนอผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทย ตามรายการที่ ๒๐ หรือข้อสั่งการของผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทยที่ให้เจ้าหน้าที่พิจารณาทบทวนหรือแก้ไขคำสั่งดังกล่าว

๒๒. รายงานการประชุมของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ตามคำสั่ง กทพ. ลับ ที่ - ทุกฉบับ/ทุกครั้ง

๒๓. บันทึก ลับ ที่ - ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ และบันทึก ลับ ที่ - ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ รายงานผลการสอบสวนวินัยและรายงานผลการสอบสวนวินัยเพิ่มเติมตามผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทยได้พิจารณาและสั่งการ พร้อมเอกสารทั้งหมดแนบท้ายบันทึกทั้ง ๒ ฉบับ ที่คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ตามคำสั่ง กทพ. ลับ ที่ - ได้เสนอผู้ว่าการการทางพิเศษแห่ง

ประเทศไทย

๒๔. ข้อสั่งการของผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทยที่ให้คณะกรรมการสอบสวนวินัยทำการสอบสวนเพิ่มเติมตามรายการที่ ๒๓

๒๕. บันทึก ลับ ที่ กทพ - ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๖ ชี้แจงหนังสือขอความเป็นธรรมที่ประธานกรรมการได้มีข้อสั่งการเมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๖ พร้อมเอกสารแนบท้ายทั้งหมด รวมทั้งข้อสั่งการของประธานกรรมการตามบันทึกดังกล่าว

๒๖. บันทึก ลับ ที่ กทพ - ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๖ เรียนประธานกรรมการ การทางพิเศษแห่งประเทศไทย ชี้แจงตอบข้อร้องทุกข์ พร้อมเอกสารแนบท้ายบันทึก และข้อสั่งการของประธานกรรมการ ตามบันทึกดังกล่าว

๒๗. คำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดที่ได้เคยวินิจฉัยว่า “คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนความผิดวินัยที่อาศัยผลการสอบสวนข้อเท็จจริงที่ไม่ชอบตามระเบียบข้อบังคับโดยมีข้อเท็จจริงเช่นเดียวกับที่ผู้อุทธรณ์ร้องทุกข์ไว้ มีผลบังคับใช้ได้”

๒๘. คำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดที่ได้เคยวินิจฉัยว่า “การวินิจฉัยว่าคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย หรือรัฐวิสาหกิจอื่นอยู่ในอำนาจการพิจารณาของศาลปกครอง ไม่ได้อยู่ในอำนาจของศาลแรงงาน”

๒๙. คำพิพากษาของศาลแรงงานกลาง คำพิพากษาของศาลฎีกา คำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดที่พิพากษาหรือวินิจฉัยว่าการสอบสวนข้อเท็จจริงที่ไม่ปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับ กฎ หรือประกาศ ที่กำหนดวิธีการสอบสวนข้อเท็จจริงไว้ ผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทย หรือผู้มีอำนาจสามารถนำผลการสอบสวนที่คณะกรรมการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามระเบียบ ข้อบังคับฯ ดังกล่าวมาใช้ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้ และผู้ถูกสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงไม่สามารถอุทธรณ์ ร้องทุกข์ หรือดำเนินการอื่นใด ตามระเบียบ ข้อบังคับ กฎ หรือประกาศ เพื่อให้ยกเลิกเพิกถอนคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบสวนวินัยได้ จะต้องยอมให้ทำการสอบสวนวินัยต่อไปจนแล้วเสร็จ

๓๐. คำให้การของการทางพิเศษแห่งประเทศไทยที่ยื่นต่อศาลแรงงานกลาง ในคดีของศาลแรงงานกลาง คดีหมายเลขดำที่ ๑๐๒๐/๒๕๕๖ คดีหมายเลขแดง ที่ ๑๓๖/๒๕๕๗ ระหว่าง นาย ค. โจทก์ กับ การทางพิเศษแห่งประเทศไทย ที่ ๑ กับพวก จำเลย

๓๑. คำพิพากษาของศาลแรงงานกลางคดีหมายเลขดำที่ ๑๕๔๗/๒๕๕๕ คดีหมายเลขแดงที่ ๘๘/๒๕๕๖ ระหว่างนาย ง. โจทก์ การทางพิเศษแห่งประเทศไทย ที่ ๑ กับพวก จำเลย

๓๒. คำวินิจฉัยร้องทุกข์และแจ้งคำวินิจฉัยร้องทุกข์ ที่ประธานกรรมการการทางพิเศษแห่งประเทศไทยได้ลงนามในคำวินิจฉัย และหนังสือแจ้งคำวินิจฉัยแก่ผู้อุทธรณ์ตามที่ผู้อุทธรณ์ได้ร้องทุกข์ต่อประธานกรรมการการทางพิเศษแห่งประเทศไทย (พลตำรวจเอก วิเชียร พจน์โพธิ์ศรี) เมื่อวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖

๓๓. คำวินิจฉัยและหนังสือแจ้งคำวินิจฉัยร้องทุกข์ ที่ กทพ ๑๐/๓๓๔๔ ลงวันที่ ๔

กันยายน ๒๕๕๕ ที่ประธานกรรมการการทางพิเศษแห่งประเทศไทย (พล.ต.อ. วิเชียร พงษ์โพธิ์ศรี) ได้ลงนามในหนังสือแจ้งต่อนาย ค. ซึ่งได้ร้องทุกข์ต่อประธานกรรมการการทางพิเศษแห่งประเทศไทย (นางสร้อยทิพย์ ไตรสุทธิ์)

๓๔. คำสั่งของประธานกรรมการการทางพิเศษแห่งประเทศไทยที่มอบอำนาจให้ผู้อำนวยการฝ่ายกฎหมาย การทางพิเศษแห่งประเทศไทยมีอำนาจทำคำวินิจฉัยและลงนามในหนังสือแจ้งคำวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์แทนประธานกรรมการการทางพิเศษแห่งประเทศไทย และบันทึกที่เสนอคำสั่งให้ประธานกรรมการการทางพิเศษแห่งประเทศไทยออกคำสั่งดังกล่าว พร้อมเอกสารแนบท้ายบันทึกทั้งหมด

การทางพิเศษแห่งประเทศไทยมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กทพ ๑๐/๒๓๘๙ ลงวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารอยู่ในความครอบครองของ ฝกม. ฝกส. และมีข้อมูลข่าวสารตามที่ขอมาบางส่วนได้กำหนดชั้นความลับไว้ ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่มีการกำหนดชั้นความลับจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และระเบียบการทางพิเศษแห่งประเทศไทย ว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างขั้นตอนการพิจารณาตามข้อกฎหมาย และระเบียบวิธีปฏิบัติงานของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย และหากผลเป็นประการใดแล้วจะแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบโดยเร็วต่อไป ต่อมาการทางพิเศษแห่งประเทศไทยมีหนังสือลับ ที่ - ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผล ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๓ รายการที่ ๖ รายการที่ ๘ รายการที่ ๑๒ ถึงรายการที่ ๑๗ รายการที่ ๑๙ รายการที่ ๒๑ รายการที่ ๓๒ และรายการที่ ๓๔ ไม่ปรากฏอยู่ในสำนวนการสอบสวน

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ รายการที่ ๕ รายการที่ ๗ รายการที่ ๙ ถึงรายการที่ ๑๑ และรายการที่ ๑๘ เป็นเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่ง กทพ.ลับ ที่ - ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๕ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง กรณีมีบุคคลใช้นามว่า “นายสินธพ คนรักการทาง” มีหนังสือร้องเรียนการทุจริตต่อหน้าที่ของนาย ข. เกี่ยวกับการจัดทำสัญญาเช่าที่ดินในเขตทางพิเศษศรีรัช บริเวณหน้าด่านเก็บค่าผ่านทางพิเศษพหลโยธิน ๒ ระหว่างบริษัท ดาวเหนือ เซิร์ฟ จำกัด กับการทางพิเศษแห่งประเทศไทย เนื่องจากเป็นเอกสารความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการ ตามข้อ ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒๐ และรายการที่ ๒๒ ถึงรายการที่ ๒๔ เป็นเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินการสอบสวนความผิดวินัย ตามคำสั่ง กทพ.ลับ ที่ - ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๖ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนความผิดทางวินัย ตามรายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่ง กทพ.ลับ ที่ - ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๕ เนื่องจากเป็นเอกสารความเห็นหรือ

คำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการ ตามข้อ ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒๕ และรายการที่ ๒๖ เป็นเอกสารเกี่ยวกับการพิจารณาและวินิจฉัยร้องทุกข์ เนื่องจากเป็นเอกสารความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการ ตามข้อ ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒๗ ถึงรายการที่ ๒๙ เป็นเอกสารเกี่ยวกับคำพิพากษาของศาล แร่งงานกลาง ศาลฎีกา ศาลปกครองกลาง ศาลปกครองสูงสุด ไม่ได้อยู่ในความครอบครองหรือดูแลของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓๐ ถึงรายการที่ ๓๓ เป็นเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินการทาง ศาลระหว่างการทางพิเศษแห่งประเทศไทย กับบุคคลอื่น และยังไม่ถึงที่สุด การเปิดเผยจะทำให้การบังคับ ใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูล ข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในรายการที่ ๔ รายการที่ ๕ รายการที่ ๗ รายการที่ ๙ ถึงรายการที่ ๑๑ รายการที่ ๑๘ รายการที่ ๒๐ รายการที่ ๒๒ ถึงรายการที่ ๓๑ และ รายการที่ ๓๓

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟัง ได้ว่า การทางพิเศษแห่งประเทศไทยได้รับหนังสือร้องเรียนจากบุคคลที่ใช้นามว่า “นายสินธพ คนรัก การทาง” ร้องเรียนการทุจริตต่อหน้าที่ของนาย ข. รองผู้ว่าการฝ่ายกฎหมายและกรรมสิทธิ์ที่ดิน เกี่ยวกับการจัดทำสัญญาเช่าที่ดินในเขตทางพิเศษศรีรัช บริเวณหน้าด่านเก็บค่าผ่านทางพิเศษ พหลโยธิน ๒ กับบริษัท ดาวเหนือ เซิร์ฟ จำกัด การทางพิเศษแห่งประเทศไทยจึงมีคำสั่ง กทพ. ลับ ที่ - ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง และได้เรียกผู้อุทธรณ์เข้า ให้ถ้อยคำในฐานะพยาน ต่อมาคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้รายงานผลการสอบสวนต่อผู้ว่า การการทางพิเศษแห่งประเทศไทย โดยเห็นว่า จากการสอบสวนไม่ปรากฏหลักฐานการทุจริตต่อ หน้าที่ของนาย ข. กับเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นพนักงานการทางพิเศษแห่งประเทศไทย ซึ่งถือได้ว่าปฏิบัติตาม อำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง และไม่พบข้อพิรุณในการแสวงหาผลประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วย กฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่นในระหว่างการสอบสวนดังกล่าว กรณีจึงไม่มีมูลกระทำผิดทางวินัย หรือทางอาญาด้านทุจริตต่อหน้าที่ของพนักงานการทางพิเศษแห่งประเทศไทย อย่างไรก็ตาม จากการ

สอบสวนพบว่า มีพนักงานการทางพิเศษแห่งประเทศไทย จำนวน ๕ คน ซึ่งรวมถึงผู้อุทธรณ์ด้วย มีพฤติการณ์ขัดคำสั่งผู้บังคับบัญชาที่สั่งในหน้าที่โดยชอบ และการขัดคำสั่งนั้นก่อให้เกิดความเสียหายแก่การทางพิเศษแห่งประเทศไทยอย่างร้ายแรง ซึ่งเป็นการกระทำโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จึงเห็นว่ากรณีนี้มีมูลว่าบุคคลทั้ง ๕ กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง

การทางพิเศษแห่งประเทศไทยจึงมีคำสั่ง กทพ. ลับ ที่ - ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนความผิดทางวินัยผู้อุทธรณ์กับพวก ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าวและไม่ยอมลงชื่อรับทราบข้อกล่าวหา แต่ได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ร้องทุกข์ต่อประธานกรรมการการทางพิเศษแห่งประเทศไทย เพื่อขอให้พิจารณาสั่งการให้การทางพิเศษแห่งประเทศไทย เพิกถอนคำสั่งโดยไม่ชอบดังกล่าว พร้อมทั้งคืนสิทธิต่างๆ ที่เสียไป รวมทั้งเยียวยาความเสียหายจากการออกคำสั่งที่ไม่ชอบ ต่อมาการทางพิเศษแห่งประเทศไทยมีหนังสือแจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ผู้อุทธรณ์ไม่มีสิทธิในการร้องทุกข์ และการดำเนินการของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงชอบแล้ว โดยมีการอ้างคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุด ในขณะเดียวกันผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนความผิดทางวินัยมีความเห็นว่าจากการประมวลพยานหลักฐานและพฤติการณ์การกระทำของผู้ที่เกี่ยวข้องแล้ว ยังไม่เพียงพอที่จะรับฟังได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาทั้ง ๕ คน ได้กระทำความผิดตามข้อกล่าวหาแต่อย่างใด อย่างไรก็ตามในการดำเนินการเกี่ยวกับสัญญาเช่าพบว่าขาดการประสานงานระหว่างหน่วยงานที่มีหน้าที่จัดทำสัญญากับหน่วยงานที่มีหน้าที่บริหารสัญญา ดังนั้น เพื่อมิให้เกิดเหตุการณ์เช่นนี้อีก เห็นว่าควรมีหนังสือตักเตือนการปฏิบัติงาน และกำชับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการบริหารสัญญาเช่าให้ถือปฏิบัติตามคู่มือการปฏิบัติโดยเคร่งครัด กรณีการแจ้งเตือนการต่อสัญญาเช่า การรับชำระค่าเช่ากรณีผู้เช่าสิ้นสุดสัญญาเช่าแล้ว และแจ้งผลให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ผู้อุทธรณ์จึงใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓๔ รายการ ไปยังการทางพิเศษแห่งประเทศไทย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร การทางพิเศษแห่งประเทศไทยมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ - ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการฯชี้แจงสรุปความได้ว่า

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๓ รายการที่ ๖ รายการที่ ๘ รายการที่ ๑๒ ถึงรายการที่ ๑๗ รายการที่ ๑๙ รายการที่ ๒๑ รายการที่ ๓๒ และรายการที่ ๓๔ ไม่ปรากฏอยู่ในสำนวนการสอบสวน

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ รายการที่ ๕ รายการที่ ๗ รายการที่ ๙ ถึงรายการที่ ๑๑ และรายการที่ ๑๘ แนวทางการปฏิบัติของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย กรณีการดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง การทางพิเศษแห่งประเทศไทยได้ดำเนินการเป็นเรื่องลับมาโดยตลอด เมื่อได้ดำเนินการแล้วเสร็จก็ได้รายงานผลการสอบสวนเสนอผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทยเพื่อพิจารณา ตามบันทึกรายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงบันทึก ลับ ที่ - ลงวันที่ ๙ มกราคม ๒๕๕๖ พร้อมเอกสารประกอบแนบท้าย ซึ่งเอกสารตามที่ผู้

อุทธรณ์ข้อทั้ง ๗ รายการ เป็นเอกสารแสดงความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงว่ามีความเห็นในเรื่องที่สอบสวนนั้นอย่างไรเสนอผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทย เพื่อประกอบการพิจารณาสั่งการตามอำนาจหน้าที่ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะเป็นความเห็น หรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับในสำนวนการสอบสวนมีเอกสารบันทึกถ้อยคำของพยานหรือผู้เกี่ยวข้องซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของบุคคลอื่น และการเปิดเผยอาจก่อให้เกิดผลเสียหายหรือก่อให้เกิดผลกระทบถึงประโยชน์ได้เสียต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องและบุคคลที่ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีกฎหมายคุ้มครองไม่ให้เปิดเผยหรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒๐ และรายการที่ ๒๒ ถึงรายการที่ ๒๔ แนวทางการปฏิบัติงานของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย กรณีการดำเนินการสอบสวนความผิดทางวินัยของคณะกรรมการสอบสวนความผิดทางวินัย การทางพิเศษแห่งประเทศไทยได้ดำเนินการเป็นเรื่องลับมาโดยตลอด เมื่อดำเนินการแล้วเสร็จก็ได้รายงานผลการสอบสวนเสนอผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทย เพื่อพิจารณา ตามบันทึกรายงานผลการสอบสวนความผิดทางวินัย บันทึก ลับ ที่ - ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗ พร้อมเอกสารประกอบแนบท้าย ซึ่งเอกสารตามที่ยุทธรณ์ข้อทั้ง ๔ รายการ เป็นเอกสารแสดงความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนความผิดทางวินัยว่ามีความเห็นในเรื่องที่สอบสวนนั้นอย่างไรเสนอผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทย เพื่อประกอบการพิจารณาสั่งการตามอำนาจหน้าที่ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารในลักษณะเดียวกับรายการที่ได้กล่าวมาข้างต้น

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒๕ และรายการที่ ๒๖ แนวทางการปฏิบัติงานของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย กรณีการพิจารณาและวินิจฉัยหนังสือร้องทุกข์ การทางพิเศษแห่งประเทศไทยได้ดำเนินการเป็นเรื่องลับมาโดยตลอด เมื่อได้ดำเนินการแล้วเสร็จก็ได้รายงานการพิจารณาวินิจฉัยต่อประธานกรรมการการทางพิเศษแห่งประเทศไทย เพื่อพิจารณา พร้อมเอกสารประกอบแนบท้าย ซึ่งเอกสารตามที่ยุทธรณ์ข้อทั้ง ๒ รายการ เป็นเอกสารแสดงความเห็นของเจ้าหน้าที่การทางพิเศษแห่งประเทศไทยว่ามีความเห็นในเรื่องที่ร้องทุกข์นั้นอย่างไร เสนอต่อผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทย เพื่อประกอบการพิจารณาสั่งการตามอำนาจหน้าที่ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒๗ ถึงรายการที่ ๒๙ จากการตรวจสอบสำนวนการพิจารณาหนังสือร้องทุกข์และหนังสือแจ้งตอบคำร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์ พบว่าการทางพิเศษแห่งประเทศไทยได้อ้างคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ ๗๓๓/๒๕๕๘ เพียงคำพิพากษาเดียว ซึ่งเมื่อพิจารณาตามคำขอของผู้อุทธรณ์แล้ว ไม่ใช่คำพิพากษาของศาลที่มีลักษณะหรือแนวคำวินิจฉัยในเรื่อง

เดียวกันกับการทางพิเศษแห่งประเทศไทยได้แจ้งผู้อุทธรณ์ ประกอบกับการทางพิเศษแห่งประเทศไทย ไม่มีเอกสารคำพิพากษาตามคำขอของผู้อุทธรณ์อยู่ในความครอบครอง

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓๐ แนวทางการปฏิบัติงานของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย กรณีการทางพิเศษแห่งประเทศไทยเป็นคู่ความในคดีของศาลนั้น การทางพิเศษแห่งประเทศไทยจะส่งเรื่องให้สำนักงานอัยการสูงสุดจัดส่งพนักงานอัยการเป็นผู้แก้ต่างคดีให้การทางพิเศษแห่งประเทศไทย โดยมีนิติกรของการทางพิเศษแห่งประเทศไทยเป็นผู้ประสานงานโดยตรงกับพนักงานอัยการเจ้าของสำนวน ดังนั้น เอกสารที่เกี่ยวข้องกับสำนวนคดี เช่น คำให้การ หรือคำร้องต่างๆ ในสำนวนคดี จึงไม่อยู่ในความครอบครองของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย แต่อยู่ในความควบคุมดูแลของศาล และ/หรือพนักงานอัยการเจ้าของสำนวน ประกอบกับเอกสารดังกล่าวเป็นเอกสารในคดีระหว่างนาย ค. กับ การทางพิเศษแห่งประเทศไทย ปัจจุบันยังอยู่ในชั้นพิจารณาของศาลฎีกา จึงเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นเอกสารระหว่างการทางพิเศษแห่งประเทศไทย กับนาย ค. ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของบุคคลอื่น จึงเป็นข้อมูลตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓๑ เนื่องจากคำพิพากษาของศาลแรงงานกลางมีผลทำให้ การทางพิเศษแห่งประเทศไทยจะต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนความผิดทางวินัยเพื่อทำการสอบสวนนาง ง. ขึ้นใหม่ โดยปัจจุบันอยู่ในชั้นพิจารณาคำอุทธรณ์ของนาง ง. ต่อคณะกรรมการการทางพิเศษแห่งประเทศไทย และยังไม่ถึงที่สุด จึงเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) และเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของบุคคลอื่น จึงเป็นข้อมูลตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓๓ แนวทางการปฏิบัติงานของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย กรณีการพิจารณาและวินิจฉัยหนังสือร้องทุกข์ การทางพิเศษแห่งประเทศไทยได้ดำเนินการเป็นเรื่องลับมาโดยตลอด เมื่อได้ดำเนินการแล้วเสร็จก็ได้รายงานการพิจารณาวินิจฉัยต่อประธานกรรมการการทางพิเศษแห่งประเทศไทยเพื่อพิจารณา พร้อมเอกสารประกอบแนบท้าย ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลตามมาตรา ๑๕ (๓) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ รายการที่ ๕ รายการที่ ๗ รายการที่ ๙ ถึงรายการที่ ๑๑ รายการที่ ๑๘ รายการที่ ๒๐ รายการที่ ๒๒ ถึงรายการที่ ๓๑ และรายการที่ ๓๓ รวม ๑๙ รายการ โดยแบ่งการพิจารณาได้ ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ รายการที่ ๕ รายการที่ ๗ รายการที่ ๙ ถึงรายการที่ ๑๑ รายการที่ ๑๘ รายการที่ ๒๐ และรายการที่ ๒๒ ถึงรายการที่ ๒๔ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็น

ข้อมูลการสอบสวนข้อเท็จจริง และการสอบสวนความผิดทางวินัย ที่การทางพิเศษแห่งประเทศไทยได้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่เมื่อมีกรณีการกล่าวหาพนักงานของการทางพิเศษแห่งประเทศไทยว่าได้กระทำการอันมิชอบ ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวเป็นไปตามระเบียบและข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจแห่งพระราชบัญญัติการทางพิเศษแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อมูลนี้จึงเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย ประกอบกับในปัจจุบันการสอบสวนข้อเท็จจริงและการสอบสวนความผิดทางวินัย การทางพิเศษแห่งประเทศไทยได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเหล่านี้จึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนข้อกล่าวอ้างที่ว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีความเห็นของเจ้าหน้าที่ ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง และความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนความผิดทางวินัยปรากฏอยู่ด้วย เห็นว่า การเสนอความเห็นเป็นขั้นตอนหนึ่งในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในขณะนั้นนอกจากมิได้เป็นอุปสรรคต่อการเสนอความเห็นของบุคคลที่เกี่ยวข้องแล้วยังจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใส และตรวจสอบได้ของกระบวนการพิจารณาของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย สำหรับบันทึกถ้อยคำของพยาน ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลดังกล่าวมิใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล และไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยข้อมูลนี้จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลผู้มาให้ถ้อยคำ ตามมาตรา ๑๕ (๔) แต่อย่างไร ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกลงโทษทราบได้ เว้นแต่ ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล เช่น อายุ ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน การเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่สมควร จึงให้ปกปิดไว้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒๕ และรายการที่ ๒๖ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลเกี่ยวกับกับการอุทธรณ์ร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์ ซึ่งการเสนอความเห็นของเจ้าหน้าที่เป็นขั้นตอนหนึ่งในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประกอบการพิจารณาของประธานกรรมการการทางพิเศษแห่งประเทศไทย อีกทั้ง การทางพิเศษแห่งประเทศไทยได้พิจารณาเรื่องของผู้อุทธรณ์เสร็จสิ้น และมีหนังสือแจ้งผลให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ข้อมูลในส่วนนี้จึงไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) และการเปิดเผยไม่กระทบต่อการเสนอความเห็นของบุคคลที่เกี่ยวข้องอันเข้าลักษณะที่ไม่อาจเปิดเผยได้ตาม (๓) ข้อมูลข่าวสารข้างต้นจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ร้องทุกข์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒๗ ถึงรายการที่ ๓๐ การทางพิเศษแห่งประเทศไทยแจ้งว่าไม่มีอยู่ในความครอบครอง จึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าคำกล่าวอ้างของการทางพิเศษแห่งประเทศไทยเป็นความจริงสามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้ ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓๑ คำพิพากษาของศาลแรงงานกลาง กรณีนาง ง. ฟ้องการทางพิเศษแห่งประเทศไทย เนื่องจากคำพิพากษาเป็นข้อมูลข่าวสารที่โดยทั่วไปมีการเผยแพร่ให้สาธารณชนทราบทั้งการเปิดเผยมิได้กระทบต่อการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวนความผิดทางวินัยซึ่งนาง ง. ได้ยื่นอุทธรณ์ในขณะนี้ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่เข้าลักษณะที่หน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการนี้แก่ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓๓ การพิจารณาและวินิจฉัยหนังสือร้องทุกข์ของนาย ค. ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของบุคคลอื่นและไม่ได้เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ การเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่สมควรได้ ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารรายการนี้จึงไม่สมควรเปิดเผย ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้การทางพิเศษแห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ รายการที่ ๕ รายการที่ ๗ รายการที่ ๙ ถึงรายการที่ ๑๑ รายการที่ ๑๘ รายการที่ ๒๐ รายการที่ ๒๒ ถึงรายการที่ ๒๖ และรายการที่ ๓๑ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลให้ปกปิด ส่วนข้อมูลข่าวสารอื่นให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๔/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสรรหาคณบดีคณะวิทยาศาสตร์
และเทคโนโลยี

ผู้อุทธรณ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงประธาน
กรรมการสรรหาคณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
ขอสำเนาเอกสารพร้อมรับรองสำเนาถูกต้องเกี่ยวกับการสรรหาคณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
จำนวน ๖ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ รายละเอียดการให้คะแนนของคณะกรรมการสรรหาฯ ทั้ง ๕ คน

รายการที่ ๒ การคิดคะแนนของคณะกรรมการสรรหาฯ และคะแนนของการหยั่ง
เสียงจากคณาจารย์ประจำคณะที่ใช้ในการประกาศผลเมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗

รายการที่ ๓ รายงานการประชุมของคณะกรรมการสรรหาฯ ทั้งหมดที่มีการประชุม

รายการที่ ๔ รายชื่อผู้เข้าฟังวิสัยทัศน์ในวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๗ เวลา ๐๘.๓๐-๑๓.๐๐ น.

รายการที่ ๕ รายชื่อผู้ลงคะแนนหยั่งเสียงจากคณาจารย์ประจำคณะ

รายการที่ ๖ คะแนนหยั่งเสียงของผู้สมัครเข้ารับการสรรหาคณบดีทั้งหมด ๖ คน

ประธานกรรมการสรรหาคณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีมีหนังสือที่ ศธ
๐๕๗๙.๑๕/๐๔๖๑ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑
ถึงรายการที่ ๓ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ถึงรายการที่ ๖ โดยให้เหตุผลว่า
เป็นเอกสารที่คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีดำเนินการหยั่งเสียงจากคณาจารย์ประจำคณะ เมื่อ
ดำเนินการเสร็จสิ้นก็ไม่ได้ส่งผลคะแนนการหยั่งเสียงให้คณะกรรมการสรรหาฯ แต่อย่างใด

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยแจ้งว่าเอกสารรายการที่ ๑ ที่ผู้อุทธรณ์ได้รับนั้นไม่ชัดเจน ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือขอเอกสารรายการที่ ๑ อีกครั้ง แต่ผู้อุทธรณ์ยังไม่ได้รับเอกสารรายการที่ ๑ เพิ่มเติมแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้สมัครเข้ารับการสรรหาคณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยคณะกรรมการสรรหาฯ ได้ประกาศรายชื่อผู้ผ่านการสรรหาจำนวน ๓ คน แล้วเสนอชื่อทั้ง ๓ คนนั้นต่อสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพพิจารณาแต่งตั้งเป็นคณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับการสรรหา หลังจากนั้นผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาได้ความสรุปว่า ผู้อุทธรณ์ได้สมัครเข้ารับการสรรหาคณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยคณะกรรมการสรรหาฯ ได้ให้ผู้สมัครทั้ง ๖ คน นำเสนอวิสัยทัศน์ต่อคณะกรรมการสรรหาฯ และเปิดโอกาสให้มีการหยั่งเสียงจากคณาจารย์ประจำคณะต่อมาคณะกรรมการสรรหาฯ ได้ประกาศรายชื่อผู้ผ่านการสรรหาโดยผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับการสรรหา ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อตรวจสอบกระบวนการสรรหาฯ ว่าดำเนินการถูกต้องหรือไม่ เนื่องจากผู้อุทธรณ์เห็นว่าในขณะที่ผู้สมัครเสนอวิสัยทัศน์ต่อคณะกรรมการสรรหาฯ นั้นมีคณะกรรมการสรรหาฯ อยู่ในห้องประชุมไม่ครบองค์ประกอบ เนื่องจากมีกรรมการสรรหาฯ จำนวน ๒ คนเข้าประชุมภายหลังจากผู้สมัครหมายเลข ๑ และหมายเลข ๒ ได้แสดงวิสัยทัศน์ไปแล้ว ประกอบกับผู้อุทธรณ์ทราบว่าในการหยั่งเสียงจากคณาจารย์ประจำคณะนั้นผู้อุทธรณ์ได้คะแนนเป็นอันดับหนึ่ง แต่คณะกรรมการสรรหาฯ ไม่นำผลคะแนนการหยั่งเสียงจากคณาจารย์ประจำคณะมาพิจารณาประกอบการสรรหาฯ ด้วย ปัจจุบันผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ แล้วไม่ติดใจอุทธรณ์ ส่วนรายการที่ ๑ นั้นคณะกรรมการสรรหาฯ เปิดเผยโดยคัดลอกข้อความบางส่วนให้แก่ผู้อุทธรณ์ซึ่งมีรายละเอียดไม่ครบถ้วนผู้อุทธรณ์จึงต้องการเอกสารที่ถ่ายสำเนาจากต้นฉบับ

ผู้แทนมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารโดยไม่แจ้งเหตุผลว่าจะนำไปใช้ในการใด ประกอบกับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ นั้นมีผลคะแนนของผู้สมัครรายอื่นรวมอยู่ด้วย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะเป็นการพาดพิงหรือกระทบสิทธิของบุคคลอื่น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้แก่ข้อมูลข่าวสารรายการที่

๑ รายละเอียดการให้คะแนนของคณะกรรมการสรรหาฯ ทั้ง ๕ คนนั้น ปัจจุบันการสรรหาคณบดีคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้เสร็จสิ้นแล้ว จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้เพื่อความโปร่งใสตรวจสอบได้ หากคณะกรรมการสรรหาฯ เห็นว่าการเปิดเผยอาจมีผลกระทบต่อกรรมการสรรหาฯ ก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความที่อาจทำให้ทราบว่ากรรมการสรรหาฯ คนใดให้คะแนนอย่างไร สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ถึงรายการที่ ๖ นั้น คณะกรรมการสรรหาฯ แจ้งว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารอยู่ในความครอบครองของคณะกรรมการสรรหาฯ กรณีไม่ใช่คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าคำกล่าวอ้างของคณะกรรมการสรรหาฯ เป็นความจริงก็ต้องใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ แก่ผู้อุทธรณ์ โดยใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่ากรรมการสรรหาฯ คนใดให้คะแนนอย่างไร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๕/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้ออาวุธปืน

ผู้อุทธรณ์ : บริษัท จี.เอ.เอ.เอ็นเตอร์ไพรส์ (ไทยแลนด์) จำกัด
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมการปกครอง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงอธิบดีกรมการปกครองขอทราบข้อเท็จจริงกรณีผู้อุทธรณ์ได้เข้าร่วมเสนอราคาอาวุธปืนลูกซอง ขนาด ๑๒ เกจ จำนวน ๑,๑๕๕ กระบอก กับอาวุธปืนลูกซอง ขนาด ๑๒ เกจ จำนวน ๓,๘๐๐ กระบอก กับกรมการปกครอง แต่คณะกรรมการจัดซื้อโดยวิธีพิเศษได้พิจารณาให้บริษัท รอยัล ดีเฟนส์ จำกัด เป็นผู้ชนะการเสนอราคา โดยผู้อุทธรณ์ขอให้กรมการปกครองชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับหนังสือที่ผู้ผลิต หรือตัวแทนจำหน่ายของผู้ผลิต แต่งตั้งบริษัท รอยัล ดีเฟนส์ จำกัด เป็นผู้แทนจำหน่าย พร้อมส่งเอกสารประกอบการชี้แจงให้ผู้อุทธรณ์

กรมการปกครองมีหนังสือ ที่ มท ๐๓๐๓/๖๓๑๗ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๘ และหนังสือ ที่ มท ๐๓๐๓/๖๓๑๙ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๘ ชี้แจงข้อเท็จจริงตามประเด็นที่ผู้อุทธรณ์สอบถาม แต่ปฏิเสธการให้สำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้องโดยให้เหตุผลว่าบริษัท รอยัล ดีเฟนส์ จำกัด แจ้งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยแจ้งว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้แก่

(๑) หนังสือแต่งตั้งจากผู้ผลิต หรือตัวแทนจำหน่ายของผู้ผลิต ผ่านการรับรองจากสถานเอกอัครราชทูตหรือสถานกงสุลไทยในประเทศที่ออกเอกสารนั้น

(๒) หนังสือจากบริษัท เอฟเอ็น เฮอรัสตาล เอส เอ แจ้งว่าบริษัท รอยัล ดีเฟรนส์ จำกัด เคยเป็นตัวแทนจำหน่ายมาแล้วกว่า ๑๐ ปี

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนกรมการปกครอง และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วข้อเท็จจริงได้ความว่า กรมการปกครองได้จัดซื้ออาวุธปืนลูกซอง ขนาด ๑๒ เกจ โดยวิธีพิเศษ แบ่งการจัดซื้อออกเป็น ๓ ครั้ง ผู้อุทธรณ์ได้เข้าร่วมเสนอราคาด้วยทั้ง ๓ ครั้ง ครั้งที่ ๑ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้เสนอราคาต่ำสุด ส่วนครั้งที่ ๒ และครั้งที่ ๓ บริษัท รอยัล ดีเฟรนส์ จำกัด เป็นผู้เสนอราคาต่ำสุด หลังจากนั้นผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาได้ความสรุปว่า กรมการปกครองได้จัดซื้ออาวุธปืนลูกซอง ขนาด ๑๒ เกจ โดยวิธีพิเศษ ซึ่งกรมการปกครองได้มีข้อกำหนดว่า ผู้เสนอราคาต้องเคยเป็นตัวแทนจำหน่ายอาวุธปืนที่เสนอราคา ย้อนหลังติดต่อกันมาแล้วไม่น้อยกว่า ๑ ปี ณ วันที่ยื่นซองเสนอราคา แต่ผู้อุทธรณ์เห็นว่าหนังสือแต่งตั้งบริษัท รอยัล ดีเฟรนส์ จำกัด เป็นผู้แทนจำหน่ายนั้น ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ หากนับถึงวันที่ยื่นซองเสนอราคาคือวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๘ รวมระยะเวลาเพียงแค่ ๙๙ วัน ดังนั้น ผู้อุทธรณ์จึงต้องการสำเนาหนังสือแต่งตั้งตัวแทนจำหน่ายอาวุธปืนตามอุทธรณ์ เพื่อใช้ตรวจสอบและพิสูจน์ว่าบริษัท รอยัล ดีเฟรนส์ จำกัด มีคุณสมบัติครบถ้วนตามข้อกำหนดของกรมการปกครองหรือไม่ ถ้าหากบริษัท รอยัล ดีเฟรนส์ จำกัด ขาดคุณสมบัติ กรมการปกครองก็ต้องประกาศให้มีการเสนอราคาใหม่ ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าการจัดซื้ออาวุธปืนครั้งนี้มีความผิดปกติหลายประการ เนื่องจากกรมการปกครองแบ่งการจัดซื้อออกเป็น ๓ ครั้ง ครั้งแรกจัดซื้อจำนวน ๑๒๑ กระบอก ครั้งที่ ๒ จัดซื้อจำนวน ๑,๑๕๕ กระบอก ครั้งที่ ๓ จัดซื้อจำนวน ๓,๘๐๐ กระบอก โดยการจัดซื้อครั้งที่ ๑ มีระยะเวลาดำเนินการจัดซื้อครั้งที่ ๒ ครั้งที่ ๓ ไม่กี่วัน ส่วนการจัดซื้อครั้งที่ ๒ และครั้งที่ ๓ นั้นกำหนดให้มีการยื่นซองเสนอราคาในวันเดียวกัน โดยการจัดซื้อครั้งที่ ๑ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้เสนอราคาต่ำสุด การจัดซื้อครั้งที่ ๒ และครั้งที่ ๓ บริษัท รอยัล ดีเฟรนส์ จำกัด เป็นผู้เสนอราคาต่ำสุด ปัจจุบันกรมการปกครองยังไม่ได้ทำสัญญาซื้อขายทั้ง ๓ ครั้ง เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนขอความเป็นธรรมต่ออธิบดีกรมการปกครองกรณีการจัดซื้อครั้งที่ ๒ และครั้งที่ ๓ ส่วนการจัดซื้อครั้งแรกอยู่ระหว่างการต่อรองราคา

ผู้แทนกรมการปกครองชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า กรมการปกครองได้ดำเนินการจัดซื้ออาวุธปืนลูกซองจำนวน ๓ ครั้ง ครั้งแรกจำนวน ๑๒๑ กระบอก กำหนดให้ยื่นซองเสนอราคาในวันศุกร์ที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ซึ่งผู้อุทธรณ์เป็นผู้เสนอราคาต่ำสุด ส่วนครั้งที่ ๒ และครั้งที่ ๓

กำหนดให้ยื่นซองเสนอราคาในวันจันทร์ที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๘ บริษัท รอยัล ดีเฟรนส์ จำกัด เป็นผู้เสนอราคาต่ำสุด เหตุที่ต้องทำการจัดซื้อ ๓ ครั้งเนื่องจากงบประมาณในการจัดซื้อนั้นมาจากหลายส่วน เมื่อผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสารนั้นกรมการปกครองพิจารณาแล้วเห็นว่า ปัจจุบันการจัดซื้อยังไม่เสร็จสิ้น กรมการปกครองยังไม่ได้ทำสัญญาซื้อขายกับผู้เสนอราคาต่ำสุดทั้ง ๓ ครั้ง โดยอยู่ระหว่างการพิจารณาตรวจสอบ เนื่องจากกรมการปกครองเห็นว่าราคาที่บริษัท รอยัล ดีเฟรนส์ จำกัด เสนอในครั้งที่ ๒ และครั้งที่ ๓ นั้นแตกต่างจากราคาที่ผู้อุทธรณ์เสนอในครั้งที่ ๑ มาก และหากกรมการปกครองไม่รับการเสนอราคาก็ต้องดำเนินการจัดให้มีการยื่นซองเสนอราคาใหม่ ผู้อุทธรณ์กับบริษัท รอยัล ดีเฟรนส์ จำกัด ก็ต้องยื่นซองเสนอราคาอีกครั้ง ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของบริษัท รอยัล ดีเฟรนส์ จำกัด เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้ข้อมูลของบริษัท รอยัล ดีเฟรนส์ จำกัด ไป ทั้งนี้ หากการจัดซื้อดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วกรมการปกครองก็ยินดีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้แก่หนังสือแต่งตั้งให้บริษัท รอยัล ดีเฟรนส์ จำกัด เป็นผู้แทนจำหน่ายอาวุธปืน ซึ่งเป็นเอกสารสำคัญสำหรับการตรวจสอบว่า บริษัท รอยัล ดีเฟรนส์ จำกัด มีคุณสมบัติครบตามข้อกำหนดของกรมการปกครองหรือไม่ โดยผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียในการจัดซื้อ และมีเหตุสงสัยว่าบริษัท รอยัล ดีเฟรนส์ จำกัด อาจมีคุณสมบัติไม่ครบตามข้อกำหนดของกรมการปกครอง ผู้อุทธรณ์จึงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ตรวจสอบความถูกต้องในการจัดซื้อ และใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน แม้การจัดซื้อยังไม่เสร็จสิ้นแต่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารก็ไม่มีผลกระทบต่อการจัดซื้อแต่อย่างใด ประกอบกับข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นหนังสือแต่งตั้งให้เป็นผู้แทนจำหน่ายอาวุธปืน ไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับความลับทางการค้า การเปิดเผยจึงไม่ทำให้เกิดการได้เปรียบหรือเสียเปรียบแต่อย่างใด แต่จะทำให้การจัดซื้อนั้นเป็นไปอย่างโปร่งใส ตรวจสอบได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้กรมการปกครองเปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๖/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารคำร้องทุกข์กล่าวโทษ

ผู้อุทธรณ์ : นายแพทย์ ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นายแพทย์ ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการกองกฎหมาย กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ เพื่อขอคัดถ่ายเอกสารคำร้องทุกข์กล่าวโทษของนางสาว ข. ที่ร้องเรียนผู้อุทธรณ์ เพื่อนำไปใช้สิทธิทางศาล

กรมสนับสนุนบริการสุขภาพมีหนังสือ ที่ สธ ๐๗๑๓.๐๖/๑๗๒ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการฟ้องคดี การป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบหรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และหากมีการฟ้องร้องคดีต่อศาลยุติธรรมแล้ว ศาลมีอำนาจออกหมายเรียกพยานเอกสารจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปใช้ในการพิจารณาคดีได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทน กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ขณะเป็น แพทย์ที่เบลลูส คลินิกเวชกรรม ถูกร้องเรียนกล่าวหาว่าทำให้ตาของผู้เข้ารับการรักษาองไม่เห็น ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอหนังสือร้องเรียนดังกล่าว แต่กรมสนับสนุนบริการสุขภาพปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปได้ความว่า นางสาว ข. ได้มีหนังสือร้องเรียนว่า ผู้อุทธรณ์ทำหัตถการไม่ถูกต้องทำให้ตาของผู้ร้องเรียนองไม่เห็น หลังจากนั้นเจ้าหน้าที่สำนักงาน สาธารณสุขจังหวัดนนทบุรีได้เข้ามาสอบสวนผู้อุทธรณ์ที่คลินิกโดยไม่มีการแจ้งล่วงหน้า และให้ผู้อุทธรณ์

ดูหนังสือร้องเรียนดังกล่าวแต่ไม่ให้คัดสำเนา ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือขอคัดสำเนาหนังสือร้องเรียนดังกล่าวไปที่สาธารณสุขจังหวัดนนทบุรี แต่ได้รับแจ้งว่าต้องไปขอคัดสำเนาที่ กรมสนับสนุนบริการสุขภาพซึ่งเป็นหน่วยรับเรื่อง ผู้อุทธรณ์จึงไปขอคัดสำเนา แต่ได้รับการปฏิเสธเช่นกัน ผู้อุทธรณ์ต้องการสำเนาหนังสือร้องเรียนเนื่องจาก ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกกล่าวหาโดยตรงในคำร้องทุกข์ดังกล่าวมีสิทธิในการคัดลอกเอกสารตามกฎหมาย เพื่อใช้เป็นหลักฐานต่อแพทยสภา กรณีหากมีการฟ้องถอนใบอนุญาตประกอบเวชกรรมของผู้อุทธรณ์ เพื่อใช้เป็นหลักฐานกรณีที่ผู้ร้องเรียนอาจฟ้องร้องเรียกค่าเสียหายทางแพ่งในคดีละเมิด และเพื่อใช้เป็นหลักฐานในการเรียกค่าชดเชยในฐานะลูกจ้างต่อนายจ้างกรณี เบลลัส คลินิกเวชกรรม หรือ บริษัท บิวตี้แล็บ อินโนเวชั่น (ประเทศไทย) จำกัด ให้ผู้อุทธรณ์ออกจากงานโดยไม่จ่ายค่าชดเชยเนื่องจากมีเรื่องเสียหายจากการร้องเรียนดังกล่าว

ผู้แทนกรมสนับสนุนบริการสุขภาพชี้แจงสรุปได้ความว่า ผู้ร้องเรียนได้มาร้องเรียนผู้อุทธรณ์ที่กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ แต่เนื่องจากเรื่องดังกล่าวเกิดในเขตความรับผิดชอบของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนนทบุรี จึงได้ส่งเรื่องให้สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนนทบุรีดำเนินการตรวจสอบ และสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนนทบุรีได้แจ้งผลการตรวจสอบกรณีร้องเรียนดังกล่าวว่า ผู้ร้องเรียนได้ไปพบแพทย์ที่โรงพยาบาลมงกุฎวัฒนะ และแพทย์วินิจฉัยว่า ผู้ร้องเรียนมีอาการกล้ามเนื้อ ม่านตาอ่อนแรง เกิดจากมีการใส่คอนแทคเลนส์ไม่ตรงค่าสายตาจริง (มากกว่าสายตาจริง) และสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนนทบุรีได้แจ้งผลการตรวจสอบให้ผู้ร้องเรียนทราบแล้วเช่นกัน กรณีผู้อุทธรณ์ขอคัดลายเอกสารหนังสือร้องเรียนนั้น พิจารณาแล้วเห็นว่า ในคำร้องเรียนดังกล่าวมีรายละเอียดที่ผู้ร้องเรียนได้เขียนอธิบายพฤติการณ์ที่เกิดขึ้นซึ่งจะต้องเก็บไว้เป็นความลับ ไม่ควรให้คู่กรณีได้ทราบข้อมูลข่าวสาร และที่ผ่านมาก็ไม่เคยเปิดเผยหนังสือร้องเรียนให้คู่กรณีทราบ เพียงแต่แจ้งประเด็นที่ถูกร้องเรียนให้ผู้ถูกร้องเรียนเพื่อจะได้ชี้แจงข้อเท็จจริงให้ตรงประเด็นเท่านั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ หนังสือร้องเรียนของนางสาว ข. ที่ร้องเรียนผู้อุทธรณ์ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการร้องเรียนที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนนทบุรีได้ดำเนินการแจ้งผู้ร้องเรียนให้ทราบผลการดำเนินการแล้ว การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกร้องเรียนเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงมีสิทธิที่จะได้รับทราบข้อมูลข่าวสารนั้นเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายจึงให้กรมสนับสนุนบริการสุขภาพเปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๗/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปฏิบัติการเบิกจ่ายเงินการจัดซื้อจัดจ้าง

ผู้อุทธรณ์ : นายประจัญ แสนเหวิม กับพวก
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลสำราญ จังหวัดขอนแก่น

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ จำนวน ๒ ฉบับถึงนายกเทศมนตรีตำบลสำราญขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับปฏิบัติการเบิกจ่ายเงินการจัดซื้อจัดจ้าง จำนวน ๒ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ โครงการจัดซื้อเสื้อต้านภัยหนาวประจำปี ๒๕๕๘

รายการที่ ๒ โครงการซ่อมแซมถนนลูกรัง ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงเดือนมกราคม ๒๕๕๘

เทศบาลตำบลสำราญมีหนังสือ ที่ ขก ๗๕๙๐๑/๑๙๖ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๘ และหนังสือ ที่ ขก ๗๕๙๐๑/๑๙๗ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลสรุปว่า การจัดซื้อจัดจ้างเทศบาลตำบลสำราญได้ดำเนินการตามกฎหมายระเบียบ และหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้องทุกประการ แต่เอกสารตามคำขอดังกล่าวมีข้อมูลส่วนบุคคลรวมอยู่ด้วย และเป็นการขอพร้าเพรื่อ เกินขอบเขต เป็นการสร้างภาระเกินสมควร ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายเทศบาลตำบลสำราญมีหนังสือ ที่ ขก ๗๕๙๐๑/ ๓๕๘ ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ซึ่งแจ้งต่อคณะกรรมการฯ สรุป ดังนี้

๑) โครงการจัดซื้อเสื้อต้านภัยหนาวประจำปี ๒๕๕๘ เทศบาลตำบลสำราญได้ ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว

๒) โครงการซ่อมแซมถนนลูกรังในห้วงเดือนตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงเดือนมกราคม ๒๕๕๘ มีจำนวน ๑ โครงการ

๓) ข้อมูลส่วนบุคคลที่เทศบาลกล่าวอ้างนั้นประกอบด้วย สำเนาทะเบียนบ้าน สำเนา บัตรประจำตัวประชาชน และสำเนาใบทะเบียนพาณิชย์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้แก่ฎีกาการเบิกจ่ายเงิน โครงการจัดซื้อเสื้อต้านภัยหนาวประจำปี ๒๕๕๘ และโครงการซ่อมแซมถนนลูกรังในห้วงเดือนตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงเดือนมกราคม ๒๕๕๘ นั้น เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างที่ดำเนินการเสร็จสิ้น แล้ว เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้เพื่อความโปร่งใส ตรวจสอบได้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ ราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ ซึ่งมีเจตนารมณ์ให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารการดำเนินงานของรัฐโดยกำหนดให้ บุคคลมีสิทธิเข้าตรวจดู ขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการได้ นอกจากนี้ พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ.๒๕๔๖ มาตรา ๔๔ กำหนดให้ส่วนราชการต้องจัดให้มีการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับงบประมาณรายจ่ายแต่ละปี รายการเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างที่จะดำเนินการในปีงบประมาณนั้น และสัญญาใดๆ ที่ได้มีการอนุมัติให้ จัดซื้อหรือจัดจ้างแล้ว ให้ประชาชนสามารถขอดูหรือตรวจสอบได้ ณ สถานที่ทำการของส่วนราชการ และ ระบบเครือข่ายสารสนเทศของส่วนราชการ

ส่วนข้อมูลข่าวสารเฉพาะในส่วนของบัตรประจำตัวประชาชนและทะเบียนบ้านของผู้ที่ เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อจัดจ้างนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ปรากฏอยู่ในเอกสารการจัดซื้อจัดจ้าง แต่ ก็เป็นข้อมูลเกี่ยวกับผู้รับจ้างซึ่งใช้ประกอบการทำสัญญาและการเบิกจ่ายเงินจัดซื้อจัดจ้าง ดังนั้น เพื่อให้ มีการตรวจสอบได้ว่าการจัดซื้อจัดจ้างนั้นโปร่งใสหรือไม่ ข้อมูลในส่วนนี้จึงเปิดเผยโดยให้ผู้อุทธรณ์เข้า ตรวจดูได้ แต่ไม่จำเป็นต้องให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด สำหรับสำเนาใบทะเบียนพาณิชย์ของ คู่สัญญาจัดซื้อจัดจ้างนั้นไม่ใช่ข้อมูลส่วนบุคคลและเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้เทศบาลตำบลสำราญเปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตาม อุตธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเกี่ยวกับบัตรประจำตัวประชาชน และทะเบียน บ้าน ให้ตรวจดูได้โดยไม่ต้องให้สำเนา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๓๘/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินภาษี

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานสรรพากรพื้นที่นครสวรรค์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ถึง
สรรพากรพื้นที่นครสวรรค์ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินภาษี จำนวน ๒ รายการ เพื่อใช้
ประกอบการอุทธรณ์ภาษี ดังนี้

๑. ตารางการนำยอดรายได้มาเป็นยอดขาย หรือกระดาดำทำการที่เจ้าพนักงานนำมาเป็น
ยอดรายได้ของผู้อุทธรณ์

๒. รายการหักยอดบัญชีเงินฝากของผู้อุทธรณ์ทุกบัญชี ที่เจ้าพนักงานนำมาหักบัญชีให้ผู้
อุทธรณ์ โดยอ้างอิงจากรายการใด รายละเอียดสรุปผลการคำนวณในการประเมินภาษีอากรผู้อุทธรณ์

สำนักงานสรรพากรพื้นที่นครสวรรค์ มีหนังสือ ที่ กค ๐๗๑๑.๐๘/กม.๒.๑/๒๓๓๗ ลงวันที่
๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลที่ขอคัดลอกเพื่อนำไปประกอบการโต้แย้งหรือชี้แจงในชั้น
อุทธรณ์ทั้ง ๒ รายการ ถือเป็นข้อมูลที่เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐจัดทำขึ้นเพื่อใช้ประกอบการทำ
ความเห็นเสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น เกี่ยวกับการประเมินเรียกเก็บภาษีอากรภายในกรอบอำนาจ
หน้าที่ของตนตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ข้อมูลดังกล่าวมีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำ
ในหน่วยงาน มิใช่เอกสารหรือข้อมูลที่อยู่ในความยึดถือครอบครองของหน่วยงานของรัฐ จึงเป็นข้อมูลที่ไม่
ได้รับการคุ้มครองมิให้นำออกเปิดเผยแก่ผู้ใด ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐
มาตรา ๑๕ (๓) ประกอบกับแนวทางปฏิบัติกรมสรรพากร ที่ บก.๑/๒๕๕๕ เรื่องการพิจารณาเปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารของกรมสรรพากร ข้อ ๗ (๓)

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน
และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน
สรรพากรพื้นที่นครสวรรค์ ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า สรรพากรพื้นที่นครสวรรค์ใช้
อำนาจตามประมวลรัษฎากร ตามที่มีการร้องเรียนว่า บัญชีธนาคารของผู้อุทธรณ์มีความเคลื่อนไหว
ผิดปกติ จึงมีเหตุที่น่าเชื่อว่าการประเมินภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาและภาษีมูลค่าเพิ่มไม่ถูกต้อง จึงใช้อำนาจ
ตามประมวลรัษฎากรตรวจสอบภาษีย้อนหลัง ๕ ปี โดยออกหมายเรียกบัญชีธนาคารของผู้อุทธรณ์มา
ตรวจสอบ พร้อมเรียกผู้อุทธรณ์เข้าชี้แจงที่มาของเงินได้ ปรากฏว่าในชั้นตรวจสอบดังกล่าว ผู้อุทธรณ์ไม่
สามารถชี้แจงเกี่ยวกับการได้มาของเงินฝากธนาคารกว่าร้อยละล้านบาท สำนักงานฯ จึงแจ้งการประเมินภาษี
พร้อมเงินเพิ่มและเบี้ยปรับแก่ผู้อุทธรณ์รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๔๕,๔๒๔,๒๓๔.๙๗ บาท ผู้อุทธรณ์จึงขอข้อมูล
ข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินภาษีดังกล่าวประกอบด้วย ตารางการนำยอดรายได้ หมายถึงขั้นตอนการ
ประเมินภาษีโดยนำยอดรายได้ของผู้อุทธรณ์มาประเมิน และรายการหักยอดบัญชีเงินฝากธนาคารของผู้
อุทธรณ์ทุกบัญชี โดยมอบอำนาจให้นาย ข. ขอคัดถ่ายเอกสาร ๒ รายการดังกล่าว เพื่อนำไปประกอบการ
อุทธรณ์คัดค้านการประเมินภาษีอากรของเจ้าพนักงาน ต่อมาวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ผู้อุทธรณ์มอบ
อำนาจให้นาย ค. ขอคัดลอกเอกสารการตรวจบัญชีทั้งหมด คณะกรรมการผู้มีความชำนาญคดีร้องขอข้อมูล
ข่าวสาร สำนักงานสรรพากรพื้นที่นครสวรรค์ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลที่ขอคัดลอกเพื่อนำไป
ประกอบการโต้แย้งหรือชี้แจงในชั้นอุทธรณ์ทั้ง ๒ รายการ ถือเป็นข้อมูลที่เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานของรัฐ
จัดทำขึ้นเพื่อใช้ประกอบการทำความเข้าใจเสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น เกี่ยวกับการประเมินเรียกเก็บ
ภาษีอากรภายในกรอบอำนาจหน้าที่ของตนตามระเบียบแบบแผนของทางราชการ ข้อมูลดังกล่าวมี
ลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำในหน่วยงานของกรมสรรพากรในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด
มิใช่ข้อมูลของบุคคลที่อยู่ในความยึดถือครอบครองของหน่วยงานของรัฐ จึงเป็นข้อมูลที่ได้รับการคุ้มครอง
มิให้นำออกเปิดเผยแก่ผู้ใด ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๓)
สำหรับเหตุผลที่สำนักงานฯ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวคือ หากมีการเปิดเผยให้ทราบถึง
ขั้นตอนการประเมินภาษีแล้ว ผู้เสียภาษีจะทราบถึงเทคนิคการประเมินภาษีของหน่วยงาน และมีการ
หลีกเลี่ยงหรือสร้างหลักฐานเพื่อหลบหลีกการเสียภาษีได้ ประกอบกับเป็นกรณีที่อยู่ในระหว่างการ
พิจารณาของศาลจึงเกรงว่าจะกระทบต่อรูปคดีได้

ผู้อุทธรณ์ได้ส่งเอกสารชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมสรุปได้ว่า ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสาร
เพื่อประกอบการอุทธรณ์ดังนี้ ตารางการนำยอดรายได้หมายถึง รายการและวิธีการที่สรรพากรพื้นที่
นครสวรรค์ใช้นำมาคำนวณภาษีเงินได้ของผู้อุทธรณ์ว่ามาจากรายการเงินฝากบัญชีใด และรายการเงินฝาก
บัญชีธนาคารทุกบัญชีที่สรรพากรพื้นที่นครสวรรค์นำมาคิดเป็นเงินได้อยู่ในบัญชีใดและรายการใดบ้าง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ ตารางการนำยอดรายได้ หรือ ขั้นตอนการประเมินภาษีโดยนำยอดรายได้ของผู้อุทธรณ์มาประเมิน และรายการหักยอดบัญชีเงินฝากธนาคารของผู้อุทธรณ์ทุกบัญชี เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ เมื่อการประเมินภาษีดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ และทำให้ผู้ถูกประเมินมีความเชื่อมั่นต่อการทำงานของหน่วยงานของรัฐ การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง ในกรณีดังกล่าว จึงสมควรได้รับข้อมูลข่าวสารเพื่อได้ทราบถึงขั้นตอนการประเมินภาษีของหน่วยงานของรัฐ และรักษาประโยชน์ของตนเอง ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานสรรพากรพื้นที่นครสวรรค์เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตารางการนำยอดรายได้ หรือขั้นตอนการประเมินภาษีโดยนำยอดรายได้ของผู้อุทธรณ์มาประเมิน และรายการหักยอดบัญชีเงินฝากธนาคารของผู้อุทธรณ์ทุกบัญชี พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๓๙/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลพระธาตุบังพวน จังหวัดหนองคาย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลพระธาตุบังพวน จังหวัดหนองคาย เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย จำนวน ๔ รายการ ดังนี้

๑. สำเนารายงานการสอบสวนวินัย (สว.๖) พร้อมเอกสารหลักฐานประกอบที่ใช้เป็นฐานในการวินิจฉัยออกคำสั่งลงโทษ และเอกสารประกอบรายงานการสอบสวนวินัยทั้งหมด
๒. สำเนาเอกสาร สว.๑ ถึง สว.๕ ในการสอบสวนวินัยครั้งนี้ทั้งหมด
๓. สำเนาหลักฐานที่แสดงว่าผู้อุทธรณ์ได้รับแจ้ง สว.๑ ถึง สว.๓ และเอกสารการให้ถ้อยคำของผู้อุทธรณ์
๔. สำเนาหนังสือแจ้งผลการพิจารณาของ ก.อบต.หนองคาย ครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๗ พร้อมเอกสารประกอบ ที่มีมติให้ลงโทษไล่ออกจากราชการ

องค์การบริหารส่วนตำบลพระธาตุบังพวน มีหนังสือที่ นค. ๗๘๙๐๑/๑๕๒ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๘ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ได้พิจารณาในประเด็นคำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบลพระธาตุบังพวน ที่ ๔๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๘ เรื่องการลงโทษไล่ออกจากราชการ ได้สั่งให้ใส่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการฐานเป็นผู้ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุอันสมควร ซึ่งการพิสูจน์ว่าไม่มีเหตุอันสมควรเป็นหน้าที่ของผู้อุทธรณ์เป็นผู้แสดงหลักฐาน ซึ่งผู้อุทธรณ์ทราบดีอยู่แล้ว

หากอุทธรณ์ต่อไปก็ไม่สามารถหาเหตุผลอื่นๆ มายืนยันได้ จึงไม่จำเป็นต้องแสดงเอกสารรายงานการสอบสวนวินัยแต่อย่างใด เพราะในรายงานการสอบสวนวินัยมีประเด็นพาดพิงไปถึงบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง การเปิดเผยจะก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยในชีวิตต่อบุคคลที่เป็นพยานได้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๔) การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลใด เช่น พยานบุคคลแวดล้อมที่ให้ถ้อยคำในสำนวนซึ่งอยู่ระหว่างการอุทธรณ์ของผู้ถูกลงโทษ จึงไม่สามารถเปิดเผยได้ ทั้งนี้เอกสารที่สามารถจัดส่งให้ได้มีดังนี้

๑. บันทึกชี้แจงเหตุผลที่ไม่มาปฏิบัติราชการติดต่อในคราวเดียวกันเกินกว่าสิบห้าวันของผู้อุทธรณ์ ต่อประธานกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง

๒. สำเนาคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ที่ ๒๑๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๕

ส่วนสำเนาแจ้งผลการพิจารณาของ ก.อบต.หนองคาย ครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๗ พร้อมเอกสารประกอบมีมติให้ลงโทษไล่ออก ให้ขอไปยังสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดหนองคาย

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลพระธาตุบังพวนดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลพระธาตุบังพวน ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นพนักงานส่วนตำบล ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ระดับ ๓ สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลพระธาตุบังพวน ได้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงกรณีละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุอันสมควรตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๕ จนถึงปัจจุบัน องค์การบริหารส่วนตำบลพระธาตุบังพวนได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง และได้มีคำสั่ง ที่ ๔๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๘ ลงโทษไล่ออกผู้อุทธรณ์ออกจากราชการในฐานะความผิดดังกล่าว ต่อมาผู้อุทธรณ์ยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ องค์การบริหารส่วนตำบลพระธาตุบังพวนพิจารณาเห็นว่าประเด็นแห่งความผิดของผู้อุทธรณ์มีกรณีเดียวคือ ขาดราชการติดต่อกันเกินสิบห้าวันมีเหตุอันสมควรหรือไม่ ซึ่งในประเด็นนี้ผู้อุทธรณ์จะต้องไปหาเหตุผลเพื่อแก้ข้อกล่าวหา และจะต้องยื่นอุทธรณ์พร้อมให้เหตุผลว่าที่ขาดราชการไปมีเหตุผลเป็นอย่างไร การที่ผู้อุทธรณ์มาขอเอกสารนอกเหนือจากที่ส่งให้ไป ๒ รายการ เอกสารดังกล่าวไม่เกี่ยวข้องกับประเด็นดังกล่าวเลย เพราะองค์การบริหารส่วนตำบลพระธาตุบังพวน สั่งลงโทษผู้อุทธรณ์เป็นความผิดที่ชัดเจน ตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดหนองคาย เรื่องหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์ ประกาศวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๔๔ ข้อ ๓๑ (๒) โดยมีพยานหลักฐานคือ สมุดลงเวลาการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ซึ่งปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ไม่มาปฏิบัติหน้าที่ราชการในเดือนมิถุนายน ๒๕๕๕ ติดต่อกัน

เดียวกันเป็นเวลาเกินกว่าสิบห้าวัน ประกอบกับไม่เคยกลับเข้าปฏิบัติหน้าที่ราชการตั้งแต่ถูกแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยเลย คณะกรรมการสอบสวนฯ ได้แจ้งเป็นหนังสือให้เข้ามำบันทึกปากคำแก้ข้อกล่าวหาหลายครั้ง แต่กลับเพิกเฉยไม่สนใจแก้ข้อกล่าวหาแต่อย่างใด สำหรับเอกสารที่ปฏิเสธการเปิดเผย คือ

๑. สำเนารายงานการสอบสวนวินัย (สว.๖) พร้อมเอกสารหลักฐานประกอบที่ใช้เป็นฐานในการวินิจฉัยออกคำสั่งลงโทษ และเอกสารประกอบรายงานการสอบสวนวินัยทั้งหมด

๒. สำเนาเอกสาร สว.๑ ถึง สว.๖ และเอกสารการให้ถ้อยคำของผู้ถูกระงับ

ส่วนรายการที่ ๔ คือ สำเนาหนังสือแจ้งผลการพิจารณาของ ก.อบต.หนองคาย ครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๗ นั้น องค์การบริหารส่วนตำบลพระธาตุบังพวนได้แจ้งให้ไปทำหนังสือขอกำหนดจากสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดหนองคายโดยตรง เพราะเป็นเจ้าของเรื่องที่จะออกแจ้งให้ทราบ ส่วนเอกสารอื่นที่จะขอนั้น อาจมีประเด็นพาดพิงไปถึงบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง การเปิดเผยจะก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยในชีวิตต่อบุคคลที่เป็นพยานได้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๔) การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลใด เช่น พยานบุคคลแวดล้อมที่ให้ถ้อยคำในสำนวนซึ่งอยู่ระหว่างการอุทธรณ์ของผู้ถูกลงโทษ จึงไม่สามารถเปิดเผยได้ และการให้บันทึกปากคำของพยานแก่องค์การบริหารส่วนตำบลพระธาตุบังพวนนั้นเป็นสิทธิส่วนตัวของผู้ให้ปากคำ องค์การบริหารส่วนตำบลพระธาตุบังพวนไม่สามารถที่จะล่วงละเมิดสิทธิของพยานนั้นได้ ประกอบกับพยานผู้ให้ปากคำมีความประสงค์ที่จะไม่ให้ตามคำขอ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ สำเนารายงานการสอบสวนวินัย (สว.๖) พร้อมเอกสารหลักฐานประกอบที่ใช้เป็นฐานในการวินิจฉัยออกคำสั่งลงโทษ เอกสารประกอบรายงานการสอบสวนวินัยทั้งหมด สำเนาเอกสาร สว.๑ ถึง สว.๕ สำเนาหลักฐานที่แสดงว่าผู้ถูกระงับได้รับแจ้ง สว.๑ ถึง สว.๓ และเอกสารการให้ถ้อยคำของผู้ถูกระงับ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ และได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ เมื่อไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลใด การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการหนังสือแจ้งผลการพิจารณาของ ก.อบต.หนองคาย ครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๗ พร้อมเอกสารประกอบที่มีมติให้ลงโทษไล่ออกจากราชการ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลพระธาตุบังพวนได้แจ้งให้ผู้ถูกระงับขอจากสำนักงานท้องถิ่นจังหวัดหนองคาย ในฐานะหน่วยงานเจ้าของเรื่อง นั้น ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครองขององค์การบริหารส่วนตำบลพระธาตุบังพวน ประกอบกับผู้ถูกระงับเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง จึงสมควรได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตาม

กฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว
เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการ
บังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลพระธาตุบังพวนเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์
พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๐/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญา

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึง
ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. หนังสือตอบของสำนักงานตำรวจแห่งชาติกับคณะกรรมการการเลือกตั้ง
เมื่อคณะกรรมการการเลือกตั้งมีหนังสือสอบถามเรื่องคุณสมบัติของผู้อุทธรณ์ กรณีที่ผู้อุทธรณ์เป็น
ผู้สมัครสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ (ส.ป.ช.) เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๗

๒. หนังสือฟ้องของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (คดีอาญา ที่ ๘๖๘๓/๒๕๕๓
ลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔) กับอัยการพิเศษ

สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๑๑.๒๒/๘๒๐ ลงวันที่ ๗ เมษายน
๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่าฝ่ายทะเบียนประวัติอาชญากร ๓ กองทะเบียนประวัติอาชญากรได้
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบไปส่วนหนึ่งแล้ว และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารรายการที่ ๒ โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลหนังสือฟ้องของสำนักงานตำรวจแห่งชาติกับ
อัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา ๙ คดีอาญาที่ ๘๖๘๓/๒๕๕๓ ของสถานีตำรวจนครบาลมักกะสัน
เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ควรเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ
ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ตามมติที่ประชุมคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ กองคดีอาญา
เมื่อวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน
และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทน
สำนักงานตำรวจแห่งชาติและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูล
ข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญาของตนเอง แต่สำนักงานตำรวจแห่งชาติปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เคยถูกดำเนินคดีอาญา เป็นคดีที่ ๘๖๘๓/๒๕๕๓ ซึ่งคดีได้ถึงที่สุดโดยอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีแล้ว ต่อมาเมื่อผู้อุทธรณ์ ได้สมัครเป็นสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ (ส.ป.ช.) จึงมีการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้อุทธรณ์เกี่ยวกับ คดีอาญา ผู้อุทธรณ์ได้ทราบว่าสถานีตำรวจนครบาลมักกะสันที่เป็นเจ้าของคดีผู้อุทธรณ์ ไม่ได้ส่งคำสั่ง เด็ดขาดไม่ฟ้องไปที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ทำให้ผู้อุทธรณ์ยังมีคดีอาญาติดตัวอยู่ และผู้อุทธรณ์ได้ ตรวจสอบรายงานของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเกี่ยวกับการตรวจสอบคดีอาญาของ ผู้อุทธรณ์ ซึ่งในรายงานมีข้อความว่า ยังไม่พบว่ามีความผิดอาญา ผู้อุทธรณ์เห็นว่าการเขียนรายงานดังกล่าว ไม่ถูกต้องทำให้ผู้อุทธรณ์เสียหาย ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ๒ รายการ แต่ได้รับการเปิดเผยเพียง ๑ รายการ คือ หนังสือตอบของสำนักงานตำรวจแห่งชาติกับ คณะกรรมการการเลือกตั้ง เมื่อคณะกรรมการการเลือกตั้งมีหนังสือสอบถามเรื่องคุณสมบัติของ ผู้อุทธรณ์กรณีที่ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สมัครสมาชิกสภาปฏิรูปแห่งชาติ (ส.ป.ช.) เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๗ ส่วนรายการที่ ๒ คือ หนังสือฟ้องของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ คดีอาญา ที่ ๘๖๘๓/๒๕๕๓ กับอัยการพิเศษ นั้น สำนักงานตำรวจแห่งชาติปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสาร รายการที่ ๒ เพื่อต้องการทราบเหตุผลของตำรวจที่มีความเห็นควรสั่งฟ้องผู้อุทธรณ์ และเหตุผลในครั้ง ต่อมาที่มีความเห็นสั่งไม่ฟ้องผู้อุทธรณ์

ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติชี้แจงสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ หนังสือฟ้องนั้น พิจารณาได้เป็นสองข้อคือ ๑. ส่วนของการสอบสวนพร้อมความเห็นของพนักงานสอบสวน ซึ่งเป็นการ ปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา ๑๔๐ และ ๒. หนังสือที่ผู้บัญชาการตำรวจ แห่งชาติพิจารณาว่าจะโต้แย้งคำสั่งไม่ฟ้องของอัยการหรือไม่ซึ่งเป็นการปฏิบัติตามประมวลกฎหมายวิธี พิจารณาความอาญามาตรา ๑๔๕ ซึ่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติไม่มีข้อมูลข่าวสารทั้งสองข้อดังกล่าวอยู่ใน ความครอบครอง เนื่องจากได้ส่งข้อมูลไปให้อัยการทั้งหมดแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ หนังสือฟ้องของสำนักงาน ตำรวจแห่งชาติ คดีอาญา ที่ ๘๖๘๓/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ กับอัยการพิเศษ ซึ่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติชี้แจงว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารอยู่ในความครอบครอง คณะกรรมการฯ จึงไม่ ต้องวินิจฉัย หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าสำนักงานตำรวจแห่งชาติไม่มีข้อมูลข่าวสารอยู่ในความครอบครอง ก็สามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๓ ประกอบกับ มาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้ตรวจสอบได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายจึงให้ยกอุทธรณ์

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๑/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการปฏิรูป
กฎหมายเกี่ยวกับรายงานการประชุม

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการประชุม คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ ถึงครั้งที่ ๖/๒๕๕๘ รวมจำนวน ๖ รายการ สำนักงานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายมีบันทึก ที่ คปก.๐๒/๑๙๖ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า รายงานประชุมดังกล่าวเป็นการบันทึกสรุปผลการประชุมปรึกษาหารือของคณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ก่อนที่จะมีการพิจารณาวินิจฉัยและลงมติเป็นคำวินิจฉัยสุดท้าย หากมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ เนื่องจากหากมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะส่งผลให้การบังคับใช้กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยและการพิจารณาเรื่องอุทธรณ์ทางวินัยเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ทั้งในเรื่องของการป้องกัน การป้องกัน การตรวจสอบ และการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารต่างๆ ในการดำเนินคดีปกครองที่อาจเกิดขึ้นต่อไป อีกทั้งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ที่ ๑/๒๕๕๘ ได้วินิจฉัยอุทธรณ์และสรุปคำวินิจฉัยตามประเด็นข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ครบถ้วนทุกประเด็นแล้ว จึงเป็นข้อเท็จจริงที่เพียงพอที่จะทำให้ผู้อุทธรณ์เข้าใจโดยละเอียดและสามารถนำไปใช้ประกอบการดำเนินการในขั้นตอนทางกฎหมายต่อไปได้แล้ว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งที่ปรึกษาด้านการปฏิรูปกฎหมาย สำนักงานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย เมื่อครั้งรักษาการแทนเลขาธิการคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย ถูกกล่าวหาว่าขัดคำสั่งประธานกรรมการปฏิรูปกฎหมายในกรณีการออกคำสั่งบรรจุแต่งตั้งบุคคลที่ได้รับการคัดเลือกในตำแหน่งถัดไปเข้าเป็นพนักงาน และกรณีจัดจ้างผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการประชุมและข้อมูล โดยสำนักงานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ คณะกรรมการสอบสวนวินัยมีความเห็นว่า กรณีทั้งสองเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง สำนักงานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย จึงมีคำสั่งที่ ๓๖/๒๕๕๗ และคำสั่งที่ ๓๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๗ ลงโทษตัดเงินเดือน และลงโทษภาคทัณฑ์ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อคณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ โดยคณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ได้วินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการรายงานการประชุมของคณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ ถึงครั้งที่ ๖/๒๕๕๘ เพื่อนำไปปกป้องสิทธิของตนต่อไป

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายชี้แจงสรุปความได้ว่า เมื่อคณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ได้รับเรื่องอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ไว้พิจารณา คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ได้พิจารณาอุทธรณ์ทั้งสองเรื่องไปในคราวเดียวกัน โดยมีการกำหนดประเด็นที่ต้องพิจารณาในแต่ละเรื่องอย่างชัดเจน และเมื่อคณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ได้มีคำวินิจฉัยแล้ว สำนักงานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายได้จัดส่งคำวินิจฉัยซึ่งมีรายละเอียดของการพิจารณาอุทธรณ์ไปให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายเห็นว่าเพียงพอที่จะทำให้ผู้อุทธรณ์ได้เข้าใจโดยละเอียดและสามารถนำไปใช้ประกอบการดำเนินการในขั้นตอนทางกฎหมายต่อไปได้ อีกทั้ง รายงานการประชุมของคณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ ถึงครั้งที่ ๖/๒๕๕๘ เป็นการแสดงความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ซึ่งประกอบไปด้วยกรรมการที่เป็นบุคคลภายนอก และผู้แทนของพนักงาน การเปิดเผยจึงอาจมีผลกระทบในหลายด้าน กล่าวคือ ในกรณีของคณะกรรมการซึ่งเป็นบุคคลภายนอก หากผู้อุทธรณ์นำข้อมูลไปฟ้องร้องกับบุคคลดังกล่าว อาจทำให้ต่อไปในอนาคตไม่มีใครกล้าให้ความช่วยเหลือกับทางสำนักงานฯ นอกจากนั้น กรรมการบางส่วนเป็นผู้แทนของพนักงานซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นผู้ใต้บังคับบัญชาของผู้อุทธรณ์ การเปิดเผยความเห็นจึงอาจมีผลกระทบในทางปกครอง และความเป็นกลางได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ รายงานการประชุมคณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ ถึงครั้งที่ ๖/๒๕๕๘ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็น

ข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติของสำนักงานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย ประกอบกับ กระบวนการพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยให้ยก อุทธรณ์และแจ้งคำวินิจฉัยให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว การเปิดเผยรายงานการประชุมคณะกรรมการวินิจฉัย อุทธรณ์ในขณะนี้จึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตาม วัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนเหตุผลที่สำนักงานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมายอ้างว่าการเปิดเผยรายงานการประชุมจะส่งผล กระทบต่อบุคคลภายนอก และผู้แทนพนักงานซึ่งได้รับการคัดเลือกจากพนักงานด้วยกันมาเป็น คณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์นั้น เห็นว่า การที่บุคคลภายนอกมาทำหน้าที่เป็นกรรมการวินิจฉัย อุทธรณ์ บุคคลนั้นต้องมีความรับผิดชอบในการทำหน้าที่ดังกล่าว เพราะเป็นการใช้อำนาจหน้าที่ของ รัฐที่อาจส่งผลกระทบต่อผู้อุทธรณ์ได้ เช่นเดียวกับผู้แทนพนักงานซึ่งได้รับการคัดเลือกจากพนักงาน ด้วยกันมาเป็นคณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ การทำหน้าที่ของพนักงานมีลักษณะเป็นการปฏิบัติ หน้าที่ราชการประการหนึ่ง ซึ่งแม้ผู้แทนพนักงานจะเป็นผู้ได้บังคับบัญชาของผู้อุทธรณ์ แต่ปัจจุบัน ผู้อุทธรณ์มีได้อยู่ในตำแหน่งบริหารที่อาจให้คุณและโทษกับพนักงานผู้นั้นได้ ประกอบกับกระบวนการ พิจารณาอุทธรณ์ต้องโปร่งใส และตรวจสอบได้ ข้อกล่าวอ้างดังกล่าวของสำนักงานคณะกรรมการ ปฏิรูปกฎหมายจึงไม่เป็นเหตุในการตัดสิทธิการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารในกระบวนการพิจารณาอุทธรณ์ ของผู้อุทธรณ์ได้ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์ สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการปฏิรูปกฎหมาย เปิดเผยแพร่รายงานการประชุมคณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ ถึงครั้งที่ ๖/๒๕๕๘ พร้อมทั้ง ให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๒/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลโพธิ์กลาง
จังหวัดนครราชสีมา เกี่ยวกับเอกสารการกู้เงินกองทุน

ผู้อุทธรณ์ : นางนุกสรา จันทร์วิเศษ
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลโพธิ์กลาง จังหวัดนครราชสีมา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางนุกสรา จันทร์วิเศษ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลโพธิ์กลาง ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารกู้เงินกองทุนส่งเสริมกิจการเทศบาล ของเทศบาลตำบลโพธิ์กลาง ในการยื่นขอกู้เงินกองทุนส่งเสริมกิจการเทศบาล ตามแผนงานโครงการงบประมาณปี ๒๕๕๘

เทศบาลตำบลโพธิ์กลางมีหนังสือ ที่ นม ๕๒๔๑๒/๘๙๗ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า อยู่ในขั้นตอนการดำเนินการขออนุมัติจากกองทุนส่งเสริมกิจการเทศบาล

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลโพธิ์กลาง ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นประธานเครือข่ายพลเมืองตำบลโพธิ์กลาง ทราบว่าเทศบาลตำบลโพธิ์กลางได้ยื่นขอกู้เงินกองทุนส่งเสริมกิจการเทศบาล ตามแผนงานโครงการงบประมาณปี ๒๕๕๘ จึงต้องการเอกสารการกู้เงินดังกล่าวเพื่อนำไปศึกษาวิเคราะห์ผลดี ผลกระทบและความคุ้มค่าของการใช้เงิน ว่าเกิดประโยชน์สูงสุดและไม่เป็นภาระหนี้กับประชาชนชาวตำบลโพธิ์กลาง อีกทั้ง ประชาชนจะได้มีส่วนร่วมในการตรวจสอบเพื่อป้องกันการทุจริตประพฤติดมิชอบ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เทศบาลตำบล

โพธิ์กลางมีหนังสือ ที่ นม ๕๒๔๑๑/๑๑๓๘ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ และหนังสือ ที่ นม ๕๒๔๑๑/๑๒๕๕ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงสรุปความได้ว่า การดำเนินการขอกู้เงินจากสำนักงานเงินทุนส่งเสริมกิจการเทศบาล ของเทศบาลตำบลโพธิ์กลาง ต้องดำเนินการหลายขั้นตอน ได้แก่ การจัดทำแผนงาน โครงการ การขออนุมัติจากสภาเทศบาลตำบลโพธิ์กลาง การขอความเห็นชอบจากผู้ว่าราชการจังหวัดนครราชสีมา รวมทั้งการขออนุมัติการกู้เงินจากสำนักงานเงินทุนส่งเสริมกิจการเทศบาล ซึ่งการดำเนินการตามโครงการต่างๆ ที่ขออนุมัติเงินกู้จะสามารถดำเนินการได้ต่อเมื่อสำนักงานเงินทุนส่งเสริมกิจการเทศบาลอนุมัติแล้วเท่านั้น หากไม่ได้รับการอนุมัติเทศบาลตำบลโพธิ์กลางก็ไม่สามารถดำเนินการตามโครงการต่างๆ ได้ โดยขณะที่ผู้อุทธรณ์ได้ร้องขอเอกสารแผนงานโครงการการขอกู้เงินจากสำนักงานเงินทุนส่งเสริมกิจการเทศบาล ของเทศบาลตำบลโพธิ์กลาง ยังอยู่ระหว่างการขออนุมัติการกู้เงินจากสำนักงานเงินทุนส่งเสริมกิจการเทศบาล เทศบาลตำบลโพธิ์กลางจึงยังไม่สามารถให้ข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอในขณะนั้นได้ แต่ปัจจุบันสำนักงานเงินทุนส่งเสริมกิจการเทศบาลได้อนุมัติการกู้เงินดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอ คือ เอกสารกู้เงินกองทุนส่งเสริมกิจการเทศบาล ของเทศบาลตำบลโพธิ์กลาง ในการยื่นขอกู้เงินกองทุนส่งเสริมกิจการเทศบาลตามแผนงานโครงการงบประมาณปี ๒๕๕๘ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐตามแผนงานโครงการที่ได้รับอนุมัติงบประมาณไว้ ซึ่งต้องมีความโปร่งใสและตรวจสอบได้เป็นสำคัญ ประกอบกับในขณะนี้สำนักงานเงินทุนส่งเสริมกิจการเทศบาลได้อนุมัติการกู้เงินดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว ข้อมูลข่าวสารนี้จึงเป็นข้อมูลที่ไม่เข้าลักษณะอันไม่อาจเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลโพธิ์กลางเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๓/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาแพร่ เขต ๒ เกี่ยวกับสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต ๒

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๘ ถึง
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต ๒ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง กรณีนาง ข. ได้ติดต่อกับ
นาย ค. เพื่อให้ความช่วยเหลือในการย้าย
๒. สรุปลำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง อีกทั้งบันทึกถ้อยคำคำให้การของนาง ข.
นาย ง. และนาย จ. พร้อมความเห็นของผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ
๓. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและสำนวนการดำเนินการทางวินัยอย่าง
ร้ายแรงกับนาย ค. และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต ๒ มีหนังสือ ลับ ที่ ศธ - ลงวันที่
๑๙ มกราคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่าการดำเนินการทาง
วินัยอย่างร้ายแรงนาย ค. ยังไม่สิ้นสุด เนื่องจากต้องผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการข้าราชการครู
และบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) ตามมาตรา ๑๐๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและ
บุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต ๒ จึงไม่อาจ
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวในขณะนี้ได้ เนื่องจากหากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจมีผลกระทบ
ต่อการพิจารณาของ ก.ค.ศ. อันทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตาม
วัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสาร
ของราชการ อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต ๒ ที่มีให้เปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต ๒ มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต ๒ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า เดิมโรงเรียนบ้านบ่อหอยได้ดำเนินการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรงแก่ผู้อุทธรณ์ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์แอบอ้างชื่อคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต ๒ (อ.ก.ค.ศ. แพร่ เขต ๒) เรียกเก็บเงินจากนาง ข. ที่ต้องการโยกย้ายไปรับราชการในเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต ๒ เป็นเหตุให้ อ.ก.ค.ศ. แพร่ เขต ๒ ได้รับความเสียหาย คณะกรรมการสอบสวนวินัยได้เรียกนาง ข. เข้าให้ถ้อยคำ นาง ข. ได้ให้ถ้อยคำว่าจะก่อนที่จะถูกผู้อุทธรณ์เรียกเก็บเงิน นาง ข. เคยถูกนาย ค. เรียกเก็บเงินมาก่อน ต่อมาคณะกรรมการสอบสวนวินัยพิจารณาและเห็นสมควรให้ตัดเงินเดือนผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว ระหว่างนั้นผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำขอคัดสำเนาสำนวนการสอบสวนวินัย โรงเรียนบ้านบ่อหอยได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ทั้งหมดโดยไม่มีการปกปิดข้อความใด ผู้อุทธรณ์ซึ่งใช้นามสมมุติว่า “ผู้รักความยุติธรรม” จึงได้นำถ้อยคำที่นาง ข. ให้ไว้กับคณะกรรมการสอบสวนวินัยไปร้องเรียนนาง ข. ต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต ๒ ว่ามีส่วนร่วมกับนาย ค. ในการเรียกเก็บเงินเพื่อช่วยในการย้าย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต ๒ ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ผลการพิจารณา คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงมีความเห็นให้ยุติเรื่อง ต่อมาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต ๒ ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่นาย ค. โดยสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงเป็นข้อมูลประกอบการสอบสวนวินัยดังกล่าวด้วย ผู้อุทธรณ์จึงได้มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารในรายการข้างต้นไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต ๒

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๘ และหนังสือ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงสรุปความได้ว่า สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้อุทธรณ์กับพวก กรณีร่วมกันกระทำการเรียกเก็บเงินจำนวน ๑๕๐,๐๐๐ บาท จากนาง ข. ข้าราชการครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาน่าน เขต ๑ โดยกล่าวอ้างว่าสามารถช่วยให้ย้ายไปโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต ๒ ได้ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการคำให้การของนาง ข. นาย จ. และ นาย ง. ไปใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบการยื่นคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ว่าคำให้การของบุคคลทั้งสาม ในชั้นสืบสวนข้อเท็จจริงของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต ๒ ตรงกันหรือเหมือนกันกับคำให้การที่บุคคลทั้งสามเคยให้ไว้กับคณะกรรมการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรง ตามคำสั่งโรงเรียนบ้านบ่อหอยหรือไม่ เพราะคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงที่ สพฐ. แต่งตั้งได้ใช้เป็นพยานหลักฐานกล่าวหาผู้อุทธรณ์ หากคำให้การของบุคคลดังกล่าวไม่ตรงกันหรือไม่เหมือนกัน หรือได้กลับคำให้การใหม่ยอมทำให้ข้อกล่าวหาที่ สพฐ. ตั้งขึ้นยอมไม่มีน้ำหนักรับฟังได้ ประกอบกับในฐานะที่ผู้อุทธรณ์เป็นผู้

ร้องเรียนนาง ข. ผู้อุทธรณ์จึงต้องการทราบว่ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต ๒ มีข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานพร้อมทั้งเหตุผลประการใด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต ๒ จึงได้มีคำสั่ง ที่ ๑/๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงเฉพาะนาย ค. ในเรื่องมีพฤติการณ์เรียกรับเงินนาง ข. และทำไม หรือเหตุใด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต ๒ จึงไม่มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงกับ นาง ข. ผู้ให้เงินกับนาย ค. ทั้งที่เรื่องที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องเดียวกัน และในขณะเดียวกันในสำนวนการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงกับนาย ค. นั้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต ๒ ได้นำสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวไปเป็นส่วนหนึ่งของพยานหลักฐานตามที่กล่าวอ้างจริงหรือไม่

ผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต ๒ เข้าชี้แจงด้วยวาจา พร้อมทั้งมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๑๐/๔๖๙ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ และหนังสือลับ ที่ - ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ ชี้แจงสรุปความได้ว่า ภายหลังจากที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต ๒ ได้รับเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต ๒ ได้มีคำสั่ง ที่ ๓/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ผลการสืบสวนข้อเท็จจริงปรากฏว่ากรณีไม่มีมูล ต่อมาเมื่อวันที่ ๒ มกราคม ๒๕๕๗ สพฐ. แจ้งผลการดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริง กรณีผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่าเรียกรับเงินนาง ข. พบว่า นาย ค. มีมูลอันควรกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง กรณีเรียกรับเงินนาง ข. เพื่อให้ได้รับการย้ายมาดำรงตำแหน่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต ๒ จึงให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต ๒ ดำเนินการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงกับนาย ค. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต ๒ จึงได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง นาย ค. ตามคำสั่งที่ ๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๗ ปัจจุบันสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต ๒ ได้สอบสวนวินัยนาย ค. เสร็จสิ้นแล้ว แต่ตามมาตรา ๑๐๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ได้กำหนดให้ต้องรายงานผลการสอบสวนต่อคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) เพื่อพิจารณาต่อไป โดย ก.ค.ศ. มีอำนาจในการสั่งให้สอบสวนใหม่ หรือสอบสวนเพิ่มเติมได้ ตามมาตรา ๑๐๕ ซึ่งในขณะนี้ ก.ค.ศ. ยังพิจารณาไม่แล้วเสร็จ จึงเห็นว่าหากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวที่ยังไม่สิ้นสุดกระบวนการ อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้ง ผู้อุทธรณ์มิใช่คู่กรณีที่ถูกกระทบสิทธิจากผลของคำสั่งลงโทษทางวินัยอันจะมีสิทธิขอตรวจสอบหรือคัดรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนได้ และการที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต ๒ ได้ดำเนินการทางวินัยนาย ค. เป็นไปตามความเห็นของ สพฐ. มิใช่ดำเนินการตามข้อร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องร้องเรียนดังกล่าวแต่ประการใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง กรณีนาง ข. ได้ติดต่อกับนาย ค. เพื่อให้ความช่วยเหลือในการย้าย ๒. สรุปสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง อีกทั้งบันทึกถ้อยคำคำให้การของนาง ข. นาย ง. และนาย จ. พร้อมความเห็นของผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ และ ๓. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและสำนวนการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงกับ นาย ค. และเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยข้อมูลข่าวสารในรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสืบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต ๒ ได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยเห็นว่าไม่มีมูลและยุติเรื่องแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้ง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ร้องเรียนได้ทราบจะแสดงให้เห็นความถูกต้องและโปร่งใสในกระบวนการพิจารณาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต ๒ ข้อมูลข่าวสารนี้จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ได้แก่ วัน เดือน ปีเกิด อายุ และข้อมูลข่าวสารในขอบเขตสิทธิส่วนบุคคล ได้แก่ ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ ให้ปกปิดไว้ ส่วนคำให้การของนาย จ. ไม่ปรากฏในสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ซึ่งเป็นข้อมูลการดำเนินการทางวินัยนาย ค. เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลของบุคคลอื่นและไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนี้จึงอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่สมควรได้ ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงไม่ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในรายการนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต ๒ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลและข้อมูลข่าวสารในขอบเขตสิทธิส่วนบุคคลให้ปกปิดไว้ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๔/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ.๗)
ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ผู้อุทธรณ์ : นายวีรยุทธ ยิ้มห้อย
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นายวีรยุทธ ยิ้มห้อย ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวัดคลองจี่ว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท ขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ.๗) จากเกิดวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๔๙๘ เป็นวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๔๙๘ เพื่อให้ตรงกับทะเบียนราษฎร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๐๓๗/๗๖๙ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จัดส่งคำขอพร้อมทั้งเอกสารหลักฐานในการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ไปประกอบการพิจารณา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๐๙/๑๐๗๐ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาท ปฏิเสธการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่า คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีมติไม่รับพิจารณาคำขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ยื่นแบบคำขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด เกินเวลาที่กำหนดไว้ในข้อ ๘ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์อาจขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการซึ่งเป็นการใช้สิทธิตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามข้อ ๑๒ แห่งระเบียบดังกล่าว และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาทได้แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไข วัน เดือน ปีเกิด ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่แก้ไขวัน เดือน ปีเกิด คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักทะเบียนอำเภอสรนครบุรี และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชัยนาทได้มีหนังสือแจ้งให้ข้าราชการในสังกัดตรวจสอบและรับรองความถูกต้องของข้อมูลในระบบเป็นรายบุคคลเพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นปัจจุบัน จากการตรวจสอบผู้อุทธรณ์พบว่า ข้อมูลวัน เดือน ปีเกิด ใน ก.พ. ๗ ไม่ถูกต้อง โดยมีการระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๔๙๘ ซึ่งจะมีผลให้ผู้อุทธรณ์ต้องเกษียณอายุราชการในปี ๒๕๕๘ แต่ในความเป็นจริงผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๔๙๘ และครบกำหนดเกษียณอายุราชการในปี ๒๕๕๙ ผู้อุทธรณ์จึงยื่นขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด เพื่อให้ตรงกับทะเบียนราษฎร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปความได้ว่า เดิมผู้อุทธรณ์ชื่อเสน่ห์ ยิ้มห้อย ต่อมาในช่วงปี ๒๕๑๐ บิดาได้ไปแจ้งขอเปลี่ยนชื่อผู้อุทธรณ์เป็นวีรยุทธ ยิ้มห้อย กับกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และไม่มีการออกหลักฐานการเปลี่ยนชื่อให้ จึงทำให้ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถนำหลักฐานการเปลี่ยนชื่อมาแสดงต่อคณะกรรมการฯ ได้ ส่วนสื่อบัตรเนื่องจากระยะเวลาผ่านไปหลายปีจึงสูญหาย สำหรับทะเบียนบ้านฉบับที่เก่าที่สุด คือ ทะเบียนบ้านปี ๒๔๙๙ ผู้อุทธรณ์ได้เคยไปขอคัดสำเนาที่สำนักทะเบียนอำเภอสรนครบุรี แต่ได้รับแจ้งว่าเอกสารดังกล่าวได้เสื่อมสภาพตามอายุการใช้งานและได้ตรวจสอบจากฐานข้อมูลทางทะเบียนราษฎรระบบคอมพิวเตอร์ก็ไม่พบข้อมูลแต่อย่างใด ผู้อุทธรณ์จึงคงมีแต่ทะเบียนบ้านฉบับปี ๒๕๑๕ ปี ๒๕๒๖ และปี ๒๕๓๕ มาแสดง ซึ่งระบุตรงกันว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๔๙๘ ส่วนหลักฐานการศึกษา ผู้อุทธรณ์ได้นำหลักฐานทางการศึกษา คือ หนังสือรับรองความรู้ในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนวัดบำเพ็ญบุญ ใบสุทธิมัธยมศึกษาปีที่สาม โรงเรียนวิชัยบำรุงราษฎร์ ประกาศนียบัตรประโยคครูพิเศษมัธยม ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาจากวิทยาลัยครูนครสวรรค์ ซึ่งระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๔๙๘ สำหรับในประเด็นที่ว่าเหตุใดชื่อบิดาของผู้อุทธรณ์ในครั้งที่ใช้ชื่อว่า เสน่ห์ ยิ้มห้อย ในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ถึงระบุว่าชื่อนายมาริน ยิ้มห้อย ซึ่งไม่ตรงกับชื่อบิดาของผู้อุทธรณ์ภายหลังจากการเปลี่ยนชื่อเป็นวีรยุทธ ยิ้มห้อย ที่ระบุว่าชื่อนายถุงเงิน ยิ้มห้อย นั้น ผู้อุทธรณ์เห็นว่าน่าจะเป็นความผิดพลาดของทางโรงเรียน ซึ่งบิดาของผู้อุทธรณ์ชื่อนายถุงเงิน ยิ้มห้อย มารดาชื่อนางทรัพย์ ยิ้มห้อย ส่วนมาริน ยิ้มห้อย เป็นชื่อพี่สาวของผู้อุทธรณ์

ผู้แทนสำนักทะเบียนอำเภอสรนครบุรีชี้แจงสรุปความได้ว่า ในอดีตการแก้ไขข้อมูลในทะเบียนราษฎรมีวิธีการแก้ไขอย่างไรวินิจฉัยไม่ทราบ แต่ในปัจจุบันหากมีบุคคลใดต้องการแก้ไขข้อมูลทางทะเบียนราษฎร แนวทางปฏิบัติสำนักทะเบียนต้องมีการสอบถามคำผู้ขอแก้ไขประกอบกับการพิจารณา

เอกสารที่มีการยื่นเพิ่มเติม และการแก้ไขจะทำให้การชี้แจงข้อความและลงชื่อของเจ้าหน้าที่พร้อมวัน เดือน ปีที่แก้ไขกำกับไว้ พร้อมกันนี้ผู้แทนสำนักทะเบียนอำเภอสรนครบุรีได้นำทะเบียนบ้าน บ้านเลขที่ ๘๒ หมู่ที่ ๑๓ ตำบลห้วยกรด อำเภอสรนครบุรี จังหวัดชัยนาท ซึ่งเป็นทะเบียนบ้านฉบับปี ๒๕๑๕ ของ ผู้อุทธรณ์และเป็นทะเบียนบ้านต้นฉบับให้คณะกรรมการฯ ตรวจสอบ

คณะกรรมการฯ ตรวจสอบทะเบียนบ้านเลขที่ ๘๒ หมู่ที่ ๑๓ ตำบลห้วยกรด อำเภอ สรนครบุรี จังหวัดชัยนาท พบว่า ข้อมูลของบุคคลในลำดับที่ ๘ ซึ่งเป็นชื่อของผู้อุทธรณ์ มีการชี้แจงปีที่ เกิดซึ่งเป็นปีทางจันทรคติ และบรรทัดถัดลงมาระบุว่า ๑๘ ธ.ค. ๙๘ และมีรอยหยดน้ำปรากฏบน เดือนเกิด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า มีประเด็นที่ต้องพิจารณาในเบื้องต้นว่าผู้อุทธรณ์ และเด็กชายเสนห์ ยิ้มห้อย เป็นบุคคลเดียวกันหรือไม่ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่สามารถนำหนังสือสำคัญ แสดงการเปลี่ยนชื่อตัวมาแสดงได้ และสูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิด สูญหาย จึงต้องพิจารณาจาก ทะเบียนบ้าน บ้านเลขที่ ๘๒ หมู่ที่ ๑๓ ตำบลห้วยกรด อำเภอสรนครบุรี จังหวัดชัยนาท ซึ่งเป็นทะเบียน บ้านฉบับปี ๒๕๑๕ และปี ๒๕๒๖ ประกอบหลักฐานทางการศึกษา ได้แก่ หนังสือรับรองความรู้ในชั้น ประถมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนวัดบำเพ็ญบุญ ใบสุทธิมัธยมศึกษาปีที่สาม โรงเรียนวิชัยบำรุงราษฎร์ พบว่า เด็กชายเสนห์ ยิ้มห้อย และผู้อุทธรณ์ มีชื่อมารดาตรงกันคือ นางทรัพย์ ยิ้มห้อย ส่วนนายมาริน ยิ้มห้อย ซึ่งหนังสือรับรองความรู้ในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนวัดบำเพ็ญบุญ ระบุว่าบิดา ของเด็กชายเสนห์ ยิ้มห้อย นั้น เมื่อพิจารณาจากทะเบียนบ้านดังกล่าวข้างต้นปรากฏว่าบุคคล ดังกล่าวเป็นพี่สาวของผู้อุทธรณ์ และนางมาริน ยิ้มห้อย มีบิดาชื่อนายถุงเงิน ยิ้มห้อย มารดาชื่อนาง ทรัพย์ ยิ้มห้อย ซึ่งเป็นมารดาเดียวกับผู้อุทธรณ์ ดังนั้น จึงน่าเชื่อได้ว่าเด็กชายเสนห์ ยิ้มห้อย มีบิดาชื่อ นายถุงเงิน ยิ้มห้อย และเป็นบุคคลเดียวกับผู้อุทธรณ์

ประเด็นถัดมาผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๙๘ ตามที่ขอแก้ไขหรือไม่ กรณีนี้ ผู้อุทธรณ์ขอแก้ไขเดือนเกิดจากเดือนกรกฎาคม เป็นเดือนธันวาคม เห็นว่าการที่จะวินิจฉัยว่า ผู้อุทธรณ์เกิดเมื่อใดต้องยึดหลักฐานที่เชื่อถือได้ของทางราชการเป็นหลัก โดยหลักฐานสำคัญ ประกอบการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด คือ สูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิดเพราะเป็นหลักฐานที่ทางราชการ ออกให้แก่ประชาชนทุกคนเพื่อแสดงรายการข้อมูลเกี่ยวกับการเกิดของบุคคลโดยตรง กรณีนี้ ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถนำสูติบัตรมาแสดงได้ ดังนั้น จึงต้องพิจารณาตามทะเบียนบ้านฉบับเก่าที่สุด คือ ทะเบียนบ้าน บ้านเลขที่ ๘๒ หมู่ที่ ๑๓ ตำบลห้วยกรด อำเภอสรนครบุรี จังหวัดชัยนาท ซึ่งเป็นทะเบียน บ้านฉบับปี ๒๕๑๕ ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๙๘ และเมื่อพิจารณาจากเอกสารซึ่งเป็นหลักฐานทางการศึกษา หนังสือรับรองความรู้ในชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนวัดบำเพ็ญบุญ ใบสุทธิมัธยมศึกษาปีที่สาม โรงเรียนวิชัยบำรุงราษฎร์ ประกาศนียบัตรประโยคครูพิเศษมัธยม ประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาจากวิทยาลัยครูนครสวรรค์ หลักฐานดังกล่าวข้างต้นระบุตรงกันว่า

ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๔๘ ดังนั้น จึงเชื่อได้ว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๔๘ ตามที่ขอแก้ไข

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานแก้ไขเดือนเกิดผู้อุทธรณ์ในทะเบียนประวัติข้าราชการจากเดือนกรกฎาคม เป็นเดือนธันวาคม ตามที่ผู้อุทธรณ์ขอแก้ไข

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๕/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เกี่ยวกับการสอบคัดเลือกผู้บริหาร
สถานศึกษา ประจำปี ๒๕๕๘

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มอบอำนาจให้สืบตำรวจโท ข.
มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขอข้อมูลข่าวสาร
เกี่ยวกับการสอบคัดเลือกผู้บริหารสถานศึกษา ประจำปี ๒๕๕๘ จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. ข้อสอบผู้อำนวยการสถานศึกษา (ทั่วไป) ทั้ง ๒ ฉบับ
๒. กระดาษคำตอบ ทั้ง ๒ ฉบับ
๓. เฉลยข้อสอบ ทั้ง ๒ ฉบับ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๙.๑.๐๓/๔๒๒๘ ลงวันที่ ๒๑
พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงสืบตำรวจโท ข. ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูล
ข่าวสารดังกล่าวเป็นกรรมสิทธิ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) โดย สพฐ.
ไม่อนุญาตให้มหาวิทยาลัยจัดทำสำเนาข้อสอบ เฉลยคำตอบ และไม่อนุญาตให้บุคคลอื่นกระทำการ
แทนใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบ หรือสำเนาข้อสอบและเฉลยคำตอบ แต่อนุญาตให้
ผู้อุทธรณ์ตรวจสอบข้อสอบและเฉลยคำตอบได้ พร้อมกันนี้ได้แนบหนังสือปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารของ สพฐ. ที่ ศธ ๐๔๐๐๙/๑๗๑๖ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ไปด้วย

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่ง สพฐ. และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่ สพฐ. และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทน สพฐ. ผู้แทนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งรองผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านยาวิ-ห้วยโป่ง ได้สมัครเข้ารับการคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัด สพฐ. โดยผู้อุทธรณ์ เข้าสอบในตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา กลุ่มทั่วไป ซึ่งมีการสอบคัดเลือกภาค ก ในวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ข้อสอบแบ่งออกได้เป็นข้อสอบความรู้ทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน และข้อสอบความรู้ความสามารถในการบริหารงาน ในหน้าที่ รวมจำนวน ๒๐๐ ข้อ ซึ่งมีลักษณะเป็นข้อสอบปรนัย โดย สพฐ. ได้ว่าจ้างให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเป็นผู้จัดทำข้อสอบและตรวจข้อสอบ ต่อมาในวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ มีการประกาศผลสอบปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์ไม่ผ่านการทดสอบ ผู้อุทธรณ์ทราบว่าภายหลังจากการที่มีการประกาศผลสอบได้มีผู้ที่ไม่ผ่านการทดสอบขอเข้าตรวจดูข้อสอบ เฉลยคำตอบ และกระดาษคำตอบของตนเอง และพบว่ามีข้อผิดพลาดในการเฉลยคำตอบซึ่งไม่เป็นไปตามหลักวิชาการ ต่อมาจึงมีผู้ไม่ผ่านการทดสอบได้ทยอยขอเข้าตรวจดูข้อสอบ เฉลยคำตอบ และกระดาษคำตอบ จำนวนมาก และพบว่าจำนวนข้อที่เฉลยผิดพลาดมีเพิ่มมากขึ้น และในครั้งหลังๆ ผู้ที่ขอเข้าตรวจดูจะได้ตรวจดูเฉพาะกระดาษคำตอบของตนเอง พร้อมเฉลยซึ่งไม่มีเนื้อหาของคำตอบ ต่อมามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้มีการทบทวนข้อสอบพร้อมเฉลยคำตอบใหม่ โดยในครั้งนี้มีผู้ได้รับการปรับคะแนนเพิ่มมากขึ้น จนผ่านการทดสอบ แต่ในส่วนของผู้อุทธรณ์ ภายหลังจากการมีคะแนนใหม่ ยังมีคะแนนขาดอยู่อีก ๑ คะแนน ผู้อุทธรณ์ตั้งข้อสังเกตว่า การทบทวนข้อสอบพร้อมเฉลยคำตอบใหม่มีแต่ผู้ได้รับการปรับคะแนนเพิ่มมากขึ้น แต่ในขณะเดียวกันไม่มีผู้ใดที่ได้รับการปรับคะแนนให้ลดน้อยลง ผู้อุทธรณ์เห็นว่าตนเป็นผู้ถูกระทบสิทธิจึงต้องการได้ข้อมูลข่าวสารตามที่มีการร้องขอเพื่อนำไปปกป้องสิทธิของตนต่อไป

ผู้แทน สพฐ. ชี้แจงสรุปความได้ว่า ในการคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัด สพฐ. ในครั้งนี้ สพฐ. ได้ว่าจ้างให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเป็นผู้ดำเนินการจัดทำข้อสอบพร้อมเฉลยคำตอบให้ ซึ่งข้อสอบดังกล่าวเป็นข้อสอบเฉพาะภาค ก เท่านั้น หากผู้เข้ารับการทดสอบไม่ผ่านภาค ก จะไม่มีการตรวจข้อสอบในภาค ข ซึ่งเป็นข้อสอบเฉพาะตำแหน่ง และคะแนนภาค ค ซึ่งเป็นการสัมภาษณ์ให้ ภายหลังจากการที่มีการประกาศผลการสอบ มีผู้ไม่ผ่านการทดสอบได้ติดต่อเพื่อขอเข้าตรวจดูข้อสอบ เฉลยคำตอบ และกระดาษคำตอบของตนเอง จำนวนมาก ซึ่ง สพฐ. ได้อนุญาตให้บุคคลเหล่านี้

สามารถเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ และเมื่อมีการวิพากษ์วิจารณ์ในการออกข้อสอบและเฉลยคำตอบ สพฐ. ได้ให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทบทวนข้อสอบใหม่อีกครั้ง จนภายหลังได้รับแจ้งจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒว่ามีข้อผิดพลาดจริง และมีการปรับคะแนนให้ผู้เข้าสอบใหม่ ซึ่งจากการปรับคะแนนใหม่นี้มีผลให้ผู้ผ่านการคัดเลือกบางคนได้คะแนนในลำดับที่สูงกว่าผู้ที่ได้ผ่านการคัดเลือกเดิม ซึ่งอาจเป็นเพราะบุคคลนั้นได้คะแนนมากในภาค ข และภาค ค ส่วนเหตุผลที่ สพฐ. ไม่อนุญาตให้มีการสำเนาข้อสอบและเฉลยคำตอบ เนื่องจาก สพฐ. มีการจัดสอบอยู่หลายครั้ง แต่ปัจจุบัน สพฐ. ยังไม่มีคลังข้อสอบ จึงต้องการพัฒนาให้ข้อสอบเหล่านี้เป็นคลังข้อสอบที่สามารถใช้ต่อไปได้ในอนาคต หากให้มีการเปิดเผยโดยให้สำเนาจะมีผลต่อการทำคลังข้อสอบของ สพฐ. และจะเป็นการเปิดโอกาสให้มีผู้นำข้อสอบไปหาประโยชน์ทางการค้าได้

ผู้แทนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒชี้แจงสรุปความได้ว่า สพฐ. ได้ว่าจ้างให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเป็นผู้จัดทำข้อสอบพร้อมเฉลยคำตอบ ซึ่งใน TOR ข้อ ๘ ได้กำหนดไว้ว่า สพฐ. เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในข้อสอบและเฉลยคำตอบดังกล่าว และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒจะต้องส่งคืนข้อสอบพร้อมเฉลยคำตอบให้ สพฐ. ดังนั้น ในขณะนี้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเป็นเพียงผู้ครอบครองข้อมูลข่าวสารเท่านั้น มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒจึงปฏิเสธการให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์ ผู้แทนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเห็นว่า หากให้มีการเปิดเผยข้อสอบพร้อมเฉลยคำตอบ โดยให้สำเนา อาจทำให้ต่อไปมีผู้นำข้อมูลดังกล่าวไปใช้เพื่อประโยชน์ทางการค้าได้ และจะทำให้การคัดเลือกบุคคลไม่อาจประสบผลสำเร็จในการหาบุคคลที่เป็นผู้มีความรู้ความสามารถที่แท้จริงได้ เพราะการทำข้อสอบจะเกิดจากการท่องจำอย่างเดียว อีกทั้ง อาจทำให้ระบบการออกข้อสอบถึงทางตัน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อสอบ เฉลยคำตอบ และกระดาษคำตอบของผู้อุทธรณ์ ซึ่งการจัดสอบ สพฐ. ได้ดำเนินการเสร็จสิ้น และมีการประกาศรายชื่อผู้ที่ได้รับการคัดเลือกแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนเหตุผลที่ สพฐ. กล่าวอ้างในการปฏิเสธการให้สำเนาข้อมูลข่าวสารว่าต้องการพัฒนาข้อสอบเหล่านี้ให้เป็นคลังข้อสอบต่อไปในอนาคตนั้น เห็นว่า กระบวนการจัดทำคลังข้อสอบที่สำคัญ คือ การวิเคราะห์ข้อสอบ วิเคราะห์คะแนนเพื่อคำนวณหาค่าความยาก และนำค่าที่ได้มาพิจารณาเพื่อคัดเลือกข้อสอบที่มีคุณภาพเก็บไว้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการทำคลังข้อสอบต่อไปในอนาคต แต่ในกรณีนี้ผู้อุทธรณ์มิได้ร้องขอการวิเคราะห์ต่างๆ ในการจัดทำคลังข้อสอบแต่อย่างใด แต่ผู้อุทธรณ์ต้องการตรวจสอบข้อสอบ เฉลยคำตอบ และกระดาษคำตอบ เนื่องจากข้อสอบและเฉลยคำตอบมีข้อผิดพลาดและได้รับการท้วงติงว่าไม่เป็นไปตามหลักวิชาการซึ่งปรากฏในภายหลังว่ามีการยอมรับและปรับคะแนนในข้อผิดพลาดดังกล่าวแล้ว

ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกระทบสิทธิและต้องการข้อมูลข่าวสารไปเพื่อปกป้องสิทธิของตน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นนอกจากจะเป็นประโยชน์ต่อผู้อุทธรณ์แล้ว ยังจะแสดงให้เห็นถึงความถูกต้องและโปร่งใสในกระบวนการออกข้อสอบและคัดเลือกผู้บริหารสถานศึกษาที่มีคุณภาพของ สพฐ. อีกด้วย ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ จึงเปิดเผยโดยให้สำเนาได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ สพฐ. และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เปิดเผย ข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๖/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เกี่ยวกับการสอบคัดเลือกผู้บริหาร
สถานศึกษา ประจำปี ๒๕๕๘

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มอบอำนาจให้สืบตำรวจโท ข. มีหนังสือ
ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการ
สอบคัดเลือกผู้บริหารสถานศึกษา ประจำปี ๒๕๕๘ จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. ข้อสอบผู้อำนวยการสถานศึกษา (กลุ่มประสบการณ์) ทั้ง ๒ ฉบับ
๒. กระดาษคำตอบ ทั้ง ๒ ฉบับ
๓. เฉลยข้อสอบ ทั้ง ๒ ฉบับ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๙.๑.๐๓/๔๒๒๘ ลงวันที่ ๒๑
พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงสืบตำรวจโท ข. ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูล
ข่าวสารดังกล่าวเป็นกรรมสิทธิ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) โดย สพฐ.
ไม่อนุญาตให้มหาวิทยาลัยจัดทำสำเนาข้อสอบ เฉลยคำตอบ และไม่อนุญาตให้บุคคลอื่นกระทำการ
แทนใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบ หรือสำเนาข้อสอบและเฉลยคำตอบ แต่อนุญาตให้
ผู้อุทธรณ์ตรวจสอบข้อสอบและเฉลยคำตอบได้ พร้อมกันนี้ได้แนบหนังสือปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารของ สพฐ. ที่ ศธ ๐๔๐๐๙/๑๗๑๖ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ไปด้วย

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูล
ข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่ง สพฐ. และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ที่มีให้เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่ สพฐ. และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทน สพฐ. ผู้แทนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งรองผู้อำนวยการโรงเรียนโสตศึกษาจังหวัดเพชรบูรณ์ ได้สมัครเข้ารับการคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัด สพฐ. โดยผู้อุทธรณ์ เข้าสอบในตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา กลุ่มประสบการณ์ ซึ่งมีการสอบคัดเลือกภาค ก ในวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ข้อสอบแบ่งออกได้เป็นข้อสอบความรู้ทั่วไปที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน และข้อสอบความรู้ความสามารถในการบริหารงานในหน้าที่ รวมจำนวน ๒๐๐ ข้อ ซึ่งมีลักษณะเป็นข้อสอบปรนัย โดย สพฐ. ได้ว่าจ้างให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเป็นผู้จัดทำข้อสอบและตรวจข้อสอบ ต่อมาในวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ มีการประกาศผลสอบปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์ไม่ผ่านการทดสอบ ผู้อุทธรณ์ทราบภายหลังจากที่มีการประกาศผลสอบได้มีผู้ที่ไม่ผ่านการทดสอบขอเข้าตรวจดูข้อสอบ เฉลยคำตอบ และกระดาษคำตอบของตนเอง และพบว่าข้อผิดพลาดในการเฉลยคำตอบซึ่งไม่เป็นไปตามหลักวิชาการ ต่อมาจึงมีผู้ไม่ผ่านการทดสอบได้ทยอยขอเข้าตรวจดูข้อสอบ เฉลยคำตอบ และกระดาษคำตอบ จำนวนมาก และพบว่าจำนวนข้อที่เฉลยผิดพลาดมีเพิ่มมากขึ้น และในครั้งหลังๆ ผู้ที่ขอเข้าตรวจดูจะได้ตรวจดูเฉพาะกระดาษคำตอบของตนเอง พร้อมเฉลยซึ่งไม่มีเนื้อหาของคำตอบ ต่อมามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้มีการทบทวนข้อสอบพร้อมเฉลยคำตอบใหม่ โดยในครั้งนี้มีผู้ได้รับการปรับคะแนนเพิ่มมากขึ้น จนผ่านการทดสอบ แต่ในส่วนของผู้อุทธรณ์ ภายหลังจากมีการปรับคะแนนใหม่ ยังมีคะแนนขาดอยู่อีก ๓ คะแนน ผู้อุทธรณ์ตั้งข้อสังเกตว่า การทบทวนข้อสอบพร้อมเฉลยคำตอบใหม่มีแต่ผู้ได้รับการปรับคะแนนเพิ่มมากขึ้น แต่ในขณะเดียวกันไม่มีผู้ใดที่ได้รับการปรับคะแนนให้ลดน้อยลง ผู้อุทธรณ์เห็นว่าตนเป็นผู้ถูกกระทบสิทธิจึงต้องการได้ข้อมูลข่าวสารตามที่มีการร้องขอเพื่อนำไปปกป้องสิทธิของตนต่อไป

ผู้แทน สพฐ. ชี้แจงสรุปความได้ว่า ในการคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัด สพฐ. ในครั้งนี้ สพฐ. ได้ว่าจ้างให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเป็นผู้ดำเนินการจัดทำข้อสอบพร้อมเฉลยคำตอบให้ ซึ่งข้อสอบดังกล่าวเป็นข้อสอบเฉพาะภาค ก เท่านั้น หากผู้เข้ารับการทดสอบไม่ผ่านภาค ก จะไม่มีการตรวจข้อสอบในภาค ข ซึ่งเป็นข้อสอบเฉพาะตำแหน่ง และคะแนนภาค ค ซึ่งเป็นการสัมภาษณ์ให้ ภายหลังจากที่มีการประกาศผลการสอบ มีผู้ไม่ผ่านการทดสอบได้ติดต่อเพื่อขอเข้าตรวจดูข้อสอบ เฉลยคำตอบ และกระดาษคำตอบของตนเอง จำนวนมาก ซึ่ง สพฐ. ได้อนุญาตให้บุคคลเหล่านี้สามารถเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ และเมื่อมีการวิพากษ์วิจารณ์ในการออกข้อสอบและเฉลยคำตอบ สพฐ. ได้ให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทบทวนข้อสอบใหม่อีกครั้ง จนภายหลังได้รับแจ้งจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒว่ามีข้อผิดพลาดจริง และมีการปรับคะแนนให้ผู้เข้าสอบใหม่ ซึ่งจากการปรับคะแนนใหม่นี้มีผลให้ผู้ผ่านการคัดเลือกบางคนได้คะแนนในลำดับที่สูงกว่าผู้ที่ผ่าน

การคัดเลือกเดิม ซึ่งอาจเป็นเพราะบุคคลนั้นได้คะแนนมากในภาค ข และภาค ค ส่วนเหตุผลที่ สพฐ. ไม่อนุญาตให้มีการสำเนาข้อสอบและเฉลยคำตอบ เนื่องจาก สพฐ. มีการจัดสอบอยู่หลายครั้ง แต่ปัจจุบัน สพฐ. ยังไม่มีคลังข้อสอบ จึงต้องการพัฒนาให้ข้อสอบเหล่านี้เป็นคลังข้อสอบที่สามารถใช้ต่อไปได้ในอนาคต หากให้มีการเปิดเผยโดยให้สำเนาจะมีผลต่อการทำคลังข้อสอบของ สพฐ. และจะเป็นการเปิดโอกาสให้มีผู้นำข้อสอบไปหาประโยชน์ทางการค้าได้

ผู้แทนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒชี้แจงสรุปความได้ว่า สพฐ. ได้ว่าจ้างให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเป็นผู้จัดทำข้อสอบพร้อมเฉลยคำตอบ ซึ่งใน TOR ข้อ ๘ ได้กำหนดไว้ว่า สพฐ. เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในข้อสอบและเฉลยคำตอบดังกล่าว และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒจะต้องส่งคืนข้อสอบพร้อมเฉลยคำตอบให้ สพฐ. ดังนั้น ในขณะนั้นมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเป็นเพียงผู้ครอบครองข้อมูลข่าวสารเท่านั้น มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒจึงปฏิเสธการให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์ ผู้แทนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเห็นว่า หากให้มีการเปิดเผยข้อสอบพร้อมเฉลยคำตอบ โดยให้สำเนา อาจทำให้ต่อไปมีผู้นำข้อมูลดังกล่าวไปใช้เพื่อประโยชน์ทางการค้าได้ และจะทำให้การคัดเลือกบุคคลไม่อาจประสบผลสำเร็จในการหาบุคคลที่เป็นผู้มีความรู้ความสามารถที่แท้จริงได้ เพราะการทำข้อสอบจะเกิดจากการท่องจำอย่างเดียว อีกทั้ง อาจทำให้ระบบการออกข้อสอบถึงทางตัน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อสอบ เฉลยคำตอบ และกระดาษคำตอบของผู้อุทธรณ์ ซึ่งการจัดสอบ สพฐ. ได้ดำเนินการเสร็จสิ้น และมีการประกาศรายชื่อผู้ที่ได้รับการคัดเลือกแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนเหตุผลที่ สพฐ. กล่าวอ้างในการปฏิเสธการให้สำเนาข้อมูลข่าวสารว่าต้องการพัฒนาข้อสอบเหล่านี้ให้เป็นคลังข้อสอบต่อไปในอนาคตนั้น เห็นว่า กระบวนการจัดทำคลังข้อสอบที่สำคัญ คือ การวิเคราะห์ข้อสอบ วิเคราะห์คะแนนเพื่อคำนวณหาค่าความยาก และนำค่าที่ได้มาพิจารณาเพื่อคัดเลือกข้อสอบที่มีคุณภาพเก็บไว้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการทำคลังข้อสอบต่อไปในอนาคต แต่ในกรณีนี้ผู้อุทธรณ์มีได้ร้องขอการวิเคราะห์ต่างๆ ในการจัดทำคลังข้อสอบแต่อย่างใด แต่ผู้อุทธรณ์ต้องการตรวจสอบข้อสอบ เฉลยคำตอบ และกระดาษคำตอบ เนื่องจากข้อสอบและเฉลยคำตอบมีข้อผิดพลาดและได้รับการท้วงติงว่าไม่เป็นไปตามหลักวิชาการซึ่งปรากฏในภายหลังว่ามีการยอมรับและปรับคะแนนในข้อผิดพลาดดังกล่าวแล้ว ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกระทบสิทธิและต้องการข้อมูลข่าวสารไปเพื่อปกป้องสิทธิของตน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นนอกจากจะเป็นประโยชน์ต่อผู้อุทธรณ์แล้ว ยังจะแสดงให้เห็นถึงความถูกต้องและโปร่งใสในกระบวนการออกข้อสอบและคัดเลือกผู้บริหารสถานศึกษาที่มีคุณภาพของ สพฐ. อีกด้วย ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์

สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์
จึงเปิดเผยโดยให้สำเนาได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ
ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ สพฐ. และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๔๗/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบคัดเลือกข้าราชการเพื่อเข้ารับการ
อบรมหลักสูตรนายอำเภอ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมการปกครอง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งปลัดอำเภอพนัสนิคม จังหวัดชลบุรี
มีหนังสือลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงอธิบดีกรมการปกครองขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบคัดเลือก
ข้าราชการเพื่อเข้ารับการอบรมหลักสูตรนายอำเภอ จำนวน ๕ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ สัญญาว่าจ้างคณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

รายการที่ ๒ มติที่ประชุมคณะกรรมการคัดเลือกฯ ครั้งที่ ๕/๒๕๕๘

รายการที่ ๓ มติ อ.ก.พ. กรมการปกครอง ครั้งที่ ๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘

รายการที่ ๔ หนังสือชี้แจงของคณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิต
พัฒนบริหารศาสตร์

รายการที่ ๕ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอบทั้งหมด

กรมการปกครองมีหนังสือ ที่ มท ๐๓๐๒.๒/๗๘๓๓ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘
ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผล ดังนี้

รายการที่ ๑ เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเกี่ยวกับเรื่องเฉพาะตัวของสถาบัน
บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ จะเปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูล
ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้ ตามมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ
ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

รายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงาน
ของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ
ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

รายการที่ ๔ เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิ ส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

รายการที่ ๕ ผู้อุทธรณ์ไม่ได้ระบุนายการเอกสารในเรื่องใดเรื่องหนึ่งเป็นการเฉพาะ จึงไม่สามารถดำเนินการตามที่ผู้อุทธรณ์แจ้งความประสงค์ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนกรมการปกครอง และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า กรมการปกครองได้ประกาศรับสมัครคัดเลือกข้าราชการเพื่อเข้ารับการอบรมหลักสูตรนายอำเภอประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗ โดยแจ้งคณะกรรมการประสานงาน สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ เป็นผู้ดำเนินการออกข้อสอบ ตรวจข้อสอบและประมวลผลคะแนนสอบ ดำเนินการสอบข้อเขียนในวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๘ เมื่อประกาศผลสอบผู้อุทธรณ์ไม่มีชื่อเป็นผู้สอบได้ ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า การสอบข้อเขียนนั้นแบ่งเป็น ๒ ภาค คือภาคความรู้ความสามารถทั่วไป และภาคความรู้ความสามารถเฉพาะตำแหน่ง กรมการปกครองต้องประกาศผลการสอบ ๒ ครั้ง เพราะมีผู้เข้าสอบทั้งที่ทั้งข้อสอบและคำตอบนั้นผิดพลาดหลายข้อ เมื่อประกาศผลสอบแล้วไม่มีชื่อผู้อุทธรณ์เป็นผู้สอบได้ ผู้อุทธรณ์ได้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองขอให้ยกเลิกการสอบคัดเลือกดังกล่าวและให้มีการสอบใหม่ เนื่องจากข้อสอบภาคความรู้ความสามารถทั่วไปไม่ตรงกับขอบเขตเนื้อหาที่ประธานกรรมการคัดเลือกข้าราชการเพื่อเข้ารับการศึกษาอบรมหลักสูตรนายอำเภอประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗ ประกาศกำหนดไว้ โดยฟ้อง อ.ก.พ.กรมการปกครอง ที่ ๑ คณะรัฐมนตรี สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ที่ ๒ ประธานกรรมการและคณะกรรมการคัดเลือกข้าราชการเพื่อเข้ารับการอบรมหลักสูตรนายอำเภอประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗ ที่ ๓ ศาลปกครองรับฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ แต่ไม่รับฟ้องผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยเนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ เป็นผู้ออกข้อสอบผิดพลาด ส่วนผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ มีหน้าที่ตรวจสอบว่าข้อสอบนั้นมีเนื้อหาตรงตามขอบเขตที่ประกาศกำหนดหรือไม่ ผู้อุทธรณ์มีคำขอให้ศาลหมายเรียกข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แล้ว แต่ศาลไม่ออกหมายเรียกให้ เหตุผลที่ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๕ นั้นก็เพื่อใช้ตรวจสอบการดำเนินการจัดสอบ ดังนี้

รายการที่ ๑ ผู้อุทธรณ์ต้องการตรวจสอบเอกสารสัญญาจ้างว่ามีรายละเอียดอย่างไร ใครเป็นผู้ตรวจการจ้าง เหตุใดผู้ตรวจการจ้างจึงไม่ตรวจสอบว่าข้อสอบนั้นมีเนื้อหาตรงตามขอบเขตที่ประธานกรรมการคัดเลือกฯ ประกาศกำหนดหรือไม่ เมื่อผู้อุทธรณ์ร้องเรียนกรมการปกครองก็ผลักระให้คณะกรรมการประสานงานเป็นผู้ตอบชี้แจง

รายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ ผู้อุทธรณ์ต้องการตรวจสอบว่าที่ประชุมคณะกรรมการคัดเลือกฯ และ อ.ก.พ.กรรมการปกครอง พิจารณาอย่างไรจึงมีมติเห็นชอบรับรองผลการตรวจข้อสอบและกระดาษคำตอบของคณะรัฐประศาสนศาสตร์ ทั้งที่การออกข้อสอบนั้นมีความผิดพลาดมาก

รายการที่ ๔ ผู้อุทธรณ์ต้องการตรวจสอบกระบวนการออกข้อสอบ เนื่องจากคณะรัฐประศาสนศาสตร์ออกข้อสอบไม่ตรงตามขอบเขตที่ประธานกรรมการคัดเลือกฯ ประกาศกำหนด โดยเอกสารรายการนี้เป็นเอกสารสำคัญที่จะใช้พิสูจน์ให้ศาลเห็นว่าการออกข้อสอบนั้นไม่ถูกต้อง

รายการที่ ๕ ผู้อุทธรณ์ต้องการเอกสารข้อสอบเพื่อใช้ประกอบการชี้แจงแสดงให้ศาลเห็นว่าข้อสอบส่วนใดที่อยู่ในขอบเขต และส่วนใดที่ไม่อยู่ในขอบเขตที่ประธานกรรมการคัดเลือกฯ ประกาศกำหนด

ผู้แทนกรรมการปกครองชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า เมื่อกรรมการปกครองประกาศผลสอบแล้วมีผู้เข้าสอบทักท้วงว่าข้อสอบและคำตอบผิดพลาด กรรมการปกครองได้ส่งเรื่องให้คณะรัฐประศาสนศาสตร์ซึ่งเป็นผู้รับจ้างทำการแก้ไขและปรับคะแนนของผู้สอบให้ถูกต้องแล้ว ประกาศผลสอบใหม่ การประกาศผลสอบทั้ง ๒ ครั้งผู้อุทธรณ์ไม่มีชื่อเป็นผู้สอบได้ เมื่อผู้อุทธรณ์ฟ้องคดีแล้วกรรมการปกครองได้ทำคำให้การและส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องต่อศาลแล้ว โดยศาลได้วินิจฉัยแล้วว่าข้อสอบนั้นมีเนื้อหาอยู่ในขอบเขตที่ประธานกรรมการคัดเลือกฯ ประกาศกำหนด เนื่องจากตำแหน่งนายอำเภอ นั้นเป็นผู้บริหารระดับสูงต้องมีความรู้กว้าง ส่วนการที่คณะรัฐประศาสนศาสตร์ยอมรับว่าข้อสอบมีความผิดพลาดนั้นเป็นการยอมรับว่ามีความผิดพลาดในเรื่องคำถูกคำผิด ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาวินิจฉัยของศาลปกครองว่าข้อสอบนั้นดี ความได้หลายนัยหรือไม่ ซึ่งคณะรัฐประศาสนศาสตร์ได้ต่อสู้ว่าตามหลักวิชานั้นไม่มีผลกระทบต่อผู้เข้าสอบแต่อย่างใด เหตุผลที่กรรมการปกครองปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเนื่องจากเห็นว่าผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับผลกระทบในการสอบ และต้องการให้ศาลเป็นผู้เรียกข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์อาจมีผลกระทบต่อคณะกรรมการคัดเลือกฯ และ อ.ก.พ.กรรมการปกครอง ซึ่งประกอบด้วยข้าราชการภายในกรรมการปกครองและบุคคลภายนอก นอกจากนี้ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ นั้นมีข้อมูลเกี่ยวกับชื่อ ที่อยู่ของผู้รับจ้าง รวมทั้งเทคนิคที่ผู้รับจ้างจะนำมาใช้ในการจัดสอบ จึงเป็นข้อมูลส่วนบุคคล ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ นั้นเป็นหนังสือลับซึ่งตามระเบียบงานสารบรรณนั้นจะต้องได้รับความยินยอมจากคณะรัฐประศาสนศาสตร์ซึ่งเป็นผู้ทำหนังสือนั้นก่อน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ทั้ง ๕ รายการนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบคัดเลือกข้าราชการเพื่อเข้ารับการอบรมหลักสูตรนายอำเภอ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๗ ซึ่งดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ เพื่อความโปร่งใสตรวจสอบได้ โดยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นสัญญาว่าจ้างระหว่างกรรมการปกครองในฐานะผู้ว่าจ้างกับคณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ในฐานะผู้รับจ้างไม่ใช่ข้อมูล

ข่าวสารส่วนบุคคล ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชุมเพื่อพิจารณาเกี่ยวกับเรื่องการดำเนินการสอบคัดเลือกฯ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่มีผลกระทบต่อผู้ที่เป็นคณะกรรมการคัดเลือกฯ และ อ.ก.พ.กรมการปกครอง ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ นั้น แม้คณะรัฐประศาสนศาสตร์จะกำหนดชั้นความลับไว้ก็ไม่ตัดอำนาจคณะกรรมการฯ ที่จะวินิจฉัยให้เปิดเผย สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ นั้นเป็นข้อสอบคัดเลือกที่ผู้อุทธรณ์โต้แย้งว่ามีข้อผิดพลาดจึงเป็นเอกสารสำคัญที่จะใช้ตรวจสอบว่าการออกข้อสอบนั้นถูกต้องตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดหรือไม่ ผู้อุทธรณ์จึงควรมีโอกาสได้รับทราบเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้กรมการปกครองให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๘/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินคดีตามกระบวนการยุติธรรม

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา ๑๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๗ ถึงอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา ๑๑ เพื่อขอเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดีหมายเลขดำที่ อข. ๔๗๗๒/๒๕๕๖ คดีหมายเลขแดงที่ อข. ๘๖๖/๒๕๕๗

อัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา ๑๑ มีบันทึกท้ายหนังสือคำขอของผู้อุทธรณ์ อนุญาตให้คัดถ่ายสำเนาเฉพาะคำฟ้อง คำให้การพยานและสำเนาคำพิพากษา และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอื่นๆ โดยให้เหตุผลว่าเป็นเอกสารที่พนักงานสอบสวนจัดทำขึ้นมีผู้เกี่ยวข้องหลายคน

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๗ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงและหนังสือชี้แจงของสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา ๑๑ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้เสียหายและโจทก์ร่วมในคดีหมายเลขดำที่ อข. ๔๗๗๒/๒๕๕๖ คดีหมายเลขแดงที่ อข. ๘๖๖/๒๕๕๗ ซึ่งคดีดังกล่าวได้ถึงที่สุดแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารในสำนวนทั้งหมด แต่สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา ๑๑ ปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปได้ความว่า คดีนี้ผู้อุทธรณ์เป็นผู้เสียหายได้ไปแจ้งความเพื่อดำเนินคดีกับนางสาว ข. ที่สถานีตำรวจนครบาลบางชัน พนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการมีความเห็นสั่งฟ้อง และได้ฟ้องต่อศาลเมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๖ โดยระบุบัญชีพยาน ๘ ลำดับ ซึ่งหากจำเลยไม่รับสารภาพจะมีการนำสืบพยานตามที่ระบุไว้ กรณีนี้จำเลยรับสารภาพจึงไม่มีการนำสืบ และผู้อุทธรณ์ก็ได้ไปขอคัดสำนวนคดีจากศาลแล้ว แต่ไม่มีข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ต้องการทราบ เช่น คำให้การของตำรวจ เมื่อคดีนี้ถึงที่สุดแล้วผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้เสียหายและเป็นโจทก์ร่วมในคดี

ก็ควรได้รับทราบข้อมูลในสำนวนทั้งหมดได้ สำหรับข้อมูลที่สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา ๑๑ แจ้งว่ายินดีเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ ได้แก่ สำเนาคำฟ้อง คำให้การพยาน และสำเนาคำพิพากษานั้น ผู้อุทธรณ์ได้รับทราบแล้วจากการไปขอข้อมูลจากศาล

สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา ๑๑ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ อส ๐๐๑๖.๑๑/๒๐๘๑ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๗ ซึ่งแจ้งสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้กล่าวหานางสาว ข. ผู้ต้องหาที่ ๑ ในความผิดฐานหมิ่นประมาทผู้อื่น ดูหมิ่นผู้อื่นซึ่งหน้า ทำให้ผู้อื่นตกใจกลัวหรือตกใจโดยการขู่เข็ญ พยายามทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้ได้รับอันตรายแก่กาย และกระทำด้วยประการใดๆ อันเป็นการรังแกหรือข่มเหงผู้อื่นหรือกระทำให้ผู้อื่นได้รับความเสียหายหรือเดือดร้อนรำคาญในที่สาธารณะหรือต่อหน้าธารกำนัล และนาย ค. ผู้ต้องหาที่ ๒ ในความผิดฐานดูหมิ่นผู้อื่นซึ่งหน้า และ พยายามทำร้ายร่างกายผู้อื่นจนเป็นเหตุให้ได้รับอันตรายแก่กาย ซึ่งคณะพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลบางชันมีความเห็นสั่งฟ้องผู้ต้องหาที่ ๑ และผู้ต้องหาที่ ๒ มายังพนักงานอัยการเพื่อพิจารณา

พนักงานอัยการพิจารณาแล้วมีความเห็นสั่งฟ้องผู้ต้องหาในความผิดฐานหมิ่นประมาทผู้อื่น ดูหมิ่นผู้อื่นซึ่งหน้า ทำให้ผู้อื่นตกใจกลัวหรือตกใจโดยการขู่เข็ญ ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนรำคาญ ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๙๑ มาตรา ๓๒๖ มาตรา ๓๙๒ มาตรา ๓๙๓ และมาตรา ๓๙๗ คำสั่งของคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดิน ฉบับที่ ๔๑ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๑๙ ข้อ ๗ และข้อ ๙ พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๒๖ มาตรา ๔ ส่วนข้อหา พยายามทำร้ายร่างกาย พนักงานอัยการมีความเห็นว่าข้อเท็จจริงวินิจฉัยสั่งคดีได้ ให้พนักงานสอบสวนสอบสวนเพิ่มเติมและให้แยกฟ้องข้อหาอื่นนอกจากข้อหาพยายามทำร้ายร่างกายไปก่อน เนื่องจากเป็นการกระทำที่ต่างกรรมต่างวาระกัน และพนักงานอัยการได้ยื่นฟ้องผู้ต้องหาที่ ๑ ต่อศาลจังหวัดมโนบุรีในวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๖ เป็นคดีอาญาหมายเลขคำที่ อข. ๔๗๗๒/๒๕๕๖ ส่วนผู้ต้องหาที่ ๒ นั้น ป่วยหนักอยู่ระหว่างการรักษาตัวที่โรงพยาบาลสมุทรปราการ พนักงานสอบสวนจะแยกสำนวนส่งภายหลัง

วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๗ นางสาว ข. ในฐานะจำเลยได้ให้การรับสารภาพ และในวันเดียวกันศาลจังหวัดมโนบุรีได้พิพากษาว่าจำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๓๙๒ มาตรา ๓๙๓ และมาตรา ๓๙๗ การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นความผิดไป ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๙๑ ดังนี้ คำฟ้องข้อ ๑.๑ เป็นความผิดฐานทำให้ผู้อื่นตกใจกลัวหรือตกใจโดยการขู่เข็ญ ฐานทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนรำคาญ และฐานดูหมิ่นผู้อื่นซึ่งหน้า เป็นการกระทำอันเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท แต่ละบทมีอัตราโทษเท่ากัน ให้ลงโทษฐานดูหมิ่นผู้อื่นซึ่งหน้าเพียงบทเดียว ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๙๐ ปรับ ๑,๐๐๐ บาท คำฟ้องข้อ ๑.๒ เป็นความผิดฐานทำให้ผู้อื่นตกใจกลัวหรือตกใจโดยการขู่เข็ญ ฐานทำให้ผู้อื่นเดือดร้อนรำคาญ และฐานดูหมิ่นผู้อื่นซึ่งหน้า เป็นการกระทำอันเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท แต่ละบทมีอัตราโทษเท่ากัน ให้ลงโทษฐานดูหมิ่นผู้อื่นซึ่งหน้าเพียงบทเดียว ตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๙๐ ปรับ ๑,๐๐๐ บาท และคำฟ้องข้อ ๑.๓ เป็นความผิดฐานดูหมิ่นผู้อื่นซึ่งหน้า ปรับ ๑,๐๐๐ บาท รวมปรับ ๓,๐๐๐ บาท จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา กรณีมีเหตุบรรเทาโทษลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๗๘ คงปรับ ๑,๕๐๐ บาท

หากจำเลยไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ ส่วนข้อหาหมิ่นประมาทศาลยกฟ้อง พนักงานอัยการฝ่ายคดีศาลสูงมีความเห็นไม่อุทธรณ์ และผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเห็นชอบความเห็นไม่อุทธรณ์ดังกล่าว

เมื่อผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสาร สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา ๑๑ พิจารณาแล้วอนุญาตให้ถ่ายเอกสารเฉพาะสำเนาคำฟ้อง คำให้การพยาน และสำเนาคำพิพากษา เพราะเป็นเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินคดีที่พนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการจะมีคำสั่งฟ้องหรือไม่ฟ้องโดยตรง และเป็นเอกสารที่ใช้ประกอบการสืบพยานในชั้นศาลและหรืออ้างส่งศาลในชั้นพิจารณา

ส่วนเอกสารอื่นนั้นเป็นเอกสารที่พนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการได้ทำขึ้นในการปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับบุคคลหลายฝ่าย เช่น ความเห็นของพนักงานอัยการ (อก. ๔) ภาพถ่ายผู้ต้องหาที่ ๒ ที่กำลังป่วย รายงานการสอบสวน บัญชีพยานหลักฐาน บันทึกพนักงานสอบสวน จดหมายเรียกผู้ต้องหา สำเนาข้อมูลทะเบียนราษฎร์ผู้ต้องหา สำเนารายงานประจำวันเกี่ยวกับคดี คำสั่งกองบังคับการตำรวจนครบาล ๔ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนสอบสวน บันทึกควบคุมผู้ต้องหา คำร้องขอคัดฟ้องผู้ต้องหา ทะเบียนประวัติอาชญากรของผู้ต้องหา บันทึกการทราบนัดผู้ต้องหา คำสั่งสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา ๑๑ ที่ ๑๐/๒๕๕๖ เรื่อง แต่งตั้งอัยการเป็นองค์คณะพิจารณาสำนวน คำขอคัดถ่ายสำนวนการสอบสวน หนังสือแจ้งให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติม หนังสือแจ้งอัยการพิเศษฝ่ายว่าผู้ต้องหาไม่มาตามนัด หนังสือแจ้งให้พนักงานสอบสวนส่งตัวผู้ต้องหามายังพนักงานอัยการเพื่อฟ้องศาล หนังสือเตือนให้ส่งตัวผู้ต้องหาไปฟ้อง (อก. ๑๓) บันทึกรายงานการดำเนินคดีของพนักงานอัยการ บันทึกการแจ้งสิทธิผู้ต้องหา หนังสือเรื่องแจ้งความคืบหน้ากรณีเรียกนางสาวนนทรี แจ้งเศษกับพวก ขอความร่วมมือในการพักอาศัย รายงานประจำวัน หนังสือเรื่องสั่งหมายเรียกพยาน แบบขอหมายพยานบัญชีพยาน หนังสือแจ้งสั่งหมายเรียก คำร้องขอคัดถ่ายคำพิพากษา คำร้องขอขยายระยะเวลาอุทธรณ์ครั้งที่ ๑ (อก. ๑๔) รายงานคำพิพากษาคำพิพากษาความเห็นชอบอัยการศาลชั้นต้นและอัยการศาลสูงในกรณีความเห็นควรสั่งอุทธรณ์หรือไม่อุทธรณ์ และความเห็นของผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติกรณีเห็นแย้งหรือเห็นชอบคำสั่งของพนักงานอัยการในกรณีอุทธรณ์หรือไม่อุทธรณ์ บันทึกข้อความเรื่องโอนสำนวนคดีอาญาของพนักงานอัยการเจ้าของสำนวนที่ย้ายระหว่างสืบพยาน ซึ่งเอกสารเหล่านี้ไม่เกี่ยวกับการดำเนินคดีของพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการที่จะมีคำสั่งฟ้องและไม่ฟ้องโดยตรง และไม่เป็นเอกสารที่ใช้สืบพยานในชั้นศาลและหรืออ้างส่งศาลในชั้นพิจารณา ทั้งมีบุคคลและเจ้าพนักงานหลายฝ่ายในการจัดทำเอกสาร ไม่ใช่เอกสารมหาชน หากเปิดเผยออกไปอาจเป็นการละเมิดสิทธิผู้ทำเอกสารหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับเอกสาร และบุคคลผู้ทำเอกสารหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องกับเอกสารอาจถูกผู้อุทธรณ์หรือบุคคลภายนอกนำไปใช้ในการฟ้องร้องคดีอาญา หรืออาจนำไปใช้ในทางที่เสียหายแก่ทางราชการหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องได้ ประกอบกับเมื่อสอบถามกับเจ้าหน้าที่ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์มีคดีอาญาอยู่ที่สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา ๑๑ โดยเป็นทั้งผู้กล่าวหาหรือผู้เสียหายและเป็นผู้ต้องหาหรือจำเลยหลายสิบคดี จึงได้มีคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์

ต่อมาผู้แทนสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา ๑๑ ได้เข้าชี้แจงต่อคณะกรรมการฯ สรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีเรื่องฟ้องร้องหลายสิบคดีทั้งเป็นผู้ฟ้องและผู้ถูกฟ้อง อีกทั้งผู้อุทธรณ์ก็มีเรื่อง

ขัดแย้งกับนางสาว ข. และนาย ค. มาโดยตลอด เนื่องจากบ้านอยู่ติดกัน ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอมีหลายรายการ หากเปิดเผยไปแล้วผู้อุทธรณ์อาจนำไปฟ้องคดี หรือร้องเรียนเจ้าหน้าที่ซึ่งไม่สามารถเปิดเผยได้ เมื่อคณะกรรมการฯ ได้อธิบายเกี่ยวกับแนวทางในการพิจารณาเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้แทนสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา ๑๑ จึงไม่ขัดข้องที่จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบ โดยให้ผู้อุทธรณ์เข้ามาตรวจดูว่าต้องการข้อมูลรายการใดบ้าง

ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๘ แจ้งว่า ผู้อุทธรณ์ได้ไปพบอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา ๑๑ เพื่อเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสาร แต่ได้รับบันทึก ที่ อส ๐๐๑๖.๑๑/พิเศษลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๘ เรื่องขอถ่ายเอกสารในสำนวน โดยอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา ๑๑ มีคำสั่งอนุญาตให้ถ่ายสำเนาเฉพาะ คำฟ้อง คำให้การพยาน และสำเนาคำพิพากษา นอกจากนี้ไม่เปิดเผยผู้อุทธรณ์จึงมีความประสงค์ให้คณะกรรมการฯ มีคำวินิจฉัยเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ เอกสารทั้งหมดในสำนวนคดีหมายเลขคำที่ อข. ๔๗๗๒/๒๕๕๖ คดีหมายเลขแดงที่ อข. ๘๖๖/๒๕๕๗ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรมที่เสร็จสิ้น โดยศาลได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้ว การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้เสียหายและเป็นโจทก์ร่วมในคดีดังกล่าว จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารนั้นเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ โดยสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา ๑๑ อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยานได้ แต่การปกปิดข้อความดังกล่าวนั้นต้องกระทำเท่าที่จำเป็นและต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารนั้น อย่างไรก็ตามในสำนวนคดีนี้มีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลรวมอยู่ด้วย ได้แก่ ภาพถ่ายผู้ต้องหาที่ ๒ ที่กำลังป่วย สำเนาข้อมูลทะเบียนราษฎรผู้ต้องหา และทะเบียนประวัติอาชญากรของผู้ต้องหา ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่ควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายจึงให้สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา ๑๑ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยานได้ แต่การปกปิดข้อความดังกล่าวนั้นต้องกระทำเท่าที่จำเป็นและต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารนั้น ส่วนข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ได้แก่ ภาพถ่ายผู้ต้องหาที่ ๒ ที่กำลังป่วย สำเนาข้อมูลทะเบียนราษฎรผู้ต้องหา และทะเบียนประวัติอาชญากรของผู้ต้องหา ไม่ต้องเปิดเผย

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ ปี ๕๘

๔๙๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๗/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญา

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กองคดีอาญา สำนักงานกฎหมายและคดี
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้บังคับการกองคดีอาญา สำนักงานกฎหมายและคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อสอบถามข้อเท็จจริงและขอข้อมูลที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติวินิจฉัยกรณีพนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้องในคดีอาญา ที่ ๗๖๒/๒๕๕๖

กองคดีอาญา สำนักงานกฎหมายและคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีหนังสือที่ ตช ๐๐๑๑.๒๕/๑๕๐ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ชี้แจงข้อเท็จจริงและปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการ รวมทั้งมีส่วนเกี่ยวข้องซึ่งอาจกระทบกับบุคคลภายนอก ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารที่กองคดีอาญา สำนักงานกฎหมายและคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติจัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้กล่าวหานาย ข. ในความผิดฐานยักยอกและเป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานของบริษัทจำกัด กระทำการหรือไม่กระทำการเพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย เพื่อตนเองหรือผู้อื่นอันเป็นการเสียหายแก่นิติบุคคลดังกล่าว เป็นคดีอาญาที่ ๗๖๒/๒๕๕๖ พนักงานสอบสวนมีความเห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหา แต่พนักงานอัยการมีความเห็นสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหา

เนื่องจากข้อหายกยอกมีพยานหลักฐานไม่พอฟ้อง ส่วนข้อหาเป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินงานของบริษัทจำกัดกระทำการหรือไม่กระทำการเพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายเพื่อตนเองหรือผู้อื่นอันเป็นการเสียหายแก่นิติบุคคลดังกล่าว การกระทำของผู้ต้องหาขาดองค์ประกอบความผิดตามข้อกล่าวหา สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๗ ได้ส่งสำนวนคดีอาญาดังกล่าวมายังสำนักงานตำรวจแห่งชาติเพื่อวินิจฉัยว่าจะโต้แย้งคำสั่งไม่ฟ้องหรือไม่ ซึ่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติไม่แย้งคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการ ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติวินิจฉัยว่าจะโต้แย้งคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการหรือไม่ แต่กองคดีอาญา สำนักงานกฎหมายและคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติปฏิเสธการเปิดเผย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติวินิจฉัยกรณีที่พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้องในคดีอาญา ที่ ๗๖๒/๒๕๕๖ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญาที่เสร็จสิ้น โดยมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีแล้ว แต่การทำความเข้าใจดังกล่าวมีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์มีสิทธิร้องขอต่อพนักงานอัยการเพื่อขอทราบความเห็นของพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการในการสั่งคดี กรณีมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดีได้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๖ ดังนั้น การที่กองคดีอาญา สำนักงานกฎหมายและคดี สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจึงชอบแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายจึงยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕๐/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลเมืองเมืองปัก จังหวัดนครราชสีมา
เกี่ยวกับเอกสารสัญญาจัดซื้อจัดจ้าง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลเมืองเมืองปัก จังหวัดนครราชสีมา

นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๘ มีหนังสือลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ และหนังสือลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงนายกเทศบาลเมืองเมืองปักขอถ่ายเอกสารสัญญาว่าจ้างโรงฆ่าสัตว์เทศบาล

เทศบาลเมืองเมืองปักมีหนังสือ ที่ นม ๕๒๔๐๒.๗/๖๘๔ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เทศบาลเมืองเมืองปักได้พิจารณาคำขอของผู้อุทธรณ์แล้ว ไม่อาจดำเนินการได้ เนื่องจากคำขอไม่ชัดเจนว่าต้องการเพื่อใช้ประโยชน์อะไร

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๘ มีหนังสือลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ และหนังสือลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงเทศบาลเมืองเมืองปัก ขอถ่ายเอกสารสัญญาว่าจ้างโรงฆ่าสัตว์เทศบาล แต่เทศบาลเมืองเมืองปักปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย เทศบาลเมืองเมืองปักมีหนังสือ ที่ นม ๕๒๔๐๒.๗/๘๓๐ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ จัดส่งข้อมูลข่าวสารสำเนาสัญญาจ้างก่อสร้างโรงฆ่าสัตว์ ๑ ชุด จำนวน ๓๙ แผ่น เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสัญญาจ้างก่อสร้างโรงฆ่าสัตว์ ซึ่งตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๔๔ กำหนดให้ส่วนราชการต้องจัดให้มี

การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับงบประมาณรายจ่ายประจำปี รายการเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างที่จะดำเนินการในปีงบประมาณนั้น และสัญญาใด ๆ ที่ได้มีการอนุมัติให้จัดซื้อหรือจัดจ้างแล้ว ให้ประชาชนสามารถขอดูหรือตรวจสอบได้ ณ สถานที่ทำการของส่วนราชการ และระบบเครือข่ายสารสนเทศของส่วนราชการ จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้เทศบาลเมืองเมืองปักเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕๑/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลศรีสะเกษ เกี่ยวกับการคัดเลือกพยาบาลวิชาชีพ (ด้านการพยาบาล)

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : โรงพยาบาลศรีสะเกษ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ โรงพยาบาลศรีสะเกษ มีหนังสือลงวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลศรีสะเกษ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง ได้แก่

๑. รายงานผลคะแนนการคัดเลือกพยาบาลวิชาชีพ (ด้านการพยาบาล) ชำนาญการพิเศษ เลขที่ตำแหน่ง ๗๕๓๘๘ งานรักษาพยาบาลชุมชน กลุ่มงานเวชกรรมสังคม โรงพยาบาลศรีสะเกษ ของผู้เข้ารับการคัดเลือกและเข้ารับการประเมินผลงานดังกล่าว จำนวน ๔ ราย ได้แก่ ผู้อุทธรณ์ นาง ข. นาง ค. และนาง ง.

๒. รายละเอียดการให้คะแนนของคณะกรรมการคัดเลือกบุคคลฯ แต่ละคน ประกอบด้วยนาย จ. ผู้อำนวยการโรงพยาบาลศรีสะเกษ นาย ฉ. รองผู้อำนวยการฝ่ายการแพทย์ นาง ช. รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหาร นาย ซ. หัวหน้ากลุ่มพัฒนาระบบบริการสุขภาพ และนางสาว ณ. หัวหน้าพยาบาล

๓. รายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกบุคคลฯ เพื่อเข้ารับการประเมินผลงานตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ ระดับชำนาญการพิเศษ เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เวลา ๑๔.๓๐ น. ณ ห้องประชุมวิจิตโรปิรักษ์ โรงพยาบาลศรีสะเกษ

โรงพยาบาลศรีสะเกษมีหนังสือ ที่ สค ๐๐๓๒.๒/๓๑๔๐ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เฉพาะข้อมูลคะแนนของผู้อุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ในส่วนของคะแนนของผู้เข้ารับการ

ประเมินรายอื่นๆ โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โรงพยาบาลศรีสะเกษแจ้งว่าไม่มีข้อมูลการให้คะแนนของกรรมการแต่ละคน เนื่องจากการให้คะแนนของกรรมการเป็นการให้คะแนนโดยลงมติเอกฉันท์ตามองค์ประกอบของการพิจารณา ไม่มีการให้คะแนนเป็นรายบุคคล

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของโรงพยาบาลศรีสะเกษ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้เข้ารับการคัดเลือกบุคคลเพื่อเข้ารับการประเมินผลงานตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ (ด้านการพยาบาล) ชำนาญการพิเศษ แต่ไม่ได้รับคัดเลือก ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคัดเลือกดังกล่าว แต่โรงพยาบาลศรีสะเกษปฏิเสธการเปิดเผย

ชั้นพิจารณา โรงพยาบาลศรีสะเกษมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ๐๐๓๒.๒/๓๗๒๑ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๘ ส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ พร้อมชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปได้ดังนี้

๑. ข้อมูลรายงานผลคะแนนการคัดเลือกพยาบาลวิชาชีพ (ด้านการพยาบาล) ชำนาญการพิเศษ ของผู้เข้ารับการประเมินรายอื่นๆ ไม่สามารถเปิดเผยได้ เนื่องจากการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพ (ด้านการพยาบาล) ชำนาญการพิเศษ นั้นยังไม่เสร็จสิ้น การดำเนินการที่ผ่านมาของโรงพยาบาลเป็นการดำเนินการในเรื่องการบริหารงานบุคคลเพื่อคัดเลือกบุคคลเข้ารับการประเมิน ซึ่งผู้ผ่านการคัดเลือกอยู่ในระหว่างการจัดทำผลงานวิชาการ เสนอคณะกรรมการประเมินผลงานภายใน ๑ ปี นับแต่วันที่ประกาศรายชื่อผู้ที่ผ่านการคัดเลือก ดังนั้น การเปิดเผยผลคะแนนของผู้เข้ารับการประเมินรายอื่น อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้ง การให้คะแนนของคณะกรรมการการคัดเลือกมีรายละเอียดซึ่งประกอบด้วย ความรู้ความสามารถและความชำนาญในการปฏิบัติงาน รวมทั้งการปฏิบัติตนเหมาะสมกับการเป็นข้าราชการ ซึ่งมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลรวมอยู่ด้วย การเปิดเผยข้อมูลจึงอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และผู้ที่ได้รับการคัดเลือก คือ นาง ง. ได้มีหนังสือแจ้งว่า ไม่ยินยอมให้เปิดเผยข้อมูลคะแนนของตนเอง ประกอบกับโรงพยาบาล ศรีสะเกษเป็นหน่วยงานที่ผู้ปฏิบัติงานทุกระดับมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกัน การเปิดเผยข้อมูลอาจมีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานและการดำเนินงานของโรงพยาบาลศรีสะเกษ

๒. รายละเอียดการให้คะแนนของกรรมการแต่ละคน โรงพยาบาลศรีสะเกษไม่มีข้อมูลข่าวสาร เนื่องจากการให้คะแนนของกรรมการนั้น กรรมการไม่ได้ให้คะแนนเป็นรายบุคคล แต่จะให้คะแนนโดยลงมติเป็นเอกฉันท์ตามองค์ประกอบของการพิจารณาคัดเลือกบุคคล

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

๑. ข้อมูลรายงานผลคะแนนการคัดเลือกพยาบาลวิชาชีพ (ด้านการพยาบาล) ข้าราชการพิเศษ ของผู้เข้ารับการประเมินรายอื่นๆ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลที่ดำเนินการคัดเลือกเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่การเปิดเผยคะแนนของบุคคลที่ไม่ได้รับการคัดเลือกนั้น อาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงควรเปิดเผยเฉพาะผลคะแนนของผู้ที่ได้รับการคัดเลือก

๒. ข้อมูลรายละเอียดการให้คะแนนของกรรมการแต่ละคน โรงพยาบาลศรีสะเกษ แจ้งว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารอยู่ในความครอบครอง คณะกรรมการฯ จึงไม่ต้องวินิจฉัย หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่า โรงพยาบาลศรีสะเกษไม่มีข้อมูลข่าวสารอยู่ในความครอบครอง สามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๓ ประกอบกับมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้ดำเนินการตรวจสอบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้โรงพยาบาลศรีสะเกษเปิดเผยข้อมูลรายงานผลคะแนนการคัดเลือกพยาบาลวิชาชีพ (ด้านการพยาบาล) ข้าราชการพิเศษ ของผู้ที่ได้รับการคัดเลือก พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕๒/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เกี่ยวกับการ
สอบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์

: นาง ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งพนักงานบริหารงานทั่วไป ๘ สำนักงาน
ธ.ก.ส. จังหวัดอุบลราชธานี ถูกธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรไล่ออก กรณีมีพฤติการณ์อาชญา
ในตำแหน่งหน้าที่ ลักลอบนำเอกสารสิทธิ์ที่ดินของลูกค้านำมาไว้กับธนาคาร หรือส่งมอบให้ธนาคารเพื่อขอจด
ทะเบียนจำนอง แล้วนำเอกสารสิทธิ์ที่ดินดังกล่าวไปมอบให้กับบุคคลภายนอกกระทำการแสวงหาประโยชน์
ด้วยการนำไปประกันหนี้กับนายทุน โดยที่ลูกค้าเจ้าของเอกสารสิทธิ์ที่ดินดังกล่าวไม่ได้มีส่วนรู้เห็นหรือยินยอม
แต่ประการใด ทำให้เกิดความเสียหายแก่ลูกค้าและธนาคาร ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘
ถึงธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ขอให้เอกสารในสำนวนการสอบสวนหรือสอบข้อเท็จจริงเพื่อ
ใช้ประกอบการอุทธรณ์ ดังนี้

๑. สรุปรายงานการสอบสวน
๒. สรุปรายงานการสอบข้อเท็จจริง
๓. รายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน
๔. รายงานการสอบข้อเท็จจริง
๕. บันทึกถ้อยคำของพยานในรายงานการสอบสวน
๖. บันทึกถ้อยคำของพยานในรายงานการสอบข้อเท็จจริง

ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรมีหนังสือตอบท้ายคำขอลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์
๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า อนุญาตให้ถ่ายเอกสารรายการที่ ๑ ส่วนเอกสารรายการที่ ๒ ถึงรายการที่ ๖ ไม่
อนุญาตให้ถ่ายเอกสาร เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่ง
พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
ดังกล่าว และชี้แจงว่า ธนาคารส่งสำเนาเอกสารรายการที่ ๑ ให้เท่านั้น ทำให้ไม่สามารถจะทำหนังสืออุทธรณ์
คำสั่งธนาคารได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ
การบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มี
หนังสือถึงธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๖ รายการดังกล่าวข้างต้น

แต่ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ถึง รายการที่ ๖ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ได้มีหนังสือลับ ที่ ผทน/๙๘๓๖ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ จัดส่งเอกสารและชี้แจงว่า เหตุผลที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเนื่องจากมีพยานบุคคลที่เป็นเกษตรกรลูกค้าของธนาคารอยู่เป็นจำนวนมากที่ให้ข้อเท็จจริงเป็นบันทึกถ้อยคำไว้ในรายงานผลการสอบสวนและรายงานการสอบข้อเท็จจริง ดังนั้น หากผู้อุทธรณ์ได้รับทราบข้อเท็จจริงที่ลูกค้าให้ถ้อยคำไว้อาจไปทำการข่มขู่ลูกค้าดังกล่าวเพื่อให้ลูกค้าให้การซึ่งจะทำให้เกิดอันตรายต่อความปลอดภัยในชีวิต ร่างกายของลูกค้าและเมื่อพยานบุคคลที่ให้ถ้อยคำไว้ถูกข่มขู่จะทำให้กระบวนการดำเนินการทางวินัยของธนาคารหาบุคคลผู้ที่มาเป็นพยานหลักฐานได้ยากขึ้น พนักงานที่กระทำความผิดก็จะมิได้รับโทษตามที่ควรจะได้รับและอาจจะทำการทุจริตสร้างความเสียหายแก่เกษตรกรลูกค้าของธนาคารและธนาคารต่อไปในอนาคตได้จึงมีความเห็นว่า เรื่องดังกล่าวเป็นกรณีข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ธ.ก.ส. ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ สรุปรายงานการสอบสวนให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงมีประเด็นพิจารณาเฉพาะข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๓ รายการที่ ๔ รายการที่ ๕ และรายการที่ ๖ จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ ธ.ก.ส. ได้ดำเนินการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกลงโทษให้พ้นสภาพการเป็นพนักงาน จึงมีเหตุอันสมควรที่จะได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้ในการปกป้องสิทธิของตน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติ หน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๓ รายการที่ ๔ รายการที่ ๕ และรายการที่ ๖ แก่ผู้อุทธรณ์ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากข้อมูลข่าวสารดังกล่าวปรากฏบันทึกถ้อยคำพยานซึ่งเป็นเกษตรกรที่เป็นลูกค้าของ ธ.ก.ส. การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ ดังนั้น จึงให้ปกปิดชื่อ นามสกุล ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล และข้อความที่อาจทำให้ทราบได้ว่าผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยานเป็นผู้ใด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๓ รายการที่ ๔ รายการที่ ๕ และรายการที่ ๖ เว้นแต่ชื่อ นามสกุล ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล และข้อความที่อาจทำให้ทราบได้ว่าผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยานเป็นผู้ใดให้ปกปิดไว้ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๕๓/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบัญชีผู้เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น

ผู้อุทธรณ์ : พันตำรวจเอก ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดตรัง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า พันตำรวจเอก ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดตรัง ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีผู้เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. สำเนาบัญชีกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดตรัง การจัดลำดับอาวุโสผู้กำกับการ ที่มีคุณสมบัติครบถ้วนเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นตามคำสั่งตำรวจภูธรภาค ๙

๒. สำเนابันทึกรการประชุมคณะกรรมการกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดตรัง จัดทำบัญชีผู้เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นวาระประจำปี ๒๕๕๗ ตามคำสั่ง ก. ๙ ที่ ๔๙๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๗ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำบัญชีผู้เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นวาระประจำปี ๒๕๕๗

๓. สำเนาคณะกรรมการกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดตรัง จัดทำบัญชีผู้เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นวาระประจำปี ๒๕๕๗ ที่เสนอขอรับความเห็นชอบจากผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๙ ผ่านคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ

กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดตรัง มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ๐๐๒๔(ตง).๕๑๑/๑๗๙๘ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า การแต่งตั้งข้าราชการตำรวจระดับสารวัตร ถึงรองผู้บังคับการ เป็นอำนาจของตำรวจภูธรภาค ๙ ซึ่งตำรวจภูธรจังหวัดตรังเป็นเพียงหน่วยจัดทำบัญชีผู้เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นและเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องของข้าราชการตำรวจในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดตรังเท่านั้น ซึ่งข้อมูลดังกล่าวไม่มีส่วนใดที่เกี่ยวข้องกับข้าราชการตำรวจหน่วยอื่นในสังกัดตำรวจภูธรภาค ๙ แต่อย่างใด หากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะขอข้อมูลการแต่งตั้งดังกล่าวขอให้หนังสือนำเรียนตำรวจภูธรภาค ๙ และให้ตำรวจภูธรภาค ๙ พิจารณาสั่งการต่อไป

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดตรัง ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดตรัง และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า เมื่อปี ๒๕๕๖ ตำรวจภูธรภาค ๙ มีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ไปดำรงตำแหน่งที่ตำรวจภูธรจังหวัดปัตตานี โดยผู้อุทธรณ์มิได้สมัครใจ จึงฟ้องต่อศาลปกครอง ต่อมาศาลปกครองมีคำพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าว แต่สำนักงานตำรวจแห่งชาติไม่ดำเนินการแต่งตั้งโยกย้ายผู้อุทธรณ์ภายในสามสิบวันตามคำพิพากษา จนปี ๒๕๕๗ ผู้อุทธรณ์ยังคงสังกัดตำรวจภูธรภาค ๙ และมีลำดับอาวุโสในบัญชีลำดับอาวุโสลำดับที่ ๓๐ แต่ปรากฏในบัญชีผู้เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นวาระประจำปี ๒๕๕๗ ของตำรวจภูธรภาค ๙ ไม่มีชื่อผู้อุทธรณ์ แต่กลับมีชื่อของผู้ที่มีอาวุโสลำดับต่ำกว่าผู้อุทธรณ์อยู่ในบัญชีผู้เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นวาระประจำปี ๒๕๕๗ ดังกล่าว ซึ่งขัดกับแนวทางปฏิบัติของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ข้อ ๒.๑๑ ที่กำหนดว่า การแต่งตั้งข้าราชการตำรวจที่มีคุณสมบัติครบถ้วนเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นในปีแรก ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาแต่งตั้งผู้ที่มีความรู้ความสามารถและมีผลการปฏิบัติงานดีเด่นเป็นที่ประจักษ์ตลอดระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง โดยมีผลการปฏิบัติงานเป็นรูปธรรมเป็นที่ยอมรับว่าเป็นประโยชน์ต่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติอย่างยิ่งและมีประสิทธิภาพดีกว่าข้าราชการตำรวจที่มีคุณสมบัติครบถ้วนทั่วไปรายอื่นอย่างชัดเจน ซึ่งผู้มีอำนาจแต่งตั้งต้องสามารถอธิบายข้อเท็จจริงและเปิดเผยต่อบุคคลทั่วไปได้ ผู้อุทธรณ์จึงประสงค์ได้รับข้อมูลข่าวสารทั้งสามรายการจากตำรวจภูธรจังหวัดต่างๆ ในสังกัดตำรวจภูธรภาค ๙ เพื่อตรวจสอบว่า มีการเสนอบัญชีอาวุโสถูกต้องหรือไม่ และมีการเสนอชื่อผู้เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นวาระประจำปี ๒๕๕๗ หรือไม่

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดตรัง เข้าชี้แจงข้อเท็จจริงพร้อมส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการฯ สรุปความได้ว่า ตำรวจภูธรจังหวัดตรัง ได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์เนื่องจาก ผู้อุทธรณ์มิใช่ข้าราชการตำรวจของ ตำรวจภูธรจังหวัดตรัง จึงไม่มีส่วนได้เสียกับข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรจังหวัดตรังตามที่ร้องขอ ประกอบกับตำรวจภูธรจังหวัดตรังไม่ได้รับผิดชอบในการจัดทำบัญชีลำดับอาวุโส เป็นหน้าที่ของตำรวจภูธรภาค ๙ โดยตำรวจภูธรจังหวัดตรังเพียงจัดทำบัญชีผู้มีสิทธิ์เลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นเท่านั้น อย่างไรก็ตาม หากผู้อุทธรณ์ยังประสงค์ได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ตำรวจภูธรจังหวัดตรังก็ยินดีเปิดเผยให้ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ทั้งสามรายการ เป็นข้อมูลการปฏิบัติราชการเพื่อแต่งตั้งข้าราชการตำรวจเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น ซึ่งต้องโปร่งใสตรวจสอบได้ เพื่อให้การ

บริหารงานบุคคลเป็นไปตามหลักคุณธรรม ประกอบกับปรากฏแนวทางปฏิบัติของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ข้อ ๒.๑๑ กำหนดไว้แล้วว่า การแต่งตั้งข้าราชการตำรวจที่มีคุณสมบัติครบถ้วนเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นผู้มีอำนาจแต่งตั้งต้องสามารถอธิบายข้อเท็จจริงและเปิดเผยต่อบุคคลทั่วไปได้ จึงไม่มีเหตุผลตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดตรังจะใช้ดุลยพินิจไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดตรังเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอทั้งสามรายการ พร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้อง แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๕๔/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประมวลเรื่องและรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : พันตำรวจเอก ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า พันตำรวจเอก ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้บังคับการกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. ขอรับชื่อ นามสกุล ยศ ตำแหน่ง ของเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบในการประมวลเรื่อง
ทุกนาย เมื่อได้รับหนังสือ รรท.จตช.ที่ ๐๐๐๑(จตช.)/๒๘ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๗ เรียน ผบ.ตร. ตาม
บันทึกสั่งการ รรท.ผบ.ตร. ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณี พันตำรวจเอก ก.
ร้องเรียนพลตำรวจเอก ข. ที่ปรึกษา (สบ.๑๐) เมื่อครั้งดำรงตำแหน่ง รอง ผบช.ภ.๙ และมีความเห็น
การกระทำของพลตำรวจเอก ข. เป็นการกระทำผิดวินัย ตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ มาตรา ๗๘
(๑) กล่าวคือ มิได้ปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ และระเบียบของทางราชการ แต่เนื่องจากพลตำรวจ
เอก ข. ได้เกษียณอายุราชการเมื่อวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ ตามประกาศ ตร. ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๗
จึงไม่สามารถตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัยได้ เห็นควรยุติการดำเนินการทางวินัย

๒. สำเนาเอกสารเจ้าหน้าที่ประมวลเรื่องเสนอ ตร.พิจารณาแล้วเห็นว่า จากการตรวจสอบ
ข้อเท็จจริงในชั้นนี้พยานหลักฐานไม่เพียงพอที่จะพิจารณาสั่งการได้ และเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

๓. สำเนารายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามหนังสือ รรท.จตช.ที่ ๐๐๐๑(จตช.)/๒๘ ลง
วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๗ เรียน ผบ.ตร. และบันทึกปฏิบัติการตรวจสอบข้อเท็จจริงพร้อมเอกสารที่
เกี่ยวข้องทั้งหมด

กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีหนังสือ ที่ ๐๐๐๖.๒/๒๕๖๘ ลงวันที่ ๙ เมษายน
๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ชื่อ นามสกุล ยศ ตำแหน่ง ของเจ้าหน้าที่ที่
รับผิดชอบในการประมวลเรื่องทุกนาย สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เอกสารเจ้าหน้าที่ประมวลเรื่อง
เสนอ ตร.พิจารณา นั้น คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารกองวินัย เห็นว่า เป็นความเห็นหรือคำแนะนำ

ภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามหนังสือ รรท.จตช.ที่ ๐๐๐๑(จตช.)/๒๘ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๗ เรียน ผบ.ตร. เป็นเอกสารที่หน่วยงานดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว แต่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้หนึ่งผู้ใดตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เห็นควรแจ้งให้ผู้มีส่วนได้เสียทำคำคัดค้านเป็นหนังสือภายในกำหนดไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน นับแต่วันได้รับแจ้ง ส่วนบันทึกปฏิบัติการตรวจสอบข้อเท็จจริงนั้น ตรวจสอบแล้วไม่มีบันทึกดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ อ.๕๖๔/๒๕๕๖ ระหว่าง พันตำรวจโท ก. ผู้ฟ้องคดี (ยศขณะนั้น) กับผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๙ ที่ ๑ ผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ ที่ ๒ คณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ที่ ๓ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๔ ให้เพิกถอนคำสั่งตำรวจภูธรภาค ๙ ที่ ๑๗๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๐ ในส่วนที่แต่งตั้งผู้ฟ้องคดี กองบัญชาการตำรวจภูธรภาค ๙ จึงมีคำสั่งที่ ๓๙๔/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๖ เพิกถอนคำสั่งตำรวจภูธรภาค ๙ ที่ ๑๗๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๐ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือร้องเรียนว่า พลตำรวจเอก ข. ที่ปรึกษา (สบ.๑๐) เมื่อครั้งดำรงตำแหน่ง รอง ผบช.ภ.๙ กรณีเป็นกรรมการผู้มีอำนาจหน้าที่ตามคำสั่งกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค ๙ ที่ ๑๗๐/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งข้าราชการตำรวจระดับรองผู้บังคับการ – สารวัตร ในสังกัดกองบัญชาการตำรวจภูธรภาค ๙ นอกวาระประจำปี ได้แต่งตั้งผู้อุทธรณ์ไปดำรงตำแหน่งรองผู้กำกับกลุ่มงานสืบสวนสอบสวนตำรวจภูธรจังหวัดปัตตานี เป็นการกระทำผิดวินัยและอาญา ต่อมาสำนักงานจเรตำรวจแห่งชาติได้มีหนังสือที่ ๐๐๐๑ (จตช.)/๐๔๙ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๘ แจ้งผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่าการกระทำของพลตำรวจเอก ข. เป็นการกระทำผิดวินัยตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ มาตรา ๗๘ (๑) กล่าวคือ มิได้ปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมาย กฎ และระเบียบของทางราชการ แต่เนื่องจากพลตำรวจเอก ข. ได้เกษียณอายุราชการ จึงไม่สามารถตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยได้ เห็นควรยุติการดำเนินการทางวินัย และได้นำเรียนผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเพื่อพิจารณาตามหนังสือที่ ๐๐๐๑(จตช.)/๒๘ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๗ ผู้อุทธรณ์จึงขอข้อมูลข่าวสารรายชื่อเจ้าหน้าที่ที่ประมวลเรื่องดังกล่าว เอกสารการประมวลเรื่อง และรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง โดยสำนักงานตำรวจแห่งชาติมีหนังสือ ด่วนมาก ที่ ๐๐๖.๒/๓๔๙๐ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะสำเนารายงานหนังสือ รรท.จตช.ที่ ๐๐๐๑(จตช.)/๒๘ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๗ ไม่เปิดเผยสำเนาหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงของพลตำรวจเอก ข. เนื่องจากเป็นผู้มี

ส่วนได้เสียและได้ใช้สิทธิคัดค้านตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพได้ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว สำหรับข้อมูลข่าวสารเอกสารการประมวลเรื่อง คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารเห็นว่า เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลเพื่อนำไปฟ้องร้องดำเนินคดีผู้ที่เกี่ยวข้อง จึงปฏิเสธการเปิดเผย ส่วนบันทึกปฏิบัติการตรวจสอบข้อเท็จจริงนั้น ตรวจสอบแล้วไม่มีบันทึกดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คือ ชื่อ นามสกุล ยศ ตำแหน่งของเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบในการประมวลเรื่องทุกนาย สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงไม่เป็นประเด็นต้องวินิจฉัย สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการ บันทึกปฏิบัติการตรวจสอบข้อเท็จจริง นั้น สำนักงานตำรวจแห่งชาติปฏิเสธไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงต้องใช้สิทธิร้องเรียนตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ต่อไป ดังนั้น กรณีนี้จึงมีประเด็นต้องวินิจฉัยเฉพาะข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ สำเนาเอกสารเจ้าหน้าที่ประมวลเรื่องเสนอ ตร.พิจารณาแล้วเห็นว่า จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงในชั้นนี้พยานหลักฐานไม่เพียงพอที่จะพิจารณาสั่งการได้ พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด และรายการที่ ๓ สำเนารายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามหนังสือ รรท.จตช.ที่ ๐๐๐๑(จตช.)/๒๘ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๗ เรียน ผบ.ตร. เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้บังคับบัญชาได้มีคำสั่งให้ยุติการตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องนี้แล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้ร้องเรียนกล่าวโทษกรณีดังกล่าว จึงสมควรได้รับข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการ เอกสารการประมวลเรื่องของเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบ รายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง และเอกสารที่เกี่ยวข้อง พร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ให้ปกปิด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๕๕/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการให้ถ้อยคำเป็นพยาน

ผู้อุทธรณ์ : รองศาสตราจารย์ ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า รองศาสตราจารย์ ก. ผู้อุทธรณ์ ได้ส่งแบบคำขอข้อมูลข่าวสาร ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารที่เกี่ยวข้อง ที่แสดงว่า ผศ.ดร. ข. มาให้การในฐานะพยาน กรณีที่นาย ค. มาคัดค้านผู้อุทธรณ์กรณีลอกเลียนผลงานทางวิชาการ

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีหนังสือที่ ศธ ๐๕๑๙.๑.๐๓/๑๓๒๕ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า ข้อมูลข่าวสารตาม que ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็น เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการ คัดค้านผู้อุทธรณ์โดยนาย ค. กล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์ลอกเลียนผลงานทางวิชาการ เรื่องคัดค้านกรณีดังกล่าว ได้มีการพิจารณาเสร็จสิ้นแล้ว แต่เนื่องจากเรื่องของการสอบสวนจรรยาบรรณรายนาย ค. ยังอยู่ระหว่าง การดำเนินการสอบสวนทางจรรยาบรรณ ซึ่งยังดำเนินการสอบสวนไม่แล้วเสร็จ มหาวิทยาลัยฯ เห็นว่า หากเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตาม มาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นควรไม่เปิดเผยข้อมูล ข่าวสารดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของ ราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และเอกสารที่ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒส่งมาให้แล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้ แต่งตั้งผู้อุทธรณ์เป็นอนุกรรมการจรรยาบรรณ ต่อมานาย ค. ได้ร้องเรียนจรรยาบรรณอาจารย์ท่านหนึ่ง โดย มีผู้อุทธรณ์เป็นอนุกรรมการจรรยาบรรณพิจารณาเรื่องดังกล่าว นาย ค. จึงคัดค้านการทำหน้าที่ของผู้

อุทธรณ์ว่า ไม่ควรเป็นอนุกรรมการจรรยาบรรณ เนื่องจากผู้อุทธรณ์มีพฤติการณ์ผิดจรรยาบรรณเสียเอง กรณีลอกเลียนผลงานวิชาการของผู้อื่น โดยนาย ค. ได้นำ ผศ.ดร. ข. เข้าให้ถ้อยคำเป็นพยานสนับสนุนข้อกล่าวหาด้วยว่า ได้เห็นผลงานวิชาการของผู้อื่นก่อนผลงานวิชาการของผู้อุทธรณ์ ซึ่งผลงานวิชาการทั้งสองเล่มมีข้อความที่เหมือนกันอย่างมาก โดยการให้ถ้อยคำของ ผศ.ดร. ข. ไม่ได้มีการบันทึกในลักษณะบันทึกถ้อยคำ แต่เป็นการบันทึกการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสอบสวนจรรยาบรรณกรณีการร้องเรียนของนาย ค. ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๗ คณะกรรมการสอบสวนจรรยาบรรณได้พิจารณาและมีมติว่า ไม่มีเหตุคัดค้านกรรมการ ผู้อุทธรณ์จึงทำหน้าที่อนุกรรมการจรรยาบรรณต่อไป ต่อมานาย ค. ได้ร้องเรียนต่ออธิการบดีขอให้ดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์กรณีลอกเลียนผลงานวิชาการของผู้อื่น อธิการบดีมอบหมายให้รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว และขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการสอบสวน สำหรับการแจ้งให้ ผศ.ดร. ข. คัดค้านการเปิดเผยบันทึกถ้อยคำก่อนหรือไม่ นั้นมหาวิทยาลัยฯ เห็นว่าการบันทึกดังกล่าวไม่ใช่คำให้การของ ผศ.ดร. ข. เป็นเพียงบันทึกการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสอบสวนจรรยาบรรณ จึงไม่ได้แจ้งให้คัดค้าน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ เอกสารที่แสดงว่า ผศ.ดร. ข. มาให้ถ้อยคำในฐานะพยานคัดค้านผู้อุทธรณ์ทำหน้าที่อนุกรรมการจรรยาบรรณ ซึ่งปรากฏเพียง บันทึกการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสอบสวนจรรยาบรรณกรณีการร้องเรียนของนาย ค. ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๗ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า การพิจารณาคัดค้านอนุกรรมการจรรยาบรรณได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยจึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการตรวจสอบการดำเนินการทางวินัยแต่อย่างใด การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวย่อมไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกคัดค้านและมีส่วนได้เสียโดยตรงในกระบวนการดังกล่าว ย่อมสมควรได้รับทราบเหตุแห่งการคัดค้านผู้อุทธรณ์ได้ ดังนั้นเมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารบันทึกการปฏิบัติงานของคณะกรรมการสอบสวนจรรยาบรรณกรณีการร้องเรียนของนาย ค. ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๗ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๕๖/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบันทึกประจำวัน

ผู้อุทธรณ์ : พันตำรวจโท ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สถานีตำรวจนครบาลหัวหมาก และสถานีตำรวจนครบาลวังทองหลาง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า พันตำรวจโท ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือจำนวน ๒ ฉบับ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบันทึกประจำวัน ดังนี้

๑. หนังสือลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลหัวหมาก ขอข้อมูลข่าวสารบันทึกประจำวันคดีอาญา จราจร และธุรการ ระหว่างเดือนธันวาคม ๒๕๕๒ ถึงเดือนมกราคม ๒๕๕๓ เพื่อใช้ในการต่อสู้คดีในศาลปกครองสูงสุด และเพิกถอนคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

๒. หนังสือลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลวังทองหลาง ขอข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ในการต่อสู้คดีในศาลปกครองสูงสุด และเพิกถอนคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ จำนวน ๒ รายการ คือ

๒.๑ สมุดควบคุมการลา และบันทึกประจำวันธุรการระหว่างเดือนธันวาคม ๒๕๕๒ ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๓

๒.๒ บันทึกประจำวันคดีอาญา จราจร เดือนมกราคม ๒๕๕๓

สถานีตำรวจนครบาลหัวหมาก มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๑๕ (บก.น.๔)๓/๑๑๒๗๔ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า เอกสารดังกล่าวมิได้ระบุวันเวลาให้แน่ชัด ทั้งการขอมาในภาพรวมจำนวนสำเนาบันทึกประจำวันในแต่ละวันของสถานีตำรวจนครบาลหัวหมากมีเป็นจำนวนมาก ดังนั้น ควรระบุวันเวลาให้แน่ชัด ทั้งผู้อุทธรณ์มีเคยรับราชการที่สถานีตำรวจนครบาลหัวหมากแต่อย่างใด สถานีตำรวจนครบาลหัวหมากจึงยังไม่สามารถให้ข้อมูลเอกสารที่เป็นเอกสารราชการได้ เนื่องจากไม่ทราบวัตถุประสงค์ที่แน่ชัดว่าจะนำไปต่อสู้คดีในศาลปกครองสูงสุดอย่างไร ทั้งนี้ หากศาลปกครองสูงสุดเห็นชอบให้ใช้พยานหลักฐานจากบันทึกประจำวันของสถานีตำรวจนครบาลหัวหมากเพื่อประกอบการวินิจฉัยสั่งคดี ก็ควร

ให้ศาลปกครองสูงสุดหมายเรียกพยานเอกสารมายังสถานีตำรวจนครบาลหัวหมากน่าจะเป็นทางปฏิบัติที่เหมาะสมกว่า

สถานีตำรวจนครบาลวังทองหลาง มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๑๕ (บก.น.๔)๐๕/๗๖๕๑ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า สำเนาเอกสารที่ขอคัดถ่ายมีเป็นจำนวนมากยากแก่การคัดถ่ายสำเนา ประกอบกับเอกสารที่ขอคัดถ่ายบางส่วนเป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้อื่น ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง หากประสงค์จะใช้เอกสารดังกล่าวในการพิจารณาคดีของศาลปกครอง ขอให้ร้องขอต่อศาลปกครองให้มีคำสั่ง หรือหมายเรียก “ต้นฉบับ” เอกสารดังกล่าว มายังสถานีตำรวจนครบาลวังทองหลาง เพื่อสถานีตำรวจนครบาลวังทองหลาง จะได้นำส่งต้นฉบับเอกสารไปยังศาลปกครองเพื่อประกอบการพิจารณาและคัดถ่ายในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจนครบาลหัวหมาก และสถานีตำรวจนครบาลวังทองหลาง ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจนครบาลหัวหมาก และสถานีตำรวจนครบาลวังทองหลาง ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่ง พนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลวังทองหลาง ได้มีเหตุขัดแย้งกับรองผู้กำกับกับการงานสืบสวน ซึ่งมีคำสั่งด้วยวาจาให้ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติหน้าที่เวรตามปกติ ผู้อุทธรณ์จึงขอปฏิบัติหน้าที่สะสางงานที่ค้างค้างเพื่อรอคำสั่งแต่งตั้งโยกย้ายตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ ต่อมากองบังคับการตำรวจนครบาล ๔ ได้มีคำสั่งที่ ๑๗๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง กรณีกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลายาวนานสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุอันสมควร โดยนายดาบตำรวจ ข. ได้นำบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้อุทธรณ์ทราบที่บ้านพัก ทั้งที่ผู้อุทธรณ์ได้ไปปฏิบัติหน้าที่ตามปกติ ซึ่งผู้อุทธรณ์ก็ได้ไปรายงานตัวต่อรองผู้กำกับกับการงานสืบสวนทุกครั้ง และนายดาบตำรวจ ข. ก็ได้ลงบันทึกประจำวันว่าผู้อุทธรณ์ไปรายงานตัวทุกครั้งเช่นกัน ผู้อุทธรณ์ได้นำเอกสารหลักฐานการมาปฏิบัติหน้าที่ และใบรับรองแพทย์ เสนอคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงแต่คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงไม่ยอมรับให้นำเอกสารดังกล่าวเข้าไปในสำนวน ต่อมาสำนักงานตำรวจแห่งชาติมีคำสั่งไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ ผู้อุทธรณ์จึงฟ้องคดีต่อศาลปกครองกลางกรณีไม่ได้รับความเป็นธรรมจากกระบวนการสืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวซึ่งศาลปกครองกลางได้มีคำพิพากษายกฟ้อง ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดโดยมีประเด็นที่กล่าวหาเพิ่มเติมว่า มีการปลอมแปลงตารางการปฏิบัติหน้าที่พนักงานสอบสวนเวรที่จัดทำขึ้นตั้งแต่เดือนกันยายน ๒๕๕๒ ถึงเดือนมีนาคม ๒๕๕๓ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบว่า สมุดควบคุมการลา บันทึกประจำวันธุรการ และบันทึกประจำวันคดีอาญา จราจร ของสถานีตำรวจนครบาลวังทองหลางมีการปลอมแปลงอย่างไร เพื่อสู้คดีต่อศาลปกครองสูงสุด และปกป้องสิทธิของผู้อุทธรณ์ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการบันทึกประจำวันคดีอาญา จราจร และ

ธุรการ ของสถานีตำรวจนครบาลหัวหมาก นั้นผู้อุทธรณ์กล่าวอ้างว่า พันตำรวจโท ค. ซึ่งเป็นพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลวังทองหลาง ได้รับคำสั่งให้ไปช่วยราชการที่สถานีตำรวจนครบาลหัวหมาก ผู้อุทธรณ์ได้ ทราบว่า พันตำรวจโท ค. ได้มาลงบันทึกประจำวันของสถานีตำรวจนครบาลวังทองหลางด้วย ผู้อุทธรณ์จึง ขอบันทึกประจำวัน เพื่อตรวจสอบและเป็นประเด็นยืนยันว่าสถานีตำรวจนครบาลวังทองหลางปลอมแปลง ตารางการปฏิบัติหน้าที่พนักงานสอบสวนเวอร์ชันเพื่อกล่าวหาผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ บันทึกประจำวันคดีอาญา จราจร และธุรการ ระหว่างเดือนธันวาคม ๒๕๕๒ ถึงเดือนมกราคม ๒๕๕๓ ของสถานีตำรวจนครบาล หัวหมาก สมุดควบคุมการลา บันทึกประจำวันธุรการระหว่างเดือนธันวาคม ๒๕๕๒ ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๓ และบันทึกประจำวันคดีอาญา จราจร เดือนมกราคม ๒๕๕๓ ของสถานีตำรวจนครบาลวังทองหลาง ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ เมื่อได้ดำเนินการ เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็น ผู้ถูกกล่าวหาว่าละทิ้งหน้าที่ราชการ จึงสมควรได้รับข้อมูลข่าวสารเพื่อปกป้องสิทธิของตนเอง การเปิดเผย จึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตาม มาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตาม กฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการ บังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สถานีตำรวจนครบาลหัวหมากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารบันทึกประจำวัน คดีอาญา จราจร และธุรการ ระหว่างเดือนธันวาคม ๒๕๕๒ ถึงเดือนมกราคม ๒๕๕๓ เฉพาะที่ปรากฏชื่อ พันตำรวจโท ค. ได้ปฏิบัติราชการ และให้สถานีตำรวจนครบาลวังทองหลางเปิดเผยข้อมูล ข่าวสาร สมุดควบคุมการลา บันทึกประจำวันธุรการระหว่างเดือนธันวาคม ๒๕๕๒ ถึงเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๓ และ บันทึกประจำวันคดีอาญา จราจร เดือนมกราคม ๒๕๕๓ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล พร้อมทั้งให้สำเนา ที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๕๗/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบภาคปฏิบัติเภสัชกรรมไทย

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สภาการแพทย์แผนไทย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ มอบอำนาจให้นาย ข. ทนายความ มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงนายกสภาการแพทย์แผนไทย เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบและผลสอบภาคปฏิบัติเภสัชกรรมไทย ประจำปี ๒๕๕๗ จำนวน ๕ รายการ ดังนี้

๑. สำเนากระดาษคำถามทุกข้อ (ข้อสอบ)
๒. สำเนากระดาษคำตอบทุกข้อที่ผู้อุทธรณ์ได้เขียนตอบในการสอบ
๓. สำเนารองคำตอบทุกข้อ (คำตอบ)
๔. สำเนาหลักเกณฑ์การให้คะแนนแก่ผู้เข้าสอบ

๕. สำเนารายงานการประชุมของคณะกรรมการสภาการแพทย์แผนไทย และสำเนามติที่ประชุม (ฉบับเต็ม) ที่ใช้อ้างว่า คณะกรรมการสภาการแพทย์แผนไทยมีมติไม่ทบทวนการให้คะแนนผู้เข้าสอบความรู้การแพทย์แผนไทย และมีมติให้ผู้เข้าสอบสามารถดูสำเนากระดาษคำตอบของตนเองได้

สภาการแพทย์แผนไทยมีหนังสือ ที่ สกพท ๑๒๓ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๘ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า สภาการแพทย์แผนไทยไม่สามารถดำเนินการให้ตามที่ร้องขอได้ เนื่องจากคณะกรรมการฯ ในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ไม่เปิดเผย สำเนากระดาษคำถามทุกข้อ (ข้อสอบ) สำเนารองคำตอบทุกข้อ (คำตอบ) และสำเนาหลักเกณฑ์การให้คะแนน และกรณีที่ยกสำเนากระดาษคำตอบของผู้อุทธรณ์เขียนตอบในการสอบ สภาการแพทย์แผนไทยได้แจ้งกำหนดวันนัดหมายการให้ดูสำเนากระดาษคำตอบเป็นการเฉพาะตัวให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว ส่วนรายงานการประชุมของคณะกรรมการสภาการแพทย์แผนไทยและมติที่ประชุมนั้น จะนำเสนอเข้าที่ประชุมของคณะกรรมการฯ เพื่อพิจารณาต่อไป

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
ของสภาการแพทย์แผนไทยดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน
และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสภา
การแพทย์แผนไทย ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า สภาการแพทย์แผนไทย ได้มอบหมาย
ให้คณะกรรมการการทดสอบความรู้การแพทย์แผนไทย ดำเนินการทดสอบความรู้ในวิชาชีพการแพทย์
แผนไทย ตามมาตรา ๑๒ (๒) (ก) แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการแพทย์แผนไทย พ.ศ. ๒๕๕๖ โดยกำหนด
วัน เวลาและสถานที่สอบวิชา เกสัชกรรมไทย ในวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ ณ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
รังสิต โดยกำหนดให้มีข้อสอบ จำนวน ๕๐ ข้อ ข้อละ ๒ คะแนน คะแนนเต็ม ๑๐๐ คะแนน จะต้องได้ ๖๐
คะแนน จึงจะถือว่าสอบผ่าน ลักษณะการทดสอบใช้วิธีจัดเป็นฐาน จำนวน ๕๐ ฐาน โดยนำสมุนไพรและ
อุปกรณ์ทางการแพทย์แผนไทยมาวางเป็นโจทย์ เพื่อให้ผู้เข้าสอบพิจารณา โดยให้ตอบคำถามเป็นอรรถนัยใน
กระดาษคำตอบที่คณะกรรมการคุมสอบเตรียมไว้ให้ ซึ่งในกระดาษคำตอบได้บันทึกข้อมูลผู้เข้าสอบไว้
เรียบร้อยแล้ว ผู้เข้าสอบเพียงลงลายมือชื่อยืนยันตนเองในกระดาษคำตอบเท่านั้น ผลการสอบปรากฏว่า
ผู้อุทธรณ์ได้คะแนน ๕๖.๕ คะแนน ถือว่าสอบไม่ผ่าน ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์ขอให้พิจารณาทบทวนการให้
คะแนนใหม่ และขอข้อมูลข่าวสารกระดาษคำถาม กระดาษคำตอบ พร้อมคำเฉลย คณะกรรมการสภา
การแพทย์แผนไทยในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๘ มีมติไม่ทบทวนการให้
คะแนนผู้เข้าสอบความรู้การแพทย์แผนไทย และมีมติกรณีร้องขอให้เปิดเผยข้อมูลในการสอบความรู้
การแพทย์แผนไทยประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ว่า ให้เปิดเผยเฉพาะกระดาษคำตอบเท่านั้น เนื่องจากข้อสอบที่ได้
ออกไปเป็นความลับ สามารถนำมาใช้เป็นข้อสอบสำหรับครั้งต่อไปได้อีก และเกรงว่าหากเปิดเผยข้อสอบ
พร้อมเฉลย จะทำให้การออกข้อสอบครั้งต่อไปจะมีความยากมากขึ้น จะเกิดผลกระทบต่อผู้เข้าสอบใน
อนาคต ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ต่อมา
คณะกรรมการสภาการแพทย์แผนไทยได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์
๒๕๕๘ กำหนดวิธีการดูกระดาษคำตอบ ดังนี้

๑. ผู้มีสิทธิดูกระดาษคำตอบคือ ผู้ที่สอบไม่ผ่านความรู้การแพทย์แผนไทยตามมาตรา ๑๒
(๒)(ก) ภาควิชาการแพทย์แผนไทย พ.ศ. ๒๕๕๖

๒. สภาการแพทย์แผนไทยจะกำหนดนัดหมายให้ผู้ขอดูกระดาษคำตอบมาดูสำเนา
กระดาษคำตอบตามวัน เวลา และสถานที่ที่กำหนด หากไม่มาตามกำหนดถือว่าสละสิทธิ์ในการขอ
ดูกระดาษคำตอบ

๓. ให้ดูได้เฉพาะกระดาษคำตอบของตนเอง

๔. ห้ามถ่ายสำเนาหรือทำบันทึกใดๆ กับสำเนากระดาษคำตอบ

๕. การขอดูกระดาษคำตอบ สภาการแพทย์แผนไทยยกเว้นค่าธรรมเนียม

ทั้งนี้ สภาการแพทย์แผนไทยได้นัดหมายให้ผู้อุทธรณ์มาดูกระดาษคำตอบในวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๘

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการ กระดาษคำตอบของผู้อุทธรณ์ หลักเกณฑ์การให้คะแนน และรายงานการประชุมของคณะกรรมการสภาการแพทย์แผนไทย (ฉบับเต็ม) ครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๘ และครั้งที่ ๓/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ เมื่อดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ และทำให้ผู้เข้าสอบมีความเชื่อมั่นต่อการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการกระดาษคำถาม และธงคำตอบ เป็นข้อมูลข่าวสารที่สภาการแพทย์แผนไทยจัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการสอบเป็นคราวๆ ไป แต่ลักษณะข้อสอบโดยนำสมุนไพรรและอุปกรณ์ทางการแพทย์แผนไทยมาวางเป็นโจทย์นั้น หากมีการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นการทั่วไป จะทำให้การดำเนินการสอบครั้งต่อไปไม่สามารถวัดผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้อง ประกอบกันแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวโดยให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดู จึงเพียงพอต่อการตรวจสอบผลการสอบ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สภาการแพทย์แผนไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารกระดาษคำตอบของผู้อุทธรณ์ หลักเกณฑ์การให้คะแนน และรายงานการประชุมของคณะกรรมการสภาการแพทย์แผนไทย (ฉบับเต็ม) ครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๘ และครั้งที่ ๓/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้เข้าสอบบุคคลอื่น อาทิเช่น ชื่อ นามสกุล เลขประจำตัวประชาชน ที่อยู่ ใ้ปกปิด และให้สภาการแพทย์แผนไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารกระดาษคำถาม และธงคำตอบ โดยให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดู แต่ไม่ต้องให้สำเนา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๕๘/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสัญญาจัดซื้อเครื่องออกกำลังกาย
และเครื่องเล่นนันทนาการ

ผู้อุทธรณ์ : นางสาวรพีพรรณ สายัณห์ตระกูล
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมการท่องเที่ยว

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาวรพีพรรณ สายัณห์ตระกูล ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ถึงอธิบดีกรมการท่องเที่ยว เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสัญญาการจัดซื้อเครื่องออกกำลังกายและเครื่องเล่นนันทนาการที่กรมการท่องเที่ยวทำสัญญากับเอกชน ๘ ราย ดังนี้

๑. บริษัท โลฟสเตอร์ เซอร์วิส จำกัด

๑.๑ จัดซื้ออุปกรณ์เครื่องเล่นนันทนาการ วงเงิน ๒๓๒.๓ ล้านบาท เมื่อ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ (สัญญาเลขที่ ซ.๑๔/๒๕๕๕)

๑.๒ จัดซื้อเครื่องเล่นนันทนาการและออกกำลังกายกลางแจ้งพร้อมติดตั้ง โครงการพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงนันทนาการและสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ วงเงิน ๙๓,๙๙๙,๐๐๐ บาท เมื่อ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๖ (สัญญาเลขที่ ๙๒/๒๕๕๖)

๒. ห้างหุ้นส่วนสามัญ อินฟินิตี้ซัพพลายส์

ซื้ออุปกรณ์ตู้ฟิตเนสสำเร็จรูป พร้อมอุปกรณ์เครื่องออกกำลังกาย วงเงิน ๕,๙๗๐,๐๐๐ บาท เมื่อ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๔ (สัญญาเลขที่ ซ. ๒/๒๕๕๔)

๓. บริษัท ภาณี อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด

๓.๑ ซื้ออุปกรณ์ตู้ฟิตเนสสำเร็จรูป พร้อมอุปกรณ์เครื่องออกกำลังกาย วงเงิน ๑,๙๖๖,๐๐๐ บาท เมื่อ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๔

๓.๒ ซื้ออุปกรณ์เครื่องออกกำลังกายกลางแจ้ง จำนวน ๑๔ รายการ วงเงิน ๑,๙๗๙,๐๐๐ บาท เมื่อ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๔

๔. ห้างหุ้นส่วนจำกัด มีอุดม

๔.๑ จ้างดำเนินโครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพพร้อมติดตั้งตู้ฟิตเนส สำเร็จรูป จำนวน ๑๓ จังหวัด วงเงิน ๖๕,๕๙๐,๐๐๐ บาท เมื่อ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๕ (สัญญาเลขที่ ก. ๒/ ๒๕๕๕)

๔.๒ จัดซื้ออุปกรณ์นันทนาการด้านสุขภาพ จำนวน ๒๗ ชุด ๒๖,๖๗๓,๐๐๐ บาท เมื่อ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๕ (สัญญาเลขที่ ช. ๑๒/๒๕๕๕)

๔.๓ ซื้ออุปกรณ์เครื่องเล่นนันทนาการ จำนวน ๘๔ รายการ วงเงิน ๒๓๒.๓ ล้านบาท เมื่อ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ (สัญญาเลขที่ ช.๑๔/๒๕๕๕)

๔.๔ ซื้ออุปกรณ์นันทนาการด้านสุขภาพพร้อมติดตั้งภายใต้โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ จำนวน ๑๗ ชุด วงเงิน ๑๖,๘๒๕,๐๐๐ บาท เมื่อ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๖ (สัญญาเลขที่ ๘๙/๒๕๕๖)

๕. บริษัท ยูไนเต็ด สपोर्ट ดีเวลอปเมนต์ จำกัด

๕.๑ ซื้ออุปกรณ์เครื่องเล่นนันทนาการ และออกกำลังกาย วงเงิน ๗,๙๐๐,๐๐๐ บาท เมื่อ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ (สัญญาเลขที่ ช.๑๓/๒๕๕๕)

๕.๒ ซื้อเครื่องเล่นนันทนาการและออกกำลังกายกลางแจ้งพร้อมติดตั้ง โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนันทนาการและแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ จำนวน ๑๒ รายการ วงเงิน ๑๐,๘๕๐,๐๐๐ บาท เมื่อ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ (สัญญาเลขที่ ๕/๒๕๕๖)

๖. บริษัท ชัน สपोर्ट มาร์เก็ตติ้ง จำกัด

ซื้อชุดเครื่องเล่นเด็กเพื่อสันทนาการ จำนวน ๕๑ ชุด วงเงิน ๑๔,๘๑๕,๕๐๐ บาท เมื่อ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๕ (สัญญาเลขที่ ช.๑๕/๒๕๕๕)

๗. บริษัท อินโนเว็ทเอดดูเคชั่น จำกัด

๗.๑ เครื่องเล่นนันทนาการและออกกำลังกายกลางแจ้งสำหรับเยาวชนพร้อมติดตั้ง โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนันทนาการชุมชนสำหรับเยาวชนจังหวัดศรีสะเกษ อุบลราชธานี ยโสธร สุราษฎร์ธานี วงเงิน ๗๓,๒๖๐,๐๐๐ บาท เมื่อ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๖ (สัญญาเลขที่ ๙๐/๒๕๕๖)

๗.๒ เครื่องเล่นนันทนาการและออกกำลังกายกลางแจ้งสำหรับเยาวชนพร้อมติดตั้ง โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนันทนาการชุมชน จำนวน ๒๔ รายการ วงเงิน ๘๙,๙๙๑,๐๐๐ บาท เมื่อ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๖ (สัญญาเลขที่ ๙๔/๒๕๕๖)

๗.๓ ชุดอาณาจักรเครื่องเล่นนันทนาการสำหรับเยาวชนพร้อมติดตั้งภายใต้ โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงนันทนาการและแหล่งพักผ่อนหย่อนใจสำหรับเยาวชน วงเงิน ๘๓,๘๙๐,๐๐๐ บาท ๒๗ กันยายน ๒๕๕๖ (สัญญาเลขที่ ๙๘/๒๕๕๖)

๘. บริษัท พี.เจ.ดีไซน์ จำกัด

เครื่องเล่นนันทนาการเชิงสุขภาพพร้อมติดตั้ง ภายใต้โครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ วงเงิน ๑๖,๗๗๐,๐๐๐ บาท เมื่อ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๖ (สัญญาเลขที่ ๙๙/๒๕๕๖)

กรมการท่องเที่ยว มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กก ๐๔๐๑/๕๓๗๖ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๘ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า เนื่องจากเอกสารดังกล่าวที่สำนักข่าวอิศราร้องขอนั้น อยู่ในระหว่างสอบสวนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง อาศัยตามมาตรา ๑๕(๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อาจเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมการท่องเที่ยวดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของกรมการท่องเที่ยว และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สื่อข่าวสำนักข่าวอิศรา ได้มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสัญญาการจัดซื้อเครื่องออกกำลังกายและเครื่องเล่นนันทนาการที่กรมการท่องเที่ยวทำสัญญากับเอกชน ๘ ราย รวม ๑๖ สัญญา กรมการท่องเที่ยวจึงได้นำเรื่องเข้าประชุมในคณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของกรมการท่องเที่ยว ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๘ และมีความเห็นว่า เรื่องดังกล่าวอยู่ในระหว่างการตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ที่ได้มีข้อทักท้วงและให้กรมการท่องเที่ยวแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง อยู่ระหว่างดำเนินการของคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริง รวมทั้งมีการตรวจสอบจากสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตภาครัฐที่เรียกให้กรมการท่องเที่ยวจัดส่งเอกสาร คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของกรมการท่องเที่ยวจึงเห็นว่า เพื่อมิให้มีผลกระทบต่อ การตรวจสอบของหน่วยงานของภาครัฐที่มีหน้าที่โดยตรง และผลกระทบต่อบริษัทคู่สัญญา รวมถึงเจ้าหน้าที่ของกรมการท่องเที่ยว ทั้งด้านการปฏิบัติงานและด้านจิตใจ หากสำนักข่าวอิศรاناไปเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารได้ตามอิสระโดยไม่มีขอบเขต ประกอบกับสำนักข่าวอิศรามิได้เป็นหน่วยงานตรวจสอบส่วนราชการ จึงมีมติไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สำหรับสัญญาเลขที่ ช.๑๔/๒๕๕๕ ระหว่างกรมการท่องเที่ยวกับบริษัท โลฟสเตอร์ เซอร์วิส จำกัด นั้น ไม่มี

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการ สัญญาเลขที่ ช.๑๔/๒๕๕๕ ระหว่างกรมการท่องเที่ยวกับบริษัท โลฟสเตอร์ เซอร์วิส จำกัด ซึ่งกรมการท่องเที่ยวแจ้งว่าไม่มีนั้น จากการตรวจสอบเอกสาร ปรากฏว่ามีสัญญาดังกล่าว แต่ไม่ปรากฏสัญญาเลขที่ ช.๑๔/๒๕๕๕ ระหว่างกรมการท่องเที่ยวกับห้างหุ้นส่วนจำกัด มีอุดม จึงถือได้ว่า สัญญาเลขที่ ช.๑๔/๒๕๕๕ ระหว่างกรมการท่องเที่ยวกับห้างหุ้นส่วนจำกัด มีอุดม ตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ ไม่มี จึงไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัย

การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ แต่ไม่ตัดสิทธิผู้อุทธรณ์ที่จะใช้สิทธิร้องเรียนตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเข้าตรวจสอบต่อไป ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ที่ต้องวินิจฉัยคือ สัญญาจัดซื้อเครื่องออกกำลังกายและเครื่องเล่นนันทนาการ จำนวน ๑๕ สัญญา เป็นข้อมูลข่าวสารที่ส่วนราชการต้องจัดให้มีการเปิดเผยให้ประชาชนสามารถขอดูหรือตรวจสอบได้ตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ เมื่อการดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างเสร็จสิ้นแล้ว จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ การเปิดเผยไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรมการท่องเที่ยวเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสัญญาจัดซื้อเครื่องออกกำลังกายและเครื่องเล่นนันทนาการ จำนวน ๑๕ สัญญา เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๕๗/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี เกี่ยวกับสำเนาใบสมัคร
เข้าร่วมโครงการหมู่บ้านรักษาศีล ๕

ผู้อุทธรณ์ : ว่าที่ร้อยตรี ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ว่าที่ร้อยตรี ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงอำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี ขอข้อมูลใบสมัครเข้าร่วมโครงการ หมู่บ้านรักษาศีล ๕ หมู่ที่ ๘ ตำบลทับ
กวาง อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี พร้อมรับรองสำเนา ๑ ชุด

อำเภอแก่งคอยมีหนังสือ ที่ สป ๐๒๑๘/๑๗๖๓ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์
ว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล โดยผู้อุทธรณ์มิได้แจ้งวัตถุประสงค์ในการใช้
เพื่อประโยชน์ใด ซึ่งตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หน่วยงาน
ของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือ
ผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ
การบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอให้จริงสรุปได้ความว่า
ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงอำเภอแก่งคอยขอข้อมูลใบสมัครเข้าร่วมโครงการ หมู่บ้านรักษาศีล ๕ หมู่ที่ ๘
ตำบลทับกวาง อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี พร้อมรับรองสำเนา ๑ ชุด แต่อำเภอแก่งคอยปฏิเสธการเปิดเผย
ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร
ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย อำเภอแก่งคอยมีหนังสือ ที่ สป ๐๒๑๘/๓๐๒๐ ลงวันที่ ๒๘
พฤษภาคม ๒๕๕๘ จัดส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์และชี้แจงว่า การที่ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารโดยไม่แจ้ง
วัตถุประสงค์ในการขอข้อมูลและเอกสารเพื่อใช้ประโยชน์ใดนั้น เห็นว่าข้อมูลใบสมัครส่วนที่ ๑ และส่วนที่ ๒
ตามโครงการเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่เป็นข้อมูลข่าวสารของทางราชการที่หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่นโดยปราศจากความ
ยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า การขอข้อมูลข่าวสารใบสมัครเข้าร่วมโครงการ หมู่บ้านรักษาศีล ๕ หมู่ที่ ๘
ตำบลทับกวาง อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี นั้น เนื่องจากชาวบ้านหมู่ที่ ๘ มีความสงสัยและต้องการทราบ

ข้อเท็จจริงว่า ใบสมัครเข้าร่วมโครงการหมู่บ้านรักษาศีล ๕ เป็นเอกสารที่ชาวบ้านได้ลงลายมือชื่อหรือเกิดจากการปลอมแปลงลายมือชื่อในใบสมัคร ดังนั้น เพื่อเป็นการตรวจสอบความจริงจึงขอข้อมูลในเรื่องดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ ใบสมัครเข้าร่วมโครงการ หมู่บ้านรักษาศีล ๕ หมู่ที่ ๘ ตำบลทับกวาง อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี ทั้งหมด โดยใบสมัครส่วนที่ ๑ คือ ใบสมัครของตัวแทนครอบครัว และใบสมัครส่วนที่ ๒ คือ ใบสมัครของสมาชิกในครอบครัว ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานตามปกติของอำเภอแก่งคอย จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่สมควรเปิดเผยเพื่อความโปร่งใสและตรวจสอบได้ ยกเว้นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเลขประจำตัวประชาชน วัน เดือน ปีเกิด และวุฒิการศึกษา การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงควรปกปิดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ยกเว้นเลขประจำตัวประชาชน วัน เดือน ปีเกิด และวุฒิการศึกษาให้ปกปิดไว้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖๐/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ เกี่ยวกับผู้เสนอราคา

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ เป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ ห้างหุ้นส่วนจำกัด แสงฟ้าก่อสร้าง ซึ่งได้เข้าร่วมเสนอราคาก่อสร้างอาคารวิทยบริการ และงานเทคโนโลยีสารสนเทศของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ แต่ไม่ได้รับการคัดเลือก ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ที่ สวพ. รก.สร. (อ) ๐๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๘ และหนังสือ ที่ สวพ. รก. สร. (อ) ๐๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ขอตรวจสอบ ตรวจสอบหนังสือรับรองผลงานและเอกสารที่เกี่ยวข้องของบริษัท เดอะคอมพาเนียน คอร์ปอเรชั่น จำกัด ผู้ที่ได้รับการคัดเลือก

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๔๖/๐๔๘๘ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ได้ทำหนังสือการขอเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารการประกวดราคาจ้างก่อสร้างอาคารวิทยบริการและงานเทคโนโลยีสารสนเทศด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หมวด ๒ มาตรา ๑๗ ไปยังบริษัท เดอะคอมพาเนียน คอร์ปอเรชั่น จำกัด (ผู้เสนอราคาต่ำสุด) ตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอแล้ว ทางบริษัท เดอะคอมพาเนียน คอร์ปอเรชั่น จำกัด แจ้งว่าไม่ยินยอมและคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว เนื่องจากจะกระทบกับสัญญาที่ทางบริษัทฯ ได้ทำไว้ และอาจกระทบกับผลประโยชน์ทางธุรกิจของบริษัทฯ ในงานอื่น ๆ ตามสำเนาหนังสือบริษัท เดอะคอมพาเนียน คอร์ปอเรชั่น จำกัด เลขที่ LT-TCC-HO-C007-001 ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๘ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว และชี้แจงว่าหนังสือรับรองผลงานของบริษัท เดอะคอมพาเนียน คอร์ปอเรชั่น จำกัด มีข้อความเป็นภาษาอังกฤษซึ่งออกและรับรองโดยเอกชน และดำเนินงานก่อสร้างวางท่อส่งก๊าซของหน่วยงานพลังงานเท่านั้นยังไม่เคยดำเนินการก่อสร้างอาคารสูงของหน่วยงานภาครัฐแต่อย่างใด อันอาจไม่ถูกต้องตรงตามประกาศประกวดราคา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว เชื่อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงมหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวข้างต้น แต่มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๔๖/๐๖๗๗ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการฯ แจ้งว่า บริษัท เดอะคอมพาเนียน คอร์ปอเรชั่น จำกัด แจ้งว่าไม่ยินยอม

และคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว เนื่องจากจะกระทบกับสัญญาที่ทางบริษัทฯ ได้กระทำไว้ และอาจกระทบกับผลประโยชน์ทางธุรกิจของบริษัทฯ ในงานอื่น ๆ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ และเมื่อการจัดซื้อจัดจ้างดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยและตรวจสอบได้เพื่อความโปร่งใสตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งมีเจตนารมณ์ให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารการดำเนินงานของรัฐโดยกำหนดให้บุคคลมีสิทธิเข้าตรวจดู ขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการได้นอกจากนี้พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๔๔ กำหนดให้ส่วนราชการต้องจัดให้มีการเปิดเผยข้อมูลรายการเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างที่จะดำเนินการในปีงบประมาณนั้น และสัญญาใด ๆ ที่ได้มีการอนุมัติให้จัดซื้อหรือจัดจ้างแล้วให้ประชาชนสามารถขอดูหรือตรวจสอบได้ ณ สถานที่ทำการของส่วนราชการ และระบบเครือข่ายสารสนเทศของส่วนราชการ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๖๑/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยขอนแก่นเกี่ยวกับคำสั่งคณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยขอนแก่น

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ถูกมหาวิทยาลัยขอนแก่นเลิกจ้างเป็นที่ปรึกษาซึ่งผู้
อุทธรณ์เห็นว่า มหาวิทยาลัยฯ เลิกสัญญาโดยมิชอบด้วยกฎหมายจึงนำคดีไปยื่นฟ้องต่อศาลปกครองขอนแก่น
ต่อมาเมื่อวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๖ ศาลพิพากษาว่ามหาวิทยาลัยฯ สามารถบอกเลิกสัญญาจ้างที่ปรึกษากับผู้
อุทธรณ์ได้โดยชอบด้วยข้อสัญญาและกฎหมาย แต่ให้จ่ายค่าจ้างที่คงเหลือให้ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นชอบกับคำ
พิพากษาจึงยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ๒๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒
ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงมหาวิทยาลัยขอนแก่น ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๗ รายการ ดังนี้

๑. เอกสารคำสั่งคณะวิศวกรรมศาสตร์ทั้งหมดทุกฉบับที่เกี่ยวกับการจัดตั้งสำนักงานพัฒนาธุรกิจ
และอุตสาหกรรม คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

๒. หนังสือมอบอำนาจที่มอบอำนาจให้ ผศ. ข. เป็นผู้จัดการสำนักงานฯ หรือหัวหน้าสำนักงานฯ
หรือเป็นผู้มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารสำนักงานฯ

๓. เอกสารการปันส่วนค่าบริการวิชาการคณะวิศวกรรมศาสตร์ ที่ได้รับเงินปันส่วนมาจาก
มหาวิทยาลัยฯ ส่งให้คณะฯ

๔. เอกสารระเบียบมหาวิทยาลัยขอนแก่นว่าด้วยการให้บริการทางวิชาการและการวิจัย พ.ศ.
๒๕๓๘ และเอกสารที่เกี่ยวข้องที่ระเบียบนี้ได้อ้างถึง (ถ้ามี)

๕. เอกสารความเห็นชอบของที่ประชุมคณบดีในคราวประชุม ครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๖ เมื่อวันที่ ๓
กันยายน ๒๕๔๖

๖. เอกสารประกาศมหาวิทยาลัยขอนแก่น ฉบับที่ ๙๐๐/๒๕๔๖

๗. เอกสารอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งและดำเนินงานในสำนักงานนี้

มหาวิทยาลัยขอนแก่นมีหนังสือ ที่ ศร ๐๕๑๔.๔.๑.๒/๑๗๗๓๔ ลงวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๗
ถึงผู้อุทธรณ์ว่า สำนักงานพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรม โดย ผศ. ข. ขอสงวนสิทธิในการให้หลักฐาน และคำชี้แจงต่อผู้
อุทธรณ์โดยตรง โดยขอให้ผู้อุทธรณ์ขอหลักฐานผ่านศาลปกครองสูงสุด เพื่อจะได้ทำการชี้แจงในคราวเดียว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว และชี้แจงว่า ข้อมูลข่าวสารที่ขอมิ ดังนี้

๑. เอกสารทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการจัดตั้งสำนักงานพัฒนาธุรกิจและอุตสาหกรรม คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

๒. คำสั่งคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่ ๒๕๒/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ลงนามโดย รศ. กิตติชัย ไตรรัตนศิริชัย ตำแหน่งรักษาราชการแทนคณบดีคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

๓. หนังสือมอบอำนาจที่มอบอำนาจให้ ผศ. ข. เป็นผู้จัดการสำนักงานพัฒนาธุรกิจและอุตสาหกรรม คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่นและเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

๔. เอกสารการปันส่วนค่าบริการวิชาการคณะวิศวกรรมศาสตร์ที่ได้รับการปันส่วนมาจากมหาวิทยาลัยฯ ส่งให้คณะวิศวกรรมศาสตร์

๕. ระเบียบมหาวิทยาลัยขอนแก่นว่าด้วยการให้บริการและการวิจัย พ.ศ. ๒๕๓๘ และเอกสารที่เกี่ยวข้องกับตัวระเบียบนี้

๖. เอกสารความเห็นชอบของที่ประชุมคณบดีในคราวประชุมครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๖ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๖ และเอกสารที่มีอยู่เกี่ยวข้องเรื่องนี้

๗. ประกาศมหาวิทยาลัยขอนแก่น ฉบับที่ ๙๐๐/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๖ และเอกสารที่มีอยู่เกี่ยวกับเรื่องนี้

๘. เอกสารอื่น ๆ ที่เห็นว่าเกี่ยวข้องกับการจัดตั้งสำนักงานพัฒนาธุรกิจและอุตสาหกรรม คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น นี้

๙. เอกสารผลงาน งบประมาณการเงิน และบัญชีของการดำเนินสำนักงานนี้มาแล้วตั้งแต่ถูกตั้งขึ้นเป็นสำนักงานฯ ผู้จัดการสำนักงานฯ (ตามข้อ ๘) พ.ศ. ๒๕๕๐ ถึงปัจจุบัน พ.ศ. ๒๕๕๘

๑๐. เอกสาร สื่อ พิมพ์ หลักฐานต่าง ๆ อันแสดงให้เห็นว่า สำนักงานนี้มีแผนนโยบาย โครงการที่เกี่ยวข้องดำเนินมาตั้งแต่ต้นจัดตั้งขึ้น พ.ศ. ๒๕๕๐ ถึงปัจจุบันทำมาอย่างต่อเนื่อง กำลังดำเนินงานอยู่ในปัจจุบัน รวมถึง มีผลคาดการณ์ผลงานจะเกิดขึ้นในอนาคตปีต่อ ๆ ไป ระยะสั้น ระยะกลาง ระยะยาว โดยจะมีการดำเนินการกิจการสำนักงานพัฒนาธุรกิจและอุตสาหกรรม ควบคู่กันไปภายใต้ชื่อสำนักงานพัฒนาธุรกิจและอุตสาหกรรม คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

๑๑. เอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอันแสดงให้ทราบว่า การจัดตั้งขึ้นมีอยู่ และดำเนินการอยู่ของสำนักงานฯ

๑๒. เอกสารที่มีการรับเงิน จ่ายเงินกันระหว่าง ผลการดำเนินการสำนักงานนี้ จ่ายเงิน รับเงินกับ คณะวิศวกรรมศาสตร์ กับมหาวิทยาลัยขอนแก่น

๑๓. เอกสารที่มีอยู่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างสำนักงานพัฒนาธุรกิจและอุตสาหกรรมนี้กับคณะวิศวกรรมศาสตร์ก็ดี และหรือกับมหาวิทยาลัยขอนแก่นก็ดี อาทิ เป็นผู้เช่าสถานที่สำนักงานตั้งอยู่ในอาคารภาควิชาวิศวกรรมเคมี คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มีการจ่ายเงินค่าเช่าหรือไม่

๑๔. ข้อมูลที่เกี่ยวข้องทั้งหมดของสำนักงานนี้ว่าจัดตั้งขึ้นมีอยู่ในราชการมหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้อย่างไร ดำเนินการมาแล้วอย่างไร ใครจัดตั้ง อนุมัติ มอบอำนาจ ลำดับขั้นตอนดำเนินการมาอย่างไรถึงได้ยอมรับเป็นอำนาจเป็นสิทธิ์ดำเนินการอยู่ และดำเนินการมาได้อย่างไรถึงได้ยอมรับเป็นอำนาจ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงมหาวิทยาลัยขอนแก่น ขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวข้างต้น แต่มหาวิทยาลัยขอนแก่นปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย มหาวิทยาลัยขอนแก่นมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๔.๑.๔๔/๘๐๒๑ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๘ จัดส่งเอกสารและชี้แจงว่า ตามที่ผู้อุทธรณ์มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๘ ขอทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ขอชี้แจงข้อเท็จจริง ดังนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ขอชี้แจงว่า สำนักงานพัฒนาธุรกิจและอุตสาหกรรมจัดตั้งขึ้นตามคำสั่งคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่ ๒๕๒/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ซึ่งคำสั่งดังกล่าว ผู้อุทธรณ์ได้รับแล้ว ตามเอกสารแนบท้ายคำให้การศาลปกครองขอนแก่น มหาวิทยาลัยฯ จึงไม่ได้ส่งคำสั่งดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์

๒. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ขอชี้แจงว่า เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้รับเอกสารดังกล่าวแล้ว ตามเอกสารแนบท้ายคำให้การศาลปกครองขอนแก่น

๓. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ขอชี้แจงว่า ไม่มีหนังสือมอบอำนาจให้ ผศ. ข. เป็นผู้จัดการสำนักงานพัฒนาธุรกิจและอุตสาหกรรม แต่การที่ ผศ. ข. เข้ามาเป็นผู้จัดการสำนักงานพัฒนาธุรกิจและอุตสาหกรรมนั้น เป็นไปตามคำชี้แจง ข้อ ๑

๔. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ขอชี้แจงว่า มหาวิทยาลัยฯ ได้ดำเนินการตามประกาศมหาวิทยาลัยขอนแก่นที่ ๙๐๐/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๔๖ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติในการจัดเก็บและจัดสรรค่าบำรุงมหาวิทยาลัยจากการให้บริการวิชาการและวิจัยแล้ว และมหาวิทยาลัยได้ชี้แจงให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ทั้งชี้แจงให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่าหากประสงค์จะขอตรวจดูและขอคัดถ่ายเอกสารดังกล่าวจะต้องเสียค่าธรรมเนียมในการคัดถ่ายเอกสาร

๕. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ มหาวิทยาลัยฯ จึงขอส่งระเบียบมหาวิทยาลัยขอนแก่นว่าด้วยการให้บริการและการวิจัย พ.ศ. ๒๕๓๘

๖. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ มหาวิทยาลัยฯ จึงขอส่งสำเนารายงานการประชุมครั้งที่ ๑๘/๒๕๔๖ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๔๖

๗. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ มหาวิทยาลัยฯ จึงขอส่งประกาศมหาวิทยาลัยดังกล่าว

๘. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๘ ขอชี้แจงว่า เป็นข้อเท็จจริงเดียวกับที่ชี้แจงไว้แล้วตามข้อ ๑

๙. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๙ ขอชี้แจงว่า เอกสารผลงานเป็นลิขสิทธิ์ของผู้ว่าจ้าง จึงทำให้ ผศ. ข. ไม่มีเอกสารผลงานดังกล่าว มีเพียงเอกสารสรุปรายละเอียดผลงานว่าได้ทำงานวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง อะไรไปบ้าง และเนื่องจากสำนักงานพัฒนาธุรกิจและอุตสาหกรรมไม่ได้เป็นหน่วยงานที่จัดตั้งตามระเบียบแต่เป็นเพียงกลุ่มวิจัย ไม่ได้มีการสนับสนุนงบประมาณช่วยเหลือจากมหาวิทยาลัยแต่อย่างใด จึงไม่ได้จัดทำรายงานประจำปีส่งให้มหาวิทยาลัย จากข้อเท็จจริงดังกล่าวเป็นเหตุทำให้ไม่สามารถส่งเอกสารผลงานได้ ส่วนบัญชีและงบดุล เนื่องจากไม่ได้มีการสนับสนุนงบประมาณช่วยเหลือจากมหาวิทยาลัย จึงมิได้มีการจัดทำบัญชี หรืองบดุล จึงเป็นเหตุทำให้ไม่สามารถส่งเอกสารตามที่ร้องขอได้

๑๐. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๐ ขอชี้แจงว่า เอกสารดังกล่าวไม่ได้มีการจัดทำอย่างต่อเนื่อง และไม่ได้มีการจัดเก็บรักษาไว้ จึงเป็นเหตุทำให้ไม่สามารถส่งเอกสารได้ตามที่ร้องขอ

๑๑. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๑ ขอชี้แจงว่า เป็นข้อเท็จจริงเดียวกับที่ชี้แจงไว้แล้วตามข้อ ๑

๑๒. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๒ ขอชี้แจงว่า เป็นข้อเท็จจริงเดียวกับที่ชี้แจงไว้แล้วตามข้อ ๑

๑๓. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๓ ขอชี้แจงว่า คณะวิศวกรรมศาสตร์ไม่มีการจัดสรรสถานที่ให้กลุ่มวิจัยนี้แต่อย่างใด ดังนั้นกลุ่มวิจัยนี้ไม่ได้มีสถานที่ตั้งที่ชัดเจนแน่นอนแต่อย่างใด

๑๔. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๔ ขอชี้แจงว่า เป็นข้อเท็จจริงเดียวกับที่ชี้แจงไว้แล้วตามข้อ ๑

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๘ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๑ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๒ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๔ เป็นข้อมูลการจัดตั้งและการบริหารงานของสำนักงานพัฒนาธุรกิจและอุตสาหกรรม คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารบางรายการเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๙ รายการที่ ๑๐ และรายการที่ ๑๓ เมื่อมหาวิทยาลัยขอนแก่นแจ้งว่าไม่มี ดังนั้น หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงอาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยขอนแก่นเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๘ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๑ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๒ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๔ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
ศาลาสูงคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๖๒/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เกี่ยวกับการ
สอบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์

: นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งผู้จัดการสาขาพนา สังกัด สำนักงาน ธ.ก.ส. จังหวัดอุบลราชธานี ถูกธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรให้ออกจากการเป็นพนักงาน กรณีมีพฤติการณ์ ดังนี้

๑. จงใจให้พนักงานพัฒนารูจกิจปฏิบัติงานด้านสินเชื่อไม่เป็นไปตามวิธีปฏิบัติ ระเบียบ หรือข้อบังคับของธนาคาร เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายต่อลูกค้าและธนาคาร

๒. รู้เห็นหรือยินยอมให้ผู้อื่นอาศัยตำแหน่งหน้าที่กระทำการแสวงหาประโยชน์ โดยหลอกลวงลูกค้าหรือบุคคลภายนอกกว่าจะได้รับผลตอบแทนสูงหากนำเงินมาลงทุนนำไปให้ลูกค้ากู้ยืมเพื่อส่งชำระหนี้กับธนาคาร

๓. ประพฤติตนเป็นที่เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ ช่มชู้ คุกคามลูกค้าและพนักงานในบังคับบัญชา ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ขอให้เอกสารในส่วนการสอบสวนหรือสอบข้อเท็จจริงเพื่อใช้ประกอบการอุทธรณ์ ดังนี้

๑. สรุปรายงานการสอบสวน
๒. สรุปรายงานการสอบข้อเท็จจริง
๓. รายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน
๔. รายงานการสอบข้อเท็จจริง
๕. บันทึกถ้อยคำของพยานในรายงานการสอบสวน
๖. บันทึกถ้อยคำของพยานในรายงานการสอบข้อเท็จจริง

ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรมีหนังสือตอบท้ายคำขอลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า อนุญาตให้ถ่ายเอกสารรายการที่ ๑ ส่วนเอกสารรายการที่ ๒ ถึงรายการที่ ๖ ไม่อนุญาตให้ถ่ายเอกสาร เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว และชี้แจงว่า ธนาคารส่งสำเนาเอกสารรายการที่ ๑ ให้เท่านั้น ทำให้ไม่สามารถจะทำหนังสืออุทธรณ์คำสั่งธนาคารได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ขอถ่ายเอกสารในสำนวนการสอบสวน จำนวน ๖ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร รายการที่ ๑ และให้ถ่ายเอกสารรายการที่ ๑ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ถึงรายการที่ ๖ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ได้มีหนังสือลับ ที่ ผทน/๙๘๓๕ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ จัดส่งเอกสารและชี้แจงว่า เหตุผลที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เนื่องจากมีพยานบุคคลที่เป็นเกษตรกรลูกค้าของธนาคารอยู่เป็นจำนวนมากที่ให้ข้อเท็จจริงเป็นบันทึกถ้อยคำไว้ในรายงานผลการสอบสวนและรายงานการสอบข้อเท็จจริง ดังนั้น หากผู้อุทธรณ์ได้รับทราบข้อเท็จจริงที่ถูกค้าให้ถ้อยคำไว้อาจไปทำการข่มขู่ลูกค้าดังกล่าวเพื่อให้กลับคำให้การซึ่งจะทำให้เกิดอันตรายต่อความปลอดภัยในชีวิต ร่างกายของลูกค้าและเมื่อพยานบุคคลที่ให้ถ้อยคำไว้ถูกข่มขู่จะทำให้กระบวนการดำเนินการทางวินัยของธนาคารหาบุคคลผู้ที่มาเป็นพยานหลักฐานได้ยากขึ้น พนักงานที่กระทำความผิด ก็จะมีได้รับโทษตามที่ควรจะได้รับและอาจจะทำการทุจริตสร้างความเสียหายแก่เกษตรกรลูกค้าของธนาคาร และธนาคารต่อไปในอนาคตได้จึงมีความเห็นว่า เรื่องดังกล่าวเป็นกรณีข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ การบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ธ.ก.ส. ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ สรุปรายงานการสอบสวนให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงมีประเด็นพิจารณาเฉพาะข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๓ รายการที่ ๔ รายการที่ ๕ และรายการที่ ๖ จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ ธ.ก.ส. ได้ดำเนินการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกละเมิดให้พ้นสภาพการเป็นพนักงาน จึงมีเหตุอันสมควรที่จะได้รับ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้ในการปกป้องสิทธิของตน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับ ใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร รายการที่ ๒ รายการที่ ๓ รายการที่ ๔ รายการที่ ๕ และรายการที่ ๖ แก่ผู้อุทธรณ์ อย่างไรก็ตาม เนื่องจาก ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวปรากฏบันทึกถ้อยคำพยานซึ่งเป็นเกษตรกรที่เป็นลูกค้าของ ธ.ก.ส. การเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารดังกล่าวอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ ดังนั้น จึงให้ปกปิดชื่อ นามสกุล อายุ เชื้อชาติ สัญชาติ อาชีพ ที่อยู่ และข้อความที่อาจทำให้ทราบได้ว่าผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยานเป็นผู้ใด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้ กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๓ รายการที่ ๔ รายการที่ ๕ และรายการที่ ๖ เว้นแต่ชื่อ นามสกุล เชื้อชาติ สัญชาติ อาชีพ ที่อยู่ และข้อความที่อาจทำให้ทราบได้ว่าผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยานเป็นผู้ใดให้ปกปิดไว้ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรอง ถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ ปี ๕๘

๕๓๑

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖๓/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี
เกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : จำเอก ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า จำเอก ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้ว มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ถึงนายอำเภอประจันตคาม ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณีเรื่องร้องเรียนให้ย้ายปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้วออกจากพื้นที่ และคำสั่งอำเภอประจันตคาม ที่ ๓๓๐/๒๕๕๗ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๗ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง จำนวน ๑ ชุด

อำเภอประจันตคามมีหนังสือ ที่ ปจ ๐๐๒๓.๑๐/๑๒๐๐ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า อำเภอประจันตคามได้พิจารณาตามความเห็นของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วเห็นว่า หนังสือดังกล่าวเป็นหนังสือที่ได้กำหนดชั้นความลับ อีกทั้งเอกสารดังกล่าวกระหนาบสิทธิบุคคลอื่น ได้แก่ คณะกรรมการ ผู้ให้ถ้อยคำ จึงไม่สามารถเปิดเผยเอกสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้ว มีหนังสือถึงนายอำเภอประจันตคาม ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณีเรื่องร้องเรียนให้ย้ายปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้วออกจากพื้นที่ และคำสั่งอำเภอประจันตคาม ที่ ๓๓๐/๒๕๕๗ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๗ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง จำนวน ๑ ชุด แต่อำเภอประจันตคามปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม

การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย อำเภอบรรณการจันตคามมีหนังสือ ที่ ปจ ๐๐๒๓.๑๐/๑๙๔๕ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ จัดส่งข้อมูลข่าวสารพร้อมคำชี้แจงเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ว่า กรณีที่ จำเอก ก. ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้ว อำเภอบรรณการจันตคาม จังหวัด ปราจีนบุรี ได้ยื่นคำร้องขอคัดสำเนารายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนให้ย้ายปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้วนั้น เนื่องจากเอกสารดังกล่าวอำเภอบรรณการจันตคามได้กำหนด เป็นชั้นความลับ และอาจมีการกระทบสิทธิที่อาจจะเกิดขึ้นกับหลายคน โดยเฉพาะผู้ที่ให้ถ้อยคำใน การตรวจสอบข้อเท็จจริง รวมถึงคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงด้วย ทั้งนี้ อำเภอบรรณการจันตคาม โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงไม่ได้จะปฏิเสธในการให้เอกสาร ดังกล่าว แต่เพื่อเป็นการปฏิบัติและให้การเปิดเผยเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย จึงได้แจ้งผู้ร้องใช้ สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทั้งนี้ อำเภอบรรณการจันตคามได้ส่ง เอกสารผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าวมาเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะ กรรมการฯ

ต่อมา ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการข้อมูล ข่าวสารของราชการ แจ้งยืนยันการขอข้อมูลดังนี้

๑. รายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนให้ย้ายปลัดองค์การบริหาร ส่วนตำบลหนองแก้วออกจากพื้นที่ ที่คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเสนอรายงานดังกล่าว ต่อมายกอำเภอบรรณการจันตคาม (เฉพาะตัวรายงานฯ ไม่รวมเอกสารในสำนวนการสอบสวน)

๒. คำสั่งอำเภอบรรณการจันตคาม ที่ ๓๓๐/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๗

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง และคำสั่งอำเภอบรรณการจันตคาม ที่ ๓๓๐/๒๕๕๗ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๗ เมื่อการสอบสวน ข้อเท็จจริงได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงจึงควรมีโอกาส ได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ในการปกป้องสิทธิของตน ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน แล้วตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสาร ตามอุทธรณ์จึงควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้อำเภอบรรณการจันตคามเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖๔/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต ๒ เกี่ยวกับสำเนาหนังสือลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๗

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
สุราษฎร์ธานี เขต ๒

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุงเขต ๒ มีหนังสือลับที่ - ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๘ และหนังสือลับที่ - ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต ๒ ขอสำเนาหนังสือลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๗ ซึ่งลงนามโดยนาย ข. ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต ๒ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) มีข้อความในทำนองว่า ผู้อุทธรณ์ขณะดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต ๒ ได้กระทำและบริหารงานเป็นการกลั่นแกล้งครูอำเภอนม โดยเฉพาะกลั่นแกล้งนาย ง. ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนวัดปากตรัง โดยมีรายละเอียดในหนังสือฉบับดังกล่าวดังนี้

๑. การประท้วงของครูอำเภอนม
๒. การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนและรายงานการไม่สมควรได้รับเครื่องราชอิสริยาภรณ์ของนาย ค. อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านช่องม้าเหลียว
๓. การเลื่อนขั้นเงินเดือนของผู้บริหารสถานศึกษา
๔. การแบ่งเครือข่ายสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในอำเภอนม
๕. การแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงและคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงของนาย ง. ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนวัดปากตรัง

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต ๒ มีหนังสือลับที่ - ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า หนังสือดังกล่าวมิได้เป็นหนังสือราชการของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี

เขต ๒ แต่เป็นความเห็นหรือคำแนะนำของนาย ข. ที่เสนอต่อสำนักงาน ก.ค.ศ. จึงเป็นหนังสือความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของสำนักงาน ก.ค.ศ. ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และการดำเนินการทางวินัยนาย ง. ยังไม่แล้วเสร็จ ซึ่งหากต้องเปิดเผยหนังสือดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต ๒ จึงไม่อาจสำเนาเอกสารดังกล่าวให้กับผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต ๒ ได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต ๒ ขอสำเนาหนังสือลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๗ ซึ่งลงนามโดยนาย ข. ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต ๒ ถึงเลขาธิการ ก.ค.ศ. แต่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต ๒ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต ๒ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๖๔/๒๐๖๐ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงเลขานุการคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จัดส่งข้อมูลข่าวสารพร้อมคำชี้แจงเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต ๒ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงนาย ง. ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนวัดปากตรัง เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ และได้สอบสวนวินัยจนแล้วเสร็จ โดยได้จัดส่งสำนวนรายงานการดำเนินการทางวินัยไปยังสำนักงาน ก.ค.ศ. ตามระเบียบ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการรายงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๖ โดยในขณะนั้นผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต ๒ ต่อมา นาย ข. ได้ย้ายมาดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต ๒ เมื่อวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ แทนผู้อุทธรณ์ที่ย้ายไปดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพัทลุง เขต ๒ และเมื่อประมาณเดือนสิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ นาย ข. ได้รับแจ้งทางโทรศัพท์จากเจ้าหน้าที่สำนักงาน ก.ค.ศ. ว่าให้ลำดับเหตุการณ์และความเห็นในเรื่องการดำเนินการทางวินัยนาย ง. นาย ข. จึงลำดับเหตุการณ์และความเห็นส่งให้สำนักงาน ก.ค.ศ. เป็นหนังสือลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๗ เรื่องรายงานการ

ดำเนินการทางวินัยเพิ่มเติมโดยหนังสือดังกล่าวไม่มีเลขที่หนังสือส่ง ไม่ได้ประทับตราครุฑ ไม่ได้จัดทำเป็นหนังสือราชการ และไม่มีสำเนาฉบับ ทำขึ้นเพื่อแสดงความเห็นหรือข้อเสนอแนะระหว่างนาย ข. กับสำนักงาน ก.ค.ศ. และเมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๘ สำนักงาน ก.ค.ศ. ได้ส่งเรื่องการพิจารณารายงานการดำเนินการทางวินัยรายนาย ง. กลับมายังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต ๒ เพื่อให้คณะกรรมการสอบสวนจัดทำรายงานการสอบสวนใหม่ และนำเสนอให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต ๒ พิจารณาและมีมติใหม่ และปรากฏว่าในสำนวนการสอบสวนที่สำนักงาน ก.ค.ศ. ส่งมายังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต ๒ เมื่อวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๖ นั้น มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๗ เรื่องรายงานการดำเนินการทางวินัยเพิ่มเติมรวมอยู่ด้วย และเมื่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต ๒ ได้ให้คณะกรรมการสอบสวนทำรายงานการสอบสวนใหม่และนำเสนอให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต ๒ พิจารณาและมีมติใหม่แล้ว จึงได้จัดส่งเอกสารทั้งหมดรวมถึงหนังสือลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๗ เรื่องรายงานการดำเนินการทางวินัยเพิ่มเติมไปยังสำนักงาน ก.ค.ศ. แล้วเมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๘ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต ๒ จึงขอเรียนว่าเอกสารตามที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ ขอให้จัดส่งนั้นไม่มีอยู่ในความครอบครองของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต ๒

สำนักงาน ก.ค.ศ. ได้มีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ - ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ชี้แจงว่า กรณีตามหนังสือลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๗ ที่นาย ข. ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต ๒ ลงนามถึงเลขาธิการ ก.ค.ศ. เป็นเรื่องรายงานการดำเนินการทางวินัย (เพิ่มเติม) โดยรายงานลำดับเหตุการณ์ในการดำเนินการทางวินัยรายนาย ง. ตั้งแต่ถูกร้องเรียนกล่าวหาตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตั้งคณะกรรมการสอบสวนการพิจารณารายงานการสอบสวนเสนอรายงานต่อที่ประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต ๒ ซึ่งที่ประชุมดังกล่าวไม่เห็นด้วยกับคณะกรรมการสอบสวนและผู้บังคับบัญชาที่เสนอให้ลงโทษปลดออกจากราชการ ต่อมา มีมติไม่ลงโทษทางวินัยนาย ง. ด้วยมติ ๕ ต่อ ๓ ซึ่งสำนักงาน ก.ค.ศ. พิจารณาแล้วเห็นว่า การมีมติไม่ลงโทษดังกล่าวมีประเด็นปัญหาข้อกฎหมาย จึงเสนอให้ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับวินัยและการออกจากราชการ (ที่ทำการแทน ก.ค.ศ.) พิจารณาในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๘ ซึ่งที่ประชุมมีมติให้ส่งสำนวนการสอบสวนดังกล่าวคืนไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต ๒ เพื่อเสนอให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต ๒ พิจารณาทบทวนเกี่ยวกับความผิดและระดับโทษรายนาย ง. ใหม่ ให้ถูกต้องตามกฎหมายแล้วรายงานไปยัง ก.ค.ศ. เพื่อพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง ปัจจุบันเรื่องดังกล่าวอยู่ระหว่าง

พิจารณาของเจ้าหน้าที่ เพื่อจะนำเสนอ อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับวินัยและการออกจากราชการ
อีกครั้งหนึ่ง หากได้ผลมีมติเป็นประการใดจักแจ้งให้ทราบต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือสำเนา
หนังสือฉบับลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๗ ซึ่งลงนามโดยนาย ข. ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต ๒ ถึงเลขาธิการ ก.ค.ศ. เมื่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต ๒ แจ้งว่า ไม่มีอยู่ในความครอบครองของสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต ๒ และสำนักงาน ก.ค.ศ. แจ้งว่าสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต ๒ ได้จัดส่งสำนวนรายงานการดำเนินการทางวินัยราย
นาย ง. ให้สำนักงาน ก.ค.ศ. แล้ว ซึ่งปัจจุบันเรื่องอยู่ระหว่างการพิจารณาที่ยังไม่แล้วเสร็จ
การเปิดเผยจึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตาม
วัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐
ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ
และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล
ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นว่ายังไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ในขณะนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ
ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร
ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖๕/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเกษตรอำเภอแมริม จังหวัด
เชียงใหม่ เกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนทำนาข้าว

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเกษตรอำเภอแมริม จังหวัดเชียงใหม่

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ อาชีพเกษตรกร มีหนังสือลงวันที่ ๓๐
เมษายน ๒๕๕๘ ถึงเกษตรอำเภอแมริม ขอข้อมูลเกษตรกรที่แจ้งขึ้นทะเบียนทำนาข้าวขอรับความ
ช่วยเหลือจากรัฐบาล เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๕๗ จำนวน ๓ ราย ได้แก่

๑. นาย ข. จำนวนเท่าไร ใครเป็นผู้รับรองข้างเคียง
๒. นาย ค. จำนวนเท่าไร ใครเป็นผู้รับรองข้างเคียง
๓. นาย ง. จำนวนเท่าไร ใครเป็นผู้รับรองข้างเคียง

เนื่องจากที่ผ่านมาการขึ้นทะเบียนทำนาข้าวอาจไม่ตรงตามความเป็นจริง
ผู้อุทธรณ์ได้ทำหนังสือถึงเกษตรอำเภอแมริมให้ตรวจสอบข้อเท็จจริง ผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง
ทางอำเภอแมริมยังไม่ได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบ แต่นาย จ. เจ้าหน้าที่ผู้รับขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้
ปลูกข้าวนาปี ได้แจ้งความร้องทุกข์ต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจให้ดำเนินคดีข้อหาหมิ่นประมาทกับผู้อุทธรณ์

สำนักงานเกษตรอำเภอแมริมมีหนังสือ ที่ ชม ๐๗๐๙/๒๖๒ ลงวันที่ ๑๕
พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลที่ผู้ขอขมานั้น
สำนักงานฯ ได้พิจารณาแล้ว เพื่อความเป็นกลางและยุติธรรม จึงจะขอส่งมอบให้กับพนักงานสอบสวน
และนำเสนอต่อศาล เมื่อมีการร้องขอเท่านั้น เป็นไปตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) (๓) และ (๔)

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูล
ข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริง

สรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์อาชีพเกษตรกร มีหนังสือถึงเกษตรอำเภอแม่ริม เพื่อขอข้อมูลเกษตรกรที่แจ้งขึ้นทะเบียนทำนาข้าวขอรับความช่วยเหลือจากรัฐบาล เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๕๗ จำนวน ๓ ราย ได้แก่ นาย ข. นาย ค. และนาย ง. ว่ามีจำนวนเนื้อที่ในการเพาะปลูกเท่าไร ใครเป็นผู้รับรองข้างเคียง แต่สำนักงานเกษตรอำเภอแม่ริมปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานเกษตรอำเภอแม่ริมมีหนังสือที่ ชม ๐๗๐๙/๓๒๑ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๘ และหนังสือ ที่ ชม ๐๗๐๙/๓๗๒ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย คณะที่ ๑ จัดส่งข้อมูลข่าวสารพร้อมคำชี้แจงเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ดังนี้

๑. นาย ก. ผู้อุทธรณ์ อาชีพเกษตรกร ได้ทำหนังสือร้องเรียนมายังศูนย์ดำรงธรรม ขอให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงในการช่วยเหลือตามมาตรการเพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกรผู้มีรายได้น้อย ปี พ.ศ. ๒๕๕๗ หมู่ที่ ๘ ตำบลเหมืองแก้ว ไม่ถูกต้อง ไม่ตรงกับความเป็นจริง โดยคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามคำสั่งอำเภอแม่ริม ที่ ๖๙๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๗ ได้ทำการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าวเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ตามรายละเอียดสรุปขั้นตอนการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกข้าวนาปี ๒๕๕๗/๒๕๕๘

๒. เจ้าหน้าที่ส่งเสริมการเกษตรผู้รับผิดชอบตำบลเหมืองแก้ว นาย จ. นักวิชาการส่งเสริมการเกษตรชำนาญการ ได้แจ้งความดำเนินคดีกับนาย ก. กรณีหมิ่นประมาทโดยสำนักงานฯ ได้สอบถามข้อเท็จจริงจากนาย จ. ตามบันทึกข้อความ ที่ ชม ๐๗๐๙/- ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ ตามรายละเอียดแบบยืนยันข้อมูลการขึ้นทะเบียนผู้ปลูกข้าวปี ๒๕๕๗/๒๕๕๘ ที่ลงทะเบียน หมู่ที่ ๘ ตำบลเหมืองแก้ว

๓. สำนักงานเกษตรอำเภอแม่ริมได้รับการร้องขอข้อมูลของผู้อุทธรณ์ จึงได้พิจารณาสรุปสาระสำคัญตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการฟ้องร้องคดี การป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม

เนื่องจากผู้อุทธรณ์เป็นอดีตนักการเมืองท้องถิ่น มีพฤติกรรมการร้องเรียนข้าราชการหรือผู้บริหารท้องถิ่นที่เป็นฝ่ายตรงข้าม มีพรรคพวกมาก เมื่อร้องเรียนผู้ใดแล้ว ทำให้ผู้ถูกร้องเรียนได้รับความเดือดร้อน เสียขวัญ และกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ เมื่อคณะกรรมการได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้ว ข้าราชการได้ปฏิบัติตามหน้าที่ถูกต้อง พฤติกรรมของผู้อุทธรณ์

จึงสร้างความเดือดร้อนมากกว่าที่จะสร้างความถูกต้องเป็นธรรมตามที่กล่าวอ้าง โดยมีความมุ่งหวังทำลายชื่อเสียงของผู้อื่น สำนักงานฯ จึงปฏิเสธการให้ข้อมูลแก่ผู้อุทธรณ์ ตามการร้องขอดังกล่าว

๔. สำเนาคู่มือการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกข้าวนาปี ปี ๒๕๕๗/๒๕๕๘ ของเกษตรกรทั้ง ๓ ราย คือ นาย ข. นาย ค. และนาย ง. ซึ่งเป็นเกษตรกรรายเดิมที่ขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกข้าวในปีที่ผ่านมา (ข้อ ๕.๑.๑ หน้า ๔) มาแจ้งปรับปรุงข้อมูลการปลูกข้าวนาปี ซึ่งได้ขึ้นทะเบียนในระบบการเพาะปลูกข้าวปี ๒๕๕๖/๒๕๕๗ ที่ได้พิมพ์ออกจากระบบคอมพิวเตอร์ และประกาศให้เกษตรกรมายืนยันโดยลงลายมือชื่อ หรือหากมีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขพื้นที่ก็สามารถแจ้งต่อเจ้าหน้าที่และเก็บหลักฐานเอกสารสิทธิ์ในพื้นที่เพาะปลูกเพิ่มได้เป็นหลักฐาน หรือแจ้งยกเลิกแปลงปลูกพื้นที่ที่ไม่มีการเพาะปลูกให้เป็นปัจจุบันตามความเป็นจริง ซึ่งเกษตรกรทั้ง ๓ ราย ได้ลงลายมือชื่อยืนยันข้อมูลตามแบบยืนยันข้อมูลการขึ้นทะเบียนผู้ปลูกข้าวปี ๒๕๕๗/๒๕๕๘ หมู่ที่ ๘ ที่ได้แจ้งให้ทราบแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารในกระบวนการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกข้าว ปี ๒๕๕๗/๒๕๕๘ เฉพาะรายนาย ข. นาย ค. และนาย ง. ว่ามีจำนวนเนื้อที่ในการเพาะปลูกเท่าไรและใครเป็นผู้รับรองข้างเคียง ซึ่งการขึ้นทะเบียนเกษตรกรผู้ปลูกข้าวดังกล่าวดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ประกอบกับเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานตามปกติของสำนักงานเกษตรอำเภอแม่ริมการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ได้แก่ เลขบัตรประจำตัวประชาชนและที่อยู่ ให้ปกปิดไว้ เพราะการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานเกษตรอำเภอแม่ริมเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ได้แก่ เลขบัตรประจำตัวประชาชนและที่อยู่ ให้ปกปิดไว้ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖๖/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ เกี่ยวกับการ
สอบข้อเท็จจริงและการสอบวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งพนักงานมหาวิทยาลัย ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ปลดออกจากพนักงานมหาวิทยาลัย กรณีผู้อุทธรณ์ไปมีความสัมพันธ์ฉันท์ชู้สาวกับนางสาว ข. ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ด่วนมาก ที่ พิเศษ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ และ ด่วนที่สุดที่ พิเศษ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. หนังสือผู้ร้องและเอกสารของผู้ร้อง เอกสารพยานหลักฐานในการสอบข้อเท็จจริงของผู้ร้อง ของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง สรุปสำนวนการสอบข้อเท็จจริง

๒. เอกสารในการสอบสวนวินัย พยานหลักฐานการสอบสวนของผู้ร้อง สรุปสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนพิจารณาเพื่อการลงโทษทางวินัย

๓. เอกสารหลักฐานการพิจารณาชี้มูลความผิด ตามมาตรา ๔๔ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาต้องรักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยไม่กระทำการใด ๆ อันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

มหาวิทยาลัยฯ มีบันทึกท้ายหนังสือคำขอลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยหนังสือร้องเรียนและภาพถ่ายประกอบสำนวนการสอบสวน จำนวน ๑๑ ภาพ นอกนั้นเห็นว่า เอกสารที่ขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) (๓) (๔) และ (๖)

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ พิเศษ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งพนักงานมหาวิทยาลัย ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ปลดออกจากพนักงานมหาวิทยาลัย ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่มหาวิทยาลัยฯ เปิดเผย

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ บางส่วน และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย มหาวิทยาลัยฯ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๓๙/ ๑๑๗๐ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๘ จัดส่งข้อมูลข่าวสารพร้อมคำชี้แจงเพื่อประกอบการ พิจารณาของคณะกรรมการฯ สรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ตำแหน่ง อาจารย์ สาขารัฐประศาสนศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพชรบูรณ์ ได้ถูกนางสาว ค. ซึ่งเป็นภรรยาโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้อุทธรณ์ ทำหนังสือ ร้องเรียนขอความเป็นธรรม ประสงค์ให้มหาวิทยาลัยฯ ดำเนินการทางวินัยกับผู้อุทธรณ์ กรณีที่ผู้ อุทธรณ์ไปมีความสัมพันธ์ฉันท์ชู้สาวกับนางสาว ข. มหาวิทยาลัยฯ พิจารณาในเบื้องต้นแล้วเห็น ว่าเพื่อให้ความเป็นธรรมแก่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายจึงได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง และทำการสอบสวนพยานบุคคลและพยานเอกสาร ซึ่งพยานบุคคลได้ให้ถ้อยคำต่อ คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ที่บ่งบอกถึงพฤติกรรมโดยละเอียดของผู้อุทธรณ์ที่ไปมี ความสัมพันธ์กับหญิงอื่นในทางชู้สาว และมีพยานสำคัญที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดและรู้เห็น เหตุการณ์ความสัมพันธ์ระหว่างผู้อุทธรณ์กับนางสาว ข. ซึ่งได้ให้ถ้อยคำที่ส่งผลกระทบต่อผู้ อุทธรณ์โดยตรง จนกระทั่งถูกผู้อุทธรณ์และนางสาว ข. ช่มชู้ ทำให้หวาดกลัวจนไม่กล้าเดินทางมา ให้ถ้อยคำกับคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยในเวลาต่อมา ประกอบกับสรุปรายงานการสอบสวน ข้อเท็จจริงที่เสนอต่ออธิการบดี ฉบับลงวันที่ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๗ ได้ระบุว่าพยานบุคคลชื่อ - สกุล ผู้ใดให้ถ้อยคำไว้อย่างไร โดยละเอียด ซึ่งมหาวิทยาลัยฯ เห็นว่า ส่งผลกระทบต่อผู้อุทธรณ์ นางสาว ข. และผู้ร้องเรียนโดยตรงเช่นเดียวกัน มหาวิทยาลัยฯ จึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณา เพื่อการลงโทษทางวินัยอย่างร้ายแรงขึ้นอีกครั้งหนึ่ง

คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยได้ดำเนินการตามกฎหมายและข้อบังคับ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณาเพื่อการลงโทษทางวินัย โดย คณะกรรมการสอบสวนได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ไปรับทราบบันทึกการแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๒) และบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๓) ซึ่งมหาวิทยาลัยฯ เห็นว่า เอกสารแบบ สว. ๒ และแบบ สว. ๓ เป็นเอกสาร เพียงพอที่ผู้อุทธรณ์สามารถใช้ประโยชน์ในการชี้แจงหรือโต้แย้งข้อกล่าวหาอ้างของตนเองได้ ครบถ้วนทุกประเด็น รวมทั้งการอุทธรณ์คำสั่งการลงโทษทางวินัยด้วย

ดังนั้น เมื่อผู้อุทธรณ์มีบันทึกข้อความถึงมหาวิทยาลัยฯ เพื่อขอเอกสารหลักฐาน การสอบข้อเท็จจริงและสอบสวนทางวินัย ฉบับลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ มหาวิทยาลัยฯ พิจารณาแล้วจึงอนุญาตให้คัดสำเนาเพียงหนังสือร้องเรียนของผู้ร้องเรียน กับภาพถ่ายประกอบ สำนวนการสอบสวนจำนวน ๑๑ ภาพ เท่านั้น นอกจากนั้น มหาวิทยาลัยฯ ไม่อนุญาตเนื่องจาก เห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารราชการที่ไม่ต้องเปิดเผยตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) (๓) (๔) และ (๖) และเมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ ผู้อุทธรณ์ขอ คัดสำเนาเอกสารอีกครั้งหนึ่ง มหาวิทยาลัยฯ พิจารณาแล้วโดยไม่มีเหตุเปลี่ยนแปลงความเห็นเดิม คือไม่อนุญาตให้คัดสำเนาสำนวนการสอบสวนและคำวินิจฉัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัย

แต่เพื่อให้ผู้อุทธรณ์ได้ทราบผลการพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการสอบสวนวินัยที่ชัดเจน จึงอนุญาตให้ผู้อุทธรณ์เพียงตรวจดูเท่านั้น ทั้งนี้ นิติกรมหาวิทยาลัยโทรศัพท์แจ้งนัดให้ผู้อุทธรณ์ไปตรวจดูแต่ผู้อุทธรณ์มิได้เดินทางไปขอตรวจดูเอกสารดังกล่าว ตามที่นิติกรได้นัดหมายไว้แต่อย่างใด

มหาวิทยาลัยฯ ขอเรียนต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ว่า มหาวิทยาลัยฯ ได้อาศัยพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาเป็นดุลพินิจพิจารณาในการพิจารณาอนุญาตให้คัดเอกสารหรือตรวจดูเอกสาร เนื่องจากเห็นว่าสรุปรายงานการสอบข้อเท็จจริง รายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย และบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลต่าง ๆ ล้วนแต่เป็นเอกสารในชั้นความลับของทางราชการ และมหาวิทยาลัยฯ เป็นผู้ครอบครองดูแลเอกสารทั้งหมด ซึ่งมีรายละเอียดเกี่ยวกับการสรุป ถ้อยคำที่กระทบถึงพฤติกรรมของผู้อุทธรณ์ และพยานบุคคลที่เกี่ยวข้องในลักษณะที่หากเปิดเผยข้อมูลไปแล้วอาจทำให้บุคคลหนึ่งบุคคลใดอาจได้รับความอับอายเสียหายต่อชื่อเสียง ถูกดูหมิ่นเกลียดชัง และกระทบกับครอบครัวของผู้ร้องเรียนได้ รวมทั้งเพื่อป้องกันและคุ้มครองผู้ให้ถ้อยคำมิให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือเพื่อความปลอดภัยแก่บุคคลหนึ่งบุคคลใด ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการบังคับใช้กฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถสำเร็จลุล่วงไปตามวัตถุประสงค์ของพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าว

ดังนั้น การปฏิบัติตามหน้าที่ตามกฎหมายดังกล่าวของมหาวิทยาลัยฯ จึงเป็นการใช้อำนาจหน้าที่เพื่อประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้อง และขอด้วยกฎหมายจึงประสงค์ขอให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ พิจารณาและมีมติยกอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริงและการสอบสวนวินัย เมื่อการสอบสวนได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษปลดออกจากพนักงานมหาวิทยาลัยแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้ในการปกป้องสิทธิของตน ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากข้อมูลข่าวสารดังกล่าวปรากฏบันทึกถ้อยคำพยาน การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดได้ ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น จึงให้ปกปิดชื่อ สกุล อายุ อาชีพ ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ และข้อความที่อาจทำให้ทราบได้ว่าผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยานเป็นผู้ใด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ โดยปกปิดชื่อ สกุล อายุ อาชีพ ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ และ

ข้อความที่อาจทำให้ทราบได้ว่าผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยานเป็นผู้ใด พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรอง
ถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖๗/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและ
ส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) เกี่ยวกับบันทึกหรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง
กับการตรวจสอบงบการเงิน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบ
ธุรกิจประกันภัย (คปภ.)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๗
ถึงเลขาธิการคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ
บันทึกหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบงบการเงินของบริษัท เอ็มเอสไอจี ประกันภัย (ประเทศ
ไทย) จำกัด ในช่วงระยะเวลา ๑/๑/๒๕๕๕ – ๓๑/๑๒/๒๕๕๕

สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.)
มีหนังสือ ที่ ๕๓๓๐/๒๕๑๘ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารโดยแจ้งเหตุผลว่า เอกสารดังกล่าวเป็นเอกสารเช่นเดียวกับที่ได้เคยดำเนินการยื่นคำขอคัด
สำเนาเอกสารในส่วนที่เกี่ยวข้องมาแล้ว ตามหนังสือสำนักงาน คปภ. ที่ ๓๒๑๐/๓๓๙ ลงวันที่ ๓
กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการ
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
ของสำนักงาน คปภ. ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของ
ผู้อุทธรณ์ และผู้แทนสำนักงาน คปภ. ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นกรรมการผู้จัดการบริษัท เฟิร์สท
เนชั่นนัล โบรกเกอร์ จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทนายหน้าประกันวินาศภัยให้กับบริษัท เอ็มเอสไอจี

ประกันภัย (ประเทศไทย) จำกัด ในปี ๒๕๕๕ ผู้อุทธรณ์ได้เคยทำใบลดหนี้ให้ บริษัท เอ็มเอสไอจี ประกันภัย (ประเทศไทย) จำกัด แต่เอกสารดังกล่าวไปปรากฏในรายงานการเงินของบริษัท เอ็มเอสไอจี ประกันภัย (ประเทศไทย) จำกัด ในปี ๒๕๕๖ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าไม่น่าจะถูกต้อง จึงได้ร้องเรียนไปยังสำนักงาน คปภ. และได้รับแจ้งในเวลาต่อมาว่า สำนักงาน คปภ. จะตรวจสอบให้ และเรื่องได้เงียบหายไป ผู้อุทธรณ์จึงได้ทำหนังสือขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจสอบงบการเงินของบริษัท เอ็มเอสไอจี ประกันภัย (ประเทศไทย) จำกัด เฉพาะปี ๒๕๕๕ อันได้แก่ รายการแสดงรายรับ รายจ่าย และบัญชีบุคคล ไปยังสำนักงาน คปภ. โดยผู้อุทธรณ์ยืนยันว่า ไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารเดียวกับที่ผู้อุทธรณ์เคยมีหนังสือถึงสำนักงาน คปภ. ในปี ๒๕๕๓

สำนักงาน คปภ. มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ ๕๓๓๐/๓ ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๘ หนังสือ ด่วนมาก ที่ ๕๓๓๐/๑๐๐๕ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๘ และหนังสือ ด่วนมาก ที่ ๕๓๓๐/๒๐๐๘ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการฯชี้แจงเหตุผลการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พร้อมจัดส่งผู้แทนเข้าชี้แจงด้วยวาจา สรุปความได้ว่า เมื่อเดือนธันวาคม ๒๕๕๓ ผู้อุทธรณ์ในฐานะกรรมการผู้จัดการ บริษัท เพิร์สท เนชั่นนัล โบรกเกอร์ จำกัด (นายหน้าประกันภัยนิติบุคคล) ได้มีหนังสือลงวันที่ ๓ วันที่ ๙ และวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๓ ขอคัดสำเนาและรับรองสำเนาข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการดำเนินการตรวจสอบและบันทึกการลงโทษบริษัท เอ็มเอสไอจี ประกันภัย (ประเทศไทย) จำกัด และบริษัท เจนเนอราลี่ ประกันภัย (ไทยแลนด์) จำกัด รวมจำนวน ๑๗ รายการ และสำนักงาน คปภ. ได้มีหนังสือ ที่ ๓๒๑๐/๓๓๙ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า รายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๔ เป็นข้อมูลผลการตรวจสอบและบันทึกการลงโทษบริษัทประกันภัยทั้งสองเปิดเผยไม่ได้เพราะเป็นข้อมูลความเห็นและการปฏิบัติการภายในสำนักงาน คปภ. และเป็นไปตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนเอกสารตามรายการที่ ๕ ถึงรายการที่ ๑๗ เป็นเอกสารของบริษัทประกันภัยทั้งสอง ไม่มีอยู่ในความครอบครองของสำนักงาน คปภ. จึงไม่มีเอกสารที่จะส่งมอบได้ ประกอบกับสำนักงาน คปภ. ได้มีหนังสือ ที่ ๓๒๑๐/๗๘๔ ลงวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๕๔ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่าบริษัท เอ็มเอสไอจี ประกันภัย (ประเทศไทย) จำกัด ได้ทำหนังสือคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข้างต้น ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ต่อมาปี ๒๕๕๗ ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ วันที่ ๒๐ วันที่ ๒๑ และวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๗ รวม ๔ ฉบับ ขอคัดสำเนาและรับรองสำเนาเอกสารที่เกี่ยวกับการดำเนินการตรวจสอบและบันทึกการลงโทษบริษัท เอ็มเอสไอจี ประกันภัย (ประเทศไทย) จำกัด และบริษัท เจนเนอราลี่ ประกันภัย (ไทยแลนด์) จำกัด ในช่วงปี ๒๕๕๑ สำนักงาน คปภ. จึงได้มีหนังสือ ที่ ๕๓๐๐/๒๔๑๘ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๗ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่าเอกสารดังกล่าวเป็นเอกสารเดียวกับที่ผู้อุทธรณ์เคยขอคัดสำเนา และสำนักงาน คปภ. ได้แจ้งผลให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ตามหนังสือสำนักงาน คปภ. ที่ ๓๒๑๐/๓๓๙ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ส่วนเหตุผลที่สำนักงาน คปภ. ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอในหนังสือทั้ง ๔ ฉบับ เนื่องจากข้อมูลดังกล่าวเป็นความเห็นและการปฏิบัติการภายในสำนักงาน คปภ. ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

และเป็นข้อมูลที่อาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของบริษัทประกันภัยทั้งสอง ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน อีกทั้ง สำนักงาน คปภ. ไม่มีข้อมูลข่าวสารที่พนักงานเจ้าหน้าที่บันทึกการตรวจสอบงบการเงินของบริษัท เอ็มเอสไอจี ประกันภัย (ประเทศไทย) จำกัด ในช่วงปี ๒๕๕๕ อยู่ในความครอบครอง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ คือบันทึกหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบงบการเงินของบริษัท เอ็มเอสไอจี ประกันภัย (ประเทศไทย) จำกัด ในปี ๒๕๕๕ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว สำนักงาน คปภ. ยืนยันว่าไม่มีอยู่ในความครอบครอง ดังนั้น จึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าคำกล่าวอ้างของสำนักงาน คปภ. เป็นความจริง สามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖๘/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักปลัดกรุงเทพมหานคร
เกี่ยวกับรายชื่อเจ้าหน้าที่ซึ่งมีส่วนร่วมพิจารณาออกหนังสือ

ผู้อุทธรณ์ : นายสตีปาราย อาฮูวารี
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นายสตีปาราย อาฮูวารี ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ถึงปลัดกรุงเทพมหานคร ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการลงชื่อของเจ้าหน้าที่ตามลำดับชั้นที่เข้าร่วมพิจารณาในการออกหนังสือ ตลอดจนเจ้าหน้าที่พิมพ์ ตรวจ ทาน พร้อมวันที่พิมพ์ กำกับไว้ที่มุมขวาด้านล่าง ซึ่งแสดงว่าได้ตรวจสอบความถูกต้องแล้วของหนังสือสำนักปลัดกรุงเทพมหานคร ดังต่อไปนี้

๑. หนังสือ ที่ กท ๐๔๐๙/พ ๑๖ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘
๒. หนังสือ ที่ กท ๐๔๐๙/พ ๖๙ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๗
๓. หนังสือ ที่ กท ๐๔๐๙/พ ๑๔ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๗
๔. หนังสือ ที่ กท ๐๔๐๙/พ ๙๗ ลงวันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๕๗
๕. หนังสือ ที่ กท ๐๔๐๔/๓๙๑๑ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๗
๖. หนังสือ ที่ กท ๐๔๐๙/พ ๖๐ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๗
๗. หนังสือ ที่ กท ๐๔๐๕/ล.๒๐๘ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๗
๘. หนังสือ ที่ กท ๐๔๐๙/๑๖๙๔ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๗

สำนักปลัดกรุงเทพมหานครมีหนังสือ ลับ ที่ กท ๐๔๐๔/ล ๖๗๔ ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ไม่ใช่ข้อมูลข่าวสาร แต่เป็นการกำหนดหน้าที่บริหารงานภายใน ไม่ได้มีผลกระทบหรือมีส่วนได้เสียต่อผู้อุทธรณ์ และผู้อุทธรณ์ไม่ได้แสดงเจตนาว่าจะนำไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ใด ประกอบกับการ

เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักปลัดกรุงเทพมหานคร ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงเป็นหนังสือของผู้อุทธรณ์ และคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักปลัดกรุงเทพมหานคร ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์เคยมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๕ ร้องเรียนนางสาวอุบลวรรณ กิตติมานนท์ ผู้ตรวจราชการ ๘ ต่อปลัดกรุงเทพมหานคร ว่าเมื่อครั้งนางสาวอุบลวรรณ กิตติมานนท์ เป็นผู้ตรวจราชการประจำเขตบางกอกน้อย ได้รายงานเท็จต่อปลัดกรุงเทพมหานครเพื่อให้ปลัดกรุงเทพมหานครรายงานต่อไปยังผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ต่อมาในปี ๒๕๕๗ และปี ๒๕๕๘ ผู้อุทธรณ์ได้รับหนังสือจำนวน ๘ ฉบับข้างต้น แจ้งผลการพิจารณาโดยเห็นสมควรให้ยุติเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าการพิจารณามีความล่าช้าจนน่าสงสัย และผลการพิจารณาดังกล่าวนั้นก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อุทธรณ์ผู้อุทธรณ์จึงต้องการทราบหนังสือทั้ง ๘ ฉบับมีเจ้าหน้าที่ตามลำดับชั้นใดบ้าง และใครบ้างมีส่วนร่วมพิจารณาออกหนังสือทั้ง ๘ ฉบับ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงสรุปความได้ว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอทั้ง ๘ ฉบับนั้น ผู้อุทธรณ์ประสงค์ได้สำเนาฉบับที่มีการลงชื่อของเจ้าหน้าที่ตามลำดับชั้นที่ได้ร่วมพิจารณาในการออกหนังสือเท่านั้น ซึ่งเจ้าหน้าที่ดังกล่าวย่อมเป็นเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจในการพิจารณาออกหนังสือนั้นได้ เช่นเป็นหัวหน้างานหรือหัวหน้าฝ่าย โดยไม่ต้องการรายชื่อของเจ้าหน้าที่ที่พิมพ์ ตรวจ ทาน ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ชั้นผู้น้อยและไม่ได้มีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาออกหนังสือนั้นๆ ได้อย่างใด

ผู้แทนสำนักปลัดกรุงเทพมหานครชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ตามหนังสือ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ คือ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการลงชื่อของเจ้าหน้าที่ตามลำดับชั้นที่ได้ร่วมพิจารณาในการออกหนังสือ ตลอดจนเจ้าหน้าที่พิมพ์ ตรวจ ทาน พร้อมวันที่พิมพ์กำกับไว้ที่มุมขวาด้านล่าง ซึ่งแสดงว่าได้ตรวจความถูกต้องแล้วของหนังสือสำนักปลัดกรุงเทพมหานคร จำนวน ๘ ฉบับ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลที่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ทั้งหมด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอ คือ หนังสือสำนักปลัดกรุงเทพมหานคร จำนวน ๘ ฉบับ ซึ่งปรากฏชื่อของเจ้าหน้าที่ตามลำดับชั้นที่ได้ร่วมพิจารณาในการออกหนังสือ ตลอดจนเจ้าหน้าที่พิมพ์/ทาน พร้อมวันที่พิมพ์กำกับไว้ที่มุมขวาด้านล่าง ข้อมูลดังกล่าวมีลักษณะเป็นสิ่งที่สื่อความหมายให้รู้เรื่องราวข้อเท็จจริง ข้อมูล หรือสิ่งใดๆ ซึ่งเป็นไปตามค่านิยมของข้อมูล

ข่าวสาร ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และข้อมูลข่าวสารนี้ ถูกจัดทำขึ้นตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๒๖ และระเบียบ กรุงเทพมหานครว่าด้วยวิธีปฏิบัติงานสารบรรณ พ.ศ. ๒๕๔๖ ที่อยู่ในความครอบครองของสำนักปลัด กรุงเทพมหานครซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน ประกอบกับไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้อุทธรณ์มีพฤติกรรมเช่นไรที่อาจ ก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดได้ ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ สำหรับชื่อเจ้าหน้าที่พิมพ์/ทาน เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่ประสงค์จะทราบจึงไม่ต้อง เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักปลัดกรุงเทพมหานครเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตาม คำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ ชื่อเจ้าหน้าที่พิมพ์/ทาน ไม่ต้องเปิดเผย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖๙/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอุตสาหกรรม
จังหวัดหนองบัวลำภูเกี่ยวกับใบอนุญาตประทานบัตร

ผู้อุทธรณ์ : นายอุเทน อินทร์เจริญ กับพวก
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นายอุเทน อินทร์เจริญ กับพวก ผู้อุทธรณ์ ในฐานะตัวแทน
กลุ่มป่าชุมชนเขาเหล่าใหญ่-ผาจันได มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงอุตสาหกรรมจังหวัด
หนองบัวลำภู ขอข้อมูลข่าวสาร ดังต่อไปนี้

๑. ใบอนุญาตประทานบัตร ที่ ๒๗๒๒๑/๑๕๓๙๓ เนื้อที่ ๑๗๕ ไร่ ๓ งาน ๖๕
ตารางวา ในพื้นที่ตำบลดงมะไฟ อำเภอสุวรรณคูหา จังหวัดหนองบัวลำภู ซึ่งออกให้แก่ นายธีรสิทธิ์
ตรีวัฒน์สุวรรณ เพื่อประกอบกิจการเหมืองหินอุตสาหกรรม ชนิดหินปูนเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้าง พร้อม
เงื่อนไขท้ายใบอนุญาตดังกล่าว

๒. คำขอต่ออายุประทานบัตร ที่ ๒๗๒๒๑/๑๕๓๙๓ พร้อมเอกสารประกอบคำขอ
ซึ่งผู้ประกอบการได้ยื่นต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (ยกเว้น สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน และสำเนา
ทะเบียนบ้าน)

๓. ใบต่ออายุใบอนุญาตประทานบัตร ที่ ๒๗๒๒๑/๑๕๓๙๓ พร้อมเงื่อนไขแนบท้าย
ใบต่อใบอนุญาตดังกล่าว

๔. บันทึกการประชุมในระดับจังหวัด การประชุมของคณะกรรมการพิจารณา
เกี่ยวกับการขออนุญาตสิทธิสำรวจและทำเหมืองแร่ รวมทั้งการประชุมของคณะกรรมการ ตาม
พระราชบัญญัติแร่ (ตามระเบียบกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ว่าด้วยการดำเนินการ
เกี่ยวกับคำขอประทานบัตร การออกประทานบัตร การต่ออายุประทานบัตร และการโอนประทานบัตร

พ.ศ. ๒๕๔๓) ซึ่งมีอำนาจในการพิจารณาเรื่องการต่ออายุประทานบัตร ในการประชุมทุกครั้งที่มีการพิจารณาเพื่อมีความเห็นอนุญาตให้ต่ออายุประทานบัตร ที่ ๒๗๒๒๑/๑๕๓๙๓

๕. คำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมในการอนุญาตต่ออายุประทานบัตร ที่ ๒๗๒๒๑/๑๕๓๙๓

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภูมีหนังสือ ที่ นก ๐๐๓๓(๒)/๕๔๗ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๘ และหนังสือ ที่ นก ๐๐๓๓(๒)/๖๑๒ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงผูุ้ทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ ในส่วนคำขอต่ออายุประทานบัตร ที่ ๒๗๒๒๑/๑๕๓๙๓ รายการที่ ๓ และสำเนาหนังสือกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ที่ ออก ๐๕๑๑/๙๙๓ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ แก่ผูุ้ทธรณ์ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ในส่วนเอกสารประกอบการต่ออายุประทานบัตร โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่อาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้ใด ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภูได้สอบถามนายธีรสิทธิ์ ตรีวัฒน์สุวรรณ เจ้าของข้อมูล และได้รับแจ้งว่าไม่ประสงค์ให้ข้อมูลส่วนบุคคลของตนแก่ผู้ใด ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ เป็นข้อมูลข่าวสารของทางราชการที่เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ มิได้ให้เหตุผลในการปฏิเสธ

ผูุ้ทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภูที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผูุ้ทธรณ์ ผู้แทนสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผูุ้ทธรณ์ กับพวกอาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลดงมะไฟ และพื้นที่ใกล้เคียงของอำเภอสวรรคคูหา ซึ่งเป็นบริเวณเขตป่าสงวนแห่งชาติ และเป็นแหล่งอาหารและแหล่งการเรียนรู้ของชุมชน ต่อมาในปี ๒๕๔๓ มีการอนุญาตให้ทำสัมปทานเหมืองแร่หินอุตสาหกรรมชนิดหินปูนเพื่ออุตสาหกรรมก่อสร้างในพื้นที่ดังกล่าวได้ โดยเหมืองแร่เริ่มเปิดทำการในปี ๒๕๔๔ และถูกคัดค้านจากราษฎรในพื้นที่จนหยุดดำเนินการไปชั่วคราว ในระหว่างนั้นราษฎรได้ไปยื่นฟ้องต่อศาลปกครองนครราชสีมา ระหว่างการพิจารณาคดีของศาล เป็นช่วงที่ใบอนุญาตใกล้จะหมดอายุในปี ๒๕๕๓ ผู้ประกอบการจึงเตรียมจะขอต่ออายุใบอนุญาตอีกรอบหนึ่ง โดยใบอนุญาตที่ต้องใช้ในพื้นที่ดังกล่าวแบ่งออกเป็นสองส่วน คือ ใบอนุญาตการใช้พื้นที่ป่า เนื่องจากป่าตรงนั้นเป็นป่าสงวนแห่งชาติ และใบอนุญาตประทานบัตร ซึ่งใบอนุญาตทั้งสองฉบับมีอายุ ๑๐ ปี เท่ากัน โดยใบอนุญาตการใช้พื้นที่ป่ามีการต่ออายุให้เมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ เมื่อราษฎร

ทราบเรื่องได้ยื่นขอเอกสารที่เกี่ยวข้องกับใบอนุญาตใช้พื้นที่ป่า จากเอกสารดังกล่าวพบว่า มีเอกสารประชาคมของหมู่บ้านในเขตตำบลดงมะไฟ หมู่ที่ ๘ และหมู่ที่ ๑๑ เป็นเอกสารลายมือชื่อของชาวบ้านที่เห็นชอบให้ผู้ประกอบการต่อใบอนุญาตใช้พื้นที่ป่าได้ แต่ในความเป็นจริงชาวบ้านไม่ได้ให้ความยินยอม จึงมีการฟ้องคดีต่อศาลจังหวัดหนองบัวลำภูในความผิดฐานปลอมแปลงเอกสาร โดยศาลได้พิพากษาเมื่อต้นปี ๒๕๕๗ ลงโทษผู้กระทำความผิด นอกจากนี้ ราชฎยังมีการฟ้องคดีต่อศาลปกครองอุดรธานีเพื่อขอให้เพิกถอนใบอนุญาตการใช้พื้นที่ป่า เนื่องจากขัดกับระเบียบกรมป่าไม้วาดด้วยการอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ หรืออยู่อาศัยในเขตป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งกำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาอนุญาตการเข้าทำประโยชน์ในพื้นที่ว่า พื้นที่ที่จะอนุญาตต้องไม่มีปัญหากับราษฎรในพื้นที่และบริเวณใกล้เคียง และต้องได้รับความยินยอมจากสภาตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลที่ป่านั้นตั้งอยู่ โดยจากข้อเท็จจริงมีความขัดแย้งกับราษฎรมาโดยตลอด และสภาตำบลหรือองค์การบริหารส่วนตำบลไม่ได้ให้ความยินยอม ขณะนี้คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองอุดรธานี ระหว่างที่มีการฟ้องคดีเพื่อเพิกถอนใบอนุญาตให้ใช้พื้นที่ป่า ปรากฏว่ามีการอนุญาตให้ต่ออายุประทานบัตรแก่ผู้ประกอบการ ผู้อุทธรณ์จึงยื่นขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวต่อสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู โดยในขณะนี้ได้รับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๓ ให้ทราบแล้ว แต่ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ มีการปกปิดชื่อ และที่อยู่ปรากฏในเอกสารประกอบคำขอต่ออายุประทานบัตร ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่ได้ติดใจในข้อมูลข่าวสารรายการนี้ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ และรายการที่ ๕ ยังไม่ได้รับการเปิดเผย

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภูมีหนังสือ ที่ นก ๐๐๓๓(๒)/๗๐๕ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๘ ชี้แจงเป็นหนังสือ และเข้าชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ จำนวน ๕ รายการ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภูได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๓ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว โดยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ มีการปกปิดชื่อและที่อยู่ปรากฏในเอกสารประกอบคำขอต่ออายุประทานบัตร ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ บันทึกการประชุมในระดับจังหวัด สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภูไม่มีการประชุมระดับจังหวัด เนื่องจากสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภูมีหน้าที่เป็นเพียงผู้รวบรวมเอกสารความเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและข้อคัดค้านของประชาชนและกลุ่มต่างๆ ที่ร้องคัดค้านส่งให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เป็นผู้พิจารณาตามระเบียบและข้อกฎหมาย ซึ่งรายงานการประชุมของคณะกรรมการตามพระราชบัญญัติแร่มีอยู่ในความครอบครองของกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ และกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ไม่ได้จัดส่งมาให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภู สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภูไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง เนื่องจากสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภูได้รับเพียงหนังสือกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ที่ อก ๐๕๑๑/๙๙๓ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เรื่อง การอนุญาตให้ต่ออายุประทาน

บัตรของนายธีรสิทธิ์ ตรีวัฒน์สุวรรณ โดยแจ้งว่ารัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมอนุญาตให้นาย ธีรสิทธิ์ ตรีวัฒน์สุวรรณ ต่ออายุประทานบัตร ที่ ๒๗๒๒๑/๑๕๓๙๓ ไปอีก ๑๐ ปี

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ทั้ง ๕ รายการ เป็นข้อมูลในกระบวนการพิจารณาอนุญาตต่ออายุประทานบัตรจึงเป็นข้อมูลการปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนดไว้ ซึ่งการพิจารณาเพื่อให้ดำเนินการดังกล่าวมีผลกระทบหรืออาจมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม สุขภาพและหรือสังคมได้ ข้อมูลเหล่านี้จึงเป็นข้อมูลที่ต้องโปร่งใสและต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เว้นแต่ในส่วนที่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งได้รับความคุ้มครองให้ไม่ต้องเปิดเผย สำหรับกรณีนี้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภูได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว โดยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ในส่วนชื่อและที่อยู่ปรากฏในเอกสารประกอบคำขอต่ออายุประทานบัตรที่มีการปกปิดไว้ ผู้อุทธรณ์ไม่ติดใจอุทธรณ์ในข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยเฉพาะข้อมูลข่าวสารดังต่อไปนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ บันทึกการประชุมในระดับจังหวัด การประชุมของคณะกรรมการพิจารณาเกี่ยวกับการขออนุญาตสิทธิสำรวจและทำเหมืองแร่ รวมทั้งการประชุมของคณะกรรมการ ตามพระราชบัญญัติแร่ (ตามระเบียบกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ว่าด้วยการดำเนินการเกี่ยวกับคำขอประทานบัตร การออกประทานบัตร การต่ออายุประทานบัตร และการโอนประทานบัตร พ.ศ. ๒๕๔๗) ซึ่งมีอำนาจในการพิจารณาเรื่องการต่ออายุประทานบัตร ในการประชุมทุกครั้งที่มีการพิจารณาเพื่อมีความเห็นอนุญาตให้ต่ออายุประทานบัตร ที่ ๒๗๒๒๑/๑๕๓๙๓ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภูชี้แจงว่า ไม่มีอยู่ในความครอบครอง เนื่องจากเป็นเพียงผู้รวบรวมเอกสารความเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและข้อคัดค้านของประชาชนและกลุ่มต่างๆ ที่ร้องคัดค้านส่งให้กรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่เป็นผู้พิจารณาตามระเบียบและข้อกฎหมายเท่านั้น เห็นว่ากรณีนี้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภูทราบว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐแห่งใด สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภูจึงมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ในการให้คำแนะนำแก่ผู้ยื่นคำขอเพื่อไปยื่นคำขอต่อหน่วยงานของรัฐที่ควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารนั้นโดยไม่ชักช้า

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ คำสั่งของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมในการอนุญาตต่ออายุประทานบัตร ที่ ๒๗๒๒๑/๑๕๓๙๓ ซึ่งสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภูชี้แจงว่ามีเพียงหนังสือกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ที่ ออก ๐๕๑๑/๙๙๓ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เรื่อง การอนุญาตให้ต่ออายุประทานบัตรของนายธีรสิทธิ์ ตรีวัฒน์สุวรรณ นั้น เห็นว่าหนังสือฉบับดังกล่าว คือ ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ โดยข้อมูลนี้เป็นผลการพิจารณาหรือคำวินิจฉัยที่มีผลโดยตรงต่อเอกชน ตามมาตรา ๙ (๑) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ

พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งหน่วยงานของรัฐต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ดังนั้น หนังสือกรมอุตสาหกรรม
พื้นฐานและการเหมืองแร่ ที่ อก ๐๕๑๑/๙๙๓ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้
ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ
ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดหนองบัวลำภูเปิดเผย
หนังสือกรมอุตสาหกรรมพื้นฐานและการเหมืองแร่ ที่ อก ๐๕๑๑/๙๙๓ ลงวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์
๒๕๔๘ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๔๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗๐/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ.๗)
ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและ
บุคลากรทางการศึกษา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนวัดตากลี (นิปูณทองคำประชาสรรค์) สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๓ มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา นครสวรรค์ เขต ๓ ขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ.๗) จากเกิดวันที่ - เป็น วันที่ - เพื่อให้ตรงกับทะเบียนราษฎร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๓ มี หนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๐๗๕/๑๒๕๗ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน แจ้งการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ของผู้อุทธรณ์ พร้อมจัดส่งข้อมูลข่าวสารที่ เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๐๐๘/๑๙๑๕ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการครูและ บุคลากรทางการศึกษา จัดส่งคำขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ของผู้อุทธรณ์ พร้อมข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อประกอบการพิจารณา

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีหนังสือ ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/๓๔๑ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานปฏิเสธ การแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ตามคำขอของผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่า เป็นผู้ยื่นคำขอเกินเวลาที่กำหนดไว้ ตามข้อ ๘ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติ ข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์อาจขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ.

๗) ซึ่งเป็นการใช้สิทธิตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการตามนัย ข้อ ๑๒ แห่งระเบียบดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๐๙/๒๕๔๐ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๔๘ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๓ แจ้งข้อพิจารณาของ คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ทราบ และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต ๓ ได้แจ้งข้อพิจารณาดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๔๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสาร ของราชการอุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไข วัน เดือน ปีเกิด ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและ บุคลากรทางการศึกษา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการ ครูและบุคลากรทางการศึกษาไม่แก้ไขวันเกิด คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มี รายชื่อต้องพ้นจากราชการเนื่องจากมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ ในปีงบประมาณ ๒๕๔๘ โดย ผู้อุทธรณ์พบว่าวันเกิดของผู้อุทธรณ์ซึ่งปรากฏใน ก.พ.๗ ไม่ตรงกับทะเบียนราษฎร ซึ่งจะมีผลให้ ผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับบำเหน็จบำนาญ โดย ก.พ.๗ ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ - แต่ในความเป็นจริง ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ - ผู้อุทธรณ์จึงได้ยื่นขอแก้ไขวันเกิด แต่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและ บุคลากรทางการศึกษาปฏิเสธการขอแก้ไขดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม ฯ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปความได้ว่า เดิมผู้อุทธรณ์ชื่อ ข. ต่อมามีการเปลี่ยนชื่อ และนามสกุล เป็น ก. โดยผู้ อุทธรณ์เกิดวันที่ - แต่ ก.พ. ๗ ระบุว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ - ซึ่งอาจเกิดจากความผิดพลาดในการกรอก ข้อมูลของผู้อุทธรณ์เอง ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถนำสูติบัตรมาแสดงได้ เนื่องจากสูญหาย แต่ได้นำสำเนา ทะเบียนบ้าน บ้านเลขที่ - ตำบลตาคลี อำเภอตาคลี จังหวัดนครสวรรค์ หลักฐานทางการศึกษา และ หลักฐานการเปลี่ยนชื่อ สกุล มาแสดงต่อคณะกรรมการฯ

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาชี้แจงสรุป ความได้ว่า การพิจารณาแก้ไข วัน เดือน ปีเกิด ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเป็น อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยในกรณีของ ผู้อุทธรณ์ คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาพิจารณาเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ยื่นคำขอ เกินเวลาที่กำหนดไว้ ตามข้อ ๘ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ใน ทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ จึงได้แนะนำให้ผู้อุทธรณ์ใช้สิทธิตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูล ข่าวสารของราชการตามนัย ข้อ ๑๒ ของระเบียบดังกล่าว ในการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ใน ก.พ.๗ ต่อคณะกรรมการฯ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า มีประเด็นที่ต้องพิจารณาในเบื้องต้นว่าผู้อุทธรณ์และเด็กชาย ข. เป็นบุคคลเดียวกันหรือไม่ เห็นว่า เมื่อพิจารณาจากหลักฐานการเปลี่ยนชื่อ สกุล ได้แก่ สำเนาทะเบียนชื่อตัว ชื่อรอง (แบบ ข.๓) เล่มที่ ๑ ฉบับที่ ๑๗/๒๕๑๔ ออกให้ ณ วันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๑๔ เปลี่ยนจากชื่อ “ข.” เป็น “ค.” และสำเนาทะเบียนชื่อสกุล (แบบ ข.๒) เล่มที่ ๑ ฉบับที่ ๓/๒๕๒๐ ออกให้ ณ วันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๐ เปลี่ยนจาก “-” เป็น “-” ประกอบสำเนาทะเบียนบ้าน บ้านเลขที่ - ตำบลตาคลี อำเภอตาคลี แล้ว น่าเชื่อได้ว่าเด็กชาย ข. เป็นบุคคลเดียวกับผู้อุทธรณ์

ประเด็นถัดมาผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ - ตามที่ขอแก้ไขหรือไม่ กรณีนี้ผู้อุทธรณ์ขอแก้ไขวันเกิดจากวันที่ - เป็นวันที่ - จึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๓๑ หรือวันที่ ๓๐ เห็นว่าการที่จะวินิจฉัยว่าผู้อุทธรณ์เกิดเมื่อใดต้องยึดหลักฐานที่เชื่อถือได้ของทางราชการเป็นหลัก โดยหลักฐานสำคัญประกอบการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด คือ สูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิดเพราะเป็นหลักฐานที่ทางราชการออกให้แก่ประชาชนทุกคนเพื่อแสดงรายการข้อมูลเกี่ยวกับการเกิดของบุคคลโดยตรง กรณีนี้ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถนำสูติบัตรมาแสดงได้ ดังนั้น จึงต้องพิจารณาตามทะเบียนบ้านฉบับเก่าที่สุดคือ ทะเบียนบ้าน บ้านเลขที่ - ตำบลตาคลี อำเภอตาคลี จังหวัดนครสวรรค์ ระบุว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ - และเมื่อพิจารณาประกอบเอกสารซึ่งเป็นหลักฐานทางการศึกษา คือ ใบรับรองจบการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ โรงเรียนเรียวโชติ ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ - ด้วย ดังนั้น จึงเชื่อได้ว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ - ตามที่ขอแก้ไข

อนึ่ง คณะกรรมการฯ มีข้อสังเกตว่า ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๑๒ กำหนดว่า “ในกรณีที่ข้าราชการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติ ซึ่งเป็นการใช้สิทธิตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ ให้ดำเนินการตามกฎหมายนั้น และเมื่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารมีคำวินิจฉัยเป็นประการใดแล้ว ให้หัวหน้าส่วนราชการที่ครอบครองทะเบียนประวัติปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น” ซึ่งแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องตามระเบียบดังกล่าว คือ หน่วยงานที่เป็นผู้ครอบครองทะเบียนประวัติข้าราชการจะต้องเป็นผู้พิจารณาในขั้นต้นก่อนว่าจะแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ให้แก่ผู้อุทธรณ์ตามที่มีคำขอได้หรือไม่ การแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด เป็นการขอแก้ไขข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยจากพยานหลักฐานที่ได้ยื่นประกอบคำขอแก้ไขนั้นว่าเชื่อถือได้หรือไม่ หากเห็นว่าพยานหลักฐานดังกล่าวเชื่อได้ ผู้มีอำนาจสั่งแก้ไขตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ ก็มีคำสั่งให้แก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ให้ถูกต้องตามหลักฐานดังกล่าว และส่งให้หน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบบันทึกข้อมูลเพื่อแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลในทะเบียนประวัติข้าราชการต่อไป แต่หากเห็นว่าพยานหลักฐานดังกล่าวเชื่อไม่ได้ ผู้มีอำนาจสั่งแก้ไขตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ ต้องมีคำสั่งไม่แก้ไขแล้วแจ้งสิทธิอุทธรณ์เพื่อให้ผู้อุทธรณ์ยื่นคำอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูล

ข่าวสารเพื่อพิจารณาวินิจฉัยต่อไป การที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาแจ้งให้ผู้อุทธรณ์เสนอเรื่องให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณา โดยหน่วยงานผู้ครอบครองทะเบียนประวัติข้าราชการไม่ได้พิจารณาวินิจฉัยข้อมูลตามหลักฐานที่ปรากฏ และมีคำสั่งในชั้นต้นก่อน จึงไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาแก้ไขวันเกิดของผู้อุทธรณ์ในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ.๗) จากวันที่ ๓๑ เป็นวันที่ ๓๐ ตามที่ผู้อุทธรณ์ขอแก้ไข

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗๑/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและ
ปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเกี่ยวกับสำนวนคดีเรื่องร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : นายบัณฑิต พุ่มทิพย์
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปราม
การทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นายบัณฑิต พุ่มทิพย์ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๓
กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ และหนังสือ ไม่ลงวันที่ เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการ
ป.ป.ช. ขอตระวจดูสำนวนและคัดถ่ายเอกสารทั้งหมดที่มีอยู่ในสำนวนคดี ดังนี้

๑. สำนวนคดีหมายเลขคดีดำ ที่ ๕๗๔๐๑๐๒๙๔๑
๒. สำนวนคดีเลขรับที่ ๑๑๑๒๘/๒๕๕๗ และ ๑๑๑๓๐/๒๕๕๗

สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือลับ ที่ ปช ๐๐๐๒/๐๕๐๕ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘
ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยเอกสารหลักฐานในส่วนที่ผู้อุทธรณ์ได้จัดทำขึ้นและได้ยื่นไว้ต่อคณะกรรมการ
ป.ป.ช. แต่ปฏิเสธการเปิดเผยเอกสารหลักฐานอื่นๆ โดยให้เหตุผลว่า ต้องห้ามเปิดเผยตาม
พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา
๑๒๐ สำหรับการตรวจสำนวน เนื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังไม่ได้วินิจฉัยว่าข้อกล่าวหาเป็นมูล
หรือไม่ จึงต้องห้ามตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญดังกล่าวข้างต้น

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของ
ราชการ อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงาน
ป.ป.ช. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์จำไม่ได้ว่าร้องเรียนหน่วยงานไหนไปยัง

สำนักงาน ป.ป.ช. และได้รับแจ้งว่าเรื่องร้องเรียนดังกล่าว คือ สำนวนคดีหมายเลขคดีดำ ที่ ๕๗๔๐๑๐๒๙๔๑ และสำนวนคดีเลขรับที่ ๑๑๑๒๘/๒๕๕๗ และ ๑๑๑๓๐/๒๕๕๗ ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่แน่ใจว่าสำนวนคดีหมายเลขคดีดำ ที่ ๕๗๔๐๑๐๒๙๔๑ และสำนวนคดีเลขรับที่ ๑๑๑๒๘/๒๕๕๗ และ ๑๑๑๓๐/๒๕๕๗ เป็นเรื่องเดียวกันหรือไม่ โดยสำนักงาน ป.ป.ช. ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ต้องห้ามเปิดเผยตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๐ สำหรับการตรวจสอบสำนวน เนื่องจากคณะกรรมการ ป.ป.ช. ยังไม่ได้วินิจฉัยว่าข้อกล่าวหาเป็นมูลหรือไม่ ผู้อุทธรณ์ตั้งข้อสังเกตว่า ผู้อุทธรณ์เคยขอข้อมูลข่าวสารในลักษณะดังกล่าวไปยังสำนักงาน ป.ป.ช. ซึ่งเรื่องนั้นยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เช่นเดียวกัน แต่สำนักงาน ป.ป.ช. ได้เปิดเผยข้อมูลโดยให้ผู้อุทธรณ์ตรวจสอบข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขอได้ เว้นแต่ ข้อมูลข่าวสารในส่วนของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ช. ให้เหตุผลในการปฏิเสธว่า ต้องขอความยินยอมจากธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ก่อน จากทั้ง ๒ กรณี จะเห็นได้ว่า สำนักงาน ป.ป.ช. มีแนวทางปฏิบัติในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่แตกต่างกัน

ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนกรรมการผู้จัดการ ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) กับพวก ไปยังสำนักงาน ป.ป.ช. โดยสำนักงาน ป.ป.ช. ได้รับเรื่องไว้เป็นสำนวนคดีเลขรับที่ ๑๑๑๒๘/๒๕๕๗ และ ๑๑๑๓๐/๒๕๕๗ และเป็นสำนวนคดีหมายเลขคดีดำ ที่ ๕๗๔๐๑๐๒๙๔๑ ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ทั้ง ๒ รายการ คือ ข้อมูลข่าวสารเดียวกัน โดยขั้นตอนเมื่อได้รับเรื่องร้องเรียนแล้ว สำนักงาน ป.ป.ช. จะนำเรื่องเสนอคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องร้องเรียนเพื่อพิจารณาว่าเรื่องดังกล่าวมีมูลที่ควรรับเรื่องไว้พิจารณาหรือไม่ หลังจากนั้นคณะกรรมการกลั่นกรองเรื่องร้องเรียนจะทำความเห็นเสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาอีกครั้งว่า เรื่องร้องเรียนมีมูลหรือไม่ และอยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการหรือไม่ หากคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่า ข้อร้องเรียนมีมูลและอยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการ ก็จะรับเรื่องร้องเรียนดังกล่าวไว้พิจารณา และส่งเรื่องให้คณะกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงดำเนินการต่อไป แต่หากเห็นว่าข้อร้องเรียนไม่มีมูล จะมีคำสั่งไม่รับเรื่องร้องเรียนนั้นไว้พิจารณา และแจ้งให้ผู้ร้องเรียนทราบ โดยในขณะนี้ เรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์อยู่ระหว่างการเสนอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาว่าจะรับเรื่องดังกล่าวไว้พิจารณาหรือไม่ กระบวนการในขณะนี้จึงยังไม่เสร็จสิ้น สำหรับกรณีที่ผู้อุทธรณ์เห็นว่า แนวทางปฏิบัติในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช. มีความแตกต่างกันนั้น ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ชี้แจงว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีมติกำหนดแนวทางการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารว่า ผู้ร้องสามารถตรวจสอบคำร้องเรียน และพยานหลักฐานที่ตนได้ส่งไปประกอบการร้องเรียนได้ ซึ่งเจ้าหน้าที่ในสำนักงาน ป.ป.ช. ได้ถือเป็น

แนวทางปฏิบัติ ดังนั้น จึงเข้าใจว่าข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าสำนักงาน ป.ป.ช. ได้เคยให้เข้าตรวจสอบแม้ขั้นตอนกระบวนการยังไม่แล้วเสร็จ คือ คำร้องเรียน และพยานหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์ได้ส่งไปประกอบการร้องเรียน แต่ในกรณีนี้ สำนักงานเลขาธิการ ป.ป.ช. ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบเรื่องนี้ ไม่ได้ให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจสอบ แต่ได้สำเนาคำร้องเรียน และพยานหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์ได้ส่งไปประกอบการร้องเรียนให้ผู้อุทธรณ์ไปแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า การที่สำนักงาน ป.ป.ช. ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นการปฏิเสธที่ไม่ถูกต้อง เพราะผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น สำนักงาน ป.ป.ช. จึงต้องใช้ดุลพินิจในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับในกรณีนี้ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ คือ สำนวนคดีหมายเลขคดีดำ ที่ ๕๗๔๐๑๐๒๔๔๑ ซึ่งเป็นเรื่องเดียวกับสำนวนคดีเลขรับที่ ๑๑๑๒๘/๒๕๕๗ และ ๑๑๑๓๐/๒๕๕๗ นั้นเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในขั้นตอนการเสนอให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาว่าจะรับเรื่องร้องเรียนดังกล่าวไว้พิจารณาหรือไม่ ข้อมูลข่าวสารนี้จึงอยู่ในกระบวนการพิจารณาภายในของสำนักงาน ป.ป.ช. การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในขั้นตอนนี้อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่ายังไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๗๒/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสรรหาเลขาธิการคณะกรรมการ กบข.
และการเรียกคืนเงินค่าเบี้ยเลี้ยงค่าเดินทาง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข.)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการ กบข. ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสรรหาเลขาธิการคณะกรรมการ กบข. และการเรียกคืนเงินค่าเบี้ยเลี้ยงค่าเดินทางหลายรายการ

กบข.มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ให้สำเนาเอกสารบางรายการที่เกี่ยวข้องกับส่วนได้เสียของผู้อุทธรณ์ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางส่วน

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยแจ้งว่า กบข.ให้สำเนาเอกสารเพียงบางส่วนและยังมีการลบข้อความบางส่วนด้วย จึงขอให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสั่งให้ กบข.ให้สำเนาเอกสารแก่ผู้อุทธรณ์เพิ่มเติม สรุปดังนี้

รายการที่ ๑ สรุปรายงานการประชุมคณะกรรมการ กบข. ครั้งที่ ๗/๒๕๕๖ วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖ วาระที่ ๔.๔ และวาระที่ ๔.๕ ฉบับที่สมบูรณ์ครบถ้วน

รายการที่ ๒ สรุปรายงานการประชุมคณะอนุกรรมการเฉพาะกิจเพื่อสรรหาเลขาธิการ ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๕๖ จนถึงปัจจุบันฉบับที่สมบูรณ์ครบถ้วน พร้อมเอกสารประกอบการประชุม ทั้งที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้องกับส่วนได้เสียของผู้อุทธรณ์

รายการที่ ๓ เอกสารการประชุมคณะอนุกรรมการเฉพาะกิจเพื่อสรรหาเลขาธิการ การตรวจสอบโครงสร้างและงบการเงินบริษัทหลักทรัพย์สินเอเชีย ตามมติที่ประชุมคณะอนุกรรมการเฉพาะกิจเพื่อสรรหาเลขาธิการ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๖ วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๖ วาระที่ ๓.๒

รายการที่ ๔ รายงานการประชุมตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๕๕ จนถึงปัจจุบันของคณะกรรมการตรวจสอบ และคณะทำงานที่เกี่ยวข้องกับการเรียกคืนเงินค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าใช้จ่ายในการเดินทางของพนักงานย้อนหลัง

รายการที่ ๕ รายงานการประชุมพิจารณาจ่ายเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางที่ผู้อุทธรณ์เบิกขาดไป หรือคำสั่งเรื่องไม่อนุมัติค่าใช้จ่ายในการเดินทางที่ผู้อุทธรณ์เบิกขาดไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทน กบข. หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เคยเป็นพนักงานของ กบข. และลาออกไปประกอบอาชีพอื่น ต่อมาได้สมัครเข้ารับการสรรหาผู้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการ กบข.เมื่อ พ.ศ. ๒๕๕๖ แต่ถูกตัดสิทธิในการเข้าสัมภาษณ์เนื่องจากมีคุณสมบัติไม่ครบตามหลักเกณฑ์ที่ กบข.กำหนด ปัจจุบันผู้อุทธรณ์ได้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองขอให้เพิกถอนกระบวนการสรรหาเลขาธิการคณะกรรมการ กบข.ดังกล่าว และในขณะเดียวกัน กบข.ตรวจสอบพบว่าในขณะที่ผู้อุทธรณ์เป็นพนักงานของ กบข.ได้เบิกเบี้ยเลี้ยงและค่าใช้จ่ายในการเดินทางเกินสิทธิ กบข.จึงมีหนังสือถึงผู้อุทธรณ์เรียกให้คืนเงินที่เบิกเกินไป ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือถึง กบข.อ้างว่าในขณะที่ผู้อุทธรณ์เป็นพนักงานของ กบข. นั้นผู้อุทธรณ์เบิกค่าใช้จ่ายในการเดินทางขาดไปจึงขอเบิกค่าใช้จ่ายเพิ่ม หลังจากนั้นผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ผู้แทน กบข.ชี้แจงด้วยวาจาเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๕ สรุปได้ความว่า

รายการที่ ๑ สรุปรายงานการประชุมคณะกรรมการ กบข. ครั้งที่ ๗/๒๕๕๖ วันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๕๕๖ วาระที่ ๔.๔ และวาระที่ ๔.๕ นั้น กบข.เคยให้สำเนาเอกสารแก่ผู้อุทธรณ์แล้วโดยลบข้อความบางส่วนที่เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อ สถานที่ทำงาน และข้อมูลส่วนบุคคลเฉพาะของผู้สมัคร รายที่ไม่ได้รับการคัดเลือกเพราะเกรงว่าอาจมีผลกระทบต่อสถานภาพในการทำงานของบุคคลเหล่านั้น และลบข้อความในการประชุมเรื่องอื่นๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการสรรหาเลขาธิการคณะกรรมการ กบข. ส่วนข้อมูลรายละเอียดเกี่ยวกับเลขาธิการคณะกรรมการ กบข.คนปัจจุบัน กบข.ไม่ได้ลบข้อความนั้น

รายการที่ ๒ สรุปรายงานการประชุมคณะอนุกรรมการเฉพาะกิจเพื่อสรรหาเลขาธิการคณะกรรมการ กบข. ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๕๖ จนถึงปัจจุบัน พร้อมเอกสารประกอบและเอกสารแนบในการประชุม ทั้งที่เกี่ยวข้องและไม่เกี่ยวข้องบางส่วนได้เสียของผู้อุทธรณ์นั้น กบข.เคยให้สำเนาเอกสาร

ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการสรรหาเลขาธิการคณะกรรมการ กบข.แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว แต่ไม่ได้ให้สำเนาเอกสารการประชุมในส่วนอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการสรรหาเลขาธิการคณะกรรมการ กบข. เพราะเห็นว่าไม่เกี่ยวข้องกัน

รายการที่ ๓ เอกสารการประชุมคณะกรรมการเฉพาะกิจเพื่อสรรหาเลขาธิการคณะกรรมการ กบข. การตรวจสอบโครงสร้างและงบการเงินบริษัทหลักทรัพย์สินเอเชีย ตามมติที่ประชุมคณะกรรมการเฉพาะกิจเพื่อสรรหาเลขาธิการ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๖ วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๖ วาระที่ ๓.๒ นั้น ผู้อุทธรณ์ไม่เคยมีคำขอข้อมูลข่าวสารรายการนี้ กบข.จึงไม่ได้ให้สำเนาเอกสารดังกล่าว

รายการที่ ๔ รายงานการประชุมตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๕๕ จนถึงปัจจุบันของคณะกรรมการตรวจสอบ รวมถึงคณะทำงานที่เกี่ยวข้องกับการเรียกคืนเงินค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าใช้จ่ายในการเดินทางของพนักงานย้อนหลังนั้น กบข.มีแต่รายงานการประชุมเพื่อพิจารณาเรื่องการเรียกคืนเงินค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าใช้จ่ายในการเดินทางจากพนักงาน กบข.รายอื่น แต่ไม่มีการประชุมเรื่องการเรียกคืนเงินค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าใช้จ่ายในการเดินทางจากผู้อุทธรณ์

รายการที่ ๕ รายงานการประชุมพิจารณาจ่ายเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางที่ผู้อุทธรณ์เบิกขาดไป หรือคำสั่งเรื่องไม่อนุมัติค่าใช้จ่ายในการเดินทางที่ผู้อุทธรณ์เบิกขาดไปนั้น เอกสารรายการนี้ กบข.ไม่มี เนื่องจาก กบข.ไม่เคยประชุม และไม่เคยมีคำสั่งเกี่ยวกับเรื่องนี้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ สรุปรายงานการประชุมคณะกรรมการ กบข. ครั้งที่ ๓/๒๕๕๖ วาระที่ ๔.๔ เป็นสรุปรายงานการประชุมเกี่ยวกับกรอบแนวทางการสรรหาเลขาธิการคณะกรรมการ กบข. ไม่มีข้อความเกี่ยวกับผู้สมัครเข้ารับการสรรหา จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้เพื่อความโปร่งใสตรวจสอบได้ ส่วนรายงานการประชุมวาระที่ ๔.๕ เป็นการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของอดีตพนักงาน กบข. ที่ถูกเลิกจ้างซึ่งเป็นเรื่องส่วนตัวของพนักงานที่ร้องทุกข์ ไม่เกี่ยวข้องกับการสรรหาเลขาธิการคณะกรรมการ กบข. การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้อาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่ กบข.ปกปิดข้อความในส่วนนี้คณะกรรมการฯ เห็นชอบด้วย

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ สรุปรายงานการประชุมคณะกรรมการเฉพาะกิจ เพื่อสรรหาเลขาธิการครั้งที่ ๑/๒๕๕๖ ถึงครั้งที่ ๕/๒๕๕๖ คณะกรรมการฯ มีความเห็นว่า

ครั้งที่ ๑/๒๕๕๖ เรื่องขอบเขตของงานที่จะจ้างบริษัทที่ปรึกษาในการสรรหา เลขาธิการคณะกรรมการ กบข. เป็นข้อความเกี่ยวกับกระบวนการสรรหาเลขาธิการคณะกรรมการ กบข. เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้เพื่อความโปร่งใสตรวจสอบได้

ครั้งที่ ๒/๒๕๕๖ เรื่องการจ้างบริษัทที่ปรึกษา เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ กระบวนการสรรหาเลขาธิการคณะกรรมการ กบข. เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ เพื่อความโปร่งใส ตรวจสอบได้

ครั้งที่ ๓/๒๕๕๖ เกี่ยวกับเรื่องที่ประธานแจ้งที่ประชุมทราบความคืบหน้าการสรรหา เลขาธิการคณะกรรมการ กบข. และกระบวนการสรรหาเลขาธิการคณะกรรมการ กบข. เป็นข้อมูล ข่าวสารที่เปิดเผยได้เพื่อความโปร่งใสตรวจสอบได้ ส่วนรายงานการประชุมเกี่ยวกับชื่อและสถานที่ทำงาน ของผู้สมัครเข้ารับการสรรหาเป็นเลขาธิการคณะกรรมการ กบข. รายอื่นที่ไม่ได้รับการคัดเลือก การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้อาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) การที่ กบข. ปกปิดข้อความดังกล่าวนั้นคณะกรรมการฯ เห็นชอบด้วย

ครั้งที่ ๔/๒๕๕๖ เกี่ยวกับบริษัทที่ปรึกษาได้นำเสนอผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบ เป็นข้อความเกี่ยวกับกระบวนการสรรหาเลขาธิการคณะกรรมการ กบข. เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ เพื่อความโปร่งใสตรวจสอบได้ ส่วนรายงานการประชุมเกี่ยวกับรายชื่อของผู้สมัครที่ไม่ได้รับการคัดเลือก การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้อาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) การที่ กบข. ปกปิดข้อความดังกล่าวนั้นคณะกรรมการฯ เห็นชอบด้วย

ครั้งที่ ๕/๒๕๕๖ เกี่ยวกับการพิจารณากรอบค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์ของ เลขาธิการคณะกรรมการ กบข. เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องเฉพาะตัวของเลขาธิการคณะกรรมการ กบข. ประกอบกับผู้อุทธรณ์ให้เหตุผลในการขอข้อมูลข่าวสารว่าต้องการนำไปตรวจสอบกระบวนการ สรรหาเลขาธิการคณะกรรมการ กบข. ว่าผู้สมัครเข้ารับการสรรหาผู้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการคณะกรรมการ กบข. ที่ได้รับการคัดเลือกจากคณะกรรมการเฉพาะกิจเพื่อสรรหาเลขาธิการนั้นมีคุณสมบัติตรงตาม ประกาศรับสมัครเลขาธิการคณะกรรมการ กบข. และมติของ กบข. หรือไม่ และการสรรหาเลขาธิการ คณะกรรมการ กบข. เป็นไปอย่างยุติธรรมหรือไม่ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์จึงไม่มีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูล ข่าวสารในส่วนนี้สำหรับตรวจสอบกระบวนการสรรหาเลขาธิการคณะกรรมการ กบข. . การที่ กบข. ปกปิด ข้อความดังกล่าวนี้คณะกรรมการฯ เห็นชอบด้วย

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เอกสารการประชุมคณะอนุกรรมการเฉพาะกิจเพื่อสรรหาเลขาธิการ การตรวจสอบโครงสร้างและงบการเงินบริษัทหลักทรัพย์สินเอเชีย ตามมติที่ประชุมคณะอนุกรรมการเฉพาะกิจเพื่อสรรหาเลขาธิการ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๖ วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๖ ผู้อุทธรณ์ยังไม่เคยมีคำขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจาก กบข. จึงเป็นกรณีที่ กบข. ยังไม่ได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ คณะกรรมการฯ จึงไม่ต้องวินิจฉัยในประเด็นนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ รายงานการประชุมตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๕๕ จนถึงปัจจุบันของคณะกรรมการตรวจสอบ และคณะทำงานที่เกี่ยวข้องกับการเรียกคืนเงินค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าใช้จ่ายในการเดินทางของพนักงานย้อนหลัง กบข. ไม่เคยประชุมเกี่ยวกับเรื่องนี้ในกรณีของผู้อุทธรณ์ กบข. จึงไม่มีข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ในส่วนนี้ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าคำกล่าวอ้างของ กบข. เป็นความจริงก็ต้องใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนรายงานการประชุมของคณะกรรมการตรวจสอบฯ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียกคืนเงินค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าใช้จ่ายในการเดินทางของพนักงาน กบข. รายอื่น เป็นเรื่องเฉพาะตัวของบุคคลนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้จะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕)

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ รายงานการประชุมพิจารณาจ่ายเงินค่าใช้จ่ายในการเดินทางที่ผู้อุทธรณ์เบิกขาดไป หรือคำสั่งเรื่องไม่อนุมัติค่าใช้จ่ายในการเดินทางที่ผู้อุทธรณ์เบิกขาดไป กบข. ไม่เคยประชุม และไม่เคยมีคำสั่งในเรื่องนี้ กบข. จึงไม่มีข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าคำกล่าวอ้างของ กบข. เป็นความจริงก็ต้องใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัย ดังนี้

รายการที่ ๑ ให้เปิดเผยสรุปรายงานการประชุมคณะกรรมการ กบข. ครั้งที่ ๗/๒๕๕๖ เกี่ยวกับการรอบแนวทางการสรรหาเลขาธิการคณะกรรมการ กบข.

ให้ยกอุทธรณ์ในส่วนของสรุปรายงานการประชุมคณะกรรมการ กบข. ครั้งที่ ๗/๒๕๕๖ การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของอดีตพนักงาน กบข. ที่ถูกเลิกจ้างรายการที่ ๒ ให้เปิดเผยสรุปรายงานการประชุมคณะอนุกรรมการเฉพาะกิจเพื่อสรรหาเลขาธิการ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๖ เรื่องขอบเขตของงานที่จะจ้างบริษัทที่ปรึกษาในการสรรหาเลขาธิการคณะกรรมการ กบข. ครั้งที่ ๒/๒๕๕๖ เรื่องการจ้างบริษัทที่ปรึกษา ครั้งที่ ๓/๒๕๕๖ เรื่องประธานแจ้งที่ประชุมทราบความคืบหน้าการสรรหาเลขาธิการคณะกรรมการ กบข. และกระบวนการสรรหาเลขาธิการคณะกรรมการ กบข. และครั้งที่

๔/๒๕๕๖ เรื่องบริษัทที่ปรึกษาได้นำเสนอผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบเกี่ยวกับการสรรหาเลขาธิการ คณะกรรมการ กบข.

ให้ยกอุทธรณ์ในส่วนของสรุปรายงานการประชุมคณะอนุกรรมการเฉพาะกิจเพื่อ สรรหาเลขาธิการ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๖ ครั้งที่ ๔/๒๕๕๖ ในส่วนของชื่อและสถานที่ทำงานของผู้สมัครเข้า รับการสรรหาเป็นเลขาธิการคณะกรรมการ กบข. รายที่ไม่ได้รับการคัดเลือก และครั้งที่ ๕/๒๕๕๖ เรื่อง การพิจารณากรอบค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์ของเลขาธิการคณะกรรมการ กบข. รายการที่ ๔ ให้ยกอุทธรณ์ในส่วนของรายงานการประชุมตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๕๕ จนถึงปัจจุบันของคณะกรรมการ ตรวจสอบ และคณะทำงานที่เกี่ยวข้องกับการเรียกคืนเงินค่าเบี้ยเลี้ยงและค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ของพนักงานรายอื่นๆ ย้อนหลัง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗๓/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประชุมคณะกรรมการพิจารณา
ความรับผิดทางแพ่ง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก. กับพวก
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมบัญชีกลาง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงอธิบดีกรมบัญชีกลางขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดกรณีการอำนวยความสะดวกของผู้ถูกราชการ ข. และนาย ค. ซึ่งกรมบัญชีกลางมีความเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงเป็นเหตุให้ธนาคารอาคารสงเคราะห์ได้รับความเสียหาย ดังนี้

รายการที่ ๑ วาระการประชุมและเอกสารประกอบวาระซึ่งคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่งของกรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง ใช้ประกอบการพิจารณาเรื่องดังกล่าว

รายการที่ ๒ มติและรายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่งของกรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง ที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาเรื่องดังกล่าว

กรมบัญชีกลางมีหนังสือด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๑๐.๕/๑๓๓๕๙ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลสรุปว่า เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนกรมบัญชีกลาง และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วข้อเท็จจริงได้ความว่า ธนาคารอาคารสงเคราะห์ได้มีคำสั่งให้ดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีพนักงานสินเชื่อธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาสุขสวัสดิ์วิเคราะห์รายได้ของผู้กู้ให้สูงขึ้นโดยไม่มีเอกสารหรือข้อมูลเพียงพอ เป็นเหตุให้ธนาคารอาคารสงเคราะห์

ได้รับความเสียหาย หลังจากนั้นธนาคารอาคารสงเคราะห์ได้เสนอรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงให้กรมบัญชีกลางพิจารณา คณะกรรมการพิจารณาความรับผิด ทางแพ่งของกรมบัญชีกลางประชุมพิจารณาแล้วมีมติว่าผู้อุทธรณ์ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงเป็นเหตุให้ธนาคารอาคารสงเคราะห์ได้รับความเสียหาย จึงให้ผู้อุทธรณ์ชดใช้ค่าเสียหายเฉลี่ยตามส่วน และมีหนังสือแจ้งให้ธนาคารอาคารสงเคราะห์มีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ชดใช้ค่าเสียหายดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

นาย ก. ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ขณะที่ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งกรรมการผู้จัดการธนาคารอาคารสงเคราะห์ได้มีคำสั่งให้ดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีพนักงานสินเชื่อธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาสุขสวัสดิ์ วิเคราะห์รายได้ของผู้กู้ให้สูงขึ้นโดยไม่มีเอกสารหรือข้อมูลเพียงพอ เป็นเหตุให้ธนาคารอาคารสงเคราะห์ได้รับความเสียหาย เมื่อธนาคารอาคารสงเคราะห์สอบสวนข้อเท็จจริงเสร็จแล้วได้ส่งสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงให้กรมบัญชีกลางพิจารณา โดยสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงไม่ได้มีการชี้มูลหรือกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กับพวกปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงแต่อย่างใด แต่คณะกรรมการพิจารณาความรับผิด ทางแพ่งของกรมบัญชีกลางกลับมีมติว่าผู้อุทธรณ์กับพวกปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงเป็นเหตุให้ธนาคารอาคารสงเคราะห์ได้รับความเสียหาย ผู้อุทธรณ์กับพวกจึงต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ เพื่อตรวจดูว่ากรมบัญชีกลางใช้เหตุผล หลักเกณฑ์ หรือพยานหลักฐานใดในการพิจารณา จึงมีความเห็นว่าผู้อุทธรณ์ต้องรับผิดในกรณีนี้

ผู้แทนกรมบัญชีกลางชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า กรมบัญชีกลางได้พิจารณาสำนวน การสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดเสร็จแล้ว มีความเห็นให้ผู้อุทธรณ์รับผิดชอบชดใช้ค่าเสียหายเฉลี่ยตามส่วน ปัจจุบันได้ส่งเรื่องไปให้ธนาคารอาคารสงเคราะห์ออกคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ชดใช้ ค่าสินไหมทดแทน แต่เนื่องจากกรณีนี้มีเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับความเสียหายหลายคน เจ้าหน้าที่บางคนยังไม่ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและโต้แย้งแสดงพยานหลักฐาน จึงขอให้ธนาคารอาคารสงเคราะห์ตรวจสอบและให้โอกาสเจ้าหน้าที่ได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและโต้แย้งแสดงพยานหลักฐานของตนอย่างเพียงพอและเป็นธรรมก่อนออกคำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน และหากปรากฏข้อเท็จจริงหรือพยานหลักฐานใดที่อาจทำให้ความเห็นของกรมบัญชีกลางเปลี่ยนแปลงไปก็ให้ส่งเรื่องให้กรมบัญชีกลางพิจารณาอีกครั้งหนึ่ง เหตุผลที่กรมบัญชีกลางปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพราะเห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ ในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ แต่ถ้าคณะกรรมการฯ วินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร กรมบัญชีกลางก็ไม่ขัดข้องแต่จะขอปิดชื่อผู้เข้าประชุม เพราะเกรงว่าอาจมีผลกระทบต่อผู้เข้าประชุม อนึ่ง ต้นฉบับเอกสารประกอบวาระการประชุมนั้นอยู่ในความครอบครองของธนาคารอาคารสงเคราะห์ โดยธนาคารอาคารสงเคราะห์ส่งสำเนาเอกสารที่รับรองสำเนาถูกต้องให้กรมบัญชีกลาง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ทั้ง ๒ รายการ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบที่กรมบัญชีกลางดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วและไม่ใช่ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดตามมาตรา ๑๕ (๓) ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียในเรื่องนี้โดยตรงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน หากกรมบัญชีกลางเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะมีผลกระทบต่อผู้เข้าประชุมก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อผู้เข้าประชุมได้ สำหรับเอกสารประกอบวาระการประชุมนั้น เมื่อกรมบัญชีกลางมีสำเนาเอกสารที่ธนาคารอาคารสงเคราะห์รับรองสำเนาถูกต้องแล้วก็ถือว่ากรมบัญชีกลางมีข้อมูลข่าวสารนั้นอยู่ในความครอบครองด้วย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้กรมบัญชีกลางให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ โดยใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อผู้เข้าประชุมได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗๔/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ.๗)
ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากร
ทางการศึกษา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ วิทยาลัย
สารพัดช่างนครหลวง สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๘
ถึงผู้อำนวยการสำนักอำนวยการ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด จากเกิด
วันที่ - เป็นวันที่ - ต่อมาสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๖๐๑/
๑๖๕๑ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
จัดส่งคำขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ของผู้อุทธรณ์ พร้อมข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องไปประกอบการพิจารณา

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีหนังสือ ด่วนที่สุด
ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/๓๑๑ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
ปฏิเสธการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ตามคำขอของผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่า เป็นผู้ยื่นคำขอเกินเวลาที่
กำหนดไว้ ตามข้อ ๘ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียน
ประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์อาจขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติ
ข้าราชการ (ก.พ.๗) ซึ่งเป็นการใช้สิทธิตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการตามนัย ข้อ ๑๒
แห่งระเบียบดังกล่าว สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษามีหนังสือ ด่วนมาก ที่ ศธ ๐๖๐๑/๒๐๕๗
ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างนครหลวง แจ้งข้อพิจารณาของ
คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และผู้อำนวยการวิทยาลัยสารพัดช่างนครหลวง
ได้แจ้งข้อพิจารณาดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไข วัน เดือน ปีเกิด ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาไม่แก้ไขวัน เดือน ปีเกิด คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ตรวจพบว่า วัน เดือน ปีเกิด ที่ปรากฏใน ก.พ.๗ ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ - ซึ่งไม่ตรงกับทะเบียนราษฎร ที่ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ - ผู้อุทธรณ์จึงประสงค์จะขอแก้ไขปีเกิด จากปี ๒๔๙๘ เป็นปี ๒๔๙๙

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปความได้ว่า เดิมผู้อุทธรณ์นามสกุล - มีบิดาชื่อ นาย ข. และมารดา ชื่อ นาง ค. ต่อมา มีผู้รับไปเป็นบุตรบุญธรรม จึงเปลี่ยนไปใช้นามสกุลของบิดาบุญธรรม คือ - และเมื่อสมรสได้เปลี่ยนไปใช้นามสกุลของสามี คือ - ซึ่งเป็นนามสกุลในปัจจุบัน ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถนำสูติบัตร หนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนเปลี่ยนชื่อสกุลจาก - ไปเป็น - และหนังสือจดทะเบียนรับบุตรบุญธรรม มาแสดงต่อคณะกรรมการฯ ได้ เนื่องจากเอกสารสูญหาย แต่ผู้อุทธรณ์มีสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน และสำเนาทะเบียนบ้านของพี่น้องร่วมบิดามารดาที่ยังมีชีวิตอยู่จำนวน ๔ คน (จาก ๘ คน) และหลักฐานทางการศึกษา ใบสำคัญการสมรสของผู้อุทธรณ์ มาแสดงต่อคณะกรรมการฯ แต่สำเนาทะเบียนบ้านที่ปรากฏรายชื่อพี่น้อง ๘ คน ในฉบับเดียวกันนั้นไม่มี โดยในจำนวนพี่น้องมี ๒ คนที่ยังใช้นามสกุล - แต่บุคคลทั้งสองได้เสียชีวิตไปแล้ว นอกจากนั้นยังมีอีก ๑ คน ที่ใช้นามสกุล - เนื่องจากได้สมรสกับบุตรชายของบิดาบุญธรรม ส่วนข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ต้องการขอแก้ไข คือ ปีเกิด โดยผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ - แต่ทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ.๗) ซึ่งเป็นของกระทรวงศึกษาธิการ ระบุว่า ผู้อุทธรณ์เกิดปี ๒๔๙๘ ซึ่งไม่ตรงกับ ก.พ. ๗ อีกฉบับที่เป็นของสถานศึกษา และหลักฐานทางทะเบียนราษฎร ซึ่งระบุว่า ผู้อุทธรณ์เกิดปี ๒๔๙๙ ผู้อุทธรณ์จึงประสงค์จะขอแก้ไขปีเกิดดังกล่าว

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาชี้แจงสรุปความได้ว่า การพิจารณาแก้ไข วัน เดือน ปีเกิด ของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยในกรณีของผู้อุทธรณ์ คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาพิจารณาเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ยื่นคำขอเกินเวลาที่กำหนดไว้ ตามข้อ ๘ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ จึงได้แนะนำให้ผู้อุทธรณ์ใช้สิทธิตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการตามนัย ข้อ ๑๒ ของระเบียบดังกล่าว ในการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ใน ก.พ.๗ ต่อคณะกรรมการฯ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า มีประเด็นที่ต้องพิจารณาในเบื้องต้นว่า เด็กหญิง ก. และ

นางสาว ก. เป็นบุคคลคนเดียวกับผู้อุทธรณ์หรือไม่ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่สามารถนำหนังสือสำคัญแสดงการจดทะเบียนเปลี่ยนชื่อสกุลจาก - ไปเป็น - และหนังสือจดทะเบียนรับบุตรบุญธรรมที่แสดงว่าผู้อุทธรณ์เปลี่ยนไปใช้นามสกุลอาจณรังค์ซึ่งเป็นนามสกุลของบิดาบุญธรรมมาแสดงต่อคณะกรรมการฯ ได้ จึงต้องพิจารณาจากทะเบียนบ้าน บ้านเลขที่ - ตำบลโพธาราม อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี ทะเบียนบ้าน บ้านเลขที่ - ซอยเจริญสนิทวงศ์ ๙๖/๑ แขวงบางอ้อ เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร ประกอบหลักฐานทางการศึกษา ได้แก่ บัญชีการรับตัวเข้าศึกษาชั้นประถมศึกษา โรงเรียนเทศบาล ๓ (วัดพุทธภูมิ) จังหวัดยะลา ใบสุทธิมัธยมศึกษาปีที่สาม โรงเรียนสตรียะลา และใบสำคัญการสมรส พบว่า เด็กหญิง ก. นางสาว ก. และผู้อุทธรณ์ มีชื่อบิดา มารดา ตรงกัน คือ นาย ข. และมารดา คือ นาง ค. อีกทั้งทะเบียนบ้านของบุคคลที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าเป็นพี่น้องที่ยังมีชีวิตอยู่ของผู้อุทธรณ์ต่างระบุตรงกันว่ามิบิดา มารดาเดียวกับผู้อุทธรณ์ ดังนั้น จากหลักฐานดังกล่าวข้างต้นจึงน่าจะเชื่อว่าเด็กหญิง ก. และนางสาว ก. เป็นบุคคลคนเดียวกับผู้อุทธรณ์

ประเด็นถัดมาผู้อุทธรณ์ประสงค์ขอแก้ไขปีเกิดจากปี ๒๕๔๘ เป็นปี ๒๕๔๙ จึงมีประเด็นต้องวินิจฉัยว่าผู้อุทธรณ์เกิดปี ๒๕๔๙ ตามที่ขอแก้ไขหรือไม่ เห็นว่าการที่จะวินิจฉัยว่าผู้อุทธรณ์เกิดเมื่อใดต้องยึดหลักฐานที่เชื่อถือได้ของทางราชการเป็นหลัก โดยหลักฐานสำคัญประกอบการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด คือ สูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิดเพราะเป็นหลักฐานที่ทางราชการออกให้แก่ประชาชนทุกคนเพื่อแสดงรายการข้อมูลเกี่ยวกับการเกิดของบุคคลโดยตรง กรณีนี้ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถนำสูติบัตรมาแสดงได้ ดังนั้น จึงต้องพิจารณาตามทะเบียนบ้านเดิม คือ ทะเบียนบ้าน บ้านเลขที่ - ตำบลโพธาราม อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ - และเมื่อพิจารณาจากเอกสารซึ่งเป็นหลักฐานทางการศึกษา บัญชีการรับตัวเข้าศึกษาชั้นประถมศึกษา โรงเรียนเทศบาล ๓ (วัดพุทธภูมิ) จังหวัดยะลา ใบสุทธิมัธยมศึกษาปีที่สาม โรงเรียนสตรียะลา หลักฐานดังกล่าวข้างต้นระบุตรงกันว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ - ดังนั้น จึงเชื่อได้ว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ - ตามที่ขอแก้ไข

อนึ่ง คณะกรรมการฯ มีข้อสังเกตว่า ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๑๒ กำหนดว่า “ในกรณีที่ข้าราชการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติ ซึ่งเป็นการใช้สิทธิตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ ให้ดำเนินการตามกฎหมายนั้น และเมื่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารมีคำวินิจฉัยเป็นประการใดแล้ว ให้หัวหน้าส่วนราชการที่ครอบครองทะเบียนประวัติปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น” ซึ่งแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องตามระเบียบดังกล่าว คือ หน่วยงานที่เป็นผู้ครอบครองทะเบียนประวัติข้าราชการจะต้องเป็นผู้พิจารณาในขั้นต้นก่อนว่าจะแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ให้แก่ผู้อุทธรณ์ตามที่มิคำขอได้หรือไม่ การแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด เป็นการขอแก้ไขข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยจากพยานหลักฐานที่ได้ยื่นประกอบคำขอแก้ไขนั้นว่าเชื่อถือได้หรือไม่ หากเห็นว่าพยานหลักฐานดังกล่าวเชื่อได้ ผู้มีอำนาจสั่งแก้ไขตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ ก็มีคำสั่งให้แก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ให้ถูกต้องตามหลักฐานดังกล่าว และส่งให้หน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบบันทึกข้อมูล

เพื่อแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลในทะเบียนประวัติข้าราชการต่อไป แต่หากเห็นว่าพยานหลักฐานดังกล่าว เชื่อไม่ได้ ผู้มีอำนาจสั่งแก้ไขตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ ต้องมีคำสั่งไม่แก้ไขแล้วแจ้งสิทธิอุทธรณ์ เพื่อให้ผู้อุทธรณ์ยื่นคำอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพื่อพิจารณาวินิจฉัยต่อไป การที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาแจ้งให้ผู้อุทธรณ์เสนอเรื่อง ให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณา โดยหน่วยงานผู้ครอบครองทะเบียนประวัติ ข้าราชการไม่ได้พิจารณาวินิจฉัยข้อมูลตามหลักฐานที่ปรากฏและมีคำสั่งในขั้นต้นก่อน จึงไม่เป็นไปตาม มาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษาแก้ไขปีเกิดผู้อุทธรณ์ในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) จากปี ๒๔๙๘ เป็นปี ๒๔๙๙ ตามที่ผู้อุทธรณ์ขอแก้ไข

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๗๕/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถานที่ทำงานปัจจุบัน
ค่าจ้างหรืออัตราเงินเดือนของผู้ประกันตนในระบบประกันสังคม

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดชลบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้รับมอบอำนาจจากนาย ข. มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ถึงประกันสังคมจังหวัดชลบุรี ขอข้อมูลข่าวสารของผู้ประกันตนในระบบประกันสังคม รายนาง ค. เกี่ยวกับสถานที่ทำงานปัจจุบัน ค่าจ้างหรือเงินเดือน เพื่อการบังคับคดีตามคำพิพากษาประณีประนอมยอมความคดีหมายเลขดำที่ ๔๙๓/๒๕๕๖ คดีหมายเลขแดงที่ ๕๕๖/๒๕๕๖

สำนักงานประกันสังคมจังหวัดชลบุรี มีหนังสือ ที่ ขบ ๐๐๓๐/๙๗๑๕ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ทำงานของผู้ประกันตนถือเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของนายจ้างจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย ตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ มาตรา ๑๐๐ และพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) และ(๖) การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะกระทบต่อสภาพการทำงานและความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้าง/ลูกจ้าง ซึ่งอาจทำให้นายจ้าง/ลูกจ้างขาดความเชื่อถือต่อระบบประกันสังคม ส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานของสำนักงานประกันสังคม ประกอบกับข้อมูลที่สำนักงานประกันสังคมมีอยู่ก็มีใช้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวทรัพย์สินอันเป็นวัตถุแห่งการชำระหนี้โดยตรง การบังคับชำระหนี้เป็นความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหนี้กับลูกหนี้ ซึ่งเจ้าหนี้มีหนทางอื่นในการดำเนินการเพื่อบังคับชำระหนี้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคมจังหวัดชลบุรีดังกล่าว โดยแจ้งว่าไปรับหนังสือที่ทำการไปรษณีย์ไทย บางแสน เมื่อวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๘

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ สำนักงานประกันสังคมจังหวัดชลบุรี และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ฟ้องคดีนาง ค. เป็นจำเลยฐานผิดสัญญากู้ยืมเงิน จำเลยตกลงทำสัญญาประนีประนอมยอมความในศาลชำระเงินจำนวน ๕๑,๗๕๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี จากต้นเงิน ๔๕,๐๐๐ บาท จนกว่าจะชำระเสร็จสิ้น ตามคำพิพากษาประนีประนอมยอมความคดีหมายเลขดำที่ ๔๙๓/๒๕๕๖ คดีหมายเลขแดงที่ ๕๕๖/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๖ ต่อมา ผู้อุทธรณ์จึงขอข้อมูลข่าวสารของนาง ค. ผู้ประกันตนในระบบประกันสังคมเกี่ยวกับสถานที่ทำงานปัจจุบัน ค่าจ้างหรือเงินเดือน เพื่อการบังคับคดีตามคำพิพากษาประนีประนอมยอมความดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานประกันสังคมจังหวัดชลบุรี ชี้แจงว่า กองทุนประกันสังคมเป็นกองทุนที่จัดตั้งขึ้นเพื่อให้ความคุ้มครองแก่ลูกจ้างผู้ประกันตนให้ได้รับประโยชน์ทดแทนในกรณีประสบอันตรายเจ็บป่วย ทูพพลภาพ หรือตาย อันมิใช่เนื่องมาจากการทำงาน รวมทั้งประโยชน์ทดแทนกรณีคลอดบุตร ชราภาพ และว่างงาน ซึ่งเป็นการให้หลักประกันเฉพาะลูกจ้าง ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารประวัติการทำงานของลูกจ้างผู้ประกันตนซึ่งอยู่ในความควบคุมดูแลของสำนักงานประกันสังคม จึงเป็นการจัดทำขึ้นเพื่อประโยชน์ของลูกจ้างโดยเฉพาะ และถือเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารที่เป็นเอกสารมหาชนที่พนักงานเจ้าหน้าที่ของรัฐจัดทำขึ้นเพื่อประโยชน์แก่ประชาชนเป็นการทั่วไปให้สามารถตรวจดูได้ หรือใช้อ้างอิงเป็นพยานหลักฐานได้ หรือเป็นเอกสารที่สามารถเปิดเผยได้เป็นการทั่วไป ประกอบกับไม่มีกฎหมายให้อำนาจผู้อุทธรณ์ที่จะขอทราบประวัติการทำงานของผู้อื่นได้ หากสำนักงานประกันสังคมจังหวัดชลบุรีเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลและเป็นการปฏิบัติหน้าที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานประกันสังคมได้มาตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ เพื่อประโยชน์ของนายจ้างและลูกจ้างตามที่กำหนดในกฎหมายดังกล่าว หากผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปเพื่อประโยชน์ในการบังคับชำระหนี้ก็จะกระทบต่อสิทธิความเป็นอยู่ส่วนตัวและสภาพการทำงานของลูกจ้าง ตลอดจนความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง ซึ่งอาจทำให้นายจ้างและลูกจ้างขาดความเชื่อถือต่อระบบประกันสังคมได้ ในขณะเดียวกันก็จะทำให้สำนักงานประกันสังคมไม่อาจดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายประกันสังคมกำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบกับข้อมูลที่สำนักงาน

ประกันสังคมมีอยู่ก็มีใช้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวทรัพย์สินเป็นวัตถุแห่งการชำระหนี้โดยตรง เจ้าหนี้ยังมีหนทางอื่นในการดำเนินการเพื่อบังคับชำระหนี้ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วเห็นว่า การปฏิเสธมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของหน่วยงาน ชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๗๖/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการให้ถ้อยคำของคณะกรรมการเปิดของสอบราคา

ผู้อุทธรณ์ : นายพัฒนชัย สีนอเพีย
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นายพัฒนชัย สีนอเพีย ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายกองช่าง และซ่อมบำรุง สังกัดกองช่าง องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึง ประธานกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการให้ถ้อยคำของคณะกรรมการเปิดของสอบราคาตามโครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก หมู่ที่ ๑๐, ๑๑ ตำบลรามะสัก อำเภอโพธิ์ทอง จังหวัดอ่างทอง เชื่อมต่อหมู่ที่ ๓ ตำบลวังน้ำเย็น อำเภอแสวงหา จังหวัดอ่างทอง กรณีกรรมการเปิดของสอบราคาได้ให้การพาดพิงถึงผู้อุทธรณ์ เพื่อประกอบการชี้แจงต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง

องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง มีหนังสือ ที่ อท ๕๑๐๐๑/๗๒๗ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๘ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า เนื่องจากขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการสอบข้อเท็จจริงซึ่งยังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยจะไม่เป็นผลดีและกระทบต่อความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ อาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อาจเปิดเผยสำนวนการสอบข้อเท็จจริงตามที่ร้องขอได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทองดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า สำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดอ่างทอง ได้ตรวจสอบงบการเงินขององค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง งวดปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๖ พบว่าโครงการก่อสร้างถนนคอนกรีต

เสริมเหล็ก หมู่ที่ ๑๐, ๑๑ ตำบลรามะสัก อำเภอฟุ่ทอง จังหวัดอ่างทอง เชื่อมต่อหมู่ที่ ๓ ตำบลวังน้ำเย็น อำเภอสว่างหา จังหวัดอ่างทอง มูลค่าตามสัญญา ๑,๙๘๐,๐๐๐ บาท ผู้รับจ้างได้แก่ ห้างหุ้นส่วนจำกัด นาคราขการโยธา ซึ่งห้างหุ้นส่วนจำกัด นาคราขการโยธาได้ยื่นหนังสือรับรองผลงานก่อสร้างระบบประปา หมู่บ้านแบบบาดาลขนาดใหญ่ จำนวนเงิน ๑,๙๘๕,๐๐๐ บาท ประกอบการเสนอราคา ตามประกาศ องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง เรื่องสอบราคาจ้างเหมาก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก หมู่ที่ ๑๐, ๑๑ ตำบลรามะสัก อำเภอฟุ่ทอง จังหวัดอ่างทอง เชื่อมต่อหมู่ที่ ๓ ตำบลวังน้ำเย็น อำเภอสว่างหา จังหวัดอ่างทอง ลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๕ ข้อ ๑ กำหนดให้ผู้ยื่นเสนอราคาต้องเป็นนิติบุคคลผู้มีอาชีพรับจ้างงาน ก่อสร้างที่สอบราคาจ้างซึ่งมีผลงานก่อสร้างประเภทเดียวกัน (ประเภทงานทาง) ในวงเงินไม่น้อยกว่า ๙๙๘,๐๐๐ บาท ซึ่งสำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดอ่างทองพิจารณาเห็นว่า การยื่นหนังสือรับรองผลงาน ก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้านแบบบาดาลขนาดใหญ่ มิใช่งานก่อสร้างประเภทเดียวกันกับการก่อสร้างถนน คอนกรีตเสริมเหล็ก ตามประกาศฯ ดังกล่าว จึงให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทองแต่งตั้งคณะกรรมการ สอบข้อเท็จจริงเพื่อทราบถึงสาเหตุของการดำเนินการที่ไม่เป็นไปตามประกาศฯ ฉบับดังกล่าว องค์การ บริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง จึงมีคำสั่งที่ ๕๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบ ข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว ต่อมาเมื่อวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๘ คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ได้สอบถ้อยคำ กรรมการเปิดซองสอบราคาถึงประเด็นการรับหนังสือรับรองผลงานของห้างหุ้นส่วนจำกัด นาคราขการโยธา ใช้ได้ตามประกาศฯ ประธานกรรมการเปิดซองสอบราคาให้ถ้อยคำสรุปได้ว่า ได้หารือผู้อำนวยการกองคลัง ซึ่งผู้อำนวยการกองคลังได้เชิญผู้อุทธรณ์เข้าหารือ และผู้อุทธรณ์ได้อธิบายว่าใช้ได้ โดยจัดอยู่ในงานโยธา เหมือนกัน ในการนี้กรรมการสอบราคาทุกรายให้ถ้อยคำไปในทิศทางเดียวกันว่า ประธานกรรมการสอบ ราคาได้สอบถามผู้ที่มีความรู้ด้านช่างแล้วว่าใช้ได้ คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงจึงได้เชิญผู้อุทธรณ์เข้าให้ ถ้อยคำต่อคณะกรรมการฯ ในวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๘ ผู้อุทธรณ์ให้ถ้อยคำสรุปได้ว่า ไม่ได้มีการให้ คำปรึกษาแต่อย่างใด และจะขอชี้แจงเพิ่มเติมเป็นเอกสารในภายหลัง ต่อมาผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือขอข้อมูล ข่าวสารการให้ถ้อยคำพาดพิงผู้อุทธรณ์กรณีดังกล่าว คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงในการประชุมครั้งที่ ๒/ ๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๘ พิจารณาเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ไม่ใช่คู่กรณีในการสอบข้อเท็จจริง และอยู่ ระหว่างการพิจารณาสอบข้อเท็จจริง การเปิดเผยอาจทำให้ไม่สำเร็จตามวัตถุประสงค์การสอบข้อเท็จจริงได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ องค์การบริหารส่วนจังหวัด อ่างทองจึงแจ้งคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบต่อมา คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารฯ ได้รับรายงานจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทองทางจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (e-mail) เมื่อวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๘ ว่า คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงได้ดำเนินการสอบข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้ว และได้เสนอต่อนายกองการบริหารส่วนจังหวัดอ่างทองฉบับลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ว่า คณะกรรมการเปิดซองสอบราคามีพฤติกรรมการปฏิบัติไม่เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วย การพัสดุของหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติม (ถึงฉบับที่ ๙) พ.ศ. ๒๕๕๓ ข้อ ๓๕ (๒) แต่กรณีดังกล่าวมิได้เกิดความเสียหายแก่ราชการแต่อย่างใด จึงเสนอให้ว่ากล่าวตักเตือน

กรรมการทั้งสามราย และรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงให้สำนักตรวจเงินแผ่นดินจังหวัดอ่างทองทราบ สำหรับผู้อุทธรณ์ ผลการสอบข้อเท็จจริงดังกล่าวมิได้กระทบต่อสิทธิของผู้อุทธรณ์แต่ประการใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ ถ้อยคำของคณะกรรมการเปิดของสอบราคาที่ทำให้การพาดพิงถึงผู้อุทธรณ์ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า หน่วยงานได้ดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้ว จึงไม่มีเหตุที่จะปกปิดข้อมูลข่าวสารดังกล่าว การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดอ่างทอง เปิดเผยข้อมูลข่าวสารการให้ถ้อยคำของคณะกรรมการเปิดของสอบราคาตามโครงการก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก หมู่ที่ ๑๐, ๑๑ ตำบลรามะสัก อำเภอฟัวทอง จังหวัดอ่างทอง เชื่อมต่อหมู่ที่ ๓ ตำบลวังน้ำเย็น อำเภอแสวงหา จังหวัดอ่างทอง กรณีกรรมการเปิดของสอบราคาได้ให้การพาดพิงถึงผู้อุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๗๗/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการพิจารณาคำร้องทุกข์
และเอกสารการเบิกเบี้ยประชุม

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ยื่นแบบคำขอข้อมูลข่าวสารฉบับลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ เพื่อดำเนินการขอความเป็นธรรมทางศาล ดังนี้

๑. รายงานการพิจารณาคำร้องทุกข์ของคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ฯ ซึ่งผู้อุทธรณ์เป็นผู้ร้อง ฉบับเต็ม ตั้งแต่ปี ๒๕๔๖ – ๒๕๕๗

๒. เอกสารการเบิกเบี้ยประชุมของคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ฯ ทุกครั้งตามรายการ ๑

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๙.๑.๐๓/๓๔๓๖ ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า

๑. รายงานการพิจารณาคำร้องทุกข์ของคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ฯ ซึ่งผู้อุทธรณ์เป็นผู้ร้อง ฉบับเต็ม ตั้งแต่ปี ๒๕๔๖ – ๒๕๕๗ เป็นข้อมูลข่าวสารซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่นๆ ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ หากมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวออกไปอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้อื่นที่มีชื่อปรากฏอยู่ในรายงานการประชุมคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ฯ ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. เอกสารการเบิกเบี้ยประชุมของคณะกรรมการอุทธรณ์ฯ ทุกครั้งตามรายการ ๑ อยู่ระหว่างการดำเนินการค้นหาเลขที่คลังรับ เพื่อที่จะได้แจ้งให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องค้นหาข้อมูลข่าวสารต่อไป

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยฯ ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และเอกสารที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒส่งมาให้แล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องทุกข์ในหลายกรณีต่อมหาวิทยาลัยฯ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๖ เรื่อยมาจนปี พ.ศ. ๒๕๕๓ มหาวิทยาลัยฯ ตั้งกรรมการสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์กรณีการร้องทุกข์ทำให้มหาวิทยาลัยฯ เสียหาย ผู้อุทธรณ์จึงต้องการทราบรายงานการพิจารณาคำร้องทุกข์ของคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ฯ ซึ่งพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๖ จนถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๗ เพื่อตรวจสอบว่าการร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์ทำให้มหาวิทยาลัยฯ เสียหายอย่างไร สำหรับเอกสารการเบิกเบี้ยประชุมของคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ฯ เพื่อตรวจสอบว่ากรรมการที่เข้าประชุมเบิกเบี้ยประชุมถูกต้องหรือไม่

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมอบหมายผู้แทนชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เข้าทำงานในมหาวิทยาลัยฯ ในตำแหน่งอาจารย์ประมาณปี พ.ศ. ๒๕๔๖ และได้เริ่มร้องเรียนร้องทุกข์มาโดยตลอด ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นรายงานการพิจารณาคำร้องทุกข์ของคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ฯ ซึ่งพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๖ จนถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ซึ่งจากการตรวจสอบค้นหาปรากฏว่า นิติกรชุดปัจจุบันเข้ารับผิดชอบตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๒ จึงสืบค้นข้อมูลดังกล่าวได้ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๗ สำหรับข้อมูลปี พ.ศ. ๒๕๔๖ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๑ มีนิติกรผู้รับผิดชอบเปลี่ยนไปหลายราย มหาวิทยาลัยฯ อยู่ระหว่างค้นหาเอกสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ แต่เอกสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่นๆ ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ หากมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวออกไปอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้อื่นที่มีชื่อปรากฏอยู่ในรายงานการประชุมคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ฯ ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการเบิกเบี้ยประชุมของคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ฯ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๖ จนถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๗ นั้น มหาวิทยาลัยฯ ค้นหาเอกสารปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๗ ส่วนปี พ.ศ. ๒๕๔๖ ถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๕ อยู่ระหว่างค้นหาเอกสาร ซึ่งข้อมูลรายการนี้มหาวิทยาลัยฯ มิได้ปฏิเสธการเปิดเผย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการเบิกเบี้ยประชุมของคณะกรรมการ อุตสาหกรรมและร้องทุกข์ฯ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๖ จนถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๗ นั้น เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการ ของหน่วยงานเกี่ยวกับการเงิน และมหาวิทยาลัยฯ มิได้ปฏิเสธการเปิดเผยแต่อย่างใด ประเด็นต้องวินิจฉัย ต่อมาคือ รายงานการพิจารณาคำร้องทุกข์ของคณะกรรมการอุตสาหกรรมและร้องทุกข์ฯ ซึ่งผู้อุทธรณ์เป็นผู้ร้อง ฉบับเต็ม ตั้งแต่ปี ๒๕๔๖ – ๒๕๕๗ เมื่อการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และผู้อุทธรณ์ เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในเรื่องดังกล่าว การเปิดเผยย่อมไม่เป็นอุปสรรคทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อม ประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ อีกทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร นี้จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลอื่นแต่อย่างใด ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ร้องทุกข์จึงสมควรได้รับ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการ ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้อง ประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการ บังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายงานการพิจารณา คำร้องทุกข์ของคณะกรรมการอุตสาหกรรมและร้องทุกข์ฯ ซึ่งผู้อุทธรณ์เป็นผู้ร้อง ฉบับเต็ม ตั้งแต่ปี ๒๕๔๖ – ๒๕๕๗ และรายการเบิกเบี้ยประชุมของคณะกรรมการอุตสาหกรรมและร้องทุกข์ฯ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๖ จนถึงปี พ.ศ. ๒๕๕๗ พร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้อง แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๗๘/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารการเสนอราคา

ผู้อุทธรณ์ : นายธรรมรัตน์ ปั่นงาม

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : วิทยาลัยเทคนิคสิงห์บุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นายธรรมรัตน์ ปั่นงาม กรรมการผู้จัดการบริษัท ไมโคร ชิสเต็ม คอร์เปอร์เรชั่น จำกัด ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสิงห์บุรี ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารส่วนที่ ๑ และส่วนที่ ๒ ของผู้เข้าร่วมเสนอราคาตามที่วิทยาลัยเทคนิคสิงห์บุรีได้ประกาศผู้ไม่มีผลประโยชน์ร่วมกันแล้ว ดังนี้

๑. บริษัท ลพบุรีนิยามกิจ จำกัด
๒. บริษัท วิช เวเดอร์ จำกัด
๓. ห้างหุ้นส่วนจำกัด เจริญรุ่งเรืองพานิช

วิทยาลัยเทคนิคสิงห์บุรีมีหนังสือที่ ศธ ๐๖๑๖.๔/๑๒๓๖ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า กรณีขอคัดสำเนาเอกสารและให้ผู้มีอำนาจลงนามรับรองสำเนาทุกฉบับในเอกสารส่วนที่ ๑ และส่วนที่ ๒ ของผู้เข้าร่วมเสนอราคาตามประกาศสอบราคาซื้อครุภัณฑ์เครื่องคอมพิวเตอร์สำหรับงานประมวลผล แบบที่ ๒ (จอภาพขนาดไม่น้อยกว่า ๑๘ นิ้ว) นั้น เอกสารที่ร้องขอเป็นเอกสารส่วนบุคคล จึงไม่สามารถสำเนาเอกสารให้ได้ ทั้งนี้ วิทยาลัยเทคนิคสิงห์บุรีไม่ได้แจ้งสิทธิอุทธรณ์ตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของวิทยาลัยเทคนิคสิงห์บุรีดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของวิทยาลัยเทคนิคสิงห์บุรี และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า วิทยาลัยเทคนิคสิงห์บุรีได้ประกาศสอบราคาจัดซื้อเครื่องคอมพิวเตอร์

สำหรับสำนักงานประมวลผลแบบที่ ๒ จอขนาดไม่น้อยกว่า ๑๘ นิ้ว จำนวน ๔๐ เครื่อง ราคากลาง ๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านสองแสนบาทถ้วน) ขณะอยู่ระหว่างดำเนินการสอบราคา ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคสิงห์บุรี ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารส่วนที่ ๑ และส่วนที่ ๒ ของผู้เข้าร่วมเสนอราคาตามที่วิทยาลัยฯ ได้ประกาศผู้ไม่มีผลประโยชน์ร่วมกัน จำนวน ๓ ราย คือ ๑) บริษัท ลพบุรีนิยามกิจ จำกัด ๒) บริษัท วิช เวเตอร์ จำกัด และ ๓) ห้างหุ้นส่วนจำกัด เจริญรุ่งเรืองพานิช วิทยาลัยฯ ได้มีหนังสือที่ ศธ ๐๖๑๖.๔/๑๒๓๖ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๗ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า เอกสารที่ร้องขอเป็นเอกสารส่วนบุคคล จึงไม่สามารถสำเนาเอกสารให้ได้ ต่อมาเมื่อวิทยาลัยฯ ดำเนินการสอบราคาเสร็จเรียบร้อยแล้ว ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๘ ขอข้อมูลข่าวสาร ส่วนที่ ๒ ของบริษัท ลพบุรีนิยามกิจ จำกัด ผู้ชนะการเสนอราคา ซึ่งวิทยาลัยฯ ได้มีหนังสือที่ ศธ ๐๖๑๖.๔/๐๓๑๑ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๘ แจ้งส่งข้อมูลข่าวสาร ส่วนที่ ๒ ของบริษัท ลพบุรีนิยามกิจ จำกัด ให้ผู้อุทธรณ์เรียบร้อยแล้ว สำหรับเหตุผลในการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารมีดังนี้

๑. เอกสารส่วนที่ ๑ เป็นเอกสารเกี่ยวข้องกับการจดทะเบียนการค้า หันส่วนผู้จัดการ หนังสือบริคณห์สนธิ บัญชีผู้ถือหุ้น วิทยาลัยฯ เห็นว่าเอกสารเหล่านี้เป็นเอกสารส่วนบุคคลที่อาจเป็นความลับทางการค้า ซึ่งหากเปิดเผยแล้วจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลผู้เป็นเจ้าของข้อมูล

๒. เอกสารส่วนที่ ๒ เป็นเอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น แคตตาล็อก แบบรูปรายการ รายละเอียดคุณลักษณะเฉพาะครุภัณฑ์ เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของบริษัท ลพบุรีนิยามกิจ จำกัด วิทยาลัยฯ จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองดูแลโดยที่เจ้าของข้อมูลไม่ได้ให้ความยินยอมไม่ได้

๓. เนื่องจากในช่วงที่ผู้อุทธรณ์ได้ขอคัดสำเนานั้น เป็นช่วงที่คณะกรรมการอยู่ระหว่างกระบวนการพิจารณารายละเอียดของเอกสารของผู้เข้าร่วมสอบราคาทุกราย ถือว่ายังไม่สิ้นสุดกระบวนการในการพิจารณา จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในขณะนั้นได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารเอกสารส่วนที่ ๒ ของบริษัท ลพบุรีนิยามกิจ จำกัด หน่วยงานได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัย ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ที่ต้องวินิจฉัยคือ เอกสารส่วนที่ ๑ และส่วนที่ ๒ ของบริษัท วิช เวเตอร์ จำกัด และห้างหุ้นส่วนจำกัด เจริญรุ่งเรืองพานิช และเอกสารส่วนที่ ๑ ของบริษัท ลพบุรีนิยามกิจ จำกัด เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการซึ่งอยู่ในความครอบครองของวิทยาลัยเทคนิคสิงห์บุรี จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง ส่วนราชการต้องจัดให้มีการเปิดเผยให้ประชาชนสามารถขอหรือตรวจสอบได้ เมื่อการดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างเสร็จสิ้นแล้ว ตามมาตรา ๔๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการ บังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้วิทยาลัยเทคนิคสิงห์บุรีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเอกสารส่วนที่ ๑ และส่วนที่ ๒ ของบริษัท วิช เวบเดอร์ จำกัด และห้างหุ้นส่วนจำกัดเจริญรุ่งเรืองพานิช และเอกสารส่วนที่ ๑ ของบริษัท ลพบุรีนิยามกิจ จำกัด พร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้อง แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๗๙/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๔๒

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้
กำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๔๒ ขอข้อมูลข่าวสารสำนวนการสอบสวน เพื่อไปประกอบการศึกษา
ต่อกฎหมายชั้นสูงและเพื่อประกอบอาชีพต่อไป จำนวน ๓ สำนวน ดังนี้

๑. สำนวนการสอบสวนจนมีคำสั่งให้พักราชการ
๒. สำนวนการสอบสวนจนมีคำสั่งให้ออกจากราชการ
๓. สำนวนการสอบสวนจนมีคำสั่งไล่ออกจากราชการ

กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๔๒ มีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๓๐.๕๒/๙๔ ลงวันที่ ๑๒
มกราคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า สำนวนการสอบสวนคดี
วินัยรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ เป็นสำนวนเดียวกัน ได้ให้ผู้อุทธรณ์ตรวจดูและอ่านแล้ว และไม่อนุญาต
ให้คัดสำเนา อาจมีผลกระทบกับบุคคลได้ ส่วนสำนวนการสอบสวนรายการที่ ๓ ตรวจสอบแล้วมีหลักฐาน
ส่งไปกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน แต่ไม่มีหลักฐานส่งคืนให้กับหน่วยงาน อยู่ระหว่างการ
ตรวจสอบ

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของ
ราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๔๒ ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๔๒ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นอดีตข้าราชการตำรวจยศ จำสิบตำรวจ ถูกไล่ออกจากราชการ มีความประสงค์ขอสำเนาเอกสารสำนวนให้ออก ไล่ออก ดังกล่าว เพื่อใช้ในการพิจารณาคุณสมบัติเพื่อออกใบอนุญาตทนายความ ผู้อุทธรณ์เคยตรวจดูสำนวนการสอบสวนให้พักราชการ/ออกจากราชการ แล้ว แต่ไม่ได้รับสำเนา กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๔๒ ชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า สำนวนการสอบสวนคดีวินัยรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ เป็นสำนวนเดียวกัน ได้ให้ผู้อุทธรณ์ตรวจดูและอ่านแล้วเมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๘ และอนุญาตให้คัดสำเนาบางส่วน เนื่องจากบางส่วนเป็นคำให้การของพยานที่ไม่เป็นคุณต่อผู้อุทธรณ์ อาจมีผลกระทบกับบุคคลได้ ส่วนสำนวนการสอบสวนรายการที่ ๓ ตรวจสอบแล้วมีหลักฐานส่งไปกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน เพื่อนำไปให้อนุกรรมการอุทธรณ์ คณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ประกอบการพิจารณาอุทธรณ์ ซึ่งเคยให้ผู้อุทธรณ์ตรวจดูเอกสารเรื่องเดิมแล้ว แต่ไม่มีหลักฐานส่งคืนให้กับหน่วยงาน

กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดนได้มีหนังสือที่ ดช ๐๐๓๐.๑๖๒/๑๕๑๖ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๘ ชี้แจงว่า สำนวนการสอบสวนลงโทษไล่ออกผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ กรณีถูกกล่าวหาว่า กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ได้ส่งคืนให้กองบังคับการตำรวจตระเวนชายแดนภาค ๔ แล้ว ตามหนังสือที่ ๐๐๒๔.๕๑๔/๒๕๘๙ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๖ และได้มีหนังสือแจ้งให้จัดส่งสำเนาสำนวนการสอบสวนให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ ด้วยแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ สำนวนการสอบสวนให้พักราชการ/ออกจากราชการ และสำนวนการสอบสวนไล่ออกจากราชการ เมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่าการดำเนินการกรณีดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดนได้ส่งสำนวนการสอบสวนไล่ออกจากราชการคืนให้แก่กองบังคับการตำรวจตระเวนชายแดนภาค ๔ ซึ่งเป็นหน่วยงานบังคับบัญชาของกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๔๒ แล้ว การเปิดเผยไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง จึงสมควรได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตาม que ผู้อุทธรณ์ร้องขอ เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการ บังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๔๒ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสำนวน การสอบสวนให้พักราชการ/ออกจากราชการ และสำนวนการสอบสวนไล่ออกจากราชการ พร้อมสำเนาที่มี คำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ให้ปกปิดไว้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๘๐/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการประชุม
คณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ

ผู้อุทธรณ์ : นายธนากร คูปตจิตต์
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมควบคุมโรค

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นายธนากร คูปตจิตต์ นายกสมาคมธุรกิจเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไทย ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงอธิบดีกรมควบคุมโรค ขอข้อมูลข่าวสารรายงานการประชุมคณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๗

กรมควบคุมโรคมีหนังสือที่ สธ ๐๔๐๗.๔/๒๑๑๗ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า รายงานการประชุมคณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๗ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยเป็นการกำหนดนโยบาย แผนงาน และการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เกี่ยวกับมาตรการต่างๆ ในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจเกิดประโยชน์ได้เสียในธุรกิจเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และอาจเกิดผลกระทบต่อคณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ รวมทั้งอาจส่งผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐหรือการบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ รายงานการประชุมดังกล่าวจึงถือเป็นข้อมูลข่าวสารที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมควบคุมโรคดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของกรมควบคุมโรค และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นนายกสมาคมธุรกิจเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไทย โดยสมาคมธุรกิจเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไทยก่อตั้งขึ้นเพื่อร่วมมือกับรัฐบาลในการส่งเสริมสมาชิกให้เป็นผู้ประกอบการที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม โดยร่วมกันกำหนดกฎเกณฑ์การควบคุมตนเอง รวมถึงสอดส่องดูแลสมาชิกให้อยู่ในกรอบข้อตกลงร่วมกัน และทำความเข้าใจหรือวางระเบียบปฏิบัติเพื่อให้การประกอบวิสาหกิจดำเนินไปด้วยความเรียบร้อย ต่อมาได้มีประกาศคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับฉลากของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่อควบคุมฉลากและบรรจุภัณฑ์ โดยประกาศดังกล่าวไม่ได้มีการรับฟังความเห็นภาคเอกชนหรือผู้ประกอบการเลย และข้อความในประกาศคลุมเครือ ไม่ชัดเจน ส่งผลให้สมาคมฯ ประสบปัญหาในการควบคุมดูแลผู้ประกอบการให้ดำเนินการตามประกาศดังกล่าวอย่างถูกต้อง ผู้อุทธรณ์จึงได้หารือสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เกี่ยวกับการปฏิบัติและการใช้ข้อความต่างๆ บนฉลากหรือผลิตภัณฑ์ เพื่อจะได้ดำเนินการควบคุมดูแลสมาชิกได้อย่างถูกต้อง แต่ไม่ได้รับความชัดเจนตามข้อหารือ จึงมีหนังสือถึงอธิบดีกรมควบคุมโรคเพื่อขอข้อมูลข่าวสารรายงานการประชุมคณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๗ เพื่อตรวจสอบว่า ก่อนออกประกาศฉบับดังกล่าว คณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติได้มีการพูดคุยในประเด็นใดบ้าง เนื่องจากประกาศมีบทลงโทษทางอาญา จึงต้องปฏิบัติตามอย่างถูกต้อง ชัดเจน และผู้เข้าร่วมประชุมเป็นผู้ที่ได้รับมอบอำนาจจากกรรมการเข้าประชุมแทนหรือไม่

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนกรมควบคุมโรคชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยวาจาต่อคณะกรรมการฯ สรุปความได้ว่า กลุ่มผู้ประกอบการได้ฟ้องร้องเรื่องนี้ต่อศาลปกครองกรณีผู้เข้าร่วมประชุมในคณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติไม่มีอำนาจเข้าประชุมแทน เนื่องจาก กรรมการคือรัฐมนตรีกระทรวงต่างๆ แต่ปรากฏว่าผู้เข้าร่วมประชุมเป็นระดับอธิบดี และไม่มีผู้แทนภาคเอกชนเข้าร่วมประชุมในครั้งดังกล่าว ประกอบกับหน่วยงานเห็นว่า ผู้ประกอบการเคยขอรายงานการประชุมคณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติในครั้งอื่นๆ มาแล้ว และคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ ได้เคยมีคำวินิจฉัย ไม่เปิดเผยแล้ว หน่วยงานจึงถือปฏิบัติตามคำวินิจฉัยดังกล่าว

กรมควบคุมโรคได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สธ ๐๔๐๗.๔/๓๕๓๓ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า ตามรายงานการประชุมคณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แห่งชาติ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๗ ในระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องเพื่อพิจารณา วาระที่ ๔.๕ ร่างประกาศคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข เกี่ยวกับ ฉลากของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ... ซึ่งได้ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๘ และมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๘ ที่ออกตามความเห็นชอบของคณะกรรมการนโยบาย เครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ ได้มีการฟ้องคดีเพื่อขอเพิกถอนประกาศฉบับดังกล่าวต่อศาลปกครองกลาง และอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองกลาง นอกจากนี้ในวาระที่ ๔.๖ ร่างประกาศคณะกรรมการ ควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข เกี่ยวกับข้อความคำเตือนสำหรับ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ... ยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ แห่งชาติ การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ รายงานการประชุม คณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๗ เป็น ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ และเป็น ข้อพิจารณาเกี่ยวกับเหตุผลในการออกกฎหมายลำดับรอง คือประกาศคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่ม แอลกอฮอล์เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับฉลากของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่ง มีผลบังคับใช้แล้ว จึงต้องโปร่งใสและตรวจสอบได้ ซึ่งจะทำให้ประชาชนเข้าใจถึงเหตุผลในการออก กฎหมาย การเปิดเผยไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้ อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงที่ต้องปฏิบัติตามประกาศฉบับดังกล่าว สำหรับคำวินิจฉัยที่หน่วยงาน กล่าวอ้างว่าคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ ได้เคยมีคำวินิจฉัยแล้วนั้น มิใช่กรณีเดียวกับ เรื่องนี้ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการ บังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรมควบคุมโรคเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายงานการประชุมคณะกรรมการนโยบาย เครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๗ พร้อมสำเนาที่มีคำรับรอง ถูกต้อง แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๘๑/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการประชุม
คณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก. และนาย ข.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมควบคุมโรค

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. และนาย ข. กรรมการผู้จัดการบริษัท ดิอาจีโอ โมเอ็ท เฮนเนสซี่ (ประเทศไทย) จำกัด ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงอธิบดีกรมควบคุมโรค ขอข้อมูลข่าวสารรายงานการประชุมคณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๗

กรมควบคุมโรคมีหนังสือที่ สธ ๐๔๐๗.๔/๒๑๑๘ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า รายงานการประชุมคณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๗ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยเป็นการกำหนดนโยบาย แผนงาน และการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เกี่ยวกับมาตรการต่างๆ ในการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจเกิดประโยชน์ได้เสียในธุรกิจเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และอาจเกิดผลกระทบต่อคณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ รวมทั้งอาจส่งผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐหรือการบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ รายงานการประชุมดังกล่าวจึงถือเป็นข้อมูลข่าวสารที่ได้รับยกเว้นไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมควบคุมโรคดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของกรมควบคุมโรค และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า บริษัท ดิอาจีโอ โมเอ็ท เฮนเนสซี่ (ประเทศไทย) จำกัด ผู้อุทธรณ์ เป็นผู้นำเข้าสุราต่างประเทศเข้ามาจำหน่ายภายในประเทศ และเป็นสมาชิกสมาคมธุรกิจเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ไทย ต่อมาได้มีประกาศคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับฉลากของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่อควบคุมฉลากและบรรจุภัณฑ์ แต่ข้อความในประกาศคลุมเครือ ไม่ชัดเจน ส่งผลให้ผู้ประกอบการประสบปัญหาในการดำเนินการตามประกาศดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงได้หารือสำนักงานคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เกี่ยวกับการปฏิบัติและการใช้ข้อความต่างๆ บนฉลากหรือผลิตภัณฑ์ แต่ไม่ได้รับความชัดเจนตามข้อหารือ จึงมีหนังสือถึงอธิบดีกรมควบคุมโรคเพื่อขอข้อมูลข่าวสารรายงานการประชุมคณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๗ เพื่อตรวจสอบว่า ก่อนออกประกาศฉบับดังกล่าว คณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติได้มีการพูดคุยในประเด็นใดบ้าง เนื่องจากประกาศมีบทลงโทษทางอาญา จึงต้องปฏิบัติตามอย่างถูกต้อง ชัดเจน จึงต้องการทราบความเป็นมาก่อนออกประกาศฉบับดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนกรมควบคุมโรคชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยวาจาต่อคณะกรรมการฯ สรุปความได้ว่า กลุ่มผู้ประกอบการได้ฟ้องร้องเรื่องนี้ต่อศาลปกครองกรณีผู้เข้าร่วมประชุมในคณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติไม่มีอำนาจเข้าประชุมแทน เนื่องจาก กรรมการคือ รัฐมนตรีกระทรวงต่างๆ แต่ปรากฏว่าผู้เข้าร่วมประชุมเป็นระดับอธิบดี และไม่มีผู้แทนภาคเอกชนเข้าร่วมประชุมในครั้งดังกล่าว ประกอบกับหน่วยงานเห็นว่า ผู้ประกอบการเคยขอรายงานการประชุมคณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติในครั้งอื่นๆ มาแล้ว และคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ ได้เคยมีคำวินิจฉัย ไม่เปิดเผยแล้ว หน่วยงานจึงถือปฏิบัติตามคำวินิจฉัยดังกล่าว ต่อมากรมควบคุมโรคได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สธ ๐๔๐๗.๔/๓๕๓๓ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า ตามรายงานการประชุมคณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๗ ในระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องเพื่อพิจารณา วาระที่ ๔.๕ ร่างประกาศคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข เกี่ยวกับฉลากของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ... ซึ่งได้ลงประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๘ และมีผลบังคับ

ใช้เมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๘ ที่ออกตามความเห็นชอบของคณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ ได้มีการฟ้องคดีเพื่อขอเพิกถอนประกาศฉบับดังกล่าวต่อศาลปกครองกลาง และอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองกลาง นอกจากนี้ในวาระที่ ๔.๖ ร่างประกาศคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไข เกี่ยวกับข้อความคำเตือนสำหรับเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ...ยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ รายงานการประชุมคณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๗ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ และเป็นข้อพิจารณาเกี่ยวกับเหตุผลในการออกกฎหมายลำดับรอง คือประกาศคณะกรรมการควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับฉลากของเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๘ ซึ่งมีผลบังคับใช้แล้ว จึงต้องโปร่งใสและตรวจสอบได้ ซึ่งจะทำให้ประชาชนเข้าใจถึงเหตุผลในการออกกฎหมาย การเปิดเผยไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงที่ต้องปฏิบัติตามประกาศดังกล่าว สำหรับคำวินิจฉัยที่หน่วยงานกล่าวอ้างว่าคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ ได้เคยมีคำวินิจฉัยแล้วนั้น มิใช่กรณีเดียวกับเรื่องนี้ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรมควบคุมโรคเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายงานการประชุมคณะกรรมการนโยบายเครื่องดื่มแอลกอฮอล์แห่งชาติ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๗ พร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้อง แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๒/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาเรื่องร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงาน ป.ป.ท.

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๘ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ท. ขอสำเนาเอกสารการพิจารณาเรื่องร้องเรียนคณะกรรมการ ป.ป.ท. กรณีผู้อุทธรณ์ร้องเรียนกล่าวหาพันตำรวจโท ข. กับพวก เจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบุคคโล ว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติไม่รับไว้ไต่สวนข้อเท็จจริง เนื่องจากไม่ปรากฏพฤติการณ์และพยานหลักฐานเพียงพอว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการทุจริตในภาครัฐ

สำนักงาน ป.ป.ท. มีหนังสือ ที่ ยธ ๑๒๑๐/๘๒๓ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการให้สำเนาเอกสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่าคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้รับไว้พิจารณาในคราวประชุมครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๘ แล้วมีมติไม่อนุญาตให้คัดสำเนามติที่ประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ท. เนื่องจากนำไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ท. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๑ นาย ค. กับพวก ได้รุมทำร้ายบุตรีชายของผู้อุทธรณ์จนเสียชีวิต และทุบถยนต์ของผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหาย

ผู้อุทธรณ์ได้แจ้งความร้องทุกข์ต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจ สถานีตำรวจนครบาลสำเหร่และร้องขอเข้าเป็นโจทก์ร่วมกับพนักงานอัยการและเรียกค่าสินไหมทดแทนจากจำเลย ต่อมาศาลฎีกาพิพากษาลงโทษจำเลยฐานทำร้ายร่างกายเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย และยกคำร้องขอเข้าเป็นโจทก์ร่วมของผู้อุทธรณ์ หลังจากนั้นผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. กล่าวหาพันตำรวจโท ข. กับพวกเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจนครบาลบุคโคล ว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีมติไม่รับไว้ไต่สวนข้อเท็จจริง เนื่องจากไม่ปรากฏพฤติการณ์และพยานหลักฐานเพียงพอว่าเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการทุจริตในภาครัฐ ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า พันตำรวจโท ข. กับพวก ทำสำนวนคดีอาญาผิดพลาดหลายประเด็น และยังทำเอกสารเท็จ บันทึกข้อความเท็จ ทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหายไม่มีสิทธิเรียกค่าเสียหายจากจำเลยที่ทำร้ายบุตรชายผู้อุทธรณ์จนเสียชีวิต นอกจากนี้ ข. พันตำรวจโท ข. ยังไม่ดำเนินคดีอาญากับจำเลยกรณีทุบรถยนต์ของผู้อุทธรณ์ด้วย ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนต่อคณะกรรมการ ป.ป.ท. กล่าวหาพันตำรวจโท ข. กับพวกว่ากระทำความผิด ฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ แต่คณะกรรมการ ป.ป.ท. ไม่รับเรื่องร้องเรียนพันตำรวจโท ข. ไว้ไต่สวน ผู้อุทธรณ์จึงต้องการทราบว่าคณะกรรมการ ป.ป.ท. มีเหตุผลใดจึงไม่รับเรื่องไว้ไต่สวน อีกทั้งผู้อุทธรณ์สงสัยว่าเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์เข้าสู่ที่ประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ท. จริงหรือไม่ เนื่องจากเอกสารที่ผู้อุทธรณ์ได้รับจากสำนักงาน ป.ป.ท. นั้น มีพิรุธหลายอย่างเกี่ยวกับวัน เวลา และมติที่ประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ท. ผู้อุทธรณ์จึงต้องการเอกสารสรุปการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ท. ครั้งที่ ๕๑/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ และครั้งที่ ๔๙/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๗ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการดำเนินการเรียกร้องความเป็นธรรมต่อไป ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ท. ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ตามมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารในการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๑ กำหนดให้สำนักงาน ป.ป.ท. มีหน้าที่รับผิดชอบในงานธุรการของคณะกรรมการ ป.ป.ท. รวมตลอดทั้งสนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ท. ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารฯ ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอนั้นเป็นเอกสารที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับกระบวนการไต่สวนข้อเท็จจริงและได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่

ตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารฯ เป็นข้อมูลที่มีกฎหมายกำหนดไว้เป็นการเฉพาะเพื่อคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๖๔ ซึ่งกำหนดให้การเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติมาตรการของฝ่ายบริหารฯ จะต้องได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะต้องได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ ป.ป.ท. ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ท. ได้มีมติในการประชุม ครั้งที่ ๑๔/๒๕๕๘ วันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๘ ไม่อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์คัดสำเนาเอกสารมติที่ประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ท. เนื่องจากนำไปใช้ประโยชน์ส่วนตัว และเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกระบวนการไต่สวนข้อเท็จจริง การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้แก่ เอกสารเกี่ยวกับการดำเนินการเรื่องร้องเรียนที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนพันตำรวจโท ข. ซึ่งดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน ป.ป.ท. ผู้อุทธรณ์จึงมีส่วนได้เสียเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนย่อมมีสิทธิได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว และการเปิดเผยไม่น่าจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หากสำนักงาน ป.ป.ท. เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะมีผลกระทบต่อบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ (๔) ก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดข้อความนั้นได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้สำนักงาน ป.ป.ท. ให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๓/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนคดีอาญา

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานอัยการจังหวัดปากพนัง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงอัยการจังหวัดปากพนังขอสำเนาเอกสารที่มีคำรับรองสำเนาถูกต้อง เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนคดีอาญาที่ ๒๘/๒๕๕๖ เรื่องปลอมทะเบียนคนรู้ บุคลากรทางการศึกษาและเอกสารอื่นที่เกี่ยวกับการให้การศึกษาตามระเบียบฯ ซึ่งนางสาว ข. และผู้อุทธรณ์เป็นผู้เสียหาย นางสาว ค. เป็นผู้ต้องหา จำนวน ๘ รายการ ดังนี้

รายการที่ ๑ หนังสือกล่าวโทษของผู้อุทธรณ์ พร้อมพยานหลักฐานประกอบทั้งหมด

รายการที่ ๒ คำให้การของผู้อุทธรณ์

รายการที่ ๓ คำให้การของผู้ปกครองเด็กที่ถูกนำมาสวมสิทธิทุกคน โดยให้ลบชื่อนามสกุล และที่อยู่ของพยานได้

รายการที่ ๔ คำให้การของผู้ต้องหา และพยานฝ่ายผู้ต้องหาทุกคน และพยานเอกสารทั้งหมด โดยให้ลบชื่อนามสกุล และที่อยู่ของพยานได้

รายการที่ ๕ รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงโรงเรียนจิรวิทย์พิทยาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๓ และหลักฐานการคืนเงิน (ใบเสร็จรับเงิน)

รายการที่ ๖ คำให้การของครูในโรงเรียนจิรวิทย์พิทยาทุกคน โดยให้ลบชื่อนามสกุล และที่อยู่ของพยานได้

รายการที่ ๗ รายงานการสอบสวนและความเห็นของพนักงานสอบสวนในการสั่งคดีนี้

รายการที่ ๘ ความเห็นของพนักงานอัยการในการสั่งไม่ฟ้องคดีนี้

สำนักงานอัยการจังหวัดปากพนังมีหนังสือ ที่ อส ๐๐๔๒ (ปากพนัง)/๙๖๑ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๗ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายการที่ ๔ รายการที่ ๕ รายการที่ ๖ โดยให้เหตุผลสรุปว่า ไม่ใช่เอกสารที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับผู้อุทธรณ์หรือเป็นเอกสารที่ผู้อุทธรณ์มอบให้ ลงชื่อรับรองไว้ กล่าวอ้างหรือให้การพาดพิงถึง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดที่เกี่ยวข้องเป็นพยานในคดี และอาจจะเป็นการรุกรานสิทธิ ส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๒) (๔) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และปฏิเสธการให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๘ โดยให้เหตุผลสรุปว่าสำนักงานอัยการจังหวัดปากพนังได้แจ้งไปยังผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรเชียรใหญ่ เพื่อแจ้งให้ผู้ร้องทุกข์ (ผู้อุทธรณ์) และผู้ต้องหาแล้ว ผู้อุทธรณ์ขอทราบความเห็นและคำสั่งดังกล่าวได้จากสถานีตำรวจภูธรเชียรใหญ่ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๖ และระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด ว่าด้วยการดำเนินคดีอาญา ของพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๘๔

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของสำนักงานอัยการจังหวัดปากพนัง และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้แจ้งความดำเนินคดีกับนางสาว ค. ผู้ต้องหา ในความผิดฐานปลอมทะเบียนครุ บุคลากรทางการศึกษา และเอกสารอื่นๆ พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรเชียรใหญ่ทำการสอบสวนแล้ว มีความเห็นว่าควรสั่งฟ้อง แต่พนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องผู้ต้องหา หลังจากนั้นผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ชี้แจงสรุปว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้กล่าวโทษให้มีการสอบสวนดำเนินคดีกับนางสาว ค. ในคดีดังกล่าว แต่พนักงานอัยการจังหวัดปากพนังมีคำสั่งไม่ฟ้องโดยให้เหตุผลว่าพยานหลักฐานไม่พอฟ้อง ผู้อุทธรณ์มีข้อสงสัย ดังนี้

๑) ในชั้นสอบสวนพนักงานสอบสวนได้รวบรวมพยานหลักฐานแล้วเชื่อว่า นางสาว ค. กระทำความผิดตามที่อุทธรณ์กล่าวหา จึงมีความเห็นควรสั่งฟ้อง แต่พนักงานอัยการกลับเห็นว่าพยานหลักฐานไม่พอฟ้อง

๒) รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต ๓ ซึ่งเป็นพยานหลักฐานในสำนวนคดีระบุว่า นางสาว ค. ในฐานะผู้รับใบอนุญาต โรงเรียนจิรวิทย์พิทยาทำหลักฐานรายชื่อนักเรียนอันเป็นเท็จเพื่อขอรับเงินอุดหนุนตามที่ถูกกล่าวโทษจริง แต่เหตุใดพนักงานอัยการกลับเห็นว่าพยานหลักฐานไม่พอฟ้อง

๓) แม้การกระทำของนางสาว ค. จะเป็นความผิดฐานฉ้อโกงซึ่งเป็นความผิดอันยอมความได้ แต่ในขณะเดียวกันก็เป็นความผิดฐานทำทะเบียนนักเรียนเท็จ ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๓๙ (๔) ประกอบมาตรา ๓๗ ซึ่งไม่ใช่ความผิดที่มีโทษปรับสถานเดียวจึงไม่อาจทำการเปรียบเทียบปรับเพื่อให้คดีอาญาลดลง ตามมาตรา ๑๕๔ พนักงานอัยการจึงน่าจะสั่งฟ้องในข้อหานี้ได้

สำนักงานอัยการจังหวัดปทุมธานีมีหนังสือ ที่ อส ๐๐๔๒(ปทุมธานี)/๑๖๓ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ซึ่งแจ้งเหตุผลในการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสรุปว่า เอกสารทั้ง ๘ รายการที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอสำเนานั้นเป็นเอกสารที่เกี่ยวข้องในการดำเนินคดีอาญาระหว่างนางสาว ข. ผู้กล่าวหาที่ ๑ นาง ก. ผู้กล่าวหาที่ ๒ นางสาว ค. ผู้ต้องหา ผู้อุทธรณ์เป็นผู้กล่าวหาที่ ๒ มีส่วนได้เสียหรือประโยชน์เกี่ยวข้องโดยตรงในคดีมีสิทธิขอข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับตนเองในรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๗ ส่วนเอกสารรายการอื่นนั้นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารย่อมกระทบกระเทือนถึงสิทธิเสรีภาพและส่วนได้เสียในทางคดีของผู้ต้องหาซึ่งเป็นคู่ความในคดี และพยานบุคคลที่เกี่ยวข้องในคดีโดยตรง ดังนั้น เพื่อรักษาประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องและเพื่อมิให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์อันเกี่ยวกับการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารดังกล่าว รวมทั้งความปลอดภัยของบุคคลต่างๆที่เกี่ยวข้องในคดี ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำนักงานอัยการจังหวัดปทุมธานีจึงไม่อาจเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ ผู้อุทธรณ์ สำหรับความเห็นของพนักงานอัยการในการสั่งไม่ฟ้องคดีสำนักงานอัยการจังหวัดปทุมธานีได้แจ้งไปยังผู้กำกับสถานีตำรวจภูธรเชียรใหญ่ เพื่อแจ้งให้ผู้ร้องทุกข์และผู้ต้องหาทราบแล้ว อันเป็นการปฏิบัติตามตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๖ และระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุด ว่าด้วยการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๘๔ ทั้งนี้ ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา ๑๔๖ เมื่อมีคำสั่งเด็ดขาด ไม่ฟ้องแล้วผู้เสียหายผู้ต้องหา หรือผู้มีส่วนได้เสียมีสิทธิร้องขอต่อพนักงานอัยการเพื่อขอทราบสรุปพยานหลักฐาน

พร้อมความเห็นของพนักงานสอบสวนและพนักงานอัยการในการสั่งคดี ซึ่งสำนักงานอัยการจังหวัดปทุมธานีได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้เสียหายทราบแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายการที่ ๔ รายการที่ ๕ รายการที่ ๖ และรายการที่ ๘ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญาที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว โดยพนักงานอัยการมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องผู้ต้องหา การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่น่ากระทบกระเทือนถึงสิทธิเสรีภาพ ส่วนได้เสียในทางคดีของผู้ต้องหา หรือพยานบุคคล และไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งผู้อุทธรณ์เป็น ผู้กล่าวหาจึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงย่อมมีสิทธิได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้ปกป้อง ส่วนได้เสียของตน ทั้งนี้ หากสำนักงานอัยการจังหวัดปทุมธานีเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนใดอาจมีผลกระทบต่อผู้ต้องหา หรือพยานผู้ให้ถ้อยคำ หรือรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๔) และ (๕) ก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำได้ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๘ แม้สำนักงานอัยการจังหวัดปทุมธานีมีหนังสือถึงสถานีตำรวจภูธรปทุมธานีเพื่อแจ้งผู้อุทธรณ์และผู้ต้องหาแล้ว แต่ผู้อุทธรณ์ยังประสงค์จะได้รับเอกสารเพิ่มเติม ประกอบกับสำนักงานอัยการจังหวัดปทุมธานีมีต้นเรื่องดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง จึงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้สำนักงานอัยการจังหวัดปทุมธานีให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายการที่ ๔ รายการที่ ๕ รายการที่ ๖ และรายการที่ ๘ แก่ผู้อุทธรณ์ โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำได้ แต่การปกปิดข้อความต้องกระทำเท่าที่จำเป็น และไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารนั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๔/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนู จังหวัดสงขลา
เกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์

: นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: องค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนู จังหวัดสงขลา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนู ถูกกล่าวหาว่านำทรัพย์สินทางราชการออกขายโดยไม่ชอบด้วยระเบียบและข้อกฎหมาย ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๘ และหนังสือลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงองค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนู ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. สำเนาคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนู ที่ ๑๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๗

๒. สำเนารายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเบื้องต้นตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนูที่ ๑๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๗ เฉพาะที่ได้สอบสวนข้อเท็จจริงกับผู้อุทธรณ์

องค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนูมีหนังสือ ที่ สข ๗๗๓๐๑/๒๐๓ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับหนังสือสำเนาคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนู ที่ ๑๙/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๗ ปรากฏตามท้ายบันทึกข้อความสำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนู ที่ สข. ๗๗๓๐๑/- ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ เรื่อง แจ้งการสอบข้อเท็จจริงแล้ว ส่วนสำเนารายงานการสอบสวนนั้น ไม่สามารถให้ได้ตาม มาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพราะอยู่ในระหว่างตั้งกรรมการสอบวินัยร้ายแรง

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงองค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนู ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่องค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนูปฏิเสธการเปิดเผยสำเนารายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนูมีหนังสือ ที่ สข ๗๗๓๐๑/๒๘๗ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๘ และที่ สข ๗๗๓๐๑/๓๒๖ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๘ จัดส่งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ และคำสั่งปรับปรุงคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ และรายงานการสอบสวน ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘ และชี้แจงว่า ข้อมูลบางส่วนเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยที่ยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่องค์การบริหารส่วนตำบลปลักหนูปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๕/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เกี่ยวกับการ
สอบสวน

ผู้อุทธรณ์

: นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ เดิมตำแหน่งผู้จัดการสาขาในสังกัดฝ่ายกิจการสาขา
ภาคเหนือตอนล่างถูกธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรให้ออกจากการเป็นพนักงาน กรณีสั่งให้
พนักงานผู้ได้บังคับบัญชาจัดทำสัญญากู้ยืมให้ลูกค้าโดยบังคับให้ลูกค้าส่งปุ๋ยและฮอร์โมนยี่ห้อที่ตนต้องการโดยไม่
ผ่านกระบวนการของสหกรณ์การเกษตรเพื่อการตลาดลูกค้า และให้พนักงานที่ขายสินค้าดังกล่าวเป็นเงินสดส่ง
มอบเงินค่าสินค้าให้แก่ตน ให้ลูกค้าที่กู้เงินมาพบเพื่อเจรจาให้ซื้อปุ๋ยและฮอร์โมนยี่ห้อที่ตนต้องการเมื่อลูกค้า
ดังกล่าวยินยอมทำตามเงื่อนไขจึงอนุมัติเงินกู้ให้ลูกค้าและให้ลูกค้าไปจ่ายเงินค่าสินค้าและรับสินค้า และบังคับ
ให้ร้านค้าที่ต้องการเครื่องรูดบัตรเครดิตซื้อสินค้าที่ตนต้องการมาจำหน่ายเพื่อแลกกับการได้รับการ
ติดตั้งเครื่องรูดบัตรเครดิตซื้อเกษตรกร ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๘ถึงธนาคารเพื่อการเกษตร
และสหกรณ์การเกษตร ขอให้เอกสารในส่วนการสอบสวนหรือสอบข้อเท็จจริงเพื่อใช้ประกอบการอุทธรณ์ ดังนี้

๑. สรุปรายงานการสอบสวน
๒. สรุปรายงานการสอบข้อเท็จจริง
๓. รายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน
๔. รายงานการสอบข้อเท็จจริง
๕. บันทึกถ้อยคำของพยานในรายงานการสอบสวน
๖. บันทึกถ้อยคำของพยานในรายงานการสอบข้อเท็จจริง

ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรมีหนังสือต่อท้ายคำขอลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน
๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า อนุญาตให้ถ่ายเอกสารรายการที่ ๑ ส่วนเอกสารรายการที่ ๒ ถึงรายการที่ ๖
ไม่อนุญาตให้ถ่ายเอกสาร เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่ง
พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
ดังกล่าว และชี้แจงว่า ธนาคารให้ถ่ายสำเนาเอกสารรายการที่ ๑ ส่วนที่เหลืออีก ๕ รายการไม่อนุญาต

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ขอให้เอกสารในสำนวนการสอบสวน จำนวน ๖ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร รายการที่ ๑ โดยให้ถ่ายเอกสารรายการที่ ๑ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ถึงรายการที่ ๖ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ได้มีหนังสือลับ ที่ ฝทน/๑๑๗๒๓ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘ จัดส่งเอกสารและชี้แจงว่า เหตุผลที่ไม่เปิดเผยข้อมูล ข่าวสารเนื่องจากมีพยานบุคคลที่เป็นเกษตรกรลูกค้าของธนาคารอยู่เป็นจำนวนมากที่ให้ข้อเท็จจริงเป็นบันทึก ถ้อยคำไว้ในรายงานผลการสอบสวนและรายงานการสอบข้อเท็จจริง ดังนั้น หากผู้อุทธรณ์ได้รับทราบ ข้อเท็จจริงที่ถูกทำให้ถ้อยคำไว้อาจไปทำการข่มขู่ลูกค้าดังกล่าวเพื่อให้กลับคำให้การซึ่งจะทำให้เกิดอันตรายต่อ ความปลอดภัยในชีวิต ร่างกายของลูกค้าและเมื่อพยานบุคคลที่ให้ถ้อยคำไว้ถูกข่มขู่จะทำให้กระบวนการ ดำเนินการทางวินัยของธนาคารหาบุคคลผู้ที่มาเป็นพยานหลักฐานได้ยากขึ้น พนักงานที่กระทำความผิดก็จะ มิได้รับโทษตามที่ควรจะได้รับและอาจจะทำการทุจริตสร้างความเสียหายต่อเกษตรกรลูกค้าของธนาคารและ แก่ธนาคารต่อไปในอนาคตได้ จึงมีความเห็นว่าเรื่องดังกล่าวเป็นกรณีข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ การบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ธ.ก.ส. ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ สรุปรายงานการสอบสวนให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงมีประเด็นพิจารณาเฉพาะข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๓ รายการที่ ๔ รายการที่ ๕ และรายการที่ ๖ จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ ธ.ก.ส. ได้ดำเนินการสอบสวน เสร็จสิ้นแล้ว ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกลงโทษให้พ้นสภาพการเป็นพนักงาน จึงมีเหตุอันสมควรที่จะได้รับ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้ในการปกป้องสิทธิของตน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับ ใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร รายการที่ ๒ รายการที่ ๓ รายการที่ ๔ รายการที่ ๕ และรายการที่ ๖ แก่ผู้อุทธรณ์ อย่างไรก็ตาม เนื่องจาก ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวปรากฏบันทึกถ้อยคำพยานซึ่งเป็นเกษตรกรที่เป็นลูกค้าของ ธ.ก.ส. การเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารดังกล่าวอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ ดังนั้น จึงให้ปกปิดชื่อ นามสกุล อายุ เชื้อชาติ สัญชาติ อาชีพ ที่อยู่ และข้อความที่อาจทำให้ทราบได้ว่าผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยานเป็นผู้ใด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๓ รายการที่ ๔ รายการที่ ๕ และรายการที่ ๖ เว้นแต่ชื่อ นามสกุล เชื้อชาติ สัญชาติ อาชีพ ที่อยู่ และข้อความที่อาจทำให้ทราบได้ว่าผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยานเป็นผู้ใดให้ปกปิดไว้ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๖/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำสั่งลงโทษกักขัง

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้บังคับการกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เพื่อขอคัดสำเนาข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการ ได้แก่ คำสั่งลงโทษกักขังร้อยตำรวจตรี ข. หนังสือแก้ไขคำสั่งลงโทษกักขัง และหลักฐานการรับหนังสือ ทั้ง ๒ ฉบับ

กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๐๖.๒/๒๐๑๓ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยหลักฐานการรับหนังสือทั้ง ๒ ฉบับ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยคำสั่งลงโทษกักขังร้อยตำรวจตรี ข. และหนังสือแก้ไขคำสั่งลงโทษกักขัง โดยให้เหตุผลว่า สำนวนพิจารณายังไม่แล้วเสร็จอยู่ระหว่างการพิจารณาของกองวินัยเพื่อเสนอ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่ควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนร้อยตำรวจตรี ข. ต่อมากองบังคับการตำรวจตระเวนชายแดนภาค ๔ ได้มีคำสั่งลงโทษกักขังร้อยตำรวจตรี ข. เนื่องจากกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ฐานต้องไม่ใช้กิริยาวาจาหรือประพฤติตนในลักษณะที่ไม่สมควร ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำสั่งกักขังดังกล่าว แต่กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณา ผู้แทนกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ชี้แจงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ร้องเรียนร้อยตำรวจตรี ข. กรณีหลอกลวงผู้อุทธรณ์ว่าไม่มีภรรยา ซึ่งขณะที่ผู้อุทธรณ์มีคำ

ขอข้อมูลข่าวสารนั้น การดำเนินการทางวินัยยังไม่เสร็จสิ้น อยู่ระหว่าง การพิจารณาของกองวินัยเพื่อ
เสนอผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่

อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่ปัจจุบันการดำเนินการทางวินัยเสร็จสิ้น และร้อยตำรวจตรี ข. ได้เกษียณอายุราชการแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน
และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ คำสั่งลงโทษกักขัง
ร้อยตำรวจตรี ข. และหนังสือแก้ไขคำสั่งลงโทษกักขัง เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย
ที่เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตาม
วัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐
ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้ร้องเรียนจึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง ย่อมมีสิทธิได้รับทราบข้อมูลข่าวสาร
นั้นเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน
และการบังคับใช้กฎหมายจึงให้กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
ตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๗/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงพลตำรวจตรี ข. รองผู้บัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน เพื่อสอบถามเกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีที่กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดนแจ้งยุติเรื่องตามหนังสือ ที่ ตช ๐๐๓๐.๑๖/๐๔๙ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๘ และขอข้อมูลรายชื่อและที่อยู่ของพยานตามข้อ ๑ ข้อ ๒ ข้อ ๕ และข้อ ๑๖

กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดนมีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๓๐.๑๖/๑๕๐๔ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ชี้แจงเกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริง และปฏิเสธการเปิดเผยรายชื่อพยาน เนื่องจากเป็นข้อเท็จจริงที่อยู่ในสำนวนไม่สามารถเปิดเผยรายละเอียดได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริงและรายชื่อพยาน กรณีผู้อุทธรณ์ร้องเรียนว่าการดำเนินการทางวินัยไม่ร้ายแรงแก่ร้อยตำรวจตรี ค. ไม่โปร่งใส แต่กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน ปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปได้ความว่า หลังจากที่ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนร้อยตำรวจตรี ค. และกองบังคับการตำรวจตระเวนชายแดนภาค ๔ มีคำสั่งลงโทษกักขังนั้น ผู้อุทธรณ์เห็นว่าการดำเนินการเป็นไปอย่างไม่โปร่งใส ผู้อุทธรณ์จึงร้องเรียนการดำเนินการดังกล่าว แต่ได้รับแจ้งยุติเรื่อง โดยไม่ได้เรียกผู้อุทธรณ์ไปสอบถามหรือให้ยื่นพยานเอกสารใดๆ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ และรายชื่อพยานผู้แทนกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดนชี้แจงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ แจ้ง

ความที่สถานีตำรวจภูธรยะลาว่ามีความสัมพันธ์กับร้อยตำรวจตรี ค. แล้วไม่รับผิดชอบ ตำรวจแจ้งผู้
อุทธรณ์ว่าไม่ใช่คดีอาญาจึงไม่รับแจ้งความ และส่งเรื่องให้ต้นสังกัดพิจารณาดำเนินการทางวินัย

ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนที่ศูนย์ดำรงธรรมของศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้ (ศอ.บต.)
จึงได้มีการดำเนินการทางวินัย ซึ่งมีลำดับขั้นตอน คือ การตรวจสอบข้อเท็จจริงขั้นต้น เมื่อเห็นว่ามีมูลก็
สอบสวนข้อเท็จจริง เมื่อการสอบสวนเสร็จสิ้นคณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าเป็นการกระทำผิดวินัยไม่
ร้ายแรงสั่งลงโทษกักขัง ๓๐ วัน ผู้อุทธรณ์เข้าใจว่าตนเองร้องเรียนว่าร้อยตำรวจตรี ค. หลอกหลวง แต่
ตำรวจมีคำสั่งลงโทษฐานประพฤติไม่สมควร ผู้อุทธรณ์จึงร้องเรียนการดำเนินการทางวินัยดังกล่าว ซึ่งใน
เบื้องต้นก็ต้องตรวจสอบข้อเท็จจริงว่า การร้องเรียนมีมูลหรือไม่ กรณีนี้ตรวจสอบแล้วข้อเท็จจริงไม่มีมูล
จึงยุติเรื่อง เมื่อผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสาร กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดนพิจารณาแล้วเห็น
ว่า ไม่สามารถเปิดเผยได้ เนื่องจากกฎ ก.ตร. ว่าด้วยประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณของตำรวจ พ.ศ.
๒๕๕๑ ข้อ ๒ ประกอบกับประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณของตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๑ (แนบท้ายกฎ
ก.ตร. ว่าด้วยประมวลจริยธรรมและจรรยาบรรณของตำรวจ พ.ศ. ๒๕๕๑) ข้อ ๙ (๕) กำหนดให้ ตำรวจ
ต้องรักษาความลับของทางราชการและความลับที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ หรือจากประชาชนผู้มา
ติดต่อราชการ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยเพื่อประโยชน์ในกระบวนการยุติธรรม หรือการตรวจสอบตามที่กฎหมาย
กฎ ข้อบังคับ กำหนด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน
และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลการตรวจสอบ
ข้อเท็จจริง และรายชื่อพยาน กรณีผู้อุทธรณ์ร้องเรียนว่าการดำเนินการทางวินัยไม่ร้ายแรงแก่
ร้อยตำรวจตรี ค. ไม่โปร่งใส ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริงที่ดำเนินการเสร็จสิ้น
โดยมีหนังสือแจ้งยุติเรื่องให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้
กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒)
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับรายชื่อพยานในการตรวจสอบ
ข้อเท็จจริงนั้นเป็นเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งเป็นการให้ถ้อยคำในฐานะที่ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย
การเปิดเผยข้อมูลรายชื่อพยานจึงไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคล
ใดตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ร้องเรียนจึงเป็นผู้มีส่วนได้เสีย
โดยตรง ย่อมมีสิทธิได้รับทราบข้อมูลข่าวสารนั้นเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว
จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน
และการบังคับใช้กฎหมายจึงให้กองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดนเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
ตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๘๘/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมการปกครอง เกี่ยวกับกระดาศำตอบ
และข้อสอบพร้อมเฉลย

ผู้อุทธรณ์ : ว่าที่ร้อยตรี ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมการปกครอง

ว่าที่ร้อยตรี ก. ผู้อุทธรณ์ เป็นผู้สอบแข่งขันเพื่อบรรจุและแต่งตั้งบุคคลเข้ารับราชการในตำแหน่งเจ้าพนักงานปกครองปฏิบัติการ (ปลัดอำเภอวุฒิปริญญาโท) ลำดับที่ ๑๐๐๐๓๒ มีหนังสือ ที่ พิเศษ.๐๑/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘ และหนังสือ ที่ พิเศษ.๐๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงอธิบดีกรมการปกครอง ขอรบผลคะแนนการสอบพร้อมสำเนากระดาศำตอบและข้อสอบพร้อมเฉลย

กรมการปกครองมีหนังสือ ที่ มท ๐๓๐๒.๒/๑๑๔๔๘ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า กระบวนการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุและแต่งตั้งบุคคลเข้ารับราชการในตำแหน่งเจ้าพนักงานปกครองปฏิบัติการ (ปลัดอำเภอ) เสร็จสิ้นแล้ว กรมการปกครองขอแจ้งให้ทราบว่า ผู้อุทธรณ์ได้คะแนนสอบแข่งขันเพื่อวัดความรู้ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่ง ๙๐ คะแนน

อนึ่ง การแจ้งผลคะแนนการสอบข้างต้น เป็นการแจ้งข้อมูลเฉพาะบุคคลตามที่ผู้อุทธรณ์ได้ร้องขอเท่านั้น จึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ มาตรา ๒๐ และมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับกฎกระทรวงฉบับที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๔๒ ห้ามมิให้เผยแพร่หรือนำไปใช้เพื่อการอื่นใดนอกจากที่ได้มีหนังสือร้องขอ

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ พิเศษ.๐๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สอบแข่งขันเพื่อบรรจุและแต่งตั้งบุคคลเข้ารับราชการในตำแหน่ง

เจ้าพนักงานปกครองปฏิบัติการ (ปลัดอำเภออุทัยปริญญโท) มีหนังสือถึงอธิบดีกรมการปกครอง ขอทราบผลคะแนนการสอบพร้อมสำเนากระดาษคำตอบและข้อสอบพร้อมเฉลย ซึ่งกรมการปกครองได้แจ้งเปิดเผยคะแนนสอบแข่งขันของผู้ยุทธน์ให้แก่ผู้ยุทธน์แล้ว และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนของสำเนากระดาษคำตอบและข้อสอบพร้อมเฉลย ผู้ยุทธน์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย กรมการปกครองมีหนังสือ ที่ มท ๐๓๐๒.๒/๑๔๙๕๗ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ จัดส่งข้อมูลข่าวสารเพื่อประกอบการพิจารณา และชี้แจงว่า ผู้ยุทธน์ได้มีหนังสือถึงอธิบดีกรมการปกครอง ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๘ ขอทราบผลคะแนนสอบตำแหน่งเจ้าพนักงานปกครองปฏิบัติการ (ปลัดอำเภออุทัยปริญญโท) โดยในเนื้อหาระบุขอทราบผลคะแนนสอบพร้อมสำเนากระดาษคำตอบและข้อสอบพร้อมเฉลย ต่อมา กรมการปกครองได้มีหนังสือแจ้งผู้ยุทธน์ว่าได้คะแนนสอบแข่งขันเพื่อวัดความรู้ ความสามารถเฉพาะตำแหน่ง ๙๐ คะแนน ในการสอบภาคความรู้ความสามารถเฉพาะตำแหน่ง คะแนนเต็มคือ ๒๐๐ คะแนน และผู้ผ่านการคัดเลือกต้องได้คะแนนไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐ สำหรับ สำเนากระดาษคำตอบและข้อสอบพร้อมเฉลย เนื่องจากคณะกรรมการดำเนินการสอบแข่งขัน เพื่อบรรจุและแต่งตั้งบุคคลเข้ารับราชการในตำแหน่งปลัดอำเภอ (เจ้าพนักงานปกครอง ปฏิบัติการ) ได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ อนุญาตให้ผู้เข้าสอบตรวจสอบความถูกต้อง โดยการตรวจดูกระดาษคำตอบด้วยตนเองแต่ไม่อนุญาตให้คัดสำเนา ไม่อนุญาตคำขอ/คัดสำเนาข้อสอบคำเฉลยคำตอบ เนื่องจากข้อสอบสงวนลิขสิทธิ์ โดยกรมการปกครอง การอนุญาตขอ/คัดสำเนาข้อมูลคำเฉลยคำตอบอาจก่อให้เกิดผลกระทบเสียหายต่อประสิทธิภาพและวัตถุประสงค์การทดสอบของกรมการปกครอง จึงมิได้ส่งสำเนา กระดาษคำตอบและข้อสอบพร้อมเฉลยให้แก่ผู้ยุทธน์ตามคำขอ โดยข้อสอบภาคความรู้ ความสามารถเฉพาะตำแหน่งเป็นข้อสอบปรนัย ซึ่งเป็นข้อสอบของกรมการปกครองที่สงวน ลิขสิทธิ์ไว้ เพราะอาจนำมาใช้ในการสอบคราวอื่นต่อไป หรือนำมาเป็นแนวทางปรับปรุงแก้ไข พัฒนารูปแบบ ลักษณะ เนื้อหาของข้อสอบในคราวอื่นต่อไป เพื่อให้ได้บุคคลที่มีความรู้ ความสามารถ ความคิดเชิงวิเคราะห์มาร่วมงานในองค์การ ซึ่งภายหลังจากการสอบแข่งขัน กรมการปกครองได้ให้มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิตผู้รับจ้างดำเนินการจัดสอบ ตรวจข้อสอบ ประมวลผลสอบ วิเคราะห์ข้อสอบรายข้อให้แก่กรมการปกครอง ซึ่งหากเปิดเผยข้อสอบจะทำให้ ระบบการทดสอบไม่มีประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ หากผู้ยุทธน์ ประสงค์จะขอตรวจดูกระดาษคำตอบ และคำเฉลยข้อสอบแบบปรนัย ซึ่งไม่มีเนื้อหาของข้อสอบ

ทั้งคำถามและคำตอบด้วยตนเอง ซึ่งน่าจะเพียงพอที่จะใช้ตรวจสอบความถูกต้องตามความประสงค์ของผู้อุทธรณ์ ที่แจ้งไว้ในหนังสืออุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมการปกครองต่อประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารฯ ที่ พิเศษ.๐๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๘ กรมการปกครองก็ยินดีรับการประสานให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดู

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า กรมการปกครองได้เปิดเผยผลคะแนนสอบของผู้อุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงมีประเด็นพิจารณาเฉพาะกระดาษคำตอบและข้อสอบพร้อมเฉลย ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุและแต่งตั้งบุคคลเข้ารับราชการในตำแหน่งเจ้าพนักงานปกครองปฏิบัติการ (ปลัดอำเภอ) ที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ผู้อุทธรณ์เป็นผู้เข้าสอบต้องการข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบของตนเองเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ผู้อุทธรณ์จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง ควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารนั้นเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน อย่างไรก็ดี กรมการปกครองแจ้งว่าข้อสอบในการสอบครั้งนี้กรมการปกครองอาจนำไปใช้ในการสอบคราวอื่นต่อไป หรือนำไปเป็นแนวทางปรับปรุงแก้ไข พัฒนารูปแบบลักษณะเนื้อหาของข้อสอบในคราวอื่นต่อไป จึงมีลักษณะเป็นคลังข้อสอบ ซึ่งหากเปิดเผยอาจมีผลกระทบต่อ การสอบครั้งต่อไปได้ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรเปิดเผยกระดาษคำตอบของผู้อุทธรณ์และคำเฉลยข้อสอบแบบปรนัยซึ่งไม่มีเนื้อหาของข้อสอบทั้งคำถามและคำตอบพร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ และเปิดเผยข้อสอบพร้อมเฉลยที่มีเนื้อหาของข้อสอบทั้งคำถามและคำตอบให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้โดยการเข้าตรวจดูแต่ไม่ให้สำเนา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรมการปกครองเปิดเผยกระดาษคำตอบของผู้อุทธรณ์และคำเฉลยข้อสอบแบบปรนัยซึ่งไม่มีเนื้อหาของข้อสอบทั้งคำถามและคำตอบพร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ และเปิดเผยข้อสอบพร้อมเฉลยที่มีเนื้อหาของข้อสอบทั้งคำถามและคำตอบให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้โดยการเข้าตรวจดูแต่ไม่ให้สำเนา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๙/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
มัธยมศึกษา เขต ๓๐ เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๐

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งครูวิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนภูเขียว มีหนังสือ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๐ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสืบสวน สอบสวนวินัย กรณีโรงเรียนภูเขียวมีคำสั่งที่ ๕๖๒/๒๕๕๘ ลงโทษตัดเงินเดือนผู้อุทธรณ์ เพื่อนำไปใช้ประกอบการอุทธรณ์ต่อไป

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๐ มีหนังสือลับ ที่ ศธ ๐๔๒๖๐/๗๐ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยรายงานการสอบสวน (สว.๖) แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอื่น โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๐ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๐ และผู้แทนโรงเรียนภูเขียว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษตัดเงินเดือน ๕ เปอร์เซ็นต์เป็นเวลา ๑ เดือน กรณีที่ถูกกล่าวหาว่าลงโทษเด็กนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๖ โดยใช้มีดตบบริเวณใบหน้า ด้านซ้ายของเด็กนักเรียนจนได้รับบาดเจ็บ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์รับผิดชอบสอนวิชาสังคมศึกษา โดยในวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นวันเกิดเหตุ ครูส่วนใหญ่ในโรงเรียนไปร่วมงานทอดกฐินของผู้อำนวยการโรงเรียนภูเขียว ทำให้ในวันดังกล่าวมีครูประจำอยู่ที่โรงเรียนน้อย และดูแลเด็กไม่ทั่วถึง จึงมีเด็กนักเรียนออกมาวิ่งเล่นและส่งเสียงดัง ซึ่งเมื่อถึงคาบวิชาสังคมศึกษา ผู้อุทธรณ์กำลังเดินเข้าไปสอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๖ ได้สังเกตเห็นว่ามีเด็กนักเรียนชายและหญิงจำนวน ๒ คน กำลังเล่นขว้างปาไม้กวาด และเก้าอี้ อยู่นอกห้อง เมื่อเด็กนักเรียนทั้งสองหันมาเห็นผู้อุทธรณ์ก็รีบเข้าไปนั่งในห้องเรียน หลังจากนั้น ผู้อุทธรณ์ได้ทำการสอนตามปกติ และในช่วงท้ายชั่วโมงได้ปล่อยให้เด็กนักเรียนทำความสะอาดห้องเรียนจนหมดชั่วโมงเรียน ซึ่งตลอดการสอนผู้อุทธรณ์ยืนยันว่าไม่มี การทำร้ายร่างกายเด็กคนใด ผู้อุทธรณ์มาทราบในภายหลังว่าเด็กนักเรียนหญิงคนหนึ่งได้ไปแจ้งกับครูห้อง ศึกษานักเรียนว่าถูกผู้อุทธรณ์ตบที่ใบหน้าด้านซ้าย และมีเพื่อนนักเรียนจำนวน ๑๘ คน ร่วมลงชื่อเป็นพยาน ทั่วๆที่ เด็กนักเรียนบางคนที่ยังลงชื่อไม่ได้มาเรียนในวันดังกล่าว ต่อมาโรงเรียนภูเขียวได้มีคำสั่งแต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนวินัย และลงโทษตัดเงินเดือนผู้อุทธรณ์ ๕ เปอร์เซ็นต์ เป็นเวลา ๑ เดือน ใน ขณะเดียวกันผู้ปกครองของเด็กหญิงคนดังกล่าว ได้ไปแจ้งความดำเนินคดีกับผู้อุทธรณ์ในข้อหาทำร้าย ร่างกาย ในเบื้องต้นศาลได้มีการนัดเจรจาไกล่เกลี่ย แต่ไม่เป็นผล และมีการนัดหมายใหม่อีกครั้ง ซึ่งในเรื่องนี้ ผู้อุทธรณ์ได้ไปแจ้งความดำเนินคดีกับเด็กนักเรียนหญิง จำนวน ๓ คน ในข้อหาหมิ่นประมาท เช่นเดียวกัน สำหรับข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ต้องการ คือ สำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง และสำนวนการสอบสวนวินัย เพื่อนำไปใช้ประกอบการยื่นอุทธรณ์คำสั่งลงโทษตัดเงินเดือน โดยผู้อุทธรณ์ยังไม่ได้รับสำนวนการสืบสวน ข้อเท็จจริง ส่วนสำนวนการสอบสวนวินัย ผู้อุทธรณ์ยังไม่ได้รับบันทึกถ้อยคำพยาน (สว. ๕) และเอกสาร ประกอบสำนวน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๐ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๒๖๐/๑๙๖๕ ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการฯ พร้อมทั้งเข้าชี้แจงด้วยวาจา สรุปความได้ว่า สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๐ ได้เปิดเผยรายงานการสอบสวน (สว.๖) ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว โดยไม่มีการ ปกปิดข้อความใด ส่วนเอกสารอื่นเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่เข้าลักษณะตามมาตรา ๑๕ (๒) (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มัธยมศึกษา เขต ๓๐ ต้องดำเนินการตามหลักในเรื่องการคุ้มครองพยานที่ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสืบสวน หรือสอบสวน ซึ่งสำนักนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือแจ้งให้ทุกหน่วยงานปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และแนวทาง ปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๑ เกี่ยวกับการร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการ และการสอบสวนเรื่องราวร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการว่ากระทำผิดวินัย โดยเน้นย้ำให้ผู้บังคับบัญชาของผู้ถูก กล่าวโทษใช้ดุลยพินิจสั่งการตามที่เห็นสมควร เพื่อคุ้มครองผู้ร้อง พยาน และบุคคลที่ให้ข้อมูลอย่าให้ต้องรับ ภัย หรือความไม่ชอบธรรม ซึ่งอาจเนื่องมาจากการร้องเรียน การเป็นพยานหรือให้ข้อมูล ดังนั้น สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๐ ในฐานะที่เป็นหน่วยงานทางปกครองจึงต้องถือปฏิบัติตามมติ คณะรัฐมนตรี และหนังสือสั่งการดังกล่าว โดยไม่ให้เปิดเผยคำให้การของพยาน และการเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารรายการนี้อาจเป็นอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยาน เนื่องจากปรากฏข้อเท็จจริงว่ามีการ

ชมชู้พยานผู้เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งมีการแจ้งความร้องทุกข์ดำเนินคดีอาญาต่อนักเรียนซึ่งเป็นพยานในการสอบสวนต่อพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรอำเภอภูเขียว ขณะนี้คดีอยู่ในระหว่างการสอบสวนทำให้ฝ่ายผู้ให้ข้อมูลเกิดความหวั่นเกรงว่าจะเกิดอันตรายต่อชีวิตและความปลอดภัยของพยาน ประกอบกับผู้อุทธรณ์ได้รับทราบข้อมูลจากบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๓) จากคณะกรรมการสอบสวนในการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือดำเนินการในด้านอื่นอย่างเพียงพอแล้ว

โรงเรียนภูเขียวมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๒๖๐.๑๙/๗๒๕ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการฯ พร้อมทั้งเข้าชี้แจงด้วยวาจา สรุปความได้ว่า ในวันเกิดเหตุ เด็กนักเรียนหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒/๖ คนหนึ่ง ได้มาแจ้งกับกลุ่มบริหารกิจการนักเรียนว่าถูกผู้อุทธรณ์ใช้มือตบบริเวณใบหน้าด้านซ้ายจนได้รับบาดเจ็บ โดยมีเพื่อนนักเรียนได้มาลงชื่อเป็นพยาน และครูประจำชั้นได้พาเด็กนักเรียนคนดังกล่าวไปพบแพทย์ ต่อมาโรงเรียนภูเขียว และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๐ ได้รับการร้องเรียนจากผู้ปกครองของเด็ก ผู้อำนวยการโรงเรียนภูเขียวจึงมอบหมายบุคคลให้ดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริง และรายงานข้อเท็จจริงให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๐ ทราบ ในขณะเดียวกันสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๐ ได้ส่งนิติกรมาสืบหาข้อเท็จจริง และได้มีหนังสือแจ้งให้โรงเรียนภูเขียวแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ โรงเรียนภูเขียวได้มีคำสั่ง ที่ ๔๙๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย คณะกรรมการสอบสวนวินัยเห็นว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำการดังกล่าวจริง โรงเรียนภูเขียวจึงมีคำสั่ง ที่ ๕๖๒/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ ลงโทษตัดเงินเดือน ๕ เปอร์เซ็นต์ เป็นเวลา ๑ เดือน และโรงเรียนได้พยายามแจ้งคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ทราบอยู่หลายครั้ง แต่ผู้อุทธรณ์ไม่ยอมลงชื่อรับทราบคำสั่ง แต่ได้ร้องทุกข์ไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๐ ว่าถูกกลั่นแกล้ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๐ ได้ยกคำร้องของผู้อุทธรณ์และที่ประชุมได้พิจารณาให้งดการเลื่อนขั้นเงินเดือนผู้อุทธรณ์ ต่อมาโรงเรียนได้แจ้งคำสั่งลงโทษทางวินัยให้ผู้อุทธรณ์ทราบทางไปรษณีย์ลงทะเบียน พร้อมทั้งให้ผู้อุทธรณ์ส่งเงินรายได้จากเงินเดือนประจำเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ คืนหน่วยเบิกโรงเรียนภูเขียว ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือแจ้งไปยังผู้อำนวยการโรงเรียนว่าไม่ขอส่งเงินคืนจนกว่าการดำเนินการทางวินัยจะสิ้นสุด สำหรับข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ ในเบื้องต้นโรงเรียนภูเขียวเห็นว่า เป็นข้อมูลที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้เพื่อผู้อุทธรณ์จะได้นำข้อมูลดังกล่าวไปอุทธรณ์ต่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๐ โดยหากผู้อุทธรณ์มาลงชื่อรับทราบคำสั่งตั้งแต่แรก โรงเรียนภูเขียวพร้อมจะเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินทางวินัยให้ผู้อุทธรณ์ทราบทั้งหมด แต่ในภายหลังโรงเรียนได้รับทราบจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๐ ว่าผู้ปกครองของเด็กหญิงคนดังกล่าวได้ไปแจ้งความดำเนินคดีแก่ผู้อุทธรณ์ในข้อหาทำร้ายร่างกาย และผู้อุทธรณ์ก็ได้มีการไปแจ้งความดำเนินคดีกับเด็กนักเรียน ๓ คน ในข้อหาหมิ่นประมาท ซึ่งต่อมาสถานีตำรวจภูธรอำเภอภูเขียวได้เรียกเอกสารจากโรงเรียนไปประกอบสำนวนคดี และโรงเรียนทราบว่ามีการเรียกคุุณณไปเจรจาไกล่เกลี่ยแต่การไกล่เกลี่ยไม่เป็นผล โรงเรียนภูเขียวจึงเห็นว่าการเปิดเผย สว.๕ ในขณะนี้อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ สำนวนการสอบสวนวินัย ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้รับทราบข้อมูลข่าวสารในส่วน สว.๑ ถึง สว.๔ และ สว. ๖ แล้ว ดังนั้น จึงมีประเด็นการพิจารณาเพียง สว. ๕ และเอกสารประกอบสำนวน จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกลงโทษทางวินัยจึงเป็นผู้ถูกระทบสิทธิและต้องการข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปเพื่อปกป้องสิทธิของตน แต่ในขณะเดียวกันผู้มาให้ถ้อยคำเป็นพยานล้วนเป็นเด็กนักเรียน และผู้ปกครองเด็กนักเรียน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นครูและยังสอนในโรงเรียนภูเขียว จึงอาจนำมาซึ่งความไม่ปลอดภัย หรือก่อให้เกิดความหวาดกลัว หรือหวั่นเกรงของพยานผู้มาให้ถ้อยคำได้ ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งได้มีมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๑ เกี่ยวกับการร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการ และการสอบสวนเรื่องร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการว่ากระทำความผิดวินัยได้กำหนดให้มีการคุ้มครองผู้ร้องและผู้ที่เกี่ยวข้องอย่าให้ต้องรับภัยหรือความไม่ชอบธรรมซึ่งอาจเนื่องมาจากการร้องเรียน การเป็นพยาน หรือการให้ข้อมูลนั้น ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรให้เปิดเผย สว.๕ โดยให้ปกปิดชื่อ นามสกุล อายุ อาชีพ ที่อยู่ ข้อความที่อาจทำให้ทราบว่าพยานผู้มาให้ถ้อยคำเป็นผู้ใด และชื่อของบุคคลที่สามที่มีการกล่าวอ้างถึงในคำให้การของพยาน ส่วนเอกสารประกอบสำนวนให้ปกปิดภาพถ่าย ชื่อ นามสกุล และข้อความที่อาจทำให้ทราบถึงผู้ร้องเรียนหรือผู้ให้การเป็นพยาน อนึ่ง ในส่วนสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงเนื่องจากไม่ปรากฏในคำขอข้อมูล ซึ่งหากผู้อุทธรณ์ต้องการให้ยื่นคำขอต่อหน่วยงานที่ครอบครองหรือควบคุมดูแลข้อมูลข่าวสารดังกล่าวต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต ๓๐ เปิดเผยบันทึกถ้อยคำพยาน (สว.๕) โดยให้ปกปิดชื่อ นามสกุล อายุ อาชีพ ที่อยู่ ข้อความที่อาจทำให้ทราบว่าพยานผู้มาให้ถ้อยคำเป็นผู้ใด และชื่อของบุคคลที่สามที่มีการกล่าวอ้างถึงในคำให้การของพยาน ส่วนเอกสารประกอบสำนวนให้ปกปิดภาพถ่าย ชื่อ นามสกุล และข้อความที่อาจทำให้ทราบถึงผู้ร้องเรียนหรือผู้ให้การเป็นพยาน พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙๐/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมบัญชีกลางเกี่ยวกับรายงานการประชุม

ผู้อุทธรณ์ : พันตำรวจเอก ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมบัญชีกลาง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า พันตำรวจเอก ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งผู้บัญชาการสำนักคดีอาญาพิเศษ กรมสอบสวนคดีพิเศษ ๑ (ปัจจุบันดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการสำนักเทคโนโลยีและศูนย์ข้อมูลการตรวจสอบ) มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงอธิบดีกรมบัญชีกลาง ประธานคณะกรรมการความรับผิดชอบทางแพ่ง ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการประชุมของคณะกรรมการความรับผิดชอบทางแพ่งเพื่อประกอบการให้ถ้อยคำต่อศาลปกครองกลาง

กรมบัญชีกลางมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๑๐.๔/๒๕๕๘๕ ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งของกรมบัญชีกลางที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงเป็นหนังสือของกรมบัญชีกลางและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ในปี ๒๕๕๖ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ตรวจสอบการจัดซื้อครุภัณฑ์อาวุธและครุภัณฑ์อื่นๆ จำนวน ๗ รายการ ที่กรมสอบสวนคดีพิเศษจัดซื้อในปีงบประมาณ ๒๕๔๗ และเห็นว่าไม่ถูกต้องตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ.๒๕๓๕ ใน ๒ ประเด็น คือ ๑. การจัดซื้อจัดจ้างโดยวิธีพิเศษไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๒๓ ประกอบหนังสือสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร (กวพ)/ว ๑๑๗๐ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๓ เรื่องการจัดซื้อโดยวิธีพิเศษ และ ๒. การงดหรือลดค่าปรับให้แก่บริษัทผู้ขายไม่เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ

พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมข้อ ๑๓๙ โดยสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้มีหนังสือแจ้งให้กรมสอบสวนคดีพิเศษดำเนินการทางวินัยแก่ข้าราชการ และดำเนินการตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๙ เพื่อให้มีการชดเชยค่าเสียหายที่เกิดขึ้น

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปความได้ว่า ปลายปี ๒๕๕๖ กรมสอบสวนคดีพิเศษได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดเพื่อดำเนินการสอบสวนหาข้อเท็จจริง โดยคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดมีความเห็นว่า ในประเด็นที่ ๑ พฤติการณ์ยังถือไม่ได้ว่าเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง และเสนอสำนวนการสอบสวนให้กระทรวงการคลังพิจารณา กระทรวงการคลังโดยคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่งซึ่งมีอธิบดีกรมบัญชีกลางเป็นประธานได้พิจารณาเห็นว่า ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าราคาครุภัณฑ์อาวุธแต่ละรายการราคาแพงกว่าความเป็นจริง จึงไม่มีผู้ใดต้องรับผิดชดเชยค่าสินไหมทดแทนให้กับทางราชการ สำหรับประเด็นที่ ๒ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดขึ้นมา ๒ ชุด โดยชุดที่สองเป็นการแต่งตั้งกรรมการเพิ่มเติม จำนวน ๒ คน ความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดในชุดแรกเห็นว่า ผู้อุทธรณ์เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้านคดีพิเศษ พนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ๙ ชช ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าพัสดุ กับพวก พิจารณางดหรือลดค่าปรับไม่ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติมข้อ ๑๓๙ ส่วนความเห็นของคณะกรรมการชุดที่สองเห็นว่า ไม่มีผู้ใดต้องรับผิด กรมสอบสวนคดีพิเศษได้เลือกส่งสำนวนความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิดชุดแรกไปให้กระทรวงการคลังพิจารณา โดยระหว่างการรอผลการพิจารณาของกระทรวงการคลัง กรมสอบสวนคดีพิเศษเห็นว่าในเรื่องนี้ใกล้หมดอายุความ จึงได้มีคำสั่งกรมสอบสวนคดีพิเศษ ที่ ๑๙๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๘ ให้ผู้อุทธรณ์ชดเชยค่าสินไหมทดแทน จำนวน ๑๕๒,๒๐๗.๗๓ บาท ภายในวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๘ ซึ่งในวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๘ คณะกรรมการความรับผิดทางแพ่งได้เรียกผู้อุทธรณ์เข้าชี้แจงข้อเท็จจริง และเมื่อวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๘ กรมสอบสวนคดีพิเศษได้ยื่นฟ้องผู้อุทธรณ์กับพวก ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งกรมสอบสวนคดีพิเศษ ที่ ๑๙๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๘ ที่ให้ผู้อุทธรณ์ชดเชยค่าสินไหมทดแทนต่อกระทรวงยุติธรรม ต่อมากระทรวงยุติธรรมได้แจ้งผลการพิจารณาโดยเห็นว่าอุทธรณ์ฟังไม่ขึ้น ผู้อุทธรณ์จึงต้องการรายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่ง เมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๘ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์เพื่อนำไปใช้เพิกถอนคำสั่งให้ชดเชยค่าสินไหมทดแทนของกรมสอบสวนคดีพิเศษต่อไป โดยผู้อุทธรณ์ทราบว่าคณะกรรมการความรับผิดทางแพ่งได้พิจารณาเสร็จสิ้นแล้ว ๓ สัญญา ซึ่งทั้ง ๓ สัญญา คือ สัญญาเลขที่ ยธ ๐๘๐๐/๐๑๕/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๗ สัญญาเลขที่ ยธ ๐๘๐๐/๐๑๖/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๗ และสัญญาเลขที่ ยธ ๐๘๐๐/๐๑๗/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๗ เป็นสัญญาที่ผู้อุทธรณ์มีส่วนเกี่ยวข้องในการพิจารณาจัดซื้อด้วย ส่วนอีก ๒ สัญญา มีการสั่งให้สอบเพิ่มเติม ซึ่งสัญญาดังกล่าวไม่ได้เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์

กรมบัญชีกลางมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๑๐.๔/๓๒๑๘๖ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการฯ ซึ่งแจ้งสรุปความได้ว่า กรมบัญชีกลางได้แจ้งผลการพิจารณาของ คณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่งในการพิจารณาสัญญาเลขที่ ยธ ๐๘๐๐/๐๑๕/๒๕๕๗ ลง วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ สัญญาเลขที่ ยธ ๐๘๐๐/๐๑๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ และ สัญญาเลขที่ ยธ ๐๘๐๐/๐๑๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ ให้กรมสอบสวนคดีพิเศษทราบแล้ว ตามหนังสือกรมบัญชีกลาง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๑๐.๔/๓๑๔๖๕ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๘

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ รายงานการ ประชุมคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่ง เมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๘ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติของคณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่งในการ ตรวจสอบการรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของหน่วยงานของรัฐ และ พิจารณาให้ความเห็นต่อกระทรวงการคลัง ซึ่งคณะกรรมการความรับผิดทางแพ่งได้พิจารณาในส่วนของ สัญญา ๓ สัญญา คือ สัญญาเลขที่ ยธ ๐๘๐๐/๐๑๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ สัญญาเลขที่ ยธ ๐๘๐๐/๐๑๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ และสัญญาเลขที่ ยธ ๐๘๐๐/๐๑๗/๒๕๕๗ ลง วันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นสัญญาที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์เสร็จสิ้น และกระทรวงการคลังโดย กรมบัญชีกลางได้แจ้งผลให้อธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษทราบแล้ว การเปิดเผยรายงานการประชุม คณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่ง จึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่ อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้ที่ได้รับคำสั่งให้ต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทน การเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบนอกจากจะทำให้ผู้อุทธรณ์สามารถนำไปปกป้องสิทธิของตนได้ต่อไป แล้ว ยังจะแสดงให้เห็นถึงความถูกต้องโปร่งใสในกระบวนการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาความ รับผิดทางแพ่งอีกด้วย ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว รายงานการประชุม คณะกรรมการพิจารณาความรับผิดทางแพ่ง เมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๘ ในส่วนการพิจารณาที่เกี่ยวข้อง กับผู้อุทธรณ์จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรมบัญชีกลางเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอเฉพาะ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙๑/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ.๗)
ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และ
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต ๑ ขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ.๗) จากเกิดวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ เป็นวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๔๘ เพื่อให้ตรงกับสูติบัตร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต ๑ ได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๐๙/๒๐๕๖ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึง เลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๐๙/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานแจ้งขอแก้ไข วัน เดือน ปีเกิด ของผู้อุทธรณ์ พร้อมจัดส่งเอกสารไปประกอบการพิจารณา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๐๐๙/๓๐๔๔ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต ๑ ปฏิเสธการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่า คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีมติไม่รับพิจารณาคำขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ยื่นแบบคำขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด เกินเวลาที่กำหนดไว้ในข้อ ๘ ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์อาจขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการซึ่งเป็นการใช้สิทธิตามกฎหมาย ข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามข้อ ๑๒ แห่งระเบียบดังกล่าว พร้อมกันนี้ได้แนบหนังสือสำนักงาน

คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/๓๖๖ ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ ไปด้วย และในเวลาต่อมาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต ๑ ได้แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ และ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไข วัน เดือน ปีเกิด ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่แก้ไขวัน เดือน ปีเกิด คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีรายชื่อต้องพ้นจากราชการเนื่องจากมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ ในปีงบประมาณ ๒๕๕๘ ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้รับแจ้งจากเจ้าหน้าที่การเงินของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต ๑ ว่า ระบบโปรแกรมการคิดบำเหน็จบำนาญของผู้อุทธรณ์ไม่สามารถเข้าระบบได้ เนื่องจากในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ.๗) ของผู้อุทธรณ์ ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๘ แต่ในปี ๒๔๙๘ เดือนกุมภาพันธ์ มี ๒๘ วัน ผู้อุทธรณ์จึงกลับไปดูสูติบัตรและพบว่าเอกสารดังกล่าวระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๔๙๘ ผู้อุทธรณ์จึงประสงค์จะขอแก้ไขวัน และเดือนเกิด จากวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ เป็นวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๔๙๘ เพื่อให้ตรงกับสูติบัตร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๔๙๘ บิดา ชื่อ นาย ข. มารดา ชื่อ นาง ค. มีพี่น้อง จำนวน ๒ คน ได้แก่ นาง ง. เกิดปี ๒๔๙๕ และนาง จ. เกิดปี ๒๕๐๑ ทั้งสองเป็นพี่สาวและน้องสาวของผู้อุทธรณ์ ในครั้งเมื่อผู้อุทธรณ์เกิดบิดาได้ไปแจ้งเกิดให้ผู้อุทธรณ์ในชื่อเด็กชาย ฉ. ดังปรากฏตามสูติบัตรที่ได้นำมาแสดงต่อคณะกรรมการฯ แต่เมื่อผู้อุทธรณ์เข้าเรียน มารดาต้องการให้ผู้อุทธรณ์ชื่อ ก. จึงไปแจ้งทางโรงเรียนว่า ผู้อุทธรณ์ ชื่อเด็กชาย ก. ซึ่งในสมัยนั้น การเข้าเรียนไม่ต้องใช้เอกสารหลักฐานของทางราชการ เป็นเพียงการไปแจ้งความจำนงและแจ้งชื่อเท่านั้น ทำให้ผู้อุทธรณ์ใช้ชื่อ ก. ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ผู้อุทธรณ์ไม่มีหลักฐานการเปลี่ยนชื่อมาแสดงต่อคณะกรรมการฯ แต่มีหนังสือรับรองบุคคลคนเดียวกันซึ่งออกให้โดยอำเภอสองมาแสดง ส่วนวัน เดือน ปีเกิด ที่ระบุ ใน ก.พ.๗ ว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๔๙๘ นั้น มาจากความเข้าใจผิดของผู้อุทธรณ์เองเพราะผู้อุทธรณ์ใช้วัน เดือน ปีเกิด นี้มาโดยตลอดจนกระทั่งเจ้าหน้าที่การเงินของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่ เขต ๑ ได้แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ระบบโปรแกรมการคิดบำเหน็จบำนาญของผู้อุทธรณ์ไม่สามารถเข้าระบบได้ เพราะในปี ๒๔๙๘ เดือนกุมภาพันธ์ มี ๒๘ วัน ผู้อุทธรณ์จึงได้กลับไปดูสูติบัตรซึ่งระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๔๙๘ ผู้อุทธรณ์จึงประสงค์จะขอแก้ไขวัน และเดือนเกิดเพื่อให้ตรงกับสูติบัตร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า มีประเด็นที่ต้องพิจารณาในเบื้องต้นว่า เด็กชาย ฉ. และผู้อุทธรณ์ เป็นบุคคลคนเดียวกันหรือไม่ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่สามารถนำหลักฐานการเปลี่ยนชื่อมาแสดงต่อคณะกรรมการฯ ได้ จึงต้องพิจารณาจากสูติบัตร และบัญชีการรับเข้าเรียนชั้นประถมศึกษาตอนต้นโรงเรียนบ้านหัวเมือง ปรากฏว่า เด็กชาย ฉ. มีบิดาชื่อ นาย ข. และมารดาชื่อนาง ค. เช่นเดียวกับผู้อุทธรณ์ อีกทั้ง พี่น้องจำนวน ๒ คนซึ่งผู้อุทธรณ์กล่าวอ้าง และมีชื่อปรากฏในทะเบียนบ้าน บ้านเลขที่ - หมู่ที่ ๑ ตำบลหัวเมือง อำเภอสอง จังหวัดแพร่ ต่างระบุว่าบุคคลทั้งสอง มีบิดา และมารดา ชื่อเดียวกับบิดา และมารดาของผู้อุทธรณ์ ประกอบกับหนังสือรับรองบุคคลคนเดียวกันซึ่งออกให้โดยอำเภอสอง ก็ระบุว่า เด็กชาย ฉ. และผู้อุทธรณ์ เป็นบุคคลคนเดียวกัน ดังนั้นจากหลักฐานดังกล่าวข้างต้นจึงน่าจะเชื่อได้ว่า เด็กชาย ฉ. และผู้อุทธรณ์ เป็นบุคคลคนเดียวกัน

ประเด็นถัดมาผู้อุทธรณ์ประสงค์ขอแก้ไขวันและเดือนเกิดจากวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ เป็นวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๔๘ จึงมีประเด็นต้องวินิจฉัยว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๔๘ ตามที่ขอแก้ไขหรือไม่ เห็นว่าการที่จะวินิจฉัยว่าผู้อุทธรณ์เกิดเมื่อใดต้องยึดหลักฐานที่เชื่อถือได้ของทางราชการเป็นหลัก โดยหลักฐานสำคัญประกอบการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด คือ สูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิดเพราะเป็นหลักฐานที่ทางราชการออกให้แก่ประชาชนทุกคนเพื่อแสดงรายการข้อมูลเกี่ยวกับการเกิดของบุคคลโดยตรง กรณีนี้สูติบัตรของผู้อุทธรณ์ระบุว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๔๘ ประกอบกับเมื่อพิจารณาจากปฏิทิน ๑๐๐ ปี พบว่า เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ มีจำนวน ๒๘ วัน ดังนั้น จึงเชื่อได้ว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๔๘ ตามที่ขอแก้ไข

อนึ่ง คณะกรรมการฯ มีข้อสังเกตว่า ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๑๒ กำหนดว่า “ในกรณีที่ข้าราชการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติ ซึ่งเป็นการใช้สิทธิตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ ให้ดำเนินการตามกฎหมายนั้น และเมื่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารมีคำวินิจฉัยเป็นประการใดแล้ว ให้หัวหน้าส่วนราชการที่ครอบครองทะเบียนประวัติปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น” ซึ่งแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องตามระเบียบดังกล่าว คือ หน่วยงานที่เป็นผู้ครอบครองทะเบียนประวัติข้าราชการจะต้องเป็นผู้พิจารณาในขั้นต้นก่อนว่าจะแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ให้แก่ผู้อุทธรณ์ตามที่มีคำขอได้หรือไม่ การแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด เป็นการขอแก้ไขข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยจากพยานหลักฐานที่ได้ยื่นประกอบคำขอแก้ไขนั้นว่าเชื่อถือได้หรือไม่ หากเห็นว่าพยานหลักฐานดังกล่าวเชื่อได้ ผู้มีอำนาจสั่งแก้ไขตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ ก็มีคำสั่งให้แก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ให้ถูกต้องตามหลักฐานดังกล่าว และส่งให้หน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบบันทึกข้อมูลเพื่อแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลในทะเบียนประวัติข้าราชการต่อไป แต่หากเห็นว่าพยานหลักฐานดังกล่าวเชื่อไม่ได้ ผู้มีอำนาจสั่งแก้ไขตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ ต้องมีคำสั่งไม่แก้ไขแล้วแจ้งสิทธิอุทธรณ์เพื่อให้ผู้อุทธรณ์ยื่นคำอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูล

ข่าวสารเพื่อพิจารณาวินิจฉัยต่อไป การที่สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาแจ้งให้ผู้อุทธรณ์เสนอเรื่องให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณา โดยหน่วยงานผู้ครอบครองทะเบียนประวัติข้าราชการไม่ได้พิจารณาวินิจฉัยข้อมูลตามหลักฐานที่ปรากฏ และมีคำสั่งในชั้นต้นก่อน จึงไม่ชอบตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานแก้ไขวันและเดือนเกิดของผู้อุทธรณ์ในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) จากเกิดวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ เป็นวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๔๙๘ ตามที่ผู้อุทธรณ์ขอแก้ไข

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๙๒/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคะแนนผลการพิจารณาคัดเลือก

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูนเขต ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบคัดเลือกข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา ๓๘ ค.(๒) เพื่อเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ (ตำแหน่งนักจัดการงานทั่วไป ระดับชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่ อ ๒ กลุ่มอำนวยการ) ตามประกาศ อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เรื่องรายชื่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา ๓๘ ค.(๒) ผู้ได้รับคัดเลือกเข้ารับการประเมินผลงานเพื่อเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น ตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ จำนวน ๔ รายการ ดังนี้

๑. รายละเอียดข้อมูลในส่วนของผู้อุทธรณ์ ที่กลุ่มบริหารงานบุคคล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ เป็นผู้ดำเนินการจัดทำ ตามแบบสำรวจข้อมูลผู้ที่มีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งที่จะเข้ารับการคัดเลือก (แบบ สพป.ลพ.๑(๑/๑))

๒. รายละเอียดคะแนนผลการพิจารณาคัดเลือกข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา ๓๘ ค.(๒) เพื่อเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ (ตำแหน่งนักจัดการงานทั่วไป ระดับชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่ อ ๒ กลุ่มอำนวยการ) จากคณะกรรมการคัดเลือกแต่ละท่าน ในส่วนของผู้อุทธรณ์เปรียบเทียบกับรายละเอียดของคะแนนผลการพิจารณาคัดเลือกบุคคลที่ได้รับการคัดเลือกหรือได้คะแนนสูงสุด ในแต่ละองค์ประกอบการคัดเลือกบุคคลที่จะเข้ารับการประเมินผลงาน องค์ประกอบที่ ๑ ถึงองค์ประกอบที่ ๕

๓. รายงานผลการพิจารณาคัดเลือกพร้อมทั้งเหตุผลในการพิจารณาคัดเลือกข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา ๓๘ ค.(๒) เพื่อเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้

ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ (ตำแหน่งนักจัดการงานทั่วไป ระดับชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่ อ ๒ กลุ่มอำนวยการ) ในส่วนของผู้อุทธรณ์และของบุคคลที่ได้รับการคัดเลือกหรือได้คะแนนสูงสุด ที่คณะกรรมการคัดเลือกเสนอต่อผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๓ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ

๔. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือกบุคคลที่ อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ลำพูน เขต ๑ แต่งตั้งให้เป็นผู้พิจารณาคัดเลือกบุคคลที่จะเข้ารับการประเมินผลงาน ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา ๓๘ ค.(๒) เพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ (ตำแหน่งนักจัดการงานทั่วไป ระดับชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่ อ ๒ กลุ่มอำนวยการ)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๓๔/... ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๘ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า

๑. ข้อมูลรายการที่ ๑ ข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้อุทธรณ์ที่กลุ่มบริหารงานบุคคลได้จัดทำ มีคำสั่งให้เปิดเผย

๒. ข้อมูลรายการที่ ๒ รายละเอียดคะแนนผลการพิจารณาคัดเลือกจากคณะกรรมการคัดเลือกแต่ละท่าน ในส่วนของผู้อุทธรณ์เปรียบเทียบกับรายละเอียดของคะแนนผลการพิจารณาคัดเลือกบุคคลที่ได้รับการคัดเลือกหรือได้คะแนนสูงสุด ในแต่ละองค์ประกอบที่ ๑ ถึงองค์ประกอบที่ ๕ นั้น เป็นคะแนนจากกรรมการแต่ละคนได้ให้คะแนนตามองค์ประกอบที่ต้องอาศัยข้อมูลส่วนหนึ่งจากข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะสามารถบ่งชี้ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้สมัครรายอื่นได้ อันเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และยังสามารถบ่งชี้การให้คะแนนของกรรมการแต่ละคน อาจทำให้เกิดอันตรายหรือไม่ปลอดภัยแก่กรรมการ ตามมาตรา ๑๕ (๔) จึงมีคำสั่งไม่เปิดเผย

๓. ข้อมูลรายการที่ ๓ ผลการพิจารณาคัดเลือกพร้อมทั้งเหตุผลในการพิจารณาคัดเลือกในส่วนของผู้อุทธรณ์และของบุคคลที่ได้รับการคัดเลือกหรือได้คะแนนสูงสุด ที่คณะกรรมการคัดเลือกเสนอต่อผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ นั้น คณะกรรมการคัดเลือกทั้งคณะได้เสนอรายงานผลการคัดเลือกเป็นผลคะแนนรวมที่ได้รวมจากกรรมการทุกคน โดยมีเหตุผลประกอบการเสนอว่า ขอให้พิจารณาดำเนินการแต่งตั้งผู้สมัครที่มีคุณสมบัติครบถ้วนถูกต้องและได้คะแนนสูงสุด จึงมีคำสั่งให้เปิดเผยรายงานผลของคณะกรรมการคัดเลือกที่เป็นผลคะแนนรวมพร้อมทั้งเหตุผลในส่วนของผู้อุทธรณ์และผู้ได้รับการคัดเลือกหรือได้คะแนนสูงสุด

๔. ข้อมูลรายการที่ ๔ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือก นั้น ได้ถูกกำหนดการรักษาความปลอดภัยข้อมูลชั้น “ลับ” ต่อมาเมื่อเสร็จสิ้นกระบวนการพิจารณาคัดเลือกแล้ว การเปิดเผยไม่ก่อให้เกิดอันตรายหรือความเสียหาย จึงมีคำสั่งให้เปิดเผย

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ โดยเห็นว่า คำสั่งให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

รายการที่ ๑ ไม่ตรงประเด็นที่ร้องขอ เพราะไม่ใช่แบบ สพ.ลพ.๑(๑/๑) รายการที่ ๒ มีคำสั่งไม่เปิดเผย และรายการที่ ๓ คำสั่งให้เปิดเผยไม่ตรงประเด็นที่ร้องขอ อีกทั้งผู้มีอำนาจสั่งบรรจุตามมาตรา ๕๓ มิได้พิจารณาให้ความเห็นชอบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ (ตำแหน่งนักจัดการงานทั่วไป ระดับชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่ อ ๒ กลุ่มอำนวยการ) ตามประกาศ อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๘ โดยมีผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกจำนวน ๔ ราย ต่อมาปรากฏผลการคัดเลือกตามประกาศ อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เรื่องรายชื่อข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา ๓๘ ค.(๒) ผู้ได้รับคัดเลือกเข้ารับการประเมินผลงานเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น ตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ ผลการพิจารณาคัดเลือกของคณะกรรมการคัดเลือกข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นตามมาตรา ๓๘ ค.(๒) เพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ ให้ผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกทั้ง ๔ ราย มีคุณสมบัติครบถ้วน และมีมติเป็นเอกฉันท์ให้เสนอชื่อผู้ได้รับคะแนนสูงสุดเป็นผู้ได้รับคัดเลือกต่อผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ เพื่อพิจารณาต่อไป

ในชั้นพิจารณาคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ ได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๓๔/๓๒๒๓ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๘ ส่งข้อมูลข่าวสารเพื่อประกอบการพิจารณาดังนี้ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นข้อมูลที่กลุ่มบริหารงานบุคคลได้จัดทำตามแบบ สพ.ลพ.๑(๑/๑) สำหรับผู้สมัครแต่ละราย ซึ่งหน่วยงานมีคำสั่งให้เปิดเผย แต่ไม่เป็นไปตามแบบที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นการให้คะแนนจากกรรมการแต่ละคนได้ให้คะแนนตามองค์ประกอบตามเกณฑ์การให้คะแนนที่กำหนดไว้ โดยให้คะแนนผู้ที่สมัครเข้ารับการคัดเลือกตำแหน่งดังกล่าวจำนวน ๔ ราย ข้อมูลประกอบการให้คะแนนประกอบด้วย คุณวุฒิการศึกษา วันเดือนปีเกิด อายุตัว อายุราชการ ระยะเวลาดำรงตำแหน่งในสายงาน ความประพฤติ (ประวัติการถูกลงโทษทางวินัย) จำนวนครั้งที่เข้ารับการฝึกอบรมและศึกษาดูงาน เครื่องราชอิสริยาภรณ์ที่ได้รับ การได้รับรางวัล จำนวนครั้งในการการเป็นวิทยากร จำนวนคณะกรรมการหรือคณะทำงานที่ได้รับแต่งตั้ง และการพิจารณาผลงานที่เสนอเข้ารับการประเมิน ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เป็นรายงานผลการคัดเลือกที่คณะกรรมการคัดเลือกทั้งคณะได้เสนอต่อผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ มีลักษณะเป็นการพิจารณาในภาพรวมโดยแนบเอกสารการให้คะแนนตามองค์ประกอบการคัดเลือกบุคคลที่จะเข้ารับการประเมินผลงาน องค์ประกอบที่ ๑ ถึงองค์ประกอบที่ ๕ ประกอบการพิจารณา และมีมติเป็นเอกฉันท์ให้เสนอชื่อนาง ข. ผู้สมัครที่ได้คะแนน

สูงสุด เป็นผู้ได้รับคัดเลือก ซึ่งหน่วยงานมีคำสั่งให้เปิดเผยรายงานผลการคัดเลือกดังกล่าวแล้ว โดยไม่เปิดเผยเอกสารประกอบการพิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ผลการพิจารณาคัดเลือกพร้อมทั้งเหตุผลในการพิจารณาคัดเลือกในส่วนของผู้ยุทธน์และของบุคคลที่ได้รับการคัดเลือกหรือได้คะแนนสูงสุด ที่คณะกรรมการคัดเลือกเสนอต่อผู้มีอำนาจสั่งบรรจุเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ นั้น หน่วยงานมีคำสั่งให้เปิดเผยรายงานผลการคัดเลือกดังกล่าวแล้ว จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัย ข้อมูลข่าวสารที่ต้องวินิจฉัยคือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายละเอียดข้อมูลในส่วนของผู้ยุทธน์ ที่กลุ่มบริหารงานบุคคล สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ เป็นผู้ดำเนินการจัดทำ ตามแบบสำรวจข้อมูลผู้ที่มีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งที่จะเข้ารับการคัดเลือก (แบบ สพป.ลพ.๑(๑/๑)) เป็นข้อมูลเกี่ยวกับตัวผู้ยุทธน์เอง จึงเปิดเผยให้ผู้ยุทธน์ทราบได้ ข้อมูลข่าวสารที่ต้องวินิจฉัยต่อไปคือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายละเอียดคะแนนผลการพิจารณาคัดเลือกจากคณะกรรมการคัดเลือกแต่ละท่าน ในส่วนของผู้ยุทธน์เปรียบเทียบกับรายละเอียดของคะแนนผลการพิจารณาคัดเลือกบุคคลที่ได้รับการคัดเลือกหรือได้คะแนนสูงสุด ในแต่ละองค์ประกอบที่ ๑ ถึงองค์ประกอบที่ ๕ เป็นข้อมูลที่จำเป็นต่อการตรวจสอบการให้คะแนนว่ามีความถูกต้องหรือไม่ เมื่อการดำเนินการดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว จึงต้องโปร่งใสและตรวจสอบได้ การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงมาตรฐานการประเมินที่เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ ทำให้ผู้ถูกประเมินมีความเชื่อมั่นต่อการทำงานของหน่วยงานของรัฐ และทำให้ระบบบริหารงานบุคคลของหน่วยงานของรัฐมีคุณภาพ การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับไม่ปรากฏพฤติการณ์ว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายแก่บุคคลใดตามมาตรา ๑๕ (๔) ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้ยุทธน์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแบบสำรวจข้อมูลผู้ที่มีคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งที่จะเข้ารับการคัดเลือก (แบบ สพป.ลพ.๑(๑/๑)) และรายละเอียดการให้คะแนนองค์ประกอบที่ ๑ ถึงองค์ประกอบที่ ๕ จากคณะกรรมการคัดเลือก

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๙๓/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคะแนนผลการสอบ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๓

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๓ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบคัดเลือกในตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา ตามประกาศ อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๓ เรื่องการขึ้นบัญชีและยกเลิกบัญชีผู้ผ่านการคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาและรองผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๓ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เฉพาะตำแหน่งผู้อำนวยการกลุ่มประสบการณ์ จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. ประกาศคะแนนภาคต่างๆ ของผู้สอบคัดเลือกได้ทุกคน
๒. ขอดูคะแนนของผู้อุทธรณ์ในวันที่ยื่นบันทึก

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๓ มีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๔๒๕๓/๙๒ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๓ พิจารณาแล้วไม่เปิดเผยโดยการประกาศคะแนนของผู้คัดเลือกได้รายอื่น เนื่องด้วยตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมีได้ และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๓ พิจารณาเปิดเผยเฉพาะคะแนนผู้ขอตามที่ร้องขอ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๓ ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๓ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกในตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา ตามประกาศ อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๓ เรื่องรับสมัครคัดเลือกข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๓ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๘ ต่อมาปรากฏผลการคัดเลือกตามประกาศ อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๓ เรื่องการขึ้นบัญชีและยกเลิกบัญชีผู้ผ่านการคัดเลือกเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษาและรองผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๓ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘ กลุ่มประสบการณ์ โดยผู้อุทธรณ์ได้รับการขึ้นบัญชีผู้สอบคัดเลือกได้ลำดับที่ ๘ แต่เกิดปัญหาการเฉลยข้อสอบทำให้มีการตรวจและประกาศผลใหม่ ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ได้รับการขึ้นบัญชีเป็นลำดับที่ ๑๐ ผู้อุทธรณ์จึงประสงค์ให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๓ ประกาศผลคะแนนของผู้สอบคัดเลือกได้ทุกคน เพื่อให้ทุกคนสามารถตรวจสอบได้

ในชั้นพิจารณาคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๓ มีหนังสือ ลับด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๒๕๓/๑๐๙ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า การไม่เปิดเผยคะแนนสอบของผู้คัดเลือกได้รายอื่นโดยประกาศเนื่องด้วยมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดให้หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมีได้ เพราะว่า นอกจากคุณสมบัติผู้มีสิทธิรับการคัดเลือกจะต้องเป็นไปตามคุณสมบัติทั่วไปไปตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ แล้วยังต้องมีคุณสมบัติเฉพาะตำแหน่งอีกส่วนหนึ่งด้วย อีกทั้งในการสอบคัดเลือกดังกล่าวได้ใช้หลักสูตรการคัดเลือกของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และกำหนดหลักเกณฑ์ในส่วนผู้อำนวยการสถานศึกษากลุ่มประสบการณ์ ดังนี้

๑. การประเมินสมรรถนะและความเหมาะสมกับตำแหน่ง (๒๕๐ คะแนน) ได้แก่

ภาค ก. ความรู้ความสามารถทั่วไป (๑๐๐ คะแนน) ได้แก่

- ความรู้ทั่วไปและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน (๕๐ คะแนน)
- ความสามารถในการบริหารงานในหน้าที่ (๕๐ คะแนน)

ภาค ข. ความเหมาะสมกับตำแหน่ง (๑๕๐ คะแนน) ได้แก่

- ประเมินประวัติผลงาน (๑๐๐ คะแนน)
- สัมภาษณ์ (๕๐ คะแนน)

๒. คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง ผู้สมัครต้องส่งประวัติและผลงาน ได้แก่ คุณวุฒิการศึกษา วิทยฐานะหรือระดับตำแหน่งที่เทียบเท่า การดำรงตำแหน่ง อายุราชการ วินัยและการรักษาวินัย การรักษา ราชการแทนหรือปฏิบัติราชการแทน การเป็นวิทยากรหรือคณะทำงาน รางวัลหรือผลงานที่เกิดกับผู้เรียน หรือรับบริการ รางวัลหรือผลงานที่เกิดกับตนเอง รางวัลหรือผลงานที่สถานศึกษาได้รับ เป็นข้อมูลข่าวสาร ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งผู้ร้องประสงค์จะให้ประกาศ คะแนนภาคต่างๆ ของผู้สอบคัดเลือกได้ทุกคน จึงพิจารณาไม่เปิดเผย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ คะแนนผลการสอบภาค ก. และภาค ข. ของกลุ่มประสบการณ์ผู้สอบคัดเลือกได้ทุกคน เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการ ตามกฎหมายและได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว จึงต้องโปร่งใสและตรวจสอบได้ การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึง มาตรฐานการประเมินที่เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ ทำให้ผู้ถูกประเมินมีความเชื่อมั่นต่อการทำงานของ หน่วยงานของรัฐ และทำให้ระบบบริหารงานบุคคลของหน่วยงานของรัฐมีคุณภาพ การเปิดเผยจึงไม่ทำให้ การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่ง พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตาม กฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวโดยให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดู จึงเพียงพอต่อการตรวจสอบผลการสอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการ บังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๓ เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คะแนนผลการสอบภาค ก. และภาค ข. ของกลุ่มประสบการณ์ผู้สอบคัดเลือกได้ทุกคน โดยให้ผู้อุทธรณ์เข้า ตรวจดู แต่ไม่ต้องให้สำเนา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๙๔/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือกผู้แทนครูสภา
และบันทึกการประชุมของคณะกรรมการคัดเลือก

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๗

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึง ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๗ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการพิจารณาคัดเลือกผู้แทนครูสภาใน อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๗ จำนวน ๔ รายการ ดังนี้

๑. หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกเป็นอนุกรรมการผู้แทนครูสภาใน อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๗

๒. คำสั่งหรือประกาศแต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครเป็นอนุกรรมการผู้แทนครูสภาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๗

๓. บันทึกการประชุมของคณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครเป็นอนุกรรมการผู้แทนครูสภาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๗

๔. ผลการคัดเลือกตามหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกผู้สมัครเป็นอนุกรรมการผู้แทนครูสภาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๗

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๗ มีหนังสือที่ ศธ ๐๔๒๕๓/๙๐ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๗ พิจารณาแล้วอนุญาตให้สำเนาเอกสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๔ โดยให้ปกปิดข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลในเอกสารรายการที่ ๔ และไม่อนุญาตให้สำเนาเอกสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารที่จัดอยู่

ในประเภทของข้อมูลข่าวสารที่การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด และเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๔) (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร รายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ ของหน่วยงานดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๗ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกเป็นอนุกรรมการผู้แทนครูสภาใน อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๗ มีผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกจำนวน ๗ คน คณะกรรมการคัดเลือกอนุกรรมการผู้แทนครูสภาใน อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๗ ได้ประชุมพิจารณาตรวจสอบประวัติ การฝึกอบรม การศึกษาดูงาน ประวัติการรับราชการ ประสบการณ์ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการศึกษา ด้านกฎหมาย หรือด้านการเงินการคลัง และผลงานที่แสดงให้เห็นว่าเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ และได้คัดเลือกโดยวิธีลงคะแนนลับ ผลการลงคะแนนคัดเลือกปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์ได้ลำดับที่ ๔ จึงไม่ได้รับการคัดเลือกเสนอชื่อ

ในชั้นพิจารณาคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๗ มีหนังสือที่ ศธ ๐๔๒๕๗/๑๒๔ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๗ เห็นว่ากระบวนการในส่วนของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีขั้นตอนสุดท้ายในการพิจารณาคัดเลือก แต่เป็นหน้าที่ของ ก.ค.ศ. ที่จะพิจารณาดำเนินการคัดเลือกและแต่งตั้งเป็นอนุกรรมการใน อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษา และขณะนี้การดำเนินการได้มาของ อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๗ อยู่ระหว่างที่สำนักงาน ก.ค.ศ. จะนำเสนอที่ประชุม ก.ค.ศ. เพื่อมีมติแต่งตั้งต่อไป ดังนั้น จึงอนุญาตให้สำเนาเอกสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๔ โดยให้ปกปิดข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลในเอกสารรายการที่ ๔ และไม่อนุญาตให้สำเนาเอกสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารที่จัดอยู่ในประเภทของข้อมูลข่าวสารที่การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ทั้งนี้ประธานคณะกรรมการได้สอบถามไปยังกรรมการทุกคนแล้วส่วนใหญ่ไม่อนุญาตให้เปิดเผยรายชื่อคณะกรรมการ และเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๔) (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ คำสั่งหรือประกาศแต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครเป็นอนุกรรมการผู้แทนครูสภาของสำนักงานเขต

พื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๗ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามกฎหมาย แม้การดำเนินการเรื่องดังกล่าวยังไม่แล้วเสร็จ แต่การเปิดเผยข้อมูลรายการนี้ไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และไม่ปรากฏพฤติการณ์ว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายแก่บุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารรายการนี้จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ข้อมูลข่าวสารที่ต้องวินิจฉัยต่อไปคือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ บันทึกการประชุมของคณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครเป็นอนุกรรมการผู้แทนครูสภา ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๗ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามกฎหมาย แต่เนื่องจากการดำเนินการยังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวในขณะนี้ อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เห็นว่า คำสั่งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของหน่วยงาน ขอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๗ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ คำสั่งหรือประกาศแต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือกผู้สมัครเป็นอนุกรรมการผู้แทนครูสภาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต ๒๗ พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๙๕/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการประชุม
ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต
แห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๘ ถึงประธาน ป.ป.ช. ขอข้อมูลข่าวสารรายงานการประชุมของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ที่พิจารณาสำนวนคดีที่ผู้อุทธรณ์กล่าวหาพนักงาน ธนากรกรุญไทย จำกัด (มหาชน) กับพวก ทุกครั้งที่ปรากฏรายชื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่เข้าประชุม

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน ป.ป.ช.) มีหนังสือลับ ที่ ปช ๐๐๑๙/๐๘๒๑ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วมีมติอนุญาตให้ผู้อุทธรณ์คัดถ่ายสำเนาหนังสือของสำนักงาน ป.ป.ช. ที่มีไปถึงกรรมการผู้จัดการใหญ่ ธนากรกรุญไทย จำกัด (มหาชน) ได้ ส่วนสำเนารายงานการประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในเรื่องกล่าวหาดังกล่าว ที่ประชุมมีมติไม่อนุญาตให้คัดถ่ายสำเนา เนื่องจากสำนักงาน ป.ป.ช. ได้แจ้งมติให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว และตามคำขอไม่ปรากฏว่าการอนุญาตให้คัดถ่ายสำเนารายงานการประชุมดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ต่อทางราชการหรือประโยชน์สาธารณะอย่างไร ไม่มีเหตุต้องอนุญาตให้คัดถ่ายเอกสารดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช. ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักงาน ป.ป.ช. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กล่าวหาพนักงานธนาการกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ว่า ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบกรณีนำหนังสือมอบอำนาจฉบับลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๘ ซึ่งสิ้นผลไปแล้ว เนื่องจากกรรมการผู้จัดการผู้มอบอำนาจหมดวาระการดำรงตำแหน่งแล้ว ไปยื่นประกอบ คำขอรับชำระหนี้ในคดีล้มละลายของศาลล้มละลายกลาง คดีหมายเลขแดงที่ ๑๐๐๙๙/๒๕๕๐ ที่กรมบังคับคดี ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้พิจารณาเห็นว่า เป็นเรื่องเกี่ยวกับกระบวนการทางคดีล้มละลายที่จะต้องโต้แย้งต่อศาลล้มละลาย มิใช่กรณีกล่าวหาเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) จึงไม่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่จะดำเนินการได้ และมีมติไม่รับเรื่องไว้พิจารณา สำนักงาน ป.ป.ช. จึงแจ้งมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ต่อมา ผู้อุทธรณ์ยื่นคำขอรายงานการประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการพิจารณาเรื่องของผู้อุทธรณ์ทุกครั้ง เพื่อตรวจสอบว่า ในการประชุมคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้มีการพิจารณาเรื่องของผู้อุทธรณ์อย่างไร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ รายงานการประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการพิจารณาเรื่องของผู้อุทธรณ์กรณีร้องเรียนกล่าวหาพนักงานธนาการกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบกรณีนำหนังสือมอบอำนาจฉบับลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๘ ซึ่งสิ้นผลไปแล้วไปยื่นประกอบคำขอรับชำระหนี้ในคดีล้มละลาย ทุกครั้งที่ปรากฏรายชื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่เข้าประชุม เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า การพิจารณาเรื่องร้องเรียนดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ร้องเรียนและมีส่วนได้เสียโดยตรงในกระบวนการดังกล่าว ย่อมสมควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขอ เพื่อตรวจสอบการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการ บังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงาน ป.ป.ช. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายงานการประชุมของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการพิจารณาเรื่องของผู้อุทธรณ์กรณีร้องเรียนกล่าวหาพนักงานธนากรกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบกรณีนำหนังสือมอบอำนาจฉบับลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๘ ซึ่งสิ้นผลไปแล้วไปยื่น ประกอบคำขอรับชำระหนี้ในคดีล้มละลาย ทุกครั้งที่ปรากฏรายชื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ที่เข้าประชุม พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๙๖/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเบิกจ่ายงบประมาณการจัดทำหลักเขต
และป้ายแสดงแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑ (ปราจีนบุรี)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ เป็นผู้ฟ้องคดีในคดีหมายเลขดำที่ ส. ๑๕/๒๕๕๗ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑ (ปราจีนบุรี) ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ เพื่อตรวจสอบว่า หัวหน้าอุทยานแห่งชาติทับลาน ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดได้มีการเบิกจ่ายงบประมาณในการจัดทำหลักเขตและป้ายแสดงแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลานจริงหรือไม่ ดังนี้

๑. สำเนาข้อมูลการเบิกจ่ายงบประมาณการจัดทำหลักเขตและป้ายอุทยานแห่งชาติทับลาน ตามแผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าวังน้ำเขียว พ.ศ. ๒๕๒๔ ทุกปี เฉพาะบริเวณท้องที่ตำบลไทยสามัคคี ตามนัยมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔

๒. สำเนาข้อมูลการเบิกจ่ายงบประมาณการจัดทำหลักเขตและป้ายอุทยานแห่งชาติทับลาน ตามแผนที่มาตราส่วน ๑ : ๕๐,๐๐๐ แนบท้ายหนังสือบันทึกข้อความที่ ๐๙๑๗.๔/๕๖๓๑ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๕

สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑ (ปราจีนบุรี) มีหนังสือ ที่ ทส ๐๙๑๑.๑๐/๑๒๓๕ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลดังนี้

๑. ตามคำให้การแก้ฟ้องในคดีหมายเลขดำที่ ส. ๑๕/๒๕๕๗ หน้าที่ ๔ วรรคแรก ที่ผู้อุทธรณ์กล่าวอ้างว่าทำให้ได้รับความเสียหายนั้น ข้อความดังกล่าวเป็นการทำคำชี้แจงให้ศาลเห็นว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์ที่บังอาจบุกรุกยึดถือครอบครองและปลูกสร้างสิ่งถาวรในพื้นที่อันเป็นอุทยานแห่งชาติ เป็นการกระทำที่มีขอบด้วยกฎหมาย อันเป็นข้อเท็จจริงมิได้มีข้อความใดในคำให้การแสดงถึงการหมิ่นประมาทหรือทำให้เสียหายต่อผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด สำหรับเส้นสีแดงในแผนที่มาตราส่วน ๑ :

๕๐,๐๐๐ ที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ทำการขยายให้มีขนาดใหญ่ขึ้นตามแผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกานั้น ยืนยันว่าแนวเขตพื้นที่อันเป็นอุทยานแห่งชาติยังคงเป็นไปตามแผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกาดังเดิม และทำให้เห็นสภาพพื้นที่ได้อย่างชัดเจนมากขึ้น รวมทั้งได้มีการจัดทำหลักเขตและป้ายแสดงแนวเขตอุทยานแห่งชาติ ตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ อย่างแน่นอน

๒. การจัดทำหลักเขตและป้ายประกาศแนวเขตอันเป็นอุทยานแห่งชาติทับลาน พนักงานเจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติตามเจตนารมณ์แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔ และเมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์มิใช่เป็นผู้มีสิทธิ์ในที่ดินพิพาทอันเป็นอุทยานแห่งชาติ และกระทำการบังอาจยึดถือครอบครองแสวงหาประโยชน์ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ อันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินตามมาตรา ๑๓๐๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ การกระทำของผู้อุทธรณ์จึงเป็นการกระทำที่มีขัดด้วยกฎหมาย

ดังนั้น การขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ในกรณีดังกล่าวจึงเป็นการขอข้อมูลข่าวสารโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร และเข้าลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑ (ปราจีนบุรี) และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า พื้นที่ดังกล่าวได้มีประกาศให้ป่าวังน้ำเขียวเป็นป่าสงวนแห่งชาติในปี พ.ศ. ๒๕๑๕ ตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๕๐๕ ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๔ ได้มีพระราชกฤษฎีกาประกาศกำหนดบริเวณพื้นที่ดังกล่าวให้เป็นอุทยานแห่งชาติทับลาน โดยกรมป่าไม้เป็นผู้รับผิดชอบในขณะนั้น ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นเอกสารหลักฐานการเบิกจ่ายงบประมาณในการจัดทำหลักเขตและป้ายแสดงแนวเขตอุทยานแห่งชาติ เป็นเอกสารการดำเนินการฝังหลักติดป้ายตั้งแต่ปี ๒๕๒๔ ในขณะที่อยู่ในการดูแลของกรมป่าไม้ ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้มีการปฏิรูประบบราชการ มีการแบ่งส่วนราชการโดยอุทยานแห่งชาติอยู่ในการดูแลของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช กรมป่าไม้ไม่ได้ส่งมอบเอกสารการจัดทำงบประมาณในการฝังหลักติดป้ายเขตอุทยานแห่งชาติให้กรมอุทยานแห่งชาติฯ ด้วย กรมอุทยานแห่งชาติฯ จึงไม่มีข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขออยู่ในความครอบครอง ในส่วนของผู้อุทธรณ์ได้มีการบุกรุกเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน จำนวน ๑-๒-๕๗ ไร่ โดยอ้างว่าบิดायกให้และทำประโยชน์อยู่ก่อนแล้ว จากการตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ไม่ปรากฏหลักฐานว่าผู้อุทธรณ์ได้รับอนุญาตให้อาศัยทำกินในพื้นที่ดังกล่าว เจ้าหน้าที่จึงจับกุมดำเนินคดี ต่อมาผู้อุทธรณ์ฟ้องคดีต่อศาลปกครองนครราชสีมาพร้อมขอทุเลาการบังคับคำสั่งทางปกครองที่ให้ผู้อุทธรณ์รื้อถอนสิ่งปลูกสร้างออกไปจากพื้นที่ ศาลปกครองมีคำสั่งยกคำร้องขอทุเลาการบังคับและอยู่ระหว่างการพิจารณาคดีของศาล

ในชั้นพิจารณาคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนกรมป่าไม้ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมสรุปได้ว่า เดิมกรมป่าไม้มีหน้าที่ดูแลอุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า และป่าสงวนแห่งชาติ ต่อมาปี พ.ศ. ๒๕๒๔ ได้มีพระราชกฤษฎีกาประกาศกำหนดเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน อยู่ในเขตรับผิดชอบของป่าไม้เขตปราจีนบุรี กรมป่าไม้ โดยในการจัดทำหลักเขตอุทยานแห่งชาติ กรมป่าไม้จะจัดสรรงบประมาณให้แก่สำนักงานป่าไม้เขตพื้นที่เพื่อดำเนินการต่อไป ในการรังวัดจัดทำแนวเขตอุทยานแห่งชาติเป็นหน้าที่ของ กองวิศวกรรมป่าไม้ สำหรับการจัดผังหลักเขตเป็นหน้าที่ของ ๒ หน่วยงานคือ กองวิศวกรรมป่าไม้และสำนักงานป่าไม้เขตพื้นที่ ต่อมาปี พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้มีการแบ่งส่วนราชการใหม่ ป่าไม้เขตปราจีนบุรี เปลี่ยนเป็นสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑ (ปราจีนบุรี) จึงเข้าใจว่าข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเกี่ยวกับเอกสารหลักฐานการเบิกจ่ายงบประมาณในการจัดทำหลักเขตและป้ายแสดงแนวเขตอุทยานแห่งชาติ อาจจะอยู่ที่สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑ (ปราจีนบุรี) อย่างไรก็ดี ส่วนงานคลัง กรมป่าไม้ได้ค้นหาเอกสารงบประมาณเบิกจ่ายการจัดทำหลักเขตและป้ายแสดงแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลานแล้ว ยังค้นหาไม่พบเนื่องจากระยะเวลาตั้งแต่จัดทำเอกสารจนถึงปัจจุบันผ่านมานานกว่า ๓๐ ปีแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ ข้อมูลการเบิกจ่ายงบประมาณการจัดทำหลักเขตและป้ายแสดงแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน เป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการเงินที่เปิดเผยได้ แต่หน่วยงานปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครองผู้อุทธรณ์จึงต้องใช้สิทธิร้องเรียน ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเข้าตรวจสอบความมีอยู่ของข้อมูลข่าวสารดังกล่าวต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๙๗/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเบิกจ่ายงบประมาณการจัดทำหลักเขต
และป้ายแสดงแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อุทยานแห่งชาติทับลาน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ เป็นผู้ฟ้องคดีในคดีหมายเลขดำที่ ส. ๑๘/๒๕๕๗ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑ (ปราจีนบุรี) ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ เพื่อตรวจสอบว่า หัวหน้าอุทยานแห่งชาติทับลาน ตลอดจนผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดได้มีการเบิกจ่ายงบประมาณในการจัดทำหลักเขตและป้ายแสดงแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลานจริงหรือไม่ ดังนี้

๑. สำเนาข้อมูลการเบิกจ่ายงบประมาณการจัดทำหลักเขตและป้ายอุทยานแห่งชาติทับลาน ตามแผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าวังน้ำเขียว พ.ศ. ๒๕๒๔ ทุกปี เฉพาะบริเวณท้องที่ตำบลไทยสามัคคี ตามนัยมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔

๒. สำเนาข้อมูลการเบิกจ่ายงบประมาณการจัดทำหลักเขตและป้ายอุทยานแห่งชาติทับลาน ตามแผนที่มาตราส่วน ๑ : ๕๐,๐๐๐ แนบท้ายหนังสือบันทึกข้อความที่ ๐๙๑๗.๔/๖๑๓๐ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

อุทยานแห่งชาติทับลาน มีหนังสือ ที่ ทส ๐๙๑๑.๖๐๑/๑๐๘๙ ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า อุทยานแห่งชาติทับลานได้ประสานขอข้อมูลดังกล่าวไปยังสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑ (ปราจีนบุรี) ซึ่งสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑ (ปราจีนบุรี) ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๐๙๑๑.๑๐/๑๘๔๒ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๘ แจ้งว่า ผู้อุทธรณ์มิใช่เป็นผู้มีสิทธิในที่ดินพิพาทอันเป็นอุทยานแห่งชาติและกระทำการบังอาจยึดถือ ครอบครองแสวงหาประโยชน์ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ อันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินตามมาตรา ๑๓๐๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ การกระทำของผู้อุทธรณ์จึงเป็นการกระทำที่มีขอบด้วยกฎหมาย การขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ในกรณีดังกล่าวจึงเป็น

การขอข้อมูลข่าวสารโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร และเข้าลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑ (ปราจีนบุรี) และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า พื้นที่ดังกล่าวได้มีประกาศให้ป่าวังน้ำเขียวเป็นป่าสงวนแห่งชาติในปี พ.ศ. ๒๕๑๕ ตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๕๐๕ ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๔ ได้มีพระราชกฤษฎีกาประกาศกำหนดบริเวณพื้นที่ดังกล่าวให้เป็นอุทยานแห่งชาติทับลาน โดยกรมป่าไม้เป็นผู้รับผิดชอบในขณะนั้น ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นเอกสารหลักฐานการเบิกจ่ายงบประมาณในการจัดทำหลักเขตและป้ายแสดงแนวเขตอุทยานแห่งชาติ เป็นเอกสารการดำเนินการฝังหลักติดป้ายตั้งแต่ปี ๒๕๒๔ ในขณะที่อยู่ในการดูแลของกรมป่าไม้ ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้มีการปฏิรูประบบราชการ มีการแบ่งส่วนราชการโดยอุทยานแห่งชาติอยู่ในการดูแลของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช กรมป่าไม้ไม่ได้ส่งมอบเอกสารการจัดทำงบประมาณในการฝังหลักติดป้ายเขตอุทยานแห่งชาติให้กรมอุทยานแห่งชาติฯ ด้วย กรมอุทยานแห่งชาติฯ จึงไม่มีข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขออยู่ในความครอบครอง ผู้อุทธรณ์ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการฯ สรุปความได้ว่า อุทยานแห่งชาติทับลานได้มีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์รื้อถอนสิ่งปลูกสร้างออกจากเขตอุทยานแห่งชาติ โดยสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑ (ปราจีนบุรี) ได้อำเภอที่ซึ่งสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๗ (นครราชสีมา) จัดทำขึ้น และไม่ใช่แผนที่แนบท้ายกฎกระทรวง เป็นแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน พร้อมอ้างว่าสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑ (ปราจีนบุรี) ได้มีการซ่อมแซมหลักเขตอุทยานแห่งชาติทับลานตามเส้นสีแดงในแผนที่ดังกล่าวเป็นประจำทุกปี แต่ปรากฏว่าไม่เคยมีชาวบ้านคนใดเคยเห็นหลักเขตอุทยานแห่งชาติทับลานในพื้นที่ดังกล่าวแต่อย่างใด ผู้อุทธรณ์ซึ่งได้รับความเสียหายโดยตรงจึงขอข้อมูลการเบิกจ่ายงบประมาณในการซ่อมแซมหลักเขตอุทยานแห่งชาติ เพื่อตรวจสอบว่าจุดพิกัดที่ทำการซ่อมแซมหลักเขตอยู่ในพื้นที่เขตอุทยานแห่งชาติทับลาน และที่ดินของผู้อุทธรณ์อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติทับลานตามที่กล่าวหาจริง

ในชั้นพิจารณาคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนกรมป่าไม้ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมสรุปได้ว่า เดิมกรมป่าไม้มีหน้าที่ดูแลอุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า และป่าสงวนแห่งชาติ ต่อมาปี พ.ศ. ๒๕๒๔ ได้มีพระราชกฤษฎีกาประกาศกำหนดเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน อยู่ในเขตรับผิดชอบของป่าไม้เขตปราจีนบุรี กรมป่าไม้ โดยในการจัดทำหลักเขตอุทยานแห่งชาติ กรมป่าไม้จะจัดสรรงบประมาณให้แก่สำนักงานป่าไม้เขตพื้นที่เพื่อดำเนินการต่อไป ในการรังวัดจัดทำแนวเขตอุทยานแห่งชาติเป็นหน้าที่ของ กองวิศวกรรมป่าไม้ สำหรับการจัดฝังหลักเขตเป็นหน้าที่ของ ๒ หน่วยงานคือ กองวิศวกรรมป่าไม้และสำนักงานป่าไม้เขตพื้นที่ ต่อมาปี

พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้มีการแบ่งส่วนราชการใหม่ ป่าไม้เขตปราจีนบุรี เปลี่ยนเป็นสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑ (ปราจีนบุรี) จึงเข้าใจว่าข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเกี่ยวกับเอกสารหลักฐานการเบิกจ่ายงบประมาณในการจัดทำหลักเขตและป้ายแสดงแนวเขตอุทยานแห่งชาติ อาจอยู่ที่สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑ (ปราจีนบุรี) อย่างไรก็ดี ส่วนงานคลัง กรมป่าไม้ได้ค้นหาเอกสารงบประมาณเบิกจ่ายการจัดทำหลักเขตและป้ายแสดงแนวเขตอุทยานแห่งชาติที่ขอลานแล้ว ยังค้นหาไม่พบเนื่องจากระยะเวลาตั้งแต่จัดทำเอกสารจนถึงปัจจุบันผ่านมานานกว่า ๓๐ ปีแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ ข้อมูลการเบิกจ่ายงบประมาณการจัดทำหลักเขตและป้ายแสดงแนวเขตอุทยานแห่งชาติที่ขอลาน เป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการเงินที่เปิดเผยได้ แต่หน่วยงานปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง ผู้อุทธรณ์จึงต้องใช้สิทธิร้องเรียน ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเข้าตรวจสอบความมีอยู่ของข้อมูลข่าวสารต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๙๘/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเบิกจ่ายงบประมาณการจัดทำหลักเขต
และป้ายแสดงแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อุทยานแห่งชาติทับลาน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงหัวหน้าอุทยานแห่งชาติทับลาน ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ เพื่อตรวจสอบจุดตำแหน่งที่ตั้งหลักเขตอุทยานแห่งชาติทับลานว่าอยู่ตรงบริเวณใด ดังนี้

๑. สำเนาข้อมูลการเบิกจ่ายงบประมาณการจัดทำหลักเขตและป้ายอุทยานแห่งชาติทับลาน ตามแผนที่แนบท้ายพระราชกฤษฎีกากำหนดบริเวณที่ดินป่าวังน้ำเขียว พ.ศ. ๒๕๒๔ ทุกปี เฉพาะบริเวณท้องที่ตำบลวังน้ำเขียว ตามนัยมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๔

๒. สำเนาข้อมูลการเบิกจ่ายงบประมาณการจัดทำหลักเขตและป้ายอุทยานแห่งชาติทับลาน ตามแผนที่มาตราส่วน ๑ : ๕๐,๐๐๐

อุทยานแห่งชาติทับลาน มีหนังสือ ที่ ทส ๐๙๑๑.๖๐๑/๑๐๘๘ ลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า อุทยานแห่งชาติทับลานได้ประสานขอข้อมูลดังกล่าวไปยังสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑ (ปราจีนบุรี) ซึ่งสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑ (ปราจีนบุรี) พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์มิใช่เป็นผู้มีสิทธิในที่ดินพิพาทอันเป็นอุทยานแห่งชาติ และกระทำการบังอาจยึดถือ ครอบครองแสวงหาประโยชน์ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ อันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินตามมาตรา ๑๓๐๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ การกระทำของผู้อุทธรณ์จึงเป็นการกระทำที่มีขอบด้วยกฎหมาย การขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ในกรณีดังกล่าวจึงเป็นการขอข้อมูลข่าวสารโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร และเข้าลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑ (ปราจีนบุรี) และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า พื้นที่ดังกล่าวได้มีประกาศให้ป่าวังน้ำเขียวเป็นป่าสงวนแห่งชาติในปี พ.ศ. ๒๕๑๕ ตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๕๐๕ ออกตามความในพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๔ ได้มีพระราชกฤษฎีกาประกาศกำหนดบริเวณพื้นที่ดังกล่าวให้เป็นอุทยานแห่งชาติทับลาน โดยกรมป่าไม้เป็นผู้รับผิดชอบในขณะนั้น ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นเอกสารหลักฐานการเบิกจ่ายงบประมาณในการจัดทำหลักเขตและป้ายแสดงแนวเขตอุทยานแห่งชาติเป็นเอกสารการดำเนินการฝังหลักติดป้ายตั้งแต่ปี ๒๕๒๔ ในขณะที่อยู่ในการดูแลของกรมป่าไม้ ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้มีการปฏิรูประบบราชการ มีการแบ่งส่วนราชการโดยอุทยานแห่งชาติอยู่ในการดูแลของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช กรมป่าไม้ไม่ได้ส่งมอบเอกสารการจัดทำงบประมาณในการฝังหลักติดป้ายเขตอุทยานแห่งชาติให้กรมอุทยานแห่งชาติฯ ด้วย กรมอุทยานแห่งชาติฯ จึงไม่มีข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขออยู่ในความครอบครอง ผู้อุทธรณ์ให้อัยคำต่อคณะกรรมการฯ สรุปความได้ว่า อุทยานแห่งชาติทับลานได้มีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์รื้อถอนสิ่งปลูกสร้างออกจากเขตอุทยานแห่งชาติ โดยสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑ (ปราจีนบุรี) ได้อำเภอที่ซึ่งสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๗ (นครราชสีมา) จัดทำขึ้น และไม่ใช่แผนที่แนบท้ายกฎกระทรวง เป็นแนวเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน พร้อมอ้างว่าสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑ (ปราจีนบุรี) ได้มีการซ่อมแซมหลักเขตอุทยานแห่งชาติทับลานตามเส้นสีแดงในแผนที่ดังกล่าวเป็นประจำทุกปี แต่ปรากฏว่าไม่เคยมีชาวบ้านคนใดเคยเห็นหลักเขตอุทยานแห่งชาติทับลานในพื้นที่ดังกล่าวแต่อย่างใด ผู้อุทธรณ์ซึ่งได้รับความเสียหายโดยตรงจึงขอข้อมูลการเบิกจ่ายงบประมาณในการซ่อมแซมหลักเขตอุทยานแห่งชาติ เพื่อตรวจสอบว่าจุดพิกัดที่ทำการซ่อมแซมหลักเขตอยู่ในพื้นที่เขตอุทยานแห่งชาติทับลาน และที่ดินของผู้อุทธรณ์อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติทับลานตามที่กล่าวหาจริง

ในชั้นพิจารณาคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนกรมป่าไม้ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมสรุปได้ว่า เดิมกรมป่าไม้มีหน้าที่ดูแลอุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า และป่าสงวนแห่งชาติ ต่อมาปี พ.ศ. ๒๕๒๔ ได้มีพระราชกฤษฎีกาประกาศกำหนดเขตอุทยานแห่งชาติทับลาน อยู่ในเขตรับผิดชอบของป่าไม้เขตปราจีนบุรี กรมป่าไม้โดยในการจัดทำหลักเขตอุทยานแห่งชาติ กรมป่าไม้จะจัดสรรงบประมาณให้แก่สำนักงานป่าไม้เขตพื้นที่เพื่อดำเนินการต่อไป ในการรังวัดจัดทำแนวเขตอุทยานแห่งชาติเป็นหน้าที่ของ กองวิศวกรรมป่าไม้ สำหรับการจัดฝังหลักเขตเป็นหน้าที่ของ ๒ หน่วยงานคือ กองวิศวกรรมป่าไม้และสำนักงานป่าไม้เขตพื้นที่ ต่อมาปี พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้มีการแบ่งส่วนราชการใหม่ ป่าไม้เขตปราจีนบุรี เปลี่ยนเป็นสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑

(ปราจีนบุรี) จึงเข้าใจว่าข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเกี่ยวกับเอกสารหลักฐานการเบิกจ่ายงบประมาณในการจัดทำหลักเขตและป้ายแสดงแนวเขตอุทยานแห่งชาติ อาจจะอยู่ที่สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑ (ปราจีนบุรี) อย่างไรก็ดี ส่วนงานคลัง กรมป่าไม้ได้ค้นหาเอกสารงบประมาณเบิกจ่ายการจัดทำหลักเขตและป้ายแสดงแนวเขตอุทยานแห่งชาติที่บลิ้นแล้ว ยังค้นหาไม่พบเนื่องจากระยะเวลาตั้งแต่จัดทำเอกสารจนถึงปัจจุบันผ่านมานานกว่า ๓๐ ปีแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ ข้อมูลการเบิกจ่ายงบประมาณในการจัดทำหลักเขตและป้ายแสดงแนวเขตอุทยานแห่งชาติที่บลิ้น เป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการเงินที่เปิดเผยได้ แต่หน่วยงานปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง ผู้อุทธรณ์จึงต้องใช้สิทธิร้องเรียน ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเข้าตรวจสอบความมีอยู่ของข้อมูลข่าวสารดังกล่าวต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙๙/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงการคลังเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กระทรวงการคลัง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ อดีตดำรงตำแหน่งสรรพากรพื้นที่ (ผู้อำนวยการสูง) สำนักงานสรรพากรพื้นที่นครราชสีมา กรมสรรพากร ถูกลงโทษไล่ออกจากราชการ กรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงกระทรวงการคลัง ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๑๐ รายการ ได้แก่

๑. บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาตามข้อ ๑๔ (แบบ สว. ๒)
๒. บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา ตามข้อ ๑๕ (แบบ สว. ๓)
๓. บันทึกถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหา (แบบ สว. ๔)
๔. บันทึกถ้อยคำพยานของฝ่ายกล่าวหา/ฝ่ายผู้ถูกกล่าวหา (แบบ สว. ๕) ที่ให้การทั้งหมดทุกปากทั้ง ๒ ฝ่าย และเอกสารหลักฐานที่พยานนำมามอบให้กับคณะกรรมการสอบสวน
๕. เอกสารปะหน้าหนังสือรายงานผลการสอบสวนที่ประธานกรรมการสอบสวนรายงานต่อปลัดกระทรวงการคลัง
๖. หนังสือรายงานผลการสอบสวน (แบบ สว. ๖) และคำสั่งของปลัดกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้พิจารณาสั่งการในรายงานการสอบสวน
๗. สรุปรายงานของฝ่ายเลขาธิการคณะกรรมการ อ.ก.พ. กระทรวงการคลังที่ทำการสรุปเรื่องที่จะนำเข้าสู่ที่ประชุมตามที่ปลัดกระทรวงหรือรัฐมนตรีได้สั่งการให้คณะกรรมการ อ.ก.พ. กระทรวงทราบในรายละเอียดของเรื่องที่ประชุมและแจ้งเวียนให้คณะกรรมการศึกษาพร้อมกับระเบียบวาระการประชุม
๘. หนังสือของสำนักทรัพยากรบุคคล สำนักปลัดกระทรวงการคลังเชิญคณะกรรมการ อ.ก.พ. กระทรวงการคลังเข้าประชุม

๙. ระเบียบวาระการประชุม อ.ก.พ. กระทรวงการคลัง เมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๘

๑๐. รายงานการประชุม อ.ก.พ. กระทรวงการคลัง เมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๘

กระทรวงการคลังมีหนังสือ ลับ ด่วน ที่ กค ๐๒๐๕.๔/ล ๑๔๗๗ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ได้พิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ พิจารณาแล้วเห็นว่า เป็นเอกสารที่คณะกรรมการสอบสวนได้ส่งมอบให้กับผู้อุทธรณ์แล้ว ประกอบกับเอกสารดังกล่าวมีรายละเอียดปรากฏอยู่ใน

เอกสารรายงานการสอบสวน (แบบ สว. ๖) ของคณะกรรมการสอบสวน ที่ผู้อุทธรณ์ได้ร้องขอคัดสำเนาแล้ว จึงไม่อนุญาตให้คัดสำเนา

๒. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ พิจารณาแล้วเห็นว่า เอกสารดังกล่าวมีรายละเอียดปรากฏอยู่ในเอกสารรายงานการสอบสวน (แบบ สว. ๖) ของคณะกรรมการสอบสวน ที่ผู้อุทธรณ์ได้ร้องขอคัดสำเนาแล้ว จึงไม่อนุญาตให้คัดสำเนา

๓. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ได้ร้องขอคัดสำเนาดังกล่าวมีรายละเอียดปรากฏอยู่ในเอกสารรายงานการสอบสวน (แบบ สว. ๖) ของคณะกรรมการสอบสวน ที่ผู้อุทธรณ์ได้ร้องขอคัดสำเนาแล้ว จึงไม่อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์คัดสำเนา ส่วนเอกสารหลักฐานที่พยานนำมามอบให้กับคณะกรรมการสอบสวนนั้น เป็นพยานหลักฐานประกอบการสอบสวน และเป็นข้อมูลที่จะทำให้ทราบว่าผู้ใดเป็นผู้ให้ข้อมูล ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว อาจทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อนุญาตให้คัดสำเนา

๔. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ พิจารณาแล้วเห็นว่า เอกสารดังกล่าวเป็นรายงานความเห็นของเจ้าหน้าที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และผู้มีอำนาจพิจารณาสั่งการในการดำเนินการ จึงเป็นความเห็นภายในหน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อนุญาตให้คัดสำเนา

๕. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ พิจารณาแล้วเห็นว่า รายงานการสอบสวน (แบบ สว. ๖) ของคณะกรรมการสอบสวน เป็นข้อมูลข่าวสารที่กระทบสิทธิของผู้อุทธรณ์โดยตรง และเป็นเอกสารที่ใช้ในการปกป้องสิทธิของผู้อุทธรณ์ในการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อ ก.พ.ค. ประกอบกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่อย่างไรก็ดี จึงพิจารณาอนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ได้ และเนื่องจากการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัตินี้ จึงขอปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่อาจทำให้ทราบถึงบุคคลที่ให้การเป็นพยาน ส่วนคำสั่งของปลัดกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้พิจารณาสั่งการในรายงานการสอบสวน (แบบ สว. ๖) ที่ผู้อุทธรณ์ได้ร้องขอคัดสำเนาดังกล่าวนั้น เนื่องจากเอกสารดังกล่าวเป็นความเห็นภายในหน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อนุญาตให้คัดสำเนาเอกสารในส่วนนี้

๖. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ พิจารณาแล้วเห็นว่า เอกสารดังกล่าวเป็นความเห็นภายในหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อนุญาตให้คัดสำเนา

๗. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๘ พิจารณาแล้วเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามเอกสารดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์ไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ จึงพิจารณาอนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้

๘. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๙ พิจารณาแล้วเห็นว่า เอกสารดังกล่าวมีรายละเอียดในส่วนที่เป็นความเห็นของเจ้าหน้าที่ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการดำเนินการเกี่ยวกับการสั่งการให้เป็นไปตามนัยมาตรา ๙๗ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ปรากฏอยู่ จึงเป็นความเห็นภายในหน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อนุญาตให้คัดสำเนา

๙. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๐ พิจารณาแล้วเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามเอกสารดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์ไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงพิจารณาอนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว และชี้แจงว่า กระทรวงการคลังได้มีคำสั่งปฏิเสธไม่อนุญาตให้คัดสำเนาเอกสารบางรายการ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงกระทรวงการคลังขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๑๐ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่กระทรวงการคลังเปิดเผยเฉพาะข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ โดยปกปิดคำสั่งของปลัดกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ชื่อหรือข้อความอื่นใดที่อาจทำให้ทราบถึงบุคคลที่ให้การเป็นพยาน ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๘ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๐ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย กระทรวงการคลังมีหนังสือ ถัด ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๒๐๕.๔/ล ๒๐๒๐ ลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงเลขานุการฯ จัดส่งเอกสารและชี้แจง ดังนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นเอกสารที่คณะกรรมการสอบสวนได้ส่งมอบให้กับผู้อุทธรณ์แล้ว

๒. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ มีรายละเอียดปรากฏอยู่ในเอกสารรายงานการสอบสวน (แบบ สว. ๖) ของคณะกรรมการสอบสวน ที่กระทรวงการคลังได้ส่งมอบให้ผู้อุทธรณ์แล้ว จึงไม่อนุญาตให้คัดสำเนา

๓. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๙ เป็นความเห็นภายในหน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อนุญาตให้คัดสำเนา

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๘ ชี้แจงว่าเมื่อได้รับคำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) แล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นข้อมูลข่าวสารที่กระทรวงการคลังได้เคยเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงไม่มีประเด็นที่จะต้องพิจารณา แต่ให้กระทรวงการคลังให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการดังกล่าวที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ เกี่ยวกับคำสั่งของปลัดกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๙ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนที่ดำเนินการเสร็จสิ้นและมีคำสั่งไล่ออกจากราชการแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ใช่ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ผู้อุทธรณ์จึงมีเหตุอันสมควรที่จะได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้ในการปกป้องสิทธิของตน ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารในส่วนชื่อหรือข้อความอื่นใดที่อาจทำให้ทราบถึงบุคคล

ที่ทำให้การเป็นพยานให้ปกปิดไว้เพราะการเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ ที่ปกปิดเกี่ยวกับชื่อหรือข้อความอื่นใดที่อาจทำให้ทราบถึงบุคคลที่ให้การเป็นพยาน เมื่อกระทรวงการคลังมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้กระทรวงการคลังให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ และให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ ที่เกี่ยวกับคำสั่งของปลัดกระทรวงการคลังและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๘ ยกเว้นข้อมูลข่าวสารในส่วนชื่อหรือข้อความอื่นใดที่อาจทำให้ทราบถึงบุคคลที่ให้การเป็นพยานให้ปกปิดไว้พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ และให้ยกอุทธรณ์ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ ที่เกี่ยวกับชื่อหรือข้อความอื่นใดที่อาจทำให้ทราบถึงบุคคลที่ให้การเป็นพยาน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐๐/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายชื่อบุคคล

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตตลาดพร้าว

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการเขตตลาดพร้าว เพื่อขอข้อมูลรายชื่อบุคคลจำนวน ๒ ราย ซึ่งเป็น ผู้อยู่อาศัยข้างเคียงที่แจ้งว่าไม่ได้รับความเดือดร้อนจากการเย็บผ้าของนาง ข.

สำนักงานเขตตลาดพร้าวมีหนังสือ ที่ กท ๖๖๐๔/๒๖๔๐ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากอาจมีผลร้ายต่อเจ้าของข้อมูล และเจ้าของข้อมูลไม่ประสงค์ให้เปิดเผยข้อมูลของตนต่อบุคคลอื่น ตามมาตรา ๑๕ (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานเขตตลาดพร้าวและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับความเดือดร้อนจากเสียงเย็บผ้าของนาง ข. จึงมีคำขอข้อมูลรายชื่อบุคคลจำนวน ๒ ราย ซึ่งเป็นผู้อยู่อาศัยข้างเคียงที่สำนักงานเขตตลาดพร้าวแจ้งว่าไม่ได้รับความเดือดร้อนจากการเย็บผ้าดังกล่าว แต่สำนักงานเขตตลาดพร้าวปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปได้ความว่า นาง ข. ซึ่งอาศัยอยู่ข้างบ้านผู้อุทธรณ์ ประกอบธุรกิจเย็บผ้าตั้งแต่ปี ๒๕๕๒ สร้างความเดือดร้อนรำคาญและผลกระทบทางเสียงให้แก่ผู้อุทธรณ์เป็นอย่างมาก ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนต่อสำนักงานเขตตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร และฟ้องคดีต่อศาลปกครองแต่ก็ไม่เป็นผล ผู้อุทธรณ์ยังคงได้รับความเดือดร้อนรำคาญจนถึงปัจจุบันผู้อุทธรณ์จึงฟ้องคดีแพ่ง เพื่อเรียกค่าเสียหายจากคู่กรณี ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้รับแจ้งจากสำนักงานเขตตลาดพร้าวว่า บุคคลจำนวน ๒ ราย ซึ่งเป็นผู้อยู่อาศัยข้างเคียงแจ้งว่าไม่ได้รับความเดือดร้อนจากการเย็บผ้าของคู่กรณี

ผู้อุทธรณ์ต้องการทราบว่าบุคคลทั้ง ๒ รายคือใคร เพื่อจะนำไปสืบพยานในศาลได้ว่าเหตุใดบุคคลทั้ง ๒ นั้น จึงไม่ได้รับความเดือดร้อน

ผู้แทนสำนักงานเขตลาดพร้าวชี้แจงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์กับคู่กรณีมีเรื่องร้องเรียน กันหลายกรณี เมื่อผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสาร สำนักงานเขตลาดพร้าวได้เสนอเรื่องให้คณะกรรมการ ข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตลาดพร้าวพิจารณาแล้วเห็นว่า ไม่ควรเปิดเผยเนื่องจากอาจมีผลร้ายต่อ เจ้าของข้อมูล และเจ้าของข้อมูลไม่ประสงค์ให้เปิดเผยข้อมูลของตนต่อบุคคลอื่น ตามมาตรา ๑๕ (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำนักงานเขตลาดพร้าวจึง ไม่เปิดเผยข้อมูลรายชื่อบุคคล จำนวน ๒ ราย ซึ่งเป็นผู้อยู่อาศัยข้างเคียงที่แจ้งว่าไม่ได้รับความเดือดร้อน จากการเย็บผ้าของนาง ข. เนื่องจากไม่ต้องการให้ผู้ที่ไม่เกี่ยวข้องให้ข้อมูลเดือดร้อน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ รายชื่อบุคคล จำนวน ๒ ราย ซึ่งเป็นผู้อยู่อาศัยข้างเคียงที่สำนักงานเขตลาดพร้าวแจ้งว่าไม่ได้รับความเดือดร้อนจาก การเย็บผ้าของนาง ข. มีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผย ต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับ รายชื่อดังกล่าวไม่มีผลต่อการดำเนินการเกี่ยวกับการแก้ไขความเดือดร้อนรำคาญของผู้อุทธรณ์ ดังนั้น การที่สำนักงานเขตลาดพร้าวปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงชอบแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายจึงยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐๑/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
เกี่ยวกับรายงานการประชุม

ผู้อุทธรณ์

: นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๗ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๔ รายการ ดังต่อไปนี้

๑.รายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วาระเกี่ยวกับการเสนอรายงานการดำเนินการทางวินัย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ ข. และเอกสารประกอบการพิจารณา

๒.รายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วาระที่เกี่ยวกับการพิจารณาข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ การสรรหาคณบดี คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย และผู้อำนวยการ ทั้ง ๓ ฉบับ

๓.รายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วาระเกี่ยวกับการพิจารณา Plagiarism ของรองศาสตราจารย์ ค.

๔. รายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วาระเกี่ยวกับการพิจารณาหนังสือของผู้อุทธรณ์ ถึงสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเกี่ยวกับการดำเนินการของคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ในการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์ จำนวน ๑๕ เรื่อง

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๙.๑.๐๓/๙๗๓๗ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๓ ไม่มี ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นข้อมูลที่อยู่ระหว่างเป็นข้อพิพาททางคดี ซึ่งยังไม่อาจเปิดเผยให้กับบุคคลใดได้ โดยมหาวิทยาลัยฯ ถือว่าเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕

(๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ผู้อุทธรณ์ระบุรายละเอียดไม่ชัดเจนเพียงพอที่จะค้นหาข้อมูลข่าวสารได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ต้องการรายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ในครั้งที่มีการพิจารณาข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ การสรรหาคณบดี คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย ผู้อำนวยการ และในครั้งที่มีการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์ แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปความได้ว่า เมื่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒไม่มีข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๓ อยู่ในความครอบครอง ผู้อุทธรณ์จึงขอชี้แจงเฉพาะข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๔ ดังนี้ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ สืบเนื่องจากเมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๔๖ สภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้พิจารณาแก้ไขข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เกี่ยวกับการสรรหาคณบดี คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย และผู้อำนวยการ จำนวน ๓ ฉบับ ต่อมาผู้อุทธรณ์พบว่า ข้อบังคับในปัจจุบันไม่ตรงกับข้อบังคับที่มีการพิจารณาของสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผู้อุทธรณ์จึงต้องการรายงานการประชุมเพื่อนำไปตรวจสอบ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ สืบเนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้เคยร้องทุกข์ไปยังคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ รวม ๒ ครั้ง จำนวน ๑๕ เรื่อง คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ไม่เคยแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบถึงการรับเรื่องของผู้อุทธรณ์ไว้พิจารณา รายชื่อคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ที่พิจารณาเรื่องของผู้อุทธรณ์ และไม่เคยเชิญผู้อุทธรณ์เข้าชี้แจง ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้รับการแจ้งผลจากคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ให้ยุติเรื่องร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์ทั้ง ๑๕ เรื่อง ผู้อุทธรณ์จึงได้ทำหนังสือถึงเลขาธิการสภามหาวิทยาลัยฯ เพื่อร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ และได้รับการส่งเรื่องคืนอุทธรณ์จึงทำหนังสือถึงกรรมการสภามหาวิทยาลัยฯ บางคน ผู้อุทธรณ์จึงต้องการทราบว่า เรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ นั้นมีการเสนอเพื่อให้สภามหาวิทยาลัยฯ พิจารณาหรือไม่ และคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ได้เคยเสนอเรื่องของผู้อุทธรณ์ต่อสภามหาวิทยาลัยฯ หรือไม่

ผู้แทนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารไปยังมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน ๔ รายการ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ไม่มี เนื่องจาก ไม่มีการเสนอวาระเพื่อพิจารณาในเรื่องดังกล่าว ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เนื่องจากคำขอของผู้อุทธรณ์ไม่ชัดเจนว่า ต้องการรายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วาระที่เกี่ยวกับการพิจารณา

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ การสรรหาคณบดี คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย และผู้อำนวยการ ทั้ง ๓ ฉบับ ในปีไหน ทำให้ไม่ทราบว่าเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการฟ้องร้องดำเนินคดีหรือไม่ จึงได้ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ไม่มี เนื่องจากสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒไม่เคยประชุมในเรื่องนี้ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ เนื่องจากเรื่องร้องเรียน ร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์มีมากกว่า ๔๐ เรื่อง จึงไม่ทราบว่าหมายถึงเรื่องใด มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้สอบถามไปยังหน่วยงานต่างๆ ในมหาวิทยาลัยฯ และได้รับทราบว่ามิกรณีที่มีผู้อุทธรณ์ได้ยื่นหนังสือร้องทุกข์ต่อกรรมการสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒบางคนเป็นการส่วนตัว จำนวน ๑๕ เรื่อง โดยคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์เคยเสนอเรื่องเพื่อให้สภามหาวิทยาลัยฯ พิจารณา แต่ไม่ทราบว่าเป็นเรื่องของผู้อุทธรณ์ทั้ง ๑๕ เรื่อง หรือไม่ ส่วนการพิจารณาของสภามหาวิทยาลัยฯ เรื่องที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์นั้นไม่มีเนื่องจากไม่เคยมีการเสนอเพื่อให้สภามหาวิทยาลัยฯ พิจารณา ต่อมาสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีหนังสือที่ ศธ ๐๕๑๙.๑.๐๓/๓๕๗๗ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๘ และหนังสือลับ ด่วนที่สุดที่ ศธ ๐๕๑๙.๑.๐๓/๗๘๑๙ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการฯ ซึ่งแจ้งสรุปความได้ว่าผู้อุทธรณ์ยังมีได้ไปติดต่อมหาวิทยาลัยฯ เพื่อชี้แจงรายละเอียดข้อมูลข่าวสารในรายการที่ ๔ แต่อย่างไร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ รายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในวาระการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์ และการพิจารณาเกี่ยวกับการสรรหาคณบดี คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย และผู้อำนวยการในส่วนงานของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติของสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒตามอำนาจหน้าที่ที่กำหนดไว้ในข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ว่าด้วยการประชุมสภามหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒชี้แจงว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๓ ไม่มีอยู่ในความครอบครอง เนื่องจากไม่เคยมีการเสนอเรื่องดังกล่าวให้สภามหาวิทยาลัยฯ พิจารณา หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงสามารถใช้สิทธิร้องเรียนตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ต่อไป ดังนั้น เมื่อหน่วยงานปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารอยู่ในความครอบครองจึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการฯ

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒวาระที่เกี่ยวกับการพิจารณาข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ การสรรหาคณบดี คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย และผู้อำนวยการ ทั้ง ๓ ฉบับ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติของสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และเป็นข้อมูลที่ไม่ใช่เหตุอันเข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ แบ่งออกได้เป็น ๒ ส่วน คือ

๑. รายงานการประชุมของสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในวาระที่พิจารณาเกี่ยวกับกรณีที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ ผู้แทนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒชี้แจงว่าไม่เคยมีการเสนอเรื่องดังกล่าวให้สภามหาวิทยาลัยฯ พิจารณา หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงสามารถใช้สิทธิร้องเรียนตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ต่อไป ดังนั้น เมื่อหน่วยงานปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารอยู่ในความครอบครองจึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการฯ

๒. รายงานการประชุมของสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในวาระที่พิจารณาเกี่ยวกับเรื่องร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์จำนวน ๑๕ เรื่อง ซึ่งจากการตรวจสอบของคณะกรรมการฯ พบว่าอยู่ในรายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ครั้งที่ ๔/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๗ (วาระลับ) และครั้งที่ ๕/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ (วาระลับ) รายงานการประชุมดังกล่าวเป็นการพิจารณาในเรื่องการร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์ ซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว โดยสภามหาวิทยาลัยฯ เห็นชอบกับความเห็นของคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ที่ให้ยุติเรื่อง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วาระที่เกี่ยวกับการพิจารณาข้อบังคับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ การสรรหาคณบดี คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย และผู้อำนวยการ ทั้ง ๓ ฉบับ และรายการที่ ๔ รายงานการประชุมสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในครั้งที่ ๔/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๔ เมษายน ๒๕๕๗ (วาระลับ) และครั้งที่ ๕/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๗ (วาระลับ) เฉพาะในวาระที่พิจารณาเกี่ยวกับเรื่องอุทธรณ์ร้องทุกข์ทั้ง ๑๕ เรื่องของผู้อุทธรณ์ พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐๒/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เกี่ยวกับการสอบคัดเลือกผู้บริหาร
สถานศึกษา ประจำปี ๒๕๕๘

ผู้อุทธรณ์ : สิบตำรวจโท ก. นาง ข.
และนาง ค.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า สิบตำรวจโท ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งรองผู้อำนวยการ
โรงเรียนอนุบาลนางรอง (ในขณะนั้น) มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงอธิการบดี
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบคัดเลือกผู้บริหารสถานศึกษา
ประจำปี ๒๕๕๘ ในส่วนของผู้อุทธรณ์เอง และในส่วนที่ได้รับมอบอำนาจจากนาง ข. และนาง ค.
จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. กระดาษคำถาม
๒. คำเฉลยข้อสอบรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษา
๓. กระดาษคำตอบรายบุคคล

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๙.๑.๐๓/๔๒๒๘ ลงวันที่
๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสาร
ดังกล่าวเป็นกรรมสิทธิ์ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) โดย สพฐ.
ไม่อนุญาตให้มหาวิทยาลัยจัดทำสำเนาข้อสอบ เฉลยคำตอบ และไม่อนุญาตให้บุคคลอื่นกระทำการ
แทนใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบ หรือสำเนาข้อสอบและเฉลยคำตอบ แต่อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์
ตรวจสอบข้อสอบและเฉลยคำตอบได้ พร้อมกันนี้ได้แนบหนังสือปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ
สพฐ. ที่ ศธ ๐๔๐๐๙/๑๗๑๖ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ไปด้วยผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้ขอข้อมูล
ข่าวสารและเป็นผู้ได้รับมอบอำนาจจากนาง ข. และ นาง ค. มีหนังสือลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๘

ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่ง สพฐ. และมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ (มศว.) ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่ สพฐ. และ มศว. มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ (สibtารวจโท ก.) ผู้แทน สพฐ. ผู้แทน มศว. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วสรุปความได้ว่า สพฐ. ได้ดำเนินการสอบคัดเลือกผู้บริหารสถานศึกษา ประจำปี ๒๕๕๘ โดยในส่วนของ การสอบคัดเลือกภาค ก สพฐ. ได้ว่าจ้างให้ มศว. เป็นผู้จัดทำข้อสอบและตรวจข้อสอบ ต่อมาเมื่อมีการประกาศผลการสอบคัดเลือก ปรากฏมีผู้ไม่ผ่านการทดสอบจำนวนมาก ผู้อุทธรณ์ (สibtารวจโท ก.) ตำแหน่งรองผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลนางรอง (สังกัดเกษณอนุสรณ์) ได้เป็นผู้แทนผู้เข้าสอบคัดเลือกผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน ๑๓๙ คน ซึ่งไม่ผ่านการคัดเลือกเป็นผู้ดำเนินการสถานศึกษา และรองผู้อำนวยการสถานศึกษา เข้ายื่นเอกสารทางวิชาการให้ มศว. ตรวจสอบอีกครั้ง ภายหลังได้มีการปรับคะแนนให้ผู้เข้าสอบใหม่ ผลของการปรับคะแนนในครั้งนี้ทำให้ผู้อุทธรณ์ (สibtารวจโท ก.) ผ่านการคัดเลือกเป็นผู้ดำเนินการสถานศึกษา

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้อุทธรณ์ (สibtารวจโท ก.) มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการฯ ชี้แจงสรุปความได้ว่า แม้ตนจะได้รับคะแนนเพิ่มเป็นร้อยละ ๖๐ แล้ว แต่ไม่รู้ว่าได้คะแนนเพิ่มจากโจทย์ข้อใด จึงไม่สามารถตอบคำถามในสังคมได้ว่าได้คะแนนเพิ่มจากข้อใดถึงได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้ดำเนินการสถานศึกษา เพราะคะแนนที่เพิ่มแต่ละคนมีจำนวนไม่เท่ากัน จึงต้องการได้ข้อมูลเพื่อไปชี้แจงกับบุคคลต่างๆ เพื่อให้คลายความสงสัย โดยในการนี้ผู้อุทธรณ์ (สibtารวจโท ก.) ได้รับมอบอำนาจจาก นาง ข. และนาง ค. ในการอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในครั้งนี้ด้วย เนื่องจากบุคคลทั้งสองไม่ผ่านเกณฑ์ จึงขาดโอกาส ความเจริญก้าวหน้าในหน้าที่ราชการ

คณะกรรมการฯ เห็นสมควรให้นำคำชี้แจงของผู้แทน สพฐ. และผู้แทน มศว. เมื่อครั้งเข้าชี้แจงต่อคณะกรรมการฯ ในวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ มาประกอบการพิจารณาด้วย ดังนี้

ผู้แทน สพฐ. ชี้แจงสรุปความได้ว่า ในการคัดเลือกบุคคลเพื่อบรรจุและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้อำนวยการสถานศึกษาและผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัด สพฐ. ในครั้งนี้ สพฐ. ได้ว่าจ้างให้ มศว. เป็นผู้ดำเนินการจัดทำข้อสอบพร้อมเฉลยคำตอบให้ ซึ่งข้อสอบดังกล่าวเป็นข้อสอบเฉพาะภาค ก เท่านั้น หากผู้เข้ารับการทดสอบไม่ผ่านภาค ก จะไม่มีการตรวจข้อสอบในภาค ข ซึ่งเป็นข้อสอบเฉพาะตำแหน่ง และคะแนนภาค ค ซึ่งเป็นการสัมภาษณ์ให้ ภายหลังจากที่มีการประกาศผลการสอบ มีผู้ไม่ผ่านการทดสอบได้ติดต่อเพื่อขอเข้าตรวจดูข้อสอบ เฉลยคำตอบ และกระดาษคำตอบของตนเอง จำนวนมาก ซึ่ง สพฐ. ได้อนุญาตให้บุคคลเหล่านี้สามารถเข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ และเมื่อมีการวิพากษ์วิจารณ์ในการออกข้อสอบและเฉลยคำตอบ สพฐ. ได้ให้ มศว. ทบทวนข้อสอบใหม่อีกครั้ง จนภายหลังได้รับแจ้งจาก มศว. ว่ามีข้อผิดพลาดจริง และมีการปรับคะแนนให้ผู้เข้าสอบใหม่ ซึ่งจากการปรับคะแนนใหม่นี้มีผลให้ผู้ผ่านการคัดเลือกบางคนได้

คะแนนในลำดับที่สูงกว่าผู้ที่ผ่านการคัดเลือกเดิม ซึ่งอาจเป็นเพราะบุคคลนั้นได้คะแนนมากในภาค ข และภาค ค ส่วนเหตุผลที่ สพฐ. ไม่อนุญาตให้มีการสำเนาข้อสอบและเฉลยคำตอบ เนื่องจาก สพฐ. มีการจัดสอบอยู่หลายครั้ง แต่ปัจจุบัน สพฐ. ยังไม่มีคลังข้อสอบ จึงต้องการพัฒนาให้ข้อสอบเหล่านี้เป็นคลังข้อสอบที่สามารถใช้ต่อไปได้ในอนาคต หากให้มีการเปิดเผยโดยให้สำเนาจะมีผลต่อการทำคลังข้อสอบของ สพฐ. และจะเป็นการเปิดโอกาสให้มีผู้นำข้อสอบไปหาประโยชน์ทางการค้าได้

ผู้แทน มศว. ชี้แจงสรุปความได้ว่า สพฐ. ได้ว่าจ้างให้ มศว. เป็นผู้จัดทำข้อสอบพร้อมเฉลยคำตอบ ซึ่งใน TOR ข้อ ๘ ได้กำหนดไว้ว่า สพฐ. เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ในข้อสอบและเฉลยคำตอบดังกล่าว และ มศว. จะต้องส่งคืนข้อสอบพร้อมเฉลยคำตอบให้ สพฐ. ดังนั้น ในขณะนี้ มศว. เป็นเพียงผู้ครอบครองข้อมูลข่าวสารเท่านั้น มศว.จึงปฏิเสธการให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์ ผู้แทน มศว. เห็นว่า หากให้มีการเปิดเผยข้อสอบพร้อมเฉลยคำตอบ โดยให้สำเนา อาจทำให้ต่อไปมีผู้นำข้อมูลดังกล่าวไปใช้เพื่อประโยชน์ทางการค้าได้ และจะทำให้การคัดเลือกบุคคลไม่อาจประสบผลสำเร็จในการหาบุคคลที่เป็นผู้มีความรู้ความสามารถที่แท้จริงได้ เพราะการทำข้อสอบจะเกิดจากการท่องจำอย่างเดียว อีกทั้งอาจมีผลกระทบต่อระบบการออกข้อสอบได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อสอบ เฉลยคำตอบ และกระดาษคำตอบของผู้อุทธรณ์ (สิบตำรวจโท ก. นาง ข. และนาง ค.) ซึ่งการจัดสอบ สพฐ. ได้ดำเนินการเสร็จสิ้น และมีการประกาศรายชื่อผู้ที่ได้รับการคัดเลือกแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนเหตุผลที่ สพฐ. กล่าวอ้างในการปฏิเสธการให้สำเนาข้อมูลข่าวสารว่าต้องการพัฒนาข้อสอบเหล่านี้ให้เป็นคลังข้อสอบต่อไปในอนาคตนั้น เห็นว่า กระบวนการจัดทำคลังข้อสอบที่สำคัญ คือ การวิเคราะห์ข้อสอบ วิเคราะห์คะแนนเพื่อคำนวณหาค่าความยาก และนำค่าที่ได้มาพิจารณาเพื่อคัดเลือกข้อสอบที่มีคุณภาพเก็บไว้ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการทำคลังข้อสอบต่อไปในอนาคต แต่ในกรณีนี้ผู้อุทธรณ์มีได้ร้องขอการวิเคราะห์ต่างๆ ในการจัดทำคลังข้อสอบแต่อย่างใด และผู้อุทธรณ์ต้องการตรวจสอบข้อสอบ เฉลยคำตอบ และกระดาษคำตอบ เนื่องจากข้อสอบและเฉลยคำตอบมีข้อผิดพลาดและได้รับการท้วงติงว่าไม่เป็นไปตามหลักวิชาการซึ่งปรากฏในภายหลังว่ามีการยอมรับและปรับคะแนนในข้อผิดพลาดดังกล่าวแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้นอกจากจะเป็นประโยชน์ต่อผู้อุทธรณ์แล้ว ยังจะแสดงให้เห็นถึงความถูกต้องและโปร่งใสในกระบวนการออกข้อสอบและคัดเลือกผู้บริหารสถานศึกษาที่มีคุณภาพของ สพฐ. อีกด้วย ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์จึงเปิดเผยได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร
ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรอง
ถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ (สืบตำรวจโท ก. นาง ข. และนาง ค.)

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐๓/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบัญชีผู้เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น

ผู้อุทธรณ์ : พันตำรวจเอก ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดพัทลุง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า พันตำรวจเอก ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดพัทลุง ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดทำบัญชีผู้เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. สำเนาบัญชีกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดพัทลุง การจัดลำดับอาวุโสผู้กำกับการ ที่มีคุณสมบัติครบถ้วนเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นตามคำสั่งตำรวจภูธรภาค ๙

๒. สำเนابันทึกรการประชุมคณะกรรมการกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดพัทลุง จัดทำบัญชีผู้เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นวาระประจำปี ๒๕๕๗ ตามคำสั่ง ก. ๙ ที่ ๔๙๑/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๕๗ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำบัญชีผู้เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นวาระประจำปี ๒๕๕๗

๓. สำเนาคณะกรรมการกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดพัทลุง จัดทำบัญชีผู้เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นวาระประจำปี ๒๕๕๗ ที่เสนอขอรับความเห็นชอบจากผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๙ ผ่านคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ

กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดพัทลุง มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ๐๐๒๔(พท).๖๑๑/๓๐๑๘ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า คำสั่งคณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารตำรวจภูธรภาค ๙ ที่ ๑๒๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของกองบังคับการตำรวจภูธรไปสังกัดตำรวจภูธรภาค ๙ โดยมีพันตำรวจเอก ข. รองผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดพัทลุง เป็นประธานอนุกรรมการฯ มีความเห็นดังนี้

๑. บัญชีคำร้องขอไม่ปรากฏชื่อของผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด

๒. ตามหนังสือ ผอ.๑ บก.ภ.๙ ที่ ๐๐๒๔.๑๑๒/๓๘๖ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ที่ได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์มีหนังสือเพื่อขอคัดและรับรองเอกสารดังกล่าวไปยังหน่วยงานผู้รับผิดชอบโดยตรง ซึ่งได้ระบุหน่วยงานคือ กก.สส.ภ.๙ ภ.จว.สงขลา และ ภ.จว.ตรัง ไม่ได้ระบุไว้เป็น ภ.จว.พัทลุง แต่อย่างใด

๓. กรณีดังกล่าว ผู้อุทธรณ์ไม่ได้ให้เหตุผลไว้โดยชัดแจ้ง ในการที่จะขอคัดและรับรองสำเนาเอกสารดังกล่าว มิได้ปรากฏชื่อของตนว่าเอกสารดังกล่าวมีความจำเป็น และจะนำไปใช้ประโยชน์ประการใด ที่ประชุมจึงมีมติไม่สามารถสำเนาบัญชีตามที่ร้องขอได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดพัทลุง ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของกองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดพัทลุง และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า เมื่อปี ๒๕๕๖ ตำรวจภูธรภาค ๙ มีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ไปดำรงตำแหน่งที่ตำรวจภูธรจังหวัดปัตตานี โดยผู้อุทธรณ์มิได้สมัครใจ จึงฟ้องต่อศาลปกครอง ต่อมาศาลปกครองมีคำพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าว แต่สำนักงานตำรวจแห่งชาติไม่ดำเนินการแต่งตั้งโยกย้ายผู้อุทธรณ์ภายในสามสิบวันตามคำพิพากษา จนปี ๒๕๕๗ ผู้อุทธรณ์ยังคงสังกัดตำรวจภูธรภาค ๙ และมีลำดับอาวุโสในบัญชีลำดับอาวุโสลำดับที่ ๓๐ แต่ปรากฏในบัญชีผู้เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นวาระประจำปี ๒๕๕๗ ของตำรวจภูธรภาค ๙ ไม่มีชื่อผู้อุทธรณ์ แต่กลับมีชื่อของผู้ที่มีอาวุโสลำดับต่ำกว่าผู้อุทธรณ์อยู่ในบัญชีผู้เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นวาระประจำปี ๒๕๕๗ ดังกล่าว ซึ่งขัดกับแนวทางปฏิบัติของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ข้อ ๒.๑๑ ที่กำหนดว่า การแต่งตั้งข้าราชการตำรวจที่มีคุณสมบัติครบถ้วนเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นในปีแรก ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาแต่งตั้งผู้ที่มีความรู้ความสามารถและมีผลการปฏิบัติงานดีเด่นเป็นที่ประจักษ์ตลอดระยะเวลาที่ดำรงตำแหน่ง โดยมีผลการปฏิบัติงานเป็นรูปธรรมเป็นที่ยอมรับว่าเป็นประโยชน์ต่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติอย่างยิ่งและมีประสิทธิภาพดีกว่าข้าราชการตำรวจที่มีคุณสมบัติครบถ้วนทั่วไปรายอื่นอย่างชัดเจน ซึ่งผู้มีอำนาจแต่งตั้งต้องสามารถอธิบายข้อเท็จจริงและเปิดเผยต่อบุคคลทั่วไปได้ ผู้อุทธรณ์จึงประสงค์ได้รับข้อมูลข่าวสารทั้งสามรายการจากตำรวจภูธรจังหวัดต่างๆ ในสังกัดตำรวจภูธรภาค ๙ เพื่อตรวจสอบว่า มีการเสนอบัญชีอาวุโสถูกต้องหรือไม่ และมีการเสนอชื่อผู้เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นวาระประจำปี ๒๕๕๗ หรือไม่

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ทั้งสามรายการ เป็นข้อมูลการปฏิบัติราชการเพื่อแต่งตั้งข้าราชการตำรวจเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น ซึ่งต้องโปร่งใสตรวจสอบได้ เพื่อให้การบริหารงานบุคคลเป็นไปตามหลักคุณธรรม ประกอบกับปรากฏแนวทางปฏิบัติของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ข้อ ๒.๑๑ กำหนดไว้แล้วว่า การแต่งตั้งข้าราชการตำรวจที่มีคุณสมบัติครบถ้วนเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นผู้มีอำนาจแต่งตั้งต้องสามารถอธิบายข้อเท็จจริงและเปิดเผยต่อบุคคลทั่วไปได้ จึงไม่มีเหตุผลตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดพัทลุงจะใช้ดุลพินิจไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดพัทลุงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอทั้งสามรายการ พร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้อง แก่ผู้อุทธรณ์

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๐๔/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กระทรวงพลังงาน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ ได้รับมอบอำนาจจากบริษัท กัลฟ์ เอ็นเนอร์จี ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ซึ่งเป็นคู่สัญญากับการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยตามสัญญาซื้อขายไฟฟ้า มีหนังสือลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงและเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหากรณีการดำเนินการประมูลโครงการรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนรายใหญ่ (Independent Power Producers : IPP) กระทรวงพลังงาน ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. สำเนารายงานการประชุม และสำเนابันทึกรายการประชุมของคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีการเปิดประมูลรับซื้อไฟฟ้า

๒. สำเนาหนังสือผลสรุปรายงานผลการตรวจสอบการประมูลรับซื้อไฟฟ้า และ

๓. สำเนาเอกสารอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีการเปิดประมูลรับซื้อไฟฟ้า

กระทรวงพลังงาน มีหนังสือลับ ที่ พน ๐๒๐๑/๑๐๗๕ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยเห็นว่าเอกสารและข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงพลังงาน ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ กระทรวงพลังงาน และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานได้ดำเนินการโครงการประมูลรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนรายใหญ่ (Independent Power Producers : IPP) จำนวน ๕,๐๐๐ เมกะวัตต์ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๕ โดยบริษัท กัลฟ์ เอ็นเนอร์จี ดีเวลลอปเม้นท์ จำกัด ผู้อุทธรณ์ เป็นผู้ชนะการประมูลรับซื้อ

ไฟฟ้าดังกล่าว จำนวน ๒ โรง ผู้อุทธรณ์ได้ลงนามสัญญาซื้อขายไฟฟ้ากับการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ต่อมาสหภาพรัฐวิสาหกิจการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยได้ร้องเรียนต่อคณะกรรมการติดตามและ

ตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณภาครัฐ (คตร.) ว่าการประมูลดังกล่าวไม่โปร่งใส และไม่เป็นธรรมกับผู้ร่วมประมูลรายอื่น คตร. จึงแจ้งให้คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานพิจารณาดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริง ต่อมาคณะรักษาความสงบแห่งชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานชุดใหม่เข้าทำหน้าที่ คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว และรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงพร้อมข้อสังเกตเกี่ยวกับการดำเนินการประมูลรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนรายใหญ่ต่อ คตร. และ คตร. ได้ส่งผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงให้กระทรวงพลังงาน ในฐานะกำกับดูแลการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยซึ่งเป็นคู่สัญญาซื้อขายไฟฟ้าดำเนินการต่อไป กระทรวงพลังงานจึงแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเพื่อตรวจสอบกรณีดังกล่าวอีกชุดหนึ่ง ผู้อุทธรณ์ทราบข่าวจากสื่อต่างๆ ว่า คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานได้มีการตรวจสอบข้อเท็จจริง โครงการประมูลรับซื้อไฟฟ้าดังกล่าว และได้ส่งผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงให้กับ คตร. และกระทรวงพลังงานแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงมีความประสงค์ขอทราบผลการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว เนื่องจากการเสนอข่าว ส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานของผู้อุทธรณ์หลายประการ เช่น บริษัทฯ ผู้เป็นหุ้นส่วนร่วมยุติการเพิ่มเงินลงทุน การกู้เงินกับสถาบันการเงินหยุดชะงัก การดำเนินการตามสัญญาไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ ซึ่งจะส่งผลให้ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถปฏิบัติตามสัญญาและกลายเป็นผู้ผิดสัญญาเสียเองได้ คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงของกระทรวงพลังงานได้เรียกผู้อุทธรณ์เข้าชี้แจงข้อเท็จจริง เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือร้องขอความเป็นธรรมต่อกระทรวงพลังงาน แต่ในการชี้แจง ผู้อุทธรณ์ไม่ทราบข้อมูลอื่นใดที่เป็นมูลเหตุให้มีการสอบข้อเท็จจริงว่า ผู้อุทธรณ์มีความผิดอย่างไรในการประมูลดังกล่าว ต่อมากระทรวงพลังงานได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ไปพบเพื่อเจรจาไกล่เกลี่ย จึงทราบว่า คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงของกระทรวงพลังงานมีข้อเสนอให้ยกเลิกสัญญาระหว่างผู้อุทธรณ์กับการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย จำนวน ๑ โรง โดยระบุว่า การดำเนินการประมูลมีความบกพร่อง โดยที่ผู้อุทธรณ์ไม่ทราบเลยว่า ผู้อุทธรณ์มีความผิดอย่างไร หากได้รับทราบข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จะได้ชี้แจงรายละเอียดข้อเท็จจริงต่อกระทรวงพลังงาน หรือคณะเจรจาไกล่เกลี่ยต่อไป

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนกระทรวงพลังงานชี้แจงว่า คณะกรรมการติดตามและตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณภาครัฐ (คตร.) ได้ส่งสรุปข้อเท็จจริงและข้อสังเกตของคณะอนุกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานแต่งตั้งขึ้นให้กระทรวงพลังงานพิจารณา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพลังงานจึงแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๗ คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงของกระทรวงพลังงานได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้ว และปรากฏต่อมาว่ากระทรวงพลังงานได้แต่งตั้งคณะทำงานเจรจาไกล่เกลี่ยกับผู้ชนะการประมูลรับซื้อไฟฟ้า โดยได้เชิญผู้อุทธรณ์เข้าเจรจาไกล่เกลี่ยแล้วครั้งหนึ่ง หากมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จะส่งผลกระทบต่อการเจรจาเพื่อรักษาประโยชน์ของประเทศชาติได้ ต่อมากระทรวงพลังงานมีหนังสือลับ ด่วนที่สุด ที่ พน ๐๒๐๑/๑๗๑๐ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า กระทรวงพลังงานโดยคณะทำงานเจรจาไกล่เกลี่ยเพื่อแก้ไขปัญหากรณีการดำเนินการประมูล

โครงการรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตเอกชนรายใหญ่ ซึ่งแต่งตั้งตามคำสั่งกระทรวงพลังงาน ฉบับที่ ๑๘/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๘ อยู่ระหว่างการเจรจาไกล่เกลี่ยกับผู้ถือหุ้น โดยมีข้อมูลข่าวสารซึ่งอาจกระทบต่อสิทธิของบุคคลที่สาม รวมทั้งผู้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงและเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหากรณีดังกล่าว อีกทั้งยังอาจทำให้หน่วยงานเกิดความเสียหายและการบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพอีกด้วย แต่หากการเจรจาไกล่เกลี่ยแล้วเสร็จ กระทรวงพลังงานไม่ขัดข้องที่จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขอ และข้อมูลต่อไปนี้อาจไม่สามารถเปิดเผยได้

๑. เอกสารรายละเอียดการให้ถ้อยคำของบุคคลต่างๆ ต่อคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงและเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหากรณีดังกล่าว

๒. เอกสารรายละเอียดข้อมูลของบริษัทผู้ยื่นข้อเสนอในการประมูล เนื่องจากเป็นข้อมูลในการดำเนินธุรกิจของบริษัท การเปิดเผยจึงอาจทำให้บริษัทได้รับความเสียหาย

๓. ข้อมูลข่าวสารที่จัดทำโดยหน่วยงานของรัฐแห่งอื่น และได้ระบุห้ามการเปิดเผยไว้ตามระเบียบ ได้แก่ ข้อมูลข่าวสารจากคณะกรรมการติดตามและตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณภาครัฐ (คตร.)

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณารายละเอียดข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถือหุ้นร้องขอ ตามที่กระทรวงพลังงานได้จัดส่งเพื่อประกอบการพิจารณาแล้ว ปรากฏข้อมูลข่าวสาร ดังนี้

๑. หนังสือกระทรวงพลังงาน ฉบับที่ ๑๒๐๑.๑/๕๖๕ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ เรื่องรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงและเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหากรณีการดำเนินการประมูลโครงการรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตเอกชนรายใหญ่ (Independent Power Producers : IPP) จำนวน ๑๔ หน้า มีเอกสารประกอบจำนวน ๒๓ รายการ คือ

๑.๑ คำสั่งกระทรวงพลังงาน ฉบับที่ ๑๔/๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงและเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหาฯ

๑.๒ หนังสือกระทรวงพลังงาน ฉบับที่ พน ๐๒๐๑.๑/๒๖๐๑ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ เรื่องขอขยายระยะเวลาในการตรวจสอบข้อเท็จจริงฯ

๑.๓ หนังสือคณะกรรมการติดตามและตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณภาครัฐ ฉบับที่ ๑๘๕/๖๘๕ ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๗

๑.๔ คำสั่งคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน ที่ ๘๕/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำกำลังการผลิตไฟฟ้า (BMC)

๑.๕ หนังสือกระทรวงพลังงาน ฉบับที่ ๑๑๐๐/๓๔๐ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๕ เรื่องมติคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๕

๑.๖ หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ฉบับที่ ๐๕๐๖/๑๖๗๑๓ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๕ เรื่องมติคณะกรรมการนโยบายพลังงานแห่งชาติ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๕

๑.๗ ระเบียบคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน ว่าด้วยการจัดหาไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนรายใหญ่ พ.ศ. ๒๕๕๕

๑.๘ รายงานการประชุมคณะกรรมการจัดทำกำลังการผลิตไฟฟ้า (BMC) ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๕

๑.๙ ประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เรื่องประกาศเชิญชวนการรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนรายใหญ่ (IPP)

๑.๑๐ เอกสารแนบท้าย RFP

๑.๑๑ ประกาศคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน ประกาศรายชื่อผู้ชนะการประกวดราคา

๑.๑๒ หนังสือการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ที่ กฟผ. ๙๑๒๑๐๐/๔๓๑๙๐ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๖ เรื่องความสามารถระบบส่งไฟฟ้าในการรองรับโรงไฟฟ้าผู้ผลิตเอกชนรายใหญ่ ตาม ๒๐๑๒ IPP Solicitation

๑.๑๓ หนังสือการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ที่ กฟผ. ๙๑๒๑๐๐/๕๖๕๔๕ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๖ เรื่องการปรับปรุงระบบส่งไฟฟ้าเพื่อรองรับโรงไฟฟ้าผู้ผลิตเอกชนรายใหญ่ ตาม ๒๐๑๒ IPP Solicitation

๑.๑๔ หนังสือคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน ที่ สกพ ๕๕๐๑/๐๒๐๕ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ เรื่องความเห็นต่อร่างสัญญาซื้อขายไฟฟ้าผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนรายใหญ่รอบประกาศ รับซื้อปี พ.ศ. ๒๕๕๕

๑.๑๕ หนังสือคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน ที่ สกพ ๕๕๐๑/๐๒๐๗ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ เรื่องผลการเจรจารายละเอียดในสัญญาซื้อขายไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนรายใหญ่

๑.๑๖ หนังสือของอดีต กกพ. ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ชี้แจงการประมูล โครงการรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนรายใหญ่ (IPP) จำนวน ๑๓ หน้า

๑.๑๗ รายละเอียดสรุปข้อเท็จจริงและข้อสังเกตเบื้องต้นคณะอนุกรรมการ ตรวจสอบข้อเท็จจริงการประมูลรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนรายใหญ่

๑.๑๘ หนังสือการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ที่ กฟผ. ๙๗๓๒๐๐/๗๒๓๒๑ (๑๕๐๕) ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ เรื่องโครงการปรับปรุงระบบส่งไฟฟ้าบริเวณภาคตะวันออกเฉียงใต้ ความมั่นคงระบบไฟฟ้าฯ

๑.๑๙ รายงานการประชุม BMC ครั้งที่ ๙/๒๕๕๖ (ครั้งที่ ๑๙) เมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๖

๑.๒๐ รายงานการประชุม BMC ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๖ (ครั้งที่ ๒๐) เมื่อวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๖

๑.๒๑ หนังสือการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ที่ กฟผ. ๙๙๑๒๑๐๐/๖๙๒๑๘ (๑๔๕๓) ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ เรื่องศึกษากำลังผลิตไฟฟ้าสำรอง

๑.๒๒ รายงานการประชุม BMC ครั้งที่ ๓/๒๕๕๕ (ครั้งที่ ๓) เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๕

๑.๒๓ เอกสารเปรียบเทียบข้อเสนอ ๔,๓๗๕ เมกะวัตต์ ราคา ๔.๒๑๔๙ บาท และ ข้อเสนอ ๕,๐๐๐ เมกะวัตต์

๒. หนังสือกระทรวงพลังงาน ฉบับที่ ๑๒๐๑/๑๓๒ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๘ เรื่องผลการตรวจสอบอนุมัติโครงการรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนรายใหญ่ (IPP) ขนาด ๕,๐๐๐ เมกะวัตต์ จำนวน ๘ หน้า มีเอกสารประกอบจำนวน ๕ รายการ คือ

๒.๑ หนังสือสำนักนโยบายและแผนพลังงาน ฉบับที่ ๑๖๐๕/๒ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ส่งข้อมูลการคำนวณปริมาณกำลังผลิตไฟฟ้าสำรอง

๒.๒ หนังสือการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ที่ กฟผ. ๙๑๒๑๐๐/๘๙๕๑ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ส่งข้อมูลการคำนวณปริมาณกำลังผลิตไฟฟ้าสำรอง

๒.๓ หนังสือของนาย ข. อติต กกพ. ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ส่งข้อมูลการคำนวณปริมาณกำลังผลิตไฟฟ้าสำรอง

๒.๔ หนังสือของนาย ค. อติต กกพ. ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ส่งข้อมูลการคำนวณปริมาณกำลังผลิตไฟฟ้าสำรอง

๒.๕ กรณีศึกษาแนวทางแก้ไขกำลังผลิตไฟฟ้าสำรอง ช่วงปี ๒๕๗๐ – ๒๕๗๓ สำหรับข้อเสนอ ๔,๓๗๕ เมกะวัตต์ ของ กฟผ.

๓. รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงและเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหา ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ (ครั้งที่ ๑) – ครั้งที่ ๖/๒๕๕๘ (ครั้งที่ ๑๘) ดังนี้

๓.๑ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๗

๓.๒ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๗

๓.๓ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๗

๓.๔ ครั้งที่ ๔/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

๓.๕ ครั้งที่ ๕/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

๓.๖ ครั้งที่ ๖/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

๓.๗ ครั้งที่ ๗/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

๓.๘ ครั้งที่ ๘/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๗

๓.๙ ครั้งที่ ๙/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๗

๓.๑๐ ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๗

๓.๑๑ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๗

๓.๑๒ ครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๗

๓.๑๓ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ (ครั้งที่ ๑๓) เมื่อวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

๓.๑๔ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๘ (ครั้งที่ ๑๔) เมื่อวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

๓.๑๕ ครั้งที่ ๓/๒๕๕๘ (ครั้งที่ ๑๕) เมื่อวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

๓.๑๖ ครั้งที่ ๔/๒๕๕๘ (ครั้งที่ ๑๖) เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

๓.๑๗ ครั้งที่ ๕/๒๕๕๘ (ครั้งที่ ๑๗) เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

๓.๑๘ ครั้งที่ ๖/๒๕๕๘ (ครั้งที่ ๑๘) เมื่อวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๘

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงโครงการรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนรายใหญ่ (IPP) ขนาด ๕,๐๐๐ เมกะวัตต์ ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ และรายงานการประชุมคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบข้อเท็จจริง รวมถึงเอกสารประกอบการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว เป็นข้อมูลที่อยู่ระหว่างการเจรจาไกล่เกลี่ยระหว่างหน่วยงานของรัฐกับผู้อุทธรณ์ในฐานะคู่สัญญา การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางรายการในขณะนี้อาจกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของรัฐในการเจรจาดังกล่าวได้ อีกทั้งกรณีดังกล่าวยังไม่มี การสั่งการใดๆ จึงยังไม่เป็นที่แน่ชัดว่าผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงจะส่งผลกระทบต่อสิทธิของผู้อุทธรณ์หรือไม่ แต่อย่างไรก็ดี ผู้อุทธรณ์ในฐานะคู่สัญญา

สมควรได้รับทราบข้อมูลผลการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐเพื่อปกป้องสิทธิของตนในขั้นตอนการเจรจาไกล่เกลี่ยได้ตามสมควร ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ โดยยกเว้นข้อมูลข่าวสารดังต่อไปนี้ ให้ปกปิดไว้

๑. หนังสือกระทรวงพลังงาน ลับ ด่วนที่สุด ที่ พน ๐๒๐๑.๑/๕๖๕ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ เรื่องรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงและเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหากรณีการดำเนินการประมูลโครงการรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตเอกชนรายใหญ่ (Independent Power Producers : IPP) จำนวน ๑๔ หน้า และหนังสือกระทรวงพลังงาน ลับ ด่วนที่สุด ที่ พน ๐๒๐๑/๑๓๒ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๘ เรื่องผลการตรวจสอบอนุมัติโครงการรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนรายใหญ่ (IPP) ขนาด ๕,๐๐๐ เมกะวัตต์ จำนวน ๘ หน้า หากเปิดเผยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. เอกสารประกอบตามหนังสือกระทรวงพลังงาน ลับ ด่วนที่สุด ที่ พน ๐๒๐๑.๑/๕๖๕ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ ข้อ ๑.๑๗ รายละเอียดสรุปข้อเท็จจริงและข้อสังเกตเบื้องต้นคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงการประมูลรับซื้อไฟฟ้าจากผู้ผลิตไฟฟ้าเอกชนรายใหญ่ เพราะมีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๓. รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงและเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหา ตามข้อ ๓.๒, ๓.๓, ๓.๔, ๓.๕ และ ๓.๖ ให้ปกปิดรายละเอียดการให้ถ้อยคำของบุคคลที่มาให้ถ้อยคำ เพราะมีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กระทรวงพลังงานเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ยกเว้น หนังสือกระทรวงพลังงาน ลับ ด่วนที่สุด ที่ พน ๐๒๐๑.๑/๕๖๕ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ และเอกสารประกอบข้อ ๑.๑๗, หนังสือกระทรวงพลังงาน ลับ ด่วนที่สุด ที่ พน ๐๒๐๑/๑๓๒ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๘ และรายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงและเสนอแนวทางในการแก้ไขปัญหา ตามข้อ ๓.๒, ๓.๓, ๓.๔, ๓.๕ และ ๓.๖ ให้ปกปิดรายละเอียดการให้ถ้อยคำของบุคคลที่มาให้ถ้อยคำ พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๐๕/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับระเบียบมหาวิทยาลัยรามคำแหง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๘ ถึง นายกสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับระเบียบมหาวิทยาลัยจำนวน ๒ รายการ คือ

๑. ระเบียบมหาวิทยาลัยรามคำแหงว่าด้วยการจัดเก็บรักษาและทำลายเอกสารเกี่ยวกับการสอบ หรือเอกสารระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บรักษาและทำลายเอกสารเกี่ยวกับข้อสอบ กระดาษคำตอบ หรือเอกสารอื่นใดที่ใช้รับรองผลสอบ

๒. ระเบียบและเอกสารที่เกี่ยวข้องรวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการและขั้นตอนในการสอบ กระบวนการและขั้นตอนในการตรวจข้อสอบและประกาศผลสอบ

มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีหนังสือที่ ศธ ๐๕๑๘.๐๑/๓๓๑๓ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ตามที่ยื่นหนังสือขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการนั้น โดยที่ผู้อุทธรณ์มิได้แจ้ง วัตถุประสงค์ในการขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว มหาวิทยาลัยรามคำแหงจึงขอให้ผู้อุทธรณ์แจ้งวัตถุประสงค์ ในการขอเพื่อจักได้ดำเนินการต่อไป

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของมหาวิทยาลัยรามคำแหง และเอกสาร ที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ หลักสูตรปริญญารัฐศาสตร์ มหาบัณฑิตได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงคณบดีคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน ๓ ฉบับ และถึงนายกสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน ๑ ฉบับ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบวิชา แนวความคิดเชิงทฤษฎีในการบริหารรัฐกิจ ภาค ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๗ และระเบียบ มหาวิทยาลัยรามคำแหงว่าด้วยการจัดเก็บรักษาและทำลายเอกสารเกี่ยวกับการสอบ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหงได้จัดส่งข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ตามคำขอแล้ว รวมถึงระเบียบมหาวิทยาลัย รามคำแหงว่าด้วยการเก็บรักษาและการทำลายเอกสารเกี่ยวกับการสอบไล่ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งเป็นข้อมูล ข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๑ และแนวปฏิบัติด้านทะเบียนการศึกษาของนักศึกษาส่วนกลาง

ที่วัดการศึกษาแบบ Semester Course บัณฑิตวิทยาลัย ซึ่งมหาวิทยาลัยรามคำแหงเข้าใจว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๒ สำหรับหนังสือของผู้อุทธรณ์ถึงนายกสภามหาวิทยาลัยรามคำแหง ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการดังกล่าว มหาวิทยาลัยรามคำแหงไม่ได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เพียงแต่ต้องการทราบว่าผู้อุทธรณ์ต้องการนำข้อมูลไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ใด จึงได้มีหนังสือสอบถามไปยังผู้อุทธรณ์ แต่ไม่ได้รับคำตอบ สำหรับข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์นั้น เห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ และเป็นข้อมูลข่าวสารที่คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้เคยเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ระเบียบมหาวิทยาลัยรามคำแหงว่าด้วยการจัดเก็บรักษาและทำลายเอกสารเกี่ยวกับการสอบ หรือเอกสารระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บรักษาและทำลายเอกสารเกี่ยวกับข้อสอบ กระดาษคำตอบ หรือเอกสารอื่นใดที่ใช้รับรองผลการสอบ และระเบียบเอกสารที่เกี่ยวข้องรวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับกระบวนการและขั้นตอนในการสอบ กระบวนการและขั้นตอนในการตรวจข้อสอบและประกาศผลการสอบ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลที่ไม่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยรามคำแหงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอทั้งสองรายการ พร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๐๖/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์

: นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: สำนักงานสรรพากรภาค ๑๒

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งนักตรวจสอบภาษีชำนาญการ สังกัดสำนักงานสรรพากรภาค ๑๒ จังหวัดสงขลา มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ถึงประธานกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนทางวินัย รายนางสาว ข. และนาย ค. เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริง จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริงรายนางสาว ข. และนาย ค.

๒. ผลการดำเนินการพร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

สำนักงานสรรพากรภาค ๑๒ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๗๑๖/๑/วท/๑๒/๘๒๓๗ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๗ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของทางราชการสำนักงานสรรพากรภาค ๑๒ ได้แจ้งให้ทราบว่า คณะกรรมการฯ มีมติว่า เอกสารที่ขอคัดสำเนาดังกล่าว เป็นข้อมูลข่าวสารของทางราชการที่อยู่ในความครอบครองตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเป็นข้อมูลที่ห้ามเปิดเผย เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงและการรายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีการกระทำความผิดของเจ้าหน้าที่ จึงได้กำหนดเป็นความลับไม่ให้เปิดเผย หากเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ และเป็นความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงรายงานต่อหัวหน้าส่วนราชการ ผู้ออกคำสั่งแต่งตั้งโดยตรง ประกอบกับเป็นข้อมูลข่าวสารของทางราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย อีกทั้งเป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐกำหนดการคุ้มครองตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนดว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ ตามความในมาตรา ๑๕ (๒) (๓) และ (๖) ประกอบกับมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สามารถจัดส่งข้อมูลที่ขอให้ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน

สรรพากรภาค ๑๒ ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ ดำรงตำแหน่งนักตรวจสอบภาษีชำนาญการ ส่วนวางแผนและประเมินผล สำนักงานสรรพากรภาค ๑๒ ได้ร้องเรียนกล่าวหานางสาว ข.

นักวิชาการภาษีชำนาญการพิเศษ ผู้บังคับบัญชา และนาย ค. นักวิชาการภาษีชำนาญการ ส่วนวางแผนและประเมินผล สำนักงานสรรพากรภาค ๑๒ ว่ากระทำการอันเป็นความผิดวินัย หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติหน้าที่ราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ และประพฤตินั้นไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ สำนักงานสรรพากรภาค ๑๒ จึงมีคำสั่งที่ ๖๑๐/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว ต่อมาคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้รายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงฉบับลงวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ต่อสรรพากรภาค ๑๒ มีมูลกล่าวหานาย ค. ว่ากระทำความผิดวินัยฐานไม่อุทิศเวลาของตนให้แก่ทางราชการ ทอดทิ้งหน้าที่ราชการ และฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและไม่รักษาเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย และไม่มีมูลกล่าวหานางสาว ข. สรรพากรภาค ๑๒ จึงได้รายงานอธิบดีกรมสรรพากรเพื่อดำเนินการทางวินัยแก่นาย ค. เนื่องจาก เป็นอำนาจของอธิบดีกรมสรรพากร ซึ่งมีได้มอบอำนาจให้สรรพากรภาค ๑๒ ผู้อุทธรณ์ได้ขอคัดสำเนาเอกสารคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าวและผลการดำเนินการพร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ซึ่งสำนักงานสรรพากรภาค ๑๒ ไม่สามารถส่งข้อมูลตามที่ขอให้ได้ เนื่องจาก คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของทางราชการสำนักงานสรรพากรภาค ๑๒ ได้แจ้งให้ทราบว่า คณะกรรมการฯ มีมติว่า เอกสารที่ขอคัดสำเนาดังกล่าว เป็นข้อมูลข่าวสารของทางราชการที่อยู่ในความครอบครองตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเป็นข้อมูลที่ห้ามเปิดเผย เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงและการรายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีการกระทำผิดของเจ้าหน้าที่ จึงได้กำหนดเป็นความลับไม่ให้เปิดเผย หากเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ และเป็นความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงรายงานต่อหัวหน้าส่วนราชการผู้ออกคำสั่งแต่งตั้งโดยตรง ประกอบกับเป็นข้อมูลข่าวสารของทางราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย อีกทั้งเป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐกำหนดการคุ้มครองตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนดว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ ตามความในมาตรา ๑๕ (๒) (๓) และ (๖) ประกอบกับมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนสำนักงานสรรพากรภาค ๑๒ เข้าชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนผู้บังคับบัญชาและเพื่อนร่วมงานว่าบกพร่องต่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการ มีอคติในการพิจารณาความดีความชอบ สรรพากรภาค ๑๒ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว ผลการสืบสวนข้อเท็จจริงปรากฏว่า กรณีร้องเรียนผู้บังคับบัญชาไม่มีมูล ผู้ถูกร้องเรียนจึงฟ้องผู้อุทธรณ์ต่อศาลอาญา ส่วนกรณีร้องเรียนนาย ค. เพื่อนร่วมงาน มีมูลกระทำผิดวินัย สรรพากรภาค ๑๒ จึงรายงานกรมสรรพากรเพื่อดำเนินการทางวินัยต่อไป เนื่องจากสรรพากรภาค ๑๒ ไม่มีอำนาจดำเนินการทางวินัย ส่วนผลการสอบสวนทางวินัยน่าจะยังไม่แล้วเสร็จ เนื่องจากสรรพากรภาค ๑๒ ยังไม่ได้รับรายงานผลการสอบสวนทางวินัยจากกรมสรรพากรแต่อย่างใด สรรพากรภาค ๑๒ จึงมีเฉพาะสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงอยู่ในความครอบครอง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริงรายนางสาว ข. และนาย ค. ตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอนั้น สำนักงานสรรพากรภาค ๑๒ ปรากฏเฉพาะคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงฯ จึงถือว่าเป็นเอกสารฉบับเดียวกัน ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติราชการปกติ จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒

ผลการสืบสวนข้อเท็จจริงและผลการดำเนินการทางวินัยรายนางสาว ข. และนาย ค. ข้อเท็จจริงปรากฏว่าการสืบสวนข้อเท็จจริงรายนางสาว ข. สรรพากรภาค ๑๒ สั่งไม่มีมูลกล่าวหา การดำเนินการจึงเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับผลการสืบสวนข้อเท็จจริงและผลการดำเนินการทางวินัยนาย ค. ซึ่งอยู่ระหว่างดำเนินการของกรมสรรพากร การเปิดเผยจึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขอ ยกเว้นผลการสืบสวนข้อเท็จจริงและผลการดำเนินการทางวินัยนาย ค.

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานสรรพากรภาค ๑๒ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงรายนางสาว ข. และนายสมนึก ดวงเมือง และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ให้เปิดเผยเฉพาะรายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงรายนางสาว ข. โดยปกปิดชื่อ และข้อมูลที่จะทำให้รู้ตัวบุคคลที่มาให้อัยคำ พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐๗/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยรามคำแหง เกี่ยวกับรายงานผล
การสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง

นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ ลูกจ้างปฏิบัติงานชั่วคราว ตำแหน่งบุคลากรปฏิบัติการ
กองการเจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรง เรื่อง
ไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความดูแลเอาใจใส่และรักษาประโยชน์ของทางราชการ และไม่ปฏิบัติ
หน้าที่ตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนของทางราชการ มติคณะรัฐมนตรี หรือนโยบายของทาง
ราชการ กรณีบริษัท เซ้าท์ อีส เอเชีย อินเทอร์เน็ต ซอนิเตอร์ จำกัดมีหนังสือถึงมหาวิทยาลัย
รามคำแหง เรียกร้องขอให้สิทธิบอกเลิกสัญญา และขอให้ชดเชยค่าเสียหายจากโครงการศึกษา
ดูงาน ณ เกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานีของโครงการศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาการบริหาร
การศึกษา กรุงเทพมหานคร รุ่นที่ ๔ คณะศึกษาศาสตร์ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘
ถึงประธานกรรมการสอบสวนวินัย ขอรายงานผลการสอบข้อเท็จจริง กรณีเป็นเหตุให้
มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีคำสั่ง ที่ ๑๕๙๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้ง
คณะกรรมการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรง

มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีหนังสือลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์
แจ้งว่า มหาวิทยาลัยรามคำแหงได้มีคำสั่ง ที่ ๒๓๙๑/๒๕๕๘ ไม่อนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เนื่องจากข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอเป็นข้อมูลข่าวสาร
ที่จัดอยู่ในประเภทของข้อมูลข่าวสารที่การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ
หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และขณะนี้การดำเนินการสอบสวนวินัยยังไม่เสร็จสิ้น
การเปิดเผยอาจทำให้การดำเนินการสอบสวนไม่สำเร็จตามวัตถุประสงค์ หรือไม่เป็นอย่างมี
ประสิทธิภาพ และเป็นธรรมได้ ทั้งนี้ เป็นไปตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล
ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ และลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๘
ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริง

สรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ลูกจ้างปฏิบัติงานชั่วคราว ตำแหน่งบุคลากรปฏิบัติการ กองการเจ้าหน้าที่ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีหนังสือถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ รายงานผลการสอบข้อเท็จจริง กรณีเป็นเหตุให้มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีคำสั่ง ที่ ๑๕๙๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรง แต่มหาวิทยาลัยฯ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๘.๐๑/๔๘๖๗ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสาร จัดส่งข้อมูลข่าวสารพร้อมคำชี้แจงเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ สรุปได้ความว่า บริษัท เซ้าท์ อีส เอเชีย อินเทอร์เน็ต เซ็นแนล โฮลดิ้ง จำกัด มีหนังสือถึง มหาวิทยาลัยฯ ขอใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาและขอให้ชดเชยค่าเสียหายจากโครงการศึกษาดูงาน ณ เกาะสมุย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ของโครงการศึกษาดูงานมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ กรุงเทพมหานคร รุ่นที่ ๔ โดยขอให้มหาวิทยาลัยฯ ชดเชยค่าเสียหาย เป็นจำนวนเงิน ๖,๐๐๙,๓๙๑.๒๕ บาท (หกล้านเก้าพันสามร้อยเก้าสิบเอ็ดบาทยี่สิบห้าสตางค์) พร้อมกับคืนเงินประกันค่าเสียหายตามสัญญา เป็นจำนวนเงิน ๓๖๐,๑๔๑.๔๐ บาท (สามแสนหกหมื่นหนึ่งร้อยสี่สิบเอ็ดบาทสี่สิบสตางค์) ให้แก่บริษัทฯ ภายใน ๗ วัน นับแต่วันที่ ได้รับหนังสือ มหาวิทยาลัยฯ จึงมีคำสั่ง ที่ ๓๘๘๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ แต่งตั้ง คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าว ซึ่งผลการสอบข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์มีมูล กรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยไม่ร้ายแรง มหาวิทยาลัยฯ จึงมีคำสั่ง ที่ ๑๕๙๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และมีคำสั่ง ที่ ๑๘๔๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๘ เปลี่ยนแปลงกรรมการสอบสวน ต่อมา ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงประธาน กรรมการสอบสวน (รศ. ประโมทย์ จารุณิล) ขอรายงานผลการสอบข้อเท็จจริง ซึ่งคณะกรรมการ สอบสวนได้มีหนังสือแจ้งข้อกล่าวหาและอธิบายข้อกล่าวหา (แบบ สว. ๒) ให้ผู้อุทธรณ์ทราบและ เข้าใจแล้วดังนั้น การที่ผู้อุทธรณ์มีหนังสือขอรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงโดยแจ้งต่อ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการว่า มหาวิทยาลัยฯ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว มหาวิทยาลัยฯ ขอแจ้งว่า มหาวิทยาลัยฯ มิได้ปฏิเสธคำขอ แต่เนื่องจากอยู่ระหว่างการสอบสวนวินัย ไม่ร้ายแรงยังไม่แล้วเสร็จ จึงไม่สามารถดำเนินการให้ได้ตามขอ พร้อมเอกสารเหตุผลดังกล่าว ข้างต้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานผลการสอบข้อเท็จจริง ซึ่งมหาวิทยาลัยฯ แจ้งว่ายังอยู่ระหว่างการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรงยังไม่แล้วเสร็จ ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ในขณะนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐๘ /๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนคดีอาญา

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา ๑๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา ๑๑ ขอข้อมูลข่าวสาร ดังนี้

๑) เอกสารทั้งหมดในสำนวนคดีอาญาที่ ๒๓๐๗/๒๕๕๕ ของสถานีตำรวจนครบาลบางชัน ที่พนักงานสอบสวนสรุปสำนวนมีความเห็นสั่งฟ้องผู้ต้องหาเสนอพนักงานอัยการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา ๑๑

๒) เอกสารทั้งหมดในสำนวนคดีหมายเลขดำที่ อข. ๕๒๗๖/๒๕๕๖ คดีหมายเลขแดงที่ อข. ๓๖๐๘/๒๕๕๗ ที่พนักงานอัยการมีความเห็นสั่งฟ้องผู้ต้องหาต่อศาลจังหวัดมินบุรี โดยศาลจังหวัดมินบุรีมีคำพิพากษายกฟ้องเมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ คดีถึงที่สุดแล้ว

สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา ๑๑ มีบันทึกลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๘ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางส่วน โดยให้เหตุผลว่าเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ ดังนี้

๑) บันทึกความเห็นของพนักงานอัยการ (อก.๒) สำนวนเลขที่ ๒๓๐๗/๒๕๕๕ คดีเลขลับที่ ๔๕๓/๒๕๕๖ เป็นบันทึกความเห็นของพนักงานอัยการโดยประมวลข้อเท็จจริงต่างๆ ที่เกิดขึ้นเพื่อเสนอต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น

๒) รายงานการสอบสวนคดีอาญาที่ ๒๓๐๗/๒๕๕๕ เป็นบันทึกความเห็นของพนักงานสอบสวน

๓) บันทึกความเห็นของพนักงานอัยการ (อก.๔) สำนวนคดีอาญาหมายเลขดำที่ อข.๕๒๗๖/๒๕๕๖ หมายเลขแดงที่ อข.๓๖๐๘/๒๕๕๗

๔) ความเห็นหรือคำสั่งของพนักงานอัยการที่มีความเห็นควรอุทธรณ์หรือไม่อุทธรณ์ (อก.๑๔) สำนวนคดีอาญาหมายเลขดำที่ อข.๕๒๗๖/๒๕๕๖ หมายเลขแดงที่ อข.๓๖๐๘/๒๕๕๗ และปฏิเสธการเปิดเผยบันทึกข้อมูลทะเบียนราษฎรของนางสาว ข. และนาย ค. โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลส่วนบุคคล

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา ๑๑ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วข้อเท็จจริงได้ความว่า นางสาว ข. ได้แจ้งความดำเนินคดีกับผู้อุทธรณ์ในคดีอาญาที่ ๒๓๐๗/๒๕๕๕ ข้อหา คุกคามข่มขู่พนักงานอัยการยื่นฟ้องผู้อุทธรณ์เป็นจำเลยคดีหมายเลขดำที่ อข.๕๒๗๖/๒๕๕๖ ศาลมีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ อข.๓๖๐๙/๒๕๕๗ ยกฟ้องจำเลย หลังจากนั้นผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ผู้อุทธรณ์ได้แจ้งความดำเนินคดีกับนางสาว ข. ข้อหา คุกคามข่มขู่ คุกคามผู้อื่นซึ่งหน้า ข่มขู่ พนักงานอัยการยื่นฟ้องนางสาว ข. เป็นจำเลย ต่อศาลจังหวัดมโนบุรี โดยศาลพิพากษาลงโทษจำเลย ต่อมานางสาว ข. ได้แจ้งความดำเนินคดีกับผู้อุทธรณ์ในคดีอาญาที่ ๒๓๐๗/๒๕๕๕ ข้อหาคุกคามข่มขู่พนักงานอัยการยื่นฟ้องผู้อุทธรณ์ เป็นจำเลยคดีหมายเลขดำที่ อข.๕๒๗๖/๒๕๕๖ ศาลนัดสืบพยานโจทก์ จำเลย แต่พยานโจทก์ซึ่ง เป็นผู้เสียหายไม่มาเบิกความหลายครั้งศาลจึงมีคำสั่งสืบพยานโจทก์แล้วมีคำพิพากษาคดีหมายเลขแดงที่ อข.๓๖๐๙/๒๕๕๗ ยกฟ้องจำเลย ผู้อุทธรณ์จึงต้องการสำเนาเอกสารในสำนวนคดีอาญา ที่ ๒๓๐๗/๒๕๕๕ ทั้งหมดที่พนักงานสอบสวนสรุปสำนวนมีความเห็นสั่งควรฟ้องผู้อุทธรณ์ และสำเนาเอกสารในสำนวนคดีหมายเลขดำที่ อข.๕๒๗๖/๒๕๕๖ ทั้งหมดที่อยู่ในความรับผิดชอบของพนักงานอัยการที่สรุปสำนวนมีความเห็นสั่งฟ้องผู้อุทธรณ์ เนื่องจากผู้อุทธรณ์เห็นว่าพนักงานอัยการสั่งคดีไม่ชอบทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหาย เพราะการที่โจทก์จะสั่งฟ้องได้นั้นต้องมีประจักษ์พยานยืนยัน การกระทำผิดของจำเลยแต่คดีนี้เมื่อโจทก์ฟ้องแล้วกลับไม่สามารถนำประจักษ์พยานมาเบิกความ ต่อศาล ถือว่าพนักงานอัยการใช้ดุลพินิจสั่งฟ้องโดยไม่ชอบ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการเอกสารเพื่อใช้ฟ้องร้องและร้องเรียนขอความเป็นธรรม ผู้อุทธรณ์เห็นว่าความเห็นสั่งฟ้องของพนักงานอัยการนั้นเป็นความเห็นทางคดีที่น่าจะเปิดเผยให้ผู้เกี่ยวข้องทราบได้ อีกทั้งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๓) ก็ได้บัญญัติว่า หน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด แต่ทั้งนี้ไม่รวมถึงรายงานทางวิชาการ รายงานข้อเท็จจริง หรือข้อมูลข่าวสารที่นำมาใช้ในการทำความเห็นหรือคำแนะนำภายในดังกล่าว ผู้อุทธรณ์เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้

ผู้แทนสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา ๑๑ ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ปัจจุบันมีคดีอาญาที่ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ต้องหา และผู้เสียหายจำนวนมาก คดีใดที่พนักงานอัยการสั่งไม่ฟ้อง ผู้อุทธรณ์ก็จะฟ้องเอง ซึ่งผู้ต้องหาในคดีที่ผู้อุทธรณ์เป็นโจทก์ฟ้องเองนั้นบางคนไม่มีเงินประกันตัวก็จะยอมรับสารภาพเนื่องจากเป็นคดีเล็กน้อยซึ่งศาลจะรอลงอาญาหรือลงโทษปรับเท่านั้น หลังจากนั้นผู้อุทธรณ์ก็จะฟ้องพนักงานอัยการว่าปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบตามมาตรา ๑๕๗ แห่งประมวลกฎหมายอาญา สำหรับคดีอาญาตามคำขอข้อมูลข่าวสารในเรื่องนี้เป็นกรณีที่ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ต้องหา ศาลพิพากษายกฟ้องเนื่องจากโจทก์ไม่สามารถนำพยานมาเบิกความต่อศาล ผู้อุทธรณ์จะนำเอกสารในคดีนี้ไปฟ้องพนักงานอัยการและพนักงานสอบสวนที่มีคำสั่งฟ้องผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์กล่าวหาว่าพนักงานอัยการไม่ยอมตัด

พยาน พยายามจะนำพยานมาศาลให้ได้ เหตุผลที่สำนักงานอัยการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความเห็นหรือคำแนะนำภายในของพนักงานอัยการ และการเปิดเผยอาจมีผลกระทบต่อพนักงานอัยการเจ้าของสำนวน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้แก่สำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลบางชั้น และสำนวนการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา ๑๑ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินคดีอาญาที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ต้องหาจึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงย่อมมีสิทธิได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว สำหรับบันทึกความเห็นของพนักงานสอบสวน และคำสั่งฟ้องหรือไม่ฟ้องของพนักงานอัยการนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา จึงไม่ใช่ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทั้งนี้ หากสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา ๑๑ เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนใด อาจมีผลกระทบต่อผู้กล่าวหา พยานผู้ให้ถ้อยคำ พนักงานสอบสวน หรือพนักงานอัยการเจ้าของสำนวนที่เกี่ยวข้องก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดข้อความในส่วนนั้นได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา ๑๑ ให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ ดังนี้

๑) บันทึกความเห็นของพนักงานสอบสวน และคำสั่งฟ้องหรือไม่ฟ้องของพนักงานอัยการ

๒) สำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลบางชั้น และสำนวนการดำเนินคดีอาญาของพนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญา ๑๑ โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความที่อาจมีผลกระทบต่อผู้กล่าวหา พยานผู้ให้ถ้อยคำ พนักงานสอบสวน หรือพนักงานอัยการเจ้าของสำนวนที่เกี่ยวข้องนั้นได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐๙ /๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการว่ากล่าวตักเตือนข้าราชการ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : โรงพยาบาลโพธาราม จังหวัดราชบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๘ และ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลโพธาราม ขอสำเนาคำสั่งสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดราชบุรี กรณีแจ้งให้โรงพยาบาลโพธารามว่ากล่าวตักเตือนทันตแพทย์หญิง ข. ซึ่งนำข้อมูลประวัติการรักษาทางทันตกรรมของนาง ค. ไปใช้ประกอบการให้ถ้อยคำโดยไม่ได้ยื่นคำร้องขอเอกสารเวชระเบียนและสถิติ และขอทราบวิธีการตักเตือน หากมีการว่ากล่าวตักเตือนเป็นหนังสือผู้อุทธรณ์ก็ขอสำเนาหนังสือว่ากล่าวตักเตือนนั้นด้วย

โรงพยาบาลโพธารามมีหนังสือลับ ที่ รบ ๐๐๓๒.๒/๐๒/๐๓๑ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ให้สำเนาหนังสือของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดราชบุรีลับ ที่ รบ ๐๐๓๒/๑๕๙ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ เรื่อง แจ้งให้โรงพยาบาลโพธารามว่ากล่าวตักเตือนทันตแพทย์หญิง ข. และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการนำเวชระเบียนออกจากงานเวชระเบียนโดยไม่มีอำนาจและ ไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการจัดทำเวชระเบียน แต่ปฏิเสธการให้สำเนาหนังสือว่ากล่าวตักเตือนทันตแพทย์หญิง ข. และผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยให้เหตุผลว่าการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนโรงพยาบาลโพธาราม และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนทันตแพทย์หญิง ข. ต่อผู้อำนวยการโรงพยาบาลโพธารามว่าไม่มีความรับผิดชอบในการรักษารากฟันกรรยาของผู้อุทธรณ์ และต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนทันตแพทย์หญิง ข. อีกว่านำข้อมูลประวัติการรักษาของกรรยาผู้อุทธรณ์ไปใช้ในการชี้แจงต่อคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนโดยไม่ได้ดำเนินการตามระเบียบ โรงพยาบาลโพธารามมีหนังสือแจ้งผู้อุทธรณ์ว่าได้ว่ากล่าวตักเตือนทันตแพทย์หญิง ข. และผู้เกี่ยวข้องแล้ว หลังจากนั้นผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า นาง ค. ภรรยาของผู้อุทธรณ์ไปรักษารากฟันกับทันตแพทย์หญิง ข. เป็นเวลากว่าสองปี แต่ทันตแพทย์หญิง ข. ได้เลื่อนนัดการรักษาหลายครั้ง ผู้อุทธรณ์จึงสอบถามทันตแพทย์หญิง ข. ถึงสาเหตุที่เลื่อนนัดแต่ทันตแพทย์หญิง ข. ใช้วาจาไม่สุภาพต่อผู้อุทธรณ์อ้างว่าเป็นกรณีที่ยากมากอาจต้องส่งตัวภรรยาผู้อุทธรณ์ไปรักษาที่อื่น ผู้อุทธรณ์เห็นว่าทันตแพทย์หญิง ข. ไม่มีความรับผิดชอบที่ไม่ยอมรักษาต่อจึงร้องเรียนต่อผู้อำนวยการโรงพยาบาล โรงพยาบาลได้ทำการตรวจสอบเรื่องร้องเรียนโดยไม่ได้ให้โอกาสผู้อุทธรณ์เข้าชี้แจงแล้วสรุปว่าทันตแพทย์หญิง ข. ไม่มีความผิด ผู้อุทธรณ์ทราบว่า ทันตแพทย์หญิง ข. นำข้อมูลประวัติการรักษาของภรรยาผู้อุทธรณ์ไปใช้ในการชี้แจงต่อคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงโดยไม่มีอำนาจ ผู้อุทธรณ์จึงร้องเรียนทันตแพทย์หญิง ข. และได้รับแจ้งว่าโรงพยาบาลโพธารามได้กล่าวตักเตือนทันตแพทย์หญิง ข. และผู้เกี่ยวข้องแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงต้องการสำเนาหนังสือว่ากล่าวตักเตือนดังกล่าวเพื่อตรวจสอบว่ามีการว่ากล่าวตักเตือนทันตแพทย์หญิง ข. และผู้เกี่ยวข้องจริงหรือไม่

ผู้แทนโรงพยาบาลโพธารามชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า โรงพยาบาลโพธารามได้ทำหนังสือว่ากล่าวตักเตือนทันตแพทย์หญิง ข. และผู้เกี่ยวข้อง แต่ทันตแพทย์หญิง ข. ไม่ยินยอมลงลายมือชื่อรับทราบในหนังสือว่ากล่าวตักเตือน ผู้อำนวยการโรงพยาบาลจึงทำบันทึกไว้ในหนังสือว่ากล่าวตักเตือนนั้นต่อหน้าพยานและรายงานให้สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดราชบุรีทราบ เมื่อผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสารโรงพยาบาลโพธารามได้นำเรื่องเสนอที่ประชุมคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลพิจารณา คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลเห็นว่าหนังสือว่ากล่าวตักเตือนนั้นเป็นเอกสารที่เกี่ยวข้องและพาดพิงถึงทันตแพทย์หญิง ข. และผู้เกี่ยวข้อง ดังนั้น เพื่อเป็นการพิทักษ์สิทธิของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานของโรงพยาบาล จึงมีมติไม่ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการเรื่องร้องเรียนที่เสร็จสิ้นแล้ว ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ร้องเรียนจึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องโดยตรงย่อมมีสิทธิได้รับทราบข้อมูลข่าวสารนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.๒๕๔๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้โรงพยาบาลโพธารามให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๑๐/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารการเดินทางไปราชการ
และเอกสารการลงเวลาปฏิบัติราชการ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดมุกดาหาร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดมุกดาหารขอสำเนาเอกสารจำนวน ๒ รายการ ดังนี้

รายการที่ ๑ เอกสารการเดินทางไปราชการนอกหน่วยงาน และรายงานการเดินทางดังกล่าว ระหว่างวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ของนาย ข. และ นาง ค.

รายการที่ ๒ เอกสารการลงเวลาปฏิบัติราชการของเจ้าหน้าที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดมุกดาหารระหว่างวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดมุกดาหารมีหนังสือ ที่ มท ๐๐๓๒/๑๗๑๓ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการให้สำเนาเอกสารโดยให้เหตุผลสรุปว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการจะต้องพิจารณาว่า ข้อมูลข่าวสารที่ขอหากเปิดเผยแล้วจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะหรือสังคมโดยรวมหรือไม่เพียงใด และจะต้องให้โอกาสผู้มีส่วนได้เสียได้คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารต้องกระทำโดยสุจริตตามหลักกฎหมายทั่วไปตามมาตรา ๕ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ดังนั้น เพื่อให้การใช้ดุลพินิจในการพิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นไปอย่างเหมาะสมถูกต้อง จึงให้ผู้อุทธรณ์ชี้แจงเหตุผลและความจำเป็นในการขอสำเนาเอกสารประกอบการพิจารณาเพิ่มเติม

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดมุกดาหาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เคยรับราชการตำแหน่งผู้อำนวยการโรงพยาบาลคำชะอี ถูกดำเนินการทางวินัยฐานเบิกเงินค่าตอบแทนแพทย์โดยทุจริต โดยกระทรวงสาธารณสุขมีคำสั่ง ที่ ๑๑๙๖/๒๕๕๗ ลงโทษไล่ออกจากราชการ หลังจากนั้นผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ในสำนวนการสอบข้อเท็จจริงมีเอกสารสรุปการสอบข้อเท็จจริงระบุว่านาย ข. และนาง ค. ซึ่งเป็นกรรมการสอบข้อเท็จจริงได้เดินทางไปสอบปากคำพยานบุคคลนอกสถานที่ ณ จังหวัดนครพนม ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อตรวจสอบว่านาย ข. และนาง ค. ได้เดินทางไปสอบปากคำพยานบุคคลนอกสถานที่จริงหรือไม่และเดินทางไปอย่างไร ซึ่งเอกสารตามอุทธรณ์นั้นจะพิสูจน์ได้ว่าในช่วงเวลาดังกล่าวนาย ข. และ นาง ค. ปฏิบัติงานที่ใด มีการเดินทางไปราชการนอกสถานที่ที่ใดบ้าง สาเหตุที่ผู้อุทธรณ์ต้องการตรวจสอบในเรื่องนี้เนื่องจากผู้อุทธรณ์มีข้อสงสัยในกระบวนการสอบสวนว่าเหตุใดกรรมการสอบข้อเท็จจริงต้องไปสอบปากคำพยานบุคคลนอกสถานที่ อีกทั้งผู้อุทธรณ์ทราบว่าการสอบข้อเท็จจริงได้พูดคุยกับพยานบุคคลที่ถูกกล่าวหาว่าร่วมกระทำผิดกับผู้อุทธรณ์ โดยพยายามบังคับและชี้นำพยานบุคคลนั้นให้ถ้อยคำปรักปรำผู้อุทธรณ์ว่าผู้อุทธรณ์ใช้อำนาจ บีบบังคับให้พยานดังกล่าวร่วมกระทำความผิดด้วย ประกอบกับคำอุทธรณ์คำสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์นั้นผู้อุทธรณ์โต้แย้งว่าการสอบข้อเท็จจริงไม่เป็นกลาง และคณะกรรมการสอบสวนวินัยได้นำสำนวนการสอบข้อเท็จจริงและบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลมารับฟังลงโทษผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงต้องพยายามแสวงหาพยานหลักฐานแวดล้อมไปชี้แจงต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมเพื่อพิสูจน์ข้อโต้แย้งของผู้อุทธรณ์ นอกจากนี้ผู้อุทธรณ์ยังเห็นว่ากระทรวงสาธารณสุขลงโทษผู้อุทธรณ์รุนแรงเกินไปโดยไม่คำนึงถึงผลงาน ความดีความชอบที่ผู้อุทธรณ์ทุ่มเทการปฏิบัติหน้าที่มานาน ทั้งที่ข้อกล่าวหาผู้อุทธรณ์เพียงแค่เบิกเงินหลัอมเวลาเท่านั้น ซึ่งผู้อุทธรณ์เข้าใจผิดว่ามีสิทธิเบิกได้และเมื่อผู้อุทธรณ์ทราบว่าไม่มีสิทธิเบิกก็ได้นำเงินไปคืนทั้งหมดแล้ว เหตุที่ผู้อุทธรณ์ไม่ได้ระบุเหตุผลในการขอข้อมูลข่าวสารเนื่องจากเห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติ และเป็นหลักฐานที่ยืนยันว่าเจ้าหน้าที่ได้ปฏิบัติราชการจริง จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้เพื่อความโปร่งใสตรวจสอบได้

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดมุกดาหารมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ มท ๐๐๓๒/๒๑๗๒ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๘ ชี้แจงสรุปว่า สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดมุกดาหารยังไม่ได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ เพียงแต่ให้ผู้อุทธรณ์ชี้แจงเหตุผลความจำเป็นในการขอข้อมูลข่าวสารเนื่องจากได้พิจารณาสิทธิคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของผู้มีส่วนได้เสียตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีความจำเป็นที่ผู้มีส่วนได้เสียจะมีโอกาสทราบถึงจุดประสงค์ที่จะนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ เพื่อจะได้โต้แย้งคัดค้านได้ถูกต้อง ทำให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายและเป็นการคุ้มครองสิทธิของผู้สุจริต หากการขอข้อมูลข่าวสารโดยไม่แจ้งเหตุผลและขอมามากเกินความจำเป็นอาจกระทบสิทธิของผู้มีส่วนได้เสีย ซึ่งอาจไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ รายการไม่ใช่ข้อมูลเกี่ยวกับการสอบสวนในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหา ส่วนข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์นั้นสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขและสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดมุกดาหารได้ให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติ และเป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยแก่ ผู้อุทธรณ์

อีกทั้งการดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์นั้นเสร็จสิ้นแล้ว ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกดำเนินการทางวินัยมีข้อสงสัยว่าการสอบสวนดำเนินการโดยถูกต้องหรือไม่ ย่อมมีสิทธิได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดมุกดาหารให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๑๑/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารการเดินทางไปราชการ
และเอกสารการลงเวลาปฏิบัติราชการ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานสาธารณสุขอำเภอคำชะอี
จังหวัดมุกดาหาร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงสาธารณสุขอำเภอคำชะอี จังหวัดมุกดาหาร ขอสำเนาเอกสารจำนวน ๓ รายการ ดังนี้

รายการที่ ๑ เอกสารการเดินทางไปราชการนอกหน่วยงาน และรายงานการเดินทางดังกล่าว ระหว่างวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ของนาง ข. นาง ค. นาง ง. นาง จ. นาง ฉ. และนาง ช.

รายการที่ ๒ เอกสารการลงเวลาปฏิบัติราชการ และการลงเวลาอยู่เวรนอกเวลาราชการ ของเจ้าหน้าที่สถานีอนามัยบ้านโนนสว่าง (โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านโนนสว่าง) สถานีอนามัยบ้านคำบก (โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านคำบก) สถานีอนามัยบ้านคำชะอี (โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านคำชะอี) ระหว่างวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓

รายการที่ ๓ คำสั่งแต่งตั้งข้าราชการอยู่เวรนอกเวลาราชการระหว่างวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓

สำนักงานสาธารณสุขอำเภอคำชะอีมีหนังสือ ที่ มห ๐๒๓๒/๔๗๙ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการให้สำเนาเอกสารโดยให้เหตุผลสรุปว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการจะต้องพิจารณาว่า ข้อมูลข่าวสารที่ขอหากเปิดเผยแล้วจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะหรือสังคมโดยรวมหรือไม่เพียงใด และจะต้องให้อีกฝ่ายมีส่วนได้เสียได้คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารต้องกระทำโดยสุจริตตามหลักกฎหมายทั่วไป ดังนั้น เพื่อให้การใช้ดุลพินิจในการพิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นไปอย่างเหมาะสมถูกต้อง จึงให้ผู้อุทธรณ์ชี้แจงเหตุผลและความจำเป็นในการขอสำเนาเอกสารประกอบการพิจารณาเพิ่มเติม

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของสำนักงานสาธารณสุขอำเภอคำชะอี และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เคยรับราชการตำแหน่งผู้อำนวยการโรงพยาบาลคำชะอี ถูกดำเนินการทางวินัยฐานเบิกเงินค่าตอบแทนแพทย์โดยทุจริต โดยกระทรวงสาธารณสุขมีคำสั่ง ที่ ๑๑๙๖/๒๕๕๗ ลงโทษไล่ออกจากราชการ หลังจากนั้นผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ในการดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์นั้นคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงได้สอบปากคำพยานบุคคลซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ในสังกัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดมุกดาหารหลายคน ผู้อุทธรณ์ทราบว่าในสำนวนการสอบสวนระบุว่าการสอบปากคำพยานบุคคลนอกสถานที่ ผู้อุทธรณ์จึงสงสัยว่าเหตุใดกรรมการสอบข้อเท็จจริงต้องไปสอบปากคำพยานบุคคลนอกสถานที่ อีกทั้งผู้อุทธรณ์ทราบว่ากรรมการสอบข้อเท็จจริงได้พูดคุยกับพยานบุคคลที่ถูกกล่าวหาว่าร่วมกระทำผิดกับผู้อุทธรณ์ โดยพยายามบังคับและชี้นำพยานบุคคลนั้นให้ถ้อยคำปรักปรำผู้อุทธรณ์ว่าผู้อุทธรณ์ใช้อำนาจบีบบังคับให้พยานดังกล่าวร่วมกระทำผิดความผิดด้วย ประกอบกับคำอุทธรณ์คำสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์นั้นผู้อุทธรณ์โต้แย้งว่ากรรมการสอบข้อเท็จจริงไม่เป็นกลาง และคณะกรรมการสอบสวนวินัยได้นำสำนวนการสอบข้อเท็จจริงและบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลมารับฟังลงโทษผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงต้องพยายามแสวงหาพยานหลักฐานแวดล้อมไปชี้แจงต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมเพื่อพิสูจน์ข้อโต้แย้งของผู้อุทธรณ์

สำนักงานสาธารณสุขอำเภอคำชะอีมีหนังสือ ที่ มห ๐๒๓๒/๖๓๔ ลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ ชี้แจงสรุปว่า สำนักงานสาธารณสุขอำเภอคำชะอียังไม่ได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ เพียงแต่ให้ผู้อุทธรณ์ชี้แจงเหตุผลความจำเป็นในการขอข้อมูลข่าวสารเนื่องจากได้พิจารณาสิทธิคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของผู้มีส่วนได้เสียตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีความจำเป็นที่ผู้มีส่วนได้เสียจะมีโอกาสทราบถึงจุดประสงค์ที่จะนำข้อมูลไปใช้ประโยชน์ เพื่อจะได้โต้แย้งคัดค้านได้ถูกต้อง ทำให้เกิดความเป็นธรรมแก่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายและเป็นการคุ้มครองสิทธิของผู้สุจริต หากการขอข้อมูลข่าวสารโดยไม่แจ้งเหตุผลและขอมากเกินไปจนอาจกระทบสิทธิของผู้มีส่วนได้เสีย ซึ่งอาจไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติ และเป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยแก่ ผู้อุทธรณ์ อีกทั้งการดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์นั้นเสร็จสิ้นแล้ว ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกดำเนินการทางวินัยมีข้อสงสัยว่าการสอบสวนดำเนินการโดยถูกต้องหรือไม่ ย่อมมีสิทธิได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้สำนักงานสาธารณสุขอำเภอคำชะอีให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๑๒/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงปลัดกระทรวงสาธารณสุข และหนังสือลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข ขอสำเนาเอกสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์เพื่อใช้ประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษไล่ออกจากราชการ จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

รายการที่ ๑ บันทึกการประชุมทุกครั้งของคณะกรรมการสอบสวน ซึ่งได้จัดทำขึ้นตามขั้นตอนและวิธีการสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์ทั้งหมด

รายการที่ ๒ หนังสือแต่งตั้ง อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุขผู้มีอำนาจในการมีมติของ อ.ก.พ.กระทรวงสาธารณสุขในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๗

รายการที่ ๓ คำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยอุทธรณ์ (ก.พ.ค.) คดี นาย ข. ผู้อำนวยการโรงพยาบาลตากฟ้า สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดนครสวรรค์ (เรื่องดำที่ ๕๓๑๐๐๓๖ เรื่องแดงที่ ๐๐๕๗๑๕๔) ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนได้กล่าวอ้างไว้ในสำนวนการสอบสวน

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๕๓/๑๗๑ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ แต่ปฏิเสธการให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๓ โดยให้เหตุผลสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นขั้นตอนภายในของคณะกรรมการสอบสวนซึ่งได้ดำเนินการตามที่กฎหมายกำหนดไว้ และไม่มีข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการจัดทำคำอุทธรณ์คำสั่งไล่ออกจากราชการ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เป็นการพิจารณาเรื่องเฉพาะบุคคลไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ ประกอบกับไม่ใช่เอกสารในความครอบครองของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เคยรับราชการตำแหน่งผู้อำนวยการโรงพยาบาลคำชะอี ถูกดำเนินการทางวินัยฐานเบิกเงินค่าตอบแทนแพทย์

โดยทุจริต โดยกระทรวงสาธารณสุขมีคำสั่ง ที่ ๑๑๙๖/๒๕๕๗ ลงโทษไล่ออกผู้ถูโทษออกจากราชการ หลังจากนั้นผู้ถูโทษได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ผู้ถูโทษชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า เดิมผู้ถูโทษรับราชการตำแหน่งผู้อำนวยการโรงพยาบาลคำชะอี ถูกกล่าวหาว่าเบิกเงินค่าตอบแทนแพทย์โดยทุจริต กระทรวงสาธารณสุขมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงและคณะกรรมการสอบสวนวินัยผู้ถูโทษแล้วมีคำสั่งไล่ออกผู้ถูโทษออกจากราชการ ผู้ถูโทษได้อุทธรณ์คำสั่งไล่ออกต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม (ก.พ.ค.) โดยโต้แย้งว่าคณะกรรมการสอบสวนไม่มีความเป็นกลางเนื่องจากกระทรวงสาธารณสุขแต่งตั้งกรรมการสอบข้อเท็จจริงเป็นกรรมการสอบสวนวินัยด้วย ผู้ถูโทษจึงต้องการข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เพื่อใช้ประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษไล่ออก ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ นั้น ผู้ถูโทษจะนำมาตรวจสอบเปรียบเทียบกับกรณีของผู้ถูโทษ เนื่องจากกระทรวงสาธารณสุขนำข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ มาใช้อ้างประกอบการโต้แย้งอุทธรณ์คำสั่งลงโทษไล่ออกผู้ถูโทษ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ นั้นผู้ถูโทษได้รับแล้วและไม่ติดใจอุทธรณ์

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขมีหนังสือ ลับ ที่ สธ ๐๒๐๑.๐๕๓/๒๕๐ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ ชี้แจงสรุปว่าบันทึกการประชุมของคณะกรรมการสอบสวนนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับขั้นตอนภายในของคณะกรรมการสอบสวน ส่วนคำวินิจฉัยของ ก.พ.ค. คดีนาย ข. นั้นเป็นเรื่องเฉพาะบุคคลไม่เกี่ยวข้องกับผู้ถูโทษ ประกอบกับไม่ใช่เอกสารในความครอบครองของสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นเอกสารดำเนินการทางวินัยผู้ถูโทษ ไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ปัจจุบันการดำเนินการทางวินัยผู้ถูโทษนั้นเสร็จสิ้นแล้ว ผู้ถูโทษเป็นผู้มีส่วนได้เสียในเรื่องนี้โดยตรงย่อมมีสิทธิได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ นั้น เมื่อ ก.พ.ค. ส่งคำวินิจฉัยให้กระทรวงสาธารณสุขซึ่งเป็นคู่กรณีทราบก็ถือว่ากระทรวงสาธารณสุขมีข้อมูลข่าวสารนี้อยู่ในความครอบครองด้วย และเมื่อกระทรวงสาธารณสุขอ้างข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ในการโต้แย้งคำอุทธรณ์คำสั่งลงโทษของ ผู้ถูโทษ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๓ แก่ผู้ถูโทษ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๑๓/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดบึงกาฬ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดบึงกาฬ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกรณีจังหวัดบึงกาฬได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้อุทธรณ์ จำนวน ๓ รายการ เพื่อนำไปประกอบ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ ได้แก่

๑. รายงานการสรุปการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนวินัยฯ
๒. รายงานการสอบพยานบุคคลฝ่ายผู้ถูกร้องเรียนเป็นรายบุคคล คือ นาย ข. และ นาย ค.
๓. รายงานการสอบสวนของคณะกรรมการตรวจสอบวินัยเป็นรายบุคคล คือ นาย ง. และนาย จ.

จังหวัดบึงกาฬมีหนังสือ ที่ บก ๐๐๑๘.๑/๕๓๑๐ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนทางวินัยกรณีของผู้อุทธรณ์ ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของกระทรวงมหาดไทย หากเปิดเผยข้อมูลแล้วอาจมีผลให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ หรืออาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของจังหวัดบึงกาฬและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกรณีที่ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง แต่จังหวัดบึงกาฬปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณา ผู้แทนจังหวัดบึงกาฬชี้แจงสรุปได้ความว่า ชาวบ้านได้ร้องเรียนผู้อุทธรณ์ซึ่งในขณะนั้นดำรงตำแหน่งผู้ใหญ่บ้าน บ้านโนนยางคำ ต่ออำเภอเซกาในหลายประเด็น แต่อำเภอเซกาก็ไม่ได้ดำเนินใดๆ ต่อมาชาวบ้านได้ร้องเรียนต่อศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดบึงกาฬว่าผู้อุทธรณ์ใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบและละเว้นการปฏิบัติต่อประชาชน เรียกรับเงินสินบนจากประชาชน อำเภอเซกาได้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง พบว่าคณะกรรมการตรวจสอบยางพารา ซึ่งมีผู้อุทธรณ์เป็นประธานได้รับเงินจากเจ้าของสวนยางพาราบางรายเป็นค่าอาหารกลางวันและเครื่องดื่มเป็นกรณีมีความผิดวินัย จังหวัดบึงกาฬจึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้อุทธรณ์ คณะกรรมการสอบสวนเสร็จสิ้นเห็นควรไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากตำแหน่ง และจังหวัดบึงกาฬได้มีคำสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์แล้ว ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ร้องทุกข์ต่อกระทรวงมหาดไทยว่าการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยไม่ชอบ เนื่องจากคำสั่งลงนามโดยผู้ที่ไม่มีความชอบ กระทรวงมหาดไทยจึงได้สั่งให้สอบสวนใหม่ จังหวัดบึงกาฬจึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยชุดใหม่ ซึ่งเป็นคณะกรรมการชุดเดียวกับที่เคยมีความเห็นว่าควรไล่ออก แต่ผู้อุทธรณ์คัดค้านคณะกรรมการทั้งชุดขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของผู้ว่าราชการจังหวัด เมื่อผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสาร จังหวัดบึงกาฬพิจารณาแล้วเห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอนั้นเกี่ยวกับการสอบสวนของคณะกรรมการที่แต่งตั้งขึ้นใหม่ โดยเฉพาะข้อมูลคำให้การของพยาน ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้กว้างขวางในพื้นที่ หากผู้อุทธรณ์ทราบว่าการสอบสวนอย่างไร ผู้อุทธรณ์อาจกดดันพยานให้ให้การไม่ตรงกับความเป็นจริง ซึ่งมีผลทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ จังหวัดบึงกาฬจึงไม่เปิดเผยข้อมูลให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้อุทธรณ์ ประกอบด้วยรายงานการสรุปการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนวินัยฯ และบันทึกการให้ถ้อยคำของพยาน จำนวน ๔ ราย ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยที่ยังดำเนินการไม่เสร็จสิ้น หากเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่ควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวในขณะนี้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายจึงยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๑๔/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมิน
คุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) เกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบจริยธรรม

ผู้อุทธรณ์ : ศาสตราจารย์ ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา
(องค์การมหาชน)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ศาสตราจารย์ ก. ผู้อุทธรณ์ อดีตผู้อำนวยการสำนักงานรับรอง
มาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงสำนักงาน
รับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ ได้แก่

๑. ขอรายรายชื่อกรรมการบริหารสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา
(องค์การมหาชน) ที่ได้ลงมติให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบจริยธรรมตามคำสั่งคณะกรรมการบริหารสำนักงานรับรอง
มาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ที่ ๓/๒๕๕๘ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบจริยธรรม
ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๘ และที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมคณะกรรมการสอบจริยธรรมตามคำสั่งคณะกรรมการบริหาร
สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ที่ ๔/๒๕๕๘ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการ
สอบจริยธรรม ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๘

๒. ขอสำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมิน
คุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) พร้อมรับรองความถูกต้อง ในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่
๑๓ มกราคม ๒๕๕๘ และในคราวประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๘

สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) มีหนังสือ ที่ มศ
๐๐๐๕/๑๒๗๖ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ที่ประชุมคณะกรรมการบริหาร สมศ. ครั้งที่
๖/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘ มีมติให้แจ้งว่า ข้อมูลที่ต้องการดังกล่าวอยู่ระหว่างการดำเนินการ
ของสำนักงาน จึงยังไม่สามารถเปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) มีหนังสือ ที่ มศ ๐๐๐๕/๑๙๔๑ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๘ แจ้งว่า คณะกรรมการบริหาร สมศ. พิจารณาแล้วเห็นว่า กระบวนการขั้นตอนดังกล่าว เป็นเรื่องการบริหารจัดการภายในของสำนักงาน อีกทั้งอยู่ระหว่างการดำเนินการยังไม่แล้วเสร็จจึงไม่อาจเปิดเผยข้อมูลแก่ผู้อุทธรณ์ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นต้องใช้พิจารณาความชอบของคำสั่งทางปกครองที่กระทำโดยเจ้าหน้าที่ซึ่งมีอำนาจหน้าที่และทำการพิจารณาทางปกครองโดยไม่เป็นคู่กรณีเอง ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ในการปกป้องสิทธิของตน ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๑๕/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลคำชะอี จังหวัดมุกดาหารเกี่ยวกับ
การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่

ผู้อุทธรณ์

: นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: โรงพยาบาลคำชะอี จังหวัดมุกดาหาร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ อดีตผู้อำนวยการโรงพยาบาลคำชะอี มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงโรงพยาบาลคำชะอี จังหวัดมุกดาหาร ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. รายละเอียดเอกสารการเดินทางไปราชการนอกหน่วยงาน และรายงานการเดินทางไปราชการดังกล่าว ในระหว่างวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ของ นาย ข. นางสาว ค. นาง ง. นางสาว จ. และนาง ฉ.

๒. สำเนาสมุดลงเวลาทำงานราชการของเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลคำชะอี ในระหว่างวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓

๓. สำเนาคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการอยู่เวรนอกเวลาราชการ ในระหว่างวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓

โรงพยาบาลคำชะอี จังหวัดมุกดาหารมีหนังสือ ที่ มห ๐๐๓๒.๓๐๑/๗๒๑ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลข่าวสารที่ขอหากเปิดเผยแล้วจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะหรือสังคมโดยรวมหรือไม่ เพียงใด และจะต้องให้โอกาสผู้มีส่วนได้เสียได้มีสิทธิคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับการขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะต้องกระทำโดยสุจริต ตามหลักกฎหมายทั่วไปในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๕ ดังนั้น เพื่อให้การใช้ดุลพินิจการพิจารณาการขอข้อมูลดังกล่าวเป็นไปอย่างเหมาะสมถูกต้อง จึงให้ผู้อุทธรณ์ชี้แจงเหตุผลและความจำเป็นในการขอสำเนาเอกสารประกอบการพิจารณาเพิ่มเติม

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงโรงพยาบาลคำชะอี ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่โรงพยาบาลคำชะอีปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย โรงพยาบาลคำชะอีมีหนังสือ ที่ มท ๐๐๓๒.๓๐๑/๙๑๕ ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๘ ชี้แจงว่า เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิผู้สุจริต หากการขอข้อมูลโดยไม่แจ้งเหตุผลและการขอข้อมูลมากเกินไปจนจำเป็น อาจกระทบสิทธิของผู้มีส่วนได้เสีย ซึ่งเห็นว่าไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๘ แจ้งว่า มีความจำเป็นในการใช้เอกสารดังกล่าวประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ เพราะเอกสารที่ขอเกี่ยวข้องกับกฏบัติราชการในการเป็นพยานที่ให้การเกี่ยวข้องในข้อกล่าวหา จึงขอใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลคำชะอี

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงาน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงจึงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้ในการปกป้องสิทธิของตน ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้โรงพยาบาลคำชะอีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๑๖/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของคณะเวชศาสตร์เขตร้อน มหาวิทยาลัยมหิดล เกี่ยวกับการ
ประเมินผลการปฏิบัติงาน

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : คณะเวชศาสตร์เขตร้อน มหาวิทยาลัยมหิดล

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งพยาบาลชำนาญการ โรงพยาบาล
เวชศาสตร์เขตร้อน คณะเวชศาสตร์เขตร้อน ได้ร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์เกี่ยวกับการ
ประเมินผลการปฏิบัติงานโดยไม่เป็นธรรม ซึ่งคณะกรรมการอุทธรณ์ฯ มีมติให้ฝ่ายบริหารไปดำเนินการแต่งตั้ง
คณะกรรมการประเมินใหม่ที่มีกรรมการเป็นบุคคลภายนอกส่วนงานซึ่งมีความเชี่ยวชาญและอยู่ในสายอาชีพเดียวกับ
ผู้ร้องทุกข์ ผู้ร้องทุกข์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๘ และหนังสือลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๘
ถึงคณะเวชศาสตร์เขตร้อน มหาวิทยาลัยมหิดล ขอข้อมูลเอกสารการขอรายชื่อเพื่อเป็นคณะกรรมการกลางประเมินผล
การปฏิบัติงานใหม่ตามมติสภามหาวิทยาลัยมหิดลของคณะเวชศาสตร์เขตร้อน ที่ส่งไปยังหน่วยงานภายนอก ได้แก่
สภามหาวิทยาลัย โรงพยาบาลศิริราช และโรงพยาบาลรามาธิบดี และขอสำเนาเอกสารการส่งรายชื่อตอบกลับของ
หน่วยงานดังกล่าว

คณะเวชศาสตร์เขตร้อน มหาวิทยาลัยมหิดล มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๗.๑๑๑/๐๐๓๒๔ ลงวันที่
๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า คณบดีไม่อนุมัติให้เปิดเผยข้อมูลเนื่องจาก

๑. ไม่ใช่ข้อมูลส่วนบุคคล ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐
๒. ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อเสนอแนะจากสภามหาวิทยาลัย มาตรา ๑๕ (๓) ในกรณีดำเนินการ
เรื่องประเมินผลการปฏิบัติงานซึ่งยังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลอาจทำให้เกิดผลเสียหายนต่อผู้อื่นที่เกี่ยวข้อง
ทำให้การดำเนินการไม่เป็นไปตามที่ควรจะเป็น และการไม่เปิดเผยก็ไม่ส่งผลเสียหรือทำให้ผู้ร้องขอข้อมูล
เสียสิทธิใด ๆ

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ
การบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า
ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงคณะเวชศาสตร์เขตร้อน มหาวิทยาลัยมหิดล ขอข้อมูลเอกสารการขอรายชื่อเพื่อเป็น
คณะกรรมการกลางประเมินผลการปฏิบัติงานใหม่ตามมติสภามหาวิทยาลัยมหิดลของคณะเวชศาสตร์เขตร้อนที่ส่งไปยัง
หน่วยงานภายนอก และหนังสือตอบกลับของหน่วยงานดังกล่าว แต่คณะเวชศาสตร์เขตร้อน มหาวิทยาลัยมหิดล
ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย คณะเวชศาสตร์เขตร้อน มหาวิทยาลัยมหิดล มีหนังสือที่ ศธ ๐๕๑๗.๑๑/๐๔๙๓๓ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๘ จัดส่งเอกสารและชี้แจงว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการของคณะกรรมการฯ ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยมหิดล ที่ ล.๕๕๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๘ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรตามมติสภามหาวิทยาลัยมหิดลและยังไม่แล้วเสร็จ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารในกระบวนการประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรตามมติสภามหาวิทยาลัยมหิดลซึ่งยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อม ประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่คณะเวชศาสตร์เขตร้อนมหาวิทยาลัยมหิดล มีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๑๗/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ.๗)
ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาและ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ อดีตข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตำแหน่งครู วิทยฐานะชำนาญการ โรงเรียนบ้านทาปลาตูก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ มีหนังสือ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ ขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด จากเกิดวันที่ วว ดดด ๒๕๐๐ เป็น วว ดดด ๒๔๙๙ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๓๔/๒๑๒๑ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา จัดส่งบัญชีรายละเอียดพร้อมหลักฐานการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ของผู้อุทธรณ์ไปประกอบการพิจารณา

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีหนังสือ ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/๓๘๐ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ ปฏิเสธการแก้ไข วัน เดือน ปีเกิด ของผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ปัจจุบันพ้นสภาพการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ดังนั้น คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา จึงไม่มีอำนาจหน้าที่พิจารณาการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ดังกล่าว และขอส่งเรื่องคืนให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ ดำเนินการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๑๓ ต่อไป สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ ได้แจ้งผลให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงนายกรัฐมนตรี อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไข วัน เดือน ปีเกิด ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (สำนักงาน ก.ค.ศ.) และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ (สพป.ลำพูน เขต ๑)

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงาน ก.ค.ศ. ไม่แก้ไขวัน เดือน ปีเกิด คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ สำนักงาน ก.ค.ศ. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘ แต่เนื่องจากวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ.๗) ไม่ตรงกับในทะเบียนราษฎร ทำให้ไม่สามารถรับเงินบำนาญได้ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการ สพป.ลำพูน เขต ๑ ขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ใน ก.พ.๗ จากเกิดวันที่ วว ดดด ๒๕๐๐ เป็นวันที่ วว ดดด ๒๔๙๙ โดย สพป.ลำพูน เขต ๑ ได้ส่งเรื่องให้สำนักงาน ก.ค.ศ. พิจารณา

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๔๙๙ เดิมชื่อ ข. มาเปลี่ยนชื่อในภายหลังเป็น ก. ซึ่งผู้อุทธรณ์มีหลักฐานการเปลี่ยนชื่อมาแสดงต่อคณะกรรมการฯ และได้บรรจุเข้ารับราชการครั้งแรกเมื่อปี ๒๕๒๖ ต่อมาได้ลาออกจากราชการเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ตลอดระยะเวลาของการรับราชการ ผู้อุทธรณ์ไม่เคยทราบว่าตนได้กรอกรวัน เดือน ปี เกิด ใน ก.พ.๗ ผิดพลาดจากเกิดปี ๒๔๙๙ เป็นปี ๒๕๐๐ ภายหลังได้รับอนุมัติให้ลาออกจากราชการ ปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถรับเงินบำนาญได้เพราะวัน เดือน ปีเกิด ใน ก.พ.๗ ไม่ตรงกับในทะเบียนราษฎร ผู้อุทธรณ์จึงได้ยื่นเรื่องเพื่อขอแก้ไขปีเกิดไปยัง สพป.ลำพูน เขต ๑ และ สพป. ลำพูน เขต ๑ ได้ส่งเอกสารของผู้อุทธรณ์ให้สำนักงาน ก.ค.ศ. พิจารณา โดยสำนักงาน ก.ค.ศ. ได้ใช้เวลาพิจารณาประมาณ ๑ เดือน และแจ้งผู้อุทธรณ์ผ่านทาง สพป.ลำพูน เขต ๑ ว่าไม่มีอำนาจในการพิจารณาเรื่องดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงได้มาอุทธรณ์คำสั่งต่อคณะกรรมการฯ พร้อมกันนี้ผู้อุทธรณ์ได้จัดส่งสำเนาทะเบียนบ้านเลขที่ - หมู่ที่ - ตำบลเชียรเขา อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน ๓ ฉบับ มาประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ

สำนักงาน ก.ค.ศ. มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/๕๖๙ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการตั้งแต่วันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘ จึงพ้นสภาพการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ณ วันที่ สำนักงาน ก.ค.ศ. ได้รับคำขอ คือวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ ก.ค.ศ. จึงไม่มีอำนาจหน้าที่พิจารณาการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ของผู้อุทธรณ์ ทั้งนี้ เป็นไปตามหลักการของ คณะอนุกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาวิสามัญเกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาซึ่งทำหน้าที่แทน ก.ค.ศ. พิจารณาในคราวการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๒ ให้เลขาธิการ ก.ค.ศ. เป็นผู้พิจารณาส่งเรื่องการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ใน ก.พ.๗ ของข้าราชการที่

พ้นสภาพจากการเป็นข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ผู้มีอำนาจหน้าที่พิจารณาดำเนินการ
ดังนั้น จึงได้ส่งเรื่องคืนให้ สพป.ลำพูน เขต ๑ ซึ่งมีหน้าที่ในการเก็บรักษาทะเบียนประวัติของข้าราชการ
ครูและบุคลากรทางการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา เพื่อดำเนินการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่า
ด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๑๓ ต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า เนื่องจากหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์จัดส่งมา ได้แก่
สำเนาทะเบียนบ้านบ้านเลขที่ - หมู่ที่ - ตำบลเชียรเขา อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช
จำนวน ๒ ฉบับ หลักฐานทางการศึกษา และสมุดประจำตัวทหารกองหนุน (แบบ สด.๘) มีการระบุ
เป็นชื่อของนาย ข. จึงมีประเด็นที่ต้องพิจารณาในเบื้องต้นว่า นาย ข. และผู้อุทธรณ์เป็นบุคคลคน
เดียวกันหรือไม่ เห็นว่า เมื่อพิจารณาจากหลักฐานการเปลี่ยนชื่อซึ่งออกให้โดยนายทะเบียนท้องที่
อำเภอเชียรใหญ่ ได้แก่ สำเนาแบบ ข.๓ เล่มที่ ๑๐ ฉบับที่ ๑๑๑/๒๔ ออกให้ ณ วันที่ (ไม่ชัดเจน)
เดือนมีนาคม ๒๕๒๔ ระบุการเปลี่ยนชื่อจาก“ข.” เป็น “ก.” ดังนั้น จึงน่าจะเชื่อได้ว่านาย ข. เป็นบุคคลคน
เดียวกับผู้อุทธรณ์

กรณีนี้มีประเด็นที่ต้องพิจารณาต่อไปว่าผู้อุทธรณ์ประสงค์ขอแก้ไขปีเกิดจากปี
๒๕๐๐ เป็นปี ๒๔๙๙ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์เกิดปี ๒๔๙๙ ตามที่ขอแก้ไขหรือไม่ เห็นว่าการที่จะวินิจฉัยว่า
ผู้อุทธรณ์เกิดเมื่อใดต้องยึดหลักฐานที่เชื่อถือได้ของทางราชการเป็นหลัก โดยหลักฐานสำคัญ
ประกอบการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด คือ สูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิดเพราะเป็นหลักฐานที่ทางราชการ
ออกให้แก่ประชาชนทุกคนเพื่อแสดงรายการข้อมูลเกี่ยวกับการเกิดของบุคคลโดยตรง กรณีนี้
ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถนำสูติบัตรมาแสดงได้ ดังนั้น จึงต้องพิจารณาตามทะเบียนบ้านฉบับเก่าที่สุด คือ
ทะเบียนบ้าน บ้านเลขที่ - หมู่ที่ - ตำบลเชียรเขา อำเภอเชียรใหญ่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ระบุว่า
ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ วว คคด ๒๔๙๙ และเมื่อพิจารณาจากสมุดประจำตัวทหารกองหนุน (แบบ สด.๘)
และเอกสารซึ่งเป็นหลักฐานทางการศึกษา ใบสุทธิวิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช หลักฐานดังกล่าว
ข้างต้นระบุตรงกันว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ วว คคด ๒๔๙๙ ดังนั้น จึงเชื่อได้ว่าผู้อุทธรณ์เกิดปี ๒๔๙๙
ตามที่ขอแก้ไข

อนึ่ง คณะกรรมการฯ มีข้อสังเกตว่า ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการขอ
แก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๑๓ กำหนดว่า “ในกรณีที่
ข้าราชการผู้ใดพ้นจากราชการไปแล้ว ขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติ หากทะเบียน
ประวัติของผู้นั้นอยู่ในความครอบครองของส่วนราชการใด ให้ส่วนราชการนั้นดำเนินการตาม
กฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยให้ผู้ประสงค์จะขอแก้ไขยื่นคำขอแก้ไขพร้อมเอกสาร
หลักฐานตามข้อ ๙ เพื่อประกอบการพิจารณา” ซึ่งแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องตามระเบียบดังกล่าว คือ
หน่วยงานที่เป็นผู้ครอบครองทะเบียนประวัติข้าราชการจะต้องเป็นผู้พิจารณาในขั้นต้นก่อนว่าจะ
แก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ให้แก่ผู้อุทธรณ์ตามที่มิได้ขอได้หรือไม่ การแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด เป็นการขอ

แก้ไขข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยจากพยานหลักฐานที่ได้ยื่นประกอบคำขอแก้ไข
นั้นว่าเชื่อถือได้หรือไม่ หากเห็นว่าพยานหลักฐานดังกล่าวเชื่อถือได้ ผู้มีอำนาจสั่งแก้ไขตามระเบียบสำนัก
นายกรัฐมนตรีฯ ก็มีคำสั่งให้แก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ให้ถูกต้องตามหลักฐานดังกล่าว และส่งให้
หน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบบันทึกข้อมูลเพื่อแก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูลในทะเบียนประวัติ
ข้าราชการต่อไป แต่หากเห็นว่าพยานหลักฐานดังกล่าวเชื่อถือไม่ได้ ผู้มีอำนาจสั่งแก้ไขตามระเบียบสำนัก
นายกรัฐมนตรีฯ ต้องมีคำสั่งไม่แก้ไขแล้วแจ้งสิทธิอุทธรณ์เพื่อให้ผู้อุทธรณ์ยื่นคำอุทธรณ์ต่อ
คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพื่อพิจารณาวินิจฉัยต่อไป การที่หน่วยงาน
ผู้ครอบครองทะเบียนประวัติข้าราชการไม่ได้พิจารณาวินิจฉัยข้อมูลตามหลักฐานที่ปรากฏและมีคำสั่ง
ในขั้นต้นก่อน จึงไม่ชอบตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ
ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากร
ทางการศึกษา และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลำพูน เขต ๑ แก้ไขปีเกิดผู้อุทธรณ์ใน
ทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) จากปี ๒๕๐๐ เป็นปี ๒๔๙๙ ตามที่ผู้อุทธรณ์ขอแก้ไข

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๑๘/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการวิเคราะห์
ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการเหมืองแร่ถ่านหิน

ผู้อุทธรณ์

: นาง ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ รักษาการประธานกลุ่มรักษำบ้านแห่ง
ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๗ และลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงสำนักงานนโยบายและแผน
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขอข้อมูลข่าวสารรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการ
เหมืองแร่ถ่านหินของบริษัท เขียวเหลือง จำกัด ฉบับสมบูรณ์ คำขอประทานบัตรแปลงที่ ๔ - ๘/๒๕๕๓
หมู่ที่ ๑ และ ๗ ตำบลบ้านแห อำเภองาว จังหวัดลำปาง เพื่อให้เกิดความโปร่งใสและความชอบธรรมแก่
ราษฎรในพื้นที่ที่อาจจะได้รับผลกระทบจากโครงการดังกล่าว

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีหนังสือที่ ทส ๑๐๐๙.๒/๒๘๒๑
ลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๘ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อมได้ตรวจสอบข้อมูลโครงการเหมืองแร่ถ่านหิน (ลิกไนต์) ของบริษัท เขียวเหลือง จำกัด คำขอ
ประทานบัตรที่ ๔/๒๕๕๓ รวมแผนผังโครงการทำเหมืองเดียวกันกับคำขอประทานบัตรที่ ๕/๒๕๕๓ ๖/๒๕๕๓
๗/๒๕๕๓ และ ๘/๒๕๕๓ ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ ๑ และ ๗ ตำบลบ้านแห อำเภองาว จังหวัดลำปาง แล้วขอชี้แจง
ว่า หนังสือแจ้งความประสงค์ในการเผยแพร่รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม
บริษัท เขียวเหลือง จำกัด ในฐานะเจ้าของโครงการ ระบุว่า “ไม่ยินยอมให้เผยแพร่” แต่เนื่องจากรายงาน
การวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมจัดเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเป็นข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานฯ ต้องจัดให้มีไว้สำหรับให้
ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ตามมาตรา ๙ (๘) ของพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ซึ่งสำนักงานฯ ได้ทำหนังสือถึง
บริษัท เขียวเหลือง จำกัด เพื่อตรวจสอบและยืนยันว่าข้อมูลในรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม
โครงการเหมืองแร่ถ่านหิน (ลิกไนต์) ของบริษัท เขียวเหลือง จำกัด คำขอประทานบัตรที่ ๔/๒๕๕๓ รวม
แผนผังโครงการทำเหมืองเดียวกันกับคำขอประทานบัตรที่ ๕/๒๕๕๓ ๖/๒๕๕๓ ๗/๒๕๕๓ และ ๘/
๒๕๕๓ ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ ๑ และ ๗ ตำบลบ้านแห อำเภองาว จังหวัดลำปาง ที่ประสงค์จะเผยแพร่
และไม่ประสงค์จะเผยแพร่ ตามมาตรา ๑๕ (๕) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ

พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งสำนักงานฯ ยังไม่ได้รับการแจ้งตอบจากบริษัท เขียวเหลือง จำกัด ทั้งนี้ หากสำนักงานฯ ได้รับข้อมูลในส่วนที่ประสงค์จะเผยแพร่ให้แก่ผู้สนใจ จากบริษัท เขียวเหลือง จำกัด เจ้าของโครงการแล้ว สำนักงานฯ จักได้ประสานงานเพื่อดำเนินการจัดส่งเอกสารข้อมูลให้กลุ่มรักษำบ้านแหงตามที่อยู่ขอต่อไป

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า โครงการเหมืองแร่ถ่านหินของบริษัท เขียวเหลือง จำกัด คำขอประทานบัตรที่ ๔/๒๕๕๓ ร่วมแผนผังโครงการทำเหมืองเดียวกันกับคำขอประทานบัตรที่ ๕/๒๕๕๓ ๖/๒๕๕๓ ๗/๒๕๕๓ และ ๘/๒๕๕๓ ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ ๑ และ ๗ ตำบลบ้านแหง อำเภองาว จังหวัดลำปาง ได้มอบอำนาจให้บริษัท เอ บี อี เอ็น เอ็นจิเนียริง คอนซัลแตนท์ จำกัด จัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการดังกล่าวต่อสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และในการประชุมคณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (คชก.) ครั้งที่ ๒๘/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๖ ได้ให้ความเห็นชอบรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมดังกล่าวแล้ว ผู้อุทธรณ์และชาวบ้านตำบลบ้านแหง อำเภองาว จังหวัดลำปาง เข้าชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า ต้องการทราบรายงานผลสำรวจดังกล่าวว่ามีความถูกต้องหรือไม่ เนื่องจากได้รับผลกระทบในการสัมปทานเหมืองแร่ถ่านหินดังกล่าว โดยเห็นว่าการรังวัดพื้นที่ประทานบัตรครอบคลุมทางหลวง ทางน้ำ ซึ่งชาวบ้านต้องใช้อาศัยทำมาหากินอยู่ด้วย และในการสำรวจผลกระทบสิ่งแวดล้อม มีการแอบอ้างว่าเป็นเจ้าหน้าที่สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) แต่เป็นเจ้าหน้าที่บริษัท ต่อมาได้มีการเข้ามาทำประชาพิจารณ์โดยการสรุปโครงการและถามชาวบ้านว่าเข้าใจหรือไม่ ชาวบ้านจึงตอบว่าเข้าใจแต่ผลสรุปกลายเป็นให้ความเห็นชอบโครงการ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ รายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการเหมืองแร่ถ่านหิน (ลิกไนต์) ของบริษัท เขียวเหลือง จำกัด คำขอประทานบัตรที่ ๔/๒๕๕๓ ร่วมแผนผังโครงการทำเหมืองเดียวกันกับคำขอประทานบัตรที่ ๕/๒๕๕๓ ๖/๒๕๕๓ ๗/๒๕๕๓ และ ๘/๒๕๕๓ ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ ๑ และ ๗ ตำบลบ้านแหง อำเภองาว จังหวัดลำปาง เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานต้องจัดแสดงไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ตามมาตรา ๙ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่อง การกำหนดให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและสุขภาพเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ตามมาตรา ๙ (๘) ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๓ หน่วยงานไม่มีอำนาจใช้ดุลยพินิจตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่จะปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ ดังนั้น การที่หน่วยงานปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการ บังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารตามคำขอ และดำเนินการจัดแสดงข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ประชาชนเข้าตรวจสอบ พร้อมทั้งให้สำเนา ที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๑๙/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมโยธาธิการและผังเมืองเกี่ยวกับการดำเนินการด้านคดี

ผู้อุทธรณ์ : นายสิดปาราย อาฮูวารี

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมโยธาธิการและผังเมือง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นายสิดปาราย อาฮูวารี ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงอธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือมอบอำนาจของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่ให้พนักงานอัยการดำเนินคดีแทนคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์พร้อมทั้งการบอกเล่าเรื่องราว/เหตุการณ์เพื่อให้พนักงานอัยการทำการฟ้องคดีหมายเลขดำที่ ๑๘๙๐/๒๕๕๐ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๕๕๘/๒๕๕๒ ซึ่งปัจจุบันเป็นคดีหมายเลขดำที่ อ.๑๐๘๒/๒๕๕๒ ตั้งแต่เริ่มต้นจนปัจจุบัน โดยขอให้ระบุมาในหนังสือแจ้งเปิดเผยเลยว่ามีกักขังและได้เปิดเผยไว้อย่างไร สำคัญสำคัญอยู่ที่ว่าขอบเขตของการมอบอำนาจ และการบอกเล่าเรื่องราว/เหตุการณ์เพื่อให้พนักงานอัยการทำการฟ้องคดีแตกต่าง

กรมโยธาธิการและผังเมืองมีหนังสือ ที่ มท ๐๗๑๐/๗๐๕๖ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยรายงานการประชุมของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ในเขตกรุงเทพมหานครและในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด เรื่อง มอบอำนาจให้ดำเนินคดีปกครองแทนคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ฯ ครั้งที่ ๗๔๖-๔๑/๒๕๕๕ วันอังคารที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๕ ครั้งที่ ๑๒๘๘/๔/๒๕๕๕ วันอังคารที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๕ และครั้งที่ ๑๔๔๒-๑๒/๒๕๕๗ วันศุกร์ที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๗ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลการบอกเล่าเรื่องราวเหตุการณ์เพื่อให้พนักงานอัยการทำการฟ้องคดีแตกต่างในคดีดังกล่าว โดยให้เหตุผลว่า คำให้การแก้ต่างคดีเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด และการเปิดเผยจะทำให้การ

บังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพเกี่ยวกับการฟ้องคดี ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมโยธาธิการและผังเมือง ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นฟ้องคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ฯ ของกรมโยธาธิการและผังเมืองเป็นคดีหมายเลขดำที่ ๑๘๙๐/๒๕๕๐ ต่อมาศาลปกครองได้มีคำพิพากษาให้ยกฟ้อง ดังปรากฏตามคดีหมายเลขแดงที่ ๑๕๕๘/๒๕๕๒ ผู้อุทธรณ์จึงได้ยื่นอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุดเป็นคดีหมายเลขดำที่ อ.๑๐๘๒/๒๕๕๒ โดยในปัจจุบันยังอยู่ระหว่างการพิจารณาคดีของศาลปกครองสูงสุด ผู้อุทธรณ์ต้องการทราบว่าการมอบอำนาจของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ฯ ให้พนักงานอัยการเพื่อดำเนินคดีทางปกครองแทนนั้นมีขอบเขตการมอบอำนาจเช่นไร และกรมโยธาธิการและผังเมืองมีการบอกเล่าเรื่องราวหรือเหตุการณ์เพื่อให้พนักงานอัยการทำการคำให้การแก่ต่างคดีดังกล่าวตั้งแต่ต้นจนถึงปัจจุบันเช่นไร จึงได้ขอข้อมูลข่าวสารในรายการข้างต้นไปยังกรมโยธาธิการและผังเมือง

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร กรมโยธาธิการและผังเมืองมีหนังสือ ที่ มท ๐๗๑๐/๑๐๗๒๓ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงสรุปความได้ว่า กรมโยธาธิการและผังเมืองได้จัดส่งรายงานการประชุมเรื่องมอบอำนาจให้ดำเนินคดีปกครองแทนคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ฯ ให้ผู้อุทธรณ์แล้ว แต่หากข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอหมายถึงหนังสือมอบอำนาจของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ฯ ที่ให้พนักงานอัยการดำเนินคดี ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๘๙๐/๒๕๕๐ คดีหมายเลขแดงที่ ๑๕๕๘/๒๕๕๒ นั้น หนังสือมอบอำนาจต้นฉบับดังกล่าวได้จัดส่งให้พนักงานอัยการเพื่อใช้ในการดำเนินคดีและปัจจุบันอยู่ในสำนวนของศาลปกครอง และไม่มีการจัดทำสำเนาหนังสือมอบอำนาจไว้แต่อย่างใด ส่วนข้อมูลการบอกเล่าเรื่องราวเหตุการณ์เพื่อให้พนักงานอัยการทำการคำให้การแก่ต่างคดีเป็นความเห็นภายในหน่วยงานราชการ คือ กรมโยธาธิการและผังเมือง คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ฯ และพนักงานอัยการ ในการดำเนินคดีซึ่งมีผลกระทบต่อการดำเนินการของพนักงานอัยการในการจัดทำคำให้การยื่นต่อศาลปกครอง ทั้งอาจเป็นการเปิดเผยข้อมูลที่อยู่ในความครอบครองของพนักงานอัยการโดยไม่ได้รับความยินยอม นอกจากนี้คดีดังกล่าวยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด ถือว่าคดียังไม่ถึงที่สุด การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำร้องขอจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพเกี่ยวกับการฟ้องคดี ทั้งนี้ ตามที่บัญญัติในมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติ

ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับการที่จะพิจารณาว่า คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ฯ นั้นได้มีการแสดงข้อมูลข่าวสารพิพาทหรือเอกสารต่างๆ ซึ่งเป็นข้อต่อสู้ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ฯ ต่อศาลในชั้นต่างๆ ครบถ้วนหรือไม่ ตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องอุทธรณ์นั้นเป็นดุลพินิจของศาลปกครองในการแสวงหาข้อเท็จจริงโดยข้อมูลดังกล่าวได้อยู่ในชั้นพิจารณาของศาลปกครองสูงสุดแล้ว

และกรณีที่ผู้อุทธรณ์สงสัยในข้อมูลต่างๆ ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ฯ ก็มีสิทธิอุทธรณ์คัดค้านต่อศาลปกครองสูงสุดได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๘ ซึ่งแจ้งสรุปความได้ว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอ คือ ข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ฯ ทำหนังสือถึงพนักงานอัยการเพื่อให้พนักงานอัยการได้ทราบข้อเท็จจริงในทางคดีเพื่อสามารถทำคำให้การได้ โดยไม่ได้หมายถึงคำให้การแต่อย่างใด เพราะคำให้การนั้นพนักงานอัยการมีหน้าที่ทำแล้วต้องส่งให้ผู้อุทธรณ์อยู่ดี ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ต้องการจึงเป็นคำบอกเล่าเรื่องราว/เหตุการณ์ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เพื่อให้พนักงานอัยการทำคำให้การแก้ต่างคดีตามอ้างถึงทุกฉบับ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขออาจแบ่งออกได้เป็น ๒ ส่วน คือ

๑. หนังสือมอบอำนาจของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ฯ ที่ให้พนักงานอัยการดำเนินคดีแทนคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ฯ ซึ่งแสดงถึงขอบเขตของการมอบอำนาจนั้น ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว กรมโยธาธิการและผังเมืองได้เปิดเผยในส่วนของรายงานการประชุมของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ฯ เรื่อง มอบอำนาจให้ดำเนินคดีปกครองแทนคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ฯ ครั้งที่ ๗๔๖-๔๑/๒๕๕๕ วันอังคารที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๕ ครั้งที่ ๑๒๘๘/๔/๒๕๕๕ วันอังคารที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๕ และครั้งที่ ๑๔๔๒-๑๒/๒๕๕๗ วันศุกร์ที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นการพิจารณาเกี่ยวกับขอบเขตการมอบอำนาจให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงไม่มีประเด็นต้องพิจารณา สำหรับหนังสือมอบอำนาจให้พนักงานอัยการแก้ต่างคดีแทนคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ฯ ได้มีการจัดส่งให้พนักงานอัยการโดยไม่มีการจัดทำสำเนาเก็บไว้ จึงเป็นกรณีที่หน่วยงานปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง ซึ่งไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าคำกล่าวอ้างดังกล่าวเป็นความจริงสามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ต่อไป

๒. ข้อมูลการบอกเล่าเรื่องราวหรือเหตุการณ์ที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ฯ ทำหนังสือถึงพนักงานอัยการเพื่อให้พนักงานอัยการได้ทราบข้อเท็จจริงในทางคดีเพื่อสามารถทำคำให้การแก้ต่างคดีได้ตั้งแต่เริ่มต้นจนปัจจุบัน คณะกรรมการฯ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว คือ คำให้การของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ฯ ที่จะมีการประมวลข้อเท็จจริง ข้อกฎหมายและ

ประเด็นในการแก้คำฟ้อง และจัดส่งให้พนักงานอัยการเพื่อจัดทำคำให้การที่ถูกต้องและสมบูรณ์ยื่นต่อศาลปกครอง ข้อมูลข่าวสารเหล่านี้จึงอยู่ในกระบวนการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลปกครอง และแม้ศาลปกครองชั้นต้นจะพิจารณาคดีเสร็จสิ้นแล้ว แต่เมื่อมีการยื่นอุทธรณ์และในขณะนี้คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองสูงสุด ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลที่ยังอยู่ในชั้น

การพิจารณาพิพากษาคดีของศาล ซึ่งไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการฯ ที่จะพิจารณาได้ตามนัยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๒๐/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลตาเบา
จังหวัดสุรินทร์ เกี่ยวกับเงินเดือนของพนักงานส่วนตำบล

ผู้อุทธรณ์ : นายภูมิศักดิ์ ชูชื่นบุญ
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลตาเบา จังหวัดสุรินทร์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นายภูมิศักดิ์ ชูชื่นบุญ ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลตาเบา หมู่ที่ ๑๒ มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลตาเบา ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายละเอียดเงินเดือนของพนักงานส่วนตำบลองค์การบริหารส่วนตำบลตาเบา ประจำเดือนมิถุนายน ๒๕๕๗ ถึงเดือนมิถุนายน ๒๕๕๘ ซึ่งมีรายการรายรับและรายการหักในแต่ละเดือนซึ่งเป็นรายละเอียดเงินเดือนประจำ ไม่ใช่สรุป เพื่อนำไปเป็นพยานเอกสารประกอบการร้องเรียน

องค์การบริหารส่วนตำบลตาเบา มีหนังสือ ที่ สร ๗๙๓๐๑/๓๕๐ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๔) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลตาเบา ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์กับพวก ได้ร้องเรียนนายกองค์การบริหารส่วนตำบลตาเบาไปยังอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ผู้ว่าราชการจังหวัดสุรินทร์ และปลัดกระทรวงมหาดไทย กรณี้องค์การบริหารส่วนตำบลตาเบาได้เปิดกรอบอัตรากำลังจำนวน ๒ อัตรา ให้กับพวกฟ้องของตน ผู้อุทธรณ์เห็นว่าการกระทำดังกล่าวก่อให้เกิดความเสียหายแก่องค์การบริหารส่วนตำบลตาเบา และเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมาย เป็นการกระทำทุจริตและเอื้อประโยชน์ให้กับพวกฟ้อง ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารในรายการข้างต้นเพื่อนำไปประกอบการร้องเรียน

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร องค์การบริหารส่วนตำบลตาเบา มีหนังสือ ที่ สร ๗๙๓๐๑/๕๓๙ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการฯชี้แจงสรุปความได้ว่า เดิมผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายละเอียดเงินเดือนของพนักงานส่วนตำบลองค์การบริหารส่วนตำบลตาเบา โดยให้เหตุผลว่าเพื่อนำไปใช้ตรวจสอบตามอำนาจหน้าที่ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลตาเบาได้อนุญาตให้ข้อมูลข่าวสารซึ่งเป็นรายละเอียดเงินเดือน ตั้งแต่เดือนมิถุนายน ๒๕๕๗ ถึงเดือนเมษายน ๒๕๕๘ แก่ผู้อุทธรณ์ โดยส่งเอกสารทางไปรษณีย์ลงทะเบียน และผู้อุทธรณ์ได้รับเมื่อวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๘ ส่งเอกสารคืนโดยแจ้งว่า เอกสารดังกล่าวไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ต้องการ โดยข้อมูลที่ต้องการเป็นรายละเอียดเงินเดือนในส่วน of พนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลตาเบา ตั้งแต่เดือนมิถุนายน ๒๕๕๗ ถึงเดือนเมษายน ๒๕๕๘ ที่มีรายการรายรับและที่มีรายการหักในแต่ละเดือน โดยแจ้งว่าจะนำไปเป็นพยานเอกสารในการประกอบการร้องเรียน นายกองค์การบริหารส่วนตำบลตาเบาพิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของพนักงาน ลูกจ้างองค์การบริหารส่วนตำบลตาเบา ซึ่งเจ้าของข้อมูลไม่อนุญาตให้เปิดเผย ดังนั้น การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรและอาจก่อให้เกิดความเสียหายหรืออาจกระทบถึงข้อมูลเครดิตของเจ้าของข้อมูลได้ อีกทั้งยังอาจก่อให้เกิดผลกระทบในการปฏิบัติงานของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลตาเบา ประกอบกับ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมิใช่ข้อมูลสาธารณะอันมีไว้ใช้เพื่อประโยชน์แก่สาธารณะและผู้อุทธรณ์ก็มิได้เป็นเอกชนผู้มีประโยชน์เกี่ยวข้องหรือมีส่วนได้เสียเกี่ยวกับรายรับหรือรายจ่ายของพนักงาน ลูกจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลตาเบาโดยตรง แต่ผู้อุทธรณ์เป็นสมาชิกองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๔๖ ก็มีได้กำหนดหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอ ผู้อุทธรณ์จึงไม่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ รายละเอียดเงินเดือนของพนักงานส่วนตำบลองค์การบริหารส่วนตำบลตาเบา ประจำเดือนมิถุนายน ๒๕๕๗ ถึงเดือนมิถุนายน ๒๕๕๘ ซึ่งมีรายการรายรับเงิน และรายการหักเงินในแต่ละเดือน ซึ่งเป็นรายละเอียดเงินเดือนประจำ ไม่ใช่สรุป ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลที่บ่งบอกถึงฐานะการเงินอันเป็นสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล จึงเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนี้โดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรได้ ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ

ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงยังไม่มีเหตุผลอันสมควรที่จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้อื่นให้แก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๒๑/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับฎีกาเบิกจ่ายเงินและต้นข้าวการส่งจ่ายเช็ด

ผู้อุทธรณ์ : นายธีรศักดิ์ ปักกังวะยัง
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลขามป้อม
จังหวัดมหาสารคาม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลขามป้อม จังหวัดมหาสารคาม ขอสำเนาเอกสารจำนวน ๒ รายการ ดังนี้

รายการที่ ๑ ฎีกาเบิกจ่ายเงินโครงการตรวจคัดกรองเบาหวานและความดันโลหิตสูงประจำปี ๒๕๕๘ พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง และต้นข้าวเช็ดการส่งจ่าย

รายการที่ ๒ ฎีกาเบิกจ่ายเงินโครงการพนหมอกควันป้องกันโรคไข้เลือดออกประจำปี ๒๕๕๘ พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง และต้นข้าวเช็ดการส่งจ่าย

องค์การบริหารส่วนตำบลขามป้อมมีหนังสือ ที่ มค ๗๓๓๐๑/ว๔๓๖ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการให้สำเนาเอกสารโดยให้เหตุผลสรุปว่าเป็นเอกสารหลักฐานทางการเงิน การคลัง ที่มีหน่วยงานตรวจสอบ เช่น สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องตามกฎหมาย ระเบียบราชการ ซึ่งไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดไว้ให้ประชาชนตรวจสอบได้ตามมาตรา ๙ (๑) - (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และอยู่ระหว่างการตรวจสอบข้อเท็จจริงของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน กับคณะกรรมการที่อำเภอวาปีปทุมแต่งตั้งขึ้นเพื่อตรวจสอบเรื่องร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลขามป้อม และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วข้อเท็จจริงได้ความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลขามป้อมได้ดำเนินโครงการตรวจคัดกรองเบาหวานและความดันโลหิตสูงประจำปี ๒๕๕๘ และโครงการพนหมอกควันป้องกันโรคไข้เลือดออกประจำปี ๒๕๕๘ หลังจากดำเนินโครงการแล้วผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ผู้อุทธรณ์เห็นว่าองค์การบริหารส่วนตำบลขามป้อม ดำเนินโครงการทั้ง ๒ โครงการดังกล่าวไม่ชอบหลายประการ เช่นโครงการพ่นหมอกควันป้องกันโรค ไข้เลือดออกนั้นเจ้าหน้าที่ฉีดพ่นหมอกควันไม่ทั่วพื้นที่ และเบิกเงินค่าใช้จ่ายก่อนการดำเนินงานเสร็จสิ้น ส่วนโครงการตรวจคัดกรองเบาหวานและความดันโลหิตสูงนั้นองค์การบริหารส่วนตำบล ขามป้อมดำเนินงานซ้ำซ้อนกับโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านโนน เมื่อคนป่วยโรคเบาหวานไป ตรวจระดับน้ำตาลที่ส่วนงานสาธารณสุขขององค์การบริหารส่วนตำบลขามป้อมแล้ว องค์การบริหารส่วน ตำบลขามป้อมไม่ส่งแถบวัดระดับน้ำตาลให้โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านโนนทำให้ผู้ป่วย โรคเบาหวานไม่ได้รับความสะดวกในการรักษา ผู้ป่วยโรคเบาหวานจึงรวมตัวกันไปร้องเรียนต่อ นายอำเภอวาปีปทุมขอให้ตรวจสอบเรื่องการทุจริตในโครงการตรวจคัดกรองเบาหวานและความดัน โลหิตสูง แต่อำเภอวาปีปทุมกลับสรุปผลการตรวจสอบว่ามีปัญหาขัดแย้งกันในการทำงานระหว่าง โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านโนนกับองค์การบริหารส่วนตำบลขามป้อม นอกจากนี้ผู้อุทธรณ์ ยังได้ข่าวว่ามีการทุจริตเบิกเงินค่าใช้จ่ายไม่ตรงกับจำนวนเงินในฎีกาเบิกจ่ายเงินด้วย ผู้อุทธรณ์ จึงต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อตรวจสอบการดำเนินงานโครงการดังกล่าว หากพบว่า องค์การบริหารส่วนตำบลขามป้อมดำเนินการไม่ถูกต้องหรือดำเนินการโดยทุจริตก็จะร้องเรียนต่อ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เพื่อปกป้องประโยชน์ของแผ่นดิน ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารเฉพาะของปี ๒๕๕๘

ผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลขามป้อมชี้แจงสรุปว่า องค์การบริหารส่วนตำบล ขามป้อมได้ดำเนินโครงการตรวจคัดกรองเบาหวานและความดันโลหิตสูง และโครงการพ่นหมอกควัน ป้องกันโรคไข้เลือดออกหลายปีแล้ว ก่อนปีงบประมาณ ๒๕๕๘ องค์การบริหารส่วนตำบลขามป้อม ให้โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านโนนเป็นผู้ดำเนินโครงการเนื่องจากองค์การบริหารส่วน ตำบลขามป้อมไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งเจ้าหน้าที่ส่วนงานสาธารณสุข ต่อมาปีงบประมาณ ๒๕๕๘ มีผู้มาดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนงานสาธารณสุข องค์การบริหารส่วนตำบลขามป้อมจึงดำเนิน โครงการเอง ทำให้เกิดความขัดแย้งกับเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านโนน ส่วนผู้อุทธรณ์นั้นไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการดังกล่าวและปกติผู้อุทธรณ์ก็ไปทำงานและ พักอาศัยอยู่ที่อื่นไม่ได้พักอาศัยในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลขามป้อม องค์การบริหารส่วนตำบล ขามป้อมทราบว่า ผู้อุทธรณ์จะนำข้อมูลข่าวสารไปร้องเรียนองค์การบริหารส่วนตำบลขามป้อม หากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ก็จะมีภาระร้องเรียนต่อไปไม่ยุติ ประกอบกับขณะที่ ผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสารนั้นอำเภอวาปีปทุมกำลังตรวจสอบเรื่องผู้ป่วยโรคเบาหวานร้องเรียน องค์การบริหารส่วนตำบลขามป้อม ด้วยเหตุนี้องค์การบริหารส่วนตำบลขามป้อมจึงไม่กล้าเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารเพราะเกรงว่าจะมีความผิดจึงได้ทำหนังสือหรืออำเภอวาปีปทุมว่าข้อมูลข่าวสารตาม คำขอของผู้อุทธรณ์นั้นเปิดเผยได้หรือไม่ โดยอำเภอวาปีปทุมได้มีหนังสือถึงจังหวัดมหาสารคามเพื่อ หารืออีกชั้นหนึ่ง ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลขามป้อมยังไม่ได้รับหนังสือตอบข้อหารือ หากจังหวัดมหาสารคามหรืออำเภอวาปีปทุมแจ้งว่าเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ได้องค์การบริหาร ส่วนตำบลขามป้อมก็ไม่ขัดข้อง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินของหน่วยงานของรัฐ การเบิกจ่ายเงินงบประมาณจะต้องโปร่งใสตรวจสอบได้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งมีเจตนารมณ์ให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารการดำเนินงานของรัฐโดยกำหนดให้บุคคลมีสิทธิเข้าตรวจดู หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการได้ ดังนั้น เมื่อผู้อุทธรณ์มีความสงสัยว่าการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลขามป้อมอาจไม่ชอบด้วยกฎหมายจึงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลขามป้อมอันเป็นการปกป้องประโยชน์ได้เสียของหน่วยงานของรัฐ จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงให้องค์การบริหารส่วนตำบลขามป้อมให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๒๒/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารการจัดซื้อเตาเผาขยะไร้มลพิษ

ผู้อุทธรณ์ : บริษัท เอเชีย อีโค เอิร์ท จำกัด
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลคือเวียง จังหวัดพะเยา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลคือเวียง จังหวัดพะเยา ขอสำเนาเอกสารของผู้ชนะการสอบราคา โครงการจัดซื้อเตาเผาขยะไร้มลพิษ

องค์การบริหารส่วนตำบลคือเวียงมีหนังสือ ที่ พย ๗๔๐๐๑/๒๕๕ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการให้สำเนาเอกสารโดยให้เหตุผลสรุปว่าห้างหุ้นส่วนจำกัด อุ่นจันทร์ มีหนังสือคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเนื่องจากเป็นเอกสารส่วนบุคคล และบุคคลภายนอกอาจนำไปใช้ในทางที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลคือเวียง และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วข้อเท็จจริงได้ความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลคือเวียงได้ประกาศสอบราคาจัดซื้อเตาเผาขยะไร้มลพิษ โดยห้างหุ้นส่วนจำกัด อุ่นจันทร์เป็นผู้ชนะการสอบราคา หลังจากนั้นผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ยื่นซองสอบราคาด้วยได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ผู้อุทธรณ์เป็นตัวแทนจำหน่ายเตาเผาขยะของบริษัท ซังเคียวเฟอร์เนส จำกัด ได้ยื่นซองสอบราคาจัดซื้อเตาเผาขยะไร้มลพิษดังกล่าว และทราบว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด อุ่นจันทร์ ได้ยื่นซองสอบราคาด้วย โดยห้างหุ้นส่วนจำกัด อุ่นจันทร์ เสนอขายเตาเผาขยะของบริษัท ซังเคียวฯ ทั้งที่ไม่ได้เป็นตัวแทนจำหน่ายของบริษัท ซังเคียวฯ ต่อมาบริษัท ซังเคียวฯ ได้มีหนังสือแต่งตั้งห้างหุ้นส่วนจำกัด อุ่นจันทร์เป็นตัวแทนจำหน่าย แต่หนังสือแต่งตั้งดังกล่าวลงนามโดยกรรมการบริษัท ซังเคียวฯ ที่ไม่มีอำนาจตามกฎหมาย ผู้อุทธรณ์ได้ทำหนังสือคัดค้านต่อองค์การบริหารส่วนตำบลคือเวียงว่าห้างหุ้นส่วนจำกัด อุ่นจันทร์ขาดคุณสมบัติตาม

ประกาศสอบราคา แต่องค์การบริหารส่วนตำบลคือเวียงไม่รับฟังคำคัดค้านและประกาศให้ ห้างหุ้นส่วนจำกัด อุ่นจันทร์เป็นผู้ชนะการสอบราคา ผู้อุทธรณ์จึงต้องการสำเนาเอกสารตามอุทธรณ์ เพื่อตรวจสอบและพิสูจน์ว่าห้างหุ้นส่วนจำกัด อุ่นจันทร์ มีคุณสมบัติครบตามประกาศสอบราคา หรือไม่ หากหนังสือแต่งตั้งห้างหุ้นส่วนจำกัด อุ่นจันทร์ไม่ชอบการสอบราคาจัดซื้อเตาเผาขยะนี้ก็ไม่ ชอบด้วยเช่นกัน ผู้อุทธรณ์ไม่ต้องการสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน หรือข้อมูลส่วนบุคคลของผู้เกี่ยวข้อง

ผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลคือเวียงชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า การประกาศสอบ ราคาจัดซื้อเตาเผาขยะไ้มลพิษนั้นเป็นผู้ยื่นขอสอบราคา ๕ ราย ห้างหุ้นส่วนจำกัด อุ่นจันทร์ได้ยื่นขอ สอบราคาพร้อมแสดงหลักฐานการเป็นตัวแทนจำหน่ายเตาเผาขยะของบริษัท ซึ่งเคยว่าโดยยืนยันว่า เป็นเอกสารที่แท้จริงและแสดงพยานหลักฐานอื่นๆเพิ่มเติม องค์การบริหารส่วนตำบลคือเวียง ตรวจสอบเอกสารแล้วเชื่อว่าห้างหุ้นส่วนจำกัด อุ่นจันทร์มีคุณสมบัติครบตามประกาศสอบราคา เหตุผลที่องค์การบริหารส่วนตำบลคือเวียงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเนื่องจากเกรงว่าอาจมี ผลกระทบต่อประโยชน์ของผู้หนึ่งผู้ใด ประกอบกับองค์การบริหารส่วนตำบลคือเวียงได้สอบถาม ห้างหุ้นส่วนจำกัด อุ่นจันทร์แล้วห้างหุ้นส่วนจำกัด อุ่นจันทร์คัดค้านไม่ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตาม คำขอของผู้อุทธรณ์เพราะเกรงว่าอาจมีการนำข้อมูลข่าวสารไปใช้ในทางมิชอบ ทำให้เกิดการ ได้เปรียบเสียเปรียบ องค์การบริหารส่วนตำบลคือเวียงจึงไม่กล้าเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ เพราะเกรงว่าจะถูกห้างหุ้นส่วนจำกัด อุ่นจันทร์ฟ้องร้อง แต่หากคณะกรรมการวินิจฉัยให้เปิดเผย องค์การบริหารส่วนตำบลคือเวียงก็ไม่ขัดข้อง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นเอกสารเกี่ยวกับการ จัดซื้อจัดจ้างที่ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้เพื่อความโปร่งใส ตรวจสอบ ได้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งมีเจตนารมณ์ให้ประชาชนได้รับ ข้อมูลข่าวสารการดำเนินงานของรัฐโดยกำหนดให้บุคคลมีสิทธิเข้าตรวจสอบ ขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มี คำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการได้ นอกจากนี้ พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๔๔ กำหนดให้ส่วนราชการต้องจัดให้มี การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับงบประมาณรายจ่ายแต่ละปี รายการเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างที่จะ ดำเนินการในปีงบประมาณนั้น และสัญญาใดๆ ที่ได้มีการอนุมัติให้จัดซื้อหรือจัดจ้างแล้ว ให้ประชาชน สามารถขอดูหรือตรวจสอบได้ ณ สถานที่ทำการของส่วนราชการ และระบบเครือข่ายสารสนเทศ ของส่วนราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้องค์การบริหารส่วนตำบลคือเวียงให้สำเนาข้อมูลข่าวสาร ตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๒๓/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการประชุม
คณะกรรมการมรรยาททนายความ

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สภานายความ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารฉบับลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงสภานายความ ขอข้อมูลข่าวสารคำให้การพยานผู้ถูกกล่าวหาคือ นาย ข. และนาง ค. รายงานการประชุมคณะกรรมการมรรยาททนายความ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๗ และรายงานการประชุมคณะกรรมการสภานายความ ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ กรณีที่คณะกรรมการมรรยาททนายความยกคำกล่าวหาของผู้อุทธรณ์ เพื่อนำไปประกอบการฟ้องคดีต่อศาลปกครองต่อไป

คณะกรรมการมรรยาททนายความ สภานายความ มีคำสั่งเมื่อวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ อนุญาตตามคำขอ ยกเว้นรายงานการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๗ และครั้งที่ ๑๗/๒๕๕๗

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสภานายความ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ว่าจ้างนาย ข. เป็นทนายความดำเนินคดีร้องขอตั้งผู้จัดการมรดก ต่อมานาย ข. ทนายความ ได้ขึ้นให้การเป็นพยานช่วยเหลือคู่ความอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งเป็นปรปักษ์กับผู้อุทธรณ์ในคดีดังกล่าว ผู้อุทธรณ์เห็นว่าเป็นการยุยงส่งเสริมให้มีการคัดค้านผู้อุทธรณ์ออกจากการเป็นผู้จัดการมรดก อันเป็นการประทุษร้ายผิดจริยวิชาชีพตามข้อบังคับสภานายความว่าด้วยมรรยาททนายความ พ.ศ. ๒๕๒๙ ข้อ ๑๓ ที่บัญญัติว่า ได้รับปรึกษาหารือหรือได้รู้เรื่องกรณีแห่งคดีใด โดยหน้าที่อันเกี่ยวข้องกับคู่ความอีกฝ่ายหนึ่งแล้วภายหลังไปรับเป็นทนายความหรือใช้ความรู้ที่ได้มานั้นช่วยเหลือคู่ความอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งเป็นปรปักษ์อยู่ในกรณีเดียวกันเพราะเหตุได้ทราบข้อเท็จจริงแห่งคดีแล้ว กลับไปเบิกความช่วยเหลือผู้คัดค้านเพื่อร้องคัดค้านถอดถอนผู้อุทธรณ์ออกจากการเป็นผู้จัดการมรดก ผู้อุทธรณ์จึงใช้สิทธิกล่าวหาทนายความต่อคณะกรรมการมรรยาททนายความ ตามพระราชบัญญัติทนายความ พ.ศ. ๒๕๒๘ เป็นคดีมรรยาททนายความ คดีดำเลขที่

๘๑/๒๕๕๕ คดีแดงเลขที่ ๒๗๕/๒๕๕๗ ต่อมาเมื่อวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๘ ผู้อุทธรณ์ได้รับคำสั่งชี้ขาดความเห็นของคณะกรรมการมรยาททนายความในคดีมรยาททนายความ คดีดำเลขที่ ๘๑/๒๕๕๕ คดีแดงเลขที่ ๒๗๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ แจ้งผลคำสั่งชี้ขาดยกคำกล่าวหา ผู้อุทธรณ์จึงประสงค์ขอทราบรายละเอียดคำวินิจฉัยและความเห็นของคณะกรรมการมรยาททนายความ เพื่อยื่นฟ้องต่อศาลปกครองต่อไป

ในชั้นพิจารณาคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนสภาทนายความชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยวาจาสรุปความได้ว่าคณะกรรมการมรยาททนายความ ได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ จำนวน ๒ รายการ คือ รายงานการประชุมคณะกรรมการมรยาททนายความ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๗ และรายงานการประชุมคณะกรรมการสภาทนายความ ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ เนื่องจากเห็นว่าเป็นการขอข้อมูลรายงานการประชุมทั้งฉบับซึ่งรวมถึงข้อมูลของบุคคลอื่นที่ปรากฏในรายงานการประชุมทั้งสองฉบับ หากเปิดเผยรายงานการประชุมดังกล่าวจะเกิดผลกระทบต่อบุคคลอื่นๆ ซึ่งไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องของผู้อุทธรณ์ ขัดต่อข้อบังคับสภาทนายความว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของสภาทนายความ พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๔ (๓) เป็นข้อมูลข่าวสารที่กระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้อื่น แต่เมื่อทราบว่าเป็นการขอข้อมูลเฉพาะในส่วนคดีของผู้อุทธรณ์เท่านั้น จึงเปิดเผยได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ รายงานการประชุมคณะกรรมการมรยาททนายความ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๗ และรายงานการประชุมคณะกรรมการสภาทนายความ ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ ที่เกี่ยวกับการพิจารณาคดีของผู้อุทธรณ์ เป็นข้อมูลข่าวสารการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของสภาทนายความ เมื่อการพิจารณาเสร็จสิ้นแล้ว ต้องโปร่งใสและตรวจสอบได้ เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นในการปฏิบัติหน้าที่ของสภาทนายความ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกรณีดังกล่าว ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้อง ประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สภาทนายความเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายงานการประชุมคณะกรรมการมรยาททนายความ ครั้งที่ ๑๗/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๗ และรายงานการประชุมคณะกรรมการสภาทนายความ ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ เฉพาะวาระการพิจารณาคดีของผู้อุทธรณ์ พร้อมรายชื่อผู้เข้าประชุมและผู้เข้าร่วมประชุม พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๒๔/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมขนส่งทางอากาศ เกี่ยวกับการว่าจ้างจัดการขนส่ง
โดยรถยนต์บรรทุก

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมขนส่งทางอากาศ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งผู้จัดการฝ่ายกฎหมาย บริษัท เวิร์ดบริดจ์
ทรานสปอร์ต จำกัด มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ถึงกรมขนส่งทางอากาศ ขอเอกสารการว่าจ้าง
ขนส่งโดยรถยนต์บรรทุกทุกขนาดต่าง ๆ ด้วยวิธีการว่าจ้างตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ
พ.ศ. ๒๕๓๕ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๗ จนถึงปัจจุบัน จำนวน ๔ รายการ ได้แก่

๑. บันทึกสรุปการว่าจ้างขนส่งโดยรถยนต์บรรทุกทุกขนาดต่าง ๆ ด้วยวิธีการว่าจ้าง
สอบราคา ตกลงราคา ประมวลราคา วิธีพิเศษและวิธีกรณีพิเศษ

๒. ใบสั่งจ้างโดยวิธีการว่าจ้าง สอบราคา ตกลงราคา ประมวลราคา วิธีพิเศษและวิธีกรณีพิเศษ

๓. รายงานขอการจ้างตามข้อ ๒๔ ๒๖ และ ๒๗ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการ
พัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ตามข้อ ๑ และข้อ ๒ ดังกล่าวข้างต้น

๔. รายงานคณะกรรมการและหรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รายงานผลการพิจารณาต่อหัวหน้าส่วน
ราชการ ตามข้อ ๓๔ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ตามข้อ ๑ และข้อ ๒
ดังกล่าวข้างต้น

กรมขนส่งทางอากาศมีหนังสือ ที่ กท ๐๖๓๖/๔๘๖๐ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘
ถึงผู้อุทธรณ์ว่า

๑. ตามที่ได้ขอสำเนาเอกสารการว่าจ้างจัดการขนส่งรถยนต์บรรทุกทุกขนาดต่าง ๆ ด้วยวิธีการ
จ้างตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๗ จนถึง
ปัจจุบัน จำนวน ๔ รายการ

๒. กรมขนส่งทางอากาศได้ทำการตรวจสอบเอกสารตามคำร้องขอตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๗
ถึงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นวันที่ได้รับคำร้องขอ มีจำนวนทั้งสิ้น ๒๑๕ เรื่อง (๒,๘๘๗ แผ่น) ดังนี้

๒.๑ เอกสารการว่าจ้างจัดการขนส่งรถยนต์บรรทุกทุกขนาดต่าง ๆ ด้วยวิธีตกลงราคา ซึ่งเป็นเรื่อง
ลับ ค่อนข้างมาก จำนวน ๖๐ เรื่อง (๗๙๕ แผ่น)

๒.๒ เอกสารการว่าจ้างจัดการขนส่งรถยนต์บรรทุกขนาดต่าง ๆ ด้วยวิธีตกลงราคา ซึ่งเป็นเรื่อง ด่วนมาก จำนวน ๙๖ เรื่อง (๑,๕๔๙ แผ่น)

๒.๓ เอกสารการว่าจ้างจัดการขนส่งรถยนต์บรรทุกขนาดต่าง ๆ ด้วยวิธีพิเศษซึ่งเป็นเรื่องลับด่วนมาก จำนวน ๕๕ เรื่อง (๕๑๐ แผ่น)

๒.๔ เอกสารการว่าจ้างจัดการขนส่งรถยนต์บรรทุกขนาดต่าง ๆ ด้วยวิธีพิเศษซึ่งเป็นเรื่องด่วนมาก จำนวน ๔ เรื่อง (๔๓ แผ่น)

กรมขนส่งทหารอากาศได้พิจารณาวินิจฉัยข้อมูลข่าวสารของราชการในข้อ ๑ และข้อ ๒ ตามคำร้องขอของผู้อุทธรณ์ โดยมีมติให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการในข้อ ๒.๒ และข้อ ๒.๔ จำนวน ๑๐๐ เรื่อง (๑,๕๙๒ แผ่น) และมีมติให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการในข้อ ๒.๑ และข้อ ๒.๓ จำนวน ๑๑๕ เรื่อง ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความมั่นคงของประเทศและเป็นข้อมูลข่าวสารลับของทางราชการ โดยเอกสารเหล่านี้ได้รับการคุ้มครองตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๑) หากเปิดเผยจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศ

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงกรมขนส่งทหารอากาศ ขอข้อมูลเอกสารการว่าจ้างขนส่งโดยรถยนต์บรรทุกขนาดต่าง ๆ ตามรายการดังกล่าวข้างต้น แต่กรมขนส่งทหารอากาศปฏิเสธการเปิดเผยเอกสารการว่าจ้างจัดการขนส่งรถยนต์บรรทุกขนาดต่าง ๆ ด้วยวิธีตกลงราคา ซึ่งเป็นเรื่อง ลับ ด่วนมาก จำนวน ๖๐ เรื่อง (๗๙๕ แผ่น) และเอกสารการว่าจ้างจัดการขนส่งรถยนต์บรรทุกขนาดต่าง ๆ ด้วยวิธีพิเศษซึ่งเป็นเรื่อง ลับ ด่วนมาก จำนวน ๕๕ เรื่อง (๕๑๐ แผ่น) ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนกรมขนส่งทหารอากาศได้เข้าชี้แจงด้วยวาจาต่อคณะกรรมการฯ และกรมขนส่งทหารอากาศมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กท ๐๖๓๖/๗๐๒๙ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ จัดส่งคำชี้แจง สรุปได้ความว่า ได้ทำการตรวจสอบและพิจารณาแล้วว่า ข้อมูลข่าวสารของราชการจำนวน ๑๑๕ เรื่อง เป็นภารกิจด้านยุทธการทั้งหมด ซึ่งเป็นภารกิจที่เกี่ยวกับการว่าจ้างจัดการขนส่งอันมีข้อมูลสาระสำคัญเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายอุปกรณ์ อาวุธยุทโธปกรณ์ ยุทธภัณฑ์ และยุทธปัจจัย สำหรับการดำรงสภาพความพร้อมรบของกองทัพอากาศ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามเรื่องนี้จะเป็นการเปิดเผยความลับของราชการได้แก่สถานที่รับพัสดุและสถานที่ส่งพัสดุที่เป็นเขตพื้นที่หวงห้าม (แสดงให้ทราบว่ายุทโธปกรณ์ หรือ ยุทธภัณฑ์ ประเภใด อยู่สถานที่ใด) เส้นทางขนส่ง อาวุธยุทโธปกรณ์ และยุทธภัณฑ์ เป็นต้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการจำนวน ๑๑๕ เรื่อง สามารถนำมาใช้พิจารณาขีดความสามารถในการปฏิบัติการกิจที่แท้จริงของกองทัพอากาศตามห้วงเวลาต่าง ๆ ได้ ส่งผลให้ขีดความสามารถในการป้องกันประเทศในส่วนที่กองทัพอากาศรับผิดชอบลดประสิทธิภาพลง ข้อมูลข่าวสารของราชการทั้ง ๑๑๕ เรื่อง จึงถูกกำหนดชั้นความลับของข้อมูลข่าวสารเป็นชั้นความลับ ลับ และเอกสารเหล่านี้ได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติ

ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๑) หากเปิดเผยจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเคลื่อนย้ายอุปกรณ์ อากาศยาน อุปกรณ์ ยุทธภัณฑ์ และยุทธปัจจัย สำหรับการดำรงสภาพความพร้อมรบของกองทัพอากาศ และเป็นความลับของราชการได้แก่สถานที่รับพัสดุและสถานที่ส่งพัสดุที่เป็นเขตพื้นที่หวงห้าม เส้นทางทางขนส่ง อากาศยาน อุปกรณ์ และยุทธภัณฑ์ รวมถึงความสามารถในการปฏิบัติการกิจที่แท้จริงของกองทัพอากาศตามห้วงเวลาต่าง ๆ ได้ และความสามารถในการป้องกันประเทศในส่วนที่กองทัพอากาศรับผิดชอบ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความมั่นคงของประเทศ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐไม่ต้องเปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่กรมขนส่งทหารอากาศปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๒๕/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครศรีธรรมราช เขต ๓ เกี่ยวกับใบนำส่งเงินสะสมและเงินสมทบกองทุนสงเคราะห์

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครศรีธรรมราช เขต ๓

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ อดีตครูโรงเรียนอนุบาลจิรวิทย์
พิทยา มีหนังสือลงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครศรีธรรมราช เขต ๓ ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. ใบนำส่งเงินสะสมและเงินสมทบกองทุนสงเคราะห์ สำหรับโรงเรียนเอกชนใน
ระบบเงินสะสมส่วนของครู และส่วนของโรงเรียน จำนวน ๑๓๗ ชุด (เดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๕ -
เดือนมีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๗) และรับรองความถูกต้องของเอกสาร จำนวน ๑๓๗ ชุด

๒. สำเนาใบอนุญาตให้เลิกกิจการหรือหนังสือให้เลิกกิจการของโรงเรียนจิรวิทย์
พิทยา จำนวน ๑ ชุด

๓. สำเนาใบอนุญาตจำหน่ายครู หรือสำเนาหนังสือถอดถอนครู จำนวน ๑ ชุด
เพื่อนำไปประกอบการยื่นขอรับเงินทุนเลี้ยงชีพของตนจากกองทุนสงเคราะห์ ซึ่งเอกสารในรายการที่ ๑
มีความจำเป็นต่อการนำไปตรวจสอบจำนวนเงินสะสมของครูแต่ละบุคคลที่ทางกองทุนสงเคราะห์
ฝากไว้กับทางธนาคารไทยพาณิชย์ เนื่องจากธนาคารมีข้อมูลเป็นยอดเงินรวมทั้งโรงเรียน ดังนั้น
ทางกองทุนสงเคราะห์จำเป็นต้องให้ครูจัดส่งเอกสารในรายการที่ ๑

ทั้งนี้ เอกสารดังกล่าวทางโรงเรียนได้จัดส่งเป็นรายงานประจำเดือนไปยังสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต ๓ ด้วย โดยที่โรงเรียนได้เลิกกิจการไปแล้ว
ผู้อุทธรณ์จึงไม่สามารถติดต่อทางโรงเรียนได้

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต ๓ มีหนังสือ ที่ ศธ
๐๔๐๗๑/๒๖๒๐ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า สำเนาเอกสารดังกล่าวข้างต้น
โรงเรียนอนุบาลเพิ่มสุข (โรงเรียนอนุบาลจิรวิทย์พิทยา เดิม) มีเอกสารดังกล่าวเก็บไว้ ดังนั้น เพื่อความ

สะดวกในการคัดสำเนาเอกสารที่ผู้อุทธรณ์มีความประสงค์จะใช้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๓ จึงขอให้ผู้อุทธรณ์มีหนังสือแจ้งความประสงค์จะคัดสำเนา ดังกล่าวข้างต้นไปยังโรงเรียนอนุบาลเพิ่มสุข (โรงเรียนอนุบาลจิรวิทย์พิทยา เดิม) ผลเป็นประการใดให้ แจ้งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๓ ทราบด้วย

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูล ข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริง สรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ อดีตครูโรงเรียนอนุบาลจิรวิทย์พิทยา มีหนังสือถึงผู้อำนวยการเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๓ ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๓ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูล ข่าวสาร ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๓ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๐๗๑/๔๑๕๗ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จัดส่งข้อมูลข่าวสารพร้อมคำชี้แจง เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ สรุปได้ความว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๓ รับผิดชอบดูแลโรงเรียนเอกชนในระบบที่เบิกจ่ายเงินอุดหนุน จำนวน ๓๑ โรงเรียน และเมื่อผู้รับใบอนุญาตโรงเรียนเอกชนนำส่งเงินสมทบกองทุน สงเคราะห์ทั้งในส่วนของครูและส่วนของโรงเรียน โรงเรียนเอกชนจะสำเนาใบนำส่งเงินดังกล่าว มายังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๓ เพื่อใช้ในการ ประกอบการขอเบิกเงินสวัสดิการประเภทต่าง ๆ ของโรงเรียนเอกชน จึงทำให้ปัจจุบันเอกสาร ดังกล่าวมีเป็นจำนวนมาก ดังนั้น เพื่อความสะดวกในการรวบรวมเอกสารดังกล่าว สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๓ จึงได้ประสานไปยังโรงเรียนจิรวิทย์พิทยา ในการรวบรวมเอกสารดังกล่าว ซึ่งปรากฏว่าโรงเรียนจิรวิทย์พิทยาได้เริ่มจัดส่งเงินสะสมสำหรับ ส่วนของครูและเงินสมทบในส่วน of โรงเรียนในเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๓ จึงขอส่งเอกสารดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ สำเนาใบนำส่งเงินสะสมสำหรับเงินสะสมส่วนของครู จำนวน ๑๓๔ ชุด (ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ - มีนาคม ๒๕๕๗) และสำเนาใบนำส่งเงิน สมทบส่วนของโรงเรียน จำนวน ๑๓๒ ชุด ซึ่งในส่วนใบนำส่งเงินสมทบกองทุนสงเคราะห์ในส่วน ของโรงเรียนนั้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๓ ไม่สามารถ ค้นหาได้ในส่วนของเดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๗ และเดือนมีนาคม ๒๕๕๐ ทั้งนี้ เนื่องจากสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๓ รับผิดชอบดูแลโรงเรียนเอกชนในระบบ

ที่เบิกจ่ายเงินอุดหนุน จำนวน ๓๑ โรงเรียน และโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน จำนวน ๒๕๐ โรงเรียน ทำให้เอกสารมีจำนวนมากยากต่อการค้นหา

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ สำเนาการอนุญาตให้โรงเรียนจิรวิทย์พิทยาลึกกิจการ
ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ สำเนานั่งสื่อถอดถอนครู

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๓ ขอเรียนว่า
เอกสารดังกล่าวเพียงพอต่อการนำไปประกอบการยื่นขอรับเงินทุนเลี้ยงชีพของผู้ขอถอนแล้ว
ซึ่งเมื่อผู้ขอถอนส่งเอกสารหลักฐานการขอเบิกเงินทุนเลี้ยงชีพ สำนักงานกองทุนสงเคราะห์
จะดำเนินการตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช
เขต ๓ ไม่มีเจตนาที่จะปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คือใบนำส่งเงินสะสมสำหรับเงินสะสมส่วนของครู
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๓ แจ้งว่า ใบนำส่งเงินสะสม
สำหรับเงินสะสมส่วนของครูมีเพียงจำนวน ๑๓๔ ชุด เริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ - มีนาคม ๒๕๕๗
เนื่องจากโรงเรียนจิรวิทย์พิทยาลึกได้เริ่มจัดส่งเงินสะสมสำหรับส่วนของครูและเงินสมทบในส่วนของ
โรงเรียนในเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๖ สำหรับใบนำส่งเงินสมทบส่วนของโรงเรียน จำนวน ๑๓๗ ชุด
เดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๕ - มีนาคม ๒๕๕๐ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
นครศรีธรรมราช เขต ๓ แจ้งว่า มีเพียงจำนวน ๑๓๒ ชุด ขาดของเดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๗ และ
เดือนมีนาคม ๒๕๕๐ ผู้ขอถอนจำเป็นต้องนำข้อมูลดังกล่าวไปใช้ในการตรวจสอบจำนวนเงิน
สะสมที่กองทุนสงเคราะห์ฝากไว้กับธนาคารไทยพาณิชย์ จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องโดยตรงใน
ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว แต่เนื่องจากใบนำส่งเงินสะสมส่วนของครู ประกอบด้วย เลขที่บัตรประจำตัว
ประชาชน ชื่อ นามสกุล เลขที่บัญชีเงินฝาก วุฒิการศึกษา เงินเดือน เงินสมทบ รวมหัก และคงเหลือ
เงินโอนเข้าบัญชี เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่มีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของบุคคลอื่นรวมอยู่ด้วย
การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้จะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่สมควรตาม
มาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณา
ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของ
เอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะในส่วนของผู้ขอถอน
ส่วนบุคคลอื่นให้ปกปิดไว้ สำหรับใบนำส่งเงินสะสมสำหรับเงินสะสมส่วนของครูที่สำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๓ แจ้งว่า ไม่มีของเดือนพฤศจิกายน
๒๕๔๕ ถึงเดือนมกราคม ๒๕๔๖ และใบนำส่งเงินสมทบส่วนของโรงเรียนแจ้งว่า ไม่สามารถค้นหาได้
ในส่วนของเดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๗ และเดือนมีนาคม ๒๕๕๐ หากผู้ขอถอนไม่เชื่อตามที่สำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครศรีธรรมราช เขต ๓ ขี้แจง ผู้ขอถอนสามารถใช้สิทธิร้องเรียน
ต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้ตรวจสอบความมีอยู่ของข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ สำเนาการอนุญาตให้โรงเรียนจิรวิทยพิทยาลีกกิจการ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ สำเนาหนังสือถอดถอนครู ที่โรงเรียนจิรวิทยพิทยาลีกกิจการ ได้ออกรื้อถอน ผูุ้ทธรณ์ เนื่องจากโรงเรียนจิรวิทยพิทยาลีกกิจการ ผูุ้ทธรณ์จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้อง โดยตรงในข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ควรมีโอกาสที่จะได้รับทราบเพื่อใช้ในการปกป้องและรักษาสิทธิของตน ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผูุ้ทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครศรีธรรมราช เขต ๓ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เฉพาะในส่วนของผูุ้ทธรณ์ ส่วนของบุคคลอื่นให้ปกปิดไว้ และให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผูุ้ทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๒๖/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้ว จังหวัด
ปราจีนบุรี เกี่ยวกับหนังสือ ที่ ปจ ๗๖๐๐๑/๑๙๕ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘

ผู้อุทธรณ์ : จำเอก ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้ว จังหวัดปราจีนบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า จำเอก ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้ว ประจําองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้วเป็นการชั่วคราว มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้วขอหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้ว ที่ ปจ ๗๖๐๐๑/๑๙๕ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้วมีหนังสือ ที่ ปจ ๗๖๐๐๑/๒๕๔ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ไม่อนุญาตตามคำขอ เนื่องจากเห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย เหตุผลเพราะหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้ว ที่ ปจ ๗๖๐๐๑/๑๙๕ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ดังกล่าวนั้น เป็นเพียงความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้ว ประจําองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้วเป็นการชั่วคราว มีหนังสือถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้วขอหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้ว ที่ ปจ ๗๖๐๐๑/๑๙๕ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ แต่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้วปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้ว มีหนังสือ ที่ ปจ ๗๖๐๐๑/๓๑๗ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๘ จัดส่งข้อมูลข่าวสารเพื่อประกอบการพิจารณา และชี้แจงว่า สาเหตุที่หน่วยงานปฏิเสธและมีคำชี้แจงการไม่อนุญาตตามคำขอ เพราะเห็นว่าหนังสือดังกล่าวนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้วได้เสนอข้อเท็จจริงและความเห็นเกี่ยวกับการกระทำของผู้อุทธรณ์ไปยังศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดปราจีนบุรีเพื่อ

พิจารณาดำเนินการในส่วนที่อาจเกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นเพียงความเห็นภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงพิจารณาไม่อนุญาตเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ หนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้ว ที่ ปจ ๗๖๐๐๑/๑๙๕ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เรื่อง ขอความอนุเคราะห์นำผู้อุทธรณ์ออกจากพื้นที่ ผู้อุทธรณ์จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องโดยตรงในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ จึงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ในการปกป้องสิทธิของตน ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้วเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๒๗/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้ว จังหวัด
ปราจีนบุรี เกี่ยวกับการรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : จำเอก ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้ว จังหวัดปราจีนบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า จำเอก ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้ว ประจำองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้ว เป็นการชั่วคราว มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้ว ขอคัดสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้อง เรื่อง รายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้ว ที่ ๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๘

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้วมีหนังสือ ที่ ปจ ๗๖๐๐๑/๒๘๒ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ไม่อนุญาตตามคำขอ เนื่องจากเห็นว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยไม่ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพราะเป็นกรณีคำขอมิใช่เป็นเรื่องที่จำเป็นเพื่อปกป้องสิทธิเสรีภาพสำหรับตัวเอง หรือเป็นเรื่องที่จะเป็นประโยชน์แก่สาธารณะ ตามมาตรา ๑๑ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับการสอบสวนข้อเท็จจริงนั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมพยานหลักฐานทุกชนิด ทั้งพยานบุคคล พยานเอกสารและพยานวัตถุ โดยมีเจตนาจะทราบความจริงในเรื่องนั้น ๆ เพื่อพิสูจน์ว่าเป็นเรื่องจริงหรือเท็จ และชี้มูลว่าเข้าข่ายกระทำความผิดทางละเมิด วินัย แพ่ง อาญา หรือไม่ประการใด และจะพิจารณาดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมายอีก เช่น แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย แจ้งความดำเนินคดี หรือฟ้องร้องต่อศาลในลำดับต่อไป หากเปิดเผยข้อมูลตามคำขอแล้ว จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของการสอบสวนหาข้อเท็จจริงได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลซึ่งรู้เห็นข้อเท็จจริง อันจะมีผลกระทบต่อรูปคดีได้ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้ว ประจำองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้วเป็นการชั่วคราว มีหนังสือถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้ว ขอคัดสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้อง เรื่อง รายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้ว ที่ ๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๘ แต่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้วปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้ว มีหนังสือ ที่ ปจ ๗๖๐๐๑/๓๑๐ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๘ จัดส่งข้อมูลข่าวสารเพื่อประกอบการพิจารณา และชี้แจงว่า

๑. ผู้อุทธรณ์ยื่นคำขอคัดสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้ว ที่ ๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๘ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง กรณีมีหนังสือร้องเรียนกล่าวหานาย ข. ตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้ว ปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าและประเมินผลงานไม่เป็นไปตามหนังสือ ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๑/ว ๑๖ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๐ ซึ่งกรณีมิใช่เป็นเรื่องที่จำเป็นเพื่อปกป้องสิทธิเสรีภาพสำหรับผู้อุทธรณ์ หากเปิดเผยข้อมูลไปตามคำขอก็ไม่ได้เป็นประโยชน์แก่สาธารณะแต่อย่างใด เป็นเรื่องการบริหารงานบุคคลภายในขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้วเอง ตามมาตรา ๑๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กรณีคำขอมิใช่เป็นเรื่องที่จำเป็นเพื่อปกป้องสิทธิเสรีภาพสำหรับผู้อุทธรณ์เอง หรือเป็นเรื่องที่จะเป็นประโยชน์แก่สาธารณะ

๒. หลักการสอบสวนข้อเท็จจริงนั้นมีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมพยานหลักฐานทุกชนิด ทั้งพยานบุคคล พยานเอกสารและพยานวัตถุ มีเจตนาจะทราบความจริงเรื่องใดเรื่องหนึ่งเพื่อพิสูจน์ว่าเป็นเรื่องจริงหรือเท็จและชี้มูลว่าเข้าข่ายกระทำความผิดทางละเมิด วินัย แพ่ง อาญาหรือไม่ ประการใด และจะพิจารณาดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมายอื่นต่อไปอีก เช่น แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย แจ้งความดำเนินคดีหรือฟ้องร้องต่อศาลต่อไป หากเปิดเผยข้อมูลตามคำขอจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้วเสื่อมประสิทธิภาพลงหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของการสอบสวนหาข้อเท็จจริงได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๓. หากเปิดเผยรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้ว ที่ ๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๘ แล้ว อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานบุคคล ซึ่งรู้เห็นข้อเท็จจริง ตามที่คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงสอบสวนและระบุไว้ในรายงานการสอบสวน อันอาจมีผลกระทบต่อรูปคดีในการบังคับใช้กฎหมายขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้วได้ ซึ่งต้องตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ต่อมา ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงเลขานุการคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ ชี้แจงเหตุผลและความจำเป็นในการขอข้อมูลข่าวสารครั้งนี้ ดังนี้

๑. ต้องการทราบผลการสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงว่ามีผู้กระทำความผิดหรือไม่ หากมีผู้กระทำความผิดเหตุใดผู้มีอำนาจหน้าที่จึงมิได้ดำเนินการทางวินัยต่อไป ซึ่งถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ

๒. มิได้มีความเกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอแต่อย่างใด เพียงแต่ต้องการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของผู้มีอำนาจหน้าที่ว่าปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

๓. ต้องการนำข้อมูลข่าวสารที่ขอเพื่อเป็นหลักฐานในการดำเนินคดีกับผู้ที่มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการกับผู้กระทำความผิดตามความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง (ถ้ามี) กรณีที่ผู้อุทธรณ์เห็นว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ รายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลหนองแก้ว ที่ ๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๘ เป็นการสอบสวนข้อเท็จจริงของบุคคลอื่น และเรื่องที่มีประเด็นการสอบสวนคนละประเด็นกับผู้อุทธรณ์เคยถูกสอบสวนมาก่อน ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่ได้มีความเกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของบุคคลอื่นโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๒๘/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบังเกี่ยวกับเอกสารการตรวจสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงอธิการบดีสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกรณี
ที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนให้ตรวจสอบการคัดลอกผลงานทางวิชาการที่เกี่ยวข้องระหว่าง
รองศาสตราจารย์ ข. สังกัดสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และ
รองศาสตราจารย์ ค. สังกัดมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน ๕ รายการ ดังนี้

๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการหรือบุคคลเพื่อตรวจเรื่องข้างต้น
๒. รายงานผลการตรวจสอบฉบับเต็ม
๓. รายงานการประชุมของคณะกรรมการตรวจสอบทุกครั้ง
๔. เอกสารประกอบการตรวจสอบทุกรายการ
๕. บันทึกปากคำพยานทุกรายการ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังมีหนังสือ ลับ ที่ สค
๐๕๒๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้
เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นความเห็นภายในหน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา ๑๕ (๓)
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสาร
ของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้เคยร้องเรียนรองศาสตราจารย์ ค. กรรมการจรรยาบรรณของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังคณะกรรมการจรรยาบรรณ เกี่ยวกับจรรยาบรรณทางวิชาการ เนื่องจากผู้อุทธรณ์พบว่าในปี 2544 รองศาสตราจารย์ ค. ได้เคยใช้เอกสารชิ้นหนึ่งทำผลงานทางวิชาการ ซึ่งเอกสารชิ้นนี้ในปี ๒๕๔๓ เคยเป็นเอกสารประกอบการสอนวิชาการวัดและเครื่องมือวัดทางไฟฟ้าของรองศาสตราจารย์ ข. ในสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง โดยรองศาสตราจารย์ ข. มีฐานะเป็นอาจารย์ของรองศาสตราจารย์ ค. ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนในประเด็นดังกล่าวไปยังสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังเพื่อให้ตรวจสอบการคัดลอกผลงานทางวิชาการที่เกี่ยวข้องระหว่างรองศาสตราจารย์ ข. และรองศาสตราจารย์ ค.

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับแจ้งจากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังว่าได้ตรวจสอบแล้วปรากฏว่ารองศาสตราจารย์ ข. ชี้แจงว่า ผลงานดังกล่าวเป็นของรองศาสตราจารย์ ค. โดยรองศาสตราจารย์ ค. อนุญาตให้รองศาสตราจารย์ ข. นำไปใช้ประกอบการสอนโดยใช้ชื่อของรองศาสตราจารย์ ข. ในเอกสารได้ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลการตรวจสอบข้อเท็จจริงในเรื่องดังกล่าว

ผู้แทนสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกรณีที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนไปยังสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังเพื่อให้ตรวจสอบการคัดลอกผลงานทางวิชาการที่เกี่ยวข้องระหว่างรองศาสตราจารย์ ข. และรองศาสตราจารย์ ค. จำนวน ๕ รายการ โดยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการหรือบุคคลเพื่อตรวจเรื่องข้างต้นนั้น ไม่มี เนื่องจาก เมื่อสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังได้รับเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ ผู้อำนวยการส่วนนิติการได้มอบหมายให้ผู้เข้าชี้แจงซึ่งเป็นนิติกรเป็นผู้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ และรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงไปยังผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น ดังนั้น จึงไม่มีข้อมูลการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง แต่มีเพียงคำสั่งมอบหมายให้ดำเนินการตรวจสอบเท่านั้น รายการที่ ๒ รายงานผลการตรวจสอบฉบับเต็ม ข้อมูลข่าวสารในรายการ นี้มีเพียงรายงาน การตรวจสอบของนิติกรเท่านั้น รายการที่ ๓ รายงานการประชุมของคณะกรรมการตรวจสอบทุกครั้ง ข้อมูลข่าวสารในรายการนี้ไม่มี เนื่องจากไม่ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง รายการที่ ๔ เอกสารประกอบการตรวจสอบทุกรายการ ซึ่งข้อมูลข่าวสารในรายการนี้ คือ หนังสือคำ

ชี้แจงของรองศาสตราจารย์ ข. และบุคคลที่เกี่ยวข้อง และรายการที่ ๕ บันทึกปากคำพยานทุกรายการ ข้อมูลข่าวสารในรายการนี้ไม่มี เนื่องจากไม่เคยมีการเรียกบุคคลใดมาให้ปากคำ โดยผู้แทนสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังเห็นว่า ข้อมูลที่มีอยู่ในความครอบครองซึ่งเกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริงในเรื่องร้องเรียนของผูุ้ทธรณ์เป็นความเห็นภายในหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีที่ผูุ้ทธรณ์ได้ร้องเรียนไปยังสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังเพื่อให้ตรวจสอบการคัดลอกผลงานทางวิชาการที่เกี่ยวข้องระหว่างรองศาสตราจารย์ ข. และรองศาสตราจารย์ ค. จำนวน ๕ รายการ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ราชการเกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามที่ผูุ้ทธรณ์ร้องเรียนซึ่งดำเนินการโดยนิติกรของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และปรากฏว่าสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังได้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นและแจ้งผลการสอบข้อเท็จจริงให้ผูุ้ทธรณ์ทราบแล้ว การเปิดเผยเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบข้อเท็จจริงในขณะนี้จึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คำสั่งมอบหมายนิติกรให้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริง รายการที่ ๒ รายงานการตรวจสอบของนิติกร และรายการที่ ๔ เอกสารประกอบการตรวจสอบทุกรายการ ซึ่งได้แก่ หนังสือคำชี้แจงของรองศาสตราจารย์ ข. และบุคคลที่เกี่ยวข้อง เปิดเผยให้ผูุ้ทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ร้องเรียนทราบได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และรายการที่ ๕ ไม่มีอยู่ในความครอบครองของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัยว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยได้หรือไม่ หากผูุ้ทธรณ์ไม่เชื่อว่าคำกล่าวอ้างของหน่วยงานเป็นความจริงสามารถใช้สิทธิร้องเรียนได้ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร
ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร
ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร
ลาดกระบัง เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คำสั่งมอบหมายนิติกรให้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริง
รายการที่ ๒ รายงานการตรวจสอบของนิติกร และรายการที่ ๔ หนังสือคำชี้แจงของรองศาสตราจารย์ ข.
และบุคคลที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๒๙/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย
เกี่ยวกับข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงินของลูกค้าหนี้ตามคำพิพากษา

ผู้อุทธรณ์ : องค์การบริหารส่วนตำบลร่มเย็น จังหวัดพะเยา
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลร่มเย็น โดยสืบเอก ก. นายก
องค์การบริหารส่วนตำบลร่มเย็น ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ พย ๗๓๐๐๑/๔๕๕ ลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม
๒๕๕๘ ถึงกรรมการผู้จัดการใหญ่ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย ขอข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงิน
ของนาง ข. หรือนาง ค. หรือนาง ง. ในทุกสาขาของธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย

ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทยมีหนังสือ ที่ ธอท.กกร.๘๒๑/๒๕๕๘ ลงวันที่
๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ธนาคารมีหน้าที่
ต้องเก็บรักษาข้อมูลของลูกค้าที่ให้ไว้กับธนาคารเป็นความลับตามจรรยาบรรณของสถาบันการเงินที่ดี
และต้องกระทำตามพระราชบัญญัติธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๔๖ ความว่า
“ผู้ใดล่วงรู้กิจการของธนาคารเนื่องจากการปฏิบัติตามอำนาจและหน้าที่ที่บัญญัติไว้ใน
พระราชบัญญัตินี้ อันเป็นกิจการที่ตามปกติวิสัยจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย ถ้าผู้นั้นนำไปเปิดเผย
แก่บุคคลอื่นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ” ดังนั้น
การให้ข้อมูลลูกค้าแก่บุคคลอื่นธนาคารจึงมีอาจกระทำไม่ได้ เว้นแต่ ลูกค้าเจ้าของข้อมูลจะได้ให้ความ
ยินยอมหรือเป็นไปตามข้อกำหนดของกฎหมายหรือมีคำสั่งของศาลยุติธรรม

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ พย ๗๓๐๐๑/๖๖๐ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงประธาน
กรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทยที่มีให้เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทยมิให้
เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลร่มเย็น
ได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาหาคาหอมแดงตกต่ำในฤดูการผลิต ปี ๒๕๕๔/๕๐ โดยได้มีการตกลงทำ

สัญญาขายหอมแดงให้กับนาง ข. และนาง ข. ได้ชำระเงินเป็นเช็ค เมื่อองค์การบริหารส่วนตำบลร่มเย็นได้นำเช็คไปขึ้นเงินปรากฏว่าเช็คบางฉบับธนาคารได้ปฏิเสธการจ่ายเงิน ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลร่มเย็นได้รับความเสียหายเป็นจำนวนเงิน ๑,๘๔๗,๖๒๘ บาท องค์การบริหารส่วนตำบลร่มเย็นจึงได้ยื่นฟ้องนาง ข. ต่อศาลจังหวัดพะเยา โดยศาลได้มีคำพิพากษาให้จำเลยชำระเงินพร้อมดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี แต่จำเลยเพิกเฉย ศาลจึงได้ออกหมายบังคับคดี องค์การบริหารส่วนตำบลร่มเย็นต้องการสืบหาทรัพย์สินของนาง ข. เพื่อนำไปบังคับชำระหนี้ จึงได้ขอตรวจสอบข้อมูลทางการเงินของนาง ข. ไปยังธนาคารแห่งประเทศไทย โดยธนาคารแห่งประเทศไทยได้ทำการตรวจสอบข้อมูลและแจ้งกลับไปยังองค์การบริหารส่วนตำบลร่มเย็นว่า จากการตรวจสอบทะเบียนกรรมสิทธิ์แล้วไม่ปรากฏรายชื่อของบุคคลดังกล่าวเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ในพันธบัตรที่ธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นนายทะเบียน องค์การบริหารส่วนตำบลร่มเย็นจึงได้ขอข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงินของนาง ข. หรือนาง ค. หรือนาง ง. ไปยังธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ตามอุทธรณ์มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยในเบื้องต้นก่อนว่า องค์การบริหารส่วนตำบลร่มเย็นซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐเป็นผู้ทรงสิทธิที่จะร้องขอข้อมูลข่าวสารจากหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้หรือไม่ เห็นว่าถึงแม้ว่าผู้อุทธรณ์มีสถานะเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่การร้องขอข้อมูลข่าวสารในกรณีนี้เป็นเพียงการดำเนินการสืบทรัพย์สินของลูกหนี้ตามคำพิพากษาเพื่อการบังคับชำระหนี้ซึ่งเป็นเรื่องทางแพ่งเท่านั้น มิได้ใช้อำนาจหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ผู้อุทธรณ์จึงเป็นผู้ทรงสิทธิที่จะร้องขอข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้

กรณีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้หรือไม่ เห็นว่า ข้อมูลการทำธุรกรรมทางการเงินของนาง ข. หรือนาง ค. หรือนาง ง. เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถานะทางการเงินของลูกค้ายที่ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทยได้มาตามพระราชบัญญัติธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๔๕ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของลูกค้ายของธนาคารอาจจะกระทบต่อความเชื่อถือนระหว่างลูกค้ายกับธนาคารและอาจก่อให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบในการแข่งขันทางธุรกิจของธนาคารได้ ถึงแม้ธนาคารอิสลามแห่งประเทศไทยจะเป็นธนาคารของรัฐก็ตาม ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีอาจเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ
ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
ศาลาสูงคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๓๐/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคม
กรุงเทพมหานครพื้นที่ ๒ เกี่ยวกับข้อมูลของผู้ประกันตน

ผู้อุทธรณ์ : ร้อยตำรวจเอก ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๒

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ร้อยตำรวจเอก ก. ประธานกรรมการดำเนินการสหกรณ์
ออมทรัพย์องค์กรอิสระ จำกัด ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการ
สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๒ ขอข้อมูลข่าวสารของลูกหนี้ของสหกรณ์ซึ่งเป็น
ลูกหนี้ตามคำพิพากษา และลูกหนี้ตามสัญญาเงินกู้ จำนวน ๓ ราย คือ

๑. นางสาว ข.
๒. นางสาว ค.
๓. นาย ง.

สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๒ มีหนังสือที่ รง ๐๖๒๓/๑๒๗๘๒
ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูล
ประวัติการทำงานของลูกค้า ผู้ประกันตน สถานที่ทำงานในฐานะข้อมูลของสำนักงานประกันสังคม
เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความ
ควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลอื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของ
เจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมีได้ และเป็นข้อมูลข่าวสารของทางราชการที่มีกฎหมาย
คุ้มครองมิให้เปิดเผย เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อ
บุคคลอื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) และมาตรา ๒๔ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ
ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับข้อมูลของนายจ้าง สถานที่ทำงานเป็นข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกิจการ
ของนายจ้างซึ่งตามปกติวิสัยพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย ผู้เปิดเผยข้อมูลจะมีความผิดตามมาตรา ๑๐๐
แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๒ ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๒ มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๒ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นประธานกรรมการดำเนินการสหกรณ์ออมทรัพย์องค์กรอิสระ จำกัด ซึ่งสหกรณ์ฯ ดังกล่าวเกิดจากการรวมตัวของสมาชิกในองค์กรอิสระจำนวน ๗ องค์กร มีสมาชิกประมาณ ๒,๔๐๐ คน สำหรับการขอข้อมูลข่าวสารในครั้งนี้เป็นการขอข้อมูลของลูกหนี้ของสหกรณ์ฯ จำนวน ๓ คน ได้แก่ นางสาว ข. นางสาว ค. และนาย ง. ซึ่งหนี้ของนางสาว ข. นางสาว ค. เป็นหนี้เงินกู้สามัญ เกิดจากการกู้เงิน และค้ำประกันเงินกู้ โดยไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกัน รวมจำนวนเงินประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ บาท ต่อมาบุคคลทั้งสองได้ออกจากงานและไม่ดำเนินการชำระหนี้ต่อ สหกรณ์ฯ จึงไปขอคัดสำเนาทะเบียนบ้านเพื่อติดต่อให้บุคคลดังกล่าวนำเงินมาชำระหนี้ แต่นางสาว ข. และนางสาว ค. ก็ไม่ได้ติดต่อสหกรณ์ฯ เพื่อชำระหนี้แต่ประการใด สหกรณ์ฯ จึงยื่นฟ้องคดีต่อศาล และศาลได้มีคำพิพากษาให้บุคคลดังกล่าวชำระหนี้แก่สหกรณ์ฯ แต่บุคคลทั้งสองได้เพิกเฉย สหกรณ์ฯ จึงขอให้ศาลออกหมายบังคับคดี ส่วนกรณีของนาย ง. เป็นการขอกู้เงินฉุกเฉิน ซึ่งต่อมานาย ง. ถูกให้ออกจากงานเช่นเดียวกัน เพื่อติดตามการชำระหนี้ สหกรณ์ฯ จึงได้สุ่มขอข้อมูลข่าวสารของบุคคลทั้งสามไปยังสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๒ โดยข้อมูลที่สหกรณ์ฯ ต้องการทราบ คือ ที่อยู่ และสถานที่ทำงานของบุคคลดังกล่าว ซึ่งหากไม่ได้รับการเปิดเผยข้อมูลจะทำให้สหกรณ์ฯ ไม่สามารถติดตามการชำระหนี้ได้ และจำเป็นต้องให้หนี้ดังกล่าวเป็นหนี้สูญ

ผู้แทนสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ ๒ ชี้แจงสรุปความได้ว่า สำนักงานประกันสังคมเป็นหน่วยงานที่เก็บรวบรวมข้อมูลของลูกจ้างทั่วประเทศ โดยข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และตามมาตรา 100 แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ได้บัญญัติว่า ผู้ใดเปิดเผยข้อเท็จจริงใดเกี่ยวกับกิจการของนายจ้างอันเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของนายจ้างจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผยซึ่งตนได้มาหรือล่วงรู้เนื่องจากการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินสามพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยในการปฏิบัติราชการเพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือเพื่อประโยชน์แก่การคุ้มครองแรงงาน หรือการสอบสวนหรือการพิจารณาคดี ดังนั้น ข้อมูลของลูกจ้างจึงเป็นข้อมูลที่มีกฎหมายห้ามมิให้เปิดเผยอันเข้าลักษณะตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากนั้น ข้อมูลข่าวสารของลูกจ้างยังเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยโดยไม่ได้รับความยินยอมจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรได้

ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้ง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้แก่เจ้าหนี้ หรือบุคคลอื่น จะส่งผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานประกันสังคม เพราะจะทำให้สำนักงานประกันสังคมไม่ได้รับความร่วมมือจากนายจ้างและลูกจ้างในการให้ข้อมูลที่ถูกต้อง และการเปิดเผยข้อมูลในลักษณะดังกล่าวจะทำให้ต่อไปสำนักงานประกันสังคมกลายเป็นหน่วยงานที่ไว้วางใจสำหรับการชำระหนี้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลที่อยู่ และสถานที่ทำงานของผู้ประกันตนซึ่งเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษา และลูกหนี้ตามสัญญาเงินกู้ของสหกรณ์ออมทรัพย์องค์กรอิสระ จำกัด จำนวน ๓ ราย ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานประกันสังคมได้มาตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ เพื่อประโยชน์ของนายจ้างและลูกจ้างตามที่กำหนดในกฎหมายดังกล่าว และนายจ้างและลูกจ้างไม่ประสงค์จะให้เปิดเผยต่อบุคคลภายนอก การบังคับชำระหนี้เป็นความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหนี้และลูกหนี้ ซึ่งเจ้าหนี้ยังมีหนทางอื่นในการดำเนินการเพื่อบังคับชำระหนี้ หรือวางระบบการประกันการชำระหนี้เพื่อให้การบังคับชำระหนี้มีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานประกันสังคมมีอยู่ก็มีใช้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับทรัพย์สินอันเป็นวัตถุแห่งการชำระหนี้โดยตรง หากผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปเพื่อประโยชน์ในการบังคับชำระหนี้ ก็จะทำให้นายจ้างและลูกจ้างขาดความเชื่อถือต่อระบบประกันสังคมในขณะเดียวกันก็จะทำให้สำนักงานประกันสังคมกลายเป็นสำนักงานติดตามชำระหนี้ของเจ้าหนี้และจะเป็นอุปสรรคในการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของสำนักงานประกันสังคมได้ ดังนั้นเมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่อาจเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๓๑/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : การทางพิเศษแห่งประเทศไทย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทยขอสำเนาหนังสือร้องเรียนรองผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทย โดยผู้อุทธรณ์อ้างว่าหนังสือร้องเรียนดังกล่าวแอบอ้างชื่อสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจการทางพิเศษแห่งประเทศไทย และปลอมลายมือชื่อผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นประธานสหภาพแรงงานฯ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการนำสำเนาหนังสือร้องเรียนไปดำเนินคดีตามกฎหมาย

การทางพิเศษแห่งประเทศไทยมีหนังสือ ที่ กทพ ๑๐/๒๐๕๘ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลสรุปว่า ได้มีการตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงแล้วและอยู่ในชั้นความลับ การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนการทางพิเศษแห่งประเทศไทย และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วข้อเท็จจริงได้ความว่าผู้ร้องเรียนรองผู้ว่าการการทางพิเศษฯว่าปฏิบัติหน้าที่ทุจริต โดยหนังสือนั้นทำในนามของสหภาพแรงงานฯ ลงชื่อผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นประธานสหภาพแรงงานฯ ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอสำเนาหนังสือร้องเรียนดังกล่าวโดยอ้างว่าผู้อุทธรณ์ไม่ได้ทำหนังสือร้องเรียน แต่มีบุคคลอื่นปลอมหนังสือของสหภาพแรงงานฯ และปลอมลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์ในหนังสือร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า มีบุคคลอื่นทำหนังสือร้องเรียนกล่าวหารองผู้ว่าการการทางพิเศษฯว่าปฏิบัติหน้าที่ทุจริต หนังสือร้องเรียนนั้นแอบอ้างชื่อของสหภาพแรงงานฯ และปลอมลายมือชื่อผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการสำเนาหนังสือร้องเรียนดังกล่าวเพื่อใช้เป็นหลักฐานประกอบการแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อพิสูจน์ว่าผู้อุทธรณ์ไม่ได้ทำหนังสือร้องเรียน

ขณะนี้ผู้อุทธรณ์และรองผู้ว่าการการทางพิเศษที่ถูกร้องเรียนได้ไปแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลบางเขนแล้ว พนักงานสอบสวนได้ออกหมายเรียกหนังสือร้องเรียนจากการทางพิเศษฯ เพื่อประกอบการดำเนินคดี โดยผู้อุทธรณ์ได้ไปลงลายมือชื่อต่อหน้าพนักงานสอบสวนเพื่อนำไปเปรียบเทียบกับลายมือชื่อในหนังสือร้องเรียน ขณะนี้กระบวนการตรวจสอบลายมือชื่ออยู่ระหว่างดำเนินการของกองพิสูจน์หลักฐาน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าบุคคลที่ทำหนังสือร้องเรียนนั้นมีเจตนากลั่นแกล้งและทำลายชื่อเสียงของผู้บริหารการทางพิเศษฯ โดยแอบอ้างชื่อสหภาพแรงงานฯ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการสำเนาหนังสือร้องเรียนเพื่อใช้ในการปกป้องส่วนได้เสียของตนเองและผู้ถูกร้องเรียน และเพื่อปกป้องชื่อเสียงของสหภาพแรงงานฯ และการทางพิเศษฯ ด้วย

ผู้แทนการทางพิเศษฯชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า มีหนังสือร้องเรียนต่อประธานคณะกรรมการการทางพิเศษฯ จำนวน ๒ ฉบับ กล่าวหา รองผู้ว่าการการทางพิเศษฯ ๒ คน ว่าปฏิบัติหน้าที่ทุจริต หนังสือร้องเรียนนั้นทำในนามของสหภาพแรงงานฯ ลงชื่อผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นประธานสหภาพแรงงานฯ แต่เมื่อประธานคณะกรรมการการทางพิเศษฯเชิญผู้อุทธรณ์ไปพบ ผู้อุทธรณ์เห็นหนังสือร้องเรียนแล้วยืนยันว่าไม่ได้เป็นผู้ลงนามในหนังสือร้องเรียน หลังจากนั้นประธานคณะกรรมการการทางพิเศษฯได้มีบันทึกถึงผู้ว่าการการทางพิเศษฯให้ดำเนินการสอบข้อเท็จจริง และการทางพิเศษฯได้ส่งต้นฉบับหนังสือร้องเรียนให้พนักงานสอบสวนเพื่อทำการตรวจพิสูจน์ลายมือชื่อในหนังสือร้องเรียน หากพนักงานสอบสวนพิสูจน์แล้วสรุปว่าลายมือชื่อในหนังสือร้องเรียนเป็นลายมือชื่อปลอม การทางพิเศษฯก็จะตรวจสอบพยานแวดล้อมแล้วสรุปข้อเท็จจริงเสนอคณะกรรมการการทางพิเศษฯพิจารณาต่อไป โดยคณะกรรมการการทางพิเศษฯเคยมีมติว่าหากเป็นลายมือชื่อปลอมก็ถือว่าไม่ทราบว่าคุณคนใดเป็นผู้ร้องเรียนให้ยุติเรื่องตามมติคณะรัฐมนตรี ส่วนเหตุผลที่การทางพิเศษฯปฏิเสธการให้สำเนาหนังสือร้องเรียนแก่ผู้อุทธรณ์เนื่องจากการสอบข้อเท็จจริงยังไม่เสร็จสิ้นและเป็นเอกสารที่กำหนดขึ้นความลับไว้ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หากการสอบข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้วการทางพิเศษฯยินดีให้สำเนาหนังสือร้องเรียนแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้แก่สำเนาหนังสือร้องเรียนรองผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทย ปัจจุบันการสอบข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔ วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๓๒/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพเกี่ยวกับ
ข้อมูลข่าวสารเพิ่มเติมตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ

ผู้อุทธรณ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ก. ผู้อุทธรณ์ อาจารย์ภาควิชาวิศวกรรมโยธา คณะวิศวกรรมศาสตร์มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๗๙.๐๖/ยธ/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ขอเอกสารประกอบการพิจารณาการอุทธรณ์และร้องทุกข์ ครั้งที่ ๑ (๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ – ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔) ที่บุคคลอื่นได้นำมายื่นกล่าวหาและพาดพิงถึงการทำงานของ ผู้อุทธรณ์ ในส่วนที่เกี่ยวกับการที่ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ข. ได้ทำบันทึกความเห็นเรียนประธานคณะกรรมการ อุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย (ก.อ.ม.) เรื่องขอบันทึกความเห็นเพื่อใช้ประกอบคำวินิจฉัย

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๗๙.๑๕/๓๒๙๑ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า สำเนาเอกสารประกอบการพิจารณาการอุทธรณ์และร้องทุกข์ ครั้งที่ ๑ (๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ – ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔) ที่บุคคลอื่นได้นำมายื่นกล่าวหาและพาดพิงถึงการทำงานของ ผู้อุทธรณ์ ขอเรียนว่า ในส่วนนี้คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย (ก.อ.ม.) ได้พิจารณาและมีมติครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๘ วันจันทร์ที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เห็นว่า ในส่วนที่เกี่ยวกับการที่ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ข. ได้ทำบันทึกความเห็นเรียนประธานกรรมการ ก.อ.ม. เรื่อง ขอบันทึกความเห็นเพื่อใช้ประกอบคำวินิจฉัย ในข้อมูล ข่าวสารดังกล่าวนี้ถือเป็นการแสดงความคิดเห็นของกรรมการในคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำ มหาวิทยาลัย ไม่ใช่เป็นเอกสารประกอบการพิจารณาการอุทธรณ์และร้องทุกข์ ครั้งที่ ๑ (๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ – ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔) ที่บุคคลอื่นได้นำมายื่นกล่าวหาพาดพิงถึงการทำงานของ ผู้อุทธรณ์ ประกอบกับเห็นว่า หากมีการเปิดเผยอาจจะทำให้ผู้ให้ข้อมูลเสียหายได้ ซึ่งคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย (ก.อ.ม.) จึงมีมติไม่เห็นชอบให้เปิดเผย ดังนั้น มหาวิทยาลัยจึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอให้จริงสรุปได้
ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ขอข้อมูลข่าวสาร
ของคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจํามหาวิทยาลัย (ก.อ.ม.) ที่พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของ
ผู้อุทธรณ์ตามรายการดังกล่าวข้างต้น แต่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพปฏิเสธการเปิดเผย
ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร
ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพมีหนังสือ ด่วนที่สุด
ที่ ศธ ๐๕๗๙.๑๕/๔๒๖๓ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๘ แจ้งว่า ข้อมูลดังกล่าวนี้ถือเป็นการแสดงความ
คิดเห็นของกรรมการในคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจํามหาวิทยาลัย ไม่ใช่เป็นเอกสาร
ประกอบการพิจารณาการอุทธรณ์และร้องทุกข์ ครั้งที่ ๑ (๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๔)
ที่บุคคลอื่นได้นำมายื่นกล่าวหาพาดพิงถึงการทำงานของผู้อุทธรณ์ ประกอบกับเห็นว่า หากมีการเปิดเผย
ในข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจจะทำให้ผู้ให้ข้อมูลเสียหายได้ จึงไม่เปิดเผยข้อมูลดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน
และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่ใช้ใน
การพิจารณาการอุทธรณ์และร้องทุกข์ ซึ่งกรรมการได้ทำบันทึกความเห็นเพื่อใช้ประกอบการวินิจฉัยของ
คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจํามหาวิทยาลัย (ก.อ.ม.) เมื่อการพิจารณาเรื่องดังกล่าวได้
ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ดังกล่าวจึงไม่เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายใน
หน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ
การบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์
พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๓๓/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงการคลัง เกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กระทรวงการคลัง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้ร้องเรียนกล่าวหานาง ข. ว่ามีพฤติกรรมไม่เหมาะสมหลายประการ อธิบดีกรมศุลกากรจึงแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง แต่เนื่องจากนาง ข. ได้เลื่อนตำแหน่งเป็นประเพณีวิชาการระดับเชี่ยวชาญ ปลัดกระทรวงการคลังจึงเป็นผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจสั่งบรรจุและมีอำนาจพิจารณาสั่งการในเรื่องดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงกระทรวงการคลัง ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. ผลการสอบสวนของนาง ข. (นามสกุลปัจจุบัน -)

๒. นาง ข. ถูกเรียกตัวมาให้ปากคำหรือไม่ ถ้าไม่เพราะเหตุใด จึงเรียกฝ่ายเดียว

๓. ขอให้ส่งผลการสอบสวนของกรมศุลกากรที่แจ้งมายังปลัดกระทรวงให้ผู้ขอด้วย

กระทรวงการคลังมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๒๐๔.๕/ล ๒๐๑๘ ลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ชี้แจงข้อเท็จจริง ดังนี้

๑. กรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอทราบผลการสืบสวนข้อเท็จจริงของนาง ข. นั้น เนื่องจากขณะนี้สำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีนาง ข. อยู่ในระหว่างการประสานงานไปยังกรมศุลกากร เพื่อหาข้อยุติเกี่ยวกับประเด็นข้อสงสัยบางประการ ซึ่งการเปิดเผยในขณะที่การพิจารณายังไม่แล้วเสร็จ อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการในกรณีดังกล่าวเสื่อมประสิทธิภาพไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กรณีจึงไม่อาจเปิดเผยผลการสืบสวนข้อเท็จจริงตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอในขณะนี้ได้ อย่างไรก็ตาม เมื่อปรากฏผลการพิจารณาเสร็จสิ้นเป็นประการใด กระทรวงการคลังจะได้แจ้งผลการดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าวให้ทราบต่อไป

๒. กรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอทราบว่านาง ข. ถูกเรียกตัวมาให้ถ้อยคำหรือไม่ ถ้าไม่ เพราะเหตุใด จึงเรียกฝ่ายเดียวนั้น จากการตรวจสอบสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงไม่ปรากฏเอกสารหลักฐานว่า คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงของกรมศุลกากรได้เรียกนาง ข. ผู้ถูกร้องเรียนกล่าวหามาให้ถ้อยคำแต่อย่างใด ซึ่งกระบวนการในการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีการเรียกนาง ข. มาให้ถ้อยคำหรือไม่

เป็นดุลพินิจของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงที่จะพิจารณาเห็นสมควรว่าจะดำเนินการเรียกนาง ข. มาให้ถ้อยคำหรือไม่ก็ได้ ดังนั้น กรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอทราบข้อเท็จจริงในเรื่องที่คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงไม่เรียกนาง ข. มาให้ถ้อยคำดังกล่าว จึงเป็นเรื่องที่กระทรวงการคลังไม่สามารถที่จะชี้แจงถึงเหตุผลที่คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงไม่เรียกนาง ข. มาให้ถ้อยคำได้

๓. กรณีที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอให้ส่งผลการสืบสวนข้อเท็จจริงของกรมศุลกากรที่แจ้งไปยังกระทรวงการคลังนั้น เนื่องจากเอกสารที่ผู้อุทธรณ์ได้ร้องขอให้กระทรวงการคลังจัดส่งให้นั้น เป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในระหว่างการตรวจสอบเพื่อนำไปสู่การพิจารณาดำเนินการสอบสวนทางวินัย การเปิดเผยในขณะที่การพิจารณายังไม่แล้วเสร็จ อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการในกรณีดังกล่าวเสื่อมประสิทธิภาพ ไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ในชั้นนี้ จึงไม่อาจเปิดเผยผลการสืบสวนข้อเท็จจริงของกรมศุลกากรให้ผู้อุทธรณ์ตามที่ร้องขอได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่าผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงกระทรวงการคลังขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการ ดังกล่าวข้างต้นแต่กระทรวงการคลังได้ชี้แจงรายละเอียดของข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๓ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย กระทรวงการคลังมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๒๐๕.๔/๒๑๗๙๒ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๘ ชี้แจงว่า ปัจจุบันการดำเนินการเกี่ยวกับกรณีการร้องเรียนที่ผู้อุทธรณ์ได้กล่าวหานาง ข. ว่ามีพฤติกรรมไม่เหมาะสมหลายประการนั้น เนื่องจากกระทรวงการคลังได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงจากเอกสารหลักฐานต่าง ๆ ตามที่กรมศุลกากรได้ดำเนินการสืบสวนในเบื้องต้นแล้วเห็นว่า ยังมีข้อเท็จจริงบางประการที่ไม่ชัดเจนเพียงพอที่จะนำมาประกอบการพิจารณามีคำวินิจฉัยให้เป็นที่ยุติโดยปราศจากข้อสงสัยได้ซึ่งในกรณีดังกล่าวนี้กระทรวงการคลังได้มีการประสานเป็นการภายในไปยังเจ้าหน้าที่ กรมศุลกากรเพื่อหาข้อยุติเกี่ยวกับประเด็นข้อร้องเรียนดังที่กล่าวมาข้างต้นโดยได้มีการติดตามสอบถามข้อเท็จจริงเป็นระยะ ๆ อย่างต่อเนื่องจนกระทั่งกระทรวงการคลังได้มีหนังสือลับ ด่วน ที่ กค ๐๒๐๕.๔/ล ๒๗๔๗ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ แจ้งให้กรมศุลกากรดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงในประเด็นต่าง ๆ เพิ่มเติม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริงซึ่งยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒)

แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่กระทรวงการคลังมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงชอบแล้ว ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นคำถามและกระทรวงการคลังได้ชี้แจงให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว และไม่เป็นการถือการขอข้อมูลข่าวสารจึงไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการฯ ที่จะวินิจฉัย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๓๔/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลประตูป่า จังหวัดลำพูน เกี่ยวกับ
บัญชีลงเวลาการปฏิบัติราชการของข้าราชการ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลประตูป่า จังหวัดลำพูน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ พิเศษ/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๘ และหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ พิเศษ/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลประตูป่า ขอสำเนาสมุดการลงลายมือชื่อการมาปฏิบัติราชการของผู้บริหารเทศบาลตำบลประตูป่า อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน เป็นประจำวันตั้งแต่เดือนเมษายน ๒๕๕๘ – ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๘ พร้อมรับรองสำเนา

เทศบาลตำบลประตูป่ามีหนังสือ ที่ ลพ ๕๕๐๐๑/๐๙๐๖ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า เทศบาลตำบลประตูป่าได้ดำเนินการพิจารณาแล้ว ไม่อนุญาตเนื่องจาก ขอบ่อยครั้ง โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ พิเศษ/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงนายกเทศมนตรีตำบลประตูป่า ขอสำเนาสมุดการลงลายมือชื่อการมาปฏิบัติราชการของผู้บริหารเทศบาลตำบลประตูป่า อำเภอเมืองลำพูน จังหวัดลำพูน เป็นประจำวันตั้งแต่เดือนเมษายน ๒๕๕๘ – ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๘ พร้อมรับรองสำเนา

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย เทศบาลตำบลประตูป่ามีหนังสือ ที่ ลพ ๕๕๐๐๑/๑๐๗๕ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงเลขานุการคณะกรรมการวินิจฉัยฯ จัดส่งบัญชีลงเวลาการปฏิบัติราชการของข้าราชการ ตั้งแต่วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๘ และสำเนารายงานประจำวันรับแจ้งเหตุลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๘ แจ้งว่า หนังสือการปฏิบัติงานของคณะผู้บริหารเทศบาลตำบลประตูป่า เล่มที่ ๓ ซึ่งใช้ลงลายมือชื่อการปฏิบัติงานได้สูญหายไป

ต่อมา เทศบาลตำบลประตูป่าได้มีหนังสือ ที่ ลพ ๕๕๐๐๑/๑๐๙๗ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๘ ซึ่งแจ้งเพิ่มเติมว่า สำเนารายงานประจำวันรับแจ้งเหตุการณ์บัญชีลงเวลาการปฏิบัติราชการของคณะผู้บริหาร เล่มที่ ๓ ได้สูญหายไปในช่วงเวลาระหว่างวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ค่วนที่สุด ที่ พิเศษ/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ให้ข้อมูลรายละเอียดเพิ่มเติมกรณีการขอสำเนาสมุดลงลายมือชื่อ และเวลาการมาปฏิบัติราชการเป็นรายวันของผู้บริหารเทศบาลตำบลประตูป่า มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการตรวจสอบการมาปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหารเทศบาลตำบลประตูป่า เนื่องจากมีผู้บริหารไม่มีเหตุอันควรในการไม่มาปฏิบัติหน้าที่ แต่เบิกจ่ายเงินเดือน และค่าตอบแทนอื่น ๆ เป็นปกติ และยืนยันขอเอกสารดังกล่าวจนถึงปัจจุบัน ณ วันที่ได้รับเอกสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ บัญชีลงเวลาการปฏิบัติราชการของข้าราชการ เป็นการปฏิบัติราชการประจำวันของผู้บริหารเทศบาลตำบลประตูป่า ผู้อุทธรณ์มีความประสงค์ขอบัญชีลงเวลาการปฏิบัติราชการของข้าราชการตั้งแต่เดือน เมษายน ๒๕๕๘ – ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๘ แต่เทศบาลตำบลประตูป่าแจ้งว่า บัญชีลงเวลาการปฏิบัติราชการของข้าราชการมีตั้งแต่วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๘ และบัญชีลงเวลาการปฏิบัติราชการของคณะผู้บริหาร เล่มที่ ๓ ในช่วงระหว่างวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เทศบาลตำบลประตูป่าแจ้งว่า สูญหายไป ซึ่งผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อตรวจสอบการมาปฏิบัติหน้าที่ของผู้บริหารเทศบาลตำบลประตูป่า การเปิดเผยจะเป็นการเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบและแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใส

ในการปฏิบัติงาน ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารตามคำขอจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ สำหรับบัญชีลงเวลาการปฏิบัติราชการของคณะผู้บริหาร เล่มที่ ๓ ในช่วงระหว่างวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เทศบาลตำบลประตูป่าแจ้งว่า สูญหายไป ดังนั้น หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อตามที่เทศบาลตำบลประตูป่าชี้แจง ผู้อุทธรณ์สามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้ตรวจสอบความมีอยู่ของข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้

สำหรับหนังสือชี้แจงรายละเอียดเพิ่มเติมของผู้อุทธรณ์ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๘ ได้ยืนยันขอบัญชีลงเวลาการปฏิบัติราชการของข้าราชการจนถึงปัจจุบัน ซึ่งการขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่ได้ปรากฏอยู่ในคำขอแต่แรก เป็นการขอเพิ่มเติมในภายหลัง จึงไม่อยู่ในอำนาจ

การพิจารณาของคณะกรรมการฯ ที่จะรับไว้พิจารณา ดังนั้น หากผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพิ่มเติมให้ไปใช้สิทธิยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารจากเทศบาลตำบลประตูปาตามขั้นตอนต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลประตูปาเปิดเผยบัญชีลงเวลาการปฏิบัติราชการของข้าราชการตั้งแต่วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๘ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๓๖/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสงขลา
เกี่ยวกับเอกสารการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจชั้นประทวนและชั้นสัญญาบัตร

ผู้อุทธรณ์ : ร้อยตำรวจโท ขรรชัย พิทักษ์บุตร
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสงขลา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ร้อยตำรวจโท ขรรชัย พิทักษ์บุตร ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง รองสารวัตรป้องกันปราบปราม ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสงขลา กองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๖ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงผู้กำกับการตรวจคนเข้าเมือง จังหวัดสงขลา ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจชั้นประทวนและชั้นสัญญาบัตร ในสังกัดตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสงขลา กองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๖ (ตม.จว. สงขลา บก.ตม.๖) จำนวน ๑๐ รายการ ดังนี้

๑. ตำแหน่ง อัตราบรรจุตามตำแหน่งในทุกตำแหน่งทั้งข้าราชการตำรวจชั้นประทวน และชั้นสัญญาบัตรในสังกัด ตม.จว.สงขลา บก.ตม.๖ ว่ามีการถือครองเต็มตรงตามจำนวนแล้วหรือไม่ อย่างไร

๒. บัญชีรายชื่อข้าราชการตำรวจทั้งชั้นประทวนและชั้นสัญญาบัตรที่ดำรงตำแหน่ง ในสังกัด ตม.จว.สงขลา บก.ตม.๖

๓. ประวัติการเข้ารับราชการในสังกัด ตม.จว.สงขลา บก.ตม.๖ ในทุกตำแหน่งว่าแต่ละคนได้ดำรงตำแหน่งในสังกัด ตม.จว.สงขลา บก.ตม.๖ มาแล้วคนละกี่ปี นับจากการแต่งตั้งครั้งแรก ที่มาดำรงตำแหน่งในสังกัด ตม.จว.สงขลา บก.ตม.๖

๔. ประวัติการถูกร้องเรียนของข้าราชการในสังกัด ตม.จว.สงขลา บก.ตม.๖ ในทุกตำแหน่ง ว่ามีการร้องเรียนกี่เรื่อง กี่ราย มีการดำเนินการในแต่ละเรื่องแต่ละรายอย่างไรบ้าง

๕. ประวัติการถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยของข้าราชการตำรวจในสังกัด ตม.จว.สงขลา บก.ตม.๖ ในทุกตำแหน่งหน้าที่ที่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงที่เรื่อง มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยจำนวนทั้งสิ้นที่เรื่องก็ร้าย มีการดำเนินการในแต่ละเรื่องแต่ละรายอย่างไรบ้าง

๖. ประวัติการถูกร้องทุกข์กล่าวหาทางอาญาต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของข้าราชการตำรวจในสังกัด ตม.จว.สงขลา บก.ตม.๖ ในทุกตำแหน่งหน้าที่ที่มีการถูกแจ้งความร้องทุกข์กล่าวหาทางอาญาที่เรื่องก็ร้าย มีการดำเนินการในแต่ละเรื่องแต่ละรายอย่างไรบ้าง

๗. เรื่องกรณีเกี่ยวกับการทุจริตโดยใช้ตำแหน่งหน้าที่ราชการที่เรื่องก็ร้าย มีการดำเนินการในแต่ละเรื่องแต่ละรายอย่างไรบ้าง

๘. บัญชีร้องขอความสมัครใจรับการแต่งตั้งของข้าราชการตำรวจในสังกัด ตม.จว.สงขลา บก.ตม.๖ ในครั้งนี้ทุกๆ ราย ทั้งข้าราชการตำรวจชั้นประทวนและชั้นสัญญาบัตร

๙. บัญชีรายชื่อผู้ได้รับการแต่งตั้งตามบัญชีรายชื่อที่หน่วยเสนอขอรับการแต่งตั้งที่ผ่านการอนุมัติกลั่นกรองของที่ประชุมการแต่งตั้ง ตม.จว.สงขลา บก.ตม.๖ ในครั้งนี้ ทุกๆ ราย ทั้งข้าราชการตำรวจชั้นประทวนและชั้นสัญญาบัตร

๑๐. บันทึกการรายงานการประชุมการพิจารณาการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจในสังกัด ตม.จว.สงขลา บก.ตม.๖ ของชั้นประทวนและชั้นสัญญาบัตรทุกตำแหน่งหน้าที่ ทั้งที่ดำรงตำแหน่งในสังกัด ตม.จว.สงขลา และดำรงตำแหน่งนอกสังกัด ตม.จว.สงขลา

ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสงขลา มีบันทึก ที่ ๐๐๒๙.๗๓(๒)/๔๐๔๖ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ดังต่อไปนี้

รายการที่ ๓ โดยให้เหตุผลว่า ต้นฉบับแฟ้มประวัติ ก.พ.๗ ของข้าราชการตำรวจทุกนายในสังกัดอยู่ในความครอบครองของกองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๖ และเป็นข้อมูลข่าวสารซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนประวัติการเข้ารับราชการของผู้อุทธรณ์ เก็บรักษาที่กองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๖

รายการที่ ๔ รายการที่ ๖ และรายการที่ ๗ โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารซึ่งหากเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมาย การตรวจสอบของหน่วยงานของรัฐ เสื่อมประสิทธิภาพและไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ อีกทั้งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

รายการที่ ๕ รายการที่ ๘ และรายการที่ ๑๐ โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของบุคคลอื่นซึ่งหากเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

รายการที่ ๙ โดยให้เหตุผลว่า ตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมตามประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติฉบับที่ ๘๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ กำหนดให้การแต่งตั้งข้าราชการตำรวจให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๔๔ (๙) ลงมาในกองบัญชาการที่มีได้สังกัดสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติให้ผู้บัญชาการเป็นผู้แต่งตั้ง ดังนั้นบัญชีรายชื่อผู้ได้รับแต่งตั้งดังกล่าวของตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสงขลา จึงเป็นเพียงความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับในการพิจารณาดังกล่าวเป็นการพิจารณาในทางลับ ตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสงขลา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสงขลา มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสงขลา และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า เดิมผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งรองสารวัตรป้องกันปราบปราม ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสงขลา กองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๖ โดยปฏิบัติหน้าที่มาเป็นระยะเวลาประมาณ ๒๕ ปี ต่อมาได้รับคำสั่งให้ไปปฏิบัติหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช กองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๖ ทั้งๆ ที่ผู้อุทธรณ์ไม่ได้ทำบันทึกสมัครใจรับการแต่งตั้งโยกย้ายตามหนังสือที่มีการแจ้งเวียนทุกหน่วยงานในสังกัดสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ซึ่งใช้เป็นหลักเกณฑ์และแนวทางการปฏิบัติในการดำเนินการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจระดับรองสารวัตร และผู้บังคับหมู่ วาระประจำปี ๒๕๕๗ แต่ประการใด ผู้อุทธรณ์เห็นว่าการแต่งตั้งโยกย้ายในครั้งนี้เป็นการแต่งตั้งที่ไม่เป็นธรรม และผู้อุทธรณ์ได้รับความลำบากเกี่ยวกับที่พักอาศัย ประกอบกับมีโรคประจำตัว ผู้อุทธรณ์จึงได้ร้องขอข้อมูลจำนวน ๑๐ รายการ ไปยังตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสงขลา เพื่อนำไปประกอบการร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ และได้รับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ แล้ว ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการอื่นได้รับการปฏิเสธการเปิดเผย โดยข้อมูลหลักๆ ที่ผู้อุทธรณ์ต้องการ คือ ข้อมูลประวัติของข้าราชการตำรวจทั้งชั้นประทวนและชั้นสัญญาบัตรที่ถูกร้องเรียน ถูกดำเนินการทางวินัย ถูกร้องทุกข์กล่าวหาทางอาญา และถูกลงโทษ โดยหากไม่สามารถเปิดเผยประวัติได้ ก็ขอทราบรายชื่อบุคคลดังกล่าว และบันทึกรายงานการประชุมการพิจารณาการ

แต่งตั้งข้าราชการตำรวจในสังกัดตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสงขลา กองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๖ ทั้งชั้นประทวนและชั้นสัญญาบัตรทุกราย ในช่วงปีงบประมาณ ๒๕๕๗ – ๒๕๕๘

ผู้แทนตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสงขลา ชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เดิมปฏิบัติหน้าที่ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสงขลา ต่อมาได้รับคำสั่งให้ย้ายไปปฏิบัติหน้าที่ที่ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งการโยกย้ายดังกล่าวเป็นการโยกย้ายภายในกองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๖ ซึ่งแม้ผู้อุทธรณ์จะไม่ได้สมัครใจในการโยกย้ายดังกล่าว แต่ก็ใช่อำนาจของผู้บังคับบัญชาที่สามารถกระทำได้ โดยพิจารณาจากความเหมาะสมและก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อทางราชการ และการโยกย้ายในกรณีของผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นกรณีที่ไม่ได้แสดงความประสงค์ในการขอโยกย้าย จะได้รับความช่วยเหลือในเรื่องของค่าเช่าบ้าน ค่าที่พัก ค่าขนย้าย เป็นต้น สำหรับข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอไปยังตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสงขลา นั้น

รายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ ได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบไปแล้ว

รายการที่ ๓ ประวัติการเข้ารับราชการ หรือ ก.พ.๗ ของข้าราชการตำรวจทนายในสังกัดตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสงขลา กองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๖ นั้น ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสงขลาไม่มีอยู่ในความครอบครอง โดยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีอยู่ในความครอบครองของกองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๖ และตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสงขลาได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว

รายการที่ ๔ และรายการที่ ๕ ข้อมูลเกี่ยวกับประวัติการถูกร้องเรียน ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงในสังกัดตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสงขลา กองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๖ นั้น ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสงขลาพิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลของบุคคลอื่นซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับในบางเรื่องการดำเนินการทางวินัยยังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลจึงอาจทำให้ทราบถึงผู้ร้องเรียนหรือผู้มาให้ถ้อยคำเป็นพยานอันจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ซึ่งจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว

รายการที่ ๖ และรายการที่ ๗ ข้อมูลเกี่ยวกับประวัติการถูกร้องทุกข์กล่าวโทษทางอาญา และกรณีที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตในตำแหน่งหน้าที่ราชการของข้าราชการตำรวจในสังกัดตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสงขลา กองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๖ เนื่องจากไม่มีข้าราชการคนใดถูกร้องทุกข์กล่าวโทษทางอาญาและทุจริตในตำแหน่งหน้าที่ราชการ ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสงขลาจึงไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง

รายการที่ ๘ บัญชีของข้าราชการตำรวจทุกนายในสังกัดตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสงขลา กองบังคับตรวจคนเข้าเมือง ๖ ที่สมัครใจขอรับการแต่งตั้งสับเปลี่ยนหมุนเวียน ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เป็นข้อมูลเฉพาะตัวของบุคคลมีลักษณะเช่นเดียวกับ ก.พ.๗ โดยตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสงขลาต้องนำ บัญชีดังกล่าวเสนอกองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๖ ซึ่งข้อมูลนี้เป็นความลับของทางราชการ การเปิดเผยอาจกระทบต่อการเปลี่ยนตำแหน่งหน้าที่ และกระทบต่อการบริหารงานบุคคลได้

รายการที่ ๙ บัญชีรายชื่อผู้ได้รับการแต่งตั้งที่หน่วยเสนอขอรับการแต่งตั้งและผ่านการอนุมัติกลั่นกรองของที่ประชุม ข้อมูลข่าวสารรายการนี้ ตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมตามประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติฉบับที่ ๘๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ กำหนดให้การแต่งตั้งข้าราชการตำรวจให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๔๔ (๙) ลงมาในกองบัญชาการที่ไม่ได้สังกัดสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติให้ผู้บัญชาการเป็นผู้สั่งแต่งตั้ง ดังนั้น บัญชีรายชื่อผู้ได้รับแต่งตั้งดังกล่าวของตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสงขลา จึงเป็นเพียงความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับในการพิจารณาดังกล่าวเป็นการพิจารณาในทางลับ ตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

รายการที่ ๑๐ รายงานการประชุมการพิจารณาการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจในสังกัด ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสงขลา กองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๖ ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสงขลา เห็นว่า ในการประชุมพิจารณาแต่งตั้งข้าราชการตำรวจจะมีการนำข้อมูลของการถูกดำเนินการทาง วินัย การถูกร้องทุกข์กล่าวโทษ มาประกอบการพิจารณาด้วย ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ดังกล่าวจึงอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้ง การเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมการบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้ขอเป็น ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคลในการแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการตำรวจในสังกัดตรวจคนเข้า เมืองจังหวัดสงขลา โดยผู้ขอต้องการข้อมูลไปเพื่อร้องขอความเป็นธรรมต่อคณะกรรมการ ข้าราชการตำรวจ ซึ่งข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสงขลาได้ เปิดเผยข้อมูลให้ผู้ขอทราบแล้ว จึงมีประเด็นการพิจารณาเฉพาะข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ถึง รายการที่ ๑๐ ดังนี้

รายการที่ ๓ ประวัติการเข้ารับราชการ (ก.พ.๗) รายการที่ ๖ ประวัติการถูกร้องทุกข์กล่าวโทษทางอาญา และรายการที่ ๗ ประวัติการทุจริตโดยใช้ตำแหน่งหน้าที่ราชการ ข้อมูล ดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ

พ.ศ. ๒๕๔๐ และตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสงขลาชี้แจงว่าไม่มีอยู่ในความครอบครอง หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงสามารถใช้สิทธิร้องเรียนได้ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ต่อไป

รายการที่ ๔ ประวัติการถูกร้องเรียน รายการที่ ๕ ประวัติการถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และรายการที่ ๘ บัญชีของข้าราชการตำรวจทุกนายในสังกัดตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสงขลา กองบังคับตรวจคนเข้าเมือง ๖ ที่สมัครใจขอรับการแต่งตั้งสับเปลี่ยนหมุนเวียน ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้อื่นจึงยังไม่มีเหตุผลที่เพียงพอในการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ เพราะการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อย่างไรก็ตามเนื่องจากผู้อุทธรณ์ต้องการนำข้อมูลไปเพื่อประกอบการร้องทุกข์ จึงให้เปิดเผยเฉพาะชื่อ ชื่อสกุล ตำแหน่งของบุคคลที่ถูกร้องเรียน ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และบุคคลที่สมัครใจรับการแต่งตั้งโยกย้าย เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นที่ผู้อุทธรณ์จะได้นำไปอ้างอิงต่อคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ เพื่อให้คณะกรรมการข้าราชการตำรวจเรียกข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปประกอบการพิจารณาให้ความเป็นธรรมได้อย่างถูกต้องต่อไป

รายการที่ ๙ บัญชีรายชื่อผู้ได้รับการแต่งตั้งตามบัญชีรายชื่อที่หน่วยเสนอขอรับการแต่งตั้งที่ผ่านการอนุมัติกลั่นกรองของที่ประชุม และรายการที่ ๑๐ รายงานการประชุมการพิจารณาแต่งตั้งข้าราชการตำรวจในสังกัดตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสงขลา เห็นว่า การแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการตำรวจในสังกัดตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสงขลาได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะเป็นการเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการพิจารณาแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการตำรวจในครั้งนี้ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๐ ในส่วนของเอกสารประกอบเรื่องเพื่อพิจารณาเสนอแต่งตั้งข้าราชการตำรวจระดับรองสารวัตร และผู้บังคับการหมู่ที่มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม หรือถูกลงโทษทางวินัย หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือถูกตั้งกรรมการสอบสวน เนื่องจากมีกรณีถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลในทางลับซึ่งการเปิดเผยอาจเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ของตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสงขลา และอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานผู้มาให้ถ้อยคำ ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลในส่วนนี้จึงไม่สมควรเปิดเผย แต่เพื่อความเป็นธรรมแก่ผู้อุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารรายการนี้ให้หน่วยงานชั้นต้นจัดส่งให้คณะกรรมการข้าราชการตำรวจพิจารณาต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร
ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร
ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสงขลาเปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารรายการที่ ๔ รายการที่ ๕ รายการที่ ๘ เฉพาะชื่อ ชื่อสกุล ของบุคคลที่ถูกร้องเรียน ถูกแต่งตั้ง
คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และบุคคลที่สมัครในการรับการแต่งตั้งโยกย้าย สำหรับรายการที่ ๙
ให้เปิดเผยทั้งหมด และรายการที่ ๑๐ ให้เปิดเผยรายงานการประชุมการพิจารณาแต่งตั้งข้าราชการ
ตำรวจในสังกัดตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสงขลา พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์
เว้นแต่ เอกสารประกอบเรื่องเพื่อพิจารณาเสนอแต่งตั้งข้าราชการตำรวจระดับรองสารวัตร และ
ผู้บังคับการหมู่ ที่มีพฤติการณ์ไม่เหมาะสม หรือถูกลงโทษทางวินัย หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือถูกตั้ง
กรรมการสอบสวน ให้ปกปิดไว้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๓๗/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสภากาการแพทย์แผนไทยเกี่ยวกับเอกสาร
ในกระบวนการจัดสอบ

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สภากาการแพทย์แผนไทย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘
ถึงนายกสภากาการแพทย์แผนไทย ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๙ รายการ ดังต่อไปนี้

๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการและอนุกรรมการจัดสอบ และออกข้อสอบวิชา
เวชกรรมไทย ภาคปฏิบัติ ประจำปี ๒๕๕๗

๒. รายงานการประชุมเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการตามข้อ ๑

๓. รายชื่ออนุกรรมการควบคุมการสอบวิชาเวชกรรมไทย ภาคปฏิบัติ ประจำปี ๒๕๕๗
ที่ควบคุมการสอบของผู้อุทธรณ์

๔. ข้อสอบและคำตอบ เกณฑ์การให้คะแนนของการสอบความรู้การแพทย์แผนไทย
สาขาเวชกรรมไทย ภาคปฏิบัติ ประจำปี ๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๗ ณ อาคารอดุลยเดชวิกรม
โรงพยาบาลศิริราช

๕. กระดาษคำตอบวิชาเวชกรรมไทยของผู้อุทธรณ์

๖. รายงานการประชุมพิจารณาการออกข้อสอบและการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับ
คำตอบในการสอบครั้งนี้ดังกล่าวทั้งหมด

๗. กระดาษคำตอบของผู้สอบผ่าน ๕๐ คนสุดท้ายดังกล่าว โดยอาจปิดลบชื่อผู้สอบก็ได้

๘. หลักเกณฑ์การให้คะแนน และเกณฑ์การพิจารณาตัดสินว่าผู้สอบผ่านหรือไม่ผ่านใน
การสอบดังกล่าว

๙. รายชื่อกรรมการผู้ตรวจและให้คะแนน กระดาษคำตอบวิชาเวชกรรมไทย
ภาคปฏิบัติ ประจำปี ๒๕๕๗ ที่ตรวจและให้คะแนนของผู้อุทธรณ์

สภาการแพทย์แผนไทยมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สกพท.๐๓.๖๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ โดยการให้เข้าตรวจดู ในวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เวลา ๑๑.๐๐ – ๑๒.๐๐ น. แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการอื่น โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งการเปิดเผยอาจทำให้การสอบความรู้การแพทย์แผนไทยไม่สำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสภาการแพทย์แผนไทย ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงเป็นหนังสือและด้วยวาจาของผู้แทนสภาการแพทย์แผนไทย ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้เข้าสอบความรู้การแพทย์แผนไทย ตามมาตรา ๑๒ (๒)(ก) แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการแพทย์แผนไทย พ.ศ. ๒๕๕๖ ภาคปฏิบัติประจำปี ๒๕๕๗ วิชาเวชกรรมไทย แต่ไม่ผ่านการทดสอบ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการได้ข้อมูลข่าวสารในรายการข้างต้นเพื่อนำไปตรวจสอบกระบวนการจัดสอบของสภาการแพทย์แผนไทย แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สภาการแพทย์แผนไทยมีหนังสือ ที่ สกพท.๐๓.๑๐๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงสรุปความได้ว่า สภาการแพทย์แผนไทยมีประกาศข้อบังคับว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขในการสอบความรู้ในวิชาชีพการแพทย์แผนไทยของผู้ที่ได้รับการฝึกอบรมจากสถาบันหรือสภาการแพทย์แผนไทยรับรอง พ.ศ. ๒๕๕๗ โดยมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ โดยข้อ ๘ ของประกาศฯ ดังกล่าว กำหนดให้ผู้สมัครสอบต้องสอบผ่านภาคทฤษฎีจึงจะมีสิทธิสอบภาคปฏิบัติของด้านที่สมัครสอบ และผู้สมัครสอบสามารถเก็บผลการสอบภาคทฤษฎีใช้สอบภาคปฏิบัติในด้านนั้นได้ ๓ ครั้งต่อเนื่องกัน นับแต่ปีที่เริ่มเก็บผลการสอบภาคทฤษฎีในด้านนั้นๆ และข้อ ๙ กำหนดให้ผู้สมัครสอบจะต้องได้คะแนนสอบภาคทฤษฎีไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐ และได้คะแนนสอบภาคปฏิบัติไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐ ในแต่ละด้าน จึงจะถือว่าสอบผ่านในด้านนั้น คณะกรรมการสภาการแพทย์แผนไทยจึงอาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๒๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการแพทย์แผนไทย พ.ศ. ๒๕๕๖ มีคำสั่งที่ ๗/๒๕๕๖ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการการจัดสอบความรู้การแพทย์แผนไทย ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๖ เพื่อดำเนินการจัดสอบความรู้ในวิชาชีพการแพทย์แผนไทย

การสอบเป็นวิธีการสอบแบบ OSCE (Objective Structured Clinical Examination) เป็นรูปแบบการทดสอบความรู้ความสามารถในการเรียนแพทย์อย่างหนึ่ง โดยสอบเป็นฐาน แต่ละฐาน จะกำหนดวัตถุประสงค์ที่จะทดสอบไว้ชัดเจน เช่น ข้อนี้จะวัดความสามารถในการซักประวัติ ข้อนี้วัด

การตรวจร่างกายระบบไทรอยด์ และมีเกณฑ์การให้คะแนนที่ชัดเจน ซึ่งการสอบวิชาเวชกรรมไทย มี ๑๐ ฐาน ฐานละ ๕ นาที ในแต่ละฐานมีจำนวนข้อสอบ ๒-๓ ข้อ โดย ๙ ฐาน เป็นข้อเขียน ซึ่งวิธีตอบคำถามให้ผู้เข้าสอบอ่านโจทย์และให้ตอบคำถามลงในกระดาษเปล่าที่เตรียมไว้ และมีเพียง ๑ ฐาน เป็นการสอบปฏิบัติให้ผู้เข้าสอบแสดงวิธีการตรวจตับผู้ป่วย ซึ่งเฉพาะฐานนี้ผู้คุมสอบจะเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทย ส่วนวิชาเภสัชกรรมไทย ลักษณะข้อสอบเป็นการวัดความรู้ในการเตรียมยา การผลิตยา การประดิษฐ์ยา การเลือกสรรยา การควบคุมและการประกันคุณภาพยา การปรุงยาและการจ่ายยา กล่าวคือ กำหนดให้มีทั้งหมด ๒๕ ฐาน ฐานละ ๒ ข้อ ให้ผู้เข้าสอบดูสมุนไพรรูปหรือเครื่องมือ แล้วตอบคำถามถึงสรรพคุณยา การเตรียมยา การผลิตยา การประดิษฐ์ยา การเลือกสรรยา การควบคุมและการประกันคุณภาพยา การปรุงยาและการจ่ายยา การออกข้อสอบใช้วิธีการคัดเลือกจากคลังข้อสอบมาใช้หมุนเวียนในการออกข้อสอบแต่ละครั้ง สภาการแพทย์แผนไทยเห็นว่า หากเฉลยหรือเปิดเผยข้อสอบให้ผู้เข้าสอบทราบจะทำให้กระบวนการสอบไม่บรรลุวัตถุประสงค์ได้ อย่างไรก็ตาม สภาการแพทย์แผนไทยได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ และผู้อุทธรณ์ได้เข้าตรวจดูแล้ว

ผู้แทนสภาการแพทย์แผนไทยชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า พระราชบัญญัติวิชาชีพการแพทย์แผนไทยมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ซึ่งในระยะแรกมีปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นนายกสภาการแพทย์แผนไทย และมีผู้แทนในส่วนราชการทำหน้าที่คณะกรรมการสภาการแพทย์แผนไทยชั่วคราว โดยตามกฎหมายกำหนดให้ดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสภาการแพทย์แผนไทยให้แล้วเสร็จภายใน ๑๘๐ วัน คณะกรรมการสภาการแพทย์แผนไทยชุดชั่วคราวมีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเลือกตั้ง และคณะอนุกรรมการจัดสอบ โดยรายงานการประชุมถูกจัดทำโดยเจ้าหน้าที่ของกรมสนับสนุนบริการและสุขภาพ ต่อมาปลายปี ๒๕๕๗ ได้มีการเลือกตั้งและแต่งตั้งคณะกรรมการสภาการแพทย์แผนไทย โดยคณะกรรมการสภาการแพทย์แผนไทยชุดชั่วคราวและกรมสนับสนุนบริการและสุขภาพได้จัดส่งเอกสารทั้งหมดที่อยู่ในความครอบครองให้คณะกรรมการสภาการแพทย์แผนไทยชุดใหม่ และตามกฎหมายได้กำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะอนุกรรมการวิชาชีพแผนไทย และคณะอนุกรรมการวิชาชีพการแพทย์แผนไทยประยุกต์ เพื่อทำหน้าที่จัดสอบ กำหนดมาตรฐานหลักสูตรในแต่ละสาขา ซึ่งตามบทเฉพาะกาลกำหนดว่าหากยังไม่สามารถเลือกตั้งคณะอนุกรรมการวิชาชีพได้ให้ชุดเดิมที่ได้ดำเนินการมาแล้วดำเนินการต่อไป ปัจจุบันคณะอนุกรรมการวิชาชีพแผนไทย และคณะอนุกรรมการวิชาชีพการแพทย์แผนไทยประยุกต์ได้ดำเนินการเลือกตั้งและแต่งตั้งกรรมการเสร็จสิ้นแล้ว แต่ยังเหลือในส่วนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งสภาการแพทย์แผนไทยยังไม่ได้ดำเนินการสรรหา ดังนั้น จึงเป็นเหตุผลที่คณะอนุกรรมการจัดสอบที่ถูกจัดตั้งขึ้นโดยคณะกรรมการสภาการแพทย์แผนไทยชั่วคราวยังคงทำหน้าที่จนถึงปัจจุบัน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลในกระบวนการจัดสอบ การออกข้อสอบ และเฉลยคำตอบ ซึ่งการสอบดังกล่าวเป็นการทดสอบความรู้ความสามารถในวิชาชีพ

การแพทย์แผนไทยของผู้ที่ได้รับการฝึกอบรมจากสถาบันหรือสภาการแพทย์แผนไทยรับรอง โดยผู้ที่ผ่านการทดสอบจะสามารถไปประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยได้ ดังนั้น ทุกขั้นตอนในกระบวนการจัดสอบ ต้องมีความโปร่งใสและตรวจสอบได้ กรณีนี้ ผู้อุทธรณ์ได้เข้าสอบภาคปฏิบัติและไม่ผ่านการทดสอบ จึงเกิดความสงสัยในข้อสอบ เกณฑ์การให้คะแนน และการจัดสอบ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอให้แก่ผู้อุทธรณ์นอกจากจะทำให้ผู้อุทธรณ์ได้ตรวจทานองค์ความรู้ของตนเองแล้ว ยังจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการจัดสอบและทดสอบของสภาการแพทย์แผนไทยอีกด้วย ดังนั้นเมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้อง ประกอบกันแล้ว จึงเห็นว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการและอนุกรรมการจัดสอบ และออกข้อสอบวิชาเวชกรรมไทย ภาคปฏิบัติ ประจำปี ๒๕๕๗ รายการที่ ๒ รายงานการประชุมเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการและอนุกรรมการจัดสอบ และออกข้อสอบ รายการที่ ๓ รายชื่ออนุกรรมการควบคุมการสอบ วิชาเวชกรรมไทย ภาคปฏิบัติ ประจำปี ๒๕๕๗ ที่ควบคุมการสอบของผู้อุทธรณ์ รายการที่ ๕ กระดาษคำตอบวิชาเวชกรรมไทยของผู้อุทธรณ์ รายการที่ ๖ รายงานการประชุมพิจารณา การออกข้อสอบและการดำเนินการที่เกี่ยวกับองค์คำตอบในการสอบครั้งนี้ดังกล่าวทั้งหมด รายการที่ ๘ หลักเกณฑ์การให้คะแนน และเกณฑ์การพิจารณาตัดสินว่าผู้สอบผ่านหรือไม่ผ่านในการสอบดังกล่าว และรายการที่ ๙ รายชื่อกรรมการผู้ตรวจและให้คะแนนกระดาษคำตอบวิชาเวชกรรมไทย ภาคปฏิบัติ ประจำปี ๒๕๕๗ ที่ตรวจและให้คะแนนของผู้อุทธรณ์ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงสามารถเปิดเผยโดยให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ข้อสอบและองค์คำตอบวิชาเวชกรรมไทย ภาคปฏิบัติ ประจำปี ๒๕๕๗ ข้อสอบดังกล่าวเป็นข้อสอบที่มาจากการคัดเลือกจากคลังข้อสอบ ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวโดยให้สำเนาอาจกระทบต่อกระบวนการออกข้อสอบในระบบหมุนเวียนข้อสอบจากคลังข้อสอบของสภาการแพทย์แผนไทย ซึ่งจะส่งผลให้การทดสอบความรู้ของสภาการแพทย์แผนไทยไม่อาจบรรลุวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นว่าการเปิดเผยโดยให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูก็เพียงพอต่อการตรวจสอบความถูกต้องของข้อสอบและองค์คำตอบแล้ว

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ กระจกคำตอบของผู้สอบผ่าน ๕๐ คนสุดท้าย ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลของบุคคลอื่น การเปิดเผยโดยการให้สำเนาแม้จะมีการปกปิดชื่อของเจ้าของกระจกคำตอบก็ยังอาจรบกวนสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นได้ ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นว่าการเปิดเผยโดยให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจสอบกระจกคำตอบของผู้สอบผ่าน ๕๐ คนสุดท้าย โดยปกปิดชื่อของเจ้าของกระจกคำตอบก็เพียงพอในการตรวจสอบความถูกต้องของการตรวจสอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สภากาพย์แพทยแผนไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ รายการที่ ๓ รายการที่ ๕ รายการที่ ๖ รายการที่ ๘ และรายการที่ ๙ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ให้เข้าตรวจดูโดยไม่ให้สำเนา และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ ให้เข้าตรวจดูโดยปกปิดชื่อของเจ้าของกระจกคำตอบโดยไม่ให้สำเนา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๓๘/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสภากาการแพทย์แผนไทยเกี่ยวกับเอกสาร
ในกระบวนการจัดสอบ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สภากาการแพทย์แผนไทย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๘
ถึงนายกสภากาการแพทย์แผนไทย ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๙ รายการ ดังต่อไปนี้

๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการและอนุกรรมการจัดสอบ และออกข้อสอบวิชาเภสัชกรรม
ไทย และวิชาเวชกรรมไทย ภาคปฏิบัติ ประจำปี ๒๕๕๗

๒. รายงานการประชุมเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการตามข้อ ๑

๓. รายชื่ออนุกรรมการควบคุมการสอบวิชาเภสัชกรรมไทย และวิชาเวชกรรมไทย
ภาคปฏิบัติ ประจำปี ๒๕๕๗ ที่ควบคุมการสอบของผู้อุทธรณ์

๔. ข้อสอบและงคำตอบ เกณฑ์การให้คะแนนของการสอบความรู้การแพทย์แผนไทย
สาขาเภสัชกรรมไทย ภาคปฏิบัติ ประจำปี ๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๗ ณ ศูนย์ประชุม
ธรรมศาสตร์ รังสิต อาคาร The Deck มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ รังสิต ปทุมธานี และสาขาเวชกรรม
ไทย ภาคปฏิบัติ ประจำปี ๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๕๗ ณ อาคารอดุลยเดชวิกรม โรงพยาบาลศิริราช

๕. กระดาษคำตอบวิชาเภสัชกรรมไทย และวิชาเวชกรรมไทยของผู้อุทธรณ์

๖. รายงานการประชุมพิจารณาการออกข้อสอบและการดำเนินการที่เกี่ยวกับงคำตอบ
ในการสอบทั้ง ๒ วิชา ครั้งนี้ดังกล่าวทั้งหมด

๗. กระดาษคำตอบของผู้สอบผ่าน ๕๐ คนสุดท้าย ทั้ง ๒ วิชาดังกล่าว โดยอาจปิดลบบชื่อ
ผู้สอบก็ได้

๘. หลักเกณฑ์การให้คะแนน และเกณฑ์การพิจารณาตัดสินว่าผู้สอบผ่านหรือไม่ผ่าน ในการสอบดังกล่าว

๙. รายชื่อกรรมการผู้ตรวจและให้คะแนน กระดาษคำตอบวิชาวิชาเภสัชกรรมไทย และวิชาเวชกรรมไทย ภาคปฏิบัติ ประจำปี ๒๕๕๗ ที่ตรวจและให้คะแนนของผู้อุทธรณ์

สภาการแพทย์แผนไทยมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สกพท.๐๓.๖๔/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ โดยการให้เข้าตรวจดู กระดาษคำตอบวิชาเภสัชกรรมไทย ในวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เวลา ๑๓.๐๐ – ๑๔.๐๐ น. และวิชา เวชกรรมไทย ในวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เวลา ๑๕.๐๐ – ๑๖.๐๐ น. แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารรายการอื่น โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งการเปิดเผยอาจทำให้การสอบความรู้การแพทย์แผนไทยไม่สำเร็จ ตามวัตถุประสงค์ได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสาร ของราชการอุทธรณ์คำสั่งให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ สภาการแพทย์แผนไทย ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงเป็นหนังสือและ ด้วยวาจาของผู้แทนสภาการแพทย์แผนไทย ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้เข้าสอบความรู้การแพทย์ แผนไทย ตามมาตรา ๑๒ (๒)(ก) แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการแพทย์แผนไทย พ.ศ. ๒๕๕๖ ภาคปฏิบัติ ประจำปี ๒๕๕๗ วิชาเภสัชกรรมไทย และวิชาเวชกรรมไทย แต่ไม่ผ่านการทดสอบ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการ ได้ข้อมูลข่าวสารในรายการข้างต้นเพื่อนำไปตรวจสอบกระบวนการจัดสอบของสภาการแพทย์แผนไทย แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สภาการแพทย์แผนไทย มีหนังสือ ที่ สกพท.๐๓.๑๐๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงสรุปความ ได้ว่า สภาการแพทย์แผนไทยมีประกาศข้อบังคับว่าด้วยหลักเกณฑ์ วิธีการ เงื่อนไขในการสอบความรู้ใน วิชาชีพการแพทย์แผนไทยของผู้ที่ได้รับการฝึกอบรมจากสถาบันหรือสภาการแพทย์แผนไทยรับรอง พ.ศ. ๒๕๕๗ โดยมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ โดยข้อ ๘ ของประกาศฯ ดังกล่าว กำหนดให้ผู้สมัครสอบ ต้องสอบผ่านภาคทฤษฎีจึงจะมีสิทธิสอบภาคปฏิบัติของด้านที่สมัครสอบ และผู้สมัครสอบสามารถเก็บผล การสอบภาคทฤษฎีใช้สอบภาคปฏิบัติในด้านนั้นได้ ๓ ครั้งต่อเนื่องกันนับแต่ปีที่เริ่มเก็บผลการสอบ ภาคทฤษฎีในด้านนั้นๆ และข้อ ๙ กำหนดให้ผู้สมัครสอบจะต้องได้คะแนนสอบภาคทฤษฎีไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐ และได้คะแนนสอบภาคปฏิบัติไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐ ในแต่ละด้าน จึงจะถือว่าสอบผ่านในด้านนั้น คณะกรรมการสภาการแพทย์แผนไทยจึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๔ (๒) แห่งพระราชบัญญัติ

วิชาชีพการแพทย์แผนไทย พ.ศ. ๒๕๕๖ มีคำสั่งที่ ๗/๒๕๕๖ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการการจัดสอบความรู้การแพทย์แผนไทย ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๖ เพื่อดำเนินการจัดสอบความรู้ในวิชาชีพการแพทย์แผนไทย

การสอบเป็นวิธีการสอบแบบ OSCE (Objective Structured Clinical Examination) เป็นรูปแบบการทดสอบความรู้ความสามารถในการเรียนแพทย์อย่างหนึ่ง โดยสอบเป็นฐาน แต่ละฐานจะกำหนดวัตถุประสงค์ที่จะทดสอบไว้ชัดเจน เช่น ข้อนี้จะวัดความสามารถในการซักประวัติ ข้อนี้วัดการตรวจร่างกายระบบไหน และมีเกณฑ์การให้คะแนนที่ชัดเจน ซึ่งการสอบวิชาเวชกรรมไทย มี ๑๐ ฐาน ฐานละ ๕ นาที ในแต่ละฐานมีจำนวนข้อสอบ ๒-๓ ข้อ โดย ๙ ฐาน เป็นข้อเขียน ซึ่งวิธีตอบคำถามให้ผู้เข้าสอบอ่านโจทย์และให้ตอบคำถามลงในกระดาษเปล่าที่เตรียมไว้ และมีเพียง ๑ ฐาน เป็นการสอบปฏิบัติให้ผู้เข้าสอบแสดงวิธีการตรวจผู้ป่วย ซึ่งเฉพาะฐานนี้ผู้คุมสอบจะเป็นผู้ประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทย ส่วนวิชาเภสัชกรรมไทย ลักษณะข้อสอบเป็นการวัดความรู้ในการเตรียมยา การผลิตยา การประดิษฐ์ยา การเลือกสรรยา การควบคุมและการประกันคุณภาพยา การปรุงยาและการจ่ายยา กล่าวคือ กำหนดให้มีทั้งหมด ๒๕ ฐาน ฐานละ ๒ ข้อ ให้ผู้เข้าสอบดูสมุนไพรรหรือเครื่องมือ แล้วตอบคำถามถึงสรรพคุณยา การเตรียมยา การผลิตยา การประดิษฐ์ยา การเลือกสรรยา การควบคุมและการประกันคุณภาพยา การปรุงยาและการจ่ายยา การออกข้อสอบใช้วิธีการคัดเลือกจากคลังข้อสอบมาใช้หมุนเวียนในการออกข้อสอบแต่ละครั้ง สภาการแพทย์แผนไทยเห็นว่า หากเฉลยหรือเปิดเผยข้อสอบให้ผู้เข้าสอบทราบจะทำให้กระบวนการสอบไม่บรรลุวัตถุประสงค์ได้ อย่างไรก็ตาม สภาการแพทย์แผนไทยได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ แต่ผู้อุทธรณ์ยังไม่ได้เข้าตรวจดูข้อมูลดังกล่าว

ผู้แทนสภาการแพทย์แผนไทยชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า พระราชบัญญัติวิชาชีพการแพทย์แผนไทยมีผลบังคับใช้เมื่อวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ซึ่งในระยะแรกมีปลัดกระทรวงสาธารณสุขเป็นนายกสภาการแพทย์แผนไทย และมีผู้แทนในส่วนราชการทำหน้าที่คณะกรรมการสภาการแพทย์แผนไทยชั่วคราว โดยตามกฎหมายกำหนดให้ดำเนินการเลือกตั้งคณะกรรมการสภาการแพทย์แผนไทยให้แล้วเสร็จภายใน ๑๘๐ วัน คณะกรรมการสภาการแพทย์แผนไทยชุดชั่วคราวมีการแต่งตั้งคณะกรรมการเลือกตั้งและคณะกรรมการจัดสอบ โดยรายงานการประชุมถูกจัดทำโดยเจ้าหน้าที่ของกรมสนับสนุนบริการและสุขภาพ ต่อมาปลายปี ๒๕๕๗ ได้มีการเลือกตั้งและแต่งตั้งคณะกรรมการสภาการแพทย์แผนไทย โดยคณะกรรมการสภาการแพทย์แผนไทยชุดชั่วคราวและกรมสนับสนุนบริการและสุขภาพได้จัดส่งเอกสารทั้งหมดที่อยู่ในความครอบครองให้คณะกรรมการสภาการแพทย์แผนไทยชุดใหม่ และตามกฎหมายได้กำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการวิชาชีพแผนไทย และคณะกรรมการวิชาชีพการแพทย์แผนไทยประยุกต์ เพื่อทำหน้าที่จัดสอบ กำหนดมาตรฐานหลักสูตรในแต่ละสาขา ซึ่งตามบทเฉพาะกาลกำหนดว่าหากยังไม่สามารถเลือกตั้งคณะกรรมการวิชาชีพได้ให้ชุดเดิมที่ได้ดำเนินการมาแล้วดำเนินการต่อไป ปัจจุบันคณะกรรมการวิชาชีพแผนไทย และคณะกรรมการวิชาชีพการแพทย์แผนไทยประยุกต์ได้ดำเนินการเลือกตั้งและแต่งตั้งกรรมการเสร็จสิ้นแล้ว แต่ยังเหลือในส่วนกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งสภาการแพทย์แผนไทย

ยังไม่ได้ดำเนินการสรรหา ดังนั้น จึงเป็นเหตุผลที่คณะกรรมการจัดสอบที่ถูกจัดตั้งขึ้นโดยคณะกรรมการ
สภาการแพทย์แผนไทยชั่วคราวยังคงทำหน้าที่จนถึงปัจจุบัน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน
และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลในกระบวนการจัดสอบ
การออกข้อสอบ และเฉลยคำตอบ ซึ่งการสอบดังกล่าวเป็นการทดสอบความรู้ความสามารถในวิชาชีพ
การแพทย์แผนไทยของผู้ที่ได้รับการฝึกอบรมจากสถาบันหรือสภาการแพทย์แผนไทยรับรอง โดยผู้ที่ผ่าน
การทดสอบจะสามารถไปประกอบวิชาชีพการแพทย์แผนไทยได้ ดังนั้น ทุกขั้นตอนในกระบวนการจัดสอบ
ต้องมีความโปร่งใสและตรวจสอบได้ กรณีนี้ ผู้อุทธรณ์ได้เข้าสอบภาคปฏิบัติและไม่ผ่านการทดสอบ จึงเกิด
ความสงสัยในข้อสอบ เกณฑ์การให้คะแนน และการจัดสอบ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอให้แก่ผู้
อุทธรณ์นอกจากจะทำให้ผู้อุทธรณ์ได้ตรวจทานองค์ความรู้ของตนเองแล้ว ยังจะแสดงให้เห็นถึงความ
โปร่งใสในการจัดสอบและทดสอบของสภาการแพทย์แผนไทยอีกด้วย ดังนั้นเมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติ
หน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบ
กันแล้ว จึงเห็นว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการและอนุกรรมการจัดสอบ และออก
ข้อสอบวิชาเภสัชกรรมไทย และวิชาเวชกรรมไทย ภาคปฏิบัติ ประจำปี ๒๕๕๗ รายการที่ ๒ รายงานการ
ประชุมเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการและอนุกรรมการจัดสอบ และออกข้อสอบ รายการที่ ๓ รายชื่อ
อนุกรรมการควบคุมการสอบวิชาเภสัชกรรมไทย และวิชาเวชกรรมไทย ภาคปฏิบัติ ประจำปี ๒๕๕๗
ที่ควบคุมการสอบของผู้อุทธรณ์ รายการที่ ๕ กระดาษคำตอบวิชาเภสัชกรรมไทย และวิชาเวชกรรมไทยของ
ผู้อุทธรณ์ รายการที่ ๖ รายงานการประชุมพิจารณา การออกข้อสอบและการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับ
งคำตอบในการสอบทั้ง ๒ วิชา ครั้งนี้ดังกล่าวทั้งหมด รายการที่ ๘ หลักเกณฑ์การให้คะแนน และเกณฑ์
การพิจารณาตัดสินว่าผู้สอบผ่านหรือไม่ผ่านในการสอบดังกล่าว และรายการที่ ๙ รายชื่อกรรมการผู้ตรวจและ
ให้คะแนนกระดาษคำตอบวิชาเภสัชกรรมไทย และวิชาเวชกรรมไทย ภาคปฏิบัติ ประจำปี ๒๕๕๗ ที่ตรวจ
และให้คะแนนของผู้อุทธรณ์ เป็นข้อมูลที่ไม่มีความลับอย่างหนึ่งอย่างใด ตามมาตรา ๑๕
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงสามารถเปิดเผยโดยให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์
ทราบได้

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ข้อสอบและกระดาษคำตอบวิชาเภสัชกรรมไทย และวิชาเวช
กรรมไทย ภาคปฏิบัติ ประจำปี ๒๕๕๗ ข้อสอบดังกล่าวเป็นข้อสอบที่มาจากการคัดเลือกจากคลังข้อสอบ
ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวโดยให้สำเนาอาจกระทบต่อกระบวนการออกข้อสอบในระบบหมุนเวียน
ข้อสอบจากคลังข้อสอบของสภาการแพทย์แผนไทย ซึ่งจะส่งผลให้การทดสอบความรู้ของสภาการแพทย์
แผนไทยไม่อาจบรรลุวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นว่าการเปิดเผยโดยให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูก็เพียงพอต่อการตรวจสอบความถูกต้อง
ของข้อสอบและคำตอบแล้ว

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ กระจายคำตอบของผู้สอบผ่าน ๕๐ คนสุดท้าย ทั้ง ๒ วิชาดังกล่าว ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลของบุคคลอื่น การเปิดเผยโดยการให้สำเนาแม้จะมีการปกปิด ชื่อของเจ้าของกระจายคำตอบก็ยังอาจรู้กล้ำสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นได้ ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นว่าการเปิดเผยโดยให้ผู้อุทธรณ์เข้า ตรวจสอบกระจายคำตอบของผู้สอบผ่าน ๕๐ คนสุดท้าย ทั้ง ๒ วิชา โดยปกปิดชื่อของเจ้าของกระจายคำตอบ ก็เพียงพอในการตรวจสอบความถูกต้องของการตรวจสอบข้อสอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สภากาพย์แพทย์แผนไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร รายการที่ ๑ รายการที่ ๒ รายการที่ ๓ รายการที่ ๕ รายการที่ ๖ รายการที่ ๘ และรายการที่ ๙ พร้อมทั้งให้ สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ให้เข้าตรวจสอบโดยไม่ให้สำเนา และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ ให้เข้าตรวจสอบโดยปกปิดชื่อของเจ้าของกระจายคำตอบโดยไม่ให้สำเนา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๓๗/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย เกี่ยวกับ
หนังสือร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : การทางพิเศษแห่งประเทศไทย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งรองผู้ว่าการฝ่ายบริหาร การทางพิเศษแห่งประเทศไทย มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทย ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือร้องเรียนการปฏิบัติงานของรองผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทย ๒ ท่าน

การทางพิเศษแห่งประเทศไทยมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ กทพ ๑๐/๒๑๖๒ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า การทางพิเศษแห่งประเทศไทยได้ดำเนินการตามข้อสั่งการของประธานกรรมการการทางพิเศษแห่งประเทศไทย โดยได้มีการเสนอให้มีการตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงเรียบร้อยแล้ว และอยู่ในชั้นความลับ จึงถือว่าเป็นเอกสาร ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ประธานกรรมการการทางพิเศษแห่งประเทศไทยได้รับหนังสือจากสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจการทางพิเศษแห่งประเทศไทยร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ของรองผู้ว่าการฝ่ายบริหาร และรองผู้ว่าการฝ่ายก่อสร้างและบำรุงรักษาว่ามีพฤติการณ์ส่อไปในทางทุจริต การทางพิเศษแห่งประเทศไทยจึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงในเรื่องร้องเรียนดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร การทางพิเศษแห่งประเทศไทยมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ กทพ ๑๐/๒๕๙๓ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการฯ ซึ่งแจ้งสรุปความได้ว่า นาย ข. ประธานสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจการทางพิเศษแห่งประเทศไทยได้ไปร้องทุกข์ที่สถานีตำรวจนครบาลบางเขนว่าถูกปลอมลายมือชื่อในหนังสือร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ของรองผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทย ทั้ง ๒ ท่าน เป็นเหตุให้นาย ข. ได้รับความเสียหาย สถานีตำรวจนครบาลบางเขนจึงมีหนังสือ ที่ ตช.๐๐๑๕.(บก.น.๒)๘/๑๐๔๓๒ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทย เรียกพยานเอกสารอันได้แก่เอกสารร้องเรียนรองผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทยฉบับที่ลงนามโดยนาย ข. โดยการทางพิเศษแห่งประเทศไทยได้จัดส่งต้นฉบับหนังสือร้องเรียนทั้ง ๒ ฉบับให้พนักงานสอบสวนแล้ว สำหรับข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้ותרณ์ได้รวบรวมอยู่ในสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่ง กทพ. ลับ ที่ ๑๖๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘ และตามคำสั่ง กทพ. ลับ ที่ ๑๖๗/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ซึ่งแนวทางการปฏิบัติงานของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย กรณีการดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง การทางพิเศษแห่งประเทศไทยได้ดำเนินการเป็นเรื่องลับมาโดยตลอด ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ต่อมาการทางพิเศษแห่งประเทศไทยมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ กทพ ๑๐/๒๗๘๖ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการฯ ซึ่งแจ้งสรุปความได้ว่า คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้ดำเนินการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว และได้มีรายงานผลการสอบสวนเสนอผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทยเห็นว่ากรณีไม่มีมูลและสมควรให้อยู่ดีเรื่อง ซึ่งผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทยได้พิจารณารายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง และสั่งการเมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๘ ท้ายบันทึกดังกล่าวโดยเห็นชอบให้อยู่ดีเรื่อง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ หนังสือร้องเรียนการปฏิบัติงานของรองผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทย ๒ ท่าน จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏการทางพิเศษแห่งประเทศไทยได้ดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้ว โดยผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทยได้พิจารณาเห็นชอบให้อยู่ดีเรื่อง เนื่องจากกรณีการร้องเรียนไม่มีมูล การเปิดเผยหนังสือร้องเรียนดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกร้องเรียนจึงมีเหตุอันสมควรที่จะได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ จึงให้เปิดเผยหนังสือร้องเรียนเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการร้องเรียนผู้อุทธรณ์เพื่อนำไปปกป้องสิทธิของตนต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้การทางพิเศษแห่งประเทศไทยเปิดเผยหนังสือร้องเรียนเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการร้องเรียนผู้อุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๔๐/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย เกี่ยวกับ
หนังสือร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์

: นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: การทางพิเศษแห่งประเทศไทย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งรองผู้ว่าการฝ่ายก่อสร้างและ
บำรุงรักษา การทางพิเศษแห่งประเทศไทย มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้ว่าการการทาง
พิเศษแห่งประเทศไทย ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือร้องเรียนการปฏิบัติงานของรองผู้ว่าการการ
ทางพิเศษแห่งประเทศไทย ๒ ท่าน

การทางพิเศษแห่งประเทศไทยมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ กทพ ๑๐/๒๑๖๑ ลงวันที่
๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า การทางพิเศษแห่ง
ประเทศไทยได้ดำเนินการตามข้อสั่งการของประธานกรรมการการทางพิเศษแห่งประเทศไทย โดยได้มีการ
เสนอให้มีการตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงเรียบร้อยแล้ว และอยู่ในชั้นความลับ จึงถือว่าเป็น
เอกสาร ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผย
จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสาร
ของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน
และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของการทาง
พิเศษแห่งประเทศไทย ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ประธาน
กรรมการการทางพิเศษแห่งประเทศไทยได้รับหนังสือจากสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจการทางพิเศษแห่ง
ประเทศไทยร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ของรองผู้ว่าการฝ่ายบริหาร และรองผู้ว่าการฝ่ายก่อสร้างและ

บำรุงรักษาว่ามีพฤติการณ์ส่อไปในทางทุจริต การทางพิเศษแห่งประเทศไทยจึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงในเรื่องร้องเรียนดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร การทางพิเศษแห่งประเทศไทยมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ กทพ ๑๐/๒๔๙๓ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการฯ ซึ่งแจ้งสรุปความได้ว่า นาย ข. ประธานสหภาพแรงงานรัฐวิสาหกิจการทางพิเศษแห่งประเทศไทยได้ไปร้องทุกข์ที่สถานีตำรวจนครบาลบางเขนว่าถูกปลอมลายมือชื่อในหนังสือร้องเรียนการปฏิบัติงานที่ของรองผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทย ทั้ง ๒ ท่าน เป็นเหตุให้นาย ข. ได้รับความเสียหาย สถานีตำรวจนครบาลบางเขนจึงมีหนังสือ ที่ ตช.๐๐๑๕.(บก.น.๒)๘/๑๐๔๓๒ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทย เรียกร้องเอกสารอันได้แก่เอกสารร้องเรียนรองผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทยฉบับที่ลงนามโดยนาย ข. โดยการทางพิเศษแห่งประเทศไทยได้จัดส่งต้นฉบับหนังสือร้องเรียนทั้ง ๒ ฉบับให้พนักงานสอบสวนแล้ว สำหรับข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้ขอได้รับรวบรวมอยู่ในสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่ง กทพ. ลับ ที่ ๑๖๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘ และตามคำสั่ง กทพ. ลับ ที่ ๑๖๗/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ซึ่งแนวทางการปฏิบัติงานของการทางพิเศษแห่งประเทศไทย กรณีการดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง การทางพิเศษแห่งประเทศไทยได้ดำเนินการเป็นเรื่องลับมาโดยตลอด ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ต่อมาการทางพิเศษแห่งประเทศไทยมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ กทพ ๑๐/๒๗๘๖ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการฯ ซึ่งแจ้งสรุปความได้ว่า คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้ดำเนินการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว และได้มีรายงานผลการสอบสวนเสนอผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทยเห็นว่ากรณีไม่มีมูลและสมควรให้ยุติเรื่อง ซึ่งผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทยได้พิจารณารายงานผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง และสั่งการเมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๘ ท้ายบันทึกดังกล่าวโดยเห็นชอบให้ยุติเรื่อง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ หนังสือร้องเรียนการปฏิบัติงานของรองผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทย ๒ ท่าน จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏการทางพิเศษแห่งประเทศไทยได้ดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้ว โดยผู้ว่าการการทางพิเศษแห่งประเทศไทยได้พิจารณาเห็นชอบให้ยุติเรื่อง เนื่องจากกรณีการร้องเรียนไม่มีมูล การเปิดเผยหนังสือร้องเรียนดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้ขออุทธรณ์เป็นผู้ถูกร้องเรียนจึงมี

เหตุอันสมควรที่จะได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ จึงให้เปิดเผยหนังสือร้องเรียนเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการร้องเรียนผู้อุทธรณ์เพื่อนำไปปกป้องสิทธิของตนต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้การทางพิเศษแห่งประเทศไทยเปิดเผยหนังสือร้องเรียนเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการร้องเรียนผู้อุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๔๑/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยรามคำแหง เกี่ยวกับการลงทะเบียนเรียน
และการเก็บคะแนน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ เป็นนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้ลงทะเบียนเรียนและเข้าสอบวิชานโยบายการพัฒนาประเทศไทย (POL6302) ภาค ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๗ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงมหาวิทยาลัยรามคำแหง ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๗ ราย ดังนี้

๑. ใบรายงานผลการสอบกระบวนวิชานโยบายการพัฒนาประเทศไทย (POL6302) ของภาค ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๗ ซึ่งมีอาจารย์ประจำวิชา ได้แก่ รศ. ข. และ ดร. ค. ที่มีรายชื่อผู้อุทธรณ์อยู่ในชั้นเรียนนี้

๒. หลักเกณฑ์ในการเก็บคะแนน และวัดผลการศึกษาในส่วนของ รศ. ข. รับผิดชอบ

๓. หลักเกณฑ์ในการเก็บคะแนน ให้คะแนน และการสอบวัดผลของวิชานโยบายการพัฒนาประเทศไทย (POL6302) ภาค ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๗ ในส่วนของ รศ. ข. คิดเป็นร้อยละเท่าใดของคะแนนทั้งหมด ของวิชานโยบายการพัฒนาประเทศไทย (POL6302) ของภาค ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๗

๔. ผลคะแนนของวิชานโยบายการพัฒนาประเทศไทย (POL6302) ของภาค ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๗ ที่อยู่ในความรับผิดชอบของ รศ. ข. โดยรวมคะแนนทั้งหมด และแยกตามเกณฑ์ต่าง ๆ

๕. คำถาม (ชุดคำถาม) ในการสอบไล่วิชานโยบายการพัฒนาประเทศไทย (POL6302) ของภาค ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๗

๖. กระดาษคำตอบตัวจริง และสำเนากระดาษคำตอบ (ชุดคำตอบ) วิชานโยบายการพัฒนาประเทศไทย (POL6302) ของภาค ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๗ ของผู้อุทธรณ์

๗. เอกสารอื่นใดที่ใช้ในการรับรองคะแนนการศึกษา และที่เกี่ยวข้องกับการรับรองผลการศึกษา

มหาวิทยาลัยรามคำแหง มีหนังสือที่ ศธ ๐๕๑๘.๐๕ /พิเศษ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า คณะรัฐศาสตร์พิจารณาแล้ว สามารถจัดส่งข้อมูลให้ผู้อุทธรณ์ได้จำนวน ๓ รายการ คือ

๑. ใบรายงานผลการสอบกระบวนวิชานโยบายการพัฒนาประเทศไทย (POL6302) ของภาค ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๗

๒. หลักเกณฑ์ในการเก็บคะแนน การให้คะแนน และการวัดผลการศึกษา

๓. สำเนากระดาษคำตอบวิชานโยบายการพัฒนาประเทศไทย (POL6302) ของภาค ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๗

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอให้จริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงมหาวิทยาลัยรามคำแหงขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๗ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่มหาวิทยาลัยรามคำแหงจัดส่งข้อมูลข่าวสารให้ จำนวน ๓ รายการ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย มหาวิทยาลัยรามคำแหงมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๘.๐๑/๔๘๗๙ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๘ ส่งคำชี้แจงต่อคณะกรรมการฯ และผู้แทนมหาวิทยาลัยรามคำแหงได้เข้าชี้แจงด้วยวาจาต่อคณะกรรมการฯ สรุปความได้ว่า คณะรัฐศาสตร์ได้จัดส่งข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ จำนวน ๖ รายการและผู้อุทธรณ์ได้รับไปแล้ว ยกเว้นข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ที่เปิดเผยเฉพาะคะแนนรวม แต่ไม่เปิดเผยคะแนนดิบซึ่งเป็นไปตามมติของคณะกรรมการบัณฑิตศึกษาคณะรัฐศาสตร์ โดยผู้อุทธรณ์แจ้งว่าต้องการให้อาจารย์ผู้สอนแต่ละท่านแยกว่าท่านใดให้คะแนนเท่าใดจึงจะยอมรับเอกสาร

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า ได้ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๗ รายการ จากมหาวิทยาลัยรามคำแหง แต่รายการที่ ๗ ไม่ได้ระบุเอกสาร ซึ่งมหาวิทยาลัยรามคำแหงได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แล้วจำนวน ๖ รายการ คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ เฉพาะคะแนนรวม แต่ไม่เปิดเผยคะแนนดิบซึ่งแยกตามเกณฑ์ต่าง ๆ ของวิชานโยบายการพัฒนาประเทศไทย (POL 6302) ของภาค ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๗ ที่อยู่ในความรับผิดชอบของ รศ. ข. และดร. ค. ผู้อุทธรณ์จึงต้องการทราบเฉพาะคะแนนดิบซึ่งแยกตามเกณฑ์ต่าง ๆ ของวิชาดังกล่าวเท่านั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการในกระบวนการสอบวัดผลปลายภาควิชานโยบายการพัฒนาประเทศไทย (POL 6302) ของภาค ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๗ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงต้องโปร่งใสและตรวจสอบได้ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีผลกระทบต่อผู้อุทธรณ์โดยตรง ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วจึงเห็นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยรามคำแหงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ เฉพาะคะแนนดิบ ซึ่งแยกตามเกณฑ์ของวิชานโยบายการพัฒนาประเทศไทย (POL 6302) ของภาค ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๗ ที่อยู่ในความรับผิดชอบของ รศ. ข. และ ดร. ค. พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๔๒/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดสมุทรสาคร เกี่ยวกับการฉ้อฉลในสาธารณประโยชน์
สูญหาย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดสมุทรสาคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตัวแทนกลุ่มผู้ได้รับความเดือดร้อน ได้ร้องทุกข์
ต่อจังหวัดสมุทรสาคร กรณีฉ้อฉลในสาธารณประโยชน์สูญหาย ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๘
ถึงจังหวัดสมุทรสาคร ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ ได้แก่

๑. เอกสารการให้ถ้อยคำ กรณีฉ้อฉลในสาธารณประโยชน์ หมู่ที่ ๑ ต. บ้านเกาะ ของพยานทุกคน
๒. เอกสารสรุปผลการสอบสวนกรณีฉ้อฉลในสาธารณประโยชน์ หมู่ที่ ๑ ต. บ้านเกาะ

จังหวัดสมุทรสาครมีหนังสือลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ นำส่งสำเนารายงาน
สรุปผลการตรวจสอบกรณีฉ้อฉลในสาธารณประโยชน์สูญหาย

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน
และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า
ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงจังหวัดสมุทรสาคร ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ ดังกล่าวข้างต้น แต่จังหวัด
สมุทรสาคร เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ผู้อุทธรณ์จึง
อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร
ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จังหวัดสมุทรสาครมีหนังสือ ที่ สค ๐๐๑๗.๑/๑๒๑๙๑ ลงวันที่
๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ จัดส่งรายงานการประชุมคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการจังหวัดสมุทรสาคร
และสำเนาหนังสืออำเภอเมืองสมุทรสาคร ซึ่งข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ถนนเส้นดังกล่าวไม่ได้เกิดขึ้นตาม
ธรรมชาติมีบุคคลสร้างถนนขึ้นเพื่อเก็บค่าไถ่ที่ดินให้สูงขึ้นโดยไม่มีผู้หนึ่งผู้ใดอุทธรณ์ที่ดินเนื่องจากไม่มีการ
จดทะเบียนการจำยอมหรือแบ่งหักเป็นทางสาธารณประโยชน์และจากการตรวจสอบหลักฐานเกี่ยวกับ

รังวัดโฉนดที่ดินถนนเส้นดังกล่าวเคยตัดผ่านไม่ปรากฏว่าบริเวณที่ดินที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนกล่าวอ้างมีถนนสาธารณะและไม่ปรากฏหลักฐานว่ามีผู้อุทธรณ์ที่ดินหรือจดทะเบียนภาระจำยอมให้มีการใช้ประโยชน์ในที่ดินบริเวณดังกล่าวแต่อย่างใด สำหรับเอกสารการให้ถ้อยคำของพยานบุคคลทุกรายนั้น ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสืออุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอเมืองสมุทรสาคร และนายอำเภอเมืองสมุทรสาครได้พิจารณาอนุญาตให้คัดเอกสารดังกล่าวโดยปกปิดข้อมูลส่วนบุคคลของพยานแต่ละคนแก่ผู้อุทธรณ์ไปแล้วเมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๘

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือชี้แจงเพิ่มเติมว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องขอข้อมูลข่าวสารใบบันทึกปากคำในเรื่องการสอบสวนกรณีถนนสาธารณะสูญหาย และได้ขอโดยตรงกับที่ว่าการอำเภอเมืองสมุทรสาคร ซึ่งนายอำเภอสั่งให้ปลัดอำเภอประจำศูนย์ดำรงธรรมอำเภอเมืองเปิดเผย ปลัดอำเภอได้ถ่ายเอกสารใบบันทึกปากคำให้ทั้งหมด แต่ปกปิดข้อความที่เป็นสาระสำคัญ จึงหวังว่าคณะกรรมการฯ จะมีคำสั่งให้เปิดเผยได้ โดยปกปิดเฉพาะข้อมูลบ่งชี้ตัวผู้ให้ถ้อยคำเท่านั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ เอกสารการให้ถ้อยคำกรณีถนนหาย หมู่ที่ ๑ ต. บ้านเกาะ ของพยานทุกคน ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่นายอำเภอเมืองสมุทรสาครได้พิจารณาอนุญาตให้คัดเอกสารดังกล่าวโดยปกปิดข้อมูลส่วนบุคคลของพยานแต่ละคนและข้อความที่เป็นสาระสำคัญให้แก่ผู้อุทธรณ์ไปแล้วเมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับเรื่องร้องทุกข์ย่อมมีสิทธิได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์จะแสดงให้เห็นถึงความถูกต้องโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงาน ยกเว้นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับชื่อ นามสกุล อายุ จังหวัดที่เกิด สัญชาติ ที่อยู่ และอาชีพ การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงควรปกปิดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้จังหวัดสมุทรสาครเปิดเผยเอกสารการให้ถ้อยคำกรณีถนนหาย หมู่ที่ ๑ ต. บ้านเกาะ ของพยานทุกคน ยกเว้นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับชื่อ นามสกุล อายุ จังหวัดที่เกิด สัญชาติ ที่อยู่ และอาชีพ ให้ปกปิดไว้ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๔๓/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลคำชะอี จังหวัดมุกดาหาร เกี่ยวกับการจัดทำคู่มือสำหรับประชาชน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : โรงพยาบาลคำชะอี จังหวัดมุกดาหาร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ อดีตผู้อำนวยการโรงพยาบาล คำชะอี มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงโรงพยาบาลคำชะอี ขอคู่มือสำหรับประชาชนของโรงพยาบาลคำชะอี ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการขอข้อมูลข่าวสาร ภายใต้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งจัดทำขึ้นตามมาตรา ๗ ประกอบมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘

โรงพยาบาลคำชะอีมีหนังสือ ที่ มห ๐๐๓๒.๓๐๑/๘๕๙ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า โรงพยาบาลคำชะอีได้ตรวจสอบแล้วพบว่า กระบวนการที่ต้องจัดทำคู่มือสำหรับประชาชนตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่ผ่านการเห็นชอบจากคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ในส่วนของโรงพยาบาลคำชะอี ที่ต้องจัดทำคู่มือมีจำนวน ๗๙ กระบวนการ โดยไม่มีกระบวนการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ตามที่ผู้อุทธรณ์ขอสำเนาเอกสารแต่อย่างใด

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงโรงพยาบาลคำชะอี ขอคู่มือสำหรับประชาชนของโรงพยาบาลคำชะอี ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการขอข้อมูลข่าวสารภายใต้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งจัดทำขึ้นตามมาตรา ๗ ประกอบมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ แต่โรงพยาบาลคำชะอีปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย โรงพยาบาลคำชะอีมีหนังสือ ที่ มห ๐๐๓๒.๓๐๑/๑๐๐๖ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๘ และหนังสือ ที่ มห ๐๐๓๒.๓๐๑/๑๑๑๔๗ ลงวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

ชี้แจงว่ากระบวนการที่ต้องจัดทำคู่มือประชาชนตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ผ่านการเห็นชอบจาก ก.พ.ร. ในส่วนของโรงพยาบาลคำชะอีที่ต้องจัดทำคู่มือมีจำนวน ๗๙ กระบวนการ โดยไม่มีกระบวนการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทั้งนี้ ได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อโรงพยาบาลคำชะอีแจ้งว่า กระบวนการที่ต้องจัดทำคู่มือประชาชนตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๕๘ ผ่านการเห็นชอบจาก ก.พ.ร. ในส่วนของโรงพยาบาลคำชะอีที่ต้องจัดทำคู่มือมีจำนวน ๗๙ กระบวนการ โดยไม่มีกระบวนการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นกรณีที่หน่วยงานแจ้งว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ ดังนั้น จึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าคำกล่าวอ้างของหน่วยงานเป็นความจริงอาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๔๔/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดเชียงราย เกี่ยวกับการสอบสวนวินัยร้ายแรง

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดเชียงราย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งส่งเสริม การปกครองท้องถิ่นระดับปฏิบัติการ สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดเชียงราย เมื่อครั้งปฏิบัติหน้าที่นักวิชาการเงินและบัญชี องค์การบริหารส่วนตำบลวังทอง จังหวัดลำปาง ถูกคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดสอบสวนพบว่า มีมูลในการปฏิบัติหน้าที่ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบล วังทองได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง จังหวัดเชียงรายจึงตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือที่ พิเศษ ๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงจังหวัดเชียงรายขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. สำเนาบันทึกข้อความที่เจ้าหน้าที่ของสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดเชียงรายเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงรายเพื่อพิจารณาออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้อุทธรณ์

๒. สำเนาความเห็นผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงรายที่ออกคำสั่งวินัยอย่างร้ายแรงผู้อุทธรณ์

จังหวัดเชียงรายมีหนังสือ ที่ ขร ๐๐๒๓.๑/๒๓๑๒๒ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า สำเนาบันทึกข้อความที่เจ้าหน้าที่ของสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดเชียงรายเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงราย เพื่อพิจารณาออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้อุทธรณ์ และสำเนาความเห็นผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงรายที่ออกคำสั่งวินัยอย่างร้ายแรง ตามที่ผู้อุทธรณ์ขอคัดสำเนานั้น ในกรณีนี้ปรากฏข้อเท็จจริงว่า การดำเนินการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์ยังไม่แล้วเสร็จ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้ขอขยายเวลาการให้ถ้อยคำออกไป จังหวัดเชียงรายพิจารณาแล้วเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอในขณะนี้ไม่อาจกระทำได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ด้วยเหตุผลดังกล่าว จังหวัดเชียงรายจึงไม่อนุญาตให้คัดสำเนาเอกสารตามที่ขอ

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงจังหวัดเชียงรายขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ ดังกล่าวข้างต้น แต่จังหวัดเชียงรายปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จังหวัดเชียงใหม่หนังสือ ที่ ชร ๐๐๒๓.๑/๒๖๒๐๐ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๘ แจ้งว่าการดำเนินการสอบสวนทางวินัยผู้ถู้อุทธธณ์ยังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวในขณะนี้ไม่อาจกระทำได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และขณะนี้ ณ วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๘ การดำเนินการสอบสวนอยู่ระหว่างที่คณะกรรมการสอบสวนจัดทำรายงานการสอบสวนเพื่อเสนอผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธธณ์เป็นข้อมูลข่าวสารในกระบวนการสอบสวนทางวินัยที่อยู่ระหว่างดำเนินการ การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การปฏิเสธไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายจึงวินิจฉัยให้ยกอุทธธณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๔๕/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมศุลกากร เกี่ยวกับการคัดเลือกข้าราชการ
พลเรือนสามัญ

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมศุลกากร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ จำนวน ๒ ฉบับ ถึงผู้อำนวยการสำนักบริหารทรัพยากรบุคคล กรมศุลกากรขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการ ได้แก่

๑. แบบประเมินบุคคลา ของคณะกรรมการคัดเลือกฯ กรมศุลกากร ทุกหน้าของผู้อุทธรณ์ ตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๔๘๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๖

๒. แบบประเมินบุคคลา ของคณะกรรมการคัดเลือกฯ กรมศุลกากร หน้า ๒ของผู้อุทธรณ์ ตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๔๐๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๕

๓. รายงานการประชุมของคณะกรรมการคัดเลือกฯ กรมศุลกากร ทุกครั้งตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๔๘๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๖

กรมศุลกากรมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๕๑๖(ส)/ล ๔๖๒ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า

สบท. ได้เสนอเรื่องต่อคณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของราชการ ในกรมศุลกากร (กข.กศก.) เพื่อพิจารณา และบัดนี้ กข.กศก. ได้มีมติในคำขอแต่ละรายการตามหนังสือทั้งสองฉบับของผู้อุทธรณ์แล้ว สบท. จึงขอแจ้งให้ทราบดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ แบบประเมินบุคคลา ของคณะกรรมการคัดเลือกฯ กรมศุลกากรทุกหน้าของผู้อุทธรณ์ ตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๔๘๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๖ ที่ประชุม กข.กศก. พิจารณาแล้วมีมติอนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแบบประเมินบุคคลของคณะกรรมการคัดเลือกฯ กรมศุลกากรทุกหน้าของผู้ขอตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๔๘๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๖ โดยให้ปกปิดชื่อกรรมการคัดเลือกฯ ให้คะแนน เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับผู้ขอโดยตรง แต่ในแบบประเมินบุคคลา นั้น ปรากฏ

มีชื่อคณะกรรมการคัดเลือกผู้ให้คะแนนรวมอยู่ด้วย การเปิดเผยให้ทราบทั้งฉบับอาจส่งผลกระทบต่อสิทธิและอิสระในการใช้ดุลยพินิจของกรรมการคัดเลือก

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ แบบประเมินบุคคลฯ ของคณะกรรมการคัดเลือกฯ กรมศุลกากร หน้า ๒ ของผู้อุทธรณ์ ตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๔๐๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๕ ที่ประชุม กข.กศก. พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารแบบประเมินบุคคลของคณะกรรมการคัดเลือกฯ กรมศุลกากร หน้า ๒ ของแบบประเมินบุคคลฯ ที่ประเมินโดยคณะกรรมการคัดเลือกแต่ละท่านของผู้อุทธรณ์ ตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๔๐๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๕ ที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ ไม่มีข้อความใด ๆ ปรากฏอยู่แต่อย่างใด จึงไม่มีประเด็นที่จะต้องพิจารณาการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแต่อย่างใด

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายงานการประชุมของคณะกรรมการคัดเลือกฯ กรมศุลกากร ทุกครั้ง ตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๔๘๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๖ ที่ประชุม กข.กศก. พิจารณาแล้วมีมติให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยคัดสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของเอกสารให้ตามที่ร้องขอ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ แบบประเมินบุคคลฯ ของคณะกรรมการคัดเลือกฯ กรมศุลกากร ทุกหน้าของผู้อุทธรณ์ ตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๔๘๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๖ กรมศุลกากรได้เปิดเผยให้ทราบโดยปกปิดชื่อกรรมการคัดเลือกฯ ทุกท่าน

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ แบบประเมินบุคคลฯ ของคณะกรรมการคัดเลือกฯ กรมศุลกากร หน้า ๒ ของผู้อุทธรณ์ ตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๔๐๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๕ กรมศุลกากรไม่ยินยอมเปิดเผย

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายงานการประชุมของคณะกรรมการคัดเลือกฯ กรมศุลกากรทุกครั้ง ตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๔๘๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๖ กรมศุลกากรได้เปิดเผยให้ทราบโดยไม่ได้แนบเอกสารแนบที่เกี่ยวข้องกับรายงานการประชุม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงผู้อำนวยการสำนักบริหารทรัพยากรบุคคล กรมศุลกากร ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่กรมศุลกากรได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ โดยปกปิดชื่อกรรมการคัดเลือกฯ ทุกคน ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ไม่เปิดเผยแบบประเมินบุคคลฯ ของคณะกรรมการคัดเลือกฯ กรมศุลกากร หน้า ๒ ของผู้อุทธรณ์ ตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๔๐๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๕ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เปิดเผยแต่รายงานการประชุมของคณะกรรมการคัดเลือกฯ กรมศุลกากรทุกครั้ง ตามคำสั่ง

กระทรวงการคลัง ที่ ๔๘๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๖ โดยไม่ได้แนบเอกสารแนบที่เกี่ยวข้องกับรายงานการประชุม ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งนี้ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย กรมศุลกากรมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๕๑๖/ล ๖๐๒ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูล ข่าวสาร จัดส่งข้อมูลข่าวสารพร้อมคำชี้แจงเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ แบบประเมินบุคคลฯ ของคณะกรรมการคัดเลือกฯ กรมศุลกากรทุกหน้าของผู้อุทธรณ์ ตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๔๘๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๖ ขอชี้แจงว่า อุทธรณ์รายการนี้ผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลข่าวสารแบบประเมินบุคคล ของผู้อุทธรณ์ในการพิจารณาคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรง ตำแหน่งนายด่านศุลกากร (ผู้อำนวยการ ระดับสูง) ตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๔๘๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๖ ซึ่งคณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของราชการในกรมศุลกากร (กข.กศก.) ได้พิจารณาและมีมติให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ โดยปกปิดชื่อ กรรมการคัดเลือกผู้ให้คะแนน เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์โดยตรง และใน แบบประเมินบุคคลปรากฏมีชื่อคณะกรรมการคัดเลือกผู้ให้คะแนนรวมอยู่ด้วย การเปิดเผยให้ ทราบทั้งฉบับอาจส่งผลกระทบต่อสิทธิและอิสระในการใช้ดุลยพินิจของกรรมการคัดเลือก จึงมีมติ ที่ประชุมให้เปิดเผยแบบประเมินบุคคลของคณะกรรมการคัดเลือกฯ กรมศุลกากร ทุกหน้าของ ผู้อุทธรณ์ ตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๔๘๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๖ โดยให้ ปกปิดชื่อกรรมการคัดเลือกผู้ให้คะแนน

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ แบบประเมินบุคคลฯ ของคณะกรรมการคัดเลือกฯ กรมศุลกากร หน้าที่ ๒ ของผู้อุทธรณ์ ตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๔๐๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๕ ขอชี้แจงว่า แบบประเมินบุคคลฯ ที่ประเมินโดยกรรมการคัดเลือกแต่ละท่าน เป็นเอกสารที่แสดงผลการประเมินของผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกเป็นรายบุคคล และมีลายมือชื่อ ของกรรมการผู้ประเมินรับรองไว้ตอนท้ายของเอกสาร ซึ่งมีเพียงหน้าเดียว และข้อมูลข่าวสาร รายการแบบประเมินบุคคลฯ ที่ประเมินโดยกรรมการคัดเลือกแต่ละท่านของผู้อุทธรณ์ ตามคำสั่ง กระทรวงการคลัง ที่ ๔๐๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๕ ผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสาร โดยครบถ้วนแล้ว ตามคำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ ที่ สค ๒๑๒/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๙ ธันวาคม ๒๕๕๕ ดังนั้น คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของ ราชการในกรมศุลกากร (กข.กศก.) จึงได้มีมติที่ประชุมว่า ข้อมูลข่าวสารแบบประเมินบุคคลของ คณะกรรมการคัดเลือกฯ กรมศุลกากร หน้าที่ ๒ ของแบบประเมินบุคคลฯ ที่ประเมินโดย คณะกรรมการคัดเลือกแต่ละท่านของผู้อุทธรณ์ ตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๔๐๖/๒๕๕๕

ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๕ ที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ ไม่มีข้อความใด ๆ ปรากฏอยู่ จึงไม่มีประเด็นที่จะต้องพิจารณาการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายงานการประชุมของคณะกรรมการคัดเลือกฯ กรมศุลกากร ทุกครั้ง ตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๔๘๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๖ ขอชี้แจงว่า คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของราชการในกรมศุลกากร (กข.กศก.) มีมติที่ประชุมให้เปิดเผยรายงานการประชุมของคณะกรรมการคัดเลือกฯ กรมศุลกากร ทุกครั้ง ตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๔๘๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๖ ซึ่งประกอบด้วย รายงานการประชุมของคณะกรรมการคัดเลือกฯ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๖ (กำหนดเกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกและประเมินบุคคล เพื่อเสนอรายชื่อผู้สมควรได้รับการเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการระดับสูง กรมศุลกากร) และรายงานการประชุมของคณะกรรมการคัดเลือกฯ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ (พิจารณาคัดเลือกและประเมินบุคคลเพื่อเสนอรายชื่อผู้สมควรได้รับการเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนวยการ ระดับสูง กรมศุลกากร) จึงไม่มีกรณีที่จะต้องพิจารณา

ส่วนกรณีที่ผู้อุทธรณ์แจ้งว่า กรมศุลกากรไม่ได้แนบเอกสารที่เกี่ยวข้องนั้น ขอชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ ร้องขอข้อมูลข่าวสารรายการเอกสารแนบ และเอกสารที่เกี่ยวข้องของรายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกฯ กรมศุลกากร ทุกครั้ง ตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๔๘๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๖ ซึ่งเป็นการร้องขอต่างคราวกัน และคำขอข้อมูลข่าวสารรายการดังกล่าวยังอยู่ในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของราชการในกรมศุลกากร (กข.กศก.) ผู้อุทธรณ์จึงไม่อาจยกเรื่องดังกล่าวอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้

ต่อมา กรมศุลกากรได้จัดส่งข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ แบบประเมินบุคคลฯ ของคณะกรรมการคัดเลือกฯ กรมศุลกากร ของผู้อุทธรณ์ ตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๔๐๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๕ เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ แบบประเมินบุคคลฯ ของคณะกรรมการคัดเลือกฯ กรมศุลกากร ทุกหน้าของผู้อุทธรณ์ ตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๔๘๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๖ กรมศุลกากรปฏิเสธการเปิดเผยชื่อกรรมการคัดเลือกฯ ซึ่งการประเมินบุคคลฯ ของคณะกรรมการคัดเลือกฯ ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติ ซึ่งต้องมีความถูกต้องโปร่งใสและตรวจสอบได้ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องโดยตรงในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว

ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ชื่อกรรมการคัดเลือกฯ ซึ่งเป็นผู้ให้คะแนนแก่ผู้อุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ แบบประเมินบุคคลฯ ของคณะกรรมการคัดเลือกฯ กรมศุลกากร หน้า ๒ ของผู้อุทธรณ์ ตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๔๐๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๕ กรมศุลกากรปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยชี้แจงว่ามีเพียงหน้าเดียว หน้า ๒ ไม่มีข้อความใด ๆ ปรากฏอยู่ แต่จากแบบประเมินบุคคลฯ ที่กรมศุลกากรได้จัดส่งเพิ่มเติมมานั้น ปรากฏว่า แบบประเมินบุคคลฯ ดังกล่าวมีชื่อคณะกรรมการคัดเลือกผู้ให้คะแนนแต่ละท่านซึ่งมีเพียงหน้าเดียว และชื่อคณะกรรมการคัดเลือกผู้ให้คะแนนรวมกรรมการทุกท่านมีสองหน้า ซึ่งการประเมินบุคคลฯ ของคณะกรรมการคัดเลือกฯ ดังกล่าวดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติ ซึ่งต้องมีความถูกต้องโปร่งใสและตรวจสอบได้ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องโดยตรงในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้อง ประกอบกันแล้วตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรเปิดเผยแบบประเมินบุคคลฯ ที่มีชื่อกรรมการคัดเลือกแต่ละท่านและแบบประเมินบุคคลฯ ที่มีชื่อคณะกรรมการคัดเลือกทุกท่านให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายงานการประชุมของคณะกรรมการคัดเลือกฯ กรมศุลกากร ทุกครั้ง ตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๔๘๗/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๖ กรมศุลกากรได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงไม่มีประเด็นที่จะพิจารณา สำหรับเอกสารแนบที่เกี่ยวข้องกับรายงานการประชุมดังกล่าว ผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับรู้ไว้ในคำขอของผู้อุทธรณ์ฉบับลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ทั้งสองฉบับ ดังนั้น อุทธรณ์ดังกล่าวจึงเป็นการอุทธรณ์เกินคำขอ คณะกรรมการฯ ไม่อาจรับไว้พิจารณาได้ หากผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ไปใช้สิทธิยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารจากกรมศุลกากรก่อน และหากกรมศุลกากรปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์จะใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารมายังคณะกรรมการฯ ต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรมศุลกากรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ในส่วนที่ปกปิด และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๔๖/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพยานบุคคลในสำนวนสอบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : จำสืบทารวจ ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดสุพรรณบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า จำสืบทารวจ ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการ ระดับ ๖ ว สังกัดส่วนการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม องค์การบริหารส่วนตำบลดอนมะเกลือ อำเภอดู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่นจังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริงของผู้ที่เกี่ยวข้อง ที่คณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว เพื่อประกอบการร้องทุกข์

จังหวัดสุพรรณบุรี มีหนังสือ ที่ สพ ๐๐๒๓.๔/๑๔๕๒๗ ลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๘ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า กรณีดังกล่าวจังหวัดสุพรรณบุรีได้รับเรื่องร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์ และได้ส่งเรื่องให้นายอำเภอดู่ทองดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ซึ่งอำเภอดู่ทองได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง และรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงแล้ว ขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการของกลุ่มกฎหมาย ระเบียบและเรื่องร้องทุกข์ ในการส่งเรื่องให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อส่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์พิจารณาทำความเข้าใจเสนอคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสุพรรณบุรีต่อไป การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์จึงยังไม่แล้วเสร็จ และยังไม่ได้ข้อยุติ ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อาจเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดสุพรรณบุรี ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ร้องทุกข์การดำเนินการสอบคัดเลือกพนักงานส่วนตำบลเพื่อแต่งตั้งพนักงานส่วนตำบลตำแหน่งผู้ปฏิบัติให้ดำรงตำแหน่งผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนมะเกลือ โดยอ้างว่าการดำเนินการคัดเลือกก่อให้เกิดการดำเนินการที่ไม่โปร่งใส ไม่มั่นใจในการดำเนินการสอบว่าจะได้รับความเป็นธรรม จังหวัดสุพรรณบุรีจึงแจ้งให้อำเภอดู่ทองดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามอำนาจหน้าที่ อำเภอดู่ทองได้มีคำสั่งที่ ๑๖๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๘

เมษายน ๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว และมีความเห็นว่าการดำเนินการสอบคัดเลือกเป็นไปตามขั้นตอนของระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้องโดยสุจริต เทียบธรรมและโปร่งใส ผู้อุทธรณ์ได้ส่งเอกสารเพิ่มเติมและขอแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อที่ประชุมคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ และร้องทุกข์ และได้ยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อประกอบในการร้องทุกข์ จังหวัดสุพรรณบุรีชี้แจงว่า กรณีร้องทุกข์อยู่ระหว่างการดำเนินการของกลุ่มกฎหมาย ระเบียบและเรื่องร้องทุกข์ สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดสุพรรณบุรี ในการส่งเรื่องให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสุพรรณบุรี เพื่อส่งเรื่องให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้องทุกข์พิจารณาทำความเข้าใจเสนอ คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสุพรรณบุรีต่อไป ซึ่งเป็นไปตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดสุพรรณบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และร้องทุกข์ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๕ ข้อ ๑๕๔ ข้อ ๑๕๕ ข้อ ๑๖๔ และ ข้อ ๑๖๖ การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์จึงยังไม่แล้วเสร็จ และยังไม่ได้ข้อยุติ ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตาม มาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และอาจส่งผลกระทบต่อผู้ให้ ถ้อยคำได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ คำให้การพยานบุคคลเกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีที่ผู้อุทธรณ์ร้องทุกข์ว่า การดำเนินการสอบคัดเลือกพนักงานส่วนตำบลไม่โปร่งใส จึงเป็นคำให้การเกี่ยวกับเรื่องร้องทุกข์ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ยังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า การปฏิเสธมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดสุพรรณบุรี ชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๔๗/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลเสม็ด จังหวัดชลบุรี
เกี่ยวกับการร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลเสม็ด จังหวัดชลบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลเสม็ด เพื่อขอเอกสารเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนร้องทุกข์กรณีว่าที่ ร้อยเอก ข. ร้องเรียนผู้อุทธรณ์ว่าจอดรถขวางทางเข้าออกหน้าบ้านของผู้ร้องเรียน

เทศบาลตำบลเสม็ดมีหนังสือ ที่ ขบ ๕๕๐๐๑/๑๑๑๒ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลและเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของเทศบาลตำบลเสม็ด ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ว่าที่ ร้อยเอก ข. ได้มีหนังสือถึงนายกเทศมนตรีตำบลเสม็ดเพื่อร้องเรียนผู้อุทธรณ์ กรณีที่ผู้อุทธรณ์ซึ่งอาศัยอยู่ข้างบ้านผู้ร้องเรียนได้จอดรถขวางทางเข้าออก หน้าบ้านของผู้ร้องเรียน ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการร้องเรียนดังกล่าว แต่เทศบาลตำบลเสม็ดปฏิเสธการเปิดเผย

ชั้นพิจารณา เทศบาลตำบลเสม็ดมีหนังสือ ที่ ขบ ๕๕๐๐๑/๑๓๐๑ ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๘ ชี้แจงสรุปว่า ว่าที่ ร้อยเอก ข. เจ้าของข้อมูลข่าวสารได้ระบุไว้อย่างชัดเจน

ในหนังสือร้องเรียนว่าเอกสารทุกฉบับและภาพประกอบการร้องเรียนทุกภาพ ขอสงวนให้เทศบาลตำบลเสม็ดใช้แต่เพียงผู้เดียวเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำส่งหรือทำสำเนาให้กับผู้อื่นหรือให้ไว้แก่คู่กรณีเป็นอันขาด ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอจึงเป็นข้อมูลที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เทศบาลตำบลเสม็ดจึงไม่เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบ และเทศบาลตำบลเสม็ดมีหนังสือ ที่ ขบ ๕๕๐๐๑/๑๕๕๓ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๘ ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า ผู้อุทธรณ์เป็นบุคคลเดียวกับนายหนองตามหนังสือร้องเรียนของ ว่าที่ ร้อยเอก ข. ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ สำหรับการดำเนินการเรื่องร้องเรียนดังกล่าวเทศบาลตำบลเสม็ดได้ดำเนินการสอบข้อเท็จจริงจากผู้ร้องเรียนและผู้อุทธรณ์ ขณะนี้อยู่ระหว่างการสอบปากคำเพิ่มเติมพร้อมเจรจาไกล่เกลี่ยเพื่อหาข้อยุติ และยังไม่ได้สรุป ผลการดำเนินการเสนอผู้บริหารแต่อย่างใด

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๘ ซึ่งแจ้งสรุปว่า ผู้อุทธรณ์ทราบว่าที่ ร้อยเอก ข. ได้ร้องเรียนผู้อุทธรณ์ในเรื่องการจอดรถขวางทางเข้าออกบ้านของผู้ร้องเรียน และในวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เวลาประมาณ ๑๓.๓๐ น. ได้มีเจ้าหน้าที่จากเทศบาลตำบลเสม็ดมาสอบถามข้อเท็จจริงเรื่องการจอดรถ และได้ถ่ายภาพลักษณะการจอดรถของผู้อุทธรณ์พร้อมสำเนาบัตรประชาชนและสำเนาโฉนดที่ดิน ไปประกอบการพิจารณาด้วย ต่อมาวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ผู้อุทธรณ์ได้เข้าพบนิติกรของเทศบาลตำบลเสม็ดเพื่อขอทราบรายละเอียดเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องที่ถูกร้องเรียน นิติกรได้แจ้งให้ทราบว่า ผู้ร้องเรียนได้ร้องเรียน ผู้อุทธรณ์เกี่ยวกับการจอดรถขวางทางเข้าออกบ้าน พร้อมทั้งให้ผู้อุทธรณ์ตรวจดูหนังสือร้องเรียนพร้อมเอกสารประกอบการร้องเรียน ผู้อุทธรณ์ยืนยันว่าผู้อุทธรณ์เป็นบุคคลเดียวกับ นายหนองตามหนังสือร้องเรียนดังกล่าวและผู้อุทธรณ์กับผู้ร้องเรียนมีบ้านพักอาศัยอยู่ติดกัน

ต่อมาเทศบาลตำบลเสม็ดมีหนังสือ ที่ ขบ ๕๕๐๐๑/๑๖๕๙ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๘ ซึ่งแจ้งเพิ่มเติมสรุปว่า นิติกรของเทศบาลฯ ไม่เคยให้ผู้อุทธรณ์ตรวจดูหนังสือร้องเรียนพร้อมเอกสารประกอบการร้องเรียนของว่าที่ ร้อยเอก ข. และเทศบาลฯ ได้ให้เจ้าหน้าที่ไปสังเกตการณ์ช่วงวันที่ ๖ - ๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๘ เพื่อดูพฤติกรรมการจอดรถบริเวณพื้นที่ดังกล่าวปรากฏว่ารถยนต์ไม่ได้จอดกีดขวางทางเข้าออกบ้านผู้ร้องเรียนแต่อย่างใด และเทศบาลฯ ได้มีหนังสือสอบถามข้อมูลจากสำนักงานที่ดินจังหวัดชลบุรีเกี่ยวกับกรณีที่ดินที่ได้จดทะเบียนภาระจำยอมเรื่องทางเดินแล้ว จะสามารถยกที่ดินดังกล่าวให้เป็นทางสาธารณะได้หรือไม่ ซึ่งสำนักงานที่ดินจังหวัดชลบุรีได้ตอบข้อหาหรือว่า “ภาระจำยอมย่อมตกติดไปกับภารยทรัพย์เสมอไม่ว่าภารยทรัพย์นั้นจะโอนไปยังผู้ใดก็ตาม และเมื่อภาระจำยอมดังกล่าวเป็นเรื่องทางเดิน ทางรถยนต์เมื่อได้มีการโอนที่ดินแปลงภารยทรัพย์ที่มีภาระจำยอมเรื่องทางเดินให้เป็นทางสาธารณประโยชน์ก็ไม่เป็นเหตุให้ประโยชน์แห่งภาระจำยอมนั้นลดยกเลิกหรือเสื่อมความสละตกอันต้องห้ามตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา ๑๓๙๐ แต่อย่างใด และเมื่อโอนเป็นทาง

สาธารณประโยชน์แล้วการจะจำยอมในที่ดินดังกล่าวยอมกลืนหมดสภาพไปในตัว จึงจดทะเบียนโอนเป็นทางสาธารณประโยชน์ได้โดยไม่ต้องจดทะเบียนเลิกการจะจำยอม” ดังนั้น เมื่อพื้นที่ดังกล่าวเป็นทางสาธารณประโยชน์ไปแล้ว ประชาชนจึงสามารถใช้ประโยชน์ร่วมกัน เทศบาลฯ จึงมีหนังสือแจ้งให้ผู้ร้องเรียนทราบแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลเกี่ยวกับการร้องเรียนของว่าที่ ร้อยเอก ข. ที่ร้องเรียนผู้อุทธรณ์ว่าจอดรถขวางทางเข้าออกหน้าบ้านของผู้ร้องเรียน ซึ่งเทศบาลตำบลเสม็ดได้ตรวจสอบและแจ้งผลการตรวจสอบให้ผู้ร้องเรียนทราบแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกร้องเรียนจึงมีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องโดยตรงในข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลเสม็ดเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๔๘/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๓
เกี่ยวกับเอกสารการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจชั้นประทวนและชั้นสัญญาบัตร

ผู้อุทธรณ์ : ดาบตำรวจหญิง จิตาภรณ์ ฉายางาม
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๓

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ดาบตำรวจหญิง จิตาภรณ์ ฉายางาม ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งผู้บังคับหมู่ฝ่ายตรวจคนเข้าเมืองขาเข้า ด้านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ กองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๒ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงผู้บังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๓ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจชั้นประทวนและชั้นสัญญาบัตร ในสังกัดตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดทุกจังหวัด และตรวจคนเข้าเมืองส่วนกลางที่อยู่ในความปกครองบังคับบัญชาของผู้บังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๓ จำนวน ๑๕ รายการ ดังนี้

๑. ตำแหน่ง อัตราบรรจุตามตำแหน่งในทุกตำแหน่งทั้งข้าราชการตำรวจชั้นประทวนและชั้นสัญญาบัตรในสังกัด ตม.จังหวัด ทุกจังหวัด และ ตม. ส่วนกลาง ที่อยู่ในความปกครองบังคับบัญชาของ ผบก.ตม.๓ และในสังกัด บก.ตม.๓ ทั้งหมดทุกคนทุกตำแหน่ง ทั้งที่มีตัวคนถือครองบรรจุและไม่มีตัวคนถือครองบรรจุ ในความปกครองบังคับบัญชาของ บก.ตม.๓ ว่ามีการถือครองครบถ้วนเต็มตรงตามจำนวนแล้วหรือไม่อย่างไร

๒. บัญชีรายชื่อข้าราชการตำรวจทั้งชั้นประทวนและชั้นสัญญาบัตรที่ดำรงตำแหน่งในสังกัด ตม.จังหวัด ทุกจังหวัด และ ตม. ส่วนกลาง ที่อยู่ในความปกครองบังคับบัญชาของ ผบก.ตม.๓ ว่ามีจำนวนทั้งสิ้นเท่าใด

๓. ประวัติการเข้ารับราชการของข้าราชการตำรวจทั้งชั้นประทวนและชั้นสัญญาบัตรในสังกัด ตม.จังหวัด ทุกจังหวัด ที่อยู่ในความปกครองบังคับบัญชาของ ผบก.ตม.๓ ในทุกตำแหน่งหน้าที่ว่าแต่ละคนได้ดำรงตำแหน่งหน้าที่ในสังกัด ตม.จังหวัด ทุกจังหวัด และ ตม.ส่วนกลาง ที่อยู่ใน

ความปกครองบังคับบัญชาของ ผบก.ตม.๓ มาแล้วคนละกี่ปี นับจากการแต่งตั้งครั้งแรกที่มาดำรงตำแหน่งในสังกัด บก.ตม.๓

๔. ประวัติการถูกร้องเรียนของข้าราชการตำรวจทั้งชั้นประทวนและชั้นสัญญาบัตรในสังกัด ตม.จังหวัด ทุกจังหวัด และ ตม. ส่วนกลาง ที่อยู่ในความปกครองบังคับบัญชาของ ผบก.ตม.๓ ในทุกตำแหน่งว่ามีกรณีร้องเรียน มีจำนวนทั้งสิ้นกี่เรื่องกี่ราย มีการดำเนินการในแต่ละเรื่องแต่ละรายไปแล้วหรือไม่อย่างไร

๕. ประวัติการถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนและชั้นสัญญาบัตรในสังกัด ตม.จังหวัด ทุกจังหวัด และ ตม.ส่วนกลาง ที่อยู่ในความปกครองบังคับบัญชาของ ผบก.ตม.๓ ในทุกตำแหน่งหน้าที่ว่ามีการแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงจำนวนทั้งสิ้นกี่เรื่องกี่ราย มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยจำนวนทั้งสิ้นกี่เรื่องกี่ราย มีการดำเนินการในแต่ละเรื่องแต่ละรายอย่างไรบ้าง

๖. ประวัติการถูกร้องทุกข์กล่าวหาทางอาญาต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของข้าราชการตำรวจชั้นประทวนและชั้นสัญญาบัตร ที่อยู่ในความปกครองบังคับบัญชาของ ผบก.ตม.๓ ในทุกตำแหน่งหน้าที่ว่ามีการแจ้งความร้องทุกข์กล่าวหาทางอาญาต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีจำนวนทั้งสิ้นกี่เรื่องกี่ราย มีการดำเนินการในแต่ละเรื่องแต่ละรายอย่างไรบ้าง

๗. เรื่องกรณีเกี่ยวกับการทุจริตโดยใช้ตำแหน่งหน้าที่ราชการของข้าราชการตำรวจทั้งชั้นประทวนและชั้นสัญญาบัตร ที่อยู่ในความปกครองบังคับบัญชาของ ตม.จังหวัด ทุกจังหวัด และ ตม.ส่วนกลาง ที่อยู่ในความปกครองบังคับบัญชาของ ผบก.ตม.๓ ในทุกตำแหน่งหน้าที่ว่ามีจำนวนทั้งสิ้นกี่เรื่องกี่ราย มีการดำเนินการในแต่ละเรื่องแต่ละรายอย่างไรบ้าง

๘. บัญชีร้องขอความสมัครใจรับการแต่งตั้งของข้าราชการตำรวจในสังกัด ตม.จว.สระแก้ว บก.ตม.๓ ในครั้งนี้ทุกๆ ราย ทั้งข้าราชการตำรวจชั้นประทวนและชั้นสัญญาบัตร ที่อยู่ในสังกัด ตม.จังหวัด ทุกจังหวัด ตม.ส่วนกลาง ที่อยู่ในความปกครองบังคับบัญชาของ ผบก.ตม.๓ ในทุกตำแหน่งหน้าที่ว่ามีจำนวนผู้สมัครใจเขียนคำร้องสมัครใจขอรับการแต่งตั้งทั้งสิ้นจำนวนเท่าใด และได้รับการแต่งตั้งตามร้องขอจำนวนทั้งสิ้นเท่าใด และในจำนวนไม่ได้รับการแต่งตั้งตามร้องขอได้รับการแต่งตั้งไปที่ใดบ้าง

๙. บัญชีรายชื่อข้าราชการตำรวจชั้นประทวนและชั้นสัญญาบัตร ในสังกัด ตม.จังหวัด ทุกจังหวัด ตม.ส่วนกลาง ที่อยู่ในความปกครองบังคับบัญชาของ ผบก.ตม.๓ ในทุกตำแหน่งหน้าที่ว่าจำนวนทั้งสิ้นเท่าใด ที่ไม่ได้เขียนบันทึกขอรับการแต่งตั้ง ไม่ได้สมัครใจขอรับการแต่งตั้ง แต่ได้รับการแต่งตั้งให้ออกนอกหน่วย บก.ตม.๓ และออกนอกหน่วย สตม.

๑๐. บัญชีรายชื่อผู้ได้รับการแต่งตั้งตามบัญชีรายชื่อที่หน่วยเสนอขอรับการแต่งตั้งที่ผ่านการอนุมัติกลั่นกรองของที่ประชุมการแต่งตั้งบอร์ด บก.ตม.๓ ในครั้งนี้ ทุกๆ ราย ทั้งข้าราชการตำรวจชั้นประทวนและชั้นสัญญาบัตร ในสังกัด ตม.จังหวัด ทุกจังหวัด ตม.ส่วนกลาง ที่อยู่ในความปกครองบังคับบัญชาของ ผบก.ตม.๓ ทั้งที่เขียนบันทึกสมัครใจขอรับการแต่งตั้งตามที่ร้องขอ และที่ไม่ได้เขียนบันทึกสมัครใจขอรับการแต่งตั้งแต่ถูกหยิบยกออกจากต้นสังกัดโดยไม่ได้ร้องขอโดยไม่มีเหตุผลในการหยิบออก

๑๑. บันทึกรายงานการประชุมการพิจารณาการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจในสังกัด ตม.จังหวัด ทุกจังหวัด ตม.ส่วนกลาง ที่อยู่ในความปกครองบังคับบัญชาของ ผบก.ตม.๓ ทั้งชั้นประทวนและชั้นสัญญาบัตรทุกราย ที่มีคำสั่งแต่งตั้งออกทั้งในหน่วยและนอกหน่วย

๑๒. ขอทราบโครงการที่ได้รับการอนุมัติจัดสรรงบประมาณของ ตม.จว.สระแก้ว ปีงบประมาณ ๒๕๕๘-๒๕๕๙ และความคืบหน้า

๑๓. หนังสือส่งตัวข้าราชการตำรวจไปดำรงตำแหน่งสังกัดใหม่ที่ บก.ตม.๓ ออกให้กับข้าราชการตำรวจแต่ละรายทั้งชั้นประทวนและชั้นสัญญาบัตรทุกๆ ราย ที่ให้ไปรายงานตัวที่สังกัดใหม่ตามคำสั่งของ สตม. เดือน พ.ค. ๒๕๕๘

๑๔. รายชื่อข้าราชการตำรวจทั้งชั้นประทวนและชั้นสัญญาบัตร ที่มีกรณีถูกร้องเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการ มีกรณีถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง มีกรณีถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงและไม่ร้ายแรง มีกรณีเกี่ยวข้องกับการทุจริตต่อหน้าที่ราชการโดยใช้ตำแหน่งหน้าที่ มีกรณีถูกร้องทุกข์กล่าวโทษทางอาญาต่อหน่วยงานที่มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการทางอาญา ทั้งพนักงานสอบสวน ปปช. ปปท. มีจำนวนทั้งสิ้นกี่ราย ที่ยังคงดำรงตำแหน่งอยู่ปฏิบัติหน้าที่ในสังกัด ตม.จังหวัด ทุกจังหวัด ตม.ส่วนกลาง ที่อยู่ในความปกครองบังคับบัญชาของ ผบก.ตม.๓ โดยไม่มีการหยิบออกนอกสังกัด บก.ตม.๓

๑๕. ขอทราบว่าผู้บังคับบัญชาใช้ระเบียบกฎเกณฑ์ข้อบังคับข้อกฎหมายใดเป็นเหตุผลประกอบการใช้ดุลพินิจหยิบผู้อุทธรณ์ออกนอกสังกัด ตม.จว.สระแก้ว ไปไว้ที่ บก.ตม.๒

กองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๓ มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๒๙.๔๑๑/๔๔๐๙ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังต่อไปนี้

รายการที่ ๓ โดยให้เหตุผลว่าการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนประวัติการเข้ารับราชการของผู้อุทธรณ์ อยู่ในความครองครองของกองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๒ จึงให้ผู้อุทธรณ์ไปยื่นคำขอต่อกองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๒

รายการที่ ๔ รายการที่ ๕ รายการที่ ๖ รายการที่ ๗ และรายการที่ ๑๔ โดยให้เหตุผลว่าการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมาย การตรวจสอบหน่วยงานของรัฐ เสื่อมประสิทธิภาพ และไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ อีกทั้งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของบุคคลอื่นซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๒) (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

รายการที่ ๘ โดยให้เหตุผลว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของบุคคลอื่นซึ่งหากเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

รายการที่ ๙ โดยให้เหตุผลว่ากองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๓ ไม่ได้จัดทำและมีไว้ในความครอบครอง ประกอบกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของบุคคลอื่นซึ่งหากเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๔ และมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

รายการที่ ๑๐ และรายการที่ ๑๑ โดยให้เหตุผลว่าตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมตามประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติฉบับที่ ๘๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ กำหนดให้การแต่งตั้งข้าราชการตำรวจให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๔๔ (๙) ลงมาในกองบัญชาการที่มีได้สังกัดสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติให้ผู้บัญชาการเป็นผู้แต่งตั้ง ดังนั้น บัญชีรายชื่อผู้ได้รับแต่งตั้งดังกล่าวของกองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๓ จึงเป็นเพียงความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับในการพิจารณาดังกล่าวเป็นการพิจารณาในทางลับ ตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

รายการที่ ๑๒ โดยให้เหตุผลว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่ได้อยู่ในความครอบครองของกองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๓ เนื่องจากกรณีการจัดสรรงบประมาณดังกล่าวอยู่ในอำนาจของสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองในการพิจารณาสั่งการตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง จึงให้ผู้อุทธรณ์ร้องขอต่อสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง

รายการที่ ๑๓ โดยให้เหตุผลว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของบุคคลอื่นซึ่งหากเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนหนังสือส่งตัวข้าราชการตำรวจไปดำรงตำแหน่งในสังกัดใหม่ของผู้อุทธรณ์อยู่ในความครอบครองของกองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๒ จึงให้ผู้อุทธรณ์ไปยื่นคำร้องขอที่กองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๒

รายการที่ ๑๕ โดยให้เหตุผลว่าตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมตามประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติฉบับที่ ๘๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๗ กำหนดให้การแต่งตั้งข้าราชการตำรวจให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๔๔ (๙) ลงมาในกองบัญชาการที่มีได้สังกัดสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติให้ผู้บัญชาการเป็นผู้แต่งตั้ง ในกรณีนี้คือ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง แต่เนื่องจากกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องซึ่งใช้ในการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจระดับรองสารวัตร และผู้บังคับหมู่ วาระประจำปี ๒๕๕๗ นั้น สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองได้มีหนังสือแจ้งเวียนให้กับหน่วยงานต่างๆ ในสังกัดเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ซึ่งทางต้นสังกัดของผู้อุทธรณ์ คือ กองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๒ มีอยู่ในความครอบครอง จึงให้ผู้อุทธรณ์ไปยื่นคำร้องขอที่กองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๒

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๓

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่กองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๓ มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนกองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๓ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า เดิมผู้อุทธรณ์เคยดำรงตำแหน่งผู้บังคับหมู่ตรวจคนเข้าเมือง ขาออก ด้านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ กองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๒ เป็นระยะเวลาประมาณ ๙ ปี ต่อมาในปี ๒๕๕๖ ได้รับคำสั่งให้ไปดำรงตำแหน่งผู้บังคับหมู่ ด้านตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสระแก้ว กองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๒ เป็นระยะเวลาประมาณ ๒ ปี และในปี ๒๕๕๘ ได้รับคำสั่งให้ย้ายกลับไปดำรงตำแหน่งผู้บังคับหมู่ตรวจคนเข้าเมืองขาเข้า ด้านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ กองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๒ ทั้งๆ ที่ผู้อุทธรณ์ไม่ได้ทำบันทึกสมัครใจขอรับการแต่งตั้งโยกย้ายตามหนังสือที่มีการแจ้งเวียนทุกหน่วยงานในสังกัดสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ซึ่งใช้เป็นหลักเกณฑ์และแนวทางการปฏิบัติในการดำเนินการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจระดับรองสารวัตร และผู้บังคับหมู่ วาระประจำปี ๒๕๕๗ แต่ประการใด ผู้อุทธรณ์เห็นว่าการแต่งตั้งโยกย้ายตนออกนอกสังกัดตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสระแก้วในครั้งนี้เป็นการแต่งตั้งที่ไม่เป็นธรรม ผู้อุทธรณ์จึงได้ร้องขอข้อมูลจำนวน ๑๕ รายการ ไปยังกองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๓ เพื่อนำไปประกอบการร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ และได้รับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการอื่นได้รับการปฏิเสธการเปิดเผย โดยข้อมูลหลักๆ ที่ผู้อุทธรณ์ต้องการ คือ ข้อมูลประวัติของข้าราชการตำรวจทั้งชั้นประทวนและชั้นสัญญาบัตรที่ถูกร้องเรียน ถูกดำเนินการทางวินัย ถูกร้องทุกข์กล่าวหาทางอาญา และถูกลงโทษ โดยหากไม่สามารถเปิดเผยประวัติได้ ก็ขอทราบรายชื่อบุคคลดังกล่าว และบันทึกรายงานการประชุมการพิจารณาการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจในสังกัดตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดทุกจังหวัด ตรวจคนเข้าเมือง

ส่วนกลาง ที่อยู่ในความปกครองบังคับบัญชาของผู้บังคับการกองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๓ ทั้ง
ชั้นประทวนและชั้นสัญญาบัตรทุกราย ที่มีคำสั่งแต่งตั้งออกทั้งในหน่วยและนอกหน่วย

ผู้แทนกองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๓ ซึ่งแจ้งสรุปความได้ว่า ตรวจคนเข้าเมือง
จังหวัดสระแก้ว ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว
ส่วนข้อมูลข่าวสารที่ปฏิเสธการเปิดเผย มีดังนี้

รายการที่ ๓ รายการที่ ๔ รายการที่ ๕ รายการที่ ๖ รายการที่ ๗ และรายการที่ ๑๔
เนื่องจากเห็นว่า ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลใน ก.พ. ๗ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้อื่น การ
เปิดเผยข้อมูลนี้จึงเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕)
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้ง ในอดีตที่ผ่านมากองบังคับการ
ตรวจคนเข้าเมือง ๓ ไม่เคยทำการรวบรวมข้อมูลของข้าราชการตำรวจที่กระทำความผิดไว้
ซึ่งหน่วยงานเพียงมีการรวบรวมข้อมูลดังกล่าวในปีปัจจุบันเท่านั้น ประกอบกับข้อมูลการกระทำผิด
ของข้าราชการตำรวจบางราย ยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการทางวินัยซึ่งยังไม่แล้วเสร็จสิ้น กอง
บังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๓ จึงเห็นว่า การเปิดเผยรายชื่อบุคคลดังกล่าวอาจทำให้การบังคับใช้
กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒)
แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน อย่างไรก็ตาม ข้อมูลดังกล่าวทั้งหมดเป็นข้อมูลที่คณะกรรมการ
ข้าราชการตำรวจได้เรียกไปยังกองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๓ และกองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง
๓ ได้ส่งให้คณะกรรมการข้าราชการตำรวจประกอบการพิจารณาในเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ร้องทุกข์แล้ว
ส่วน ก.พ.๗ ของผู้อุทธรณ์นั้น ไม่ได้อยู่ในความครอบครองของกองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๓
แต่อยู่ในความครอบครองของกองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๒ ซึ่งเป็นต้นสังกัดของผู้อุทธรณ์ และ
ได้ให้คำแนะนำให้ผู้อุทธรณ์ไปขอข้อมูลที่กองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๒

รายการที่ ๘ เนื่องจากข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลของบุคคลอื่น การเปิดเผยข้อมูลนี้จึง
เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร
ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

รายการที่ ๙ กองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๓ ไม่ได้จัดทำไว้ และไม่มีอยู่ในความ
ครอบครอง

รายการที่ ๑๐ และรายการที่ ๑๑ กองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๓ เห็นว่า ข้อมูล
ข่าวสารดังกล่าวเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่อง
ใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับใน
การพิจารณาดังกล่าวเป็นการพิจารณาในทางลับ ตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร
ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

รายการที่ ๑๒ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่ได้อยู่ในความครอบครองของกองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๓ เนื่องจากกรณีการจัดสรรงบประมาณดังกล่าวอยู่ในอำนาจของสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองในการพิจารณาสั่งการตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง จึงได้แนะนำให้ผู้อุทธรณ์ไปร้องขอต่อสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง อย่างไรก็ตาม กองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๓ ได้จัดส่งโครงการที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณจากสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองของจังหวัดสระแก้ว ปี ๒๕๕๘ – ๒๕๕๙ จำนวน ๓ โครงการ คือ โครงการติดตั้งระบบวิทยุคมนาคม โครงการติดตั้งบันไดเลื่อน ณ จุดผ่านแดนถาวรบ้านคลองลึก และโครงการพัฒนาช่องตรวจหนังสือเดินทาง มาประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ

รายการที่ ๑๓ กองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๓ เห็นว่า หนังสือส่งตัวข้าราชการตำรวจไปดำรงตำแหน่งเป็นข้อมูลข่าวสารของบุคคลอื่น อีกทั้ง ในหนังสือดังกล่าวจะปรากฏประวัติของบุคคลอื่นอยู่ด้วย หากเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนหนังสือส่งตัวข้าราชการตำรวจไปดำรงตำแหน่งในสังกัดใหม่ของผู้อุทธรณ์อยู่ในความครอบครองของกองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๒ จึงได้ให้คำแนะนำให้ผู้อุทธรณ์ไปยื่นคำร้องขอที่กองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๒

รายการที่ ๑๔ ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลที่สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองได้แจ้งเวียนไปยังหน่วยงานต่างๆ ในสังกัด ดังนั้น จึงได้ให้คำแนะนำให้ผู้อุทธรณ์ไปยื่นคำร้องขอที่กองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๒

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์เป็นข้อมูลที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลในการแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการตำรวจในสังกัดกองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๓ โดยผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลไปเพื่อร้องขอความเป็นธรรมต่อคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ซึ่งข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ กองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๓ ได้เปิดเผยข้อมูลให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงมีประเด็นการพิจารณาเฉพาะข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ถึงรายการที่ ๑๕ ดังนี้

รายการที่ ๓ ประวัติการเข้ารับราชการของข้าราชการตำรวจในสังกัดกองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๓ รายการที่ ๔ ประวัติการถูกร้องเรียนของข้าราชการตำรวจในสังกัด รายการที่ ๕ ประวัติการถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง รายการที่ ๖ ประวัติการถูกร้องทุกข์กล่าวโทษทางอาญาต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รายการที่ ๗ เรื่องกรณีเกี่ยวกับการทุจริตโดยใช้ตำแหน่งหน้าที่ราชการของข้าราชการตำรวจในสังกัดตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสระแก้ว รายการที่ ๘ บัญชีของข้าราชการตำรวจทุกนายในสังกัดกองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๓ ที่สมัครใจขอรับการแต่งตั้ง

สับเปลี่ยนหมุนเวียน รายการที่ ๑๓ หนังสือส่งตัวข้าราชการตำรวจไปดำรงตำแหน่งสังกัดใหม่ และ รายการที่ ๑๔ รายชื่อข้าราชการตำรวจในสังกัดกองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๓ ที่มีกรณีถูกร้องเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการ กรณีถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง กรณีถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงและไม่ร้ายแรง กรณีที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตต่อหน้าที่ราชการโดยใช้ตำแหน่งหน้าที่ กรณีถูกร้องทุกข์กล่าวโทษทางอาญา ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้อื่น จึงยังไม่มีเหตุผลที่พอเพียงในการเปิดเผยข้อมูลทั้งหมดแก่ผู้อุทธรณ์ การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากผู้อุทธรณ์ต้องการนำข้อมูลไปเพื่อประกอบการร้องทุกข์ จึงให้เปิดเผยเฉพาะชื่อ ชื่อสกุล ตำแหน่ง ของบุคคลที่ถูกร้องเรียน ถูกแต่งตั้ง คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง บุคคลที่สมัครใจรับการแต่งตั้งโยกย้ายสับเปลี่ยนหมุนเวียน และ บุคคลที่กองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๓ ส่งตัวไปดำรงตำแหน่งสังกัดใหม่ เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นที่ ผู้อุทธรณ์จะได้นำไปอ้างอิงต่อคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ เพื่อให้คณะกรรมการข้าราชการ ตำรวจเรียกข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปประกอบการพิจารณาให้ความเป็นธรรมได้อย่างถูกต้องต่อไป

รายการที่ ๙ บัญชีรายชื่อข้าราชการตำรวจในสังกัดกองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๓ ที่ไม่ได้เขียนขอรับการแต่งตั้งและไม่ได้สมัครใจขอรับการแต่งตั้ง กองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๓ ชี้แจงว่าไม่ได้จัดทำไว้และไม่อยู่ในความครอบครอง จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัยว่าข้อมูลข่าวสาร ดังกล่าวเปิดเผยได้หรือไม่ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าคำกล่าวอ้างของกองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๓ เป็นความจริงสามารถใช้สิทธิร้องเรียนได้ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ต่อไป

รายการที่ ๑๐ บัญชีรายชื่อผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งผ่านบอร์ดกลั่นกรองของกองบังคับ การตรวจคนเข้าเมือง ๓ และรายการที่ ๑๑ รายงานการประชุมพิจารณาการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ ในสังกัดกองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๓ เห็นว่า การแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการตำรวจในสังกัดกอง บังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๓ ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในขณะนี้จึงไม่ทำ ให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบ กันแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นการเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบความถูกต้อง โปร่งใสในการพิจารณาแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการตำรวจในครั้งนี้ ข้อมูลข่าวสารทั้งสองรายการจึง เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

รายการที่ ๑๒ โครงการที่ได้รับการอนุมัติจัดสรรงบประมาณของตรวจคนเข้าเมือง จังหวัดสระแก้ว ปีงบประมาณ ๒๕๕๘-๒๕๕๙ เห็นว่า ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๙

(๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ อีกทั้ง ไม่ปรากฏว่ามีข้อมูลข่าวสารส่วนใดที่มีลักษณะอันไม่สามารถเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น จึงไม่มีเหตุที่กองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๓ จะปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

รายการที่ ๑๕ ระเบียบกฎเกณฑ์ข้อบังคับข้อกฎหมายที่ผู้บังคับบัญชาใช้เป็นเหตุผลประกอบการใช้ดุลพินิจโยกย้ายผู้อุทธรณ์ออกนอกสังกัดตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสระแก้ว เห็นว่า แม้กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องซึ่งใช้ในการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจระดับรองสารวัตร และผู้บังคับหมู่วาระประจำปี ๒๕๕๗ สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองจะได้มีหนังสือแจ้งเวียนให้กับหน่วยงานต่างๆ ในสังกัดทราบเป็นที่เรียบร้อยแล้ว ก็มีใช้เหตุตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่กองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๓ จะปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารรายการนี้จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๓ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายการที่ ๔ รายการที่ ๕ รายการที่ ๖ รายการที่ ๗ รายการที่ ๘ รายการที่ ๑๓ และรายการที่ ๑๔ เฉพาะชื่อ ชื่อสกุล ตำแหน่ง ของบุคคลที่ถูกร้องเรียน ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง บุคคลที่สมัครใจรับการแต่งตั้งโยกย้ายสับเปลี่ยนหมุนเวียน และบุคคลที่กองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๓ ส่งตัวไปดำรงตำแหน่งสังกัดใหม่ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๐ รายการที่ ๑๑ รายการที่ ๑๒ และรายการที่ ๑๕ ให้เปิดเผยทั้งหมด พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๔๙/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสระแก้ว
เกี่ยวกับเอกสารการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจชั้นประทวนและชั้นสัญญาบัตร

ผู้อุทธรณ์ : ดาบตำรวจหญิง จิตาภรณ์ ฉายางาม
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสระแก้ว

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ดาบตำรวจหญิง จิตาภรณ์ ฉายางาม ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งผู้บังคับหมู่ฝ่ายตรวจคนเข้าเมืองขาเข้า ด้านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ กองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๒ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง มีหนังสือลงวันที่ ๘ และ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงผู้กำกับการตำรวจตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสระแก้ว ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจชั้นประทวนและชั้นสัญญาบัตร ในสังกัดตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสระแก้ว กองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๓ รวมจำนวน ๒๐ รายการ ดังนี้

๑. ตำแหน่ง อัตราบรรจุตามตำแหน่งในทุกตำแหน่งทั้งข้าราชการตำรวจชั้นประทวนและชั้นสัญญาบัตรในสังกัด ตม.จว.สระแก้ว บก.ตม.๓ ว่ามีการถือครองเต็มตรงตามจำนวนแล้วหรือไม่อย่างไร

๒. บัญชีรายชื่อข้าราชการตำรวจทั้งชั้นประทวนและชั้นสัญญาบัตรที่ดำรงตำแหน่งในสังกัด ตม.จว.สระแก้ว บก.ตม.๓

๓. ประวัติการเข้ารับราชการในสังกัด ตม.จว.สระแก้ว บก.ตม.๓ มาแล้วคนละกี่ปี นับจากการแต่งตั้งครั้งแรกที่มาดำรงตำแหน่งในสังกัด ตม.จว.สระแก้ว บก.ตม.๓

๔. ประวัติการถูกร้องเรียนของข้าราชการในสังกัด ตม.จว.สระแก้ว บก.ตม.๓ ในทุกตำแหน่ง ว่ามีการร้องเรียนกี่เรื่อง กี่ราย มีการดำเนินการในแต่ละเรื่องแต่ละรายอย่างไรบ้าง

๕. ประวัติการถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยของข้าราชการตำรวจในสังกัด ตม.จว.สระแก้ว บก.ตม.๓ ในทุกตำแหน่งหน้าที่ว่ามี

การแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงที่เรื่อง มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย จำนวนทั้งสิ้นที่เรื่องก็ราย มีการดำเนินการในแต่ละเรื่องแต่ละรายอย่างไรบ้าง

๖. ประวัติการถูกร้องทุกข์กล่าวหาทางอาญาต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องของข้าราชการตำรวจในสังกัด ตม.จว.สระแก้ว บก.ตม.๓ ในทุกตำแหน่งหน้าที่ว่ามีการถูกแจ้งความร้องทุกข์กล่าวหาทางอาญาที่เรื่องก็ราย มีการดำเนินการในแต่ละเรื่องแต่ละรายอย่างไรบ้าง

๗. เรื่องกรณีเกี่ยวกับการทุจริตโดยใช้ตำแหน่งหน้าที่ราชการที่เรื่องก็ราย มีการดำเนินการในแต่ละเรื่องแต่ละรายอย่างไรบ้าง

๘. บัญชีร้องขอความสมัครใจรับการแต่งตั้งของข้าราชการตำรวจในสังกัด ตม.จว. สระแก้ว บก.ตม.๓ ในครั้งนี้ทุกๆ ราย ทั้งข้าราชการตำรวจชั้นประทวนและชั้นสัญญาบัตร

๙. บัญชีรายชื่อผู้ได้รับการแต่งตั้งตามบัญชีรายชื่อที่หน่วยเสนอขอรับการแต่งตั้งที่ผ่านการอนุมัติกลั่นกรองของที่ประชุมการแต่งตั้งบอร์ด บก.ตม.๓ ในครั้งนี้ ทุกๆ ราย ทั้งข้าราชการตำรวจชั้นประทวนและชั้นสัญญาบัตร

๑๐. บันทึกรายงานการประชุมการพิจารณาการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจในสังกัด ตม.จว.สระแก้ว บก.ตม.๓ ของชั้นประทวนและชั้นสัญญาบัตรทุกตำแหน่งหน้าที่ ทั้งที่ดำรงตำแหน่งในสังกัด ตม.จว.สระแก้ว และดำรงตำแหน่งนอกสังกัด ตม.จว.สระแก้ว

๑๑. คำสั่ง ตม.จว.สระแก้ว ที่ ๓๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๕ เมษายน ๒๕๕๗ เรื่องแก้ไขการมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการ

๑๒. หลักฐานผลงานการปฏิบัติหน้าที่ราชการของผู้อุทธรณ์ ตามคำสั่ง ตม.จว. สระแก้ว ที่ ๓๔/๒๕๕๗ เกี่ยวกับงานที่ผู้บังคับบัญชามอบหมายทุกเรื่อง เช่น งานเขียนแผน เขียนโครงการต่างๆ ข้อมูลบรรยายสรุป BLO ตม.จว.สระแก้ว ผลคะแนน e-inspector ของ ตม.จังหวัดสระแก้ว ประจำเดือนมกราคม ๒๕๕๗ – ธันวาคม ๒๕๕๗

๑๓. เอกสารโครงการงบประมาณประจำปี ๒๕๕๘ – ๒๕๕๙ ทั้งหมด

๑๔. รายงานการประชุมประจำเดือนของ ตม.จว.สระแก้ว ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ จนถึงปัจจุบัน

๑๕. หนังสือชมเชย ๑๓๘๙/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๘ เม.ย.๒๕๕๘

๑๖. หนังสือส่งตัวข้าราชการตำรวจไปดำรงตำแหน่งสังกัดใหม่ที่ ตม.จว.สระแก้ว ออกให้กับข้าราชการตำรวจแต่ละรายทั้งชั้นประทวนและชั้นสัญญาบัตรทุกราย ที่ให้ไปรายงานตัวที่สังกัดใหม่ตามคำสั่งของ สตม. เดือน พ.ค.๒๕๕๘

๑๗. เอกสารคำร้องยื่นคำขอของงบประมาณ จำนวน ๖ ล้านบาท กับสำนักงบประมาณ กระทรวงการคลัง

๑๘. แบบรายการประมาณราคา งบประมาณ จำนวน ๖ ล้านบาท ที่ยื่นต่อกรมโยธา
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

๑๙. เอกสารบันทึกข้อตกลงระหว่าง ตม.จว.สระแก้ว กับมหาวิทยาลัยรังสิต
(MOU)

๒๐. ผลงานของนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต ที่ได้รับการ
คัดเลือกทั้งสามทีมในการออกแบบปรับปรุงภูมิทัศน์หน้าด่าน ตม.อรัญประเทศ จุดผ่านแดนถาวรบ้าน
คลองลึกที่ได้รับการคัดเลือกจากคณะกรรมการฯ เพื่อนำไปพัฒนาต่อยอด

ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสระแก้ว มีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๒๙.๔๓(๓)/๒๖๘๘ ลงวันที่ ๙
กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ รายการที่ ๑๑
และรายการที่ ๑๕ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังต่อไปนี้

รายการที่ ๓ โดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยจะเป็นการรุกร้าสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่
สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนประวัติ
การเข้ารับราชการของผู้อุทธรณ์ อยู่ในความครองครองของกองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๒ จึงให้
ผู้อุทธรณ์ไปยื่นคำขอต่อกองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๒

รายการที่ ๔ รายการที่ ๕ รายการที่ ๖ รายการที่ ๗ รายการที่ ๑๗ และรายการที่
๑๘ โดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมาย การตรวจสอบหน่วยงานของรัฐ เสื่อม
ประสิทธิภาพและไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ อีกทั้งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของ
บุคคลอื่นซึ่งเป็นการรุกร้าสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๕) แห่ง
พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

รายการที่ ๘ โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของบุคคลอื่น
ซึ่งหากเปิดเผยจะเป็นการรุกร้าสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

รายการที่ ๙ และรายการที่ ๑๐ โดยให้เหตุผลว่า ตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ
พ.ศ. ๒๕๔๗ แก้ไขเพิ่มเติมตามประกาศคณะรักษาความสงบแห่งชาติฉบับที่ ๘๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๐
กรกฎาคม ๒๕๕๗ กำหนดให้การแต่งตั้งข้าราชการตำรวจให้ดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๔๔ (๙) ลงมา
ในกองบัญชาการที่มีได้สังกัดสำนักงานผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติให้ผู้บัญชาการเป็นผู้แต่งตั้ง
ดังนั้น บัญชีรายชื่อผู้ได้รับแต่งตั้งดังกล่าวของตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสระแก้ว กองบังคับการตรวจ
คนเข้าเมือง ๓ จึงเป็นเพียงความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่อง
หนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐
ประกอบกับในการพิจารณาดังกล่าวเป็นการพิจารณาในทางลับ ตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

รายการที่ ๑๒ โดยให้เหตุผลว่า ผลคะแนน e-inspector เป็นโครงการของสำนักงาน จเรตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จึงเป็นเอกสารที่ไม่ได้อยู่ในความครอบครองของตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสระแก้ว ประกอบกับเอกสารดังกล่าวเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของ รัฐในการดำเนินการในเรื่องหนึ่ง เรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนเอกสารงานเขียนแผน เขียนโครงการต่างๆ และข้อมูลบรรยาย BLO เป็น งานที่อยู่ในความรับผิดชอบของรองสารวัตรตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสระแก้ว ซึ่งการเสนอโครงการ ต้องเสนอให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเป็นผู้อนุมัติโครงการ จึงเป็นเอกสารที่ไม่ได้อยู่ในความ ครอบครองของตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสระแก้ว

รายการที่ ๑๓ โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่ได้อยู่ในความครอบครอง ของตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสระแก้ว กองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๓ เนื่องจากกรณีการอนุมัติ จัดสรรงบประมาณดังกล่าวอยู่ในอำนาจของสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองในการพิจารณาสั่งการตาม กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง จึงให้ผู้อุทธรณ์ร้องขอต่อสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง

รายการที่ ๑๔ โดยให้เหตุผลว่า เป็นการบริหารงานภายในซึ่งมีเรื่องความมั่นคง และ เป็นเอกสารที่มีผลกระทบกับบุคคลอื่น ตามมาตรา ๑๕ (๑) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

รายการที่ ๑๖ โดยให้เหตุผลว่า กองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๓ เป็นผู้รับผิดชอบ ดำเนินการ จึงให้ผู้อุทธรณ์ร้องขอต่อกองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๓

รายการที่ ๑๙ โดยให้เหตุผลว่า เอกสารดังกล่าวไม่ได้อยู่ในความครอบครองของ ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสระแก้ว

รายการที่ ๒๐ โดยให้เหตุผลว่า เอกสารดังกล่าวเป็นเอกสารผลงานของนักศึกษา คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต จึงเป็นเอกสารที่มีลิขสิทธิ์ ประกอบกับเรื่องดังกล่าวอยู่ ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการจัดสรรงบประมาณ ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลจะทำให้การบังคับใช้ กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสาร ของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสระแก้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสระแก้ว มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสระแก้ว และ เอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า เดิมผู้อุทธรณ์เคยดำรงตำแหน่งผู้บังคับหมู่ตรวจคนเข้าเมือง ขาออก ด้านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ กองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๒ เป็น ระยะเวลาประมาณ ๙ ปี ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้รับคำสั่งให้ไปดำรงตำแหน่งผู้บังคับหมู่ ด้าน

ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสระแก้ว กองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๒ เป็นระยะเวลาประมาณ ๒ ปี และในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ได้รับคำสั่งให้ย้ายกลับไปดำรงตำแหน่งผู้บังคับหมู่ตรวจคนเข้าเมืองขาเข้า ด้านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ กองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๒ ทั้งๆ ที่ผู้อุทธรณ์ไม่ได้ทำบันทึกสมัครใจขอรับการแต่งตั้งโยกย้ายตามหนังสือที่มีการแจ้งเวียนทุกหน่วยงานในสังกัดสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ซึ่งใช้เป็นหลักเกณฑ์และแนวทางการปฏิบัติในการดำเนินการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจระดับรองสารวัตร และผู้บังคับหมู่ วาระประจำปี ๒๕๕๗ แต่ประการใด ผู้อุทธรณ์เห็นว่าการแต่งตั้งโยกย้ายตนออกนอกสังกัดตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสระแก้วในครั้งนี้เป็นการแต่งตั้งที่ไม่เป็นธรรม ผู้อุทธรณ์จึงได้ร้องขอข้อมูลจำนวน ๒๐ รายการ ไปยังตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสระแก้ว เพื่อนำไปประกอบการร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ และได้รับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ รายการที่ ๑๑ และรายการที่ ๑๕ แล้ว ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการอื่นได้รับการปฏิเสธการเปิดเผย โดยข้อมูลหลักๆ ที่ผู้อุทธรณ์ต้องการ คือ ข้อมูลประวัติของข้าราชการตำรวจทั้งชั้นประทวนและชั้นสัญญาบัตรที่ถูกร้องเรียน ถูกดำเนินการทางวินัยถูกร้องทุกข์กล่าวหาทางอาญา และถูกลงโทษ โดยหากไม่สามารถเปิดเผยประวัติได้ ก็ขอทราบรายชื่อบุคคลดังกล่าว และบันทึกรายงานการประชุมการพิจารณาการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจในสังกัดตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดทุกจังหวัด ตรวจคนเข้าเมืองส่วนกลาง ที่อยู่ในความปกครองบังคับบัญชาของผู้บังคับการกองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๓ ทั้งชั้นประทวนและชั้นสัญญาบัตรทุกราย ที่มีคำสั่งแต่งตั้งออกทั้งในหน่วยและนอกหน่วย

ผู้แทนตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสระแก้วชี้แจงสรุปความได้ว่า ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสระแก้ว ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ รายการที่ ๑๑ และรายการที่ ๑๕ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ส่วนข้อมูลข่าวสารที่ปฏิเสธการเปิดเผย มีดังนี้

รายการที่ ๓ ถึงรายการที่ ๗ เนื่องจากเห็นว่า ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลใน ก.พ. ๗ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้อื่น การเปิดเผยข้อมูลนี้จึงเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้ง ในอดีตที่ผ่านมาตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสระแก้วไม่เคยทำการรวบรวมข้อมูลของข้าราชการตำรวจที่กระทำความผิดไว้ ซึ่งหน่วยงานเพียงมีการรวบรวมข้อมูลดังกล่าวในปีปัจจุบันเท่านั้น ประกอบกับข้อมูลการกระทำผิดของข้าราชการตำรวจบางราย ยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการทางวินัยซึ่งยังไม่แล้วเสร็จ ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสระแก้ว จึงเห็นว่า การเปิดเผยรายชื่อบุคคลดังกล่าวอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน อย่างไรก็ตาม ข้อมูลดังกล่าวทั้งหมดเป็นข้อมูลที่คณะกรรมการข้าราชการตำรวจได้เรียกไปยังกองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๓ และกองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๓ ได้ส่งให้คณะกรรมการข้าราชการตำรวจประกอบการพิจารณาในเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ร้องทุกข์แล้ว

ส่วน ก.พ.๗ ของผู้อุทธรณ์นั้น ไม่ได้อยู่ในความครอบครองของตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสระแก้วแต่อยู่ในความครอบครองของกองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๒ ซึ่งเป็นต้นสังกัดของผู้อุทธรณ์ และได้ให้คำแนะนำให้ผู้อุทธรณ์ไปขอข้อมูลที่กองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๒

รายการที่ ๘ เนื่องจากข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลของบุคคลอื่น การเปิดเผยข้อมูลนี้จึงเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

รายการที่ ๙ และรายการที่ ๑๐ ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสระแก้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับในการพิจารณาดังกล่าวเป็นการพิจารณาในทางลับ ตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

รายการที่ ๑๒ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่ได้อยู่ในความครอบครองของตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสระแก้ว เนื่องจากโครงการ e-inspector เป็นโครงการของสำนักงานจเรตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ทำโครงการดังกล่าวจะเป็นผู้ดำรงตำแหน่งระดับสารวัตรเท่านั้น โดยผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้บังคับหมุ่นจะมีหน้าที่ในการพิมพ์บันทึกโครงการเท่านั้น และการเข้าตรวจดูแลคณะ e-inspector ต้องใช้วิธีการเข้ารหัส ซึ่งแต่เดิมสามารถทำได้ แต่ปัจจุบันโครงการดังกล่าวได้ปิดตัวไปแล้ว จึงไม่สามารถเข้าดูข้อมูลได้อีกต่อไป

ส่วนข้อมูลการบรรยาย BLO เป็นข้อมูลที่นำไปสู่การเขียนโครงการ ซึ่งข้อมูลดังกล่าวสามารถเปิดเผยได้บางส่วนเท่านั้น เนื่องจากอากระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ได้

รายการที่ ๑๓ เนื่องจากการอนุมัติจัดสรรงบประมาณอยู่ในอำนาจของสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองในการพิจารณาสั่งการตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง และแม้ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสระแก้วจะมีสำเนาเอกสารโครงการงบประมาณประจำปี ๒๕๕๘ – ๒๕๕๙ อยู่ในความครอบครอง แต่อำนาจในการควบคุมดูแลอยู่ที่สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง

รายการที่ ๑๔ ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสระแก้ว เห็นว่า รายงานการประชุมดังกล่าวในบางวาระเป็นการพิจารณาในเรื่องของบุคคลอื่น และบางวาระเป็นการพิจารณาในเรื่องที่เกี่ยวกับความมั่นคงของประเทศซึ่งเป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล การเปิดเผยจึงอากระทบต่อความมั่นคงของประเทศ และรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่สมควรได้ ตามมาตรา ๑๕ (๑) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

รายการที่ ๑๖ ไม่ได้อยู่ในความครอบครองของตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสระแก้ว แต่อยู่ในความครอบครองของกองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๓ และได้แนะนำให้ผู้อุทธรณ์ไปร้องขอที่กองบังคับการตรวจคนเข้าเมือง ๓ แล้ว

รายการที่ ๑๗ และรายการที่ ๑๘ ข้อมูลดังกล่าวอยู่ระหว่างการพิจารณาของ คณะกรรมการจัดสรรงบประมาณ สำนักงบประมาณ กระทรวงการคลัง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ดังกล่าวจึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

รายการที่ ๑๙ ข้อมูลดังกล่าวเป็นการทำข้อตกลงระหว่างจังหวัดสระแก้ว และมหาวิทยาลัยรังสิต โดยตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสระแก้วมีความเกี่ยวข้องในฐานะพยานเท่านั้น

รายการที่ ๒๐ ข้อมูลดังกล่าวเป็นการออกแบบปรับปรุงภูมิทัศน์หน้าด่านตรวจคน เข้าเมืองอรัญประเทศ ซึ่งเป็นผลงานของนักศึกษาคณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต ข้อมูลนี้จึงเป็นข้อมูลที่มีลิขสิทธิ์ และเป็นส่วนหนึ่งในบันทึกข้อตกลงตามรายการที่ ๑๙

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมการบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้ขอเป็น ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานบุคคลในการแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการตำรวจในสังกัดตรวจคนเข้า เมืองจังหวัดสระแก้ว โดยผู้ขอต้องข้อมูลไปเพื่อร้องขอความเป็นธรรมต่อคณะกรรมการ ข้าราชการตำรวจ ซึ่งข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ รายการที่ ๑๑ และรายการที่ ๑๕ ตรวจ คนเข้าเมืองจังหวัดสระแก้วได้เปิดเผยข้อมูลให้ผู้ขอทราบแล้ว จึงมีประเด็นการพิจารณาเฉพาะ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ถึงรายการที่ ๑๐ รายการที่ ๑๒ ถึงรายการที่ ๑๔ และรายการที่ ๑๖ ถึง รายการที่ ๒๐ ดังนี้

รายการที่ ๓ ประวัติการเข้ารับราชการของข้าราชการตำรวจในสังกัดตรวจคนเข้า เมืองจังหวัดสระแก้ว รายการที่ ๔ ประวัติการถูกร้องเรียนของข้าราชการตำรวจในสังกัด รายการที่ ๕ ประวัติการถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง รายการที่ ๖ ประวัติการถูกร้องทุกข์กล่าวโทษ ทางอาญาต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รายการที่ ๗ เรื่องกรณีเกี่ยวกับการทุจริตโดยใช้ตำแหน่งหน้าที่ ราชการของข้าราชการตำรวจในสังกัดตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสระแก้ว รายการที่ ๘ บัญชีของ ข้าราชการตำรวจทุกนายในสังกัดตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสระแก้วที่สมัครใจขอรับการแต่งตั้ง สับเปลี่ยนหมุนเวียน ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๒ ในส่วนผลคะแนน e-inspector และรายการที่ ๑๖ หนังสือส่งตัวข้าราชการตำรวจในสังกัดเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ซึ่งตรวจคนเข้าเมืองจังหวัด สระแก้วชี้แจงว่าข้อมูลทั้ง ๘ รายการนี้ไม่มีอยู่ในความครอบครอง จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัยว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยได้หรือไม่ หากผู้ขอไม่เชื่อว่าคำกล่าวอ้างของตรวจคนเข้าเมือง จังหวัดสระแก้วเป็นความจริงสามารถใช้สิทธิร้องเรียนได้ตามมาตรา ๑๓ ประกอบมาตรา ๓๓ แห่ง พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ต่อไป

รายการที่ ๙ บัญชีรายชื่อผู้ได้รับการแต่งตั้งตามบัญชีรายชื่อที่หน่วยเสนอขอรับการ แต่งตั้งที่ผ่านการอนุมัติกลั่นกรองของที่ประชุมแต่งตั้งของคณะกรรมการตรวจคนเข้าเมืองจังหวัด

สระแก้ว และรายการที่ ๑๐ รายงานการประชุมพิจารณาการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจของตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสระแก้ว เห็นว่า การแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการตำรวจในสังกัดตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสระแก้วได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในขณะนี้จึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่การเปิดเผยจะเป็นการเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการพิจารณาแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการตำรวจในครั้งนี้ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

รายการที่ ๑๒ ในส่วนข้อมูลบรรยาย BLO เห็นว่า ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม ซึ่งการเปิดเผยอาจกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

สำหรับข้อมูลแผนป้องกันภัยพิบัติระบบเทคโนโลยี ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๓ โครงการประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๘-๒๕๕๙ และรายการที่ ๑๗ เอกสารคำร้องยื่นคำขอของงบประมาณจำนวน ๖ ล้านบาท ซึ่งตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสระแก้วชี้แจงว่ามีเพียงเอกสารโครงการเท่านั้น เห็นว่า ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๙ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ อีกทั้ง ไม่ปรากฏว่ามีข้อมูลข่าวสารส่วนใดที่มีลักษณะอันไม่สามารถเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ ดังนั้น จึงไม่มีเหตุที่ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสระแก้วจะปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

รายการที่ ๑๔ รายงานการประชุมประจำเดือนของตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสระแก้ว ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๗ จนถึงปัจจุบัน เห็นว่า จากข้อมูลข่าวสารที่ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสระแก้วจัดส่งมาเพื่อประกอบการพิจารณา ปรากฏว่ามีรายชื่อของผู้อุทธรณ์เข้าร่วมประชุมทุกครั้ง ซึ่งผู้อุทธรณ์น่าจะได้ทราบเรื่องที่ประชุมพิจารณาในทุกเรื่องอยู่แล้ว จึงไม่มีเหตุที่จะปกปิดข้อมูลข่าวสารนี้แก่ผู้อุทธรณ์ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีบางส่วนเป็นข้อมูลเกี่ยวกับความมั่นคงที่ไม่ควรเปิดเผยเป็นการทั่วไป ดังนั้น จึงให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์เพื่อให้ผู้อุทธรณ์นำไปใช้เพื่อการร้องทุกข์เท่านั้น

รายการที่ ๑๘ แบบรายการประมาณราคา รายการที่ ๑๙ เอกสารบันทึกข้อตกลง และรายการที่ ๒๐ ผลงานของนักศึกษา ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการโครงการปรับปรุงภูมิทัศน์หน้าด่านตรวจคนเข้าเมืองอรัญประเทศ ซึ่งเป็นสถานที่ราชการ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลสาธารณะทั่วไปที่ไม่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร
ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร
ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสระแก้วเปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารรายการที่ ๙ รายการที่ ๑๐ รายการที่ ๑๒ ในส่วนข้อมูลแผนป้องกันภัยพิบัติระบบเทคโนโลยี
รายการที่ ๑๓ รายการที่ ๑๔ รายการที่ ๑๗ รายการที่ ๑๘ รายการที่ ๑๙ และรายการที่ ๒๐ พร้อมทั้ง
ให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๒ ในส่วนข้อมูลการ
บรรยาย BLO ให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑ วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๕๐/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ.๗)
ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต ๑

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง - สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากำแพงเพชร เขต ๑ (สพป. กำแพงเพชร เขต ๑) มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อำนวยการ สพป.กำแพงเพชร เขต ๑ ขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ.๗) จากเกิดวันที่ - ๒๔๙๘ เป็นวันที่ - ๒๕๐๐ สพป. กำแพงเพชร เขต ๑ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๒๓/๗๙๑ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ และหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๒๓/๑๖๒๑ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จัดส่งคำขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด พร้อมทั้งเอกสารประกอบการขอแก้ไขของผู้อุทธรณ์ไปประกอบการพิจารณา โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ได้จัดส่งข้อมูลดังกล่าวให้สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (สำนักงาน ก.ค.ศ.) เป็นผู้พิจารณา

สำนักงาน ก.ค.ศ. มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/๕๓๗ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงเลขาธิการ สพฐ. ปฏิเสธการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ของผู้อุทธรณ์ โดยให้ยึดถือวันที่ ๔ เมษายน ๒๔๙๘ ตามที่ลงไว้ใน ก.พ.๗ เป็นวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ต่อไป สพฐ. จึงมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๐๐๙/๔๐๓๙ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการ สพป. กำแพงเพชร เขต ๑ แจ้งมติ ก.ค.ศ. ให้ทราบ ต่อมา สพป. กำแพงเพชร เขต ๑ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๒๓/๔๑๕๙ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งผลการพิจารณาดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีผู้ทูลเกล้าฯ คำสั่งไม่แก้ไข วัน เดือน ปีเกิด ของสำนักงาน ก.ค.ศ. และ สพป. กำแพงเพชร เขต ๑

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงาน ก.ค.ศ. ไม่แก้ไขวัน เดือน ปีเกิด คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงาน ก.ค.ศ. ผู้แทน สพป. กำแพงเพชร เขต ๑ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับแจ้งจาก สพป. กำแพงเพชร เขต ๑ ว่าผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีรายชื่อเป็นบุคคลที่ต้องเกษียณอายุราชการในปี ๒๕๕๘ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าไม่น่าจะต้อง จึงได้ยื่นขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ.๗) จากเกิดวันที่ - ๒๔๙๘ เป็นวันที่ - ๒๕๐๐

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ทราบมาจากบิดาว่า ผู้อุทธรณ์เกิดปี ๒๕๐๐ แต่ในขณะนั้นไม่สามารถหาสูติบัตรได้ จึงได้ใช้วัน เดือน ปีเกิด ที่ปรากฏในทะเบียนบ้าน ซึ่งระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ - ๒๔๙๘ มาจนกระทั่งเข้ารับราชการ ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้รับการสอบถามจาก สพป. กำแพงเพชร เขต ๑ โดยให้ผู้อุทธรณ์ยืนยันวัน เดือน ปีเกิด แต่เนื่องจากการดาซึ่งเป็นผู้เก็บสูติบัตรได้เสียชีวิตไปแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงไม่ทราบว่าเก็บไว้ที่ใด แต่ได้พยายามค้นหาสูติบัตร และพบอยู่ในกระบอกไม้ไผ่ โดยในสูติบัตรได้ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ - ๒๕๐๐ ซึ่งตัวเลขในสูติบัตรบางตัวมีความเข้ม จาง ไม่เท่ากัน ผู้อุทธรณ์เข้าใจว่าน่าจะมาจากการเก็บไว้ในกระบอกไม้ไผ่มานานมาก และอาจถูกมดแมลงกัดกิน โดยผู้อุทธรณ์ยืนยันว่าไม่ได้เป็นผู้แก้ไขข้อความหรือตัวเลขใดๆ ในสูติบัตร ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ไปยื่นแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในสำเนาทะเบียนบ้าน และเอกสารอื่นๆ เพื่อให้ตรงกับสูติบัตร และได้ยื่นขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ใน ก.พ.๗ จากเกิดวันที่ - ๒๔๙๘ เป็นวันที่ - ๒๕๐๐ ไปยัง สพป. กำแพงเพชร เขต ๑ ภายหลังผู้อุทธรณ์ได้รับแจ้งจาก สพป. กำแพงเพชร เขต ๑ ว่า สพฐ. ได้แจ้งมติของ ก.ค.ศ. ว่า ก.ค.ศ. เห็นควรไม่แก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ตามคำขอของผู้อุทธรณ์ ซึ่งสำนักงาน ก.ค.ศ. ไม่ได้ให้เหตุผลของการไม่แก้ไขดังกล่าว พร้อมกันนี้ผู้อุทธรณ์ได้นำสูติบัตรให้คณะกรรมการฯ ตรวจสอบ และจัดส่งสำเนาทะเบียนบ้านบ้านเลขที่ - หมู่ที่ ๒ ตำบลถ้ากระต่ายทอง อำเภอพรานกระต่าย จังหวัดกำแพงเพชร มาประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ

ผู้แทนสำนักงาน ก.ค.ศ. ชี้แจงสรุปความได้ว่า ก.ค.ศ. โดย อ.ก.ค.ศ. วิสามัญเกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ในการประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ ได้พิจารณาเอกสารหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์จัดส่งมาประกอบการพิจารณา และเห็นว่า สูติบัตรมีร่องรอยการแก้ไขหลายจุด เช่น วันที่เกิด ปี พ.ศ. เกิด ปีนี้ กษัตริย์ และวัน เดือน ปี ตามปฏิทินจันทรคติ ซึ่งวัน เดือน ปี ตามปฏิทินจันทรคติ ระบุว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันจันทร์ ขึ้น ๑๒ ค่ำ เดือน ๕ ปีระกา เมื่อนำไปตรวจสอบกับปฏิทิน ๑๐๐ ปี พบว่า วัน เดือน ปี ตามปฏิทินจันทรคติที่ระบุในสูติบัตรไม่ตรงกับวัน เดือน ปีเกิด ที่ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นขอแก้ไข อีกทั้ง เมื่อพิจารณาจากหลักฐาน

ทหารกองเกิน (สต.๙) มีการแก้ไขจาก ปี ๒๔๙๘ เป็นวันที่ - ๒๕๐๐ ซึ่งโดยปกติ สต.๙ จะระบุเพียงปี พ.ศ. เกิดเท่านั้น ก.ค.ศ. จึงเห็นควรไม่อนุมัติให้แก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ตามคำขอของผูุ้ทธรณ์

ผู้แทน สพป. กำแพงเพชร เขต ๑ ชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้อำนวยการ สพป. กำแพงเพชร เขต ๑ ได้สั่งการให้กลุ่มงานวินัยและนิติการ สืบสวนข้อเท็จจริงกรณีกลุ่มงานทะเบียน ประวัติ กลุ่มบริหารงานบุคคล ได้สำรวจรายชื่อข้าราชการและลูกจ้างประจำที่จะมีอายุครบ ๖๐ ปี บริบูรณ์ และต้องพ้นจากราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ เพื่อจัดส่งรายชื่อไปยังสำนักงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ จากการตรวจสอบของเจ้าหน้าที่พบว่า ก.พ.๗ ของผูุ้ทธรณ์มีรายการวัน เดือน ปีเกิด ตัวเลขกับตัวหนังสือไม่ตรงกัน วัน เดือน ปีเกิดมีการแก้ไข ไม่ตรงกับฐานข้อมูลในระบบ ทะเบียนประวัติอิเล็กทรอนิกส์ (ก.ค.ศ.๑๖) ซึ่งจากการสืบสวนข้อเท็จจริงพบว่า ผูุ้ทธรณ์ได้เคยมายื่น ก.พ.๗ ของตนเอง และของบุคคลอื่นอีก ๔ คน กับเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ และทำการส่งคืนในเวลา ต่อมา ซึ่งผูุ้ทธรณ์ยอมรับว่าได้มีการแก้ไขตัวเลขโดยการเขียนทับ และเมื่อพิจารณาประกอบ พยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องเป็นที่เชื่อได้ว่า ผูุ้ทธรณ์ทำการปลอมแปลงเอกสารราชการซึ่งเป็นความผิด ทางวินัยอย่างร้ายแรง แต่เนื่องจากผูุ้ทธรณ์ได้เกษียณอายุราชการในวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ จึงไม่สามารถดำเนินการทางวินัยได้ทัน พร้อมกันนี้ผู้แทน สพป. กำแพงเพชร เขต ๑ ได้จัดส่ง ก.พ.๗ ฉบับที่ถูกต้อง ฉบับที่แก้ไข และเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ของผูุ้ทธรณ์ เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ผูุ้ทธรณ์ประสงค์ขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด จาก เกิดวันที่ - ๒๔๙๘ เป็นวันที่ - ๒๕๐๐ จึงมีประเด็นต้องวินิจฉัยว่าผูุ้ทธรณ์เกิดวันที่ - ๒๕๐๐ ตามที่ ขอแก้ไขหรือไม่ เห็นว่าการที่จะวินิจฉัยว่าผูุ้ทธรณ์เกิดเมื่อใดต้องยึดหลักฐานที่เชื่อถือได้ของทาง ราชการเป็นหลัก โดยหลักฐานสำคัญประกอบการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด คือ สูติบัตรหรือทะเบียนคน เกิดเพราะเป็นหลักฐานที่ทางราชการออกให้แก่ประชาชนทุกคนเพื่อแสดงรายการข้อมูลเกี่ยวกับการ เกิดของบุคคลโดยตรง โดยสูติบัตรของผูุ้ทธรณ์ระบุว่า ผูุ้ทธรณ์เกิดวันที่ - ๒๕๐๐ ตรงกับวันจันทร์ ขึ้น ๑๒ ค่ำ เดือน ๕ ปีระกา แต่สูติบัตรดังกล่าวพบพิรุธหลายแห่ง กล่าวคือ เลข ๕ ที่ปรากฏในสูติบัตร ในตำแหน่งวันเกิด ปีเกิด และปี พ.ศ. ที่ออกสูติบัตร มีลักษณะการเขียนที่ไม่เหมือนกับเลข ๕ ของเดือนเกิด โดยเลข ๕ ของวันเกิด ปีเกิด และปี พ.ศ. ที่ออกสูติบัตรมีร่องรอยการแก้ไขโดยการเติม วงกลมไว้บนทางเลข ๔ อีกทั้ง ปีเกิด ซึ่งระบุว่า ปี ๒๕๐๐ เลข ๐๐ มีสีของหมึกไม่เหมือนกับส่วนอื่น เช่นเดียวกับ ปีระกา ซึ่งนอกจากสีหมึกจะมีความเข้มกว่าตัวหนังสือ และตัวเลขอื่นๆ แล้ว คำว่า “ระกา” ตัวหนังสือที่เขียนนั้นเป็นลายมือที่ต่างจากคำอื่นๆ และหากพิจารณาคำกล่าวอ้างของ ผูุ้ทธรณ์ว่าอาจเกิดจากการเก็บไว้ในกระบอกไม้ไผ่ และถูกมดหรือแมลงกัดกิน เห็นว่า ความเข้มและ งามของสีหมึกที่ปรากฏควรมีลักษณะใกล้เคียงกันและกระจายอยู่ทั่วไป บนสูติบัตรที่เป็นกระดาษเก่า มิใช่เฉพาะในส่วนที่เป็นวันเกิด ปีเกิด ปี พ.ศ. ที่ออกสูติบัตร และปีนักขัตตร นอกจากนั้น

เมื่อตรวจสอบวัน เดือน ปีเกิด ตามจันทรคติ ที่ระบุในสูติบัตร กับปฏิทิน ๑๐๐ ปี พบว่าหากผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ - ๒๕๐๐ ผู้อุทธรณ์ต้องเกิดวันศุกร์ ขึ้น ๖ ค่ำ เดือน ๕ ปีระกา แต่ในสูติบัตรระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันจันทร์ ขึ้น ๑๒ ค่ำ เดือน ๕ ปีระกา อีกทั้งเมื่อพิจารณา แบบ สด.๙ ซึ่งออกให้เมื่อวันที่ ๒๒ ไม่ระบุเดือน พ.ศ. ๒๕๑๕ พบว่า มีการแก้ไขปี ๒๕๙๘ เป็นเกิด - ๒๕๐๐ โดยหากผู้อุทธรณ์เกิดปี ๒๕๐๐ จริง ผู้อุทธรณ์จะมีอายุ ๑๕ ปีในวันที่ลงบัญชีทหารกองเกิน ซึ่งไม่น่าจะถูกต้อง เนื่องจากตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗ บัญญัติให้บรรดาชายซึ่งมีสัญชาติไทยเมื่อมีอายุย่างเข้าสิบแปดปีในพุทธศักราชใด ให้ไปแสดงตนเพื่อลงบัญชีทหารกองเกินภายในพุทธศักราชนั้น จึงเป็นไปไม่ได้ที่ผู้อุทธรณ์จะลงบัญชีทหารกองเกินเมื่ออายุ ๑๕ ปี ประกอบกับเมื่อพิจารณาจากสำเนาทะเบียนบ้านบ้านเลขที่ - หมู่ที่ ๒ ตำบลถ้ำกระต่ายทอง อำเภอพรานกระต่าย จังหวัดกำแพงเพชร และหลักฐานทางการศึกษา ได้แก่ ใบสุทธิการศึกษาผู้ใหญ่ ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ - ๒๕๙๘ ดังนั้น จากหลักฐานดังกล่าวข้างต้นจึงไม่น่าเชื่อได้ว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ - ๒๕๐๐ ตามที่ขอแก้ไข การที่สำนักงาน ก.ค.ศ. ไม่พิจารณาแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ใน ก.พ. ๗ ของผู้อุทธรณ์ จึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๕๑/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : พลตำรวจเอก ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า พลตำรวจเอก ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือจำนวน ๓ ฉบับ คือ ฉบับลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ฉบับลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๘ และฉบับลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารการดำเนินการทางวินัยและสำนวนการสอบสวน พลตำรวจตรี ข. กรณีเบิกเงินค่าเลี้ยงดู ค่าเบี้ยเลี้ยง และค่าเลี้ยงดูย้อนหลัง ตั้งแต่เดือนเมษายน ๒๕๕๓ ทั้งที่อยู่ในห้วงระยะเวลาเข้ารับการศึกษาอบรมหลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักร และพลตำรวจโท ค. ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ กรณีปลอมแปลงเอกสาร พร้อมการพิจารณาสั่งการกรณีดังกล่าว

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้มีหนังสือที่ ตช ๐๐๐๖.๒/๒๓๑๗ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๘ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า กรณีดังกล่าวผลการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว พยานหลักฐานรับฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองกระทำความผิดวินัยตามที่ถูกกล่าวหา สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้พิจารณาสั่งยุติเรื่องตามข้อเสนอของคณะกรรมการสอบสวน ปรากฏตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ ๔๙๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๗ สำหรับกรณีขอสำนวนการสอบสวนพร้อมทั้งการพิจารณาสั่งการนั้น คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารกองวินัย ได้มีการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๗ และครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๗ เมื่อวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ เห็นว่า การดำเนินการทางวินัยเรื่องนี้ยังไม่ถึงที่สุด การเปิดเผยอาจมีผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงาน จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และข้อมูลข่าวสารบางส่วนมีลักษณะเป็นความเห็นภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด จึงไม่อาจเปิดเผยได้ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) และ(๓)

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับหนังสือร้องเรียนลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๓ จากข้าราชการ

ตำรวจผู้รักความเป็นธรรม ว่า พลตำรวจตรี ข. ไม่ได้ไปปฏิบัติหน้าที่ที่ภาคใต้ตามที่ได้รับคำสั่งจริง แต่ได้เบิกเงินค่าเสี่ยงภัย ค่าเบี้ยเลี้ยง และค่าเลี้ยงดูย้อนหลัง ตั้งแต่เดือนเมษายน ๒๕๕๓ ตลอดมาทั้งที่อยู่ในช่วงระยะเวลาเข้ารับการศึกษอบรมหลักสูตรการป้องกันราชอาณาจักร ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือกราบเรียนนายกรัฐมนตรีเพื่อขอให้สืบสวนข้อเท็จจริงตามมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ต่อมาสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีคำสั่ง ที่ ๗๒๓/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ผลการสืบสวนสรุปว่า พลตำรวจตรี ข. และพลตำรวจโท ค. มีมูลกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงได้มีคำสั่งที่ ๕๗๒/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงพลตำรวจตรี ข. ฐานฉ้อโกง และ พลตำรวจโท ค. ฐานปลอมแปลงเอกสาร ผู้อุทธรณ์จึงขอเอกสารการดำเนินการทางวินัยและสำนวนการสอบสวน พร้อมการพิจารณาสั่งการกรณีดังกล่าว ปรากฏว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีหนังสือแจ้งผู้อุทธรณ์ว่า กรณีดังกล่าวผลการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว พยานหลักฐานรับฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาทั้งสองกระทำความผิดวินัยตามที่ถูกกล่าวหา สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงได้พิจารณาสั่งยุติเรื่อง สำหรับการขอข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารกองวินัย เห็นว่า การดำเนินการทางวินัยเรื่องนี้ยังไม่ถึงที่สุด สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติชี้แจงว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีคำสั่งที่ ๕๗๒/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง พลตำรวจตรี ข. ฐานมีพฤติการณ์ฉ้อฉลให้ได้มาซึ่งสิทธิในการนับระยะเวลาการปฏิบัติงานเป็นทวีคูณ และมีพฤติการณ์เบิกเงินค่าเสี่ยงภัย ค่าเบี้ยเลี้ยง และค่าเลี้ยงดูย้อนหลัง ตั้งแต่เดือนเมษายน ๒๕๕๓ เป็นเท็จ และพลตำรวจโท ค. ฐานตัดต่อตัดแปลงข้อความที่สำคัญของมติอนุกรรมการ ก.ตร.เกี่ยวกับกฎหมายและระเบียบ ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๓ ออกไปโดยผลการและให้ความเห็นชอบแต่งตั้งพลตำรวจตรี ข. ดำรงตำแหน่งผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๑ ต่อมาสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้พิจารณาสั่งยุติเรื่องดังกล่าว และเสนอสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ (ก.ตร.) เพื่อพิจารณาเมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๗ ซึ่งกรณีการดำเนินการทางวินัยอย่างร้ายแรง ต้องเสนอ ก.ตร. ตามระเบียบ ก.ตร. ว่าด้วยการรายงานการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการตำรวจ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๙ (๒) จึงจะถึงที่สุด และตามมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ให้อำนาจ ก.ตร. ในการตรวจสอบเพิ่มเติมได้ ซึ่ง ก.ตร. ยังไม่มีการสั่งการใดๆ ดังนั้น กรณีนี้จึงยังไม่ถึงที่สุด และสำนวนการสอบสวนอยู่ที่ ก.ตร.

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ สำนวนการสอบสวนทางวินัย พลตำรวจตรี ข. ฐานมีพฤติการณ์ฉ้อฉลให้ได้มาซึ่งสิทธิในการนับระยะเวลาการปฏิบัติงานเป็นทวีคูณ และมีพฤติการณ์เบิกเงินค่าเสี่ยงภัย ค่าเบี้ยเลี้ยง และค่าเลี้ยงดูย้อนหลัง และพลตำรวจโท ค. ฐานตัดต่อตัดแปลงข้อความที่สำคัญของมติอนุกรรมการ ก.ตร. พร้อมการพิจารณาสั่งการกรณีดังกล่าว ซึ่งปรากฏข้อเท็จจริงว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้พิจารณาสั่งยุติเรื่อง และเสนอคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ (ก.ตร.) เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๗ เพื่อพิจารณาตามขั้นตอนของกฎหมาย เห็นได้ว่า ก.ตร. ใช้เวลาพิจารณาสำนวนการสอบสวนดังกล่าวเป็นเวลานานเกินสมควร ประกอบกับสำนักงานตำรวจแห่งชาติสั่งยุติเรื่อง การเปิดเผย

ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวย่อมไม่เป็นอุปสรรคทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้นเมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ อย่างไรก็ตาม ในกรณีนี้ ผู้อุทธรณ์อยู่ในฐานะเป็นผู้ร้องเรียนกล่าวหาให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติดำเนินการสืบสวนสอบสวนว่า มีการกระทำความผิดกฎหมายหรือไม่ ดังนั้น การให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจสอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงเพียงพอต่อการตรวจสอบการปฏิบัติงานของหน่วยงานแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสำนวนการสอบสวนทางวินัยพลตำรวจตรี ข. ฐานมีพฤติการณ์ฉ้อฉลให้ได้มาซึ่งสิทธิในการนับระยะเวลาการปฏิบัติงานเป็นทวีคูณ และมีพฤติการณ์เบิกเงินค่าเสี่ยงภัย ค่าเบี้ยเลี้ยง และค่าเลี้ยงดูย้อนหลัง และพลตำรวจโท ค. ฐานตัดต่อตัดแปลงข้อความที่สำคัญของมติอนุกรรมการ ก.ตร. พร้อมการพิจารณาสั่งการกรณีดังกล่าว โดยให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจสอบ แต่ไม่ต้องให้สำเนา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๕๒/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีบันทึกข้อความ ที่ สม. ๐๐๐๗.๐๑/๑๓ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ รายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณี นาย ข. กล่าวหาผู้อุทธรณ์เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกลุ่มงานนิติการ สำนักบริหารกลาง ว่ามีพฤติการณ์กระทำความผิดวินัยและจรรยาบรรณข้าราชการ

สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ มีบันทึกข้อความ ที่ สม ๐๐๐๑/๘๙๑ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๘ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ได้ติดตามข้อมูลข่าวสารตามคำขอจากคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ที่ ๕๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๕ ที่ ๖๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๕ และที่ ๘๘/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๕ ซึ่งสรุปว่า พยานหลักฐานที่ได้จากการตรวจสอบยังไม่อาจยืนยันได้ในขั้นนี้ว่าผู้อุทธรณ์ได้ใช้วาจาจาบจ้วงต่อบุคคลอื่นตามที่ได้มีการกล่าวหา และได้รายงานผลการดำเนินการต่อนาย ค. รองเลขาธิการ รักษาการแทนเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ในขณะนั้นแล้ว แต่เนื่องจากยังไม่ปรากฏว่าได้มีการสั่งการเกี่ยวกับผลการสืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าว ดังนั้น กระบวนการสืบสวนข้อเท็จจริงในขณะนี้จึงถือว่ายังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า เมื่อครั้งผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกลุ่มงานนิติการ สำนักบริหารกลาง นาย ข. ได้กล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์มีพฤติการณ์กระทำความผิดวินัยและจรรยาบรรณข้าราชการ โดยเมื่อวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติได้เชิญหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์เข้าชี้แจงกรณีเหตุการณ์สลายการชุมนุม เมื่อเสร็จสิ้นการชี้แจงขณะที่เจ้าหน้าที่และสื่อมวลชนจำนวนมากกรออยู่หน้าห้องประชุม ผู้อุทธรณ์ได้ใช้วาจาจาบจ้วงผู้บังคับบัญชา

คือ นาย ค. รองเลขาธิการ รักษาการแทนเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงมีคำสั่ง ที่ ๕๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๕ ที่ ๖๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๕ และที่ ๙๘/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๕ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้รายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงสรุปว่า พยานหลักฐานที่ได้จากการตรวจสอบยังไม่อาจยืนยันได้ในชั้นนี้ว่าผู้อุทธรณ์ได้ใช้วาจาจาบจ้วงต่อบุคคลอื่นตามที่ได้มีการกล่าวหา และได้รายงานต่อนาย ค. รองเลขาธิการ รักษาการแทนเลขาธิการคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ในขณะนั้น แต่ปรากฏว่านาย ค. ไม่ได้สั่งการใดๆ เกี่ยวกับผลการสืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าว หน่วยงานจึงเห็นว่ากระบวนการสืบสวนข้อเท็จจริงในขณะนี้ถือว่ายังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าเหตุการณ์ในครั้งนั้น เป็นเหตุให้ผู้บังคับบัญชาเลื่อนขึ้นเงินเดือนให้แก่ผู้อุทธรณ์ในครึ่งปีหลังเพียง ๐.๕ ขึ้น ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารรายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงเพื่อนำไปใช้ต่อสู้ในชั้นศาลต่อไปว่าการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนให้แก่ผู้อุทธรณ์ในครึ่งปีหลังเพียง ๐.๕ ขึ้น ไม่ถูกต้อง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่ามีพฤติการณ์กระทำความผิดวินัยและจรรยาบรรณข้าราชการ ตามคำสั่งสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ที่ ๕๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๕ ที่ ๖๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๕ และที่ ๙๘/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๕ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ได้มีการเสนอรายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงต่อผู้บังคับบัญชาตามอำนาจหน้าที่แล้วว่า ไม่มีมูลกล่าวหาผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัย แต่ไม่มีการสั่งการใดๆ จากผู้บังคับบัญชา ซึ่งเป็นปัญหาการบริหารงานบุคคลที่หน่วยงานต้องปรับปรุงแก้ไขต่อไป เมื่อไม่มีกระบวนการไปสู่ขั้นตอนการดำเนินการทางวินัยจึงถือว่าการสืบสวนข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในกระบวนการดังกล่าว ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่ามีพฤติการณ์กระทำความผิดวินัยและจรรยาบรรณข้าราชการ ตามคำสั่งสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ที่ ๕๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๕ ที่ ๖๓/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๕ และที่ ๙๘/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๕ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๕๓/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการไต่สวน
ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดลพบุรี
สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารฉบับลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดลพบุรี ขอข้อมูลข่าวสารสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) และเอกสารที่เกี่ยวข้อง กรณีจังหวัดลพบุรีมีคำสั่ง ที่ ๑๕๓๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เรื่อง ให้นาย ก. พ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลยางโตน อำเภอนองม่วง จังหวัดลพบุรี เพื่อนำไปประกอบการเสนอคำฟ้องต่อศาลปกครอง

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดลพบุรี มีคำสั่งลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ไม่อนุญาตโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมิได้อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดลพบุรี เป็นเพียงสำเนาเอกสารที่ได้รับการรับรองสำเนาเท่านั้น แต่เอกสารต้นฉบับเป็นของสำนักงาน ป.ป.ช. ประกอบกับเอกสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย จึงขอให้ดำเนินการยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารต้นฉบับกับสำนักงาน ป.ป.ช. ต่อไป

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดลพบุรี สำนักงาน ป.ป.ช. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า สำนักงาน ป.ป.ช. ได้แจ้งส่งสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งมีความผิดผู้อุทธรณ์ว่า กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ จังหวัดลพบุรีจึงมีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์พ้นจากตำแหน่งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลยางโตน อำเภอนองม่วง จังหวัดลพบุรี ผู้อุทธรณ์จึงขอข้อมูลข่าวสารสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แต่สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดลพบุรีได้ปฏิเสธการเปิดเผย และแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ไปขอข้อมูลข่าวสารต้นฉบับจากสำนักงาน ป.ป.ช. ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ไปยื่นขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวที่สำนักงาน ป.ป.ช. จำนวน ๕ รายการ รวมถึงสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริง

ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และเอกสารที่เกี่ยวข้อง ตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอในเรื่องนี้ ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเนื่องจากเป็นข้อเท็จจริงหรือข้อมูลที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ ตามมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อผู้มาให้ถ้อยคำเป็นพยานได้ พยานที่มาให้ถ้อยคำเป็น เจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลยางโทน แม้ว่าผู้อุทธรณ์จะถูกคำสั่งให้พ้นหน้าที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลยางโทน แต่เป็นผู้ที่มีอิทธิพลในพื้นที่

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ ส่วนงานการไต่สวนข้อเท็จจริงของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิด ต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า การพิจารณาเรื่องดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และไม่ปรากฏข้อเท็จจริง ว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในกระบวนการไต่สวน ข้อเท็จจริง ย่อมสมควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขอ เพื่อตรวจสอบการดำเนินการของหน่วยงาน ของรัฐและปกป้องสิทธิของตนตามสมควร ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของ หน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า ข้อมูล ข่าวสารดังกล่าวเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการ บังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดลพบุรี และสำนักงาน ป.ป.ช. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนงานการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่า กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มี คำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๕๔/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการตรวจสอบการดำเนินการด้านการเงิน
ของคณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานคณะกรรมการสืบสวนหาข้อเท็จจริง ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานจากคณะจิตวิทยา ที่กล่าวหาผู้อุทธรณ์ พร้อมเอกสารประกอบข้อเท็จจริงที่คณะจิตวิทยากล่าวหาผู้อุทธรณ์ ตามคำสั่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฉบับที่ ๓๓๙๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนหาข้อเท็จจริง กรณีมหาวิทยาลัยได้รับรายงานจากคณะจิตวิทยาแจ้งว่า จากการตรวจสอบการดำเนินการด้านการเงินของคณะจิตวิทยาโดยสำนักตรวจสอบ พบว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งนักวิชาการเงินและบัญชีชำนาญการ ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้างานคลังและพัสดุ สังกัดงานคลังและพัสดุ คณะจิตวิทยา ได้โอนเงินรายได้ของคณะจิตวิทยาจำนวน ๒๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท เข้ากองทุนประเดิมคงยอดเงินต้นโดยไม่มีการสั่งจากคณบดี และหรือมติคณะกรรมการบริหารคณะจิตวิทยา เพื่อนำไปประกอบการชี้แจงหรือปกป้องสิทธิต่อไป

ประธานคณะกรรมการสืบสวนหาข้อเท็จจริง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีบันทึกข้อความ ฉบับที่ สกน ๒๖๔/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๘ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า การขอใช้สิทธิตรวจดูเอกสารเป็นการใช้สิทธิขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่ข้อมูลข่าวสารที่ขอให้เปิดเผยนั้นอยู่ระหว่างการดำเนินการสืบสวนหาข้อเท็จจริง ซึ่งการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อนุมัติตามที่ขอ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งนักวิชาการเงินและบัญชีชำนาญการ ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้างานคลังและพัสดุ สังกัดงานคลังและพัสดุ คณะจิตวิทยา มีเหตุขัดแย้งในการปฏิบัติงานกับคณบดี

คณะจิตวิทยามาเป็นเวลาหลายปี ต่อมาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้แจ้งคำสั่งลับ ที่ ๓๓๙๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนหาข้อเท็จจริง โดยระบุว่า มหาวิทยาลัยได้รับรายงานจากคณะจิตวิทยาแจ้งว่า จากการตรวจสอบการดำเนินการด้านการเงินของคณะจิตวิทยาโดยสำนักตรวจสอบ พบว่า ผู้อุทธรณ์ ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ตำแหน่งนักวิชาการเงินและบัญชีชำนาญการ ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้างานคลังและพัสดุ สังกัดงานคลังและพัสดุ คณะจิตวิทยา ได้โอนเงินรายได้ของคณะจิตวิทยาจำนวน ๒๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท เข้ากองทุนประเดิมคงยอดเงินต้น โดยไม่มีคำสั่งจากคณบดี และหรือมติคณะกรรมการบริหารคณะจิตวิทยา ผู้อุทธรณ์จึงต้องการทราบว่าการดำเนินการดังกล่าวได้รายงานอย่างไร เอกสารในรายงานมีใจความอย่างไร และมีมูลกล่าวหาผู้อุทธรณ์อย่างไร จึงเป็นเหตุให้มหาวิทยาลัยออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนหาข้อเท็จจริงดังกล่าว ประกอบกับผู้อุทธรณ์เห็นว่า คณะกรรมการสืบสวนหาข้อเท็จจริงที่ได้รับการแต่งตั้ง เป็นบุคคลที่ไม่มีความรู้ทางด้านบัญชี จึงไม่สามารถมีความเห็นพิจารณาเรื่องดังกล่าวได้อย่างถูกต้อง ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อนำไปประกอบการชี้แจงต่อคณะกรรมการสืบสวนหาข้อเท็จจริงและปกป้องสิทธิของผู้อุทธรณ์ต่อไป

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยชี้แจงสรุปความได้ว่า สำนักตรวจสอบได้ส่งรายงานการสอบทานรายงานทางการเงินประจำปี ๒๕๕๖ และ ๒๕๕๗ การจัดเก็บเงินรายได้และการเบิกจ่ายคณะจิตวิทยา รายงานต่ออธิการบดีและคณบดีคณะจิตวิทยา โดยปรากฏในรายงานว่าการบันทึกปรับปรุงรายการทางบัญชี รายการโอนเงินรับฝากอื่นเข้าบัญชีทุนสะสมคงยอดเงินต้นจำนวนเงิน ๒๓,๑๖๔,๕๖๑.๔๐ บาท ไม่มีเอกสารประกอบการปรับปรุงรายการ โดยผู้บันทึกรายการชี้แจงว่าเป็นการสั่งการด้วยวาจาของผู้อำนวยการฝ่ายบริหารคนก่อนให้ปรับปรุงรายการ ส่งผลให้ยอดคงเหลือสินทรัพย์บัญชีคณะและบัญชีกองทุน/เงินทุนมียอดไม่ถูกต้อง คณะจิตวิทยาจึงได้เสนออธิการบดีให้ดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีพฤติกรรมการโอนเงินของผู้อุทธรณ์ดังกล่าว เนื่องจากแนวปฏิบัติของคณะจิตวิทยากำหนดให้การตัดสินใจเรื่องการบริหารการเงินจะต้องผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการบริหารคณะ ตามข้อบังคับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยว่าด้วย กองทุนของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๒ และระเบียบจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยว่าด้วย กองทุนคณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๑ มหาวิทยาลัยจึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนหาข้อเท็จจริงชุดดังกล่าวขึ้น และคณะกรรมการสืบสวนหาข้อเท็จจริงได้มีหนังสือเรียกให้ผู้อุทธรณ์เข้าชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการฯ พร้อมตั้งประเด็นคำถามให้ทราบด้วยแล้ว แต่ผู้อุทธรณ์ปฏิเสธที่จะเข้าชี้แจง สำหรับข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอให้เปิดเผยนั้น มหาวิทยาลัยเห็นว่า เนื่องจากเรื่องนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการสืบสวนหาข้อเท็จจริง การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อนุญาติตามที่ขอ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ รายงานจากคณะจิตวิทยาที่กล่าวหาผู้อุทธรณ์ ว่าโอนเงินรายได้ของคณะจิตวิทยาจำนวน ๒๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท เข้ากองทุนประเดิมคงยอดเงินต้น โดยไม่มีคำสั่งจากคณบดี และหรือมติคณะกรรมการบริหารคณะจิตวิทยา พร้อมเอกสารประกอบข้อเท็จจริง เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า เรื่องนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการสืบสวนหาข้อเท็จจริงของมหาวิทยาลัยและยังไม่มีที่ยุติ จึงเป็นกระบวนการภายในของหน่วยงานในการดำเนินการเรื่องหนึ่ง

เรื่องใด การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในขณะนี้จึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่ อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๕๗/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง

ผู้อุทธรณ์ : ร้อยตำรวจตรี บุญเลิศ เมืองทอง
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ประทับช้าง
จังหวัดพิจิตร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ร้อยตำรวจตรี บุญเลิศ เมืองทอง ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘ รวม ๒ ฉบับ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ประทับช้าง เพื่อขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง จำนวน ๖ รายการ ได้แก่

๑. แผนปฏิบัติการจัดซื้อจัดจ้างโครงการติดตั้งกล้องวงจรปิดตามคำสั่ง คตง.
๒. รายงานการขอซื้อขอจ้างโครงการติดตั้งกล้องวงจรปิด
๓. บันทึกคณะกรรมการเปิดซองสอบราคาโครงการติดตั้งกล้องวงจรปิดและคำสั่ง
๔. บันทึกการกำหนดคุณลักษณะกล้องวงจรปิดเพื่อกำหนดราคากลางของ

คณะกรรมการประเมินราคากลาง

๕. เอกสารประกอบสัญญาจ้างเลขที่ ๓๒๔/๒๕๕๖ ทั้งหมด
๖. แผนปฏิบัติการจัดซื้อจัดจ้างโครงการปรับปรุงภูมิทัศน์รอบศาลพระเจ้าเสือ

องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ประทับช้างมีหนังสือ ที่ พจ ๗๖๖๐๑/๕๔๒ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๖ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ถึงรายการที่ ๕ โดยมีเหตุผลดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ เป็นความเห็นของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานภายในหน่วยงาน จึงเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ไม่สามารถเปิดเผยได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ มีเอกสารที่เป็นความเห็นของเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงานในหน่วยงาน และมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลรวมอยู่ด้วย จึงไม่ควรเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๓) และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ประทับช้างและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นราษฎรในตำบลโพธิ์ประทับช้าง มีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างจำนวน ๒ โครงการ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องในการใช้จ่ายงบประมาณ แต่องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ประทับช้าง ปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๘ ชี้แจงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ในฐานะภาคประชาชน ตำบลโพธิ์ประทับช้าง ได้ดำเนินการตรวจสอบการใช้งบประมาณแผ่นดินให้มีประสิทธิภาพ เกิดความคุ้มค่าและมีประโยชน์สูงสุดตามความต้องการของประชาชน เมื่อตรวจสอบพบเห็นการดำเนินการตามโครงการต่างๆ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ประทับช้าง ไม่ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ หรือมติคณะรัฐมนตรีอย่างเคร่งครัด ผู้อุทธรณ์จะเข้าพบเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ รวมทั้งผู้บริหารของหน่วยงานเพื่อแจ้งให้ทราบข้อบกพร่องและให้พิจารณาแก้ไขให้ถูกต้อง แต่ปรากฏว่าผู้รับผิดชอบและผู้บริหารไม่ให้ความสำคัญที่จะพิจารณาใดๆ ซึ่งไม่ได้เกิดขึ้นเป็นครั้งแรก ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารตามคำอุทธรณ์จากองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ประทับช้าง หากปรากฏว่าเป็นการดำเนินการที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบซึ่งหน่วยงานไม่ยอมแก้ไขให้ถูกต้อง ภาคประชาชนจะได้รวบรวมเอกสารเพื่อส่งให้หน่วยงานที่มีหน้าที่ตรวจสอบดำเนินการต่อไป

ผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ประทับช้างชี้แจงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง ๒ โครงการ ได้แก่ โครงการติดตั้งกล้องวงจรปิด และโครงการปรับปรุงภูมิทัศน์รอบศาลพระเจ้าเสือ รวม ๖ รายการ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ประทับช้างได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ ๓ รายการ สำหรับข้อมูลที่ไม่เปิดเผย ได้แก่ บันทึกคณะกรรมการเปิดซองสอบราคาโครงการติดตั้งกล้องวงจรปิดและคำสั่ง และบันทึกการกำหนดคุณลักษณะกล้องวงจรปิดเพื่อกำหนดราคากลางของคณะกรรมการประเมินราคากลาง ซึ่งเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และถึงแม้ว่าการเปิดซองสอบราคาจะทำโดยเปิดเผยและมีการประกาศผู้ที่ชนะการสอบราคา แต่ในบันทึกดังกล่าวมีข้อมูลของผู้เสนอราคารายอื่นๆ ด้วย อีกทั้งได้มีการเชิญบุคคลภายนอกมาเป็นคณะกรรมการ ซึ่งหากเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวแล้ว อาจมีผลกระทบกับบุคคลภายนอกได้ ส่วนเอกสารประกอบสัญญาจ้างเลขที่ ๓๒๔/๒๕๕๖ ทั้งหมด ไม่เปิดเผยเนื่องจากเอกสารมีจำนวนมากและผู้อุทธรณ์ไม่ได้ระบุให้ชัดเจนว่าต้องการเอกสารใดบ้าง จะได้จัดทำให้ตามความประสงค์ของผู้อุทธรณ์ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ได้แก่ บันทึกคณะกรรมการเปิดซองสอบราคาโครงการติดตั้งกล้องวงจรปิดและคำสั่ง บันทึกการกำหนดคุณลักษณะกล้องวงจรปิด เพื่อกำหนดราคากลางของคณะกรรมการประเมินราคากลาง และเอกสารประกอบสัญญาจ้างเลขที่

๓๒๔/๒๕๕๖ ทั้งหมด เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ซึ่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๕๖ มาตรา ๔๔ กำหนดให้ส่วนราชการต้องจัดให้มีการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับงบประมาณรายจ่ายแต่ละปี รายการเกี่ยวกับการจัดซื้อหรือจัดจ้างที่จะดำเนินการในปีงบประมาณนั้น และสัญญาใดๆ ที่ได้มีการอนุมัติให้จัดซื้อหรือจัดจ้างแล้วให้ประชาชนสามารถขอดูหรือตรวจสอบได้ ณ สถานที่ทำการของส่วนราชการ และระบบเครือข่ายสารสนเทศของส่วนราชการ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยให้ประชาชนทราบอยู่แล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายจึงให้องค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์ประทับช้างเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตาม อุตธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๕๘/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแบบแปลนก่อสร้างอาคาร

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยขมิ้น จังหวัดสระบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยขมิ้น มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ห้วยขมิ้น เพื่อขอสำเนาข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ ได้แก่ ใบอนุญาตก่อสร้างอาคารเรือนแถวของนาย ข. ริมถนนสุวรรณศร ติดกับบ้านเลขที่ - หมู่ที่ ๘ ตำบลห้วยขมิ้น และแบบแปลนก่อสร้างอาคารดังกล่าว

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยขมิ้นมีหนังสือที่ สบ ๘๐๙๐๓/๕๗๔ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร แต่ปฏิเสธการเปิดเผยแบบแปลนอาคาร โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลของบุคคลอื่นการเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยขมิ้นและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการอนุญาตก่อสร้างอาคารของนาย ข. แต่องค์การบริหารส่วนตำบล ห้วยขมิ้นปฏิเสธการเปิดเผยแบบแปลนการก่อสร้างอาคารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับแจ้งจากชาวบ้านในพื้นที่ว่าได้รับความเดือดร้อนจากการก่อสร้างอาคารของนาย ข. ผู้อุทธรณ์ได้ตรวจสอบแล้วพบว่าเป็นการก่อสร้างอาคารห้องแถวลักษณะเป็นโรงแรมมาตรฐาน ๑ ชั้น จำนวน ๑๖ ห้อง และอาคาร ๒ ชั้น ในเขตผังเมืองสีเหลืองซึ่งเป็นเขตที่ไม่อนุญาตให้ก่อสร้างโรงแรม อาคารดังกล่าวเริ่มก่อสร้างตั้งแต่

เดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๗ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยขมิ้นและนายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยขมิ้นเป็นผู้รับจ้างถมที่ดินในพื้นที่ก่อสร้างดังกล่าว โดยถมดินสูงจากพื้นเดิม

๓ เมตร และก่อสร้างกำแพงสูง ๕ เมตร ปิดบังกระแสน้ำและสร้างความเดือดร้อนให้กับชาวบ้านที่อยู่ข้างเคียงเนื่องจากเมื่อฝนตกน้ำท่วมไหลลงที่ต่ำกว่า ชาวบ้านได้ไปร้องเรียนที่ศูนย์ดำรงธรรมของจังหวัด และได้มีการสั่งให้ระงับการก่อสร้าง ต่อมาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยขมิ้นได้ออกใบอนุญาตก่อสร้างอาคารดังกล่าวเมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๘ ใบอนุญาตระบุว่าเป็นการก่อสร้างอาคารคอนกรีตเสริมเหล็ก แต่อาคารดังกล่าวที่อยู่ระหว่างการก่อสร้างนั้นเป็นโครงเหล็กตลอดจนถึงโครงหลังคาซึ่งไม่เป็นไปตามใบอนุญาต ผู้อุทธรณ์จึงต้องการแบบแปลนการก่อสร้างอาคารดังกล่าวเพื่อตรวจสอบว่าการก่อสร้างเป็นไปตามแบบแปลนหรือไม่ และแบบแปลนนั้นต้องได้รับการรับรองจากองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยขมิ้นจึงจะก่อสร้างได้ จึงไม่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลแต่อย่างใด

ผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยขมิ้นชี้แจงสรุปได้ความว่า เมื่อผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสาร องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยขมิ้นได้สอบถามเจ้าของแบบแปลนว่าจะเปิดเผยข้อมูลให้ผู้อุทธรณ์ทราบหรือไม่ ซึ่งเจ้าของข้อมูลแจ้งว่าไม่อนุญาตให้เปิดเผยแบบแปลนเนื่องจากเป็นลิขสิทธิ์ของเจ้าของข้อมูล ประกอบกับผู้อุทธรณ์ก็ประกอบธุรกิจโรงแรมอยู่ในบริเวณเดียวกันกับเจ้าของข้อมูล องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยขมิ้นเกรงว่าจะมีข้อขัดแย้งกันเกี่ยวกับผลประโยชน์ทางธุรกิจและจะทำให้เจ้าของข้อมูลเสียหาย จึงไม่เปิดเผยแบบแปลนให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ แบบแปลนก่อสร้างอาคารของนาย ข. ริมถนนสุพรรณศรี ติดกับบ้านเลขที่ - หมู่ที่ ๘ ตำบลห้วยขมิ้น ซึ่งแบบแปลนการก่อสร้างนั้นไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล จึงไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐในการใช้ประกอบการพิจารณาอนุมัติ อนุญาตให้บุคคลก่อสร้างอาคาร ประชาชนจึงอาจใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการก่อสร้างอาคารซึ่งรวมไปถึงแบบแปลนการก่อสร้างอาคารเพื่อตรวจสอบความมั่นคงแข็งแรงและความปลอดภัยของอาคารได้ ซึ่งในกรณีนี้ผู้อุทธรณ์ต้องการตรวจสอบว่าอาคารดังกล่าวสร้างตรงกับแบบแปลนหรือไม่ หากอาคารนั้นสร้างไม่ตรงกับแบบแปลนที่ได้รับอนุญาตก็อาจเกิดอันตรายต่อบุคคลอื่นได้ เมื่อคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะมากกว่า จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายจึงให้องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยขมิ้นเปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๕๙/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาอุดรธานี เขต ๓ เกี่ยวกับรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต ๓

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งผู้อำนวยการ - มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต ๓ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต ๓ ที่ ๑๔/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๘ เพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการร้องทุกข์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต ๓ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๗๘/๗๖ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ขณะนี้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต ๓ ได้มีคำสั่ง ลับ ที่ ๒๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรงต่อผู้อุทธรณ์ ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์จึงไม่สามารถเปิดเผยได้ เนื่องจากเป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่อยู่ระหว่างการดำเนินการสอบสวนทางวินัยที่ยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ หากเปิดเผยข้อมูลไปจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ ไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต ๓ (สพป. อุดรธานี เขต ๓) ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า สพป.อุดรธานี เขต ๓ ได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๗๘/๒๖๔ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๘ แจ้งให้โรงเรียนหัวน้ำใหญ่ประชาคม ซึ่งมีผู้อุทธรณ์เป็นผู้อำนวยการ

โรงเรียน ดำเนินการส่งตัวนาง ข. ข้าราชการครูกลับไปปฏิบัติหน้าที่ต้นสังกัดเดิม คือ โรงเรียนบ้านปาก้าว อำเภอนองหาน จังหวัดอุดรธานี ตามมติที่ประชุม อ.ก.ค.ศ.เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต ๓ ในคราวการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๘ ภายในวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ต่อมาวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ สพป.อุดรธานี เขต ๓ ได้รับรายงานจากโรงเรียนบ้านปาก้าวว่า ยังไม่ได้รับรายงานการกลับไปปฏิบัติราชการของนาง ข. สพป.อุดรธานี เขต ๓ จึงมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๗๘/๕๓๐ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ แจ้งให้โรงเรียนห้วยใหญ่ประชาคมส่งตัวนาง ข. กลับไปปฏิบัติหน้าที่ที่ต้นสังกัดเดิม และให้แจ้งเหตุผลที่ไม่ได้ดำเนินการ แล้วรายงาน สพป.อุดรธานี เขต ๓ ภายในวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ต่อมาวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๘ โรงเรียนบ้านปาก้าวได้รายงานให้ทราบว่า โรงเรียนบ้านปาก้าวยังไม่ได้รับรายงานตัวไปปฏิบัติราชการของนาง ข. ฉะนั้น เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานเกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าวประกอบการพิจารณาดำเนินการ สพป.อุดรธานี เขต ๓ จึงมีคำสั่ง ลับ ที่ ๑๔/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง และผลการสืบสวนข้อเท็จจริงปรากฏว่าพฤติกรรมของผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้อำนวยการโรงเรียนห้วยใหญ่ประชาคมมีมูลกรณีที่ถูกล่าม اتهامว่ากระทำความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง สพป.อุดรธานี เขต ๓ จึงคำสั่ง ลับ ที่ ๒๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรงแก่ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าคำสั่งดังกล่าวไม่ได้ระบุถึงพฤติกรรมแห่งความผิดของตนที่ระบุว่า มีมูลอะไร มีความผิดอะไรซึ่งไม่ชัดเจน เพื่อให้ได้ข้อมูลประกอบการพิจารณาดำเนินการร้องทุกข์ ผู้อุทธรณ์จึงยื่นคำขอรายงานผลการสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่ง สพป.อุดรธานี เขต ๓ ที่ ๑๔/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๘

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สพป.อุดรธานี เขต ๓ มีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๔๑๗๘/๙๔ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๘ และหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๗๘/๑๕๘ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการฯ ซึ่งแจ้งสรุปความได้ว่า รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงเป็นส่วนหนึ่งของสำนวนการสอบสวนทางวินัย ซึ่งในขณะนี้การดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์ยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ อยู่ในขั้นตอนที่คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยดำเนินการประชุมเพื่อพิจารณาว่ามีพยานหลักฐานใด สนับสนุนข้อกล่าวหาผู้ถูกกล่าวหาว่าได้กระทำการใดเมื่อใด อย่างไร ตามข้อ ๒๔ แห่งกฎ ก.ค.ศ.ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. ๒๕๕๐ ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงอาจส่งผลต่อการดำเนินการทางวินัยได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่ง สพป. อุดรธานี เขต ๓ ที่ ๑๔/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๘ จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของสำนวนการสอบสวนทางวินัย ซึ่งปัจจุบัน สพป.อุดรธานี เขต ๓ ยังดำเนินการทางวินัยไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงในขณะนี้จึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตาม

วัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐
จึงเห็นสมควรยังไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว คำสั่งของ สปป.อุดรธานี เขต ๓ จึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร
ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร
ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๖๐/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุเพลิงไหม้

ผู้อุทธรณ์ : นายณรงค์ กันทาตง

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สถานีตำรวจภูธรภูผิงคราชนิเวศน์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรภูผิงคราชนิเวศน์ขอสำเนาเอกสารรายงานการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุเพลิงไหม้อาคารโรงแรมอศิราแมนเนียร์ เชียงใหม่ เพื่อนำไปยื่นให้แก่บริษัทประกันภัย

สถานีตำรวจภูธรภูผิงคราชนิเวศน์มีหนังสือ ที่ ตช.๐๐๒๐.๔๗(๓๓)/๓๓๘๘ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการให้สำเนาเอกสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า รายงานการตรวจพิสูจน์ดังกล่าวเป็นความเห็นของผู้ชำนาญการภายในหน่วยงานสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งได้รับการคุ้มครองไม่ต้องเปิดเผยตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสถานีตำรวจภูธรภูผิงคราชนิเวศน์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เกิดเพลิงไหม้อาคารโรงแรมอศิราแมนเนียร์ เชียงใหม่ หลังจากเกิดเหตุพนักงานสอบสวนและเจ้าหน้าที่พิสูจน์หลักฐานได้ทำการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุ ต่อมา ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นกรรมการผู้จัดการบริษัท เค.ที. คอนสตรัคชั่น แอนท์ คอนเซิร์วแตนท์ จำกัด ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ผู้แทนสถานีตำรวจภูธรภูผิงคราชนิเวศน์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า สถานีตำรวจภูธรภูผิงคราชนิเวศน์พิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารแล้ว เห็นว่า คดีนี้อยู่ระหว่างการสอบสวนและมีผู้เกี่ยวข้องหลายฝ่าย ได้แก่ เจ้าของโรงแรม บริษัทประกันภัย และผู้รับเหมาก่อสร้าง หากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแล้วผู้เกี่ยวข้องอาจนำเอกสารไปฟ้องคดีต่อศาลซึ่งอาจมีผลกระทบต่อการสอบสวนโดยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ได้แก่ รายงานการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุเพลิงไหม้ซึ่งเจ้าหน้าที่พิสูจน์หลักฐานเป็นผู้จัดทำและมีความเห็นเกี่ยวกับการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุเพลิงไหม้ด้วย

ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์อันได้แก่รายงานการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุเพลิงไหม้นั้นเป็นการรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงของเจ้าหน้าที่พิสูจน์หลักฐานและเป็นเอกสารที่จัดทำเสร็จสิ้นแล้ว มิใช่ข้อมูลเกี่ยวกับความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้สถานีตำรวจภูธรภูผิงคราชนิเวศน์เปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๖๑/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับฎีกาเบิกจ่ายเงินโครงการจ้างเหมา

ผู้อุทธรณ์ : นายทองคำ พลสงคราม

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำเจริญ จังหวัดบึงกาฬ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำเจริญ จังหวัดบึงกาฬ มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ และวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำเจริญขอสำเนาเอกสารฎีกาเบิกจ่ายเงินโครงการก่อสร้างถนนแอสฟัลต์คอนกรีต บ้านโนนสว่าง หมู่ที่ ๑๐ งบประมาณประจำปี ๒๕๕๗

องค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำเจริญมีหนังสือ ที่ บก ๗๒๔๐๑/๓๗๕ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ปฏิเสธการให้สำเนาเอกสารตามคำขอโดยให้เหตุผลสรุปว่าเป็นเอกสารทางการเงินของราชการที่กฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยต่อบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากนี้หน่วยงานตรวจสอบของรัฐที่จัดตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญ หากผู้อุทธรณ์หรือสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำเจริญมีข้อสงสัยในการบริหารงานของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำเจริญก็สามารถตรวจสอบได้โดยการยื่นกระทู้ถามในการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำเจริญ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยชี้แจงว่า โครงการก่อสร้างดังกล่าวคณะกรรมการตรวจการจ้างยังไม่มีมติการตรวจรับให้ผ่าน และช่างผู้ควบคุมงานยังไม่ตรวจให้ผ่าน แต่องค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำเจริญออกใบฎีกาเบิกจ่ายเงินให้กับผู้รับจ้างแล้ว เป็นสาเหตุให้ถนนชำรุดเสียหายหลายหมู่บ้าน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วข้อเท็จจริงได้ความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำเจริญได้ดำเนินโครงการจ้างเหมาซ่อมสร้างผิวถนนแอสฟัลต์คอนกรีต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ จำนวน ๘ โครงการ หลังจากดำเนินโครงการเสร็จสิ้นแล้ว ผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

องค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำเจริญมีหนังสือ ที่ บก ๗๒๔๐๑/๕๙๙ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๘ ซึ่งแจ้งเหตุผลในการปฏิเสธการให้สำเนาเอกสาร สรุปว่า องค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำเจริญ ได้ดำเนินโครงการจ้างเหมาซ่อมสร้างผิวถนนแอสฟัลต์คอนกรีต ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๗ จำนวน ๘ โครงการ โดยจ้างหุ้นส่วนจำกัดลิ้มชัยเจริญเป็นผู้รับจ้างทั้ง ๘ โครงการ เมื่อผู้รับจ้าง ส่งมอบงานจ้าง คณะกรรมการตรวจการจ้างได้ทำการตรวจรับงานจ้างแล้ว เห็นว่าโครงการของ หมู่ที่ ๑๐ ผิวจราจรบางจุดไม่เรียบร้อย คณะกรรมการตรวจการจ้างส่วนใหญ่เห็นว่าผิวจราจร ที่ไม่เรียบร้อยเป็นเพียงส่วนเล็กน้อย ไม่ได้เป็นสาระสำคัญเพราะเส้นทางโครงการของหมู่ที่ ๑๐ ไม่ได้ เป็นเส้นทางสัญจรหลักของรถยนต์ เป็นเพียงถนนซอยแยกที่ใช้ในการเดินทางของประชาชน เพียงบางส่วน คณะกรรมการตรวจการจ้างส่วนใหญ่จึงได้ลงนามตรวจรับการจ้าง โดยคณะกรรมการ ตรวจการจ้าง ๒ คนไม่ได้ลงนามตรวจรับการจ้าง องค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำเจริญจึงได้อนุมัติ เบิกจ่ายเงินให้กับผู้รับจ้างโดยถูกต้องตามระเบียบ หลังจากนั้นผู้อุทธรณ์ได้ขอสำเนาฎีกาเบิกจ่ายเงิน โครงการของหมู่ที่ ๑๐ เพียงโครงการเดียว องค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำเจริญไม่ทราบว่าผู้อุทธรณ์ มีจุดประสงค์ใด เนื่องจากโครงการซ่อมสร้างผิวถนนทั้ง ๘ โครงการมีลักษณะเดียวกัน ผู้รับจ้าง รายเดียวกัน และเอกสารฎีกาเบิกจ่ายเงินเป็นเอกสารทางการเงินที่ไม่ได้จัดไว้ให้ประชาชนตรวจสอบ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นประธานสภา องค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำเจริญ มีสิทธิตั้งกระทู้ถามนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในการประชุม สภาองค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำเจริญเกี่ยวกับงานในหน้าที่ได้ ประธานสภาองค์การบริหาร ส่วนตำบลไม่มีอำนาจหน้าที่ในการขอเอกสารเพื่อตรวจสอบการเบิกจ่ายเงิน ตามมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และตามระเบียบ กระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงินและการตรวจ เงินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๗๕

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้แก่ฎีกาเบิก จ่ายเงินโครงการก่อสร้างถนนแอสฟัลต์คอนกรีต บ้านโนนสว่าง หมู่ที่ ๑๐ งบประมาณประจำปี ๒๕๕๗ ซึ่งเป็นเอกสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างที่ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว เป็นข้อมูลข่าวสาร ที่เปิดเผยได้เพื่อความโปร่งใส ตรวจสอบได้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งมีเจตนารมณ์ให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารการดำเนินงานของรัฐโดยกำหนดให้บุคคลมีสิทธิ เข้าตรวจสอบ ขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการได้

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้องค์การบริหารส่วนตำบลถ้ำเจริญเปิดเผยโดยให้ สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๖๒/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสถานีตำรวจภูธรบ่อทอง จังหวัดชลบุรี เกี่ยวกับ
สำนวนการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สถานีตำรวจภูธรบ่อทอง จังหวัดชลบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ถูกดำเนินคดีอาญาข้อหาข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่น โดยขู่เข็ญด้วยประการใด ๆ โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยผู้นั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ และพรากผู้เยาว์อายุ กว่า ๑๕ ปีแต่ยังไม่เกิน ๑๘ ปี ไปเสียจากบิดามารดาผู้ปกครองไปเพื่อการอนาจาร ต่อมาอัยการจังหวัดชลบุรีมีคำสั่ง เด็ดขาดไม่ฟ้อง ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงสถานีตำรวจภูธรบ่อทอง ขอคัดสำเนา สำนวนการสอบสวนคดีเลขที่ ๕๖/๒๕๕๖ ทั้งหมด เพื่อดำเนินการส่งเรื่องให้ทางกระทรวงยุติธรรมดำเนินการขอคืน ค่าเสียหายต่อไป

สถานีตำรวจภูธรบ่อทองมีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๑๗ (ขบ)๕(๑๑)/๓๙๐๐ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า สำนวนการสอบสวนดังกล่าวพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรบ่อทอง ได้ส่ง ให้อัยการจังหวัดชลบุรีไปทั้งหมดแล้วประกอบกับการคัดสำนวนการสอบสวนนั้นอยู่ในอำนาจของพนักงานอัยการ จังหวัดชลบุรี จึงขอให้ผู้อุทธรณ์ดำเนินการยื่นคำร้องต่ออัยการจังหวัดชลบุรีต่อไป

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ การบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงสถานีตำรวจภูธรบ่อทอง ขอคัดสำเนาสำนวนการสอบสวนคดีเลขที่ ๕๖/๒๕๕๖ ทั้งหมด โดย สถานีตำรวจภูธรบ่อทองได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ดำเนินการยื่นคำร้องต่ออัยการจังหวัดชลบุรีต่อไป ผู้อุทธรณ์จึง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สถานีตำรวจภูธรบ่อทองมีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๑๗ (ขบ)๕(๑๑)/๑๘๙๒ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๘ แจ้งว่า สำนวนคดีอาญาดังกล่าวไม่ได้อยู่ในความครอบครองของพนักงานสอบสวน เนื่องจากได้ส่งสำนวนคดีอาญาทั้งหมดให้กับพนักงานอัยการไว้พิจารณาแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ สำนวนการสอบสวนคดีเลขที่ ๕๖/๒๕๕๖ ทั้งหมด ซึ่งสถานีตำรวจภูธรบ่อทองชี้แจงว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารอยู่ในความครอบครอง จึงเป็นกรณีที่หน่วยงานแจ้งว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ ดังนั้น จึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าสถานีตำรวจภูธรบ่อทองไม่มีข้อมูลข่าวสารอยู่ในความครอบครอง สามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๓ ประกอบกับมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้ตรวจสอบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๖๓/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารการนำเข้าชิ้นส่วนรถยนต์โตโยต้า
รุ่นพริอุส

ผู้อุทธรณ์ : นายปวิช ปิยภคพงศ์

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ขอสำเนาเอกสารเกี่ยวกับการนำเข้าชิ้นส่วนรถยนต์โตโยต้า รุ่นพริอุส ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๕๓ ถึง พ.ศ. ๒๕๕๗ ของบริษัทโตโยต้า มอเตอร์ ประเทศไทย จำกัด ตามประกาศกระทรวงอุตสาหกรรม เรื่อง วิธีการในการขออนุมัตินำเข้าชิ้นส่วนรถยนต์ที่มีถิ่นกำเนิดจากญี่ปุ่น โดยได้รับสิทธิชำระภาษีตามความตกลงระหว่างราชอาณาจักรไทยและญี่ปุ่นสำหรับความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจ

สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมมีหนังสือ ที่ อก ๐๘๐๕/๖๐๕ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการให้สำเนาเอกสารโดยให้เหตุผลสรุปว่า เป็นเอกสารแสดงข้อมูลของบริษัทโตโยต้าฯ การเปิดเผยจะต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากบริษัทโตโยต้าฯ มิฉะนั้นจะเป็นการละเมิดสิทธิเจ้าของข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า กระทรวงอุตสาหกรรมได้ออกประกาศ เรื่อง วิธีการในการขออนุมัตินำเข้าชิ้นส่วนรถยนต์ที่มีถิ่นกำเนิดจากญี่ปุ่น โดยได้รับสิทธิชำระภาษีตามความตกลงระหว่างราชอาณาจักรไทยและญี่ปุ่นสำหรับความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจ (JTEPA) ซึ่งบริษัทโตโยต้าฯ ได้นำเข้าชิ้นส่วนรถยนต์รุ่นพริอุสโดยขอใช้สิทธิชำระภาษีตามประกาศดังกล่าว หลังจากนั้นผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ผู้อุทธรณ์เป็นบรรณาธิการบริหารหนังสือพิมพ์เอซีนิวส์ ต้องการข้อมูลข่าวสารที่บริษัทโตโยต้าฯ ยื่นคำขออนุญาตนำเข้าชิ้นส่วนรถยนต์ที่มีถิ่นกำเนิดจากญี่ปุ่นเพื่อใช้ในการประกอบหรือผลิตรถยนต์นั่งรุ่นพริอุสโดยได้รับสิทธิชำระภาษีตามความตกลง JTEPA เพื่อตรวจสอบว่าบริษัทโตโยต้าฯ นำรถยนต์รุ่นพริอุสเข้ามาขายในประเทศไทยโดยชำระภาษี

ถูกต้องหรือไม่ โดยเงื่อนไขการได้รับสิทธิชำระภาษีตามความตกลง JTEPA นั้น ต้องเป็นการนำเข้าชิ้นส่วนรถยนต์มาประกอบหรือผลิตเป็นรถยนต์ในประเทศไทย แต่ผู้อุทธรณ์ได้ข้อมูลว่าที่ผ่านมาบริษัทโตโยต้าฯ นำรถยนต์รุ่นพริอุสเข้ามาทั้งคันไม่ได้นำเข้ามาเป็นชิ้นส่วนซึ่งต้องเสียภาษีอีกอัตราหนึ่ง ซึ่งสูงกว่าการนำเข้ามาเป็นชิ้นส่วน และผู้อุทธรณ์ทราบว่ากรมศุลกากรเคยตรวจสอบการชำระภาษีรถยนต์รุ่นพริอุสประจำปี ๒๕๕๓-๒๕๕๕ แล้วมีคำสั่งว่าไม่เข้าเงื่อนไขการได้รับสิทธิชำระภาษีตามความตกลง JTEPA ทำให้บริษัทโตโยต้าฯ ต้องชำระภาษีในอัตราที่สูงกว่า แต่บริษัทโตโยต้าฯ ได้อุทธรณ์คำสั่งนั้น ทั้งนี้ การนำเข้าชิ้นส่วนรถยนต์เข้ามาประกอบเป็นรถยนต์ในประเทศไทยนั้นต้องได้รับอนุญาตจากกระทรวงอุตสาหกรรมให้ผลิตรถยนต์ และต้องมีเอกสารรายการผลิตประกอบด้วย แต่ผู้อุทธรณ์สืบทราบว่าบริษัทโตโยต้าฯ ไม่มีรายการผลิต และไม่มี การนำเข้าชิ้นส่วนรถยนต์เข้ามาประกอบในประเทศไทย โดยบริษัทโตโยต้าฯ นำรถยนต์พริอุสเข้ามาทั้งคัน ผู้อุทธรณ์จึงต้องการเอกสารเพื่อตรวจสอบว่ากระทรวงอุตสาหกรรมได้อนุญาตให้บริษัทโตโยต้าฯ ดำเนินการผลิตรถยนต์พริอุสหรือไม่ ถ้าอนุญาตก็ต้องมีเอกสารรายการผลิต

ผู้แทนสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ในการพิจารณาคำขออนุญาตรับสิทธิชำระภาษีตามความตกลง JTEPA นั้น กระทรวงอุตสาหกรรมจะพิจารณาจากเอกสารโดยไม่ไต่ลงไปตรวจสอบในพื้นที่ เมื่ออนุญาตแล้วจะส่งเอกสารให้กรมศุลกากรและบริษัทผู้ขออนุญาตทราบ โดยกรมศุลกากรจะตรวจสอบว่าชิ้นส่วนใดที่สามารถนำเข้าได้ กรณีบริษัทโตโยต้าฯ นั้นมีเอกสารยืนยันว่ามีโรงงานผลิตอยู่ในประเทศไทย กระทรวงอุตสาหกรรมพิจารณาเอกสารแล้วเชื่อว่ามี การประกอบรถยนต์ในประเทศไทยจริง จึงอนุญาตให้ได้รับสิทธิชำระภาษีตามความตกลง JTEPA ทั้งนี้ การขอรับสิทธิชำระภาษีตามความตกลง JTEPA บริษัทโตโยต้าฯ ต้องชี้แจงรายละเอียดของชิ้นส่วนต่างๆ และแจ้งว่าประสงค์จะขอรับสิทธิฯ ในชิ้นส่วนใด ทั้งต้องมีแผนภาพแสดงให้เห็นด้วยว่าชิ้นส่วนนั้นอยู่ส่วนใดของรถยนต์ มีคุณสมบัติอย่างไร และต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับรูปร่างลักษณะของชิ้นส่วนนั้น ทั้งนี้ รถยนต์แต่ละรุ่นและแต่ละยี่ห้อจะมีการออกแบบแตกต่างกัน ข้อมูลดังกล่าวจึงเป็นความลับทางการค้า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงประกอบด้วยข้อมูลด้านเทคนิคการค้า ชิ้นส่วน การออกแบบ ราคา การเปิดเผยอาจก่อให้เกิดความได้เปรียบเสียเปรียบทางการค้ากับบริษัทคู่แข่ง ซึ่งสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมได้สอบถามบริษัทโตโยต้าฯ แล้วได้รับแจ้งว่าไม่ยินยอมให้เปิดเผย เพราะเป็นการเปิดเผยความลับทางการค้าของบริษัทโตโยต้าฯ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมจึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

ในระหว่าง การพิจารณาเรื่องอุทธรณ์ บริษัท โตโยต้าฯ มีหนังสือถึงคณะกรรมการฯ คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ประกอบด้วยเอกสารแสดงเทคนิค รายละเอียดเกี่ยวกับการประกอบชิ้นส่วนรถยนต์ การกำหนดราคา ชิ้นส่วนของซัพพลายเออร์ รูปลักษณะ เทคนิค ประเทศถิ่นกำเนิดของชิ้นส่วน แผนงานการผลิตในปีต่อไป โดยรถยนต์รุ่นพริอุส เป็นรถยนต์ไฮบริด ใช้เทคนิคและวิศวกรรมยานยนต์ในการผลิตแตกต่างจากรถยนต์ยี่ห้ออื่น ชิ้นส่วนที่นำมาประกอบรถยนต์แต่ละยี่ห้อจะมีความแตกต่างกัน เป็นเทคนิคเฉพาะของรถยนต์แต่ละยี่ห้อ จึงเป็นความลับทางการค้า ถ้ามีบุคคลอื่นมาขอข้อมูลข่าวสารนี้ได้ ต่อไปก็อาจมีผู้ประกอบการรถยนต์ซึ่งเป็นบริษัทคู่แข่งมาขอข้อมูลด้วยซึ่งอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้คัดค้าน หากผู้อุทธรณ์เห็นว่าผู้คัดค้านนำชิ้นส่วนรถยนต์เข้ามาโดยผิดเงื่อนไข หรือต้องการทราบว่าผู้คัดค้านนำชิ้นส่วนรถยนต์เข้ามาโดยเสียภาษีถูกต้องหรือไม่ก็ควรทำหนังสือสอบถามสำนักงาน

เศรษฐกิจอุตสาหกรรมโดยไม่จำเป็นต้องขอเอกสารเพื่อตรวจสอบเองแต่อย่างใด นอกจากนี้ ผู้คัดค้านเกรงว่าผู้อุทธรณ์อาจนำข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ไปเป็นเครื่องมือในการเสนอข่าวทางหนังสือพิมพ์ซึ่งจะทำให้ประชาชนเข้าใจผิด ซึ่งที่ผ่านมาผู้อุทธรณ์เคยเสนอข่าวทางหนังสือพิมพ์พาดพิงผู้คัดค้านในลักษณะกล่าวหาว่าผู้คัดค้านโก่งภาษี ประกอบกับกรมศุลกากรเคยแจ้งผลการประเมินภาษีอากรสินค้าตามที่สำแดงในใบขนสินค้าขาเข้า ขึ้นส่วนประกอบของรถยนต์รุ่นพรีอุส โดยให้ผู้คัดค้านชำระภาษีอากรเพิ่ม แต่ผู้คัดค้านได้อุทธรณ์ผลการประเมินต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ กรมศุลกากรต่อมาคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ยกอุทธรณ์ของผู้คัดค้าน ผู้คัดค้านจึงฟ้องกรมศุลกากรกับพวก ต่อศาลภาษีอากรกลาง ขอให้เพิกถอนคำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ และการประเมินของเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติศุลกากร พระพุทธศักราช ๒๔๖๙ ปัจจุบันคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาล ดังนั้น ผู้อุทธรณ์จึงควรรอฟังผลการพิจารณาพิพากษาของศาล

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้ว เห็นว่า ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อตรวจสอบว่าบริษัท โตโยต้าฯ ชำระภาษีนำเข้าขึ้นส่วนรถยนต์รุ่นพรีอุสถูกต้องหรือไม่ โดยข้อเท็จจริงปรากฏว่ากรมศุลกากรแจ้งว่าการนำเข้ารถยนต์รุ่นพรีอุสนั้นไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะได้รับสิทธิชำระภาษีตามความตกลง JTEPA บริษัท โตโยต้าฯ ได้อุทธรณ์ผลการประเมินดังกล่าวต่อคณะกรรมการวินิจฉัยอากรศุลกากร ซึ่งคณะกรรมการดังกล่าวได้ยกอุทธรณ์ บริษัท โตโยต้าฯ จึงได้ฟ้องกรมศุลกากร และคณะกรรมการวินิจฉัยอากรศุลกากร ต่อศาลภาษีอากรกลาง ขณะนี้คดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาล ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาคดีของศาลที่ยังดำเนินการไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้น คณะกรรมการฯ เห็นชอบด้วย

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๖๔/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรภาค ๗ จังหวัดนครปฐม เกี่ยวกับ
เอกสารการเสนอและทำความเข้าใจของเจ้าหน้าที่

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ตำรวจภูธรภาค ๗ จังหวัดนครปฐม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ประชาชนในเขตตำบลดอนคา อำเภอ
อุทุมพร จังหวัดสุพรรณบุรี ได้ร้องเรียนและกล่าวหา พ.ต.ท. ข. (ชื่อเดิม ค.) อดีต สวป.สภ. อุทุมพร
จังหวัดสุพรรณบุรี ว่ามีพฤติการณ์เรียกรับผลประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมายจากประชาชนใน
พื้นที่ และตำรวจภูธรภาค ๗ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว ผู้อุทธรณ์ได้
มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ และลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้บัญชาการ
ตำรวจภูธรภาค ๗ ขอสำเนาเอกสารการเสนอและทำความเข้าใจของเจ้าหน้าที่ระดับสารวัตรที่
ประมวลเรื่องเกี่ยวกับกรณีที่ พ.ต.ท. ข. หรือ ค. ถูกตั้งกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่ง
ตำรวจภูธรภาค ๗ ในเรื่องเรียกรับผลประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมายจากประชาชนในพื้นที่

ตำรวจภูธรภาค ๗ มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๒๒.๑๓๓/๖๒๔๒ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๘
ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า การขอคัดสำเนาเอกสารการเสนอและทำความเข้าใจของเจ้าหน้าที่เรื่องดังกล่าวเป็น
ความเห็นหรือคำแนะนำภายในของตำรวจภูธรภาค ๗ ในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ซึ่งมีการเสนอ
ความเห็นหลายชั้น ในแต่ละชั้นอาจมีความเห็นแตกต่างกันเป็นการให้อิสระต่อเจ้าหน้าที่โดยไม่ถูก
แทรกแซง การเปิดเผยอาจเกิดผลกระทบต่อความเป็นอิสระในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่
จึงมีความเห็นไม่เปิดเผย เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะอาจมีคำสั่งไม่ต้องเปิดเผย
ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๓)

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการ
เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๗ ขอสำเนาเอกสารการเสนอและทำความเข้าใจความเห็นของเจ้าหน้าที่ระดับสารวัตรที่ประมวลเรื่องเกี่ยวกับกรณีที่ พ.ต.ท. ข. หรือ ค. ถูกตั้งกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งตำรวจภูธรภาค ๗ ในเรื่องเรียกรับผลประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมายจากประชาชนในพื้นที่ แต่ตำรวจภูธรภาค ๗ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ตำรวจภูธรภาค ๗ มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๒๒.๑๗๓/๔๘๙๖ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ และ ที่ ตช ๐๐๒๒.๑๗๓/๘๗๒๖ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จัดส่งข้อมูลข่าวสารพร้อมคำชี้แจงเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ชี้แจงรายละเอียดดังนี้

๑. ผู้อุทธรณ์อายุ ๕๗ ปี อยู่บ้านเลขที่ - หมู่ - ถนนมัลลย์แมน ตำบลจระเข้สามพัน อำเภอร่องทอง จังหวัดสุพรรณบุรี ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๘ เรื่องอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งเป็นผู้ร้องเรียนและกล่าวหา พ.ต.ท. ค. หรือ ข. อดีตสารวัตรป้องกันปราบปรามสถานีตำรวจภูธรอุททอง จังหวัดสุพรรณบุรี และตำรวจภูธรภาค ๗ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้สืบสวนข้อเท็จจริงเสนอตำรวจภูธรภาค ๗ และสำนักงานตำรวจแห่งชาติไปแล้ว

๒. ตามที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่า ตนเองเป็นบุคคลที่ได้รับมอบหมายจากผู้เสียหายในเรื่องดังกล่าวนี้ และยังเป็นผู้ร้องให้ตำรวจภูธรภาค ๗ สำนักงานตำรวจแห่งชาติดำเนินการทางวินัย พ.ต.ท. ค. หรือ ข. นั้น จากการตรวจสอบผู้ร้องไม่ได้เป็นผู้เสียหายหรือมีส่วนได้ส่วนเสียกับเรื่องที่เกิดขึ้น และไม่ปรากฏเอกสารการสอบปากคำผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้ร้อง อีกทั้งไม่ปรากฏเอกสารว่าได้รับมอบหมายจากผู้ใดซึ่งได้รับความเสียหายตามที่ผู้อุทธรณ์กล่าวอ้าง

๓. ผู้อุทธรณ์อ้างว่าในฐานะเป็นบุคคลตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๙ วรรคท้าย ย่อมมีสิทธิตรวจสอบ ขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารได้ แต่กรณีร้องขอของผู้อุทธรณ์นั้น ได้ขอสำเนาเอกสารการเสนอและทำความเข้าใจความเห็นของเจ้าหน้าที่ระดับสารวัตรที่ประมวลเรื่องดังกล่าวทั้งหมด ที่เสนอ

ผู้บังคับบัญชาในแต่ละระดับจนถึงผู้มีอำนาจสั่งสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ทำความเข้าใจเกี่ยวกับคำสั่งที่เป็นยุติของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

เนื่องจากสำนวนการสอบสวนคดีวินัยดังกล่าวมีการทำความเข้าใจหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ซึ่งไม่ใช่รายงานข้อเท็จจริงและข้อมูลข่าวสารที่นำมาใช้ในการทำความเข้าใจหรือคำแนะนำภายในดังกล่าว อีกทั้งการตัดสินใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งอาจมีเจ้าหน้าที่หรือผู้เกี่ยวข้องเสนอความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาหลายชั้น ซึ่งแต่ละชั้นอาจมีความเห็นต่างกัน ดังนั้น ความเป็นอิสระในการเสนอความเห็นอย่างเต็มที่โดยไม่ถูกรบกวนก่อนมีผลยุติจึงเป็นสิ่งจำเป็น ซึ่งการให้สำเนาเอกสารดังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่อความเป็นอิสระในการทำงานของเจ้าหน้าที่ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๓)

ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ร้องขอเป็นข้อเท็จจริงหรือขั้นตอนหนึ่งในการรวบรวมข้อเท็จจริงที่นำไปสู่การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรง ซึ่งยังอยู่ระหว่างการสอบสวน หากเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ ตามมาตรา ๑๕ (๒)

ส่วนเอกสารการสืบสวนรายงานข้อเท็จจริงเพิ่มเติมอื่น ๆ และข้อกฎหมายเพื่อประมวลเรื่องและทำความเข้าใจเสนอให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาสั่งการตามกฎหมาย ตำรวจภูธรภาค ๗ มีหนังสือ ที่ ๐๐๒๒.๑๗๔/๒๘๐๒ ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๘ ส่งเรื่องให้กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาผู้มีอำนาจเป็นผู้พิจารณาดำเนินการต่อไปแล้ว และได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ตามหนังสือตำรวจภูธรภาค ๗ ที่ ตช ๐๐๒๒.๑๗๔/๗๐๙ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๘ และสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๓๔๘/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๘ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง พ.ต.ท. ข. หรือ ค. ซึ่งยังอยู่ระหว่างการสอบสวนทางวินัย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นเอกสารการเสนอและทำความเข้าใจของเจ้าหน้าที่ระดับสารวัตรที่ประมวลเรื่องเกี่ยวกับกรณี พ.ต.ท. ข. หรือ ค. ถูกตั้งกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งตำรวจภูธรภาค ๗ ในเรื่องเรียกรับผลประโยชน์โดยมิชอบด้วยกฎหมายจากประชาชนในพื้นที่ ซึ่งอยู่ระหว่างการดำเนินการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงยังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่ตำรวจภูธรภาค ๗ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ
ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร
ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๖๕/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลศรีสะเกษ
เกี่ยวกับการคัดเลือกเข้ารับการประเมินผลงาน

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : โรงพยาบาลศรีสะเกษ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ
โรงพยาบาลศรีสะเกษ มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลศรีสะเกษ
เพื่อขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง ได้แก่

๑. ใบสมัครและเอกสารประกอบการคัดเลือกที่จะเข้ารับการประเมินผลงาน
พยาบาลวิชาชีพ (ด้านการพยาบาล) ชำนาญการพิเศษ งานรักษาพยาบาลชุมชน กลุ่มงานเวชกรรม
สังคม เลขที่ตำแหน่ง ๗๕๓๘๘ ของนาง ข. ผู้ได้รับการคัดเลือกฯ

๒. ใบสมัครและเอกสารประกอบการคัดเลือกที่จะเข้ารับการประเมินผลงาน
พยาบาลวิชาชีพ (ด้านการพยาบาล) ชำนาญการพิเศษ งานรักษาพยาบาลชุมชน กลุ่มงานเวชกรรม
สังคม เลขที่ตำแหน่ง ๗๕๓๘๘ ของผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นผู้สมัครและมีสิทธิเข้ารับการคัดเลือกฯ

โรงพยาบาลศรีสะเกษมีหนังสือ ที่ ศก ๐๐๓๒.๒/๕๗๑๖ ลงวันที่
๒๔ กันยายน ๒๕๕๘ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารรายการที่ ๑ โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิ
ส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของโรงพยาบาลศรีสะเกษ

ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่จัดส่งมาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สมัครและมีสิทธิเข้ารับการคัดเลือกบุคคลเพื่อเข้ารับการประเมินผลงานตำแหน่ง พยาบาลวิชาชีพ (ด้านการพยาบาล) ชำนาญการพิเศษ แต่ไม่ได้รับคัดเลือก ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับใบสมัครและเอกสารประกอบการคัดเลือกของผู้ที่ได้รับการคัดเลือก แต่โรงพยาบาลศรีสะเกษปฏิเสธการเปิดเผย

ชั้นพิจารณา โรงพยาบาลศรีสะเกษมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศก ๐๐๓๒.๒/๖๓๖๗ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ ส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณาพร้อมชี้แจงสรุปได้ความว่า กรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดใบสมัครและเอกสารประกอบการคัดเลือกที่จะเข้า รับการประเมินผลงานพยาบาลวิชาชีพ (ด้านการพยาบาล) ชำนาญการพิเศษ งานรักษาพยาบาล ชุมชน กลุ่มงานเวชกรรมสังคม เลขที่ตำแหน่ง ๗๕๓๘๘ ของนาง ข. ซึ่งเป็น ผู้ได้รับการคัดเลือก นั้น ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อ หน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมีได้...” ซึ่งนาง ข. ไม่ยินยอมให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ประกอบกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล มีรายละเอียดเกี่ยวกับประวัติ การศึกษา ประวัติการทำงานและเงินเดือน การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจึงเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ต่อมาโรงพยาบาลศรีสะเกษมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศก ๐๐๓๒.๒/๗๓๓๕ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมสรุปว่า โรงพยาบาลศรีสะเกษได้ดำเนินการตาม ประกาศคณะกรรมการคัดเลือกบุคคลฯ เรื่องรับสมัครคัดเลือกข้าราชการเพื่อเลื่อนระดับชำนาญ การพิเศษ โรงพยาบาลศรีสะเกษ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดศรีสะเกษ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๗ ซึ่งได้กำหนดหลักเกณฑ์ในการพิจารณาคัดเลือกบุคคลโดยพิจารณาจากองค์ประกอบและ กำหนดการให้คะแนนในแต่ละองค์ประกอบ ดังนี้

ก. ความรู้ความสามารถและความชำนาญการในการปฏิบัติงาน พิจารณา โดยคำนึงถึงคุณวุฒิการศึกษา ความรู้ความสามารถ ทักษะ และความชำนาญในการปฏิบัติงาน ด้านนั้น ซึ่งอาจพิจารณาจากข้อมูลการประเมินผลงานประจำปีของข้าราชการผู้นั้นในระยะที่ ผ่านมา (๒๐ คะแนน)

ข. ระยะเวลาการดำรงตำแหน่ง พิจารณาโดยคำนึงถึงระยะเวลาดำรง ตำแหน่งในสายงานที่จะแต่งตั้งหรือสายงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือระยะเวลาที่เคยปฏิบัติงาน เกี่ยวข้องหรือเกื้อกูลกับตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง (๒๐ คะแนน)

ค. การปฏิบัติตนที่เหมาะสมกับการเป็นข้าราชการ พิจารณาโดยคำนึงถึง ความประพฤติ การรักษาวินัย ความขยันหมั่นเพียร ความอดุสาหะ การอุทิศเวลาให้กับราชการ (๒๐ คะแนน)

ง. ผลงานหรือผลการปฏิบัติงาน พิจารณาโดยคำนึงถึงคุณภาพของผลงาน หรือผลการปฏิบัติงาน ประโยชน์ของผลงานต่อราชการ วงการวิชาการหรือวิชาชีพ (๓๐ คะแนน)

จ. เกณฑ์อื่นๆ เช่น ภาวะผู้นำ มนุษย์สัมพันธ์ ความเสียสละ (๑๐ คะแนน)

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ใบสมัคร และเอกสารประกอบการคัดเลือกที่จะเข้ารับการประเมินผลงานพยาบาลวิชาชีพ (ด้านการพยาบาล) ข้าราชการพิเศษ งานรักษาพยาบาลชุมชน กลุ่มงานเวชกรรมสังคม เลขที่ ตำแหน่ง ๗๕๓๘๘ ของนาง ข. ซึ่งเป็นผู้ได้รับการคัดเลือก เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคัดเลือก ให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ผู้อุทธรณ์เป็นผู้สมัครและมีสิทธิเข้ารับการ คัดเลือกในตำแหน่งดังกล่าว จึงมีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องที่จะตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสของ กระบวนการคัดเลือก ถึงแม้ว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะมีข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ ประวัติ การศึกษา ประวัติการทำงานและเงินเดือน รวมอยู่ด้วย แต่ข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวเป็นข้อมูล ที่ใช้ประกอบการพิจารณาคัดเลือกตามหลักเกณฑ์ที่หน่วยงานกำหนด ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการ ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่ เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบ เพื่อความ โปร่งใส ตรวจสอบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้โรงพยาบาลศรีสะเกษเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารตามอุทธรณ์พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๖๖/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองปฏิบัติการดับเพลิง สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
เกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัย

ผู้อุทธรณ์ : พันจ่าอากาศเอก ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กองปฏิบัติการดับเพลิง สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า พ.อ.อ. ก. ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งเจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทา
สาธารณภัยชำนาญการ สถานีดับเพลิงบางซื่อ กองปฏิบัติการดับเพลิง ๓ ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยและถูก
ลงโทษตัดเงินเดือนในอัตราร้อยละ ๒ เป็นเวลา ๒ เดือน ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ที่ กท ๑๘๐๖(๙)/- ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๘
ถึงกองปฏิบัติการดับเพลิง ๓ สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ขอสำเนาการสอบสวนกรณีผู้อุทธรณ์ยังป็น
ชมขุนาย ข. ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗

สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยมีหนังสือ ที่ กท ๑๘๐๑/๖๐๖๙ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม
๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการกองปฏิบัติการดับเพลิง ๓ เพื่อแจ้งให้หัวหน้าสถานีดับเพลิงบางซื่อแจ้งต่อผู้อุทธรณ์ว่า
ขณะนี้สำนวนการสอบสวนอยู่ในขั้นตอนการพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรม
กรุงเทพมหานคร ซึ่งยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ ทั้งนี้ เป็นไปตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล
ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ในชั้นนี้จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ
การบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มี
หนังสือถึงกองปฏิบัติการดับเพลิง ๓ สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ขอสำเนาการสอบสวนกรณี
ผู้อุทธรณ์ยังป็นชมขุนาย ข. ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ แต่กองปฏิบัติการดับเพลิง ๓ สำนักป้องกันและ
บรรเทาสาธารณภัยปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร
ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานเลขาธิการ สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กท ๑๘๐๑/๖๒๑๖ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ขี้แจงว่า ขณะนี้สำนวน
การสอบสวนอยู่ในขั้นตอนการพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมกรุงเทพมหานคร
ซึ่งยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยสำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยมีคำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนผู้อุทธรณ์แล้ว การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงจึงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารนั้นเพื่อปกป้องส่วนได้เสียของตน ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ยกเว้นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ วัน เดือน ปีเกิด อายุ ชื่อบิดา มารดาพยาน ที่อยู่ อาชีพ เลขประจำตัวประชาชน และศาสนา การเปิดเผยจะเป็นการรุกร้าสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงควรปกปิดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ยกเว้นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ วัน เดือน ปีเกิด อายุ ชื่อบิดา มารดาพยาน ที่อยู่ อาชีพ เลขประจำตัวประชาชน และศาสนา ให้ปกปิดไว้ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๖๗/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยจั่ว จังหวัดกาฬสินธุ์
เกี่ยวกับการกระทำผิดระเบียบวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยจั่ว จังหวัดกาฬสินธุ์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่านาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยจั่ว ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดระเบียบวินัย กรณีเบิกค่าเช่าบ้านไม่เป็นไปตามระเบียบ และไม่สนองนโยบายผู้บริหาร ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยจั่ว ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. เอกสารข้อมูลสรุปผลการสอบข้อเท็จจริงกรณีปลัดเบิกค่าเช่าบ้านไม่เป็นไปตามระเบียบ
๒. เอกสารร้องเรียนกรณีปลัดไม่สนองนโยบายผู้บริหาร

องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยจั่วมีหนังสือตอบท้ายคำขอของผู้อุทธรณ์ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ ว่าไม่อนุญาต

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยจั่วขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ ดังกล่าวข้างต้น แต่องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยจั่วปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยจั่วมีหนังสือลับ ที่ กส ๗๒๑๐๐/๒๕ ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ ขึ้นแจ้ง ดังนี้

๑. การเบิกค่าเช่าบ้านย้อนหลังของผู้อุทธรณ์เป็นการกระทำโดยมิชอบ ซึ่งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงได้แจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยจั่วดำเนินการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยจั่วจึงได้ดำเนินการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงและอยู่ระหว่างการขอให้พักราชการผู้อุทธรณ์ไว้ก่อนจนกว่าการสอบสวนวินัยเสร็จสิ้น

๒. กรณีนายกองค้การบริหารส่วนตำบลห้วยแก้วกล่าวหาปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแก้ว ไม่สนองนโยบาย นั้น เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่ยอมดำเนินโครงการบริการสาธารณะโดยไม่แจ้งเหตุผลว่ามีระเบียบ กฎหมายหรือหนังสือสั่งการหรือเหตุที่ไม่สามารถดำเนินการได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยที่ยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแก้ว ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงชอบแล้ว

๒. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นการกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่าไม่สนองนโยบายในการบริหารราชการเห็นว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องโดยตรงในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ จึงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ในการปกป้องสิทธิของตน ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และให้องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแก้ว จังหวัดกาฬสินธุ์ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๖๘/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์ เกี่ยวกับการกระทำผิด
ระเบียบวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอยางตลาด จังหวัดกาฬสินธุ์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่านาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยวัง
ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดระเบียบวินัย กรณีเบิกค่าเช่าบ้านไม่เป็นไปตามระเบียบ และไม่สนองนโยบายผู้บริหาร
ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ที่ พิเศษ/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงนายอำเภอยางตลาด ขอข้อมูลข่าวสาร
จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. เอกสารข้อมูลสรุปผลการสอบข้อเท็จจริงกรณีปลัดเบิกค่าเช่าบ้านไม่เป็นไปตามระเบียบ
๒. เอกสารร้องเรียนกรณีปลัดไม่สนองนโยบายผู้บริหาร

อำเภอยางตลาดมีหนังสือที่ กส ๐๐๒๓.๑๖/๓๕๑๕ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๘
ถึงผู้อุทธรณ์ว่า อำเภอฟิจรณาในประเด็นดังกล่าวข้างต้นแล้ว ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ กรณีขอเอกสารข้อมูลสรุปผลการสอบข้อเท็จจริง กรณีปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล
ห้วยวัง เบิกค่าเช่าบ้านไม่เป็นไปตามระเบียบ

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า อำเภอมิคำสั่งแต่งตั้งกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว
ตามคำสั่งอำเภอยางตลาด ที่ ๑๑๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๘ และคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง
ได้สรุปผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงเสร็จเรียบร้อยแล้ว และนายอำเภอได้เห็นชอบตามที่คณะกรรมการตรวจสอบ
ข้อเท็จจริงเสนอ พร้อมทั้งได้แจ้งผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงไปยังสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๗ และองค์การบริหาร
ส่วนตำบลห้วยวังเพื่อดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป กรณีจึงไม่อาจให้ตรวจดูเอกสารหรือพยานหลักฐานสรุปผล
การสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าวได้

ประเด็นที่ ๒ กรณีขอเอกสารร้องเรียน กรณีนายกององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยวังกล่าวหาปลัด
องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยวัง ไม่สนองนโยบาย

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ภรรยาของผู้อุทธรณ์ได้ยื่นหนังสือขอคัดสำเนาเอกสาร และอำเภอยาง
ตลาดแจ้งผลการพิจารณาว่า เอกสารที่ขอสำเนาดังกล่าวเป็นเอกสารส่วนบุคคลไม่สามารถที่จะเปิดเผยได้ ตามมาตรา
๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเอกสารดังกล่าวอำเภอได้รายงานความขัดแย้ง

ระหว่างพนักงานส่วนตำบลขัดแย้งกับนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหัวจัว ให้ประธานคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดกาฬสินธุ์ ทราบแล้ว กรณีจึงพิจารณาว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับทราบผลการยื่นขอเอกสารดังกล่าวจากภรรยาแล้ว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงอำเภอขามเฒ่า ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ ดังกล่าวข้างต้น แต่อำเภอขามเฒ่า ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย อำเภอขามเฒ่ามีหนังสือที่ กส ๐๐๓๓.๑๖/๕๐๑๕ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ชี้แจง ดังนี้

ประเด็นที่ ๑ อำเภอได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว และคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงได้สรุปผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงเสร็จเรียบร้อยแล้ว และอำเภอได้เห็นชอบตามที่คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเสนอพร้อมทั้งได้แจ้งผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงไปยังสำนักตรวจสอบพิเศษภาค ๗ และองค์การบริหารส่วนตำบลหัวจัวเพื่อดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

ประเด็นที่ ๒ เนื่องจากเอกสารที่ขอสำเนาดังกล่าวเป็นเอกสารส่วนบุคคลไม่สามารถที่จะเปิดเผยได้ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเอกสารดังกล่าวอำเภอได้รายงานให้ประธานคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดกาฬสินธุ์ทราบแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วมีความเห็น ดังนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยที่ยังดำเนินการไม่แล้วเสร็จ ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่อำเภอขามเฒ่า ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงชอบแล้ว

๒. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นการกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่าไม่สนองนโยบายในการบริหารราชการเห็นว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องโดยตรงในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ จึงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ในการปกป้องสิทธิของตน ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และให้อำเภอขามเฒ่า เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๖๙/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคม
เกี่ยวกับข้อมูลของผู้ประกันตน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานประกันสังคม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงเลขาธิการสำนักงานประกันสังคม ขอข้อมูลสถานที่ทำงาน และที่อยู่ปัจจุบันของนางสาว ข.

สำนักเงินสมทบ สำนักงานประกันสังคม มีหนังสือลับ ที่ รง ๐๖๐๔/- ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลของผู้ประกันตนเป็นข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกิจการของนายจ้างที่นายจ้างพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผยต่อบุคคลภายนอก ตามมาตรา ๑๐๐ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ ประกอบกับมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลก่อน ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากนี้ข้อมูลของสำนักงานประกันสังคมมิใช่ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับทรัพย์สินอันเป็นวัตถุแห่งการชำระหนี้โดยสภาพ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งสำนักงานประกันสังคมที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานประกันสังคมมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงเป็นหนังสือของสำนักงานประกันสังคม และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ต้องการติดตามตัวนางสาว ข. ซึ่งเป็นบุคคลที่ผู้อุทธรณ์กล่าวหาว่ากระทำความผิดฐานลักทรัพย์ ไปเพื่อดำเนินการตามกฎหมาย ผู้อุทธรณ์จึงได้มีหนังสือขอทราบข้อมูลสถานที่ทำงาน และ

ที่อยู่ปัจจุบันของนางสาว ข. ไปยังสำนักงานประกันสังคม แต่สำนักงานประกันสังคมปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ สำนักงานประกันสังคมมีหนังสือลับด่วนที่สุด ที่ รง ๐๖๐๔/๒๘๓ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการฯ ซึ่งแจ้งสรุปความได้ว่า ข้อมูลที่สำนักงานประกันสังคมจัดเก็บไว้ คือ ข้อมูลนายจ้างและผู้ประกันตนที่นายจ้างยื่นต่อสำนักงานประกันสังคม โดยปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ นับแต่วันที่ลูกจ้างนั้นเป็นผู้ประกันตน สำนักงานประกันสังคมจึงต้องจัดเก็บรักษาและให้ความคุ้มครองซึ่งเป็นการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ มาตรา ๑๐๐ และพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๖๕ กรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอตรวจสอบข้อมูลสถานที่ทำงานของนางสาว ข. ซึ่งเป็นบุคคลที่ผู้อุทธรณ์กล่าวหาว่ากระทำความผิดฐานลักทรัพย์เพื่อดำเนินการตามกฎหมายนั้น การขอข้อมูลดังกล่าวมิได้ดำเนินการเพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ การที่ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลผู้ประกันตนจึงไม่ตรงกับเจตนารมณ์ของกฎหมายประกันสังคมและกฎหมายเงินทดแทน ที่เป็นหลักประกันและให้ความคุ้มครองแก่ผู้ประกันตนและลูกจ้าง ประกอบกับพนักงานสอบสวนสามารถรวบรวมพยานหลักฐานโดยการขอข้อมูลผู้ต้องหาได้จากสำนักงานประกันสังคมโดยตรง การเปิดเผยข้อมูลไปเพื่อติดตามตัวจะมีผลกระทบต่อตำแหน่ง หน้าที่ และความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง ซึ่งอาจทำให้นายจ้างและลูกจ้างขาดความเชื่อมั่นต่อระบบประกันสังคม ในขณะเดียวกันจะทำให้สำนักงานประกันสังคมเป็นหน่วยงานที่ให้ข้อมูลเพื่อการติดตามผู้ต้องหาคดีอาญา ซึ่งไม่เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลสถานที่ทำงาน และที่อยู่ปัจจุบันของนางสาว ข. ซึ่งเป็นบุคคลที่ผู้อุทธรณ์กล่าวหาว่ากระทำความผิดฐานลักทรัพย์ โดยผู้อุทธรณ์มิใช่พนักงานสอบสวนซึ่งจะมีอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาในการติดตามตัวบุคคลดังกล่าว จึงไม่อยู่ในข้อยกเว้นตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลได้ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานประกันสังคมได้มาตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ เพื่อประโยชน์ของนายจ้างและลูกจ้างตามที่กำหนดในกฎหมายดังกล่าว และนายจ้างและลูกจ้างไม่ประสงค์จะให้เปิดเผยต่อบุคคลภายนอก การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะทำให้นายจ้างและลูกจ้างขาดความเชื่อถือต่อระบบประกันสังคม ในขณะเดียวกันก็จะทำให้สำนักงานประกันสังคมกลายเป็นสำนักงานติดตามตัวผู้ต้องหา และจะเป็นอุปสรรคในการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ของสำนักงานประกันสังคมได้

ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่อาจเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๗๐/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานผลการพิจารณาเบิกจ่ายเงินเดือน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงกรรมการผู้จัดการใหญ่บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการพิจารณาเบิกจ่ายเงินเดือนของนาย ข. เพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) มีหนังสือ ที่ ทีโอที ชม./๑๖๒ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ผลการพิจารณาคัดเลือกนาย ข. เป็นข้อมูลข่าวสารอันมีลักษณะที่เป็นความเห็นภายในของ บมจ.ทีโอที ประกอบกับเป็นข้อมูลเฉพาะของบุคคลอื่น จึงทำให้ไม่สามารถเปิดเผยให้บุคคลภายนอกทราบได้ นอกจากนี้ บมจ.ทีโอที ไม่มีการพิจารณาเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินเดือนให้นาย ข. แต่อย่างใด เนื่องจากยังไม่มีกรรับนาย ข. เข้าทำงานใน บมจ.ทีโอที ดังนั้น บมจ.ทีโอที จึงไม่อาจให้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๘ บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) ได้ประกาศรับสมัครบุคคลเพื่อเข้ารับการศึกษาคัดเลือกดำรงตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญด้านการตลาด โดยกำหนดคุณสมบัติของผู้สมัครข้อ ๒.๒.๒ “มีความสามารถและมีประสบการณ์ในการบริหารจัดการด้านการตลาดขององค์กรที่มีรายได้ไม่น้อยกว่า ๒,๐๐๐ ล้านบาทต่อปี (ธุรกิจโทรคมนาคมและเทคโนโลยีสารสนเทศจะได้รับการพิจารณาเป็นพิเศษ) โดยมีประสบการณ์อย่างน้อย ๑๐ ปี สำหรับผู้มีคุณวุฒิปริญญาตรี และมีประสบการณ์อย่างน้อย ๗ ปี สำหรับผู้มีคุณวุฒิสองปริญญาตรี” นาย ข. ได้ยื่นสมัครตำแหน่งดังกล่าว โดยแจ้งประสบการณ์ด้านการงานคือ กรรมการผู้จัดการ ตำแหน่งที่ปรึกษาการจัดการบริษัท แสงวิเศษนิติ ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๓ – ๒๕๔๗ เป็นเวลา ๕ ปี จึงขาดคุณสมบัติตามข้อ ๒.๒.๒ ดังกล่าว ต่อมานาย ข. ได้มีการกล่าวอ้างว่าเป็นพนักงาน บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) ตำแหน่ง รองกรรมการผู้จัดการใหญ่ผู้เชี่ยวชาญด้านการตลาด และมีหนังสือไปยังหน่วยงานต่างๆ รวมถึงขอเบิกเงินเดือนจากการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าว บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) จึงแจ้งความดำเนินคดีต่อนาย ข. แต่พนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้อง

เนื่องจากเห็นว่า นาย ข. ขาดเจตนา ต่อมานาง ค. ภรรยา นาย ข. ได้มีหนังสือเลขรับ ๕๑๔ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๘ ขอผลการเบิกจ่ายเงินเดือนของนาย ข. ต่อมาผู้อุทธรณ์อ้างว่าได้รับการเผยแพร่หนังสือเลขรับ ๕๑๔ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๘ ของภรรยา นาย ข. เกี่ยวกับผลการพิจารณาจ้างนาย ข. ในตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญด้านการตลาด ผู้อุทธรณ์จึงขอข้อมูลผลการพิจารณาจ้างนาย ข. เป็นพนักงานบริษัท ฯ ซึ่ง บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) ได้ตอบปฏิเสธให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้วว่า บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) ไม่เคยพิจารณารับนาย ข. เป็นพนักงาน จึงไม่มีข้อมูลผลการพิจารณาจ้างนาย ข. ตามที่ร้องขอ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ ผลการพิจารณาเบิกจ่ายเงินเดือนของนาย ข. เมื่อข้อเท็จจริงเป็นที่ยุติว่า บริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) ไม่เคยรับนาย ข. เป็นพนักงานของบริษัท จึงไม่มีข้อมูลผลการพิจารณาเบิกจ่ายเงินเดือนจ้างนาย ข. ตามที่ร้องขอ จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๗๑/๒๕๕๘
เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับทะเบียนประวัติราษฎร

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลนครนนทบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีแบบคำขอข้อมูลข่าวสารลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงเทศบาลนครนนทบุรี เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเสียภาษีบำรุงท้องที่ โฉนดที่ดินของนาย ข. และข้อมูลรายชื่อบุคคลที่อยู่ในบ้านเลขที่ - ตำบลบางกระสอ อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี เพื่อใช้ประโยชน์ในการสืบทรัพย์

เทศบาลนครนนทบุรีมีคำสั่งในแบบคำขอข้อมูลข่าวสารว่า ไม่อนุญาตให้ข้อมูลเนื่องจากเป็นข้อมูลส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลนครนนทบุรีดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของเทศบาลนครนนทบุรี ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ตกลงว่าจ้างนาย ข. ให้ดำเนินการประเมินหนี้ระหว่างผู้อุทธรณ์กับสถาบันการเงิน โดยผู้อุทธรณ์จ่ายค่าจ้างแล้วแต่นาย ข. ไม่ปฏิบัติตามสัญญาจ้าง ผู้อุทธรณ์จึงฟ้องนาย ข. เป็นจำเลยเรียกให้ชำระเงินค่าจ้างคืน ศาลจังหวัดนนทบุรีมีคำพิพากษาให้นาย ข. จำเลย ชำระเงิน ๗๐๐,๐๐๐ บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินจำนวนดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารการเสียภาษีบำรุงท้องที่ของนาย ข. ลูกหนี้ตามคำพิพากษา และข้อมูลทะเบียนประวัติราษฎรในบ้านเลขที่ - ตำบลบางกระสอ อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี ซึ่งเป็นบ้านของนาย ข. เพื่อใช้ประโยชน์ในการสืบทรัพย์

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย เทศบาลนครนนทบุรีชี้แจงข้อเท็จจริงพร้อมส่งเอกสารประกอบการพิจารณาสรุปได้ว่า

๑. เทศบาลนครนนทบุรีได้พิจารณาอนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในเรื่องเกี่ยวกับการเสียภาษีบำรุงท้องที่ของนาย ข. ตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ดำเนินการคัดสำเนาที่เจ้าหน้าที่ได้รับรองถูกต้องเป็นที่เรียบร้อยแล้วในวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๘

๒. เทศบาลนครนนทบุรีไม่อนุญาตให้ตรวจสอบและคัดข้อมูลทะเบียนประวัติราษฎรของ

บ้านเลขที่ - ตำบลบางกระสอ อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี (เก่า) เปลี่ยนเป็นบ้านเลขที่ - ซอยงามวงศ์วาน ๑๙ แยก ๑๕ ตำบลบางกระสอ อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี ทั้งหมด เนื่องจากเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ตามพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งกำหนดมิให้หน่วยราชการเปิดเผยข้อมูลทะเบียนราษฎรกับผู้ไม่มีส่วนได้เสียกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ตามมาตรา ๔ คำว่า ทะเบียนประวัติราษฎร หมายความว่า ข้อมูลตัวบุคคลเกี่ยวกับ ชื่อ ชื่อสกุล เพศ วันเดือนปีเกิดและตาย สัญชาติ ศาสนา ภูมิลำเนา สถานภาพสมรส และชื่อบุตร การขอชื่อ ชื่อสกุล ของเจ้าบ้าน และผู้ที่อยู่ในบ้าน ต้องเป็น “ผู้มีส่วนได้เสีย” ตามมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๕๑ แต่เนื่องจากพระราชบัญญัติดังกล่าวมิได้นิยามความหมายคำว่า “ผู้มีส่วนได้เสีย” ไว้ แต่ได้กำหนดไว้ในระเบียบสำนักทะเบียนกลางว่าด้วยการจัดทำทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๕ พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๑๒๕ ผู้มีส่วนได้เสียตามระเบียบนี้หมายถึง ๑) เจ้าบ้าน ๒) ผู้มีชื่อและรายการปรากฏในเอกสารที่จะขอตรวจ หรือคัดและรับรองสำเนา ๓) บุคคลหรือนิติบุคคลใดที่มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับเอกสารทะเบียนราษฎร จึงเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ไม่ได้เป็นผู้มีส่วนได้เสียตามระเบียบสำนักทะเบียนกลาง ว่าด้วยการจัดทำทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๕ และแก้ไขเพิ่มเติม จึงเป็นกรณีที่ไม้อาจคัดชื่อ ชื่อสกุล ที่ปรากฏในบ้านเลขที่ - ซอยงามวงศ์วาน ๑๙ แยก ๑๕ ตำบลบางกระสอ อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี อันเป็นข้อมูลทะเบียนประวัติราษฎรได้ ประกอบกับมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ ข้อมูลรายชื่อบุคคลที่ปรากฏในบ้านเลขที่ - ซอยงามวงศ์วาน ๑๙ แยก ๑๕ ตำบลบางกระสอ อำเภอเมืองนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี ซึ่งปรากฏชื่อของลูกหนี้ตามคำพิพากษาอยู่ด้วย เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล เจ้าหน้าที่ผู้ครอบครองหรือควบคุมข้อมูลจะเปิดเผยให้ผู้อื่นทราบได้ต่อเมื่อมีเหตุอันสมควรหรือเป็นผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องกับรายชื่อบุคคลที่ปรากฏอยู่ในทะเบียนบ้านดังกล่าวตามพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งต้องปฏิบัติตามระเบียบสำนักทะเบียนกลางว่าด้วยการจัดทำทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๕ พ.ศ. ๒๕๕๑ เมื่อผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษามีความประสงค์จะขอคัดสำเนาทะเบียนราษฎรของบุคคลอื่นที่มีชื่ออยู่ในบ้านหลังดังกล่าว โดยไม่ปรากฏชื่อตามคำพิพากษาในฐานะเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษาแต่อย่างใด เมื่อระเบียบดังกล่าวไม่ขัดต่อกฎหมายหรือเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งจนไม่สามารถใช้สิทธิตามกฎหมายได้ ผู้อุทธรณ์จึงมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าว เพื่อแสดงสิทธิในฐานะผู้มีส่วนได้เสียในทะเบียนราษฎร ประกอบกับการอนุญาตให้คัดถ่ายสำเนาทะเบียนราษฎรในกรณีนี้จะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว คำสั่งไม่อนุญาตให้คัดถ่ายสำเนาทะเบียนราษฎรของเทศบาลนครนนทบุรี ชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการ บังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๗๒/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : นาง ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลหนองเต็ง จังหวัดบึงกาฬ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาง ก. ผู้อุทธรณ์ พนักงานส่วนตำบลตำแหน่ง หัวหน้าส่วนการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม (นักบริหารการศึกษา ๖) องค์การบริหารส่วนตำบลหนองเต็ง อำเภอเบญจคล้า จังหวัดบึงกาฬ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเต็ง เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริง เพื่อใช้ในการอุทธรณ์คำสั่งและดำเนินการทางกฎหมายต่อไป จำนวน ๔ รายการ ดังนี้

๑. สำเนาเอกสารบันทึกเหตุการณ์ร้องเรียนการกู้ยืมเงินครูผู้ดูแลเด็ก ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๗
๒. สำเนาเอกสารบันทึกพฤติการณ์รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗
๓. สำเนาเอกสารบันทึกรายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการทั้งหมดที่สรุปรายงานสอบสวนที่เสนอแนะให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเต็ง ออกคำสั่งลงโทษวินัยไม่ร้ายแรงตามคำสั่งที่ ๔๕๔/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘
๔. สำเนาเอกสารบันทึกข้อความชี้แจงของผู้อุทธรณ์

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองเต็ง มีบันทึกข้อความ ที่ บก ๘๒๑๐๑/- ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๒๑, ๒๒ และมาตรา ๒๔

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และ คำชี้แจงขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองเต็ง ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งหัวหน้าส่วนการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม (นักบริหารการศึกษา ๖) องค์การบริหารส่วนตำบลหนองเต็ง อำเภอเบญจคล้า จังหวัดบึงกาฬ ต่อมาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเต็ง ได้รับการร้องเรียนจากครูผู้ดูแลเด็ก สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเต็ง ว่า ผู้อุทธรณ์ได้กู้ยืมเงินจากครูผู้ดูแลเด็กด้วยวาจา ไม่มีการทำสัญญากู้ และไม่ส่งคืนเงินกู้เป็นบางราย โดยในการกู้ยืมเงินผู้อุทธรณ์จะอ้างเหตุผลในการนำไปใช้จ่ายและนำเงินไปมอบให้นายก

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองเดิน เพื่อขอปฏิบัติงานที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองเดินได้ต่อไป องค์การบริหารส่วนตำบลหนองเดินจึงได้สอบถามเรื่องราวดังกล่าวจากครูผู้ดูแลเด็กและทำบันทึก เหตุการณ์ร้องเรียนการกักขังเงินครูผู้ดูแลเด็ก ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๗ ไว้ สำหรับบันทึกเหตุการณ์ รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา นั้น เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้ขอลาอีกหลายครั้ง มีทั้งยื่นใบลาและไม่ได้ยื่นใบลา โดยอ้างเหตุผลว่า ต้องดูแลมารดาซึ่งป่วย บางครั้งต้องพามารดาไปรักษาตัวที่โรงพยาบาล ตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๕๕๗ เป็นต้นมา นายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเดิน พร้อมคณะจึงได้เดินทางไปเยี่ยมมารดา ผู้อุทธรณ์โดยไม่บอกให้ผู้อุทธรณ์ทราบล่วงหน้า จึงพบว่ามารดาของผู้อุทธรณ์มิได้เจ็บป่วยตามที่กล่าวอ้าง องค์การบริหารส่วนตำบลหนองเดินเห็นว่าผู้อุทธรณ์มีพฤติกรรมรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา หลีกเลี่ยง การปฏิบัติหน้าที่ราชการ เบียดบังเวลาราชการไปทำกิจส่วนตัว มีผลให้การปฏิบัติหน้าที่ของผู้อุทธรณ์ล่าช้า เกิดความผิดพลาด ผู้บริหารได้เคยเรียกพบและตักเตือนหลายครั้ง แต่ผู้อุทธรณ์ก็ไม่ปรับปรุงแก้ไข ข้อผิดพลาดของตนเอง จึงทำบันทึกเหตุการณ์รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ขึ้นไว้เป็นหลักฐานต่อไป ต่อมาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเดินได้มีคำสั่ง ที่ ๒๖๓/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง กรณีผู้อุทธรณ์ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับ ตำแหน่งหน้าที่ราชการในเรื่องการกักขังเงินจากครูผู้ดูแลเด็ก และพฤติกรรมรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา และรายงานผลการสอบข้อเท็จจริง ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ว่า ผู้อุทธรณ์มีความผิดวินัยอย่าง ไม่ร้ายแรง ตามข้อ ๑๑ และข้อ ๑๒ แห่งประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดบึงกาฬ เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย การให้ออกจากราชการ การอุทธรณ์และ การร้องทุกข์ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๔ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองเดินได้มีคำสั่ง ที่ ๔๕๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๗ ลงโทษลดขั้นเงินเดือนผู้อุทธรณ์จำนวน ๑ ขั้น ผู้อุทธรณ์จึงยื่นอุทธรณ์คำสั่ง ลงโทษทางวินัยต่อประธาน ก.อบต. จังหวัดบึงกาฬ ต่อมาคณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และการร้อง ทุกข์มีมติให้เปลี่ยนแปลงการลงโทษจากลงโทษลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น เป็นตัดเงินเดือน ๕ % เป็นเวลา ๓ เดือน ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลหนองเดินได้มีคำสั่ง ที่ ๒๔๐/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ลงโทษตัดเงินเดือนผู้อุทธรณ์ ๕ % เป็นเวลา ๓ เดือนแล้ว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลหนองเดิน มีหนังสือ ที่ บก ๘๒๑๐๑/๘๙๒ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ส่งเอกสารที่ปฏิเสธการเปิดเผยพร้อมชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการฯ เพื่อประกอบการพิจารณา จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. บันทึกเหตุการณ์ร้องเรียนการกักขังเงินครูผู้ดูแลเด็ก ลงวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๗
๒. บันทึกพฤติการณ์รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗
๓. รายงานผลการสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง

โดยชี้แจงสรุปว่า องค์การบริหารส่วนตำบลหนองเดินพิจารณาแล้วเห็นว่า เอกสารบันทึกเหตุการณ์ร้องเรียน การกักขังเงินครูผู้ดูแลเด็ก เอกสารดังกล่าวมีข้อมูลที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ เนื่องจากข้อมูลในเอกสารมีชื่อ บุคคลอื่นที่ผู้ร้องเรียนกล่าวอ้างรวมอยู่ด้วย สำหรับเอกสารรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงของ คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง เอกสารดังกล่าวมีข้อมูลที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ ซึ่งเป็นข้อมูลการสอบสวน พยานบุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งหมด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า เรื่องนี้กระบวนการสอบข้อเท็จจริงและการลงโทษทางวินัย อย่างไม่ร้ายแรงแก่ผู้อุทธรณ์ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อม ประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง จึงสมควรได้รับข้อมูลข่าวสาร เพื่อปกป้องสิทธิของตนเอง สำหรับบันทึกการให้ถ้อยคำของพยานบุคคลที่ปรากฏในข้อมูลข่าวสารรายการ ที่ ๑ และบันทึกการให้ถ้อยคำของพยานบุคคลเฉพาะประเด็นการกักขังเงินครูผู้ดูแลเด็กที่ปรากฏในข้อมูล ข่าวสารรายการที่ ๓ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัย ของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และ ประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ การบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลหนองเดินเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ทั้ง ๔ รายการ โดยให้ปกปิดชื่อ นามสกุล ที่อยู่ ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล และข้อความที่อาจทำให้ทราบได้ ว่าผู้มาให้ถ้อยคำเป็นพยานเป็นผู้ใดที่ปรากฏในบันทึกเหตุการณ์ร้องเรียนการกักขังเงินครูผู้ดูแลเด็กและใน รายงานการสอบข้อเท็จจริงเฉพาะประเด็นการกักขังเงินครูผู้ดูแลเด็ก พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้อง แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๗๓/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาคัดเลือกบุคคล
เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับต้น

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มอบอำนาจให้นาย ข. มีหนังสือลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับต้นในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำนวน ๖ รายการ ดังนี้

๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับต้น ในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ปฏิบัติหน้าที่ตั้งแต่วันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๘

๒. หลักเกณฑ์การคัดเลือก วิธีการคัดเลือก และข้อมูลการให้คะแนนของคณะกรรมการคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับต้น ในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พร้อมเหตุผลประกอบการใช้ดุลยพินิจของคณะกรรมการคัดเลือกฯ ในการเพิ่มหรือลดคะแนนในการพิจารณาคัดเลือก ตั้งแต่วันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๘

๓. รายงานการประชุมของคณะกรรมการคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับต้น ในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่วันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๘ พร้อมผลการคัดเลือกของผู้ที่ได้รับการคัดเลือก และของผู้อุทธรณ์

๔. บันทึกข้อความของคณะกรรมการคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับต้น ในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หรือบันทึกข้อความในลักษณะเดียวกันที่เป็นการส่งรายชื่อข้าราชการผู้ได้รับการคัดเลือก ให้ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้มีอำนาจบรรจุแต่งตั้งสำหรับการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับต้น ตั้งแต่วันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๘

๕. คำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำนวน ๘ คำสั่ง กล่าวคือ คำสั่งย้ายข้าราชการ และรับโอนข้าราชการพลเรือนสามัญที่ปรากฏในหนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ทส ๐๒๐๑.๓/ว ๑๐๙๗ ลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๘

๖. หนังสือสำนักบริหารกลาง ส่วนวินัยและเสริมสร้างคุณธรรม ที่ ทส ๐๒๐๑.๗/๓๔ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๘ และบันทึกสั่งการของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามหนังสือ

ดังกล่าวทั้งหมด จนถึงขั้นตอนการออกคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๗๗/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๘ เรื่อง ให้อยู่ดีเรื่อง

สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีหนังสือ ที่ ทส ๐๒๐๒/ ๑๙๖๘ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า

๑. ข้อมูลรายการที่ ๑ รายการที่ ๕ และรายการที่ ๒ เฉพาะรายการเอกสารเกี่ยวกับ หลักเกณฑ์การคัดเลือก วิธีการคัดเลือกเท่านั้น สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พิจารณาแล้วเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

๒. ข้อมูลรายการที่ ๓ รายการที่ ๔ รายการที่ ๖ และรายการที่ ๒ บางส่วน สำนักงาน ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พิจารณาแล้วเห็นสมควรมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล ข่าวสารดังกล่าว เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีคำสั่งมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๓) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และตามระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของ ทางการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งกำหนดว่าเอกสารที่เป็นความลับ ซึ่งหากเปิดเผยทั้งหมดหรือบางส่วน จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประโยชน์แห่งรัฐ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสาร ของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ ดำรงตำแหน่ง ผู้อำนวยการสำนักป้องกันปราบปรามและควบคุมไฟป่า กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช สมัครเข้ารับการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับต้น (รองอธิบดี) ในสังกัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำนวน ๓ ตำแหน่ง คือ

๑. ตำแหน่งรองอธิบดี (ด้านบริหาร) กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

๒. ตำแหน่งรองอธิบดี (ด้านบริหาร) กรมป่าไม้

๓. ตำแหน่งรองอธิบดี (ด้านบริหาร) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช

สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มีหนังสือ ที่ ทส ๐๒๐๑.๓/ว ๑๒๙ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๘ แจ้งรายชื่อผู้มีสิทธิ์เข้ารับการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภท บริหารระดับต้น โดยวิธีการสัมภาษณ์ ต่อมาเมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๘ คณะกรรมการคัดเลือกฯ ได้จัดให้มีการ ประชุมคัดเลือกตัวบุคคลจำนวน ๓ คนในแต่ละตำแหน่ง โดยเรียงลำดับจากผู้ที่มิคะแนนสูงที่สุดเป็น ลำดับแรก และเสนอผู้ได้รับคะแนนรองลงมาเป็นลำดับถัดไป ปรากฏผลการคัดเลือกของผู้อุทธรณ์ในแต่ละ ตำแหน่ง คือ

๑. ตำแหน่งรองอธิบดี (ด้านบริหาร) กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ได้ลำดับที่ ๓

๒. ตำแหน่งรองอธิบดี (ด้านบริหาร) กรมป่าไม้ ได้ลำดับที่ ๓๒

๓. ตำแหน่งรองอธิบดี (ด้านบริหาร) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช ได้ลำดับที่ ๑๗ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าการพิจารณาให้คะแนนของคณะกรรมการคัดเลือกฯ ไม่เป็นธรรม เนื่องจาก กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้เคยมีคำสั่ง ที่ ๒๙๒/๒๕๕๔ ลงวันที่

๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๔ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์ ต่อมาคณะกรรมการสอบสวนฯ ได้สรุปผลการสอบสวนเมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๕๔ เห็นควรยุติเรื่อง ปรากฏว่า ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ในขณะนั้น) ได้สั่งการให้คณะกรรมการสอบสวนฯ ดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติม จำนวน ๒ ครั้ง และคณะกรรมการสอบสวนฯ ได้สรุปผลการสอบสวนเพิ่มเติมว่า ผู้อุทธรณ์ไม่ได้กระทำความผิดวินัยตามที่ถูกกล่าวหา ซึ่งปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ในขณะนั้น) ไม่สั่งการใดๆ และเก็บเรื่องไว้ จึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ล่าช้าเกินสมควร ต่อมาเมื่อมีการแต่งตั้ง ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมคนปัจจุบัน ปรากฏว่า ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้มีคำสั่งเมื่อวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ให้คณะกรรมการสอบสวนฯ ชดเชยสอบสวนเพิ่มเติมในประเด็นที่เคยสอบสวนมาแล้ว มีผลให้เป็นการขยายเวลาการสอบสวนผู้อุทธรณ์ออกไป จนกระทั่งวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๘ ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจึงมีคำสั่ง ที่ ๗๗/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๘ ให้ยุติเรื่องสอบสวนทางวินัยดังกล่าว ซึ่งผู้อุทธรณ์เข้าใจว่า ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในฐานะประธานกรรมการคัดเลือกฯ ไม่แจ้งให้คณะกรรมการคัดเลือกฯ ทราบผลการดำเนินการทางวินัยที่ยุติแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงเชื่อว่า เหตุที่ผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับการคัดเลือกฯ เนื่องมาจากเรื่องดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลการพิจารณาคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทบริหารระดับต้น ที่ปฏิบัติหน้าที่ตั้งแต่วันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๗ จนถึงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๘ โดยข้อมูลข่าวสาร รายการที่ ๑ รายการที่ ๒ เฉพาะเอกสารที่เกี่ยวข้องหลักเกณฑ์การคัดเลือก วิธีการคัดเลือก และรายการที่ ๕ สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงมีประเด็นต้องพิจารณาเฉพาะข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ บางส่วน รายการที่ ๓ รายการที่ ๔ และรายการที่ ๖

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ หน่วยงานมีคำสั่งให้เปิดเผยเฉพาะเอกสารหลักเกณฑ์การคัดเลือก และวิธีการคัดเลือกเท่านั้น จึงมีประเด็นต้องพิจารณาว่า ข้อมูลการให้คะแนนของคณะกรรมการคัดเลือกฯ พร้อมเหตุผลประกอบการใช้ดุลยพินิจของคณะกรรมการคัดเลือกฯ ในการเพิ่มหรือลดคะแนนในการพิจารณาคัดเลือกเปิดเผยได้หรือไม่ เมื่อการดำเนินการคัดเลือกเสร็จสิ้นแล้ว จึงต้องโปร่งใสและตรวจสอบได้ การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงมาตรฐานการประเมินให้คะแนนที่เป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ ทำให้ผู้ถูกประเมินมีความเชื่อมั่นต่อการทำงานของหน่วยงานของรัฐ และทำให้ระบบบริหารงานบุคคลของหน่วยงานของรัฐมีคุณภาพ การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเปิดเผยข้อมูลการให้คะแนนของคณะกรรมการคัดเลือกฯ เฉพาะในส่วนผู้ได้รับการเสนอชื่อ ลำดับที่ ๑ ถึงลำดับที่ ๓ ในตำแหน่งที่ผู้อุทธรณ์สมัครเข้ารับการคัดเลือกให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายงานการประชุมของคณะกรรมการคัดเลือกฯ พร้อมผลการคัดเลือกของผู้ที่ได้รับการคัดเลือกและของผู้อุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ บันทึกข้อความของคณะกรรมการคัดเลือกฯ หรือบันทึกข้อความในลักษณะเดียวกันที่เป็นการส่งรายชื่อข้าราชการที่ได้รับการคัดเลือก เป็นข้อมูลการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติของคณะกรรมการคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง

ประเภทบริหารระดับต้น การดำเนินการจึงต้องโปร่งใสและตรวจสอบได้ จึงไม่มีเหตุตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่จะปกปิดข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ หนังสือสำนักบริหารกลาง ส่วนวินัยและเสริมสร้างคุณธรรม ที่ ทส ๐๒๐๑.๗/๓๔ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๘ และบันทึกสั่งการของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามหนังสือดังกล่าวทั้งหมด จนถึงขั้นตอนการออกคำสั่งกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่ ๗๗/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๘ เรื่องให้ยุติเรื่อง เป็นข้อมูลข่าวสารรายงานผลการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์ เมื่อดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในเรื่องดังกล่าว เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เฉพาะข้อมูลการให้คะแนนของคณะกรรมการคัดเลือกฯ ในส่วนผู้ได้รับการเสนอชื่อลำดับที่ ๑ ถึงลำดับที่ ๓ ในตำแหน่งที่ผู้อุทธรณ์สมัครเข้ารับการคัดเลือก และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายการที่ ๔ รายการที่ ๖ พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๗๔/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจสอบเรื่องร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : นายประมุต สุตะบุตร
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๗ และวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงเลขาธิการสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขอข้อมูลข่าวสารรายงานการตรวจสอบกรณีผู้อุทธรณ์ร้องเรียนเกี่ยวกับการปล่อยน้ำทิ้งที่ปนเปื้อนมากับน้ำมันดิบของบริษัท บางจากปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน) ซึ่งใช้บริการคลังเก็บน้ำมันของบริษัท ไทยพับลิคพอร์ต จำกัด

สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๐๐๙.๘/๕๒๒๓ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า สำนักงานนโยบายและแผนฯ ได้ดำเนินการตรวจสอบเรื่องร้องเรียนดังกล่าวและแจ้งผลการตรวจสอบให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ส่วนรายงานการตรวจสอบของสำนักงานนโยบายและแผนฯ ที่เสนอต่อปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และข้อสั่งการของปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานนโยบายและแผนฯ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือร้องเรียนต่อหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติว่าผู้อุทธรณ์และประชาชนที่มีบ้านพักอาศัยบริเวณริมทะเลของจังหวัดชลบุรี ได้รับความเดือดร้อนจากการปล่อยน้ำทิ้งที่ปนเปื้อนมากับน้ำมันดิบของบริษัท บางจากปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน) ซึ่งใช้บริการคลังเก็บน้ำมันของบริษัท ไทยพับลิคพอร์ต จำกัด

สำนักงานนโยบายและแผนฯ ได้ตรวจสอบเรื่องร้องเรียนแล้วมีหนังสือชี้แจงผลการตรวจสอบให้ผู้อุทธรณ์ทราบ หลังจากนั้นผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ผู้แทนสำนักงานนโยบายและแผนฯ ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า สำนักงานนโยบายและแผนฯ ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทส ๑๐๐๙.๘/๓๐๔๐ ลงวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๕๗ ตอบชี้แจงผู้อุทธรณ์เกี่ยวกับข้อร้องเรียนของผู้อุทธรณ์โดยชี้แจงเป็นรายประเด็น ซึ่งมีเนื้อหาทำนองเดียวกับบันทึกรายงานการตรวจสอบของสำนักงานนโยบายและแผนฯ ที่เสนอต่อปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่วนข้อสั่งการของปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทำนองเดียวกัน รายงานนั้นเป็นการสั่งให้ปรับแก้ร่างหนังสือที่จะตอบชี้แจงผู้อุทธรณ์ เมื่อผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสารสำนักงานนโยบายและแผนฯ ได้นำเรื่องเสนอคณะกรรมการบริหารและกลั่นกรองข้อมูลข่าวสารของสำนักงานนโยบายและแผนฯ พิจารณา ซึ่งคณะกรรมการบริหารและกลั่นกรองข้อมูลข่าวสารฯ มีมติว่าเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับความเห็นภายในหรือการดำเนินงานภายในของสำนักงานนโยบายและแผนฯ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้แก่ รายงานการตรวจสอบเรื่องร้องเรียนของสำนักงานนโยบายและแผนฯ ที่เสนอต่อปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยสำนักงานนโยบายและแผนฯ ได้มีหนังสือชี้แจงผู้อุทธรณ์เกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนซึ่งมีเนื้อหาสาระทำนองเดียวกับข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ถือว่าผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารเพียงพอที่จะนำไปใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน ประกอบกับคณะกรรมการฯ ได้มีหนังสือถึงผู้อุทธรณ์ขอให้ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติม แต่ผู้อุทธรณ์เพิกเฉยไม่ชี้แจงต่อคณะกรรมการฯ ถือว่าผู้อุทธรณ์ไม่ประสงค์ดำเนินเรื่องอุทธรณ์อีกต่อไป

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๗๕/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการออกใบอนุญาตให้รื้อถอนอาคาร

ผู้อุทธรณ์ : นางสาวภรวรรณ มหารักษ์กะ

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตคลองเตย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการเขตคลองเตย ขอหลักฐานว่ามีการออกใบอนุญาตรื้อถอนบ้านเลขที่ ๑๔ ๑๖ และ ๑๖/๑ ซอยสุขุมวิท ๑๒ แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กรุงเทพมหานคร หรือไม่ เนื่องจากการรื้อถอนบ้านดังกล่าวทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหายไม่สามารถเข้าไปใช้ประโยชน์ในบ้านที่เช่า

สำนักงานเขตคลองเตยมีหนังสือ ที่ กท ๗๒๐๓/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า มีการออกใบอนุญาตให้รื้อถอนอาคารถูกต้องตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้แก่บริษัท เฟรแกรนท์ พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด ใบอนุญาตเลขที่ คล.๙๗/๕๘ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ใบอนุญาตใช้ได้จนถึงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๙ แต่สำนักงานเขตคลองเตยไม่สามารถให้เอกสารหลักฐานดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ เนื่องจากใบอนุญาตฯ มีข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งไม่อาจเปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานเขตคลองเตย และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า อุทธรณ์เช่าบ้านไม่มีเลขที่ซึ่งตั้งอยู่บริเวณบ้านเลขที่ ๑๖ ซอยสุขุมวิท ๑๒ แขวงคลองเตย เขตคลองเตย ระหว่างที่สัญญาเช่ายังไม่ครบกำหนด บริษัท เฟรแกรนท์ฯ ได้ทำการรื้อถอนบ้านที่ผู้อุทธรณ์เช่า หลังจากนั้นผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๗ ผู้อุทธรณ์เช่าบ้านไม่มีเลขที่ซึ่งตั้งอยู่บริเวณบ้านเลขที่ ๑๖ ซอยสุขุมวิท ๑๒ แขวงคลองเตย เขตคลองเตย กำหนดเวลาเช่า ๓ ปี ระหว่างที่สัญญาเช่ายังไม่ครบกำหนดผู้ให้เช่าแจ้งว่าจะขายที่ดินที่เช่าให้บุคคลอื่น ขอให้ผู้อุทธรณ์ย้ายออกจากบ้านที่เช่า ผู้อุทธรณ์จึงเรียกค่าชดเชยจากผู้ให้เช่าแต่ตกลงจำนวนเงินค่าชดเชยไม่ได้ ผู้อุทธรณ์จึงไม่ยอมย้ายออกจากบ้านที่เช่า ต่อมาบริษัท เฟรแกรนท์ พร็อพเพอร์ตี้ จำกัด ซึ่งเป็นผู้ซื้อที่ดินได้ทำการรื้อถอนบ้านที่ผู้อุทธรณ์เช่าโดยไม่ได้รับความยินยอมจากผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการ

สำเนาใบอนุญาตให้รื้อถอนอาคารดังกล่าวพร้อมเอกสารประกอบใบอนุญาต ได้แก่ แผนภาพอาคารที่ได้รับอนุญาตให้รื้อถอนเพื่อตรวจสอบว่าบ้านที่บริษัท เฟรแกรนท์ฯ รื้อถอนนั้นเป็นบ้านที่ได้รับอนุญาตให้รื้อถอนหรือไม่ เนื่องจากบริเวณดังกล่าวมีบ้านหลายหลัง

ผู้แทนสำนักงานเขตคลองเตยชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า สำนักงานเขตคลองเตยพิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารแล้วเห็นว่าผู้อุทธรณ์ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับใบอนุญาตให้รื้อถอนอาคารของบริษัท เฟรแกรนท์ฯ โดยผู้อุทธรณ์เป็นเพียงผู้เช่าบ้านที่ถูกรื้อถอนและมีข้อพิพาทกับผู้ให้เช่าบ้าน ข้อมูลข่าวสารตามคำขอจึงไม่มีประโยชน์ต่อผู้อุทธรณ์ อีกทั้งใบอนุญาตให้รื้อถอนอาคารนั้นมีข้อมูลเกี่ยวกับชื่อบริษัท กรรมการบริหารบริษัท วิศวกรผู้ควบคุมการรื้อถอนอาคาร ส่วนเอกสารประกอบการขออนุญาตรื้อถอนอาคารประกอบด้วย คำขออนุญาตซึ่งมีชื่อ ที่อยู่ของผู้ขออนุญาต โฉนดที่ดิน ทะเบียนบ้าน ชื่อผู้ประกอบการวิชาชีพวิศวกรที่ควบคุมการรื้อถอน รูปแบบแผนผังประกอบการรื้อถอน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลอื่นโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้แก่ ใบอนุญาตให้รื้อถอนอาคารเลขที่ คล.๙๗/๕๘ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ และเอกสารแผนภาพอาคารที่ได้รับอนุญาตให้รื้อถอน นั้น เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามปกติของหน่วยงานรัฐ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้เพื่อความโปร่งใสตรวจสอบได้ ประกอบกับผู้อุทธรณ์ได้รับผลกระทบจากการรื้อถอนบ้านดังกล่าว จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้อง การเปิดเผยจึงไม่เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้สำนักงานเขตคลองเตยเปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๗๖/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการประชุม

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ อดีตเลขาธิการคุรุสภา มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการคุรุสภา ขอสำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการคุรุสภา ครั้งที่ ๖/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๘ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง เพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตนกรณีคณะกรรมการคุรุสภาได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๘ เลิกจ้างผู้อุทธรณ์

สำนักงานเลขาธิการคุรุสภามีหนังสือ ที่ ศธ ๕๑๐๔.๓/๑๙๔๔ ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการให้สำเนาเอกสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ประกอบกับการประชุมดังกล่าวเป็นการประชุมลับ เอกสารที่ใช้และเกี่ยวข้องกับการประชุมล้วนต้องเป็นเอกสารลับทั้งสิ้น

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการคุรุสภา สัญญาจ้างมีกำหนดเวลา ๔ ปี ในระหว่างที่สัญญาจ้างยังไม่ครบกำหนดหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติได้มีคำสั่ง ที่ ๗/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๕๘ ให้ผู้อุทธรณ์หยุดการปฏิบัติหน้าที่ไปก่อนจนกว่าหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติจะมีคำสั่งเปลี่ยนแปลงเป็นอย่างอื่น หลังจากนั้นคณะกรรมการคุรุสภา ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๘ ได้มีมติให้บอกเลิกจ้างผู้อุทธรณ์ตั้งแต่วันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ เป็นต้นไป

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า คณะกรรมการคุรุสภาได้มีมติให้บอกเลิกจ้างผู้อุทธรณ์ โดยอ้างว่าหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติมีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์หยุดปฏิบัติหน้าที่ไปก่อนเป็นเหตุให้ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้เต็มเวลาตามที่กำหนดในสัญญาจ้าง ผู้อุทธรณ์ได้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองขอให้เพิกถอนคำสั่งเลิกจ้างดังกล่าว และต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อใช้ประกอบการฟ้องคดีดังกล่าว

ผู้แทนสำนักงานเลขาธิการคุรุสภาชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ที่ประชุมคณะกรรมการคุรุสภา ครั้งที่ ๖/๒๕๕๘ มีมติให้เลิกจ้างผู้อุทธรณ์ เนื่องจากหัวหน้าคณะรักษาความสงบแห่งชาติมีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์หยุดปฏิบัติหน้าที่ ทำให้ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้เต็มเวลาตามที่กำหนดไว้ในสัญญาตามข้อ ๒ ประกอบกับสัญญาข้อ ๗ กำหนดว่านายจ้างมีสิทธิบอกเลิกจ้างเมื่อใดก็ได้ โดยบอกกล่าวล่วงหน้าให้ลูกจ้างทราบเป็นลายลักษณ์อักษรไม่น้อยกว่า ๓ เดือน คณะกรรมการคุรุสภาจึงใช้เงื่อนไขตามข้อ ๗ เป็นช่องทางในการบอกเลิกจ้างผู้อุทธรณ์ เหตุที่สำนักงานเลขาธิการคุรุสภาปฏิเสธการให้สำเนาเอกสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ เนื่องจากที่ประชุมคณะกรรมการคุรุสภาครั้งที่ ๘/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ พิจารณาแล้วเห็นว่าเอกสารตามคำขอเป็นเอกสารลับและเป็นการประชุมลับ จึงมีมติไม่ให้ข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ แต่ทั้งนี้ สำนักงานเลขาธิการคุรุสภาได้คัดลอกข้อความมติที่ประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๘ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบตามหนังสือบอกเลิกจ้างด้วยแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้แก่ รายงานการประชุมคณะกรรมการคุรุสภา ครั้งที่ ๖/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๘ นั้น เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ทั่วไปของหน่วยงานของรัฐในการบันทึกสรุปข้อเท็จจริงในการประชุมและมติที่ประชุม ไม่ใช่ความเห็นหรือคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ จึงไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ แม้สำนักงานเลขาธิการคุรุสภาจะกำหนดชั้นความลับไว้ก็ไม่ตัดอำนาจคณะกรรมการฯ ที่จะวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้สำนักงานเลขาธิการคุรุสภาเปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๗๗/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน จำนวน ๗ รายการ ได้แก่

๑. สรุปรายงานการสอบสวน
๒. สรุปรายงานการสอบข้อเท็จจริง
๓. รายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวน
๔. รายงานการสอบข้อเท็จจริง
๕. บันทึกถ้อยคำของพยานในรายงานการสอบสวน โดยปกปิดชื่อของพยาน
๖. บันทึกถ้อยคำของพยานในรายงานการสอบข้อเท็จจริง
๗. เอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

ผู้อำนวยการฝ่ายทรัพยากรมนุษย์ ธ.ก.ส. มีบันทึกท้ายหนังสือคำขอของผู้อุทธรณ์แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ถึงรายการที่ ๗ โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทน ธ.ก.ส. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ขณะเป็นพนักงานพัฒนาธุรกิจ ๕

สังกัดฝ่ายกิจการสาขาภาคเหนือตอนล่าง ปฏิบัติหน้าที่สาขาชนแดน สำนักงาน ธ.ก.ส. จังหวัดเพชรบูรณ์ ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง กรณีอาศัยตำแหน่งหน้าที่จัดทำสัญญากู้หรือ รายงานเบิกเงินกู้ให้ลูกค้า แอบอ้างนโยบายให้ความช่วยเหลือกิจการสหกรณ์การเกษตรเพื่อการตลาดลูกค้า ธ.ก.ส. (สกต.) บังคับให้ลูกค้าต้องรับวัสดุอุปกรณ์การเกษตรจากร้านค้า สกต. โดยที่ลูกค้าไม่สมัครใจหรือมีความจำเป็นต้องใช้ มิฉะนั้นจะไม่ได้รับอนุมัติเงินกู้จากธนาคาร ทำให้ลูกค้าได้รับความเสียหาย ธ.ก.ส. พิจารณาแล้วเห็นว่าการกระทำของผูุ้ทธรณ์เป็นการกระทำผิดวินัยธนาคารฐานกดขี่ ข่มเหงหรือเบียดเบียนลูกค้าโดยอาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยงานในหน้าที่ของตนไม่ว่าทางตรงหรือ ทางอ้อมหาประโยชน์แก่ตนหรือผู้อื่น และจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบข้อบังคับของธนาคารเป็นเหตุให้เสียหายแก่ธนาคาร จึงมีคำสั่ง ที่ ๗๐๒๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ให้ผูุ้ทธรณ์ออกจากการเป็นพนักงาน ธ.ก.ส.

ในชั้นพิจารณา ผูุ้ทธรณ์ชี้แจงสรุปได้ความว่า ผูุ้ทธรณ์ถูกลงโทษให้ออกจากการเป็นพนักงาน ธ.ก.ส. ซึ่งในขณะที่แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยนั้น ธ.ก.ส. ไม่ได้แจ้งข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานให้ผูุ้ทธรณ์ทราบแต่อย่างใด ผูุ้ทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ โดยสามารถปกปิดรายชื่อพยานได้ เพื่อนำไปประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษที่ได้ยื่นไว้แล้ว

ผู้แทน ธ.ก.ส. ชี้แจงสรุปได้ความว่า ธ.ก.ส. จะเปิดเผยสรุปรายงานการสอบสวนให้กับผู้ถูกลงโทษทางวินัยเพื่อใช้เป็นแนวทางในการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ โดยมีรายละเอียดเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยโดยย่อ ไม่มีบันทึกถ้อยคำพยาน ซึ่ง ธ.ก.ส. เห็นว่าเพียงพอที่จะใช้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษแล้ว ในกระบวนการสอบสวนทางวินัยต้องแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานเบื้องต้นให้ผู้ถูกดำเนินการทราบ แต่ถ้าเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับลูกค้าของธนาคารก็จะไม่เปิดเผย เพื่อความปลอดภัยของลูกค้า เนื่องจากความสัมพันธ์ระหว่างพนักงานสินเชื่อกับลูกค้าเป็นความสัมพันธ์แบบใกล้ชิดมาก พนักงานจะเป็นผู้ลงพื้นที่ไปพบลูกค้าที่บ้าน ดังนั้น ในบางกรณีถึงแม้ไม่เปิดเผยชื่อก็สามารถทราบได้ว่าลูกค้าที่เป็นพยานคือใคร กรณีการดำเนินการทางวินัยของผูุ้ทธรณ์เป็นกรณีที่มีพฤติการณ์บังคับให้ลูกค้าซื้อสินค้าจากสหกรณ์การเกษตรเพื่อการตลาดลูกค้า ธ.ก.ส. (สกต.) ถ้าไม่ซื้อก็จะไม่ให้สินเชื่อหรือไม่ให้รับเงินตามสินเชื่อ ซึ่งปัจจุบันพบว่าพนักงานหลายรายที่มีพฤติกรรมเช่นเดียวกัน และอยู่ระหว่างการสอบสวนทางวินัย หากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจกระทบต่อการสอบสวนทางวินัยในลักษณะเดียวกับที่กำลังดำเนินการสอบสวนอยู่

คณะกรรมการวินัยพิจารณาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัยซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดย ธ.ก.ส. ได้มีคำสั่งให้ผูุ้ทธรณ์ออกจากการเป็นพนักงานแล้ว การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผูุ้ทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง ย่อมมีสิทธิได้รับทราบข้อมูลข่าวสารนั้นเพื่อใช้ปกป้องส่วนได้เสียของตน

ทั้งนี้หาก ธ.ก.ส. เห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจมีผลกระทบต่อพยานผู้ให้ถ้อยคำ ก็อาจใช้ดุลพินิจ ปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำได้ แต่การปกปิดข้อความ ดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็น และต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อหาของข้อมูลข่าวสารนั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายจึงให้ ธ.ก.ส. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์โดยอาจใช้ดุลพินิจ ปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำได้ แต่การปกปิดข้อความ ดังกล่าวต้องกระทำเท่าที่จำเป็น และต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อหาของข้อมูลข่าวสารนั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๗๘/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมเจ้าท่าเกี่ยวกับเอกสารประกวดราคา

ผู้อุทธรณ์

นางสาว ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

กรมเจ้าท่า

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. กรรมการผู้จัดการ บริษัท - ผู้อุทธรณ์ได้เข้าร่วมประกวดราคาซื้อทุนเครื่องหมายการเดินเรือด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ของกรมเจ้าท่า แต่ไม่ได้รับการคัดเลือก ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๗ ถึงกรมเจ้าท่า จำนวน ๘ ฉบับ ขอเอกสารที่ผู้เสนอราคาจะต้องเสนอหลักฐานประกอบการประกวดราคาซื้อด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เลขที่ ๑๒๙/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๖ และเลขที่ ๑๓๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๖ ของบริษัท - เอกสารที่ผู้เสนอราคาจะต้องเสนอหลักฐานประกอบการประกวดราคาซื้อด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เลขที่ ๙๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ และเลขที่ ๙๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ ของบริษัท - และบริษัท - และเอกสารที่ผู้เสนอราคาจะต้องเสนอหลักฐานประกอบการประกวดราคาซื้อด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เลขที่ ๑๐๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ และเลขที่ ๑๐๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ ของบริษัท - ซึ่งเอกสารหลักฐานดังกล่าวประกอบด้วยเอกสารหลักฐาน ดังนี้

๑. แบบแปลนหรือแค็ตตาล็อกและหรือแบบรูปและรายการละเอียดคุณลักษณะเฉพาะ
๒. หนังสือแสดงเงื่อนไขการซื้อและการจ้างด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ พร้อมทั้งกรอกข้อความให้ถูกต้องครบถ้วน และลงลายมือชื่อของผู้ประสงค์จะเสนอราคาให้ชัดเจนพร้อมประทับตรา (ถ้ามี)
๓. หนังสือมอบอำนาจซึ่งปิดอากรแสตมป์ตามกฎหมายในกรณีที่ผู้ประสงค์จะเสนอราคามอบอำนาจให้บุคคลอื่นทำการแทน
๔. หลักประกันซอง
๕. หลักฐานแสดงการเป็นผู้แทนจำหน่ายหรือตัวแทนจำหน่ายที่ได้รับการแต่งตั้งตามข้อ ๒.๘
๖. หลักฐานเป็นหนังสือจากผู้ถือลิขสิทธิ์ในพัสดุดังกล่าวให้ลิขสิทธิ์ในการดำเนินการในประเทศไทยอย่างถูกต้อง
๗. หนังสือรับรองจากบริษัทผู้ผลิตตัวทุนเครื่องหมายการเดินเรือว่าผลิตภัณฑ์ดังกล่าวเป็นไปตามข้อกำหนดของสมาคมประกาศการระหว่างประเทศ (IALA)
๘. สำเนาหนังสือรับรองผลงานพร้อมทั้งรับรองสำเนาถูกต้อง
๙. แบบใบยื่นข้อเสนอการประกวดราคาซื้อด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ พร้อมทั้งกรอกข้อความให้ถูกต้องครบถ้วน และลงลายมือชื่อของผู้ประสงค์จะเสนอราคาให้ชัดเจนพร้อมประทับตรา (ถ้ามี)
๑๐. บัญชีเอกสารส่วนที่ ๒ ทั้งหมด

กรมเจ้าท่ามีหนังสือ ที่ คค ๐๓๐๒/๘๐๓ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า เอกสารที่บริษัท - และบริษัท - ได้จัดทำขึ้นเพื่อเสนอให้ กรมเจ้าท่าพิจารณาคุณสมบัติในการเข้าประกวดราคา ซึ่งเป็นข้อมูลทางการค้าของเอกชนที่อยู่ในความครอบครองของราชการ และหากเปิดเผยแล้วอาจกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของบริษัททั้งสอง กรมเจ้าท่าจึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้กับผู้อุทธรณ์ได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงกรมเจ้าท่าขอเอกสารที่ผู้เสนอราคาจะต้องเสนอหลักฐานประกอบการประกวดราคาซื้อด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ของบริษัท - และบริษัท - ดังกล่าวข้างต้น แต่กรมเจ้าท่าปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย กรมเจ้าท่ามีหนังสือ ที่ คค ๐๓๐๒.๔/๒๐๙๔ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๘ และหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ คค ๐๓๐๒.๔/๒๕๑๖ ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ จัดส่งเอกสารพร้อมคำชี้แจง และผู้แทนกรมเจ้าท่าเข้าชี้แจงด้วยวาจา สรุปความได้ว่า เอกสารที่ผู้เสนอราคาจะต้องเสนอหลักฐานประกอบการประกวดราคาเป็นข้อมูลข่าวสารที่ได้กำหนดไว้ในเอกสารประกวดราคาให้ผู้ประสงค์จะเสนอราคายื่นนั้น เป็นเอกสารของเอกชนที่อยู่ในความครอบครองของราชการโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการยื่นเสนอราคาต่อหน่วยงานของรัฐจึงไม่สามารถเปิดเผยได้และในการประกวดราคาซื้อด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เลขที่ ๑๒๙/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๖ และเลขที่ ๑๓๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๖ บริษัท - ไม่ผ่านการคัดเลือกเบื้องต้น แต่มีการยกเลิกการประกวดราคาเนื่องจากมีข้อพิทักท้วงของผู้เสนอราคาที่มีส่วนได้เสีย และในการประกวดราคาซื้อด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เลขที่ ๙๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ และเลขที่ ๙๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ บริษัท - ชนะการเสนอราคา ส่วนบริษัท - จำกัด ไม่เคยชนะการเสนอราคา

ผู้แทนบริษัท - ชี้แจงว่า บริษัทฯ ได้เข้าร่วมประกวดราคาซื้อด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เลขที่ ๙๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ เลขที่ ๙๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ เลขที่ ๑๐๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ และเลขที่ ๑๐๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ ซึ่งการยื่นเอกสารที่ผู้เสนอราคาจะต้องเสนอหลักฐานประกอบการประกวดราคาซื้อด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าวกำหนดให้ยื่นหลักฐานการเสนอราคาตาม ข้อ ๓.๒ ส่วนที่ ๒ ด้วย เอกสารประกวดราคาดังกล่าวจะกำหนดทั้งคุณสมบัติผู้เสนอราคาและคุณลักษณะของทุนเครื่องหมายการเดินเรือที่ผู้เสนอราคาจัดทำขึ้นและนำมายื่นต่อกรมเจ้าท่า ซึ่งเอกสารในส่วนนี้เป็นเอกสารที่สามารถเปิดเผยได้ รวมทั้งเอกสารที่เป็นแค็ตตาล็อกและหรือรูปแบบและรายการละเอียดคุณลักษณะของทุนเครื่องหมายการเดินเรือที่เป็นเอกสารต้นฉบับแท้จากผู้ผลิตหรือเจ้าของลิขสิทธิ์เท่านั้น ยกเว้นภาพวาดของการออกแบบลักษณะของทุน โช้ และฐานตุ้มห้วงคอนกรีต ที่บริษัทฯ เป็นผู้ออกแบบจัดทำและนำไปประกอบกับทุนเครื่องหมายการเดินเรือของบริษัทผู้ผลิตที่เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ ซึ่งจะทำให้ตัวทุนเครื่องหมายการเดินเรือพร้อมอุปกรณ์มีคุณลักษณะเฉพาะตรงตามที่กำหนดในเอกสารประกวดราคาของกรมเจ้าท่า การเปิดเผยเอกสารในส่วนนี้ซึ่งเป็นข้อมูลทางการผลิตและข้อมูลทางการค้าจะทำให้มีผลกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของบริษัทฯ และผู้แทนบริษัทฯ แซฟรอล จำกัด ได้ชี้แจงเพิ่มเติมว่าการออกแบบลักษณะของทุน โช้ และฐานตุ้มห้วงคอนกรีต ช่างทั่วไปเมื่อเห็นแล้วสามารถทราบได้ว่าประกอบอย่างไร

ผู้แทนบริษัท - ชี้แจงว่า บริษัทฯ ได้เข้าร่วมประกวดราคาซื้อด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เลขที่ ๙๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ เลขที่ ๙๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ เลขที่ ๑๒๙/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๖ และเลขที่ ๑๓๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๖ ซึ่งการยื่นเอกสารที่ผู้เสนอราคาจะต้องเสนอหลักฐานประกอบการประกวดราคาซื้อด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ดังกล่าว กำหนดให้ยื่นหลักฐานการเสนอราคาตาม ข้อ ๓.๒ ส่วนที่ ๒ ด้วย เอกสารประกวดราคาดังกล่าวจะกำหนดทั้งคุณสมบัติ ผู้เสนอราคาและคุณลักษณะของทุนเครื่องหมายการเดินเรือที่ ผู้เสนอราคาจัดทำขึ้นและนำมายื่นต่อกรมเจ้าท่า สำหรับตัวทุนเครื่องหมายการเดินเรือบริษัทฯ ได้สั่งซื้อทุนเครื่องหมายการเดินเรือของบริษัทผู้ผลิตจากประเทศ อิตาลีมาทั้งหมด โดยไม่ได้มาผลิตหรือนำมาประกอบเพิ่มเติมแต่อย่างใด แต่คัดลอกของทุนเครื่องหมายการเดินเรือดังกล่าวมีการเผยแพร่ในเว็บไซต์เป็นการทั่วไปอยู่แล้ว แต่เอกสารหลักฐานที่แสดงการเป็นผู้แทน จำหน่ายหรือตัวแทนจำหน่ายที่ได้รับการแต่งตั้งตามข้อ ๒.๘ หลักฐานเป็นหนังสือจากผู้ถือลิขสิทธิ์ในพัสดุดังกล่าวให้ลิขสิทธิ์ในการดำเนินการในประเทศไทยอย่างถูกต้อง ตามข้อ ๒.๖ และหนังสือรับรองจากบริษัทผู้ผลิตตัวทุนเครื่องหมายการเดินเรือว่าผลิตภัณฑ์ดังกล่าวเป็นไปตามข้อกำหนดของสมาคมประภาคารระหว่างประเทศ (IALA) ตามข้อ ๒.๑๐ เห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ควรเปิดเผย เพราะจะกระทบต่อการเป็นตัวแทนจำหน่ายซึ่งเป็นความลับทางการค้าของบริษัทฯ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ เอกสารที่ผู้เสนอราคาจะต้องเสนอหลักฐานประกอบการประกวดราคาซื้อด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เลขที่ ๙๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ และเลขที่ ๙๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ ของบริษัท - และบริษัท - เอกสารที่ผู้เสนอราคาจะต้องเสนอหลักฐานประกอบการประกวดราคาซื้อด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เลขที่ ๑๐๗/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ และเลขที่ ๑๐๘/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๗ ของบริษัท - เป็นข้อมูลข่าวสารในกระบวนการจัดซื้อจัดจ้างที่ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยและตรวจสอบได้เพื่อความโปร่งใส ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งมีเจตนารมณ์ให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารการดำเนินงานของรัฐโดยกำหนดให้บุคคลมีสิทธิเข้าตรวจสอบ ขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการได้ นอกจากนี้ พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๔๔ กำหนดให้ส่วนราชการต้องจัดให้มีการเปิดเผยข้อมูลรายการเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างที่จะดำเนินการในปีงบประมาณนั้น และสัญญาใด ๆ ที่ได้มีการอนุมัติให้จัดซื้อหรือจัดจ้างแล้วให้ประชาชน สามารถขอดูหรือตรวจสอบได้ ณ สถานที่ทำการของส่วนราชการ และระบบเครือข่ายสารสนเทศของส่วนราชการ ทั้งนี้ การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวต้องไม่ก่อให้เกิดความได้เปรียบ หรือเสียเปรียบหรือความเสียหายแก่บุคคลใดในการจัดซื้อหรือจัดจ้าง สำหรับเอกสารที่ผู้เสนอราคาจะต้องเสนอหลักฐานประกอบการประกวดราคาซื้อด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ เลขที่ ๑๒๙/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๖ และเลขที่ ๑๓๐/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๖ ของบริษัท - ซึ่งมีการยกเลิกการประกวดราคานั้น แต่เนื่องจากผู้อุทธรณ์ต้องการนำข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปใช้ในการตรวจสอบการมีคุณสมบัติตามข้อกำหนดของกรมเจ้าท่า ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้เช่นกัน อย่างไรก็ตาม ในข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอให้เปิดเผยนั้นมีสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลรวมอยู่ด้วย การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงควรปกปิดไว้ สำหรับข้ออ้างของบริษัท - ที่ว่า ภาพวาดของการออกแบบลักษณะของทุน โซ่ และฐานตุ้มห่วงคอนกรีต ที่บริษัทฯ เป็นผู้ออกแบบจัดทำและ

นำไปประกอบกับหุ่นเครื่องหมายการเดินเรือของบริษัทผู้ผลิตที่เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์ซึ่งจะทำให้ตัวหุ่นเครื่องหมายการเดินเรือพร้อมอุปกรณ์มีคุณลักษณะเฉพาะตรงตามที่กำหนดในเอกสารประกวดราคาซื้อด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ของกรมเจ้าท่า การเปิดเผยเอกสารในส่วนนี้ซึ่งเป็นข้อมูลทางการผลิตและข้อมูลทางการค้าจะทำให้มีผลกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของบริษัทฯ นั้น ไม่อาจรับฟังได้ เนื่องจากผู้แทนบริษัท - ได้ชี้แจงเพิ่มเติมว่า การออกแบบลักษณะของหุ่น โซ่ และฐานดัมพ์ห้วงคอนกรีต ช่างทั่วไปเมื่อเห็นแล้วสามารถทราบได้ว่าประกอบอย่างไร จึงเป็นข้อมูลทั่วไป การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจึงไม่ก่อให้เกิดความได้เปรียบ หรือเสียเปรียบหรือความเสียหายแก่บุคคลใดในการจัดซื้อหรือจัดจ้างแต่อย่างใด ส่วนข้ออ้างของบริษัท - ที่ว่าเอกสารหลักฐานที่แสดงการเป็นผู้แทนจำหน่ายหรือตัวแทนจำหน่ายที่ได้รับการแต่งตั้งตามข้อ ๒.๘ หลักฐานเป็นหนังสือจากผู้ถือลิขสิทธิ์ในที่สุดดังกล่าวให้ลิขสิทธิ์ในการดำเนินการในประเทศไทยอย่างถูกต้อง ตามข้อ ๒.๖ และหนังสือรับรองจากบริษัทผู้ผลิตตัวหุ่นเครื่องหมายการเดินเรือว่าผลิตภัณฑ์ดังกล่าวเป็นไปตามข้อกำหนดของสมาคมประภาคารระหว่างประเทศ (IALA) ตามข้อ ๒.๑๐ เห็นว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ควรเปิดเผย เพราะจะกระทบต่อการเป็นตัวแทนจำหน่ายซึ่งเป็นความลับทางการค้า นั้น คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่ก่อให้เกิด การได้เปรียบ หรือเสียเปรียบแต่อย่างใด เนื่องจากข้อมูลดังกล่าวไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับความลับทางการค้า

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้กรมเจ้าท่าเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ เว้นแต่สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนให้ปกปิดไว้ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๗๙/๒๕๕๘
เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเลขาธิการผู้ว่าราชการ
กรุงเทพมหานครเกี่ยวกับหนังสือราชการ

ผู้อุทธรณ์ : นายสิตปาราย อาฮูวารี
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเลขาธิการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นายสิตปาราย อาฮูวารี ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงเลขาธิการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือของกองการเจ้าหน้าที่ ที่ กท ๐๔๐๔/๑๐๕๙๓ ล.๑๕๕ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ ที่ปรากฏในทะเบียนหนังสือรับ

สำนักงานเลขาธิการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร มีหนังสือลับ ที่ กท ๐๒๐๐/ล.๒๘๐ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า กองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร ได้แจ้งสำนักงานเลขาธิการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีข้อความปรากฏการสั่งการของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ปลัดกรุงเทพมหานคร และการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่เป็นความเห็น หรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด และการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเลขาธิการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงเป็นหนังสือของผู้อุทธรณ์ และคำชี้แจงเป็นหนังสือและด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานเลขาธิการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์เคยได้รับการเปิดเผยทะเบียนหนังสือ

รับของสำนักงานเลขาธิการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครให้ทราบ ซึ่งในทะเบียนหนังสือรับนั้นปรากฏเลขที่หนังสือของกองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร ที่ กท ๐๔๐๔/๑๐๕๙๓ ล.๑๕๕ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ อยู่ด้วย ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารนี้ไปยังกองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร โดยกองการเจ้าหน้าที่ได้แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า “ไม่ปรากฏว่ามีหนังสือดังกล่าวในครอบครอง จึงไม่มีข้อมูลข่าวสารให้คัดถ่ายได้” ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ ขอหนังสือของกองการเจ้าหน้าที่ฉบับดังกล่าวไปยังสำนักงานเลขาธิการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ทราบเลขหนังสือมาจากทะเบียนหนังสือรับที่สำนักงานเลขาธิการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครจัดส่งมาให้ ซึ่งในทะเบียนหนังสือรับดังกล่าวระบุด้วยลายมืออย่างไม่ชัดเจนว่า “๒๔ ธ.ค.๒๕๕๐” แต่อ่านไม่ชัดเจนจึงอาจเป็นวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๑ แต่สำนักงานเลขาธิการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครซึ่งเป็นผู้ครอบครองหนังสือต้องอธิบายได้ว่าทำไมไม่มีเลข “ล.๑๕๕” อยู่ในหนังสือ ทั้งที่ในทะเบียนหนังสือรับมี “ล.๑๕๕” ปรากฏอยู่ ผู้อุทธรณ์จึงไม่อาจรับรองยืนยันว่าจะเป็นหนังสืออันเดียวกันตามคำขอของผู้อุทธรณ์ได้ อย่างไรก็ตาม ผู้อุทธรณ์มีข้อสังเกตว่าเมื่อพิจารณาในคอลัมน์ที่ ๒ ของทะเบียนหนังสือรับ ระบุเลขรับของสำนักงานเลขาธิการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครว่า “ร๗๙๕๖” ซึ่งหนังสือดังกล่าวเป็นหนังสือชี้แจง โดยคอลัมน์สุดท้ายระบุว่า “นายพรเทพฯ” เป็นผู้รับทราบ และวันที่ประทับตราออกเป็น “วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒” ซึ่งอาจเป็นวันที่นายพรเทพฯ รับทราบหรือไม่ อีกทั้งในคอลัมน์ที่ ๖ ระบุว่า “ร๗๙๒๗” หรืออาจเป็น “ร๗๙๒๗” ซึ่งอาจเป็นเลขข้อสั่งการ และคอลัมน์ที่ ๗ เป็นการระบุชื่อบุคคลหนึ่งบุคคลใดที่ไม่อาจทราบได้

สำนักงานเลขาธิการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครมีหนังสือ ที่ กท ๐๒๐๐/๔๔๕๘ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการฯ พร้อมทั้งเข้าชี้แจงด้วยวาจา สรุปความได้ว่า สำนักงานเลขาธิการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครได้ตรวจสอบทะเบียนหนังสือรับปรากฏว่าข้อมูลเอกสารตามที่ผู้อุทธรณ์อ้างถึงดังกล่าวไม่ชัดเจน แต่จากการค้นหาข้อมูลเอกสารได้พบสำเนาเอกสารที่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานเลขาธิการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร โดยมีบางส่วนตรงตามทะเบียนหนังสือรับ และตามที่คุณผู้อุทธรณ์ขอคัดถ่าย อาทิเช่น เลขที่หนังสือกองการเจ้าหน้าที่ ที่ กท ๐๔๐๔/๑๐๕๙๓ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๑ และซองเอกสาร ล.๑๕๕ ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นสำเนาหนังสือกองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร นำเรียนปลัดกรุงเทพมหานคร และผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เพื่อรายงานผลการดำเนินการกรณีสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ประสานแจ้งมติคณะกรรมการ ป.ป.ช. ให้กรุงเทพมหานครดำเนินการจำนวน ๒๐ เรื่อง ซึ่งมีเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ จำนวน ๑ เรื่อง ส่วนที่ผู้อุทธรณ์ตั้งข้อสังเกตในข้อความที่ปรากฏในทะเบียนหนังสือรับแต่ละช่องนั้น ผู้แทนสำนักงานเลขาธิการผู้ว่าราชการ

กรุงเทพมหานครชี้แจงว่า ช่องที่ ๑ เป็นการระบุวันที่ที่สำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครรับเรื่องไว้ ช่องที่ ๒ บรรทัดบนเป็นเลขที่หนังสือรับของสำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร บรรทัดล่างที่ปรากฏเลขที่หนังสือ ๐๔๐๔/๑๐๕๙๓ ล.๑๕๕ นั้น เลขที่ ๐๔๐๔/๑๐๕๙๓ เป็นเลขที่หนังสือของกองการเจ้าหน้าที่ ส่วน ล.๑๕๕ เป็นเลขลับของสำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครซึ่งปรากฏอยู่บนซองเอกสาร ช่องที่ ๓ เป็นรายละเอียดว่าหนังสือดังกล่าวส่งมาจากไหน ช่องที่ ๔ เรื่องนั้นเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร ส่วนช่องที่ ๕ ถึงช่องที่ ๙ เป็นของเรื่องอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับหนังสือกองการเจ้าหน้าที่ ที่ กท ๐๔๐๔/๑๐๕๙๓ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๑ แต่ที่เห็นปรากฏอยู่เนื่องจากหน้ากระดาษไม่พอจึงได้นำมาเขียนแทรกไว้ โดยผู้แทนสำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์น่าจะเป็นหนังสือกองการเจ้าหน้าที่ ลับ ที่ กท ๐๔๐๔/๑๐๕๙๓ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๑ สำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครจึงได้มีหนังสือ ที่ กท ๐๒๐๐/๓๗๕๙ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ จัดส่งสำเนาหนังสือให้กองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบหนังสือดังกล่าวพิจารณาว่าจะอนุญาตให้สำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครจัดส่งหนังสือดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ตามคำร้องได้หรือไม่ อย่างไรก็ตาม กองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร ได้มีหนังสือ ที่ กท ๐๔๐๔/๓๒๘๖ ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๘ แจ้งว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีข้อความปรากฏการสั่งการของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ปลัดกรุงเทพมหานคร และการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่เป็นความเห็น หรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด และการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครจึงได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอ คือ หนังสือกองการเจ้าหน้าที่ ที่ กท ๐๔๐๔/๑๐๕๙๓ ล.๑๕๕ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๐ แต่ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถยืนยันความถูกต้องของเลขที่หนังสือดังกล่าวได้ และในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ สำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครยืนยันว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามคำขอ แต่มีเลขที่หนังสือใกล้เคียงซึ่งน่าจะเป็นข้อมูลข่าวสารเดียวกับข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ต้องการ คือ หนังสือกองการเจ้าหน้าที่ ลับ ที่ กท ๐๔๐๔/๑๐๕๙๓ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๑ โดยคณะกรรมการฯ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์น่าจะเป็นหนังสือกองการเจ้าหน้าที่ ลับ ที่ กท ๐๔๐๔/๑๐๕๙๓ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นการรายงานผลความคืบหน้าของการดำเนินงานต่อผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นเพื่อทราบ โดยมีเรื่องของผู้อุทธรณ์รวมอยู่ด้วย ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติ และไม่มีข้อมูลส่วนใดเข้าลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติ

ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้ง ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยต่อบุคคลหนึ่งบุคคลใด เช่นไร ตามมาตรา ๑๕ (๔) ข้อมูลข่าวสารนี้จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการรายงานผลดังกล่าวมีข้อมูลของบุคคลอื่นรวมอยู่ด้วย เพื่อมิให้เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยหนังสือกองการเจ้าหน้าที่ ลับ ที่ กท ๐๔๐๔/๑๐๕๙๓ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๑ เฉพาะการรายงานผลในเรื่องที่เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์เท่านั้น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเปิดเผยหนังสือกองการเจ้าหน้าที่ ลับ ที่ กท ๐๔๐๔/๑๐๕๙๓ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๑ เฉพาะการรายงานผลในเรื่องที่เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์เท่านั้น พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๘๐/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการลงทะเบียนสอบวิทยานิพนธ์ระดับดุษฎีบัณฑิต

ผู้อุทธรณ์ : ว่าที่ร้อยเอก ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ว่าที่ร้อยเอก ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการลงทะเบียนสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ระดับดุษฎีบัณฑิต ของนาง ข. นิสิตหลักสูตรวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาธุรกิจเทคโนโลยี และการจัดการนวัตกรรม (สหสาขา) โดยมีคุณสมบัติไม่ครบตามที่กำหนดไว้ คือ ลงทะเบียนไม่ครบ ๒๗ หน่วยกิต และใช้ระยะเวลาในการศึกษาเพียงสองปีครึ่งเท่านั้น จึงขอทราบว่ามีภาระกระทำเช่นนั้นจริงหรือไม่ อย่างไร หากมีการกระทำเช่นนั้น การกระทำดังกล่าวมีรายละเอียดอย่างไร และผู้อนุญาตให้สอบนั้นใช้อำนาจใดในการยกเว้นหรือเลิกปฏิบัติการสอบในกรณีดังกล่าว

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๒.๒๕/๑๐๒๔/๕๘ ลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า

๑. เรื่องการลงทะเบียนไม่ครบ ๒๗ หน่วยกิต เนื่องจากข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลส่วนบุคคล จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลได้ หากไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของข้อมูล

๒. เรื่องระยะเวลาการศึกษา เนื่องจากข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลส่วนบุคคล จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลได้ หากไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของข้อมูล ทั้งนี้ เกณฑ์ระยะเวลาการศึกษาได้กำหนดไว้ในข้อบังคับจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๒ ข้อ ๑๔ - ๑๙

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นนิสิตหลักสูตรวิทยาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาธุรกิจเทคโนโลยีและการจัดการนวัตกรรม (สหสาขา) รุ่น ๑ ได้ทราบว่านาง ข. นิสิตหลักสูตรเดียวกัน ได้ผ่านการสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ระดับดุษฎีบัณฑิตโดยมีคุณสมบัติไม่ครบตามที่กำหนดไว้ คือ ลงทะเบียนไม่ครบ ๒๗ หน่วยกิต และใช้ระยะเวลาในการศึกษาเพียงสองปีครึ่งเท่านั้น ผู้อุทธรณ์ในฐานะที่เคยต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ดังกล่าวจึงขอทราบข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว โดยในการชี้แจงข้อเท็จจริง มหาวิทยาลัยต้องแสดง

เอกสารประกอบการชี้แจงด้วย เช่น หลักฐานการลงทะเบียนนครบ ๒๗ หน่วยกิตหรือไม่ เอกสารแสดงระยะเวลาการศึกษา เพื่อผู้อุทธรณ์จะได้ตรวจสอบว่ากรณีดังกล่าวเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนดไว้หรือไม่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยชี้แจงว่า กรณีนี้ผู้อุทธรณ์เป็นนิสิตในหลักสูตรต้องการดูข้อมูลของนาง ข. นิสิตอีกคนหนึ่งในหลักสูตรเดียวกัน โดยเข้าใจผิดว่า นาง ข. เข้าสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ระดับดุขฎฐิบัณฑิตโดยมีคุณสมบัติไม่ครบตามข้อบังคับมหาวิทยาลัย ซึ่งได้ทำความเข้าใจกับผู้อุทธรณ์แล้วว่า การเข้าสอบวิทยานิพนธ์ได้ต้องลงทะเบียนนครบ ๓๖ หน่วยกิต ระยะเวลาศึกษา ๓ - ๖ ปี แต่ในกรณีที่นิสิตลงทะเบียนแล้วเกิน ๒๗ หน่วยกิต แต่เอกสารวิทยานิพนธ์มีความสมบูรณ์ มหาวิทยาลัยก็เปิดโอกาสให้นิสิตขอสอบได้ สำหรับกรณีนาง ข. ลงทะเบียนนครบ ๓๖ หน่วยกิต และระยะเวลาศึกษา ๓ ปี จึงสอบวิทยานิพนธ์ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ ข้อมูลการลงทะเบียนศึกษา และระยะเวลาในการศึกษาของนางรัตนา หิรัญพงษ์ เป็นข้อมูลข่าวสารการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงาน การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ และมาตรฐานของหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัย จึงไม่มีเหตุตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ในการปกปิดข้อมูลข่าวสารดังกล่าว แต่อย่างไรก็ดี ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องได้รับการอธิบายประกอบด้วย ดังนั้น จึงให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดู แต่ไม่ต้องให้สำเนา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เปิดเผยข้อมูลข่าวสารข้อมูลการลงทะเบียนศึกษา และระยะเวลาในการศึกษาของนาง ข. โดยให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดู แต่ไม่ต้องให้สำเนา และให้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยอธิบายชี้แจงประกอบเอกสารแก่ผู้อุทธรณ์ด้วย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๘๑/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนทางวินัย

ผู้อุทธรณ์

: พลตำรวจเอก ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ

: สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และตำรวจภูธรภาค ๙

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า พลตำรวจเอก ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ขอสำเนาสำนวนสอบสวนการดำเนินการทางวินัยพันตำรวจเอก ข. และเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ตลอดจนการพิจารณาให้ความเห็นของผู้บังคับการกองวินัย และการพิจารณาให้ความเห็นหรือสั่งการผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ซึ่งรับผิดชอบงานวินัย รวมทั้งคำสั่งของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่เห็นควรว่า กองบังคับการสืบสวนสอบสวนตำรวจภูธรภาค ๙ ดำเนินการทางวินัยเรื่องนี้เป็นไปตามระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้ว กรณีที่ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๙ ขอให้สืบสวนข้อเท็จจริง กรณีพันตำรวจเอก ข. ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรเขาชัยสน จังหวัดพัทลุง กระทำผิดวินัย

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้มีหนังสือที่ ดช ๐๐๐๖.๒/๕๐๖๓ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๘ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารกองวินัย พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘ เห็นว่า สำนวนการดำเนินการทางวินัยพันตำรวจเอก ข. และเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ตามที่ร้องขอให้เปิดเผยนั้น อยู่ในความดูแลของตำรวจภูธรภาค ๙ ผู้อุทธรณ์ต้องยื่นคำขอต่อตำรวจภูธรภาค ๙ ตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนเอกสารการพิจารณาให้ความเห็นของผู้บังคับการกองวินัย และการพิจารณาให้ความเห็นหรือสั่งการผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติหรือรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ซึ่งรับผิดชอบงานวินัย รวมทั้งคำสั่งของสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่เห็นควรว่า กองบังคับการสืบสวนสอบสวนตำรวจภูธรภาค ๙ ดำเนินการทางวินัยเรื่องนี้เป็นไปตามระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงมีมติไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขอ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และเอกสารที่

เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๔ ถึงผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๙ ขอให้สืบสวนข้อเท็จจริง กรณีพ้นตำรวจเอก ข. กระทำผิดวินัยรวม ๔ ประเด็น ดังนี้

๑. กรณีพ้นตำรวจเอก ข. มีหนังสือลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๑ ถึงกระทรวงคมนาคม และกระทรวงคมนาคมลงเลขาฯรับหนังสือในวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๑ เวลา ๑๐.๑๗ น. พ้นตำรวจเอก ข. ได้เดินทางมาส่งเอกสารดังกล่าวด้วยตนเองหรือไม่

๒. กรณีพ้นตำรวจเอก ข. เดินทางมาร้องทุกข์และให้ถ้อยคำต่อพนักงานสอบสวนกองบังคับการปราบปรามการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๒ ได้ขออนุญาตลาถึงต่อผู้บังคับบัญชาตามระเบียบราชการหรือไม่

๓. กรณีพ้นตำรวจเอก ข. เดินทางมาร้องทุกข์และให้ถ้อยคำต่อพนักงานสอบสวนกองบังคับการปราบปรามการกระทำผิดเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๒

๔. กรณีพ้นตำรวจเอก ข. เดินทางมาศาลในวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๒ และวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๓

ทั้ง ๔ กรณีดังกล่าวผู้อุทธรณ์เห็นว่าเป็นการกระทำในฐานะส่วนตัว ไม่สามารถเบิกค่าเบี้ยเลี้ยง ค่ายานพาหนะ ค่าเช่าที่พัก และค่าใช้จ่ายใดๆ จากทางราชการได้ หากมีการเบิกค่าใช้จ่าย ขอให้ดำเนินการตามกฎหมาย ระเบียบของทางราชการให้ถึงที่สุด ตำรวจภูธรภาค ๙ มีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๒๔.๑๗๓/๓๒๓ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๕ แจ้งผู้อุทธรณ์สรุปว่า การตรวจสอบเสร็จสิ้นแล้ว กรณีมีเพียงประเด็นการลาในวันที่ ๘ - ๑๑ เมษายน ๒๕๕๑ ที่ไม่เป็นไปตามระเบียบ อันเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง จึงได้กล่าวตักเตือนพ้นตำรวจเอก ข. เนื่องจากเป็นความผิดเล็กน้อย และรายงานไปยังกองวินัยสำนักงานตำรวจแห่งชาติแต่ผู้อุทธรณ์เห็นว่าเรื่องนี้สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้เรียกสำนวนเรื่องมาประกอบการพิจารณาแล้ว สำนวนจึงอยู่ที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ไม่จำเป็นต้องส่งสำนวนคืนตำรวจภูธรภาค ๙ ตามที่กล่าวอ้าง และผู้อุทธรณ์ขอให้ตรวจสอบ ๔ ประเด็น แต่ตำรวจภูธรภาค ๙ แจ้งตอบการตรวจสอบเพียงประเด็นเดียว จึงมีข้อสงสัยว่ามีการตรวจสอบเรื่องดังกล่าวจริงหรือไม่

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติชี้แจงว่า ตำรวจภูธรภาค ๙ ได้ส่งสำนวนการดำเนินการทางวินัยพ้นตำรวจเอก ข. และเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติเพื่อพิจารณา โดยมีสำนวนเฉพาะประเด็นการลาของพ้นตำรวจเอก ข. ในวันที่ ๘ - ๑๑ เมษายน ๒๕๕๑ ที่ไม่เป็นไปตามระเบียบ และตำรวจภูธรภาค ๙ จึงได้กล่าวตักเตือนในประเด็นดังกล่าวเพียงประเด็นเดียว และสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ส่งสำนวนคืนให้ตำรวจภูธรภาค ๙ แล้ว จึงแจ้งผู้อุทธรณ์ให้ขอข้อมูลข่าวสารต่อตำรวจภูธรภาค ๙ ส่วนเอกสารการประมวลเรื่องเสนอ ตร. พิจารณา คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารกองวินัยเห็นว่า เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ต่อมาตำรวจภูธรภาค ๙ มีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๒๔.๑๗๔/๕๖๓๐ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๕ แจ้งว่า ตำรวจภูธรภาค ๙ ได้ดำเนินการตรวจสอบครบถ้วนทั้ง ๔ ประเด็นตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอแล้ว และเอกสารการตรวจสอบทั้ง ๔ ประเด็นสามารถเปิดเผยให้กับผู้อุทธรณ์ได้

คณะกรรมการวินัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ สำนวนการตรวจสอบการ

กระทำผิดวินัยของพันตำรวจเอก ข. และเอกสารการประมวลเรื่องเสนอ ตร. พิจารณา กรณีเดินทางไปธุระส่วนตัวในเวลาราชการโดยอาจเบิกค่าใช้จ่ายจากทางราชการ และไม่ได้ยื่นใบลาตามระเบียบของทางราชการ รวม ๔ ประเด็น ซึ่งปรากฏต่อมาว่า ตำรวจภูธรภาค ๙ ได้มีหนังสือแจ้งต่อคณะกรรมการฯ ว่า

เอกสารสำนวนการตรวจสอบทั้ง ๔ ประเด็นสามารถเปิดเผยให้กับผู้อุทธรณ์ได้ จึงไม่เป็นประเด็นที่คณะกรรมการฯ ต้องวินิจฉัย กรณีพิจารณาต่อไปว่า ข้อมูลข่าวสารการประมวลเรื่องเสนอ ตร. พิจารณาเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้หรือไม่ เห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงเป็นที่ยุติแล้วว่า ตร. มีคำสั่งว่าตำรวจภูธรภาค ๙ ดำเนินการทางวินัยเรื่องนี้เป็นไปตามระเบียบและกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้ว การประมวลเรื่องเสนอ ตร. พิจารณาสั่งการกรณีดังกล่าวเป็นการปฏิบัติราชการของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ อีกทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนี้จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด และไม่มีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๒) (๓) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้ร้องเรียนกล่าวโทษกรณีดังกล่าว จึงสมควรได้รับข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติและตำรวจภูธรภาค ๙ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารสำนวนการตรวจสอบการกระทำผิดวินัยของพันตำรวจเอก ข. และเอกสารการประมวลเรื่องเสนอ ตร. พิจารณา กรณีเดินทางไปธุระส่วนตัวในเวลาราชการโดยอาจเบิกค่าใช้จ่ายจากทางราชการ และไม่ได้ยื่นใบลาตามระเบียบของทางราชการ รวม ๔ ประเด็น พร้อมการพิจารณาสั่งการกรณีดังกล่าว และให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๒๘๒/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ครูวิทยฐานะชำนาญการ วิทยาลัยการอาชีพวังไกลกังวล ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือร้องเรียนของนาง ข. ครูวิทยฐานะชำนาญการ โรงเรียนหนองหญ้าปล้องวิทยา กรณีที่ร้องเรียนผู้อุทธรณ์ต่อเลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา เพื่อปกป้องสิทธิในฐานะผู้ถูกร้องเรียนต่อไป

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา มีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๖๐๑/๖๑๖๓ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๘ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า หนังสือร้องเรียนของนาง ข. ปัจจุบันอยู่ระหว่างการดำเนินการสืบสวนหาข้อเท็จจริง ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการเรื่องร้องเรียนที่ยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มอบอำนาจให้นาย ค. เป็นผู้รับมอบอำนาจ มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า นาง ข. ซึ่งเป็นคู่สมรสโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้อุทธรณ์ ได้ร้องเรียนต่อเลขาธิการคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กล่าวหาผู้อุทธรณ์ ซึ่งรับราชการครู วิทยฐานะชำนาญการ วิทยาลัยการอาชีพวังไกลกังวล ว่า มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมเกี่ยวกับจรรยาบรรณในการประกอบวิชาชีพครู สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจึงมีคำสั่ง ที่ ๑๐๔๒/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนหาข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว และปัจจุบันอยู่ระหว่างการสืบสวนหาข้อเท็จจริง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ หนังสือร้องเรียนของ นาง ข. กรณียังเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่า มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า กรณียังเรียน อยู่ระหว่างการสืบสวนหาข้อเท็จจริง ซึ่งยังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในขณะนี้อาจทำให้การ บังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตาม กฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่า คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของหน่วยงาน ชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการ บังคับใช้กฎหมาย จึงวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๘๓/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง

ผู้อุทธรณ์ : บริษัท พี.เอส.เพาเวอร์ลายส์ จำกัด
โดย นายประสงค์ ชูทรัพย์ กรรมการผู้จัดการ
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : วิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชราม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชราม ขอสำเนาเอกสารเกี่ยวกับการสอบราคาจ้างปรับปรุงระบบประปา และปรับปรุงระบบไฟฟ้า ของบริษัท เอส.ซี.อินเตอร์ พลัส จำกัด ซึ่งเป็นผู้ชนะการเสนอราคา วิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชรามมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๖๓๓.๕/๘๔๕ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการให้สำเนาเอกสารโดยให้เหตุผลสรุปว่า เทคนิคและวิธีการดำเนินงานเป็นรายละเอียดของแต่ละบริษัทที่จะนำเสนอให้เห็นการทำงาน วิธีการทำงานให้เกิดความปลอดภัย ต่อนักศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษา และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อทางราชการ จึงไม่สามารถเปิดเผยได้ เพราะเป็นการผิดพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนวิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชราม และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า วิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชรามได้ประกาศสอบราคาจ้างโครงการปรับปรุงระบบประปา และโครงการปรับปรุงระบบไฟฟ้า ผู้อุทธรณ์ได้เข้าร่วมเสนอราคาทั้ง ๒ โครงการ แต่ไม่ผ่านขั้นตอนการตรวจสอบเอกสาร หลังจากนั้นผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า ผู้อุทธรณ์ได้เข้าร่วมเสนอราคาจ้างโครงการปรับปรุงระบบประปา และโครงการปรับปรุงระบบไฟฟ้า แต่ไม่ผ่านขั้นตอนการตรวจสอบเอกสาร โดยวิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชรามมีหนังสือแจ้งว่าเอกสารของผู้อุทธรณ์ไม่ตรงตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด เนื่องจากไม่มีเอกสารเกี่ยวกับเทคนิคและวิธีการดำเนินงานประกอบการเสนอราคา ทั้งนี้ โครงการปรับปรุงระบบประปามีผู้เสนอราคา ๔ ราย ผ่านการตรวจสอบเอกสาร ๑ ราย โครงการปรับปรุงระบบไฟฟ้ามีผู้เสนอราคา ๙ ราย ผ่านการตรวจสอบเอกสาร ๑ ราย ผู้ที่ผ่านการตรวจสอบเอกสาร และชนะการสอบราคาทั้ง ๒ โครงการ คือ บริษัท เอส.ซี.อินเตอร์ พลัส จำกัด ผู้อุทธรณ์จึงต้องการสำเนาเอกสารของผู้ชนะการสอบราคาเพื่อตรวจสอบเปรียบเทียบกับเอกสารการเสนอราคาของผู้อุทธรณ์ว่ามีข้อบกพร่องอย่างไร เนื่องจากที่ผ่านมาผู้อุทธรณ์เข้าร่วมการเสนอราคากับหลายหน่วยงานแต่ไม่เคยมีปัญหาในเรื่องเอกสารประกอบการเสนอราคา

ผู้แทนวิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชรามชี้แจงสรุปว่า วิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชรามได้ประกาศสอบราคาจ้างโครงการปรับปรุงระบบประปา และโครงการปรับปรุงระบบไฟฟ้า ผู้อุทธรณ์ได้เข้าร่วมเสนอราคาทั้ง ๒ โครงการ แต่ไม่ผ่านขั้นตอนการตรวจสอบเอกสารเนื่องจากไม่ได้เสนอเทคนิคและวิธีการดำเนินงานปรับปรุงระบบประปา และระบบไฟฟ้า เสนอแต่แผนการดำเนินงานทั่วไป ซึ่งไม่ตรงตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด เหตุที่วิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชรามกำหนดให้ผู้เสนอราคาต้องเสนอเทคนิคและวิธีการดำเนินงาน เนื่องจากบริเวณที่จะทำการปรับปรุงนั้นอยู่ใกล้อาคารเรียนนักศึกษา และห้องทำงานของบุคลากร จึงกำหนดให้ผู้เสนอราคาต้องเสนอเทคนิคและวิธีการดำเนินงานเพื่อให้เกิดความปลอดภัยต่อนักศึกษาและบุคลากรทางการศึกษา เอกสารการเสนอราคารุนั้นจึงประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับผู้เสนอราคา เทคนิคและวิธีการดำเนินงาน และใบเสนอราคาซึ่งเป็นเอกสารที่มีลิขสิทธิ์เพราะเป็นเทคนิคพิเศษเกี่ยวกับวิธีการทำงานของแต่ละบริษัท การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่บริษัท เอส.ซี.อินเตอร์ พลัส จำกัด ซึ่งเป็นผู้ชนะการสอบราคาทั้ง ๒ โครงการ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้ว เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ได้แก่ เอกสารการเสนอราคาจ้างปรับปรุงระบบประปา และปรับปรุงระบบไฟฟ้า ปัจจุบันการจัดซื้อจัดจ้างได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้เพื่อความโปร่งใสและตรวจสอบได้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งมีเจตนารมณ์ให้ประชาชนได้รับข้อมูลข่าวสารการดำเนินงานของรัฐโดยกำหนดให้บุคคลมีสิทธิเข้าตรวจดู ขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีค่ารับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการได้ ส่วนเทคนิคและวิธีการดำเนินงานที่ผู้แทนวิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชรามชี้แจงนั้น ไม่ใช่เทคนิคพิเศษแต่เป็นมาตรการรักษาความปลอดภัยตามปกติ การเปิดเผยจึงไม่ก่อให้เกิดความเสียหายแก่บริษัท เอส.ซี.อินเตอร์ พลัส จำกัด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงให้วิทยาลัยเทคนิคราชสีหราชรามเปิดเผยโดยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค๒๔๔/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบันทึกข้อความ
และบันทึกการลงเวลาปฏิบัติราชการ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลดอนหัวฬ่อ จังหวัดชลบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ค. มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลดอนหัวฬ่อ เพื่อขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. บันทึกข้อความรายงานการถูกศาลจังหวัดชลบุรีและศาลฎีกาตัดสินให้ต้องรับโทษในคดีอาญา เมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๑ และวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๘ ของนาย ก. ตำแหน่งปลัดเทศบาล และนาย ข. ตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายโยธา ที่มีต่อผู้บังคับบัญชา

๒. บันทึกข้อความหรือหนังสือสั่งการ คำสั่งและเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยแก่นาย ก. และนาย ข.

๓. บันทึกเวลามาปฏิบัติราชการ การลา ของนาย ก. และนาย ข. เมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๑ และวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๘

คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารเทศบาลตำบลดอนหัวฬ่อได้มีมติให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๓ พร้อมทั้งมีบันทึกข้อความ ที่ สป ๙๖๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ แจ้งให้นาย ก. ใช้สิทธิคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ รายการได้ เนื่องจากการเปิดเผยข้อมูลอาจมีผลกระทบต่อประโยชน์ได้เสียของนาย ก.

นาย ก. ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารเทศบาลตำบลดอนหัวฬ่อ คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ๒ รายการดังกล่าว เนื่องจากเป็นข้อมูลส่วนตัวที่ผู้อุทธรณ์จัดทำขึ้น ประกอบกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัย ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการของเทศบาลตำบลดอนหัวฬ่อหากเปิดเผยอาจกระทบต่อความเป็นธรรมในการดำเนินการทางวินัย

คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารเทศบาลตำบลดอนหัวฬ่อมีบันทึกข้อความ ที่ สป ๑๑๔๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้าน เนื่องจากเอกสารดังกล่าว ไม่น่าจะมีผลกระทบต่อการสอบสวนทางวินัยของผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านดังกล่าว คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนเทศบาล ตำบลดอนหัวฬ่อ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์คัดค้าน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้อุทธรณ์ที่นาย ค. มีคำขอ แต่เทศบาลตำบล ดอนหัวฬ่อไม่รับฟังคำ คัดค้าน

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปได้ความว่า นาย ค. ผู้ขอข้อมูลข่าวสารเป็น หน่วยงานและเป็นเจ้าของที่ดินที่มีกรณีพิพาทในคดีแพ่งที่ผู้อุทธรณ์ไปให้การเป็นพยาน ซึ่งต่อมาศาล จังหวัดชลบุรีและศาลฎีกามีคำพิพากษาว่าผู้อุทธรณ์มีความผิดฐานเบิกความเท็จ ประกอบกับผู้ขอข้อมูล ข่าวสารมีเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับผู้อุทธรณ์หลายเรื่อง ผู้อุทธรณ์จึงเห็นว่าไม่ควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้ ขอข้อมูลทราบ ทั้งนี้ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายงานของผู้อุทธรณ์ต่อผู้บังคับบัญชากรณีศาล จังหวัดชลบุรีและศาลฎีกามีคำพิพากษาว่าผู้อุทธรณ์มีความผิดฐานเบิกความเท็จนั้นไม่มีอยู่ เพราะผู้ อุทธรณ์ไม่ได้ทำบันทึกรายงานแต่ได้รายงานด้วยวาจาให้ผู้บังคับบัญชาทราบ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ บันทึกการลงเวลามาปฏิบัติราชการและการลา เป็นเรื่องส่วนตัวของ ผู้อุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารทั้งสองรายการนั้นเกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ซึ่งยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารดังกล่าวจึงจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์จึงคัดค้าน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ผู้แทนเทศบาลตำบลดอนหัวฬ่อชี้แจงสรุปได้ความว่า เมื่อมีผู้ขอข้อมูลข่าวสาร เทศบาลฯ ตรวจสอบแล้วไม่พบข้อมูล จึงได้มีหนังสือแจ้งให้นาย ก. และนาย ข. ชี้แจงข้อเท็จจริง เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ขอ โดยนาย ก. และนาย ข. ชี้แจงว่าไม่ได้ทำบันทึกรายงานกรณีศาล จังหวัดชลบุรีและศาลฎีกามีคำพิพากษาว่ามีความผิดฐานเบิกความเท็จ ต่อผู้บังคับบัญชา ต่อมา ผู้ขอ ข้อมูลได้ร้องเรียนไปที่อำเภอเกี่ยวกับการขอข้อมูลข่าวสาร เทศบาลฯ จึงแจ้งผู้ขอว่าไม่มีข้อมูลบันทึก รายงานดังกล่าว เนื่องจากนาย ก. และนาย ข. ไม่ได้จัดทำขึ้น สำหรับบันทึกเวลามาปฏิบัติราชการ การลา ของนาย ก. และนาย ข. ในวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๑ และวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๘ เทศบาลฯ ตรวจสอบแล้วไม่พบข้อมูลในวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๑ จึงได้ไปแจ้งความว่าเอกสารสูญหาย พร้อมทั้ง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนว่าเอกสารสูญหายได้อย่างไร ดังนั้น เอกสารตามคำขอที่มีอยู่ในความ ครอบครองของเทศบาลฯ จึงมีเฉพาะบันทึกเวลามาปฏิบัติราชการ การลา ของนาย ก. และนาย ข. เมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๘ เท่านั้น ซึ่งคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของเทศบาลฯ พิจารณาแล้วเห็น

ว่า การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวไม่มีผลกระทบต่อการดำเนินการทางวินัยของนาย ก. และนาย ข. จึงไม่รับฟังคำคัดค้าน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้ว เห็นว่า ผู้อุทธรณ์ไม่ได้ทำบันทึกรายงานต่อผู้บังคับบัญชากรณีที่ศาลจังหวัดชลบุรีและศาลฎีกามีคำพิพากษาให้ต้องรับโทษในคดีอาญา ประกอบกับบันทึกเวลามาปฏิบัติราชการ การลา เมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๑ สูญหาย จึงไม่มีข้อมูลข่าวสารที่จะเปิดเผย คงมีเพียงบันทึกเวลามาปฏิบัติราชการ การลา เมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๘ ของผู้อุทธรณ์ เท่านั้นที่อยู่ในความครอบครองของเทศบาลตำบลดอนหัวฬ่อ และข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ ไม่มีลักษณะตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐจะปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ อีกทั้งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยของผู้อุทธรณ์ ดังนั้น การที่เทศบาลตำบลดอนหัวฬ่อไม่รับฟังคำคัดค้านของผู้อุทธรณ์จึงชอบแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายจึงยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๘

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๘๕/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบันทึกข้อความ
และบันทึกการลงเวลาปฏิบัติราชการ

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลดอนหัวฬ่อ จังหวัดชลบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ข. มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลดอนหัวฬ่อ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. บันทึกข้อความรายงานการถูกศาลจังหวัดชลบุรีและศาลฎีกาตัดสินให้ต้องรับโทษในคดีอาญา เมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๑ และวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๘ ของนาย ค. ตำแหน่งปลัดเทศบาล และนาย ก. ตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายโยธา ที่มีต่อผู้บังคับบัญชา

๒. บันทึกข้อความหรือหนังสือสั่งการ คำสั่งและเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยแก่นาย ค. และนาย ก.

๓. บันทึกเวลามาปฏิบัติราชการ การลา ของนาย ค. และนาย ก. เมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๑ และวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๘

คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารเทศบาลตำบลดอนหัวฬ่อได้มีมติให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๓ พร้อมทั้งมีบันทึกข้อความ ที่ สป ๙๖๖/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ แจ้งให้นาย ก. ใช้สิทธิคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ รายการได้ เนื่องจากการเปิดเผยข้อมูลอาจมีผลกระทบต่อประโยชน์ของนาย ก.

นาย ก. ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารเทศบาลตำบลดอนหัวฬ่อ คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ๒ รายการดังกล่าว เนื่องจากเป็นข้อมูลส่วนตัวที่ผู้อุทธรณ์จัดทำขึ้น ประกอบกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัย ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการของเทศบาลตำบลดอนหัวฬ่อหากเปิดเผยอาจกระทบต่อความเป็นธรรมในการดำเนินการทางวินัย

คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารเทศบาลตำบลดอนหัวฬ่อมีบันทึกข้อความ ที่ สป ๑๑๔๗/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้าน เนื่องจากเอกสารดังกล่าวไม่น่าจะมีผลกระทบต่อการสอบสวนทางวินัยของผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านดังกล่าว คณะกรรมการวินัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนเทศบาลตำบลดอนหัวฬ่อ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้อุทธรณ์ที่นาย ข. มีคำขอ แต่เทศบาลตำบลดอนหัวฬ่อไม่รับฟังคำคัดค้าน

ในชั้นพิจารณา ผู้แทนเทศบาลตำบลดอนหัวฬ่อชี้แจงสรุปได้ความเมื่อมีผู้ขอข้อมูลข่าวสาร เทศบาลฯ ตรวจสอบแล้วไม่พบข้อมูล จึงได้มีหนังสือแจ้งให้นาย ค. และนาย ก. ชี้แจงข้อเท็จจริงเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ขอ โดยนาย ค. และนาย ก. ชี้แจงว่าไม่ได้ทำบันทึกรายงานกรณีที่เกิดจากจังหวัดชลบุรีและศาลฎีกามีคำพิพากษาว่ามีความผิดฐานเบิกความเท็จ ต่อผู้บังคับบัญชา ต่อมาผู้ขอข้อมูลได้ร้องเรียนไปที่อำเภอเกี่ยวกับการขอข้อมูลข่าวสาร เทศบาลฯ จึงแจ้งผู้ขอว่าไม่มีข้อมูลบันทึกรายงานดังกล่าว เนื่องจากนาย ค. และนาย ก. ไม่ได้จัดทำขึ้น สำหรับบันทึกเวลามาปฏิบัติราชการ การลา ของนาย ค. และนาย ก. ในวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๑ และวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๘ เทศบาลฯ ตรวจสอบแล้วไม่พบข้อมูลในวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๑ จึงได้ไปแจ้งความว่าเอกสารสูญหาย พร้อมทั้งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนว่าเอกสารสูญหายได้อย่างไร ดังนั้น เอกสารตามคำขอที่มีอยู่ในความครอบครองของเทศบาลฯ จึงมีเฉพาะบันทึกเวลามาปฏิบัติราชการ การลา ของนาย ค. และนาย ก. เมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๘ เท่านั้น ซึ่งคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของเทศบาลฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวไม่มีผลกระทบต่อการดำเนินการทางวินัยของนาย ค. และนาย ก. จึงไม่รับฟังคำคัดค้าน

คณะกรรมการวินัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้ว เห็นว่า ผู้อุทธรณ์ไม่ได้ทำบันทึกรายงานต่อผู้บังคับบัญชากรณีที่ศาลจังหวัดชลบุรีและศาลฎีกามีคำพิพากษาให้ต้องรับโทษในคดีอาญา ประกอบกับบันทึกเวลามาปฏิบัติราชการ การลา เมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๑ สูญหาย จึงไม่มีข้อมูลข่าวสารที่จะเปิดเผย คงมีเพียงบันทึกเวลามาปฏิบัติราชการ การลา เมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๘ ของผู้อุทธรณ์ เท่านั้นที่อยู่ในความครอบครองของเทศบาลตำบลดอนหัวฬ่อ และข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ ไม่มีลักษณะตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐจะปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ อีกทั้งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยของผู้อุทธรณ์ ดังนั้น การที่เทศบาลตำบลดอนหัวฬ่อไม่รับฟังคำคัดค้านของผู้อุทธรณ์จึงชอบแล้ว

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายจึงยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๘

คำสั่งสาขาสังคม
การบริหารราชการแผ่นดิน
และการบังคับใช้กฎหมาย

เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น

www.oic.go.th

E-mail : infothai@oic.go.th

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขากำแพงเพชร
เกี่ยวกับการกู้เงิน สถานะบัญชีเงินกู้ การนำส่งเงิน และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

ผู้อุทธรณ์ : จังหวัดกำแพงเพชร
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขากำแพงเพชร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดกำแพงเพชร ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ
ที่ กพ ๐๐๓๒.๐๐๖/๑๐๔๑๐ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงผู้จัดการธนาคารอาคารสงเคราะห์
สาขากำแพงเพชร เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการกู้เงิน สถานะบัญชีเงินกู้ การนำส่งเงิน และอื่นๆ
ที่เกี่ยวข้อง ของนายเฉลิมชัย ภูเพ็ง พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง

ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขากำแพงเพชรมีหนังสือ ที่ สกน. (กพ.) ๕๓/๒๕๕๗
ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้
เหตุผลว่า เป็นข้อมูลส่วนบุคคล ตามมาตรา ๑๕ (๕) และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร
ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ธนาคารจะเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวโดยปราศจากความยินยอม
เป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลมิได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ กพ ๐๐๓๒.๐๐๖/๑๐๔๑๗ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๗
ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งของธนาคารอาคารสงเคราะห์
สาขากำแพงเพชรที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน
และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์แล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์มีฐานะเป็นราชการส่วนภูมิภาค
ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐
จึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยในเบื้องต้นว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร
ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ เห็นว่า เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ
ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสดำเนินการต่างๆ
ของรัฐ เพื่อให้ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็น และใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับความเป็นจริง
เพื่อพัฒนาระบบประชาธิปไตยให้มั่นคงและยังผลให้ประชาชนรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่าง
เต็มที่ เพื่อที่จะปกป้องรักษาประโยชน์ของตนได้ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐
จึงเป็นกฎหมายที่ให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือ

ควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ มิได้กำหนดสิทธิหน้าที่ระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันในเรื่องข้อมูลข่าวสารของราชการ เพราะสิทธิการรับรู้ข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันย่อมเป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนและธรรมเนียมการปฏิบัติราชการ รวมทั้งหลักการประสานราชการตามระบบบริหารราชการแผ่นดิน ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตามกฎหมาย จึงมิใช่ผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ จึงไม่มีอำนาจที่จะรับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณาวินิจฉัยได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา
เกี่ยวกับข้อมูลผลิตภัณฑ์ประเภทเครื่องสำอาง

ผู้อุทธรณ์ : นายวรวุฒิ ไกรฤทธิ์
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นายวรวุฒิ ไกรฤทธิ์ ผู้รับมอบอำนาจจากลาบอราทอรี บริโอเดอมา (บริษัท) ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงกลุ่มควบคุมผลิตภัณฑ์ ประเภทเครื่องสำอาง สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ขอตรวจสอบและรับทราบสูตรของ เครื่องสำอางซึ่งได้เปิดเผยและจดแจ้งโดยผู้นำเข้ามาจำหน่ายในประเทศไทยโดยบริษัท รีนาวน์ ฟาร์ อีสท์ จำกัด และบริษัท อิชเชิล จำกัด ภายใต้เลขทะเบียนของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา คือ ๑๐-๒-๕๗๐๗๕๕๗ , ๑๐-๒-๕๗๐๗๓๗๗ , ๑๐-๒-๕๓๒๓๐๔๖ , ๑๐-๒-๕๓๒๑๖๘๔ , ๑๐-๒-๕๓๒๐๓๓๙ และ ๑๐-๒-๕๓๒๑๗๐๖ ตามลำดับ

สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยามีหนังสือ ที่ สค ๑๐๐๗/๙๙๖ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลเกี่ยวกับ สูตรของเครื่องสำอางที่บริษัท รีนาวน์ ฟาร์ อีสท์ จำกัด และบริษัท อิชเชิล จำกัด แจ้งรายละเอียดไว้ กับสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา ตามกฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการแจ้งการ ผลิตเพื่อขายหรือนำเข้าเพื่อขายเครื่องสำอางควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๓ นั้น เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น หากเปิดเผยแล้วจะ เกิดความเสียหายต่อประโยชน์ที่สำคัญของผู้แจ้ง ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูล ข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ลาบอราทอรี บริโอเดอมา เป็นบริษัทซึ่งจดทะเบียนในต่างประเทศ และเป็นเจ้าของผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางภายใต้ชื่อ บริโอเดอมา โดยบริษัทได้แต่งตั้ง บริษัท เอสเอ็มฟาร์มาซูติเคิล จำกัด เป็นตัวแทนจัดจำหน่ายแต่เพียงผู้เดียวในประเทศไทย ต่อมาบริษัททราบว่า บริษัท รีนาวน์ ฟาร์ อีสท์ จำกัด และบริษัท อิชเชิล จำกัด ได้นำผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางภายใต้ชื่อบริโอเดอมาเข้ามาจำหน่ายในประเทศไทย และมีการจดทะเบียนสูตรของเครื่องสำอางกับสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา บริษัทในฐานะเจ้าของผลิตภัณฑ์ดังกล่าวจึงต้องการทราบสูตรที่ทั้งสองบริษัทนำมาจดทะเบียนว่าถูกต้องตรงกับของบริษัทหรือไม่ เพราะหากไม่ถูกต้อง ผู้บริโภคอาจจะได้รับความเสียหายและบริษัทในฐานะเจ้าของผลิตภัณฑ์จะต้องเป็นผู้รับผิดชอบ บริษัทจึงต้องการนำข้อมูลไปเพื่อปกป้องสิทธิของตนต่อไป โดยผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้รับมอบอำนาจจากบริษัท ทราบว่าตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้กำหนดสิทธิของคนต่างด้าวให้เป็นตามกฎหมายกระทรวง แต่ปัจจุบันก็ยังไม่มีความชัดเจนในเรื่องของสิทธิของคนต่างด้าวออกมาบังคับใช้ อย่างไรก็ตาม ผู้อุทธรณ์มีความเห็นว่าหากพิจารณาตามมาตรา ๑๑ วรรคสาม ได้กำหนดว่า “... กรณีที่ข้อนี้มิใช่การแสวงหาผลประโยชน์ทางการค้า และเป็นเรื่องที่จะต้องปกป้องสิทธิเสรีภาพสำหรับผู้นั้น หรือเป็นเรื่องที่จะเป็นประโยชน์แก่สาธารณะ หน่วยงานของรัฐจะจัดหาข้อมูลข่าวสารนั้นให้ก็ได้” ซึ่งในกรณีนี้การขอข้อมูลข่าวสารของบริษัทเป็นการใช้สิทธิที่ชอบด้วยกฎหมายในฐานะเจ้าของลิขสิทธิ์ อีกทั้ง ประเทศไทยยังเป็นสมาชิกความตกลงว่าด้วยสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญาที่เกี่ยวกับการค้า (TRIPS) การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอจึงเป็นการให้ความคุ้มครองแก่เจ้าของลิขสิทธิ์ และจะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะอีกด้วย ซึ่งในเรื่องนี้คณะอนุกรรมการตอบข้อหารือตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการ ได้เคยมีหนังสือ ที่ นร ๐๑๐๗/๒๐๘๒ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๔๗ ตอบข้อหารือกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กรณีองค์การกองทุนสัตว์ป่าโลกสากล สำนักงานประเทศไทย (WWF Thailand) ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายชื่อผู้ขออนุญาตนำเข้าสัตว์ในบัญชีอนุสัญญาไซเตส โดยคณะอนุกรรมการฯ มีความเห็นว่าแม้องค์การกองทุนสัตว์ป่าโลกสากล จะมีลักษณะเป็นคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอจะเป็นประโยชน์ในระดับนานาชาติ หน่วยงานจึงสามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้ขอทราบได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีมีประเด็นที่ต้องพิจารณาเบื้องต้นว่า ผู้อุทธรณ์เป็นนิติบุคคลที่จดทะเบียนในต่างประเทศ และมีสถานะเป็นคนต่างด้าว ตามคำนิยามในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นผู้ทรงสิทธิในการขอข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ เห็นว่า พระราชบัญญัติ

ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มีวัตถุประสงค์ในการให้สิทธิแก่พลเมืองของประเทศไทยในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของราชการ เพื่อตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ราชการของหน่วยงานของรัฐ ส่วนสิทธิของคนต่างด้าว ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๙ วรรคสี่ กำหนดให้เป็นไปตามกฎกระทรวง ซึ่งในขณะนี้ยังไม่มีกฎกระทรวงดังกล่าวขึ้นบังคับใช้ ประกอบกับผู้อุทธรณ์ไม่ใช่บุคคลธรรมดาที่มีสัญชาติไทยและบุคคลธรรมดาที่ไม่มีสัญชาติไทยแต่มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทย ตามมาตรา ๒๑ ซึ่งพระราชบัญญัติฉบับนี้ได้รับสิทธิไว้เฉพาะในส่วนข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ในฐานะคนต่างด้าวจึงไม่ใช่ผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับที่ผู้อุทธรณ์กล่าวอ้างสิทธิตามมาตรา ๑๑ วรรคสาม นั้น เห็นว่า มาตราดังกล่าวเป็นกรณีการจัดหาข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานของรัฐ โดยข้อมูลที่ขอต้องเป็นข้อมูลที่มีอยู่แล้วในสภาพที่พร้อมจะให้ได้ มิใช่เป็นการต้องไปจัดทำ วิเคราะห์ จำแนก รวบรวม หรือ จัดให้มีขึ้นใหม่ แต่ถ้าข้อมูลนั้นไม่อยู่ในสภาพที่พร้อมจะให้ได้ หากหน่วยงานของรัฐเห็นว่ากรณีที่มีใช้ การแสวงหาผลประโยชน์ทางการค้า และเป็นเรื่องที่จำเป็นเพื่อปกป้องสิทธิเสรีภาพสำหรับผู้นั้น หรือ เป็นเรื่องที่เป็นประโยชน์แก่สาธารณะ หน่วยงานของรัฐจะจัดหาข้อมูลข่าวสารนั้นให้ก็ได้ ซึ่งในกรณีของผู้อุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นข้อมูลที่อยู่ในสภาพที่พร้อมจะให้ได้ มาตราดังกล่าวจึงเป็น คนละกรณีกับการขอข้อมูลของผู้อุทธรณ์ อีกทั้งผู้อุทธรณ์ไม่ใช่ผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สามารถอ้างสิทธิตามมาตรา ๑๑ วรรคสาม ได้ ดังนั้น เมื่อผู้อุทธรณ์มิใช่ผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการฯ จึงไม่อาจที่จะรับอุทธรณ์เรื่องนี้ไว้พิจารณา อนึ่ง คณะกรรมการฯ มีข้อสังเกตว่า หากผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์สูตรเครื่องสำอางดังกล่าวก็ย่อมสามารถใช้สิทธิตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อปกป้องสิทธิของตนได้ มิใช่เป็นการใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคมฯ คณะที่ ๓ วันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๘

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจสอบข้อมูลทางการเงิน

ผู้อุทธรณ์ : คณะกรรมการดำเนินการสืบหาหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินของ
เจ้าหน้าที่ ศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า คณะกรรมการดำเนินการสืบหาหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินของเจ้าหน้าที่ ศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยพันตำรวจเอก พรพันธ์ ทิมขำ รองผู้บังคับการศูนย์ฝึกอบรม ศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้ ในฐานะประธานกรรมการดำเนินการสืบหาหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินของเจ้าหน้าที่ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือที่ ตช ๐๐๒๕.๖๑๑/๑๑๒๕ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๗ ถึงกรรมการผู้จัดการใหญ่ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) รวม ๓ ฉบับ เพื่อขอตรวจสอบการเคลื่อนไหวบัญชีเงินฝากและการเข้าบัญชีของ พันตำรวจโท พิสิษฐ์พงษ์ มังกรวงษ์ พันตำรวจเอก ชะลอ ยวนเกิด นางสาวคนธ์ ยวนเกิด (ภรรยา) พันตำรวจเอก สุรนาท วรรณวรค และ นางสาวเฮมา เถตฉุญ้ย (ภรรยา) โดยอาศัยอำนาจตามความ ในระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยการใช้มาตรการบังคับทางปกครอง โดยการยึด หรืออายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สินตามมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ พ.ศ. ๒๕๕๑ ข้อ ๙ ประกอบระเบียบ ก.ต.ช. ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติราชการของ ผู้บัญชาการในฐานอธิบดีหรือผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๕ เพื่อยึด หรืออายัดและขายทอดตลาดทรัพย์สินของเจ้าหน้าที่ผู้ต้องชดใช้เงินเพื่อชำระให้ครบถ้วนได้

ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) มีหนังสือ ที่ กบง. ๕๐๖๔/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๗ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่าเนื่องจากธนาคารมีฐานะเป็นรัฐวิสาหกิจและอยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งบัญญัติห้ามเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของลูกจ้างเว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากผู้เป็นเจ้าของข้อมูลก่อนหรือเป็นการเปิดเผยข้อมูล แก่หน่วยงานที่มีอำนาจตามกฎหมาย ประกอบกับมีพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑

บัญญัติความรับผิดชอบที่พนักงานของธนาคารได้เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคล โดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลให้ต้องได้รับโทษทางอาญาด้วยหากฝ่าฝืนธนาคารอาจถูกเจ้าของข้อมูลร้องเรียนต่อธนาคารแห่งประเทศไทยหรือถูกฟ้องร้องดำเนินคดีได้ ธนาคารจึงไม่อาจเปิดเผยข้อมูลลูกค้าตามที่ขอมาได้

สำหรับมาตรการบังคับทางปกครองที่ผู้อุทธรณ์อ้างถึงนั้น ธนาคารเกรงว่าเจ้าของข้อมูลอาจโต้แย้งได้ว่าเป็นกฎหมายที่ให้อำนาจในการยึดหรืออายัดทรัพย์สินของผู้ต้องรับผิดชอบ ซึ่งเป็นอำนาจการใช้บังคับคดีเช่นเดียวกับเจ้าพนักงานบังคับคดี แต่มีให้อำนาจตามกฎหมายในการเรียกหรือขอข้อมูลส่วนบุคคล ดังนั้น หากศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้มีอำนาจเฉพาะตามกฎหมายใดในการเรียกหรือขอให้ธนาคารเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลแล้ว ขอได้โปรดมีคำสั่งเป็นหนังสือ และ/หรือหมายเรียกไปยังธนาคาร โดยระบุรายละเอียดมาตราและกฎหมายที่ให้อำนาจดังกล่าว เพื่อธนาคารจะได้ใช้อ้างอิงแก่เจ้าของข้อมูลในกรณีที่ถูกร้องเรียนและถือปฏิบัติต่อไปด้วย

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๒๕.๖๑๒/๒๐๖ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยให้เหตุผลในการอุทธรณ์ว่า ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๕๗ ประกอบกับระเบียบสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ว่าด้วยการปฏิบัติราชการของผู้บัญชาการในฐานะเป็นอธิบดีหรือผู้แทนผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๑ แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๕๕ ข้อ ๔ ในเมื่อคณะกรรมการดำเนินการสืบหาหลักฐานหรือทรัพย์สินของเจ้าหน้าที่ฯ โดยประธานกรรมการฯ ได้มีหนังสือถึงธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) จึงเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามกฎหมายในการสืบหาหลักฐานหรือทรัพย์สินของผู้ต้องคดีใช้คำสั่งใหม่ทดแทนแก่ทางราชการ เพื่อจะใช้มาตรการบังคับทางปกครอง การที่ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่คณะกรรมการดำเนินการสืบหาหลักฐานหรือทรัพย์สินของเจ้าหน้าที่ฯ มีหนังสือขอความร่วมมือ จึงเป็นการใช้ดุลยพินิจออกคำสั่งทางปกครองโดยไม่ถูกต้อง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์แล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ คือ คณะกรรมการดำเนินการสืบหาหลักฐานหรือทรัพย์สินของเจ้าหน้าที่ เป็นคณะกรรมการที่ได้รับแต่งตั้งตามกฎหมาย โดยศูนย์ปฏิบัติการตำรวจจังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งเป็นหน่วยงานในสังกัดของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้อุทธรณ์จึงเป็นหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยในเบื้องต้นว่า ผู้อุทธรณ์สามารถใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ เห็นว่า เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสดูแลข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆ ของรัฐ เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็น และใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับความเป็นจริง เพื่อพัฒนาระบบประชาธิปไตยให้มั่นคงและจะยังผลให้ประชาชนรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ เพื่อที่จะปกป้องรักษาประโยชน์ของตนได้ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

จึงเป็นกฎหมายที่ให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ มิได้กำหนดสิทธิหน้าที่ระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันในเรื่องข้อมูล

ข่าวสารของราชการ เพราะสิทธิการรับรู้ข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันย่อมเป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบแบบแผนและธรรมเนียมการปฏิบัติราชการ รวมทั้งหลักการประสานราชการตามระบบบริหารราชการแผ่นดิน ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตามกฎหมาย จึงไม่สามารถใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการฯ จึงไม่มีอำนาจที่จะรับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณาวินิจฉัยได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมาย จึงไม่รับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด
เกี่ยวกับข้อมูลเครดิต

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : บริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการ บริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อมูลเครดิตของนาย ข. กรรมการบริษัท พรธัญพีช จำกัด

บริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด มีหนังสือ ที่ NCB-LG ๒๑๓-๐๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า ตามพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ บริษัทจะเปิดเผยหรือให้ข้อมูลเครดิตได้เฉพาะแก่สถาบันการเงินที่เป็นสมาชิกเพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์สินเชื่อและออกบัตรเครดิต เมื่อได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลเท่านั้น เว้นแต่ ในกรณีที่มีคำสั่งศาลหรือหมายศาลหรือเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการฟ้องร้องคดีต่างๆ ที่เปิดเผยต่อสาธารณะ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๒๐ วรรคสอง (๒) แห่งพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ บริษัทจึงจะเปิดเผยหรือให้ข้อมูลเครดิตได้ กรณีของผู้อุทธรณ์ไม่เข้าหลักเกณฑ์ตามกฎหมายที่บริษัทจะเปิดเผยข้อมูลเครดิตได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี อุทธรณ์คำสั่งบริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ เหตุผลที่บริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คำชี้แจงของบริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วสรุปความได้ว่า บริษัท พรธัญพีช จำกัด โดยผู้อุทธรณ์ ในฐานะกรรมการผู้มีอำนาจลงนามได้ยื่นฟ้องนาย ข. กรรมการอีกคนหนึ่งของบริษัท พรธัญพีช จำกัด ต่อศาลแขวงพระนครเหนือ ผู้อุทธรณ์ต้องการ

ทราบประวัติข้อมูลเครดิตของนาย ข. เพื่อนำไปต่อสูคดี จึงได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปยัง บริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้แทนบริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด ชี้แจงสรุปความได้ว่า บริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด จัดตั้งขึ้นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มีสถานะเป็นบริษัทเอกชน ซึ่งอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ ดำเนินกิจการเกี่ยวกับการควบคุมหรือการประมวลผลข้อมูลเครดิตเพื่อให้ข้อมูลแก่สมาชิกหรือผู้ใช้บริการ การเปิดเผยข้อมูลเครดิตภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ จะทำได้เฉพาะกรณีผู้ขอเป็นเจ้าของข้อมูล หรือสถาบันการเงินที่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลเท่านั้น หากมิใช่กรณีดังกล่าว การเปิดเผยข้อมูลต้องเข้าข้อยกเว้น ตามมาตรา ๒๐ วรรคสอง กล่าวคือ เมื่อมีคำสั่งศาล หรือเมื่อมีหนังสือจากพนักงานสอบสวน กระทรวงการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทย คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ บริษัทตลาดรองสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย นิติบุคคลเฉพาะกิจเพื่อการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ บริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย บริษัทบริหารสินทรัพย์สถาบันการเงินหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์ เท่านั้น มิเช่นนั้นต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงสิบปี หรือปรับไม่เกินห้าแสนบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ โดยในกรณีของผู้อุทธรณ์ หากผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลเครดิตอาจขอให้ศาลมีคำสั่งเรียกข้อมูลไปยังบริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีมีประเด็นที่ต้องพิจารณาเบื้องต้นว่า บริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด เป็นหน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หน่วยงานของรัฐ หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ ส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ศาลเฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดี องค์การควบคุมการประกอบวิชาชีพ หน่วยงานอิสระของรัฐและหน่วยงานอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง เห็นว่า บริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด เป็นบริษัทที่จัดตั้งขึ้นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มีสถานะเป็นบริษัทเอกชนที่ประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิตภายใต้พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจข้อมูลเครดิต พ.ศ. ๒๕๔๕ ดังนั้น บริษัท ข้อมูลเครดิตแห่งชาติ จำกัด ไม่ใช่หน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว จึงไม่อยู่ภายใต้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการฯ จึงไม่มีอำนาจที่จะรับอุทธรณ์เรื่องนี้ไว้พิจารณาได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ
ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๘

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอบ้านค่าย จังหวัดระยอง
เกี่ยวกับผลการสอบสวนการยกเลิกการจัดซื้อจัดจ้าง

ผู้อุทธรณ์ : เทศบาลตำบลบ้านค่ายพัฒนา จังหวัดระยอง
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอบ้านค่าย จังหวัดระยอง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า เทศบาลตำบลบ้านค่ายพัฒนา โดยนายนิรุช นิยมสมาน นายกเทศมนตรีตำบลบ้านค่ายพัฒนา ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ รย ๕๔๙๐๑/๓๙๓ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงนายอำเภอบ้านค่าย ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการสอบสวนของอำเภอบ้านค่ายซึ่งนำมาสู่การแจ้งให้เทศบาลตำบลบ้านค่ายพัฒนากเลิกการจัดซื้อจัดจ้าง โดยวิธีการสอบราคา จำนวน ๕ โครงการ

อำเภอบ้านค่ายมีหนังสือ ที่ รย ๐๐๒๓.๑๐/๑๔๖๔ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลเอกสารหลักฐานการสอบสวนดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีให้เปิดเผย เนื่องจากเป็นข้อมูลที่ใช้ในการทำ ความเห็น โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ของรัฐและบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง และอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสีย จึงไม่สามารถจะให้ข้อมูลดังกล่าวได้ รายละเอียดปรากฏตาม สำเนาคำสั่งอำเภอบ้านค่ายที่ ๙๕/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๘ ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์อาจยื่นคำขอ อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ รย ๕๔๙๐๑/๔๓๒ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงประธาน กรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งอำเภอบ้านค่ายที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า เทศบาลตำบลบ้านค่ายพัฒนาได้ดำเนินการจัดซื้อจัดจ้าง โดยวิธีการสอบราคา จำนวน ๕ โครงการ ต่อมาอำเภอบ้านค่ายได้แจ้งไปยังเทศบาลตำบลบ้านค่ายพัฒนาว่ามีการร้องเรียนการจัดซื้อจัดจ้าง ดังกล่าว และอำเภอบ้านค่ายได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้ว เชื่อได้ว่าการจัดซื้อจัดจ้างของเทศบาล ตำบลบ้านค่ายพัฒนาได้มีการดำเนินการไม่โปร่งใส มีการกีดกัน ชัดขวาง สมยอมราคา โดยมีเจ้าหน้าที่ ของรัฐและบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการ จึงให้เทศบาลตำบลบ้านค่ายพัฒนากเลิกการ

จัดซื้อจัดจ้างดังกล่าวโดยเร็ว เทศบาลตำบลบ้านค่ายพัฒนาได้แจ้งไปยังอำเภอบ้านค่ายว่าเทศบาลได้ดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างเสร็จสิ้น และได้ทำสัญญากับผู้รับจ้างเรียบร้อยแล้ว ดังนั้น จึงไม่สามารถยกเลิกการจัดซื้อจัดจ้างได้ แต่อาจทำได้ด้วยวิธีบอกเลิกสัญญาที่ทำไว้กับผู้รับจ้าง ซึ่งจะต้องมีเหตุผลที่สามารถอ้างได้ตามสัญญาหรือกฎหมาย มิฉะนั้น เทศบาลอาจถูกดำเนินคดีทั้งทางแพ่งและอาญาได้ เทศบาลตำบลบ้านค่ายพัฒนาจึงขอเอกสารหลักฐานผลการสอบสวนของอำเภอบ้านค่ายเพื่อเป็นหลักฐานประกอบการบอกเลิกสัญญากับผู้รับจ้างต่อไป แต่อำเภอบ้านค่ายปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว และแนะนำให้ผู้อุทธรณ์ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง ผู้อุทธรณ์จึงได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการฯ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิในฐานะหน่วยงานของรัฐ จึงมีประเด็นต้องวินิจฉัยว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ เห็นว่า เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสดำเนินการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานต่างๆ ของรัฐ เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องตรงกับความเป็นจริง ทั้งนี้ เพื่อพัฒนาระบบประชาธิปไตยให้มั่นคงและจะยังผลให้ประชาชนรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่เพื่อที่จะปกป้องรักษาประโยชน์ของตนได้ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นกฎหมายที่ให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ มิได้ให้สิทธิแก่หน่วยงานของรัฐในการขอข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนการขอข้อมูลข่าวสารระหว่างเทศบาลตำบลบ้านค่ายพัฒนากับอำเภอบ้านค่ายซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐด้วยกันย่อมเป็นไปตามระเบียบแบบแผนและธรรมเนียมปฏิบัติของราชการหรือตามที่กฎหมายกำหนด ดังนั้น เมื่อเทศบาลตำบลบ้านค่ายพัฒนาเป็นหน่วยงานของรัฐ จึงมิใช่ผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการฯ จึงไม่มีอำนาจที่จะรับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๘

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสภาการแพทย์แผนไทยเกี่ยวกับการสอบความรู้
การแพทย์แผนไทย

ผู้อุทธรณ์ : นางสาว ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สภาการแพทย์แผนไทย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นางสาว ก. ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๗ ถึงสภาการแพทย์แผนไทยขอข้อมูลผลการสอบภาคปฏิบัติเภสัชกรรมไทย โดยขอคัดแนบ การสอบ คำถาม ฎาคำตอบและเฉลยข้อสอบ

สภาการแพทย์แผนไทยมีหนังสือ ที่ สกทพ (ว) ๑๔ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า คณะกรรมการสภาการแพทย์แผนไทยมีมติให้ผู้เข้าสอบสามารถดูสำเนากระดาษคำตอบของตนเองได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการที่สภาการแพทย์แผนไทยกำหนด ซึ่งขณะนี้อยู่ในระหว่างการศึกษากำหนดวิธีการ ขั้นตอนในการขอดู กระดาษคำตอบในการสอบความรู้การแพทย์แผนไทยภาคปกติ ประจำปี ๒๕๕๗ หากผลการพิจารณาเป็นประการใด จะแจ้งให้ทราบต่อไป

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๘ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ขึ้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหาร ราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สภาการแพทย์แผนไทยมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สกทพ.๐๓.๙๘/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ชี้แจงว่า เนื่องจากข้อสอบสามารถนำมาใช้เป็นข้อสอบสำหรับการสอบครั้งต่อไป และมีความกังวลว่าหากเปิดเผยข้อสอบพร้อมเฉลยจะเกิดผลกระทบต่อผู้เข้าสอบในอนาคตและถือเป็นการทดสอบตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐ สามารถมีคำสั่งไม่เปิดเผยก็ได้ สำหรับการดูกระดาษคำตอบ สภาการแพทย์แผนไทยจะกำหนดนัดหมายให้ ผู้อุทธรณ์มาดูสำเนากระดาษคำตอบได้ตามกำหนดในวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๘

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการฯ แจ้งขอยกเลิกคำอุทธรณ์ คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสภาการแพทย์แผนไทยเกี่ยวกับการสอบความรู้การแพทย์แผนไทย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ การบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อผู้อุทธรณ์ขอถอนคำอุทธรณ์จึงเห็นควรให้ยุติเรื่อง

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามข้อ ๑๙ ของระเบียบคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการว่าด้วย อำนาจหน้าที่ วิธีพิจารณาและองค์คณะในการพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้ยุติเรื่องนี้

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๘

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลแวงใหญ่ จังหวัดขอนแก่น
เกี่ยวกับการให้ข้าราชการหรือพนักงานเทศบาลร่วมเป็นกรรมการสอบสวนวินัย

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลแวงใหญ่ จังหวัดขอนแก่น

นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลแวงใหญ่ ถูกตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง โดยไม่ได้ตั้งกรรมการสอบข้อเท็จจริงก่อน ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลแวงใหญ่ ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ ดังนี้

๑. หนังสือขอตัวพนักงานเทศบาลร่วมเป็นกรรมการสอบสวนวินัย
๒. หนังสืออนุญาตให้พนักงานเทศบาลร่วมเป็นกรรมการสอบสวน

เทศบาลตำบลแวงใหญ่มีบันทึกท้ายหนังสือคำขอลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เอกสารดังกล่าวไม่เข้าข่ายตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งปลัดเทศบาลตำบลแวงใหญ่ ถูกตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง โดยไม่ได้ตั้งกรรมการสอบข้อเท็จจริงก่อน มีหนังสือถึงนายกเทศมนตรีตำบลแวงใหญ่ ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการดังกล่าวข้างต้น แต่เทศบาลตำบลแวงใหญ่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย เทศบาลตำบลแวงใหญ่มีหนังสือ ที่ มท ๘๐๐๑/๒๖๕ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๘ จัดส่งข้อมูลข่าวสารเพื่อประกอบการพิจารณา และชี้แจงว่า สาเหตุที่เทศบาลฯ ไม่ได้เปิดเผยข้อมูลหนังสือยืมตัวข้าราชการเป็นคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย และหนังสืออนุญาตให้ยืมตัวข้าราชการเป็นคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย เนื่องจากเทศบาลฯ เห็นว่า เอกสารดังกล่าวเป็นเอกสารที่เปิดเผยแล้วจะทำให้การบังคับใช้

กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการฟ้องคดี การป้องกันการปราบปราม ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ต่อมา เทศบาลฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลดังกล่าวสามารถเปิดเผยได้ จึงได้เปิดเผยข้อมูลให้แก่ผู้อุทธรณ์เรียบร้อยแล้ว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ แจ้งขอถอนเรื่องอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบล แวงใหญ่ เนื่องจากเทศบาลฯ ได้ให้ข้อมูลข่าวสารตามที่ร้องขอแล้ว เมื่อวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๘

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อเทศบาลตำบลแวงใหญ่ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว และผู้อุทธรณ์แจ้งว่าได้รับข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จากเทศบาลตำบลแวงใหญ่แล้ว จึงเห็นควรยุติเรื่อง

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๙ ของระเบียบคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการว่าด้วยอำนาจหน้าที่ วิธีพิจารณาและองค์คณะในการพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้ยุติเรื่องนี้

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๘

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารกรุงไทยเกี่ยวกับ
ภาพวงจรปิด

ผู้อุทธรณ์ : องค์การบริหารส่วนตำบลดอนตะโก จังหวัดราชบุรี
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารกรุงไทย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลดอนตะโก โดยนายเอกชัย กลิ่นสุคนธ์ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลดอนตะโก ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ รบ ๗๑๕๐๑/๓๑๐ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการฝ่าย/ผู้บริหารฝ่าย/ฝ่ายสนับสนุนช่องทางอิเล็กทรอนิกส์ ธนาคารกรุงไทย ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับภาพวงจรปิดบุคคลที่ถอนเงินจากบัญชีของ นาง ก. บัญชีธนาคารกรุงไทย สาขาเกษตร เลขที่บัญชี - และบัญชีของนางสาว ข. บัญชีธนาคารกรุงไทย สาขาย่อยศาลากลางจังหวัดราชบุรี เลขที่บัญชี - เพื่อตรวจสอบข้อเท็จจริงในการ ดำเนินการเรียกเงินคืนจากทายาท

ธนาคารกรุงไทยมีหนังสือ ที่ กปก. ๔๕๗๗/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึง ผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ธนาคารมีฐานะเป็นรัฐวิสาหกิจและอยู่ ภายใต้บังคับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งบัญญัติห้ามเปิดเผยข้อมูล ส่วนบุคคลของลูกค้า เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากผู้เป็นเจ้าของข้อมูลก่อนหรือเป็นการเปิดเผย ข้อมูลแก่หน่วยงานผู้มีอำนาจตามกฎหมาย ประกอบกับได้มีพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติความรับผิดชอบที่พนักงานของธนาคารได้เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่ได้รับความ ยินยอมจากเจ้าของข้อมูลให้ต้องได้รับโทษทางอาญาด้วย หากฝ่าฝืนธนาคารอาจถูกเจ้าของ ข้อมูลร้องเรียนต่อธนาคารแห่งประเทศไทยหรือถูกฟ้องร้องดำเนินคดีได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ รบ ๗๑๕๐๑/๓๔๕ ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึง ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งธนาคารกรุงไทยที่มิให้ เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า

ผู้อุทธรณ์ได้รับแจ้งจากอำเภอเมืองราชบุรีว่ากรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น แจ้งให้องค์กรปกครองท้องถิ่นตรวจสอบงบประมาณที่ได้รับจัดสรรกับจำนวนผู้สูงอายุที่มีสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ตรวจสอบพบว่า นาง ก. และนางสาว ข. ได้เสียชีวิตเมื่อวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๔ และวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๖ ตามลำดับ ทำให้สิ้นสุดสิทธิได้รับเบี้ยยังชีพแต่ผู้อุทธรณ์ไม่ทราบและยังคงจ่ายค่าเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุให้จนถึงเดือนมิถุนายน ๒๕๕๘ ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ดำเนินการสืบทราบว่ามีบัญชีทั้ง ๒ ราย มีการถอนเงินโดยการกดเงินผ่านตู้กดเงินของธนาคารกรุงไทย โดยไม่ทราบว่าผู้ใดเป็นผู้กด ผู้อุทธรณ์จึงต้องการภาพวงจรปิดบุคคลที่ถอนเงินจากบัญชีของนาง ก. และบัญชีของนางสาว ข. เพื่อนำไปตรวจสอบข้อเท็จจริงและดำเนินการเรียกเงินคืนจากทายาทต่อไป แต่ธนาคารกรุงไทย ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์เป็นหน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่น และได้ใช้สิทธิในฐานะหน่วยงานของรัฐในการขอข้อมูลข่าวสารจึงมีประเด็นต้องวินิจฉัยว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ เห็นว่า เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานต่างๆ ของรัฐ เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องตรงกับความเป็นจริง ทั้งนี้ เพื่อพัฒนาระบบประชาธิปไตยให้มั่นคงและจะยังผลให้ประชาชนรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่เพื่อที่จะปกป้องรักษาประโยชน์ของตนได้ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นกฎหมายที่ให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ มิได้ให้สิทธิแก่หน่วยงานของรัฐในการขอข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนการขอข้อมูลข่าวสารระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลดอนตะโกกับธนาคารกรุงไทยซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐด้วยกันย่อมเป็นไปตามระเบียบแบบแผนและธรรมเนียมปฏิบัติของราชการหรือตามที่กฎหมายกำหนด ดังนั้น เมื่อองค์การบริหารส่วนตำบลดอนตะโกซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐ มิใช่ผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการฯ จึงไม่มีอำนาจที่จะรับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ
ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๘

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสรรพากรพื้นที่
กรุงเทพมหานคร ๒๐ เกี่ยวกับข้อมูลการยื่นเสียภาษี

ผู้อุทธรณ์ : เทศบาลเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๒๐

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า เทศบาลเมืองนครพนม โดยนายไพโรจน์ โสมณวัฒน์ รองปลัดเทศบาลเมืองนครพนม ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ นพ ๕๒๐๐๘/๐๐๘ ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ถึงสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๒๐ ขอข้อมูลการยื่นเสียภาษีและการขอบัตรประจำตัวผู้เสียภาษีอากรของกลุ่มบริษัท กิจการร่วมค้าเอ็ม พี เอส คอลซัลแตนท์ เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร ๐๙๙๓๐๐๐๑๒๑๐๖๖ และเอกสารอื่นๆ ประกอบ เช่น สัญญากิจการร่วมค้า หนังสือรับรองนิติบุคคลทุกฝ่าย เป็นต้น

สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๒๐ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๗๐๖.๑๑/บพ/๘๙๗๘ ลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลการยื่นเสียภาษีและข้อมูลการขอบัตรประจำตัวผู้เสียภาษีของกลุ่มกิจการร่วมค้าเอ็ม พี เอส คอลซัลแตนท์ ถือเป็น “ข้อมูลข่าวสารของราชการ” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งกรมสรรพากรมีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๐ แห่งประมวลรัษฎากร และมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และมีเหตุผลตามแนวทางการปฏิบัติกรมสรรพากรที่ บก.๑/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๕ ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่ได้เป็นผู้มีอำนาจตามกฎหมายในการร้องขอดังกล่าว แต่หากภายหลังจะมีการเปลี่ยนแปลงผู้มีอำนาจ ในการร้องขอเข้ามาอีกครั้ง สำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๒๐ ยินดีให้ความร่วมมือและจะดำเนินการจัดส่งเอกสารให้โดยเร็ว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ นพ ๕๒๐๐๘/๒๗๗๓ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๒๐ ที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่าผู้อุทธรณ์ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยและคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิด กรณีที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๕ ได้เข้าตรวจสอบการจัดจ้างโครงการก่อสร้างระบบรวบรวมน้ำเสียและบำบัดน้ำเสีย ตามสัญญาเลขที่ ๙/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๔๘ โดยเห็นว่ามีมูลแห่งการกระทำความผิด ดังนั้น เพื่อให้ได้ข้อมูลเพื่อประกอบการดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ในการสอบสวน ผู้อุทธรณ์จึงได้ขอข้อมูลการยื่นเสียภาษีและการขอบัตรประจำตัวผู้เสียภาษีอากรของกลุ่มบริษัท กิจการร่วมค้าเอ็ม พี เอส คอลลัซแดนท์ เลขประจำตัวผู้เสียภาษีอากร ๐๙๙๓๐๐๐๑๒๑๐๖๖ และเอกสารอื่นๆ ประกอบ เช่น สัญญากิจการร่วมค้า หนังสือรับรองนิติบุคคลทุกฝ่าย ไปยังสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๒๐ แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์เป็นหน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่น และได้ใช้สิทธิในฐานะหน่วยงานของรัฐในการขอข้อมูลข่าวสารจึงมีประเด็นต้องวินิจฉัยว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ เห็นว่า เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานต่างๆ ของรัฐ เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องตรงกับความเป็นจริง ทั้งนี้ เพื่อพัฒนาระบบประชาธิปไตยให้มั่นคงและจะยังผลให้ประชาชนรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่เพื่อที่จะปกป้องรักษาประโยชน์ของตนได้ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นกฎหมายที่ให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ มิได้ให้สิทธิแก่หน่วยงานของรัฐในการขอข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนการขอข้อมูลข่าวสารระหว่างเทศบาลเมืองนครพนมกับสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร ๒๐ ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐด้วยกันย่อมเป็นไปตามระเบียบแบบแผนและธรรมเนียมปฏิบัติของราชการหรือตามที่กฎหมายกำหนด ดังนั้น เมื่อเทศบาลเมืองนครพนมซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐ มิใช่ผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการฯ จึงไม่มีอำนาจที่จะรับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ
ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการ
แผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๘

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ
เกี่ยวกับเอกสารการตรวจสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : พันตำรวจเอก ศิริวัฒน์ โมรานนท์
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า พันตำรวจเอก ศิริวัฒน์ โมรานนท์ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ
ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงผู้บังคับการกองวินัย (พลตำรวจตรี เสถียร คุวิบูลย์ศิลป์) ขอข้อมูล
ข่าวสาร จำนวน ๖ รายการ ดังต่อไปนี้

๑. หนังสือ จต. ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๗ เรื่อง ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนขอให้ตรวจสอบ
พลตำรวจโท จุตติ ธรรมโนวานิช ในเรื่องที่มีการใช้เอกสารทางราชการ เรียน ผบ.ตร. ผ่าน รอง จตช.
(๒) ซึ่งได้ลงลายมือชื่อท้ายบันทึก เห็นควรดำเนินการตามเสนอ จตร. (หน.จต.) ในข้อ ๕ ลงวันที่
๒๑ มีนาคม ๒๕๕๗

๒. หนังสือ ตร.มีบันทึก ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๗ มอบหมายให้ จตร.(กต.๖)
เป็นผู้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริง

๓. คำสั่ง กต.๖ สง.จต. ที่ ๓๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๗ แต่งตั้ง
คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง

๔. สำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่ง กต.๖ สง.จต. ที่ ๓๖/๒๕๕๗ ลงวันที่
๑๗ เมษายน ๒๕๕๗ ทุกแผ่นทั้งหมด

๕. การประมวลเรื่องสำนวนการตรวจสอบข้อเท็จจริง จต. เสนอผู้บังคับบัญชา
ตามลำดับชั้นทุกแผ่น

๖. ขอทราบชื่อ นามสกุล ยศ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ จต. ได้รับเรื่องตามข้อ ๕ ทุกท่าน
ในการประมวลเรื่องเสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้นทุกแผ่น

สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีบันทึก ที่ ๐๐๓๓.๗๑/๔๗๙ ลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘
ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า กต.๖.จต. ได้ดำเนินการแต่งตั้ง

คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่ง กต.๖ สง.จต. ที่ ๓๖/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๕๗ โดยมีพันตำรวจเอก มานิตย์ จันทรรคณา เมื่อครั้งดำรงตำแหน่ง รอง ผบก.กต.๖ จต. เป็นประธานกรรมการ ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และได้ส่งสำนวนการสอบสวนให้ วน. เพื่อพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่าผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลข่าวสารในรายการข้างต้นไปยังสำนักงานตำรวจแห่งชาติ แต่ในเบื้องต้นได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๐๖.๒/๘๑๘๓ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการฯ ซึ่งแจ้งว่า คณะกรรมการบริหารงานข้อมูลข่าวสารของกองตรวจราชการ ๖ สำนักงานจรตำรวจ มีมติให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ ดังปรากฏตามหนังสือกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๐๐๐๖.๒/๘๑๐๖ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๘ ที่ส่งมาประกอบการพิจารณาในขณะเดียวกัน ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ลงวันที่ ๒ และวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการฯ ซึ่งแจ้งว่า กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๖ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงไม่มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๑๙ ของระเบียบคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ว่าด้วย อำนาจหน้าที่ วิธีพิจารณาและองค์คณะในการพิจารณาและวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงมีมติให้ยุติเรื่องที่พิจารณานี้

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑/๒๕๕๘
เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประวัติการรักษาพยาบาล

ผู้อุทธรณ์ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือ
ลับ ที่ ศธ ๐๕๗๙.๑๕/๐๐๗ ลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์
สภากาชาดไทย ขอข้อมูลข่าวสารประวัติการเข้ารับการรักษาพยาบาลของนาง ก. เพื่อประกอบการ
พิจารณาสอบสวนทางวินัยนาย ข. ข้าราชการในสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ ซึ่งถูก
กล่าวหาจากนาง ก. ว่า กระทำการแจ้งข้อความอันเป็นเท็จต่อเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ว่านาง ก.
ถึงแก่กรรม และแสดงตัวเป็นผู้มารับศพในฐานะสามีผู้ตาย

โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย มีหนังสือ ที่ จพ.บพ.๒๔๙๑/๒๕๕๘ ลงวันที่
๕ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า ข้อมูลประวัติการเข้ารับการรักษาของนาง ก. นั้น เป็นข้อมูล
ข่าวสารส่วนบุคคล โรงพยาบาลจึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลได้ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ
ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๒๔ และพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๗

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ ศธ ๐๕๗๙.๑๕/๒๗๔๙ ลงวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๘ ถึง
คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาล
จุฬาลงกรณ์ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน
และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภากาชาดไทย และ
เอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่าง
ร้ายแรงกรณีผู้ช่วยศาสตราจารย์ ข. ข้าราชการในสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ
ถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้นำเอกสารของนาง ก. แสดงและยืนยันต่อเจ้าหน้าที่โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ว่าตนเป็น
สามีและขอรับศพนาง ก. ซึ่งเสียชีวิตเมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๖ ทั้งที่ความเป็นจริงผู้เสียชีวิตไม่ใช่

นาง ก. โดยปรากฏฐานข้อมูลทะเบียนครอบครัวว่า นาย ข. ได้จดทะเบียนสมรสกับนาง ก. เมื่อวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๖ ณ สำนักทะเบียนอำเภอเสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด ก่อนแจ้งว่านาง ก. ถึงแก่ความตาย ประมาณสองเดือนเศษ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าข้อมูลการเข้ารับการรักษาพยาบาลของนาง ก. ในโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์เป็นพยานหลักฐานสำคัญประกอบการพิจารณาสอบสวนทางวินัยที่จะทำให้การสอบสวนเป็นที่ยุติได้ และการขอให้นาง ก. ให้ความยินยอมก็น่าจะขาดความเหมาะสม เนื่องจากบุคคลดังกล่าวอาจเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับผู้ถูกกล่าวหา โดยมีฐานะเป็นน้องสะใภ้ของผู้ถูกกล่าวหาซึ่งอาจมีส่วนร่วมในการกระทำความผิด ผู้แทนโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ ชี้แจงว่า โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์เป็นสำนักงานหนึ่งของสภาากาชาดไทย ไม่มีสถานะเป็นนิติบุคคล แต่สภาากาชาดไทยมีสถานะเป็นนิติบุคคล เป็นองค์กรสาธารณกุศลที่ทำหน้าที่สงเคราะห์รักษาพยาบาล ตามพระราชบัญญัติกาชาด พ.ศ. ๒๔๖๑ แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบกับคำสั่งศาลปกครองสูงสุด ที่ ๕๘๕/๒๕๕๔ ได้มีคำพิพากษาว่า สภาากาชาดไทยไม่ใช่หน่วยงานทางปกครอง จึงเห็นว่าโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ไม่ใช่หน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการพ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีมีประเด็นต้องวินิจฉัยเบื้องต้นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการหรือไม่ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๔ กำหนดนิยามคำว่า ข้อมูลข่าวสารของราชการ หมายความว่า ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ ไม่ว่าจะเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของรัฐ หรือข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกชน และคำว่า หน่วยงานของรัฐ หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ ส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ศาลเฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดี องค์กรควบคุมการประกอบวิชาชีพ หน่วยงานอิสระของรัฐและหน่วยงานอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ตามบทนิยามดังกล่าว สภาากาชาดไทยมิใช่หน่วยงานตามที่บัญญัติไว้ และยังไม่มีกฎกระทรวงกำหนดให้เป็นหน่วยงานอื่นซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐ สภาากาชาดไทยจึงมิใช่หน่วยงานของรัฐตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของโรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ สภาากาชาดไทย จึงมิใช่ข้อมูลข่าวสารของราชการ อีกทั้ง ผู้อุทธรณ์มีฐานะเป็นหน่วยงานของรัฐ จึงมิใช่ผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการฯ จึงไม่มีอำนาจที่จะรับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำสั่งไม่รับอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณา

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๒/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับต้นเรื่องการออกคำสั่งแต่งตั้ง
คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง

ผู้อุทธรณ์ : พันตำรวจโทหญิง ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า พันตำรวจโทหญิง ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๘ ถึงผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี ที่ ๑๔๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ พร้อมเรื่องเดิมทั้งหมด กรณีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงกรณี อ.ก.ตร.ร้องทุกข์ ทำการแทน ก.ตร. มีมติให้ ตร. ไปตรวจสอบการร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์ที่ร้องทุกข์ไม่ได้รับความเป็นธรรมในการที่ถูกแต่งตั้งจากตำแหน่ง สว.ตร.สภ.เมืองราชบุรี ไปดำรงตำแหน่ง สว.อก.สภ.หนองจอก อันเป็นการกล่าวหาผู้บังคับบัญชา

ตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี มีหนังสือ ที่ ๐๐๒๒(รบ).๗๑๗/๓๒๐๕ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๘ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ภ.จว.ราชบุรีได้ดำเนินการไปตามอำนาจหน้าที่ที่เกี่ยวข้องแล้วดังนี้

๑. การแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกับผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้ดำเนินการเป็นไปตาม อ.ก.ตร.ร้องทุกข์ ให้ไปตรวจสอบเรื่องนี้

๒. และตามที่ขอข้อมูลข่าวสารในเรื่องดังกล่าว ไม่สามารถที่จะให้ได้ เนื่องจากเรื่องนี้ อยู่ระหว่างดำเนินการยังไม่แล้วเสร็จ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ของตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ร้องทุกข์ต่อ ก.ตร. ร้องทุกข์ กรณีไม่ได้รับความเป็นธรรมในการที่ถูกแต่งตั้งโยกย้ายจากตำแหน่ง สว.จร.สภ.เมืองราชบุรี ไปดำรงตำแหน่ง สว.อก.สภ.หนองจอก และ ก.ตร.ร้องทุกข์ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วมีมติให้ ตร. ไปตรวจสอบการร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์ ตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรีจึงมีคำสั่งที่ ๑๔๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ผู้อุทธรณ์ประสงค์ขอข้อมูลข่าวสารต้นเรื่องก่อนตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรีมีคำสั่งที่ ๑๔๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นเรื่องเดิม ตั้งแต่ผู้อุทธรณ์ร้องทุกข์ต่อ ก.ตร.ร้องทุกข์ และ ก.ตร.ร้องทุกข์ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นแล้วมีมติให้ ตร. ไปดำเนินการตรวจสอบต่อไป ซึ่งเป็นเอกสารก่อนที่ตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรีมีคำสั่งที่ ๑๔๓/๒๕๕๘ เพื่อนำไปประกอบการฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ผู้อุทธรณ์ไม่ได้ประสงค์ขอข้อมูลผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงแต่อย่างใด

ในชั้นพิจารณาคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรีมีหนังสือที่ ตช ๐๐๒๒(รบ).๗๑๗/๙๔๒๙ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๘ ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการฯ เพิ่มเติม สรุปได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือ ๒ ฉบับ ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๑๐ รายการ ซึ่งรวมถึง คำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี ที่ ๑๔๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ และเรื่องเดิมหรือต้นเรื่องอันเป็นมูลเหตุให้ตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรีมีคำสั่งที่ ๑๔๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ ดังนี้

๑. หนังสือลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๗ รายการ คือ

(๑) คำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี ที่ ๑๔๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

(๒) เรื่องเดิมหรือต้นเรื่องอันเป็นมูลเหตุให้ตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรีมีคำสั่งที่ ๑๔๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

(๓) คำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรีที่ ๔๑๘/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๕ พร้อมกับรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งดังกล่าวหรือต้นเรื่องอันเป็นมูลเหตุให้มีคำสั่งดังกล่าว

(๔) คำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรีที่ ๕๖๕/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๔๕

(๕) คำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรีที่ ๓๘๔/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๖

(๖) คำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรีที่ ๒๔๗/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๔๖

(๗) พยานเอกสารตามข้อ ๓.๒ ของรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรีที่ ๒๖๕/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๓ จำนวน ๑๒ ลำดับ

๒. หนังสือลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๘ ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการ คือ

(๑) สำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรีที่ ๖๕/๒๕๕๗ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๗ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงผู้อุทธรณ์

(๒) หนังสือโต้ตอบระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ตามข้อ (๑)

(๓) บันทึกการประชุมของคณะกรรมการกลั่นกรองวินัยอย่างไม่ร้ายแรงของ
ตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรี

ตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรีได้มีหนังสือที่ ตช ๐๐๒๒(รบ).๗๑๗/๗๑๙๗ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๘
ส่งข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ ยกเว้นรายการที่ ๗ คำให้การพยานจำนวน ๑๒ ลำดับ โดยผู้อุทธรณ์ได้ลง
ชื่อรับเอกสารดังกล่าวแล้ว และบันทึกด้วยลายมือว่า ยังขาดข้อ (๗) จำนวน ๑๒ ลำดับ เป็นพยานเอกสาร
มิใช่คำให้การพยาน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน
และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ เรื่องเดิมหรือต้นเรื่องอันเป็น
มูลเหตุให้ตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรีมีคำสั่งที่ ๑๔๓/๒๕๕๘ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เมื่อข้อเท็จจริง
ปรากฏว่า ตำรวจภูธรจังหวัดราชบุรีได้จัดส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ให้แก่ผู้อุทธรณ์เรียบร้อยแล้ว
โดยผู้อุทธรณ์มิได้โต้แย้งคัดค้านการรับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวต่อหน่วยงานหรือต่อคณะกรรมการฯ แต่อย่างใด
ข้อเท็จจริงจึงเป็นที่ยุติว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แล้ว จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและ
การบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้ยุติเรื่องที่พิจารณานี้

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ที่ สค ๑๓/๒๕๕๘

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารระเบียบวาระและรายงานการประชุม
อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓

ผู้อุทธรณ์ : นาย ก.

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๘ ถึง
ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารพร้อมรับรอง
สำเนาถูกต้อง จำนวน ๑๔ รายการ ดังนี้

๑. สำเนาระเบียบวาระการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ
เขต ๓ ครั้งที่ ๖/๒๕๕๗

๒. สำเนารายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓
ครั้งที่ ๖/๒๕๕๗

๓. สำเนาระเบียบวาระการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ
เขต ๓ ครั้งที่ ๗/๒๕๕๗

๔. สำเนารายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓
ครั้งที่ ๗/๒๕๕๗

๕. สำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ตามคำสั่งสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ ลับ ที่ ๕/๒๕๕๖

๖. สำเนาฉบับบันทึกเสียงในการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ศรีสะเกษ เขต ๓ ครั้งที่ ๖/๒๕๕๗

๗. สำเนาฉบับบันทึกเสียงในการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ศรีสะเกษ เขต ๓ ครั้งที่ ๗/๒๕๕๗

๘. สำเนาฉบับบันทึกเสียงในการประชุมคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ ฉบับที่ ๕/๒๕๕๖

๙. สำเนาทะเบียนความเห็นเป็นหนังสือหรือหลักฐานการแจ้งของกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ ฉบับที่ ๕/๒๕๕๖ ที่เสนอต่อผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ กรณีที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงตามคำสั่งดังกล่าว และคำสั่งของผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ เกี่ยวกับกรณีนี้

๑๐. สำเนาหลักฐานการแจ้งของกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ ฉบับที่ ๕/๒๕๕๖ ที่แจ้งต่อประธานกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง กรณีที่ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงตามคำสั่งดังกล่าว และมติของคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงเกี่ยวกับกรณีนี้

๑๑. สำเนาหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ หนังสือคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ ฉบับที่ ๕/๒๕๕๖ และหนังสือ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ ที่หารือหรือขอคำแนะนำกับ ก.ค.ศ. ในการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์

๑๒. สำเนาทะเบียนประวัติและข้อเท็จจริงในการรายงานการดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์ต่อ ก.ค.ศ. ตามระเบียบ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการรายงานการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘

๑๓. สำเนาข้อมูลการรวบรวมประวัติและความประพฤติของผู้อุทธรณ์ตามนัยข้อ ๑๔ วรรคสอง แห่งกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. ๒๕๔๐

๑๔. สำเนาข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้อุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๘ ขอแก้ไขข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอรายการที่ ๑๒ เปลี่ยนเป็น (๑๒) สำเนาเอกสารการพิจารณา และบันทึกสรุปประวัติและข้อเท็จจริงในการรายงานการดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์ต่อ ก.ค.ศ. ตามนัยข้อ ๑๖ แห่งระเบียบ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการรายงานการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๑

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ มีหนังสือ ฉบับที่ ศธ ๐๔๑๔๐/๑๙๗ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๘ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ ได้จัดส่งสำเนาเอกสารตามที่ผู้อุทธรณ์ขอรายการที่ ๑, ๒, ๕, ๙, และ ๑๒ ส่วนเอกสารรายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ เป็นระเบียบวาระและรายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. ครั้งที่ ๗/๒๕๕๗ ซึ่งไม่มีส่วนใด

เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ จึงไม่ได้จัดส่งให้ เอกสารตามข้ออื่นนอกจากที่กล่าวมาไม่มีอยู่ในความครอบครองของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๘ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ ดังกล่าว โดยเห็นว่า ระเบียบวาระและรายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ.ฯ ครั้งที่ ๗/๒๕๕๗ มีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ในระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๗ เป็นการพิจารณาและลงมติเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์ และเห็นว่าลายมือชื่อผู้จัดบันทึกรายงานการประชุมไม่เหมือนกับลายมือชื่อที่รับรองสำเนาถูกต้อง จึงขอให้ตรวจสอบจากเอกสารต้นฉบับ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และ คำชี้แจงของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ ประกอบเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสถานศึกษา วิทยฐานะผู้อำนวยการชำนาญการ โรงเรียนบ้านกันตรวจ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ ต่อมาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ ได้มีคำสั่ง ลับ ที่ ๕/๒๕๕๖ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๖ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง และเสนอความเห็นที่ผู้อุทธรณ์มีความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๙๔ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และมีความผิดวินัยอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๘๔ วรรคแรก และมาตรา ๘๘ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน เห็นสมควรไล่ออกจากราชการ สำนักงานฯ จึงเสนอการดำเนินการทางวินัยต่อคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ตามระเบียบ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการรายงานการดำเนินการทางวินัยและการออกจากราชการของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๘ ผู้อุทธรณ์จึงขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้ในการปกป้องสิทธิของผู้อุทธรณ์ต่อไป

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๔๐/๔๑๗๕ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๘ แจ้งว่า เอกสารที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ ได้จัดส่งให้แก่ผู้อุทธรณ์เรียบร้อยแล้วตั้งแต่วันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๘ โดยผู้อุทธรณ์ได้รับเอกสารไว้แล้วเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๘ ปรากฏตามสำเนาหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ ที่ ศธ ๐๔๑๔๐/๓๙๖๐ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๘ และไปรษณีย์ตอบรับโดยนาง ข. มารดาผู้อุทธรณ์ และผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ แจ้งคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการว่า ได้รับข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๓ แล้วเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๘

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดิน และการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์คือ ระเบียบวาระและรายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ.ฯ ครั้งที่ ๗/๒๕๕๗ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ศรีสะเกษ เขต ๓ ได้จัดส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ให้แก่ผู้อุทธรณ์เรียบร้อยแล้ว และผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือแจ้งการรับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวต่อคณะกรรมการฯ แล้ว จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีมติให้ยุติเรื่องที่พิจารณานี้

คำสั่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๘